

Udskriftsdato: 27. juni 2025 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

(Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIF'er m.v.)

Ministerium: Erhvervs- og Vækstministeriet

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love¹⁾

(Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIF'er m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013, § 25 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, og senest ved lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 13, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet),

EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV). I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR). Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007,

nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV). I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR). Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

3. I § 1, stk. 1, ændres »stk. 2-12« til: »stk. 2-14 og 17«.
4. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 117« til: »§§ 117, 175 a og 179-181«, i 2. pkt. ændres »§ 124, stk. 2, nr. 1, og § 125, stk. 2, nr. 1,« til: »§§ 170, 171-175 og 176-178«, og i 3. pkt. ændres »§ 126« til: »§§ 126 og 170 a«.
5. I § 5, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »kreditinstitut«: »eller et fondsmæglerselskab I«.
6. I § 5, stk. 1, nr. 15, indsættes efter »kreditinstitutter«: », fondsmæglerselskaber I«.
7. I § 5, stk. 1, nr. 18, ændres i 1. pkt. »Engagement« til: »Eksponering«, i 2. pkt. ændres »engagementer« til: »eksponeringer«, og »145,« udgår.

8. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 32-42:

»32) *Fondsmæglerselskab I*: Et fondsmæglerselskab, som

- a) har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, eller
 - b) opbevarer kunders midler eller værdipapirer.
- 33) *Kombineret kapitalbufferkrav*: Den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 34, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 35, en G-SIFI-buffer, jf. nr. 38, og en systemisk buffer, jf. nr. 40, jf. dog § 125 e, stk. 2 og 3.
- 34) *Kapitalbevaringsbuffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.
- 35) *Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.
- 36) *Kontracyklisk buffersats*: Den sats, som virksomhederne skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i henhold til § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
- 37) *Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats*: Det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
- 38) *G-SIFI-buffer*: Det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på konsolideret grundlag.
- 39) *G-SIFI-buffersats*: Den sats, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal anvende til opgørelse af sin G-SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.
- 40) *Systemisk buffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6.
- 41) *Systemisk buffersats*: Den sats, som en virksomhed skal anvende til opgørelse af sin systemiske buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 h.
- 42) *Variable løndele*: Aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.«

9. § 5, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I denne lov forstås:

- 1) Solvenskrav i overensstemmelse med § 124, stk. 3, § 125, stk. 8, § 126, stk. 3 og 9, og § 126 a, stk. 7.
- 2) Solvensbehov i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1, 4-7, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1.
- 3) Minimumskapitalkrav i overensstemmelse med §§ 124, 125, 126 og 126 a.
- 4) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.
- 5) Basiskapital i overensstemmelse med § 128, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
- 6) Kapitalgrundlag i overensstemmelse med § 126 a, stk. 9, artikel 4, stk. 1, nr. 118, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
- 7) Egentlig kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.

- 8) Kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2-4.
- 9) Supplerende kapital i overensstemmelse med artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2-4.
- 10) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
- 11) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
- 12) Supplerende kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
- 13) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
- 14) Medlemskonti i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
- 15) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142, stk. 2.
- 16) Samlede risikoeksponering i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, artikel 95, stk. 2, artikel 96, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og regler fastsat i medfør af § 142, stk. 1.«

10. I § 7, stk. 3, 2. pkt., ændres »Danmarks Skibskreditfond« til: »Danmarks Skibskredit A/S«.

11. I § 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, ændres »8 mio. euro« til: »5 mio. euro«.

12. I § 10, stk. 4, ændres i 1. pkt. »0,3 mio. euro« til: »125.000 euro«, og i 2. pkt. »1 mio. euro« til: »730.000 euro«.

13. I § 13, stk. 2, indsættes efter »finde sted«: », jf. dog stk. 3«.

14. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan der i vedtægterne ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

15. § 13, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter for investeringsforvaltningsselskaber og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder samt for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

16. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 64« til: »§ 64 og for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), også § 313,«.

17. § 14, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»En ansøgning om tilladelse efter §§ 7 og 8 til at udøve kreditinstitutvirksomhed skal indeholde oplysninger om identiteten af de 20 største aktionærer, såfremt der ikke er ejere af kvalificerede andele. En ansøgning efter §§ 7-11 skal endvidere indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.«

18. I § 16 a, stk. 3, ændres »bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

19. I § 25 og § 80, stk. 6, ændres »indgåede engagementer« til: »påtagede eksponeringer«.

20. § 64, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

21. I § 64, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

22. I § 64, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »Stk. 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, og stk. 3« til: »Stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, og stk. 4«.

23. I § 64, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 1-4« til: »Stk. 1-5«.

24. Efter § 64 indsættes:

»§ 64 a. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid, til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv. Vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.«

25. I § 70, stk. 1, nr. 2, ændres »sig, og« til: »sig,«.

26. I § 70, stk. 1, nr. 3, ændres »mellem disse.« til: »mellem disse, og«.

27. I § 70, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog stk. 6.«

28. I § 70 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

29. I § 70 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 4, nomineringsudvalget.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

30. I § 70, stk. 5, der bliver stk. 7, indsættes efter »finansiel virksomhed«: », en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed«, og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1-5«.

31. I § 71, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området og« til: »it-området,«.

32. I § 71, stk. 1, nr. 9, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«, og »effektiv risikostyring.« ændres til: »effektiv risikostyring og«.

33. I § 71, stk. 1, indsættes som nr. 10:

»10) personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.«

34. I § 71 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. stk. 1, nr. 9, samt de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-10, § 77 b, stk. 2 og 3, § 77 c og § 77 d, stk. 2 og 4, samt regler udstedt i medfør af disse bestemmelser, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal desuden sikre, at aflønning af bestyrelsen og direktionen i virksomheder, der ikke er direkte omfattet af § 77 a, stk. 1, men som indgår i en koncern med virksomheder omfattet af § 77 a, stk. 1, opfylder kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3.«

35. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal udarbejde en genopretningsplan.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Det Systemiske Risikoråd dispensere fra stk. 1. Dispensation kan gives på baggrund af den finansielle virksomheds størrelse, forretningsmodel samt forbindelse til andre finansielle virksomheder eller det finansielle system.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter krav til indholdet af genopretningsplanen, jf. stk. 1.«

36. I § 75, stk. 3, ændres »kapitalkravet efter §§ 124-126 eller solvensbehovet efter § 124, stk. 4, § 125, stk. 7, og § 126, stk. 8« til: »kapitalkravet efter § 126, kapitalkravene efter § 126 a, stk. 2-6, kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller solvensbehovet efter § 124, stk. 2, § 125, stk. 4, § 126, stk. 8, og § 126 a, stk. 1, 2. pkt.«.

37. Efter § 75 indsættes:

»§ 75 a. En finansiel virksomhed skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. For et forsikringselskab, et investeringsforvaltningselskab og et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, finder stk. 1 alene anvendelse, når selskaberne beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 75 b. En finansiel virksomhed må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

38. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

- »2) De variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension.
- 3) Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
- a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.
 - c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør af § 71, stk. 2, og § 77 a, stk. 8, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, herunder særligt kapitalgrundlagskravene.
 - d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i virksomheden, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.
 - e) Virksomheden skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni

2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller af andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

39. I § 77 a, stk. 1, nr. 5, som bliver nr. 6, ændres »kapitalkravet i § 127 eller solvenskravet i § 170« til: »kapitalkravet eller solvenskravet i § 124, stk. 1-4, § 125, stk. 1-6 og 8, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 7, § 127, § 170 og § 170 a, samt artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 92, stk. 1, artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

40. I § 77 a, stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 3,« til: »stk. 1, nr. 4,«.

41. I § 77 a, stk. 4, ændres »stk. 1, nr. 4,« til: »stk. 1, nr. 5,«, og efter »udbetalingstidspunktet,« indsættes: »betinget af, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnhed og hæderlighed,«.

42. I § 77 a, stk. 6, ændres »jf. stk. 7,« til: »jf. § 5, stk. 1, nr. 42,«, og »stk. 1, nr. 3,« ændres to steder til: »stk. 1, nr. 4,«.

43. § 77 a, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste lønde, der primært skal afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar, og de variable lønde, som skal afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.«

44. I § 77 a indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

45. I § 77 b, stk. 1, indsættes efter »20 pct.«: », idet der dog alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis dette er berettiget.«

46. I § 77 c, stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »investorer«: », samt offentlighedens interesse«.

47. I § 77 c indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.«

48. § 77 d, stk. 1, affattes således:

»Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.«

49. I § 77 d, stk. 3, ændres to steder »modtaget« til: »optjent«.
50. I § 78, stk. 1 og 5, ændres »bevilge engagement til« til: »bevilge eksponering mod«.
51. I § 78, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og i § 175 a, stk. 1, ændres »engagementer« til: »eksponeringer«.
52. I § 78, stk. 4, to steder i § 80, stk. 4, 2. pkt., to steder i § 182, stk. 1, og i § 415, stk. 1-3, ændres »engagementer med« til: »eksponeringer mod«.
53. I § 79 a indsættes som stk. 6:
»Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1, nomineringsudvalget.«
54. I § 80, stk. 4, 1. pkt., ændres »indgår engagementer med« til: »påtager sig eksponeringer mod«.
55. I § 80, stk. 4, 2. pkt., ændres »Undtaget herfra er engagementer« til: »Undtaget herfra er eksponeringer«.
56. I § 80, stk. 5 og 6, ændres »engagementsforbud« til: »eksponeringsforbud«.
57. I § 80, stk. 8, ændres »engagement« til: »eksponering«.
58. Efter § 80 indsættes før overskriften før § 81:

»Særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I

§ 80 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af nomineringsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I.

Stk. 3. Nomineringsudvalget skal forestå følgende:

- 1) Foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.
- 2) Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.
- 3) Fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.
- 4) Løbende og mindst en gang årligt vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere samt fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 5) Løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 64 og rapportere samt fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 6) Løbende gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Stk. 4. Når nomineringsudvalget foreslår kandidater valgt til bestyrelsen i henhold til stk. 3, nr. 1, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Stk. 5. Nomineringsudvalget skal løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Stk. 6. Nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendigt, herunder ekstern rådgivning, og det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

§ 80 b. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af risikoudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I og skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici.

Stk. 3. Risikoudvalget skal forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om virksomhedens overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og strategi.
- 2) Bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen.
- 3) Vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I handler med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, samt udarbejde forslag til afhjælpning, såfremt produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil.
- 4) Vurdere, om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Stk. 4. Risikoudvalget skal have adgang til information om virksomhedens risici, herunder hos risikostyringsfunktionen, og, i det omfang det er nødvendigt og relevant, mulighed for at anvende ekstern rådgivning.

Stk. 5. Risikoudvalget skal løbende vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af information fra virksomheden, der skal tilgå udvalget.

Offentliggørelse

§ 80 c. En finansiell virksomhed, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c og § 80 a, stk. 1, og stk. 3, nr. 3, i det omfang, de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvorledes virksomheden fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med virksomhedens ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 skal ske på virksomhedens hjemmeside et sted, hvor det naturligt hører hjemme.«

59. I § 81, stk. 3, indsættes i 1. pkt. efter »garanter«: »med stemmeret«, i 2. pkt. ændres »kun afgive 1 stemme« til: »kun afgive 100 stemmer«, i 3. pkt. ændres »har 1 stemme for hver 1.000 kr.« til: »har fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr.«, og »dog højst 20 stemmer« ændres til: »dog højst 2.000 stemmer«.

60. I § 81, stk. 5, i 1. pkt., ændres »mindst 1.000« til: »mindst 100.000«, og i 2. pkt. ændres »har 1 stemme« til: »har fra 0 til og med 100 stemmer«, og »dog højst 20 stemmer« ændres til: »dog højst 2.000 stemmer«.

61. I § 83, stk. 1, nr. 2, ændres »og forrentning« til: », forrentning og stemmefordeling«.

62. Efter § 83 indsættes:

»§ 83 a. Indeholder en sparekasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garantkapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til sparekassens egentlige kernekapital.

§ 83 b. Indehavere af garantkapital må ikke have krav på indfrielse.«

63. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. Indeholder en andelskasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af andelskapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til andelskassens egentlige kernekapital.

§ 87 b. Indehavere af andelskapital må ikke have krav på indfrielse.«

64. §§ 124 og 125 affattes således:

»§ 124. Et pengeinstituts og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

Stk. 2. Et pengeinstituts og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen efter stk. 1 opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet kan ikke være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, litra c, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 6. For realkreditinstitutter skal artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 2, og det individuelle solvenskrav, jf. stk. 3.

§ 125. Et fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver

at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, skal mindst udgøre

- 1) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og
- 2) 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, og 6-9, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, skal uanset kravene i stk. 2 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af budgettet for første års drift, medmindre dette budget kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 4. Bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre selskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, eller artikel 95, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan ikke være mindre end hvert af følgende:

- 1) Kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 2) Minimumskapitalkravet i stk. 2 eller artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 3) Kravet til at have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. stk. 3 eller artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. Solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet til kapitalgrundlaget i stk. 3.

Stk. 7. Solvensbehovet skal for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af stk. 5, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 6, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Stk. 8. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber.

Stk. 10. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.«

65. § 125 a ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 125 a.** Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab I er undtaget fra at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, såfremt

- 1) selskabet beskæftiger under 250 personer, og
- 2) selskabet har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. euro eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. euro.

Stk. 3. Kapitalbevaringsbufferen i en virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal mindst udgøre 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i en virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Stk. 5. G-SIFI-bufferen i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal på konsolideret grundlag mindst udgøre det globalt systemisk vigtige finansielle instituts (G-SIFI) samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med G-SIFI-buffersatsen.

Stk. 6. En systemisk buffer i en virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på i medfør af § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med den systemiske buffersats.

Stk. 7. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til egentlig kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i tillæg til egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav.

§ 125 b. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, må ikke foretage udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 5, i et omfang der reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal opgøre det maksimale udlodningsbeløb og straks underrette Finanstilsynet herom.

Stk. 3. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, må ikke foretage følgende handlinger, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet i medfør af § 125 d:

- 1) Foretage udlodning der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 5.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav.

- 3) Foretage betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 4. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, må ikke udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, ved handlinger omfattet af stk. 3, nr. 1-3, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Ved udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 1 og 3, forstås:

- 1) Udbetaling af kontant udbytte.
- 2) Udlodning af helt eller delvist betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 3) Indløsning eller tilbagekøb, som en virksomhed foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 4) Tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 5) Udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b-e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Virksomheden skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

Stk. 7. Stk. 1 og 4 finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af det maksimale udlodningsbeløb.

§ 125 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet senest 5 arbejdsdage efter, at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder kravet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, efter anmodning fra virksomheden, forlænge fristen i stk. 1 med op til 5 arbejdsdage på grundlag af en virksomheds individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender en kapitalbevaringsplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at virksomheden med kapitalbevaringsplanen kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Godkender Finanstilsynet ikke kapitalbevaringsplanen, jf. stk. 3, påbyrder Finanstilsynet virksomheden at øge kapitalgrundlaget, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet kan endvidere indføre strengere restriktioner for udlodninger end hvad der følger af § 125 b, såfremt det findes påkrævet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan.

§ 125 d. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det

kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, og som har til hensigt at foretage en handling, der er omfattet af § 125 b, stk. 3, nr. 1-3, skal straks give Finanstilsynet meddelelse herom og oplyse:

- 1) Størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på
 - a) egentlig kernekapital,
 - b) hybrid kernekapital og
 - c) supplerende kapital.
- 2) Størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang.
- 3) Det maksimale udlodningsbeløb.
- 4) Størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som virksomheden har til hensigt at afsætte til
 - a) udbyttebetalinger,
 - b) køb af egne aktier,
 - c) betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter, og
 - d) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Stk. 2. I koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, indgår, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af denne bestemmelse.

§ 125 e. I koncerner, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, finder §§ 125 a-125 c, anvendelse på den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen, påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. I koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, finder alene den højeste af de to buffere anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Finder en systemisk buffer alene anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark, finder både den systemiske buffer og G-SIFI-buffere anvendelse.

§ 125 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter på kvartalsbasis en kontracyklisk buffersats vedrørende krediteksponeringer i Danmark under hensyntagen til blandt andet kredityklussen, risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og særlige forhold i den nationale økonomi. Erhvervs- og vækstministeren træffer beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende den kontracykliske buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Stk. 2. En kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct., fastsat i et andet land, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis

fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksporeringer med beliggenhed i det pågældende land. Har erhvervs- og vækstministeren besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., træffer erhvervs- og vækstministeren desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats fastsat i medfør af 1. pkt., på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside. Har erhvervs- og vækstministeren ikke truffet beslutning om anvendelse af en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, anvende en buffersats på 2,5 pct. til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksporeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Stk. 4. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3, finder anvendelse fra den dato, der er angivet på hjemmesiden hos den kompetente myndighed for det pågældende land, jf. dog stk. 9. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3, finder anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen er blevet offentliggjort af den kompetente myndighed for det pågældende land i overensstemmelse med det pågældende lands nationale regler, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. Er der ikke fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte en kontracyklisk buffersats, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksporeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at der bør fastsættes en buffersats, for at beskytte virksomheder, omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 6. Er der fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte en anden buffersats til brug for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og fondsmæglerselskabers I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksporeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at den buffersats, som er fastsat af det pågældende land, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte virksomheder, omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 7. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren en buffersats efter stk. 5 eller 6, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervs- og vækstministeren beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende den pågældende buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Stk. 8. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør enhver fastsættelse i medfør af stk. 5 og 6, af en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Stk. 9. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, kan anvende en reduceret kontracyklisk buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, fra den dag, hvor en reduceret kontracyklisk buffersats er blevet offentliggjort.

§ 125 g. G-SIFI-buffersatsen afhænger af hvilken underkategori det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) placeres i, jf. regler udstedt i medfør af § 310, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter G-SIFI-buffersatser for de enkelte underkategorier af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§ 125 h. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en systemisk buffersats, til brug for opgørelsen af en systemisk buffer, under hensyntagen til at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter endvidere, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om fastsættelse af en systemisk buffersats på sin hjemmeside.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at en systemisk buffersats fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren træffer desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats i medfør af 1. pkt., på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Stk. 3. Har erhvervs- og vækstministeren i medfør af stk. 1 fastsat en systemisk buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer, og desuden i medfør af stk. 2 besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land, træffer ministeren beslutning om hvilken af de nævnte buffersatser, der skal finde anvendelse for virksomhederne til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren vurderer én gang årligt den systemisk buffersats fastsat i medfør af stk. 1 eller 2. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.«

66. Efter § 126 indsættes:

»**§ 126 a.** Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. På baggrund af vurderingen efter 1. pkt. skal bestyrelsen og direktionen opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Solvensbehovet kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravene til kapitalgrundlaget i stk. 5.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et investeringsforvaltningsselskab skal mindst udgøre

- 1) 730.000 euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der er medlem af et reguleret marked, eller som har tilladelse til at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og
- 2) 125.000 euro (minimumskapitalkravet) for andre investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravet i stk. 2 medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. stk. 6, der overstiger 250 mio. euro. Minimumskapitalkravet og tillægget skal tilsammen maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af den reviderede årsrapport. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tillægget efter stk. 3 kan stilles i form af en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have deres vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået en sådan aftale med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav, hvis der siden det foregående år er sket ændringer i selskabets virksomhed, som Finanstilsynet anser for væsentlige. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. stk. 3, medregnes formuen i UCITS som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere samt formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. stk. 3.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte krav om et højere kapitalgrundlag end de krav, der fremgår af stk. 1-3 og 5.

Stk. 8. Finanstilsynet kan påbyde investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 9. Kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber opgøres i overensstemmelse med artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

67. § 127 affattes således:

»§ 127. Kapitalkravet for forsikringsselskaber er det største af solvenskravet og minimumskapitalkravet i § 126.«

68. § 128 affattes således:

»§ 128. Basiskapitalen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder består af kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder kernekapital og supplerende kapital for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kundemidler eller værdipapirer for kunder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

69. Efter § 128 a indsættes:

»§ 128 b. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår ikke i opgørelsen af fradrag i kapitalgrundlaget. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter regler om fradrag for kapitalandele i 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

70. I § 140, stk. 1, ændres »basiskapitalen« til: »kapitalgrundlaget«, og »§ 124, stk. 8« ændres til: »§ 124, stk. 6«.

71. § 141 ophæves.

72. § 142, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 2, 4 og 5.«

73. I § 143, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »poster«: »for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder«.

74. I § 143, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, og § 126, stk. 1 og 8« til: »§ 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1«.

75. I § 143, stk. 1, nr. 3, ændres »de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen,« til: »solvensbehovet for finansielle virksomheder, indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet og basiskapitalen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, indberetning af den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskravet og kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber samt den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, indberetning af kapitalgrundlaget for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, for investeringsforvaltningsselskaber og for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3,«.

76. I § 143, stk. 1, nr. 5, ændres »selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,« til: »fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger samt de faste omkostninger for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3 og 4,«.

77. I § 143, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »jf. § 126, stk. 5,«: »og«.

78. § 143, stk. 1, nr. 7 og 8, ophæves, og i stedet indsættes:

- »7) overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3, og
- 8) benchmarkering for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko.«

79. I § 143, stk. 3, 1. pkt., ændres »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber« til: »den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5,«.

80. Efter § 143 indsættes før overskriften før § 144:

»§ 143 a. Finanstilsynet kan beslutte offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber hyppigere end én gang årligt. Finanstilsynet kan sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at modervirksomheder eller institutter i en koncern offentliggør en beskrivelse af koncernens juridiske og organisatoriske struktur samt ledelse. Offentliggørelsen kan ske ved henvisning til allerede offentliggjort materiale.«

81. § 145 ophæves.

82. I § 146, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 147, stk. 1, 1. pkt., og § 149, stk. 1, ændres »basiskapitalen« til: »kapitalgrundlaget«.

83. Efter § 146 indsættes:

»§ 146 a. Værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler kan i forbindelse med opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. Risikoen forbundet med en udækket position skal indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber efter reglerne for positioner i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

84. Efter § 147 indsættes:

»§ 147 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.«

85. I § 149, stk. 3, 2. pkt., ændres »engagement i henhold til § 145« til: »eksponering i henhold til artikel 395, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

86. I § 152 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan udover kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i pengeinstituttet eller grupper af pengeinstitutter og for systemiske likviditetsrisici.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

87. I § 152, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

88. I § 152 a, stk. 1, 2. pkt., udgår to steder »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

89. I § 152 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »mindst« og »straks«.

90. I § 152 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c« til: »artikel 129, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

91. § 152 c, stk. 1 og 3, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

92. § 152 d, stk. 1, affattes således:

»For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.«

93. § 152 d, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3, 5 og 6 bliver herefter stk. 2-4.

94. § 152 f affattes således:

»§ 152 f. For lån omfattet af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber kan løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt.«

95. I § 152 h, nr. 2, udgår »jf. § 152 c, stk. 1,«.

96. I § 152 h, nr. 3, udgår »jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2,«.

97. I § 152 h, nr. 5, udgår »jf. § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7,«.

98. I § 153 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan udover kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et realkreditinstitut eller en gruppe af realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i realkreditinstituttet eller grupper af realkreditinstitutter og for systemiske likviditetsrisici.«

99. § 156 affattes således:

»§ 156. Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et fondsmæglerselskab I eller en gruppe af fondsmæglerselskaber I med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet I eller grupper af fondsmæglerselskaber I og for systemiske likviditetsrisici.«

100. I § 157 ændres »og investeringsforvaltningsselskaber« til: »kan placere selskabets kapitalgrundlag i de i bilag 5 nævnte instrumenter. Investeringsforvaltningsselskaber«, og »basiskapital« ændres til: »kapitalgrundlag«.

101. § 170 affattes således:

»§ 170. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, finder reglerne om kapitalgrundlagets størrelse i artikel 92, stk. 1, litra c, og artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på både den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen, jf. dog stk. 2 og 3. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Reglerne om kapitalgrundlaget i artikel 95, stk. 2, litra a, og artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglerselskab finder anvendelse for både den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen. 1. pkt. finder alene anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. Kapitalkravsreglerne for investeringsforvaltningsselskaber i § 126 a, stk. 2-6, i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder anvendelse på den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 126, stk. 9, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 5. For koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en pengeinstitut-, en realkreditinstitut-, en fondsmægler-, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller anden finansiell holdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder reglen i artikel 92, stk. 1, litra c, og artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på modervirksomheden. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmægler- og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.«

102. §§ 171 og 172 affattes således:

»§ 171. I koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-5, og §§ 146, 147, 149, 150, 152 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-5, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmel-

ser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 172. I koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditinstitutholding-virksomhed, finder § 124, stk. 1-5, og §§ 146-147 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-5, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.«

103. § 173, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der mindst har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som enten er et fondsmæglerselskab I eller som mindst har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber desuden anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

104. I § 173, stk. 2 og 3, der bliver stk. 3 og 4, ændres »stk. 1 og § 170, stk. 3,« til: »stk. 2 og § 170, stk. 2,«.

105. I § 173 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 2-4 finder ikke anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

106. § 174, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 126 a, stk. 1, 7 og 8, §§ 146, 147, 156 og 182

samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.«

107. I § 174, stk. 2 og 3, ændres »§ 170, stk. 4,« til: »§ 170, stk. 3,«.

108. § 175 affattes således:

»§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og som ikke indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

109. I § 175 a, stk. 1, ændres »modervirksomheden er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed« til: »den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed eller hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed«, og »basiskapital« ændres til: »kapitalgrundlag henholdsvis basiskapital«.

110. I § 175 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

111. § 176 affattes således:

»§ 176. Besidder et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis fondsmæglerselskabets, investeringsforvaltningsselskabets eller den finansielle holdingvirksomheds ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

112. I § 177, stk. 1, 1. pkt., og § 178, stk. 1, ændres »§§ 170-174« til: »§ 170, § 173, stk. 2-5, og § 174«.

113. § 177, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, skal medtages i konsolideringen i henhold til § 170, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.«

114. Efter § 177 indsættes før overskriften før § 178:

»§ 177 a. For et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet, jf. kapitel 12, finder § 71 a om genopretningsplaner anvendelse. De i 1. pkt. nævnte institutter skal udarbejde en genopretningsplan for koncernen eller delkoncernen samt en individuel genopretningsplan for pengeinstituttet, realkreditinstituttet og fondsmæglerselskabet I, samt ethvert datterselskab heraf i koncernen.«

115. § 178, stk. 2, ophæves.

116. I § 179, stk. 1, nr. 1, og § 180, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 170 eller § 170 a,« til: »§ 170, § 170 a eller artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

117. I § 182, stk. 2, ændres »et engagement med« til: »en eksponering mod«, og i stk. 4 ændres »engagementet« til: »eksponeringen«.

118. Efter § 182 indsættes i afsnit V:

»§ 182 a. For kreditinstitutter, der opfylder kriterierne i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder § 124 alene anvendelse efter en konsolideret opgørelse.«

119. § 208, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

120. I § 224, stk. 1, nr. 1, ændres »eller regler udstedt i medfør af disse love« til: », regler udstedt i medfør af disse love, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

121. § 224, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravene i kapitel 3, jf. dog § 125, stk. 2, nr. 1 og 2, § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

122. I § 225, stk. 1, ændres »§ 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, § 125, stk. 2-5 og 8, og § 125 a« til: »artikel 92, stk. 1, artikel 93, 97 og 500, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, § 124, stk. 3 og 6, § 125, stk. 4 og 5, og § 126 a, stk. 2-7,«.

123. I § 225, stk. 2, ændres »kapitalkravene i § 124, stk. 2 eller 3,« til: »kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og to steder ændres »§ 124, stk. 5« til: »§ 124, stk. 3, eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

124. § 234, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Uanset § 17, stk. 2, i konkursloven anses pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I, der ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital, optaget som hybrid

kernekapital eller som supplerende kapitalinstrumenter, ikke for at være insolvente. Tilsvarende gælder for øvrige finansielle virksomheder omfattet af denne lov, såfremt de ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller som ansvarlig lånekapital.«

125. To steder i § 246, stk. 1, 1. pkt., og i stk. 2, 5. pkt., ændres »§ 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125 a« til: »§ 124, stk. 3 og 6 og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

126. Efter afsnit VIII indsættes:

»Afsnit IX

Særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter

Kapitel 19

Identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

§ 308. Finanstilsynet udpeger én gang årligt systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, jf. stk. 2 og 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark foretages senest den 30. juni hvert år, og første gang senest den 30. juni 2014.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), i to på hinanden følgende år, jf. dog stk. 4, hvis det overskrider én eller flere af følgende indikatorer:

- 1) Instituttets balance udgør mere end 6,5 procent af Danmarks bruttonationalprodukt.
- 2) Instituttets udlån i Danmark udgør mere end 5 procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark.
- 3) Instituttets indlån i Danmark udgør mere end 5 procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan udpege et institut, som nævnt i stk. 1, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som væsentligt overskrider én eller flere af indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3, uagtet indikatorerne i henhold til stk. 2 ikke har været overskredet i to på hinanden følgende år.

Stk. 4. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal ligge under indikatorerne, jf. stk. 2, i tre på hinanden følgende år, for at ophøre med at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4 kan erhvervs- og vækstministeren efter anmodning af instituttet beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ikke længere er systemisk, hvis det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) ligger væsentlig under indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3.

Stk. 6. Finanstilsynet skal beregne systemiskheden af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ved et gennemsnit af instituttets balance i pct. af de danske penge- og realkreditinstitutters og fondsmægler-selskabers I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, samlede balance, instituttets udlån i Danmark i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark og instituttets indlån i Danmark i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark. Systemiskheden skal beregnes parallelt med udpegningen

af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 1, og skal opgøres på baggrund af det seneste årsregnskab.

Stk. 7. På baggrund af beregningen skal systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) placeres i én af fem kategorier af systemiskhed:

- 1) Kategori 1: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed under 5.
- 2) Kategori 2: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 5 og op til 15.
- 3) Kategori 3: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 15 og op til 25.
- 4) Kategori 4: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 25 og op til 35.
- 5) Kategori 5: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 35 og derover.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af indikatorerne, samt om opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag i henhold til stk. 2, herunder fastsætte oplysningskrav.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer, der indgår i beregningen af systemiskheden, jf. stk. 7, og om opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

§ 309. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), i henhold til § 308, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, senest ved udgangen af det efterfølgende år.

Stk. 2. Er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, jf. § 308, gælder SIFI-bufferkravet jf. § 125 e, jf. § 125 a, stk. 6, jf. § 125 h, med samme procentvise krav på konsolideret niveau for koncernen samt på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

Stk. 3. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opfylde det SIFI-bufferkrav, der følger af ændringer i dets systemiskhed, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, ved udgangen af det år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed.

Stk. 4. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af stk. 2 er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Identifikation af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 310. Finanstilsynet udpeger én gang årligt globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI). Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, og en finansiell holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) på koncernniveau.

Stk. 2. Udpegningen af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) samt indplacering i 5 underkategorier for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) finder tidligst sted pr. 1. januar 2016 og sker på grundlag af mindst én af følgende indikatorer:

- 1) Størrelse.
- 2) Forbundethed med det finansielle system.
- 3) Substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet.
- 4) Komplexitet.
- 5) Grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i stk. 2 nævnte indikatorer samt beregning af systemiskheden af globalt systemisk vigtige finansielle institutter.

Offentliggørelse af identifikationen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 311. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside én gang årligt, hvilke systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der er udpeget i henhold til §§ 308 og 310, samt deres indplacering i henholdsvis kategorier og underkategorier af systemiskhed.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 312. §§ 77 c, 80 a og 80 b finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Grænser for antal ledelsesposter

§ 313. Et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) må inklusive posten i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab I eller finansielle holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, alene besidde én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter, jf. dog stk. 2-8:

- 1) Én direktørpost kombineret med 2 bestyrelsesposter.
- 2) 4 bestyrelsesposter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis medlemmet er indsat i bestyrelsen i det pågældende systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 3. Følgende ledelsesposter skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål.
- 2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber.
- 3) Bestyrelsesposter i virksomheder, hvor medlemmet er indsat i bestyrelsen af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller hvor virksomheden er ejet af den danske stat.

Stk. 4. Følgende direktør- og bestyrelsesposter regnes som én samlet post i forhold til opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundet.
- 2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI) ejer en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3.

Stk. 5. Finanstilsynet kan tillade, at et bestyrelsesmedlem besidder yderligere én bestyrelsespost end nævnt i stk. 1, hvis dette findes forsvarligt henset til bestyrelsesmedlemmets øvrige ledelsesposter og det arbejde, der er forbundet hermed.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor en direktør- eller bestyrelsespost kræver et meget beskedent ressourceforbrug, tillade, at den pågældende post ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 7. Et medlem af bestyrelsen i en virksomhed, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Stk. 8. Bestyrelsessuppleanter, som indtræder i bestyrelsen i en virksomhed, der er udpeget eller udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, og som på det tidspunkt, hvor vedkommende indtræder i bestyrelsen, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det pågældende bestyrelseshverv i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI).

Særlige regler for likviditet i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 314. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler vedrørende et likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).«

127. I § 343 m, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

128. § 344 affattes således:

»§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. For filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fører Finanstilsynet i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver tilsyn med likviditeten i filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 4. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

129. § 344 affattes således:

»§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesi-

tuationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 8. Erhvervs- og vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

130. Efter § 344 indsættes:

»§ 344 a. Konstaterer eller har Finanstilsynet grund til at antage, at et udenlandsk kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værtsland for, ikke overholder reglerne, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i hjemlandet, med henblik på at afklare, hvorvidt der foreligger overtrædelse af reglerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særligt hastende tilfælde iværksætte de nødvendige anvendte forholdsregler for at beskytte indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser mod finansiell ustabilitet, som vil kunne være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. De anvendte forholdsregler skal stå i et rimeligt forhold til deres formål om at beskytte indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i Danmark mod finansiell ustabilitet, og de skal bringes til ophør, så snart de kompetente myndigheder i hjemlandet har gennemført passende forholdsregler over for kreditinstituttet.

§ 344 b. Er det sandsynligt, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I inden for de følgende 12 måneder vil overtræde kravene fastsat i denne lov, eller regler udstedt i medfør af loven, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, at foretage de nødvendige foranstaltninger.

§ 344 c. Finanstilsynet påser overholdelsen af et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskabs I opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med 3. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Opfylder virksomheden ikke længere kravene til at benytte en intern metode, jf. stk. 1, inddrager eller begrænser Finanstilsynet tilladelsen til at benytte den interne metode eller påbyder virksomheden at forbedre den interne metode. Finanstilsynet kan også påbyde virksomheden et tillæg til kapitalgrundlags-

kravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern metode.

Stk. 4. Forekommer der mange overskridelser, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, for en intern metode til at opgøre kapitalgrundlagskravet for markedsrisiko, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager Finanstilsynet tilladelsen til at anvende modellen eller påbyder virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.«

131. § 345 affattes således:

»§ 345. Erhvervs- og vækstministeren udpeger en bestyrelse og en direktør for Finanstilsynet. Direktøren udpeges efter høring af bestyrelsen.

Stk. 2. Bestyrelsen består af 7 medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiell indsigt. Bestyrelsen sammensættes af

- 1) 3 medlemmer med juridisk, økonomisk og finansiell sagkundskab,
- 2) 2 medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor,
- 3) 1 medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv, og
- 4) 1 medlem fra Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger blandt medlemmerne en formand og en næstformand for bestyrelsen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger en observatør fra Erhvervs- og Vækstministeriet i bestyrelsen.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til 2 år ad gangen. Medlemmerne og observatøren kan genudpeges.

Stk. 6. Medlemmerne af bestyrelsen og observatøren må ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Stk. 7. Bestyrelsen

- 1) godkender tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse,
- 2) fastlægger de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed,
- 3) godkender årsrapporten for Finanstilsynet,
- 4) træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,
- 5) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,
- 6) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 4 til politimæssig efterforskning, og
- 7) godkender regler og vejledninger, der skal udstedes af Finanstilsynet.

Stk. 8. Bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.

Stk. 9. Forbrugerombudsmanden indkaldes ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning. Forbrugerombudsmanden har i sager omfattet af 1. pkt. samme beføjelser som medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 10. I de i stk. 7, nr. 4-6, nævnte sager, har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Stk. 11. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Stk. 12. Bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 13. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 10, og om ekspertpanelet, jf. stk. 8. Forretningsordenen godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 14. Bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 7, nr. 4 og 6, til Finanstilsynets direktion.

Stk. 15. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.«

132. I § 346, *stk. 4*, indsættes efter 1. pkt.:

»Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.«

133. I § 347, *stk. 6*, ændres »§ 354, stk. 6, nr. 20 og 24, nævnte myndigheder« til: »§ 354, stk. 6, nr. 21-32, nævnte myndigheder og organer«.

134. I § 347 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* I tilfælde, hvor en koncern har et udenlandsk datterselskab, der er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, og dette datterselskab ikke medtages i et konsolideret tilsyn efter artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan den kompetente myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvori kreditinstituttet eller investeringsselskabet er beliggende, anmode et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20 og 21, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er modervirksomhed for kreditinstituttet eller investeringsselskabet, om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for den kompetente myndighed at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investeringsselskabet.«

135. Efter § 347 b indsættes:

»§ 347 c. Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.«

136. Efter § 350 indsættes:

»§ 350 a. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger inden for rammerne af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, såfremt der sker ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien.

Stk. 2. I forbindelse med nationale foranstaltninger iværksat af erhvervs- og vækstministeren efter stk. 1, skal erhvervs- og vækstministeren iværksætte den notifikations- og godkendelsesprocedure, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan, uanset proceduren i artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,

- 1) øge risikovægte med op til 25 pct. for eksponeringer, der følger af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt vi og vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og
- 2) reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer, omfattet af artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministerens foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 1 og 3, kan finde anvendelse for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, afhængig af hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i artikel 458, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber er opfyldt. Erhvervs- og vækstministeren kan forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 2 med op til et år ad gangen, jf. artikel 458, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

137. I § 351, stk. 1 og 2, ændres »§ 64, stk. 2,« til: »§ 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a«.

138. I § 351 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SI-FI) eller i et globalt systemisk vigtigt institut (G-SIFI) at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene efter § 313, stk. 1.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

139. I § 351, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 64, stk. 2, nr. 1« til: »§ 64, stk. 3, nr. 1«.

140. I § 351, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »§ 64, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4,« til: »§ 64, stk. 2 eller 3, nr. 2, 3 eller 4, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1,«.

141. I § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

142. I § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »og stk. 3, 3. pkt.« til: »og 3, og stk. 4, 3. pkt.«

143. I § 351, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

144. I § 354, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

145. I § 354, stk. 6, nr. 3, indsættes efter »tilsyn«: », jf. dog stk. 14«.

146. I § 354, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 13 og 14«.

147. I § 354, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 13 og 14«.

148. I § 354, stk. 6, nr. 10, indsættes efter »herfor«: », jf. dog stk. 14«.

149. I § 354, stk. 6, nr. 12, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 13, andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

150. I § 354, stk. 6, nr. 15, indsættes efter »kreditinstitutter«: », jf. dog stk. 14«.

151. § 354, stk. 6, nr. 17, ophæves, og i stedet indsættes:

»17) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 13, samt Erhvervsstyrelsen når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

18) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13 og 14.«

Nr. 18-20 bliver herefter nr. 19-21.

152. I § 354, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 19, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

153. I § 354, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 21, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

154. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 20, der bliver nr. 21, som nye numre:

»22) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13.

23) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13.

24) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision

af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13.

- 25) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 14.«

Nr. 21-24 bliver herefter nr. 26-29.

155. I § 354, stk. 6, nr. 24, der bliver nr. 29, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«, og »jf. dog stk. 11 og 12« ændres til: »jf. dog stk. 12 og 13«.

156. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 29, som nye numre:

- »30) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 31) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12 og 13.
- 32) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.«

Nr. 25-26 bliver herefter nr. 33-34.

157. § 354, stk. 6, nr. 26, der bliver nr. 34, ophæves.

Nr. 27-31 bliver herefter nr. 34-38.

158. I § 354, stk. 6, nr. 31, der bliver nr. 38, ændres »jf. dog stk. 12« til: »jf. dog stk. 13«.

159. I § 354 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om resultatet af stresstests udført af Finanstilsynet efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om

tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

160. I § 354, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6, nr. 23,« til: »stk. 6, nr. 28,« og »stk. 7« ændres til: »stk. 8«.

161. I § 354, stk. 10, 3. pkt., der bliver stk. 11, 3. pkt., ændres »stk. 6, nr. 29,« til: »stk. 6, nr. 36,« og »stk. 6, nr. 30,« ændres til: »stk. 6, nr. 37,«.

162. I § 354, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 24,« til: »stk. 6, nr. 29-32,«.

163. I § 354, stk. 12, der bliver stk. 13, ændres »stk. 6, nr. 24 og 30,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 12, 17, 18, 22-24, 29-32 og 38,« og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 18, 24 og 32, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

164. I § 354 indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 13, som nyt stykke:

»Stk. 14. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemisk Risiko, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), eller fra myndigheder der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.«

Stk. 13 bliver herefter stk. 15.

165. § 354 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet efter § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

166. I § 354 a, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

167. I § 354 a, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

168. I § 354 a, stk. 1, indsættes som 9. pkt.:

»Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.«

169. I § 354 a, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

170. I § 354 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

171. I § 354 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

172. I § 354 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

173. I § 354 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

174. Efter § 354 d indsættes:

»§ 354 e. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside, i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1, samt navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b, § 61 c, § 64, stk. 1 og 2, § 64 a, § 71, stk. 1 og 3, § 71 a, stk. 1, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 313, stk. 1, samt artikel 28, 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet eller tvangsbøden, og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

§ 354 f. Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af Finanstilsynets stresstest af en finansiell virksomhed, der udføres efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber og efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

§ 354 g. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 354, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

175. I § 355, *stk. 1*, indsættes efter »retter sig mod«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

176. I § 356, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »erhvervs- og vækstministeren« til: »Finanstilsynets direktør«.

177. I § 356, *stk. 3*, ændres i *1. pkt.* »indgå engagement med« til: »indgå aftaler, der medfører en eksponering, med«, og i *2. pkt.* ændres »engagementer« til: »aftaler, der medfører en eksponering,«.

178. *Overskriften* til afsnit XII affattes således:

»Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.«

179. I § 372, *stk. 1*, ændres »i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven« til: »i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

180. Efter § 372 indsættes:

»Generelle bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

181. I § 373, *stk. 1*, ændres »§ 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2« til: »§ 64, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 64 a«, »§ 124, stk. 1-4, 7 og 8« ændres til: »§ 124, stk. 1, 2 og 5«, »§ 125, stk. 1-3, 5 og 7« ændres til: »§ 125, stk. 1-6«, »§ 125 a« ændres til: »§ 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1«, efter »§ 126, stk. 1, 2, og 8,« indsættes: »§ 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9,«, »§ 152, stk. 1-3« ændres til: »§ 152, stk. 1-4«, »§ 153, stk. 1« ændres til: »§ 153, stk. 1 og 3«, »§§ 154, og 170-175« ændres til: »§§ 154, 156, 170-175 a«, og efter »§ 404, stk. 1, 2, 4 og 5,« indsættes: »samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

182. I § 373, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 70, stk. 1-4« til: »§ 70, stk. 1-5«, efter »§ 71, stk. 1« indsættes: »og stk. 3, § 71 a, stk. 1«, efter »§ 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,« indsættes: »§ 75 a, stk. 1,«, »§ 77 a, stk. 1-7 og 9« ændres til: »§ 77 a, stk. 1-7 og 10«, »§ 77 d, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 77 d, stk. 1-3«, efter »§ 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8« indsættes: »§ 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2,«, »§ 152 c, stk. 2« ændres til: »§ 152 c, stk. 1«, »§ 152 d, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 152 d, stk. 1«, efter »§ 247 a, stk. 9 og 10,« indsættes: »§ 312, «, »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., og efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer« indsættes: »samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, og artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

183. I § 373, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 351, stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.« til: »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt.«

184. I § 373, *stk. 4*, indsættes efter »i medfør af loven«: »og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

185. I § 373 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

186. I § 374, *stk. 3*, ændres »§ 351, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 351, stk. 1, og stk. 4, 1. pkt.«

187. I § 401, stk. 1, ændres »Engagementer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt indgået« til: »Eksponeringer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt påtaget eller indgået«.

188. I § 415, stk. 1-3, ændres »det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement« til: »den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 982 af 6. august 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, og senest ved § 2 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af selskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i selskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter selskabet har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 11 b. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. Overskriften til Afsnit V affattes således:

»Afsnit V

Tilsyn og Finanstilsynets bestyrelse«

3. I § 83, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »undtagen«: »§ 11 b og«.

4. Overskriften til kapitel 26 affattes således:

»Kapitel 26

Finanstilsynets bestyrelse«.

5. § 84 affattes således:

»§ 84. Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 345 i lov om finansiel virksomhed, træffer bortset fra sager omfattet af § 86, stk. 2,

- 1) beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,
- 2) beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 1 til politimæssig efterforskning, og
- 3) godkender regler og vejledninger, der skal udstedes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sager om efterlevelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.

Stk. 3. § 84 a, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Stk. 4. I de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte sager, har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Stk. 5. Bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 1, nr. 1 og 2, til Finanstilsynets direktion.«

6. I § 84 a, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

7. I § 84 a, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

8. I § 84 a, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

9. I § 84 a, stk. 6, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

10. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 13-15 bliver herefter nr. 15-17.

11. I § 84 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

12. I § 84 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem ma-

kroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

13. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 15, der bliver nr. 17, som nye numre:

- »18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.
- 20) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 16-19 bliver herefter nr. 21-24.

14. I § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,« og efter »opgaver« indsættes: », jf. dog stk. 11 og 12«.

15. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 24, som nye numre:

- »25) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.
- 26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.
- 27) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 20-22 bliver herefter nr. 28-30.

16. § 84 a, stk. 6, nr. 22, der bliver nr. 30, ophæves.

Nr. 23 bliver herefter nr. 30.

17. I § 84 a, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 24-27,«.

18. I § 84 a, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

19. § 84 b, stk. 5, ophæves.

20. § 84 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

21. I § 84 c, stk. 1, 2, og 3. pkt. og to steder i 4. pkt., ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. og 9. pkt., ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

22. I § 84 c, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed« til: »§ 84, stk. 1, nr. 2«.

23. I § 84 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1 og 2, samt reaktioner givet efter delegation fra bestyrelsen til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Reaktioner givet for overtrædelse af forordning (EU) nr. 2012/648 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres efter § 84 g.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

24. I § 84 c, stk. 2, 3. pkt., der bliver stk. 3, 3. pkt., ændres »Virksomhedens offentliggørelse skal ske« til: »Virksomheder under tilsyn skal«.

25. § 84 c, stk. 2, 10. pkt., der bliver stk. 3, 10. pkt., affattes således:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.«

26. I § 84 c, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3, 1. pkt.,« til: »stk. 4, 1. pkt.,«, og »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1, 2 eller 3«.

27. § 84 d, stk. 1, 4. pkt., ændres »Det Finansielle Råds« til: »bestyrelsens« og »stk. 2, nr. 6-8 og 13,« ændres til: »stk. 2, nr. 6-8 og 12,«.

28. Efter § 84 h indsættes:

»§ 84 i. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, omfattet af § 7, stk. 1, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 84 a, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

29. I § 93, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 11,«: »§ 11 a, stk. 1,« og »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 3-7. pkt.«

§ 3

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 3-5, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 8, *stk. 6*, ændres i *1. pkt.* »§ 152 c, stk. 1, nr. 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber« i *2. pkt.*, ændres »15-procents-grænse, som følger af § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed« til: »15-procents-grænse eller 10-procents-grænse som følger af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og »i henhold til § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, eller § 2, stk. 3, i denne lov« ændres til: »i forbindelse med lån, hvor pantebrevet er anmeldt til tinglysning, og der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning, og instituttet uden ugrundet ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev«.

3. § 10, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Værdien skal ligge inden for det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang (markedsværdi). Forhold, der betinger en særlig høj pris, må ikke indgå i værdiansættelsen.«

4. I § 15, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

5. I § 33 a, *stk. 3*, og § 33 b, *stk. 3*, udgår to gange »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

6. I § 33 b, *stk. 1*, ændres i *1. pkt.* »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og *2. pkt.* ophæves.

7. I § 33 c, *stk. 1*, ændres »løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, der er fastsat i §§ 3-5, jf. dog stk. 2-4« til: »løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4, jf. dog stk. 2«.

8. § 33 c, *stk. 2 og 4*, ophæves.

Stk. 3 og 5-10 bliver herefter stk. 2-8.

9. I § 33 d, *stk. 1*, udgår »mindst« og »straks«, »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« ændres til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og *3. pkt.*, ophæves.

10. I § 34, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådets« ændres til: »bestyrelsens«.

11. I § 39, *stk. 2*, ændres »§ 33 c, stk. 1, 2 og 6,« til: »§ 33 c, stk. 1 og 5,«.

§ 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 8, litra a, ændres »artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 4, nr. 40, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og »der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« ændres til: »der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 3, stk. 1, nr. 34, ændres »som omhandlet i reglerne, der gennemfører artikel 56-67 i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. I § 3, stk. 1, nr. 47, ændres »herunder bl.a. bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast og andre lignende ordninger« til: »herunder bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel«.

4. § 3, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

5. I § 8, stk. 5, ændres »125« til: »126 a«.

6. § 16, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget. Finanstilsynet kan herunder fastsætte nærmere regler om kravet i stk. 4 om et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, herunder om

- 1) beregningen af kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger,
- 2) betingelserne for, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om et justeret kapitalgrundlag i tilfælde af væsentlige ændringer i forvalterens virksomhed, og
- 3) beregningen af de forventede faste omkostninger i tilfælde af, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke har drevet virksomhed i et år.«

7. I § 16 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvordan en forvalter af alternative investeringsfonde kan afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

8. I § 16, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 8 og 9« til: »stk. 8-10«.

9. I § 20, stk. 1, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«.

10. § 20, stk. 2, nr. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

- »2) De variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, må højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

- 3) En forvalter af alternative investeringsfondes øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
- a) Forvalteren skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra forvalteren, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på forvalterens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.
 - c) Forvalteren skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Forvalteren skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med forvalterens forpligtelser efter denne lov, herunder særligt kapitalgrundlagskravene.
 - d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af forvalterens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i forvalteren, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod forvalterens interesse.
 - e) Forvalteren skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.«
- Nr. 3-6 bliver herefter nr. 4-7.

11. I § 20, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., der bliver nr. 4, 1. pkt., indsættes efter »bestå af«: »en balance af«.

12. I § 20, stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 2, nr. 3,« til: »stk. 2, nr. 4,«.

13. I § 20, stk. 5, ændres »stk. 2, nr. 4,« til: »stk. 2, nr. 5,«, og efter »udbetalingstidspunktet,« indsættes: »betinget af, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren eller de alternative investeringsfonde, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed,«.

14. I § 20, stk. 7, ændres »stk. 2, nr. 3,« to steder til: »stk. 2, nr. 4,«.

15. I § 20, stk. 8, indsættes før 1. pkt.:

»Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste løndelev, der primært skal afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar, og de variable løndelev, som skal afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar.«

16. I § 20, stk. 10, ændres »Stk. 2, nr. 1-4,« til: »Stk. 2, nr. 1-5,«.

17. I § 20 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde.«

18. I § 21, stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »investorer«: », samt offentlighedens interesse«.

19. I § 21 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. I en forvalter, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller stk. 2.«

20. I § 22, stk. 1, ændres »Inden en forvalter af alternative investeringsfonde indgår en aftale om variabel løn eller fratrædelsesgodtgørelse med et medlem af forvalterens ledelse, skal forvalterens øverste organ have godkendt forvalterens lønpolitik« til: »Det øverste organ i forvaltere af alternative investeringsfonde skal godkende forvalterens lønpolitik«.

21. I § 22, stk. 3, ændres to steder »modtaget« til: »optjent«.

22. Efter § 27 indsættes før overskriften før § 28:

»Indberetningsordning

§ 27 a. En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en ordning, hvor forvalterens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af forvalteren af alternative investeringsfonde, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forvalteren. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 27 b. En forvalter af alternative investeringsfonde må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

23. I § 46, stk. 1, nr. 1, ændres »der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

24. I § 46, stk. 1, nr. 2, ændres »reglerne, der gennemfører artikel 20 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag« til: »artikel 92, 95, 96 og 98 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

25. I § 155, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter », der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 27 b«.

26. § 156 affattes således:

»§ 156. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde med en tilsvarende kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.«

27. I § 170, stk. 5 og 6, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

28. I § 170, stk. 7, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 11«.

29. I § 170, stk. 7, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 11«.

30. I § 170, stk. 7, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 11, andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

31. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.

14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver under, forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.«

Nr. 13-16 bliver herefter nr. 15-18.

32. I § 170, stk. 7, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

33. § 170, stk. 7, nr. 16, der bliver nr. 18, ophæves.

Nr. 17-19 bliver herefter nr. 18-20.

34. I § 170, stk. 7, nr. 19, der bliver nr. 20, indsættes efter »procedurer«: »institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger«.

35. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 20, som nye numre:

»21) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.

22) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver

og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11.

- 23) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.«

Nr. 20 bliver herefter nr. 24.

36. I § 170, stk. 7, nr. 20, der bliver nr. 24, indsættes efter »procedurer,«: »institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger«.

37. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 20, der bliver nr. 24, som nye numre:

- »25) Organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. dog stk. 10 og 11.
- 26) Organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 10 og 11.
- 27) Sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forvaltere af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. dog stk. 10 og 11.«

38. I § 170, stk. 9, ændres »stk. 7, nr. 18, 2. pkt.« til: »stk. 7, nr. 19, 2. pkt.«

39. I § 170, stk. 10, ændres »stk. 7, nr. 20,« til: »stk. 7, nr. 24-27,«.

40. I § 170, stk. 11, ændres »stk. 7, nr. 20,« til: »stk. 7, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 21-23 og 24-27,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 23 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

41. § 171, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4.«

42. I § 171, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

43. I § 171, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 156, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiell virksomhed«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

44. I § 171 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

45. I § 171, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

46. I § 171, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

47. I § 171, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

48. I § 171, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

49. Efter § 172 indsættes:

»§ 172 a. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 170, stk. 7.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

50. I § 190, stk. 2, ændres »§ 20, stk. 1-7 og 9,« til: »§ 20, stk. 1-9,«, »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 3-5«, efter »§ 22, stk. 1-3,« indsættes: »§ 27 a, stk. 1,«, og »stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »stk. 3, 1.-7. pkt.«.

51. I § 190, stk. 4, ændres »§ 16, stk. 8 og 9« til: »§ 16, stk. 8-10«, og »§ 20, stk. 11« ændres til: »§ 20, stk. 11 og 12«.

§ 5

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 24 a indsættes:

»§ 24 b. En firmapensionskasse skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af firmapensionskassen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i firmapensionskassen. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for firmapensionskasser, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter firmapensionskassen har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 24 c. En firmapensionskasse må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 65, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 24 c,«.

3. I § 65, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2,« ændres til: »§ 345, stk. 7,«.

4. I § 66 a, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

5. I § 66 a, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 66 a, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 66 a, stk. 6, nr. 11, ændres »Skifteretten« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12,«.

8. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 13-15 bliver herefter nr. 15-17.

9. I § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 66 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

11. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 15, der bliver nr. 17, som nye numre:

»18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver

og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.

- 20) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 16-19 bliver herefter nr. 21-24.

12. I § 66 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«, og »stk. 10 og 11« ændres til: »stk. 11 og 12«.

13. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 24, som nye numre:

- »25) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.
- 26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.
- 27) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for firmapensionskasser, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for firmapensionskasser jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 20 bliver herefter nr. 28.

14. § 66 a, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 28, ophæves.

15. I § 66 a, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 18,« til: »stk. 6, nr. 23,«.

16. I § 66 a, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 24-27,«.

17. I § 66 a, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

18. § 66 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en firmapensionskasse under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 4.«

19. I § 66 c, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

20. I § 66 c, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

21. I § 66 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

22. I § 66 c, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

23. I § 66 c, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

24. I § 66 c, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

25. I § 66 c, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.,« til: »stk. 4, 1. pkt.,«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

26. Efter § 66 e indsættes:

»§ 66 f. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasse eller person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 66 a, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

27. I § 71, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 24 a, stk. 1-4,«: »§ 24 b, stk. 1,«, og »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,« ændres til: »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,«.

§ 6

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 34 a, stk. 6, ændres »stk. 3, nr. 9 og 10,« til: »stk. 3, nr. 6-10,«.

§ 7

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. foretages følgende ændringer:

1. Efter § 63 indsættes før overskriften før § 64:

»Indberetningsordning

§ 63 a. En investeringsforening og en SIKAV skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Indberetninger skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for investeringsforeninger og SIKAV'er, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 63 b. En investeringsforening og en SIKAV må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 60, stk. 1 og 2«: », og § 63 b«.

3. I § 162 ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til »bestyrelsen«.

4. I § 175, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

5. I § 175, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 175, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 175, stk. 6, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12, andre myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

8. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 11 som nye numre:

»12) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

13) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 12-14 bliver herefter nr. 14-16.

9. I § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union, eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 175, stk. 6, nr. 14, der bliver nr. 16, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makro-

prudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger,«.

11. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 16, som nye numre:

- »17) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.
- 19) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 15-18 bliver herefter nr. 20-23.

12. I § 175, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 23, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, organer der forvalter indskydergarantiordninger og investorgarantiordninger,«, og »stk. 10 og 11« ændres til: »stk. 11 og 12«.

13. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 18, der bliver nr. 23, som nye numre:

- »24) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, jf. dog stk. 11 og 12.
- 25) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.
- 26) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der

medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 19 bliver herefter nr. 27.

14. § 175, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 27, ophæves.

15. I § 175, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 16,« til »stk. 6, nr. 21,«.

16. I § 175, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 17,« til: »stk. 6, nr. 23-26,«.

17. I § 175, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 17,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 23-26,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 13, 19 og 26, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

18. Efter § 175 indsættes:

»§ 175 a. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en investeringsforening, en SIKAV eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 175, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

19. § 176, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4.«

20. I § 176, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

21. I § 176, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 161, stk. 1, 5. pkt., og § 162, jf. § 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

22. I § 176 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

23. I § 176, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

24. I § 176, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

25. I § 176, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

26. I § 176, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

27. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 63, stk. 1 og 2,«: »63 a, stk. 1,«, og »stk. 2, 1.-7. pkt., og stk. 4« ændres til: »stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5«.

§ 8

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, som ændret ved lov nr. 597 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 197 ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

2. § 211, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 211, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 211, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 211 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 211, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.«

8. I § 211, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 211, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

10. I § 221, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 2, 1.-7. pkt.,« til: »stk. 3, 1.-7. pkt.,«.

§ 9

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 8. august 2011, som ændret ved § 41 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 10 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 2 d, stk. 1, affattes således:

»Instituttet kan finansiere udlån mod sikkerhed i de aktivtyper, der er opregnet i artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. Ved udstedelse af særligt dækkede obligationer mod lån sikret ved pant i skibe skal registreringen ske i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed. Instituttet kan også yde byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib men mod sikkerhed i de i 1. pkt. nævnte aktivtyper.«

2. I § 2 d, stk. 2, udgår to gange »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

3. I § 2 i, stk. 1, 1. pkt., udgår »mindst« og »straks«.

4. I § 2 i, stk. 1, 2. pkt., og § 2 j, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

5. § 2 i, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

6. § 5, stk. 1 og 2, affattes således:

»Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om,

- 1) redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning,
- 2) ejerforhold, ledelse, styring og indretning af virksomheden, herunder en indberetningsordning vedrørende overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, samt aflønning,
- 3) videregivelse af fortrolige oplysninger,
- 4) sikkerheder, værdiansættelse, lånegrænse, løbetid og flådepant,
- 5) kapitalforhold, solvens og koncernforhold,
- 6) midlernes anbringelse og likviditet,
- 7) regnskab og revision,
- 8) kapitalcentre,
- 9) sammenlægning, ophør og krisehåndtering, og
- 10) indberetninger.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, at bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber samt regler fastsat i medfør af disse love og forordningen, skal finde tilsvarende anvendelse for instituttet, vedrørende de i stk. 1, nr. 1-10, nævnte forhold.«

7. I § 5, stk. 3, nr. 5, ændres »jf. § 152 c, stk. 1,« til: »jf. § 2 d, stk. 1,«.

8. §§ 7 og 8 ophæves.

9. I § 10, 1. og 2. pkt., udgår »senere«.

10. I § 11, stk. 1, ændres »Et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10,« til: »Instituttet eller et aktieselskab, jf. § 10,«.

11. I § 12, stk. 1, ændres »et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10,« til: »instituttet eller et aktieselskab, jf. § 10,«.

12. § 13 affattes således:

»§ 13. Formålet for Den Danske Maritime Fond skal svare til opløsningsformålet i Danmarks Skibskreditfond.

Stk. 2. I tilfælde af opløsning af Den Danske Maritime Fond skal likvidationsprovenuet uddeles i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Stk. 3. Den Danske Maritime Fond ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af erhvervs- og vækstministeren. De øvrige medlemmer udpeges af de maritime erhverv.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen er fondsmyndighed for Den Danske Maritime Fond.«

§ 10

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. En forsikringsmæglervirksomhed skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af forsikringsmæglervirksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forsikringsmæglervirksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for forsikringsmæglervirksomheder, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 18 b. En forsikringsmæglervirksomhed må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forsikringsmæglervirksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 44, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 18 b,«.

3. I § 44, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

4. I § 49, *stk. 1*, ændres »§ 354 og § 356« til: »§§ 354, 354 g og 356«.

5. § 49 a, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

6. I § 49 a, *stk. 1*, ændres i 2., 3. og to steder i 4. *pkt.* »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. *pkt.* ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. *pkt.* ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

7. I § 49 a, *stk. 1, 8. pkt.*, ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

8. I § 49 a, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktionen i henhold til denne lovs § 44, stk. 2, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. I § 49 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

10. I § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

11. I § 49 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

12. I § 49 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

13. I § 54, stk. 1, indsættes efter »§ 18,«: »§ 18 a, stk. 1,«, og »§ 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,« ændres til: »§ 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,«.

§ 11

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som senest ændret ved § 23 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Et betalingsinstitut skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn, med begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for betalingsinstitutter, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 18 b. Et betalingsinstitut må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 39 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. §§ 18 a og 18 b finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. I § 39 *h* ændres »18, 19 og 19 a« til: »18-19 a,«.

4. I § 39 *r* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. §§ 18 a og 18 b finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

5. I § 86, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter », der er udstedt i medfør heraf,«: »undtagen § 18 b,«.

6. I § 86, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

7. Efter § 92 indsættes:

»§ 92 a. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn, med til Finanstilsynet, finder anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter § 18 a«

8. § 93, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

9. I § 93, *stk. 1*, ændres i 2., 3. og to steder i 4. *pkt.* »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. *pkt.* ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. *pkt.* ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

10. I § 93, *stk. 1, 8. pkt.*, ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

11. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

12. I § 93, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. *pkt.*, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

13. I § 93, *stk. 2*, der bliver stk. 3, indsættes som 10. *pkt.*:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. *pkt.*, som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

14. I § 93, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver stk. 4, 1. *pkt.*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

15. I § 93, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. *pkt.*,« til: »stk. 4, 1. *pkt.*,«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

16. I § 107, *stk. 2*, indsættes efter »§ 18, stk. 3,«: »§ 18 a, stk. 1,« og »§ 93, stk. 1, 1.-5. *pkt.*, og stk. 2, 1.-7. *pkt.*« ændres til: »§ 93, stk. 1, 1.-5. *pkt.*, og stk. 3, 1.-7. *pkt.*«.

§ 12

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Indberetningsordning

§ 10 a. En finansiel rådgiver skal have en ordning, hvor virksomhedens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for finansielle rådgivere, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 10 b. En finansiel rådgiver må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 11, *stk. 1*, indsættes efter »heraf«: », undtagen § 10 b«.

3. I § 11, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

4. I § 17 indsættes efter »§§ 354«: », 354 g«.

5. § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers navn, jf. dog stk. 4.«

6. I § 18, *stk. 1*, ændres i 2., 3. og to steder i 4. *pkt.* »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. *pkt.* ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. *pkt.* ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

7. I § 18, *stk. 1, 8. pkt.*, ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

8. I § 18 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af rådgiverens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. I § 18, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. *pkt.*, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

10. I § 18, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

11. I § 18, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

12. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.,« til: »stk. 4, 1. pkt.,«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

13. I § 26, stk. 2, indsættes efter »§§ 8-10«: », § 10 a, stk. 1,«, og »§ 18, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 18, stk. 1 og 3«.

§ 13

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og ved § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Et pantebrevsselskab skal have en ordning, hvor selskabets ansatte i pantebrevsselskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af pantebrevsselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i pantebrevsselskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for pantebrevsselskaber, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter selskabet har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 5 b. Et pantebrevsselskab må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet pantebrevsselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 12, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Finanstilsynet påser ikke overholdelsen af § 5 b.«

3. I § 12, stk. 3, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

4. I § 13 indsættes efter »§§ 354«: », 354 g«.

5. § 15, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 3, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til et pantebrevsselskab under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 5.«

6. I § 15, stk. 2, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

7. I § 15, stk. 2, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 5«.

8. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 5.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

9. I § 15, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

10. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

11. I § 15, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

12. I § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 4, 1. pkt.,« til: »stk. 5, 1. pkt.,«, »stk. 2 eller 3« ændres til: »stk. 2-4«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

13. I § 22, stk. 1, indsættes efter »§ 3, stk. 5,«: »§ 5 a, stk. 1,«, og »§ 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,« ændres til: »og § 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt.,«.

§ 14

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 c, stk. 1, nr. 9, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«.

2. § 5 e ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 5 e. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 4 c, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, og om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende Finanstilsynets tilsyn samt fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 5 f. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have en ordning, hvor fondens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 5 g. Lønmodtagernes Dyrtidsfond må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

3. I § 10, stk. 1, ændres »§§ 5 b og 5 c« til: »§§ 5 b, 5 c og 5 g«.
4. I § 10, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.
5. I § 10 f indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, finder anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter § 5 f.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
6. § 10 g, stk. 1, 1. pkt., affattes således:
»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3.«
7. I § 10 g, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 7. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.
8. I § 10 g, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«.
9. I § 10 g, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.
10. I § 14 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 5 c, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8,«: »§ 5 f, stk. 1,«.

§ 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 23 b, stk. 1, nr. 9, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«.
2. § 24 f ophæves, og i stedet indsættes:
»§ 24 f. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 23 b, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik og om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende Finanstilsynets tilsyn samt fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.
- § 24 g. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have en ordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.
- Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.
- § 24 h. Arbejdsmarkedets Tillægspension må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.
- Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

3. I § 27, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »kapitlerne 6, 7 a og 8«: », undtagen § 24 h«.

4. I § 27, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

5. I § 27 *f* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet finder tilsvarende anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter § 24 g.«

Stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

6. § 27 *g, stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til Arbejdsmarkedets Tillægspension skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3.«

7. I § 27 *g, stk. 1*, ændres i 2., 3. og to steder i 4. *pkt.* »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. *pkt.* ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 7. *pkt.* ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

8. I § 27 *g, stk. 1, 8. pkt.*, ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«.

9. I § 27 *g, stk. 4*, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 32 *a, stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »§ 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8,«: »24 g, stk. 1,«.

§ 16

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 og ved § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 63 a indsættes før overskriften før § 64:

»Indberetningsordning

§ 63 b. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 63 c. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 71, stk. 1, ændres »§§ 63-70 e« til: »§§ 63, 63 a, 63 b og 64-70 c«.

3. I § 71, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

4. I § 71, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

»Overtrædelse af § 63 b, stk. 1, straffes med bøde.«

5. I § 76 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, finder anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter 63 b.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. § 76 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 71, stk. 2, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog stk. 3.«

7. I § 76 b, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 7. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

8. I § 76 b, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«.

9. I § 76 b, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

§ 17

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1367 af 10. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 159 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

§ 18

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 619 af 14. juni 2011, § 16 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, ændres »§§ 170, 171 og 175 a« til: »§§ 170 og 175 a«.

2. I § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., ændres »kapitalkravene i lov om finansiel virksomhed« til: »kapitalkravene i afsnit V og IX i lov om finansiel virksomhed og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. § 16 g, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Aktie-, garanti- og andelskapital og anden efterstillet kapital, jf. reglerne herom i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, overtages ikke.«

§ 19

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1347 af 3. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 B, stk. 1, ændres »såfremt følgende betingelser er opfyldt« til: »uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentning af gælden bortfalder, og følgende betingelser er opfyldt«.

2. I § 6 B, stk. 1, nr. 2, ændres »artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. § 6 B, stk. 1, nr. 3, ophæves.

4. I § 6 B, stk. 2, udgår »nr. 1-3,«.

§ 20

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 18. september 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 5 og 6, udgår »nr. 1-3,«.

§ 21

I lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, 40 og 41, ophæves.

2. I § 9, stk. 2, ændres »§ 1, nr. 1-41,« til: »§ 1, nr. 2-39,«.

3. I § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »§ 141, stk. 1« til: »§ 126 a, stk. 6,«, og i 1. pkt. udgår »jf. § 1, nr. 41«.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. § 1, nr. 34, træder i kraft den 1. april 2014.

Stk. 3. § 1, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 65, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunkt for ikrafttrædelsestidspunktet for § 75 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 37, for § 1, nr. 129, for § 344 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 130, for § 11 a i lov om værdipapirhandel, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, § 27 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 22, § 24 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, § 63 a i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved denne lovs § 7, nr. 1, § 18 a

i lov om forsikringsformidling, som affattet ved denne lovs § 10, nr. 1, § 18 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som affattet ved denne lovs § 11, nr. 1, § 10 a i lov om finansielle rådgivere, som affattet ved denne lovs § 12, nr. 1, § 5 a i lov om pantebrevsselskaber, som affattet ved den lovs § 13, nr. 1, § 5 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som affattet ved denne lovs § 14, nr. 2, § 24 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 2, og for § 63 b i lov om Arbejdsskadesikring, som affattet ved denne lovs § 16, nr. 1. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 18. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelsen træder i kraft for Færøerne og Grønland på forskellige tidspunkter.

Stk. 7. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 38, finder alene anvendelse på finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. § 20, stk. 2, nr. 2 og 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 10, finder alene anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfondes aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 9. § 313 i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 126, har virkning fra den 1. juli 2014.

Stk. 10. Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 1, nr. 50, udpeges første gang den 1. juli 2014. Indtil den 1. juli 2014 finder de hidtil gældende regler om Det Finansielle Råd anvendelse.

Stk. 11. Lovforslaget §§ 19 og 20 har virkning for gæld optaget den 1. juli 2010 eller senere.

§ 23

Stk. 1. Kapitalbevaringsbufferen, jf. § 125 a, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved § 1, nr. 65, fastsættes i perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2015 til 0 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 0,625 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 1,25 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 1,875 pct. af den samlede risikoeksponering.

Stk. 2. Den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved § 1, nr. 65, kan i 2015 fastsættes op til 0,5 pct., i 2016 fastsættes op til 1,0 pct., i 2017 fastsættes op til 1,5 pct., i 2018 fastsættes op til 2,0 pct. og i 2019 fastsættes op til 2,5 pct.

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer, der på det tidspunkt, hvorfra lovforslagets § 1, nr. 126, jf. det foreslåede § 313 i lov om finansiell virksomhed, har virkning, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter bestemmelsen, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af § 313, stk. 1.

Stk. 4. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der senest den 30. juni 2014 udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. § 308, i lov om finansiell virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 65, fra den 1. januar 2015. Fristen i 1. pkt. gælder tilsvarende for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af § 309, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Stk. 5. § 1, nr. 49, finder alene anvendelse på årsrapporter vedrørende regnskabsår, der begynder 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 6. Globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), der er udpeget af Finanstilsynet i henhold til § 310, skal inden den 1. juli 2014 rapportere følgende til Kommissionen for hver medlemsstat og tredjeland, hvori det er etableret:

- 1) Resultat før skat.
- 2) Skat af resultatet.
- 3) Modtagne offentlige tilskud.

§ 24

Stk. 1. §§ 1-17 og 19-21 gælder ikke for Færøerne, men §§ 1, 2, 4, 6-9, 11-13, og 21 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 2. §§ 1, 2, 4-17 og 19-21 gælder ikke for Grønland, men §§ 1, 2, 4-13, 17 og 21 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber nr. L 176, s. 338. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. SIFI identifikation
 - 2.2. Definition af fondsmæglerselskab I
 - 2.3. Tilladelser
 - 2.3.1. Tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed
 - 2.3.2. Inddragelse af tilladelse
 - 2.4. Mulighed for at udstede aktiekapital uden stemmerettigheder i forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber
 - 2.5. Kapitalkrav
 - 2.5.1. Definition af kapitalkrav
 - 2.5.2. Krav til startkapital for penge- og realkreditinstitutter
 - 2.5.3. Opgørelse af basiskapital (kapitalgrundlaget)
 - 2.5.4. Opgørelse af det individuelle solvensbehov (ICAAP)
 - 2.5.5. Solvens for penge- og realkreditinstitutter
 - 2.5.6. Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber
 - 2.5.7. Kapitalkrav for investeringsforvaltningsselskaber
 - 2.5.8. Egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget (basiskapitalen)
 - 2.5.9. Kapitaldækning af puljeaktiver
 - 2.5.10. Undtagelse for fradrag for puljemidler ved opgørelse af kapitalgrundlaget
 - 2.5.11. Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskabers anbringelse af midler
 - 2.5.12. Kapitalbuffere
 - 2.5.13. Mulighed for at udstede egentlig kernekapital med differentierede, herunder ingen, stemmerettigheder i garantsparekasser
 - 2.5.14. Tilsyn med tilladelse til at benytte interne metoder for opgørelse af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav, herunder inddragelse af sådanne tilladelser
 - 2.5.15. Risikovægtede poster (den samlede risikoeksponering)
 - 2.5.16. Interne ratings af kunder til kapitaldækningsformål (IRB) samt opgørelse ifølge standardmetoden og kreditrisikoreduktion
 - 2.5.17. Regler om store eksponeringer m.v.
 - 2.5.18. Ændring af henvisning vedrørende regler om eksponeringer
 - 2.6. Likviditet
 - 2.6.1. Specifikke likviditetskrav for enkelte institutter
 - 2.6.2. Indførelsen af nye generelle likviditetskrav og ophævelse af § 152 likviditetskravet og § 153 placerings kravet
 - 2.6.3. Likviditetskrav for fondsmæglerselskaber
 - 2.6.4. Indførelsen af likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

- 2.7. Virksomhedsledelse
 - 2.7.1. Aflønningsregler
 - 2.7.2. Nomineringsudvalg og begrænsning på antal ledelsesposter
 - 2.7.3. Risikoudvalg
 - 2.7.4. Whistleblowerordninger
 - 2.7.5. Forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til whistleblowerordninger i virksomhederne
- 2.8. Filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser
- 2.9. Offentliggørelse
 - 2.9.1. Offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt juridiske og fysiske personer
 - 2.9.2. Finanstilsynets offentliggørelse af resultaterne af pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers stresstests
- 2.10. Genopretningsplaner
- 2.11. Tilsyn
 - 2.11.1. Finanstilsynets bestyrelse
 - 2.11.2. Tilsyn med tilladelse til at anvende interne metoder for opgørelse af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav, herunder inddragelse af tilladelse
 - 2.11.3. Forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet
 - 2.11.4. Samordning af tilsynspraksis
 - 2.11.5. Tavshedspligtbestemmelsen
- 2.12. Oplysningsforpligtelser
- 2.13. Koncernregler og konsolidering
- 2.14. Øvrig lovgivning
 - 2.14.1. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
 - 2.14.2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
 - 2.14.3. Lov om et skibsfinansieringsinstitut
 - 2.14.4. Skattemæssig behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt
- 3. Ligestillingsmæssige konsekvenser
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Miljømæssige konsekvenser
- 8. Forholdet til EU-retten
- 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (herefter benævnt »CRD IV«), og gennemføre de lovændringer, der er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (herefter benævnt »CRR«).

CRD IV og CRR udgør fremover tilsammen de retlige rammer i EU for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab. Reglerne skal sikre en øget harmonisering og implementerer desuden Basel-komitéens samlede internationale reformtiltag (Basel III), der skal styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i banksektoren, i den europæiske finansielle lovgivning.

Reglerne i direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og i direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag videreføres i stort omfang, men af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i medlemslandene er de blevet samlet i CRD IV og CRR. CRD IV og CRR bygger desuden på Basel-komitéens anbefalinger fra december 2010 og har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig over for en negativ udvikling i konjunktursituationen.

En sund, stabil og velfungerende finansiell sektor er en forudsætning for vækst og beskæftigelse i Danmark. En stabil finansiell sektor styrker tilliden til dansk økonomi og kan tilbyde finansiering til virksomheder og husholdninger på konkurrencedygtige vilkår.

Den danske finansielle sektor er i dag generelt sund og stabil. Der er i de senere år taget en række initiativer til at styrke den finansielle regulering i forlængelse af krisen. Den styrkede regulering har bidraget til at genoprette tilliden til den danske finansielle sektor. Det er imidlertid nødvendigt med yderligere tiltag, der kan understøtte den finansielle stabilitet og mindske risikoen for fremtidige kriser.

Det foreslås derfor at indføre særlig regulering af de såkaldte systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Der er særlige risici forbundet med systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), da disse institutter er så store, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis de kommer i problemer. Der er derfor behov for, at der fastsættes skrapere krav til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) end til andre institutter.

Lovforslaget er baseret på den politiske aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, som blev indgået den 10. oktober 2013. Med lovforslaget fastsættes reglerne for identifikation af og krav til danske SIFler.

2. Lovforslagets indhold

2.1. SIFI identifikation

2.1.1. Gældende ret

Der har ikke tidligere været udformet særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

I forlængelse af den finansielle krise har G20 igangsat et arbejde i regi af Financial Stability Board (FSB) og Basel Committee on Banking Supervision (BCBS) for at udvikle et fælles internationalt regelsæt for SIFler. Det nye regelsæt skal bidrage til at mindske risikoen for, at SIFler fremadrettet kommer i problemer samt til at sikre, at SIFler, der måtte komme i problemer, så vidt muligt kan håndteres, uden at staten skal bære omkostningerne til håndteringen af instituttet. På den baggrund har FSB og BCBS udarbejdet internationale standarder for krav til og krisehåndtering af både globale SIFler og nationale SIFler.

Et SIFI er et penge- eller realkreditinstitut, der er så stort, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis det kommer i problemer. Da der derfor er særlige risici forbundet med SIFler, er der behov for, at der identificeres SIFler i Danmark og fastsættes skrapere krav til disse institutter end til andre institutter.

Lovforslaget har til formål at begrænse risikoen for, at et systemisk vigtigt finansielt institut kommer i vanskeligheder og begrænse omkostningerne for samfundet og staten, hvis det alligevel bliver tilfældet. Lovforslaget har dermed til formål at understøtte den finansielle stabilitet ved at sikre, at institutterne er modstandsdygtige under selv alvorlig stress.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget skal Finanstilsynet udpege pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Ved udpegningen indgår følgende tre kvantitative indikatorer for penge- og realkreditinstitutter: Instituttets balance i procent af bruttonationalproduktet (BNP), instituttets udlån i procent af penge- og realkreditinstitutternes samlede udlån i Danmark og instituttets indlån i procent af pengeinstitutternes samlede indlån i Danmark. Lovforslagets bestemmelser om identifikation af SIFler kan også sættes i kraft på Færøerne og Grønland, hvor bestemmelserne skal tilpasses de lokale forhold.

De færøske og grønlandske finansielle sektorer har en anden struktur end den danske. Der er færre institutter, og dermed vil selv et mindre institut ofte have en relativ stor andel af f.eks. udlånet. Et mindre instituts udlånskapacitet på Færøerne og Grønland vil formodentlig lettere kunne erstattes eller overtages end et større dansk institut, og de absolut set mindre institutter vil også lettere kunne krisehåndteres.

På den baggrund skal grænseværdierne for identifikation af SIFler være væsentligt højere for færøske og grønlandske institutter.

Kravene for identifikation af færøske og grønlandske SIFler i den kongelige anordning skal derfor justeres med en faktor fastsat på baggrund af den lokale finansielle sektors balance set i forhold til lokalt BNP set i forhold til den tilsvarende danske. Den samlede færøske banksektors balance svarer p.t. til ca. 200 pct. af færøsk BNP. Den samlede grønlandske banksektors balance svarer til ca. 40 pct. af grønlandsk BNP. Den danske banksektors samlede balance svarer til ca. 400 pct. af dansk BNP.

Det betyder således, at grænseværdierne for, at færøske og grønlandske institutter udpeges som SIFler med de nuværende data i udgangspunktet vil skulle justeres med henholdsvis en faktor 2 og 10, da den danske banksektor er dobbelt så stor som den færøske og 10 gange så stor som den grønlandske set i forhold til lokalt BNP.

En justering med en faktor 10 på Grønland giver meget høje grænseværdier. Det betyder ikke noget for identifikationen på nuværende tidspunkt, da en meget stor andel af ind- og udlån på Grønland i dag er koncentreret hos et institut. I tilfælde af, at den grønlandske banksektor bliver mere diversificeret, så bør banker, der får ca. en tredjedel af det lokale ind- eller udlån, udpeges som SIFI. Der skal derfor indføres en nedre grænse i forbindelse med implementering af lovforslaget på Grønland, således at institutter, der får en andel på 30 pct. af ind- eller udlånet på Grønland, under alle omstændigheder vil blive udpeget til SIFler.

I lovforslaget gives bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, som nærmere fastsætter, hvordan de tre indikatorer præcist skal opgøres, herunder om opgørelsen skal ske på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Lovforslaget indeholder også bestemmelser som giver Finanstilsynet mulighed for at udpege globale systemiske finansielle institutter. Disse bestemmelser implementerer bestemmelser i CRD IV. I Danmark er der ikke udsigt til, at der vil blive udpeget G-SIFler.

2.2. Definition af fondsmæglerselskab I

2.2.1 Gældende ret

I henhold til gældende ret er det udgangspunktet, at samtlige fondsmæglerselskaber er underlagt de samme bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Der er dog forskel på, hvilke minimumskapitalkrav,

fondsmæglerselskaberne skal opfylde, idet størrelsen af kapitalkravene afhænger af, hvilke tjenesteydelser selskaberne har tilladelse til. CRD IV indeholder såvel en definition af investeringsselskab som materielle regler vedrørende investeringsselskaber. Begrebet investeringsselskab bruges i gældende ret kun for udenlandske investeringsselskaber, hvorimod danske investeringsselskaber i gældende ret benævnes fondsmæglerselskaber.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget skaber det retlige grundlag for at implementere regler i CRD IV om investeringsselskaber, herunder muliggør en sontring mellem reglerne om investeringsselskaber i CRD IV og MiFID.

Definitionen af investeringsselskab i CRR og CRD IV er ikke identisk med definitionen af investerings-selskab i MiFID. Lov om finansiel virksomhed implementerer såvel CRD IV som MiFID. Da definitionen af investeringsselskab i CRD IV ikke omfatter samtlige selskaber med tilladelse som fondsmæglerselskaber i henhold til § 9, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, er der behov for på særskilte områder, at kunne afgrænse lov om finansiel virksomheds rækkevidde, hvorfor det foreslås at indføre en ny definition med betegnelsen fondsmæglerselskab I, som udskiller de fondsmæglerselskaber, som kun er omfattet af CRD IV.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at fortsætte den hidtidige praksis, hvorefter begrebet investeringsselskab kun bruges for udenlandske investeringsselskaber, og hvor danske investeringsselskaber benævnes fondsmæglerselskaber. Det foreslås endvidere, at der indføres en ny definition i lov om finansiel virksomhed, som afgrænser de typer fondsmæglerselskaber, der er omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV.

Fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne: forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter og opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, og fondsmæglerselskaber som opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som kan komme i gældsforhold til deres kunder, er omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV. Det foreslås, at et sådant fondsmæglerselskab i lov om finansiel virksomhed defineres som »fondsmæglerselskab I«. Denne definition anvendes i de bestemmelser, der implementerer bestemmelser fra CRD IV, som alene gælder for selskaber omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRD IV.

2.3. Tilladelser

2.3.1. Tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed

2.3.1.1. Gældende ret

De gældende regler i kapitel 3 i lov om finansiel virksomhed vedrørende adgang til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed er en implementering af den gældende EU-regulering om kreditinstitutter på området, direktiv 2006/48/EF med senere ændringer. Reglerne i direktiv 2006/48/EF med senere ændringer videreføres med enkelte ændringer i CRD IV.

2.3.1.2. Baggrunden for forslaget

Implementeringen af CRD IV giver anledning til enkelte ændringer vedrørende kravene, der skal opfyldes for at få tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitutvirksomhed.

2.3.1.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget indføres krav om, at medlemmerne af bestyrelsen i den ansøgende virksomhed skal

leve op til de nye krav om hæderlighed, integritet, uafhængighed og fornødne ressourcer til at varetage bestyrelseshvervet.

Forslaget indeholder et nyt krav om, at såfremt der ikke er ejere af kvalificerede ejerandele i en virksomhed, der ansøger om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitut, skal virksomheden oplyse identiteten på de 20 største aktionærer. Endvidere præciseres, at ansøgningen om tilladelse til at drive finansiell virksomhed skal indeholde en driftsplan, som indeholder oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

2.3.2. Inddragelse af tilladelse

2.3.2.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan inddrage en finansiell virksomheds tilladelse, hvis virksomheden ikke lever op til de gældende kapitalkrav i lov om finansiell virksomhed.

2.3.2.2. Baggrunden for forslaget

Reglerne i CRD IV om inddragelse af tilladelse til at drive penge- og realkreditinstitut viderefører med enkelte tilføjelser de tilsvarende i CRD III.

2.3.2.3 Lovforslagets indhold

Lovens regler vedrørende inddragelse af tilladelser konsekvensrettes som følge af, at kapitalkravene fremover findes i CRR.

2.4. Mulighed for at udstede aktiekapital uden stemmerettigheder i forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber.

2.4.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret, kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi for realkreditinstitutter ikke finde sted, i henhold til § 13, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

2.4.2. Baggrunden for forslaget

CRR artikel 27 giver mulighed for, at institutter med anden selskabskonstruktion end aktieselskaber (gensidige selskaber, sparekasser og lignende) kan medregne andre kapitalinstrumenter end aktier i den egentlig kernekapital. De hovedsageligt forenings-/fondsejede realkreditinstitutter i Danmark kan ikke, uanset at ejerskabet har en anden selskabskonstruktion end aktieselskaber, udstede disse instrumenter på grund af instituttets selskabskonstruktion som aktieselskab.

CRR artikel 28 giver imidlertid mulighed for medregning af aktier med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

2.4.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at muliggøre, at realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have aktieklasser uden stemmerettigheder. De nærmere vilkår for muligheder for at foretage differentieret udlodning fastsættes af EU-Kommissionen på baggrund af en gennemførelsesmæssig teknisk standard udarbejdet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), jf. artikel 28, stk. 5, i CRR.

2.5. Kapitalkrav

2.5.1. Definition af kapitalkrav

2.5.1.1. Gældende ret

Kapitalkrav er i gældende lovgivning defineret i § 127 i lov om finansiel virksomhed, som henviser til en række øvrige bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, hvor begrebet kapitalkrav er defineret for de forskellige finansielle virksomheder.

2.5.1.2. Baggrunden for forslaget

Bestemmelsen i § 127 i lov om finansiel virksomhed anviser brugeren af loven, hvor de forskellige definitioner af kapitalkravet for de forskellige finansielle virksomheder findes i loven. Kapitalkravene for virksomheder omfattet af CRR findes dog fremadrettet i CRR, hvorfor der ikke længere kan anvendes en simpel henvisning til bestemmelser i loven. Bestemmelsen søges derfor ændret.

2.5.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget at ændre lov om finansiel virksomhed, så det gøres klart, at definitionen af kapitalkravene ikke længere kan samles til en simpel henvisning til bestemmelser i loven, men også kan følge af CRR.

2.5.2. Krav til startkapital for penge- og realkreditinstitutter

2.5.2.1. Gældende ret

Kapitel 3 i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag en række krav til penge- og realkreditinstitutter. Blandt andet er det et krav, at penge- og realkreditinstitutter skal have en startkapital på 8 mio. euro, hvis man vil stifte et nyt penge- eller realkreditinstitut. Dette krav er et særegent dansk krav og er begrundet i et ønske om, at et nystartet penge- eller realkreditinstitut skal have en vis buffer ned til minimumskapitalkravet.

2.5.2.2. Baggrunden for forslaget

De danske regler foreslås ændret således, at reglerne om startkapitalens størrelse ikke er strengere end reglerne i CRD IV.

2.5.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre kravet til startkapitalens størrelse fra 8 til 5 mio. euro, således at kravet er det samme, som det der fremgår af CRD IV.

Startkapitalkravet har hidtil været højere end det minimumskapitalkrav på 5 mio. euro, der gælder umiddelbart efter tilladelsen er opnået. Dette foreslås nu ændret, således at lovens startkapitalkrav er identisk med det minimumskapitalkrav, der gælder efterfølgende.

Det skal dog bemærkes, at et penge- og realkreditinstitut imidlertid altid skal sørge for at have en tilstrækkelig kapital. Instituttets bestyrelse og direktion skal fastsætte instituttets individuelle solvensbehov. Bestyrelsen og direktionen vil ved fastsættelsen af det individuelle solvensbehov skulle tage hensyn til, at der er tale om en nystartet virksomhed med de risici, dette indebærer. I praksis vil det formentlig altid indebære en buffer.

2.5.3. Opgørelse af basiskapital (kapitalgrundlaget)

2.5.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 128, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at basiskapitalen udgør kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag. I medfør af § 128, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte regler for opgørelsen af basiskapitalen.

Anvendelsesområdet for § 128 omfatter i dag finansielle virksomheder, som defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Hjemmelsbestemmelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 915 af 12/09/2012 om opgørelse af basiskapital (herefter »basiskapitalbekendtgørelsen«), som omfatter finansielle virksomheder, som defineret i lov om finansiel virksomhed, samt øvrige opregnede virksomheder, eksempelvis finansielle holdingvirksomheder, jf. § 1 i basiskapitalbekendtgørelsen.

Basiskapitalbekendtgørelsen omhandler bl.a. regler for opgørelse af basiskapital, herunder opgørelse af, og krav til, egentlig kernekapital, kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for at denne kan medregnes i basiskapitalen.

2.5.3.2. Baggrunden for forslaget

Med CRR overgår reglerne om kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer fra national ret til forordningen for de virksomheder, der er omfattet af CRR. Forslaget har således til formål at tilpasse bestemmelsens anvendelsesområde, således at der sikres overensstemmelse med CRR og standarder udstedt med hjemmel heri.

Konkret har forslaget til § 128 til formål at præcisere hvilke virksomheder, der omfattes af bestemmelsens stk. 1-4, og hvilken terminologi, som skal gælde for disse. For så vidt angår terminologi, så gælder det, at hvor gældende ret anvender begrebet »basiskapital«, så anvendes i CRR begrebet »kapitalgrundlag«, hvorimod begreberne »egentlig kernekapital«, »hybrid kernekapital« og »supplerende kapital« videreføres.

Endvidere er formålet at præcisere bemyndigelserne i § 128 for hvilke virksomheder, og i hvilke situationer, der kan sættes regler fra CRR i kraft både for virksomheder, som ikke er, og som er, omfattet af CRR.

2.5.3.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget om nyaffattelse af § 128 i lov om finansiel virksomhed skal det overordnet sikres, at bestemmelsens anvendelsesområde kun omfatter finansielle virksomheder, som ikke er reguleret i CRR, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Med henblik på, at der ikke anvendes forskellige begreber for fondsmæglerselskaber foreslås, at alle kapitalbegreberne fra CRR anvendes for alle fondsmæglerselskaber – dvs. uanset om disse er omfattet af CRR. Der tilsigtes ikke nogen materiel ændring i forhold til anvendelsen af andre begreber.

Det foreslås, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af basiskapitalen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Endvidere foreslås det, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af kapitalgrundlaget for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170 stk. 1, 2, 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og for de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af reglerne herom i CRR.

Sluttelig foreslås, at Finanstilsynet kan udstede regler om opgørelse af kapitalgrundlaget for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som er reguleret i CRR, i det omfang sådanne regler kan fastsættes under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i CRR. Denne bemyndigelse finder anvendelse for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirk-

somheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR-forordningen, under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i CRR.

2.5.4. Opgørelse af det individuelle solvensbehov (ICAAP)

2.5.4.1. Gældende ret

Kreditinstitutter er efter gældende lovgivning forpligtet til at tilgå ICAAP processen (Capital Adequacy Assessment Process - udarbejdelse, indsendelse og dokumentation af solvensbehovsopgørelse) på både institut og koncernniveau. I Finanstilsynets tilgang til institutternes ICAAP opgørelse har Finanstilsynet i praksis afstemt krav til omfang og dokumentation på ICAAP proces i situationer, der ligger inden for de kriterier, som forordningens artikel 10 refererer til. Kreditinstitutterne er derved forpligtet til at opgøre den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet, men krav til den bagvedliggende dokumentation og metoderefleksioner kan i praksis være afstemt med instituttets koncerntilhørsforhold og bagvedliggende forretningsmodel.

2.5.4.2. Baggrunden for forslaget

Med lovforslaget implementeres artikel 108, stk. 1, nr. 2, i CRD IV.

2.5.4.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget videreføres og kodificeres den gældende praksis i tilgang til ICAAP opgørelsen m.v., hvor Finanstilsynet har afstemt krav til ICAAP proces inden for de kriterier, der oplystes i artikel 10 i CRR. Finanstilsynets tilgang til krav til ICAAP kan videre være afstemt med f.eks. koncerntilhørsforhold og den bagvedliggende forretningsmodel.

I henhold til bestemmelsen vil kreditinstitutter, der opfylder kriterierne efter artikel 10 i CRR, kunne undlade ICAAP tilgang og dokumentation på institutniveau.

CRD IV artikel 108, stk. 1, nr. 2, jf. CRR artikel 10, afviger alene fra den hidtidige praksis derved, at der ikke alene efter en konkret og individuel vurdering kan lempes på krav til omfang og dokumentation m.v. i ICAAP processen, men at der inden for ovennævnte kriterier ifølge forordningens artikel 10 også gives mulighed for, at der alene kan ske en konsolideret opgørelse.

2.5.5. Solvens for penge- og realkreditinstitutter

2.5.5.1. Gældende ret

Kapitel 10 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om penge- og realkreditinstitutters solvens og kapitalforhold.

2.5.5.2. Baggrunden for forslaget

Reguleringen af penge- og realkreditinstitutters solvens og kapitalforhold ændres væsentligt, idet kapitalkravene for kreditinstitutter fremadrettet vil fremgå af CRR. Størstedelen af reguleringen af kapitalforhold vil således fremover være at finde i CRR og lov om finansiel virksomhed skal derfor tilpasses som konsekvens heraf.

2.5.5.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås, at minimumssolvenskravet, minimumskapitalkravet samt undtagelserne hertil tages ud af lov om finansiel virksomhed, idet kravene fremover er reguleret i CRR. CRR er direkte gældende og som et led i at ensrette terminologien i lov om finansiel virksomhed med CRR ændres betegnelsen »basiskapital« til »kapitalgrundlag« og »de risikovægtede poster« ændres til »den samlede

risikoeksponering«. Muligheden for at stille større kapitalgrundlagskrav er videreført i CRD IV og denne mulighed videreføres også i de regler om solvens, som bevares i lov om finansiel virksomhed.

2.5.6. Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber

2.5.6.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret er samtlige fondsmæglerselskaber underlagt tre forskellige kapitalkrav. Fondsmæglerselskabers basiskapital skal således mindst udgøre det højeste af følgende krav: 8 pct. af de risikovægtede poster, en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger og et minimumskapitalkrav på henholdsvis 1 mio. og 0,3 mio. euro afhængig af selskabets tilladelse. Derudover skal selskabets ledelse fastlægge den tilstrækkelige basiskapital og det individuelle solvensbehov, herunder identificere selskabets risici, og sikre, at der afsættes tilstrækkelig kapital hertil. De nærmere regler herfor er udmøntet i § 125 i lov om finansiel virksomhed samt § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om kapitaldækning, som implementerer kapitaldækningsreglerne i CRD III.

2.5.6.2. Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af CRR fastsættes reglerne om kapitalkrav til visse fondsmæglerselskaber fremover i forordningen, og direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF ophæves. Således vil en række krav til fondsmæglerselskabernes kapital fremadrettet finde direkte anvendelse, hvilket medfører ophævelse af tilsvarende krav i § 125 i lov om finansiel virksomhed.

Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af kravene i CRR. Det er fundet hensigtsmæssigt, at disse fondsmæglerselskaber fortsat har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt, hvorfor det foreslås, at sådanne fondsmæglerselskaber skal være omfattet af de samme krav til kapitalgrundlaget, som er gældende i dag på nær kravet om mindst at have et kapitalgrundlag på 8 pct. af den samlede risikoeksponering.

Som følge af, at det foreslås, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber bliver særskilt reguleret i § 126 a i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at investeringsselskaber ikke længere skal være omfattet af § 125 i lov om finansiel virksomhed.

2.5.6.3. Lovforslagets indhold

I henhold til den gældende lovgivning er samtlige fondsmæglerselskaber omfattet af et krav om mindst at have en basiskapital, som svarer til 8 pct. af den samlede risikoeksponering. Idet hovedparten af fondsmæglerselskaberne fremover er omfattet af en tilsvarende bestemmelse i CRR, foreslås at ophæve dette krav. Fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af 8 pct. kravet i CRR. Kravet vil derfor ikke længere finde anvendelse for sådanne fondsmæglerselskaber, og der vil således være tale om en mindre lempelse for disse. Kravet anses derudover for at være mindre relevant for denne type fondsmæglerselskaber, hvor minimumskapitalkravet på 0,3 mio. euro ofte er det højeste i forhold til basiskapitalen.

Endvidere vil hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber blive direkte omfattet af et krav i CRR om at have en basiskapital på mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Det foreslås derfor at ændre den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et kapitalkrav om, at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, til udelukkende at gælde for de fondsmæglerselskaber, som ikke er direkte omfattet af det tilsvarende krav i CRR. Dette

henset til at det vurderes at være hensigtsmæssigt, at fastholde kravet for samtlige fondsmæglerselskaber og dermed opretholde den gældende retstilstand i Danmark, idet kravet bidrager væsentligt til, at fondsmæglerselskaberne har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt.

Herudover er fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer, skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, ikke omfattet af kravet i CRD IV om, at kapitalgrundlaget skal have en størrelse, som anses for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som selskaberne har eller vil kunne blive eksponeret for.

Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at fastholde dette krav om at opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici for samtlige fondsmæglerselskaber. Det foreslås derfor, at samtlige fondsmæglerselskaber skal identificere og afsætte kapital til de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Baggrunden herfor er, at det anses for at være hensigtsmæssigt, at ledelserne i de omfattede fondsmæglerselskaber tager stilling til, om der uanset de øvrige kapitalkrav er tilstrækkelig kapital i selskaberne. Dermed vil samtlige af de danske fondsmæglerselskaber fortsat være forpligtet til at identificere og kapitalafdække deres risici.

Endvidere foreslås det, som konsekvens af, at CRR fremadrettet regulerer nogle af de kapitalkrav, som hovedparten af fondsmæglerselskaberne er underlagt, at ændre i bestemmelsen om opgørelse af det individuelle solvensbehov i den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed. Således foreslås det, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af CRR, ikke kan være mindre end 8 pct. af den samlede risikoeksponering til kapitalgrundlaget, minimumskapitalkravet på henholdsvis 1 mio. euro eller 0,3 mio. euro eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Det foreslås endvidere, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR, ikke kan være mindre end minimumskapitalkravet på 0,3 mio. euro eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Omfattet heraf er fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet – ud over det individuelle solvenskrav – kan fastsætte højere kapitalkrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler. Denne hjemmel kan anvendes, hvis Finanstilsynet som led i sit tilsyn fastslår, at fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system.

2.5.7. Kapitalkrav for investeringsforvaltningsselskaber

2.5.7.1. Gældende ret

Efter den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed, er investeringsforvaltningsselskaber underlagt tre forskellige kapitalkrav. Investeringsforvaltningsselskabers basiskapital skal således mindst udgøre det højeste af følgende krav: 8 pct. af de risikovægtede poster, 25 pct. af det foregående års faste omkostninger og minimumskapitalkrav på henholdsvis 1 mio. og 0,3 mio. euro tillagt et kapitalkrav på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, der oversiger 250 mio. euro. Ledelsen skal fastlægge den tilstrækkelige basiskapital, herunder identificere selskabets risici, og sikre, at der afsættes tilstrækkelig kapital hertil. De nærmere regler fremgår som nævnt af § 125 i lov om finansiel virksomhed og af § 5, stk. 1, i kapitaldækningsbekendtgørelsen.

2.5.7.2. Baggrunden for forslaget

Den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed fastsætter kapitalkrav for såvel fondsmæglerselskaber som investeringsforvaltningsselskaber. Kravene til investeringsforvaltningsselskabers kapitalgrundlag udskilles til en ny § 126 a som følge af CRR og gennemførelsen af CRD IV, der gælder for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

I den gældende § 10, stk. 4, og § 125 i lov om finansiel virksomhed er der fastsat højere krav til investeringsforvaltningsselskabers selskabskapital end det, der fremgår af UCITS-direktivet, svarende til de danske kapitalkrav til fondsmæglerselskaber.

Investeringsforvaltningsselskabers virksomhed og virksomheden for fondsmæglerselskaber, der udfører skønsmæssig porteføljepleje, ligner hinanden. Derfor har kapitalkravene hidtil til dels været ens. Med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EF af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) skal forvaltere af alternative investeringsfonde have tilladelse, jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Investeringsforvaltningsselskaber kan også få tilladelse som forvalter. Den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskaber udøver med administration af danske UCITS m.v. svarer i vidt omfang til den virksomhed, som forvaltere af alternative investeringsfonde udøver. Ligheden mellem de to typer virksomhed understreges af, at forvaltere af alternative investeringsfonde og investeringsforvaltningsselskaber kan få dobbelttilladelse til også at udøve virksomhed som henholdsvis investeringsforvaltningsselskab eller forvalter af alternative investeringsfonde. Endvidere er kravene til en forvalters selskabskapital, jf. artikel 9 i FAIF-direktivet, identiske med selskabskapitalen i UCITS-direktivet.

På baggrund heraf foreslås en mere direktivnær implementering af kapitalkravene i UCITS-direktivet, således at kravene til investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde bliver ens, i det omfang dette er foreneligt med de krav, der følger af UCITS-direktivet.

2.5.7.3. Lovforslagets indhold

I overensstemmelse med UCITS-direktivet skal investeringsforvaltningsselskaber der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, eller som ønsker at forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, have en selskabskapital på et beløb svarende til 730.000 euro. Andre investeringsforvaltningsselskaber skal have en selskabskapital på et beløb svarende til 125.000 euro. Endvidere skal investeringsforvaltningsselskaberne medregne et tillæg til minimumskapitalkravet for den del af selskabets portefølje, der overstiger 250 mio. euro, dog skal selskabets kapital og tillægget højst udgøre 10 mio. kr.

2.5.8. Egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget (basiskapitalen)

2.5.8.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan efter den gældende § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastsætte nærmere regler om egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Anvendelsesområdet for § 13, stk. 4, omfatter i dag pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Hjemmelsbestemmelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 915 af 12/09/2012 om opgørelse af basiskapital (herefter »basiskapitalbekendtgørelsen«), som omfatter finansielle virksomheder, som defineret i lov om finansiel virksomhed, samt øvrige opregnede virksomheder, eksempelvis finansielle holdingvirksomheder.

Basiskapitalbekendtgørelsen omhandler bl.a. regler for opgørelse af basiskapital, herunder opgørelse af og krav til egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital, for at denne kan medregnes i basiskapitalen.

2.5.8.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget har til formål at tilpasse hjemmelsbestemmelsens anvendelsesområde, således at der sikres overensstemmelse med CRR og standarder udstedt med hjemmel heri, herunder dens krav til kreditinstitutters og investeringsselskabers kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer.

2.5.8.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget om nyaffattelse af § 13, stk. 4, og efterfølgende ændring af basiskapitalbekendtgørelsen skal det sikres, at anvendelsesområdet kun omfatter virksomheder, som ikke er reguleret i CRR, idet denne ved sin ikrafttræden vil omfatte retstilstanden i § 13, stk. 4, og basiskapitalbekendtgørelsen, for så vidt angår virksomheder omfattet af CRR.

Forslaget sikrer dermed, at Finanstilsynet fortsat har den i § 13, stk. 4, anførte bemyndigelse, dog således at den fremadrettet kun finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, samt for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af CRR. Bemyndigelsen vil således ikke længere finde anvendelse for penge- eller realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer eller foretage skønsmæssig porteføljepleje, da disse fremover reguleres i CRR.

2.5.9. Kapitaldækning af puljeaktiver

2.5.9.1. Gældende ret

I henhold til § 50, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan kapitalpension, rateopsparing, selvpension, børneopsparing og boligopsparing i et pengeinstitut anbringes på en indlånskonto enten kontant eller som puljeindlån og kan endvidere anbringes i særskilt depot.

Ved et puljeindlån eller en puljeordning forstås et særligt indlånsprodukt, hvor forrentningen, der kan være både positiv og negativ, sker i forhold til afkastet af en bestemt kombination af aktiver, som pengeinstituttet har aftalt med kunden i en puljeindlånskontrakt, jf. reglerne fastsat i bekendtgørelse om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer m.v.

Pengeinstituttet er ikke forpligtet til at erhverve den aftalte kombination af aktiver for kundens indskudte midler, men pengeinstituttet vil for at afdække sine risici typisk anbringe kundens indskudte midler i den med kunden aftalte kombination af aktiver. Pengeinstitutterne opretter oftest flere puljer med forskellige kategorier af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter sådan, at kunden efter aftale med pengeinstituttet kan bestemme, hvilke puljer kundens indskudte midler skal anbringes i, alt efter hvor risikovillig kunden er.

Kundens indskudte midler plus/minus forrentningen indestår på en kontant indlånskonto oprettet i kundens navn i pengeinstituttet, mens de værdipapirer og afledte finansielle instrumenter (puljeaktiver), som pengeinstituttet har erhvervet for kundens indskudte midler, indgår i pengeinstituttets egenbeholdning, jf. reglerne fastsat i bekendtgørelse om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer m.v.

Som konsekvens af pengeinstituttets ejerskab til puljeaktiverne er puljeaktiverne underlagt reglerne for kapitaldækning, som de har været implementeret i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Efter § 6, stk. 3 og 4, i kapitaldækningsbekendtgørelsen indgår både puljeaktiverne og de forpligtelser, der modsvarer puljeaktiverne, i pengeinstituttets handelsbeholdning ved opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav. Det vil sige, at puljeaktiverne betragtes som afdækket af puljeindlånskontrakten og omvendt. Det vil også sige, at der ikke vil være et kapitalkrav til puljeaktiverne, medmindre puljeaktiverne ikke afdækker forpligtelserne i puljeindlånskontrakten, og pengeinstituttet dermed har påtaget sig en risiko. Dette vil være tilfældet, hvor pengeinstituttet ikke har placeret puljemidlerne i fuld overensstemmelse

med de aktiver, som kunden i henhold til puljeindlånskontrakten skal have sin forrentning i forhold til. Denne risiko skal opgøres som en udækket position og indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet efter reglerne for positioner i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen.

2.5.9.2. Baggrunden for forslaget

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om kapitaldækning være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom CRD IV, ikke regulerer produkter som de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden, at videreføre de i dag gældende regler for kapitaldækning af puljeaktiver i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for kapitaldækning af positioner i og uden for handelsbeholdningen, jf. betragtning 13 i CRR's præambel.

2.5.9.3. Lovforslagets indhold

Reglerne om kapitaldækning er i dag fastsat i kapitaldækningsbekendtgørelsen, men vil ved CRR's ikrafttræden være reguleret i CRR, som ikke regulerer produkter som de danske puljeordninger. Det foreslås derfor at flytte reglerne for kapitaldækning af puljeaktiver fra kapitaldækningsbekendtgørelsen til lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for kapitaldækning af positioner i og uden for handelsbeholdningen, jf. betragtning 13 i CRR's præambel.

Forslaget indebærer, at puljeaktiver i forbindelse med opgørelsen af pengeinstitutts kapitalkrav fortsat kan betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position, som vil skulle indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet efter reglerne for positioner i handelsbeholdningen samtidig med, at de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, vil skulle indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen.

2.5.10. Undtagelse for fradrag for puljemidler ved opgørelse af kapitalgrundlaget

2.5.10.1. Gældende ret

De fradrag, som efter gældende ret skal foretages ved opgørelse af basiskapital i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber er i dag reguleret i § 31, stk. 1, nr. 1-19, i basiskapitalbekendtgørelsen.

Kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår dog ikke ved opgørelsen af fradragsbeløbene i § 31, stk. 1, nr. 11-15, jf. § 31, stk. 8, i basiskapitalbekendtgørelsen, § 31, stk. 1, nr. 11-14, i basiskapitalbekendtgørelsen, omhandler fradrag i basiskapitalen for kapitalandele, og nr. 15 fradrag for kvalificerede andele.

2.5.10.2. Baggrunden for forslaget

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om fradrag i kapitalgrundlaget være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom CRD IV, ikke tager højde for de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler vedr. fradrag for puljemidler i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele, jf. betragtning 13 i CRR's præambel.

2.5.10.3. Lovforslagets indhold

Den foreslåede bestemmelse i § 128 b, 1. pkt., er en videreførelse af de i dag gældende regler i basiskapitalbekendtgørelsen for fradrag i basiskapitalen for kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele.

Den med lovforslaget foreslåede bestemmelse angiver, at kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter CRR's regler om fradrag for kapitalandele.

2.5.11. Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers anbringelse af midler

2.5.11.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret kan fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, og investeringsforvaltningsselskaber alene placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter (værdipapirer).

2.5.11.2. Baggrunden for forslaget

Det fremgår af CRD IV, at fondsmæglerselskabers besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen med henblik på at investere kapitalgrundlaget, ikke betragtes som forretninger for egen regning. Bestemmelsen fremgår ligeledes af CRD III, men i Danmark er bestemmelsen implementeret således, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, alene må placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter.

For at sikre en mere direktivnær implementering foreslås, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, kan placere selskabernes midler i samtlige finansielle instrumenter nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed.

2.5.11.3. Lovforslagets indhold

Der foreslås ikke ændringer for investeringsforvaltningsselskaber, der fortsat alene vil kunne placere selskabernes midler i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i danske UCITS, specialforeninger, fåmandsforeninger og professionelle foreninger samt investeringsinstitutter, der er UCITS.

For at sikre en mere EU-konform implementering er det dog fundet hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, kan placere selskabernes midler i samtlige finansielle instrumenter nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, så længe det opfylder kravene til at være uden for handelsbeholdningen.

2.5.12. Kapitalbuffere

2.5.12.1. Gældende ret

Kapitalbuffere er på nuværende tidspunkt ikke reguleret i dansk ret.

2.5.12.2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget har til formål at afspejle den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter, om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Herudover skal lovforslaget implementere bestemmelser i CRD IV, som stiller krav om, at de virksomheder, der er omfattet af direktivet, ud over at opfylde andre kapitalgrundlagskrav, har en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer. Dette skal sikre, at virksomhederne i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder.

Den kontracykliske kapitalbuffer bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier

med betydelige følger for sådanne virksomheders risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko.

For at sikre at kontracykliske kapitalbuffer korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlånsvækst indebærer for sektoren, indeholder direktivet krav om, at virksomhederne skal opføre deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer som et vægtet gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de lande, hvor de har deres relevante krediteksponeringer.

Direktivet indfører desuden, at myndighederne skal kunne kræve, at visse af virksomhederne omfattet af direktivet ud over en kapitalbevaringsbuffer og en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer har en systemisk buffer. Den systemiske buffer kan pålægges for at forebygge og begrænse langsigtede ikke-cykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, når der er risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Direktivet giver desuden mulighed for, at medlemsstaterne kan anerkende den systemiske buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat og anvende denne buffersats på indenlandske godkendte virksomheder for de eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, som fastsætter buffersatsen. En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til direktivet, kan desuden anmode Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) om at rette en henstilling i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici til en eller flere medlemsstater, om at anerkende den systemiske buffersats. En sådan henstilling fra ESRB vil være underlagt »følg eller forklar«-reglen i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning.

Direktivet indfører desuden krav om, at de relevante myndigheder indfører højere kapitalgrundlagskrav for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) for at kompensere for den højere risiko, som globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) udgør for det finansielle system, og de potentielle virkninger i forbindelse med deres sammenbrud for skatteyderne.

For at sikre at virksomhederne genopbygger deres kapitalniveauer, er der i direktivet indlagt begrænsninger på udlodninger, f.eks. for udbetaling af variabel løn, i det tilfælde, at virksomhederne kommer under bufferkravene. Desuden stiller direktivet krav om, at virksomhederne i en sådan situation tillige skal indsende en kapitalbevaringsplan til den kompetente myndighed, som den kompetente myndighed skal vurdere.

Direktivet stiller også krav om, at virksomheder, der opfylder bufferkravene, ikke må foretage udlodninger i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt.

Formålet med lovforslaget er således at implementere direktivets bestemmelser om kapitalbuffer i dansk ret og dermed at tilvejebringe incitamenter for virksomhederne til at opbygge kapitalbuffer, der skal fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere.

2.5.12.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget om kapitalbuffer foreslås, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav på individuelt og konsolideret grundlag.

Det foreslås, at det kombinerede kapitalbufferkrav kommer til at bestå af en kapitalbevaringsbuffer, en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer. Det foreslås desuden, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal lægges oveni minimumskapitalkravet til kapitalgrundlaget og det individuelle solvenskrav, herunder det individuelle solvensbehov, når der ikke er fastsat et individuelt solvenskrav.

Det kombinerede kapitalbufferkrav vil skulle udgøre mindst 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for alle berørte virksomheder, når kapitalbufferne er fuldt indfasede. Der foreslås i princippet ikke en øvre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse.

Med lovforslaget træder det kombinerede kapitalbufferkrav i kraft den 1. januar 2015.

Det følger af lovforslaget, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er på mindst 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med CRR, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset i 2019.

I perioden fra 1. januar 2015 og til den 31. december 2015, fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 0. Der foreslås desuden en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen i lige store dele frem til 2019, i overensstemmelse med CRD IV. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 0,625 pct. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 1,25 pct. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 1,875 pct.

Med lovforslaget finder den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer anvendelse fra 1. januar 2015. En indføring af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer pr. 1. januar 2015 vil gøre det muligt at bruge bufferen, hvis kreditgivningen og konjunkturerne udvikler sig således, at der er behov for at aktivere den. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer vil dog blive indfaset gradvist, jf. nedenfor.

Med lovforslaget udpeges erhvervs- og vækstministeren som den ansvarlige myndighed i forhold til fastsættelse og anvendelse af kontracykliske buffersatser. Erhvervs- og vækstministerens fastsættelse af satserne kan ske på baggrund af henstilling fra Det Systemiske Risikoråd, jf. § 343 s i lov om finansiel virksomhed.

For så vidt angår Færøerne og Grønland er de økonomiske konjunkturer ikke altid synkrone med Danmark. Det samme gælder for kreditgivningen. Erhvervs- og vækstministeren kan derfor fastsætte en kontracyklisk buffersats for henholdsvis Færøerne og Grønland, hvor der ved fastsættelsen tages hensyn til de lokale forhold på Færøerne og Grønland. Landstyrerne på Færøerne og Grønland skal høres inden buffersatserne sættes i kraft på Færøerne og Grønland

I forhold til indenlandske krediteksponeringer vil buffersatsen blive fastsat af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Buffersatsen kan således konkret blive fastsat til nul på ikrafttrædelsestidspunktet. Der foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning, hvorefter buffersatsen alene kan fastsættes op til 0,5 pct. i 2015, op til 1 pct. i 2016, op til 1,5 pct. i 2017, op til 2 pct. i 2018 og op til 2,5 pct. i 2019.

I forhold til udenlandske krediteksponeringer vil buffersatserne finde anvendelse i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 2-9, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at der kan være udenlandske buffersatser, der finder anvendelse på krediteksponeringer i de pågældende lande pr. 1. januar 2015.

Med lovforslaget indføres endvidere en systemisk buffer. Den systemiske buffer skal imødegå forstyrrelser af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien. Den systemiske buffer foreslås at skulle udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på, multipliceret med den systemiske buffersats.

Med lovforslaget udpeges erhvervs- og vækstministeren som den ansvarlige myndighed i forhold til fastsættelse og anvendelse af den systemiske buffersats. Det følger af CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af omfattede virksomheder.

Det foreslås, at den systemiske buffer primært anvendes til at fastsætte de SIFI-bufferkrav, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013. Der foreslås desuden indført mulighed for, at den systemiske buffer kan fastsættes for hele sektoren for, i overensstemmelse med CRD IV, at kunne forebygge og begrænse langsigtede ikke-cykliske systemiske eller makroprudentielle risici.

For systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) vil der i medfør af lovforslaget blive fastsat en systemisk SIFI-buffer i overensstemmelse med de kategorier for systemiskhed, som skal være gældende for danske systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013, vil erhvervs- og vækstministeren fastsætte SIFI-buffersatser på 1,0 pct. for den laveste kategori, 1,5 pct. for den næstlaveste kategori, 2,0 pct. for den mellemste kategori, 2,5 pct. for den næsthøjeste kategori, og 3,0 pct. for den højeste kategori. Det er hensigten, at systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) ved ændringer i deres systemiskhed skal leve op til eventuelle ændringer i deres SIFI-bufferkrav ved udgangen af det pågældende år, jf. forslaget til § 309, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Det er også hensigten, at der ved identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på koncernniveau tages højde for koncernens samlede systemiske betydning og det forhold, at koncernens virksomheder er tæt forbundne og dermed indebærer risiko for koncernintern smittespredning i tilfælde af økonomiske problemer i dele af koncernen. Med forslaget til § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, foreslås derfor, at hvor et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, gælder SIFI-bufferkravet med samme procentvise krav på konsolideret niveau for koncernen samt på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

Det fremgår af den politiske aftale af 10. oktober 2013, at det er hensigten, at de danske SIFI-kapitalkrav er på niveau med kravene i sammenlignelige europæiske lande (Sverige, Norge, Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Holland, Østrig og Schweiz). Der vil derfor senest i 2017 blive gjort status for slutniveauet for de danske SIFI-kapitalkrav. Viser det sig, at slutniveauet for de danske SIFI-kapitalkrav ikke er på linje med slutniveauet i sammenlignelige europæiske lande, vil slutniveauet for de danske SIFI-kapitalkrav blive tilpasset hertil. Samtidig vil der ske en sammenligning af, hvordan SIFI-kapitalkravet for datterselskaber fastlægges i sammenlignelige europæiske lande. I den forbindelse vil det blive vurderet, om der i Danmark bør indføres en model, hvor SIFI-kapitalkravet til datterkreditinstitutter på individuelt niveau, i stedet bør fastsættes på baggrund af kreditinstituttets selvstændige systemiskhed.

Lovforslagets bestemmelser om beregning af systemiskhed for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) kan også sættes i kraft på Færøerne og Grønland, hvor bestemmelserne skal tilpasses de lokale forhold.

Beregningen af systemiskheden skal i den kongelige anordning tilpasses de lokale færøske og grønlandske forhold, da de færre færøske og grønlandske institutter betyder, at de enkelte institutter f.eks. vil have forholdsmæssig højere andele af udlån, og dermed vil få uforholdsmæssigt store krav.

De færøske og grønlandske systemisk vigtige finansielle institutters (SIFI) systemiskhed skal, for at tilpasse dem til de lokale forhold, justeres med en faktor svarende til den lokale finansielle sektors balance i forhold til lokalt BNP, set i forhold til den tilsvarende danske, jf. alm. bemærkninger afsnit 2.1.3.

Der vil i perioden 2015-2019 ske en gradvis indfasning af SIFI-bufferkravet, således at der for den laveste kategori skal gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,2 pct., i 2016 på 0,4 pct., i 2017 på 0,6 pct., i 2018 på 0,8 pct. og i 2019 på 1,0 pct. For den næstlaveste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,3 pct., i 2016 på 0,6 pct., i 2017 på 0,9 pct., i 2018 på 1,2 pct. og i 2019 på 1,5 pct. For den mellemste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,4 pct., i 2016 på 0,8 pct., i 2017 på 1,2 pct., i 2018 på 1,6 pct., og i 2019 på 2,0 pct. For den næst højeste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,5 pct., i 2016 på 1,0 pct., i 2017 på 1,5 pct., i 2018 på 2,0 pct. og i 2019

på 2,5 pct. For den højeste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,6 pct., i 2016 på 1,2 pct., i 2017 på 1,8 pct., i 2018 på 2,4 pct. og i 2019 på 3,0 pct.

Med lovforslaget skal udpegede globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), jf. forslaget til § 310 i lov om finansiell virksomhed, opretholde en G-SIFI-buffer på konsolideret grundlag. Erhvervs- og vækstministeren kan i henhold til forslaget fastsætte nærmere regler om identifikation af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) på baggrund af bestemmelserne i CRDIV. Med lovforslaget skal udpegede globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) opretholde en G-SIFI-buffer. Der er ikke udsigt til, at der vil blive udpeget globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) i Danmark, hvorfor det i lovforslaget er foreslået, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte G-SIFI-buffersatsen for de enkelte underkategorier af systemiskhed for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der evt. sidenhen vil blive udpeget af ministeren i henhold til forslaget til § 310, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.

Kommer virksomhederne under det kombinerede kapitalbufferkrav, foreslås med lovforslaget, at der indtræder en række restriktioner for virksomhedernes mulighed for at foretage udlodning, f.eks. begrænsninger i adgangen til at udbetale udbytte til virksomhedens aktionærer og bonus til ansatte samt i muligheden for, at foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Begrænsningerne i mulighederne for at foretage udlodning skal bidrage til at forhindre en udhuling af kapitalen, så længe virksomheden ligger under det kombinerede kapitalbufferkrav.

Såfremt virksomhederne kommer under det kombinerede kapitalbufferkrav, skal virksomhederne desuden udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter godkende planen under forudsætning af, at planen er tilstrækkelig til at genoprette kapitalen inden for en nærmere fastsat frist. Hvis Finanstilsynet ikke godkender planen, vil virksomhederne blive mødt med yderligere krav, herunder krav om at øge kapitalgrundlaget.

Det foreslås desuden, at der stilles krav om, at virksomheder, der opfylder bufferkravene, ikke må foretage udlodninger i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt.

2.5.13. Mulighed for at udstede egentlig kernekapital med differentierede, herunder ingen, stemmerettigheder i garantsparekasser

2.5.13.1. Gældende ret

Garanter i en sparekasse har i henhold til § 81, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed 1 stemme pr. 1.000 kr. garantkapital og op til 20 stemmer.

2.5.13.2. Baggrunden for lovforslaget

Artikel 28 i CRR giver mulighed for medregning af garantbeviser med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

Differentieret udlodning finder i dag sted for garantsparekasser. Med de gældende regler for garantsparekassers stemmerettigheder i § 81 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter hver garant har 1 stemme pr. 1.000 kr. garantkapital og op til 20 stemmer, medfører artikel 28 i CRR, at garantsparekasser ikke har mulighed for at foretage differentieret udlodning.

2.5.13.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at muliggøre, at garantsparekasser fortsat kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have garantklasser med forskellige stemmerettigheder, herunder muligheden for ingen stemmerettigheder. Reglerne om stemmeretsbegrænsninger foreslås ikke ændret.

2.5.14. Tilsyn med tilladelse til at benytte interne metoder for opgørelse af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav, herunder inddragelse af sådanne tilladelser

2.5.14.1. Gældende ret

De interne metoder til opgørelse af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko (IRB-metoden) eller kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko (VaR-modeller), modpartsrisiko (EPE-modeller) og operationel risiko (AMA-modeller) er i dag reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning (herefter »kapitaldækningsbekendtgørelsen«), som også regulerer Finanstilsynets meddelelse af tilladelse til at benytte interne metoder samt Finanstilsynets tilsynsreaktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder.

Der er ingen regler om benchmarking for institutter, der har tilladelse til anvendelse af interne metoder til opgørelse af risikovægtede eksponeringsbeløb og kapitalgrundlagskrav i gældende ret.

2.5.14.2. Baggrunden for forslaget

De interne metoder til opgørelse af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko (IRB-metoden) eller kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko (VaR-modeller), modpartsrisiko (EPE-modeller) og operationel risiko (AMA-modeller) vil ved CRR's ikrafttræden være reguleret af CRR. Kriterierne for inddragelse af en tilladelse til at benytte en intern metode samt tilsynsreaktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af kravene til at benytte den interne metode vil være fastsat i artikel 101 i CRD IV. Forslaget implementerer derfor artikel 101 i CRD.

Forslaget gennemfører endvidere artikel 78, stk. 1 og 2 i CRD IV.

Virksomheder, der har tilladelse til at anvende interne metoder til opgørelse af de risikovægtede eksponeringsbeløb og kapitalgrundlagskrav, udvikler selv metoderne til dette formål. Selvom virksomhederne skal opfylde en række minimumskrav, er der alligevel forskelle i de anvendte metoder i de enkelte virksomheder, hvilket gør det vanskeligt at vurdere, om de enkelte virksomheder er forsigtige i deres tilgang i forhold til de øvrige virksomheder. Det er derfor interessant for både de nationale tilsynsmyndigheder og EBA at få et klart billede af, hvad de risikovægtede eksponeringsbeløb og kapitalgrundlagskrav ville være, såfremt virksomhederne anvendte deres interne metoder på den samme portefølje af eksponeringer. Dette vil gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder og EBA at identificere virksomheder, som afviger væsentligt fra de øvrige.

2.5.14.3. Lovforslagets indhold

Forslaget fastsætter, at Finanstilsynet skal påse et pengeinstituts, realkreditinstituts eller fondsmæglerselskabs I opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med 3. del i forordning (EU) nr. 575/2013.

Derudover regulerer forslaget tilsynsreaktionerne i tilfælde af manglende opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav, herunder inddragelse af sådanne tilladelser.

Lovforslaget giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om benchmarking. Forslaget gennemfører artikel 78, stk. 1 og 2, i CRD IV.

Forslaget indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko, årligt skal opgøre de disse for en såkaldt benchmarkportefølje. EBA fastsætter en benchmarkportefølje til formålet. De nationale tilsynsmyndigheder skal på baggrund af EBAs benchmark årligt foretage en vurdering af virksomhedernes interne metoder med henblik på at identificere virksomheder, der afviger væsentligt fra EBAs benchmark. Hvis der er virksomheder, som afviger væsentligt, skal den nationale tilsynsmyndighed analysere årsagerne til afvigelsen, og hvis det viser sig, at virksomhedens metode fører til underestimering af risi-

koen, skal den nationale tilsynsmyndighed foretage de nødvendige indgreb over for virksomheden. Den årlige benchmarkøvelse må dog ikke føre til standardisering af virksomhedernes metoder.

EBA skal ligeledes på baggrund af benchmarkøvelserne udarbejde en rapport med henblik på at understøtte de nationale tilsynsmyndigheder i deres vurdering af virksomhedernes interne metoder.

Operationel risiko er undtaget fra benchmarkøvelserne.

2.5.15. Risikovægtede poster (den samlede risikoeksponering)

2.5.15.1. Gældende ret

De risikovægtede poster er betegnelsen for en opgørelse af instituttets risici, hvor f.eks. hvert udlån ganges med en vægt baseret på risikoen. I forbindelse med indførelsen af muligheden for at anvende interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko blev der fastsat en overgangsordning (»Basel I-gulvet«) i § 125 a i lov om finansiel virksomhed, hvorefter virksomheder, der anvendte disse interne metoder i 2007, 2008 og 2009 skulle have en basiskapital, der som minimum udgjorde henholdsvis 95 pct., 90 pct. og 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de hidtidige regler. Overgangsordningen er senere blevet forlænget af flere omgange, og med seneste ændring af lov om finansiel virksomhed er overgangsreglen forlænget til også at gælde i 2013.

Den gældende § 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed definerer de risikovægtede poster for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. I henhold til § 143, stk. 1, nr. 1, er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af de risikovægtede poster. De nærmere regler er udmøntet kapitaldækningsbekendtgørelsen, som implementerer kapitaldækningsreglerne fra direktiv 2006/48/EF i dansk ret. I henhold til § 143, stk. 1, nr. 3, er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen. I henhold til § 143, stk. 1, nr. 7, er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder. Reglerne er udmøntet i kapitaldækningsbekendtgørelsen. I henhold til § 143, stk. 3, kan virksomhederne benytte interne metoder til at opgøre de risikovægtede poster, men skal have en tilladelse af Finanstilsynet til dette.

2.5.15.2. Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af CRR overgår reglerne om de risikovægtede poster for virksomheder underlagt CRR fra national ret til CRR. Forslaget har til formål at tilpasse lov om finansiel virksomhed, således at der sikres overensstemmelse med CRR og niveau 2-regulering udstedt med hjemmel heri, for så vidt angår reglerne om risikovægtede poster.

2.5.15.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder en ophævelse af overgangsordningen for institutter, der anvender interne metoder i § 125 a i lov om finansiel virksomhed, da en tilsvarende overgangsordning nu følger af CRR. Det foreslås at indføre en hjemmel til Finanstilsynets med henblik på at fastsætte regler om et sådant gulv for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170 stk. 1, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR. Således vil den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, fortsat skulle have et kapitalgrundlag, der mindst udgør 6,4 pct. af den samlede risikoeksponering. Hjemlen vil i så vidt omfang som muligt udmøntes ved en henvisning i kapitaldækningsbekendtgørelsen til reglerne herom i CRR, og sikrer, at reglerne for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, fortsætter som hidtil på området.

Det foreslås at ophæve § 142, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, da sammensætningen af den samlede risikoeksponering fremover fremgår af bestemmelserne i artikel 92, stk. 3 i CRR.

I stedet indsættes nyt § 142, stk. 1, hvor Finanstilsynet får hjemmel til at fastlægge regler for den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og derfor ikke er omfattet af CRR reglerne. Dermed gælder bestemmelserne ikke for penge- og realkreditinstitutter samt størsteparten af fondsmæglerselskaber, der fremover vil være omfattet af CRR. Bestemmelserne gælder endvidere ikke fremover for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og for investeringsforvaltningsselskaber, da der sker en ændring i opgørelsen af solvensprocenten for disse selskaber.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 1, nr. 1, således, at Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte regler for risikovægtede poster begrænses til at kunne udstede nærmere regler for forsikringsselskaber.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 1, nr. 3, således at Finanstilsynet har hjemmel til at fastsætte regler for indberetning af solvensbehov for alle finansielle virksomheder, til at fastsætte regler for indberetning af risikovægtede poster, kapitalkrav og basiskapitalen for så vidt angår forsikringsselskaber, og den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskrav, kapitalgrundlag for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, og som derfor ikke er omfattet af CRR reglerne. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynets får hjemmel til at fastsætte regler for indberetning af kapitalgrundlaget for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og for investeringsforvaltningsselskaber samt den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3. Ændringerne er et udtryk for, at eksisterende hjemler til Finanstilsynet indskrænkes på baggrund af reglerne i CRR, samt at fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og investeringsforvaltningsselskaber ikke fremover skal opgøre de risikovægtede poster (den samlede risikoeksponering).

Det foreslås, at ophæve § 143, stk. 1, nr. 7, da regler om godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder fremover vil være reguleret i CRR.

Det foreslås at ændre § 143, stk. 3, således at reglen vedrørende benyttelse af interne metoder til at opgøre de risikovægtede eksponeringsbeløb og kapitalgrundlagskrav samt hjemmel til at udstede nærmere regler om tilladelse til anvendelse af interne metoder, alene fremgår af CRR for virksomheder som er underlagt CRR. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i loven alene gælder for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, som ikke er omfattet af CRR reglerne. Ændringen i reglen sikrer, at reglerne for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, og som er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og som ikke er omfattet af CRR reglerne, videreføres.

2.5.16. Interne ratings af kunder til kapitaldækningsformål (IRB) samt opgørelse ifølge standardmetoden og kreditrisikoreduktion

2.5.16.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret kan Finanstilsynet give tilladelse til, at et institut kan anvende egne interne modeller til opgørelse af kapitalkravet for kreditrisiko (IRB metoden). En sådan tilladelse er dog forbundet med omfattende minimumskrav til metoderne, herunder metodernes datagrundlag, dokumentation og tests.

Endvidere eksisterer i gældende ret regler omkring kreditrisiko generelt og kreditrisikoreduktion ligeledes med henblik på at opgøre kapitalkravet.

2.5.16.2. Baggrunden for forslaget

CRR indeholder en række tekniske standarder vedrørende IRB metoden. Baggrunden for de tekniske standarder er et ønske om at harmonisere landenes håndtering af reglerne for anvendelse af IRB metoden, således at IRB institutter i forskellige lande i højere grad bliver behandlet ens.

CRR indeholder endvidere en række tekniske standarder vedrørende kreditrisiko generelt og kreditrisikoreduktion.

2.5.16.3. Lovforslagets indhold

CRR indeholder hjemmel til, at Kommissionen kan udstede 14 tekniske standarder vedrørende IRB metoden samt 6 tekniske standarder vedrørende kreditrisiko generelt. Forslaget giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler i det omfang, det er nødvendigt som følge af Kommissionens udstedelse af de tekniske standarder. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for indholdet af de tekniske standarder, idet standarderne er under udarbejdelse.

2.5.17. Regler om store eksponeringer m.v.

2.5.17.1. Gældende ret

Pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers store eksponeringer, dvs. eksponeringer mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, er i dag reguleret i § 145. I § 148 har Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom samt om indberetning af store eksponeringer. Finanstilsynet har i dag udnyttet denne hjemmel i bekendtgørelse om store engagementer nr. 766 af 02/07/2012.

2.5.17.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at reglerne om store eksponeringer i 4. del af CRR fremadrettet regulerer pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I's store eksponeringer. Der er ikke EU-direktiver, der regulerer store eksponeringer for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af reglerne om store eksponeringer i CRR, det vil sige fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Det foreslås også at ophæve § 145 i lov om finansiel virksomhed for investeringsforvaltningsselskaber og de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR. Hermed bliver disse selskaber ikke underlagt strengere regler end tilsvarende selskaber i andre medlemslande i EU.

2.5.17.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve reglerne om store eksponeringer i § 145, således at der ikke længere er regler i lov om finansiel virksomhed, der begrænser finansielle virksomheders store eksponeringer (store engagementer). Det samme gælder hjemlen til, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om store eksponeringer og indberetning heraf, jf. § 148.

2.5.18. Ændring af henvisning vedrørende regler om eksponeringer

2.5.18.1. Gældende ret

§ 149, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, henviser til store eksponeringer i § 145 og hjemlen til

at fastsætte nærmere regler for opgørelse af et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder m.v. og om indberetning af sådanne engagementer.

2.5.18.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for ændringsforslaget er konsekvensen af, at § 145 ophæves, og at reglerne i § 149, stk. 3, fremadrettet henviser til artikel 395 i CRR.

2.5.18.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre henvisningen i § 149, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, da regler om store eksponeringer i CRR's 4. del fremadrettet regulerer pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt visse fondsmæglerselskabers store eksponeringer.

2.6. Likviditet

2.6.1. Specifikke likviditetskrav for enkelte institutter

2.6.1.1. Gældende ret

Det følger af § 152, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, og af § 152, stk. 4, følger at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler herom. Bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte forhøjede likviditetskrav til et enkelt institut, såfremt det vurderes nødvendigt for, at instituttet kan opfylde kravet om en forsvarlig likviditet. Realkreditinstitutter er ikke omfattet af § 152, stk. 1, idet der for disse i stedet findes detaljerede regler for institutternes anbringelse af midler.

2.6.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget fremsættes for at give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte specifikke likviditetskrav for enkelte institutter eller grupper af institutter med lignende risikoprofiler, som vurderes nødvendige af hensyn til de likviditetsrisici, som instituttet er eksponeret mod og for at håndtere eventuelle systemiske likviditetsrisici, der måtte opstå. Med systemiske likviditetsrisici menes likviditetsrisici som kan true stabiliteten af de finansielle markeder i Danmark.

2.6.1.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indeholder en tilføjelse til det gældende likviditetskrav i § 152 og indførelsen af en ny bestemmelse vedrørende realkreditinstitutters likviditet, der giver Finanstilsynet hjemmel til at kræve, at enkelte penge- og realkreditinstitutter eller grupper af disse institutter som har lignende risikoprofiler påføres yderligere likviditetskrav, som tager højde for specielle likviditetsrisici i det pågældende institut og systemiske likviditetsrisici. Der gives desuden hjemmel til, at Finanstilsynet kan definere disse likviditetskrav.

2.6.2. Indførelsen af nye likviditetskrav og ophævelse af § 152-likviditetskravet og § 153-placeringskravet

2.6.2.1. Gældende ret

Gældende ret foreskriver, at et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, herunder definerer hvad der skal forstås ved likviditet samt fastsætter et kvantitativt krav herfor. Der gives endvidere mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler herom.

For realkreditinstitutter er der ikke nogen specifikke likviditetskrav, men i stedet en række regler om institutternes anbringelse af midler.

2.6.2.2. Baggrunden for forslaget

Med forslaget indføres CRR's likviditetsdækningsratio (LCR), der skal erstatte det gældende likviditetskrav. CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i tekniske standarder om en likviditetsdækningsratio. Likviditetsdækningsratioen skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode. Frem til en fuld indfasning af LCR i 2018, kan nationale myndigheder introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav, ligesom de også kan indføre LCR og kræve det opfyldt på et niveau over 100 pct.

2.6.2.3. Lovforslagets indhold

Forslaget giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at indføre et likviditetsdækningskrav. CRR rummer mulighed for en gradvis indfasning af et likviditetsdækningskrav over perioden 1. januar 2015 til 1. januar 2018, dog med mulighed for, at Kommissionen kan ændre denne indfasning og udskyde den fulde 100 pct. implementering til 2019, såfremt det vurderes nødvendigt. De nationale myndigheder har mulighed for at bevare nationale likviditetskrav i perioden frem til en fuld introduktion af LCR og for at lade LCR gælde 100 pct. eller højere allerede fra 1. januar 2015 for alle institutter eller for en gruppe af institutter. Det foreslås, at indførelsen af LCR i Danmark sker efter den anbefalede indfasningsmekanisme i CRR. Den endelige udformning af LCR-kravet kendes fortsat ikke, men vil blive fastlagt gennem Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter senest den 30. juni 2014. For at sikre at likviditetsniveauet for nogle danske pengeinstitutter ikke falder i forbindelse med den initiale indfasning af likviditetsdækningskravet, foreslås det, at likviditetskravet i § 152 bibeholdes de første 2 år af likviditetsdækningskravets levetid, såfremt den endelige definition af LCR indebærer, at nogle institutter kan få en lempelse i forhold til § 152-likviditetskravet. Det foreslås i dette tilfælde, at ophævelsen af § 152-kravet træder i kraft den 31. december 2016, således at § 152-kravet er gældende sideløbende med likviditetsdækningsratioen i de første to år, hvor dette indfases med hhv. 60 pct. i 2015 og 70 pct. i 2016. § 152, stk. 1-3, vil således blive ophævet på et senere tidspunkt, hvor det nøjagtige tidspunkt for denne ophævelse vil skulle fastlægges endeligt i efteråret 2014 af erhvervs- og vækstministeren.

Såfremt et pengeinstitut forpligter sig til at overholde LCR-kravet ved 100 pct. fra 1. januar 2015, kan dette institut undtages fra § 152-kravet. Udformningen af denne undtagelsesbestemmelse vil fremgå af det af Finanstilsynet fastsatte likviditetsdækningskrav.

Realkreditinstitutter vil i lighed med pengeinstitutter blive omfattet af likviditetsdækningskravet. Disse er dog ikke omfattet af § 152-kravet, men er i stedet underlagt § 153, som fastsætter krav til institutternes placering af midler. Det foreslås, at § 153-kravet ophæves under samme betingelser som § 152-kravet og efter samme tidslinje.

Endelig foreslås, at den nye likviditetsdækningsratio ikke gøres gældende for fondsmæglerselskaber. CRR giver mulighed for at undtage disse, indtil Kommissionen senest 31. december 2015 aflægger rapport om hensigtsmæssigheden i at indføre sådanne likviditetskrav for denne type selskaber.

2.6.3. Likviditetskrav for fondsmæglerselskaber

2.6.3.1. Gældende ret

Ifølge § 156 i lov om finansiel virksomhed skal fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber have en forsvarlig likviditet, og Finanstilsynet kan stille krav om en forøgelse af likviditeten, hvis den ikke skønnes at være forsvarlig.

2.6.3.2. Baggrunden for forslaget

Fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille

afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, vil fremover være omfattet af reglerne i CRR om likviditet, hvorfor disse ikke længere skal være omfattet af de nuværende krav i § 156. De øvrige fondsmæglerselskaber samt investeringsforvaltningsselskaber vil ikke være omfattet heraf, hvorfor der ikke bør være strengere krav for disse i national lovgivning, idet disse selskaber ikke har indskud, som skal tilbagebetales, og ej heller stiller garantier.

2.6.3.3. Lovforslagets indhold

Forslaget omfatter en ophævelse af den nuværende § 156. For fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, vil der fortsat gælde et likviditetskrav i medfør af CRR, de vil dog indtil videre ikke blive omfattet af CRR's likviditetsdækningsratio. Der indføres desuden en ny bestemmelse i § 156, som giver Finanstilsynet hjemmel til at kræve, at enkelte fondsmæglerselskaber I eller grupper af disse selskaber, som har lignende risikoprofiler, påføres yderligere likviditetskrav, som tager højde for specielle likviditetsrisici i det pågældende selskab og systemiske likviditetsrisici. Dette er på linje med tilsvarende bestemmelser for penge- og realkreditinstitutter.

2.6.4. Indførelsen af likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

2.6.4.1. Gældende ret

Gældende ret foreskriver, at et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet og definerer herunder, hvad der skal forstås ved likviditet samt fastsætte et kvantitativt krav herfor.

2.6.4.2. Baggrunden for forslaget

Adgang til likviditet kan være centralt for særligt store institutters overlevelsesmuligheder i krisesituationer. Den seneste finansielle krise viste behovet for, at der fastsættes likviditetskrav. Det er i overensstemmelse med anbefalinger fra Financial Stability Board (G20), at SIFier ikke blot underlægges skærpede krav til kapital, men også på andre områder underlægges skærpede krav, herunder til likviditet. Med forslaget gives der mulighed for at indføre CRR's likviditetsdækningsratio (LCR) på et højere niveau for SIFier end for andre kreditinstitutter. Frem til en fuld indfasning af LCR i 2018 kan nationale myndigheder i medfør af CRR introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav, ligesom de også kan indføre LCR og kræve det opfyldt på et niveau på eller over 100 pct.

2.6.4.3. Lovforslagets indhold

Forslaget giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at indføre et forhøjet likviditetsdækningskrav for SIFier fra den 1. januar 2015. CRR rummer mulighed for en gradvis indfasning af et likviditetsdækningskrav over perioden 1. januar 2015 til 1. januar 2018. Af CRDIV lovforslaget fremgår, at man i Danmark har valgt at følge denne indfasning for kreditinstitutter generelt. De nationale myndigheder har dog mulighed for at bevare nationale likviditetskrav i perioden frem til en fuld introduktion af LCR og for at lade LCR gælde 100 pct. eller højere allerede fra 1. januar 2015 for alle institutter eller for en gruppe af institutter. Stillingtagen til indfasning af LCR for danske SIFier afventer Kommissionens beslutning om den endelige udformning af LCR-kravet, som Kommissionen skal definere gennem en delegeret retsakt senest 30. juni 2014. Udgangspunktet er, at danske SIFier skal opfylde LCR-kravet fuldt ud fra 2015. Såfremt danske realkreditobligationer ikke i tilstrækkeligt omfang kan medregnes som likvide papirer i LCR, eller Kommissionens beslutning på anden vis vanskeliggør, at danske SIFier fuldt ud kan leve op til LCR-kravet, vil LCR blive indfaset frem til 2018 på linje med de mindre danske kreditinstitutter.

2.7. Virksomhedsledelse

2.7.1. Aflønningsregler

2.7.1.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder en række regler om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil (såkaldte »væsentlige risikotagere«). De gældende regler er en implementering af aflønningsreglerne i CRD III (direktiv 2010/76/EU), ligesom reglerne er en udmøntning af den danske politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance.

De gældende regler indeholder et krav om, at virksomheden skal have en lønpolitik- og praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, ligesom der er fastsat en række begrænsninger for tildeling af variabel løn, herunder krav om, at den variable løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen ikke må overstige 50 pct. af den faste grundløn. Desuden skal der fastsættes et passende loft for variable lønde i forhold til faste lønde for andre væsentlige risikotagere. Endvidere er der krav om, at større virksomheder skal nedsætte et aflønningsudvalg, ligesom der er fastsat oplysningsforpligtelser.

Aflønningsreglerne i CRD III gælder for kreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Via den politiske aftale om aflønning er det dog besluttet, at der skal gælde aflønningsregler på samme niveau for hele den danske finansielle sektor. Aflønningsreglerne gælder derfor for samtlige finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, herunder forsikringsselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Endvidere gælder tilsvarende regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.7.1.2. Baggrunden for forslaget

CRD IV skærper på nogle områder kravene til aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Lovforslaget implementerer disse skærper. Endvidere har det vist sig, at de gældende regler på visse punkter kræver præcisering, herunder i forhold til definitionen af variable lønde.

Grundet den politiske aftale om aflønning foreslås kravene skærpet og præciseret for hele den danske finansielle sektor og ikke kun for de virksomheder, der er omfattet af CRD IV. Dette betyder, at ændringerne foreslås at skulle gælde for alle virksomheder, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed samt for forvaltere af alternative investeringsfonde reguleret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.7.1.3. Lovforslagets indhold

Som følge af CRD IV foreslås, at der sættes en grænse for størrelsen af den variable løn i forhold til den faste grundløn for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Der fastsættes et loft på 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension, som dog under visse forudsætninger kan forhøjes til 200 pct. af det øverste organ (normalt generalforsamlingen eller repræsentantskabet). Det gældende krav for medlemmer af direktionen og bestyrelsen, hvorefter den variable løn ikke må overstige 50 pct. af den faste løn inklusive pension, fastholdes.

Ifølge CRD IV skal EBA udarbejde bindende tekniske standarder med henblik på Kommissionens vedtagelse vedrørende kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, samt i forhold til visse af de instrumenter, som kan benyttes til at tildele

variable lønde i. De bindende tekniske standarder vil være direkte gældende for virksomheder omfattet af CRD IV, mens det kan blive nødvendigt at fastsætte nærmere regler for øvrige virksomheder omfattet af aflønningsreglerne. Dette vil i givet fald ske efter de allerede eksisterende bemyndigelsesbestemmelser.

Endvidere præciseres, at lønpolitikken skal foreligge skriftligt, og at lønpolitikken altid skal godkendes af virksomhedens øverste organ, ligesom definitionen af variable lønde præciseres.

Derudover indføres, som et særskilt krav, at hvis virksomheden har medarbejderrepræsentation i bestyrelsen skal mindst et af de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer være medlem af et aflønningsudvalg i de virksomheder, hvor et sådan udvalg er nedsat. Da aflønning er af stor betydning for alle medarbejdere i virksomheden, er det vigtigt at sikre disse indflydelse på såvel lønpolitik som aflønningsspørgsmål.

Endelig foreslås, at periodiseringen for oplysningsforpligtelser tilpasses den periodisering, der benyttes på europæisk plan.

Grundet den politiske aftale om aflønning foreslås reglerne skærpet og præciseret for hele den finansielle sektor, hvorfor reglerne både foreslås ændret i lov om finansiell virksomhed og i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.7.2. Nomineringsudvalg og begrænsning på antal ledelsesposter

2.7.2.1. Gældende ret

Lov om finansiell virksomhed indeholder i dag ikke et krav om nedsættelse af nomineringsudvalg eller et loft på antallet af bestyrelsesposter og direktionshverv for det enkelte medlem.

2.7.2.2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget implementerer bestemmelserne om nomineringsudvalg og regulering af antal ledelsesposter i CRD IV.

Erfaringen har vist, at svagheder i finansielle virksomheders ledelse har medført et øget rum for risikovillighed og/eller manglende opmærksomhed på de risici, der har været i virksomhederne, og dermed at virksomhederne blev mere udsatte og i større fare for at være nødt til at indstille deres virksomhed eller blive afviklet.

For at sikre en mere robust ledelse af virksomhederne, er det af afgørende betydning, at bestyrelsesmedlemmerne har tilstrækkelig viden, kompetencer og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden. Et nomineringsudvalg vil kunne sikre dette ved løbende at tage stilling til, om bestyrelsen har de fornødne kompetencer, og om der er behov for en styrkelse af kompetencerne.

2.7.2.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indfører krav om, at bestyrelsen i en finansiell virksomhed har pligt til at sikre, at bestyrelsen tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, kompetencer og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden. Udover de kollektive krav til den samlede bestyrelse præciseres, at det enkelte medlem også isoleret set skal have tilstrækkelig viden, kompetencer og erfaring til at varetage sit hverv. Lovforslaget indeholder endvidere et specifikt krav om, at bestyrelsen i finansielle virksomheder – eller alternativt disses nomineringsudvalg – skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

Udover den fornødne viden og erfaring er det af afgørende betydning, at de enkelte medlemmer af bestyrelsen afsætter den nødvendige tid til at kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem på betryggende vis. I store virksomheder kræver bestyrelsesarbejdet en betydelig mængde arbejde fra det enkelte medlem. Der indføres derfor en grænse for, hvor mange bestyrelsesposter og direktionposter, det skal være muligt for en enkelt person at varetage. Begrænsningen finder anvendelse på bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter. Lovforslagets

bestemmelse om begrænsning på antal ledelsesposter kan også sættes i kraft på Færøerne og Grønland, i hvilken forbindelse der vil blive taget hensyn til de lokale forhold. Ved fastsættelsen af grænserne for, hvor mange bestyrelses- og direktionsposter, et bestyrelsesmedlem i en færøsk eller grønlandsk SIFI må besidde, vil de færøske og grønlandske finansielle virksomheders muligheder for at rekruttere direktions- og bestyrelsesmedlemmer og de krav, som fastsættes for identifikation af færøske og grønlandske SIFler, blive inddraget. Som følge heraf vil antallet af direktions- og bestyrelsesposter, som et bestyrelsesmedlem i en færøsk eller grønlandsk SIFI må besidde, blive fastsat, så det svarer til eller overstiger de grænser, der foreslås indført for bestyrelsesmedlemmer i danske systemisk vigtige finansielle institutter og globale systemisk vigtige finansielle institutter.

Endelig indføres der et krav om, at finansielle virksomheder, der er børsnoterede eller har 1.000 ansatte eller flere, skal nedsætte et nomineringsudvalg. Nedsættelse af et nomineringsudvalg skal sikre, at en række opgaver vedrørende bestyrelsens arbejde behandles særskilt af nomineringsudvalget. Samtidig foreslås det at indføre krav om, at en virksomhed, der er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), skal nedsætte et nomineringsudvalg, uanset om virksomheden er børsnoteret eller har 1.000 ansatte.

Finanstilsynet får med lovforslaget mulighed for at gribe ind over for bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter, som ikke opfylder kravene om antallet af direktions- og bestyrelsesposter, som vedkommende må besidde, ved at påbyde vedkommende at nedlægge sit hverv.

2.7.3. Risikoudvalg

2.7.3.1. Gældende ret

Lov om finansiell virksomhed indeholder i dag ikke krav om nedsættelse af risikoudvalg. § 71 i lov om finansiell virksomhed indeholder dog krav om, at finansielle virksomheder skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for. Videre skal en virksomhed have en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

I den gældende bekendtgørelse nr. 1325 af 1. december 2010 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v. er der krav om, at virksomhederne som udgangspunkt skal udpege en risikoansvarlig, der har ansvar for at danne overblik over virksomhedens risici.

2.7.3.2. Baggrunden for forslaget

Erfaringen har vist, at svagheder i finansielle virksomheders risikostyring har medført større risici end virksomhedernes ledelser har været bevidst om og har ønsket. Dermed har virksomhederne været udsat for uønskede tab og i værste fald været nødt til at indstille deres virksomhed eller blive afviklet.

For at sikre en mere stabil finansiell sektor er det af afgørende betydning, at virksomhederne har en risikostyring, der gør ledelsen i stand til at kunne vurdere virksomhedens faktiske risici og træffe forretningsmæssige beslutninger på et grundlag, hvor samtlige forretningsrisici er kendte for virksomhedens ledelse. En virksomheds risici bliver alt andet lige vanskeligere at få overblik over, jo større virksomheden er. CRD IV indfører derfor øgede krav til risikostyringen i de omfattede virksomheder med henblik på at mindske risikoen for, at virksomheden kommer i økonomiske problemer. Eksempelvis indføres der et krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber 1 af en vis størrelse skal nedsætte et risikoudvalg, jf. det foreslåede § 80 b. Endvidere vil der i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.v. blive indført øgede krav til risikostyringsfunktionen i de omfattede virksomheder.

2.7.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at indføre krav om nedsættelse af et risikoudvalg i de pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er børsnoterede eller har flere end 1.000 ansatte. Et risikoudvalg vil kunne bidrage til at skabe det fornødne overblik over virksomhedens risici på tværs af risikoområderne, forretningsområderne og organisationen til, at der kan sikres overensstemmelse mellem bestyrelsens besluttede risikoprofil og de faktiske risici. Uanset kravet om nedsættelse af et risikoudvalg for de finansielle virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, skal finansielle virksomheder fortsat leve op til de gældende bestemmelser, der gælder generelt for finansielle virksomheder vedrørende risikostyring.

Samtidig foreslås det at indføre krav om, at en virksomhed, der er udpeget som systemisk vigtigt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt institut (G-SIFI) skal nedsætte et risikoudvalg uanset om virksomheden er børsnoteret eller har 1.000 ansatte eller flere.

2.7.4. Whistleblowerordninger

2.7.4.1. Gældende ret

Den gældende finansielle lovgivning stiller ikke krav om, at virksomheder i den finansielle sektor skal have whistleblowerordninger, hvor deres ansatte kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, der er under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet. På nuværende tidspunkt har kun få virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet etableret en whistleblowerordning på eget initiativ.

I medfør af persondataloven stilles der en række krav til etablering af sådanne ordninger. Virksomhederne er således forpligtede til at overholde persondatalovens og Datatilsynets krav til whistleblowerordninger, herunder skal whistleblowerordninger anmeldes til Datatilsynet med henblik på at opnå tilladelse til databehandling af personoplysninger i forbindelse med whistleblowerordningen. Datatilsynet fører tilsyn med persondatalovens overholdelse i forhold til virksomheder, der har etableret whistleblowerordninger.

Datatilsynet har offentliggjort en vejledning om anmeldelse af whistleblowerordninger (Fremgangsmåde ved anmeldelse af whistleblowersystemer), som kan findes på Datatilsynets hjemmeside. Det fremgår af denne vejledning, at der efter Datatilsynets opfattelse vil kunne ske indberetning til whistleblowerordninger, i tilfælde af alvorlige forseelser eller mistanke herom, der kan få betydning for koncernen eller selskabet, der er omfattet af ordningen, eller som kan have afgørende betydning for enkeltpersoners liv eller helbred.

Det kan f.eks. være tilfældet ved mistanke om alvorlig økonomisk kriminalitet, herunder bestikkelse, bedrageri, dokumentfalsk og lign.

Der kan efter Datatilsynets opfattelse ske indberetning i det omfang, det kræves i medfør af den amerikanske Sarbanes Oxley Act. Det vil sige for så vidt angår uregelmæssigheder på områderne regnskabsføring, intern regnskabskontrol, revision, samt ved mistanke om korruption og kriminalitet i bank- og finanssektoren.

Som andre eksempler, hvor der efter Datatilsynets opfattelse kan ske indberetning, nævnes tilfælde af miljøforurening, alvorlige brud på arbejdssikkerheden samt alvorlige forhold, der retter sig mod en ansat, f.eks. vold eller seksuelle overgreb.

Derimod vil mindre alvorlige forseelser i henhold til Datatilsynets vejledning ikke kunne indberettes, eksempelvis tilfælde af mobning, samarbejdsvanskeligheder, inkompetence, fravær, overtrædelse af retningslinjer for f.eks. påklædning, rygning / alkohol, brug af e-post / internet og lign. I disse tilfælde må i stedet benyttes de normale kommunikationsveje.

2.7.4.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører blandt andet artikel 71, stk. 3, i CRD IV, som vedrører krav om etablering

af whistleblowerordninger i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvortil de ansatte kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal.

2.7.4.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, indføres der med lovforslaget derfor allerede nu krav om etablering af whistleblowerordninger for en række virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, selvom virksomhederne ikke er omfattet af CRD IV.

Anvendelsesområdet for whistleblowerordninger omfatter alle finansielle virksomheders – og ikke blot penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I's – overtrædelser af hele den finansielle regulering. Baggrunden herfor er bl.a., at en række forslag til kommende direktiver på det finansielle område indeholder regulering af whistleblowerordninger (f.eks. MiFID II, UCITS V, IMD II m.fl.), og forslagene har med de fornødne tilpasninger samme indhold som reguleringen af whistleblowerordninger i CRD IV. For så vidt angår udvidelsen til hele den finansielle regulering, er baggrunden herfor, at det vil være uhensigtsmæssigt, såfremt medarbejderne skal vurdere, om overtrædelserne, de har tænkt sig at indberette, er omfattet af de regler, som beskytter whistleblowere, inden de indberetter. Det er i henhold til forslaget ikke et krav, at medlemmer af bestyrelsen i de finansielle virksomheder skal kunne indberette til whistleblowerordningen. Medlemmer af bestyrelsen i de finansielle virksomheder vil i henhold til lovforslaget fortroligt kunne indberette overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. jf. afsnit 2.11.3 om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet.

På den baggrund foreslås det at indsætte bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, i lov om investeringsforeninger m.v., i lov om firmapensionskasser, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, m.fl. om, at alle virksomheder der er omfattet af de pågældende love, skal have en whistleblowerordning, hvor deres ansatte i virksomheden via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Finansiell regulering omfatter den regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som Finanstilsynet fører tilsyn med. Love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes de(n) del(e) af reguleringen, som andre myndigheder fører tilsyn med, ikke af den finansielle regulering i lovforslaget.

Da det oftest er de ansatte i virksomhederne, som er tættest på oplysninger om eventuelle overtrædelser af reguleringen, er det særligt relevant, at de har mulighed for at indberette disse oplysninger til virksomheden via en særlig kanal, som er selvstændig og uafhængig af den daglige ledelse, således at virksomheden får mulighed for at rette op på lovstridige forhold.

Ved at etablere whistleblowerordninger i de omfattede virksomheder kan virksomhederne i et vist omfang foregribe eller reagere på overtrædelser af reguleringen på det finansielle område, da der i større omfang bliver mulighed for at gribe ind på et tidligt tidspunkt, hvis andre foranstaltninger ikke har virket. Samtidig forventes ordningerne at have en præventiv effekt.

Ved etableringen af whistleblowerordninger i de omfattede virksomheder forventes der at være et større incitament for ansatte, herunder direktionen, i virksomhederne til at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af reguleringen.

En virksomhed kan outsource en whistleblowerordning til en anden virksomhed, forudsat ordningen lever op til lovgivningens krav, herunder f.eks. persondataloven og bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder. En virksomhed kan ved outsourcing af en ordning ikke fraskrive sig sine

retlige forpligtelser, og virksomheden er således fortsat ansvarlige for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en virksomhed, der er underlagt forpligtelsen til at have whistleblowerordningen, skal være opmærksomme på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en virksomhed, der er underlagt forpligtelsen til at have whistleblowerordningen, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser, som virksomheden kan være underlagt efter f.eks. hvidvaskloven, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Whistleblowerordninger kan tillige etableres via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med en virksomhed har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser. Ordninger etableret via kollektiv overenskomst skal opfylde de samme krav, som de omfattede virksomheders egne whistleblowerordninger.

Virksomheder med 5 ansatte eller derunder kan undtages fra kravet om etablering af whistleblowerordninger, i det omfang dette er foreneligt med EU-retten. Virksomheder omfattet af CRD IV direktivet vil ikke kunne anvende undtagelsen, idet direktivet ikke giver mulighed for at undtage fra kravene.

Det foreslås, at der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til whistleblowerordningerne, hvilket betyder, at der kan indberettes, om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området, men er et krav i henhold til CRD IV.

2.7.5. Forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til whistleblowerordninger i virksomhederne

2.7.5.1. Gældende ret

I gældende ret findes der i lovgivningen for de omfattede virksomheder ikke regler om forbud mod ufordelagtig behandling af ansatte som følge af ansattes indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning. Tilsvarende findes der ikke regler om godtgørelse til ansatte, som udsættes for ufordelagtig behandling, f.eks. i form af repressalier, diskrimination eller anden uretfærdig behandling som følge af indberetninger til Finanstilsynet, eller til en whistleblowerordning i den virksomhed, hvor den pågældende er ansat.

Der findes imidlertid bestemmelser i den ansættelsesretlige lovgivning om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn, race, religion m.v., herunder i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. og lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.

2.7.5.2. Baggrunden for forslaget

Med forslaget gennemføres blandt andet CRD IV's krav om en passende beskyttelse af ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som indberetter overtrædelser i virksomhederne, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling, se eksempelvis artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

2.7.5.3. Lovforslagets indhold

For at en whistleblowerordning kan fungere hensigtsmæssigt, er det vigtigt, at de ansatte, der indberetter eventuelle overtrædelser til Finanstilsynet eller en whistleblowerordning, sikres en passende beskyttelse

mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger heraf. Med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet og deres ansatte, omfatter lovforslaget på den baggrund alle ansattes indberetninger af overtrædelser eller potentielle overtrædelser til Finanstilsynet samt alle ansattes indberetninger af overtrædelser eller potentielle overtrædelser til whistleblowerordninger i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet.

Forslaget indeholder derfor et forbud mod, at ansatte udsættes for ufordelagtig behandling som følge af, at vedkommende har indberettet overtrædelser til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i en virksomhed omfattet af reglerne.

Desuden giver lovforslaget mulighed for, at en ansat kan tilkendes en godtgørelse, hvis den pågældende udsættes for ufordelagtig behandling som følge af en indberetning om overtrædelser af regulering under tilsyn af Finanstilsynet. Endelig foreslås, at bestemmelsen ikke kan fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, som har været udsat for ufordelagtig behandling, fordi den ansatte har indberettet virksomheden for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning. Godtgørelsen skal fastsættes med udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede bestemmelse er en nyskabelse inden for det finansielle område, men princippet om godtgørelse kendes fra det arbejdsretlige system.

2.8. Filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser

2.8.1. Gældende ret

Kapitel 5 i lov om finansiell virksomhed indeholder bestemmelser om, hvorledes danske og udenlandske virksomheder kan etablere en filial eller udføre grænseoverskridende tjenesteydelser inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

I henhold til de gældende regler fører Finanstilsynet tilsyn med likviditeten i filialer af udenlandske kreditinstitutter. Finanstilsynet har ikke en selvstændig hjemmel til generelt at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske kreditinstitutter udøver i Danmark. Tilsynsmyndigheder fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektioner i og foretage verifikation af oplysninger modtaget af de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land, jf. § 346, stk. 4 og 5, i lov om finansiell virksomhed.

Finanstilsynets hjemmel til at udstede påbud til en filial af et udenlandsk kreditinstitut, som ikke overholder danske regler, følger af § 344, stk. 2 og 4, samt § 348, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

2.8.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører regler om at ensarte de oplysninger, som kreditinstitutter, der ønsker at etablere en filial eller at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, skal give til tilsynsmyndighederne. EBA og Kommissionen udarbejder og vedtager tekniske standarder for de oplysninger, kreditinstitutter skal give i forbindelse med etablering og ved senere ændringer heraf.

Forslaget gennemfører CRD IV's regler om foranstaltninger, som Finanstilsynet kan træffe, hvis Finanstilsynet konstaterer eller har grund til at antage, at et udenlandsk kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser her i landet, ikke opfylder regler, som er gennemført ved CRD IV eller er indeholdt i CRR.

Forslaget gennemfører reglerne i CRD IV om, at likviditetstilsynet for filialer af udenlandske kreditinstitutter skal udføres af tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Samtidig får Finanstilsynet beføjelser til selv-

stændigt i enkelttilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske kreditinstitutter udøver i Danmark.

2.8.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indeholder bestemmelser, som giver Finanstilsynet kompetence til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger udenlandske og danske kreditinstitutter skal give, når de ønsker at etablere en filial eller udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser. Forslaget indeholder også en bestemmelse, som giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger, Finanstilsynet skal modtage, såfremt der sker ændringer i de oplysninger, som kreditinstitutter har givet ved etableringen eller kreditinstituttet ønsker at udvide aktiviteterne i det pågældende medlemsland.

Forslaget indeholder en bestemmelse om, hvorledes Finanstilsynet skal håndtere overtrædelser af regler, der gennemfører CRD IV, eller ikke overholder CRR, der er begået af en filial af et udenlandsk institut. Bestemmelsen træder først i kraft, når likviditetstilsynet overgår til hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Med den nye bestemmelse skal Finanstilsynet ved overtrædelser af regler som gennemfører CRD IV eller ved manglende overholdelse af CRR rette henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Hvis hjemlandets tilsynsmyndigheder finder, at kreditinstituttet eller filialen har overtrådt reglerne, iværksætter hjemlandets myndigheder passende forholdsregler for at sikre, at kreditinstituttet afhjælper dets manglende overholdelse eller iværksætter forholdsregler til at afværge risikoen for den manglende overholdelse. Efterkommer tilsynsmyndighederne i hjemlandet ikke Finanstilsynets anmodning, kan Finanstilsynet indbringe sagen for EBA og anmode om EBAs bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Finanstilsynet kan i særlig hastende tilfælde fravige proceduren med at afvente tilsynsmyndighederne i hjemlandets forholdsregler, og iværksætte egne forholdsregler for at beskytte mod finansiell ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod indskydernes, investorernes og kunders kollektive interesser i Danmark.

Med gennemførelsen af CRD IV overgår likviditetstilsynet med filialer af udenlandske kreditinstitutter til tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Fremover vil Finanstilsynet derfor ikke skulle føre tilsyn med de udenlandske institutters filialer, der er beliggende her i landet. Finanstilsynet får dog en hjemmel til at selvstændigt i enkelt tilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske institutter udøver her i landet, og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter med henblik på tilsyn, hvis Finanstilsynet finder det relevant af hensyn til stabiliteten af det finansielle system i Danmark.

2.9. Offentliggørelse

2.9.1. Offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt juridiske og fysiske personer

2.9.1.1. Gældende ret

§ 354 a i lov om finansiell virksomhed indeholder i dag en pligt for både juridiske personer og Finanstilsynet til at offentliggøre tilsynsreaktioner og strafferetlige sanktioner givet til en virksomhed. I henhold til § 354 a er det kun tilsynsreaktioner vedtaget af Det Finansielle Råd og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, som skal offentliggøres.

Bestemmelsen indeholder ikke mulighed for offentliggørelse af administrative sanktioner, der er pålagt af Finanstilsynet og ikke af Det Finansielle Råd, ligesom bestemmelsen ikke giver mulighed for offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt fysiske personer.

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den

omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven.

Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven.

Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i persondataloven fremgår, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger).

Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om offentliggørelse efter § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

2.9.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører artikel 68 i CRD IV. Et af formålene med CRD IV er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende administrative sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i CRD IV og CRR. Hermed øges de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning ved at indføre krav om, at der skal kunne ske offentliggørelse af administrative sanktioner givet ikke kun til juridiske men også fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser. Det vurderes, at gennemførelsen af artikel 68 i CRD IV nødvendiggør en fravigelse af persondataloven i forhold til offentliggørelse af oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler.

2.9.1.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at gøre det muligt på Finanstilsynets hjemmeside at offentliggøre administrative sanktioner, dvs. påtaler og påbud, givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser, der implementerer CRD IV, og i CRR.

Ved offentliggørelsen indføres der en pligt for Finanstilsynet til, såfremt afgørelsen indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelse af nærmere angivne forhold i bestemmelser, der implementerer CRD IV og CRR, og hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, skal Finanstilsynet kun offentliggøre i anonymiseret form. Dette gælder også, hvis der er tale om fysiske personer, og hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, er at anse for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse af administrative sanktioner udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivets (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter bl.a., at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Som anført ovenfor vurderes den foreslåede § 354 e, at være nødvendig for at gennemføre

artikel 68, stk. 1, i CRD IV, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede § 354 e ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

2.9.2. Finanstilsynets offentliggørelse af resultaterne af pengeinstitutters, realkreditinstitutters og visse fondsmæglerselskabers stresstests

2.9.2.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke gældende regler om offentliggørelse af stresstest, der bliver udført i overensstemmelse med CRD.

2.9.2.2. Baggrunden for forslaget

Det fremgår af artikel 53, stk. 3, i CRD IV, at de kompetente myndigheder kan offentliggøre resultatet af myndighedens stresstest af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som udføres efter artikel 100 i CRD IV eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.

2.9.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af stresstestene. Det fremgår endvidere af CRD IV, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke er til hinder for, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger om resultatet af disse stresstests til EBA, som herefter kan offentliggøre resultatet af EU-dækkende stresstests. Det foreslås som en konsekvens heraf at indsætte en hjemmel i § 354, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed til Finanstilsynet til at videregive oplysninger herom til EBA.

2.10. Genopretningsplaner

2.10.1. Gældende ret

Der stilles i dag ikke krav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I om udarbejdelse af en genopretningsplan forud for en eventuel genopretningsindsats.

2.10.2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget implementerer CRD IV. Formålet med en genopretningsplan er først og fremmest, at den vil bidrage til, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I vil kunne rette op på sin økonomiske stilling i tilfælde af væsentlig forværring af denne. Formålet med kravet om genopretningsplaner er først og fremmest at forebygge, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I kommer i så alvorlige problemer, at de skal krisehåndteres.

2.10.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at alle pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I som udgangspunkt skal udarbejde genopretningsplaner. Finanstilsynet kan efter høring af Det Systemiske Risikoråd dispensere fra kravet om en genopretningsplan. De nærmere regler om processen og om kravene til en genopretningsplan vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

2.11. Tilsyn

2.11.1. Finanstilsynets bestyrelse

2.11.1.1. Gældende ret

Det Finansielle Råd fungerer i dag som overordnet instans i Finanstilsynet, idet rådet har afgørelses- og beslutningskompetencen i alle principielle sager, eller hvor sagerne har eller må formodes at have en videregående betydelig følge for de aktører, som rådets afgørelser m.v. retter sig mod. Herudover bistår rådet Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed og rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler.

2.11.1.2. Baggrunden for forslaget

Som en del af den politiske aftale af 10. oktober 2013 foreslås der etableret en bestyrelse for Finanstilsynet, der i lighed med Det Finansielle Råd udgør en del af Finanstilsynet. Baggrunden for denne del af den politiske aftale er, at som konsekvens af den finansielle krise og med henblik på at imødegå fremtidige kriser, er Finanstilsynets kompetencer og beføjelser løbende blevet styrket for at sikre en effektiv og velfungerende tilsynsvirksomhed, og disse styrkede kompetencer kræver en stærk og effektiv organisation.

Det bemærkes, at der i dag også er etableret bestyrelser for finanstilsynene i en række andre europæiske lande, herunder Finland, Norge og Sverige.

2.11.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at etablere en bestyrelse for Finanstilsynet og samtidig nedlægge Det Finansielle Råd i overensstemmelse med den politiske aftale. Bestyrelsen skal give faglig, organisatorisk og ledelsesmæssig sparring til Finanstilsynets direktion, og samtidig overtage de sagsområder som i dag er tillagt Det Finansielle Råd, herunder træffe tilsynsmæssige afgørelser i principielle sager og i tilsynssager, der har videregående betydelige følger. Endvidere skal bestyrelsen godkende tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse, fastlægge de strategiske mål for tilsynsvirksomheden, godkende årsrapporten for Finanstilsynet, samt godkende bekendtgørelser og vejledninger på de områder, hvor Finanstilsynet er bemyndiget til at udstede disse. Desuden vil bestyrelsen i øvrigt kunne give faglig, organisatorisk og ledelsesmæssig sparring til Finanstilsynets direktion.

2.11.2. Tilsyn med tilladelse til at anvende interne metoder for opgørelse af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav, herunder inddragelse af tilladelse.

2.11.2.1. Gældende ret

De interne metoder til opgørelse af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko (IRB-metoden) eller kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko (VaR-modeller), modpartsrisiko (EPE-modeller) og operationel risiko (AMA-modeller) er i dag reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning, som også regulerer Finanstilsynets meddelelse af tilladelse til at anvende de her nævnte interne metoder samt Finanstilsynets tilsynsreaktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af de her nævnte interne metoder.

2.11.2.2. Baggrunden for forslaget

De interne metoder til opgørelse af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko (IRB-metoden) eller kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko (VaR-modeller), modpartsrisiko (EPE-modeller) og operationel risiko (AMA-modeller) vil ved CRR's ikrafttræden være reguleret af CRR. Dog vil kriterierne for inddragelse af en tilladelse til at anvende en intern metode samt tilsynsreaktioner i tilfælde af manglende

opfyldelse af kravene til anvendelse af den interne metode være fastsat i artikel 101 i CRD IV. Forslaget implementerer derfor artikel 101 i CRD.

2.11.2.3. Lovforslagets indhold

Forslaget regulerer tilsynsreaktionerne i tilfælde af manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af de interne metoder samt inddragelse af tilladelser til at anvende interne metoder, jf. artikel 101 i CRD IV.

2.11.3. Forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet

2.11.3.1. Gældende ret

For finansielle virksomheder fremgår det af § 75 i lov om finansiell virksomhed, at en finansiell virksomhed samt det enkelte medlem af bestyrelsen, direktionen og den ansvarshavende aktuar i en finansiell virksomhed straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Tilsvarende fremgår det af § 200 i lov om finansiell virksomhed, at en ekstern revisor og en intern revisionschef straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder om forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som den finansielle virksomhed har snævre forbindelser med. Herudover kan enhver anden virksomhed eller borger, herunder kunder, aktionærer, kreditorer samt nuværende og tidligere medarbejdere i finansielle virksomheder henvende sig til Finanstilsynet ved mistanke om en af disse virksomheders overtrædelse af reglerne udstedt på det finansielle område.

Det fremgår endvidere af § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten er tilsvarende reguleret i de øvrige hovedlove under tilsyn af Finanstilsynet.

Tavshedspligtsbestemmelserne, jf. bl.a. § 354 i lov om finansiell virksomhed medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset efter § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Tavshedspligtsbestemmelserne, der gælder for Finanstilsynets ansatte, begrænser ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven eller parter ret til underretning efter § 5, stk. 2, nr. 4, i retssikkerhedsloven. Efter gældende ret kan parter derfor bl.a. søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med indberetning om en virksomheds overtrædelse af regulering under tilsyn af Finanstilsynet til Finanstilsynet.

2.11.3.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget gennemfører CRD IV's krav om tavshedspligt om personoplysninger for personer, der har indberettet en overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet, jf. artikel 71, stk. 2, litra d. En række forslag til kommende direktiver på det finansielle område indeholder regulering af whistleblowerordninger (f.eks. MiFID II, UCITS V, IMD II m.fl.), og forslagene har med de fornødne tilpasninger samme indhold som reguleringen af whistleblowerordninger i CRD IV. Med henblik på at sikre ensartet regulering for virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, indføres der i lovforslaget derfor allerede nu regler om, at Finanstilsynet ikke må videregive personoplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet, hvilket er en overimplementering af CRD IV.

I dag får Finanstilsynet kun relativt få indberetninger vedrørende overtrædelser eller potentielle overtrædelser i den finansielle sektor. Ved implementering af bestemmelsen om forbud mod videregivelse af personoplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af reguleringen til Finanstilsynet, for-

ventes det, at et større antal personer med kendskab til overtrædelser eller potentielle overtrædelser i den finansielle sektor, vil indberette en overtrædelse af reguleringen, der er under tilsyn af Finanstilsynet, til Finanstilsynet. På denne måde får Finanstilsynet bedre mulighed for at gribe ind over for virksomhederne, som for eksempel ikke overholder kundebeskyttelsesreglerne på et tidligere tidspunkt.

Forslaget gennemfører blandt andet CRD IV's regler vedrørende ordninger om, at personer kan indberette virksomheders overtrædelse af reglerne udstedt på det finansielle område til nationale myndigheder, en såkaldt »whistleblowerordning«, og at Finanstilsynet skal garantere disse personer fuld fortrolighed, jf. artikel 71, stk. 1, og stk. 2, litra d, i CRD IV.

2.11.3.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet ikke må videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne udstedt på det finansielle område.

Ifølge lovforslaget gælder dette ikke, såfremt videregivelse af oplysningerne er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 354, stk. 6.

Ifølge artikel 71, stk. 2, litra d, i CRD IV skal der udstedes klare regler, der sikrer, at en person, der indberetter overtrædelser begået i instituttet, til enhver tid skal garanteres fuld fortrolighed. Dette krav fremgår ligeledes af en række andre finansielle EU-retlige lovforslag, som forventes vedtaget inden for de kommende år. Lovforslaget medfører derfor, at personoplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed for overtrædelse af regulering under tilsyn af Finanstilsynet ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven. Baggrunden for fravigelsen af forvaltningsloven og retssikkerhedsloven følger således at direktivkrav og udbredes til resten af den finansielle sektor, således at beskyttelsen af personer, der indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser til Finanstilsynet ikke afhænger af, om man indberetter overtrædelser af lovgivning, som udspringer af CRD IV eller den resterende finansielle lovgivning. For love, hvor såvel Finanstilsynet som andre myndigheder fører tilsyn, omfatter begrebet finansiell regulering ikke de(n) del(e) af reguleringen, som andre myndigheder fører tilsyn med.

2.11.4. Samordning af tilsynspraksis

2.11.4.1. Gældende ret

Det fremgår af § 344, stk. 8, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, i visse tilfælde kan fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Reglen blev indsat i lov om finansiell virksomhed i 2012, hvor den implementerede den omarbejdede artikel 72 a i kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, hvor det er fastsat, at den koncerntilsynsførende kan beslutte, hvilke bestemmelser et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 22, i CRR, der bliver omfattet af ens bestemmelser i flere finansielle direktiver, er omfattet af. Bestemmelsen er videreført i artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV.

2.11.4.2. Baggrunden for forslaget

Artikel 120, stk. 4, i CRD IV fastsætter, at de europæiske tilsynsmyndigheder skal udarbejde retningslinjer for anvendelse af artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV svarende til § 344, stk. 8, i lov om finansiell virksomhed.

2.11.4.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om samordning af tilsynspraksis. Det er endnu ikke muligt at redegøre nærmere for, hvorledes denne bemyndigelse vil blive udnyttet, fordi det afhænger af de bestemmelser, der skal fastsættes af Kommissionen i reguleringsmæssige tekniske standarder i medfør af CRD IV. Erhvervs- og vækstministeren vil kun benytte bemyndigelsen i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de bestemmelser, som Kommissionen udsteder ved reguleringsmæssige tekniske standarder, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, der skal fastsættes af Kommissionen i reguleringsmæssige tekniske standarder i medfør af CRD IV.

2.11.5. Tavshedspligtbestemmelsen

2.11.5.1. Gældende ret

Finanstilsynets ansatte er i medfør af § 354 i lov om finansiel virksomhed pålagt en særlig tavshedspligt. Denne skærpede tavshedspligt går videre end den tavshedspligt, der i medfør af § 27, stk. 1, i forvaltningsloven påhviler alle offentligt ansatte. § 354, stk. 3-6, i lov om finansiel beskriver de kernetilfælde, hvor der inden for rammerne af tavshedspligtsbestemmelsen kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget.

Tavshedspligten er også reguleret i en række andre hovedlove, herunder værdipapirhandelsloven, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder en tavshedspligtsbestemmelse, der i hovedtræk svarer til bestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

2.11.5.2. Baggrunden for forslaget

Med artikel 53-60 i CRD IV foreslås en række ændringer og præciseringer til tavshedspligtsbestemmelserne, som foreslås implementeret ved dette lovforslag.

2.11.5.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det blandt andet at indføre en række yderligere tilfælde, hvor Finanstilsynet på trods af den skærpede tavshedspligt kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder, indskydergarantiordninger, sagkyndige m.v. i andre medlemsstater og – under visse nærmere angivne betingelser – i tredjelande.

2.12. Oplysningsforpligtelser

2.12.1. Gældende ret

Den gældende bekendtgørelse om kapitaldækning indeholder krav til virksomhedernes offentliggørelse af oplysninger om deres kapitalssituation m.v. Disse regler implementerer CRD III.

2.12.2. Baggrunden for forslaget

Reglerne om virksomhedernes forpligtelse til at oplyse om deres kapitalssituation m.v. fremgår fremadrettet af CRR og CRD IV. CRD IV bestemmelserne foreslås implementeret i loven og vil på den baggrund ikke længere skulle fremgå af bekendtgørelse om kapitaldækning.

2.12.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget, at Finanstilsynet får mulighed for at stille krav om offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af CRR hyppigere end en gang årligt, samt mulighed for at stille krav til anvendelsen af et andet medium end årsrapporten i loven. Med forslaget indføres desuden en ny mulighed for,

at Finanstilsynet kan kræve, at en koncerns modervirksomhed offentliggør oplysninger om koncernens juridiske struktur og ledelse samt om koncernens organisatoriske struktur.

2.13. Koncernregler og konsolidering

2.13.1. Gældende ret

I lov om finansiel virksomhed finder de gældende koncernregler i udgangspunktet anvendelse for finansielle koncerner uanset opbygning.

Dette er sikret ved, at § 170 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at kapitalkravene i § 124, stk. 2, nr. 1, § 125, stk. 2, nr. 1, og i § 125 a finder anvendelse på pengeinstitutkoncerner, realkreditinstitutkoncerner, fondsmæglerselskabskoncerner og investeringsforvaltningskoncerner samt koncerner med aktiviteter i forskellige finansielle sektorer.

§§ 171-174 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at i koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, eller hvor modervirksomheden er en holdingvirksomhed, og koncernen hovedsageligt har aktiviteter inden for en sektor, finder øvrige kapitalkrav herunder det individuelle solvensbehov samt mere sektorspecifikke regler også anvendelse på koncernen. F.eks. finder likviditetsreglerne i § 152 for pengeinstitutter også anvendelse for en pengeinstitutholdingvirksomhed, jf. § 171, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

2.13.2. Baggrunden for forslaget

Fremover skal reglerne i lov om finansiel virksomhed finde anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, og hvor konsolideringsreglerne i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR ikke allerede finder anvendelse.

2.13.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at alle finansielle koncerner i Danmark fremover vil blive mødt af et krav til kapitalgrundlaget enten i medfør af CRR eller lov om finansiel virksomhed. Lov om finansiel virksomhed vil fastsætte krav til kapitalgrundlaget for koncerner, der ikke er omfattet af CRR samt regler om kapitalgrundlaget på institutniveau for finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af CRR.

Det foreslås også, at lov om finansiel virksomhed fortsat skal fastsætte sektorspecifikke krav herunder det individuelle solvensbehov og øvrige kapitalkrav til koncerner, som hovedsageligt har aktiviteter inden for en sektor, og hvor koncernen ikke er omfattet af CRR.

Det er endvidere præciseret, at kravene i kapitel 12 i lov om finansiel virksomhed er rettet til den øverste modervirksomhed i Danmark.

2.14. Øvrig lovgivning

2.14.1. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.14.1.1. Gældende ret

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. I direktiv 2011/61/EU er der en række henvisninger til henholdsvis direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabs og kreditinstitutters kapitalgrundlag. Nogle af disse henvisninger er gennemført i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ved at indholdet af bestemmelserne er indarbejdet i lovteksten, mens andre er gennemført ved en henvisning til regler, der gennemfører de omhandlede direktivbestemmelser. Den sidste løsning er anvendt i de tilfælde, hvor bestemmelserne regulerer situationer, hvor der

også kan være tale om virksomheder, herunder forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer, fra andre EU-lande.

2.14.1.2. Baggrunden for forslaget

CRD IV ophæver direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag pr. 1. januar 2014, jf. artikel 163 i direktivet. Det fremgår videre af artikel 163, at henvisninger til de 2 ophævede direktiver skal forstås som henvisninger til CRD IV og CRR, og skal læses i sammenhæng med de artikeloversigter, som fremgår af henholdsvis direktivet og forordningen.

2.14.1.3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget ændrer i en række bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder henvisninger til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag.

For at sikre en let tilgængelig lovgivning og en korrekt anvendelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., opdateres henvisningerne i loven til henholdsvis direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, så der i stedet henvises til de relevante bestemmelser i CRR og CRD IV.

2.14.2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

2.14.2.1. Gældende ret

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at særligt dækkede obligationer skal have sikkerhed i nogle nærmere definerede aktivtyper. Der er tale om lån med pant i fast ejendom, lån med pant i skibe, fordringer på offentlige myndigheder samt fordringer på kreditinstitutter. Derudover fastsætter § 152 d, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed, hvilke lånegrænser som finder anvendelse ved lån med pant i fast ejendom.

2.14.2.2. Baggrunden for forslaget

Forslagets formål er at ophæve de regler vedrørende udstedelsen af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som fremover vil fremgå af CRR.

2.14.2.3. Lovforslagets indhold

Forslaget ophæver reglerne i lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. om hvilke aktiver, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Reglerne vil fremover fremgå af artikel 129 i CRR. Det vil primært betyde, at § 152 c i lov om finansiel virksomhed om aktivtyper og regler for lånegrænser for lån, som ligger til sikkerhed i særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer i henholdsvis § 152 d i lov om finansiel virksomhed og § 33 c i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., ophæves. Dog bibeholdes reglen om, at særligt dækkede obligationer ikke må have sikkerhed i både fast ejendom og skibe. Henvisninger i § 152 c i lov om finansiel virksomhed konsekvensændres til artikel 129 i CRR.

2.14.3. Lov om et skibsfinansieringsinstitut

2.14.3.1. Gældende ret

Lov om et skibsfinansieringsinstitut med tilhørende bekendtgørelse sætter i dag store dele af den finansielle lovgivning i kraft for institutter omfattet af loven. Som udgangspunkt gælder der samme regler for skibsfinansieringsinstituttet som for andre kreditinstitutter.

2.14.3.2. Baggrunden for forslaget

Flere af de regler i lov om finansiell virksomhed, som lov om et skibsfinansieringsinstitut henviser til, foreslås ændret og ophævet som følge af ikrafttrædelsen af CRR. Forslaget er en konsekvens af CRR.

Formålet med forslaget er at opdatere lov om skibsfinansieringsinstitut således, at den finansielle lovgivning kan sættes i kraft for institutter omfattet af loven ved henvisning til regler i lov om finansiell virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. samt CRR. Samtidig ajourføres loven i lyset af, at Skibskreditfonden i 2005 blev omdannet til Danmarks Skibskredit A/S og Den danske Maritime Fond blev oprettet, således at bestemmelser som omhandler Skibskreditfondens omdannelse til Danmarks Skibskredit A/S ophæves.

2.14.3.3. Lovforslagets indhold

Lov om et skibsfinansieringsinstitut konsekvensændres, således at der fremover henvises til CRR og ikke til lov om finansiell virksomhed, f.eks. i forbindelse med udstedelsen af særligt dækkede obligationer skal loven i henhold til forslaget fremover henvise til CRR i stedet for § 152 c i lov om finansiell virksomhed.

Samtidig ajourføres loven i lyset af, at Skibskreditfonden i 2005 blev omdannet til Danmarks Skibskredit A/S og Den danske Maritime Fond blev oprettet.

2.14.4. Skattemæssig behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt

2.14.4.1. Gældende ret

§ 6 B i ligningsloven indeholder regler for den skattemæssige behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt. § 6 B i ligningsloven medfører, når visse betingelser er opfyldt, at gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt behandles som gæld i skattemæssig henseende. Når betingelserne er opfyldt, indebærer bestemmelsen, at afkastet af gældsinstrumentet bliver omfattet af reglerne om fradrag for renteudgifter af gæld og beskatning af renteindtægter af pengefordringer. På samme betingelser omfattes gældsinstrumentet af kursgevinstlovens regler om beskatning af gevinst og tab på fordringer og gæld. Bestemmelsen medfører f.eks., at renteudgifter på hybrid kernekapital kan være fradragsberettigede.

§ 6 B i ligningsloven blev indsat i forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 428 af 6. juni 2002, hvor der i lov om banker og sparekasser m.v., lov om fondsmæglerselskaber og realkreditloven blev indsat regler om gældsinstrumenter, der, når nærmere angivne betingelser var opfyldt, kunne medregnes til selskabernes ansvarlige kapital. Det var bl.a. en betingelse, at gælden ifølge disse gældsinstrumenter ikke måtte forfalde på et forud aftalt tidspunkt.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at gæld i henhold til de pågældende gældsinstrumenter ikke opfyldte de skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som gæld, men at skatteministeren ville fremsætte et lovforslag, der sikrede, at gæld i henhold til disse gældsinstrumenter kunne behandles som gæld i skattemæssig henseende, og at ændringen ville få samme ikrafttræden som reglerne for instrumenternes indførelse.

Baggrunden for opfattelsen var, at hvis der ikke er aftalt forfaldstid på gælden, og debitor selv bestemmer, om og i givet fald hvornår gælden skal betales, foreligger der ikke gæld i skatteretlig forstand. Der

ville derfor ikke være fradragsret for renteudgifter på gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt efter de dagældende regler om fradrag for renter.

§ 6 B i ligningsloven blev indsat ved lov nr. 457 af 9. juni 2004. De væsentligste betingelser for at behandle gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt som anden gæld knytter sig til debtors juridiske organisering og gældens forrentningsvilkår.

Ifølge § 6 B, stk. 1, nr. 2, i ligningsloven skal debitor i henhold til gældsinstrumentet enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Om afgrænsningen af den omfattede kreds af selskaber er det i lovbemærkningerne anført, at et kreditinstitut, der er omfattet af artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, er et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt til at yde lån for egen regning. Fysiske personer og andre selskaber end de nævnte kreditinstitutter og fondsmægler- og investeringsforvaltningsselskaber er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 6 B i ligningsloven. Et kreditinstitut, der (alene) er omfattet af det nævnte direktivs artikel 1, nr. 1, litra b, dvs. et foretagende der udsteder elektroniske penge som omhandlet i direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, er således ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 6 B i ligningsloven.

Videre anføres det i lovbemærkningerne, at begrænsningen skal ses på baggrund af risikoen for, at en betaling, der er skattepligtig hos modtager, kan forklædes som et lån uden forfaldstid, hvorved skattepligten undgås. Ved at forbeholde reglen for situationer, hvor debitor enten er en stat eller pengeinstitutter, børsmæglerselskaber, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber og andre institutter af lignende karakter, søges risikoen for interessefællesskab mellem debitor og kreditor minimeret.

Ifølge § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven er det endvidere en betingelse for at behandle renter af gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, som renter af anden gæld, at kreditor skal have en årlig rente. Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af værdipapiret, og vilkårene kan efterfølgende alene ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor er uden indflydelse.

Det er i lovbemærkningerne til § 6 B i ligningsloven herom anført: »Kreditor skal have en årlig rente. Det er uden betydning, om den årlige rente beregnes og betales månedsvis, kvartalsvis, halvårsvis eller på årsbasis. Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være på plads ved udstedelsen af værdipapiret. Der kan være tale om en fast procentdel. Der kan også være tale om en variabel rente, når blot kriterierne for variationen er fastlagt i værdipapiret. I og med, at det er et krav, at der er et afkast, vil en procentdel på 0 ikke kunne accepteres. Dog kan procentdelen under på forhånd fastlagte betingelser i perioder nedsættes til 0. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, punkt 5, 6. afsnit må der ikke betales renter af gældsinstrumenter, der medregnes til et pengeinstituts, fondsmæglerselskabs eller realkreditinstituts ansvarlige kapital, for en periode, hvor pengeinstituttet m.v. ikke har frie reserver. Tilsvarende gælder for investeringsforvaltningsselskaber, jf. i det hele § 132 i lov om finansiel virksomhed.«

§ 6 B i ligningsloven er ikke ændret, siden bestemmelsen blev indsat i loven. Både lovteksten og lovbemærkninger peger på, at det var de dagældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der skulle være afgørende for, hvilke forrentningsvilkår der opfyldte betingelserne i ligningslovens § 6 B.

Efter indsættelsen af § 6 B i ligningsloven er reglerne om hybrid kernekapital i den finansielle lovgivning ændret flere gange.

For så vidt angår debtors indflydelse på forrentningen af hybrid kernekapital, er der efterfølgende fastsat krav om, at debitor skal være tillagt beføjelse til at annullere rentebetalinger.

I forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF (CRD III) blev der ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 indsat følgende bestemmelse i lov om finansiell virksomhed § 132, stk. 1, nr. 9: »Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet skal ifølge aftalen kunne beslutte, at forrentning af gælden bortfalder, hvis det skønnes nødvendigt for at bevare virksomhedens finansielle sundhed.« Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2010

Endvidere ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) reglerne om hybrid kernekapital med virkning fra den 1. januar 2014. Følgende bestemmelse er fastsat i forordningens artikel 52, stk. 1, litra l, nr. iii): »I henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, kan instituttet til enhver tid vælge at annullere udlodningerne på instrumenterne for en ubegrænset periode og på et ikke kumulativt grundlag, og instituttet kan anvende sådanne annullerede udbetalinger uden begrænsning til at opfylde forfaldne forpligtelser.« Bestemmelsen har virkning fra den 1. januar 2014 i forbindelse med den samtidige implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV).

Som følge af de anførte ændringer er der ikke sikkerhed for, at aftaler om hybrid kernekapital, der indeholder de anførte vilkår, hvorefter debitor har beføjelse til at annullere renter på hybrid kernekapital, fortsat opfylder betingelserne i § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven. Dette skyldes, at bestemmelsen efter ordlyden kræver, at kreditor skal have en årlig rente, og at vilkårene efterfølgende alene kan ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor er uden indflydelse. Dette kan medføre, at debitor ikke vil have fradragsret for renteudgifter på de pågældende lån. Det gælder, uanset om debitor rent faktisk udnytter beføjelsen til at undlade at betale renter.

2.14.4.2. Baggrunden for forslaget

Gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt opfylder som udgangspunkt ikke de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som fordringer og gæld, medmindre nærmere fastsatte betingelser i § 6 B i ligningsloven er opfyldt. § 6 B i ligningsloven har især praktisk betydning for den skattemæssige behandling af hybrid kernekapital i finansielle selskaber. Reglerne i den finansielle lovgivning om udstedelse af hybrid kernekapital er ændret efter indførelsen af § 6 B i ligningsloven, uden at der er sket en tilsvarende ændring af § 6 B i ligningsloven. Det kan ikke med sikkerhed siges, om de ændrede lånevilkår for udstedelse af hybrid kernekapital betyder, at lån optaget med de nye vilkår opfylder betingelserne for at kunne behandles som gæld i skattemæssig forstand. Med forslaget sikres det, at der er fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital.

2.14.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve betingelsen i § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven således at forrentningsvilkårene ikke har betydning for vurderingen af, om gæld uden forud fastsat udløbstidspunkt skal anses for fordringer og gæld i skattemæssig forstand.

Der er ikke særlige skattemæssige hensyn, der taler for at opretholde den anførte betingelse. Det er ikke andre steder i skattelovgivningen en betingelse for at anse en forpligtelse for en gæld, at gælden skal forrentes. Vederlag kan f.eks. også ydes i form af et kurstab/kursgevinst. Et manglende vederlag, f.eks. ved lån mellem interesseforbundne parter, kan medføre skattemæssige korrektioner, men det medfører som udgangspunkt ikke, at et lån ikke kan behandles som en gæld i skattemæssig forstand.

Kapitalkravene til selskaber i den finansielle sektor er skærpet i forhold til andre selskaber. Dele af kapitalkravene kan opfyldes med hybrid kernekapital. Hybrid kernekapital med mulighed for at annullere

rentebetalingerne kan medvirke til at sikre en finansiell virksomhed mod konkurs i en situation med f.eks. store tab på udlån. Jo mere tabsabsorberende den hybride kernekapital er, jo bedre er den til at understøtte de finansielle virksomheders robusthed og dermed den finansielle stabilitet. Dette taler for, at hybrid kernekapital skattemæssigt anerkendes som gæld i skattemæssig forstand med fradragsret for renteudgifterne.

Ophævelsen af betingelsen i § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven betyder, at det er skattelovgivningens almindelige regler, der er afgørende for, hvorledes afkast af hybrid kernekapital skal behandles ved indkomstopgørelsen hos debitor og kreditor. Som udgangspunkt skal afkastet alt afhængigt af de aftalte lånevilkår skattemæssigt behandles enten som rente eller som kursregulering.

Den skattemæssige definition af rentebegrebet er ikke lovfæstet, men er skabt på grundlag af praksis. Renteudgifter defineres skatteretligt som et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition. Det er en forudsætning for at behandle en aftalt rente som en rente i skattemæssig forstand, at der er tale om et retligt forpligtigende gældsforhold, som både indeholder en retlig bindende forpligtigelse til at betale gælden og forrente gælden. Er rentedefinitionen ikke opfyldt, skal betalingen som udgangspunkt skattemæssigt behandles som et kurstab efter reglerne i kursgevinstloven. Dette vil medføre, at fradraget i givet fald skal opgøres og fradrages efter reglerne i kursgevinstloven, som afviger fra reglerne for fradrag for renteudgifter.

Der er som følge heraf ikke sikkerhed for, at debitor kan behandle rentebetalinger på hybrid kernekapital som renteudgifter i skattemæssig forstand, hvis debitor er tillagt en skønsmæssig beføjelse til at annullere rentebetalinger ifølge de vilkår, som ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev indsat i (dagældende) § 132, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed eller ifølge vilkårene i artikel 52, stk. 1, litra l, nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Det foreslås derfor, at aftalte rentebetalinger på hybrid kernekapital også skattemæssigt behandles som renteudgifter, uanset at debitor i de anførte tilfælde kan beslutte, at forrentning af gælden bortfalder. Det er en forudsætning, at den skattemæssige rentedefinition i øvrigt er opfyldt.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder regler af ligestillingsmæssig relevans, idet lovforslaget bl.a. indeholder et forslag til bestemmelse i lov om finansiell virksomhed om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg, som bl.a. er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. Lov om finansiell virksomhed indeholder i forvejen i § 79 a en lignende forpligtelse for bestyrelsen, som ved lovforslaget pålægges nomineringsudvalget, såfremt et sådan er nedsat.

Det bemærkes endvidere, at der ved lov nr. 1383 af 23. december 2012 er vedtaget tilsvarende regler om opstilling af måltal og udarbejdelse af politikker vedrørende det underrepræsenterede køn i bestyrelserne for bl.a. statslige aktieselskaber, aktieselskaber over en vis størrelse, samt finansielle virksomheder.

Da lovforslaget ikke i øvrigt indeholder bestemmelser af ligestillingsmæssig relevans, er lovforslaget ikke blevet ligestillingsvurderet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget og CRR medfører, at der er en række opgaver, som fremover skal løses af Finanstilsynet. Opgaverne kan fordeles på 9 fagområder, der gennemgås nedenfor.

4.1. Identifikation og udpegning af SIFler og G-SIFler

Lovforslaget medfører, at Finanstilsynet fremover skal udpege systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). I den forbindelse skal Finanstilsynet årligt identificere og udpege institutter som SIFler. Finanstilsynet skal mindst én gang årligt offentliggøre, hvilke SIFler og G-SIFler, der udpeges, herunder oplysninger om niveauet af det kapitalkrav, som de enkelte SIFler og G-SIFler skal opfylde, en redegørelse for udpegningen, datoen for hvornår kapitalkravet skal være opfyldt og navnene på de lande, hvor det enkelte SIFI og G-SIFI har sine eksponeringer, og hvor disse eksponeringer indgår i fastsættelsen af kapitalkravet.

4.2. IRB institutter

Institutter kan vælge mellem forskellige metoder til beregning af kapitalkravet til kreditrisiko. Institutter der vælger at bruge IRB metoden, kan udnytte deres egen viden om kreditrisici til at estimere risikovægte. Fordelen for instituttet ved at benytte den mere komplekse IRB metode er, at det typisk vil reducere kapitalkravet i forhold til standardmetoden, der tildeler institutternes forskellige aktiver standardiserede faste risikovægte. Med de nye regler i CRR vil Finanstilsynet skulle tage stilling til et større antal ansøgninger om væsentlige ændringer i IRB metoden. Det er afgørende, at der foretages en vurdering af, om de ændringer der foretages er forsvarlige, så metodeændringer ikke fører til for lave kapitalkrav. Vurderingen bygger på Finanstilsynets hidtidige erfaringer med vurderinger af væsentlige ændringer. Ændringerne er ofte komplekse, og vil typisk indebære lettelser i kapitalkravet. Der er derfor en langvarig proces med gennemgang af materiale, dialog med instituttet og udarbejdelse af betingelser for en eventuel godkendelse. Der er ved vurderingen taget højde for, at FT vil skulle se på flere ændringer end i dag, og at nogle ændringer derfor vil være mindre tidskrævende.

Det indebærer, at det europæiske banktilsyn EBA skal udvikle en benchmark portefølje. Virksomheder der anvender IRB metoden til opgørelse af de risikovægtede poster, skal for denne benchmark portefølje foretage en opgørelse af de risikovægtede poster på baggrund af de interne metoder, som virksomheden anvender til kapitaldækningsformål. Den nationale tilsynsmyndighed skal sikre, at virksomhederne årligt indberetter resultaterne af opgørelserne samt en beskrivelse af de anvendte metoder. Den nationale tilsynsmyndighed skal på baggrund heraf årligt foretage en vurdering af virksomhedernes IRB metoder med henblik på at identificere virksomheder, som afviger væsentligt fra de øvrige. I tilfælde af, at en virksomhed afviger væsentligt fra normen inden for IRB metoder, vil tilsynet skulle analysere årsagerne hertil. Hvis det konkluderes, at virksomhedens metode fører til underestimering af risikoen, skal den nationale tilsynsmyndighed foretage de nødvendige indgreb over for virksomheden.

Som udgangspunkt skal IRB institutterne selv beregne LGD (loss given default, dvs. tab givet misligholdelse) for detaileksponeringer med sikkerhed i beboelsesejendomme og erhvervsejendomme. Imidlertid har Finanstilsynet mulighed for at fastsætte højere minimumsniveauer for LGD. Det er en følge af, at tilsynet nu med CRV IV pakken minimum årligt skal vurdere, om minimumsniveauerne for LGD er passende. Vurderingen skal ske på baggrund af tabsdata, som institutterne skal indberette til tilsynet, samt tilsynets forventninger til udviklingen på ejendomsmarkedet.

4.3. Grænseoverskridende virksomhed

EBA har udarbejdet nye reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) og gennemførelsesmæssige tekniske standardformularer (ITS), som fremadrettet skal anvendes ved notifikation af filialer. Disse nye standarder vil resultere i et øget ressourceforbrug for Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af notifikation af filialer, idet indførelsen af RTS og ITS vil medføre, at informationsmængden fra kreditinstitutterne væsentligt forøges.

Finanstilsynet får hjemmel til at foretage undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af udenlandske

institutter udøver i Danmark, samt kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter med henblik på tilsyn, hvis Finanstilsynet finder det relevant af hensyn til den finansielle stabilitet i Danmark.

Finanstilsynet er hjemlandsmyndighed for en række pengeinstitutter med filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser i udlandet. Derudover er Danmark værtsland for en række udenlandske institutter med filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark. EBA har udarbejdet tekniske standarder om informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder vedrørende filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser. De nye standarder vil resultere i et øget ressourceforbrug i Finanstilsynet i forbindelse med indhentning og udarbejdelse af materiale til andre tilsynsmyndigheder samt opgaver i forbindelse med, at Finanstilsynet modtager information fra andre tilsynsmyndigheder.

Fremover vil det konsoliderede tilsyn skulle arbejde for en fælles beslutning om grænseoverskridende koncerners likviditetsrisiko. Det konsoliderede tilsyn skal fremlægge en rapport med en vurdering af koncernens likviditetsprofil. Der skal tillige udarbejdes et dokument, der indeholder en fuldt begrundet beslutning, som skal sendes til instituttet. Der skal også i den fælles beslutning tages behørigt hensyn til værtstilsynenes risikovurdering af datterselskaber i koncernen. Såfremt der ikke kan opnås en fælles beslutning, igangsættes en særlig procedure, hvor EBA inddrages.

EBA har hjemmel til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde. Finanstilsynet deltager som konsolideret tilsyn i et tilsynskollegium og som værtstilsyn i 4 tilsynskollegier. De nye standarder og regler vil medføre et øget ressourceforbrug, i det krav til opgaver og proces er øget, f.eks. øget koordinering, informationsudveksling og rapportering til EBA.

4.4. Kapital og kapitaldækning

Ifølge CRR skal Finanstilsynet fremover vurdere, hvorvidt udstedelser af egentlige kernekapitalinstrumenter opfylder betingelserne og kan klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, dvs. få tilladelse til klassifikationen af Finanstilsynet. Derudover skal institutter ved en konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter have indhentet alle nødvendige tilladelser på datoen for udstedelse af de pågældende konvertible hybride kernekapitalinstrumenter. Instituttet skal således til enhver tid være i besiddelse af den nødvendige forhåndstilladelse fra Finanstilsynet til at udstede de egentlige kernekapitalinstrumenter, som de hybride kernekapitalinstrumenter konverteres til i tilfælde af en udløsende hændelse. Herudover skal Finanstilsynet informere Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) om godkendte egentlige kernekapitalinstrumenter, som EBA herefter angiver på en liste, som bliver offentliggjort.

Finanstilsynet vil endvidere skulle føre tilsyn med institutternes overholdelse af det kombinerede kapitalbufferkrav. Såfremt institutterne kommer under det kombinerede kapitalbufferkrav, skal de udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter godkende planen, under forudsætning af, at planen er tilstrækkelig til at genoprette kapitalen. Finanstilsynet skal endvidere koordinere indførelse og ændringer af bl.a. den kontracykliske buffer med de øvrige EU-lande gennem samarbejdet i Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB). Der forventes at blive et løbende ressourcetræk i forbindelse med analyse af data til den konkrete sagsbehandling i forhold til de enkelte institutter samt til deltagelse i det internationale arbejde.

Herudover er der en række øvrige opgaver under kapital og kapitaldæknings hovedområdet. Det er opgaver vedrørende makroprudentielle risici, tilsyn med institutternes håndtering af renterisikoen uden for handelsbeholdningen, sammenligning af institutternes interne modeller anvendelse på en benchmark portefølje årligt, tilsyn med CVA-kravet, samt tilsyn med risikoen for overdreven gearing.

4.5. Implementering i dansk lovgivning og ekspertgruppedeltagelse

Ved vedtagelsen af CRD IV og CRR gives bemyndigelse til Kommissionen til vedtagelse af ca. 225

niveau 2-retsakter i form af delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesstandarder. Det følger af CRD IV og CRR at EBA i nogle tilfælde skal udarbejde udkast til retsakterne til forelæggelse for Kommissionen.

Denne niveau 2-regulering skal udarbejdes og vedtages mellem 2014 og 2018. Særligt vil der være fokus på de standarder, som er specielt interessante for Danmark. Det kræver en øget deltagelse i det internationale arbejde, særligt i EBA arbejdsgrupperne SGOF (Arbejdsgruppe om kapitalgrundlag) og SCRePoL (Fast komité for regulering og politik). I forbindelse med det internationale arbejde må der desuden påregnes en særlig indsats fra Finanstilsynets side. Dette gælder både i forhold til deltagelse i arbejdsgruppemøder og i forbindelse med gennemgang og bidrag til gennemførelse af ny niveau 2-regulering.

Finanstilsynet forventer desuden – som et særligt indsatsområde – at prioritere deltagelse i den Task-force i EBA-regi, der vil skulle udarbejde en rapport om indvirkning og effektivitet af gearing.

Derudover er det vurderingen, at selve opstartsfasen fra ikrafttræden og mindst to år frem vil medføre et væsentligt øget ressourcebehov. Idet det vil kræve en ekstraordinær indsats at få hele regelsættet med tilhørende niveau 2-regulering samt bekendtgørelser, vejledninger m.v. på plads og implementeret i tilsynsarbejdet i praksis. I den forbindelse forventes bl.a. en væsentlig øget henvendelse fra og dialog med branchen i relation til forståelse af de nye regler og anvendelsen heraf i praksis.

I forbindelse med indførelsen af nye internationale likviditetskrav, samt standardiserede monitoreringsværktøjer på likviditetsområdet, vil der være behov for deltagelse i en række nationale og internationale ekspertgrupper på likviditetsområdet.

Derudover deltager Finanstilsynet i et ekspertnetværk nedsat af EBA, der har til opgave at udarbejde fortolkninger af CRD IV og CRR samt hertil knyttede bindende standarder og ikke-bindende guidelines.

4.6. Likviditetstilsyn

Med CRD IV sættes der et nyt kortsigtet likviditetsmål (Liquidity Coverage Ratio – LCR) i kraft. Kravet vil erstatte det nuværende likviditetskrav i lov om finansiel virksomhed. Samtidig indføres der fra 2014 rapportering på en række nye likviditetsdata som f.eks. koncentrationsrisici, løbetidsmismatch m.v. Endelig indføres rapportering på et muligt nyt langsigtet likviditetsmål. Indførelsen af disse medfører nye indberetningsskabeloner, udarbejdelse af datakontroller, løbende indsamling, strukturering og analyse af data samt overvågning af de enkelte kreditinstitutters opfyldelse af LCR.

Der indføres fra 2014 nye områder, hvor Finanstilsynet skal føre yderligere operationelt likviditetstilsyn. Det gælder f.eks. i forhold til likviditetsrisici i forbindelse med nye finansielle produkter samt overvågning af aktivers pantsætningsgrader.

4.7. Governance

CRD IV indeholder krav om etablering af nominerings- samt risikoudvalg i institutternes bestyrelser, hvortil der i Danmark er truffet beslutning om, at disse krav alene skal finde anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber, der er børsnoterede eller som har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte i de 2 seneste regnskabsår.

Nomineringsudvalgene skal eksempelvis vurdere bestyrelsens sammensætning og kompetence. Der stilles endvidere krav til den organisatoriske indretning af risikostyringen, herunder at ledelsen skal forholde sig til strategier og politikker for risikoeksponering, at der etableres en uafhængig risikostyringsfunktion og krav til, at bestyrelsen godkender afskedigelsen af en person, der bestrider risikostyringsfunktionen.

Ovenstående vil medføre en udvidet opgaveportefølje i forbindelse med Finanstilsynets inspektioner, hvad enten der er tale om total- eller funktionsundersøgelser. Derudover indeholder CRD IV krav om, at de kompetente myndigheder skal etablere en whistleblowerordning.

4.8. Indberetningskrav

Fremover skal Finanstilsynet indberette de administrative sanktioner, som Finanstilsynet har givet fysiske og juridiske personer for overtrædelse af CRR og national lovgivning, der implementerer CRD IV, til EBA.

Derudover er der nye indberetningskrav til solvensopgørelse, store eksponeringer, likviditet samt regnskabsoplysninger og refererer inden for CRR til de fælleseuropæiske indberetningsstandarder COREP (solvens-opgørelse m.v.) og FINREP (regnskabsoplysninger). Nye indberetningskrav, der er tilgået ovennævnte standarder, omfatter i hovedsagen indberetninger af store eksponeringer og likviditet, der skal erstatte de nugældende indberetninger på området. Dertil kommer validering og kontrol af indberetninger. Endelig kommer tilsynsprocesser på de modtagne indberetninger. Dels i form af behov for branchedialog på indholdet af indberetningsstandard, dels tilsynets rapportering og analyseaktiviteter på de modtagne indberetninger (både internt i Finanstilsynet og eksternt i forhold til leverancer til f.eks. EBA og ESRB m.v.).

Endvidere indføres supplerende indberetningskrav på genkøbsaftaler, værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler, samt indberetninger på omfanget og karakteren af aktivers behæftelse (»asset encumbrance«).

Særlige indberetninger af oplysninger om ejendomseksponeringer, herunder tab fordelt på ejendoms typer og efter sikkerhedsstilling, er også omfattet. Det er en ny indberetning, der skal håndteres i Finanstilsynet, herunder implementering af ny indberetningsstandard.

Artikel 87 og 98, stk. 6, i CRD IV omhandler risiko for overdreven gearing og dækker over etablering af en tilgang inden for søjle II processer. Inden for søjle II processer skal krav til håndtering (identificering, overvågning og styring etc.) af gearing implementeres i bilag 1 til den reviderede kapitaldækningsbekendtgørelse, i vejledning om opgørelse af tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov samt bekendtgørelse om ledelse og styring i pengeinstitutter m.v. Artikel 430 i CRR betyder endvidere, at der skal etableres en ny indberetningsløsning i forhold til gearing.

4.9. Genopretningsplaner

Med CRD IV stilles der krav om, at institutterne skal have genopretningsplaner, for den situation, hvor der sker en væsentlig forringelse af deres kapitalforhold. Finanstilsynet skal føre tilsyn med genopretningsplanerne.

4.10. Opretholdelsen af den skattemæssige rentefradragsret

Provenumæssigt indebærer opretholdelsen af den skattemæssige rentefradragsret vedrørende hybrid kernekapital principielt et mindreprovenu. Mindreprovenuet neutraliseres dog af det utilsigtede merprovenu, der er fremkommet som følge af bortfaldet af rentefradragsretten for hybrid kernekapital udstedt efter 2010. Opretholdelsen af rentefradragsretten har derfor ikke provenumæssige konsekvenser i forhold til de budgetterede indtægter.

4.11. Samlet ressourcebehov

Implementeringen af CRD IV og håndhævelsen af CRR kan på længere sigt have yderligere væsentlige administrative konsekvenser for Finanstilsynet, hvilket omfatter den generelle betjening af de europæiske organisationer, herunder indberetning, informationsindsamling m.v. Det ressourcemæssige omfang kendes endnu ikke og er derfor ikke medregnet i ressource estimatet. Finanstilsynet vil, hvis omfanget er af væsentlig karakter, søge om øgede ressourcer til at løfte disse opgaver.

Finanstilsynet har derudover forudsat, at it-understøttelsen typisk vil blive håndteret af it-systemet FIONA, hvor udarbejdelse af nye indberetningsskemaer, herunder definition af skemasæt, kontroller, administrative tilføjelser skal ske. En række centrale CRR datakrav forventes løst af de forventede XBRL

taksonomier (COREP/FINREP + Likviditet) som ligeledes, med supplerende valideringer - forventes indarbejdet i FIONA løsningen. COREP (Common reporting) og FINREP (Financial reporting) er kommende fælles europæiske indberetningsskemaer, som omfatter hhv. kapitaldæknings- og regnskabsindberetninger. Hertil kommer eventuelle tilpasninger i tilsynets datawarehouse/analysemiljø - for samlet set at tage højde for sådanne nye indberetninger. Øvrige indberetningsbehov kan sandsynligvis løses via modtagelse og afsendelse af Excel, Word-filer m.v. Ovenstående forventede tiltag er umiddelbart indeholdt i ovenstående ressourceestimer. Holder disse forudsætninger omkring den forventede IT-understøttelse ikke, kan det – for eksempel ved behov for selvstændig ny systemudvikling – have væsentlige økonomiske konsekvenser for Finanstilsynet, og det vil blive nødvendigt med en merbevilling til håndtering heraf.

Det samlede ressourcebehov er i 2014 estimeret til 25 årsværk. I 2015 er det samlede ressourcebehov estimeret til 28 årsværk. I 2016 er det samlede ressourcebehov estimeret til 25,5 årsværk. Fra 2017 er det samlede ressourcebehov estimeret til 23,8 årsværk.

Det bemærkes endvidere, at det skønnede ressourcebehov ikke omfatter eventuelle yderligere opgaver, som Finanstilsynet måtte skulle udføre i relation til nationale SIF'er som følge af vedtagelsen af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Et ressourcebehov forbundet hermed vil blive revurderet i forbindelse med implementering af direktivet.

4.12. Finansiering

Det anses ikke for muligt at finansiere det ovenfor opgjorte ressourcetræk inden for Finanstilsynets rammer. Udgifterne foreslås dækket via den eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf Finanstilsynet kan opkræve gebyr efter §§ 363-367 i lov om finansiel virksomhed. Der vil være tale om et nyt ikke-fiskalt gebyr til dækning af omkostninger ved nye kontrol- og tilsynsopgaver. Alle tilsynets udgifter er fuldt dækket af betalinger fra sektoren. I lov om finansiel virksomhed fremgår det af §§ 360-370, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til advokater og fratrasket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De dele af lovforslaget, der gennemfører CRD IV, medfører visse økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. De er beskrevet nedenfor. CRR er direkte anvendelig i Danmark og kravene og forpligtelserne til de omfattede virksomheder følger direkte af denne. Lovforslaget foretager de nødvendige lovtekniske ændringer, så den danske lovgivning opfylder CRR's krav, men de ændringer af lovforslaget, der er nødvendiggjort af CRR, indeholder ikke selvstændige krav til virksomhederne. Virksomheder, der er underlagt Finanstilsynet tilsyn, indbetaler en årlig afgift til Finanstilsynet. Med forslaget vil virksomheder, der er omfattet af CRR og underlagt Finanstilsynets tilsyn, som en del af deres indbetaling af den årlige afgift til Finanstilsynet, skulle dække Finanstilsynets omkostninger til håndhævelsen af CRR.

5.1. Beskrivelse af lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med lovforslaget implementeres bestemmelserne fra CRD IV vedrørende kapitalbuffere. Det er nyt, at virksomhederne skal beregne kapitalbuffere. Kapitalbuffere er et ekstra kapitalkrav og et øget værn mod, at institutter bliver nødlidende til skade for samfund og borgere. Formålet med kapitalbuffere er, at institutterne tilskyndes til at opbygge ekstra kapital udover minimumskapitalkravet og til at opbygge ekstra kapital i økonomiske opgangstider (hvor risikoopfattelse, tab og hensættelser generelt er lave), som instituttet kan tære på i økonomiske nedgangstider og perioder med længerevarende stress (hvor risikoopfattelse, tab og hensættelser generelt er høje) for at undgå, at institutterne skal hente kapital på

markedet på et vanskeligt tidspunkt. Såfremt instituttet kommer under et kombineret kapitalbufferkrav, skal instituttet udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Det er forbundet med stor usikkerhed at vurdere, hvor mange institutter, der vil blive stillet over for kravet om indsendelse af en kapitalbevaringsplan. Finanstilsynet skønner, at timeforbruget med at udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan vil være 50 timer per virksomhed. TER (Team Effektiv Regulering) bemærker, at dette ikke vil udgøre en administrativ byrde for den normaleffektive virksomhed.

Institutterne vil skulle opgøre instituttets gearingsfaktor samt forholde sig til risikoen for overdreven gearing. Instituttet skal således udarbejde et nyt afsnit i solvensbehovsopgørelsen. Opgørelsen skal som hidtil indberettes årligt til Finanstilsynet og Finanstilsynet vurderer, at de omkring 100 omfattede virksomheder vil bruge 17,50 time på indberetningen. Den udvidede del af indberetningen vil derfor på samfunds niveau i alt være 1.750 timer årligt.

Forslaget indebærer, at fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke længere vil være omfattet af kravet om at have en basiskapital på mindst 8 pct. af de risikovægtede poster. Der er således en lempelse for denne type fondsmæglerselskaber.

Kravet om genopretningsplaner vil få økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, da de institutter, som bliver omfattet af kravet, vil skulle udarbejde en genopretningsplan. Kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan er i første omgang en gennemførelse af CRD IV's krav om udarbejdelse af genopretningsplaner. CRD IV indeholder ikke i sig selv detaljerede krav til indholdet af genopretningsplanen. De nærmere krav til indholdet af den enkelte genopretningsplan vil blive fastsat i en bekendtgørelse. I denne bekendtgørelse vil den konkrete udformning af proportionalitetsprincippet også blive fastlagt, idet Finanstilsynet får mulighed for efter høring af Det Systemiske Risikoråd at udforme kravet proportionalt, herunder dispensere fra kravet.

Det enkelte instituts opfyldelse af kravet vil således afhænge af blandt andet instituttets størrelse og forretningsmodel, således at de største institutter vil skulle udarbejde mere omfattende genopretningsplaner end de mindre institutter. Den økonomiske og administrative byrde for det enkelte institut afhænger således af instituttets størrelse samt forretningsmodel. For de store institutter vil kravet indebære relativt store økonomiske og administrative omkostninger i forbindelse med den første udarbejdelse af genopretningsplanen (etableringsomkostninger). Den løbende ajourføring af genopretningsplanen vil dog også have både økonomiske og administrative konsekvenser for institutterne, da der vil skulle afsættes ressourcer til denne ajourføring. Der er tale om et nyt krav, og derfor er det umiddelbart ikke muligt på forhånd at kvantificere, hvor mange timer det enkelte institut vil skulle bruge på udarbejdelse af en genopretningsplan. De store institutter vil dog skulle anvende mange timer. Det vurderes dog at være under 10.000 timer på samfunds niveau.

Med dette lovforslag gennemføres CRD IV's krav om udarbejdelse af genopretningsplaner. Lovforslaget gennemfører ikke de meget detaljerede krav til en genopretningsplan, som følger direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter m.v. (BRR). Disse supplerende krav vil først blive indført, når dette direktiv skal gennemføres.

Indførelse af krav om etablering af whistleblowerordninger forventes hovedsageligt at medføre etableringsomkostninger for de pågældende virksomheder. De løbende omkostninger vurderes at være marginale, dels fordi ordningen kan indrettes forholdsvis simpelt, og dels fordi virksomhederne forventes at kunne administrere ordningen uden ansættelse af yderligere ressourcer. Herudover forventes der ikke at komme mange henvendelser til ordningerne på årsbasis.

5.2. Samlede konsekvenser for erhvervslivet

Det skønnes, at lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet, som ligger under 10.000 timer. Finanstilsynet har skønnet det til ca. 2.000 timer. Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslaget. TER vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser på over 10.000 timer, og der vil derfor ikke blive foretaget en måling af lovforslaget.

Det vil være byrdefuldt både på samfundsniveau og for den enkelte virksomhed, at omstille sig for at kunne efterleve forslagets krav. Omstillingsomkostningerne består i at virksomhederne skal omstille sig til nye afrapporteringsformer, nye opgørelses- og beregningsmetoder, sikre og kontrollere interne procedurer til risikomåling og risikostyring, nye dokumentationskrav samt ændre forretningsgange, it-systemer m.v. Udover de nævnte omstillingsomkostninger er der en række hjemler i forslaget, der kan medføre administrative byrder. TER anbefaler derfor, at Finanstilsynet sender udkast til kommende bekendtgørelser på området til TER så tidligt som muligt, så de forventede administrative byrder kan blive vurderet uden at sænke processen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

8.1. CRD IV/CRR, niveau 2-regulering m.v.

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Lovforslaget indeholder endvidere de nødvendige tilpasninger og ophævelse af reguleringen, som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR).

CRD IV er et principbaseret rammedirektiv. Direktivet sætter i den forbindelse de retlige rammer (niveau 1 regulering), der kan udfyldes ved brug af de nye gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen, der er vedtaget ved Lissabon-traktaten (niveau 2-regulering). CRR indeholder tilsvarende en række hjemler til Kommissionen til udstedelse af niveau 2-regulering.

I forhold til niveau 2-regulering sondres der mellem følgende typer: (i) delegerede retsakter, (ii) gennemførelsesretsakter, (iii) reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) og (iv) gennemførelsesmæssige tekniske standarder (GTS).

RTS'er og GTS'er benævnes undertiden samlet som bindende tekniske standarder (BTS'er).

Proceduren for Kommissionens vedtagelse af niveau 2-regulering fremgår af hjemlerne i CRD IV og CRR, samt den EU-regulering der henvises til i disse hjemler. Proceduren er forskellig for hver type niveau 2-regulering.

Artikel 145-149 i CRD IV og artikel 456-464 i CRR regulerer blandt andet emnerne og proceduren for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Det er alene gennemførelsesretsakter, der skal vedtages inden for komitologi-reglerne, jf. bl.a. artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, mens kontrol med delegerede retsakter sker i form af

sanktionsmuligheder for såvel Rådet som Europa-Parlamentet. Hjemlen til at vedtage de delegerede retsakter er artikel 290 i TEUF og hjemlen til at vedtage gennemførelsesretsakter er artikel 291 i TEUF. Det fremgår ikke af artikel 290 eller 291 i TEUF hvilken type retsakt, der skal anvendes. Artikel 296 i TEUF fastslår, at når det ikke er fastsat i traktaterne, hvilken type retsakt der skal anvendes, tager institutionerne i hvert enkelt tilfælde stilling hertil under overholdelse af gældende procedurer og proportionalitetsprincippet. Typisk vil delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter blive udstedt, som samme type retsakt, som den niveau 1 retsakt, der indeholder hjemlen til udstedelsen. Således vil f.eks. en delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt, der har hjemmel i CRD IV, typisk blive udstedt som et direktiv. Tilsvarende vil en delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt, der har hjemmel i CRR, typisk blive udstedt som en forordning.

De RTS'er, der er hjemlet i CRD IV og CRR, skal af Kommissionen vedtages i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), jf. bl.a. punkt 92 i præamblen til CRD IV samt de respektive bemyndigelser til Kommissionen i CRD IV og CRR. De GTS'er, der er hjemlet i CRD IV og CRR, skal af Kommissionen vedtages i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. bl.a. punkt 93 i præamblen til CRD IV samt de respektive bemyndigelser til Kommissionen i CRD IV og CRR. I medfør af artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed, vedtages BTS'er af Kommissionen gennem forordninger eller afgørelser. BTS'er gælder umiddelbart og direkte i medlemslandene.

Hovedparten af beføjelserne i CRD IV er i form af BTS'er, hvor Kommissionen modtager udkast til en delegeret retsakt fra Den Europæiske Bankmyndighed (EBA), hvor de nationale tilsyn er repræsenteret.

Med henblik på at sikre tilsynskonvergens og konsekvens i tilsynsresultaterne i Den Europæiske Union udsteder EBA endvidere en række retningslinjer, vejledninger og henstillinger (niveau 3 regulering) vedrørende CRD IV, CRR, samt niveau 2-reguleringen udstedt i medfør heraf. Niveau 3 regulering er ikke-bindende regulering, men i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger. For de kompetente myndigheder er retningslinjer og henstillinger endvidere underlagt »følg eller forklar«-princippet, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

På niveau 4 påser Kommissionen og EU-domstolen, at EU/EØS-landes lovgivning lever op til EU-reguleringen.

Det er på tidspunktet for udarbejdelsen af dette lovforslag ikke muligt at vide, hvad indholdet af Kommissionens niveau 2-regulering bliver, herunder om niveau 2-reguleringen skal gennemføres eller om den indeholder valgmuligheder eller sanktionsforpligtelser. Som en følge af bl.a. den nye tilsynsstruktur i Den Europæiske Union og i lyset af, at Kommissionen og EBA får de beskrevne gennemførelsesbeføjelser til at vedtage niveau 2-regulering, vil der på en række områder kunne være behov for at kunne gennemføre denne eller supplere de mere detaljerede og tekniske dele af den danske regulering hurtigere og mere smidigt end gennem vedtagelse af lovforslag. Lovforslaget indeholder derfor bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af CRD IV og CRR. Bemyndigelsen omfatter således de samme forhold, som Kommissionen i medfør af CRD IV og CRR har bemyndigelse til at udstede regler om i niveau 2-regulering. Dette med henblik på, at erhvervs- og vækstministeren vil kunne gennemføre delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, som Kommissionen udsteder som direktiver, samt vedtage supplerende regulering vedrørende niveau 2-regulering, som Kommissionen udsteder som forordninger.

Da indholdet af niveau 2-reguleringen fra Kommissionen på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er ubekendt, er det i de specielle bemærkninger til lovforslaget ikke muligt at redegøre nærmere for, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet. Erhvervs- og vækstministeren skal kun udnytte den foreslåede bemyndigelse, såfremt det er nødvendigt med henblik på at gennemføre den omhandlede niveau 2-regulering, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget som niveau 2-regulering.

BTS'er gælder umiddelbart og direkte i Danmark, og vil derfor ikke skulle gennemføres i dansk ret. Ligeledes vil delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen udsteder som forordninger, gælde umiddelbart og direkte, og disse skal derfor ligeledes ikke gennemføres i dansk ret. I det omfang det er tilladt eller påkrævet i henhold til EU-retten kan supplerende regulering derimod vise sig at være nødvendigt for disse direkte gældende retsakter.

Et eksempel på nødvendig supplerende regulering til Kommissionens forordninger, er bekendtgørelser vedrørende udnyttelse af valgmuligheder i niveau 2-regulering, der ikke er almindelig tilsynsførelse – dvs. valg, der ikke kan træffes ved en myndighedsafgørelse rettet mod en afgrænset kreds af parter.

I forhold til valgmuligheder i Kommissionens forordninger, som skal udnyttes af Finanstilsynet eller en eventuelt anden udpeget myndighed skal disse valg træffes af den myndighed, der er hjemlet dertil i forordningen og valgene træffes med hjemmel i forordningen. Visse valg kan have en generel normerende effekt for borgere og skal i de situationer fastsættes ved bekendtgørelse. Lovforslaget indeholder hjemmel til udstedelse af sådanne bekendtgørelser.

I forbindelse med Kommissionens forordninger kan det tillige være nødvendigt at fastsætte straf. Følger det af Kommissionens forordning, at medlemsstaterne skal sikre at overtrædelser af forordningen sanktioneres med enten administrative bøder eller straf, vil Danmark være EU-retligt forpligtet til at fastsætte sådanne sanktioner for overtrædelse af forordningen. Denne fastsættelse vil kunne ske ved udstedelse af en bekendtgørelse, der angiver hvilke bestemmelser i Kommissionens forordning, der bliver strafbelagt, ligesom straffniveauet angives. Lovforslaget indeholder bemyndigelse til Finanstilsynet til at udstede regler om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Kommissionen i medfør af CRD IV og CRR.

Vedrørende lovforslagets forhold til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) henvises der til bemærkningerne ovenfor i afsnit 2.9.1 om offentliggørelse af administrative sanktioner pålagt juridiske og fysiske personer, hvoraf det fremgår, at der foreslås en fravigelse af persondataloven, som vurderes at være nødvendig for at gennemføre CRD IV, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede fravigelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring af 2 omgang, 1. del fra den 15. august 2013 til den 12. september 2013 og 2. del fra den 6. november 2013 til den 4. december 2013 til følgende organisationer: Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansmini-

steriet, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikringsagenter, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Klima, Energi- og Bygningsministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Ligestilling og Kirke, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Moderniseringsstyrelsen, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Patent- og Varemærkestyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Social-, Børne- og Integrationsministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Økonomistyrelsen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Det samlede ressourcebehov er i 2014 estimeret til 25 årsværk. I 2015 er det samlede ressourcebehov estimeret til 28 årsværk. I 2016 er det samlede ressourcebehov estimeret til 25,5 årsværk. Fra 2017 er det samlede ressourcebehov estimeret til 23,8 årsværk. Udgifterne foreslås dækket via eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf Finanstilsynet kan opkræve gebyr efter §§ 363-367. Der vil være tale om et nyt ikke-fiskalt gebyr til dækning af omkostninger ved nye kontrol- og tilsynsopga-

		ver. Alle tilsynets udgifter er fuldt dækket af betalinger fra sektoren. I lov om finansiel virksomhed fremgår det af §§ 360-370, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til advokater og fratrasket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det bemærkes, at det skønnede ressourcebehov ikke omfatter eventuelle yderligere opgaver, som Finanstilsynet måtte skulle udføre i relation til nationale SIF'er som følge af vedtagelsen af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Et ressourcebehov forbundet hermed vil blive revurderet i forbindelse med implementering af direktivet. Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Implementeringen af CRD IV og håndhævelsen af CRR kan på længere sigt have yderligere væsentlige administrative konsekvenser for Finanstilsynet, hvilket omfatter den generelle betjening af de europæiske organisationer, herunder indberetning, informationsindsamling m.v. Det ressourcemæssige omfang kendes endnu ikke og er derfor ikke medregnet i ressource estimatet. Finanstilsynet vil, hvis omfanget er af væsentlig karakter, søge om øgede ressourcer til at løfte disse opgaver.

		Lovforslaget vil ikke medføre øgede administrative konsekvenser for regioner og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		Det skønnes, at lovforslaget vil medføre byrder for erhvervslivet, som ligger under 10.000 timer. Finanstilsynet har skønnet det til ca. 2.000 timer. Det vil være byrdefuldt både på samfundsniveau og for den enkelte virksomhed, at omstille sig for at kunne efterleve forslagets krav. Omstillingsomkostningerne består i, at virksomhederne skal omstille sig til nye afrapporteringsformer, nye opgørelses- og beregningsmetoder, sikre og kontrollere interne procedurer til risikomåling og risikostyring, nye dokumentationskrav samt ændre forretningsgange, it-systemer m.v.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslaget. TER vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser på over 10.000 timer, og der vil derfor ikke blive foretaget en måling af lovforslaget. Udover de nævnte omstillingsomkostninger er der en række hjemler i forslaget, der kan medføre administrative byrder. TER anbefaler derfor, at Finanstilsynet sender udkast til kommende bekendtgørelser på området til TER så tidligt som muligt, så de forventede administrative byrder kan blive vurderet uden at sinke processen.

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer direktiv 36/2013/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Lovforslaget gennemfører endvidere de nødvendige lovtekniske ændringer som følge af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel)

Den foreslåede nyaffatning af fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel er en konsekvens af, at lovforslaget implementerer CRD IV, samt at det foreslås at medtage visse bestemmelser fra CRR. I medfør af artikel 163, 1. afsnit, i CRD IV ophæves direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF med virkning fra den 1. januar 2014, da CRD IV og CRR regulerer de forhold, som blev reguleret i direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF.

Som en konsekvens af ovenstående foreslås det at foretage følgende ændringer i forbindelse med nyaffattelsen af fodnoten:

- 1) »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 (ændring af kapitalkravsdirektivet),« udgår.
- 2) »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 29,« udgår.
- 3) »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 201,« udgår.
- 4) »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010, nr. L 329, side 3, og« udgår.
- 5) Der indsættes en henvisning til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV)«.
- 6) Det indsættes en angivelse af, at loven indeholder visse bestemmelser fra »Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR)«.

Det fremgår af den foreslåede nyaffattelse, at lov om finansiel virksomhed indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende

1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 13, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppeditivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1,

dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV).

Endvidere fremgår det, at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR).

I overensstemmelse med EU-retten og punkt 4 i vejledning nr. 20 af 28. februar 2011 om notehenvvisninger i love og administrative forskrifter der gennemfører EU-retsakter, m.v. fremgår det af nyaffattningen, at det følger af artikel 288 i EUF-Traktaten, at en forordning gælder umiddelbart i hver medlemsstat, og at gengivelsen af bestemmelser fra forordninger i loven således udelukkende er begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

Til nr. 2 (fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel)

Den foreslåede nyaffattning af fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel er en konsekvens af, at lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. indeholder ændringer til fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel, herunder at disse ændringer til fodnoten træder i kraft den 22. juli 2014, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Da ændringerne i fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. træder i kraft efter fremsættelsen af dette lovforslag kan disse ændringer ikke medtages i den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til lovens titel i forslagets § 1, nr. 1.

For overskuelighedens skyld nyaffattes fodnoten til lovens titel derfor igen inklusive ændringer til fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Nyaffattelsen af fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel indeholder tillige de ændringer, der foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 1.

Nyaffattelsen af fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel i lovforslagets § 1, nr. 2, indeholder, ud over ændringerne beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, følgende ændringer:

- 1) »dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3,« udgår.
- 2) »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20,« udgår.
- 3) »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32« indsættes.
- 4) »Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42« indsættes.
- 5) »dele af Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16« indsættes.

Det følger af § 22, stk. 3, at den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til lovens titel i forslaget § 1, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014.

Det fremgår af den foreslåede nyaffattelse, at lov om finansiell virksomhed indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppeditivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35,

side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV).

Endvidere fremgår det, at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt

udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR).

I overensstemmelse med EU-retten og punkt 4 i vejledning nr. 20 af 28. februar 2011 om notehenvvisninger i love og administrative forskrifter der gennemfører EU-retsakter, m.v. fremgår det af nyaffatningen, at det følger af artikel 288 i EUF-Traktaten, at en forordning gælder umiddelbart i hver medlemsstat, og at gengivelsen af bestemmelser fra forordninger i loven således udelukkende er begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af tidligere indsættelser af stk. 13, 14 og 17, således at loven ligeledes finder anvendelse på disse typer af virksomhed.

Til nr. 4 (§ 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af lov nr. 1613 af 26. december 2013, hvor termen forsikringsholdingvirksomhed blev indført. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov.

Desuden er der tale om konsekvensrettelser som følge af bl.a. de foreslåede ændringer af §§ 124 og 125. Den gældende § 170 sætter kapitalkravene § 124, stk. 2, nr. 1, og § 125, stk. 2, nr. 1, i kraft for finansielle holdingvirksomheder. Lovforslaget nyaffatter § 124 og § 125 og ophæver i den forbindelse § 124, stk. 2, nr. 1, og § 125, stk. 2, nr. 1, da kravene fremover vil følge af CRR. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede ændringer af §§ 124 og 125. Det fremgår endvidere af forslaget til ændring af § 170, at § 170 konsekvensændres, således at bestemmelsen fremover vil henvise til de relevante bestemmelser i CRR samt afgrænse hvilke finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 170.

Til nr. 5 (§ 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås med forslaget til § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed at undtage fondsmæglerselskaber I fra definitionen af finansieringsinstitutter, hvilket er en konsekvens af, at reguleringen af fondsmæglerselskab I nu følger reguleringen af kreditinstitutter. Ændringen er en implementering af artikel 3, stk. 1, nr. 22, i CRD IV, der henviser til definitionen af finansieringsinstitutter i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i CRR.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 1, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af ændringen af § 5, stk. 1, nr. 6, hvor fondsmæglerselskab I foreslås undtaget fra definitionen af finansieringsinstitutter.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Sprogbrugen vil ligeledes blive tilpasset i bekendtgørelser udstedt efter lov om finansiel virksomhed ved førstkommende lejlighed.

Ændringen af »engagement« til »eksponering« er således en sproglig tilpasning, så dette stemmer over-

ens med sprogbrugen i CRD IV og CRR. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«, jf. definitionen i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere er der ikke tiltænkt nogen materiel ændring af de bestemmelser, hvor der henvises til definitionen.

Det bemærkes, at der i CRR, artikel 5, nr. 1, er en definition af »eksponering som anvendt i 3. del, afsnit II«, som adskiller sig fra definitionen i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed. Definitionen i CRR gælder kun en specifik del af CRR (3. del, afsnit II) og benyttes alene i forhold til den specifikt angivne del af CRR. I de danske bestemmelser, som implementerer CRD IV, benyttes den almindelige forståelse af »eksponering«, og som er defineret i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås endvidere, at henvisningen til § 145 i lov om finansiel virksomhed udgår af § 5, stk. 1, nr. 18, som en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 81, foreslås at ophæve § 145 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 1, nr. 32-42, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at der i § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed indføres en definition af fondsmæglerselskaber, som omfatter de virksomheder, der er omfattet af definitionen af »investeringselskab« i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i CRD IV, som henviser til definitionen af »investeringselskab« i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR. Det foreslås, at et sådant fondsmæglerselskab fremover betegnes som »fondsmæglerselskab I«.

Hvor samtlige danske fondsmæglerselskaber er omfattet af definitionen af investeringselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID, er det alene fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter eller opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, eller fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som kan komme i gældsforhold til deres kunder, som er omfattet af definitionen af »investeringselskab« i CRD IV. Der er således forskel på definitionen af investeringselskab i MiFID og i CRD IV.

Den foreslåede definition fondsmæglerselskab I vil blive anvendt i de bestemmelser, der implementerer bestemmelser fra CRD IV, hvor det alene er de fondsmæglerselskaber, som er omfattet af definitionen af »investeringselskab« i CRD IV's forstand, som er omfattet af den pågældende bestemmelse.

Betegnelsen fondsmæglerselskaber i lov om finansiel virksomhed dækker fortsat over samtlige selskaber, som har tilladelse i henhold til § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og som er omfattet af § 9, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskaber I er således en delmængde af det samlede antal fondsmæglerselskaber, og alle regler, der gælder for fondsmæglere generelt gælder derfor også for fondsmæglerselskaber I.

Med forslaget til § 5, stk. 1, nr. 33-41, gennemføres dele af artikel 128 i CRD IV. Bestemmelserne definerer elementerne i det kombinerede kapitalbufferkrav. Ifølge artikel 128, 1. afsnit, nr. 6, i CRD IV, kan der indgå en række elementer i det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder bl.a. en kapitalbevaringsbuffer, en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer.

Det foreslås med nr. 33, at det kombinerede kapitalbufferkrav defineres som den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. forslaget til nr. 34, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. forslaget til nr. 35, en G-SIFI-buffer, jf. forslaget til nr. 38, og en systemisk buffer, jf. forslaget til nr. 40. I koncerner, hvori et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) indgår, jf. forslaget til § 310, i lov om finansiel virksomhed, og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, vil G-SIFI-buffere og den systemiske buffer dog alene gælde kumulativt, hvis den systemiske buffer alene finder anvendelse på danske eksponeringer, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3.

Det foreslås med *nr. 34*, at kapitalbevaringsbufferen defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 3. Kapitalbevaringsbufferen skal udgøre mindst 2,5 pct. af en virksomheds samlede risikoeksponering, jf. forslaget til § 125 a, stk. 3. Der foreslås dog en overgangsordning med en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen, jf. lovforslagets § 23, stk. 1. Kapitalbevaringsbufferen forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7.

Det foreslås med *nr. 35*, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 4. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen, samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7. Der foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. lovforslagets § 23, stk. 2.

Kravet til den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer opgøres som det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de lande, hvor virksomhedernes relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. forslaget til *nr. 36* og *nr. 37* og forslaget til § 125 a, stk. 4, jf. forslaget til § 125 f. De kontracykliske buffersatser vil som udgangspunkt blive fastsat til at være mellem 0 og 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for krediteksponeringer. Buffersatserne bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier med betydelige følger for virksomheders risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko. Buffersatsen kan sættes højere end 2,5 pct., eksempelvis på baggrund af andre variabler end overdreven udlånsvækst med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici. Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) kan rette en henstilling om andre variabler, som kan føre til en ophobning af systemiske risici. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med *nr. 38*, at G-SIFI-bufferen defineres som det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 5. Globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) udpeges én gang årligt, jf. forslaget til § 310. En G-SIFI-buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som det globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) på konsolideret grundlag skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, det kapitalgrundlag som det globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en systemisk buffer, jf. det foreslåede § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som det globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7. En G-SIFI-buffer gælder ikke virksomheder på individuelt grundlag.

Det fremgår af forslaget til *nr. 39*, at kravet til G-SIFI-bufferen opgøres på basis af en G-SIFI-buffersats, jf. forslaget til § 125 g. G-SIFI-buffersatserne vil ligge i intervallet 1 til 3,5 pct. af et globalt systemisk vigtigt finansielt instituts (G-SIFI) samlede risikoeksponering, jf. forslaget til § 125 a, stk. 5. Buffersatsen afhænger af den underkategori, som det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) er placeret i. Det følger af artikel 131, stk. 9 i CRD IV, at der skal være mindst fem underkategorier af det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI), og at der for den laveste underkategori fastsættes en G-SIFI-buffersats på 1 pct. af den samlede risikoeksponering beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 i CRR. Den buffersats, der er fastsat for hver underkategori skal derefter stige i trin med 0,5 pct. af den samlede risikoeksponering til og med den fjerde underkategori. For den højeste underkategori af det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) skal buffersatsen være på 3,5 pct. af den samlede risikoeksponering.

Det foreslås med *nr. 40*, at den systemiske buffer defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6. Den systemiske buffer skal ifølge CRD IV imødegå systemiske risici. Med systemiske risici forstås risici for forstyrrelse af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien. Den systemiske buffer skal således forebygge og begrænse langsigtede ikke-cykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af CRR. Den systemiske buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en G-SIFI-buffer jf. det foreslåede § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7.

Det fremgår af forslaget til *nr. 41*, at kravet til den systemiske buffer opgøres på basis af en systemisk buffersats, der fastsættes i henhold til forslaget til § 125 h. Det følger af artikel 133, stk. 3 og stk. 9, i CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. af den samlede risikoeksponering for de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. For opgørelsen af den systemiske buffer henvises til forslaget til § 125 a, stk. 6. Buffersatserne fastsættes efter forslaget til § 125 h, af erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 h i lov om finansiell virksomhed.

Det fremgår af forslaget til *nr. 42*, at der ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løn.

Der er ikke i lovteksten tale om en udtømmende opremsning af variable løndelev.

Direkte resultatafhængige eller performanceafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, at den ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør variabel løn.

Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, herunder både fastholdelsesbonusser, der udelukkende er bundet op på den ansattes forbliven i en vis periode, og fastholdelsesbonusser der ligeledes er bundet op på resultatkrav. I forhold til sign-on bonus (nyansættelsesgodtgørelse) og fratrædelsesgodtgørelse reguleres dette, eller vil dette blive reguleret, i bekendtgørelsen om aflønning udstedt med hjemmel i § 77 a, stk. 8.

Endvidere udgør andre ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb, som ikke nødvendigvis er direkte resultatafhængige, ligeledes variabel løn. Dette kan både være engangsvederlag på baggrund af f.eks. en bonuspool i virksomheden, men det kan også være beløb, der tildeles som efterfølgende belønning på baggrund af f.eks. et stort arbejdspress, mange arbejdstimer, gode resultater, færdiggørelse af projekter, omstruktureringer m.v. Sådanne ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb udgør også variabel løn, idet den ansatte ikke på forhånd ved, om et sådant vederlag modtages. Aflønningen er således ikke en del af den faste løn og derfor heller ikke kendt på forhånd.

Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndelev. Der kan således være tale om variable løndelev, både hvis muligheden for opnåelse af bonus/vederlag er aftalt forudgående, og hvis virksomheden efterfølgende tildeler bonus/vederlag på engangsbasis.

For ansatte, som er omfattet af en aftale om overarbejdstidsbetaling, f.eks. timelønnede ansatte, anses overarbejdstidsbetaling for fast løn, forudsat at der på forhånd er aftalt faste rammer for honorering, herunder i forhold til timeregnskab, timesats, afregningsinterval m.v. Tilsvarende vil på forhånd aftalte faste tillæg til lønnen som udgangspunkt udgøre en del af den faste vederlæggelse.

For så vidt angår dividende eller afkast, der tilkommer en ejer af en finansiell virksomhed, er der ikke

tale om variabel løn i lovens forstand, idet afkast fra eksempelvis en aktie ikke kan anses for at være en løn, der betales af virksomheden på grundlag af en kontrakt om vederlag for det arbejde, den pågældende har udført for virksomheden. Omvendt vil det som udgangspunkt anses for at være variabel løn, såfremt en virksomhed beslutter sig for diskretionært at foretage overskudsdeling til de ansatte, uanset om dette ikke er aftalt på forhånd med de ansatte.

Til nr. 9 (§ 5, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 5, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed indeholder en oversigt over, hvor de væsentligste begreber om opgørelse af de finansielle virksomheders solvens findes. For en uddybning af de enkelte begreber henvises der til de bestemmelser, der henvises til i CRR, samt til bemærkninger til de pågældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der henvises til.

Forslaget til § 5, stk. 6, er en videreførelse af det gældende § 5, stk. 6. Der henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 7, i L 176 af 12. marts 2003 vedrørende forslag til lov om finansiel virksomhed.

Ved forslaget udvides bestemmelsen til også at omfatte kapitalbegreber fra CRR, herunder foreslås det, at stk. 6 for visse af begreberne henviser direkte til CRR. Dette som følge af, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, er omfattet af 2. del af CRR vedrørende opgørelse af kapitalgrundlaget. Disse virksomheder vil fremadrettet skulle anvende kapitalterminologien fra CRR. Med henblik på at der anvendes samme terminologi for fondsmæglerselskaber foreslås det, at alle fondsmæglerselskaber bliver omfattet af terminologien i CRR. Det ses endvidere af de bestemmelser, der henvises til, at det også foreslås, at investeringsforvaltningsselskaber anvender terminologien fra CRD IV/CRR. Ændringen for investeringsforvaltningsselskaber skyldes, at det følger af artikel 163, 2. afsnit, i CRD IV og præamblen til CRR, at henvisninger i UCITS-direktivet til de ophævede CRD I-III-direktiver fremover skal forstås som henvisninger til CRD IV og CRR. Artikel 2, stk. 1, litra 1, i UCITS-direktivet anfører, at egenkapital som forstås i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 2, del 1, i direktiv 2006/48/EF. I henhold til artikel 163, 2. afsnit, i CRD IV skal afsnit V, kapitel 2, del 1, i direktiv 2006/48/EF fremadrettet forstås som 2. del, afsnit 1 og 2, i CRR, vedrørende kapitalgrundlaget. De anvendte definitioner for investeringsforvaltningsselskaber foreslås derfor ændret således, at terminologien er i overensstemmelse med den anvendte terminologi i CRD IV og CRR.

Forslaget til bestemmelsen viderefører den hidtil gældende kapitalbegrebsterminologi i det gældende stk. 6 for forsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber. Forslaget medfører således ikke nogen ændring af reguleringen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber.

Til nr. 10 (§ 7, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 7, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensændring som følge af, at Danmarks Skibskreditfond i 2005 blev omdannet til Danmarks Skibskredit A/S.

Til nr. 11 (§ 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

De med lovforslaget foreslåede ændringer af § 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, implementerer artikel 12, stk. 1, i CRD IV.

Det foreslås at ændre kravet til startkapitalens størrelse fra 8 til 5 mio. euro, for virksomheder, der søger om tilladelse som pengeinstitut efter § 7, stk. 1, eller som realkreditinstitut efter § 8, stk. 1, således at kravet er det samme, som det der fremgår af artikel 12, stk. 1, i CRD IV.

Det foreslås derfor at nedsætte det lovbestemte startkapitalkrav for både penge- og realkreditinstitutter fra 8 til 5 mio. euro, således at startkapitalkravet er det samme, som minimumskapitalkravet i henhold til artikel 93 i CRR på 5 mio. euro. Startkapitalen skal som hidtil indbetales som aktiekapital og kan ikke opfyldes ved indbetaling til overkurs.

En virksomhed, der søger om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitutvirksomhed, skal foruden kravet om en startkapital altid sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, jf. § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Et nystartet penge- eller realkreditinstitut skal således altid have en vis buffer i forhold til minimumskapitalkravet ved opstart, således at det ikke får problemer med at overholde kapitalgrundlagskravene i artikel 92 i CRR. Instituttets bestyrelse og direktion skal fastsætte instituttets individuelle solvensbehov, jf. forslaget til § 124, stk. 2.

Udover ændringen af beløbsgrænserne er der ikke tilsigtet nogen materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 10, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at et investeringsforvaltningsselskab fremover skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 125.000 euro for at få tilladelse som investeringsforvaltningsselskab i henhold til § 10, stk. 1. For at få tilladelse til at blive medlem af et reguleret marked eller at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3 nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, skal et investeringsforvaltningsselskab have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 730.000 euro.

I den gældende § 10, stk. 4, er der fastsat højere krav til investeringsforvaltningsselskabers selskabskapital end det, der fremgår af UCITS-direktivet. Det højere krav svarer til de danske kapitalkrav til fondsmæglerselskaber.

Investeringsforvaltningsselskabers virksomhed og virksomheden i de fondsmæglerselskaber, der udfører skønsmæssig porteføljepleje ligner hinanden. Derfor har kapitalkravene hidtil til dels været ens. Investeringsforvaltningsselskaber udfører kollektiv porteføljeforvaltning og kan få tilladelse til skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning samt opbevaring af andele i investeringsforeninger m.v., men de kan ikke få tilladelse til at handle for egen regning, som fondsmæglerselskaber kan, men som kun få fondsmæglerselskaber har tilladelse til.

Med gennemførelsen af direktiv 2011/61/EF om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) skal forvaltere af alternative investeringsfonde have tilladelse, jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Investeringsforvaltningsselskaber kan også få tilladelse som forvalter. Den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskaber udøver med administration af danske UCITS m.v. svarer i vidt omfang til den virksomhed, som forvaltere af alternative investeringsfonde udøver. Ligheden mellem de to typer virksomhed understreges af, at forvaltere af alternative investeringsfonde og investeringsforvaltningsselskaber kan få dobbelttilladelse til også at udøve virksomhed som henholdsvis investeringsforvaltningsselskab eller forvalter af alternative investeringsfonde. Endvidere er kravene til en forvalters selskabskapital, jf. artikel 9 i FAIF-direktivet, identiske med selskabskapitalen i UCITS-direktivet.

På baggrund heraf foreslås en mere direktivnær implementering af kapitalkravene i UCITS-direktivet, hvorved kravene til investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde bliver ens, i det omfang, dette er foreneligt med de krav, der følger af UCITS-direktivet.

I overensstemmelse med UCITS-direktivet foreslås det, at investeringsforvaltningsselskaber, som ikke har tilladelse til at opbevare og forvalte andele udstedt af institutter for kollektiv investering (UCITS), skal have en selskabskapital på et beløb svarende til værdien af 125.000 euro.

Det foreslås endvidere, at investeringsforvaltningsselskaber som, udover tilladelsen som investeringsforvaltningsselskab, ønsker at få tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje med de i § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter og yde investeringsrådgivning, skal have en selskabskapital på et beløb svarende til værdien af 125.000 euro.

Investeringsforeninger m.v. og de investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer dem, har tidligere

haft mulighed for at blive medlem af et reguleret marked i medfør af bekendtgørelse om adgang til medlemskab af en fondsbørs for andre end værdipapirhandlere og Danmarks Nationalbank. Det samme har investeringsforvaltningsselskaber, der har fået tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje. Bekendtgørelsen er afløst af § 20, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter en operatør af et reguleret marked kan optage andre fysiske og juridiske personer, end værdipapirhandlere som nævnt i stk. 1, når disse fysiske og juridiske personer opfylder kravene i stk. 3.

Med forslaget kan investeringsforvaltningsselskaber med en selskabskapital på et beløb svarende til 730.000 euro få mulighed for medlemskab, hvis operatøren af et reguleret marked vil give selskabet denne mulighed. Da investeringsforvaltningsselskaber kun kan få tilladelse til at opbevare og forvalte de i § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter (andele i kollektive investeringsordninger m.v.), vil værdipapirhandler for individuelle kunder som led i porteføljeplejen altid skulle afvikles gennem den virksomhed, som fører kundens depot. Tilslutning til en clearingcentral kan således kun angå afvikling af handel med andele i UCITS. For disse investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse efter stk. 2 til denne aktivitet, foreslås det derfor, at de skal have en selskabskapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 730.000 euro. Hidtil har der ikke i Danmark været investeringsforvaltningsselskaber, der har været medlemmer af et reguleret marked eller tilsluttet en clearingcentral eller en værdipapircentral.

Til nr. 13 og 14 (§ 13, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 27 i CRR giver mulighed for, at institutter med anden selskabskonstruktion end aktieselskaber (gensidige selskaber, sparekasser og lignende) kan medregne andre kapitalinstrumenter end aktier i den egentlig kernekapital. De forenings-/fondsejede realkreditinstitutter i Danmark kan ikke, uanset at ejerskabet har en anden selskabskonstruktion end aktieselskaber, udstede disse instrumenter, på grund af instituttets selskabskonstruktion som aktieselskab, jf. gældende lov om finansiel virksomhed § 13, stk. 2.

Artikel 28 i CRR giver imidlertid mulighed for medregning af aktier med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder. Artikel 28 i CRR, fastlægger krav til kapitalinstrumenter, som kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder også krav til instrumenters betingelser vedrørende udlodning.

Det fremgår af artikel 28, stk. 5, i CRR, at en differentieret udlodning kun må afspejle differentierede stemmerettigheder. I den forbindelse må der kun foretages større udlodninger fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

Med henblik på at muliggøre at forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have aktieklasser uden stemmerettigheder. De omhandlede forenings-/fondsejede realkreditinstitutter fremgår af § 214 og § 214 a, i lov om finansiel virksomhed. Forslaget indebærer, at selskaberne kan hente kapital på aktiemarkedet og samtidig undlade at tildele aktionæren stemmerettigheder. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi med henblik på at undgå stemmeretsbegrænsninger. Forslaget herom er en følge af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

De nærmere vilkår for muligheder for at foretage differentieret udlodning fastsættes af EU-Kommisjonen på baggrund af en gennemførelsesmæssig teknisk standard udarbejdet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), jf. artikel 28, stk. 5, i CRR. Der vil blive fastsat en øvre grænse for, hvor meget højere udlodningen på en stemmeløs aktie kan være i forhold til udlodningen på en almindelig aktie, såfremt kapitalinstrumenterne skal kvalificere til egentlig kernekapital. I det foreliggende udkast til

standard, sendt i høring af EBA den 27. november 2013, er grænsen sat til 25 pct. Desuden ventes fastsat en øvre grænse for, hvor meget den samlede udlodning må blive forøget, som følge af højere udlodning på stemmeløse aktier. Her er i udkastet sat en grænse på 5 pct.

Til nr. 15 (§ 13, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede nyaffattelse af § 13, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, tilpasses bestemmelsens anvendelsesområde således, at der sikres overensstemmelse med CRR og standarder udstedt med hjemmel heri, herunder dens krav til kreditinstitutters og investeringsselskabers kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer.

Inden indførelsen af den gældende § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som blev indsat ved lov nr. 155 af 28. februar 2012, havde Finanstilsynet ikke bemyndigelse til at fastsætte regler for, hvilke af pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne kapitalinstrumenter, der kunne indgå i basiskapitalen, herunder ved indfrielse og erhvervelse af egne kapitalinstrumenter. Basiskapitalen var defineret som den kapital, institutterne skulle have for at leve op til kapitalkravene og bestod af aktie-, garant- og andelskapital, reserver, hybrid kernekapital og supplerende kapital efter fradrag.

Ligeledes var der i lov om finansiel virksomhed ikke krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skulle have Finanstilsynets godkendelse før erhvervelse eller indfrielse af deres egen aktie-, garant- og andelskapital. Der fandtes alene i § 13, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, et krav om, at en finansiel virksomhed ikke mod vederlag måtte erhverve egne aktier til eje eller pant, hvis den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet som følge af erhvervelsen ville overstige 10 pct. Denne bestemmelse er fortsat gældende. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for virksomhedens regning. Bestemmelsen indeholder således et forbud mod, at en finansiel virksomhed ejer eller erhverver egne aktier for mere end 10 pct. af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet.

Med indførelsen af den gældende § 13, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, fik Finanstilsynet hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte supplerende regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers indfrielse og erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser, der kunne indgå i basiskapitalen, herunder fastsættelse af regler for, hvornår institutterne måtte tilbagekøbe eller indfri kapitalbeviser, og hvad institutterne skulle gøre, før de foretog tilbagekøb eller indfriede kapitalbeviser indregnet i basiskapitalen samt, hvilke procedurer og krav, der skulle gælde i forbindelse med ansøgningsprocessen.

Baggrunden for indførelsen af den gældende § 13, stk. 4, var bl.a. en af Committee of European Banking Supervisors (CEBS) udstedt retningslinje af 14. juni 2010. CEBS er nu omdannet til en egentlig EU-tilsynsmyndighed, ved navn Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). Retningslinjen indeholdte 10 kriterier, som strammede op på kravene til kvaliteten af aktie-, garant- og andelskapital, hvis denne skulle kunne medregnes i basiskapitalen som egentlig kernekapital.

Kriterierne var krav til kapitalen, f.eks. at kapitalen regnskabsmæssigt skulle kunne indregnes som egenkapital, at kapitalen var permanent tilstede, at instituttet kunne undlade at udbetale udbytte, og at kapitalen reelt kunne tage tab før al anden kapital. Størstedelen af disse kriterier gennemførtes pr. 1. juli 2011 i dagældende bekendtgørelse om basiskapital. Senere gennemførtes kriteriet om, at Finanstilsynet skulle give tilladelse til, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet indløste eller erhvervede egne aktier, garant- og andelsbeviser.

Formålet med disse krav til kvaliteten af basiskapitalen var at sikre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller investeringsforvaltningsselskaber havde en tilstrækkelig modstandsdydgtighed i forhold til tab.

Som baggrund for indførelsen af den gældende § 13, stk. 4, blev det yderligere angivet, at der fremadrettet forventedes nye internationale bestemmelser om indfrielse eller erhvervelse af instrumenter, der kunne indgå i basiskapitalen i CRD IV, hvormed sådanne ændringer også ville kunne implementeres med bemyndigelsen.

Fra ikrafttrædelse af CRR vil de ovenfor omtalte krav i relation til kapitalgrundlag og kapitalgrundlags-elementer reguleres heri.

Konkret sker nyaffattelsen af § 13, stk. 4, der bliver stk. 5, i lov om finansiel virksomhed som følge af, at reglerne om opgørelse af basiskapitalen fremadrettet reguleres i CRR for penge- og realkreditinstitutters samt for hovedparten af fondsmæglerselskaberne. Det foreslås derfor, at der indsættes hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen for investeringsforvaltningsselskaber samt for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR.

Efter forslaget til § 13, stk. 5, har Finanstilsynet således bemyndigelse til at fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter, for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer samt til at udføre investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke må komme i gældsforhold til deres kunder. Med den foreslåede ændring af ordlyden sikres det, at § 13, stk. 5, er i overensstemmelse med CRR, herunder dennes krav til kapitalgrundlag og kapitalgrundlags-elementer. Bemyndigelsesbestemmelsen til at fastsætte regler vil med den foreslåede ændring ikke længere finde anvendelse for penge- og realkreditinstitutter samt hovedparterne af fondsmæglerselskaber, da disse fremover i stedet reguleres af CRR. Det foreslås præciseret i lovteksten, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for investeringsforvaltningsselskabers og visse fondsmæglerselskabers indløsning eller erhvervelse af egne udstedte instrumenter.

Forslaget til nyaffattelse af § 13, stk. 5, er en videreførelse af gældende ret for investeringsforvaltningsselskaber og visse fondsmæglere.

Finanstilsynet vil i medfør af § 13, stk. 5, kunne fastsætte regler om krav til egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget (tidligere basiskapitalen) for finansielle holdingvirksomheder, der ikke er omfattet af CRR. Disse regler forventes i udgangspunktet at svare til de regler, som gælder for finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af CRR, i relation til krav til egne instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget. Finanstilsynet vil derfor i videst muligt omfang fastsætte regler for disse finansielle holdingvirksomheder ved henvisninger til bestemmelser om opgørelse af kapitalgrundlaget i CRR.

Finanstilsynet kan for investeringsforvaltningholdingvirksomheder, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3 og 4, fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, som følger reglerne for opgørelse af kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber.

Til nr. 16 (§ 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 13, stk. 1, i CRD IV.

Forslaget til ændringen af § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, indeholder en henvisning til forslaget til § 313, som fastlægger en øvre grænse for, hvor mange poster det enkelte medlem af bestyrelsen i de omfattede virksomheder må varetage. Med forslaget til ændring stilles som krav for opnåelse af tilladelse til at drive finansiel virksomhed, at medlemmerne af bestyrelsen i den ansøgende virksomhed skal leve op til kravene i den foreslåede § 313. Kravet gælder såfremt virksomheden efter opnåelse af tilladelsen vil være omfattet af forslaget til den nye § 313, der alene gælder for systemisk vigtige finansielle institutter. Reglen sætter grænser for mængden af ledelsesposter for bestyrelsesmedlemmer i visse finansielle virksomheder.

Til nr. 17 (§ 14, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 14, stk. 2, 2. pkt., implementerer artikel 10 og artikel 14, stk. 1, i CRD IV.

Forslaget til § 14, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed indeholder et nyt krav om, at såfremt der ikke er ejere af kvalificerede ejerandele i en virksomhed, der søger om tilladelse til at drive penge- eller realkreditinstitut, skal virksomheden oplyse identiteten på de 20 største aktionærer.

Endvidere præciseres det i § 14, stk. 2, 3. pkt., at ansøgningen om tilladelse til at drive finansiel virksomhed skal indeholde en driftsplan, som indeholder oplysninger om arten af virksomhedens påtænkte forretninger og kreditinstitutts organisationsstruktur. Kravet følger af artikel 10 i CRD IV. Kravet om indsendelse af en driftsplan er ikke nyt, idet kravet også fremgik af artikel 7 i direktiv 2006/48/EF. Kravet var dog ikke direkte implementeret i lov om finansiel virksomhed, men fremgik af bemærkningerne til § 14 i lov om finansiel virksomhed. Kravet foreslås nu angivet direkte i loven. Driftsplanen skal blandt andet betrygge Finanstilsynet i, at de aktiviteter, som virksomheden ønsker at udøve svarer til det virksomheden søger om tilladelse til. Endvidere vurderer Finanstilsynet holdbarheden af virksomhedens forretningsmodel på baggrund af den indsendte driftsplan.

Finanstilsynet vil sædvanligvis kræve følgende oplysninger i forbindelse med ansøgningen om tilladelse:

1. virksomhedens vedtægter og udskrift af generalforsamlingsprotokollen vedrørende stiftelsen,
2. aktiekapitalens størrelse og dokumentation for dens indbetaling,
3. åbningsbalance og budget for de første 3 år,
4. beskrivelse af virksomhedens idegrundlag,
5. edb-anvendelse samt om tilslutning til edb-central,
6. revisorerklæring vedrørende edb-central og sikringsforanstaltninger omkring edb- bogføring,
7. forretningsorden for bestyrelsen,
8. bestyrelsens instruks til direktionen,
9. væsentlige forretningsgange,
10. revisors navn,
11. tidsplan for etablering/start,
12. indberetninger til brug for vurdering af egnethed og hæderlighed.

Til nr. 18 (§ 16 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 16 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed henviser til reglerne i bilag VI, 1. del, punkt 68-71, i direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Disse regler omhandler udstedelsen af dækkede obligationer, og de vil fremover være reguleret af artikel 129 i CRR. Som en konsekvens af dette foreslås det, at henvisningen i § 16 a, stk. 3, til bilag VI, 1. del, punkt 68-71 ændres således, at bestemmelsen i stedet henviser til artikel 129 i CRR vedrørende eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer.

Til nr. 19 (§ 25 og § 80, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 7 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 20 (§ 64, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede nyaffattelse af § 64, stk. 1, implementerer dele af artikel 91, stk. 1, i CRD IV, der præciserer kravene til det enkelte ledelsesmedlems kompetencer.

Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed skal, jf. det foreslåede § 64, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 64, stk. 1. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen er som hidtil forpligtet til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i § 64, stk. 2, der bliver til stk. 3, i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og efterfølgende, hvis forholdene ændres.

Der stilles som hidtil ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav, personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller et medlemskab af bestyrelsen, samt hvilken type virksomhed og forretningsmodel, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks virksomhed.

Som hidtil kan der ikke stilles et krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i finansielle virksomheders forhold. En særlig indsigt i en anden branche eller i lokale forhold, som er relevante for den finansielle virksomhed, kan således være tilstrækkelig. Ligeledes vil der i vurderingen af tværgående pensionskassers bestyrelsesmedlemmer blive taget højde for, at en del af pladserne i disse kassers bestyrelser er forbeholdt de af arbejdsmarkedets parter, der står bag de overenskomster, som udgør fundamentet for de omfattede pensionsordninger i pensionskassen.

Vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede § 64, stk. 1, skal foretages med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at lede et mindre, lokalt pengeinstitut, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en direktørpost i en stor landsdækkende bank. Derfor kan man ikke tage sin godkendelse af egnethed og hæderlighed (fit & proper) med sig fra én finansiel virksomhed til en anden.

De øvrige kompetencer i bestyrelsen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede § 64, stk. 1.

Det foreslåede § 64, stk. 2, implementerer artikel 91, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, i CRD IV. Bestemmelsen har til formål at sikre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed har den fornødne hæderlighed til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling. Den foreslåede bestemmelse præciserer de gældende krav til det enkelte ledelsesmedlems hæderlighed. Efter det foreslåede § 64, stk. 2, skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en finansiel virksomhed, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at

opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche.

§ 64, stk. 2, som bliver stk. 3, angiver de forhold, som kan medføre, at en person ikke anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme og dermed den fornødne hæderlighed.

Det kan f.eks. være vanskeligt at have tillid til, at en direktør i en finansiell virksomhed kan varetage virksomhedens og indskydernes interesser på betryggende vis, hvis f.eks. vedkommende via et selskab, som vedkommende ejer, har påført den finansielle virksomhed et tab, eller hvis Finanstilsynet gentagne gange må give virksomheden påbud, fordi den finansielle regulering på væsentlige områder ikke er overholdt, og der dermed er grund til at antage, at direktøren ikke vil varetage sin stilling på forsvarlig måde.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal effektivt kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse. De enkelte direktionsmedlemmer udgør selv en del af den daglige ledelse, og for disse direktionsmedlemmer omfatter begrebet »den daglige ledelse« derfor den øvrige del af den daglige ledelse end direktionsmedlemmet selv.

Kravene i det foreslåede § 64, stk. 2, skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en finansiell virksomhed, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse og dermed, om den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 64, stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen er som hidtil forpligtet til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i § 64, stk. 2, der bliver til stk. 3, i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og efterfølgende, hvis forholdene ændres.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at EBA kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved den hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. § 91, stk. 8, i CRD.

Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type af finansiell virksomhed, den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA, EIOPA, ICP og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af finansiell virksomhed, hvori den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Til nr. 21-23 (§ 64, stk. 4-6, i lov om finansiell virksomhed)

De foreslåede ændringer i § 64, stk. 4-6, i lov om finansiell virksomhed, indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 64, stk. 1 og 2.

Til nr. 24 (§ 64 a i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede § 64 a implementerer artikel 91, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., i CRD IV. Artikel 91 i CRD IV stiller krav om, at medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i virksomheden. Ledelsesorganet omfatter som udgangspunkt såvel direktion som bestyrelse i finansielle virksomheder, jf. artikel 3, stk. 2, i CRD IV.

Den foreslåede § 64 a fastsætter et generelt krav for alle ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, og vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

Vurderingen af, hvad der må anses for at udgøre tilstrækkelig tid til varetagelse af et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i den konkrete virksomhed og med udgangspunkt i den pågældende person, som bestrider hvervet eller stillingen. Det tidsforbrug, som er nødvendigt til varetagelse af én stilling i en finansiell virksomhed kan være et ganske andet end det, der kræves til varetagelse af en lignende stilling i en anden finansiell virksomhed, ligesom tidsforbruget forbundet med en stilling kan variere afhængigt af, hvem der bestrider stillingen, herunder hvilke kvalifikationer og erfaringer m.v. den pågældende har.

Ved tilstrækkelig tid til varetagelse af et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør forstås derfor den tid, som den pågældende forventeligt må skulle anvende til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling på forsvarlig vis.

I forbindelse med vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller sin stilling som direktør, bør vedkommendes øvrige erhvervsmæssige forpligtelser inddrages, herunder antallet og omfanget af den pågældendes øvrige direktør- og bestyrelsesposter.

Et medlem af bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv. Et medlem af bestyrelsen og direktion skal således med regelmæssige mellemrum vurdere, hvilket tidsforbrug, der er påkrævet, for at vedkommende kan varetage det pågældende hverv på forsvarlig vis, og dermed om vedkommende har afsat den fornødne tid.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer om, hvilke forhold, der kan tillægges vægt ved vurderingen af, hvad der skal anses for at være passende tid til et givet direktions- eller bestyrelseshverv.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 344 i lov om finansiell virksomhed, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv tage hensyn til, i hvilken type af finansiell virksomhed, den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA, EIOPA, ICP og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af finansiell virksomhed, hvori den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Til nr. 25 og 26 (§ 70, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiell virksomhed)

Men forslaget til ændring af § 70, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiell virksomhed er der alene tale om en konsekvensrettelse af, at der med lovforslaget indsættes et nyt nr. 4.

Til nr. 27 (§ 70, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Bestemmelsen implementerer artikel 91, stk. 10, i CRD IV.

Det foreslåede § 70, stk. 1, nr. 4, pålægger bestyrelsen en pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog stk. 6.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred

vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen. Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervsmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende virksomhed til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Med det foreslåede krav om, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes bestyrelsen til aktivt at fremme den for virksomheden relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at EBA kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved mangfoldigheden, der skal tages i betragtning ved udvælgelsen af medlemmer til ledelsesorganet, jf. artikel 91, stk. 10, i CRD IV.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 344 i lov om finansiel virksomhed, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politikken efter det foreslåede § 70, stk. 1, nr. 4, i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken type af finansiel virksomhed, vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA, EIOPA, ICP og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af finansiel virksomhed, som vurderingen vedrører.

Til nr. 28 (§ 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen implementerer artikel 91, stk. 1, 2. pkt., og stk. 7, i CRD IV.

Det foreslåede § 70, stk. 4, pålægger bestyrelsen i finansielle virksomheder at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Kravene til bestyrelsen i finansielle virksomheder er bl.a. fastlagt i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (Ledelsesbekendtgørelserne), der har hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for virksomheden og dens aktiviteter, jf. princippet i § 115 i selskabsloven.

Det indebærer, at bestyrelsen skal beslutte virksomhedens forretningsmodel, herunder vurdere virksomhedens risikoprofil og kapitalgrundlag, jf. § 70, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed. På baggrund heraf skal bestyrelsen vedtage relevante politikker på de væsentlige områder samt fastsætte skriftlige retningslinjer for direktionens arbejde, jf. § 70, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede § 70, stk. 4, understreger, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder den nødvendige viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden og håndtering af dens risici.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene.

Uanset virksomhedens forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af virksomheden, likviditet etc. I forhold til realkreditinstitutter vil det f.eks. være et krav, at der er kendskab til de særlige reguleringsmæssige rammer for disse virksomheder.

Ud over den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden. Som eksempel kan nævnes, at hvis en virksomhed har en stor ejendomseksponering i Danmark eller udlandet,

bør der være et eller flere bestyrelsesmedlemmer, der har erfaring med ejendomsmarkedet, men samtidig ikke er involveret i eller har tilknytning til virksomhedens eksponeringer.

Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed er særlig eksponeret mod en eller få brancher i Danmark eller udlandet, for eksempel i form af en væsentlig eksponering over for pantebreve og finansiering af pantebreve, hvor der bør være et eller flere bestyrelsesmedlemmer, der har erfaring med dette marked, men samtidig ikke er involveret i, eller har tilknytning til virksomhedens eksponeringer i forhold til pantebreve.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved den tilstrækkelige kollektive viden, faglige kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 344 i lov om finansiel virksomhed, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en bestyrelse i en finansiel virksomhed tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, tage hensyn til, i hvilken type af finansiel virksomhed, bestyrelsen sidder. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA, EIOPA, ICP og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den pågældende type af finansiel virksomhed.

Til nr. 29 (§ 70, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede *stk. 6* fastslår arbejdsdelingen mellem et nomineringsudvalg og bestyrelsen i forhold til pligten til at fastlægge en mangfoldighedspolitik. I bestemmelsen præciseres det, at i virksomheder, der har nedsat et nomineringsudvalg, er det udvalget, som er forpligtet til at varetage opfyldelsen af *stk. 1, nr. 4*. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 80 a, stk. 3, nr. 3, i lovforslaget.

Til nr. 30 (§ 70, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 70 i lov om finansiel virksomhed indeholder krav til bl.a. bestyrelsens overordnede og strategiske funktion, bestyrelsens fastlæggelse af retningslinjer til direktionen og til direktionens rapportering til bestyrelsen om virksomhedens risici. Bestemmelsen fastlår endvidere, at det er bestyrelsens ansvar at følge op på, om risikoprofil og politikker følges i virksomheden, og at bestyrelsen har pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis risikoprofilen ikke længere er ansvarlig for virksomheden.

Med lov nr. 1613 af 26. december 2013 er kravene i den gældende § 70, stk. 1-4 blevet udvidet til også at omfatte finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Efter den gældende § 70, stk. 5, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiel virksomhed i medfør af den gældende § 70, stk. 1-4.

Den foreslåede ændring af § 70, stk. 5, som bliver *stk. 7*, er en konsekvens af den ovennævnte udvidelse af § 70, og indebærer, at Finanstilsynet bemyndiges til også at fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen i en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed i medfør af den gældende § 70, stk. 1-4.

Med dette lovforslags § 1, nr. 28, foreslås indført en ny bestemmelse i § 70, stk. 4, hvorved det gældende *stk. 4* bliver til et nyt *stk. 5*. Bemyndigelsen i § 70, stk. 5, som bliver *stk. 7*, foreslås konsekvensrettet, så den fortsat vil omfatte det gældende *stk. 4*, som bliver *stk. 5*.

Bemyndigelsen i § 70, stk. 5, som bliver *stk. 7*, foreslås endvidere udvidet, så Finanstilsynet bemyndiges til også at fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiel virksomhed i medfør af den foreslåede § 70, stk. 4, jf. dette lovforslags § 1, nr. 28.

Det foreslås, at dette lovforslags § 1, nr. 28, træder i kraft den 1. april 2014 henset til, at de i lov nr. 1613 af 26. december 2013 indeholdte ændringer af § 70 har denne ikrafttrædelsesdato.

Til nr. 31 (§ 71, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 71, stk. 1, nr. 8, er en konsekvensændring af forslaget om at indsætte et § 71, stk. 1, nr. 10.

Til nr. 32 (§ 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås præciseret, at virksomhedens lønpolitik skal være skriftlig. Samtidig udgår ordet lønpraksis, idet denne forudsættes afspejlet i virksomhedens lønpolitik.

Til nr. 33 (§ 71, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 71, stk. 1, nr. 10, implementerer artikel 91, stk. 9, i CRD IV.

Det foreslåede § 71, stk. 1, nr. 10, pålægger finansielle virksomheder at sikre, at der afsættes de fornødne personalemæssige og økonomiske ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Formålet med bestemmelsen er at understøtte bestyrelsens arbejde med at sikre, at bestyrelsens medlemmer samlet set har en tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter, herunder de største risici, jf. det foreslåede § 70, stk. 4, samt at direktionen har den fornødne viden og erfaring til at varetage sit hverv med den daglige ledelse. Hvis bestyrelsen finder, at ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer eller direktionens kompetencer, skal virksomheden sikre, at der afsættes de fornødne ressourcer hertil. Og hvis bestyrelsen i øvrigt finder, at den har brug for at supplere de tilstedeværende kompetencer i bestyrelsen og/eller direktionen, og at dette ville kunne opnås ved efteruddannelseskurser, skal virksomheden sikre, at der afsættes de fornødne ressourcer hertil.

Afsættelse af personalemæssige ressourcer kan bl.a. være relevant i situationer, hvor nye medlemmer af bestyrelsen og direktionen tiltræder og gennemgår introduktionsforløb eller andre interne kurser.

Artikel 91, stk. 12, i CRD IV indeholder hjemmel til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) kan udstede retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. artikel 91, stk. 9, i CRD IV.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 344 i lov om finansiel virksomhed, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en virksomhed lever op til kravene i § 71, stk. 1, nr. 10, tage hensyn til, hvilken type af finansiel virksomhed, vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA, EIOPA, ICP og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den pågældende type af finansiel virksomhed, som vurderingen vedrører.

Til nr. 34 (§ 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, samt de specifikke aflønningskrav, der følger af CRD IV, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-10, § 77 b, stk. 2 og 3, § 77 c, og § 77 d, stk. 2 og 4, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal desuden sikre, at aflønning af bestyrelsen og direktionen i virksomheder, der ikke er direkte omfattet af § 77 a, stk. 1, men som indgår i en koncern med virksomheder omfattet af § 77 a, stk. 1, opfylder kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 92, stk. 1, i CRD IV, og er således ikke en særlig dansk

regel. Det fremgår af direktivbestemmelsen, at aflønningsreglerne skal efterleves på koncernniveau for moderselskaber og datterselskaber, herunder også datterselskaber og filialer etableret i udlandet. Hensynet bag kravet er bl.a. at modvirke omgåelsestilfælde, jf. punkt 67 i præamblen til CRD IV.

Danmark har med baggrund i den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor valgt at fastsætte strammere regler for aflønning end de, der følger af CRD IV. Det findes ikke hensigtsmæssigt at stille krav om, at danske finansielle virksomheder skal sikre, at de særlige danske aflønningsregler opfyldes i eksempelvis udenlandske virksomheder, der er i koncern med den danske finansielle virksomhed.

Det er derfor kun pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der vil være omfattet af forpligtelsen til at sikre, at aflønningsregler, der stammer fra CRD IV, dvs. de regler, som er oplistet i det foreslåede stk. 3, 1. pkt., skal være opfyldt på både moder- og datterselskabsniveau. Det indebærer, at hvis der er tale om en virksomhed omfattet af CRD IV (pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I), som er beliggende i Danmark, er denne virksomhed forpligtet til at sikre, at de øvrige selskaber, som indgår i den koncern, hvori denne virksomhed indgår, lever op til kravene, der udspringer af CRD IV. De udenlandske enheder skal således ikke leve op til de yderligere særlige danske regler efter den politiske aftale.

I praksis betyder dette, at pligten til at sikre, at aflønningsreglerne efterleves på koncernbasis ikke finder anvendelse på (i) kravet, der fastsætter et loft på 50 pct. for den variable løn til bestyrelse og direktion, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 1, som er yderligere begrænset til 20 pct. hvis virksomheden modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, jf. § 77 b, stk. 1, jf. dog nedenfor om at grænserne gældende for væsentlige risikotagere i stedet skal iagttages for bestyrelse og direktion (ii) loftet for brug af aktieoptioner på 12,5 pct. af den faste løn, jf. § 77 a, stk. 2, (iii) kravet om at lønpolitikken skal generalforsamlingsgodkendes, jf. § 77 d, stk. 1, og (iv) kravet om offentliggørelse af individuelle lønninger for medlemmer af bestyrelsen og direktionen, jf. § 77 d, stk. 3.

De øvrige ikke-finansielle virksomheder i koncernen bliver ikke som sådan omfattet af aflønningsreglerne, men vil kun være indirekte omfattet, fordi de er i koncern med et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I. Dette betyder f.eks., at en ikke-finansiell virksomhed i koncernen ikke selvstændigt skal efterleve aflønningsreglerne, herunder udarbejde lønpolitik, udpege væsentlige risikotagere, m.v. Men i det omfang den ikke-finansielle virksomhed i koncernen f.eks. beskæftiger ansatte, hvis aktiviteter på koncernniveau vil have væsentlig indflydelse på risikoprofilen for koncernen, herunder et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen, vil et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen skulle udpege også disse ansatte i den ikke-finansielle virksomhed som væsentlige risikotagere ud fra en koncernbetragtning. Begrænsningerne for udbetaling af variabel løn m.v. vil således indirekte finde anvendelse for disse udpegede væsentlige risikotagere i ikke-finansielle virksomheder. Idet vurderingen i dette tilfælde ikke skal foretages på virksomhedsniveau, men på koncernniveau, vil der skulle mere til, for at f.eks. ansattes aktiviteter vurderes at have væsentlig indflydelse på risikoprofilen ud fra en koncernbetragtning.

I forhold til loftet for variabel aflønning af medlemmer af direktionen og bestyrelsen er 50 pct. loftet (og 20 pct. ved statsstøtte m.v.) en skærpet grænse som følge af den danske politiske aftale. Efter CRD IV gælder der et 100 pct. loft, som under visse betingelser kan forhøjes til 200 pct., svarende til den foreslåede bestemmelse for væsentlige risikotagere i § 77 a, stk. 1, nr. 3. Da det efter det foreslåede § 71, stk. 3, alene er aflønningsregler, der stammer fra CRD IV, der skal efterleves på koncernniveau, foreslås det, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal sikre, at aflønning af bestyrelsen og direktionen i virksomheder, der ikke er direkte omfattet af § 77 a, stk. 1, men som indgår i en koncern med virksomheder omfattet af § 77 a, stk. 1, opfylder kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3. Dette vil i praksis betyde, at der for bestyrelse og direktion i koncernselskaber, der ikke er direkte

omfattet af aflønningsreglerne, vil gælde de samme grænser for variabel aflønning, som der gælder for andre væsentlige risikotagere. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3.

For danske forsikrings- og pensionsselskaber gælder, at de ikke er omfattet af reglerne i CRD IV, hvorfor de ikke forpligtes til at udbrede aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed på koncernbasis.

Til nr. 35 (§ 71 a i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 71 a gennemfører artikel 74, stk. 4, i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 1* foreslås, at der gennemføres krav om, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, skal have en genopretningsplan.

En genopretningsplan har først og fremmest til formål at forebygge, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I kommer i så alvorlige vanskeligheder, at det bliver nødvendigt at afvikle instituttet efter de nationale afviklingsregler. Genopretningsplanen kan således være med til at sikre, at der bliver reageret hurtigt på et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskab I's økonomiske problemer, og at genopretningsplanens foranstaltninger bliver sat i værk med henblik på at sikre pengeinstituttets, realkreditinstituttets eller fondsmæglerselskabet I's levedygtighed på længere sigt.

Vedrørende indholdet af genopretningsplanen, er det hensigten, at en genopretningsplan skal indeholde en beskrivelse af, hvilke kapital- og likviditetsforanstaltninger, der er nødvendige for at genoprette driften. Instituttet vil endvidere skulle identificere kritiske funktioner og opretholdelsen heraf. Herudover vil der i bekendtgørelsen blive stillet krav om, at instituttet skal beskrive, hvor det i øvrigt kan reducere de risikovægtede aktiver, herunder have overvejet mulige fusionsparter og et eventuelt frasalgs af forretningsenheder. Formålet med de nærmere krav til indholdet af genopretningsplaner er, at instituttet på forhånd får beskrevet hvilke handlemuligheder, det har i en krisesituation. Når instituttet på forhånd skal tage stilling til de eventuelle juridiske problemstillinger og skal forestille sig forskellige krisescenarier, er det med til at fremme, at der rent faktisk gribes tidligere ind, når krisen opstår. Ved at lave en »prøvekørsel« af krisesituationen får instituttet blandt andet overblik over f.eks. håndtering af derivater samt hvilke strategiske forretningsområder, der i væsentlig grad bidrager til instituttets omsætning og derfor skal særligt beskyttes. Genopretningsplanen kan også være med til at afdække flaskehalse i den interne beslutningsproces og at fremme muligheden for at sikre driftskontinuitet i genopretningsfasen.

Finanstilsynet vil, efter høring af Det Systemiske Risikoråd, kunne lempe på kravene til indholdet af en genopretningsplan på baggrund af et bestemt pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskab I's størrelse, forretningsmodel eller forbindelser med andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I eller indvirkning på det finansielle system generelt. De nærmere regler om kravene til indholdet af genopretningsplaner forventes udstedt i starten af 2014. Indtil bekendtgørelsen er udstedt vurderer Finanstilsynet, at det er tilstrækkeligt, at institutterne har en opdateret kapitalberedskabsplan.

Der foreslås med *stk. 2* indført adgang til, at Finanstilsynet efter høring af Det Systemiske Risikoråd kan dispensere fra kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan. Høringen er et krav, som følger direkte af artikel 74, stk. 4, i CRD IV. Finanstilsynet vil kunne dispensere fra kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan på baggrund af et eller flere pengeinstitutters, et realkreditinstitutters eller fondsmæglerselskabers I størrelse, forretningsmodel eller forbindelser med andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I eller indvirkning på det finansielle system generelt.

Finanstilsynet kan dispensere fra kravet, såfremt et bestemt instituts sammenbrud eksempelvis på grund af dets størrelse, forretningsmodel eller forbindelser med andre institutter eller det finansielle system generelt, ikke vurderes at ville få negative følger for finansmarkederne, andre institutter eller finansieringsvilkårene.

I Danmark er der en række mindre pengeinstitutter, som efter Finanstilsynets vurdering, falder ind under kriterierne for at dispensere fra kravet om udarbejdelse af genopretningsplaner. Henset til at pengeinstitutter med en balance under 1 mia. kr. har en ringe størrelse og simpel forretningsmodel med et lokalt virkeområde og med primært privatkunder forekommer det hensigtsmæssigt at undtage disse institutter fra kravet om genopretningsplaner. Samtidig har disse institutter heller ikke betydning for den finansielle stabilitet.

Fondsmæglerselskaber må ikke modtage indlån eller yde udlån, og fondsmæglerselskabers aktiviteter er begrænset. Disse selskaber vil derfor i tilfælde af økonomiske problemer kunne lukkes ned formentligt uden skadevirkning. Finanstilsynet vurderer på den baggrund, at det heller ikke vil være proportionalt i forhold til de nuværende fondsmæglerselskaber I at stille krav om genopretningsplaner. I tilfælde af, at der i fremtiden vil komme et eller flere meget store fondsmæglerselskaber I, anses det imidlertid for hensigtsmæssigt, at sådanne fondsmæglerselskaber vil være forpligtet til udarbejde en genopretningsplan i tilfælde af forringelse af den finansielle situation.

Dispensation kan gives specifikt til et eller flere navngivne institutter eller generelt til de institutter som opfylder de kriterier, som Finanstilsynet har fastlagt i dispensationen.

Med *stk. 3* foreslås der indsat en hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte krav til indholdet af en genopretningsplan, hvilket skal ske i en bekendtgørelse. For de nærmere krav til indholdet af en genopretningsplan henvises bemærkningerne til *stk. 1*.

Til nr. 36 (§ 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 75 stk. 3, er en konsekvensændring som følge af, at kapitalkravene for kreditinstitutter fremover er i CRR, og at §§ 124 og 125 på den baggrund foreslås ændret for så vidt angår henvisninger og terminologi, herunder at det foreslås, at kapitalkravene for investeringsforvaltningsselskaber for fremtiden skal være reguleret i den foreslåede § 126 a.

Til nr. 37 (§§ 75 a og 75 b i lov om finansiel virksomhed)

§ 75 a

Den foreslåede § 75 a gennemfører artikel 71, stk. 3, i CRD IV.

Det følger af det foreslåede § 75 a, *stk. 1*, at en finansiel virksomhed skal have en whistleblowerordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om, at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Data-tilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige i et pengeinstitut. Bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. stiller særlige krav til indretning af compliancefunktionen, herunder krav om uafhængighed af de afdelinger, som compliancefunktionen skal føre kontrol med. Udover compliancefunktionen vil andre funktioner, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder uafhængig af den ansattes foresatte, kunne varetage funktionen som ansvarlig for den uafhængige kanal.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det

kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området, men er et krav i henhold til CRD IV. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med jf. § 344, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget jf. § 344. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-Tidende.

En finansiell virksomhed skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområder, herunder bekendtgørelsen om pengeinstitutters videregivelse af kreditoplysninger. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en virksomheds whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på virksomhedens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at virksomheden i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har indgivet indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte der anvender ordningen kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt overfor en kollega eller overfor virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en virksomhed har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i den finansielle virksomhed også kunne indberette til den finansielle virksomheds whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En finansiell virksomhed kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En virksomhed kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og virksomheder, der benytter

sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en finansiel virksomhed, skal være opmærksomme på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en finansiel virksomhed, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 117 i lov om finansiel virksomhed eller § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 75 a, stk. 2, fastslår, at en virksomhed kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, artikel 155, stk. 1, TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang et forsikringselskab, et investeringsforvaltningsselskab og et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, og som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomhederne skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 75 a, stk. 3, 1. pkt., at for et forsikringselskab, et investeringsforvaltningsselskab og et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, finder bestemmelsens stk. 1 alene anvendelse når selskaberne beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at selskaberne har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 75 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at selskabet har ansat den sjette ansatte.

Bagatelgrænsen i henhold til stk. 3, gælder ikke for virksomheder omfattet af CRD IV, idet direktivet ikke giver mulighed for at undtage disse virksomheder.

Det foreslås endvidere i § 75 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 75 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

En virksomhed eller et direktionsmedlem kan ikke iagttage sin forpligtelse efter § 75 ved indberetning til virksomhedens whistleblowerordning.

§ 75 b

Den foreslåede § 75 b gennemfører artikel 71, stk. 2, litra b, i CRD IV.

Det foreslås i § 75 b, stk. 1, at en finansiell virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 75 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning omhandlende en virksomheds, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller en virksomheds whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 75 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 75 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse, i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 75 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 38 (§ 77 a, stk. 1, nr. 2-4, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i *nr. 2*, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. bekendtgørelse nr. 122 af 7. februar 2012 om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingselskaber, højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension for den enkelte væsentlige risikotager. Loftet gælder således for hver enkelt person.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 94 stk. 1, litra g, pkt. i, i CRD IV.

Loftet på 100 pct. for de såkaldte væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Dette svarer til fremgangsmåden ved opgørelse af 50 pct.-loftet for bestyrelse og direktion, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *nr. 3*, at virksomhedens øverste organ kan beslutte, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension. Da kravene i litra a-e er kumulative, skal alle kravene i litra a-e være opfyldte.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 94, stk. 1, litra g, punkt ii, i CRD IV, og de yderligere krav i litra a-e er en implementering af artikel 94, stk. 1, litra g, punkt ii, 2. afsnit, i CRD IV.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle væsentlige risikotagere eller vedrøre en del af de væsentlige risikotagere, f.eks. væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Det øverste organ kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af væsentlige risikotagere i virksomheden.

Beregningen af loftet på 200 pct. foretages som ved de 100 pct., jf. bemærkninger til § 77 a, stk. 1, nr. 2. I forhold til det øverste organs beslutning skal kravene i litra a-e opfyldes.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a, skal virksomheden senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling (generalforsamling, repræsentantskab m.v.) orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

Virksomheden kan benytte de kommunikationsmidler, som virksomheden normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra b, skal det øverste organ (generalforsamlingen m.v.) træffe beslutning om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden. Anbefalingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag.

Det er virksomheden, der skal udarbejde anbefalingen. Det vil være bestyrelsen, der på virksomhedens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være bestyrelsen, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til kapitalejerne.

Den detaljerede anbefaling skal gøre kapitalejerne i stand til at træffe beslutningen om en højere maksimal ratio på et oplyst grundlag, hvor bestyrelsen begrunder sin indstilling til generalforsamlingen. Væsentlige oplysninger, som f.eks., hvor mange ansatte, der vil blive berørt af en højere ratio samt deres arbejdsområder, skal fremgå af anbefalingen, herunder så kapitalejerne kan udlede, om den foreslåede højere ratio vil gælde for alle væsentlige risikotagere eller kun for nogle kategorier af væsentlige risikotagere, f.eks. kun for væsentlige risikotagere i nogle afdelinger i virksomheden. Desuden skal en vurdering af indvirkningen på virksomhedens kapitalgrundlag indgå i anbefalingen, så kapitalejerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres ejerandele i beslutningen.

Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs for-

samling. Virksomheden kan benytte de kommunikationsmidler, som virksomheden normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, skal virksomheden senest samtidig med fremsendelse af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingen.

Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i modstrid med virksomhedens forpligtelser efter lov om finansiel virksomhed og CRR, herunder særligt i forhold til kapitalkravene sammenholdt med virksomhedens risikoprofil. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt på bestyrelsens drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på virksomhedens kapitalforhold, herunder virksomhedens kapitalkrav, solvens og likviditet. Særligt hvis virksomheden modtager nogen form for statsstøtte, skal dette inddrages i vurderingen af, om en højere maksimal ratio er i modstrid med virksomhedens kapitalkrav.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra d, skal beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. f.eks. § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af kapitalejerne, således at sandsynligheden for at en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes.

I overensstemmelse med § 85 i selskabsloven regnes virksomhedens egne kapitalandele m.v. ikke med ved opgørelse af den repræsenterede kapital, ligesom der ikke kan afgives stemmer på disse kapitalandele.

Eventuelle stemmeretsbegrænsninger og stemmelofter respekteres efter bestemmelsen.

Efter nr. 3, litra d, må en ansat, som er kapitlejer i virksomheden ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.

Bestemmelsen følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejeres inhabilitet. Bestemmelsen skal sikre, at kapitalejere ikke er med til at tage beslutninger, som de selv har en væsentlig interesse i.

Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at kapitalejere som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på virksomhedens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så åbenbar og væsentlig, at kapitalejeren anses for inhabil.

En kapitlejer vil kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlig risikotager, og et eventuelt højere loft f.eks. vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte. Der kan dog forekomme andre situationer, hvor den ansatte er inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen om forhøjelse af loftet for variabel løn eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem til en kapitlejer, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Hvis beslutningen vedrører en ansat, som også er kapitlejer, må bestyrelsen foretage en vurdering af, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med virksomhedens interesse. Bestyrelsen må således foretages en konkret vurdering af, om beslutningen

vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte- eller kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte eller kapitalejere, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i virksomheden, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft. Bestyrelsens vurdering skal fremgå af bestyrelsens anbefaling til det øverste organ.

Hvis bestyrelsen vurderer, at en beslutning særligt angår den enkelte ansatte eller kapitalejer, eller en mindre gruppe af ansatte eller kapitalejere, som kan føre til inhabilitet, er det bestyrelsens ansvar at sikre, at dirigenten, inden generalforsamlingen finder sted, får instruktion om, hvilke enkelte ansatte eller kapitalejere, der efter bestyrelsens opfattelse vil være afskåret fra at deltage i afstemningen om forhøjelse af loft for variabel løn. Dette ændrer ikke på, at det ifølge selskabslovgivningens regler er den enkelte kapitalejer, der selv har ansvaret for at vurdere, om vedkommende er inhabil.

Efter forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra e, skal virksomheden senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

Virksomheden skal informere Finanstilsynet, både hvis det øverste organ beslutter at benytte et højere maksimalt loft for enten alle eller en del af virksomhedens væsentlige risikotagere, og hvis det øverste organ beslutter ikke at følge indstillingen ved ikke at vedtage forslaget med den krævede majoritet, jf. litra d ovenfor.

Det foreslås med ændringen af § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf, dvs. på det tidspunkt, hvor tildelingen af den variable løn finder sted, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 1 og 2, skal bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, og, hvor det er muligt og passende, af instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i CRR, eller af andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

Bestemmelsen er en implementering af CRD IV artikel 94, stk. 1, litra i, punkt i og ii.

Dele af den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den tidligere bestemmelse, herunder kravet om at mindst 50 pct. af en variabel løndel skal bestå af instrumenter. I forhold til typerne af instrumenter kan der som tidligere benyttes aktier og aktielignende instrumenter, ligesom det af konsekvenshensyn er tilføjet, at der kan benyttes tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, f.eks. garantbeviser. Derudover kan der benyttes tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Muligheden er begrænset til ikke-børsnoterede virksomheder, idet børsnoterede virksomheder må benytte deres børsnoterede aktier eller aktielignende instrumenter som f.eks. fantomaktier, idet disse bedst afspejler virksomhedens kreditværdighed.

Endvidere skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, og fondsmæglerselskaber,

der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, benytte instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i CRR eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). CRD IV artikel 94, stk. 2, giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler om disse typer af instrumenter i reguleringsmæssige tekniske standarder. Den bindende tekniske standard vil udgøre en forordning, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene for de virksomheder, som er omfattet af CRD IV. Der kan blive behov for, at Finanstilsynet fastsætter supplerende regler til den bindende tekniske standard, hvilket i så fald vil ske i medfør af hjemmelen i § 77 a, stk. 8. Den bindende tekniske standard er endnu ikke udarbejdet. Finanstilsynet vil forholde sig til indholdet, når standarden er vedtaget.

EBA har oplyst, at fortolkningen af hvornår det skal anses for hensigtsmæssigt at benytte instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i CRR eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern) vil indgå i den kommende revision af EBAs retningslinjer for aflønning. Indtil EBA har gennemført revisionen af retningslinjerne vil det være op til virksomheden selv at vurdere, hvornår det er muligt og hensigtsmæssigt at benytte instrumenter. Ved vurderingen skal virksomheden lægge vægt på sin kompleksitet, størrelse og risikoprofil.

De mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af en balance af de nævnte typer af instrumenter. Ved vurdering af om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer af instrumenter det er muligt at benytte ud fra virksomhedens juridiske struktur og størrelse, samt hvad der afspejler virksomhedens kreditværdighed, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel. Efter Finanstilsynets praksis kan en balance af instrumenter bestå af et enkelt finansielt produkt, såfremt den finansielle virksomhed kan give en passende begrundelse herfor. EBA har oplyst, at fortolkningen af direktivbestemmelsen, der ligger bag den danske bestemmelse i § 77 a, stk. 1, nr. 4, vil indgå i den kommende revision af EBAs retningslinjer for aflønning. Finanstilsynet vil forholde sig til de reviderede retningslinjer, når disse foreligger.

Muligheden for at instrumenterne kan udstedes i virksomhedens moderselskab, som ejer virksomheden fuldt ud, er en videreførelse af den tidligere bestemmelse, ligesom muligheden for at forsikringsselskaber kan benytte efterstilet gæld er en videreførelse af den tidligere bestemmelse. Der henvises derfor i det hele til bemærkningerne til § 1, nr. 24, i L 49 af 9. november 2010.

Til nr. 39 (§ 77 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Der er udelukkende tale om konsekvensrettelser som følge af, at bestemmelser om kapitalkrav og solvenskrav nu fremgår af § 124, § 125, § 126 a, § 127 og § 170 og for kreditinstitutter og investerings-selskaber ligeledes af CRR del III. Der henvises til forslagets bemærkninger til de nævnte kapitalbestemmelser. Desuden tilføjes en henvisning til solvenskravet i § 170 a. Dette sker som følge af, at § 77 a med ændringen ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 ikke kun omfatter finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, men også skal gælde for forsikringsholdingvirksomheder. Forsikringsholdingvirksomheder er ikke omfattet af § 170, men derimod af § 170 a.

Til nr. 40 (§ 77 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 38, indsættes et nyt nr. 3, i § 77 a, stk. 1.

Til nr. 41 (§ 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 38, indsættes et nyt nr. 3, i § 77 a, stk. 1.

Herudover foreslås det tilføjet i bestemmelsen, at det ved vurderingen af om den udskudte variable løndel skal udbetales, ligeledes er en betingelse for udbetaling, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. Betingelsen har den betydning, at selv i en situation, hvor virksomheden har haft et bonusudløsende resultat og både den pågældende og dennes afdeling har opfyldt sine øvrige resultatlønsforpligtelser (performet), kan den pågældende miste retten til op til 100 pct. af den udskudte variable løndel, hvis betingelsen ikke er opfyldt.

Tilføjjelsen af den yderligere betingelse er en implementering af artikel 94, stk. 1, litra n, 2, afsnit, i CRD IV. I forhold til at den pågældende ikke må have deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden set i forhold til størrelsen af virksomhedens kapitalgrundlag, kan dette f.eks. være tab som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd. Det kan også være tab virksomheden har lidt som følge af f.eks. uansvarlige investeringer og långivning, eller mangelfuld rådgivning af kunder eller lignende.

Derudover skal det medgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. For medlemmer af bestyrelsen og direktionen gælder der ved indtræden i ledelsen allerede krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed, ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterfølgende ændres. Både for personer, der er omfattet af en § 64-vurdering og for andre væsentlige risikotagere, der ikke måtte være det, vil vurderingen i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter § 64, stk. 3, herunder særligt nr. 4, uden at der dog er tale om en egentlig egnetheds- og hæderlighedsvurdering. Det må således vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke har varetaget eller vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Dette kan f.eks. være, hvis vedkommende har varetaget egne interesser fremfor virksomhedens interesser, har handlet uden for sine beføjelser, eller har ageret i sager, hvor vedkommende var inhabil. I det omfang medarbejdere, der er udpeget som væsentlige risikotagere, udfører opgaver, der er fastlagt i den finansielle regulering, vil varetagelsen af opgaverne tillige indgå i en vurdering af de pågældendes adfærd. Vurderingen skal foretages på udbetalingstidspunktet efter udskydelsesperiodens udløb.

Reduktion eller bortfald af den variable løndel skal ske, hvis blot en af betingelserne om udløsning af tab eller manglende opfyldelse af en passende standard for egnethed og hæderlighed, eller en af de allerede gældende betingelser vedrørende opfyldelsen af kriterier, der har dannet grundlag for beregning af den variable løndel, eller vedrørende virksomhedens økonomiske situation, er opfyldt.

Til nr. 42 (§ 77 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 8, indsættes en definition af variabel løn i § 5, stk. 1, nr. 42. og at der med lovforslagets § 1, nr. 38, indsættes et nyt nr. 3, i § 77 a, stk. 1.

Til nr. 43 (§ 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

I bestemmelsen foreslås det, at virksomhedens lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis den faste løndel og den variable løndel. Den faste løndel bør primært afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar og den variable løndel, som bør afspejle vedvarende og risikosteretjusterede resultater, hvor virksomheden ved opgørelsen af afkastet skal tage højde for de risici, der er forbundet med at opnå resultatet. Endvidere bør den variable løndel afspejle resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar.

Kravet implementerer artikel 92, stk. 2, litra g, i CRD IV. Kravet præciserer, at virksomheden skal skelne imellem, hvornår der benyttes fast løn, og hvornår der benyttes variabel løn.

Bestemmelsens 2. pkt. er en videreførelse af det tidligere 2. pkt. Der henvises i det hele til bemærkningerne til § 1, nr. 24, i L 49 af 9. november 2010.

Til nr. 44 (§ 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Udpegning af væsentlige risikotagere i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder er reguleret i § 2 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som er fastsat af Finanstilsynet med hjemmel i § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Efter denne bemyndigelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1. Forsikringsholdingvirksomheder er som følge af lov nr. 1613 af 26. december 2013 ligeledes omfattet af aflønningsreglerne, og hjemmelen gælder derfor ligeledes disse virksomheder.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fremadrettet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Denne bemyndigelse foreslås indført som en ny § 77 a, stk. 9.

Bemyndigelsen foreslås indført som et nyt stykke i § 77 a, da § 77 a indeholder regulering, der omfatter ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Bemyndigelsen foreslås tildelt erhvervs- og vækstministeren, da det følger af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, at afgrænsningen af væsentlige risikotagere på forsikrings- og pensionsområdet fastsættes af erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og Vækstministeren kan i den forbindelse tage udgangspunkt i EIOPA's standarder, når de foreligger.

For så vidt angår afgrænsningen af væsentlige risikotagere i penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I giver artikel 94, stk. 2, i CRD IV Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en reguleringsmæssig teknisk standard om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Hensynet bag indsættelsen af den reguleringsmæssige tekniske standard i direktivet er, at der ikke har været en harmoniseret tilgang til udpegning af væsentlige risikotagere i medlemslandene. Reglerne i den reguleringsmæssige tekniske standard er direkte gældende i EU/EØS-landene. Reglerne vil dog kun være direkte gældende for institutter omfattet af CRD IV, dvs. penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Den reguleringsmæssige tekniske standard er endnu ikke udarbejdet, men forventes udstedt i løbet af 2014.

Idet aflønningsreglerne gælder for hele den finansielle sektor i Danmark, vil der, når den oven for nævnte reguleringsmæssige tekniske standard træder i kraft, blive behov for at fastsætte regler for de finansielle virksomheder, som den reguleringsmæssige tekniske standard ikke kommer til at gælde direkte for. Endvidere kan der blive behov for at fastsætte supplerende regler på området for de virksomheder, som bliver omfattet af den reguleringsmæssige tekniske standard. Disse regler kan fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med den foreslåede bemyndigelse i § 77 a, stk. 9.

Til nr. 45 (§ 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at tilføje til bestemmelsen, at der alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen, hvis dette er berettiget. Bestemmelsen omhandler situationen, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte. Tilføjjelsen er en implementering af kravet i artikel 93, stk. 1, litra c, i CRD IV.

Ved berettiget forstås, at der foreligger særlige omstændigheder. Dette kan f.eks. være ekstraordinært

gode resultater i forhold til tidligere opnåede resultater, hvor bestyrelsen vurderer, at de gode resultater kan tilskrives en særlig indsats fra bestyrelsen eller direktionen. Begrundelsen for denne begrænsning er, at der skal udvises mådeholdenhed som følge af, at virksomheden har modtaget statsstøtte, som skal tilbagebetales, og at der derfor i særlig grad må tænkes på den kapitalsituation, som virksomheden befinder sig i. Det gældende krav, hvorefter den variable løndel til et medlem af bestyrelsen ikke må overstige 20 pct. af dennes faste honorar, skal iagttages, såfremt tildeling af variabel løn er berettiget.

Eftersom det er bestyrelsen som det øverste interne ledelsesorgan i virksomheden, der skal afgøre, om tildeling og udbetaling af variabel løn er berettiget, skal begrundelserne for, hvorfor det er berettiget, indgå i beretningen til den ordinære generalforsamling, ligesom det skal fremgå af virksomhedens lønpolitik, hvornår tildeling og udbetaling af variabel løn kan være berettiget (»say on pay«).

Til nr. 46 (§ 77 c, stk. 4, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til ændring af § 77 c, stk. 4, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed gennemfører dele af artikel 95, stk. 2, sidste pkt. i CRD IV, der fastslår, at et aflønningsudvalg skal varetage bl.a. offentlighedens interesse, når det forestår det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning.

De finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning, og med bestemmelsen fastslås det, at offentlighedens interesse skal inddrages af aflønningsudvalget i forbindelse med dets arbejde.

Kravet om nedsættelse af et aflønningsudvalg for virksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, blev indført sammen med en række andre regler om aflønning i forbindelse med CRD III. Disse regler om aflønning blev indført som opfølgning på den finansielle krise og havde til formål at medvirke til, at finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af ledelsen og af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, ikke fører til overdreven risikovillig adfærd, herunder at virksomhederne ikke risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 77 c i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 47 (§ 77 c, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til § 77 c, stk. 5, er en direktivnær implementering og gennemfører artikel 95, stk. 2, 3. pkt., i CRD IV, der fastslår, at hvis der i henhold til national ret er medarbejdervalgte medlemmer i virksomhedens bestyrelse, da skal et eller flere af de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer også være medlem af virksomhedens aflønningsudvalg.

Da aflønning er et centralt emne med betydning for alle ansatte i en finansiel virksomhed, er det vigtigt, at medarbejderne er sikret indflydelse på bestyrelsens arbejde med at fastlægge virksomhedens lønpolitik. Det foreslås derfor, at i virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i selskabslovens kapitel 8, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2. Ved at stille krav om, at mindst et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlemmer skal deltage i aflønningsudvalget, sikres det, at de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer får indflydelse på udarbejdelsen af virksomhedens lønpolitik i udvalget, og også ved behandling af andre aflønningsspørgsmål i udvalget. Det er den samlede bestyrelse, der udpeger medlemmer af aflønningsudvalget, herunder mindst et eventuelt medarbejdervalgt medlem.

Bestemmelsen i § 77 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed giver muligheder for at etablere et fælles aflønningsudvalg, hvis der er flere virksomheder inden for samme koncern, som har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg i medfør af stk. 1. Dette vil kunne medføre, at der nedsættes et fælles aflønningsudvalg i en finansiel virksomhed, som er omfattet af pligten til at nedsætte et aflønningsudvalg, men som ikke er omfattet af reglerne om medarbejderrepræsentation i selskabslovens kapitel 8. Hvis der etableres et fælles aflønningsudvalg i medfør af § 77 c, stk. 2, 1. pkt., og en eller flere af de omfattede virksomheder har

medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer i medfør af reglerne herom i selskabsloven, skal et eller flere af disse bestyrelsesmedlemmer være medlem af det fælles aflønningsudvalg.

De almindelige habilitetsregler finder anvendelse på bestyrelsens, herunder udvalgets, arbejde, og et bestyrelsesmedlem vil derfor ikke kunne deltage i behandlingen af aflønningsspørgsmål, hvor den pågældende har en personlig og eller økonomisk interesse i resultatet.

Det følger af § 4 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, at bestyrelsen skal fastlægge en lønpolitik for bestyrelsen, direktionen og ansatte, hvis aktiviteter har indflydelse på virksomhedens risikoprofil (væsentlige risikotagere).

Uanset at lønpolitikken skal omfatte bestyrelsens egne forhold, anses bestyrelsen ikke som inhabil i den sammenhæng. For så vidt angår medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, vil disse i kraft af deres bestyrelsespost automatisk anses for at være væsentlige risikotagere. Men udover bestyrelsesposten vil disse medarbejdere kunne være udpeget som væsentlige risikotagere i kraft af den pågældendes daglige job i virksomheden.

Et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem, der også er udpeget som væsentlig risikotager, i kraft af dennes daglige job i virksomheden, vil kun kunne være omfattet af inhabilitetskravene, hvis beslutninger, der tages i aflønningsudvalget, vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlige risikotager, og den pågældende beslutning vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis beslutningen alene vedrører visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte. Der kan dog også forekomme andre situationer, hvor den ansatte er inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Hvis beslutningen vedrører den ansatte, må det vurderes, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med virksomhedens interesse. Der må foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om indholdet af beslutningen er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i virksomheden, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive berørt af den foretagne beslutning.

Til nr. 48 (§ 77 d, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås præciseret, at virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Kravet om godkendelse af lønpolitikken (»say on pay«), følger af forslaget, der implementerer den politiske aftale, hvori det er besluttet, at der skal være en forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, som også sikrer kapitalejernes indflydelse på virksomhedens lønpolitik. Virksomhedens lønpolitik skal således fortsat godkendes af det øverste organ, hvilket typisk er generalforsamlingen, uanset om virksomheden benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som kapitalejerne skal tage stilling til.

Lønpolitikken skal som hidtil godkendes som et separat punkt på dagsordenen. En lønpolitik kan således eksempelvis ikke godkendes som en del af formandens beretning.

Hvis det øverste organ ikke godkender lønpolitikken, skal bestyrelsen udarbejde en ny lønpolitik, der

tager højde for det øverste organs bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for det øverste organ.

Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af virksomhedens øverste organ. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for direktionen og bestyrelsen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af virksomhedens øverste organ. Det vil være i modstrid med det nævnte »say-on-pay princip«, hvis ændrede dele af lønpolitikken kan benyttes for direktionen og bestyrelsen før virksomhedens øverste organ har taget stilling til den reviderede lønpolitik. For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik som hidtil benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik godkendes så af virksomhedens øverste organ ved førstkommende lejlighed. Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. § 71, stk. 1, nr. 9.

Da lønpolitikken ikke skal berøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, medmindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, betyder det også, at generalforsamlingen ikke vil skulle godkende lønforhold, der reguleres af det overenskomstdækkede område.

Til nr. 49 (§ 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre periodiseringen til optjente beløb i stedet for modtagne (udbetalte) beløb. Ved optjente beløb forstås både lønde, som er udbetalt, såvel som lønde, der endnu ikke er kommet til udbetaling.

For de virksomheder, som er omfattet af CRD IV, fremgår de generelle oplysningsforpligtelser om aflønning af artikel 450 i CRR. I artikel 450, stk. 1, litra j, i CRR er det angivet, at medlemsstaten kan kræve, at virksomheden oplyser om samlede lønninger for medlemmer af direktionen og bestyrelsen. Denne mulighed er benyttet med bestemmelsen i § 77 d, stk. 3, hvorved forslaget implementerer den danske politiske aftale om aflønning. Periodiseringen ændres, så denne svarer til den periodisering, der benyttes på europæisk plan.

For de virksomheder, der ikke er omfattet af CRD IV, gælder der via regler implementeret på baggrund af den politiske aftale om aflønning oplysningsforpligtelser svarende til de forpligtelser, der gælder for virksomheder, som er omfattet af CRD IV. Oplysningsforpligtelserne for de virksomheder, som ikke er omfattet af CRD IV, følger af § 77 d, stk. 3, og af bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Til nr. 50 (§ 78, stk. 1, og 5, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 7, vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 51 (§ 78, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3, og § 175 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel

virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 7, vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 52 (§ 78, stk. 4, § 80, stk. 4, 2. pkt., § 182, stk. 1, og § 415, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 7, vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 53 (§ 79 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 79 a, stk. 6, fastslår arbejdsdelingen mellem et nomineringsudvalg og bestyrelsen i forhold til pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen. I bestemmelsen præciseres det, at i virksomheder, der har nedsat et nomineringsudvalg, har udvalget en særskilt pligt til at varetage opfyldelsen af stk. 1, nr. 4. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 80 a, stk. 3, nr. 2.

Til nr. 54 (§ 80, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 7 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Med »påtage sig eksponeringer mod« henvises der til aftaletidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor aftalen, som medfører en eksponering, indgås.

Til nr. 55 (§ 80, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 7 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 56 (§ 80, stk. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 7, vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 57 (§ 80, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 7 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 58 (§§ 80 a-80 c i lov om finansiel virksomhed)

§ 80 a

Den foreslåede § 80 a implementerer artikel 88, stk. 2, i CRD IV, der kræver, at virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et nomineringsudvalg. De samme identifikationskrav er også gældende i direktivets bestemmelser om nedsættelse af et aflønningsudvalg, jf. artikel 95. Bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg er allerede implementeret i dansk ret i § 77 c i lov om finansiel virksomhed, da et tilsvarende krav om aflønningsudvalg fremgik af det tidligere kreditinstitutdirektiv.

De virksomheder, der er omfattet af artikel 88, stk. 2, i CRD IV, er penge- og realkreditinstitutter, samt fondsmæglerselskaber I. De pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg, må anses for at være af en sådan størrelse og organisering, at de også har behov for, at der nedsættes et nomineringsudvalg, der skal sikre, at bestyrelsen har det fornødne grundlag for at sikre, at bestyrelsen løbende har den påkrævede viden og erfaring. Nomineringsudvalget skal som led i varetagelsen af sine opgaver i videst muligt omfang løbende tage hensyn til behovet for at sikre, at ledelsesorganets beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader instituttets interesser som helhed, jf. således også artikel 88, stk. 2, 4. afsnit, i CRD IV.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder et krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som de to seneste regnskabsår på balancetidspunktet har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Ved balancetidspunkt forstås det tidspunkt, hvor virksomheden opgør sin balance i forbindelse med virksomhedens regnskabsaflæggelse.

Det følger af artikel 88, stk. 2, 1. afsnit, i CRD IV, at medlemmerne af nomineringsudvalget skal bestå af medlemmer af bestyrelsen, som ikke samtidig er medlem af direktionen i den pågældende virksomhed. Med henblik på at implementere dette foreslås det i § 80 a, *stk. 2*, at både formand

og medlemmerne af nomineringsudvalget skal findes blandt bestyrelsens medlemmer. På denne måde sikres det, at nomineringsudvalgets opgaver forankres hos en gruppe af bestyrelsens medlemmer, der med sin viden om og erfaring med bestyrelsens arbejde og forståelse for instituttets forhold, har et godt udgangspunkt til at nominere egnede kandidater til en bestyrelsespost i instituttet. Kravet om, at bestyrelsesmedlemmerne ikke samtidig må være medlem af direktionen i den pågældende virksomhed, er implementeret ved den gældende § 73 i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det blandt andet følger, at hvervet som bestyrelsesmedlem ikke er foreneligt med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed.

Det er op til de enkelte virksomheder at indordne sig på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der indføres vedrørende både nominerings- og risikoudvalg. En virksomheds bestyrelse kan således vælge at sammensætte disse på en måde, som indebærer, at der er personsammenfald mellem medlemmerne af de pågældende udvalg. Dette ændrer dog hverken på kravene til kompetencer eller opgaveporteføljen for de enkelte udvalg.

I det foreslåede stk. 3 fastlægges opgaverne for nomineringsudvalget, hvilket implementerer artikel 88, stk. 2, 2. afsnit, i CRD IV. Der er i vidt omfang tale om opgaver, som er en del af bestyrelsens samlede ansvarsområde, men nomineringsudvalget har en selvstændig forpligtelse til at forestå disse forhold. Grundlæggende skal bestyrelsen og dermed også nomineringsudvalget varetage den finansielle virksomheds interesser. Nomineringsudvalget skal derfor, når det findes relevant, vurdere, om bestyrelsens arbejde og beslutningsproces domineres til virksomhedens ugunst af enkelte interessenters interesser på en måde, der er skadelig for den finansielle virksomhed som sådan.

Medlemmer af bestyrelsen vælges af generalforsamlingen eller af repræsentantskabet, men det er ofte den siddende bestyrelse, der indstiller nye kandidater, når der er valg til bestyrelsen i virksomheden. Når bestyrelsen præsenterer en ny kandidat for generalforsamlingen eller repræsentantskabet, bør generalforsamlingen henholdsvis repræsentantskabet være bevidst om, hvilken viden og erfaring den enkelte kandidat har, og hvorfor denne viden og erfaring er relevant for bestyrelsens fremtidige arbejde. Med bestemmelsen i stk. 3, nr. 1, stilles der krav om, at nomineringsudvalget foreslår potentielle kandidater til den samlede bestyrelse, som herefter kan vælge at indstille den pågældende til valg på generalforsamlingen.

Udover at bestyrelsen skal have en række individuelle faglige kompetencer, er det vigtigt at sikre en mangfoldighed i sammensætning af bestyrelsen, som er med til at sikre, at flere vinkler på samme sag overvejes, og at alle interesser i bestyrelsen tilgodeses. Dette behov er i et vist omfang sikret med reglerne om medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, men også andre elementer kan medvirke til at sikre en fyldestgørende behandling af alle emner i bestyrelsen.

Nomineringsudvalget er efter *stk. 3, nr. 2*, forpligtet til at opstille et måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås. Det følger af den gældende § 79 a i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen i visse større finansielle virksomheder har pligt til at fastsætte måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. For virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af den foreslåede § 80 a, påhviler pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen dog nomineringsudvalget, jf. det foreslåede § 79 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Herudover pålægges nomineringsudvalget med det foreslåede stk. 3, nr. 2, en særskilt forpligtelse til at fastsætte måltallet og udarbejde politikken for så vidt angår bestyrelsens sammensætning.

På linje med den gældende § 79 a i lov om finansiel virksomhed er et køn underrepræsenteret, hvis det udgør mindre end 40 pct. Det er i den forbindelse uden betydning, hvilket køn, der udgør mindre end 40 pct. Nomineringsudvalget har således ikke en pligt til at opstille måltallet eller udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, når bestyrelsen har opnået en kønsfordeling, hvor intet af de to køn er repræsenteret med under 40 pct.

Det bemærkes, at nomineringsudvalget naturligvis vil være omfattet af henholdsvis kravet om opstilling af måltal og kravet om udarbejdelse af en politik, hvis kønsfordelingen ændrer sig, så et af kønnene bliver underrepræsenteret. Nomineringsudvalget skal således hurtigst muligt sørge for at opstille et måltal og udarbejde en politik.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 79 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed (lovforslag L17 af 3. oktober 2012).

Det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, pålægger nomineringsudvalget en selvstændig forpligtelse til at fastlægge en mangfoldighedspolitik, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. også det foreslåede § 70, stk. 6. I finansielle virksomheder, der ikke har nedsat et nomineringsudvalg, påhviler denne forpligtelse til at fastlægge en mangfoldighedspolitik virksomhedens bestyrelse, jf. det foreslåede § 70, stk. 1, nr. 4. En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen. Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervsmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står det enkelte nomineringsudvalg frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende virksomhed til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Nomineringsudvalget skal ud over at fastlægge en politik for mangfoldighed løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne mangfoldighed og rapportere til bestyrelsen herom, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 5*. Se bemærkningerne til det foreslåede *stk. 3, nr. 5*, nedenfor for en nærmere beskrivelse af denne vurdering. For en nærmere beskrivelse af kravene til mangfoldighedspolitikken henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 70, stk. 1, nr. 4.

Det er vigtigt, at der løbende sker en vurdering af, om bestyrelsens arbejde foregår på en hensigtsmæssig måde, herunder om sammensætningen af bestyrelsen og strukturer og processer for arbejdet i bestyrelsen er egnet til at varetage de opgaver, der påhviler bestyrelsen. Derfor skal nomineringsudvalget løbende og mindst én gang årligt vurdere, om der er behov for ændringer, og forelægge dette for den samlede bestyrelse. Dette krav fremgår af bestemmelsens *stk. 3, nr. 4*. Nomineringsudvalget skal således vurdere, om bestyrelsens størrelse er hensigtsmæssig i forhold til de opgaver, der skal varetages. Som eksempel på, hvornår en bestyrelses størrelse kan være uhensigtsmæssig, kan nævnes det tilfælde, hvor bestyrelsen består af for mange medlemmer, således at bestyrelsens arbejdsprocesser bliver for langtrukne, eller det tilfælde, hvor bestyrelsen består af for få medlemmer, således at opgavevaretagelsen kan påvirkes af, at der er for få til at løfte arbejdsbyrden. Nomineringsudvalget skal endvidere vurdere sammensætningen af bestyrelsen, herunder om sammensætningen af bestyrelsens medlemmer påvirker bestyrelsens opgavevaretagelse på en uhensigtsmæssig måde. Ved sammensætning forstås bl.a. både sammensætningen af konkrete personer og kompetencesammensætningen. Det kan således godt være personlige forhold hos en eller flere af bestyrelsens medlemmer, der har en uhensigtsmæssig virkning på bestyrelsens opgavevaretagelse. Derfor skal bestyrelsen, efter det foreslåede *stk. 5*, tillige løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagen ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Nomineringsudvalget skal tillige efter det foreslåede *stk. 3, nr. 4*, vurdere bestyrelsens resultater set i forhold til de opgaver, som bestyrelsen skal varetage, herunder vurdere, om ændringer i bestyrelsen og dens måde at arbejde på ville kunne forbedre de af bestyrelsen opnåede resultater.

Nomineringsudvalget skal også vurdere bestyrelsens struktur i forhold til dens arbejdsopgaver, herunder vurdere, om bestyrelsens opgavevaretagelse kunne struktureres på en mere hensigtsmæssig måde. Dette kan bl.a. omfatte omstruktureringer til gavn for bestyrelsens arbejdsprocesser f.eks. i forhold til beslutningsprocesser, rapporteringskrav m.v.

Nomineringsudvalget skal rapportere til den samlede bestyrelse, når udvalget har foretaget en vurdering efter stk. 3, nr. 4, uanset om udvalget anbefaler ændringer til bestyrelsen.

Nomineringsudvalget skal endvidere løbende foretage en vurdering af, om den samlede bestyrelses viden og erfaring er tilstrækkelig til at drive virksomheden på forsvarlig vis. Derfor skal nomineringsudvalget løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring. Endvidere skal nomineringsudvalget løbende vurdere, om det enkelte bestyrelsesmedlem fortsat lever op til kravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed, herunder om der er indtrådt forhold, der kan medføre en ændring af, om den pågældende fortsat skal anses for at være hæderlig og egnet. Dette følger af forslaget til § 80 a, stk. 3, nr. 5.

Vurderingen af, om bestyrelsen besidder den fornødne viden og erfaring, bør tage udgangspunkt i en vurdering af virksomhedens forretningsmodel og de hermed forbundne risici. På baggrund af dette skal nomineringsudvalget vurdere hvilke kompetencer, der er nødvendige at have blandt bestyrelsens medlemmer, for at bestyrelsen samlet set kan varetage ledelsen af den pågældende finansielle virksomhed på forsvarlig vis. Ved at sammenholde disse kompetencer med dem, der samlet set er til stede blandt den siddende bestyrelse, kan nomineringsudvalget vurdere, om den samlede bestyrelses viden og erfaring er tilstrækkelig til at drive virksomheden på forsvarlig vis.

Såfremt nomineringsudvalget finder, at bestyrelsens viden og erfaring ikke er tilstrækkelig til at lede den finansielle virksomhed på forsvarlig vis, skal nomineringsudvalget anbefale ændringer til bestyrelsen. Nomineringsudvalget kan i den forbindelse anbefale, at bestyrelsens kompetencer suppleres inden for nogle nærmere angivne områder. Nomineringsudvalgets anbefaling kan indeholde en angivelse af, om bestyrelsens kompetencer efter udvalgets vurdering kan suppleres ved efteruddannelse til de siddende bestyrelsesmedlemmer, eller om bestyrelsen skal suppleres med nye medlemmer, som besidder de pågældende kompetencer.

Det er bestyrelsen, som har ansvaret for at sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. den foreslåede § 70, stk. 4. Det er således også bestyrelsen, der træffer beslutning om, hvorvidt dens kompetencer skal suppleres, og hvorledes dette i givet fald skal ske.

Nomineringsudvalget skal endvidere løbende og mindst én gang årligt vurdere, om det enkelte medlem af bestyrelsen lever op til kravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed om egnethed og hæderlighed (fit & proper), og udvalget skal på den baggrund rapportere til bestyrelsen. Nomineringsudvalgets vurdering af det enkelte medlem har til formål at sikre, at alle bestyrelsens medlemmer fortsat opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, herunder ved at vurdere, om der er indtrådt forhold, som kan ændre grundlaget for vurderingen af, om et medlem skal anses for at være egnet og hæderlig.

Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en finansiell virksomhed, påser Finanstilsynet, om vedkommende opfylder kravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed om egnethed og hæderlighed (fit & proper). Disse krav skal være opfyldt på tiltrædelsestidspunktet og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen er derfor forpligtet til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i § 64, stk. 2, der bliver til stk. 3, i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og efterfølgende, hvis forholdene ændres. Det er fortsat det enkelte medlem, der er forpligtet til at meddele Finanstilsynet, hvis der på et tidspunkt efter, at vedkommende er blevet godkendt som egnet og hæderlig (fit & proper), sker ændringer i de forhold, som er omfattet af § 64, stk. 2. Det er fortsat Finanstilsynet, der påser, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder lever op til kravene i § 64 i lov om finansiel virksomhed. Nomineringsudvalgets rapportering til bestyrelsen er således en orientering af bestyrelsen om udvalgets vurdering af, om bestyrelsesmedlemmerne opfylder § 64.

Nomineringsudvalget skal rapportere til den samlede bestyrelse, når udvalget har foretaget en vurdering efter stk. 3, nr. 5, uanset om udvalget anbefaler ændringer til bestyrelsen.

Hvis der i virksomheden er udarbejdet en politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, skal nomineringsudvalget løbende gennemgå denne politik. Dette krav er fastslået i bestemmelsens *stk. 3, nr. 6*. Eventuelle anbefalinger, som nomineringsudvalget måtte have på baggrund af denne gennemgang, skal forelægges for den samlede bestyrelse.

Inden nomineringsudvalget foreslår en kandidat til bestyrelsen, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 1*, skal udvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil. På denne måde bliver det klart for den siddende bestyrelse og eventuelle nye medlemmer, hvad der forventes af ressourceforbrug fra det enkelte medlem. Dette følger af bestemmelsen i det foreslåede *§ 80 a, stk. 4*. Beskrivelsen skal således angive de funktioner, som er knyttet til en bestemt bestyrelsespost, og de kvalifikationer, som posten kræver. Disse kvalifikationer kan både vedrøre mere generelle kvalifikationer, som er nødvendige at besidde for at kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed, og eventuelle mere specifikke kvalifikationer, som et nyt bestyrelsesmedlem skal besidde, fordi bestyrelsens samlede kompetencer skal suppleres.

Det foreslåede *§ 80 a, stk. 5*, fastslår, at nomineringsudvalget løbende skal sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe af personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed. *§ 80 a, stk. 5*, implementerer artikel 88, stk. 2, 4. afsnit, i CRD IV.

Bestyrelsen er et kollektivt organ, der kollektivt besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Det er derfor vigtigt, at bestyrelsen træffer beslutning som et kollektiv, hvor alle bestyrelsens medlemmer har mulighed for at deltage i behandlingen af bestyrelsesanliggender. Nomineringsudvalget har derfor til opgave at vurdere, om bestyrelsens sammensætning skaber en sådan dynamik, at bestyrelsens behandling af sager m.v. reelt set domineres af et enkelt bestyrelsesmedlem eller en lille gruppe af bestyrelsesmedlemmer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed. Dette kan eksempelvis være i tilfælde, hvor dynamikken i bestyrelsen medfører, at nogle bestyrelsesmedlemmers viden og erfaring ikke bliver inddraget i et tilstrækkeligt omfang i forbindelse med behandling af sager, hvor denne viden og erfaring er relevant.

Da indførelse af et nomineringsudvalg har til formål at sikre, at de i bestemmelsen nævnte emner behandles indgående, er det af afgørende betydning, at nomineringsudvalget har mulighed for at anvende de fornødne ressourcer til at udføre deres arbejde. Bestemmelsen i *stk. 6* pålægger således virksomheden et ansvar for at sikre, at et nomineringsudvalg kan få de nødvendige ressourcer hertil, herunder økonomiske ressourcer. Bestemmelsen har ikke til hensigt at ændre på reglerne om tavshedspligt i §§ 117 og 118 i lov om finansiell virksomhed, som gælder fuldt ud ved brug af eksterne konsulenter.

Efter den foreslåede *§ 80 c, stk. 1*, skal virksomheder omfattet af *§ 80 a* offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden opfylder kravene i *§ 80 a, stk. 1 og 3*, om nedsættelse af et nomineringsudvalg. Oplysningerne skal offentliggøres på virksomhedens hjemmeside, og oplysningsforpligtelsen gælder kun virksomheder, som har en hjemmeside. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til *§ 80 c*.

§ 80 b

Forslaget til *§ 80 b* i lov om finansiell virksomhed implementerer artikel 76 i CRD IV, der fastlægger, at virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et risikoudvalg. De samme identifikationskrav er også gældende i direktivets bestemmelser om nedsættelse af et aflønningsudvalg, jf. artikel 95. Bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg er allerede implementeret i dansk ret i *§ 77 c* i lov om finansiell virksomhed, da et tilsvarende krav om aflønningsudvalg fremgik af det tidligere kreditinstitutdirektiv.

De virksomheder, der er omfattet af artikel 76 i CRD IV er penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I. De pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet

af bestemmelsen om nedsættelse af et aflønningsudvalg, må anses for at være af en sådan størrelse og organisering, at de også har behov for, at der nedsættes et risikoudvalg.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder derfor et krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg.

Det foreslåede risikoudvalg skal bevirke, at bestyrelsen i virksomheden har det fornødne grundlag for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for. Risikoudvalget vil komme til at udøve et vigtigt stykke arbejde.

Med det foreslåede *stk. 2* fastlægges, at både formand og medlemmerne af risikoudvalget skal findes blandt medlemmerne i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I's bestyrelse. På denne måde sikres det, at risikoudvalgets opgaver forankres blandt medlemmerne af bestyrelsen, der med sin viden om og erfaring med bestyrelsens arbejde og forståelse for virksomhedens forhold har et godt udgangspunkt til at tage stilling til de risici, som virksomheden er udsat for, herunder hvordan disse håndteres. Dette er en implementering af artikel 76, stk. 3, i CRD IV. Det fremgår endvidere af det foreslåede *stk. 2*, at formanden og medlemmerne af risikoudvalget skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici. Ved nedsættelse af risikoudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af risikoudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige for at forstå samtlige af de risici, som gør sig gældende for den pågældende virksomhed.

En virksomheds bestyrelse, der er forpligtet til at nedsætte to eller flere udvalg bestående af medlemmer af bestyrelsen, kan sammensætte disse på en måde, som indebærer, at der er fuldstændig personsammenfald mellem medlemmerne af de pågældende udvalg. Dette ændrer dog hverken på kravene til kompetencer eller opgaveporteføljen for de enkelte udvalg.

Med forslaget til *stk. 3* fastlægges de opgaver, som risikoudvalget har ansvaret for at varetage. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et overblik over virksomhedens faktiske risikobillede, og som derved skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen er bevidst om risici, når der træffes forretningsmæssige beslutninger i bestyrelsen. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for styring af virksomhedens risici, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde.

Det er af stor betydning, at bestyrelsen løbende har fokus på virksomhedens risikoprofil både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger. Risikoudvalget skal derfor løbende danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til forretningsmodellen for virksomheden. Risikoudvalget skal rådgive den samlede bestyrelse om virksomhedens risikostrategi, hvilket fastslås i forslaget til *nr. 1*. Denne rådgivning bør gives på baggrund af en grundig analyse af de risici, der har betydning for bestyrelsens beslutninger i forhold til justeringer af virksomhedens forretningsmodel. Risikoudvalget skal i den forbindelse rådgive bestyrelsen om nødvendige tilpasninger af risikostrategien, herunder tilpasninger som følge af ændringer i virksomhedens forretningsmodel og tilpasninger, som nødvendiggøres af øvrige forhold så som markedsudviklingen m.v.

Dette understøttes af forslaget til *nr. 2*, der fastslår, at risikoudvalget skal deltage i overvågningen af, om virksomhedens risikostrategi implementeres korrekt i virksomheden. Risikoudvalget skal i den forbindelse sikre, at bl.a. de forretningsgange, arbejdsbeskrivelser m.v., der gælder for virksomheden, opdateres i forbindelse med, at der sker ændringer i virksomhedens risikostrategi.

Med forslaget til *nr. 3* sikres det, at risikoudvalget tager særskilt stilling til de risici, der er forbundet med virksomhedens udbud af finansielle produkter og tjenesteydelser. Risikoudvalget skal vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som virksomheden handler med eller ønsker at handle med,

er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil. Herunder skal risikoudvalget vurdere, om risiciene er acceptable, om produkterne kan håndteres af virksomheden og om den indtjening, som virksomheden kan få på produkterne, står mål med risiciene ved produkterne. Hvis produkternes risici og indtjening ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, eller de ikke kan håndteres, skal risikoudvalget udarbejde forslag til afhjælpning. Dette kan eksempelvis betyde, at virksomheden helt undlader at handle med de pågældende produkter. Med produkter menes alle de produkter og produktgrupper, som virksomheden handler med og som har en betydning for indtjeningen.

Endelig skal risikoudvalget vurdere, om den aflønningsstruktur, der er valgt i virksomheden, tager højde for virksomhedens risici, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunktet herfor. Pligten i forslaget til *nr. 4* ændrer ikke på de opgaver, der påhviler et eventuelt aflønningsudvalg i virksomheden, men risikoudvalget har en særlig forpligtelse på dette område. Risikoudvalgets endelige vurdering forelægges den samlede bestyrelse.

Bestemmelsen i stk. 3 er en implementering af artikel 76, stk. 3, og artikel 76, stk. 4, 1. afsnit, i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 4* fastlægges det, at risikoudvalget skal have adgang til al relevant information, herunder hos virksomhedens risikostyringsfunktion udpeget i overensstemmelse med reglerne herom i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (§ 71-bekendtgørelsen), der skal medvirke til at sikre, at udvalget kan danne sig det overblik over virksomhedens risici, som udvalget har behov for, for at kunne udføre sine opgaver.

Det følger af § 71-bekendtgørelsen, at direktionen skal udpege en risikoansvarlig, der skal være ansvarlig for, at risikostyring i virksomheden sker på betryggende vis, herunder for at skabe et overblik over virksomhedens risici og det samlede risikobillede. Virksomhedens risikoansvarlige forestår virksomhedens risikostyringsfunktion.

Risikostyringsfunktionen skal have et samlet overblik over virksomheden og virksomhedens risikoeksponeringer med henblik på at kunne vurdere, om der er en betryggende styring heraf. Risikostyringsfunktionen skal sikre, at alle væsentlige risici i virksomheden, herunder risici, der går på tværs af virksomhedens organisation, identificeres, måles, håndteres og rapporteres korrekt.

Således skal risikoudvalget have adgang til information fra dels de enheder i organisationen, der har information om virksomhedens risici, og dels mulighed for at indhente ekstern rådgivning. Ekstern rådgivning kan indhentes, hvis dette vurderes nødvendigt og relevant af udvalgets medlemmer.

Det er væsentligt for risikoudvalgets arbejde, at udvalget har den fornødne information fra andre dele af den finansielle virksomhed til at udvalget kan løfte sine opgaver. Derfor bestemmes det i forslaget til *stk. 5*, at risikoudvalget løbende skal tage stilling til omfanget og frekvensen af den information, som er nødvendigt for udvalgets arbejde og derfor skal tilgå udvalget. Bestemmelsen er en implementering af artikel 76, stk. 4, 2. afsnit, i CRD IV.

§ 80 c

Forslaget til § 80 c i lov om finansiell virksomhed implementerer artikel 96 i CRD IV, der fastlægger, at virksomheder, som har en hjemmeside, der skal forklare, hvorledes virksomheden opfylder kravene i artikel 88 til 95 i CRD IV.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder krav om, at virksomhederne skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c, § 80 a, stk. 1 og stk. 3, nr. 3, i det omfang, de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Den enkelte virksomhed skal således offentliggøre, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, om fastlæggelse af en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, kravet i § 71,

stk. 1, nr. 10, om afsættelse af de nødvendige ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen, kravene i § 77 a, stk. 1-7, om variabel løn, kravene i § 77 b, stk. 1 og 3, om variabel løn tildelt af virksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, kravene i § 77 c om nedsættelse af et aflønningsudvalg og kravene i § 80 a, stk. 1 og stk. 3, nr. 3, om nedsættelse af et nomineringsudvalg og om dettes fastlæggelse af en politik for mangfoldighed i bestyrelsen.

Den enkelte virksomhed skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til de af de nævnte krav, som finder anvendelse på virksomheden. Det er tilstrækkeligt til opfyldelse af kravet i det foreslåede § 80 c, stk. 1, eksempelvis i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger om, hvordan en virksomhed lever op til kravene i § 80 a, stk. 1, at offentliggøre oplysninger om, at virksomhedens bestyrelse har nedsat et nomineringsudvalg.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I offentliggøre oplysninger om, hvorledes virksomheden fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med virksomhedens ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter. Dette krav finder anvendelse på virksomheder, som har en hjemmeside.

Det foreslåede *stk. 2* implementerer artikel 96 i CRD IV for så vidt angår virksomheders offentliggørelse af, hvordan de lever op til kravet i artikel 88, stk. 1. Artikel 88, stk. 1, er implementeret i bekendtgørelse nr. 1325 af 1. december 2010 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., men offentliggørelseskravet foreslås indsat i lov om finansiel virksomhed sammen med en række andre krav om offentliggørelse, som følger af artikel 96 i CRD IV.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder krav om, at virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1 og 2 skal ske på virksomhedens hjemmeside et sted, hvor det naturligt hører hjemme. Offentliggørelsen skal således ske på den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender som kommunikationsmiddel i forhold til sine interessenter. Det er således ikke et krav, at virksomheden skal eje hjemmesiden. F.eks. er det i overensstemmelse med bestemmelsen, hvis virksomheden offentliggør oplysningerne på en koncernhjemmeside, der tilhører en anden juridisk enhed end virksomheden selv.

Til nr. 59 og 60 (§ 81, stk. 3 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 28 og 29 i CRR giver mulighed for medregning af garantkapital som egentlig kernekapital med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder. Artikel 28 og 29 i CRR fastlægger krav til kapitalinstrumenter, som kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder også krav til instrumenters betingelser vedrørende udlodning, når instrumentet udstedes af garantsparekasser.

Med de gældende regler for garantsparekassers stemmerettigheder medfører artikel 28 i CRR, at garantsparekasser ikke har mulighed for at foretage differentieret udlodning. Med henblik på at muliggøre at garantsparekasser fortsat kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have garantklasser med forskellige stemmerettigheder, herunder uden stemmerettigheder. Repræsentantskabet i den enkelte sparekasse vil således træffe beslutning om garantklasser med væsentlig større indflydelse end andre.

Med forslaget til ændring af § 81, stk. 3 og 5, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en ændring for garantsparekasser, så de kan fortsætte med forskellige garantklasser, herunder have garantklasser uden stemmerettigheder, med henblik på at kunne foretage differentieret udlodning.

Der vil ikke være noget til hinder for, at erhvervelse af garantbeviser uden stemmeret gøres betinget af besiddelse af garantbeviser med stemmeret.

Til nr. 61 (§ 83, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 28 og 29 i CRR giver mulighed for medregning af garantkapital som egentlig kernekapital med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder. Artikel 28 og 29 i CRR fastlægger krav til kapitalinstrumenter, som kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder også krav til instrumenters betingelser vedrørende udlodning, når instrumentet udstedes af garantsparekasser.

De nærmere vilkår for muligheder for at foretage differentieret udlodning fastsættes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i en reguleringsmæssig teknisk standard om, hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget. EBA vil forelægge disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

I det foreliggende udkast til standard, sendt i høring af EBA den 27. november 2013, er fastsat en øvre grænse for, hvor meget højere udlodningen på et stemmeløst garantbevis kan være i forhold til udlodningen på et garantbevis med stemmeret. Desuden foreslås en øvre grænse for, hvor meget den samlede udlodning må blive forøget som følge af højere udlodning på garantbeviser med få eller ingen stemmerettigheder.

En af betingelserne for at anvende lempeligere udlodningsbegrænsninger ventes at blive et krav om, at stemmefordelingen fremgår af vedtægterne.

Til nr. 62 og 63 (§§ 83 a, 83 b, 87 a og 87 b i lov om finansiel virksomhed)

83 a og 87 a

De foreslåede §§ 83a og 87 a, i lov om finansiel virksomhed sikrer, at spare- og andelskasser kan anvende artikel 29, stk. 3, i CRR.

Med de foreslåede nye bestemmelser i §§ 83 a og 87 a sikres det, at et vedtægtsbestemt loft for og begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garant- eller andelskapital ikke er til hinder for, at kapitalen kan medregnes til instituttets egentlige kernekapital. Det er således muligt for spare- og andelskasser at udnytte bestemmelsen i artikel 29, stk. 3, i CRR, hvorefter en spare- eller andelskasses kapitalinstrumenter kan indeholde et loft for eller en begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning, hvis dette fremgår af national lovgivning. Bestemmelsen i artikel 29, stk. 3, i CRR er en undtagelse til hovedreglen i forordningens artikel 28, stk. 1, litra h, iii, som fastslår, at kapitalinstrumenter ikke kan medregnes til den egentlige kernekapital, hvis instrumentet indeholder bestemmelser om loft eller begrænsninger i udbytteudbetaling og/eller forrentning.

83 b og 87 b

Kravet om, at indehavere af garant- og andelskapital, ikke må have krav på indfrielse findes i gældende ret, jf. § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012 om opgørelse af basiskapital. Kravet foreslås videreført med forslaget til §§ 83 b og 87 b i lov om finansiel virksomhed, idet bekendtgørelsen om opgørelse af basiskapital med indførelsen af CRR ikke længere vil gælde for bl.a. spare- og andelskasser.

Som betingelse for at kunne medregne et egentligt kernekapitalinstrument til den egentlige kernekapital i en spare- eller andelskasse angiver artikel 29, stk. 2, litra a, i CRR, at virksomheden skal kunne nægte indfrielse, medmindre dette er forbudt efter national lovgivning. Endvidere følger af artikel 29, stk. 2, litra b, i CRR, at hvis det efter national lovgivning er forbudt at nægte indfrielse af instrumenter, skal de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, give virksomhederne mulighed for at begrænse deres indfrielse.

Efter artikel 29, stk. 6, i CRR, er Kommissionen bemyndiget til at vedtage en reguleringsmæssig

teknisk standard med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når virksomhedens nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

I det foreliggende udkast til den reguleringsmæssige tekniske standard, sendt i høring af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) den 27. november 2013, fremgår, at en spare- eller andelskasse kun kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter med mulighed for indfrielse, hvis dette er forudsat i national ret.

Med forslaget til §§ 83 b og 87 b i lov om finansiel virksomhed sikres, at kravet i artikel 29, stk. 2, i CRR, og i ovennævnte reguleringsmæssige tekniske standard er opfyldt.

Bestemmelserne indebærer hermed, at indfrielse af garant- og andelskapital efter national ret er muligt, og at en virksomhed har mulighed for udstedelse af disse instrumenter med mulighed for indfrielse. Indehaver må dog ikke have krav på at kunne anvende denne mulighed.

Til nr. 64 (§§ 124 og 125 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede nyaffattelse af § 124 har til formål at sikre, at bestemmelsen fremover er i overensstemmelse med CRR, og at der i vidt omfang anvendes en ensartet terminologi i henholdsvis lov om finansiel virksomhed og CRR. Reglerne om solvens og kapitalforhold vil fremover først og fremmest være beskrevet i artikel 92 og 93 i CRR. Kravene til størrelsen af et penge- eller realkreditinstituts kapital fremgår af artikel 92, stk. 1, og artikel 93, stk. 1, i CRR. I CRD IV og CRR bruges begrebet basiskapital ikke. Derimod bruges begrebet »kapitalgrundlag«, hvorfor det foreslås at ændre betegnelsen »basiskapital« til »kapitalgrundlag« for de virksomheder, der er omfattet af begge regelsæt.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen »de risikovægtede poster« til »den samlede risikoeksponering« som følge af artikel 92, stk. 3, i CRR.

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af den gældende stk. 1, og gennemfører artikel 73 i CRD IV. Overensstemmende med artikel 73, 2. afsnit, i CRD IV, er det blevet præciseret i det foreslåede § 124, stk. 1, 2. pkt., at procedurerne for at sikre at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag også skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre at de vedbliver at være fyldestgørende. Ændringen er ikke udtryk for realitetsændringer for institutterne, da forpligtelsen til kontrol hidtil implicit har ligget i forpligtelsen til løbende at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag.

Bestyrelsens og direktionens pligt til at sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring opretholdes i lov om finansiel virksomhed. Ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal instituttet ikke alene se på risici, som virksomheden er eksponeret for, men også på risici, som virksomheden vil kunne blive eksponeret for, samt på mulighederne for at fremskaffe kapital. Forpligtelsen påhviler instituttets samlede ledelse dvs. både direktion og bestyrelse. Den vurdering, som direktion og bestyrelse foretager, skal udmønte sig i et individuelt solvensbehov. De gældende regler omkring det individuelle solvensbehov foreslås videreført i stk. 2. Samtidig opretholdes begrebet »solvensbehov«, da tilsvarende begreb ikke findes i CRR eller i CRD IV. Artikel 73 i CRD IV, som § 124, stk. 2, implementerer, anvender begrebet intern kapital, hvilket den tilsvarende bestemmelse i artikel 123 i direktiv 2006/48/EF også gjorde. Herved opretholdes den hidtidige implementering af kravene til intern kapital, hvor solvensbehov og solvenskrav udtrykkes som en procentsats.

Med CRD IV indføres i artikel 87, at instituttet i søjle 2 processen skal forholde sig til risiko for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden opgjort ved CRR artikel 429. Artikel 87 indeholder en forpligtigelse for Finanstilsynet til at sikre, at institutterne råder over politikker og processer for identifikation, overvågning og styring af risici for overdreven gearing. Instituttet skal bl.a. tage højde for risikoen for en potentiel fremtidig forøgelse af gearingsrisikoen og skal kunne modstå stressscenarier for gearingsrisiko. Artikel 87 i CRD IV vil i medfør af §§ 70 og 71, og § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel

virksomhed blive implementeret i bekendtgørelsen om kapitaldækning samt bekendtgørelse om ledelse og styring for pengeinstitutter. Herudover vil § 124 stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremover også omfatte institutternes forpligtigelser i forhold til risikoen for overdreven gearing, som i CRR, artikel 4, stk. 1, er defineret som risikoen for, at instituttet på baggrund af en høj gearing må foretage uforudsete korrigerende foranstaltninger i dets forretningsplan, herunder nødsalg af aktiver, som vil kunne medføre tab eller reducere værdien af dets resterende aktiver. Finanstilsynet skal ifølge CRD IV kontrollere og vurdere et instituts eksponering over for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden. Finanstilsynet kan baseret på en konkret og institutspecifik vurdering fastsætte et solvenskrav med henblik på at mindske instituttets gearing, jf. bemærkninger til det foreslåede § 124, stk. 3.

Ved vurderingen af hvad instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag skal være, skal direktionen og bestyrelsen alene tage hensyn til instituttets individuelle risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som instituttet driver sine forretninger under. Et institut kan ikke undlade at afdække risici med kapital, fordi andre institutter har tilsvarende risici.

Krav til kapitalgrundlagets størrelse er et af fundamentene i CRR. Det samme gælder CRD IV's krav om, at institutterne skal have interne procedurer til risikostyring. Interne procedurer til risikostyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, institutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Det er alle forhold, der også indgår i den generelle bestemmelse i § 71 i lov om finansiel virksomhed om de forretningsgange, som det enkelte institut som minimum skal have.

I bestyrelsen og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal også indgå de øvrige risici, der indgår som elementer i kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 92, stk. 3, i CRR.

Anvender det enkelte institut f.eks. en intern metode til rating af de kunder, som instituttet har udlån til, kan der ved opgørelsen af de kreditrisici, der er knyttet til kunderne, ske en undervurdering af risikoen, hvis den pågældende rating er baseret på en kort tidshorisont. Et sådant forhold skal instituttet tage højde for ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Derudover kan der være restrisici, som ikke er dækket af metoden. Ved restrisici forstås risici for tab som følge af, at sikkerheder og andre former for afdækning viser sig at være mindre effektive end forventet.

De forskellige forretningsmæssige risici, som instituttet er følsom overfor, skal ligeledes indgå i overvejelserne. Det kan være en høj risikokoncentration som følge af f.eks. mange store eksponeringer eller som følge af, at der er en høj grad af geografisk eller branchemæssig koncentration af eksponeringerne.

Herudover kan der være andre krav, som kan have indvirkning på bestyrelsens og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Eksempelvis regler om store eksponeringer. Her må bestyrelsen og direktionen vurdere, hvilken indvirkning de største eksponeringer har på solvensbehovet. Såfremt instituttet har kapitalandele i andre virksomheder, skal en sådan beholdning ligeledes indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Har instituttet fast ejendom samt kapitalandele i ejendomsselskaber, skal dette også indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Hvorvidt andre krav skal være afgørende for bestyrelsens og direktionens vurdering af størrelsen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag vil bero på en konkret vurdering af, om der er tale om en investering, som instituttet ønsker at beholde, og om instituttet er i stand til at afhænde investeringen.

Som anført ovenfor skal overvejelserne omkring det tilstrækkelige kapitalgrundlag være fremadrettede. Det betyder, at ændringer i instituttets strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om det tilstrækkelige kapitalgrundlag, og dermed også solvensbehovet, jf. stk. 2. Der skal foretages en revurdering i alle tilfælde, hvor der sker større ændringer i forrentningsomfang

eller forretningsområder. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis instituttet bevæger sig ind på nye geografiske områder eller på anden måde ændrer sine risici.

Det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som instituttet er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som instituttet har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital. Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.

Det foreslås i *stk. 2*, at videreføre reglen om, at instituttets bestyrelse og direktion på baggrund af vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag, dvs. den kapital, der skal til for at dække det pågældende instituts risici, fortsat skal opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Videreførelsen af reglerne om det individuelle solvensbehov i *stk. 2*, er sammen med det foreslåede *stk. 1* en gennemførelse af artikel 73 i CRD IV. Opgørelsen af solvensbehovet er nærmere beskrevet i bilag 1 til bekendtgørelse om kapitaldækning og Finanstilsynets gældende vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov, som fremover også vil indeholde rammer for behandling af risiko for overdreven gearing, jf. bemærkningerne til *stk. 1*. Det foreslås, at solvensbehovet ikke kan være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, *stk. 1*, litra c, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i CRR.

På baggrund af forslaget om at opretholde kravet om at institutterne skal opgøre et individuelt solvensbehov foreslås det endvidere i *stk. 3*, at opretholde Finanstilsynets mulighed for individuelt at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et solvenskrav end det kapitalgrundlagskrav, der fremgår af artikel 92, *stk. 1*, litra c, i CRR. Kravet, der fortsat benævnes »solvenskrav«, er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Når Finanstilsynet fastsætter et individuelt solvenskrav fastsættes en procentsats. Det foreslås samtidig, at bevare Finanstilsynets mulighed for at stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af solvenskravet. Det betyder, at Finanstilsynet som hidtil foretager en konkret og individuel vurdering af det enkelte instituts forhold. Udgangspunktet vil være, at Finanstilsynet vil stille krav om, at den del af solvenskravet, der overstiger kravene i artikel 92, *stk. 1*, skal opfyldes med egentlig kernekapital (CET1), dvs. aktiekapital, andelskapital eller garantkapital (»going concern«-kapital), idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab. Anden ansvarlig kapital, som enten automatisk konverteres til egenkapital eller nedskrives (permanent eller midlertidigt) ved brud på solvensbehovet eller ved brud på et passende niveau af egentlig kernekapital, vil også kunne komme i betragtning. Med forslaget til § 124, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed, gennemføres artikel 104, *stk. 1*, litra a, i CRD IV. Det indebærer, at direktivets mulighed for at stille større kapitalgrundlagskrav gennemføres i *stk. 3*. I fastsættelsen af kapitalkravet skal bl.a. indgå risiko for overdreven gearing, jf. bemærkninger til § 124, *stk. 1*.

I vurderingen af behov for at tilføre et yderligere kapitalgrundlagskrav til dækning af risici, som et institut er eller kan blive eksponeret for, indgår en hensyntagen til en vurdering af systemisk risiko.

Artikel 103 i CRD IV fastslår, at de kompetente myndigheder skal have mulighed for at indfører visse krav over for en gruppe af institutter.

For så vidt angår muligheden for at fastsætte et højere kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 104, *stk. 1*, litra a, i CRD IV, implementerer det foreslåede § 124, *stk. 4*, artikel 103 i CRD IV.

§ 124, *stk. 4*, finder f.eks. anvendelse, hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at penge- eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system. Artikel 103 i CRD IV er ny, og hensigten er at sikre, at Finanstilsynet kan reagere hurtigt, såfremt Finanstilsynet i relation til et institut identificerer risici eksempelvis en høj landbrugseksponering, hvor det må lægges til grund, at institutter med tilsvarende høj landbrugseksponering har samme risiko. Her vil Finanstilsynet kunne iværksætte samme tilsynsforanstaltning over for

en gruppe af institutter med lignende risikoprofil. Det fremgår af artikel 103 i CRD IV, at en sådan tilsynsforanstaltning navnlig vil blive iværksat gennem udøvelse af de øvrige tilsynsbeføjelser. Det vil således typisk være i forbindelse med søjle II-processen, at Finanstilsynet bliver opmærksomt på nye risici, og hvor det må lægges til grund, at institutter med lignende risikoprofil har tilsvarende risici. Det bemærkes, at Finanstilsynet generelt er tæt på alle institutter via søjle II processen. Muligheden for at anvende tilsynsforanstaltninger på institutter med lignende risikoprofiler vil derfor kun undtagelsesvist blive anvendt, da langt de fleste risici vil indgå i Finanstilsynet individuelle søjle II-proces med hvert enkelt institut.

Forslaget *til stk. 5*, gennemfører artikel 104, stk. 1, litra d, i CRD IV og er en videreførelse af den gældende stk. 6, som gennemførte kreditinstitutdirektivets art. 136. Bestemmelsen, som giver Finanstilsynet mulighed for at pålægge instituttet at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget. En sådan nedskrivning skal indgå i de indberetninger, der foretages til Finanstilsynet. Derimod påvirker nedskrivningen ikke instituttets offentliggjorte regnskab. Som eksempel på nedskrivninger, der vil kunne foretages, kan nævnes nedskrivninger af udlån med risiko, hvor betingelserne for at foretage nedskrivning efter regnskabsreglerne ikke er til stede. Bestemmelsen kan dog anvendes, uanset at tilsynet har pålagt et institut et højere individuelt solvenskrav efter stk. 3. Bestemmelserne om henholdsvis fastsættelse af et individuelt solvenskrav og nedskrivning af aktiver kan dog ikke anvendes i forbindelse med de samme forhold. Har Finanstilsynet således pålagt et institut et højere individuelt solvenskrav på baggrund af svage engagementer, kan tilsynet ikke samtidig forlange en nedskrivning af de pågældende engagementer, der ikke begrundes i regnskabsreglerne. Finanstilsynet vil dog kunne fastsætte et individuelt solvenskrav som følge af andre forhold. Finanstilsynet skal i hvert enkelt tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes, konkret identificere de aktiver, som nedskrivningen foretages på. Dette betyder derfor også, at såfremt årsagen til den foretagne nedskrivning ikke længere er til stede, tilbageføres den pågældende nedskrivning af det konkrete aktiv.

Forslaget til ændring af *stk. 6*, er en videreførelse af det gældende § 124, stk. 8. Som følge af ikrafttræden af CRR foreslås det at ophæve solvenskravet i det gældende § 124, stk. 2, nr. 1, hvorfor der foreslås en konsekvensændring af § 124, stk. 6, således at der i stedet for henvisningen til solvenskravet i det gældende § 124, stk. 2, nr. 1, indsættes en henvisning til artikel 92, stk. 1. litra c, i CRR. Kapitalkrav på kapitalcenterniveau er en grundpille i det danske realkreditsystem. Det sikrer, at nogle obligationsinvestorer ikke opnår fordele på bekostning af andre obligationsejere. Baggrunden for kravet om, at kapitalkravet skal være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefond og i instituttet i øvrigt er, således hensynet til investorerne og at de enkelte serier kan hæfte forskelligt. Selve området bliver ikke defineret i CRR. Betragtning 10 i præamblen til CRR giver mulighed for at videreføre eksisterende lovgivning i sådanne tilfælde.

Endelig foreslås det i *stk. 7*, at opretholde Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af solvensbehovet samt et eventuelt individuelt fastsat solvenskrav. Muligheden for at kræve offentliggørelse af det individuelle solvensbehov vil fremadrettet følge af artikel 438, stk. 1, litra b, i CRR, som giver medlemslandene mulighed for at kræve solvensbehovet offentliggjort. I medfør af det foreslåede stk. 7, får Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler omkring offentliggørelse af solvensbehovet.

Det er på den baggrund hensigten at videreføre de nuværende regler, som findes i bilag 20, punkt 5-10, i kapitaldækningsbekendtgørelsen. Dette medfører, at institutterne fortsat skal offentliggøre deres interne proces for opgørelsen af solvensbehovet, samt en specifikation af opgørelsen, der som minimum indeholder følgende kategorier: Kreditrisici, markedsrisici, operationelle risici, øvrige forhold samt eventuelle tillæg.

§ 125

Den foreslåede nyaffattelse af § 125 har til formål at sikre, at bestemmelsen fremover er i overensstemmelse med CRR, og at der i vidt omfang anvendes en ensartet terminologi i henholdsvis lov om finansiel virksomhed og CRR.

Det foreslås generelt at investeringsforvaltningsselskaber ikke længere er omfattet af § 125. Dette som følge af, at kapitalkravene til fondsmæglerselskaber I – og i et vist omfang de øvrige fondsmæglerselskaber – for fremtiden vil være reguleret i CRR, hvilket ikke gør sig gældende for investeringsforvaltningsselskaber. Kapitalkravene for investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til § 126 a.

For mange fondsmæglerselskaber vil reglerne om solvens og kapitalforhold fremover først og fremmest være beskrevet i artikel 92-98 i CRR. I CRD IV og CRR bruges begrebet basiskapital ikke. Derimod bruges begrebet »kapitalgrundlag«, hvorfor det foreslås at ændre betegnelsen »basiskapital« til »kapitalgrundlag« for de virksomheder, der er omfattet af begge regelsæt. Med henblik på at der ikke gælder forskellige begreber for fondsmæglerselskaber, foreslås det at benytte kapitalbegreberne fra CRD IV og CRR for alle fondsmæglerselskaber.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen »de risikovægtede poster« til »den samlede risikoeksponering« som følge af artikel 92, stk. 3, i CRR. Dette gælder ligeledes for alle fondsmæglerselskaber.

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af den gældende stk. 1. For fondsmæglerselskaber I gennemfører bestemmelsen artikel 73 i CRD IV. Overensstemmende med artikel 73, 2. afsnit, i CRD IV, er det blevet præciseret i det foreslåede § 125, stk. 1, 2. pkt., at procedurerne for at sikre at fondsmæglerselskaber har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag også skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende. Ændringen er ikke udtryk for realitetsændringer, da forpligtelsen til kontrol hidtil implicit har ligget i forpligtelsen til løbende at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag.

Bestyrelsens og direktionens pligt til at sikre, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring opretholdes i lov om finansiel virksomhed. Ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal fondsmæglerselskabet ikke alene se på risici, som virksomheden er eksponeret for, men også på risici, som virksomheden vil kunne blive eksponeret for, samt på mulighederne for at fremskaffe kapital. Forpligtelsen påhviler virksomhedens samlede ledelse – dvs. både direktion og bestyrelse. Den vurdering, som direktion og bestyrelse foretager, skal udmønte sig i et individuelt solvensbehov, jf. det foreslåede 4-7. Det foreslås at opretholde begrebet »solvensbehov«, om end tilsvarende begreb ikke findes i CRR eller i CRD IV. Artikel 73 i CRD IV, som § 125, stk. 1, implementerer for så vidt angår fondsmæglerselskaber I, anvender begrebet intern kapital. Artikel 73 i CRD IV svarer til artikel 123 i direktiv 2006/48/EF, dog således at artikel 123 kun fandt anvendelse på kreditinstitutter. Artikel 123 anvendte også begrebet intern kapital, hvilket i dansk ret blev implementeret ved brug af begrebet basiskapital. Med henblik på at opretholde den hidtidige implementering foreslås det også fremover at fastsætte at solvensbehov og solvenskrav udtrykt som en procentsats.

Med CRD IV indføres i artikel 87 for fondsmæglerselskaber I krav om, at de kompetente myndigheder skal sikre, at selskaberne i søjle 2 processen skal forholde sig til risiko for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden opgjort ved CRR artikel 429. Artikel 87 indeholder en forpligtigelse for Finanstilsynet til at sikre, at fondsmæglerselskaber I råder over politikker og processer for identifikation, overvågning og styring af risici for overdreven gearing. Selskabet skal bl.a. tage højde for risikoen for en potentiel fremtidig forøgelse af gearingsrisikoen og skal kunne modstå stressscenarier for gearingsrisiko. Artikel 87 i CRD IV vil i medfør af §§ 70 og 71, og § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed blive implementeret i bekendtgørelsen om kapitaldækning samt bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Det er hensigten, at implementere artikel 87 for alle fondsmæglerselskaber. Herudover vil § 125 stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremover også omfatte

alle fondsmæglerselskabers forpligtigelser i forhold til risikoen for overdreven gearing. Finanstilsynet skal ifølge CRD IV kontrollere og vurdere et instituts eksponering over for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden. Finanstilsynet kan baseret på en konkret og institutspecifik vurdering fastsætte et solvenskrav med henblik på at mindske instituttets gearing, jf. bemærkninger til det foreslåede § 125, stk. 8.

Ved vurderingen af hvad fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag skal være, skal direktionen og bestyrelsen alene tage hensyn til selskabets individuelle risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som instituttet driver sine forretninger under. Et institut kan ikke undlade at afdække risici med kapital, fordi andre selskaber har tilsvarende risici.

Krav til kapitalgrundlagets størrelse er et af fundamentene i CRR og lov om finansiel virksomhed. Det samme gælder krav om, at selskaberne skal have interne procedurer til risikostyring. Interne procedurer til risikostyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, institutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Det er alle forhold, der også indgår i den generelle bestemmelse i § 71 i lov om finansiel virksomhed om de forretningsgange, som det enkelte institut som minimum skal have.

I bestyrelsen og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal også indgå de øvrige risici, der indgår som elementer i kapitalgrundlagskravet for fondsmæglerselskaber.

De forskellige forretningsmæssige risici, som selskaberne er følsom overfor, skal indgå i overvejelserne. Det kan være en høj risikokonzentration som følge af f.eks. mange store eksponeringer eller som følge af, at der er en høj grad af geografisk eller branchemæssig koncentration af eksponeringerne.

Herudover kan der være andre krav, som kan have indvirkning på bestyrelsens og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Eksempelvis regler om store eksponeringer. Her må bestyrelsen og direktionen vurdere, hvilken indvirkning de største eksponeringer har på solvensbehovet. Såfremt fondsmæglerselskaber har kapitalandele i andre virksomheder, skal en sådan beholdning ligeledes indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Har fondsmæglerselskaber fast ejendom samt kapitalandele i ejendomsselskaber, skal dette også indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Hvorvidt andre krav skal være afgørende for bestyrelsens og direktionens vurdering af størrelsen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag vil bero på en konkret vurdering af, om der er tale om en investering, som fondsmæglerselskaber ønsker at beholde, og om instituttet er i stand til at afhænde investeringen.

Som anført ovenfor skal overvejelserne omkring det tilstrækkelige kapitalgrundlag være fremadrettede. Det betyder, at ændringer i fondsmæglerselskabernes strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om det tilstrækkelige kapitalgrundlag, og dermed også solvensbehovet, jf. stk. 4. Der skal foretages en revurdering i alle tilfælde, hvor der sker større ændringer i forrentningsomfang eller forretningsområder. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis instituttet bevæger sig ind på nye geografiske områder eller på anden måde ændrer sine risici.

Det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som instituttet er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som instituttet har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital. Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.

Det foreslås i *stk. 2*, at kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, mindst skal udgøre 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber. Med forslaget til § 125, stk. 2, videreføres de gældende minimumska-

pitalkrav i stk. 2, nr. 2 og 4, dog således, at disse for fremtiden kun finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er fondsmæglerselskaber I. Fondsmæglerselskaber I vil fremover være omfattet af minimumskapitalkravene i artikel 93 i CRR.

Med forslaget til § 125, stk. 2, ophæves det gældende § 125, stk. 2, nr. 1. Den gældende § 125, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter, at fondsmæglerselskaberne mindst skal have en basiskapital som svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster. Kravet følger fremadrettet af artikel 92, stk. 1, i CRR, men omfatter ikke de fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, såfremt de ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder. Fondsmæglerselskaber som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er dermed ikke længere omfattet af et krav om at have en basiskapital på mindst 8 pct. af de risikovægtede poster.

Med forslaget til § 125, stk. 2, ophæves endvidere det gældende § 125, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber forslås særskilt reguleret i § 126 a i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget til nyaffattelse af § 125 foreslås det at ophæve de gældende § 125, stk. 3, 4, og 6. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber forslås særskilt reguleret i § 126 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ophæve § 125, stk. 6, idet forholdet reguleres af artikel 92, stk. 3, og artikel 95, stk. 2, litra a, i CRR, for hovedparten af fondsmæglerselskaberne. Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke reguleret i CRR. Sådanne fondsmæglerselskaber skal dog ikke fremover opføre de risikovægtede poster, jf. § 142, stk. 1, idet det foreslås, at disse fondsmæglerselskaber ikke længere skal være omfattet af et krav om at have en kapital, der mindst udgør 8 pct. af de risikovægtede poster. Investeringsforvaltningsselskaber er ligeledes omfattet af den gældende § 125, stk. 6. Kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber forslås imidlertid særskilt reguleret i § 126 a i lov om finansiel virksomhed.

I medfør af artikel 97 i CRR vil hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber blive direkte omfattet af et krav om, at det justerede kapitalgrundlag skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. På baggrund heraf forslås det i § 125, stk. 3, 1. pkt., at ændre det gældende § 125, stk. 5, 1. pkt., som indeholder et kapitalkrav om, at kapitalgrundlaget skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, der i dag gælder for samtlige fondsmæglerselskaber, til udelukkende at gælde for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af det tilsvarende krav i CRR. Omfattet af stk. 3 er fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner og drift af multilaterale handelsfaciliteter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6-9, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opfylder visse betingelser i CRR artikel 96, stk. 1, litra a og b. Derudover omfattes fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder. Forslaget indebærer, at samtlige fondsmæglerselskaber bliver omfattet af et krav, om at kapitalgrundlaget skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, hvormed den gældende retstilstand i Danmark, opretholdes.

Det vurderes således at være hensigtsmæssigt at indføre nationale regler om at kapitalgrundlaget skal

være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger for de fondsmæglerselskaber, som ikke er direkte omfattet af tilsvarende krav i CRR. Dette for at opretholde den nuværende retstilstand for de virksomheder, der ikke er omfattet af CRR, da kravet vurderes at bidrage væsentligt til, at fondsmæglerselskaberne har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt.

Forslaget viderefører de gældende § 125, stk. 5, 2. og 3. pkt., i det foreslåede § 125, stk. 3, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår heraf, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet til de faste omkostninger i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Derudover fremgår det, at fondsmæglerselskaber, der ikke har været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af budgettet for første års drift, medmindre budgettet er krævet ændret af Finanstilsynet som følge af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed.

Den foreslåede § 125 medfører, at det gældende § 125, stk. 7, om opgørelsen af det individuelle solvensbehov ophæves og erstattes af de nye stk. 4-7, som følge af, at visse kapitalkrav i CRR vil finde direkte anvendelse for visse fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i stk. 4, at bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskaber på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 skal opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Denne forpligtelse er en videreførelse af gældende ret.

I stk. 5 foreslås det, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, eller artikel 95, stk. 2, litra a, i CRR, ikke kan være mindre end kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, minimumskapitalkravet i artikel 93 eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, jf. enten § 125, stk. 3, eller det tilsvarende krav i artikel 97 i CRR, såfremt fondsmæglerselskaberne er omfattet heraf. Det individuelle solvensbehov i sådanne fondsmæglerselskaber kan således ikke være mindre end nogle af disse krav til kapitalgrundlaget.

Det foreslås endvidere i stk. 6, at det individuelle solvensbehov for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke kan være mindre end hverken minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger i stk. 3.

I medfør af det foreslåede stk. 7, 1. pkt., skal solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 5, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er ikke omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRR og CRD IV. Disse fondsmæglerselskaber skal ikke opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici, jf. artikel 73 i CRD IV. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at vedholde dette krav om at opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici for samtlige fondsmæglerselskaber. Dette indebærer, at de omfattede fondsmæglerselskaber skal identificere og afsætte kapital til de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Det foreslås i stk. 7, 2. pkt., at solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 6, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Det må således anses for at være vigtigt, at ledelserne i samtlige af de danske fondsmæglerselskaber tager stilling til, om der uanset de øvrige kapitalkrav er tilstrækkelig kapital i selskaberne. Dermed vil samtlige de danske fondsmæglerselskaber fortsat være forpligtet til at identificere og kapitalafdække deres risici.

Det foreslås at investeringsforvaltningsselskabet udgår i § 125, stk. 9, der bliver stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at

kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 126 a i lov om finansiel virksomhed.

Med § 125, stk. 8, foreslås det, at Finanstilsynet for fondsmæglerselskaber individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget end kravene fastsat i denne lov og CRR. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering.

Det foreslåede § 125, stk. 8, viderefører det gældende § 125, stk. 8, dog således at investeringsforvaltningsselskaber for fremtiden vil udgå af bestemmelsen, som følge af at investeringsforvaltningsselskaber bliver særskilt reguleret i § 126 a.

Det foreslås samtidig at indføre en mulighed for, at Finanstilsynets kan stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af solvenskravet. Dette svarer til den gældende regulering for penge- og realkreditinstitutter. Finanstilsynet skal foretage en konkret og individuel vurdering af det enkelte selskabs forhold. Udgangspunktet vil være, at Finanstilsynet vil stille krav om, at den del af solvenskravet, der overstiger kravene i artikel 92, stk. 1, skal opfyldes med egentlig kernekapital (CET1), dvs. aktiekapital (»going concern«-kapital), idet formålet med kravet er at sikre, at fondsmæglerselskabet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab. Anden ansvarlig kapital, som enten automatisk konverteres til egenkapital eller nedskrives (permanent eller midlertidigt) ved brud på solvensbehovet eller ved brud på et passende niveau af egentlig kernekapital, vil også kunne komme i betragtning. Med forslaget til § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, gennemføres artikel 104, stk. 1, litra a, i CRD IV for fondsmæglerselskaber I. Det indebærer, at direktivets mulighed for at stille større kapitalgrundlagskrav gennemføres i stk. 8. I fastsættelsen af kapitalkravet skal bl.a. indgå risiko for overdreven gearing, jf. bemærkninger til § 125, stk. 1.

Artikel 103 i CRD IV fastslår, at de kompetente myndigheder skal have mulighed for at indføre visse krav over for en gruppe af fondsmæglerselskaber I.

For så vidt angår muligheden for at fastsætte et højere kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 104, stk. 1, nr. a, i CRD IV, implementerer det foreslåede § 125, stk. 9, artikel 103 i CRD IV.

§ 125, stk. 9, finder f.eks. anvendelse, hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system. Artikel 103 i CRD IV er ny og hensigten er at sikre, at Finanstilsynet kan reagere hurtigt, såfremt Finanstilsynet i relation til et institut identificerer risici eksempelvis en høj landbrugseksponering, hvor det må lægges til grund, at institutter med tilsvarende høj landbrugseksponering har samme risiko. Her vil Finanstilsynet kunne iværksætte samme tilsynsforanstaltning over for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofil. Det fremgår af artikel 103 i CRD IV, at en sådan tilsynsforanstaltning navnlig vil blive iværksat gennem udøvelse af de øvrige tilsynsbeføjelser. Det vil således typisk være i forbindelse med søjle II processen, at Finanstilsynet bliver opmærksomt på nye risici, og hvor det må lægges til grund, at institutter med lignende risikoprofil har tilsvarende risici. Det bemærkes, at Finanstilsynet generelt er tæt på alle fondsmæglerselskaber via søjle II processen. Muligheden for at anvende tilsynsforanstaltninger på institutter med lignende risikoprofiler vil derfor kun undtagelsesvist blive anvendt, da langt de fleste risici vil indgå i Finanstilsynet individuelle søjle II proces med hvert enkelt institut.

Forslaget til *stk. 10*, gennemfører artikel 104, stk. 1, litra d, i CRD IV for fondsmæglerselskaber I, og er en videreførelse af den gældende § 125, stk. 9, som giver Finanstilsynet mulighed for at pålægge fondsmæglerselskaber at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

En sådan nedskrivning skal indgå i de indberetninger, der foretages til Finanstilsynet. Derimod påvirker nedskrivningen ikke fondsmæglerselskabets offentliggjorte regnskab.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Finanstilsynet ville kunne pålægge et individuelt solvenskrav på grund af forhøjet risiko på de pågældende aktiver. Bestemmelsen om nedskrivning af aktiver m.v. kan således anvendes som et alternativ til bestemmelsen om Finanstilsynets fastsættelse af et højere individuelt krav til kapitalgrundlaget, dvs. at Finanstilsynet kan kræve nedskrivning af aktiver frem for at fastsætte et individuelt krav til kapitalgrundlaget. Det vil bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om henholdsvis bestemmelsen om individuelt krav til kapitalgrundlaget eller bestemmelsen om nedskrivning af aktiver vil finde anvendelse. Bestemmelsen om nedskrivning af aktiver er dog en mere målrettet bestemmelse, som oftest vil finde anvendelse på mere specifikke forhold, såsom enkelte aktiver eller aktivgrupper, der kan specificeres i fondsmæglerselskabets regnskab. Bestemmelsen om individuelt krav til kapitalgrundlaget vil derimod oftest finde anvendelse i andre situationer, hvor kravene om et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, interne procedurer til risikomåling- og styring samt opgørelse af solvensbehov ikke er opfyldt.

Bestemmelsen kan dog anvendes, uanset at tilsynet har pålagt et fondsmæglerselskab et højere individuelt solvenskrav. Bestemmelserne om henholdsvis fastsættelse af individuelt krav til kapitalgrundlaget og nedskrivning af aktiver kan dog ikke anvendes i forbindelse med de samme forhold.

Finanstilsynet skal i hvert enkelt tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes, konkret identificere de aktiver, som nedskrivningen foretages på. Dette betyder derfor også, at såfremt årsagen til den foretagne nedskrivning ikke længere er til stede, tilbageføres den pågældende nedskrivning af det konkrete aktiv.

Det foreslås, at investeringsforvaltningsselskabet udgår i § 125, stk. 10 i lov om finansiel virksomhed, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 126 a i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 65 (§§ 125 a-125 h i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at overgangsordningen for institutter, der anvender interne metoder (»Basel I-gulvet«) i den gældende § 125 a i lov om finansiel virksomhed ophæves, da en tilsvarende overgangsordning nu følger af artikel 500, i CRR. Regler for en overgangsordning for modervirksomheder i en koncern, der ikke er omfattet af CRR, vil blive fastsat i kapitaldækningsbekendtgørelsen, jf. lovbemærkninger til det foreslåede § 143, stk. 7. I stedet indsættes som §§ 125 a-125 g:

§ 125 a

Med forslaget til § 125 a i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 129, stk. 1-5, artikel 130, stk. 1-5, dele af artikel 131, dele af artikel 133, samt dele af artikel 140, i CRD IV.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog det foreslåede *stk. 2*. Kravet er dog alene relevant for fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning samt til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Dette følger af artikel 128, 2. afsnit, i CRD IV.

Et kombineret kapitalbufferkrav er den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, jf. forslaget til § 5, stk. 1, nr. 33. I koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, i lov om finansiel virksomhed, og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, vil G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer dog alene gælde kumulativt, hvis den systemiske buffer alene finder anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3.

Når de enkelte kapitalbuffere er fuldt indfasede, vil det kombinerede kapitalbufferkrav udgøre mindst 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for alle berørte virksomheder. Dette skyldes, at kapitalbevaringsbufferen udgør mindst 2,5 pct. af en virksomheds samlede risikoeksponering, jf. bemærkningerne til stk. 3 nedenfor.

Det kombinerede kapitalbufferkrav bygger oven på minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse, og det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed eller for virksomheder uden et individuelt solvenskrav virksomhedens solvensbehov, jf. § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4 i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til stk. 7.

Udgangspunktet i § 125 a, stk. 1, er, at samtlige fondsmæglerselskaber I, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte tjenesteydelser, er omfattet af kravet om at opretholde det kombinerede kapitalbufferkrav. Det foreslås imidlertid i *stk. 2*, at visse fondsmæglerselskaber I skal undtages fra at opretholde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Artikel 129, stk. 2, og artikel 130, stk. 2, i CRD IV giver således mulighed for at undtage små og mellemstore fondsmæglerselskaber fra kravet om at opretholde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Det fremgår endvidere af artikel 129, stk. 4, og artikel 130, stk. 4, i CRD IV, at små og mellemstore virksomheder skal forstås i overensstemmelse med EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Af denne henstilling fremgår, at virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som ikke har en årlig omsætning på over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på over 43 mio. EUR, er at betragte som små og mellemstore virksomheder. Det foreslås derfor, at fondsmæglerselskaber I, der opfylder disse krav skal undtages fra at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Antal beskæftigede personer samt »omsætning« skal forstås i overensstemmelse med EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Finanstilsynet vil i overensstemmelse med artikel 129, stk. 2, og artikel 130, stk. 2, i CRD IV, underrette Europa-Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) samt eventuelt andre relevante landes tilsynsmyndigheder om, at små og mellemstore fondsmæglerselskaber undtages fra kravet om en kapitalbevaringsbuffer og en virksomhedsspecifik kontracykliske kapitalbuffer i medfør af stk. 2.

Hovedparten af de fondsmæglerselskaber I, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte tjenesteydelser, vil pt. kunne betegnes som små og mellemstore virksomheder i henhold til definitionen i EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, og disse fondsmæglerselskaber vil derfor ikke blive omfattet af kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Der er således pt. 2 fondsmæglerselskaber I, der ikke kan betegnes som små og mellemstore virksomheder i henhold til definitionen i EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Med forslaget til *stk. 3* fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at skulle udgøre mindst 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Det betyder, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er mindst 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponering, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset, jf. at der foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen.

Med forslaget til *stk. 4* fastsættes den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer til mindst at skulle udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR, multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats er det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. forslaget til § 5, stk. 1, nr. 37.

Det foreslås, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, finder anvendelse fra 1. januar 2015, jf. lovforslagets § 22, stk. 4. Forslaget herom er en følge af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

En indføring af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer pr. 1. januar 2015 vil gøre det muligt at bruge bufferen, hvis kreditgivningen og konjunkturerne udvikler sig således, at der er behov for at aktivere den. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer vil dog blive indfasnet gradvist, jf. nedenfor. Forslaget om en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer følger endvidere den politiske aftale af 10. oktober 2013.

Det foreslås således, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer svarende til virksomhedernes samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med CRR multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser kan aktiveres fra 1. januar 2015.

I forhold til indenlandske krediteksponeringer vil buffersatsen blive fastsat af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dog lovforslagets § 23, stk. 2. Med lovforslagets § 23, stk. 2, foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i perioden 2015-2019. Overgangsordningen følger den politiske aftale af 10. oktober 2013. Buffersatsen kan således konkret blive fastsat til nul på ikrafttrædelsestidspunktet. Med den foreslåede overgangsordning med en gradvis indfasning af bufferen, kan buffersatsen endvidere alene fastsættes op til 0,5 pct. i 2015, op til 1 pct. i 2016, op til 1,5 pct. i 2017, op til 2 pct. i 2018 og op til 2,5 pct. i 2019.

I forhold til udenlandske krediteksponeringer vil buffersatserne finde anvendelse i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 2-9, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at der kan være udenlandske buffersatser, der finder anvendelse på krediteksponeringer i de pågældende lande pr. 1. januar 2015. Vedrørende de kontracykliske buffersatser henvises i øvrigt nærmere til forslaget til § 125 f.

Virksomhederne skal opfylde kravet ved hjælp af egentlig kernekapital ud over egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i CRR og i tillæg til kravet om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer. Virksomhederne kan ikke anvende egentlig kernekapital, som anvendes til at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. forslaget til § 125 a, stk. 7.

Med forslaget til *stk. 5* foreslås, at udpegede globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), jf. forslaget til § 310, skal opretholde en G-SIFI-buffer. Med stk. 5, fastsættes G-SIFI-bufferen til på konsolideret grundlag mindst at skulle udgøre det globalt systemisk vigtige finansielle instituts (G-SIFI) samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR, multipliceret med G-SIFI-buffersatsen. G-SIFI-buffersatserne vil ligge i intervallet 1 til 3,5 pct. af de globalt systemisk vigtige finansielle institutters (G-SIFIs) samlede risikoeksponering. Buffersatsen afhænger af den underkategori, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) er placeret i. Der henvises nærmere til forslaget til § 5, stk. 1, nr. 39, og forslaget til § 125 g.

En G-SIFI-buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SI-

FI) på konsolideret grundlag skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, det kapitalgrundlag som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en systemisk buffer, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7. En G-SIFI-buffer gælder ikke virksomheder på individuelt grundlag.

Med forslaget til *stk. 6* foreslås at indføre en systemisk buffer. Den systemiske buffer skal ifølge CRD IV imødegå systemiske risici. Med systemiske risici forstås risici for forstyrrelse af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien. Den systemiske buffer skal således forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af CRR.

Med forslaget til *stk. 6* fastsættes den systemiske buffer til mindst at skulle udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på i medfør af forslaget til § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR, multipliceret med den systemiske buffersats.

Kravet til den systemiske buffer opgøres således på basis af en systemisk buffersats, der også fastsættes i henhold til forslaget til § 125 h. Efter denne bestemmelse fastsætter erhvervs- og vækstministeren buffersatsen, der skal finde anvendelse. Det følger af CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af omfattede virksomheder.

Det følger af artikel 134, stk. 4, i CRD IV, at en medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til direktivet, kan anmode Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) om at rette en henstilling i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, til en eller flere medlemsstater, om at anerkende den systemiske buffersats. En sådan henstilling fra ESRB vil være underlagt »overhold eller forklar-reglen« i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning. Efter forslaget til § 125 h, kan erhvervs- og vækstministeren således desuden beslutte, at anerkende en systemisk buffersats, der er fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Hermed skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, anvende denne sats til opgørelse af deres systemiske buffer i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land.

Efter artikel 133, stk. 1 og stk. 9, i CRD IV kan en systemisk buffer finde anvendelse for hele den finansielle sektor eller for en eller flere dele af sektoren. Der kan således fastsættes forskellige systemiske buffersatser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Den systemiske buffer kan derfor anvendes til at stille højere kapitalbufferkrav til de udpegede systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (SIFI), jf. forslaget til § 308, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås derfor, at den systemiske buffer primært anvendes til at fastsætte de SIFI-bufferkrav, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet. Den systemiske buffer foreslås dog desuden at kunne fastsættes for hele sektoren for, i overensstemmelse med CRD IV, at kunne forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici.

For systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) vil der i medfør af forslaget til § 125 a, stk. 6, jf. § 125 h blive fastsat en systemisk SIFI-buffer i overensstemmelse med den kategori for systemiskhed,

som skal være gældende for danske systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. forslaget til § 308, i lov om finansiel virksomhed. I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013, vil erhvervs- og vækstministeren fastsætte SIFI-buffersatser på 1,0 pct. for den laveste kategori, 1,5 pct. for den næst laveste kategori, 2,0 pct. for den mellemste kategori, 2,5 pct. for den næst højeste kategori, og 3,0 pct. for den højeste kategori. Der vil dog i perioden 2015-2019 blive taget højde for den gradvise indfasning af SIFI-bufferkravet, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013, således at der for den laveste kategori skal gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,2 pct., i 2016 på 0,4 pct., i 2017 på 0,6 pct., i 2018 på 0,8 pct. og i 2019 på 1,0 pct. For den næstlaveste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,3 pct., i 2016 på 0,6 pct., i 2017 på 0,9 pct., i 2018 på 1,2 pct. og i 2019 på 1,5 pct. For den mellemste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,4 pct., i 2016 på 0,8 pct., i 2017 på 1,2 pct., i 2018 på 1,6 pct. og i 2019 på 2,0 pct. For den næst højeste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,5 pct., i 2016 på 1,0 pct., i 2017 på 1,5 pct., i 2018 på 2,0 pct. og i 2019 på 2,5 pct. For den højeste kategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,6 pct., i 2016 på 1,2 pct., i 2017 på 1,8 pct., i 2018 på 2,4 pct. og i 2019 på 3,0 pct.

Det er hensigten, at systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) ved ændringer i deres systemiskhed skal leve op til eventuelle ændringer i deres SIFI-bufferkrav ved udgangen af det pågældende år. Der henvises nærmere til forslaget til § 308 for fastsættelse af systemiskhed og til § 125 h i forhold til fastsættelse af systemiske buffersatser.

Den systemiske buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i CRR, det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en G-SIFI-buffer, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7.

Det følger af forslaget *til stk. 7*, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital. Virksomhederne kan ifølge bestemmelsen ikke anvende egentlig kernekapital til opfyldelse af det kombinerede kapitalbufferkrav, som anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i CRR, eller til at opfylde individuelle solvenskrav i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed eller som anvendes til at opfylde individuelle solvensbehov i de tilfælde, hvor der ikke er fastsat individuelle solvenskrav.

Med *stk. 8* foreslås at give Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder kapitalbevaringsbufferen, den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer. Der vil således blive udstedt en bekendtgørelse, hvori nærmere regler om opgørelsen af bufferne, herunder buffersatserne, vil indgå.

Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer opgøres på baggrund af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats, der opgøres som det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de områder, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer har geografisk beliggenhed. Bekendtgørelsen vil indeholde bestemmelser om relevante krediteksponeringer. Der henvises i øvrigt nærmere til forslaget til § 125 f om fastsættelse af kontracykliske buffersatser.

Opgørelsen vil være baseret på grundlag af de samlede krediteksponeringer, der er risikovægtede, inden for hvert geografisk område, multipliceret med den kontracykliske buffersats i det pågældende område.

Eksempelvis vil et pengeinstitut, der har krediteksponeringer i både Danmark og Sverige skulle vægte opgørelsen med de kontracykliske buffersatser. I en situation hvor 70 pct. af krediteksponeringerne befinder sig i Danmark og 30 pct. i Sverige, og den kontracykliske buffersats er fastsat til eksempelvis 0 pct. i Danmark, og til 2 pct. af myndigheden i Sverige, vil pengeinstituttet skulle opretholde en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer på $0,7 \times 0 + 0,3 \times 2 = 0,6$ pct. af den samlede risikoeksponering.

§ 125 b

Med forslaget til § 125 b i lov om finansiel virksomhed gennemføres dele af artikel 141 i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 1* følger, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, begrænses i at foretage dispositioner, der fører til, at kapitalen falder under det kombinerede kapitalbufferkrav. En virksomhed er således ikke forhindret i at udlodde mere end årets overskud, hvis kapitalen er tilstrækkelig stor.

Ønsker en virksomhed, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, at foretage udlodning der vedrører egentlig kernekapital, i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, vil virksomheden inden udlodningen kan foretages skulle opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom i overensstemmelse med *stk. 3*.

Med forslaget til *stk. 2* bliver pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, omfattet af en forpligtelse til at opgøre det maksimale udlodningsbeløb og straks underrette Finanstilsynet herom. Bestemmelsen gennemfører artikel 141, *stk. 1*, 1 afsnit, og sikrer blandt andet, at Finanstilsynet straks underrettes om, at virksomheden ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav samt om virksomhedens beregnede maksimale udlodningsbeløb. Dette bidrager til, at Finanstilsynet kan foretage et hurtigt og effektivt tilsyn.

Med forslaget til *stk. 3* bliver pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, omfattet af restriktioner på udlodninger. Det foreslås, at virksomhederne ikke må foretage nogen af følgende handlinger, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet i medfør af § 125 d:

- 1) Foretage udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. forslaget til *stk. 5*.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.
- 3) Foretage betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber forbydes således i medfør af forslaget til *stk. 3*, at foretage udlodning der vedrører egentlig kernekapital, at indgå aftale om betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn (bonus), og betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter før, det maksimale udlodningsbeløb er beregnet og Finanstilsynet har modtaget underretning i medfør af § 125 d. Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 125 d i forhold til underretningen af Finanstilsynet.

Finanstilsynet vil i medfør af forslaget til *stk. 8* fastsætte en metode for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at en virksomhed ikke må udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, såfremt virksomhedens kapitalgrundlag ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav. Bestemmelsen forhindrer ikke Finanstilsynet i at påbyde en virksomhed yderligere begrænsninger på udlodninger.

Med forslaget til *stk. 5* defineres – i overensstemmelse med artikel 141, *stk. 10*, i CRD IV – hvad der forstås ved udlodning der vedrører egentlig kernekapital. Bestemmelsen henviser til CRR, hvorved der sikres overensstemmelse med det anvendte begrebsapparat heri.

Af forslaget til *stk. 6* fremgår, at virksomheder omfattet af § 125 b, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale

udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Med bestemmelsen implementeres artikel 141, stk. 9, i CRD IV, og den medvirker til at sikre, at Finanstilsynet kan foretage et hurtigt og effektivt tilsyn. Finanstilsynet er i den forbindelse afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn. Virksomhederne skal derfor også på anmodning fra Finanstilsynet kunne dokumentere, hvordan de overholder bestemmelsen om nøjagtig opgørelse af overskud, der kan udloddes og det maksimale udlodningsbeløb.

Med forslaget til *stk. 7* præciseres det, at restriktioner på udlodninger efter *stk. 1* og *stk. 4* gælder betalinger, der medfører en reduktion af den egentlige kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling, i form af konkursbehandling, rekonstruktionsbehandling eller lignende former for afvikling. Det er således ikke hensigten med bestemmelserne, at virksomhederne kan ende i eksempelvis en afviklingssituation for at overholde bestemmelserne i *stk. 1* og *4*.

Efter det foreslåede *stk. 8* fastsætter Finanstilsynet regler om, hvordan det maksimale udlodningsbeløb opgøres og indberettes.

Der vil derfor i bekendtgørelse blive fastsat en metode for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb, der betyder, at begrænsninger vil vokse gradvist, jo tættere en virksomhed er på ikke at kunne opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR.

I opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb skal virksomheden sammenholde sin egentlige kernekapital, der ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, med størrelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav. Egentlig kernekapital, som anvendes til at opfylde tillæg for individuelt solvenskrav eller individuelt solvensbehov, indgår således i opgørelsen af det maksimale udlodningsbeløb.

Det maksimale udlodningsbeløb bestemmes ved at multiplicere summer af det foreløbige overskud efter skat, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i CRR, og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, og det overskud ved årets udgang efter skat, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i CRR, og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, med en faktor, der er bestemt af afstanden til kapitalgrundlagskravet.

Det foreslås således, at det i bekendtgørelse vil blive fastsat, at faktoren for det maksimale udlodningsbeløb bliver sat til nul, såfremt overdækning af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger inden for 25 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan der ikke ske udlodning, før kapitalgrundlaget er genoprettet.

Faktoren for det maksimale udlodningsbeløb foreslås videre sat til 20 pct., såfremt overdækningen af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger fra 25 pct. op til 50 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan udloddes maksimalt 20 pct. af overskud efter skat.

Faktoren for det maksimale udlodningsbeløb foreslås sat til 40 pct., såfremt overdækningen af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger fra 50 pct. op til 75 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan udloddes maksimalt 40 pct. af overskud efter skat.

Faktoren for det maksimale udlodningsbeløb foreslås sat til 60 pct., såfremt overdækningen af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger fra 75 pct. op til 100 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan udloddes maksimalt 60 pct. af overskud efter skat.

Og endelig foreslås det, at egentlig kernekapital, som anvendes til opfyldelse af individuelt solvenskrav eller individuelt solvensbehov, kan indgå i beregningen af et maksimalt udlodningsbeløb.

En virksomhed vil således kunne være i den situation, at den ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, men at dette ikke vil medføre restriktioner på udlodning. Som eksempel herpå kan nævnes en virksomhed, hvis samlede kapital udgøres af egentlig kernekapital på 11 pct. af den samlede risikoeksponering, og hvor virksomheden skal opfylde et individuelt solvensbehov på 1,5 pct. af den samlede risikoeksponering og et kombineret kapitalbufferkrav på 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering. I dette tilfælde opfylder virksomheden således ikke det kombinerede kapitalbufferkrav, idet virksomheden skal anvende 8 pct.-point egentlig kernekapital til at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, og 1,5 pct.-point egentlig kernekapital til at opfylde det individuelle solvensbehov, hvorved 1,5 pct.-point egentlig kernekapital resterer til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav på 2,5 pct.-point. Virksomheden vil dog ikke være underlagt restriktioner på udlodning. I forhold til beregningen af det maksimale udlodningsbeløb kan den egentlige kernekapital, som anvendes til at opfylde det individuelle solvensbehov nemlig indgå, hvorved der i beregningen indgår en egentlig kernekapital på 3 pct.-point, hvilket er højere end det kombinerede kapitalbufferkrav. Som det fremgår af eksemplet skal det maksimale udlodningsbeløb opgøres, men der vil ikke gælde restriktioner på udlodning. I eksemplet vil virksomheden endvidere skulle indsende en kapitalbevaringsplan. Finanstilsynet kan indføre restriktioner på udlodning, hvis planen ikke er tilstrækkelig, jf. forslaget til § 125 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynets beføjelser under tilsynsprocessen, når en virksomhed ikke opfylder et individuelt solvenskrav, berøres ikke med forslaget. Finanstilsynet vil fortsat håndhæve foranstaltninger, såsom krav om iværksættelse af genopretningsplaner med dispositionsbegrænsende virkninger over for en virksomhed ved overskridelser af et individuelt solvenskrav, herunder f.eks. påbud om at begrænse eller forbyde udlodninger til udbytte eller rentebetalinger til kapitalelementer (egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og ansvarlig kapital), uanset opgørelsen af det maksimale udlodningsbeløb.

Det bemærkes i den forbindelse, at efter de gældende regler, skal ansvarlig lånekapital, der medregnes som supplerende kapital, indeholde en mulighed for, at betaling af renter kan udskydes, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet. Dette krav opretholdes ikke for nye instrumenter, der under CRR udstedes med henblik på at skulle medregnes i den supplerende kapital. Der vil dog fortsat kunne være instrumenter, der medregnes i den supplerende kapital og som indeholder en sådan renteudskydelsesmulighed. Finanstilsynet kan således ved sådanne instrumenter påbyde, at betaling af renter udskydes, hvis kapitalgrundlaget på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet. Finanstilsynet vil dog ikke kunne påbyde begrænsning af rentebetaling på supplerende kapitalinstrumenter, hvor en sådan begrænsning vil udgøre misligholdelse.

§ 125 c

Med forslaget til § 125 c i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 142 i CRD IV.

Af forslaget til *stk. 1* følger, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal indsende en kapitalbevaringsplan, såfremt kapitalen falder under det kombinerede kapitalbufferkrav. En kapitalbevaringsplan skal indeholde virksomhedens plan for at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav. Kapitalbevaringsplanen vil således skulle beskrive de foranstaltninger, f.eks. tegning af ny kapital, der iværksættes af virksomheden for at øge dens kapitalprocenter, og angive en tidsramme for forhøjelse af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav fuldt ud. Finanstilsynet vil i medfør af forslaget til stk. 5 fastsætte nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan.

Virksomheden skal indsende kapitalbevaringsplanen til Finanstilsynet senest 5 arbejdsdage efter, at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav. Bestem-

melsen medfører, at Finanstilsynets indgrebsmuligheder styrkes i perioden forud for, at virksomheden kommer i så alvorlige problemer, at det bliver nødlidende.

Finanstilsynet kan efter forslaget til *stk. 2* forlænge indsendelsesfristen med op til 5 arbejdsdage. Fristforlængelsen kan ske efter anmodning fra virksomheden. Virksomheden skal begrunde en ansøgning om fristforlængelse. Finanstilsynets vurdering af en virksomheds anmodning om fristforlængelse vil bero på konkrete forhold vedrørende virksomheden, herunder eksempelvis virksomhedens størrelse og kompleksitet samt virksomhedens kapitalgrundlag.

Efter forslaget til *stk. 3* vurderer Finanstilsynet kapitalbevaringsplanen og godkender den kun, hvis Finanstilsynet vurderer, at det med kapitalbevaringsplanen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes, at virksomheden kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Finanstilsynet foretager en konkret og individuel vurdering af den enkelte virksomheds forhold, herunder de foranstaltninger som virksomheden skal iværksætte.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at hvis Finanstilsynet ikke godkender kapitalbevaringsplanen, så griber Finanstilsynet ind over for virksomheden med et eller flere tilsynsmæssige tiltag. Finanstilsynet vil i medfør af bestemmelsen kunne påbyde virksomheden at øge kapitalgrundlaget, inden for en af tilsynet fastsat frist. Fristen fastsættes blandt andet med henblik på at opretholde en tilstrækkelig fremdrift i genopbygning af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav fuldt ud. Finanstilsynet vil ved fastsættelsen af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, som virksomheden er underlagt, herunder de foranstaltninger, som virksomheden skal iværksætte. Finanstilsynet kan endvidere indføre strengere restriktioner på udlodninger, end hvad der følger af det foreslåede § 125 b. Finanstilsynet har således i medfør af *stk. 4* beføjelse til at pålægge virksomheden yderligere begrænsninger på udlodning i forhold til de restriktioner, der er nævnt i § 125 b. Virksomheden vil f.eks. kunne modtage et påbud om at begrænse variabel aflønning i videre omfang end nævnt i § 125 b.

Efter forslaget til *stk. 5* fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan på bekendtgørelsesniveau.

Kapitalbevaringsplanen vil mindst skulle indeholde (i) et overslag over indtægter og udgifter og en skønnet balance, (ii) foranstaltninger til at øge virksomhedens kapitalprocenter og (iii) en plan og tidsramme for forhøjelse af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav fuldt ud.

Finanstilsynet vil desuden i bekendtgørelsen blive tillagt beføjelse til at kunne udvide kravene til indholdet af en kapitalbevaringsplan med andre oplysninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, for at kunne tage stilling til kapitalbevaringsplanen.

§ 125 d

Med forslaget til § 125 d i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 141, stk. 8, i CRD IV.

Efter den gældende § 75 i lov om finansiel virksomhed har en finansiel virksomhed, det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og ansvarshavende aktuar i den finansielle virksomhed pligt til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Bestemmelsen indeholder endvidere en indberetningspligt for et medlem af den finansielle virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar i de situationer, hvor den nævnte personkreds må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet eller solvensbehovet. Indberetning skal foretages, hvor der er udsigt til, at den finansielle virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, uanset at den finansielle virksomhed på indberetningstidspunktet opfylder kapitalkravet. Bestemmelsen sikrer således, at tilsynet orienteres, inden

den finansielle virksomheds situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om tilsynet skal inddrage tilladelsen.

Med lovforslagets forslag om indførelse af et kombineret kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, indsættes kapitalbufferne til at fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere.

Kommer virksomhederne under det kombinerede kapitalbufferkrav, foreslås med lovforslaget til § 125 b, at der indtræder en række restriktioner for virksomhedernes mulighed for at foretage udlodning, f.eks. begrænsninger i adgangen til at udbetale udbytte til virksomhedens aktionærer og bonus til ansatte samt i muligheden for at foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter. Begrænsningerne i mulighederne for at foretage udlodning skal netop bidrage til at forhindre en udhuling af kapitalen, så længe virksomheden ligger under det kombinerede kapitalbufferkrav.

Efter § 344, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, skal Finanstilsynet tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. For at kunne sikre et hurtigt og effektivt tilsyn er Finanstilsynet afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn.

Idet kapitalbufferne skal fungere som øget værn i forhold til virksomhedernes kapitalgrundlag foreslås med forslaget til § 125 d, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiell virksomhed, straks skal orientere Finanstilsynet, hvis de ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. forslaget til § 125 a, stk. 1, og har til hensigt at udlodde overskud, eller foretage en handling omfattet af det foreslåede § 125 b, stk. 3, nr. 1-3.

Såfremt en virksomhed ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal virksomheden således efter forslaget til § 125 d, stk. 1, straks underrette Finanstilsynet, hvis det har til hensigt at fordele overskud til udlodning eller foretage en af følgende handlinger: 1) at foretage udlodning der vedrører egentlig kernekapital, jf. forslaget til § 125 b, stk. 5, 2) at indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav, eller 3) foretage betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Virksomheden skal oplyse størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på egentlig kernekapital, hybrid kernekapital, og supplerende kapital. Herudover skal virksomheden oplyse størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang samt det beregnede maksimale udlodningsbeløb (MUB). Endelig skal virksomheden oplyse størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som det har til hensigt at afsætte til udbyttebetalinger, køb af egne aktier, betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter, og betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Det er i forbindelse med tilsynet tillige relevant for Finanstilsynet at modtage oplysningerne på koncernniveau. Efter forslaget til § 125 e finder det kombinerede kapitalbufferkrav tillige anvendelse på den danske koncern eller delkoncern i koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiell virksomhed, indgår. Efter forslaget til denne bestemmelse er det det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab, der påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Efter det foreslåede *stk. 2*, finder pligten til at oplyse Finanstilsynet om oplysningerne efter *stk. 1*, således tillige anvendelse for den danske koncern eller delkoncern, i de koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen

regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, indgår. Pligten til at påse overholdelsen af bestemmelsen påhviler det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning og til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til lov om finansiel virksomhed, i koncernen eller delkoncernen.

§ 125 e

I henhold til CRD IV artikel 129, stk. 1, og artikel 130, stk. 1, skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. forslaget til § 125 a, stk. 3 og 4, på individuelt og konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i CRR. Det følger endvidere af CRD IV artikel 131, stk. 4, at globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) skal opfylde en G-SIFI-buffer på konsolideret grundlag, jf. også forslaget til § 125 a, stk. 5. Endvidere følger det af CRD IV artikel 133, stk. 3, at det kan pålægges virksomhederne, at opretholde en systemisk buffer, jf. forslaget til § 125 a, stk. 5, på individuelt eller konsolideret grundlag.

Med forslaget til § 125 e i lov om finansiel virksomhed implementeres direktivets bestemmelser om opgørelse af det kombinerede kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Det foreslås således at indføre kapitalbufferkrav for koncerner på et konsolideret grundlag, således at danske finansielle holdingvirksomheder indgår i konsolideringskravet og dermed opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, men at pligten til at overholde bestemmelserne i §§ 125 a-125 c, på koncernniveau, påhviler det øverste danske pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen følger således som udgangspunkt anvendelsesområdet for opgørelse af solvenskrav på konsolideret grundlag. Dvs. i det omfang der skal opgøres solvenskrav på konsolideret grundlag for koncerner, skal der tillige opgøres kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Der stilles dog ikke kapitalbufferkrav på soloniveau for finansielle holdingvirksomheder.

Der skal som udgangspunkt kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed. Hvis eksempelvis en koncern, hvor en finansiell holdingvirksomhed er modervirksomhed, overholder de foreslåede bestemmelser i §§ 125 a-125 c, stilles der ikke særskilt krav om, at en delkoncern af denne koncern, hvor en finansiell holdingvirksomhed er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog efter bestemmelsen beslutte at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau.

I forhold til restriktioner på udlodninger, jf. forslaget til § 125 b, og krav om kapitalbevaringsplaner, jf. forslaget til § 125 c, retter de sig efter bestemmelsen til det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen eller delkoncernen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 125 a-125 c samt til bemærkningerne til den foreslåede § 125 d i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget til *stk. 2* gennemføres dele af artikel 131 og 133 i CRD IV. Med bestemmelsen fastsættes hvordan G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer indgår i opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav i koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) jf. § 310 i lov om finansiel virksomhed, jf. dog *stk. 3*. Efter forslaget til *stk. 2* vil der i koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, alene skulle indregnes den højeste af de to buffere i opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, dog med forbehold af bestemmelsen i *stk. 3*.

Med forslaget til *stk. 3* gennemføres dele af artikel 131 og 133 i CRD IV. Bestemmelsen er en undtagelse til bestemmelsen i *stk. 2*. Efter forslaget til *stk. 3* skal G-SIFI-bufferen lægges sammen med den systemiske buffer i opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, hvis den systemiske buffer alene finder anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark, dvs. for at imødegå begivenheder, der hindrer det finansielle system i at fungere som effektiv formidler af

kapital og finansielle tjenesteydelser i en grad, så det i væsentligt omfang påvirker økonomisk vækst og velfærd i Danmark. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 a, stk. 6, og § 125 h i forhold til fastsættelsen af en systemisk buffer.

§ 125 f

Med forslaget til § 125 f i lov om finansiell virksomhed gennemføres artikel 136, 137, 139 og dele af 140 i CRD IV.

Efter forslaget til *stk. 1* udpeges erhvervs- og vækstministeren som den myndighed, der fastsætter den kontracykliske buffersats for indenlandske krediteksponeringer. Dette kan ske på baggrund af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd, jf. § 343 s, i lov om finansiell virksomhed. Erhvervs- og vækstministeren kan anmode Finanstilsynet om at udarbejde bidrag til brug for fastsættelsen af en kontracyklisk buffersats.

For hvert kvartal udarbejdes en buffervejledning som reference, der kan tjene som vejledning ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats. Buffervejledningen skal afspejle kreditecyklussen og risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og tage behørigt hensyn til særlige forhold i den danske økonomi. Den baseres på långivning/bruttonationalprodukt-forholdets afvigelse fra den langsigtede tendens, idet der blandt andet tages hensyn til en indikator for udlånsvæksten og navnlig en indikator, der afspejler ændringerne i forholdet mellem långivningen og bruttonationalproduktet (BNP), ligesom der kan tages hensyn til enhver gældende vejledning fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB)B i henhold til artikel 135, stk. 1, litra b, i CRD IV og henstillinger i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici fra ESRB om fastsættelsen af en buffersats.

ESRB udarbejder en generel vejledning om principper for beslutningstagning om kontracykliske buffersatser. ESRB udarbejder endvidere en generel vejledning om variable, som angiver en ophobning af systemiske risici. Hertil kommer, at ESRB udarbejder en generel vejledning om variable, herunder kvalitative kriterier, som angiver, at bufferen bør ændres eller bortfalde.

Ved fastsættelse af en buffersats tager erhvervs- og vækstministeren hensyn til buffervejledningen, enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 135, stk. 1, litra a, c og d, i CRD IV, og enhver henstilling fremsat af ESRB om fastsættelsen af en buffersats samt andre variable som findes relevante med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici.

De kontracykliske buffersatser vil som udgangspunkt blive fastsat til at være mellem 0 og 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for krediteksponeringer. Buffersatsen kan sættes højere end 2,5 pct., såfremt det er berettiget på baggrund af ovennævnte hensyn, som erhvervs- og vækstministeren tager hensyn til. Der er således ikke nogen specifik øvre grænse for den kontracykliske buffersats. Kravet fastsættes kvartalsvist og opgøres og udmåles i trin på 0,25 pct. point.

Efter forslaget til *stk. 1*, træffer erhvervs- og vækstministeren desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende den kontracykliske buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Når erhvervs- og vækstministeren for første gang fastsætter en kontracyklisk buffersats på over nul, eller når erhvervs- og vækstministeren forhøjer en kontracyklisk buffersats, vil buffersatsen som udgangspunkt finde anvendelse fra 12 måneder efter tidspunktet for Finanstilsynets offentliggjorte meddelelse herom, jf. nedenfor. På grundlag af ekstraordinære omstændigheder kan der imidlertid fastsættes en kortere frist for anvendelse af buffersatsen. Dette følger af artikel 136, stk. 5 i CRD IV.

Når en kontracyklisk buffersats reduceres, foreslås det endvidere med *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren samtidig træffer beslutning om en vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, uden at dette dog er til hinder for, at erhvervs- og vækstministeren kan forøge satsen i denne periode.

Efter forslaget til stk. 1 skal erhvervs- og vækstministeren offentliggøre en meddelelse på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats.

Meddelelsen skal mindst indeholde oplysninger om:

a) den gældende kontracykliske buffersats, b) det relevante långivning/BNP-forhold og dets afvigelse fra den langsigtede tendens, c) buffervejledningen som er beregnet som reference for buffersatsen, og d) en begrundelse for buffersatsen. Såfremt buffersatsen er forhøjet, skal meddelelsen tillige indeholde oplysninger om den dato, fra hvilken virksomhederne skal anvende den forhøjede buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Såfremt anvendelsesdatoen ligger mindre end 12 måneder efter datoen for meddelelsen, skal meddelelsen indeholde en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere anvendelsesfrist. Hvis buffersatsen er reduceret, skal meddelelsen desuden indeholde oplysninger om en vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, sammen med en begrundelse for denne periode.

Erhvervs- og vækstministeren underretter ESRB om fastsættelsen af den kontracykliske buffersats og de ovenstående oplysninger.

Efter forslaget til stk. 3, 5 og 6, udpeges erhvervs- og vækstministeren endvidere som den myndighed, der beslutter kontracykliske buffersatser for udenlandske krediteksponeringer.

Virksomheder, som udelukkende udøver aktivitet i Danmark, skal alene anvende kontracykliske buffersatser fastsat af erhvervs- og vækstministeren efter stk. 1. Virksomheder, som udøver grænseoverskridende virksomhed, skal endvidere anvende de kontracykliske buffersatser, der er fastsat lokalt for udenlandske aktiviteter eller fastsat af erhvervs- og vækstministeren efter stk. 3, 5 og 6.

Der er som udgangspunkt fuld gensidighed af buffersatser for krediteksponeringer op til 2,5 pct., jf. forslaget til *stk. 2*. Det betyder, at en kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som udgangspunkt skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) kan facilitere drøftelser imellem EU-landene om koordinering af buffersatsbeslutninger. ESRB kan endvidere give vejledning og konkrete anbefalinger i form af henstillinger i forhold til buffersatsbeslutningerne, således at det sikres, at lande anvender en fornuftig og konsistent tilgang i forhold til beslutninger af relevans for den økonomiske situation.

Erhvervs- og vækstministeren kan efter *stk. 3* beslutte at anvende andre landes buffersatser på over 2,5 pct., således at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal anvende disse satser til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Har erhvervs- og vækstministeren besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct., foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren desuden træffer beslutning om fra hvilken dato virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato kan ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor buffersatsen offentliggøres af Finanstilsynet i overensstemmelse med stk. 4, jf. nedenfor. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen efter stk. 3, skal den kortere frist være berettiget på grundlag af ekstraordinære omstændigheder.

Hvis erhvervs- og vækstministeren har besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct., skal erhvervs- og vækstministeren i medfør af forslaget til bestemmelsen offentliggøre en meddelelse herom på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside. Meddelelsen skal mindst indeholde oplysninger om a) den gældende kontracykliske buffersats, b) det land som buffersatsen finder anvendelse på, c) såfremt buffersatsen forhøjes, den dato, fra hvilken virksomhederne skal anvende den pågældende buffersats til

beregning af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer og d) såfremt anvendelsesdatoen ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den offentliggjorte meddelelse, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse.

Har erhvervs- og vækstministeren ikke truffet beslutning om at anvende en buffersats på over 2,5 pct. i et andet land, vil virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet skulle anvende en buffersats på 2,5 pct. til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Som udgangspunkt vil erhvervs- og vækstministeren beslutte at anvende kontracykliske buffersatser på over 2,5 pct. fra en udpeget myndighed i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Med forslaget til *stk. 4* fastlægges, fra hvilket tidspunkt kontracykliske buffersatser i intervallet 0-2,5 pct. for et andet land fastsat i medfør af *stk. 2* eller *stk. 3* skal finde anvendelse fra. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, foreslås at finde anvendelse fra den dato, der er angivet på hjemmesiden hos den kompetente myndighed for det pågældende land, jf. dog forslaget til *stk. 9*. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, foreslås at skulle finde anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen er blevet offentliggjort af den kompetente myndighed for det pågældende land i overensstemmelse med det pågældende lands nationale regler, jf. dog forslaget til *stk. 9*.

Det følger af artikel 136, *stk. 7*, sidst afsnit, i CRD IV, at de udpegede/kompetente myndigheder for fastsættelse af kontracykliske buffersatser skal underrette ESRB om blandt andet hver kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats. ESRB offentliggør alle sådanne meddelte buffersatser og oplysninger i forbindelse hermed på sin hjemmeside.

Erhvervs- og vækstministeren kan desuden efter forslaget til *stk. 5* fastsætte kontracykliske buffersatser gældende for krediteksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når der ikke er fastsat og offentliggjort en kontracyklisk buffersats i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en buffersats efter *stk. 5*, når det er vurderingen, at der bør fastsættes en buffersats for at beskytte virksomheder, omfattet af § 125 a, *stk. 1*, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land. Det Systemiske Risikoråd, kan i henhold til § 343 s i lov om finansiell virksomhed give henstillinger til erhvervs- og vækstministeren vedrørende fastsættelsen af buffersatsen. Erhvervs- og vækstministeren kan ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats tage hensyn til blandt andet henstillinger i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) om en passende kontracyklisk buffersats for krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

I de tilfælde, hvor en kontracyklisk buffersats er fastsat og offentliggjort i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren efter forslaget til *stk. 6*, fastsætte en anden buffersats gældende for krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, når det er vurderingen, at den buffersats, som er fastsat af en udpeget myndighed i det pågældende land, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte virksomheder omfattet af § 125 a, *stk. 1*, mod risiciene vedrørende overdreven udlånsvækst i det pågældende land. Det Systemiske Risikoråd, kan i henhold til § 343 s i lov om finansiell virksomhed give henstillinger til erhvervs- og vækstministeren vedrørende fastsættelsen af buffersatsen. Erhvervs- og vækstministeren kan ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats tage hensyn til blandt andet henstillinger i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om

makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) om en passende kontracyklisk buffersats for krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan dog ikke fastsætte en lavere buffersats end satsen fastsat og offentliggjort af den udpegede myndighed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre buffersatsen er over 2,5 pct.

Hvis erhvervs- og vækstministeren fastsætter en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, efter stk. 5 eller 6, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervs- og vækstministeren efter forslaget til *stk. 7* tillige beslutning om, fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal anvende den pågældende buffersats til beregning af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato kan ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor buffersatsen meddeles i overensstemmelse med stk. 8. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen efter stk. 8, skal den kortere frist være berettiget på grundlag af ekstraordinære omstændigheder. Dette følger af artikel 139, stk. 4, i CRD IV.

I medfør af forslaget til *stk. 8* offentliggør erhvervs- og vækstministeren, enhver fastsættelse af en kontracyklisk buffersats i medfør af stk. 5 eller 6, for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Erhvervs- og vækstministeren skal bl.a. offentliggøre

- a) den kontracykliske buffersats og det pågældende land, som den finder anvendelse på,
- b) en begrundelse for den pågældende buffersats,
- c) den dato, fra hvilken virksomhederne skal anvende den forhøjede buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og
- d) såfremt anvendelsesdatoen ligger mindre end 12 måneder efter datoen for meddelelsen efter denne bestemmelse, jf. stk. 7, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere anvendelsesfrist.

Det foreslås med *stk. 9*, at den kontracykliske buffersats ophører med at virke eller reduceres straks fra den dag, hvor en reduceret buffersats er blevet offentliggjort. En mindsket kontracyklisk buffersats vil således finde anvendelse fra tidspunktet for offentliggørelsen af den kompetente myndighed.

§ 125 g

Med forslaget til § 125 g i lov om finansiell virksomhed gennemføres dele af § 131 i CRD IV.

Det foreslås med *stk. 1*, at G-SIFI-buffersatsen skal afhænge af den underkategori, som det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) er placeret i. G-SIFI-buffersatsen tager således hensyn til kriterierne for identifikationen af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Der henvises nærmere til forslaget til § 310 i lov om finansiell virksomhed.

Med forslaget til *stk. 2* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte G-SIFI-buffersatsen for de enkelte underkategorier af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Det følger af artikel 131, stk. 9, i CRD IV, at der skal være mindst fem underkategorier af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Underkategorierne af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) foreslås at kunne fastsættes i medfør af forslaget til § 310, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.

Af artikel 131, stk. 9, i CRD IV, fremgår det endvidere, at for den laveste underkategori af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) fastsættes der en G-SIFI-buffersats på 1 pct. og den buffersats, der er fastsat for hver underkategori skal stige i trin på 0,5 pct. til og med den fjerde underkategori. For den højeste underkategori af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) skal buffersatsen være på 3,5 pct. Erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte G-SIFI-buffersatserne i overensstemmelse hermed.

§ 125 h

Med forslaget til § 125 h i lov om finansiel virksomhed gennemføres dele af artikel 133 i CRD IV.

Efter forslaget til *stk. 1* udpeges erhvervs- og vækstministeren som den myndighed, der fastsætter en systemisk buffersats til brug for opgørelse af en systemisk buffer. Efter forslaget til *stk. 1*, fastsætter erhvervs- og vækstministeren desuden hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke virksomheder der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer.

Ved fastsættelse af en systemisk buffersats m.v. tager erhvervs- og vækstministeren hensyn til at forebygge og begrænse langsigtede ikke-cykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af CRR.

Af artikel 133, *stk. 10*, i CRD IV, fremgår det endvidere, at når den udpegede/kompetente myndighed fastsætter en systemisk buffer må bufferen ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markedes funktion.

Fastsættelsen af buffersatsen, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke virksomheder, der skal være omfattet af buffersatsen og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen kan ske på baggrund af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd jf. § 343 s i lov om finansiel virksomhed. Erhvervs- og vækstministeren kan anmode Finanstilsynet om at udarbejde bidrag til brug for fastsættelsen af en systemisk buffersats samt identificeringen af hvilke grupper af virksomheder og eksponeringer, buffersatsen skal finde anvendelse for samt om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen.

Det følger af artikel 133, *stk. 3* og *stk. 9* i CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint.

Af artikel 133, *stk. 11-16* og *stk. 18*, i CRD IV, fremgår det, at den udpegede/kompetente myndighed skal følge en særlig procedure i forbindelse med fastsættelsen af en systemisk buffersats. Proceduren afhænger af hvilke eksponeringer den systemiske buffersats skal finde anvendelse på og hvor høj en buffersats, man ønsker at sætte.

En systemisk buffersats kan finde anvendelse på eksponeringer, der befinder sig i Danmark, og den kan også finde anvendelse på eksponeringer i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. En systemisk buffer kan desuden finde anvendelse på eksponeringer, der befinder sig i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at dette er i overensstemmelse med direktivets procedurer. Direktivets procedurer er beskrevet nedenfor.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på op til 3 pct. for alle eksponeringer:

Inden fastsættelsen (eller genfastsættelsen) af en systemisk buffersats på op til 3 pct. underretter den udpegede/kompetente myndighed - i Danmark erhvervs- og vækstministeren, jf. forslaget til § 125 h, *stk. 1* - Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og de kompetente myndigheder i de relevante lande inden for Den Europæiske Union eller i lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, samt hvis buffersatsen skal anvendes på eksponeringer, der befinder sig i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, tillige de kompetente myndigheder i disse lande. Underretningen skal i henhold til artikel 133, *stk. 11*, i CRD IV, ske senest en måned inden offentliggørelse af buffersatsen på den i direktivet foreskrevne måde, jf. nærmere nedenfor.

Underretningen fra den udpegede/kompetente myndighed skal gøre nærmere rede for

- i) den systemiske eller makroprudentielle risiko i medlemsstaten,
- ii) grundene til, at størrelsen af de systemiske eller makroprudentielle risici udgør en trussel mod det finansielle systems stabilitet på nationalt plan og begrundet den systemiske buffersats,
- iii) begrundelsen for, at den systemiske buffer anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og står i rimeligt forhold hertil,
- iv) en vurdering af den systemiske buffers sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed,
- v) begrundelsen for, at ingen af de eksisterende foranstaltninger i direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller i CRR, bortset fra artikel 458 og 459 i forordningen, hver for sig eller i en kombination vil være tilstrækkelige til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet, og
- vi) den systemiske buffersats, som medlemsstaten ønsker at stille krav om.

Efter underretningen kan den udpegede/kompetente myndighed anvende buffersatsen på alle eksponeringer. Hvis den udpegede/kompetente myndighed beslutter at fastsætte en buffersats på op til 3 pct., der skal gælde for eksponeringer i andre lande inden for Den Europæiske Union, skal buffersatsen være ens for alle eksponeringer inden for Unionen.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på over 3 pct. for alle eksponeringer:

Inden fastsættelsen (eller genfastsættelsen) af en systemisk buffersats på over 3 pct. underretter den udpegede/kompetente myndighed Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og de kompetente myndigheder i de relevante lande inden for Den Europæiske Union eller i lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, samt hvis buffersatsen skal anvendes på eksponeringer, der befinder sig i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, tillige de kompetente myndigheder i disse lande.

Underretningen fra den udpegede/kompetente myndighed skal gøre nærmere rede for de forhold, der er nævnt under i)-vi) under proceduren for fastsættelse af systemiske buffersatser op til 3 pct., jf. ovenfor.

ESRB forelægger inden for en måned efter underretningen fra den udpegede/kompetente myndighed en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffer anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 34, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF.

Senest to måneder efter underretningen og under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis Kommissionen er overbevist om, at den systemiske buffer ikke får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, vedtager den en gennemførelsesretsakt, som bemyndiger den udpegede/kompetente myndighed til at fastsætte den foreslåede systemiske buffersats.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på mellem 3 og 5 pct. for nationale eksponeringer og for eksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område:

Den udpegede/kompetente myndighed kan fastsætte (eller genfastsætte) en systemisk buffersats på mellem 3 og 5 pct., der skal finde anvendelse på nationale eksponeringer og på eksponeringer i lande

uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område efter nedenstående særlige procedure.

Inden fastsættelsen af en sådan buffersats skal den udpegede/kompetente myndighed underrette Kommissionen herom og afvente Kommissionens udtalelse. Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, skal den udpegede/kompetente myndighed følge udtalelsen eller overfor Kommissionen redegøre for årsagerne til, at den udpegede/kompetente myndighed ikke følger udtalelsen.

Såfremt en virksomhed, omfattet af en sådan buffersats, er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, underretter den udpegede/kompetente myndighed de kompetente myndigheder i det pågældende land samt Kommissionen og ESRB. Kommissionen og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) udsteder inden for en måned efter underretningen fra den udpegede/kompetente myndighed en henstilling om de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med nærværende procedure. Hvis de kompetente myndigheder i det pågældende land inden for Den Europæiske Union eller i et land som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ikke er enige heri, eller i tilfælde af negativ henstilling fra både Kommissionen og ESRB, kan den udpegede/kompetente myndighed indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og anmode om EBAs bistand i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF.

Den udpegede/kompetente myndighed kan i givet fald ikke fastsætte den ønskede buffersats for disse eksponeringer før EBA har truffet en afgørelse.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på over 5 pct. for nationale eksponeringer og for eksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område:

Dette følger samme procedure som ved fastsættelse af en systemisk buffersats på over 3 pct. for alle eksponeringer, jf. ovenfor.

Efter forslaget til *stk. 1* skal erhvervs- og vækstministeren, offentliggøre en meddelelse på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside om fastsættelsen af en systemisk buffersats og dermed af den systemiske buffer.

Erhvervs- og vækstministeren vil meddele mindst følgende i forbindelse med offentliggørelsen om fastsættelsen af en systemisk buffersats:

- a) den systemiske buffersats
- b) de virksomheder, den systemiske buffer og buffersats finder anvendelse på
- c) en begrundelse for den systemiske buffer
- d) fra hvilken dato virksomhederne skal anvende den systemiske buffersats til opgørelse af deres systemiske buffer, og
- e) navnene på de lande, hvor eksponeringer, der findes i disse lande, anerkendes i den systemiske buffer.

Hvis de oplysninger, der er omhandlet af litra c), vil kunne udgøre en trussel mod det finansielle systems stabilitet, medtages disse oplysningerne ikke i offentliggørelsen. Det er erhvervs- og vækstministeren, der foretager en vurdering af hvorvidt oplysningerne efter litra c) skal medtages i meddelelsen, der offentliggøres.

For at sikre et konsistent makroprudentielt tilsyn i hele Den Europæiske Union er det hensigtsmæssigt, at Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) udarbejder principper afpasset efter Unionens økonomi og er ansvarligt for kontrollen med dens anvendelse. Det fremgår således af CRD IV, at direktivet ikke bør være til hinder for, at ESRB træffer de foranstaltninger, det finder nødvendigt i henhold til

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici.

En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til artikel 133, i CRD IV, kan derfor også anmode ESRB om at rette en henstilling i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, til en eller flere medlemsstater, om at anerkende den systemiske buffersats. En sådan henstilling fra ESRB vil være underlagt »overhold eller forklar«-reglen i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning.

Efter forslaget til *stk. 2*, kan erhvervs- og vækstministeren således beslutte, at en systemisk buffersats fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres systemiske buffer i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren tager i sin beslutning om at anerkende den pågældende buffersats hensyn til de oplysninger, der er fremlagt af det land, der har fastsat buffersatsen, jf. de under *stk. 1* beskrevne procedurer for fastsættelse af buffersatser.

Erhvervs- og vækstministeren kan kun anerkende samme buffersats, som fastsat i det pågældende land (A). Erhvervs- og vækstministeren kan således ikke beslutte at anerkende, at en anden systemisk buffersats, som gælder for et andet land (B) inden for Den Europæiske Union for eksponeringer i det pågældende land (A), også skal finde anvendelse for virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet med henblik på de eksponeringer, der befinder sig i land (A).

Erhvervs- og vækstministeren underretter Kommissionen, ESRB, EBA og det land, der fastsætter den systemiske buffersats, såfremt erhvervs- og vækstministeren beslutter, at et andet lands buffersats finder anvendelse for virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet for eksponeringer i det pågældende land.

Har erhvervs- og vækstministeren besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land, træffer erhvervs- og vækstministeren desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer.

Efter forslaget til *stk. 2* offentliggør erhvervs- og vækstministeren, en meddelelse om anvendelse af et andet lands buffersats på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Med forslaget til *stk. 3* foreslås, at hvis erhvervs- og vækstministeren har fastsat en systemisk buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer efter *stk. 1*, og desuden har besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land efter *stk. 2*, træffer erhvervs- og vækstministeren beslutning om hvilken af de nævnte buffersatser, der skal finde anvendelse for virksomhederne på eksponeringer i det pågældende land. Hermed sikres, at der ikke stilles to buffersatskrav til eksponeringer i det pågældende land.

Det følger af artikel 133, stk. 11-16 og *stk. 18*, i CRD IV, at den udpegede/kompetente myndighed skal følge de samme særlige procedurer ved genfastsættelse af en systemisk buffersats, som gælder i forbindelse med fastsættelsen af en systemisk buffersats. Procedurerne er beskrevet nærmere i bemærkningerne til *stk. 1*.

Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside. Der henvises nærmere til bemærkningerne til *stk. 1* i forhold til hvilke oplysninger, der vil skulle offentliggøres.

Til nr. 66 (§ 126 a i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget er en delvis videreførelse af § 125 i den gældende lov om finansiel virksomhed for investeringsforvaltningsselskaber. § 125 har tidligere gennemført UCITS-direktivets krav til investeringsforvalt-

ningsselskabers kapital, hvor de danske krav dog var lidt højere end kravene i UCITS-direktivet, men svarende til kravene for fondsmæglerselskaber. Forslaget medfører mere direktivnære krav til kapitalen. Den gældende § 125 finder anvendelse for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Fremover vil kapitalkravene for visse fondsmæglerselskaber være reguleret i CRR. Det foreslås derfor at regulere kapitalkravene for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber i hver sin bestemmelse. Der henvises i øvrigt til den foreslåede nyaffatning af § 125, som omhandler kapitalkravene for fondsmæglerselskaber.

Det foreslåede § 126 a, stk. 1, er en videreførelse af det gældende § 125, stk. 1, for investeringsforvaltningsselskaber, hvorefter investeringsforvaltningsselskaber skal have et tilstrækkeligt kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal ledelsen ikke alene se på risici, som virksomheden er eksponeret for, men også på risici, som virksomheden vil kunne blive eksponeret for samt på mulighederne for at fremskaffe kapital. Forpligtelsen påhviler virksomhedens samlede ledelse – dvs. både direktion og bestyrelse. Den vurdering, som direktion og bestyrelse foretager, skal udmønte sig i et individuelt solvensbehov. Finanstilsynet vil med hjemmel i § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af investeringsforvaltningsselskabers individuelle solvensbehov.

Investeringsforvaltningsselskaber skal som tidligere opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici. Dette indebærer, at ledelsen skal identificere og afsætte kapital til at afdække de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Det foreslås i stk. 1, 3. pkt., at solvensbehovet for investeringsforvaltningsselskaber opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Investeringsforvaltningsselskaber er således fortsat forpligtet til at identificere og kapitalafdække virksomhedens risici, og selskabets ledelse skal fortsat tage stilling til, om virksomheden uanset lovens øvrige kapitalkrav er tilstrækkeligt kapitaliseret.

Ved vurderingen af hvad investeringsforvaltningsselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag skal være, skal direktionen og bestyrelsen alene tage hensyn til selskabets individuelle risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som virksomheden driver sine forretninger under. En virksomhed kan ikke undlade at afdække risici med kapital, fordi andre selskaber har tilsvarende risici.

Krav til kapitalgrundlagets størrelse er et af fundamentene i lov om finansiel virksomhed. Det samme gælder kravet om, at en finansiel virksomhed skal have interne procedurer for risikostyring. Interne procedurer for risikostyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Disse forhold indgår også i den generelle bestemmelse i § 71 i lov om finansiel virksomhed om de forretningsgange, som den enkelte virksomhed som minimum skal have.

I bestyrelsen og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal også indgå de øvrige risici, der indgår som elementer i kapitalgrundlagskravet for investeringsforvaltningsselskaber.

De forskellige forretningsmæssige risici, som virksomheden er følsom overfor, skal indgå i overvejelserne. Det kan være vækst, markedsrisici, operationelle risici. Herudover kan der være andre krav, som kan have indvirkning på bestyrelsens og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Ejer investeringsforvaltningsselskaber fast ejendom eller kapitalandele i ejendomsselskaber, skal dette også indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Hvorvidt andre krav skal være afgørende for bestyrelsens og direktionens vurdering af størrelsen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag, vil bero på en konkret vurdering.

Som anført ovenfor skal overvejelserne omkring det tilstrækkelige kapitalgrundlag være fremadrettede. Det betyder, at ændringer i virksomhedens strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og

andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om det tilstrækkelige kapitalgrundlag og dermed også solvensbehovet. Der skal foretages en revurdering i alle tilfælde, hvor der sker større ændringer i forrentningsomfang eller forretningsområder. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis virksomheden bevæger sig ind på nye geografiske områder, hvis virksomheden udvider eller indskrænker de typer af tjenesteydelser, som virksomheden udøver virksomhed med, f.eks. i form af en tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, eller på anden måde ændrer sine risici.

Det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som virksomheden er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som virksomheden har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital. Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1 og 2, svarer til de gældende § 125, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed hvori artikel 6, stk. 4, og artikel 7, stk. 1, litra a, i UCITS-direktivet, er implementeret, men foreskriver et mindre krav til startkapitalen (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber.

Det fremgår af det foreslåede § 126 a, stk. 2, nr. 1, at kapitalgrundlaget mindst skal svare til værdien af 730.000 euro for de investeringsforvaltningsselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, eller som ønsker at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3. Efter de gældende regler er kravet på 1 mio. euro. Af § 126 a, stk. 2, nr. 2, fremgår det, at for andre investeringsforvaltningsselskaber mindst skal svare til værdien af 125.000 euro, hvor kravet efter de gældende bestemmelser er 0,3 mio. euro. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 12, vedrørende § 10, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Heraf fremgår det blandt andet, at ændringerne skal ses på baggrund af kravene til startkapitalen for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslåede § 126 a, stk. 3, svarer til den gældende § 125, stk. 3, der tidligere har implementeret artikel 7, stk. 1, litra a, punkt i, i UCITS-direktivet. Det fremgår af det foreslåede stk. 3, at investeringsforvaltningsselskaber, udover det minimumskapitalkrav, der følger af det foreslåede § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, skal medregne et tillæg på 0,02 pct. af den kapital, der indgår i selskabets porteføljer, og som overstiger 250 mio. euro. Det fremgår af det foreslåede § 126 a, stk. 6, hvad der skal medregnes ved opgørelse af porteføljen.

Tillægget skal beregnes på baggrund af et beløb svarende til den portefølje, som selskabet i henhold til den reviderede årsrapport administrerer. Den løbende tilpasning skal foretages senest den 1. juni i det efterfølgende år. Årsrapporten skal være godkendt af generalforsamlingen senest 4 måneder efter regnskabsperiodens afslutning, og investeringsforvaltningsselskaberne har således en frist på 5 måneder til eventuelt at fremskaffe et beløb svarende til tillægget i selskabets kapitalgrundlag.

Det fremgår af det foreslåede § 126 a, stk. 3, 2. pkt., at minimumskapitalkravet og tillægget maksimalt skal udgøre 10 mio. euro. Dette er en justering i forhold til den gældende bestemmelse i § 125, stk. 3, 2. pkt. Ifølge artikel 7, stk. 1, litra a, nr. i, i UCITS-direktivet, er det en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan give et administrationsselskab tilladelse, at selskabet blandt andet opfylder betingelserne i den nævnte artikel. Herefter skal administrationsselskabet have en startkapital på mindst 125.000 euro. Hvis værdien af den formue (portefølje), som administrationsselskabet administrerer, overstiger 250 mio. euro, er administrationsselskabet forpligtet til at have en yderligere egenkapital, der er på 0,02 pct. af den del af den administrerede formue, som overstiger 250 mio. euro. Den foreskrevne startkapital og det yderligere beløb må efter direktivet ikke overstige 10 mio. euro.

Kravet er hidtil blevet gennemført i den gældende § 125, stk. 3, 2. pkt., således, at tillægget maksimalt kan udgøre 10 mio. euro, mens kravet efter direktivet er, at startkapitalen og tillægget højst skal udgøre

10 mio. euro. Der er således med den foreslåede ændring tale om en mindre lempelse i forhold til den gældende lov. Justeringen medfører en mere direktivnær implementering af UCITS-direktivet.

Det foreslåede § 126 a, stk. 4, er en delvis videreførelse af den gældende § 125, stk. 4, som gennemførte artikel 7, stk. 1, sidste afsnit, i UCITS-direktivet. Såfremt selskabet ønsker at benytte en garanti for at opfylde kapitalkravet i det foreslåede § 126 a, stk. 3, kan selskabet i medfør af forslaget anmode Finanstilsynet om tilladelse til, at op til 50 pct. af tillægget til minimumskapitalen, som beregnet i henhold til § 126 a, stk. 3, kan bestå af en garanti af tilsvarende størrelse, fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Det er i forhold til den gældende bestemmelse i § 125, stk. 4, præciseret, at kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med, men hvis tilsynsregler svarer til reglerne i fællesskabslovgivningen. Præciseringen sker af hensyn til at sikre en direktivnær implementering af artikel 7, stk. 1, i UCITS-direktivet, hvor det fremgår, at kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med, men hvis tilsynsregler svarer til reglerne i fællesskabslovgivningen.

Hidtil har bestemmelsen ikke været anvendt, men vil kunne anvendes, hvis et investeringsforvaltningsselskab anmoder Finanstilsynet om tilladelse, og betingelserne oplistet i bestemmelsen er opfyldt.

Det foreslåede § 126 a, stk. 5, er en delvis videreførelse af den gældende § 125, stk. 5, der gennemførte artikel 7, stk. 1, litra a, nr. iii, i UCITS-direktivet for investeringsforvaltningsselskaber. Efter den gældende § 125, stk. 5, skal investeringsforvaltningsselskaber uanset kravene i § 125, stk. 2 og 3, have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse kravet hertil i både opad- og nedadgående retning, hvis selskabets faste omkostninger f.eks. til husleje, lønudgifter eller andre driftsomkostninger forøges eller formindskes i forhold til det forrige år.

Ved investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger forstås efter de gældende regler »posterne udgifter til personale og administration«, »af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver« og »andre driftsudgifter« fra resultatopgørelsen i bilag 3 til bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., som er en del af de faste omkostninger. Finanstilsynet vil med hjemmel i § 143, stk. 1, nr. 5, fastsætte nærmere regler for opgørelse af investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger.

Det fremgår af den foreslåede § 126 a, stk. 5, 2. pkt., at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om, at et investeringsselskab skal have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, hvis der siden det foregående år er sket ændringer i selskabets virksomhed, som Finanstilsynet anser for væsentlige. Dette er justering af i forhold til den gældende § 125, stk. 5, 2. pkt., således at bestemmelsen afspejler ordlyden i artikel 97 i CRR. Sådanne væsentlige ændringer kan f.eks. være, at selskabet i væsentlig grad har udvidet eller ændret sit virksomhedsområde i forhold til det foregående år. Bestemmelsen har ikke været anvendt hidtidigt.

Det fremgår af artikel 97, stk. 4, i CRR, at EBA i samarbejde med ESMA vil fastsætte bindende tekniske standarder for opgørelsen af de faste omkostninger. Såfremt disse standarder ikke er bindende for investeringsforvaltningsselskaber, vil Finanstilsynet med hjemmel i § 143, stk. 1, nr. 5, fastsætte nærmere regler for opgørelse af investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger svarende til de bindende tekniske standarder udstedt af EBA i samarbejde med ESMA. Artikel 97 i CRR finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber via henvisning i UCITS-direktivet. Der henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 6, for nærmere uddybning.

Det foreslåede § 126 a, stk. 6, er en delvis videreførelse af § 141 i den gældende lov om finansiell virksomhed, som har gennemført artikel 7, stk. 1, litra a, punkt ii, i UCITS-direktivet. Bestemmelsen fastsætter, hvad der skal medregnes, når investeringsforvaltningsselskaber skal opgøre selskabets portefølje,

med henblik på at beregne det tillæg, der skal medregnes til minimumskapitalkravet, på 0,02 pct. af den del af porteføljen, der overstiger 250 mio. euro.

Det foreslåede § 126 a, stk. 6, fastslår som noget nyt, at et investeringsforvaltningsselskab til brug for beregning af sin kapitaldækning ud over formuen i UCITS også skal medregne formuen i de alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet tillige måtte forvalte. Dette gælder, når selskabet både har en tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og en tilladelse som forvalter efter § 11, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. § 10 a i lov om finansiel virksomhed (dobbelttilladelse). § 10 a i lov om finansiel virksomhed blev indført med forslaget til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Den gældende § 141 i lov om finansiel virksomhed blev gennemført inden for rammerne af EU-direktiver på det finansielle område, jf. UCITS-direktivets artikel 7, stk. 1, litra a, punkt ii, og FAIF-direktivets artikel 9, der henviser til UCITS-direktivet.

Forslaget til stk. 6 fastsætter de porteføljer, der skal medregnes, når et investeringsforvaltningsselskab skal opgøre sin portefølje med henblik på at beregne det i stk. 3 nævnte tillæg på 0,02 pct., som skal medregnes til minimumskapitalkravet.

Til porteføljen medregnes formuen i danske og udenlandske UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere. Danske UCITS omfatter investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde. Endvidere medregnes formuen i de alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Alternative investeringsfonde er defineret som kollektive investeringsenheder eller investeringsafdelinger deraf, som rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer, og som ikke skal have tilladelse i medfør af UCITS-direktivet, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Til porteføljen medregnes således formuen i kollektive investeringsenheder, uanset om disse er UCITS eller alternative investeringsfonde.

Et investeringsforvaltningsselskab skal medregne formuen i de UCITS, som selskabet er godkendt til at administrere ved opgørelsen af sit kapitalgrundlag. Hvis der er tale om et investeringsforvaltningsselskab med dobbelttilladelse, omfatter bestemmelsens ordlyd også alternative investeringsfonde, herunder kapitalforeninger, jf. kapitel 23 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Har investeringsforvaltningsselskabet dobbelttilladelse omfatter investeringsforvaltningsselskabets portefølje også specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger, selvom disse foreninger endnu ikke har ændret status til kapitalforeninger. Det skyldes, at de nævnte typer foreninger efter definitionen i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er alternative investeringsfonde.

Det følger af § 126 a, stk. 6, 2. pkt., at porteføljer som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, ikke skal medregnes til selskabets portefølje. Dette er en videreførsel af den gældende § 141, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

I § 126 a, stk. 7, foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at kunne fastsætte krav om et højere kapitalgrundlag end de krav, der fremgår af § 126, a, stk. 1-3 og 5. Bestemmelsen i stk. 7, svarer til den gældende § 125, stk. 8, med de tilpasninger, som er nødvendiggjort af forslaget om, at investeringsforvaltningsselskaber fremover ikke skal opfylde kravet om, at kapitalgrundlaget skal udgøre 8 pct. af de risikovægtede poster. Finanstilsynets krav om et højere kapitalgrundlag end de krav, der fremgår af § 126 a, stk. 1-3 og 5, benævnes solvenskrav og er udtryk for Finanstilsynets vurdering af selskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Bemyndigelsen vil f.eks. kunne anvendes, hvis Finanstilsynet finder, at det af bestyrelsen og direktionen opgjorte individuelle solvensbehov efter § 126 a, stk. 1, ikke er tilstrækkeligt, og vil sædvanligvis ske i

forbindelse med en undersøgelse af selskabet. Finanstilsynet kan herefter påbyde det pågældende selskab et krav om et højere kapitalgrundlag. De forhold, som Finanstilsynet vil lægge vægt på ved opgørelsen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag, vil være de samme forhold, som bestyrelsen og direktionen skal lægge til grund for vurderingen heraf. I Finanstilsynets vurdering vil der også kunne indgå en vurdering af ledelsen, herunder dens kvalitet og risikovillighed. Endvidere vil Finanstilsynet kunne foretage en sammenligning af de enkelte selskaber, hvilket også kan danne grundlag for tilsynets afgørelse.

Hidtil har bestemmelsen ikke været anvendt i forhold til investeringsforvaltningsselskaber, men forslaget vil kunne anvendes, hvis Finanstilsynet skønner, at et investeringsforvaltningsselskabs individuelle solvensbehov ikke er tilstrækkelig til at dække dets risici.

I § 126 a, stk. 8, foreslås det at videreføre den gældende bestemmelse i § 125, stk. 9, hvorefter Finanstilsynet kan pålægge investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelse af kapitalgrundlaget. En sådan nedskrivning skal indgå i de indberetninger, der foretages til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan anvende bestemmelsen til at anlægge en mere forsigtig vurdering af aktivers m.v. værdi, end de regler der gælder i henhold til regnskabsreglerne. Hidtil har bestemmelsen ikke været anvendt i forhold til investeringsforvaltningsselskaber.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 126 a, stk. 9, som viderefører de hidtidige regler i § 128 om opgørelsen af kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber med de ændringer, som følger af CRD IV og CRR. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 5, stk. 6.

Til nr. 67 (§ 127 i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 127 i lov om finansiel virksomhed beskriver, hvad der i loven forstås ved kapitalkravet. Formålet med bestemmelsen har været at gøre det nemmere at henvise til kapitalkravet i andre bestemmelser.

Bestemmelsen ophæves for alle andre virksomheder end forsikringsselskaber, herunder tværgående pensionskasser, da kapitalkravet for finansielle virksomheder, som er omfattet af CRR, fremover vil fremgå af CRR del III. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring med ændringen af § 127 i lov om finansiel virksomhed for virksomheder, der ikke omfattes af CRR del III.

Det vil for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser stadig udtrykkeligt gælde, at kapitalkravet i henhold til § 127 er det største af solvenskravet i § 126, stk. 2, nr. 1-5, og minimumskapitalkravet i § 126, stk. 2, nr. 6-10, og stk. 5-7.

Der sker ingen ændringer i Finanstilsynets hidtidige praksis, hvorefter forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal holde kapital, der mindst svarer til det højeste af følgende tre beløbstørrelser: Minimumskapitalkravet, solvenskravet og det individuelle solvensbehov opgjort i henhold til § 126, stk. 8.

Til nr. 68 (§ 128 i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 128, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver, at basiskapitalen udgør kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag. I medfør af § 128, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte regler for opgørelsen af basiskapitalen.

Anvendelsesområdet for § 128 omfatter i dag finansielle virksomheder, som defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Hjemmelsbestemmelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 915 af 12/09/2012 om opgørelse af basiskapital (herefter »basiskapitalbekendtgørelsen«), som omfatter finansielle virksomheder, som defineret i lov om finansiel virksomhed, samt øvrige opregnede virksomheder, eksempelvis finansielle holdingvirksomheder, jf. § 1 i basiskapitalbekendtgørelsen.

Basiskapitalbekendtgørelsen omhandler bl.a. regler for opgørelse af basiskapital, herunder opgørelse af,

og krav til, egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for at denne kan medregnes i basiskapitalen.

Nyaffattelsen af § 128 i lov om finansiel virksomhed sker som følge af, at reglerne om opgørelse af kapitalgrundlaget fremadrettet reguleres i CRR for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I samt fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4. Da CRR er en forordning, har den umiddelbar virkning, og er direkte gældende i Danmark. Dette betyder, i modsætning til et direktiv, at der er forbud mod implementering af dens indhold.

Af forslaget til § 128, stk. 1, fremgår det, at for forsikringsselskaber, og forsikringsholdingvirksomheder består basiskapitalen af kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag. Hermed videreføres gældende ret i forhold til disse virksomheder.

Med nyaffattelsen af § 128, stk. 2, fremgår det, at Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for forsikrings-selskaber og forsikringsholdingvirksomheder. For forsikringsselskaber, er dette en videreførelse af den gældende bemyndigelse i § 128, stk. 2, og der tilsigtes ikke ændringer i denne bemyndigelse. Bemyndigelsen til at fastsætte regler for opgørelsen af basiskapitalen for forsikringsholdingvirksomheder er ny. Den er foranlediget af, at forsikringsholdingvirksomhed er indført som nyt begreb med lov nr. 1613 af 26. december 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og lov om tinglysning.

Af forslaget til § 128, stk. 3 fremgår, at Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Med henblik på, at der ikke anvendes forskellige begreber for fondsmæglerselskaber foreslås det, at alle kapitalbegreberne fra CRR anvendes for alle fondsmæglerselskaber – dvs. uanset om disse er omfattet af CRR. Derfor foreslås det i § 5, stk. 6, nr. 6, at kapitalgrundlag skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 118, i CRR for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og alle fondsmæglerselskaber. Dermed finder definitionen af kapitalgrundlag også anvendelse for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR. Følgelig er fondsmæglerselskaber ikke omfattet af det foreslåede § 128, stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 5, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed.

De fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af CRR, for så vidt angår opgørelse af kapitalgrundlaget, er fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kundemidler eller værdipapirer for kunder. Med henblik på fastsættelse af regler for opgørelse af kapitalgrundlaget for disse fondsmæglerselskaber foreslås det i § 128, stk. 3, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kundemidler eller værdipapirer for kunder.

Herudover omfatter den foreslåede bemyndigelse i § 128, stk. 3, den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 2, 4 og 5. Den foreslåede bemyndigelse i § 128, stk. 3, vil i forhold til den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, blive anvendt til at sætte kravene til kapitalgrundlag og tilhørende overgangsbestemmelser i anden del af CRR i kraft i medfør af, at krav til kapitalgrundlagets størrelse i CRR sættes i kraft for disse virksomheder og koncerner, jf. den i lovforslaget foreslåede nyaffatning af § 170 i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil således i medfør af § 128 kunne fastsætte regler for opgørelse af kapitalgrundlaget

for finansielle holdingvirksomheder samt koncerner, som ikke er reguleret i medfør af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR-forordningen. Disse regler bør i udgangspunktet svare til de regler, som gælder for modervirksomheder, som indgår i koncerner, der er omfattet af CRR for så vidt angår opgørelse af kapitalgrundlaget. Finanstilsynet vil derfor i videst muligt omfang fastsætte disse regler for modervirksomhederne ved henvisninger til bestemmelser om opgørelse af kapitalgrundlag i CRR.

Af forslaget til § 128, stk. 4, fremgår, at for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, kan Finanstilsynet fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i CRR. Med bemyndigelsen i § 128, stk. 4, vil der kunne udstedes regler for finansielle koncerner, som er reguleret i CRR, i det omfang sådanne regler fastsættes under iagttagelse af mulighederne herfor i CRR. Bemyndigelsen finder således kun anvendelse for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og som fremover reguleres i CRR, under iagttagelse af mulighederne herfor i CRR.

§ 128, stk. 4, er bl.a. indsat som følge af, at artikel 49, stk. 1, i CRR indeholder en valgmulighed for medlemsstater om at kunne tillade penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, at for det pågældende institut eller f.eks. for et finansielt moderholdingselskab, at kapitalopgøre besiddelser i f.eks. forsikringsdøtre efter reglerne i CRR eller én af metoderne i bilag I til konglomeratdirektivet (2002/87/EU), som er implementeret i basiskapitalbekendtgørelsen. Bestemmelsen sikrer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnte i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, kan ansøge om, at der i koncernen ikke fratrækkes besiddelser i f.eks. forsikringsdøtre, men der i stedet anvendes én af metoderne i bilag I til konglomeratdirektivet. Aktuelt er metode II i bilag I til konglomeratdirektivet implementeret i basiskapitalbekendtgørelsen. Finanstilsynet forventer som udgangspunkt at give virksomheder, som ansøger herom, tilladelse til, at der i koncernen ikke fratrækkes besiddelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i det omfang betingelserne i den nævnte artikel kan opfyldes, men i stedet anvende den alternative metode. Virksomheder, som i dag anvender den gældende bestemmelse i basiskapitalbekendtgørelsens § 31, stk. 1, nr. 10, skal i givet fald på lige fod med øvrige virksomheder ansøge Finanstilsynet herom.

Til nr. 69 (§ 128 b i lov om finansiel virksomhed)

De fradrag, som efter gældende ret skal foretages ved opgørelse af basiskapital i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber er i dag reguleret i § 31, stk. 1, nr. 1-19, i basiskapitalbekendtgørelsen.

Kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår dog ikke ved opgørelsen af fradragsbeløbene i § 31, stk. 1, nr. 11-15, jf. § 31, stk. 8, i basiskapitalbekendtgørelsen. § 31, stk. 1, nr. 11-14, i basiskapitalbekendtgørelsen omhandler fradrag i basiskapitalen for kapitalandele, og nr. 15 omhandler fradrag for kvalificerede andele.

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om fradrag i kapitalgrundlaget være reguleret i 2. del i CRR. Eftersom CRR, ligesom kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet, ikke tager højde for de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler vedr. fradrag for puljemidler i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele, jf. betragtning 13 i CRR's præambel.

Den foreslåede regel i § 128 b, 1. pkt., er således en videreførelse af de i dag gældende regler i basiskapitalbekendtgørelsen for fradrag i basiskapitalen for kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for fradrag for kapitalandele.

Den foreslåede regel i § 128 b, 2. pkt., angiver, at kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter CRR's regler i 2. del om fradrag for kapitalandele.

Til nr. 70 (§ 140, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede er en konsekvensændring af, at det med lovforslaget foreslås, at realkreditinstitutter fremover anvender begrebet »kapitalgrundlag« i stedet for »basiskapital«, jf. bl.a. det foreslåede § 5, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, og en konsekvensrettelse af at det gældende § 124, stk. 8, ved nyaffattelsen af § 124 flyttes til § 124, stk. 6.

Til nr. 71 (§ 141 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 141 i lov om finansiel virksomhed. Den gældende § 141 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at et investeringsforvaltningsselskab ved opgørelsen af kapitalkravet i den gældende § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal medregne formuen i de foreninger og UCITS, som selskabet er godkendt til at administrere, til sin portefølje. Bestemmelsen foreslås i stedet videreført i forslaget til en ny § 126 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 126 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 72 (§ 142, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 142, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed har til formål at sikre overensstemmelse med anvendelsesområdet i CRR og standarder udstedt med hjemmel heri, herunder reglerne om den samlede risikoeksponering.

Den gældende § 142, stk. 1, fastsætter indholdet af de risikovægtede poster og finder anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt hovedparten af fondsmæglerselskaber fremgår reglerne for opgørelse af den samlede risikoeksponering fremover af artikel 92, stk. 3 og 4, i CRR. Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af CRR. Det er foreslået, at disse fondsmæglerselskaber ikke længere skal opgøre den samlede risikoeksponering. Derfor foreslås den eksisterende § 142, stk. 1 slettet.

Det foreslås, at Finanstilsynet i stedet bemyndiges til at fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og derfor ikke er omfattet af CRR.

Ydermere foreslås det, at fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, og investeringsforvaltningsselskaber ikke omfattes af bestemmelsen, da disse selskaber ikke længere er omfattet af et krav om at have et kapitalgrundlag på mindst 8 pct. af den samlede risikoeksponering.

De regler, der kan udstedes med den foreslåede bemyndigelse, forventes i udgangspunktet at skulle svare til de regler, som gælder for virksomheder, som er omfattet af CRR. Finanstilsynet vil derfor i videst

muligt omfang udnytte bemyndigelsen for de virksomheder omfattet af bestemmelsen ved henvisninger til bestemmelsen om den samlede risikoeksponering i CRR i artikel 92, stk. 3, i CRR.

Ved terminologien »den samlede risikoeksponering« forstås, hvad der i den nuværende lovgivning forstås ved »de risikovægtede poster«, men ændres i tråd med terminologien benyttet i CRR, jf. de specielle bemærkninger til det foreslåede § 143, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 73 (§ 143, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 1, giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler for opgørelsen af de risikovægtede poster. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber, der ikke alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke må komme i gældsforhold til deres kunder, fremgår reglerne for opgørelse af den samlede risikoeksponering fremover af artikel 92, stk. 3, i CRR.

Derfor foreslås det, at § 143, stk. 1, nr. 1 fremover indeholder bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af de risikovægtede poster, alene skal gælde for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. En nyaffattelse af § 142, stk. 1 fastsætter i stedet en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler om den samlede risikoeksponering for de relevante virksomheder, der ikke er omfattet af reguleringen af dette i CRR.

Til nr. 74 (§ 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til ændring af § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed er der alene tale om en konsekvensrettelse af de foreslåede ændringer af §§ 124, 125 og 126 a i lov om finansiel virksomhed, som foretages i dette lovforslag.

Til nr. 75 (§ 143, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 3, giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler for indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen.

Indberetningskravene for virksomheder omfattet af reglerne i CRR, vil fremover fremgå af artikel 99 i CRR vedrørende indberetning af kapitalgrundlagskrav og regnskabsdata. Reglerne om solvensbehov er dog ikke omfattet af CRR, ligesom investeringsforvaltningsselskaber og den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, ikke er omfattet af CRR, hvorfor der foreslås regler bibeholdt på disse områder.

De foreslåede ændringer i § 143, stk. 1, nr. 3, afgrænser Finanstilsynets hjemmel til kun at vedrøre de emner for de finansielle virksomheder, som ikke på dette område vil være reguleret af CRR.

Det foreslås, at ændre § 143, stk. 1, nr. 3, således at Finanstilsynets har hjemmel til at fastlægge regler for indberetning af solvensbehov for alle finansielle virksomheder og til at fastlægge regler for indberetning af risikovægtede poster, kapitalkrav og basiskapitalen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder og for den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskrav og kapitalgrundlag for finansielle holdingvirksomheder, der ikke er underlagt CRR. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynets får hjemmel til at fastlægge regler for indberetning af kapitalgrundlag for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsselskaber. Ved terminologien »den samlede risikoeksponering« forstås, hvad der i den nuværende lovgivning forstås ved »de risikovægtede poster«, men ændres i tråd med terminologien benyttet i CRR, jf. de almindelige bemærkninger til § 143, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 76 (§ 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at »selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,« i § 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed ændres til »fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger«. Forslaget er en konsekvens af, at kravet til fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers kapitalgrundlag baseret på det foregående års faste omkostninger i den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fremover vil være reguleret enten i artikel 97, stk. 1, i CRR eller i § 125, stk. 3, eller § 126 a, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Hovedparten af fondsmæglerselskaberne bliver fremover omfattet af et krav om at have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger i henhold til artikel 97 i CRR. De øvrige fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af et tilsvarende krav i henhold til § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Dette drejer sig om fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne (i) forretninger for egen regning, (ii) afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, (iii) placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, (iv) drift af multilaterale handelsfaciliteter og (v) opbevaring og forvaltning for investorers regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6-9, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i CRR. Derudover drejer det sig om fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Artikel 97, stk. 4, i CRR, giver Kommissionen hjemmel til – efter forelæg af udkast fra EBA – at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kravet til de af kravet i artikel 97, stk. 1, i CRR omfattede fondsmæglerselskaber om at have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger m.v.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet, for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i artikel 97, stk. 1, i CRR, skal kunne fastsætte nærmere regler om opgørelsen af faste omkostninger, samt fastsætte supplerende regulering for de selskaber, der er omfattet af artikel 97, stk. 1, i CRR, i det omfang dette er nødvendigt og muligt i henhold til EU-retten.

Til nr. 77 (§ 143, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til ændring af § 143, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed er alene en konsekvensrettelse som følge af, at nr. 7 ophæves.

Til nr. 78 (§ 143, stk. 1, nr. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ophæve § 143, stk. 1, nr. 7, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder.

For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I vil disse forhold fremover være reguleret i artikel 135-141 og 267-270 i CRR, og hjemlen findes ikke relevant for finansielle virksomheder, der ikke er omfattet af CRR.

Det foreslås, at § 143, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed ophæves, idet de oplysningsforpligtelser, som bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, fremover findes i del VIII i CRR. CRD IV indeholder dog enkelte regler, som foreslås implementeret i forslaget til § 143 a. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 143 a i lov om finansiel virksomhed.

§ 125 a i lov om finansiel virksomhed regulerer overgangsregler for virksomheder, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko. Med lovforslaget foreslås § 125 a ophævet, da CRR fremover vil regulerer dette for virksomheder omfattet af CRR. Den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1,

4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR, vil efter lovforslaget fortsat kunne anvende en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3. Med henblik på at regulere overgangsregler for de virksomheder, der benytter sig af muligheden i § 143, stk. 3, foreslås det, at indsætte et nyt nr. 7 i § 143, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler for overgangsregler for den øverste modervirksomhed i Danmark indgår i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet af CRR, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3. De regler, der kan udstedes med den foreslåede bemyndigelse, skal med de fornødne tilpasninger svare til de regler, som gælder for finansielle holdingvirksomheder, som indgår i koncerner, der er omfattet af CRR. Finanstilsynet vil kunne fastsætte reglerne ved henvisninger til bestemmelser om kapitaldækning i CRR.

Bemyndigelsen i det foreslåede nye § 143, stk. 1, nr. 8, giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om benchmarking. Forslaget gennemfører artikel 78, stk. 1 og 2, i CRD IV, hvoraf det følger, at Finanstilsynet skal sikre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko indsender resultaterne af beregningerne af deres interne metoder for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkporteføljerne. Det følger endvidere af artikel 78, stk. 1, at institutterne skal indsende resultaterne af deres beregninger sammen med en redegørelse for de anvendte metoder til de kompetente myndigheder med passende mellemrum og mindst en gang om året.

Det følger af artikel 78, stk. 8, i CRD IV, at EBA skal udvikle gennemførelsesmæssige tekniske stander om en såkaldt benchmark portefølje, og at Kommissionen gives bemyndigelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede eksponeringsbeløb og kapitalgrundlagskrav, skal for denne benchmarkportefølje foretage en opgørelse af disse på baggrund af de interne metoder, som virksomheden anvender til kapitaldækningsformål. Operationel risiko er undtaget fra benchmarking øvelsen. Hvis den nationale tilsynsmyndighed finder det relevant, har den mulighed for, som supplement til EBA benchmark porteføljen, selv at udvikle en benchmarkportefølje. Dette skal dog ske i samarbejde med EBA. Den nationale tilsynsmyndighed skal sikre, at virksomhederne årligt indberetter resultaterne af opgørelserne foretaget på benchmarkporteføljen til den nationale tilsynsmyndighed og EBA. I den forbindelse skal virksomhederne ligeledes beskrive metoderne, som er anvendt ved opgørelserne. Den nationale tilsynsmyndighed skal på baggrund af de indberettede oplysninger en gang om året foretage en vurdering af virksomhedernes interne metoder. Dette skal især ske med henblik på at identificere virksomheder, som afviger væsentligt fra de øvrige. EBA skal ligeledes på baggrund af de indberettede oplysninger udarbejde en rapport med henblik på at understøtte de nationale tilsynsmyndigheder i deres vurdering af virksomhedernes interne metoder. Hvis der er virksomheder, som afviger væsentligt, skal den nationale tilsynsmyndighed analysere årsagerne til afvigelsen, og hvis det viser sig, at virksomhedens metode fører til underestimering af risikoen, skal den nationale tilsynsmyndighed foretage de nødvendige indgreb over for virksomheden. Dette skal ske således, at det ikke generelt fører til en standardisering af valget af metoder, skaber forkerte incitamenter eller fører til »herd behaviour«.

Til nr. 79 (§ 143, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om benyttelse af interne metoder til udregning af kapitalgrundlagskravet, herunder tilladelse hertil. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber vil tilladelse til at anvende interne metoder fremover fremgå af CRR ligesom CRR generelt regulerer de interne metoder for disse virksomheder. Som følge af dette foreslås det at ændre § 143, stk. 3, således at reglen kun omfatter den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og som derfor ikke er omfattet

af CRR. Reglen er ikke relevant for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til modtagelse og formidling af ordrer samt investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, er reglen heller ikke relevant for disse virksomheder samt investeringsforvaltningsholdingvirksomheder.

Til nr. 80 (§ 143 a i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 143 a i lov om finansiel virksomhed gives Finanstilsynet mulighed for at beslutte, at der skal ske offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af CRR hyppigere end én gang årligt, hvis Finanstilsynet finder dette hensigtsmæssigt i forhold til at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed f.eks. i forhold til et instituts kapitalsituation og vurdering af instituttets aktuelle risikosituation. Yderligere gives Finanstilsynet mulighed for at sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium end årsrapporten. Bestemmelsen vil hovedsagelig finde anvendelse, hvis et institut udviser krisetegn. Bestemmelsens *stk. 1* gennemfører artikel 106, stk. 1, litra a og b, i CRD IV, som er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i CRD III.

Forslaget til *stk. 2* gennemfører artikel 106, stk. 2, i CRD IV. Bestemmelsen er ny og giver Finanstilsynet øgede muligheder for at kræve, at en modervirksomhed eller et institut i en koncern offentliggør de nævnte oplysninger om koncernen. Direktivets artikel 106, stk. 2 henviser til artikel 14, stk. 3, artikel 74, stk. 1 og artikel 109, stk. 2, i CRD IV. Disse bestemmelser er implementeret i henholdsvis §§ 61, 70 og 71 i lov om finansiel virksomhed samt de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser.

Til nr. 81 (§ 145 i lov om finansiel virksomhed)

Reglerne om pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt visse fondsmæglerselskabers store eksponeringer reguleres fremadrettet i 4. del af CRR, herunder i artikel 395 i CRR. Reglerne i CRR får direkte virkning og overflødiggor derfor de tilsvarende nationale regler i lov om finansiel virksomhed. Derfor foreslås reglerne om store eksponeringer i § 145 i lov om finansiel virksomhed ophævet.

Også fremadrettet skal institutterne indberette store eksponeringer til myndighederne. En stor eksponering defineres som en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som udgør 10 pct. eller mere af instituttet justerede kapitalgrundlag.

Ligesom i de gældende nationale regler gælder det fremadrettet ifølge CRR, at institutter, som har tilladelse til at beregne deres risikovægtede eksponeringer efter IRB-metoden, også skal oplyse om de 20 største eksponeringer.

Der er ikke EU-direktiver, der regulerer store eksponeringer for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af reglerne om store eksponeringer i CRR, dvs. fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Det foreslås også at ophæve regler om store eksponeringer i § 145 i lov om finansiel virksomhed for investeringsforvaltningsselskaber og de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR. Hermed bliver disse selskaber ikke underlagt strengere regler end tilsvarende selskaber i andre medlemslande af i EU.

Til nr. 82 (§ 146, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 147, stk. 1, 1. pkt., og § 149, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 146, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 147, stk. 1, 1. pkt., og § 149, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensændring som følge af, at kapitalkravene for kreditinstitutter fremover er i CRR, og at terminologien i lov om finansiel virksomhed foreslås ensartet med CRR, således at basiskapital fremover benævnes kapitalgrundlaget.

Til nr. 83 (§ 146 a i lov om finansiel virksomhed)

Kapitaldækning af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, der indgår i puljeordninger (herefter puljeaktiver), jf. bekendtgørelse om puljepension og andre skattebegunstigede opsparingsformer m.v., er i dag reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Ved CRR's ikrafttræden vil reglerne om kapitaldækning være reguleret i CRR. Eftersom CRR, ligesom kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet, ikke regulerer produkter som de danske puljeordninger, foreslås det ved CRR's ikrafttræden at videreføre de i dag gældende regler for kapitaldækning af puljeaktiver i lov om finansiel virksomhed under iagttagelse af CRR's principper for kapitaldækning af positioner i og uden for handelsbeholdningen, jf. betragtning 13 i CRR's præambel.

Efter den foreslåede bestemmelse kan værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler i forbindelse med opgørelsen af pengeinstitutts kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. Dette vil være tilfældet, hvor pengeinstituttet ikke har placeret puljemidlerne i fuld overensstemmelse med de aktiver, som kunden i henhold til puljeindlånskontrakten skal have sin forrentning i forhold til. En sådan udækket position skal kapitaldækkes efter CRR's regler for positioner i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, kapitaldækkes efter CRR's regler for poster uden for handelsbeholdningen.

Til nr. 84 (§ 147 a i lov om finansiel virksomhed)

Med bestemmelsen indføres en hjemmel til erhvervs- og vækstministeren, til at fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav. Artikel 460, stk. 1, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om et likviditetsdækningskrav i medfør af artikel 412, stk. 1, i CRR. Med henblik på at kunne gennemføre disse regler i dansk ret, giver bestemmelsen erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler om likviditetsdækningskravet. Likviditetsdækningskravet vil blive indfaset i henhold til artikel 460, stk. 2, CRR. Såfremt Kommissionen vælger at fastsætte reglerne i en forordning, hvis regler er direkte gældende i Danmark, kan der alligevel blive behov for, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter supplerende regler. Blandt andet skal der indføres en bestemmelse, som undtager institutter fra overholdelse af § 152 likviditetskravet i perioden 1. januar 2015 til 31. december 2016, såfremt det besluttes at fastholde § 152 kravet som et gulv i denne periode, jf. nr. 86, og såfremt instituttet forpligter sig til at overholde likviditetsdækningskravet ved 100 pct. De relevante tekniske regler er oplistet nedenfor. Likviditetsdækningskravet skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stressituationer over en kort periode.

CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte en række nærmere tekniske regler vedrørende likviditetsdækningskravet. Disse omfatter artikel 415, stk. 3, i CRR, vedrørende indberetning af likviditetsdata, artikel 416, stk. 5, i CRR, vedrørende udgående pengestrømme i valutaer, for hvilken centralbankens kriterier for godkendelse af sikkerhedsstillelse er defineret særdeles snævert, artikel 419, stk. 4, i CRR, vedrørende lister over valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang, artikel 419, stk. 5, i CRR, om udtagelsesbestemmelser for likviditetsdækningskravet for valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang, artikel 422, stk. 10, i CRR vedrørende fastsættelse af en lavere procentsats for udgående pengestrømme vedrørende andre forpligtelser i forbindelse med koncerninterne pengestrømme, artikel 423, stk. 3, i CRR vedrørende fastsættelse af supplerende udgående pengestrømme vedrørende forpligtelser som følge af bl.a. yderligere behov for sikkerhedsstillelse på baggrund af indgående kontrakter, artikel 425, stk. 6, i CRR vedrørende fastsættelse af en højere procentsats for indgående pengestrømme i forbindelse med koncerninterne pengestrømme, og artikel 426, stk. 1, i CRR vedrørende muligheden for at opdatere bestemmelserne vedrørende udgående pengestrømme forbundet med indlån, der er dækket af Indskydergarantifonden jf. artikel 421, stk. 1, i CRR, udgående pengestrømme vedrøren-

de andre forpligtelser jf. artikel 422 i CRR samt udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter jf. artikel 424 i CRR.

Erhvervs- og vækstministeren agter først at benytte muligheden for at udstede regler om likviditetsdækningskravet fra den 1. januar 2015. Likviditetsdækningskravet kan efter en indberetningsperiode frem til 1. januar 2015 indføres nationalt inden likviditetsdækningskravet i henhold til CRR træder i kraft den 18. januar 2018, hvorefter det nationale likviditetsdækningskrav ophører.

Til nr. 85 (§ 149, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af, den foreslåede ophævelse af § 145 og at reglerne om store eksponeringer i CRR's 4. del fremadrettet regulerer pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt visse fondsmæglerselskabers store eksponeringer.

Til nr. 86 (§ 152, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med bestemmelsen bemyndiges Finanstilsynet til at kræve, at et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler får et yderligere specifikt likviditetskrav, udover de generelt gældende, der tager højde for specielle likviditetsrisici i instituttet eller institutterne. De generelt gældende likviditetskrav for pengeinstitutter er opstillet i § 152, stk. 1-3. Disse vil dog på sigt blive ophævet, og vil blive erstattet af et likviditetsdækningskrav, som følger af artikel 460 i CRR. Artikel 412, stk. 5, i CRR giver medlemslande mulighed for at introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav indtil et bindende minimumskrav for likviditetsdækning er fastlagt og fuldt indfaset. Når likviditetsdækningskravet (LCR) som Kommissionen har hjemmel til at indføre via en delegeret retsakt, jf. artikel 460 i CRR, træder i kraft delvist pr. 1. januar 2015 og fuldt ud pr. 1. januar 2018, skal § 152, stk. 1-3, således ophæves senest pr. 1. januar 2018. § 152, stk. 1-3, vil blive bevaret frem til 31. december 2016, såfremt den endelige definition af LCR indebærer, at nogle institutter kan få en lempelse i forhold til det nuværende § 152 krav. Det nøjagtige tidspunkt for ophævelsen af § 152-kravet skal således endeligt fastlægges ved en senere lovændring af erhvervs- og vækstministeren. Institutter som forpligter sig til at overholde LCR kravet ved 100 pct. fra 1. januar 2015 vil blive undtaget fra § 152-kravet i perioden 1. januar 2015 til 31. december 2016, såfremt § 152-kravet bevares i denne periode. På dette tidspunkt vil § 152, stk. 4 blive ændret til § 152, stk. 1. Muligheden for at pålægge et enkelt institut eller en gruppe af institutter skærpede likviditetskrav vil derefter skulle ses relativt til de generelt gældende likviditetskrav i medfør af CRR.

Muligheden for at pålægge et enkelt institut skærpede krav er allerede i dag til stede i § 152, men det er ikke muligt at pålægge grupper af institutter skærpede krav. Forslaget omfatter således en udvidelse i forhold til gældende ret på dette sidste punkt. Hvorvidt et institut eller en gruppe af institutter skal have et yderligere specifikt likviditetskrav, beror på en konkret vurdering af forholdene i det eller de relevante institutter. Ved vurderingen heraf lægges der særlig vægt på instituttets specifikke forretningsmodel, forhold vedrørende instituttets operationelle likviditetsstyring, jf. § 71, og forhold vedrørende instituttets risikostyring, jf. § 344, stk. 3. Yderligere tages højde for systemiske likviditets risici, hvormed forstås likviditetsrisici som truer integriteten af de finansielle markeder i Danmark. Forslaget implementerer artikel 103, artikel 104, stk. 1, litra k, og artikel 105 i CRD IV.

Bestemmelsen medfører f.eks., at Finanstilsynet kan pålægge et enkelt institut eller grupper af institutter skærpede krav til deres likviditetsreserve eller finansieringsstruktur, såfremt det vurderes påkrævet for at tage højde for instituttets eller institutternes likviditetsrisici.

Til nr. 87 (§ 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med bestemmelsen, der indebærer en ændring af § 152, stk. 4, der bliver *stk. 5*, er der alene tale om en konsekvensrettelse af, at der med lovforslagets nr. 94, indsættes et nyt stykke i § 152.

Til nr. 88 (§ 152 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Reglen om supplerende sikkerhed i § 152 a, stk. 1, blev indsat i lov om finansiel virksomhed i 2007 i forbindelse med implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Kravet i § 152 a, stk. 1, vil fremover kunne udledes af artikel 129, stk. 1, og artikel 208, stk. 3, i CRR. Kravet om supplerende sikkerhed betyder, at instituttet enten skal udskifte lånet eller stille supplerende sikkerhed, hvis lånets lånegrænse er overskredet.

Da §§ 152 a, 152 b og 152 g indeholder regler om supplerende sikkerhed, bibeholdes § 152 a, stk. 1, for at sikre en klar formulering af kravet om supplerende sikkerhed, således at institutterne ved hvilke krav de bliver mødt af og for at skabe konvergens i forhold til reglerne for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Samtidig ændres formuleringen i § 152 a, stk. 1, således at kravet fremover vil være mere neutralt formuleret. Betragtning 13 i præamblen i CRR fastsætter, at medlemsstaterne kan fastsætte nationale regler, så længe disse er forenelige med forordningen.

I forbindelse med, at kravet flyttes fra direktivet til forordningen, præciseres § 152 a, stk. 1, 2. pkt., for at sikre en ordlyd, som ligger tættere op af CRR.

Til nr. 89 (§ 152 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Ændringen af § 152 a, stk. 2, 1. pkt., er en konsekvensændring af det foreslåede nr. 88. Ordene »straks« og »mindst« udgår af lovteksten for at sikre en neutral formulering af kravet.

Til nr. 90 (§ 152 b, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, i CRR. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 152 b, stk. 3, 1. pkt., henviser til 129, stk. 1, i CRR. Artikel 129, stk. 1, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, se nærmere under bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 91.

Til nr. 91 (§ 152 c i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 c angiver hvilke aktivtyper, der kan indgå som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer og blev indsat i lov om finansiel virksomhed i 2007 i forbindelse med implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Fremover vil det fremgå af artikel 129, stk. 1-3, i CRR, hvilke aktivtyper, der kan indgå som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Den gældende § 152 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed oplister de aktivtyper, som kan indgå som sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Aktivtyperne er lån med pant i fast ejendom, lån med pant i skibe, fordringer på offentlige myndigheder og fordringer på kreditinstitutter. Fordringerne på kreditinstitutter kan kun udgøre 15 pct. af værdien af de udstedte obligationer. Disse krav vil fremover fremgå af artikel 129, stk. 1, i CRR. Der er fortsat primært tale om de samme aktivtyper som de der fremgår af § 152 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dog er artikel 129, stk. 1, litra e, i CRR ny, hvorefter garanterede boliglån med ikke-registeret sikkerhed i ejendomme beliggende i Frankrig kan indgå som sikkerhed.

Reglen i den gældende § 152 c, stk. 2, om at en særligt dækket obligation ikke må udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe, fremgår ikke af direktiv 2006/48/EF, men baggrunden for kravet i bestemmelsen er at give investorer den sikkerhed, der er i, at der er ensartede karakteristika for aktiverne, som anvendes som sikkerhedsstilling for den enkelte obligation. Reglen skal endvidere ses i lyset af den tillid til den finansielle stabilitet, som særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer er medvirkende til at skabe. Det er derfor vigtigt, at investorerne kan have tillid til aktiverne bag obligationerne. Betragtning 13 i præamblen i CRR fastsætter, at medlemsstaterne kan fastsætte

ationale regler, så længe disse er forenelige med forordningen. På baggrund af dette foreslås det i § 152 c, stk. 1, at videreføre forbuddet mod, at en særligt dækket obligation udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Det fremgår af § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan tillade, at der anvendes andre aktivtyper som sikkerhed for obligationsudstedelsen end de, der er nævnt i stk. 1 – og under hvilke grænser dette kan ske. Baggrunden for dette var, at det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, som indeholdt reglerne om særligt dækkede obligationer – for en række konkrete værdipapirer fra de enkelte medlemslande har fastsat afvigende regler for, i hvilket omfang og med hvor meget de pågældende aktivtyper kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen. Af direktivet fremgik, at der som udgangspunkt gælder samme regler for tilsvarende værdipapirer i andre medlemslande. Det var ikke på forhånd muligt at afgøre, om danske udstedelser af særligt dækkede obligationer ville svare til disse konkrete undtagelser i direktivet. Dette skal vurderes i forbindelse med de enkelte udstedelser. Finanstilsynet kunne i henhold til § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed i konkrete tilfælde tillade anden sikkerhedsstillelse end den, som blev foreskrevet i § 152 c, stk. 1.

Da reglerne i § 152 c, stk. 1, fremover fremgår direkte af artikel 129, stk. 1, i CRR, er der ikke længere behov for § 152 c, stk. 3. Den foreslås derfor ophævet. Dette ændrer ikke på de nuværende fælles funding modeller, som er etableret i henhold til § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Hjemlen hertil følger nu direkte af artikel 129, stk. 1, jf. artikel 496, stk. 1, i CRR.

Til nr. 92 og 93 (§ 152 d, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 d, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed fastsætter hvilke lånegrænser, som skal gælde for de enkelte ejendoms typer. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, litra d og f, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 152 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ikke længere skal regulere lånegrænser. Det foreslås i § 152 d, stk. 1, at der for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom gælder de løbetider og afdragsprofiler, der er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.

§ 152 d, stk. 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder uddybende regler om lånegrænser for den del af lånet, som oversteg 60 pct. af ejendommens værdi. Som en konsekvens af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR, foreslås det at ophæve § 152 d, stk. 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 94 (§ 152 f i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 f, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke lånegrænser, som skal gælde for lån i skibe, som ligger til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i CRR. Lånegrænsen i CRR er 60 pct. af skibets værdi, ligesom det er tilfældet i § 152 f i lov om finansiel virksomhed.

§ 152 f, foreslås derfor ændret således, at den fastsætter, at for lån omfattet af artikel 129, stk. 1, litra g, i CRR, må løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt. Det svarer til indholdet af den gældende § 152 f.

Til nr. 95-97 (§ 152 h, nr. 2, 3 og 5 i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, i CRR. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 152 h, nr. 2, 3 og 5, i lov om finansiel virksomhed ikke længere henviser til § 152 c. Artikel 129, stk. 1, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, se nærmere under bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 91.

Til nr. 98 (§ 153, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 153, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed bemyndiges Finanstilsynet til at kræve, at et realkreditinstitut eller en gruppe af realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler får et specifikt likviditetskrav, udover de generelt gældende, der tager højde for specielle likviditetsrisici i instituttet eller institutterne.

Realkreditinstitutter er ikke underlagt de gældende danske likviditetskrav i § 152, men er omfattet af likviditetskravene i sjette del af CRR. Derudover er realkreditinstitutterne i dag underlagt regler om placering af midler i likvide aktiver i § 153, stk. 1 og 2. Hvorvidt et institut eller en gruppe af institutter skal have et yderligere specifikt likviditetskrav, beror på en konkret vurdering af forholdene i det enkelte realkreditinstitut. Ved vurderingen heraf lægges der særlig vægt på realkreditinstitutts specifikke forretningsmodel, forhold vedrørende realkreditinstitutts operationelle likviditetsstyring jf. § 71, og forhold vedrørende instituttets risikostyring jf. § 344. Yderligere tages højde for systemiske likviditetsrisici, hvormed forstås likviditetsrisici som truer integriteten af de finansielle markeder i Danmark. Forslaget implementerer artikel 103, artikel 104, stk. 1, litra k, og artikel 105 i CRD IV.

Artikel 412, stk. 5, i CRR giver medlemslande mulighed for at introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav indtil et bindende minimumskrav for likviditetsdækning er fastlagt og fuldt indfaset. Når likviditetsdækningskravet (LCR) som Kommissionen har hjemmel til at indføre via en delegeret retsakt, jf. artikel 460 i CRR, træder i kraft delvist pr. 1. januar 2015 og fuldt ud pr. 1. januar 2018, skal § 153, stk. 1-2, således ophæves senest pr. 1. januar 2018. § 153, stk. 1 og 2, vil blive bevaret frem til 31. december 2016, såfremt realkreditobligationer i højere grad kan medregnes i likviditetsbufferen i likviditetsdækningskravet end det er tilfældet i Basel Komitéens definition af LCR af januar 2013. Såfremt behandlingen af realkreditobligationer i likviditetsdækningskravet bliver på linje med den foreslået af Basel Komitéen i januar 2013, foreslås § 153, stk. 1 og 2 afskaffet samtidig med indførelsen af likviditetsdækningskravet 1. januar 2015. Det nøjagtige tidspunkt for ophævelsen af § 153-kravet skal således endeligt fastlægges i efteråret 2014 af erhvervs- og vækstministeren.

Bestemmelsen medfører f.eks., at Finanstilsynet kan pålægge et enkelt institut eller grupper af institutter skærpede krav til deres likviditetsreserve eller finansieringsstruktur, såfremt det vurderes påkrævet for at tage højde for instituttets eller institutternes likviditetsrisici.

Til nr. 99 (§ 156 i lov om finansiel virksomhed)

Med bestemmelsen foreslås det at ophæve § 156 i lov om finansiel virksomhed hvorefter likviditeten i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være forsvarlig. Visse fondsmæglerselskaber vil fremover være omfattet af reglerne i CRR, imens det for de øvrige fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber vurderes unødvendigt med egentlige krav til disses likviditet i dansk lovgivning, da det i CRR ikke er anført, at disse skal være omfattet af sådanne krav. Dermed sikres, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke bliver underlagt strengere krav end tilsvarende selskaber i Den Europæiske Union. Bestyrelserne for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR og tillige for investeringsforvaltningsselskaber, vil fortsat have ansvaret for at sørge for, at selskabets likviditet er forsvarlig i forhold til selskabets forpligtigelser.

Med nyaffattelsen af § 156 bemyndiges Finanstilsynet til, at kræve at et fondsmæglerselskab I, som defineret i § 5, stk. 1, nr. 32, eller en gruppe af fondsmæglerselskaber I med lignende risikoprofiler får et specifikt likviditetskrav, udover de generelt gældende likviditetskrav, der tager højde for specielle likviditetsrisici i selskabet eller selskaberne.

Fondsmæglerselskaberne er under gældende ret underlagt krav om forsvarlig likviditet, jf. § 156 i lov om finansiel virksomhed. Dette krav ophæves dog i dette lovforslag. Fondsmæglerselskaber I vil i stedet blive omfattet af reglerne i CRR, men vil dog indtil videre ikke blive omfattet af likviditetsdækningskravet i CRR. Hvorvidt et selskab eller en gruppe af selskaber skal have et yderligere specifikt likviditets-

krav, beror på en konkret vurdering af forholdene i det enkelte selskab. Ved vurderingen heraf lægges der særlig vægt på selskabets specifikke forretningsmodel, forhold vedrørende selskabets operationelle likviditetsstyring jf. § 71, og forhold vedrørende selskabets risikostyring jf. § 344. Yderligere tages højde for systemiske likviditets risici, hvormed forstås likviditetsrisici som truer integriteten af de finansielle markeder i Danmark. Forslaget implementerer artikel 103, artikel 104, stk. 1, litra k, og artikel 105 i CRD IV.

Bestemmelsen medfører at Finanstilsynet kan pålægge et enkelt selskab eller grupper af selskaber et specifikt likviditetskrav, f.eks. skærpede krav til deres likviditetsreserve eller finansieringsstruktur, såfremt det vurderes påkrævet for at tage højde for selskabets eller selskabernes likviditetsrisici.

Til nr. 100 (§ 157 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 29, stk. 4, i CRD IV.

Det fremgår af artikel 29, stk. 4, i CRD IV, at besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere kapitalgrundlaget ikke skal betragtes som forretninger for egen regning. Bestemmelsen fremgår ligeledes af artikel 5, stk. 2, 2. afsnit, i det gældende kapitalkravsdirektiv (direktiv 2006/49/EF), men i Danmark er bestemmelsen implementeret således, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, alene må placere basiskapitalen i visse ikke-komplekse finansielle instrumenter (værdipapirer), herunder i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i danske UCITS.

For at sikre en mere direktivnær implementering foreslås det, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, fremover kan placere selskabernes kapitalgrundlag i samtlige finansielle instrumenter nævnt i bilag 5. Dermed vil sådanne fondsmæglerselskaber eksempelvis kunne placere kapitalgrundlaget i aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked samt i afledte finansielle instrumenter. Dog skal kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, fortsat være placeret langsigtet og ikke-spekulativt og derved opfylde betingelserne for at være uden for handelsbeholdningen. Hyppige handler med finansielle instrumenter falder således udenfor bestemmelsens område.

Formålet med bestemmelsen i § 157 er således at give fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, et alternativ til placering på indskud i pengeinstitutter.

Ved bestemmelsen splittes § 157 op i to punkummer, således at 1. pkt. vedrører fondsmæglerselskaber og 2. pkt. vedrører investeringsforvaltningsselskaber. Bestemmelsen viderefører gældende ret for investeringsforvaltningsselskaber, dog således at basiskapital ligeledes konsekvensrettes til kapitalgrundlag.

Til nr. 101 (§ 170 i lov om finansiel virksomhed)

Koncernreglerne i § 170, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed har været en del af lov om finansiel virksomhed siden 2003 og indeholder regler om kapitalkrav for koncerner. På tilsvarende vis indeholder artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR blandt andet regler om krav til kapitalgrundlaget for koncerner. Koncerner, som er direkte omfattet af CRR's kapitalgrundlagskrav, skal ikke længere være omfattet af kapitalkrav i lov om finansiel virksomhed. Disse regler skal derfor ophæves. Det foreslås dog at videreføre kapitalkrav på institutniveau for den øverste modervirksomhed i Danmark, som er en finansiel holdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, da CRR ikke stiller krav herom. Der tilsigtes med dette en videreførelse af de gældende regler.

§ 170 tilsigter endvidere, at en finansiel koncern bliver mødt af relevante regler om krav til kapitalgrundlaget både for det øverste danske pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investerings-

forvaltningsselskab eller finansielle holdingvirksomhed i en koncern samt til koncernen, uanset om koncernen er omfattet af reglerne i CRR eller i lov om finansiell virksomhed. Der gælder dog særlige regler i § 170 a for forsikringsholdingvirksomheder.

Anvendelsesområdet for koncernreglerne i CRR er mere snævert end de gældende koncernregler i lov om finansiell virksomhed, da reglerne i CRR primært vedrører koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, finansieringsinstitutter, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst en af dattervirksomhederne er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt et finansielt konglomerat i henhold til direktiv 2002/87/EF.

CRR omfatter endvidere koncerner, hvor pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, bliver kontrolleret af finansieringsinstitutter, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst en af dattervirksomhederne er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt finansielle konglomerater i henhold til direktiv 2002/87/EF.

I det omfang koncernen er reguleret i CRR, vil den ikke længere være omfattet af lov om finansiell virksomhed, jf. dog det foreslåede stk. 5 og bemærkningerne hertil. Dette indebærer bl.a., at finansielle holdingvirksomheder, hvis datterselskaber primært er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Pengeinstitut- og realkreditinstitutholdingvirksomheder er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

I medfør af det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 32, skal fondsmæglerselskaber I forstås som fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, eller som opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder. Fondsmæglerselskaber I er konformt med definitionen af investeringsselskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR og dermed omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Fondsmæglerholdingvirksomheder, som har mindst en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er således ikke omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Dette følger af definitionen på et finansielt holdingselskab i artikel 4, nr. 20, i CRR.

Investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der har mindst en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er omfattet af CRR. Investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, er således ikke omfattet af CRR. Dette følger af definitionen på et finansielt holdingselskab i artikel 4, nr. 20, i CRR.

Finansielle konglomerater i henhold til direktiv 2002/87/EF er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Finansielle holdingvirksomheder, som er modervirksomheden i et finansielt konglomerat, jf. konglomeratdirektivet indberettes til Det Fælles Udvalg (Joint Committee), som fører en liste over finansielle konglomerater, jf. artikel 4, stk. 3, i konglomeratdirektivet 2002/87/EF.

Visse andre finansielle holdingvirksomheder er endvidere omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Dette kan eksempelvis være en finansiell holdingvirksomhed som ejer et pengeinstitut og et fondsmæglerselskab, og hvor den finansielle holdingvirksomheds hovedvirksomhed hverken er at drive pengeinstitutvirksomhed eller fondsmæglervirksomhed.

§ 170 i lov om finansiell virksomhed finder i dag anvendelse på koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, en realkreditinstitut-, en fondsmægler-, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed.

Koncernbestemmelserne i CRR omfatter således ikke alle de finansielle koncerner, som i dag er reguleret af § 170 i lov om finansiell virksomhed. § 170, stk. 1-4, i lov om finansiell virksomhed foreslås fremover at finde anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er visse finansielle holdingvirksomheder, som ikke er en pengeinstituttholdingvirksomhed, en realkreditinstituttholdingvirksomhed, et finansielt konglomerat samt visse koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et investeringsforvaltningsselskab, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Forsikringsholdingvirksomheder er omfattet af § 170 a.

Fondsmæglerselskaber I, som opfylder definitionen af investeringsselskaber i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, omfatter ikke alle danske fondsmæglerselskaber, idet fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab.

Trods dette er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder i henhold til artikel 95 i CRR, omfattet af kravet i artikel 97 i CRR om et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger samt kravet i artikel 92, stk. 1, i CRR om mindst at have et kapitalgrundlag, som svarer til 8 pct. af den samlede risikoeksponering.

Fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af definitionen på investeringsselskaber i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR, og disse fondsmæglerselskaber er dermed ikke omfattet af et krav om at have et kapitalgrundlag, som mindst svarer til 8 pct. af den samlede risikoeksponering.

Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan på trods af, at de ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 2 i CRR, blive omfattet af konsolideringsreglerne i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, såfremt de ejer et fondsmæglerselskab I.

De koncerner, hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmægler-selskab, og som ikke er omfattet af CRR, men af lov om finansiell virksomhed, er koncerner hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I samt fondsmæglerselskaber, som er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder eller fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, hvor det for begge gælder, at de ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, jf. dog bemærkningerne til stk. 5.

For at sikre, at kapitalkravene til en finansiell koncern, som ikke er omfattet af CRR vil blive videreført, foreslås bestemmelserne i stk. 1-5 indsat, således at relevante kapitalkrav vil gælde for dem. I dag med-

fører § 170, at der gælder kapitalkravsregler til finansielle koncerner afhængig af deres aktiviteter. For pengeinstitut- og realkreditinstitutkoncerner samt koncerner med finansielle aktiviteter i flere sektorer gælder reglen om krav for penge- og realkreditinstitutter, for fondsmæglerkoncerner gælder reglen om solvenskrav for fondsmæglerselskaber, og for investeringsforvaltningskoncerner gælder reglen om solvenskrav for investeringsforvaltningsselskaber.

Den foreslåede ændring af § 170 vil videreføre dette princip, således at for visse finansielle holdingvirksomheder vil krav til kapitalgrundlaget for penge- og realkreditinstitutter gælde, for visse fondsmæglerkoncerner vil krav til kapitalgrundlaget for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, gælde, og for investeringsforvaltningskoncerner vil reglerne om kapitalkrav for investeringsforvaltningsselskaber gælde.

I henhold til den foreslåede § 170, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed omfattes visse finansielle holdingvirksomheder af kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, idet denne artikel finder anvendelse for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Der henvises til bemærkningerne i forslagens § 1, nr. 51 for nærmere om artikel 92, stk. 1, litra c. § 170, stk. 1, henviser endvidere til artikel 92, stk. 2, litra c, i CRR som fastsætter hvorledes den samlede kapitalprocent beregnes, idet det følger af bestemmelsen, at den samlede kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseret, det af den foreslåede stk. 1, at det er modervirksomheden, der påser overholdelsen af denne bestemmelse. Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed som moder. Det er den øverste modervirksomhed, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I lov om finansiell virksomhed er en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed.

Artikel 95, stk. 2, litra a, i CRR finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. Dette krav gælder dog kun på institutniveau for fondsmæglerselskabet. I henhold til den foreslåede § 170, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed skal dette krav også gælde for fondsmæglerkoncerner, der ikke er omfattet af CRR.

Det vil dog medføre, at kravet til kapitalgrundlag som udgangspunkt også gælder for fondsmæglerkoncerner alene bestående af et eller flere fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, der ikke bliver mødt af kapitalkravet på institutniveau i henhold til artikel 95, stk. 2, litra a, i CRR. Det skal dog bemærkes, at for fondsmæglerkoncerner bestående af alene fondsmæglerselskaber, som er fondsmægler-selskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, vil den øverste modervirksomhed i Danmark kunne ansøge Finanstilsynet om dispensation fra kravet i henhold til § 178, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Hvorvidt Finanstilsynet vil kunne imødekomme en sådan ansøgning vil afhænge af koncernens kompleksitet. Der eksisterer i dag ét fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgiv-

ning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at fondsmæglerholdingvirksomheder, som har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I ikke er omfattet af stk. 2. Disse fondsmæglerholdingvirksomheder er i stedet omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i CRR på et finansielt holdingselskab.

Da fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab udelukkende kunne bestå af fondsmæglerselskaber.

§ 170, stk. 2, henviser endvidere til artikel 92, stk. 2, litra c, i CRR, som fastsætter hvorledes den samlede kapitalprocent beregnes, idet det følger af bestemmelsen, at den samlede kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseret det af den foreslåede stk. 2, at det er modervirksomheden, der påser overholdelsen af denne bestemmelse. Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed som moder. Det er den øverste modervirksomhed, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I lov om finansiell virksomhed er en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed.

Det foreslås i § 170, stk. 3, at kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber i § 126 a, stk. 2-6, finder anvendelse for investeringsforvaltningskoncerner. Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, ikke er omfattet af stk. 3. Disse investeringsforvaltningsholdingvirksomheder er i stedet omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i CRR på et finansielt holdingselskab.

Da investeringsforvaltningsselskaber kun må have dattervirksomheder, der er investeringsforvaltningsselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et investeringsforvaltningsselskab udelukkende kunne bestå af investeringsforvaltningsselskaber. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 126 a i lov om finansiell virksomhed.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseret det af den foreslåede stk. 3, at det er modervirksomheden, der påser overholdelsen af denne bestemmelse. Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed som moder. Det er den øverste modervirksomhed, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I lov om finansiell virksomhed er en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed.

For de foreslåede § 170, stk. 1-3, gælder, at de relevante krav til kapitalgrundlaget skal opfyldes af den øverste modervirksomhed i Danmark på institutniveau og det konsoliderede grundlag. Koncernen skal således efter konsolidering mellem modervirksomheden og de dattervirksomheder, der ikke er forsikringsselskaber, dattervirksomheder af forsikringsselskaber, der ikke skal medtages ved konsolideringen eller midlertidigt drives af finansielle virksomheder, jf. § 177, opfylde kravet til kapitalgrundlaget på

konsolideret basis. Lovforslaget indebærer således, at der i princippet både stilles kapitalgrundlagskrav til selve holdingvirksomheden og til koncernen.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, er det i § 170, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4. pkt. og stk. 3., 3. pkt., præciseret, at det er modervirksomhedens bestyrelse, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I medfør af forslaget til § 170, stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 5. pkt. og stk. 3, 4. pkt., fradrages kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, i kapitalgrundlaget for koncernen. Baggrunden herfor er, at et forsikringsselskab og dets dattervirksomheder og andre virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, jf. § 177 i lov om finansiel virksomhed, vil kunne indskyde kapital i koncernvirksomheder og dermed forbedre koncernens kapitalgrundlag og solvensprocenten uden, at koncernens solvens reelt forbedres.

Den foreslåede § 170, stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 5. pkt., og stk. 3, pkt. 4, gælder kun for de koncerner, som er omfattet af 1. pkt. i det relevante stykke. Kapital indskudt i et af de i § 170, stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 5. pkt. og stk. 3, 4. pkt., nævnte virksomheder af en modervirksomhed, der ikke selv er henholdsvis en finansiel holdingvirksomhed, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsselskab, skal således ikke fratrækkes ved opgørelsen af kapitalgrundlaget. Hvis en produktionsvirksomhed ejer en finansiel virksomhed, skal kapital indskudt af modervirksomheden ikke fratrækkes ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag.

I det omfang den finansielle koncern er direkte omfattet af artikel 11, stk. 1 eller 2, i CRR på konsolideret niveau, skal den ikke længere være omfattet af § 170 i lov om finansiel virksomhed, jf. dog den foreslåede stk. 5, samt §§ 171-172 og § 173, stk. 1. For at sikre dette, foreslås det i § 170, stk. 4, at de foreslåede regler i stk. 1-3 skal finde anvendelse på den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der ikke foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. CRR finder således anvendelse i tilfælde, hvor der ellers vil være et overlap mellem CRR og lov om finansiel virksomhed. Overlappet skyldes primært den meget brede definition af en finansiel holdingvirksomhed i lov om finansiel virksomhed samt det forhold, at visse fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

I § 170, stk. 5, foreslås det, at for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR gælder, at de almindelige regler om krav til kapitalgrundlaget i CRR for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, skal opfyldes af den finansielle holdingvirksomhed på institutniveau. Lovforslaget indebærer således, at der udover de krav til kapitalgrundlagets størrelse, der gælder for koncernen i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR også gælder krav til kapitalgrundlaget for den øverste modervirksomhed i Danmark, som er en finansiel holdingvirksomhed, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

I lov om finansiel virksomhed er en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed.

§ 170, stk. 5, henviser endvidere til artikel 92, stk. 2, litra c, i CRR, som fastsætter hvorledes den samlede kapitalprocent beregnes, idet det følger af bestemmelsen, at den samlede kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

Til nr. 102 (§ 171, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 171, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den gældende § 170, stk. 1, som sætter kapitalkravet for pengeinstitutter i § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed i kraft for denne type af koncerner.

Bestemmelserne i § 124 om kapitalkrav, § 145 om store eksponeringer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 149 om leasingaftaler, § 150 om lån til tegning af kapitalbeviser, § 152 om likviditet og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på pengeinstituttet (koncernen) finder således anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstituttholdingvirksomhed.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed i Danmark som moder.

Den gældende § 170, stk. 1, 1. pkt., ophæves som følge af, at koncerner som direkte er omfattet af CRR's kapitalgrundlagskrav, ikke længere skal være omfattet af kapitalkrav i lov om finansiel virksomhed, jf. dog § 170, stk. 5, om solokrav.

Den foreslåede nyaffatning af § 171, stk. 1, indebærer en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således at det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor det er den øverste modervirksomhed i Danmark, som er et pengeinstitut eller en pengeinstituttholdingvirksomhed.

Med nyaffattelsen af § 124 om kapitalkrav herunder individuelt solvensbehov ændres henvisningen fra § 124, stk. 1 og 4-6, til § 124, stk. 1-5, og bestemmelsen implementerer herved artiklerne 108, stk. 2, og 113, stk. 1, litra a, i CRD IV. Den foreslåede § 171, stk. 1, 2. pkt., fastsætter at kapitalkravet i § 124, stk. 1-5, skal opgøres i henhold til 2. del i CRR om kapitalgrundlag samt i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i CRR.

Henvisningen til § 145 udgår som følge af, at koncernen på området for store eksponeringer fremadrettet vil være reguleret i medfør af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Henvisningen til bestemmelserne i § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 149 om leasingaftaler, § 150 om lån til tegning af kapitalbeviser, § 152 om likviditet og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på pengeinstituttet (koncernen) består, da bestemmelserne fortsat vil finde anvendelse.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseret det i det foreslåede § 171, stk. 1, 3. pkt., at det er modervirksomheden – dvs. pengeinstituttet henholdsvis pengeinstituttholdingvirksomhedens bestyrelse – der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I medfør af det foreslåede § 171, stk. 1, 4. pkt., fradrages kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, i kapitalgrundlaget for koncernen. Bestemmelsen svarer til forslagens § 170, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det gældende § 170, stk. 2, fastsætter i hvilke tilfælde, der skal foretages en konsolideret opgørelse, mens Finanstilsynet efter det gældende § 170, stk. 3, kan bestemme, at kravene om solvens m.v. finder anvendelse i andre nærmere angivne tilfælde end i de i § 170, stk. 1, nævnte. Stk. 2 og 3 ophæves som følge af at områderne fremadrettet vil være reguleret i medfør af del 1, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i CRR, jf. henvisningen hertil i det foreslåede § 171, stk. 1, 2. pkt.

§ 172

Den gældende § 172, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den gældende § 170, stk. 2, som sætter kapitalkravet for realkreditinstitutter i § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed i kraft for denne type af koncerner.

Bestemmelserne i § 124 om kapitalkrav, § 145 om store engagementer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på realkreditinstituttet (koncernen) finder således anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditholdingvirksomhed.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den »øverste« modervirksomhed i Danmark som moder.

Den gældende § 170, stk. 2, 1. pkt., ophæves som følge af, at koncerner som direkte er omfattet af CRR's kapitalgrundlagskrav, ikke længere skal være omfattet af kapitalkrav i lov om finansiel virksomhed, jf. dog § 170, stk. 5, om solokrav.

Den foreslåede nyaffatning af § 172 indebærer en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således at det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor det er den øverste modervirksomhed i Danmark, som er et realkreditinstitut eller en realkreditinstitutholdingvirksomhed.

Med nyaffattelsen af § 124 om kapitalkrav herunder individuelt solvensbehov ændres henvisningen fra § 124, stk. 1, og 4-6, til § 124, stk. 1-5, og bestemmelsen implementerer herved artiklerne 108, stk. 2, og 113, stk. 1, litra a, i CRD IV. Den foreslåede § 172, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at kapitalkravet i § 124, stk. 1-5, skal opgøres i henhold til 2. del i CRR om kapitalgrundlag samt i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i CRR.

Henvisningen til § 145 udgår som følge af, at koncernen på området for store eksponeringer fremadrettet vil være reguleret i medfør af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Henvisningen til bestemmelserne i § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på realkreditinstituttet (koncernen) består, da bestemmelserne fortsat vil finde anvendelse.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseres det i den foreslåede § 172, stk. 1, 3. pkt., at det er modervirksomheden – dvs. realkreditinstituttet henholdsvis realkreditinstitutholdingvirksomhedens bestyrelse – der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I medfør af den foreslåede § 172, stk. 1, 4. pkt., fradrages kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, i kapitalgrundlaget for koncernen. Bestemmelsen svarer til forslaget § 170, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det gældende stk. 2 fastsætter i hvilke tilfælde, der skal foretages en konsolideret opgørelse, mens Finanstilsynet efter det gældende stk. 3 kan bestemme, at kravene om solvens m.v. finder anvendelse i andre nærmere angivne tilfælde end i de i stk. 1 nævnte. Stk. 2 og 3 ophæves som følge af at områderne fremadrettet vil være reguleret i medfør af del 1, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i CRR, jf. henvisningen hertil i den foreslåede § 172, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 103 (§ 173, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 173, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den gældende § 170, stk. 3, som sætter kapitalkravet for fondsmæglerselskaber i § 125, stk. 2, nr. 1, og § 125 a i lov om finansiel virksomhed i kraft for denne type af koncerner.

Bestemmelserne i § 125 om kapitalkrav, § 145 om store engagementer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet (koncernen) finder således anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed i Danmark som moder. Hvis f.eks. en koncern, hvor et fondsmæglerselskab er modervirksomhed, overholder bestemmelser om store eksponeringer m.v., stilles der ikke krav om, at underkoncernen, hvor et datterfondsmægler-selskab er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog bestemme, at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau, jf. den gældende § 173, stk. 3.

Det foreslås i § 170, stk. 2, 1. pkt., med enkelte ændringer at videreføre de gældende regler for fondsmæglerselskaber I.

Den foreslåede nyaffattning af § 173, stk. 1, indebærer en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således at det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der mindst har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I eller en fondsmæglervirksomhed, som enten er et fondsmæglerselskab I eller som mindst har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 170 og § 173, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvor det er nærmere beskrevet hvilke fondsmæglerselskaber, som er omfattet af § 170, stk. 3 og 4, og § 173, stk. 2, samt hvilke fondsmæglerselskaber, der er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Med nyaffattelsen af § 125 om kapitalkrav herunder individuelt solvensbehov ændres henvisningen fra § 125, stk. 1, og 7-9, til § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og bestemmelsen implementerer herved artiklerne 108, stk. 2, og 113, stk. 1, litra a, i CRD IV. Den foreslåede § 173, stk. 1, 2. pkt., fastsætter at kapitalkravet i § 124, stk. 1-5, skal opgøres i henhold til anden del i CRR om kapitalgrundlag samt i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i CRR.

Henvisningen til §§ 145 og 156 udgår som følge af, at koncernen på området for store eksponeringer fremadrettet vil være reguleret i medfør af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Henvisningen til bestemmelserne i § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om engagementer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på realkreditinstituttet (koncernen) består, da bestemmelserne fortsat vil finde anvendelse.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseres det i den foreslåede § 173, stk. 1, 3. pkt., at det er modervirksomheden – dvs. fondsmæglerselskabet henholdsvis fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse – der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I lov om finansiel virksomhed er en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed.

I medfør af den foreslåede § 173, stk. 1, 4. pkt., fradrages kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, i kapitalgrundlaget for koncernen. Bestemmelsen svarer til forslaget § 170, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Den foreslåede § 173, stk. 2, skal ses i sammenhæng med den gældende § 173, stk. 1, som sætter bestemmelserne i § 125 om kapitalkrav, § 145 om store engagementer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet (koncernen) ved henvisning i kraft for koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed i Danmark som moder. Hvis f.eks. en koncern, hvor et fondsmæglerselskab er modervirksomhed, overholder bestemmelser om store eksponeringer m.v., stilles der ikke krav om, at underkoncernen, hvor et datterfondsmæglerselskab er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog bestemme, at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau, jf. den gældende § 173, stk. 3.

Det foreslås i § 173, stk. 2, 1. pkt., med enkelte ændringer at videreføre de gældende regler for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4

og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerskab I og fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Det foreslåede § 173, stk. 2, indebærer bl.a. en præcisering af det eksisterende § 173, stk. 1, således det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder eller et fondsmæglerholdingvirksomhed, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

For det andet ændres henvisningerne til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, i det omfang at det er relevant, til tilsvarende bestemmelser i CRR.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 170 i lov om finansiel virksomhed, hvor det er nærmere beskrevet hvilke selskaber, der er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og som derfor ikke skal være omfattet af § 170, stk. 3 og 4, og § 173, stk. 2-5, i lov om finansiel virksomhed.

Med nyaffattelsen af § 125 om kapitalkrav herunder individuelt solvensbehov ændres henvisningen fra § 125, stk. 1, og 7-9, til § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9. Det foreslås i lovforslaget at ophæve § 145 i lov om finansiel virksomhed. Som en konsekvens af dette skal henvisningen til denne bestemmelse udgå i § 173, stk. 2, 1. pkt. Indholdet i § 145 vil fremadrettet være reguleret i artikel 395 i CRR, hvorfor det foreslås, at § 173, stk. 2, 1. pkt., skal henvise hertil. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 145. Henvisningen til bestemmelserne i § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på realkreditinstituttet (koncernen) består, da bestemmelserne fortsat vil finde anvendelse.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, præciseres det i det foreslåede § 173, stk. 2, 4. pkt., at det er modervirksomheden – dvs. fondsmæglerselskabet henholdsvis fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse – der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

I medfør af det foreslåede § 173, stk. 2, 5. pkt., fradrages kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, i kapitalgrundlaget for koncernen. Bestemmelsen svarer til forslagets § 170, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 104 (§ 173, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 173, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensændring som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 170 samt det foreslåede § 173, stk. 2.

Til nr. 105 (§ 173, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen i stk. 5 er indsat for at sikre, at anvendelsesområdet for stk. 2-4 og CRR ikke overlapper

hinanden. § 173, stk. 5, skal sikre, at § 173, stk. 2-4, ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor der ellers vil være et overlap mellem CRR og § 173, stk. 2-4.

Baggrunden herfor er, at koncernreglerne i CRR fremadrettet regulerer koncerner, hvor fondsmæglerselskaber I og visse fondsmæglerholdingvirksomheder er øverste modervirksomhed. Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, og fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I er således ikke omfattet af CRR.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 170 i lov om finansiel virksomhed, hvor det er nærmere beskrevet hvilke selskaber, der er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og som derfor ikke skal være omfattet af § 170, stk. 1-4, og § 173, stk. 2-5, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 106 (§ 174, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 174, stk. 1, 1. pkt., finder §§ 125, stk. 1 og 7-9, 145-147, 156 og 182 i loven anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende § 170, stk. 4.

Bestemmelserne i § 125, stk. 1, og 7-9, om kapitalkrav, § 145 om store engagementer, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om engagementer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på investeringsforvaltningsselskabet (koncernen) finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.

Dette foreslås videreført med enkelte ændringer.

For det første foreslås en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således at det tydeligt fremgår, at kravene i bestemmelsen omfatter koncerner, hvor øverste modervirksomhed i Danmark er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed. Investeringsforvaltningsselskaber eller visse investeringsforvaltningsholdingvirksomheder er ikke omfattet af reglerne om kapitalgrundlag, kapitalkrav, store eksponeringer og gearing i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

I lov om finansiel virksomhed er en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed.

For det andet ændres henvisningerne til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, i det omfang det er relevant, til tilsvarende bestemmelser i CRR, således visse af de krav, som i dag gælder for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er et investeringsforvaltningsselskab eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, fremover vil gælde ved henvisning til CRR.

I forslaget § 126 a om kapitalkrav herunder individuelt solvensbehov for investeringsforvaltningsselskaber sker der en delvis videreførelse af § 125 i den gældende lov om finansiel virksomhed for investeringsforvaltningsselskaber. Som følge heraf skal henvisningen til § 125, stk. 1 og 7-9 ændres til § 126 a, stk. 1, 7 og 8.

Det foreslås i lovforslaget at ophæve § 145 i lov om finansiel virksomhed. Som en konsekvens af dette

skal henvisningerne til denne bestemmelse udgå i § 174, stk. 1, 1. pkt. Indholdet i § 145 vil fremadrettet være reguleret i artikel 395 i CRR, hvorfor det foreslås, at § 174, stk. 1, 1. pkt. skal hen vise hertil. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 145.

Til nr. 107 (§ 174, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 174, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensændring som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 170.

Til nr. 108 (§ 175 i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 175 i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet bestemme, at den gældende § 145 i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed, der ikke er en realkredit-, fondsmægler-, investeringsforvaltnings- eller pengeinstituttholdingvirksomhed. Det vil sige, at Finanstilsynet kan bestemme, at kravet i § 145 i lov om finansiel virksomhed skal gælde for finansielle holdingvirksomheder, selv om § 145 ikke direkte er sat i kraft for virksomheden i henhold til de gældende §§ 171-174 i lov om finansiel virksomhed.

Artikel 395 i CRR indeholder regulering af eksponeringsbegrænsningerne, der efter gældende ret findes i § 145 i lov om finansiel virksomhed, hvorfor det i dette lovforslag foreslås at ophæve § 145.

Med henblik på at videreføre den gældende § 175 i lov om finansiel virksomhed nyaffattes denne.

Ved videreførelsen foreslås det, at Finanstilsynet fortsat kan bestemme, at eksponeringsbegrænsningerne, som følger af artikel 395 i CRR, skal gælde på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed, som ikke er fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og hvor der ikke konsolideres i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Finanstilsynet får på denne måde mulighed for at forlange, at eksponeringsbegrænsningerne, som følger af artikel 395 i CRR, skal gælde på koncernniveau, uanset hvordan den finansielle koncern under den finansielle holdingvirksomhed er opbygget, så længe koncernen ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Der henvises til bemærkningerne i forslaget til nyaffatning af § 170 i lov om finansiel virksomhed for en nærmere afgrænsning af koncerner, som skal konsolideres i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Koncerner hvor modervirksomheden er en pengeinstituttholdingvirksomhed, en realkreditinstituttholdingvirksomhed, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed er omfattet af artikel 395 i medfør af enten artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR eller § 173, stk. 2, og § 174, stk. 1, hvorfor disse ikke skal omfattes af denne bestemmelse.

Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse på en koncern, som ikke er et finansielt konglomerat, hvor den øverste modervirksomhed er en finansiel holdingvirksomhed, som ejer et forsikringsselskab og et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, og hvor den finansielle holdingvirksomheds hovedvirksomhed hverken er at drive forsikringsvirksomhed eller fondsmæglervirksomhed. Det bemærkes, at en holdingvirksomhed, hvis hovedvirksomhed er at drive forsikringsvirksomhed, ikke kan være en finansiel holdingvirksomhed, men vil være en forsikringsholdingvirksomhed, hvis betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 15, i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen bør kun anvendes i særlige tilfælde.

Til nr. 109 (§ 175 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om en præcisering af den eksisterende bestemmelse, således at det følger, at kravet i bestemmelsen finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed. I lov om finansiel virksomhed er en modervirksomhed,

jf. § 5, stk. 1, nr. 7, defineret som en virksomhed, der har en eller flere dattervirksomheder. En koncern kan derfor have flere modervirksomheder, f.eks. hvis en virksomhed er ejet af en virksomhed, som igen er ejet af en virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at kravet kun retter sig mod den øverste modervirksomhed. Ligeledes skal indberetningskravet i bestemmelsen finde anvendelse på koncerner, hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, om end det her ikke er et krav, at holdingvirksomheden skal være den øverste modervirksomhed i Danmark. Der foretages yderligere en konsekvensændring som følge af, at terminologien i lov om finansiel virksomhed foreslås ensartet med CRR, således at basiskapital fremover benævnes kapitalgrundlag henholdsvis basiskapital.

Til nr. 110 (§ 175 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, skal virksomheden en gang årligt indberette alle eksponeringer, der udgør mere end 10 pct. af kapitalgrundlaget henholdsvis basiskapitalen, jf. § 175 a, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Finansielle virksomheder er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Fremover vil pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og visse finansielle holdingvirksomheder, herunder finansielle konglomerater i henhold til konglomeratdirektivet 2002/87/EF, være omfattet af CRR, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, og ikke af lov om finansiel virksomhed. I overensstemmelse hermed foreslås det derfor, at disse virksomheder ikke omfattes af § 175 a, jf. det foreslåede stk. 3. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 170 i lov om finansiel virksomhed hvor det er nærmere beskrevet, hvilke selskaber, som er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 111 (§ 176 i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsens anvendelsesområde er dog ændret for at sikre, at stk. 1 og 2 ikke er i strid med CRR, således CRR finder anvendelse i tilfælde, hvor der ellers vil være et overlap mellem CRR og lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse skal der i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i visse tilfælde foretages en pro rata-konsolidering (konsolidering svarende til virksomhedens ejerandel), når et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et investeringsforvaltningsselskab eller finansielle holdingvirksomheder har en kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse for virksomheder, hvor der konsolideres i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

En forudsætning for, at en virksomhed omfattes af bestemmelsen, er, at den drives i fællesskab med andre virksomheder. Der skal således foreligge en form for »joint venture«. Som et eksempel på virksomheder, der kan blive omfattet af bestemmelsen, kan nævnes tilfælde, hvor en finansiel holdingvirksomhed, som ikke er omfattet af CRR, ejer 25 pct. af en virksomhed, og tre andre virksomheder ejer hver 25 pct. af virksomheden. En passiv besiddelse af kapitalandele vil som udgangspunkt ikke være at sammenligne med at drive virksomhed. Der skal således foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Momenter, der enkeltvis eller samlet kunne indikere, at kravet er opfyldt, kan f.eks. være, at kapitalinteressen er repræsenteret i bestyrelsen, at kapitalinteressen har ret til at udpege ledelsesrepræsentanter,

at der er indgået formelle eller uformelle samarbejdsaftaler mellem kapitalejerne eller at der er indgået formelle eller uformelle overenskomster mellem kapitalejerne.

De andre virksomheder, som virksomheden drives i fællesskab med, kan være såvel andre finansielle virksomheder som ikke-finansielle virksomheder.

Pro rata-konsolidering skal foretages, selvom der er en anden virksomhed, der i sin egenskab af moder-virksomhed foretager fuld konsolidering. Med pro rata-konsolidering forstås, at en virksomhed ejer en del af en anden virksomhed, og det er kun denne forholdsmæssige andel, der skal indgå i konsolideringen.

Efter *stk. 2* foretages der fuld konsolidering, såfremt finansielle holdingvirksomheder, et fondsmægler-selskab, der har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiell virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, et fondsmægler-selskab (1 og 5), eller et investeringsforvaltningsselskab, uanset at selskabets aktiebesiddelse er begrænset, må anses for at være ansvarlig for hele virksomheden, herunder særligt virksomhedens gældsforpligtelser.

I det omfang den finansielle koncern er direkte omfattet af artikel 11, stk. 1 eller 2, i CRR, skal den ikke længere være omfattet af § 176, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed. For at sikre dette, foreslås det i *stk. 3*, at de foreslåede regler i stk. 1 og 2 alene skal finde anvendelse på den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en finansiell koncern, hvor der ikke foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Der henvises til bemærkningerne i forslagens § 1, nr. 102 for en nærmere afgrænsning af selskaber, som skal konsolidere i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

For koncerner, hvor modervirksomheden er omfattet af CRR finder reglerne i artikel 18, stk. 4, i CRR anvendelse. Reglerne i den foreslåede bestemmelse svarer til reglerne i artikel 18, stk. 4, i CRR.

Til nr. 112 (§ 177, stk. 1, og § 178, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Med bestemmelsen ændres henvisningen til koncernreglerne i lov om finansiell virksomhed således at § 177, stk. 1, henviser til § 170, stk. 1-4, og § 173, stk. 2-5, og § 174. Den gældende § 177, stk. 1, henviser til §§ 170-174.

Bestemmelsens anvendelsesområde ændres ved forslaget for at sikre, at der ikke er overlap mellem CRR og lov om finansiell virksomhed.

Bestemmelsen vil f.eks. medføre, at ejendomsselskaber, som er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, ikke skal medtages ved konsolideringen. Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe lighed mellem de forsikringsselskaber, der har deres ejendomsinvesteringer i eget regi, og dem der har udskilt aktiviteter i ejendomsselskaber.

Endvidere foreslås § 178, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ændret som konsekvens af, at koncerntreglerne for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmægler-selskaber I samt visse finansielle holding-virksomheder ved ikrafttrædelsen af CRR vil udgå fra lov om finansiell virksomhed.

I henhold til bemærkninger til den foreslåede nyaffatning af § 125, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., vil fondsmægler-selskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder ikke fremover være underlagt 8 pct.'s kapitalkravet på soloniveau. Kapitalkravet vil dog i medfør af § 170, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed som udgangspunkt gælde for fondsmægler-koncerner alene bestående af et eller flere fondsmægler-selskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder. For fondsmæglerkoncerner bestående af alene et

fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, vil den øverste modervirksomhed i Danmark kunne ansøge Finanstilsynet om dispensation fra kapitalkravet i henhold til § 178, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Den øverste modervirksomhed i Danmark kan i øvrige fondsmæglerkoncerner bestående af flere fondsmæglerselskaber, som alle er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, på baggrund af en konkret afvejning få dispensation for kapitalkravet i henhold til § 178, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Hvorvidt Finanstilsynet vil kunne imødekomme en sådan ansøgning vil afhænge af koncernens kompleksitet. Der eksisterer i dag ét fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, henholdsvis nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 170 i lov om finansiel virksomhed for en nærmere afgrænsning af selskaber, som skal konsolidere i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 113 (§ 177, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til det foreslåede § 177, stk. 2, skal kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, medtages i konsolideringen i henhold til § 170, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.

Bestemmelsen omfatter ikke fondsmæglerselskaber, da fondsmæglerselskaber kun kan have datterselskaber, som også er fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen omfatter ikke fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som har en dattervirksomhed, som er et kreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, da der her ikke skal foretages konsolidering i henhold til § 170 i lov om finansiel virksomhed, men artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Bestemmelsen omfatter ligeledes ikke investeringsforvaltningsselskaber, da investeringsforvaltningsselskaber kun kan have datterselskaber, som også er investeringsforvaltningsselskaber.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 170 for en nærmere afgrænsning af selskaber, som skal konsolidere i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR.

Til nr. 114 (§ 177 a i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at koncerner og delkoncerner, hvor det konsoliderede tilsyn – dvs. hvor tilsynet med modervirksomheden – påhviler Finanstilsynet, skal udarbejde en genopretningsplan på koncernniveau eller delkoncernniveau, og en individuel plan for pengeinstitut, realkreditinstitut og fondsmæglerselskabet I, samt ethvert af disses datterselskaber i koncernen.

For så vidt angår koncerner skal fokus i genopretningsplanen lægges på at skabe et generelt overblik over koncernens juridiske struktur, de enkelte aktiviteter samt den indbyrdes afhængighed mellem enhederne i koncernen. Koncernens vigtigste aktiviteter og kerneforretningsområder skal identificeres og sættes i forhold til koncernens juridiske struktur. Planen bør indeholde instituttets samlede strategi globalt, dets forretningsmodel, identifikation af de vigtigste forretningsområder og baggrunden for denne identifikation samt de vigtigste jurisdiktioner, hvor koncernen er aktiv.

Der bør i udarbejdelsen lægges vægt på de filialer og juridiske enheder, som i væsentlig grad bidrager til koncernens overskud eller finansiering eller som besidder en væsentlig del af koncernens aktiviteter eller kapital. Yderligere bør der være et overblik over de juridiske og finansielle strukturer i koncernen,

herunder en opdeling af omsætning, pengestrømme, likviditet, finansieringsbehov, store engagementer, driftsregnskab samt kernekapital opdelt efter juridisk enhed.

Både koncerngenopretningsplanen samt de individuelle planer vil skulle opfylde de krav, som vil blive fastsat i medfør af § 71 a, stk. 3. I medfør af henvisningen til det foreslåede § 71 a, stk. 2, vil Finanstilsynet efter høring af Det Systemiske Risikoråd kunne dispensere fra kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan. Det henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 71 a.

Til nr. 115 (§ 178, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af ikrafttrædelsen af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR vil koncerner, hvor der indgår realkreditinstitutter være reguleret af CRR. Reglen i § 178, stk. 2, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 116 (§ 179, stk. 1, nr. 1, og § 180, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Hidtil har alle modervirksomheder i finansielle koncerner været underlagt et solvenskrav på konsolideret niveau i medfør af § 170. Alle finansielle holdingvirksomheder, som er den øverste modervirksomhed i Danmark har endvidere i medfør af § 170 været underlagt et solvenskrav på institutniveau. Med ikrafttrædelsen af CRR vil nogle modervirksomheder i finansielle koncerner være underlagt et solvenskrav på konsolideret niveau i medfør af § 170 i lov om finansiel virksomhed, mens resten vil være underlagt et solvenskrav på konsolideret niveau i medfør af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. Alle finansielle holdingvirksomheder, som er den øverste modervirksomhed i Danmark vil fortsat i medfør af § 170, stk. 5, være underlagt et solvenskrav på institutniveau.

Indsættelsen af henvisningen til artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR i den foreslåede § 179, stk. 1, nr. 1, og § 180, stk. 1, nr. 1, skal således sikre, at den hidtil gældende bestemmelse videreføres.

Der skal i øvrigt henvises til bemærkningerne til den nyaffattede § 170.

Til nr. 117 (§ 182, stk. 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 4 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 118 (§ 182 a i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen implementerer artikel 108, stk. 1, nr. 2. Hermed videreføres og kodificeres den praksis i tilgang til ICAAP opgørelsen m.v., hvor Finanstilsynet har afstemt krav til ICAAP proces (Capital Adequacy Assessment Process - udarbejdelse, indsendelse og dokumentation af solvensbehovsopgørelse) inden for de kriterier, der oplistes i artikel 10 i CRR.

CRD IV artikel 108, stk. 1, nr. 2, jf. artikel 10 i CRR, afviger alene fra hidtidige praksis derved, at der ikke alene efter en konkret og individuel vurdering kan lempes på krav til omfang og dokumentation m.v. i ICAAP processen, men at der inden for ovennævnte kriterier ifølge artikel 10 i CRR også gives mulighed for, at der alene kan ske en konsolideret opgørelse.

Artikel 10 i CRR har følgende ordlyd:

Undtagelser for institutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

1. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med national lovgivning helt eller delvis undtage et eller flere institutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, fra kravene i anden til ottende del, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det centrale organ og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ.
- b) Det centrale organs og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber.
- c) Det centrale organs ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilknyttede institutters ledelse.

Medlemsstaterne kan fastholde og gøre brug af gældende national lovgivning om anvendelse af den i stk. 1 omhandlede undtagelse, så længe det ikke strider mod denne forordning og direktiv 2013/36/EU.

2. Når de kompetente myndigheder har fundet det godtgjort, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og det centrale organs forpligtelser garanteres fuldt ud af de tilknyttede institutter, kan de kompetente myndigheder undtage det centrale organ fra kravene i anden til ottende del på individuelt niveau.

Til nr. 119 (§ 208, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen i den daværende § 52 d i Bank- og Sparekasseloven blev indført ved lov nr. 816 af 21/12 1988 og var en del af det regelkompleks, der skulle gøre det muligt at omdanne sparekasser til aktieselskaber. Baggrunden herfor var et politisk ønske om at sikre de eksisterende sparekasser lettere adgang til kapitaltilførsel. Hidtil var sparekasserne henvist til at skaffe kapital gennem egenkonsolidering og tegning af garantikapital. Ved at omdanne en sparekasse til et sparekasseaktieselskab blev det muligt at finansiere den for driften nødvendige kapital ved udstedelse af aktier samt konvertible obligationer til offentlig tegning. Reglen er videreført i § 208, stk. 2, 2. og 3. pkt., og det foreslås nu at bestemmelsen ophæves.

Det følger af forarbejderne til lov nr. 816 af 21/12 1988, at: *»Da der ikke kan ses bort fra, at der blandt garanterne vil være nogle, for hvem den faste rente på garantbeviset er en økonomisk nødvendighed, foreslås det, at garantikapitalen kan blive stående i selskabet i en overgangsperiode på indtil 5 år efter omdannelsen. Garanterne kan i denne periode ikke kræve deres garantbeviser indløst, og garantindskuddet kan derfor medregnes ved opgørelsen af selskabets egenkapital i medfør af bank- og sparekasselovens § 21. Kommende EF-direktiver kan dog ændre reglerne for opgørelse af egenkapitalen. Sparekassen vil i overgangsperioden kunne tilbyde ombytning af garantbeviserne med aktier.«*

Efter 1. januar 2014 trådte CRR i kraft. Såfremt garantikapitalen skal kunne medregnes som supplerende kapitalinstrumenter, må indløsningen efter de nye regler tidligst kunne finde sted 5 år efter udstedelsen. Garantikapitalen kan efter de nuværende regler løbende indløses med instituttets tilladelse og vil således ikke opfylde 5 års kravet. Dermed kan garantikapitalen ikke medregnes i det fortsættende instituts kapitalgrundlag.

Tilsvarende kan det anføres, at den oprindelige forudsætning for bestemmelsen har ændret sig, da garantikapital ikke længere må anses for at tilbyde en sikker forrentning af en investering i samme grad som tidligere.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, da garantikapital ikke længere kan medregnes som en del af basiskapitalen i medfør af § 27, stk. 1, nr. 6, i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital (basiskapital-bekendtgørelsen).

Ophævelsen af bestemmelsen forhindrer ikke, at sparekassens garantier kan foretage indskud i det

fortsættende selskab, som kan medregnes ved opgørelsen af egenkapitalen og kapitalgrundlag, i det omfang betingelserne herfor er opfyldt.

Til nr. 120 (§ 224, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede § 224, stk. 1, omhandler de situationer, hvor Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til at drive finansiel virksomhed. Forslaget til ændringen af § 224, stk. 1, nr. 1, gennemfører dele af artikel 18 i CRD IV, ligesom der desuden er tale om konsekvensrettelser som følge af CRR.

I direktiv 2006/48/EF fandtes der ikke en tilsvarende bestemmelse. Artikel 18 i CRD medfører, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis et institut overtræder en af de oplistede bestemmelser. Dele af artikel 18 er allerede implementeret via den gældende § 224, stk. 1, nr. 1-4.

Reguleringen i CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, hvorfor disse bestemmelser ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Ligeledes er der i CRD IV og i CRR en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Det forventes, at disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2-regulering) ligeledes vil udgøre forordninger, som vil være direkte gældende i medlemsstaterne og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Endvidere er der i CRR bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter der nationalt kan fastsættes udfyldende regler med hjemmel direkte i CRR. Sådanne regler vil i Danmark fastsættes i form af bekendtgørelser. Det foreslås at udvide opregningen til også at omfatte CRR, retsakter og tekniske standarder, der er udstedt som forordninger i medfør af CRD IV og CRR, og bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel direkte i CRR. Dette medfører, at en tilladelse ligeledes kan inddrages, hvis en virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af CRR, forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR og regler udstedt i medfør af CRR.

Artikel 18, i CRD IV henviser til en række situationer, hvor en tilladelse kan inddrages. Flere af disse situationer vil være omfattet af nr. 1, idet der vil være tale om overtrædelse af bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, CRR, regler udstedt i medfør deraf, m.v. Dette gælder f.eks. artikel 18, litra f, hvor der henvises til overtrædelser som nævnt i artikel 67, stk. 1, i CRD IV. Artikel 67, stk. 1, er implementeret i den foreslåede § 354 e. De overtrædelser, der er oplistet i § 354 e, vil derfor bl.a. være omfattet af opregningen i nr. 1. Det samme gælder artikel 18, litra d, hvor der henvises til en række bestemmelser i CRR. Dette er dog alene eksempler, og nr. 1 omfatter alle overtrædelser af de opregnede love, forordninger og bekendtgørelser, i det omfang der er tale om grove eller gentagne overtrædelser.

Til nr. 121 (§ 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed henviser til lovens kapitel 3. Bestemmelsens ordlyd gøres nu bredere med henblik på at kunne rumme alle de krav, der bliver stillet til instituttet på det tidspunkt, hvor tilladelsen udstedes, herunder navnlig undtagelserne til startkapitalkravet, som for penge- og realkreditinstitutter fremover findes i artikel 93, stk. 1 og 2, i CRR. Ændringerne i bestemmelsens henvisninger er således konsekvensændringer som følge af indførelsen af blandt andet de nye regler om startkapitalkravet i artikel 93 i CRR samt ændrede bestemmelser for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber i §§ 125 og 126 a. Det er ikke hensigten med ændringen at ændre retsstillingen, men alene at formuleringen af bestemmelsen også fremover kan rumme regler, som nu for penge- og realkreditinstitutter ikke alene fremgår af loven men også fremgår af CRR.

§ 224, stk. 1, nr. 2, finder anvendelse, således at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis et institut ikke længere opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravet om den lovbestemte startkapital, eller hvis instituttet efter, at det har fået tilladelsen, etablerer snævre forbindelser til andre institutter eller personer, der vil kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver.

Til nr. 122 (§ 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget til § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 18, litra c og d, i CRD IV.

Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, hvis et institut overtræder en af de nævnte bestemmelser.

Til nr. 123 (§ 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

De foreslåede ændringer af § 225, stk. 2, er en konsekvensændring som følge af, at reglerne om solvens og kapitalforhold fremover først og fremmest vil være beskrevet i artikel 92 og 93 i CRR. Herudover viderefører forslaget til ændring af § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed Basel 1-gulvkravet, jf. artikel 500 i CRR, som ellers har fremgået af den gældende § 125 a i lov om finansiel virksomhed, som med dette lovforslag foreslås ophævet. Samtidig præciseres det, at gulv-kravet finder anvendelse i forhold til Finanstilsynets bløde sanktionsmodel, jf. § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 124 (§ 234, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 234, stk. 2, er en konsekvensændring som følge af, at terminologien for kapitalbegreberne i lov om finansiel virksomhed foreslås ensartet med CRR.

Stk. 2 sikrer, at en virksomhed, der ikke kan svare sine forpligtelser på hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital henholdsvis supplerende kapitalinstrumenter, ikke anses for at være insolvent efter konkurslovens § 17, stk. 2, medmindre insolvensbetingelserne i øvrigt er opfyldte. Det præciseres således, at hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital henholdsvis supplerende kapitalinstrumenter ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Bestemmelsen er derudover en videreførelse af den gældende bestemmelse som denne blev indsat med L176 fra 2002/2003, hvorfor der i det hele henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 125 (§ 246, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 246, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at kapitalkravene for kreditinstitutter fremover er i CRR, og at terminologien i lov om finansiel virksomhed foreslås ensartet med CRR, således at basiskapital fremover benævnes kapitalgrundlaget.

Den foreslåede ændring af § 246, stk. 2, er en konsekvensændring som følge af, at kapitalkravene for kreditinstitutter fremover er i CRR, og at terminologien i lov om finansiel virksomhed foreslås ensartet med CRR, således at basiskapital fremover benævnes kapitalgrundlaget.

Til nr. 126 (Afsnit IX, kapitel 19, §§ 308-315 i lov om finansiel virksomhed)

§ 308

Med forslaget indsættes et nyt afsnit IX, kapitel 19 i lov om finansiel virksomhed. Kapitlet indeholder regler om systemisk vigtige finansielle institutter.

Af forslaget til § 308, stk. 1, fremgår det, at Finanstilsynet skal udpege systemisk vigtige finansielle institutter én gang årligt, senest den 30. juni. Finanstilsynet vil således en gang årligt foretage en vurdering af om der skal udpeges nye SIFler. Der vil samtidig blive foretaget en vurdering af om eksisterende SIFler stadig opfylder én eller flere af kriterierne i stk. 4. Der vil dog ikke ske en genudpegning af eksisterende SIFler. Finanstilsynet kan alene udpege pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af CRR, som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Udpegningen vil som udgangspunkt ske på øverst mulige koncernniveau, dvs. på delkonsolideret eller konsolideret grundlag. I det tilfælde der ikke er tale om en koncern, vil udpegningen ske på individuelt grundlag. Der er i

Danmark aktuelt ingen systemisk vigtige fondsmæglerselskaber I. Muligheden for at udpege systemisk vigtige fondsmæglerselskaber I følger af implementeringen af artikel 131 i CRD IV.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter efter *stk. 1* sker ud fra de i *nr. 1-3* nævnte indikatorer for de enkelte pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal overskride én eller flere af grænseværdierne i to på hinanden følgende år for at blive identificeret som SIFI. Identifikationen vil ske uafhængigt af hvilke indikatorer, der er overskredet, herunder også hvis to forskellige indikatorer er overskredet i to på hinanden følgende år.

Det følger af artikel 131 i CRD IV, at Finanstilsynet årligt skal orientere det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Kommissionen om hvilke SIFler, der er udpeget.

Indikatorerne i forslaget til *stk. 2* følger anbefalingerne fra den politiske aftale af 10. oktober 2013 og implementerer samtidig kriterierne for identifikation af SIFler i CRD IV, artikel 131. Den politiske aftale har taget udgangspunkt i Basel Komiteens standarder for identifikation. Udvalget har herudover undersøgt identifikationskriterierne i en international sammenhæng, herunder Storbritannien og Schweiz. Identifikationen vil ske på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Det fremgår af forslaget til *nr. 1*, at instituttets samlede balance set i forhold til Danmarks bruttonationalprodukt (BNP) er en af indikatorerne til identifikation af SIFler. Instituttets samlede balance i procent af Danmarks BNP kan indikere, hvor stort et institut er set i forhold den samlede danske økonomi, da balancen indfanger stort set alle instituttets aktiviteter. Denne indikator giver dermed et mål for hvor svært det vil være at krisehåndtere det pågældende institut, og hvor hårdt en krisehåndtering af instituttet generelt vil kunne ramme samfundsøkonomien.

Af forslaget til *nr. 2* fremgår, at instituttets udlån i Danmark i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark er en anden indikator til identifikation af SIFler. De danske kreditinstitutter – både penge- og realkreditinstitutter – har udlånsaktiviteter som et helt centralt forretningsområde. Udlån udgør aktiviteter, som det kan være vanskeligt eller umuligt for andre kreditinstitutter at overtage eller erstatte i betydeligt omfang på kort sigt. Ydelse af udlån forudsætter bl.a., at instituttet har tilstrækkelig likviditet og kapital til at leve op til lovens krav også efter at have ydet lånene, samt for nogle kunde- eller produktsegmenter en højt specialiseret kreditfaglig ekspertise. Den kreditfaglige ekspertise vil i nogen udstrækning potentielt kunne tiltrækkes eller overtages fra det nødlidende institut. Det må forventes, at jo større udlånet er, jo sværere vil det være at overtage for andre institutter. Væsentlige tab i og efterfølgende afvikling af et SIFI kan derfor indebære en indskrænkning af udlånskapaciteten i sektoren – mest mærkbart i forhold til muligheden for at yde nye udlån – særligt i en situation, hvor der, som følge af den økonomiske konjunktur, i forvejen er risiko for indskrænkning af udlånet. Dette kan begrænse den økonomiske vækst. Af disse grunde vurderes udlån at være svært at substituere og at have særlig væsentlig systemisk karakter.

Af forslaget til *nr. 3* fremgår, at instituttets indlån i Danmark i procent af de danske penge- og realkreditinstitutter samlede udlån i Danmark er en tredje indikator for et instituts systemiskhed, og dermed også et mål for, hvor store samfundsmæssige skadevirkninger afviklingen af et institut vil kunne medføre. Indskydere, der ikke er dækkede af indskydergarantien, må forventes at lide tab i en afvikling, og sådanne tab til husholdninger og virksomheder kan begrænse deres forbrug og investeringer og kan i yderste fald betyde, at de ikke er i stand til at honorere deres forpligtigelser. Det risikerer at skabe en negativ spiral mellem den økonomiske udvikling og udviklingen i den finansielle sektor.

Udpegning af fondsmæglerselskaber I som SIFler vil alene ske på baggrund af *nr. 1*, da de øvrige indikatorer ikke kan anvendes på fondsmæglerselskaber I. Der er i Danmark aktuelt ingen systemisk vigtige fondsmæglerselskaber I på baggrund af indikatorerne i *stk. 2*. Finanstilsynets forpligtigelse til at identificere fondsmæglerselskaber I som SIFler følger af CRD IV artikel 131.

Af forslaget fremgår grænseværdierne for de tre indikatorer. Da SIFler vil kunne medføre systemiske konsekvenser på baggrund af hver af de tre indikatorer, hvis de bliver nødlidende, er det hensigtsmæssigt, at penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal overskride grænseværdien for blot én af de tre indikatorer for at blive identificeret som SIFI. Grænseværdien for instituttets balance i procent af Danmarks bruttonationalprodukt sættes til 6,5 procent, instituttets udlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån sættes til 5 procent og instituttets indlån i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark sættes ligeledes til 5 procent.

Grænseværdierne er sat på det valgte niveau, for at tage højde for de særlige karakteristika ved den danske kreditinstituttelsektor, hvor der er enkelte meget store institutter, men også en gruppe af mellemstore institutter. Da disse institutter kan volde væsentlige problemer for samfundsøkonomien, hvis de skulle blive nødlidende, anvendes en tilgang, hvor grænseværdierne for identifikation som SIFI på de forskellige indikatorer sættes relativt lavt. Dette skal igen ses i lyset af et forsigtighedsprincip, hvorefter det vil være hensigtsmæssigt af hensyn til finansiel stabilitet at pålægge en større gruppe af institutter ekstra krav, således at risikoen for, at disse institutter bliver nødlidende, mindskes. Dermed mindskes også risikoen for, at problemer i en række mellemstore institutter kan få systemisk betydning.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal 1. januar 2015, efter input fra det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), offentliggøre en retningslinje, der nærmere specificerer kriterierne for identifikationen af SIFler, jf. CRD IV, artikel 131. Finanstilsynet vil skulle offentliggøre en nærmere forklaring på om retningslinjen bliver fulgt eller ikke bliver fulgt.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at et penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der som følge af opkøb eller lignende, kommer væsentligt over en eller flere af grænseværdierne i *stk. 2*, kan udpeges som SIFI af erhvervs- og vækstministeren inden de to år er gået.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at en udpeget SIFI, skal ligge under grænseværdierne jf. *stk. 2* i tre på hinanden følgende år for ikke længere at være SIFI. Forslaget til *stk. 3*, der er i forlængelse af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om bl.a. regulering SIFler, sikrer bl.a. at udpegede SIFler, der ligger tæt på grænseværdierne i *stk. 2* oplever en kontinuitet i de særlig krav SIFler skal leve op til, uagtet at instituttet eksempelvis i ét enkelt år ikke overskrider grænseværdierne i *stk. 2*.

Det følger af forslaget til *stk. 5*, at erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at et institut ikke længere er SIFI inden de tre år er gået, såfremt instituttet ligger væsentligt under grænseværdierne som følge af f.eks. frasalg af væsentlige dele af forretningen eller lignende, der har den effekt at instituttet med stor afstand ikke længere overskrider én eller flere af grænseværdierne i *stk. 2*. Institutet skal fremsende en anmodning til erhvervs- og vækstministeren som skal danne grundlag for beslutningen.

Af forslaget til *stk. 6, nr. 1-5*, følger det, at Finanstilsynet skal beregne systemiskheden af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) som et simpelt gennemsnit af institutternes score på de tre indikatorer, der anvendes ved identifikationen af SIFler, jf. *stk. 2*, dvs. balance, udlån og indlån. Systemiskhed er et mål for, hvor systemisk vigtige de enkelte SIFler er, jævnfør bl.a. Udvalget om Systemisk Vigtige Finansielle Institutter i Danmarks rapport fra 11. marts 2013 og den politiske aftale af 10. oktober 2013. For at ensarte skalaerne og dermed sikre, at de tre indikatorer får samme vægt, anvendes et mål for instituttets balance i pct. af sektorens samlede balance i beregningen af systemiskhed frem for balancen som andel af BNP. Systemiskheden beregnes således som gennemsnittet af instituttets balance i pct. af de danske penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskabers samlede balance, instituttets udlån i Danmark i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark og instituttets indlån i Danmark i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark. Systemiskheden skal beregnes parallelt med udpegningen af SIFler, jf. *stk. 1*, og skal opgøres på baggrund af det seneste årsregnskab. Systemiskheden vil også blive beregnet årligt for allerede udpegede SIFler, og såfremt der er ændringer i det pågældende instituts systemiskhed, der medfører ændringer i instituttets SIFI-bufferkrav,

jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, skal dette SIFI-bufferkrav opfyldes ved udgangen af det pågældende år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed, jf. § 309, stk. 3.

På baggrund af beregningen indplaceres et SIFI i en kategori for systemiskhed, der afgør størrelsen på det SIFI-bufferkrav det enkelte SIFI skal opfylde. Med henblik på at give institutterne incitament til at holde igen med at vokse eller mindske deres systemiskhed, arbejdes med en relativt detaljeret inddeling af kategorier af systemiskhed. Der følger således af forslaget til stk. 6, at der oprettes fem kategorier af systemiskhed:

- 1) Kategori 1: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed under 5.
- 2) Kategori 2: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 5 og op til 15.
- 3) Kategori 3: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 15 og op til 25.
- 4) Kategori 4: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 25 og op til 35.
- 5) Kategori 5: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 35 og derover

Det følger af forslaget til *stk. 8*, at Finanstilsynet kan fastlægge nærmere regler for, hvordan indikatorerne opgøres, f.eks. om hvordan genkøbsforretninger skal medtages i opgørelsen af ind- og udlån samt hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag i henhold til *stk. 2*, herunder fastsætte nærmere oplysningskrav. Finanstilsynet kan således fastsætte nærmere regler om, hvordan institutternes balance, indlån og udlån skal opgøres i forhold til identifikation som SIFI. således at det sikres, at identifikationen af SIFler sker på et ensartet grundlag. Adgangen til at fastsætte oplysningskrav følger bl.a. af artikel 104 i CRD IV samt artikel 431 i CRR, og forudsættes bl.a. anvendt i en kommende guideline fra EBA vedr. offentliggørelse af G-SIFI indikatorer og systemiskhed for ikke-G-SIFler.

Det fremgår af forslaget til *stk. 9*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer der indgår i beregningen af systemiskheden. Finanstilsynet kan således fastsætte nærmere bestemmelser om bl.a., hvordan instituttets balance, indlån og udlån skal opgøres, således at beregningen af systemiskhed sker på et ensartet grundlag

§ 309

I henhold til den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, skal der fastsættes regler om, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, ved udgangen af det følgende år, dvs. senest halvandet år efter det er udpeget. Af den politiske aftale fremgår endvidere, at det skal sikres, at institutter der udpeges i 2014 skal opfylde de SIFI-bufferkrav, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i medfør af det foreslåede § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, fra 1. januar 2015, jf. lovforslagets § 23.

Af forslaget til § 308 fremgår, at identifikationen og udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler) vil ske på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Udpegningen vil således som udgangspunkt ske på delkonsolideret eller konsolideret grundlag. I det tilfælde der ikke er tale om en koncern, vil udpegningen ske på individuelt grundlag. Det er hensigten, at der ved identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på koncernniveau tages højde for koncernens samlede systemiske betydning og det forhold, at koncernens virksomheder er tæt forbundne og dermed indebærer risiko for koncernintern smittespredning i tilfælde af økonomiske problemer i dele af koncernen. Med forslaget til *stk. 2* foreslås derfor, at hvor et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, gælder SIFI-bufferkravet, jf. § 125 e, jf. § 125 a, jf. § 125 h, med samme procentvise

krav på konsolideret niveau for koncernen samt på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen. SIFI-bufferkravet skal ikke gælde andre typer af datterselskaber i koncernen. Forslaget er i overensstemmelse med SIFI-udvalgets anbefalinger og sikrer, at der laves passende værn for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) med henblik på at undgå, at SIFler bliver nødlidende. Forslaget indebærer, at udenlandsk ejede institutter, der er systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, pålægges et SIFI-bufferkrav på delkoncern og institutniveau, uanset at koncernen som sådan allerede er pålagt et SIFI-bufferkrav i hjemlandet.

Af forslaget til *stk. 3* følger, at systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) ved ændringer i deres systemiskhed skal leve op til eventuelle ændringer i deres SIFI-bufferkrav ved udgangen af det pågældende år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed. Forslaget herom følger tillige af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Det foreslås endvidere med *stk. 4*, at *stk. 1* og *3* finder tilsvarende anvendelse for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af *stk. 2*, er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI). Bestemmelsen sikrer, at der konstant gælder det samme procentvise SIFI-bufferkrav på konsolideret niveau for koncernen samt på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

§ 310

Det fremgår af forslaget til § 310, at Finanstilsynet årligt skal udpege globale vigtige systemiske finansielle institutter (G-SIFler). Finanstilsynet vil dermed en gang årligt foretage en vurdering af om der skal udpeges nye G-SIFler. Der vil samtidig blive foretaget en vurdering af om eksisterende G-SIFler stadig opfylder én eller flere af kriterierne i *stk. 2*, men der vil ikke ske en genudpegning af eksisterende G-SIFler. Finanstilsynet kan udpege penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af CRR, som systemisk vigtige finansielle institutter. Lovforslaget implementerer CRD IV, artikel 131, hvor der skelnes mellem globale systemisk vigtige finansielle institutter og andre systemiske vigtige finansielle institutter. I Danmark er der aktuelt ingen G-SIFler. Det følger af implementeringen af CRD IV, artikel 131, at Finanstilsynet årligt skal orientere det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Kommissionen om hvilke G-SIFler, der er udpeget i Danmark.

Udpegningen af G-SIFler skal ske på koncernniveau, hvor koncernen som helhed betragtes. Ved identifikation på koncernniveau tages der højde for koncernens samlede systemiske betydning og det forhold, at koncernens virksomheder er forbundne og dermed indebærer en potentiel smittespredning.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at udpegningen af G-SIFler efter *stk. 1* sker med udgangspunkt i de i nr. 1-5 nævnte indikatorer for det enkelte institut.

Indikatorerne implementerer kriterierne for identifikation af G-SIFler i CRD IV, artikel 131, der tager udgangspunkt i Basel Komiteens standarder for identifikation. Den politiske aftale har ikke givet anbefaling er til identifikation af G-SIFler, da Danmark aktuelt ikke har nogle G-SIFler.

Det fremgår af forslaget til *nr. 1*, at instituttets størrelse er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. I forhold til identifikation af G-SIFler ses der på institutternes størrelse i forhold til andre store internationalt aktive institutter. Et instituts størrelse er centralt for dets betydning i det finansielle system, da det indikerer omfanget af finansielle ydelser, som instituttet leverer til realøkonomien og det finansielle system. De mulige skadevirkninger i form af risici for samfundsøkonomien (negative eksternaliteter) ved at et institut bliver nødlidende, stiger endvidere formentlig mere end proportionalt,

jo større institutterne er. Såfremt et stort institut bliver nødlidende, vil dette endvidere i højere grad end for mindre institutter kunne skade tilliden til det finansielle system som helhed. Institutternes størrelse er derfor et centralt kriterium for identifikation af såvel SIFler som G-SIFler.

Det fremgår af forslaget til *nr. 2*, at instituttets forbundethed med det finansielle system er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. For denne indikator ses der på størrelsen og betydningen af institutternes forbundethed med det globale finansielle system. Forbundethed dækker over, at problemer i et institut kan smitte resten af sektoren f.eks. som følge af kontraktuelle forpligtigelser mellem institutterne. Instituttets forbundethed med resten af det finansielle system kan f.eks. indebære risiko for, at afvikling af instituttet kan reducere den øvrige sektors tabskapacitet som følge af tab på eksponeringer mod G-SIFlet – f.eks. i form af usikrede og sikrede lån, obligationsbeholdninger (herunder realkreditobligationer), derivataftaler m.v. – hvilket begrænser sektorens samlede kreditudbud og dermed potentielt den økonomiske vækst.

Det fremgår af forslaget til *nr. 3*, at substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. Der er tale om substituerbarhed på globalt plan, således at der ses på karakteren, størrelsen og betydningen af instituttets forskellige aktivitet i forhold til, hvorvidt disse på globalt plan er substituerbare. Udlån udgør aktiviteter, som det kan være vanskeligt eller umuligt for andre institutter at overtage eller erstatte i betydeligt omfang på kort sigt. Det må forventes, at jo større udlånet er, jo sværere vil det være at overtage for andre institutter. Væsentlige tab i og efterfølgende afvikling af et G-SIFI kan derfor indebære en indskrænkning af udlånskapaciteten i sektoren, hvilket kan begrænse den økonomiske vækst. Af disse grunde er substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet en væsentlig systemisk karakter.

Det fremgår af forslaget til *nr. 4*, at instituttets kompleksitet er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. Vedrørende kompleksitet for G-SIFler er der tale om kompleksitet på globalt plan, hvor der bl.a. ses på størrelsen og betydningen af institutternes komplekse aktiviteter på globalt plan, eksempelvis udestående mængde OTC derivater, beholdning af niveau 3-aktiver og handelsbeholdningen. Et instituts systemiskhed vil være højere, hvis instituttet har en forretningsmodel, struktur og drift, der gør det særligt omkostningsfuldt at afvikle. Afviklingen af komplekse institutter vil formentlig indebære højere omkostninger end afvikling af mindre komplekse institutter og vil derfor alt andet lige have en større indvirkning på finansiell stabilitet og den økonomiske udvikling.

Faktorer, der komplicerer en afvikling, kan f.eks. være omfanget af bilaterale (Over-The-Counter - OTC) handler med finansielle derivater, store handelsbeholdninger, eller at instituttet har mange aktiver på balancen, der ikke er værdifastsat til markedsværdi og derfor kan vise sig at have en væsentlig anden realisationsværdi.

Det fremgår af forslaget til *nr. 5*, at instituttets grænseoverskridende aktiviteter er den sidste indikator til identifikation af G-SIFler. I forhold til G-SIFler ses der på bl.a. på størrelsen af instituttets aktiviteter udenfor hjemlandet i forhold til andre store internationalt aktive institutter. Omkostningerne ved afvikling af et institut med betydelige grænseoverskridende aktiviteter vil øge de operationelle risici og presse det tidsmæssige aspekt af krisehåndteringen på grund af behovet for koordination mellem nationale myndigheder.

Erhvervs- og vækstministeren kan, i henhold til forslaget til stk. 3, fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i stk. 2 nævnte indikatorer, samt hvordan disse kan anvendes til at opgøre systemiskheden af et G-SIFI. Det følger af implementeringen af CRD IV, artikel 131, at hver indikator skal vægtes ligeligt ved beregningen af G-SIFiets systemiskhed. Det følger endvidere, at der skal opstilles minimum fem underkategorier af systemiskhed. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal inden den 30. juni 2014 udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at identificere G-SIFler samt indplaceringen af disse i underkategorier af

systemiskhed. Kommissionen skal efterfølgende vedtage de reguleringsmæssige standarder. Henset til, at udarbejdelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder afventer, samt at Danmark ikke aktuelt har nogle G-SIF'er, vurderes det ikke relevant at fremsætte detaljerede regler for identifikation af G-SIF'er, hvorfor erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler. Det bemærkes, at såfremt Kommissionen vedtager de reguleringsmæssige tekniske standarder som en forordning, vil en eventuel udarbejdelse af nærmere regler, i henhold til stk. 2, skulle tage behørigt hensyn til forordningens bestemmelser.

§ 311

Med forslaget til § 311 foreslås, at Finanstilsynet én gang årligt skal offentliggøre, hvilke SIF'er og G-SIF'er, der udpeges i henhold til de foreslåede §§ 308 og 310, samt i hvilke henholdsvis kategorier og underkategorier de indplaceres i. Offentliggørelsen skal også indeholde en opdateret oversigt over de SIF'er og G-SIF'er, der er identificeret de foregående år og som fortsat vurderes systemisk vigtige, jf. §§ 308 og 310. Offentliggørelsen skal finde sted på Finanstilsynets hjemmeside. Kravene til offentliggørelse følger af implementeringen af CRD IV artikel 131 og artikel 133.

§ 312

Efter artikel 88, stk. 2, i CRD IV skal virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætte et nomineringsudvalg. De samme identifikationskrav er gældende i direktivets bestemmelser om nedsættelse af et risikoudvalg og et aflønningsudvalg, jf. artikel 76 og 95.

Direktivets artikel 88, stk. 2, og artikel 76 om nedsættelse af henholdsvis et nomineringsudvalg og et risikoudvalg foreslås implementeret i § 80 a og § 80 b i lov om finansiel virksomhed. Kravet i de foreslåede bestemmelser om nedsættelse af henholdsvis et nomineringsudvalg og et risikoudvalg skal finde anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Direktivets artikel 95 om nedsættelse af et aflønningsudvalg er implementeret i § 77 c i lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse på finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Kravet om nedsættelse af et aflønningsudvalg blev indført i forbindelse med implementeringen af CRD III.

Systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter har stor samfundsmæssig betydning, og det er derfor særligt vigtigt at reducere risikoen for, at disse institutter bliver nødlidende, da dette kan have vidtrækkende negative konsekvenser for bl.a. samfundsøkonomien generelt. Risikoen herfor kan reduceres ved, at det enkelte institut nedsætter et nomineringsudvalg, der bistår bestyrelsen med at sikre, at bestyrelsen samlet set og det enkelte medlem løbende har den påkrævede viden og erfaring, et risikoudvalg, der bevirker, at bestyrelsen har det fornødne grundlag for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for, og et aflønningsudvalg, der forbereder bestyrelsens beslutninger om aflønning, herunder beslutninger, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring.

Den foreslåede § 312 i lov om finansiel virksomhed indeholder derfor et krav om, at bestemmelserne i § 77 c i lov om finansiel virksomhed og de foreslåede §§ 80 a og 80 b skal finde tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut skal således i alle tilfælde nedsætte et nomineringsudvalg, et risikoudvalg og et aflønningsudvalg.

Den foreslåede § 312 indebærer ikke materielle ændringer i anvendelsen af bestemmelserne om nominerings-, risiko- og aflønningsudvalg, men udvider anvendelsesområdet for bestemmelserne til i alle tilfælde også at omfatte systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 80 a og 80 b for en nærmere beskrivelse af kravene til nominerings- og risikoudvalg. For en nærmere beskrivelse af kravene til aflønningsudvalg henvises der til bemærkningerne til § 77 c i lov om finansiell virksomhed (lovforslag L49 af 9. november 2010).

§ 313

Den foreslåede § 313 implementerer artikel 91, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4-6, i CRD IV, der fastsætter grænser for det antal ledelsesposter, som et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmægler I, der er væsentligt i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, må varetage.

Et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut er af en størrelse og kompleksitet, som medfører, at bestyrelsesarbejdet kræver betydelige ressourcer fra det enkelte bestyrelsesmedlem, hvorfor det foreslås at lade bestemmelsen omfatte bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter. Den foreslåede § 64 a i lov om finansiell virksomhed pålægger det enkelte bestyrelsesmedlem eller direktionsmedlem i finansielle virksomheder løbende at vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv. Som nævnt under bemærkningerne til § 64 a indgår mængden af ledelseshverv altid i vurderingen af, om et direktions- eller bestyrelsesmedlem har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv i en finansiell virksomhed. For systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter er det dog særdeles væsentligt at sikre, at det enkelte bestyrelsesmedlem ikke har for mange poster udover bestyrelsesposten i det af stk. 1 omfattede institut, da der ellers er en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv på betryggende vis.

Derfor fastsætter den foreslåede § 313, stk. 1, et egentligt kvantitativt loft for, hvor mange bestyrelsesposter og/eller direktionshverv, det enkelte medlem af et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut bestyrelse kan varetage samtidig. De nævnte grænser på samlet 1 direktionspost kombineret med to bestyrelsesposter eller samlet 4 bestyrelsesposter er direkte fastsat i direktivet og kan således ikke fraviges, jf. dog de foreslåede stk. 2-8. De nævnte grænser er inklusive bestyrelsesposten i det systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut omfattet af stk. 1. Et hverv som bestyrelsessuppleant udgør i denne henseende ikke en bestyrelsespost. En bestyrelsessuppleant, som indtræder i bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, eksempelvis i forbindelse med et bestyrelsesmedlems forfald, bliver ved sin indtræden medlem af bestyrelsen og omfattes af stk. 1.

Det foreslåede loft over antal ledelsesposter omfatter også bestyrelsesposter og direktionshverv i udenlandske selskaber, herunder grønlandske og færøske selskaber.

Ved vurderingen af, om en ledelsespост skal anses for en direktørpost eller en bestyrelsespost i relation til den foreslåede § 313, stk. 1, er det afgørende, om den pågældende post er eller burde være registreret hos Erhvervsstyrelsen eller en tilsvarende udenlandsk myndighed som en direktør- eller bestyrelsespost, jf. dog den foreslåede stk. 6.

Efter den foreslåede § 313, stk. 2, finder stk. 1 ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter eller globalt systemisk vigtige finansielle institutter, hvis den pågældende bestyrelsesmedlem er indsat i bestyrelsen i det systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt

systemisk vigtige finansielle institut af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat. Et eksempel herpå kan være en situation, hvor Finansiell Stabilitet A/S har udpeget et medlem til bestyrelsen i et nødlidende systemisk vigtigt finansielt institut.

Det betyder, at hvis et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut er indsat af den danske stat eller et selskab, der er ejet af den danske stat, vil vedkommende ikke som følge af denne bestyrelsespost være omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1, og den pågældende vil således ikke som følge af denne bestyrelsespost være begrænset i antallet af ledelsesposter, som den pågældende kan besidde. Det pågældende bestyrelsesmedlem kan dog stadigvæk være omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1, såfremt vedkommende er medlem af bestyrelsen i et andet systemisk vigtigt finansielt institut eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut.

Hvis et bestyrelsesmedlem er omfattet af stk. 1 og derudover besidder en eller flere bestyrelsesposter i virksomheder, hvor vedkommende er indsat i bestyrelsen af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller i virksomheder ejet af den danske stat, er opgørelsen af disse poster efter stk. 1 reguleret i det foreslåede stk. 3, nr. 3, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslåede § 313, stk. 3, nr. 1, implementerer artikel 91, stk. 5, i CRD IV og fastslår, at direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, ikke skal medregnes i opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Det vil i alle tilfælde bero på en konkret vurdering af bl.a. virksomhedens eller organisationens aktiviteter og formål, hvorvidt der er tale om en virksomhed eller organisation, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål.

For fonde vil det være retningsgivende, om en eventuel virksomhedsaktivitet alene er af begrænset omfang eller kun omfatter en uvæsentlig del af fondens samlede formue, således at fonden ikke anses for erhvervsdrivende efter § 1, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde. I så fald vil direktør- og bestyrelsesposterne i fonden som udgangspunkt være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 313, stk. 3, nr. 1, og vil derfor ikke skulle medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

For øvrige virksomheder vil det være retningsgivende, om virksomheden er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, dvs. om virksomheden har til formål at fremme deltagernes økonomiske interesser gennem erhvervsdrift, jf. § 1 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Anses en virksomhed ikke for erhvervsdrivende efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil virksomheden som udgangspunkt være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 313, stk. 3, nr. 1.

For omdannede tidligere finansielle virksomheder, jf. § 1 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil det afgørende være vurderingen af, om virksomheden forfølger overvejende kommercielle formål.

Som eksempler på virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, kan nævnes humanitære hjælpeorganisationer som Dansk Røde Kors, Amnesty International og Dansk Flygtningehjælp samt ideelle foreninger som Kræftens Bekæmpelse, Muskelsvindfonden, Astma-Allergi Danmark. Direktør- og bestyrelsesposter i disse organisationer skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1. Direktør- og bestyrelsesposter i interesseorganisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, vil heller ikke skulle medregnes i opgørelsen af antallet af ledelsesposter efter stk. 1. Endvidere vil ledelsesposter i kulturelle organisationer som f.eks. Louisiana fonden, Nivaagaards Malerisamling m.v. efter en konkret vurdering ikke skulle medregnes.

Direktions- og bestyrelsesposter i skolebestyrelser, ejerforeninger i private beboelsesejendomme, frivillige foreninger m.v. skal ikke medregnes i opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Af forslaget til § 313, stk. 3, nr. 2, fremgår, at direktions- eller bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed og tilsvarende sektorselskaber heller ikke skal medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1. Disse virksomheder omfatter på

nuværende tidspunkt bl.a. NETS, fællesejede datacentraler, e-nettet, Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter, Det Private Beredskab til Afvikling af Nødlidende Banker, Sparekasser og Andelskasser (Det Private Beredskab), Finanssektorens Pensionskasse, Finanssektorens Uddannelsescenter, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lokale Pengeinstitutter, Finansrådet, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Regionale Bankers Forening, Letpension, DLR Kredit A/S, medlemsejede pensionskasser, fagforeninger, herunder udenlandske fagforbund. Bestemmelsen er indført for at sikre, at poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed ikke medregnes i antallet af direktions- og bestyrelsesposter, der skal indgå i opgørelsen af poster efter bestemmelsens stk. 1.

Derudover foreslås det i § 313, stk. 3, nr. 3, at bestyrelsesposter, hvor bestyrelsesmedlemmet er indsat i en virksomheds bestyrelse af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, ikke skal medregnes i opgørelsen af ledelsespoter efter stk. 1. Det foreslås endvidere i § 313, stk. 3, nr. 3, at bestyrelsesposter i virksomheder ejet af den danske stat heller ikke skal medregnes i opgørelsen af ledelsespoter efter stk. 1. Bestemmelsen er indført for at sikre, at et bestyrelsesmedlem, som indtræder i en bestyrelse i en virksomhed af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat eller som indtræder i bestyrelsen i en virksomhed ejet af den danske stat, ikke som følge af denne indsættelse eller indtræden er nødsaget til at træde tilbage fra en anden bestyrelsespost, som bestyrelsesmedlemmet måtte have, fordi vedkommende i anden sammenhæng er omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1. Det foreslåede § 313, stk. 3, nr. 3, implementerer artikel 91, stk. 3, 2. pkt., i CRD IV.

I det foreslåede § 313, stk. 4, nr. 1, fastsættes, at direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundne, skal regnes som én direktør- eller bestyrelsespost ved opgørelsen af poster efter stk. 1. Det foreslåede § 313, stk. 4, nr. 1, implementerer artikel 91, stk. 4, litra a, i CRD IV.

For så vidt angår finansielle virksomheder fremgår det af §§ 5 a og 5 b, hvornår virksomheder er koncernforbundne. Det foreslåede § 313, stk. 4, nr. 1, tager bl.a. højde for, at flere bestyrelsesposter inden for samme koncern formodes samlet set at være mindre byrdefulde rent ressourcemæssigt end flere bestyrelsesposter i virksomheder, der ikke er koncernforbundne. Samtidig muliggør bestemmelsen, at koncerner ikke er nødt til at have forskellige bestyrelsesmedlemmer i alle koncernens selskaber. Bestemmelsen omfatter både finansielle og ikke-finansielle virksomheder.

Særligt for så vidt angår firmapensionskasser gælder det, at selvom en firmapensionskasse er en selvstændig juridisk enhed, skal den i forhold til bestemmelsen i stk. 4, nr. 1, betragtes som en del af den koncern, som er sponsor for firmapensionskassen. Dette indebærer, at såfremt et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut sidder i bestyrelsen for en firmapensionskasse for instituttets medarbejdere, vil disse to bestyrelsesposter regnes som én samlet post i forhold til opgørelsen efter stk. 1.

Ved afgørelsen af om en flerhed af direktions- og bestyrelsesposter i selskaber, der er koncernforbundne, skal tælle som én direktionspost eller én bestyrelsespost, lægges der afgørende vægt på, hvilken post den pågældende bestrider i det højest rangerende selskab inden for koncernen.

Bestrider et medlem af det systemisk vigtige finansielle instituts eller det globalt systemisk vigtige finansielle instituts bestyrelse hvervet som direktør i et selskab, som er koncernforbundet med instituttet, og som rangerer højest i koncernen (og dermed højere end instituttet), skal hvervene inden for denne koncern tælle som én direktørpost.

Bestrider et medlem af det systemisk vigtige finansielle instituts eller det globalt systemisk vigtige finansielle instituts bestyrelse hvervet som direktør i et andet selskab og hvervet som bestyrelsesmedlem i dette selskabs datterselskaber, tæller hvervene i de koncernforbundne selskaber som én direktørpost.

Bestrider bestyrelsesmedlemmet i et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut hvervet som bestyrelsesmedlem i et andet selskab og hvervet som direktør i dettes søsterselskab, således at begge selskaber rangerer lige højt i den pågældende koncernstruktur, må det bero på en konkret vurdering, om de to poster samlet set skal betragtes som en bestyrelsespost eller en

direktørpost ved opgørelsen af poster efter stk. 1. Ved en sådan vurdering skal der bl.a. lægges vægt på, hvilken af de to poster, der må anses for at være den mest byrdefulde rent ressourcemæssigt.

Et bestyrelsesmedlem omfattet af loftet i stk. 1 kan således besidde et ubegrænset antal ledelsesposter inden for i alt enten tre eller fire koncerner, hvoraf det systemisk vigtige finansielle institut eller globalt systemisk vigtige finansielle institut som medfører, at vedkommende omfattes af loftet i stk. 1, indgår i den ene koncern. Hvorvidt vedkommende kan besidde poster inden for enten tre eller fire koncerner vil afhænge af, om vedkommendes ledelseshverv i den enkelte koncern skal betragtes som én bestyrelsespost eller én direktørpost ved opgørelsen efter stk. 1. Hvis vedkommendes ledelseshverv inden for en af de koncerner, hvori vedkommende besidder ledelsesposter, samlet set skal betragtes som én direktørpost, kan den pågældende herudover kun besidde ledelseshverv i yderligere to koncerner, og disse ledelseshverv skal være at betragte som bestyrelsesposter ved opgørelsen efter stk. 1. Dette følger af loftet i det foreslåede stk. 1.

I det foreslåede § 313, stk. 4, nr. 2, fastsættes, at direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut ejer en kvalificeret andel – sammen med bestyrelsesposten i det systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut – skal regnes som én direktør- eller bestyrelsespost.

Det fremgår af § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, hvad der forstås ved kvalificeret andel.

Det foreslåede § 313, stk. 4, nr. 2, tager bl.a. højde for, at en bestyrelsespost i en virksomhed, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut eller globalt systemisk vigtige finansielle institut ejer kvalificerede andele, formodes at være mindre byrdefuld for et bestyrelsesmedlem i instituttet end bestyrelsesposter i andre virksomheder. Bestemmelsen muliggør, at et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut kan lade bestyrelsesmedlemmer for instituttet sidde i bestyrelser i selskaber, hvori instituttet har betydelige interesser i form af kvalificerede ejerandele.

Hvorvidt direktions- og bestyrelsesposter i selskaber, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut eller globalt systemisk vigtige finansielle institut ejer en kvalificeret andel, skal tælle som en direktionspost eller en bestyrelsespost vurderes på samme måde som i forhold til opgørelsen af direktions- og bestyrelsesposter i koncernforbundne selskaber.

Det systemisk vigtige finansielle institut eller globalt systemisk vigtige finansielle institut vil altid være højest rangerende i forhold til selskaber, hvori instituttet ejer en kvalificeret andel, hvorfor ledelseshverv i disse selskaber og hvervet som bestyrelsesmedlem i instituttet isoleret set altid vil tælle som én bestyrelsespost ved opgørelsen af poster efter stk. 1. Kun i de tilfælde, hvor det pågældende bestyrelsesmedlem i det systemisk vigtige finansielle institut eller globalt systemisk vigtige finansielle institut også bestrider en direktionspost i et selskab, som inden for samme koncern rangerer højere end instituttet, vil hvervene tælle som én direktionspost.

Da kravet om loft på det totale antal bestyrelsesposter, et enkelt medlem kan besidde, forventeligt vil medføre et vist behov for tilpasning for nogle bestyrelsesmedlemmer, er det i artikel 91, stk. 3, i CRD IV fastsat, at dette krav først skal være opfyldt den 1. juli 2014. § 313 har derfor først virkning fra den 1. juli 2014, jf. lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse.

Efter det foreslåede § 313, stk. 5, kan Finanstilsynet tillade, at et bestyrelsesmedlem, der ellers er omfattet af grænserne for antallet af ledelsesposter i stk. 1, besidder én bestyrelsespost udover de i stk. 1 tilladte. Der vil være tale om en konkret vurdering, hvor Finanstilsynet skal tage stilling til, om det er forsvarligt for det pågældende bestyrelsesmedlem at besidde yderligere én bestyrelsespost. Med mindre der er forhold, som taler imod at tillade, at et bestyrelsesmedlem besidder én bestyrelsespost udover de i stk. 1 tilladte, og som gør, at det ville være uforsvarligt af bestyrelsesmedlemmet at påtage sig endnu en bestyrelsespost, vil Finanstilsynet som udgangspunkt give en sådan tilladelse. Finanstilsynet skal i vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem kan tillades at besidde yderligere én bestyrelsespost, inddrage

bestyrelsesmedlemmets øvrige ledelsesposter og det arbejde, som er forbundet hermed. Finanstilsynets vurdering vil i den forbindelse kunne inddrage størrelsen og kompleksiteten af de virksomheder, som den pågældende allerede bestrider poster i, herunder en vurdering af omfanget af det forventede arbejde ved at tillade den pågældende at besidde endnu en bestyrelsespost. I denne henseende kan Finanstilsynet inddrage både en vurdering af omfanget af det forventede arbejde forbundet med de ledelsesposter, som den pågældende allerede besidder, samt omfanget af det forventede arbejde forbundet med den bestyrelsespost, som ikke kan rummes inden for de i stk. 1 fastsatte grænser, og som den pågældende søger om tilladelse til at besidde. Finanstilsynet kan i forbindelse hermed inddrage en vurdering af, hvad der anses for at være tilstrækkelig tid til varetagelse af et givet bestyrelseshverv, hvortil der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 64 a. Som en del af vurderingen af, om det er forsvarligt for et bestyrelsesmedlem at besidde yderligere én bestyrelsespost, skal det også indgå, om medlemmet har den fornødne viden og erfaring til at påtage sig den ekstra arbejdsbyrde, som en ekstra bestyrelsespost medfører, uden at dette kan forventes at påvirke medlemmets varetagelse af hvervet i det systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut. Bestemmelsen i stk. 4 om opgørelse af flere poster som én samlet post finder tillige anvendelse på vurderingen af den ekstra bestyrelsespost, som Finanstilsynet kan tillade i medfør af stk. 5. Dette betyder, at hvis Finanstilsynet giver tilladelse til, at et bestyrelsesmedlem besidder yderligere én bestyrelsespost ud over de poster nævnt i stk. 1, så vil den pågældende også kunne besidde ledelsesposter i virksomheder, som er koncernforbundne med den virksomhed, hvori den pågældende i henhold til stk. 5 har fået tilladelse til at besidde en bestyrelsespost.

Efter det foreslåede § 313, stk. 6, kan Finanstilsynet i særlige tilfælde tillade, at en direktør- eller en bestyrelsespost ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1. Denne adgang til at dispensere fra udgangspunktet i det foreslåede stk. 1 skal administreres restriktivt, og tilladelse skal kun gives i tilfælde, hvor en person er registreret som medlem af enten bestyrelsen eller direktionen, men hvor den konkrete stilling kræver et så beskedent ressourceforbrug af den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem, at posten reelt set ikke kan sidestilles med en direktør- eller bestyrelsespost. Som eksempel herpå kan nævnes det tilfælde, hvor et partnerskab som f.eks. et advokatfirma har organiseret sig som et interessentskab, og hvor den enkelte partner i advokatfirmaet af bl.a. skattemæssige årsager har indordnet sig på en sådan måde, at advokaten er interessent via et helejet selskab, hvori den pågældende er direktør. I eksemplet er interessentvirksomheden den eneste virksomhed, som udøves af det helejede selskab. Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering efter stk. 6 kunne tillade, at den pågældende direktørpost ikke medregnes i opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Forhold vedrørende de øvrige stillinger, som den person, der søger om tilladelse efter stk. 6, måtte have, indgår ikke i vurderingen af, om der kan gives tilladelse efter stk. 6.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af CRR, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller som globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, i hvilken forbindelse medlemmerne af virksomhedens bestyrelse bliver omfattet af stk. 1.

Med § 313, stk. 7, foreslås indført en overgangsbestemmelse for de medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1. Overgangsbestemmelsen indebærer, at de bestyrelsesmedlemmer, som på tidspunktet, hvor den virksomhed, hvori de besidder en bestyrelsespost, udpeges som SIFI eller G-SIFI, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, fortsat kan besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Den i stk. 7 foreslåede bestemmelse indebærer således, at begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i de ovennævnte tilfælde senest skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet genvælges til bestyrelsen i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI).

Det er således i denne overgangsperiode muligt for bestyrelsesmedlemmer omfattet af stk. 1 at bibeholde en kombination af direktions- og/eller bestyrelsesposter, som overskrider begrænsningerne i stk. 1.

Såfremt et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke genvælges efter udløbet af valgperioden, er vedkommende ikke længere omfattet af begrænsningen i det foreslåede stk. 1, med mindre vedkommende er omfattet af stk. 1 i kraft af en anden bestyrelsespost.

En bestyrelsessuppleant, som indtræder i bestyrelsen i en virksomhed, eksempelvis i forbindelse med forfald, bliver ved sin indtræden medlem af bestyrelsen og bestrider herefter ikke længere posten som bestyrelsessuppleant. Det foreslåede stk. 7 finder derfor også anvendelse på bestyrelsessuppleanter, som er indtrådt i og dermed blevet medlem af bestyrelsen i en virksomhed på det tidspunkt, hvor virksomheden udpeges som SIFI eller G-SIFI.

Med § 313, stk. 8, foreslås indført en overgangsbestemmelse for bestyrelsessuppleanter, som indtræder i bestyrelsen i et institut, der er udpeget eller som efterfølgende udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, og som dermed bliver bestyrelsesmedlem i dette institut og omfattet af stk. 1. Overgangsbestemmelsen finder anvendelse på de bestyrelsessuppleanter, som besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1 på det tidspunkt, hvor de omfattes af stk. 1. Overgangsbestemmelsen indebærer, at de bestyrelsessuppleanter, som på det tidspunkt, hvor de indtræder i bestyrelsen for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, fortsat kan besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det pågældende bestyrelseshverv i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI).

Den i stk. 8 foreslåede bestemmelse indebærer således, at begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i de ovennævnte tilfælde senest skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor en bestyrelsessuppleant, som bliver bestyrelsesmedlem, genvælges til bestyrelsen i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI).

Det er således i denne overgangsperiode muligt for bestyrelsessuppleanter, som bliver bestyrelsesmedlemmer og dermed omfattes af stk. 1, at bibeholde en kombination af direktions- og/eller bestyrelsesposter, som overskrider begrænsningerne i stk. 1.

I de tilfælde, hvor en bestyrelsessuppleant indtræder i bestyrelsen i en virksomhed, der efterfølgende udpeges som SIFI eller G-SIFI, er bestyrelsessuppleanten i forbindelse med dennes indtræden blevet medlem af bestyrelsen, og vedkommende er derfor omfattet af overgangsordningen for bestyrelsesmedlemmer i det foreslåede stk. 7.

§ 314

Med forslaget til § 314 i lov om finansiel virksomhed indføres en hjemmel til erhvervs- og vækstministeren, til at fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI). Artikel 460, stk. 1, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om et likviditetsdækningskrav i medfør af artikel 412, stk. 1, i CRR. Likviditetsdækningskravet skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode. Med henblik på at give muligheden for at indføre et særligt likviditetsdækningskrav for danske SIF'er og G-SIF'er giver

bestemmelsen erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler om likviditetsdækningskravet for SIFler og G-SIFler. Finanstilsynet har i medfør af lovforslaget fået tildelt en hjemmel til at fastsætte et likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter generelt, som følger de af Kommissionen fastsatte regler for Liquidity Coverage Requirement. Likviditetsdækningskravet for kreditinstitutter generelt vil blive indfaset i henhold til anbefalingerne i artikel 460, stk. 2, i CRR. Denne hjemmel giver mulighed for at indføre likviditetsdækningskravet på et højere niveau for SIFler og G-SIFler. Udgangspunktet er at SIFler og G-SIFler vil skulle overholde Liquidity Coverage Requirement- kravet med 100 pct. fra 1. januar 2015. Stillingtagen til danske SIFlers og G-SIFlers Liquidity Coverage Requirement-krav vil blive drøftet i forligskredsen for finansiel stabilitet i 2014, idet stillingtagen afventer EU-Kommissionens beslutning om den endelige udformning af LCR-kravet, der foreligger senest 30. juni 2014. Såfremt danske realkreditobligationer ikke i tilstrækkeligt omfang kan medregnes som likvide papirer i LCR, eller Kommissionens beslutning på anden vis vanskeliggør, at danske SIFler og G-SIFler fuldt ud kan leve op til LCR-kravet vil LCR blive indfaset frem til 2018 på linje med de mindre danske kreditinstitutter.

Reglerne udstedt i medfør af § 314 i lov om finansiel virksomhed vil træder i kraft den 1. januar 2015 og have virkning frem til den 1. januar 2018, hvorefter alle institutter skal leve op til 100 pct. LCR.

Til nr. 127 (§ 343 m, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 343 m, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 128 (§ 344 i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 344 i lov om finansiel virksomhed foretages en nyaffattelse af lovtekniske grunde.

Finanstilsynets generelle tilsynsforpligtelser er fastlagt i § 344 i lov om finansiel virksomhed. Efter gældende ret påser Finanstilsynet overholdelsen af lov om finansiel virksomhed samt regler udstedt i medfør af loven, dvs. bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Der er dog enkelte undtagelser, som er opregnet i bestemmelsen.

Reguleringen i CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, hvorfor disse bestemmelser ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Ligeledes er der i CRD IV og CRR en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Det forventes, at disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2-regulering) ligeledes vil udgøre forordninger, som vil være direkte gældende i medlemsstaterne, og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning.

Endvidere er der i CRR bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter der nationalt kan fastsættes udfyldende regler med hjemmel direkte i CRR. Sådanne regler vil i Danmark fastsættes i form af bekendtgørelser.

Finanstilsynet skal som kompetent myndighed ud over at påse overholdelsen af de bestemmelser, der er implementeret i dansk ret i medfør af CRD IV, ligeledes påse overholdelsen af CRR, af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt i medfør af CRD IV og CRR, og som er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og af de bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel direkte i CRR. Tilsynsforpligtelsen følger af artikel 4 i CRD IV og artikel 2 i CRR.

Derfor foreslås det at udvide opregningen i *stk. 1*, således at Finanstilsynet ligeledes påser overholdelsen af CRR, forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR og regler udstedt i medfør af CRR. Tilføjelsen sikrer, at Finanstilsynet kan sanktionere og udstede tilsynsreaktioner for virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelser i CRR og forordninger og bekendtgørelser udstedt i medfør af CRD IV og CRR.

Den foreslåede § 75 b underlægges ikke Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til

en kreds af ansatte i de finansielle virksomheder og ikke de finansielle virksomheder som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 75 b.

Der er med forslaget til § 344, stk. 3, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed, alene tale om en konsekvens af, at Finanstilsynet med lovforslaget skal føre et særligt skærpet tilsyn med systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI). Finanstilsynet skal lige som i de øvrige dele af dets tilsynsvirksomhed føre et risikobaseret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), med fokus på væsentlighed.

Det fremgår af den politiske aftale af den 10. oktober 2013, at det er centralt, at tilsynet med systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI) styrkes, således at Finanstilsynet får et bedre grundlag for tidligt at vurdere, om der er behov for tilsynsmæssige reaktioner over for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI). Det skal også ses i lyset af systemisk vigtige finansielle institutters (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutters (G-SIFI) betydelige kompleksitet og den store betydning for samfundsøkonomien, det kan have, hvis et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og globalt systemisk vigtigt institut (G-SIFI) bliver nødlidende. Et styrket tilsyn vil også være i overensstemmelse med internationale retningslinjer fra Financial Stability Board, hvor der lægges stor vægt på, at tilsynet med systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI) styrkes markant.

Finanstilsynet skal føre et intensiveret tilsyn i form af: i) En øget undersøgelsesaktivitet (hyppigere inspektioner), ii) benchmarking af de danske systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), herunder ift. udenlandske systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), iii) styrket fokus på god selskabsledelse og risikostyring og iv) øget fokus på modelrisiko og kapitalallokering.

I § 344, stk. 4, benyttes udtrykket »betydningsfulde filialer«, mens der i CRD IV benyttes udtrykket »væsentlige filialer«. For at få en mere tekstnær implementering af direktivet, foreslås der en ændring af »betydningsfulde filialer« til »væsentlige filialer«. Der er med tilpasningen af § 344, stk. 4, 3. pkt., ikke tilsigtet nogen materiel ændring. Ifølge artikel 51, stk. 1, litra a-c, i CRD IV vil en filial betragtes som væsentlig, hvis filialen har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet, eller hvis filialen ved suspension eller ophør forventes at kunne have betydning for den systemiske likviditet og betalings-, clearings- og afviklingssystemer i værtslandet. Filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder i værtslandets banksystem eller finansielle system vil også være et element, som kan føre til, at filialen betragtes som væsentlig.

Det foreslåede § 344, stk. 8, implementerer artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV.

Finanstilsynet har i medfør af § 344, stk. 8, hjemmel til, i visse tilfælde for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, at fravige bestemmelser fastsat i lov om finansiel virksomhed eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen. § 344, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed implementerer artikel 120, stk. 1 og 2, i CRD IV.

Det fremgår af artikel 120, stk. 4, 1. afsnit, i CRD IV, at EBA, EIOPA og ESMA gennem det blandede udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, og (EU) nr. 1095/2010 skal udarbejde retningslinjer med henblik på samordning af tilsynspraksis og inden tre år efter vedtagelsen af disse retningslinjer udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med samme formål. Videre fremgår det af artikel 120, stk. 4, 2. afsnit, at Kommissionen har hjemmel til at vedtage de i artikel 120, stk. 4, 1. afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder om samordning af tilsynspraksis, i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010. Det fremgår af artikel 10, stk. 4, i de nævnte forordninger, at disse reguleringsmæssige tekniske standarder vil blive vedtaget gennem forordning eller afgørelse. Med henblik på at kunne fastsætte eventuelle nødvendige supplerende

regler i dansk ret foreslås det i *stk. 9*, at erhvervs- og vækstministeriet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.

Derudover videreføres bemærkningerne til § 344 i sin helhed som disse fremgår af lov nr. 453 af 10. juni 2003 (L 176 af 2002/2003) med senere ændringer som disse bl.a. fremgår af lov nr. 491 af 9. juni 2004, lov nr. 108 af 7. februar 2007, lov nr. 576 af 6. juni 2007, lov nr. 1273 af 16. december 2008, lov nr. 392 af 25. maj 2009, lov nr. 579 af 1. juni 2010, lov nr. 1556 af 21. december 2010 og lov nr. 1287 af 19. december 2012.

Til nr. 129 (§ 344 i lov om finansiel virksomhed)

Som følge af artikel 51, stk. 2 og 3, i CRD IV skal Finanstilsynet ikke længere føre tilsyn med likviditeten i filialer af udenlandske kreditinstitutter. Overdragelsen af likviditetstilsynet til hjemlandets kompetente myndigheder sker tidligst pr. 1. januar 2015, jf. artikel 151, stk. 1, i CRD IV, som henviser til CRR artikel 460.

For at sikre, at indfasningen af tilsynsordninger for likviditet er helt på linje med udviklingen af ensartede likviditetsbestemmelser, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 145 om udsættelse med op til 2 år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen pr. 1. januar 2015. Med henblik på at gennemføre reglerne i dansk ret foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren ved bekendtgørelse kan ophæve § 344, stk. 2. Bestemmelsen giver Finanstilsynets hjemmel til at føre likviditetstilsyn i filialer af udenlandske kreditinstitutter.

§ 344 nyaffattes i sin helhed alene af lovtekniske årsager, da ændringerne i bestemmelsen har forskellige ikrafttrædelsestidspunkter. Der henvises derfor i det hele til bemærkningerne til § 1, nr. 128.

Til nr. 130 (§ 344 a-344 c i lov om finansiel virksomhed)

§ 344 a

Artikel 41 i CRD IV angiver de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndigheder kan træffe i forbindelse med aktiviteter, der udøves i værtslandet.

I henhold til den gældende praksis kontakter Finanstilsynet først filialen og påbyder den at ophøre med at overtræde reglerne. Hvis filialen ikke efterkommer Finanstilsynets påbud, retter Finanstilsynet henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet og beder dem sørge for, at kreditinstituttet efterlever reglerne. Med implementeringen af artikel 41 i CRD IV i *stk. 1* skal Finanstilsynet ved konstatering af overtrædelser af regler, som gennemfører CRD IV eller manglende overholdelse af CRR, rette henvendelse til tilsynsmyndighederne i hjemlandet med anmodning om iværksættelse af passende forholdsregler. Hvis hjemlandets tilsynsmyndigheder finder, at kreditinstituttet eller filialen har overtrådt reglerne, iværksætter hjemlandets myndigheder passende forholdsregler for at sikre, at kreditinstituttet afhjælper dets manglende overholdelse eller iværksætter forholdsregler til at afværge risikoen for den manglende overholdelse.

Efterkommer tilsynsmyndighederne i hjemlandet ikke Finanstilsynets anmodning, kan Finanstilsynet indbringe sagen for EBA og anmode om EBAs bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Efter artikel 43 i CRD IV, som foreslås implementeret i *stk. 2*, kan Finanstilsynet i særlig hastende tilfælde fravige proceduren i artikel 41 i CRD IV med at afvente tilsynsmyndighederne i hjemlandets forholdsregler, eller proceduren i artikel 3 i direktiv 2001/24/EF og iværksætte forholdsregler for at beskytte mod finansiel ustabilitet, som ville være en alvorlig trussel mod indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i Danmark. I sådanne tilfælde underrettes Kommissionen, EBA og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder hurtigst muligt herom.

§ 344 a, stk. 2, tager først og fremmest sigte på de situationer, hvor filialens overtrædelse af CRD IV

og CRR har eller kan forventes at have betydelige konsekvenser for filialens fortsatte drift. Filialen skal samtidig være af en sådan størrelse, at den har betydning for den finansielle stabilitet i Danmark. Det må antages, at bestemmelsen kun vedrører filialer, som betragtes som væsentlige, jf. artikel 51, stk. 1 i CRD IV.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet i en situation, hvor filialens fortsatte drift er usikker, kan iværksætte forholdsregler, som beskytter mod finansiell ustabilitet, og som ville være en alvorlig trussel mod indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser. Finanstilsynet vil i en sådan situation kunne iværksætte forholdsregler i form af en betalingsstandsning. Bestemmelsen forventes kun anvendt i yderst sjældne tilfælde.

Ved særlig hastende tilfælde forstås situationer, som kan medføre finansiell ustabilitet i Danmark eksempelvis ved, at en filial bliver udsat for meget store udtræk fra indskydere. Dog bestemmer artikel 43, stk. 2, i CRD IV, at forholdsreglerne ikke må medføre, at kreditinstituttets kreditorer i værtslandet får fortrin frem for kreditorer i andre medlemsstater.

§ 344 a træder i kraft samtidig med at likviditetstilsynet af udenlandske filialer overgår til tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

§ 344 b

Med forslaget til § 344 b i lov om finansiell virksomhed implementeres artikel 102 i CRD IV.

Finanstilsynet kan på baggrund af forslaget gribe ind og påbyde, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I at foretage nødvendige foranstaltninger, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er sandsynligt, at instituttet inden for de følgende 12 måneder ikke vil leve op til kravene i loven eller regler udstedt i medfør af loven, der implementerer CRD IV, eller CRR. Når Finanstilsynet meddeler virksomheden et påbud efter denne bestemmelse, vil der samtidig blive fastsat en frist. Denne frist kan forlænges. Finanstilsynet vil ved fastsættelse eller forlængelse af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, herunder de foranstaltninger som instituttet skal iværksætte. Ved vurderingen af om en frist skal forlænges, kan Finanstilsynet lægge vægt på, om virksomheden effektivt har bestræbt sig på at imødekomme påbuddet inden for fristen.

Bestemmelsen fremrykker tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan gribe ind over for et kreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, idet bestemmelsen giver Finanstilsynet adgang til at gribe ind, inden der er sket en overtrædelse. Der vil være tale om sager, som ikke er omfattet af den gældende § 350, som omfatter Finanstilsynets muligheder for at gribe ind som følge af instituttets økonomiske stilling. Efter § 350 kan Finanstilsynet gribe ind på et tidligere tidspunkt end efter den foreslåede § 344 b, idet Finanstilsynet efter denne bestemmelse, i henhold til de specielle bemærkninger til § 350 som disse fremgår af L 175 fra 2009/2010, kan gribe ind, hvis tilsynet vurderer, at der er en ikke uvæsentlig risiko for, at instituttet inden for 2-3 år ikke vil kunne opfylde kapitalkravene. Der vil bl.a. kunne være tale om de beføjelser, der er nævnt i artikel 104 i CRD IV, herunder muligheden for at Finanstilsynet kan stille krav om, at institutterne har et kapitalgrundlag, der er større end kravene i kapitel 4 i CRD IV eller CRR.

Bestemmelsen udvider således Finanstilsynets beføjelser, idet Finanstilsynet med bestemmelsen generelt kan gribe ind på et tidligere tidspunkt inden der er sket en egentlig overtrædelse. Ligesom § 350 bidrager bestemmelsen til, at der opnås tid og manøvrerum til at instituttet kan foretage og gennemføre de fornødne foranstaltninger inden den har overtrådt reglerne.

Finanstilsynet foretager sin vurdering forud for fristfastsættelsen, på baggrund af Finanstilsynets erfaring og kendskab til det konkrete institut.

Der vil i praksis eksempelvis kunne være tale om virksomhedens manglende vilje til at opretholde en indberetningsordning, jf. forslaget til § 75 a, eller som følge af en utilstrækkelig kollektiv viden i

bestyrelsen i relation et nyt område som virksomheden er på vej til at bevæge sin ind på, jf. forslaget til § 70.

Det påbud, som Finanstilsynet giver, kan afpasses efter den konkrete virksomheds forhold, hvilket giver Finanstilsynet mere differentierede beføjelser. Finanstilsynets påbud skal konkretiseres så tilstrækkeligt, at ledelsen i den finansielle virksomhed reelt har mulighed for at imødekomme påbuddet. Ved nødvendige foranstaltninger forstås de foranstaltninger, som er nødvendige for virksomhedens ledelse at få gennemført med henblik på at virksomheden ikke inden for de følgende 12 måneder kommer til at overtræde kravene.

§ 344 c

Med forslaget til § 344 c implementeres artikel 101 i CRD IV om løbende tilsyn med tilladelsen til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko (IRB-metoden) eller kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko (VaR-modeller), modpartsrisiko (EPE-modeller) og operationel risiko (AMA-modeller) i overensstemmelse med 3. del i forordning (EU) nr. 575/2013 samt inddragelse af sådanne tilladelser.

Tilsynet skal udføres regelmæssigt, og mindst hvert tredje år.

Vurderer de kompetente myndigheder, at der er væsentlige mangler i en virksomheds interne metode, skal de kompetente myndigheder sikre, at manglerne udbedres eller tage passende skridt til begrænsning af følgerne af manglerne, herunder ved at stille krav om højere multiplikationsfaktorer eller om tillæg til kapitalgrundlagskravet eller ved at træffe andre passende og effektive foranstaltninger. De kompetente myndigheder skal inddrage en tilladelse til at anvende en intern metode eller begrænse metoden til de områder, hvor kravene er opfyldt, eller de områder, hvor kravene vil kunne opfyldes inden for en passende frist, hvis de kompetente myndigheder vurderer, at det er usandsynligt at virksomheden igen vil kunne opfylde kravene inden for en passende frist, og virksomheden ikke på tilfredsvisende vis har godtgjort, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig.

For så vidt angår en tilladelse til at benytte en intern metode for opgørelse af kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko skal de kompetente myndigheder inddrage tilladelsen eller påbyde virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres, hvis backtesting af modellen, jf. artikel 366 i CRR, indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig.

Opfylder en virksomhed ikke længere kravene til anvendelse af en intern metode, vil Finanstilsynet foretage en konkret vurdering af, om Finanstilsynet skal inddrage eller begrænse virksomhedens tilladelse til at anvende den interne metode, eller om Finanstilsynet skal påbyde virksomheden et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern metode. I sin vurdering lægger Finanstilsynet blandt andet vægt på, i hvilket omfang virksomheden kan godtgøre, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelsen af den interne model er uvæsentlig i forhold til virksomhedens kapitalkrav og interne risikostyring. I Finanstilsynets vurdering indgår også, om den manglende opfyldelse skyldes ændringer i de risici, som virksomheden påtager som led i virksomhedens forretningsmodel, og/eller ændringer i de generelle markedsbetingelser for virksomhederne, og om virksomheden kan godtgøre, at virksomheden er i stand til at korrigere den interne metode sådan, at metoden igen vil kunne opfylde kravene til at anvende metoden.

Til nr. 131 (§ 345 i lov om finansiel virksomhed)

Med *stk. 1* foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter erhvervs- og vækstministeren skal udpege en bestyrelse, der erstatter det nuværende Finansielle Råd. Bestyrelsen udgør i lighed med Det Finansielle Råd en del af finanstilsynet. Med bestemmelsen bliver det samtidig lovfæstet, at erhvervs- og vækstministeren skal udpege Finanstilsynets direktør efter høring af bestyrelsen. Finanstilsynets virksomhed kan opdeles i hovedområderne tilsynsvirksomhed, reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed. Finanstilsynets

direktør skal med bestemmelsen fremover referere til bestyrelsen i sager, som er omfattet af Finanstilsynets uafhængige tilsynsvirksomhed. Erhvervs- og vækstministeren vil dermed fortsat ikke have nogen instruktionsbeføjelser over for Finanstilsynet vedrørende den uafhængige tilsynsvirksomhed af de finansielle virksomheder, hvilket er i fuld overensstemmelse med internationale tilsynsstandarder, der siger, at et effektivt finansielt tilsyn skal være operationelt uafhængigt og have ressourcer, som tilsynsmyndigheden selvstændigt disponerer over. Den tilsynsmæssige uafhængighed er ligeledes et forhold, som Den Internationale Valutafond nøje overvåger. Desuden vil bestyrelsen være kompetent til at træffe beslutning i forbindelse med regnskabskontrollen for ikke-finansielle virksomheder, der er børsnoterede. I alle øvrige sager, herunder forberedelse af lovgivning, EU-forhandlinger, forbrugertilsynet og almindelig ministerbetjening samt tilsynets informationsvirksomhed, er Finanstilsynet underlagt instruktion fra erhvervs- og vækstministeren. Finanstilsynet – ved direktøren – skal desuden fortsat indhente mandat hos erhvervs- og vækstministeren til at indlede drøftelser med relevante institutter om overtagelse af et kriseramt pengeinstitut.

Finanstilsynet vil fortsat være en statslig styrelse under Erhvervs- og Vækstministeriet, og ministeriet har derfor ansvaret for, at der føres tilsyn med Finanstilsynet svarende til det tilsyn, der udøves i forhold til andre statslige styrelser. Erhvervs- og vækstministeren kan i den forbindelse indhente alle relevante oplysninger fra Finanstilsynet, herunder også fortrolige oplysninger. Modtager erhvervs- og vækstministeren fortrolige oplysninger, herunder som led i sit overordnede tilsyn, vil ministeren blive omfattet af den særlige tavshedspligt, jf. § 354, stk. 7, og vil desuden ikke kunne videregive oplysningerne. Erhvervs- og Vækstministeriet kan endvidere – uden bestyrelsens forudgående tilsagn – pålægge Finanstilsynets direktør at igangsætte tiltag, såfremt tilsynets virksomhed ikke drives i overensstemmelse med de årlige finanslove. De overordnede rammer for Finanstilsynets budget fastlægges således fortsat i finansloven. Bestyrelsen skal fremsende forslag til Finanstilsynets budget til erhvervs- og vækstministeren og skal løbende overvåge anvendelsen af Finanstilsynets bevillinger.

Med *stk. 2* fastsættes sammensætningen af bestyrelsen. Det foreslås, at bestyrelsen skal bestå af 7 medlemmer med særlige kompetencer i form af praktiske og teoretiske sagkundskaber, herunder juridisk, økonomisk og finansiell indsigt.

Med henblik på at sikre tilstedeværelsen af de fornødne sagkundskaber i bestyrelsen, skal 3 bestyrelsesmedlemmer samlet set have juridisk, økonomisk og finansiell akademisk baggrund, 2 medlemmer skal have ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor, 1 medlem skal have ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv, og 1 medlem skal være fra Danmarks Nationalbank.

Med *stk. 3* foreslås, at erhvervs- og vækstministeren blandt bestyrelsesmedlemmerne udpeger en formand og en næstformand. Ministeren kan frit vælge blandt de 7 medlemmer, hvem der skal være hhv. formand og næstformand.

Med *stk. 4* foreslås, at erhvervs- og vækstministeren udpeger en observatør i bestyrelsen fra Erhvervs- og Vækstministeriet. Bestyrelsen og observatøren er at betragte som en helhed i offentlighedslovens forstand, hvorfor observatøren kan modtage dokumenter m.v. på lige fod med bestyrelsesmedlemmerne, uden at dette er at betragte som afgivelse af dokumenterne til tredjemand efter offentlighedsloven. Observatøren har taleret, men ikke stemmeret i bestyrelsen og har i øvrigt ingen indflydelse på bestyrelsens arbejde med tilrettelæggelsen af den uafhængige tilsynsvirksomhed.

Med *stk. 5* foreslås bestyrelsesmedlemmerne og observatøren udpeget for op til 2 år ad gangen med mulighed for genudpegnings. Der er som udgangspunkt ikke begrænsning på antallet af gange et medlem kan genudpeges, men bestyrelsen skal til stadighed samlet set have juridisk, økonomisk og finansiell indsigt samt ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor og det øvrige erhvervsliv for at kunne varetage dens opgaver. Ved et medlems forfald udpeger erhvervs- og vækstministeren et nyt bestyrelsesmedlem.

Med *stk. 6* foreslås, for at sikre bestyrelsens uafhængighed og mindske risiko for inhabilitet at medlemmer af bestyrelsen og observatøren ikke må være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle

virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, dvs. virksomheder der er tilsynsbelagte i medfør af lov om finansiel virksomhed, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder der har kvalificerede ejerandele, jf. definitionen heraf i lov om finansiel virksomheds § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder. Der vil i forretningsordenen for bestyrelsen blive fastsat nærmere regler om bestyrelsesmedlemmernes habilitet.

Med *stk. 7, nr. 1*, foreslås, at bestyrelsen skal godkende Finanstilsynets tilrettelæggelse af tilsynsvirksomheden. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Bestyrelsen kan evt. fastsætte retningslinjerne herfor i en instruks til direktionen.

Med *stk. 7, nr. 2*, foreslås, at bestyrelsen skal fastlægge de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tillid til de finansielle virksomheder og markeder.

Såvel tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden som fastlæggelsen af de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed skal ske med respekt af de hensyn, der opregnes i § 344, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 7, nr. 3*, foreslås, at bestyrelsen som det øverste ledelsesorgan skal godkende Finanstilsynets årsrapport, herunder beretning og regnskab.

Med *stk. 7, nr. 4*, foreslås, at bestyrelsen skal træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en sproglig udvidelse af bestyrelsens kompetencer i forhold til Det Finansielle Råds kompetencer i henhold til den nuværende udformning af § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Med bestemmelsen vil Finanstilsynets bestyrelse for eksempel være kompetent til at træffe beslutning om en reaktion, som retter sig mod en konkret virksomhed, men bestyrelsen vil også være kompetent til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor der ikke nødvendigvis er en konkret virksomhed, som reaktionen retter sig mod.

Bestyrelsens afgørelser i henhold til § 347 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed samt beslutning om overgivelse af sager til politimæssig efterforskning er ikke omfattet af bestemmelsen, jf. forslaget til § 345, stk. 7, nr. 5 og 6, i dette lovforslag.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Administrative bødeforelæg behandles af bestyrelsen som en tilsynssag efter nr. 4. Det administrative bødeforelæg betragtes først som en afgørelse, når bødeforelægget er vedtaget af parten, hvorefter der kan ske offentliggørelse. I lov om finansiel virksomhed fremgår hjemlen til offentliggørelse af § 354 a, stk. 1.

Med *stk. 7, nr. 5*, foreslås, at bestyrelsen skal træffe afgørelse i sager vedrørende påbud til finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller forsikringsholdingvirksomheder om, at virksomheden skal afholde udgifterne til, at der foretages en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden i medfør af § 347 b. Heri vil også indgå en afgørelse af, om den eller de sagkyndige, som virksomheden har indstillet, kan udpeges til at forestå den uvildige undersøgelse, eller om der evt. skal udpeges en anden. Det er op til bestyrelsen at afgøre, hvorvidt der skal udstedes et påbud i medfør af lovens § 347 b. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Bestyrelsens afgørelse om iværksættelse af en uvildig undersøgelse offentliggøres ikke, jf. § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 7, nr. 6*, foreslås, at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive sager, jf. dette forslags § 345, stk. 7, nr. 4, til politimæssig efterforskning. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Med *stk. 7, nr. 7*, foreslås, at bestyrelsen skal godkende regler og vejledninger på de områder, hvor Finanstilsynet er bemyndiget til at udstede regler.

Ved regler forstås bekendtgørelser og cirkulærer.

For så vidt angår bekendtgørelser, er der tale om en videreførelse af praksis i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynets bestyrelse får kompetence til at godkende de vejledninger, som Finanstilsynet løbende udsteder. Forslaget skal ses som en naturlig konsekvens af bestyrelsens øvrige beføjelser, idet vejledninger dels er en kodificering af den praksis, som bestyrelsen har været med til at fastlægge, og dels angiver fortolkningsbidrag m.v. vedrørende de gældende regler på det finansielle område. En vejledning retter sig mod de virksomheder, der skal administrere de regler, som vejledningen udmønter, og forklarer, hvad virksomhederne i praksis skal gøre for at efterleve lovgivningens regler. En vejledning indeholder ikke egentlige lovkrav eller regler, men derimod snarere anvisninger, der er tilknyttet den lovmæssige regulering.

Med *stk. 8* foreslås, at bestyrelsen udpeger et panel af eksperter, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, finansielle forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. Sammensætningen af ekspertpanelet skal således sikre, at panelet samlet set har bred sagkundskab inden for det finansielle område, hvilket svarer til sammensætningen af de sagkyndige, der er udpeget i Det Finansielle Råd efter de nugældende regler i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen kan fastsætte nærmere regler herom i forretningsordenen jf. det foreslåede stk. 13.

Bestyrelsen vil efter behov kunne anmode om bistand fra et eller flere medlemmer i ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager, herunder vil medlemmer af ekspertpanelet efter formandens beslutning kunne deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret. Bestyrelsen kan endvidere vælge at lade sager forberede i underudvalg bestående af udvalgte medlemmer af ekspertpanelet og bestyrelsen. Dette vil for eksempel kunne være relevant i forbindelse med behandlingen af sager vedrørende regnskabsforhold.

Med *stk. 9* foreslås, at Forbrugerombudsmanden indkaldes til at deltage i bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning, samt at Forbrugerombudsmanden i disse sager har samme beføjelser som bestyrelsens medlemmer. Sagerne om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning skal behandles af bestyrelsen efter de samme kriterier som øvrige tilsynssager, det vil sige, hvis der er tale om sager af principiel karakter, eller som har videregående betydelige følger. Forbrugerombudsmandens beføjelser omfatter også stemmeret ved bestyrelsens behandling af disse sager. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 10* foreslås, at parter kan få foretræde for bestyrelsen. Der er tale om en videreførelse af den nugældende praksis for Det Finansielle Råd, dog således at det nu fremgår eksplicit af bestemmelsen, at foretræde efter formandens beslutning kan fraviges i sager af særlig hastende karakter og at retten til foretræde desuden bortfalder, såfremt der foreligger væsentlige efterforskningsmæssige hensyn i sager, hvor bestyrelsen skal tage stilling til, om der skal indgives politianmeldelse. Dette kan for eksempel være tilfældet i forbindelse med bevissikring. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler om muligheden

for foretræde i forretningsordenen, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren, jf. den foreslåede bestemmelse til § 345, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 11*, som er udtryk for en videreførelse af den nugældende retstilstand i relation til Det Finansielle Råd, foreslås, at den særlige tavshedspligt, som ikke omfatter regeludstedelse, og som gælder for ansatte i Finanstilsynet, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af det nedsatte ekspertpanel samt Forbrugerombudsmanden. Baggrunden herfor er, at det er nødvendigt, at Finanstilsynet kan stille oplysninger til rådighed for bestyrelsen, for at bestyrelsen kan træffe afgørelse i overensstemmelse med de forvaltningsretlige krav om sagsoplysning.

Med *stk. 12* foreslås, at bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De nærmere regler for, hvornår bestyrelsen er beslutningsdygtig vil blive fastlagt i forretningsordenen for bestyrelsen.

Med *stk. 13* foreslås, at bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, hvoraf bl.a. skal fremgå regler om mulighed for foretræde for bestyrelsen.

Det vil endvidere fremgå af forretningsordenen, at i sager, hvor der skal foretages partshøring, omfatter adgangen til partshøring udkastet til rådets afgørelse i den form, afgørelsen påtænkes offentliggjort. Hensigten er at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som Finanstilsynets bestyrelses afgørelse vil rette sig mod, således at de kan gøre sig bekendt med Finanstilsynets vurderinger forud for bestyrelsens behandling af sagen. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Forretningsordenen skal godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Med *stk. 14* foreslås, at bestyrelsen ved instruks til Finanstilsynets direktion kan delegere bestyrelsens kompetence til at træffe afgørelser i tilsynssager af principiel karakter og tilsynssager, der har videregående betydelige følger, samt beslutning om i sådanne sager at overgive disse til politimæssig efterforskning. I sager vedrørende regnskabskontrol af virksomheder omfattet af årsregnskabsloven træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter Det Finansielle Råd kan delegere dets kompetence til Finanstilsynet. Delegationer, der allerede er foretaget fra Det Finansielle Råd til Finanstilsynet, opretholdes ved etableringen af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynets bestyrelse vil dog efterfølgende kunne træffe beslutning om, at en eller flere delegationer skal ændres eller helt trækkes tilbage.

Der vil primært være tale om to typer delegation. Enten generelt i en bestemt type sager, hvor bestyrelsen har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af bestyrelsens vurdering af den pågældende sagstype, eller i helt konkrete sager, hvor bestyrelsen vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådant tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor bestyrelsen ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor bestyrelsen har tillid til, at Finanstilsynet færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt bestyrelsen på ny.

Den generelle delegation vil sædvanligvis ske, efter at bestyrelsen har behandlet en række sager af samme type og dermed har fastlagt en praksis. Finanstilsynet skal føre en oversigt over hvilke sagstyper, der er delegeret, og oversigten gennemgås minimum én gang om året. Efter de nugældende delegationsbestemmelser er blandt andet politianmeldelser og sager om administrative bødeforelæg delegeret på en række områder fra Det Finansielle Råd.

Finanstilsynet skal orientere bestyrelsen senest ved førstkommande møde, når der er truffet en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Med *stk. 15* foreslås, at Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret. Bestemmelsen svarer til den nugældende § 345, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed og skal ses på baggrund af, at bestyrel-

sen har kompetence til at afgøre principielle spørgsmål om den finansielle sektor, herunder finansielle virksomheder beliggende på Færøerne og i Grønland.

Den økonomiske struktur på Færøerne og i Grønland er anderledes end i Danmark. Blandt andet derfor gør der sig nogle særlige forhold gældende i den færøske og grønlandske finansielle sektor, som ikke kendes fra Danmark. Såfremt der forelægges principielle spørgsmål for bestyrelsen om færøske eller grønlandske finansielle virksomheder, kan rådet derfor have behov for at konsultere en ekspert i færøske eller grønlandske forhold. Det vil alene være i sager om færøske eller grønlandske forhold, at formanden for Finanstilsynets bestyrelse har mulighed for at indkalde henholdsvis den særlig færøske eller særlig grønlandske sagkyndige. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til Det Finansielle Råd.

Til nr. 132 (§ 346, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 52, stk. 3 i CRD IV giver Finanstilsynet beføjelser til i enkelttilfælde at foretage kontrol og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af institutter udøver i Danmark og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter og med henblik på tilsyn, hvis Finanstilsynet finder det relevant af hensyn til stabiliteten af det finansielle system i Danmark. I dag har Finanstilsynet ikke en hjemmel til på eget initiativ at gennemføre undersøgelser af filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber. Det foreslås derfor i § 346, stk. 4, 2. pkt., at Finanstilsynet får hjemmel til på eget initiativ at foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.

Til nr. 133 (§ 347, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 347, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet indhente oplysninger efter § 347, stk. 1-4, til brug for videregivelse til de i § 354, stk. 6, nr. 20 og 24, nævnte myndigheder. Finanstilsynet kan således efter § 347, stk. 1-4, indhente oplysninger til brug for videregivelse til myndigheder i andre medlemsstater og i tredjelande, så længe § 354 i lov om finansiel virksomhed om tavshedspligt iagttages ved videregivelse af oplysningerne.

Idet undtagelserne til tavshedspligten i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed med dette forslag ændres og visse steder udvides, foreslås det i § 347, stk. 6, ligeledes at udvide de bestemmelser, som der kan indhentes oplysninger efter § 347, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås, at der kan indhentes oplysninger til brug for de § 354, stk. 6, nr. 21-32, nævnte myndigheder og organer, svarende til de myndigheder og organer beliggende i andre medlemsstater og tredjelande, som der under visse forudsætninger kan videregives til efter § 354, stk. 6.

Til nr. 134 (§ 347, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede stk. 7 indsættes som følge af, at artikel 119, stk. 2, i CRD IV, der under henvisning til artikel 19 fastsætter, at når et kreditinstitut eller et investeringsselskab i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område ikke medtages i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i det land, hvori kreditinstituttet eller investeringsselskabet er beliggende, anmode et kreditinstitut, et investeringsselskab eller et finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i CRR eller et blandet finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21, i CRR, som er en modervirksomhed for kreditinstituttet eller investeringsselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for de kompetente myndigheder at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investeringsselskabet.

Bestemmelsen anvender definitionerne fra direktivet i stedet for definitionerne i lov om finansiel virksomhed. Dette skyldes, at definitionerne i lov om finansiel virksomhed omfatter flere virksomheder

end definitionerne i CRR, og for at undgå at udvide anvendelsesområde i artikel 119, stk. 2, i CRD IV anvendes definitionerne i CRR.

Til nr. 135 (§ 347 c i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 347 c i lov om finansiel virksomhed indsættes en generel hjemmel til, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Med forslaget implementeres artikel 104, stk. 1, litra l, i CRD IV.

Den finansielle regulering giver på flere enkeltområder Finanstilsynet mulighed for at stille oplysningskrav, herunder krav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. En række af disse fremgår af konkrete bestemmelser herom, bl.a. i lov om finansiel virksomhed, eksempelvis implementeres der også med forslaget til § 308, stk. 5, en bemyndigelse til, at Finanstilsynet får mulighed for at stille krav om, offentliggørelse af indikatorer og opgørelsen af systemiskhed for SIF'er. Herunder er artikel 104, stk. 1, litra l, i CRD IV også gennemført i kapitaldækningsbekendtgørelsen, der indeholder en række oplysningskrav vedrørende kapitalforhold. Bekendtgørelsen har hjemmel i blandt andet forslaget til § 124, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters oplysningsforpligtelser.

Artikel 104, stk. 1, litra l, i CRD IV kræver derudover, at der er en generel mulighed for, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav på områder omfattet af CRD IV. Med forslaget til § 347 c indsættes en sådan mulighed. Artikel 432 i CRR om, at institutterne kan undlade at offentliggøre oplysninger, der anses for at være fortrolige, gælder også her.

Til nr. 136 (§ 350 a i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 350 a i lov om finansiel virksomhed gennemføres det retlige grundlag for, at artikel 458 i CRR kan finde anvendelse i dansk ret.

Artikel 458 i CRR omhandler muligheden for, at medlemsstaterne på enkelte områder og under bestemte forudsætninger kan fastsætte strengere nationale foranstaltninger end det, der følger af CRD IV/CRR. CRR giver således mulighed for, at medlemsstaterne på udvalgte områder midlertidigt kan fastsætte højere generelle krav end standardkravene i CRD IV/CRR med henblik på at imødegå opbygning af makroprudentielle eller systemiske risici i den finansielle sektor. Det fremgår af artikel 458, stk. 1, at medlemsstaten skal udpege den myndighed, der er ansvarlig for anvendelsen af artikel 458. Det følger af forslaget til *stk. 1*, at det er erhvervs- og vækstministeren, der bemyndiges til at kunne beslutte anvendelsen af strengere nationale foranstaltninger, i overensstemmelse med CRR art. 458, hvis ministeren gøres opmærksom på, at der identificeres ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien. Ministeren vil ofte i praksis rådføre sig med Finanstilsynet, Nationalbanken og Det Systemiske Risikoråd.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at nationale foranstaltninger omfattet af *stk. 1*, skal iværksættes i overensstemmelse med de særlige procedurer, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i CRR.

Det er udgangspunktet, at de højere krav skal godkendes i Rådet.

Det fremgår dog af det foreslåede *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren på enkelte, konkrete områder har mulighed for at anvende nationale foranstaltninger. Uanset proceduren i artikel 458, stk. 3-5, i CRR, kan erhvervs- og vækstministeren således på enkelte områder fastsætte højere nationale krav, end hvad der er fastsat i CRR. Erhvervs- og vækstministeren skal underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom og forelægge relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation.

Dette indebærer, at erhvervs- og vækstministeren vil kunne fastsætte risikovægte, der er 25 pct. højere end fastsat i CRR, på udlån til fast ejendom og på eksponeringer inden for den finansielle sektor, samt reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer omfattet af artikel 395 i CRR, hvis Finans-

tilsynet har identificeret ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien, og som bedre kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger.

Det Systemiske Risikoråd vil skulle høres forud for, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter en bekendtgørelse vedrørende højere krav til håndtering af systemiske risici i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Såfremt lovforslaget sættes i kraft på Færøerne og i Grønland, kan erhvervs- og vækstministeren efter høring af de lokale myndigheder iværksætte tilsvarende foranstaltninger for henholdsvis Færøerne og Grønland.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at erhvervs- og vækstministerens beføjelser iværksat i henhold til *stk. 1* og *3*, kan finde anvendelse for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere. Dette afhænger af, hvad der måtte indtræffe først. Det er endvidere forudsat at betingelserne for anvendelse af de nævnte værktøjer og underretningskravene til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA i artikel 458, *stk. 2*, i CRR er opfyldt.

Erhvervs- og vækstministeren kan forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til *stk. 2* med op til et år ad gangen, jf. artikel 458, *stk. 9*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber.

Til nr. 137 og 139-143 (§ 351, stk. 1 og 2, § 351, stk. 3, 1. pkt. der bliver stk. 4, 1. pkt. § 351, stk. 4, der bliver stk. 5, § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., § 351, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Der foreslås en række ændringer af § 351 som følge af den foreslåede § 351, *stk. 3*, den foreslåede § 64 a og de foreslåede ændringer i § 64.

De foreslåede ændringer indebærer, at de bestemmelser, som regulerer Finanstilsynets påbud efter § 351, *stk. 2*, om egnethed og hæderlighed, også finder anvendelse på Finanstilsynets påbud efter den foreslåede § 351, *stk. 3*, herunder at påbud efter § 351, *stk. 3*, kan påklages til Erhvervsankenævnet og forlanges indbragt for domstolene, og at manglende efterlevelse af påbuddet kan straffes med bøde.

Til nr. 138 (§ 351, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 351 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen implementerer artikel 126 i CRD IV.

Efter § 351, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde et bestyrelsesmedlem, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64 at nedlægge sit hverv, og manglende efterlevelse af påbuddet kan straffes med bøde efter § 373, *stk. 3, 2. pkt.*

Det foreslås at indsætte tilsvarende bestemmelser, såfremt et bestyrelsesmedlem ikke overholder det foreslåede § 313, *stk. 1*. Efter det foreslåede § 351, *stk. 3*, kan Finanstilsynet således påbyde et bestyrelsesmedlem omfattet af § 313, *stk. 1*, at nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke opfylder kravet i § 313, *stk. 1*, om antallet af direktions- og bestyrelsesposter, som bestyrelsesmedlemmer i et systemisk vigtigt finansielt institut eller i et globalt systemisk vigtigt institut må besidde.

Inden Finanstilsynet påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af det systemisk vigtige finansielle institut og af den, som påbuddet retter sig mod. Forinden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for bestyrelsen for Finanstilsynet, eller efter 1. juni 2014 for bestyrelsen, som i medfør af § 345, *stk. 7, nr. 4*, træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter.

Til nr. 144 (§ 354, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden. Det fremgår af artikel 53, stk. 1, i CRD IV, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag i tilfælde, hvor en finansiel virksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation. Det foreslås derfor med ændringen af § 354, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en finansiel virksomhed er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde.

Til nr. 145 (§ 354, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 146 (§ 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen omfattes ligeledes af det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13, hvorefter videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 59, stk. 2, litra d.

Til nr. 147 (§ 354, stk. 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen omfattes ligeledes af det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13, hvorefter videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 59, stk. 2, litra d.

Til nr. 148 (§ 354, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller under-

søgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 149 (§ 354, stk. 6, nr. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 12, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 12, ikke underlagt begrænsningerne i det gældende stk. 12, som bliver stk. 13. Det foreslås at omformulere første del af *nr. 12*, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i det tidligere stk. 12, som bliver stk. 13. Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ændringen følger af CRD IV artikel 57, stk. 2, litra c.

Til nr. 150 (§ 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed)

Med nærværende lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV. Efter det foreslåede stk. 14 kan videregivelse af visse fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Det foreslås som en konsekvensændring heraf at indsætte en henvisning til stk. 14 i § 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 151 (§ 354, stk. 6, nr. 17 og 18, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 17 og 26, i lov om finansiel virksomhed, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Det fremgår af artikel 56 i CRD IV, at medlemsstaterne kan tillade, at de kompetente myndigheder videregiver fortrolige oplysninger til de kompetente tilsynsmyndigheder i medlemsstaten. Det fremgår endvidere artikel 57, stk. 1, litra c, i CRD IV, at medlemsstaterne kan tillade, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af institutter, forsikringsselskaber og andre finansieringsinstitutters regnskaber, ligesom det fremgår af artikel 57, stk. 3, at medlemsstaterne kan tillade, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de myndigheder, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabslovgivningen.

Det foreslås at sammenskrive de gældende stk. 6, nr. 17 og 26, i *stk. 6, nr. 17*, som foreslås nyaffattet. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen. Ved efterlevelse af selskabslovgivningen menes de regler, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 13 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige

tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 57, stk. 3, litra c, i CRD IV.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 13 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 57, stk. 2, litra c, i CRD IV.

Endelig giver bestemmelsen mulighed for videregivelse af fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Der er tale om en videreførelse af den gældende § 354, stk. 6, nr. 17, som alene nyaffattes af lovtekniske grunde. Bestemmelsen giver mulighed for at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger, når oplysningerne vedrører fonde og foreninger omfattet af § 207 i lov om finansiel virksomhed (sparekassefonde og andelskassefonde eller -foreninger) samt fonde og foreninger omfattet af §§ 214 og 214 a i lov om finansiel virksomhed og videregivelsen sker til brug for styrelsens tilsyn med fonde og foreninger. Hvis Finanstilsynet således i forbindelse med et finansielt tilsyn får kendskab til oplysninger, som vurderes at være relevante for Erhvervsstyrelsens tilsynsopgaver, kan oplysningerne videregives. Erhvervsstyrelsen vil herefter kunne benytte disse oplysninger i forbindelse med tilsynet med omdannede tidligere finansielle virksomheder eller tilsynet med fonde i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde. Det er et krav for anvendelse af bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne ved varetagelsen af deres opgave.

Efter artikel 57, stk. 4, i CRD IV kan medlemsstaterne videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige personer, som bistår kompetente myndigheder under nærmere angivne betingelser. Det foreslås derfor i § 354, stk. 6, nr. 18, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 13 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 57, stk. 2, litra c, jf. artikel 57, stk. 4, i CRD IV. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, jf. CRD IV artikel 57, stk. 6.

Til nr. 152 (§ 354, stk. 6, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan i henhold til § 354, stk. 6, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Efter artikel 58, stk. 1, litra a, i CRD IV kan medlemsstaterne videregive fortrolige oplysninger til centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder samt eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne. Artikel 58 finder ikke anvendelse på centralbanker m.v. fra tredjelande, jf.

artikel 55, hvorfor det foreslås at præcisere i § 354, stk. 6, nr. 18, som bliver *nr. 19*, i lov om finansiel virksomhed, at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 153 (§ 354, stk. 6, nr. 21, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre § 354, stk. 6, nr. 20, som bliver *nr. 21*, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 56 i CRD IV. Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 20, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at ensrette sprogbrugen med sprogbrugen i CRD IV, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men er alene en sproglig modernisering og tilpasning efter CRD IV. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og institutioner der forvalter indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. I Danmark forvaltes indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger af Garantifonden for Indskydere og Investorer. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og som også er reguleret i artikel 3, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 154 (§ 354, stk. 6, nr. 22-25, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 22* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller

lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer og til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, hvorfor det i Danmark ikke er myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn hermed. Sådanne ordninger kan være oprettet i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 22, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 57, stk. 2, litra c.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 23* i § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 354, stk. 6, nr. 17. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 23, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 57, stk. 3, litra c.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 24* i § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 4, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 18 i § 354, stk. 6, i lov om finansiell

virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet, Revisortilsynet og myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR. Med forslaget til § 354, stk. 6, nr. 23, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 24, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 57, stk. 2, litra c, jf. artikel 57, stk. 4. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, jf. CRD IV artikel 57, stk. 6.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 25* i § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed i overensstemmelse med artikel 59 i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder i andre medlemsstater, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i CRD IV. Ved myndigheder i andre medlemsstater, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, menes der myndigheder svarende til Finanstilsynet, som forestår tilsynet med finansielle virksomheder i det pågældende land. I nogle lande er dette ministeriet selv, mens det i andre lande er et organ svarende til Finanstilsynet. Efter artikel 114, stk. 1, i CRD IV skal den konsoliderede tilsynsmyndighed meddele de europæiske tilsynsmyndigheder og nærmere angivne relevante myndigheder alle nødvendige oplysninger i tilfælde af en nødsituation. Ved nødsituation angiver direktivet, at der blandt andet kan være tale om en situation med negativ udvikling på markederne, som potentielt kan bringe markedslikviditeten og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået tilladelse, og hvor væsentlige filialer er etableret. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Til nr. 155 (§ 354, stk. 6, nr. 29, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af artikel 55 i CRD IV, at medlemsstaterne og EBA kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 56 og 57, stk. 1, nævnte myndigheder eller organer fra tredjelande. Dette er under forudsætning af, at de meddelte oplysninger er sikret ved en tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 53, og at udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver. Endelig er det en forudsætning, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, skal myndighederne i denne medlemsstat have givet samtykke til videregivelsen, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som samtykket vedrører.

Det foreslås at ændre § 354, stk. 6, nr. 24, som bliver *nr. 29*, således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage

til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og institutioner der forvalter indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. I Danmark forvaltes indskyder-, investor- og forsikringsgarantiordninger af Garantifonden for Indskydere og Investorer. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og som også er reguleret i artikel 3, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som er oprettet i det pågældende tredjeland.

Endelig udvides undtagelsen med den foreslåede ændring således, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med finansielle markeder og ikke – som i dag – med kapitalmarkederne.

Ligesom efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 24, finder stk. 12 og 13 anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 29.

Til nr. 156 (§ 354, stk. 6, nr. 30-32, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af artikel 55 i CRD IV, at medlemsstaterne og EBA kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 56 og 57, stk. 1, nævnte myndigheder eller organer fra tredjelande. Dette er under forudsætning af, at de meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 53, og at udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver. Endelig er det en forudsætning, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, skal myndighederne i denne medlemsstat have givet samtykke til videregivelsen, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som samtykket vedrører.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 30* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, jf. artikel 55, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer, samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, hvorfor der i Danmark ikke er myndigheder ansvarlige for at føre tilsyn hermed. Sådanne ordninger kan være oprettet i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 30, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel

virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 12. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen, og videregivelsen må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. CRD IV artikel 55, 2. afsnit.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 31* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, jf. artikel 55, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 31, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 12. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 55, 2. afsnit, i CRD IV.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 32* i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 57, stk. 4, jf. artikel 55, i CRD IV, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der er ansvarlige for finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 18 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet, Revisortilsynet og myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 32, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 12. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 13 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. artikel 55, 2. afsnit, i CRD IV. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, jf. artikel 57, stk. 6, i CRD IV.

Til nr. 157 (§ 354, stk. 6, nr. 34, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 26, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet videregive

fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet i stedet foreslås indsat i § 354, stk. 6, nr. 17. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 158 (§ 354, stk. 6, nr. 38, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af at der indsættes et nyt stk. 7, ændres henvisningen i nr. 39 fra stk. 12 til stk. 13.

Til nr. 159 (§ 354, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Efter artikel 53, stk. 3, i CRD IV er tavshedspligten ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan videregive resultaterne af stresstests til EBA. Det foreslås i overensstemmelse hermed at indsætte et nyt *stk. 7* i § 354 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om resultatet af stresstests udført af Finanstilsynet efter artikel 100 i CRD IV eller artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed til EBA. Artikel 100 i CRD IV er en myndighedsrettet bestemmelse, hvorfor denne ikke er implementeret i loven. Artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed er direkte gældende, og er derfor ikke implementeret i loven.

De fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet videregiver til EBA, kan i medfør af direktivet offentliggøres af EBA, hvorfor stk. 7, som bliver stk. 8, hvorefter alle der modtager fortrolige oplysninger er undergivet den i § 354, stk. 1 nævnte tavshedspligt, ikke finder anvendelse.

Artikel 53, stk. 3, fastsætter endvidere, at Finanstilsynet og EBA skal kunne offentliggøre resultaterne af de omfattede stresstests, hvilket foreslås implementeret i § 354 f. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 160 (§ 354, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6 og indsættes et nyt stk. 7, ændres henvisningerne i stk. 8, som bliver stk. 9, fra nr. 23 til nr. 29 og fra stk. 7 til stk. 8.

Til nr. 161 (§ 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6, ændres henvisningerne i stk. 10, som bliver stk. 11, fra nr. 29 og 30 til nr. 37 og 38.

Til nr. 162 (§ 354, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 11, kan videregivelse af oplysninger efter nr. 24 til tilsynsmyndigheder i tredjelande alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 354, stk. 6, nr. 30-32, vedrørende videregivelse af oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde stk. 11, som bliver *stk. 12*, således at nr. 29-32, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes. Baggrunden for ændringen er, at direktivets artikel 55 stiller krav om, at videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, alene kan ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af at modtageren mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Til nr. 163 (§ 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 354, stk. 12, kan videregivelse af fortrolige oplysninger efter nr. 24 og 30, fra andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af stk. 12, som bliver *stk. 13*, således at nr. 6, 7, 12, 17, 18, 22-24, 29-32 og 38, i § 354, stk. 6, omfattes, da CRD IV i visse tilfælde stiller krav om, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, ikke må videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og udelukkende til det formål, som tilladelsen vedrører. Kravet fremgår af CRD IV artikel 55, 2. afsnit, artikel 57, stk. 2, litra c, artikel 57, stk. 3, litra c, samt artikel 59, stk. 2, litra d.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 13, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 19, 25 og 32, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser. Dette er en implementering af artikel 57, stk. 6, i CRD IV.

Til nr. 164 (§ 354, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 14 i § 354 i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 60 i CRD IV.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 14*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, alene kan ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller undersøgelsen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Bestemmelsen finder alene anvendelse i de tilfælde, hvor de fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet kan videregive, er modtaget fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemisk Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af CRD IV, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010, eller fra myndigheder der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, personer der er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Til nr. 165 (§ 354 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvens-

ændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 166 (§ 354 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med de foreslåede ændringer til § 354 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansiel virksomhed ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 167 (§ 354 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 168 (§ 354 a, stk. 1, 9. pkt. i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt 9. pkt. i § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen fastsætter, at såfremt en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 354 a, stk. 1, 1. pkt., indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status samt det efterfølgende resultat af anken skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Finanstilsynet offentliggør i dag bl.a. domme i sager, der har været overgivet til politimæssig efterforskning, samt status om anke og resultatet heraf. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid på grund af sin tavshedspligt ikke kunnet offentliggøre, at de øvrige reaktioner, der offentliggøres efter § 354 a, stk. 1, 1. pkt., er indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Med forslaget skal Finanstilsynet nu tillige offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes behandling, såfremt at en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 354 a, stk. 1, 1. pkt., indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 354 e, stk. 4, der fastsætter, at såfremt en afgørelse omfattet af § 354 e, dvs. et påbud eller en påtale for overtrædelse i de i § 354 e, stk. 2, nævnte sager, indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen, og status samt det efterfølgende resultat af anken skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Denne bestemmelse gennemfører artikel 68, stk. 1, i CRD IV. Ud fra en lighedsbetragtning indføres med bestemmelsen en tilsvarende pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre,

hvis en afgørelse er påklaget samt udfaldet af klagesagen i de sager, der offentliggøres i henhold til § 354 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 169 (§ 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 354 a, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 170 (§ 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 171 (§ 354 a, stk. 3, 10. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 3, 10. pkt., i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 354 a, stk. 1, 1. pkt. i lov om finansiel virksomhed. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 172 (§ 354 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 173 (§ 354 a, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 174 (§§ 354 e-354 g i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 e

Formålet med forslaget er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet og Rådets forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber, herunder øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning ved bl.a. at indføre krav om, at der skal ske offentliggørelse af administrative sanktioner vedrørende såvel juridiske som fysiske personer, der er ansvarlige for overtrædelsen af de i forslaget til § 354 e, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Stk. 1 fastsætter, at Finanstilsynet i de i stk. 2 nævnte sager skal offentliggøre påbuddet, påtale eller tvangsbøden samt navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som meddeles en påtale, et påbud eller en tvangsbøde for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf samt efter CRR. Offentliggørelsen skal ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet offentliggør i dag i vidt omfang sådanne tilsynsreaktioner i medfør af § 354 a samt bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid alene offentliggjort med navns nævnelse for så vidt angår juridiske personer. Med forslaget skal Finanstilsynet nu tillige offentliggøre med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager for så vidt angår fysiske personer og også i sager som ikke træffes af Finanstilsynets bestyrelse. I tilfælde af, at der på Finanstilsynets hjemmeside skal ske offentliggørelse efter både § 354 a samt denne bestemmelse, skal offentliggørelse alene ske efter § 354 e.

Bestemmelsen skal gælde tilsvarende for Finanstilsynets bestyrelse afgørelser om påtaler, påbud og tvangsbøder i de i stk. 2 nævnte sager. Finanstilsynets bestyrelse er en del af Finanstilsynet og ikke en selvstændig myndighed. Da § 354 a, stk. 1, specifikt omhandler offentliggørelse af reaktioner fra

Finanstilsynets bestyrelse, er henvisningen medtaget her for at understrege, at bestyrelsens afgørelser om påtaler, påbud og tvangsbøder tillige skal offentliggøre med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager for så vidt angår fysiske personer, og ikke blot juridiske personer som omhandlet generelt i § 354 a, stk. 1. Juridiske personer skal fortsat offentliggøre på deres hjemmeside efter § 354 a.

Bestemmelsen i stk. 1 gennemfører artikel 68, stk. 1, i CRD IV. Ifølge artikel 68 skal der ske offentliggørelse af *i det mindste alle de administrative sanktioner, der ikke kan appelleres*. Derudover fremgår det, at når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der kan appelleres, skal de kompetente myndigheder endvidere hurtigst muligt på deres officielle websted offentliggøre oplysninger om appelstatus og resultatet heraf. Efter forslaget til ny § 354 e skal der også ske offentliggørelse af ikke-endelige afgørelser. Finanstilsynets almindelige offentliggørelse af afgørelser afventer i dag ikke en eventuel indbringelse for Erhvervsankenævnet eller domstolene, og ud fra lighedsbetragtninger findes det ikke hensigtsmæssigt med lovforslagets offentliggørelsesbestemmelse at fravige dette.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, er at anse for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske offentliggørelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af persondatalovens regler. Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivets (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) fastsætter bl.a., at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre artikel 68, stk. 1, i CRD IV, i hvilken forbindelse det tillige vurderes, at den foreslåede § 354 e ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 2 fastsætter de bestemmelser, for hvilke Finanstilsynet i henhold til det foreslåede stk. 1 skal offentliggøre oplysninger om administrative sanktioner, i forbindelse med overtrædelse af bestemmelserne. Finanstilsynet skal dermed på sin hjemmeside offentliggøre samtlige påtaler og påbud vedrørende en fysisk eller juridisk persons overtrædelse af de i forslaget angivne bestemmelser i lov om finansiel virksomhed og i CRR.

Bestemmelsen gennemfører artikel 66, stk. 2, litra a, og artikel 67, stk. 2, litra a, i CRD IV

Stk. 3 fastsætter, at offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet. Dette gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse vedrørende en fysisk person, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på virksomhedens aktier, tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden eller den fysiske person, vil ikke i sig selv være nok til at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et »run« på virksomheden, som når et pengeinstituts kunder må forventes at ville trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud.

Der er endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelse i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Derudover er der mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelse i tilfælde af, at dette vil medføre en trussel mod den finansielle stabilitet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor offentliggørelse af en administrativ sanktion vil medføre uforholdsmæssig stor skade for et pengeinstitut med grænseoverskridende virksomhed.

Såfremt der er tale om offentliggørelse af navnet på en fysisk person, skal der i henhold til forslagets *stk. 3, 2. pkt.*, ligeledes ske offentliggørelse i anonymiseret form, hvis offentliggørelse af navnet på en fysisk person i det konkrete tilfælde må vurderes ikke at være proportionalt i forhold til hensynet til personen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at ville have en tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til det indgreb, som offentliggørelsen vil være i vedkommendes personlige integritet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68, stk. 2, i CRD IV.

Hvis offentliggørelsen ikke kan ske i anonymiseret form, vil offentliggørelsen ikke skulle foretages efter denne bestemmelse

Stk. 4 fastsætter, at såfremt en afgørelse omfattet af bestemmelsen, dvs. et påbud eller en påtale for overtrædelse i de i stk. 2 nævnte sager, indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen, og status samt det efterfølgende resultat af anken skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Finanstilsynet offentliggør i dag bl.a. domme i sager, der har været overgivet til politimæssig efterforskning, samt status om anke og resultatet heraf. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid på grund af sin tavshedspligt ikke kunnet offentliggøre, at administrative sanktioner i form af påtaler og påbud er indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Med forslaget skal Finanstilsynet nu tillige offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken, såfremt et påbud eller en påtale for overtrædelse i de i stk. 2 nævnte sager indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68, stk. 1, i CRD IV.

Stk. 5 fastsætter, at offentliggørelse i henhold til stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at den fysiske eller juridiske person er underrettet om afgørelsen, og offentliggørelsen skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Det fremgår af artikel 68, stk. 3, som stk. 5. bl.a. implementerer, at personoplysninger kun skal beholdes på de kompetente myndigheders hjemmeside så længe det er nødvendigt, jf. de gældende databeskyttelsesregler. § 5 i persondataloven indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter bestemmelsen bl.a., at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. I overensstemmelse med dette fremgår det af det foreslåede stk. 5, at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen. Vurderingen skal foretages ud fra, at de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i CRD IV og CRR, herunder øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68, stk. 1 og 3, i CRD IV.

§ 354 f

Det foreslås at indsætte § 354 f i lov om finansiell virksomhed, som implementerer artikel 53, stk. 3, i CRD IV. Efter den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet offentliggøre resultatet Finanstilsynets

stresstest af en finansiel virksomhed, der udføres efter artikel 100 i CRD IV og artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed iværksætter og koordinerer myndighederne i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. EU-stresstesten har således til formål at vurdere de europæiske bankers modstandsdygtighed over for alvorlige stød og deres solvens i hypotetiske stressscenarier under visse restriktive forhold. Stresstesten er et middel til at vurdere robustheden af de deltagende banker over for pres på solvensen under en tænkelig men usandsynlig stresssituation. Dermed giver testen et indtryk af, om bankerne er tilstrækkeligt kapitaliserede til at modstå en økonomisk og finansiel udvikling, som er mere negativ end forventet. EU-stresstesten udføres oftest af EBA i samarbejde med de nationale myndigheder, ECB, Europa-Kommissionen og ESRB. Fra Danmark deltager Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet som nationale myndigheder. Efter artikel 100 i CRD IV kan de kompetente myndigheder gennemføre årlige stresstests i institutter, som de fører tilsyn med, hvis tilsyns- og vurderingsprocessen i henhold til artikel 97 i CRD IV viser, at der er behov for sådanne test, og de stresstests, der udføres i henhold til artikel 32 i forordning (EU) 1093/2010, ikke i tilstrækkelig grad opfylder betingelser i artikel 100 i CRD IV.

Artikel 100 i CRD IV er en myndighedsrettet bestemmelse, hvorfor denne ikke er implementeret i loven. Artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed er direkte gældende, og er derfor ikke implementeret i loven.

Med den foreslåede bestemmelse får Finanstilsynet hjemmel til at offentliggøre resultatet af stresstesten, før de undersøgte finansielle virksomheder har offentliggjort resultatet. Ved vurdering af, hvorvidt Finanstilsynet skal offentliggøre resultatet af stresstesten, kan der bl.a. lægges vægt på, om det vil styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med offentliggørelsen.

§ 354 g

Den foreslåede § 354 g gennemfører artikel 71, stk. 2, litra d, i CRD IV.

Det fremgår af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår udtømmende af § 355 i lov om finansiel virksomhed, hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 354 g er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der er under tilsyn.

Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 117 i lov om finansiell virksomhed eller § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelser vedrører regler, som er under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Dette er eksempelvis de dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som er under tilsyn af Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af *stk. 2* – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelser. Fravigelsen af de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven vurderes at være nødvendig for at gennemføre artikel 71, *stk. 2*, litra d, i CRD IV.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, *stk. 2*, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 354 g, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af personoplysninger efter § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, f.eks. i forhold til videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v. Baggrunden for forslaget er den specifikke undtagelse i artikel 71, stk. 2, litra d, i CRD IV, hvorefter videregivelse af oplysninger skal ske, såfremt dette efter national ret er påkrævet som led i yderligere undersøgelser eller efterfølgende retlige skridt. Det fremgår af § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, at tavshedspligten i § 354, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter, herunder fremgår det bl.a. af § 354, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed er bredere end undtagelsen i artikel 71, stk. 2, litra d, i CRD IV, hvilket findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 354, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af den virksomhed eller ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser af, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af § 354, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 354 g, stk. 1, til den virksomhed eller ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 354 g, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 354, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, der fastslår, at alle, der i henhold til § 354, stk. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 175 (§ 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Partsbegrebet er fastlagt i § 355 i lov om finansiel virksomhed. Efter gældende ret anses som part i forhold til Finanstilsynet den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse retter sig mod. Der er efter gældende ret tale om afgørelser truffet i medfør af lov om finansiel virksomhed eller forskrifter fastsat i medfør af lov om finansiel virksomhed, dvs. i bekendtgørelser med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningsloven at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Reguleringen i CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, hvorfor disse bestemmelser ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Ligeledes er der i CRD IV og i CRR en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder (niveau 2-regulering). Vedrørende niveau 2-regulering henvises der i øvrigt til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger vedrørende forholdet til EU-retten. Endvidere er der i CRR bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter der nationalt kan fastsættes udfyldende regler med hjemmel direkte i CRR. Sådanne regler vil i Danmark fastsættes i form af bekendtgørelser.

I henhold til den foreslåede ændring af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed påser Finanstilsynet

virksomhedernes overholdelse af CRR, overholdelse af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt som forordninger i medfør af CRD IV og CRR, og af de bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel direkte i CRR, jf. også bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 344, stk. 1. Idet Finanstilsynet skal påse overholdelsen, kan Finanstilsynet ligeledes træffe afgørelser i forhold til virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelserne. I den forbindelse foreslås det at udvide partsbegrebet i *stk. 1*, således at en virksomhed ligeledes anses for part i forhold til Finanstilsynet, hvis Finanstilsynets afgørelse er truffet i medfør af CRR, i medfør af forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR og regler udstedt i medfør af CRR.

Tilføjelsen sikrer, at virksomheder behandles ens uanset om Finanstilsynet træffer afgørelse efter lov om finansiel virksomhed eller bekendtgørelser i medfør heraf eller træffer afgørelser efter CRR, forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR eller efter bekendtgørelser udstedt direkte i medfør af CRR.

Til nr. 176 (§ 356, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 356, stk. 1, at medarbejderne i Finanstilsynet ikke må være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller i disses organisationer. Medarbejderne må heller ikke uden tilladelse fra erhvervs- og vækstministeren eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed. De kan dog eje, drive eller deltage i administrationen af fast ejendom.

Stk. 1 indeholder således et forbud for Finanstilsynets medarbejdere mod at have anden beskæftigelse. Det fremgår af de specielle bemærkninger til L 176 fra 2002/2003, at »det særlige forbud mod beskæftigelse skal sikre, at medarbejdere i Finanstilsynet er uafhængige af finansielle virksomheder og andre virksomheder i øvrigt«.

I den gældende bestemmelse er der mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren i særlige tilfælde kan dispensere herfra.

Med forslaget til ændring af § 356, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om finansiel virksomhed ændres bestemmelsens ordlyd således, at det foreslås, at kompetencen til at dispensere i stedet ligger hos Finanstilsynets direktør. Denne ændring foretages, da det er en vurdering der ligger i naturlig forlængelse af processen omkring ansættelse af medarbejdere, herunder i forbindelse med vurderingen af medarbejdernes habilitet. Disse vurderinger foretages allerede af Finanstilsynet og Finanstilsynets direktør, hvorfor ændringen foreslås.

Samtidig foreslås den praktiske anvendelse af bestemmelsen lempet idet praksis i dag har vist, at det har været meget vanskeligt at opnå en dispensation. Det har således været praksis i henhold til den gældende bestemmelse, at dispensationsadgangen kun benyttes i særlige undtagelsestilfælde. I de fleste tilfælde har dette betydet, at allerede fordi en medarbejder havde en mindre eller ubetydelig bibeskæftigelse i selskabsform, så var der ikke mulighed for at opnå dispensation, hvorfor det enten var ansættelseshindring eller det blev påkrævet, at virksomheden afvikledes.

Denne praksis søges lempet, således at Finanstilsynets direktør kan meddele dispensation i alle de tilfælde, hvor der ud fra en konkret vurdering må antages at være en mindre eller ubetydelig økonomisk risiko for medarbejderen forbundet med virksomheden, eller hvor virksomhedens karakter tilsiger, at dette er en integreret del af medarbejderens privatsfære, og som konkret vurderes ikke at have betydning for medarbejderens virke som medarbejder i Finanstilsynet, herunder dennes uafhængighed af finansielle virksomheder, disses organisationer og andre virksomheder i øvrigt. Det skal således være muligt at opnå dispensation i alle de tilfælde, hvor det vurderes, at risikoen for interessekonflikter er begrænset. F.eks. kan der være tale om en medarbejder, som ønsker at købe en lejlighed til beboelsesformål til sig selv eller en person i sin familie eller nærmeste venskabskreds begrundet i en vennetjeneste, og hvor lejligheden eksempelvis ønskes ejet i et interessentskab, anpartsselskab eller andet selskabsform. Der kan være tale om et aktuelt behov, men der kan også være tale om, at lejligheden købes forud for at behovet opstår

og f.eks. udlejes i en midlertidig periode med henblik på, at lejligheden efterfølgende kan overtages af medarbejderen selv eller udlejes til f.eks. dennes barn eller barnebarn.

Det kan også være varetagelse af en fritidsinteresse, som giver en mindre eller ubetydelig indtægt og ikke rummer risiko for interessekonflikter i forhold til varetagelse af funktionen i tilsynet.

Finanstilsynets direktør kan endvidere give en tidsbegrænset dispensation med mulighed for forlængelse i en situation, hvor f.eks. Finanstilsynet ønsket at ansætte en medarbejder, som er ved at afvikle eller afhænde sin virksomhed, eller hvor en ansat medarbejder f.eks. som led i arv, arveforskud eller gave overtager en virksomhed, der skal afvikles eller overdrages. Ved forlængelser skal Finanstilsynets direktør vurdere, at der er den fornødne fremdrift i afviklings- eller afhændelsesprocessen.

Til nr. 177 (§ 356, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 4 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 178 (Overskriften til afsnit XII i lov om finansiel virksomhed)

For overskuelighedens skyld foreslås det at nyaffatte overskriften til afsnit XII i lov om finansiel virksomhed, således at det tydeligt fremgår af afsnittet ud over ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser tillige indeholder straffebestemmelser m.v. Der tilsigtes ikke nogen materiel ændring med forslaget om nyaffattelse af overskriften til afsnit XII i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 179 (§ 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Efter gældende ret kan afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven indbringes for Erhvervsankenævnet.

Reguleringen i CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, hvorfor disse bestemmelser ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Ligeledes er der i CRD IV og i CRR en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Det forventes, at langt hovedparten af disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2-regulering) ligeledes vil udgøre forordninger, som vil være direkte gældende i medlemsstaterne og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Vedrørende niveau 2-regulering henvises der i øvrigt til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger vedrørende forholdet til EU-retten. Endvidere er der i CRR bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter der nationalt kan fastsættes udfyldende regler med hjemmel direkte i CRR. Sådanne regler vil i Danmark fastsættes i form af bekendtgørelser.

I henhold til den foreslåede ændring af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed påser Finanstilsynet virksomhedernes overholdelse af CRR, overholdelse af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt som forordninger i medfør af CRD IV og CRR, og af de bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel direkte i CRR, jf. også bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 344, stk. 1. Idet Finanstilsynet skal påse overholdelsen, kan Finanstilsynet ligeledes træffe afgørelser i forhold til virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelserne. I den forbindelse foreslås det i *stk. 1* at udvide, hvilke afgørelser der kan indbringes for Erhvervsankenævnet, således at også afgørelse er truffet i medfør af

CRR, i medfør af forordninger udstedt i medfør af CRD IV og CRR og regler udstedt i medfør af CRR kan indbringes.

Bestemmelsen implementerer artikel 72 i CRD IV.

Til nr. 180 (§ 372 a i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen foreslås indsat for at tilvejebringe det fornødne hjemmelsgrundlag for erhvervs- og vækstministeren til om nødvendigt at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage efter proceduren i artikel 145-149 i CRD IV, artikel 462 og 463 i CRR samt efter proceduren i artikel 10-15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

Det er på tidspunktet for udarbejdelsen af dette lovforslag ikke muligt at vide, hvad indholdet af Kommissionens niveau 2-regulering bliver, herunder om det er nødvendigt at foretage implementering eller supplerende regulering vedrørende niveau 2-reguleringen. Der kan være behov for at kunne gennemføre niveau 2-reguleringen eller vedtage supplerende regulering hurtigere og mere smidigt end gennem vedtagelse af lovforslag.

Da indholdet af niveau 2-reguleringen fra Kommissionen på tidspunktet for lovforslagets udarbejdelse er ubekendt, er det ikke muligt at redegøre nærmere for, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet.

Erhvervs- og vækstministeren skal kun udnytte den foreslåede bemyndigelse, såfremt det er nødvendigt med henblik på at gennemføre den omhandlede niveau 2-regulering, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget som niveau 2-regulering.

Der henvises i øvrigt til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vedrørende forholdet til EU-retten.

Nedenfor angives ordlyden på de bestemmelser i CRD IV og CRR, som indeholder bemyndigelser til Kommissionen til udstedelse af retsakter på CRD IV og CRR's område. Heraf ses det tillige, når det følger af CRD IV, at EBA, ESMA eller EIOPA skal udarbejde udkast til retsakterne.

Artikel 8, stk. 2, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) de oplysninger, der skal forelægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut, herunder driftsplanen, jf. artikel 10
- b) de krav, som finder anvendelse på aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificerede kapitalandele, jf. artikel 14 og
- c) forhold, der kan hindre den kompetente myndighed i effektivt at varetage sine tilsynsopgaver, som omhandlet i artikel 14.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 8, stk. 3, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om standardformularer, -modeller og -procedurer for forelæggelse af i stk. 2, første afsnit, litra a) nævnte oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 22, stk. 9, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge fælles procedurer, formularer og modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 24.

EBA forelægger senest den 31. december 2015 Kommissionen disse udkast til de tekniske standarder.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 35, stk. 5, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 35, stk. 6, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 5, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 6, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 39, stk. 4, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 39, stk. 5, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 50, stk. 6, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere oplysningerne i denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 50, stk. 7, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug for de informationsudvekslingskrav, som kan forventes at lette overvågningen af institutterne.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 51, stk. 4, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i nærværende stykkes første afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 51, stk. 5, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge tilsynskollegiernes virkemåde i praksis.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i nærværende stykkes første afsnit i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 77, stk. 4, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til nærmere definition af begrebet »eksponeringer for specifik risiko, som er væsentlige målt i absolutte tal« som omhandlet i stk. 3, første afsnit, og tærsklerne for mange væsentlige modparter eller positioner i gældsinstrumenter med forskellige udstedere. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 78, stk. 7, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) procedurene for udveksling af vurderinger i overensstemmelse med stk. 3 mellem de kompetente myndigheder og EBA
- b) standarderne for den vurdering, som de kompetente myndigheder foretager, jf. stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 78, stk. 8, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) den model, de definitioner og de it-løsninger, der skal anvendes i Unionen i forbindelse med den i stk. 2 omhandlede indberetning

b) benchmarkporteføljen eller de i stk. 1 nævnte porteføljer.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 94, stk. 2, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for angivelse af de kategorier af instrumenter, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra l), nr. ii), og for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, jf. artikel 92, stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 113, stk. 5, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i denne artikel nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 73, 86, 97, artikel 104, stk. 1, litra a) og artikel 105, med henblik på at lette de fælles beslutninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 116, stk. 4, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 116, stk. 5, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge tilsynskollegiernes virkemåde i praksis.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 120, stk. 4, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og ESMA skal gennem det blendede udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, udarbejde retningslinjer med henblik på samordning af tilsynspraksis og inden tre år efter vedtagelsen af disse retningslinjer udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med samme formål.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 131, stk. 18, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i forbindelse med denne artikel at præcisere den metode, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed skal anvende til at identificere et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som et G-SII og til at præcisere metoden til definition af underkategorierne og anbringelsen af G-SII'er i underkategorier på grundlag af deres systemiske signifikans under hensyntagen til eventuelle internationalt aftalte standarder.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første og andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 140, stk. 7, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at identificere den geografiske beliggenhed af de relevante krediteksponeringer, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 143, stk. 3, i CRD IV har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.«

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 145 i CRD IV har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 148 vedrørende følgende:

- a) præcisering af definitionerne fastsat i artikel 3 og 128 for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv
- b) præcisering af definitionerne fastsat i artikel 4 og 128 for i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- c) tilpasning af terminologien og definitionerne fastsat i artikel 3 til senere retsakter om institutter og hermed beslægtede områder
- d) tilpasning af de i artikel 31, stk. 1 omhandlede beløb for at tage hensyn til udviklingen i Eurostats europæiske forbrugerprisindeks i overensstemmelse med og på samme tid som tilpasningerne efter artikel 4, stk. 7, i direktiv 2002/92/EF

- e) udvidelse af indholdet af den i artikel 33 og 34 omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- f) identifikation af de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger som fastsat i artikel 50
- g) tilpasning af bestemmelserne fastsat i artikel 76-88 og 98 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder og -krav, som tager højde for EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis
- h) udsættelse af offentliggørelsesforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, andet afsnit, såfremt Kommissionens rapport som omhandlet i nævnte stykkes første afsnit, påpeger væsentlige negative følger
- i) tilpasning af de i artikel 23, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.«

Artikel 146 i CRD IV har følgende ordlyd:

»Følgende foranstaltninger vedtages som gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 147, stk. 2:

- a) tekniske tilpasninger af listen i artikel 2
- b) ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 12 og afsnit IV, under hensyn til udviklingen på det økonomiske og monetære område.«

Artikel 18, stk. 7, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter konsolideringen foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2-6.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 20, stk. 8, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den i stk. 1, litra a), nævnte fælles beslutningsproces angående ansøgningerne om tilladelser som omhandlet i artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4 og 9, artikel 283, artikel 312, stk. 2 og artikel 363 for at lette den fælles beslutningsproces.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 26, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 27, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut med henblik på denne del.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 28, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalgrundlagsinstrumenter
- b) hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget
- c) betydningen af præferenceudlodninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 29, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 32, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere begrebet »gevinst ved salg« som nævnt i stk. 1, litra a).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 33, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i stk. 3, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere reglerne for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e), f), h), i) og l) i nærværende artikel, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, litra a), c), d) og f), og artikel 66, litra a), c) og d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter og, i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010, i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber samt i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, og som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagsposter:

- a) egentlige kernekapitalposter
- b) hybride kernekapitalposter
- c) supplerende kapitalposter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 41, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 49, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markeds-tilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 52, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne
- b) arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- c) procedurerne og tidspunktet for at:
 - i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet
 - ii) opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- d) egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet
- e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 73, stk. 7, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, hvilke indeks der anses for at kvalificere som brede markedsindeks med henblik på stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 76, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) hvornår et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 2 omhandlede underliggende eksponering, er tilstrækkeligt konservativt
- b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 78, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningssevne
- b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3
- c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 72, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelsselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 79, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiell bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 83, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de aktivtyper, der kan vedrøre SPE'ernes drift, og begreberne minimal og ubetydelig som nævnt i stk. 1, andet afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 84, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den beregning på delkonsolideret niveau, der kræves i henhold til stk. 2 samt artikel 85 og 87.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 97, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere følgende:

- a) beregningen af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
- b) betingelserne for den kompetente myndigheds tilpasning af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
- c) beregningen af de forventede faste omkostninger, i tilfælde af at et investeringsselskab ikke har drevet virksomhed i et år.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 99, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater, hyppigheden af og datoerne for indberetning, definitioner og de it-løsninger, der i Unionen skal anvendes til den i stk. 1 omhandlede indberetning.

Indberetningskravene skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 99, stk. 6, 2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de formater, der skal anvendes af institutterne, og gennem hvilke de kompetente myndigheder kan udvide kravene til indberetning af regnskabsdata i overensstemmelse med første afsnit.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 101, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede oplysninger
- b) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 2 omhandlede aggregerede data.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 105, stk. 14, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af kravene i artikel 105 på stk. 1 i nærværende artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 107, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på stk. 3 kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutterne indtil den 1. januar 2015 fortsat behandle eksponeringer mod de i stk. 3, nævnte enheder

som eksponeringer mod institutter forudsat, at de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er kvalificeret til denne behandling.«

Artikel 110, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere beregningen af specifikke kreditrisikojusteringer og af generelle kreditrisikojusteringer efter de gældende regnskabsregler for følgende:

- a) eksponeringsværdien opgjort i henhold til standardmetoden, jf. artikel 111
- b) eksponeringsværdien opgjort i henhold til IRB-metoden, jf. artikel 166-168
- c) behandling af forventede tab, jf. artikel 159
- d) eksponeringsværdien til beregning af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner, jf. artikel 246 og 266
- e) konstatering af misligholdelse, jf. artikel 178.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 114, stk. 7, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 115, stk. 4, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 116, stk. 5, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 124, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de strenge kriterier for vurderingen af den belåningsværdi, der er omhandlet i stk. 1
- b) de i stk. 2 omhandlede forhold, som de kompetente myndigheder skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte, navnlig udtrykket »under hensyntagen til den finansielle stabilitet«.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 132, stk. 3, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på litra a) kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter fortsat indtil den 1. januar 2015 anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er i tredjelande, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 136, stk. 1, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og ESMA skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at angive, til hvilke af de i afdeling 2 omhandlede kreditkvalitetstrin de relevante kreditvurderinger fra et ECAI svarer. Disse angivelser skal være objektive og konsistente. EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014 og forelægger om nødvendigt reviderede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 136, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 2, litra a), nævnte kvantitative faktorer, de i stk. 2, litra b), nævnte kvalitative faktorer og det i stk. 2, litra c), nævnte benchmark.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 142, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af stk. 1, nr. 4), litra b) i nærværende artikel kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, vedtage en afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og reguleringsordninger, som er mindst lige så strenge som Unionens ordninger. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på et tredjeland, hvis de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er omfattet af en sådan behandling.«

Artikel 143, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for at vurdere væsentligheden af anvendelse af et eksisterende ratingsystem på yderligere eksponeringer, der ikke allerede er omfattet af dette ratingsystem, og ændringer i ratingsystemerne eller de metoder med interne modeller for aktieeksponeringer i henhold til IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 144, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge for at vurdere, om et institut overholder kravene om at anvende IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 148, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder skal fastlægge den hensigtsmæssige karakter af og tidsplan for den trinvis implementering af IRB-metoden for de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 150, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af stk. 1, litra a), b) og c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 152, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade institutter at anvende den i artikel 150, stk. 1 omhandlede standardmetode, under nærværende artikels stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 153, stk. 9, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutter skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når de tildeler specialiseret långivning risikovægte.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 164, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som de kompetente myndigheder skal tage højde for ved fastsættelsen af højere LGD-mindsteværdier.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 173, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de kompetente myndigheders metoder til vurdering af ratingprocessens integritet og den regelmæssige og uafhængige vurdering af risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 178, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag en kompetent myndighed fastsætter grænsen i stk. 2, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 180, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan give de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, litra h), og stk. 2, litra e)
- b) hvilke metoder de kompetente myndigheder skal anvende til at vurdere et instituts metode til estimering af sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med artikel 143.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 181, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1

- b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed i henhold til stk. 3 kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 182, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1
- b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet første gang gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 183, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade, at betingede garantier anerkendes.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 194, stk. 10, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere hvilke aktivposter der er tilstrækkeligt likvide, og hvornår aktivernes værdi kan anses for tilstrækkeligt stabil med henblik på stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 197, stk. 8, i CRR har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de hovedindekser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra f), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224 stk. 1 og 4, og artikel 299, stk. 2, litra e)
- b) de anerkendte børser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra a), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224, stk. 1 og 4, artikel 299, stk. 2, litra e), artikel 400, stk. 2, litra k), artikel 416, stk. 3, litra e), artikel 428, stk. 1, litra c), og i bilag III, punkt 12 i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4, stk. 1, nr. 72).

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 221, stk. 9, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) hvad der udgør en immateriel portefølje med henblik på stk. 3
- b) kriterierne for fastlæggelse af, om en intern model er pålidelig og gennemført med integritet med henblik på stk. 4 og 5 og rammeaftaler om netting.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 270 i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, de relevante kreditvurderinger foretaget af et ECAI skal associeres med. Afgørelserne skal være objektive og konsistente og træffes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) EBA skal sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger.
- b) EBA skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser.
- c) EBA skal overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første eurotab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter.
- d) EBA skal forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til, hvis det er nødvendigt.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 304, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de marginrisikoperioder, som institutterne kan anvende i forbindelse med stk. 3 og 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 312, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutterne gives tilladelse til at anvende avancerede målemetoder

- b) de kriterier, der anvendes til vurdering af, om udvidelserne af og ændringerne til de avancerede målemetoder er væsentlige
- c) de nærmere bestemmelser for den i stk. 3 nævnte underretning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 314, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved vurdering af den metode, der er omhandlet i stk. 2, litra a)
- b) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved afgørelsen af, om de skal pålægge de yderligere betingelser, der er nævnt i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 316, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at beregne den relevante indikator som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 318, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af principperne for fordeling på forretningsområder som omhandlet i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 329, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, jf. stk. 2, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner og warrants.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 341, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet »marked« som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 344, stk. 1, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de aktieindeks, for hvilke fremgangsmåderne i stk. 4, andet punktum, kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 352, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 354, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, for hvilke fremgangsmåden i stk. 1 kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 358, stk. 4, 1.-3. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 363, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betingelserne for at vurdere, i hvor høj grad der er tale om væsentlige udvidelser eller ændringer af anvendelsen af interne modeller
- b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende interne modeller
- c) betingelserne for, at den andel af positioner, der er omfattet af den interne model inden for en risikokategori, skal anses for at være »betydelig« som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 382, stk. 5, 2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i samarbejde med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne for udelukkelse af transaktioner med ikkefinansielle modparter etableret i et tredjeland fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder inden for seks måneder efter datoen for den i første afsnit omhandlede gennemgang.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 383, stk. 7, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvordan et tilnærmet spænd skal fastlægges i instituttets godkendte interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter med henblik på at identificere si og LGDMKT som omhandlet i stk. 1
- b) antallet og størrelsen af porteføljer, der opfylder kriteriet vedrørende et begrænset antal mindre porteføljer, jf. stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 390, stk. 8, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betingelserne for og metoderne til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de typer eksponeringer, der er nævnt i stk. 7
- b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 394, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de ensartede formater for den i stk. 3 omhandlede indberetning, som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter, samt vejledning i anvendelsen af disse formater
- b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 3 omhandlede indberetning
- c) de it-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i stk. 3 omhandlede indberetning.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 410, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) kravene i artikel 405 og 406, som finder anvendelse på institutter, der bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition
- b) tilbageholdelseskrauet, herunder opfyldelse af kriterierne for at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i overensstemmelse med artikel 394 og tilbageholdelsesniveauet
- c) kravene om rettidig omhu i artikel 405 for institutter, der bliver eksponeret for en securitiseringsposition, og
- d) kravene i artikel 408 og 409, som finder anvendelse på eksponeringsleverende og organiserende institutter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 410, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at lette konvergens af tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af artikel 407, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår rettidig omhu og risikostyring.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 415, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) ensartede formater og it-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer. Indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2
- b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder

mulighed for at få et omfattende overblik over likviditetsrisikoprofilen, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de poster, der er præciseret i litra a), senest den 1. februar 2015, og for de poster, der er præciseret i litra b), senest den 1. januar 2014.

Indtil de bindende likviditetskrav er indført fuldt ud, kan de kompetente myndigheder fortsat tilvejebringe oplysninger via overvågningsredskaber med henblik på at overvåge overholdelsen af eksisterende nationale likviditetsstandarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 416, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder de i stk. 3, andet afsnit, nævnte betingelser.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 419, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder kravene i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 419, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 422, stk. 10, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de yderligere objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 9.

EBA forelægger disse reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen seneste den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 423, stk. 3,2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betin-

geler for anvendelsen i tilknytning til begrebet »væsentlige« og metoder til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 425, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 426 i CRR har følgende ordlyd:

»Efter Kommissionens vedtagelse af en delegerede retsakt til præcisering af likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 460 kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne i artikel 421, stk. 1, artikel 422, med undtagelse af stk. 8, 9 og 10 i nævnte artikel og artikel 424 for at tage hensyn til internationalt godkendte standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 430, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model, vejledningen i anvendelsen af denne model, indberetningshyppighed og -dato samt it-løsninger med henblik på indberetningskravene i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 437, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede modeller for offentliggørelse af oplysninger i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og e).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 440, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de offentliggørelseskrav, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 443, 2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere offentliggørelsen af den regnskabsmæssige værdi efter eksponeringsklasse og aktivernes kvalitet og af den samlede regnskabsmæssige værdi, der er ubehæftet, under hensyntagen til henstilling ESRB/2012/2 og på betingelse af, at EBA i sin rapport vurderer, at en sådan yderligere offentliggørelse giver pålidelige og relevante oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 451, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1 og en vejledning i, hvordan denne model anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 456, stk. 1, i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 vedrørende følgende aspekter:

- a) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på at sikre ensartet anvendelse af denne forordning
- b) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på ved anvendelsen af denne forordning at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- c) ændring af listen over eksponeringsklasser i artikel 112 og 147 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- d) det i artikel 123, litra c), artikel 147, stk. 5, litra a), artikel 153, stk. 4, og artikel 162, stk. 4, fastsatte beløb for at tage hensyn til virkningen af inflationen
- e) listen over og klassificeringen af de ikkebalanceførte poster i bilag I og II for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- f) tilpasning af kategorierne af investeringsselskaber i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- g) præcisering af det krav, der er fastsat i artikel 97, for at sikre ensartet anvendelse af denne forordning
- h) ændringer af kapitalgrundlagskravene i artikel 301-311 i nærværende forordning og artikel 50a-50d i forordning (EU) nr. 648/2012, for at tage højde for udviklingen i eller ændringer af de internationale standarder for eksponeringer mod en central modpart
- i) præcisering af de vilkår, der er omhandlet i undtagelserne i artikel 400
- j) ændring af kapitalmålet og det samlede eksponeringsmål ved beregning af gearingsgraden, jf. artikel 429, stk. 2, med henblik på at rette eventuelle fejl, der er opdaget på grundlag af den indberetning, der er omhandlet i artikel 430, stk. 1, før gearingsgraden skal offentliggøres af institutter som fastsat i artikel 451, stk. 1, litra a).«

Artikel 457 i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for at foretage tekniske justeringer og korrektioner af ikkevæsentlige elementer i følgende bestemmelser for at tage højde for udvikling inden for nye finansielle produkter eller aktiviteter og for at foretage justeringer i overensstemmelse med udviklingen efter vedtagelsen af denne forordning i andre af Unionens lovgivningsmæssige retsakter om finansielle tjenesteydelser og regnskaber, herunder regnskabsstandards baseret på forordning (EF) nr. 1606/2002:

- a) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko, jf. artikel 111-134 og artikel 143-191
- b) virkningerne af reduktion af kreditrisikoen, jf. artikel 193-241
- c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 243-266
- d) kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko, jf. artikel 272-311
- e) kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko, jf. artikel 315-324
- f) kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 325-377
- g) kapitalgrundlagskravene i relation til afviklingsrisiko, jf. artikel 378 og 379
- h) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 383, 384 og 385
- i) anden del og artikel 99 kun som følge af udviklingen inden for regnskabsstandards eller regnskabskrav, der tager hensyn til EU-lovgivningen.«

Artikel 459, 1. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på for en periode på et år at pålægge strengere tilsynsmæssige krav for eksponeringer, hvis dette er nødvendigt for at tage højde for ændringer i intensiteten af mikroprudentielle og makroprudentielle risici, der skyldes markedsudviklingen i eller uden for Unionen med indvirkning på alle medlemsstaterne, og hvis instrumenterne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU ikke er tilstrækkelige til at imødegå disse risici, særlig efter henstilling eller udtalelse fra ESRB eller EBA, om

- a) kapitalgrundlagskravet i artikel 92
- b) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403
- c) offentliggørelseskravene i artikel 431-455.«

Artikel 460 i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at præcisere det i artikel 412, stk. 1, fastsatte generelle krav. De delegerede retsakter, der vedtages i medfør af nærværende stykke, baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II og bilag III, og det præciseres, under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge kreditinstitutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod, og tærsklerne i stk. 2 skal respekteres.

2. Kravene vedrørende likviditetsdækning som omhandlet i artikel 401 indføres i overensstemmelse med følgende indfasning:

- a) 60 % af likviditetsdækningskravet i 2015
- b) 70 % fra den 1. januar 2016
- c) 80 % fra den 1. januar 2017
- d) 100 % fra den 1. januar 2018.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 509, stk. 1, 2 og 3, og de internationale standarder, som internationale fora har udviklet, og de særlige forhold i Unionen.

Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 1, senest den 30. juni 2014. Den træder i kraft senest den 31. december 2014, men finder ikke anvendelse før den 1. januar 2015.«

Artikel 481, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, under hvilke de kompetente myndigheder bestemmer, hvorvidt justeringer i kapitalgrundlaget eller dele deraf i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF eller 2006/49/EF, der ikke er omfattet af anden del i denne forordning, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal foretages i de egentlige kernekapitalposter, de hybride kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlaget.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 487, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne for at lade kapitalgrundlagsinstrumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, være omfattet af artikel 486, stk. 4 eller 5, i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 492, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede modeller for offentliggørelse foretaget i henhold til denne artikel. Modellerne omfatter de poster, der er opført i artikel 437, stk. 1, litra a), b), d) og e), som ændret ved nærværende afsnit, kapitel 1 og 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 495, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder giver den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Til nr. 181 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om finansiel virksomhed foreslås ændringer i bestemmelsen, herunder indføres straf for overtrædelse af de anførte bestemmelser i CRR.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det følger af § 373, stk. 5, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de straffelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekterne for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden – oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 373, stk. 1.

§ 64, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, og § 64 a, i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at der i § 64 indsættes et nyt stykke, og de gældende stk. 2 og 3 således bliver stk. 3 og 4, og som følge af, at der indsættes en ny § 64 a, ændres § 373, stk. 1. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 64, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, og § 64 a skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører for så vidt angår § 64, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed kan straffes med bøde eller fængsel, hvis de ikke meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 3 i forbindelse med deres indtræden i virksomheden eller efterfølgende, og hvis forholdene ændres. For så vidt angår § 64 a medfører ændringen, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed kan straffes med bøde eller fængsel, hvis de ikke afsætter tilstrækkelig tid til at varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i den pågældende virksomhed.

§ 124, stk. 1, 2 og 5, i lov om finansiel virksomhed:

Nyaffattelsen af § 124 indebærer, at § 373, stk. 1, foreslås ændret. § 124, stk. 1, 2, og 5, er også efter gældende ret straffelagt med bøde eller fængsel indtil 4 måneder medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Nyaffattelsen ændrer ikke på dette. Ansvarssubjekterne for bestemmelsens stk. 1 og 2 er medlemmer af den finansielle virksomheds bestyrelse og direktion, og i stk. 5 er strafsubjektet den finansielle virksomhed samt medlemmer af bestyrelsen og direktionen. Dette indebærer, at medlemmer af den finansielle virksomheds bestyrelse eller direktion kan ifalde straf, hvis de ikke sikrer, at instituttet har tilstrækkelige midler til den videre drift samt undlader at gennemføre løbende kontrol heraf. Strafframmen vil afhænge af, hvor alvorlig situationen er for instituttet og af i hvor høj grad bestyrelse og direktion har været med til at træffe de beslutninger, som har ført til, at midlerne i instituttet ikke længere er tilstrækkelige. Hvis bestyrelse og direktion har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det kan være omfattet af straffeloven, vil der også kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det være bødestraf. Overtrædelse af § 124, stk. 2, og stk. 5, vil kunne medføre bødestraf, såfremt overtrædelsen må anses for at være ansvarspådragende.

§ 125, stk. 1-6, i lov om finansiel virksomhed:

Forslaget om ændring af »§ 125, stk. 1-3, 5 og 7« til »§ 125, stk. 1-6« er en konsekvens af, at de foreslåede ændringer i § 125 i lov om finansiel virksomhed, herunder at det foreslås, at kapitalkravene for investeringsforvaltningsselskaber forslås særskilt reguleret i § 126 a, og at det gældende § 125, stk.

7, foreslås at blive erstattet af § 125, stk. 4-7, for fondsmæglerselskaber. Dette medfører, at et fondsmæglerselskab og fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion fortsat kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, såfremt disse ikke sikrer, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring. Det betyder, at et fondsmæglerselskab og fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion kan straffes, såfremt selskabets kapitalgrundlag er mindre end det individuelle solvensbehov opgjort efter kravene i § 125, stk. 5 og 6, eller hvis selskabet ikke råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække fondsmæglerselskabets risici.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringerne af § 125, jf. lovforslagets § 1, nr. 64.

Se endvidere bemærkningerne til indsættelse af artikel 97 i CRR nedenfor i disse bemærkninger til de foreslåede ændringer af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

§ 125 b, stk. 1-4, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af at der med lovforslagets § 1, nr. 65, indføres krav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, om at opfylde et kombineret kapitalbufferkrav på individuelt og konsolideret grundlag, ændres § 373, stk. 1.

Af ændringen til § 373, stk. 1, fremgår, at overtrædelse af § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, og § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjekterne for bestemmelserne er medlemmer af de omfattede virksomheders bestyrelse og direktion, samt virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Dette medfører for så vidt angår § 125 b, stk. 1, at virksomheden og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i virksomheder der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, kan straffes med bøde eller fængsel, hvis virksomheden foretager udlodning der vedrører egentlig kernekapital, jf. § 125 b, stk. 5, i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt. Det følger dog af forslaget til § 125 b, stk. 1, at ønsker en virksomhed, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, at foretage udlodning der vedrører egentlig kernekapital, i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, vil virksomheden inden udlodningen kan foretages skulle opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom i overensstemmelse med § 125 b, stk. 3, jf. § 125 d. For at der er tale om en overtrædelse af bestemmelsen skal virksomheden således have foretaget den pågældende udlodning uden at have opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet herom i overensstemmelse med § 125 b, stk. 3, jf. § 125 d.

Ændringen indebærer for så vidt angår § 125 b, stk. 2 og stk. 6, at virksomheden og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i virksomheder, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, kan straffes med bøde eller fængsel, hvis virksomheden ikke har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og straks underrettet Finanstilsynet herom, eller virksomheden ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt eller virksomheden ikke kan dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

I forhold til § 125 b, stk. 3 og 4, medfører ændringen, at virksomheden og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i virksomheder, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, kan straffes med bøde eller fængsel, hvis virksomheden foretager handlinger omfattet af § 125 b, stk. 3, nr. 1-3, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet herom i medfør af

§ 125 d, eller virksomheden udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb, ved handlinger omfattet af § 125 b, stk. 3, nr. 1-3, jf. dog stk. 125 b, stk. 7.

For så vidt angår § 125 c, stk. 1, indebærer ændringen, at virksomheden og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i virksomheder, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, kan straffes med bøde eller fængsel, hvis virksomheden undlader at udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet, inden for den i bestemmelsen angivne frist, selvom virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav.

I forhold til § 125 d, stk. 1, indebærer ændringen, at virksomheden og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i virksomheder, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, kan straffes med bøde eller fængsel, hvis virksomheden har til hensigt at foretage en handling, der er omfattet af § 125 b, stk. 3, nr. 1-3, og undlader straks at give Finanstilsynet meddelelse herom, eller undlader at give Finanstilsynet de i bestemmelsen angivne oplysninger.

Efter forslaget til § 125 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, finder §§ 125 a-125 c tillige anvendelse på den danske koncern eller delkoncern i koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, indgår. Efter forslaget til denne bestemmelse, er det det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, i koncernen eller delkoncernen, der påser overholdelsen af bestemmelserne. Det vil således være medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, eller disse virksomheder, jf. § 373, stk. 5, i koncernen eller delkoncernender der kan straffes med bøde eller fængsel, hvis koncernen eller delkoncernen overtræder ovennævnte bestemmelser. Pligten til at overholde § 125 d, stk. 1, for koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, der har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, indgår, påhviler tillige det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, i koncernen eller delkoncernen, jf. § 125 d, stk. 2. Ændringen til § 373, stk. 1, medfører, at virksomheden og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i disse virksomheder kan straffes med bøde eller fængsel, hvis koncernen eller delkoncernen overtræder bestemmelsen.

Kapitalbufferne skal fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere. Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelserne som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Strafudmålingen ved overtrædelse af § 125 b, stk. 1-4 og 6, 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, og § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, bør afhænge af overtrædelsernes karakter, herunder om handlingerne eller undladelserne kan have væsentlig betydning for virksomhedens økonomiske situation eller kan være medvirkende til, at virksomheden risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere. Der vil være tale om skærpende omstændigheder, hvis der er tale om gentagne overtrædelser af bestemmelserne eller der er tale om en tidsmæssigt længerevarende overtrædelse samt hvis handlingerne eller undladelserne har hindret Finanstilsynet i at foretage et hurtigt og effektivt tilsyn.

§ 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at der indføres en ny § 126 a og som følge af ændringen af § 125, ændres § 373, stk. 1. Af ændringen fremgår, at § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører, at investeringsforvaltningsselskaber og medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et investeringsforvaltningsselskab kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis selskabet ikke lever op til kapital- og solvenskravene fastsat i § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9. Overtrædelse heraf vil være objektivt konstaterbart, men kan i visse situationer afhænge af, hvorledes kapitalkravene opgøres. Såfremt

kapitalforholdene for et investeringsforvaltningsselskab ikke overholder kravene i § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, vil selskabet eller selskabets bestyrelse og direktion kunne straffes i overensstemmelse med bestemmelsen. Det kan efter en konkret vurdering være en formildende omstændighed og eventuelt diskulperende for straf, at selskabets ledelse, forinden kapitalkravene overskrides, underretter Finanstilsynet om risikoen herfor, og på trods af rimelige forsøg på at rejse ny kapital ikke kan gøre dette. I så fald vil selskabets tilladelse blive inddraget, og de UCITS, som selskabet administrerer, vil skulle finde et andet investeringsforvaltningsselskab.

§ 152, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at der i § 152 indsættes et nyt stykke 4, som i lighed med stk. 1-3 skal omfattes af § 373, stk. 1, ændres § 373, stk. 1. Af ændringen fremgår, at § 152, stk. 1-4, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører at pengeinstituttet og bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut kan straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, såfremt de ikke overholder de af Finanstilsynet, i medfør af § 152, stk. 4, fastsatte specifikke likviditetskrav. Skærpende omstændigheder herfor omfatter bevidst unddragelse og afgivelse af fejlagtige oplysninger til Finanstilsynet omkring overholdelse af de fastsatte krav. Formildende omstændigheder omfatter kortvarende manglende overholdelse af de fastsatte specifikke likviditetskrav, som følge af væsentlige og uforudsete markedsbevægelser resulterende i instituttets manglende overholdelse af de i medfør af § 152, stk. 4, fastsatte krav.

§ 153, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed::

Som konsekvens af, at der i § 153 indsættes et nyt stykke 3, som i lighed med stk. 1 skal omfattes af § 373, stk. 1, ændres § 373, stk. 1. Af ændringen fremgår, at § 153, stk. 1 og 3, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører at et realkreditinstitut, samt bestyrelsen og direktionen i et realkreditinstitut kan straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, såfremt virksomheden ikke overholder de af Finanstilsynet, i medfør af § 153, stk. 3, fastsatte specifikke likviditetskrav. Skærpende omstændigheder herfor omfatter bevidst unddragelse og afgivelse af fejlagtige oplysninger til Finanstilsynet omkring overholdelse af de fastsatte krav. Formildende omstændigheder omfatter kortvarende manglende overholdelse af de fastsatte specifikke likviditetskrav, som følge af væsentlige og uforudsete markedsbevægelser resulterende i instituttets manglende overholdelse af de i medfør af § 153, stk. 3, fastsatte krav.

§ 154 i lov om finansiel virksomhed:

Der foreslås ikke ændringer til § 154 i lov om finansiel virksomhed ligesom der heller ikke foreslås ændringer til, at overtrædelse af § 154 straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt i medfør af den øvrige lovgivning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lov nr. 453 af 10. juni 2003 (L 176).

§ 156 i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at § 156 nyaffattes, ændres § 373, stk. 1. Af ændringen fremgår, at § 156 skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører at bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder og fondsmæglerselskabet kan straffes med bøde, såfremt virksomheden ikke overholder de af Finanstilsynet, i medfør af § 156, fastsatte specifikke likviditetskrav. Skærpende omstændigheder herfor omfatter bevidst unddragelse og afgivelse af fejlagtige oplysninger til Finanstilsynet omkring overholdelse af de fastsatte krav. Formildende omstændigheder omfatter kortvarende manglende overholdelse af de fastsatte specifikke likviditetskrav, som følge af

væsentlige og uforudsete markedsbevægelser resulterende i selskabets manglende overholdelse af de i medfør af § 156 fastsatte krav.

§ 170 i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at CRR i artikel 11, stk. 1 og 2, fremover vil fastsætte kapitalkrav til visse af de finansielle koncerner, som i dag er omfattet af den gældende § 170, nyaffattes § 170, stk. 1-4, til kun at gælde for finansielle holdingvirksomheder, fondsmæglerholdingvirksomheder, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsselskaber, der er modervirksomheder, og som ikke er omfattet af CRR.

Derudover fastsætter § 170, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed kapitalkrav på institutniveau for finansielle holdingvirksomheder, som er omfattet af CRR.

Kapitalkravene vil gælde både på koncernniveau og for den finansielle holdingvirksomheder, fondsmæglerholdingvirksomheder, investeringsforvaltningsholdingvirksomheder også på institutniveau. Det er den øverste modervirksomhed, som har forpligtelse til påse kravets overholdelse på koncernniveau, og det er den øverste modervirksomhed kapitalkravene stilles til på institutniveau. Det er derfor den øverste modervirksomhed, og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, som er strafsubjekt både i relation til kapitalkravene både på koncernniveau og på institutniveau.

Det er den manglende overholdelse af kapitalkravene, som kan straffes med bøde for den øverste modervirksomhed og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

§ 170 a i lov om finansiel virksomhed:

§ 170 a om koncerner, hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed eller et forsikringsselskab, blev indsat med lov nr. 1613 af 26. december 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og lov om tinglysning. § 170 a ændres ikke i nærværende lovforslag men bestemmelsen er indeholdt i ændringen af § 373, stk. 1. Heraf fremgår det, at § 170 a skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det er modervirksomheden, som har forpligtelse til påse kravets overholdelse på koncernniveau, og det er modervirksomheden, som kapitalkravene stilles til på institutniveau. Det er derfor modervirksomheden, og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i modervirksomheden, som er strafsubjekt både i relation til kapitalkravene både på koncernniveau og på institutniveau.

Det er den manglende overholdelse af kapitalkravene, som kan straffes med bøde for modervirksomhed og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i modervirksomheden, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§§ 171 og 172 i lov om finansiel virksomhed:

§§ 171 og 172 fastsætter krav til pengeinstitutter, pengeinstituttholdingvirksomheder, realkreditinstitutter og realkreditinstituttholdingvirksomhed, som er modervirksomheder. Kravene i § 124, stk. 1-5, om individuelt solvensbehov, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, og § 182 om engagementer eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på virksomheden (koncernen) vil gælde på koncernniveau. Derudover vil kravene i § 149 om leasingaftaler, § 150 om lån til tegning af kapitalbeviser og § 152 om likviditet gælde på koncernniveau for pengeinstitutter og pengeinstituttholdingvirksomheder, som er modervirksomheder.

Det er den øverste modervirksomhed, som har forpligtelse til påse kravets overholdelse på koncernniveau. Det er derfor den øverste modervirksomhed, og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, som er strafsubjekt.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for den øverste modervirksomhed og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 173, stk. 1-2, og 5, fastsætter krav til fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som er modervirksomheder. Kravene i § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, om individuelt solvensbehov, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet og § 182 om engagementer eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på virksomheden (koncernen) vil gælde på koncernniveau. Derudover finder reglerne i artikel 395 i CRR om store eksponeringer anvendelse på koncernniveau for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der er modervirksomheder, og som ikke er omfattet af CRR på koncernniveau.

Det er den øverste modervirksomhed, som har forpligtelse til påse kravets overholdelse på koncernniveau. Det er derfor den øverste modervirksomhed, og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, som er strafssubjekt.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for den øverste modervirksomhed, og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 173 stk. 3 og 5, fastsætter krav om en delkonsolideret opgørelse for fondsmæglerselskaber. Det er i denne forbindelse fondsmæglerselskabet og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskabet, som er strafssubjekt.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for fondsmæglerselskabet, og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskabet, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 173, stk. 4 og 5, fastsætter, at Finanstilsynet kan bestemme, at kravene i § 170, stk. 2, og § 173, stk. 2, kan finde anvendelse i andre tilfælde, hvor en fondsmægler alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

I dette tilfælde er fondsmæglerselskabet og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskabet, som er straffesubjekt, såfremt tilsynet har truffet en beslutning i henhold til § 173, stk. 4, og meddelt denne til fondsmæglerselskabet, samt dets bestyrelse og direktion.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for fondsmæglerselskabet, og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskabet, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 174 i lov om finansiel virksomhed:

§ 174, stk. 1, fastsætter krav til investeringsforvaltningsselskaber og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, som er modervirksomheder. Kravene i § 126 a, stk. 1, 7 og 8, om individuelt solvensbehov, § 146 om aktiebesiddelse, § 147 om fast ejendom, § 156 om likviditet, § 182 om engagementer eksponeringer med virksomheder eller personer med afgørende indflydelse på virksomheden (koncernen) og artikel 395 i CRR om store eksponeringer vil gælde på koncernniveau.

Det er den øverste modervirksomhed, som har forpligtelse til påse kravets overholdelse på koncernniveau. Det er derfor den øverste modervirksomhed, og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, som er strafssubjekt.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for den øverste modervirksomhed og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den øverste modervirksomhed, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 174, stk. 2, fastsætter krav om en delkonsolideret opgørelse for investeringsforvaltningsselskaber. Det

er i denne forbindelse investeringsforvaltningsselskabet, og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet, som er straffesubjekt.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for investeringsforvaltningsselskabet og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

§ 174, stk. 3, fastsætter, at Finanstilsynet kan bestemme, at kravene i § 170, stk. 3, og § 174, stk. 1, kan finde anvendelse i andre tilfælde, hvor et investeringsforvaltningsselskab alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

I dette tilfælde er investeringsforvaltningsselskabet samt dets bestyrelse og direktion, som er straffesubjekt, såfremt tilsynet har truffet en beslutning om i henhold til § 174, stk. 3, og meddelt denne til investeringsforvaltningsselskabet, samt dets bestyrelse og direktion.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for investeringsforvaltningsselskabet og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i investeringsforvaltningsselskabet, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 175, stk. 1, fastsætter, at Finanstilsynet kan bestemme, at artikel 395 i CRR om store eksponeringer finde anvendelser for den øverste modervirksomhed, som er en finansiell holdingvirksomhed, der ikke er en fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og som ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR. For så vidt angår finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR henvises til bemærkningerne til § 170.

Det er den finansielle holdingvirksomhed, samt dens bestyrelse og direktion, som er ansvarssubjekt, såfremt Finanstilsynet har truffet en beslutning i henhold til § 175, stk. 1, og meddelt denne til virksomheden samt dens bestyrelse og direktion.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for den finansielle holdingvirksomhed og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den finansielle holdingvirksomhed, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

§ 175 a i lov om finansiell virksomhed:

Det fremgår af forslaget til ændring af § 175 a i lov om finansiell virksomhed, at koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed eller hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed, og som ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, årligt skal indberette alle eksponeringer, der udgør mere end 10 pct. af kapitalgrundlaget. Der kan fastsættes nærmere regler herom i medfør af § 175 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. For så vidt angår finansielle holdingvirksomheder og finansielle virksomheder, som ikke er omfattet af artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR henvises til bemærkningerne til § 170.

Det er den øverste finansielle holdingvirksomhed eller finansielle virksomhed samt forsikringsholdingvirksomheden, som har forpligtelse til påse kravets overholdelse på koncernniveau. Det er derfor modervirksomheden og medlemmer af bestyrelsen og direktionen i modervirksomhed, som er ansvarssubjekt.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for modervirksomheden og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i modervirksomheden, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Artikel 11 i CRR:

I henhold til artikel 11, stk. 1, i CRR finder reglerne om kapitalgrundlag, kapitalkrav, store eksponeringer og gearing anvendelse på grundlag af den konsoliderede situation for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, finansieringsinstitutter, hvis dattervirksomheder udelukkende eller ho-

vedsageligt er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst en af dattervirksomhederne er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt et finansielt konglomerat i henhold til direktiv 2002/87/EF.

Artikel 11, stk. 2. CRR omfatter endvidere koncerner, hvor pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, bliver kontrolleret af finansieringsinstitutter, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst en af dattervirksomhederne er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt finansielle konglomerater i henhold til direktiv 2002/87/EF.

Artikel 11, stk. 3 fastsætter, at moderinstituttet i Unionen, institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen og institutter kontrolleret af et blandet finansielt holdingselskab i Unionen skal opfylde kravene om likviditet på grundlag af moderinstituttets, det finansielle holdingselskabs eller det blandende finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, hvis koncernen omfatter et eller flere institutter, som er meddelt tilladelse til at levere investeringsservices og - aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6) i bilag I til direktiv 2004/39/EF. Moderinstitut i Unionen, institutter, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt holdingselskab i Unionen og konsoliderede situation er defineret i artikel 4 i CRR.

Artikel 11, stk. 4, i CRR fastsætter, at såfremt artikel 10 finder anvendelse, skal det centrale organ opfylde kravene om kapitalgrundlag, kapitalkrav, store eksponeringer, eksponering mod overført kreditrisiko, likviditet, gearing og instituttets oplysningspligter på grundlag af den konsoliderede situation for det centrale organ og dets tilknyttede institutter som helhed.

Derudover kan Finanstilsynet i henhold til artikel 11, stk. 5, i CRR beslutte, at hvis det i tilsynsøjemed er berettiget på grund af særlige risikomæssige forhold eller et instituts særlige kapitalstruktur, eller hvis Danmark ved en lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, kræve, at de strukturelt adskilte institutter opfylder kravene om kapitalgrundlag, kapitalkrav, store eksponeringer, likviditet, gearing, instituttets oplysningspligt og i afsnit VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolideret niveau.

Det er den manglende overholdelse af kravene, som kan straffes med bøde for moderselskabet og med bøde eller fængsel indtil 4 måneder for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i den pågældende virksomhed, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Artikel 26, stk. 2, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 1, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 26, stk. 2, i CRR strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende § 11 i bekendtgørelse nr. 915 af 12/09/2012 om opgørelse af basiskapital, hvor overtrædelse heraf er underlagt samme straffniveau, jf. bekendtgørelsens § 42, stk. 1. Idet bekendtgørelsens § 11 ophæves for de virksomheder, som fremover omfattes af artikel 26, stk. 2, i CRR, foreslås det med lovforslaget at videreføre samme straffniveau.

Efter artikel 26, stk. 2, i CRR kan et institut kun med den kompetente myndigheds forudgående tilladelse medregne foreløbige overskud og overskud ved årets udgang i den egentlige kernekapital, før instituttet har truffet formel afgørelse om sit endelige overskud eller tab for året.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 26, stk. 2, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 26, stk. 2, i CRR som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 31, stk. 1, litra h, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 1, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 31, stk. 1, litra h, i CRR strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Artikel 31, stk. 1, litra h, fordrer forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, for at institutter i nødssituationer kan medtage kapitalinstrumenter, der mindst opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 1, litra b-e, i CRR, i deres egentlige kernekapitalinstrumenter.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 31, stk. 1, litra h, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og gerningsindholdet i bestemmelsen er realiseret såfremt en virksomhed i egentlige kapitalinstrumenter medtager kapitalinstrumenter efter artikel 31 i CRR uden indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 31, stk. 1, litra h, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf for den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion.

Artikel 73, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 1, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 73, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter artikel 73, stk. 1, i CRR, gælder det, at kapitalinstrumenter, med hensyn til hvilke et institut efter eget valg kan foretage udlodninger i en anden form end likvide midler eller et kapitalgrundlagsinstrument, ikke kvalificeres som egentlige kernekapital-instrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, medmindre instituttet har fået den kompetente myndigheds forudgående tilladelse.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 73, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 73, stk. 1, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 92, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 1, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 92, stk. 1, strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Med forbehold af artikel 93 og 94, i CRR, skal institutter efter artikel 92, stk. 1, i CRR, til enhver tid opfylde følgende kapitalgrundlagskrav: a) en egentlig kernekapitalprocent på 4,5 pct., b) en kernekapitalprocent på 6 pct. og c) en samlet kapitalprocent på 8 pct.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 92, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af et af de tre nævnte kapitalgrundlagskrav. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 92, stk. 1, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 93, stk. 1-5, CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 1, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 93, stk. 1-5, strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Artikel 93, i CRR, omhandler krav til startkapitalkrav for institutter i fortsat drift (going concern), hvor bestemmelsens stk. 1-5 nærmere opregner niveau for krav til startkapital i forskellige situationer og på forskellige tidspunkter.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 93, stk. 1-5, i CRR, er virksomheden og medlemmer af

den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den straf handling er virksomhedens manglende overholdelse af den i stk. 1-5 nævnte startkapitalkrav. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 93, stk. 1-5, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 97, stk. 1, i CRR:

Det foreslås at indsætte CRR's artikel 97 i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Forslaget er en konsekvens af, at kravet i § 125, stk. 5, alene foreslås at finde anvendelse for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af et tilsvarende krav i CRR. Omfattet af artikel 97, stk. 1, er fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, men som dog har tilladelse til at udføre aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, samt fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at udføre aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, men som opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i CRR. Sådanne fondsmæglerselskaber kan straffes med bøde eller fængsel medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, såfremt selskaberne ikke besidder et kapitalgrundlag, som udgør mindst en fjerdedel af de faste omkostninger for det foregående år.

Artikel 394, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 145 i lov om finansiel virksomhed ophæves, idet store eksponeringer fremover reguleres i CRR. Indberetningskrav reguleres dermed af artikel 394 i CRR. Derfor ændres § 373, stk. 1. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 394, stk. 1, strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 394, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af indberetningskravene ifølge bestemmelsen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 394, stk. 1, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 395 i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 145 i lov om finansiel virksomhed ophæves, idet store eksponeringer fremover reguleres i CRR. Begrænsninger for store eksponeringer reguleres dermed af artikel 395 i CRR. Derfor ændres § 373, stk. 1. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 395 strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 395 i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af begrænsninger for store eksponeringer ifølge bestemmelsen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 395 i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 498 i CRR:

Bestemmelsen omhandler instituttets procedurer til at forhindre, at kravet om supplerende kapitalgrundlag omgås. Derfor ændres § 373, stk. 1. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 398 strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 398 i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens omgåelse af kravene om supplerende kapitalgrundlag ved overskridelse af de fastsatte grænser for eksponering i instituttets handelsbeholdning, som beregnes jf. artikel 397 i CRR. Det foreslås, at overtrædelse

af artikel 398 i CRR som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf.

Artikel 500, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 1, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 500, stk. 1, strafbelægges med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Indtil den 31. december 2017, stiller artikel 500, stk. 1, krav om, at institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, i CRR, og institutter, der anvender avancerede målemetoder, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, i CRR, til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, skal opfylde betingelserne i artikel 500, stk. 1, litra a og b.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 500, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af kapitalgrundlagskravene i litra a og b. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 500, stk. 1, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Til nr. 182 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser og bestemmelser i EU-retsakter på lovens område, der straffes med bøde. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om finansiel virksomhed foreslås ændringer i bestemmelsen, herunder indføres straf for overtrædelse af de anførte bestemmelser i CRR.

Straf efter stk. 2 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det følger af § 373, stk. 5, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekterne for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden – oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 373, stk. 2.

§ 70, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed:

Som konsekvens af, at der i § 70, stk. 1, indsættes et nyt nr. 4, og som følge af, at der i § 70 indsættes et nyt stk. 4, således at det gældende stk. 4 og stk. 5 bliver henholdsvis stk. 5 og stk. 7, ændres § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 70, stk. 1-5, skal kunne straffes med bøde. Dette medfører for så vidt angår de nye bestemmelser, at bestyrelsen for en finansiel virksomhed kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. § 70, stk. 1, nr. 4, og hvis den ikke

sikrer, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. § 70, stk. 4. Bestyrelsen kan fortsat straffes med bøde, hvis den overtræder de øvrige bestemmelser i § 70, stk. 1, nr. 1-3, stk. 2, 3 og stk. 5.

Hvis et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af det foreslåede § 80 a, vil pligten til at fastlægge en politik for mangfoldighed påhvile nomineringsudvalget, jf. det foreslåede § 70, stk. 6, og det er i så fald er det som udgangspunkt nomineringsudvalget, og ikke bestyrelsen, der kan straffes, hvis ikke udvalget har fastlagt en politik for mangfoldighed i overensstemmelse med § 80 a, stk. 3, nr. 3. I det omfang, at den manglende fastsættelse af en politik for mangfoldighed kan tilregnes bestyrelsen, vil bestyrelsen ligeledes kunne være ansvarssubjekt ved overtrædelse af bestemmelsen.

§ 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

I § 71, stk. 1, indsættes et nyt nr. 10, der, ligesom det øvrige stk. 1, er strafbelagt. Efter § 373, stk. 2, straffes overtrædelse af § 71, stk. 1, med bøde. Indsættelsen af et nyt nr. 10 i § 71, stk. 1, kræver således ikke en ændring af § 373, stk. 2, da den nye bestemmelse er omfattet af den eksisterende henvisning. Indsættelsen af et nyt nr. 10 medfører, at en finansiel virksomhed samt virksomhedens bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis virksomheden ikke har effektive former for virksomhedsstyring, herunder personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

§ 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed:

Som en konsekvens af, at der i § 71 indsættes et nyt stykke 3, ændres § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af stk. 3, skal kunne straffes med bøde. Dette medfører, at virksomheden samt virksomhedens bestyrelse og direktion omfattet af § 71, stk. 3, kan straffes med bøde, hvis virksomhedens lønpolitik, jf. stk. 1, nr. 9, samt de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-10, § 77 b, stk. 2 og 3, § 77 c og § 77 d, stk. 2 og 4, samt regler udstedt i medfør af disse regler, ikke efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau. Virksomheder omfattet af § 71, stk. 3, 1. pkt., skal desuden sikre, at aflønning af bestyrelsen og direktionen i virksomheder, der ikke er omfattet af § 77 a, stk. 1, men som indgår i en koncern med virksomheder omfattet af § 77 a, stk. 1, opfylder kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2, om, at de variable lønde dele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

§ 71 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

Forslaget om indsættelse af § 71 a, stk. 1, i § 373, stk. 2, er en konsekvens af, at der foreslås en ny § 71 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Indsættelsen medfører, at en virksomheds manglende udarbejdelse af en genopretningsplan vil kunne straffes med bøde. Ansvarssubjekter ved overtrædelse af pligten i § 71 a, stk. 1, er virksomheden samt virksomhedens bestyrelse og direktion. Det vil være en skærpende omstændighed såfremt den manglende udarbejdelse har stået på i lang tid eller hvis den manglende udarbejde sker med forsæt. Det vil endvidere være en skærpende omstændighed, hvis virksomheden har siddet et eller flere påbud om udarbejdelse af genopretningsplanen overhørigt. I medfør af det foreslåede § 71 a, stk. 3, fastsætter Finanstilsynet krav til indholdet af genopretningsplanen i § 71 a, stk. 1.

§ 75 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 75 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan en virksomhed som juridisk person samt virksomhedens bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om virksomheden har oprettet og anmeldt en

ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Ordningen skal endvidere leve op til de øvrige krav til ordningen, jf. bemærkninger til forslaget til § 75 a, jf. § 1, nr. 37, i lovforslaget. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis virksomheden har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller virksomheden har modtaget risikoplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at den ikke lever op til lovens krav, herunder hvis indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 77 a, stk. 1-7 og 10, i lov om finansiel virksomhed:

Som en konsekvens af, at dele af § 77 a, stk. 1, nyaffattes, foreslås det at ændre § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 77 a, stk. 1-7 og 10 skal kunne straffes med bøde.

Dette medfører for så vidt angår den nye bestemmelse i § 77 a, stk. 1, nr. 2, at en finansiel virksomhed, finansiel holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomhed, samt disse virksomheders bestyrelse eller direktion, kan straffes, hvis de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, overskrider 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension. Dette medfører endvidere for så vidt angår den nye bestemmelse i § 77 a, stk. 1, nr. 3, at de variable lønde til virksomhedens andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, højst må udgøre 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, og at dette kun er tilladt forudsat at alle kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a–e, er opfyldte. Dette medfører endvidere for så vidt angår præciseringen i § 77 a, stk. 1, nr. 4, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på den finansielle virksomheds, finansielle holdingvirksomheds, eller forsikringsholdingvirksomheds risikoprofil skal bestå af en balance af instrumenter. For så vidt angår ændringen til § 77 a, stk. 1, nr. 6, videreføres gældende ret i forhold til § 373, stk. 2.

Med nyaffattelsen af § 77 a, stk. 4, kan den finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed eller disse virksomheders bestyrelse eller direktion straffes med bøde, hvis virksomheden ikke sikrer sig, at udbetaling betinges af, at den pågældende, som tildeles variabel løn, ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed.

Med nyaffattelsen af § 77 a, stk. 7, kan den finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed straffes med bøde, hvis virksomhedens lønpolitik ikke skelner mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis faste og variable lønde, hvor de variable lønde skal fastsættes på grundlag af en konkret vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.

For så vidt angår § 77 a, stk. 9, der bliver stk. 10, videreføres gældende ret i forhold til § 373, stk. 2.

Den finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomheds overtrædelse af de øvrige bestemmelser i § 77 a, stk. 1, nr. 5 og 7, og stk. 2, 3, og 6 og 10, kan fortsat straffes med bøde.

§ 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed:

§ 77 b i lov om finansiel virksomhed er strafbelagt i den gældende § 373, stk. 2. Lovforslaget foreslår ikke ændringer i forhold til dette. Lovforslagets § 1, nr. 45, medfører dog en ændring af § 77 b, stk. 1, hvorefter det foreslås at tilføje til § 77 b, stk. 1, at der alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen, hvis dette er berettiget. Ændringen medfører, at en finansiel virksomhed, finansiel holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed, samt disse virksomheders bestyrelse og direktion, tillige kan straffes med bøde, hvis virksomhederne overtræder bestemmelsen om, at der alene må tildeles og udbetales variabel løn til virksomhedens bestyrelse og direktion, hvis det er berettiget. Den

finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed samt disse virksomheders bestyrelse og direktion kan fortsat straffes med bøde, hvis den ikke overholder de øvrige bestemmelser i § 77 b.

§ 77 c, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed:

§ 77 c i lov om finansiel virksomhed er strafbelagt i den gældende § 373, stk. 2. Lovforslaget foreslår ikke ændringer i forhold til dette. Lovforslagets § 1, nr. 46 og 47, medfører dog ændringer af § 77 c, stk. 4, 3. pkt., og stk. 5. Dette medfører for så vidt angår den ændrede bestemmelse i § 77 c, stk. 4, 3. pkt., at bestyrelsen, herunder de bestyrelsesmedlemmer, der er medlem af aflønningsudvalget, kan straffes med bøde, hvis aflønningsudvalget i det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning ikke også varetager offentlighedens interesser. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, samt bestyrelsen, herunder de bestyrelsesmedlemmer, der er medlem af aflønningsudvalget, i disse virksomheder kan fortsat straffes med bøde, hvis ikke overholder de øvrige bestemmelser i § 77 c.

Endvidere medfører ændringen for så vidt angår den nye § 77 c, stk. 5, at en finansiel virksomhed, finansiel holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed med medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne om medarbejderrepræsentation i selskabslovens kapitel 8 kan straffes med bøde, hvis virksomheden ikke sikrer, at mindst én af disse medarbejderrepræsentanter er medlem af aflønningsudvalget.

§ 77 d, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed:

Som en konsekvens af, at § 77 d, stk. 1, nyaffattes, og at § 77 d, stk. 3, ændres, ændres § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 77 d, stk. 1-3, skal kunne straffes med bøde.

Dette medfører for så vidt angår den ændrede bestemmelse i § 77 d, stk. 1, at den finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed samt disse virksomheders bestyrelse og direktion skal kunne straffes med bøde, hvis virksomheden ikke sikrer, at den har godkendt virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

For så vidt angår ændringen af § 77 d, stk. 3, skal en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed samt disse virksomheders bestyrelse og direktion kunne straffes med bøde, hvis virksomheden i sin årsrapport undlader at offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende medlem som led i dette hverv har optjent i samme regnskabsår.

Der foreslås ikke ændringer vedrørende § 77 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Formanden for bestyrelsen i en finansiel virksomhed, finansiel holdingvirksomhed, eller forsikringsholdingvirksomhed kan fortsat straffes med bøde, hvis formanden ikke overholder § 77 d, stk. 2.

§ 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2:

Som konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås at indføre § 80 a, § 80 b og § 80 c, foreslås at ændre § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Dette medfører for så vidt angår § 80 a, stk. 1, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmægler-selskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, samt virksomhedens bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis virksomheden ikke nedsætter et nomineringsudvalg.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 a, stk. 2, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 a,

stk. 1, samt disse virksomheders bestyrelse, kan straffes med bøde, hvis formanden eller medlemmerne af nomineringsudvalget ikke er medlemmer af bestyrelsen i den pågældende virksomhed.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 a, stk. 3, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 a, stk. 1, samt bestyrelsen og nomineringsudvalget kan straffes med bøde, hvis udvalget ikke i overensstemmelse med stk. 3 foreslår kandidater til valg til bestyrelsen, opstiller måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejder en politik for, hvordan måltallet opnås, fastlægger en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, løbende og mindst en gang årligt vurderer bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapporterer samt fremsætter anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse, løbende og mindst en gang årligt vurderer, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 64 og rapporterer samt fremsætter anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse og løbende gennemgår bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætter anbefalinger til bestyrelsen herom.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 a, stk. 4, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 a, stk. 1, samt bestyrelsen og nomineringsudvalget kan straffes med bøde, hvis udvalget ikke i forbindelse med indstilling af kandidater til bestyrelsen i henhold til § 80 a, stk. 3, nr. 1, udarbejder en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angiver den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 a, stk. 5, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 a, stk. 1, samt bestyrelsen og nomineringsudvalget kan straffes med bøde, hvis udvalget ikke løbende som led i varetagelsen af sine opgaver tager hensyn til behovet for at sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 a, stk. 6, at et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab 1, samt disse virksomheders bestyrelse og direktion, kan straffes med bøde, hvis virksomhederne ikke sikrer, at dets nomineringsudvalg har tilstrækkelige økonomiske ressourcer, herunder til ekstern rådgivning.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 b, stk. 1, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, samt disse virksomheders bestyrelse og direktion, kan straffes med bøde, hvis de ikke nedsætter et risikoudvalg.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 b, stk. 2, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 b, stk. 1, samt virksomhedernes bestyrelse, kan straffes med bøde, hvis formanden eller medlemmerne af risikoudvalget ikke er medlemmer af bestyrelsen i den pågældende virksomhed, eller hvis formanden eller medlemmerne af risikoudvalget ikke har den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 b, stk. 3, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 b, stk. 1, samt virksomhedernes bestyrelse og risikoudvalg, kan straffes med bøde, hvis risikoudvalget ikke i overensstemmelse med stk. 3 rådgiver bestyrelsen om virksomhedens overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og strategi, bistår bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen, vurderer, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I handler med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, samt udarbejder forslag til afhjælpning, såfremt produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil og

vurderer, om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 b, stk. 5, at finansielle virksomheder omfattet af § 80 b, stk. 1, samt virksomhedernes bestyrelse og risikoudvalg, kan straffes med bøde, hvis risikoudvalget ikke løbende vurderer og beslutter typen, mængden, og frekvensen af information fra virksomheden, der skal tilgå udvalget.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 c, stk. 1, , at finansielle virksomheder, samt bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, der har en hjemmeside, kan straffes med bøde, hvis den finansielle virksomhed ikke offentliggør oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c, § 80 a, stk. 1 og stk. 3, nr. 3, i det omfang, de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Ændringen medfører for så vidt angår § 80 c, stk. 2, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, samt bestyrelsen og direktionen i disse virksomheder, kan straffes med bøde, hvis virksomheden har en hjemmeside, og virksomheden ikke offentliggør oplysninger om, hvorledes virksomheden fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med virksomhedens ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

§ 152 c, stk. 1:

Den foreslåede ændring af »§ 152 c, stk. 2« til »§ 152 c, stk. 1« er en konsekvens af, at det med lovforslaget foreslås, at ophæve § 152 c, stk. 1. Der er således tale om en videreførelse af gældende ret, i forhold til at overtrædelse af § 152 c, stk. 1, straffes med bøde.

§ 152 d, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed:

Den foreslåede ændring af »§ 152 d, stk. 1 og 2« til: »§ 152 d, stk. 1« er en konsekvens af, at det med lovforslaget foreslås at nyaffatte § 152 d, stk. 1, samt at ophæve § 152 d, stk. 2.

Den foreslåede § 152 d, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed fastsætter, at pengeinstitutter, som yder lån sikret ved tinglyst pant og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder for de løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Det er den manglende overholdelse af kravene til løbetider og afdragsprofiler, som kan straffes med bøde for pengeinstituttet.

§ 312 i lov om finansiell virksomhed:

Som konsekvens af, at der indføres en ny § 312, ændres § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår det, at overtrædelse af § 312 straffes med bøde. Dette medfører, at systemisk vigtige finansielle institutter og globale systemisk vigtige finansielle institutter, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke i de 2 seneste regnskabsår i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte på balancetidspunktet, kan straffes med bøde, hvis de ikke nedsætter et aflønningsudvalg, et nomineringsudvalg og et risikoudvalg i overensstemmelse med reglerne herom i §§ 77 c, 80 a og 80 b.

§ 313, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed:

Som konsekvens af, at der indføres en ny § 313, ændres § 373, stk. 2. Det foreslås, at en virksomhed omfattet af § 313, stk. 1, der tillader at en eller flere personer, der ikke overholder § 313, stk. 1, bliver eller forbliver medlem af bestyrelsen, kan straffes med bøde.

§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., i lov om finansiell virksomhed:

Den foreslåede ændring af »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt.,

og stk. 3, 1.-7. pkt.« er en konsekvens af, at det med lovforslaget foreslås, at indsætte et nyt stk. 2 efter stk. 1 i § 354 i lov om finansiel virksomhed. Der er således tale om en videreførelse af gældende ret, i forhold til at overtrædelse af § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., i lov om finansiel virksomhed straffes med bøde.

Artikel 28, artikel 51, jf. artikel 52, og artikel 63, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 28, artikel 51, jf. artikel 52 og artikel 63, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 28, artikel 51, jf. artikel 52 og artikel 63, i CRR, opstiller betingelserne for at kapitalinstrumenter kvalificeres som henholdsvis egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

Strafssubjekterne for overtrædelse af artikel 28, artikel 51, jf. artikel 52 og artikel 63, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens udbetaling til indehavere af kapitalinstrumenter, der indgår i virksomhedens kapitalgrundlag, og hvor artikel 28, artikel 51, jf. artikel 52 og artikel 63, i CRR, forbyder sådanne udbetalinger, hvis kapitalinstrumenterne skal kvalificeres som henholdsvis egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

Artikel 41, stk. 1, litra b, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 41, stk. 1, litra b, i CRR, strafbelægges med bøde.

Efter artikel 36, stk. 1, litra e, i CRR, skal institutter foretage fradrag i egentlige kernekapitalposter for deres balanceførte aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser. Hertil angiver artikel 41, stk. 1, i CRR, at med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra e, i CRR, reduceres værdien af de aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes med værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som instituttet har uindskrænket ret til at anvende med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse, jf. bestemmelsens litra b.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 41, stk. 1, litra b, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 49, stk. 1, litra c og artikel 471, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 49, stk. 1, litra c, og artikel 471, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 49, stk. 1, i CRR angiver, at med henblik på opgørelse af kapitalgrundlaget på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau, når de kompetente myndigheder stiller krav om eller tillader, at institutter anvender metode, 1, 2, eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne ikke at fratrække besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvori moderinstituttet, det finansielle moderholdingselskab eller det blandede finansielle moderholdingselskab eller institut har en væsentlig investering, forudsat at bl.a. betingelsen i litra c, som fordrer at instituttet har fået de kompetente myndigheds forudgående tilladelse, er opfyldt.

Artikel 471 i CRR er en overgangsregel til artikel 49, stk. 1, i CRR. Artikel 471, stk. 1, i CRR, angiver, at uanset artikel 49, stk. 1, i CRR, så kan kompetente myndigheder i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2022 tillade institutter ikke at fradrage aktiebeholdninger i forsikringsselskaber,

genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt, jf. bestemmelsens litra a-e.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 49, stk. 1, litra c, og artikel 471, stk. 1, i CRR, er medlemmer af virksomheden samt virksomhedens bestyrelse og direktion, og de strafbetingende handlinger er manglende indhentelse af de nævnte tilladelser fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR, strafbelægges med bøde.

Efter artikel 52, stk. 1, litra n, i CRR, gælder det, at i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes hovedstol ved en udløsende hændelse nedskrives permanent eller midlertidigt, eller instrumenterne skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, for at kapitalinstrumenterne kvalificeres som hyrbide kernekapitalinstrumenter. Artikel 54, stk. 1, i CRR, som omhandler nedskrivning eller konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter, angiver, at med henblik på anvendelse af artikel 52, stk. 1, litra n, i CRR, så gælder det efter artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR, at når en udløsende hændelse indtræffer, skal institutterne omgående underrette de kompetente myndigheder herom, og nedskrive instrumenternes hovedstol eller omgående og inden for en måned konvertere instrumenterne til egentlige kernekapitalinstrumenter.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR, er medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og de strafbetingende handlinger er manglende underretning af Finanstilsynet og/eller manglende nedskrivning eller konvertering af instrumenterne. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR, strafbelægges med bøde.

Efter artikel 52, stk. 1, litra n, i CRR, gælder det, at i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes hovedstol ved en udløsende hændelse nedskrives permanent eller midlertidigt, eller instrumenterne skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, for at kapitalinstrumenterne kvalificeres som hyrbide kernekapitalinstrumenter. Artikel 54, stk. 1, i CRR, som omhandler nedskrivning eller konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter, angiver, at med henblik på anvendelse af artikel 52, stk. 1, litra n, i CRR, så gælder det efter artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR, at når en udløsende hændelse indtræffer, skal institutterne omgående underrette de kompetente myndigheder herom, og nedskrive instrumenternes hovedstol eller omgående og inden for en måned konvertere instrumenterne til egentlige kernekapitalinstrumenter.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 54, stk. 5, litra a og c, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og de strafbetingende handlinger er manglende underretning af Finanstilsynet og/eller manglende nedskrivning eller konvertering af instrumenterne. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 73, stk. 6, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 73, stk. 6, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 73, stk. 6, i CRR, stiller krav om, at institutterne indberetter og offentliggør de brede markedsindeks, som deres kapitalinstrumenter afhænger af.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 73, stk. 6, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens undladelse af at indberette de nævnte oplysninger til Finanstilsynet eller virksomhedens undladelse af at offentliggøre de nævnte oplysninger. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 76, stk. 2, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 76, stk. 2, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 76, stk. 2, i CRR, fordrer forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, for at et institut kan anvende et konservativt skøn over sin underliggende eksponering for de kapitalinstrumenter, der indgår i indeksene, som et alternativ til, at det beregner sin eksponering for kapitalinstrumenterne i bestemmelsens litra a og/eller litra b.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 76, stk. 2, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 77 i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 77, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 77, i CRR, fordrer forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, for at et institut kan reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet på en måde, som er tilladt i henhold til gældende national lovgivning eller førtidsindfri, indfri ved udløb, tilbagebetale eller genkøbe hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter før det kontraktlige forfaldstidspunkt.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 77, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 99, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 99, stk. 1, strafbelægges med bøde. Efter artikel 99, stk. 1, i CRR, som omhandler indberetning vedrørende kapitalgrundlagskrav og regnskabsdata, skal institutters indberetning til de kompetente myndigheder vedrørende de i artikel 92 i CRR, fastsatte krav foretages mindste hvert halve år.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 99, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af indberetningskravet. Det er en skærpende omstændighed såfremt der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse

Artikel 101, stk. 1 og 2, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 101, stk. 1 og 2, i CRR strafbelægges med bøde.

Efter artikel 101, stk. 1, i CRR, skal institutter hvert halve år indberette data som angivet i bestemmelsens litra a-f, til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret for.

Efter artikel 101, stk. 2, i CRR, skal instituttet indberette de i artikel 101, stk. 1, nævnte oplysninger til Finanstilsynet. Hvis et institut har en filial i en anden medlemsstat, skal dataene vedrørende denne filial også indberettes til de kompetente myndigheder i værtslandet. Dataene indberettes særskilt for hvert af de ejendomsmarkeder i Den Europæiske Unionen, som det pågældende institut er eksponeret for.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 101, stk. 1 og 2, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af indberetningskravet. For så vidt angår en filial i en anden medlemsstat er filialbestyreren tillige ansvarssubjekt i forhold til indberetning af dataene vedrørende denne filial til de kompetente myndigheder i værtslandet. Det er en skærpende omstændighed såfremt der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse.

Artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 113, i CRR, som omhandler beregning af risikovægtede eksponeringer, angiver i stk. 1, at ved beregning af risikovægtede eksponeringer anvendes risikovægte for alle eksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget, i henhold til afdeling 2, i CRR. Artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, i CRR, fordrer forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, dog med undtagelse af eksponeringer, som medfører egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, for at et institut kan beslutte ikke at anvende kravene i artikel 113, stk. 1, i CRR, på eksponeringer mod modparter, hvormed instituttet har indgået en institutsikringsordning, som er en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og navnlig sikrer deres likviditet og solvens for at undgå konkurs, når det er nødvendigt.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 129, stk. 3 og 7, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 129, stk. 3 og 7, i CRR, strafbelægges med bøde.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 129, stk. 3 og 7, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er.

Artikel 221, stk. 1 og 2, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 221, stk. 1 og 2, i CRR, strafbelægges med bøde.

Det fremgår af artikel 221, stk. 1, i CRR, at med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse,

kan institutterne som et alternativ til tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater til beregning af den fuldt justerede eksponeringsværdi (E*), som er resultatet af anvendelsen af en anerkendt rammeaftale om netting, der omfatter genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner bortset fra transaktioner i derivater, benytte en metode med interne modeller, hvor der tages hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting, samt de pågældende instrumenters likviditet. Efter artikel 221, stk. 2, kan institutterne også, med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse, anvende deres interne modeller i forbindelse med margenlån, hvis disse transaktioner er omfattet af en bilateral rammeaftale om netting, der opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 7, i CRR.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 221, stk. 1 og 2, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af de nævnte forudgående tilladelser fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, i CRR, strafbelægges med bøde.

Det fremgår af artikel 256, stk. 6, første afsnit, i CRR, at ved securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse for detaileksponeringer, der er uforpligtende og kan annulleres betingelsesløst uden forudgående varsel, skal institutterne, når førtidsindfrielsen udløses af, at mer-spreadet falder til et nærmere angivet niveau, sammenligne mer-spreadet for en periode på tre måneder med det niveau for mer-spread, hvor det kræves, at mer-spreadet registreres. Af artikel 256, stk. 7, første afsnit, i CRR, fremgår, at når der er tale om securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse i detaileksponeringer, som er uforpligtende og betingelsesløst opsigelige uden varsel, og hvor førtidsindfrielsen udløses af en kvantitativ værdi for noget andet end det 3-måneders gennemsnitlige mer-spread, kan institutterne med de kompetente myndigheders tilladelse benytte en behandling, der ligger tæt op ad den, der er fastsat i stk. 6, til bestemmelse af den indikerede konverteringsfaktor.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 259, stk. 1, litra b og e, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 259, stk. 1, litra b og e, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 259, stk. 1, i CRR, lister et hierarki af metoder, som institutter skal følge, hvor litra b og e angiver følgende:

b) For en ikke-ratet position kan instituttet anvende tilsynsformelmetoden i artikel 262, i CRR, hvis det kan udarbejde estimater af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdien og LGD som input til tilsynsformelmetoden i overensstemmelse med kravene til estimering af disse parametre efter den interne ratingbaserede metode, jf. afdeling 3, i CRR. Andre institutter end det eksponeringsleverende institut kan kun benytte tilsynsformelmetoden med de kompetente myndigheders forudgående tilladelse, idet denne kun gives, når instituttet opfylder betingelsen i første punktum i nærværende.

e) Et institut kan uanset litra d, og med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladel-

se beregne risikovægten for en ikke-ratet position inden for et ABCP-program i henhold til artikel 253 eller 254, i CRR, hvis den ikke-ratede position ikke er et gældsbevis og henhører under anvendelsesområdet for den interne vurderingsmetode, som der søges om tilladelse til. De aggregerede eksponeringsværdier, der behandles efter denne undtagelse, må ikke være væsentlige og under ingen omstændigheder mindre end 10 pct af de aggregerede eksponeringsværdier, der behandles af instituttet efter den interne vurderingsmetode. Instituttet ophører med at anvende denne, når tilladelsen til den relevante interne vurderingsmetode er blevet nægtet.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 259, stk. 1, litra b og e, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den straffebetingende handling er manglende indhentelse af de nævnte forudgående tilladelser fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 262, i CRR, omhandler tilsynsformelmetoden, hvor bestemmelsens stk. 2, 2. afsnit angiver, at for securitiseringer, hvor alle securitiserede eksponeringer i det væsentligste er detaileksponeringer, kan institutter, hvis den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, benytte tilsynsformelmetoden med følgende forenklinger: $h=0$ og $v=0$, forudsat at det faktiske antal eksponeringer ikke er lavt, og at eksponeringerne ikke er stærkt koncentreret.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den straffebetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte tilladelse fra Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, i CRR, strafbelægges med bøde.

Det fremgår af artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, i CRR, at når det ikke er muligt for instituttet at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen for de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, kan et institut undtagelsesvis og med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse midlertidigt anvende metoden i artikel 263, stk. 3, i CRR, til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen for en ikke-ratet securitiseringsposition i form af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 1, i CRR. Institutterne skal underrette de kompetente myndigheder om den brug, de gør af første punktum, sammen med deres begrundelse og den forventede anvendelsesperiode.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den straffebetingende handling er manglende indhentelse af den nævnte tilladelse fra Finanstilsynet eller manglende underretning til Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 393 i CRR:

Bestemmelsen omhandler instituttets evne til at identificere og forvalte store eksponeringer. Der er bestemmelser om krav til virksomhedsstyring i lov om finansiel virksomhed, hvor overtrædelse strafbelægges med bøde i medfør af § 373, stk. 2. Det foreslås derfor, at § 373, stk. 2, ændres, så overtrædelse af artikel 393 i CRR strafbelægges med bøde.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 393 i CRR, er virksomheden og medlemmer af den

pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af krav til indretning og evne til at identificere og forvalte store eksponeringer.

Artikel 394, stk. 2, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 145 i lov om finansiel virksomhed ophæves, idet store eksponeringer fremover reguleres i CRR. Indberetningskrav reguleres dermed af artikel 394 i CRR. Derfor ændres § 373, stk. 2. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 394, stk. 2, strafbelægges med bøde.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 394, stk. 2, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende overholdelse af de yderligere indberetningskrav, som følger af bestemmelsen, udover indberetningskrav ifølge artikel 394, stk. 1. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 394, stk. 1, i CRR, som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselstraf. Overtrædelse af artikel 394, stk. 2, indebærer således ifølge forslaget en mildere straf end overtrædelse af artikel 394, stk. 1.

Artikel 405, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 405, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 405, stk. 1, CRR fastsætter betingelser for, hvornår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I må være eksponeret for kreditrisikoen ved securitiseringspositioner. Forslaget medfører, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I samt disse virksomheders bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, såfremt virksomheden er eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition uden at opfylde betingelser fastsat i artikel 405, stk. 1.

Artikel 412, stk. 1 og 2, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 412, stk. 1 og 2, i CRR straffes med bøde. Der skal som udgangspunkt være tale om, at en virksomhed gentagne gange eller konsekvent ikke besidder tilstrækkelige mængder likvide midler til at dække eventuelle ubalancer i en stresssituation for, at der er tale om en overtrædelse af artikel 412, stk. 1. Såfremt en virksomhed gentagne gange eller konsekvent ikke besidder tilstrækkelige mængder likvide midler kan virksomheden samt virksomhedens bestyrelse og direktion straffes med bøde. Virksomheden samt virksomhedens bestyrelse og direktion vil tillige kunne straffes med bøde, såfremt virksomheden foretager dobbelttælling af indgående pengestrømme og likvide aktiver, hvilket er en overtrædelse af artikel 412, stk. 2, i CRR.

Artikel 415, stk. 1 og 2, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 415, stk. 1 og 2, i CRR straffes med bøde. Dette betyder, at manglende opfyldelse af de i artikel 415, stk. 1 og 2 opsatte likviditetsrapporteringskrav skal kunne straffes med bøde. Det medfører at virksomheden samt bestyrelsen eller direktionen i en af artikel 415, stk. 1 og 2 omfattet virksomhed kan straffes med bøde, såfremt virksomheden ikke overholder de i artikel 415, stk. 1 og 2 opsatte rapporteringskrav på likviditet. Skærpende omstændigheder herfor omfatter gentagen manglende opfyldelse af rapporteringskravet. Formildende omstændigheder omfatter kortvarende manglende overholdelse af de i artikel 415, stk. 1 og 2 opsatte rapporteringskrav.

Artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, og artikel 499, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, og artikel 499, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, i CRR, stiller krav om, at institutterne indberetter alle nødvendige oplysninger vedrørende gearingsgraden og dens komponenter i overensstemmelse med

artikel 429 samt med henblik på forberedelsen af de i artikel 511 nævnte rapporter, til de kompetente myndigheder.

Artikel 499 i CRR, er en overgangsbestemmelse til artikel 429 og 430, i CRR. Artikel 499, stk. 1, i CRR, angiver, at uanset artikel 429 og 430, i CRR, så skal institutterne, i perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2021, beregne og indberette gearingsgraden under anvendelse af begge følgende størrelser som kapitalmål: a) kernekapital og b) kernekapital med de undtagelser, der er fastlagt i bestemmelsen.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 430, stk. 1, 1. og 2. afsnit, og artikel 499, stk. 1, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens undladelse af at beregne og indberette de nævnte oplysninger til Finanstilsynet, eller virksomhedens undladelse af at offentliggøre de nævnte oplysninger. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 431, stk. 1, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 431, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 431, stk. 1, i CRR stiller krav om, at et institut omfattet af CRR skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i ottende del, afsnit II, i CRR, som omhandler tekniske kriterier vedrørende gennemsigtighed og offentliggørelse, jf. dog artikel 432 i CRR. I medfør af artikel 432 i CRR kan institutterne undlade at offentliggøre en eller flere af de oplysninger, der er anført i ottende del, afsnit II, i CRR, hvis den information der formidles ved sådan offentliggørelse, ikke kan betragtes som væsentlig. Det fremgår af artikel 432, 1. afsnit, at undtagelsen i artikel 432 ikke finder anvendelse på oplysninger omhandlet i artikel 435, stk. 2, litra c, artikel 437 og 450 i CRR.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 431, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, og artikel 451, stk. 1, i CRR.

Nedenfor behandles de enkelte bestemmelser i ottende del, afsnit II, i CRR, som omhandler de oplysninger som artikel 431, stk. 1, fordrer offentliggørelse af.

Artikel 431, stk. 3, i CRR:

Det foreslås at overtrædelse af artikel 431, stk. 3, i CRR, straffes med bøde.

Forslaget betyder at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, samt disse virksomheders bestyrelse og direktion, kan straffes med bøde såfremt virksomhederne overtræder artikel 431, stk. 3, i CRR. Det følger af artikel 431, stk. 3, at virksomhederne skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i ottende del i CRR omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol af oplysningerne og offentliggørelseshyppigheden. Virksomhederne skal også have politikker for vurdering af, hvorvidt de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af virksomhedernes risikoprofil.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 431, stk. 3, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion.

Artikel 433, stk. 1, 1.-3. afsnit, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 433, stk. 1, 1.-3. afsnit, i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 433, stk. 1, 1. - 3. afsnit, i CRR omhandler offentliggørelseshyppighed og stiller krav om, hvor ofte

institutterne skal offentliggøre oplysningerne i ottende del i CRR samt et krav om, at institutterne skal vurdere behovet for at offentliggøre oplysningerne hyppigere.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 433, stk. 1, 1.-3. afsnit, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion.

Artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt. og afsnit 2, 2. pkt., i CRR omhandler medier til offentliggørelse af oplysningerne i ottende del i CRR og stiller krav om, at så vidt det er muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie eller på ét sted. Og hvis de samme oplysninger offentliggøres via to eller flere medier skal der indsættes henvisninger. Yderligere, hvis ikke oplysningerne er indeholdt i regnskaberne skal det angives i regnskaberne, hvor de kan findes.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt. og afsnit 2, 2. pkt., i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger på den krævede måde i artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., i CRR.

Artikel 435 i CRR, jf. artikel 431, stk. 1:

Som konsekvens af, at artikel 435 i CRR pålægger institutter omfattet af forordningen at offentliggøre en række oplysninger, herunder oplysninger om at institutterne skal offentliggøre deres risikostyringsmålsætninger og risikostyringspolitik for hver enkelt risikokategori, herunder blandt andet offentliggørelse af strategier og procedurer til styring af de pågældende risici samt omfanget og arten af systemer til risikorapportering og risikomåling, jf. artikel 435, stk. 1, i CRR, og om oplysninger om ledelsessystemer, jf. artikel 435, stk. 2, i CRR, foreslås det at ændre § 373, stk. 2. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af artikel 435 i CRR straffes med bøde.

Artikel 435, stk. 1, stiller krav om, at institutterne skal offentliggøre deres risikostyringsmålsætninger og risikostyringspolitik for hver enkelt risikokategori, herunder blandt andet offentliggørelse af strategier og procedurer til styring af de pågældende risici samt omfanget og arten af systemer til risikorapportering og risikomåling.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 435, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i artikel 435, stk. 1, i CRR.

Ændringen medfører for så vidt angår artikel 435, stk. 2, at et institut omfattet af CRR samt instituttets bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke offentliggør oplysninger om antallet af bestyrelsesposter, som indehaves af medlemmerne af instituttets bestyrelse, instituttets ansættelsespolitik for medlemmerne af direktionen, hvis instituttet har en sådan ansættelsespolitik, og oplysninger om medlemmerne af bestyrelsens og direktionens viden, faglige kompetencer og ekspertise. Ændringen medfører endvidere for så vidt angår artikel 435, stk. 2, at et institut omfattet af CRR samt instituttets bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke offentliggør instituttets politik for mangfoldighed for så vidt angår den del af politikken, der handler om udvælgelsen af medlemmer til bestyrelsen, politikken målsætninger, oplysninger om, i hvilket omfang målsætningerne er blevet opfyldt, oplysninger om, hvorvidt instituttet har nedsat et risikoudvalg, oplysninger om antallet af gange, der har været møde i risikoudvalget og en beskrivelse af informationsstrømmen vedrørende risiko til bestyrelsen. Et institut omfattet af CRR samt instituttets bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke regelmæssigt og mindst én gang om året ajourfører disse oplysninger.

Artikel 436, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 436 i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 436 stiller krav om, at institutterne offentliggør oplysninger om anvendelsesområdet for kravene i CRR, herunder blandt andet navnet på instituttet, en oversigt over forskellene i konsolideringsgrundlaget med en kortfattet beskrivelse af enhederne, alle nuværende eller uforudsete konkrete, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetalinger mellem moderselskabet og dets datterselskaber.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 436 i CRR er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i artikel 436, i CRR.

Artikel 437, stk. 1, artikel 438 og artikel 440, stk. 1, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 437, stk. 1, artikel 438 og artikel 440, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 437, stk. 1, artikel 438 og artikel 440, stk. 1, i CRR, stiller krav om, at et institut offentliggør en række oplysninger vedrørende henholdsvis sit kapitalgrundlag, instituttets overholdelse af kapitalkravene i 73 og 92, samt instituttets overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer.

Strafsubjekterne for overtrædelse af artikel 437, stk. 1, artikel 438 og artikel 440, stk. 1, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens undladelse af at offentliggøre de pågældende oplysninger. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 439, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 439 i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 439 i CRR stiller krav om, at institutterne offentliggør oplysninger om eksponering mod modpartsrisiko, som beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, i CRR, herunder blandt andet en redegørelse for den metodologi, som danner grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser, de politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver samt redegørelse for de politikker, der gælder for »wrong-way« krediteksponeringer,

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 439 i CRR er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i artikel 439 i CRR.

Artikel 441, stk. 1, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 441, stk. 1, i CRR strafbelægges med bøde.

Artikel 441, stk. 1, i CRR, stiller krav om, at institutter, der er identificeret som globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), på årsbasis offentliggør værdierne af de indikatorer, som anvendes til at beregne institutternes tal i overensstemmelse med den metode til identifikation, der er omhandlet i artikel 131 i CRD IV. Der henvises til lovforslagets § 310, i lov om finansiel virksomhed, der implementerer artikel 131 i relation til identifikation af G-SIFI.

Strafsubjekterne for overtrædelse af artikel 441, stk. 1, i CRR, er medlemmer af det pågældende G-SIFIs bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er G-SIFIets undladelse af at offentliggøre de pågældende oplysninger. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 442, 445, 447 og 449, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 442, 445, 447 og 449 i CRR, strafbelægges med bøde.

Artikel 442, 445, 447 og 449, i CRR, stiller krav om, at et institut offentliggør en række oplysninger vedrørende henholdsvis instituttets eksponeringer mod kreditrisiko og udvandringsrisiko, instituttets krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i artikel 92, stk. 3, litra b og c, når instituttet beregner sit kapitalgrundlagskrav i henhold til disse bestemmelser, instituttets eksponeringer mod aktier mv., der ikke indgår i handelsbeholdningen samt hvor et institut beregner risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, eller kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 337 eller 338 en række oplysninger, separat for poster, der henholdsvis indgår eller ikke indgår i handelsbeholdningen.

Strafsubjekterne for overtrædelse af artikel 442, 445, 447 og 449, i CRR, er medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens undladelse af at offentliggøre de pågældende oplysninger. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelser er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 444, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 444, i CRR, strafbelægges med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Artikel 444 i CRR stiller krav om, at institutter, som beregner deres risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, i CRR, for hver af de eksponeringsklasser der er nævnt i artikel 112, i CRR, skal offentliggøre en række oplysninger, herunder blandt andet navnene på de ECAI'er og eksponeringskreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer, eksponeringsklasserne, som de enkelte ECAI'er og ECA'er anvendes til samt en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger til poster udenfor handelsbeholdningen.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 444, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i art. 444, i CRR.

Artikel 446, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 446 i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 446 i CRR omhandler operationel risiko, og stiller krav om, at institutterne offentliggør de metoder til vurdering af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, som finder anvendelse for instituttet. Herunder en beskrivelse af eventuelle avancerede målemetoder baseret på deres egne målingssystemer for operationel risiko som beskrevet i artikel 312, stk. 2, i CRR, som instituttet anvender samt en redegørelse for relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i instituttets målmetode. Hvis der sker en delvis anvendelse, skal omfanget og dækningen af de forskellige anvendte metoder beskrives.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 446, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i art. 446, i CRR.

Artikel 448, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 448 i CRR strafbelægges med bøde. Artikel 448 omhandler eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen og stiller krav om, at institutter offentliggør en visse oplysninger om deres eksponering mod renterisici i positioner, som ikke indgår i deres handelsbeholdning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 448 i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i art. 448 i CRR.

Artikel 450, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Som konsekvens af ikrafttræden af CRR foreslås det, at artikel 450 i CRR pålægger institutter omfattet af CRR at offentliggøre en række oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil straffes med bøde. Ændringen medfører, at et institut omfattet af CRR samt instituttets bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke offentliggør oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af lønpolitikken samt antallet af møder, som afholdes af bestyrelsen, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt aflønningsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af lønpolitikken, og de relevante berørte parter rolle. Ændringen medfører endvidere, at et institut omfattet af CRR samt instituttet bestyrelse og direktion kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke for bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, offentliggør oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater, oplysninger om de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om hvilke kriterier, der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og optjeningskriterier, oplysninger om forholdet mellem fast og variabel løn fastsat i henhold til § 77 a, stk. 1, nr. 1-3, i lov om finansiel virksomhed, oplysninger om hvilke resultatkriterier, der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter, oplysninger om de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikkepekuniære fordele og samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområde. Ændringen medfører derudover, at et institut omfattet af CRR, samt instituttets bestyrelse og direktion, kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke offentliggør samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter bestyrelsen og direktionen og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, med angivelse af lønsummen i regnskabsåret fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere, med angivelse af den variable løns størrelse og form fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter eller andet, med angivelse af størrelsen af den udestående udskudte aflønning fordelt på optjente og ikkeoptjente andele, med angivelse af størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer, med angivelse af nye nyansættelses- og fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, og antallet af modtagere af sådanne udbetalinger, og med angivelse af størrelsen af de fratrædelsesgodtgørelser, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er tildelt til en enkelt person. Ændringen medfører også, at et institut omfattet af CRR, samt instituttets bestyrelse og direktion, kan straffes med bøde, hvis instituttet ikke for bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, offentliggør oplysninger om antallet af personer, der aflønnes med 1 mio. euro eller derover pr. regnskabsår, opdelt i lønintervaller på 500.000 euro ved lønninger på mellem 1 mio. og 5 mio. euro og opdelt i lønintervaller på 1 mio. euro ved lønninger på 5 mio. euro og derover.

Artikel 451, stk. 1, jf. artikel 431, stk. 1, i CRR:

Det foreslås, at overtrædelse af artikel 451, stk. 1, i CRR, strafbelægges med bøde. Artikel 451, stk. 1, i CRR, stiller krav om, at institutterne offentliggør en række oplysninger om deres gearingsgrad som beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og deres styring af risikoen for overdreven gearing.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 451, stk. 1, i CRR, er virksomheden og medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er virksomhedens manglende offentliggørelse af de krævede oplysninger i art. 451, stk. 1, i CRR.

Det følger af artikel 451, stk. 2, i CRR, at EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge en ensartende model for offentliggørelse af oplysninger, som

omhandlet i artikel 451, stk. 1, i CRR, og en vejledning i, hvordan denne model anvendes. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i omtalte gennemførelsesmæssige tekniske standarder, jf. artikel 451, stk. 2, 3. afsnit, i CRR.

Artikel 492, stk. 2-4, i CRR:

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 492, stk. 2-4, i CRR, straffelægges med bøde.

Artikel 492 i CRR omhandler overgangsbestemmelser vedrørende offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 492, stk. 2-4, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og de straffebetingende handlinger er manglende offentliggørelse af de i bestemmelsen nævnte oplysninger eller supplerende oplysninger. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Artikel 501, stk. 3, i CRR

Ikrafttrædelsen af CRR indebærer, at § 373, stk. 2, ændres. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 501, stk. 3, i CRR, straffelægges med bøde.

Artikel 501, stk. 3, i CRR, stiller krav om, at institutter hver tredje måned oplyser de kompetente myndigheder om den samlede eksponering mod små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udregnet i overensstemmelse med artikel 501, stk. 2.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 501, stk. 3, i CRR, er virksomheden samt medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse og direktion, og den straffebetingende handling er virksomhedens undladelse af at oplyse de pågældende oplysninger til Finanstilsynet. Strafferammen vil afhænge af hvor alvorlig overtrædelsen er. Det vil være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse af bestemmelsen.

Til nr. 183 (§ 373, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af, at der i § 351 indsættes et nyt stk. 3, ændres også § 373, stk. 3. Af den foreslåede ændring til § 373, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed fremgår det, at den, som ikke efterkommer et påbud givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt., straffes med bøde. For så vidt angår § 351, stk. 2, medfører ændringen, at et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed, som er blevet påbudt af Finanstilsynet at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, fordi vedkommende efter § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a ikke kan bestride hvervet, kan straffes med bøde, såfremt påbuddet ikke efterkommes. For så vidt angår § 351, stk. 3, medfører ændringen, at et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut, som er blevet påbudt af Finanstilsynet at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, fordi vedkommende ikke opfylder § 313, stk. 1, om begrænsning af antal direktør- og bestyrelsesposter, kan straffes med bøde, hvis denne ikke efterkommer påbuddet. For så vidt angår § 351, stk. 4, 3. pkt., medfører ændringen, at et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed, som – fordi der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, og domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1 – er blevet påbudt af Finanstilsynet at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist og indtil straffesagen er afgjort, kan straffes med bøde, hvis denne ikke efterkommer påbuddet.

Til nr. 184 (§ 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Efter gældende ret kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed.

I CRR er der bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter der nationalt kan fastsættes udfyldende regler med hjemmel direkte i CRR. Sådanne regler vil i Danmark fastsættes i form af bekendtgørelser.

Det foreslås i den forbindelse at udvide § 373, stk. 4, således at der ligeledes kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af regler udstedt direkte i medfør af CRR.

Til nr. 185 (§ 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Med det foreslåede stk. 10 får Finanstilsynet bemyndigelse til at udstede regler om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Kommissionen i medfør af CRD IV og CRR.

I bemærkningerne til den foreslåede § 372 a i lov om finansiel virksomhed angives ordlyden på de bestemmelser i CRD IV og CRR, som indeholder bemyndigelser til Kommissionen til udstedelse af retsakter i medfør af CRD IV og CRR (niveau 2-regulering). Der henvises til disse bemærkninger.

Finanstilsynets hjemmel omfatter også sådanne forordninger, der måtte være udstedt forinden lovens ikrafttræden.

Sanktioner kan knyttes til hver enkelt forordning ved lov. Imidlertid har Kommission mulighed for løbende at foretage ændringer af forordninger, hvorfor det vurderes, at være mest hensigtsmæssigt, at fastsættelse af strafsanktioneringen sker ved bekendtgørelse.

Kommissionens forordninger indeholder normalt ikke detaljerede sanktionsbestemmelser. Ofte vil det foreskrives i bestemmelserne, at det er op til medlemslandene at vedtage de nødvendige strafsanktioner, hvorfor medlemslandene således er tildelt sanktionsvalget. Dette vil ligeledes være tilfældet, hvor forordningerne ikke indeholder bestemmelser om sanktion.

Medlemsstaterne er underlagt de almindelige principper, som EU-Domstolen har fastslået. Dette indebærer for det første, at medlemsstaterne er underlagt et princip om ligebehandling. De er herefter forpligtet til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. For det andet gælder et princip om effektivitet. Sanktionen for overtrædelse af EU-retten skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Indholdet af niveau 2-reguleringen fra Kommissionen er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ubekendt, hvorfor det ikke er muligt at redegøre nærmere for, hvordan bemyndigelsen vil blive udnyttet. Finanstilsynet skal dog kun udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om straf i medfør af bestemmelsen i de tilfælde, hvor overtrædelse af en forordnings bestemmelser ligeledes ville medføre straf efter bestemmelser af lignende art eller type i lov om finansiel virksomhed. Herefter skal bestemmelser af lignende art eller type, der er strafbelagt i den gældende lov om finansiel virksomhed tages i betragtning, når det vurderes om en bestemmelsen i forordninger skal strafbelægges. Det er således kun de pligter, som findes nødvendige at strafbelægge for en effektiv håndhævelse, som hjemmelen for straf på bekendtgørelsesniveau vedrører. Muligheden for håndhævelse af disse bestemmelser vil også være påkrævet for at kunne gennemføre de fællesskabsretlige forpligtelser. Ved at give mulighed for at fastsætte sanktioner ved bekendtgørelse opnås en hensigtsmæssig fleksibilitet i forhold til Kommissionens mulighed for at udstede nye forordninger, herunder til ændring af eksisterende forordninger. Håndhævelse af sådanne forordninger vil således ikke kræve efterfølgende lovændring.

Til nr. 186 (§ 374, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Som konsekvens af, at § 351, stk. 1, og stk. 4, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed ændres, ændres også § 374, stk. 3. Af ændringen i § 374, stk. 3, fremgår det, at en finansiel virksomhed kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis virksomheden undlader at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1 og stk. 4, 1. pkt. For så vidt angår § 351, stk. 1, medfører ændringen, at en finansiel virksomhed, som er blevet påbudt af Finanstilsynet at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed

inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, fordi denne efter § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a ikke kan bestride stillingen, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis denne ikke efterkommer påbuddet. For så vidt angår § 351, stk. 4, nr. 1, medfører ændringen, at en finansiel virksomhed, som - fordi der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, og domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1 - er blevet påbudt af Finanstilsynet at afsætte en direktør inden for en af Finanstilsynet fastsat frist og indtil straffesagen er afgjort, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis denne ikke efterkommer påbuddet.

Til nr. 187 (§ 401, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 4 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Til nr. 188 (§ 415, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed)

I den engelske udgave af CRD IV og CRR benyttes udtrykket »exposure«. Udtrykket er efter gældende ret oversat til »engagement« i lov om finansiel virksomhed. I den danske oversættelse af CRD IV og CRR benyttes oversættelsen »eksponering«. Af hensyn til at ensrette sprogbrugen i lov om finansiel virksomhed med udtryk benyttet i den danske sprogudgave af CRD IV og CRR, herunder henset til at CRR vil være direkte gældende i medlemsstaterne, foreslås det i lov om finansiel virksomhed at ændre »engagement« til »eksponering«. Der er med tilpasningen ikke tilsigtet nogen materiel ændring af definitionen af, hvad der forstås ved »engagement«, som nu bliver »eksponering«. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags nr. 4 vedrørende definitionen af »eksponering« for en uddybning.

Med »påtage eksponering« henvises der til aftaletidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor aftalen, som medfører en eksponering, er indgået.

Til § 2

Til nr. 1 (§§ 11 a og 11 b i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 11 a

Det følger af det foreslåede § 11 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., skal have en whistleblowerordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 83, begået af selskabet, herunder dets ansatte og medlemmer af bestyrelsen. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel omfatter (i) en operatør af et reguleret marked, som er et aktieselskab, hvis virksomhed består i at drive et reguleret markeds forretninger, (ii) en clearingcentral, som er et aktieselskab, der driver værdipapirclearingvirksomhed med tilladelse efter § 8 i lov om værdipapirhandel m.v., og (iii) en værdipapircentral, som er et aktieselskab, der driver registreringsvirksomhed.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Data-tilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser

eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 83, til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller ansatte, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af lovgivningen under tilsyn af Finanstilsynet, jf. 83. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre myndigheder fører tilsyn med, ikke af lovforslaget.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af retsinformation og EU-tidende.

Selskaberne skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af sådanne whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med selskabers whistleblowerordninger samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede *stk. 1* skal være indrettet således, at indberetninger om et selskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på selskabets intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller ansatte, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at selskabet i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til selskabet, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for selskabet.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af selskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af selskabets forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i selskabet. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes en undladelse. Hvis et selskab har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler det enkelte selskab, til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i selskabet også kunne indberette til selskabets

whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

Et selskab kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Et selskab kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og et selskab, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlige for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., skal være opmærksomme på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. Virksomheder, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser, som virksomhederne er underlagt efter f.eks. hvidvaskloven, etc., idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 36 i værdipapirhandelsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 11 a, stk. 2, fastslår, at et selskab kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med selskabet har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i selskabet kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang selskaber omfattet af § 7, stk. 1, kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at selskaberne skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 11 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for selskaber, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at virksomhederne har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 11 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 mdr. efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 11 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 11 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 11 b

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet selskabets, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsy-

net fører tilsyn med, jf. § 83, til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i selskabet. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 11 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til et selskabs whistleblowerordning omhandlende et selskabs, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 83. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre myndigheder fører tilsyn med, ikke af lovforslaget.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af retsinformation og EU-tidende.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til selskabets whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til selskabets whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet et selskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til et selskabs whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 11 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 11 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i erstatningsansvarsloven. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre, som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til et selskabs whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for selskabet ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 11 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 2 og 4 (overskriften til Afsnit V og overskriften til kapitel 26 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 3 (§ 83, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det følger af bestemmelsen, at den foreslåede § 11 b i lov om værdipapirhandel m.v. ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn. Baggrunden for dette er, at § 11 b retter sig mod en kreds af ansatte i selskaber omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., og ikke mod selskaberne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 11 b i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 5 (§ 84 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen nyaffattes som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Forslaget til *stk. 1, nr. 1*, hvorefter bestyrelsen skal træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydning, indebærer en sproglig udvidelse af bestyrelsens kompetencer i forhold til Det Finansielle Råds kompetencer i henhold til den nuværende udformning af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Med bestemmelsen vil Finanstilsynets bestyrelse for eksempel være kompetent til at træffe afgørelser i forvaltningsretlig forstand, hvor der er en konkret part, men bestyrelsen vil også være kompetent til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor der ikke nødvendigvis er en konkret virksomhed, som reaktionen retter sig mod.

Værdipapirhandelslovens anvendelsesområde omfatter en lang række forskellige aktører på værdipapirmarkedet. Enkelte af disse aktører er underlagt tilsyn efter regler i værdipapirhandelsloven. Disse tilsynsbelagte virksomheder omfatter operatører af regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler. Andre aktører på værdipapirmarkedet er eksempelvis udstedere af finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked.

En sags indhold er principielt, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller når en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder, eller hele branchen, kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Denne bestemmelse vil udover sager i relation til virksomheder under tilsyn også omfatte sager vedrørende udstedere af noterede værdipapirer, fysiske og juridiske personer, som handler værdipapirer på kapitalmarkederne, og fysiske og juridiske personer, der udbyder kapitalandele til offentligheden. Eksempler på reaktioner efter denne bestemmelse kan være vedtagelse af et administrativt bødeforlæg til en fysisk person for manglende indberetning af transaktioner som ledende medarbejder i en udsteder efter § 28 a, eller udstedelse af et administrativt bødeforlæg til en udsteder for sen eller manglende offentliggørelse af periodiske meddelelser efter § 27, stk. 8. Sager om regnskabskontrol vil fremover

blive behandlet af bestyrelsen efter denne bestemmelse, hvis de er principielle eller har vidtrækkende betydning. Bestyrelsen får således samme kompetence på regnskabsområdet, som i dag er tillagt Det Finansielle Råd.

Administrative bødeforelæg behandles af bestyrelsen som en tilsynssag efter nr. 1. Det administrative bødeforelæg betragtes først som en afgørelse, når bødeforelægget er vedtaget af virksomheden, hvorefter der kan ske offentliggørelse. I værdipapirhandelsloven fremgår hjemlen til offentliggørelse af de omfattede reaktioner af § 84 c.

Med *stk. 1, nr. 2*, foreslås, at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive tilsynssager, jf. § 84, stk. 1, nr. 1, til politimæssig efterforskning. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Med *stk. 1, nr. 3*, foreslås, at bestyrelsen skal godkende regler og vejledninger på de områder, hvor Finanstilsynet er bemyndiget til at udstede regler. Ved regler forstås bekendtgørelser og cirkulærer. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 1 nr. 150. Omfattet af denne bestemmelse vil endvidere være vejledende udtalelser om eksempelvis overtagelsestilbud eller lignende, som er rettet generelt imod markedsdeltagerne og ikke imod en specifik part.

Det foreslås i *stk. 2*, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sager om overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte forordninger. Tilsvarende regler fremgår i dag af § 84, stk. 1, 2. pkt., og der er således tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand.

Med *stk. 3*, som er udtryk for en videreførelse af den nugældende retstilstand, foreslås, at den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af det nedsatte ekspertpanel samt Forbrugerombudsmanden. Baggrunden herfor er, at det er nødvendigt, at Finanstilsynet kan stille oplysninger til rådighed for bestyrelsen, for at bestyrelsen kan træffe afgørelse i overensstemmelse med de forvaltningsretlige krav om sagsoplysning.

Med *stk. 4* foreslås, at parter kan få foretræde for bestyrelsen. Der er tale om en videreførelse af den nugældende praksis for Det Finansielle Råd, dog således at det nu eksplicit fremgår af bestemmelsen, at foretræde efter formandens beslutning kan fraviges i sager af særlig hastende karakter, og at retten til foretræde desuden bortfalder, såfremt der foreligger væsentlige efterforskningsmæssige hensyn i sager, hvor bestyrelsen skal tage stilling til, om der skal indgives politianmeldelse. Dette kan for eksempel være tilfældet i forbindelse med bevissikring. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler om muligheden for foretræde i forretningsordenen, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren, jf. den foreslåede bestemmelse til § 345, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 5* foreslås, at bestyrelsen ved instruks til Finanstilsynets direktion kan delegere bestyrelsens kompetence til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger, samt beslutning om at overgive disse sager til politimæssig efterforskning. I sager vedrørende regnskabskontrol af virksomheder omfattet af årsregnskabsloven træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter Det Finansielle Råd kan delegere dets kompetence til Finanstilsynet. Delegationer, der allerede er foretaget fra Det Finansielle Råd til Finanstilsynet, opretholdes ved etablering af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynets bestyrelse vil dog efterfølgende træffe beslutning om, at en eller flere delegationer skal ændres eller helt trækkes tilbage.

Der vil primært være tale om to typer delegation. Enten generelt i en bestemt type sager, hvor bestyrelsen har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af bestyrelsens vurdering af den pågældende sagstype, eller i helt konkrete sager, hvor bestyrelsen vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådant tilfælde kan tænkes at foreligge,

hvor bestyrelsen ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor bestyrelsen har tillid til, at Finanstilsynet færdiggør behandlingen, uden at sagen behøver at blive forelagt bestyrelsen på ny.

Den generelle delegation vil sædvanligvis ske, efter at bestyrelsen har behandlet en række sager af samme type og dermed fastlagt en praksis. Finanstilsynet skal føre en oversigt over hvilke sagstyper, der er delegeret, og oversigten gennemgås minimum én gang om året. Efter de nugældende delegationsbestemmelser er blandt andet politianmeldelser og sager om administrative bødeforelæg delegeret på en række områder fra Det Finansielle Råd.

Finanstilsynet skal orientere bestyrelsen senest ved førstkommende møde, når der er truffet en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Til nr. 6 (§ 84 a, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. eller andre omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden. Det foreslås med ændringen af § 84 a, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når et omfattet selskab er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 7 (§ 84 a, stk. 6, nr. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 8 (§ 84 a, stk. 6, nr. 7, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 84 a, stk. 6, nr. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 11, i lov om værdipapirhandel m.v. er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i stk. 12. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 12. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 10 (§ 84 a, stk. 6, nr. 13 og 14, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 22, i lov om værdipapirhandel m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 6, nr. 13*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen. Ved efterlevelse af selskabslovgivningen menes de regler, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 84 a, stk. 6, nr. 14, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 84 a, stk. 6, nr. 15, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Finanstilsynet kan i henhold til § 84 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om værdipapirhandel m.v. videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 84 a, stk. 6, nr. 13, der bliver *nr. 15*, i lov om værdipapirhandel m.v., at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i

tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 84 a, stk. 6, nr. 17, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ændre § 84 a, stk. 6, nr. 15, der bliver *nr. 17*, i lov om værdipapirhandel m.v. i overensstemmelse med ændringen af den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiell virksomhed. Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 15, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at modernisere sprogbrugen, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men er alene en sproglig modernisering og tilpasning efter tilsvarende bestemmelse i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 13 (§ 84 a, stk. 6, nr. 18-20, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 18* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 18, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 19* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 84 a, stk. 6, nr. 13. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 19, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 20* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 14 i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 84 a, stk. 6, nr. 20, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 20, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen

finder stk. 12 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 84 a, stk. 6, nr. 24, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ændre § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver *nr. 24*, i lov om værdipapirhandel m.v. i overensstemmelse med ændringen af den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 19, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at modernisere sprogbrugen, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men alene er en sproglig modernisering og tilpasning efter til tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Stk. 11 og 12 finder anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 24.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 15 (§ 84 a, stk. 6, nr. 25-27, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 25* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 26* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 27* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 14* i § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 27, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk.

12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 16 (§ 84 a, stk. 6, nr. 30, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 6, nr. 21, i lov om værdipapirhandel m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet foreslås indsat i § 84 a, stk. 6, nr. 13. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 17 (§ 84 a, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v. kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande efter nr. 19, der bliver nr. 24, alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 84 a, stk. 6, nr. 25-27, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 11*, således at nr. 24-27, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 11 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 18 (§ 84 a, stk. 12, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter den gældende § 84 a, stk. 12, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, efter nr. 19, der bliver nr. 24, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 12*, således at nr. 6, 7, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27 omfattes af stk. 12.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 12, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges befojelser.

De foreslåede ændringer af stk. 12 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 19 (§ 84 b, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen vedrører partsstatus i afgørelser truffet af rådet efter 17. december 1998. Bestemmelsen var således oprindeligt en overgangsordning i forbindelse med vedtagelsen af det særlige partsbegreb i den finansielle lovgivning ved lov nr. 250 af 27. april 1999. Bestemmelsen vurderes ikke længere relevant, og foreslås slettet som følge af, at der med forslaget til § 84 i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 20 (§ 84 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. § 345 i lov om finansiell virksomhed, foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 84, stk. 1, nr. 1, får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 84, stk. 1, nr. 1.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 21 (§ 84 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 84 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 84, stk. 1, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 22 (§ 84 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 84 i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 23 (§ 84 c, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 c, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved overgivelse af sager til politimæssig efterforskning samt reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v.

Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 84, stk. 1, nr. 1, skal endvidere offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 4.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en sag, herunder eksempelvis en reaktion, afgørelse eller beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige aktindsigtsregler.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af en sag træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Sagen vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af sagen. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 84 c, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 84 c, stk. 4. Såfremt det indstilles, at et resumé af sagen skal offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelsesresumé skulle vedlægges sagen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper.

Reaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal ikke offentliggøres i medfør af denne bestemmelse, men derimod i medfør af § 84 g.

Til nr. 24 (§ 84 c, stk. 3, 3. pkt., i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 84 c, stk. 3, 3. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 84 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. Ændringen medfører, at det fremover alene er virksomheder under tilsyn, som skal offentliggøre oplysninger herom på deres hjemmeside, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 25 (§ 84 c, stk. 3, 10. pkt., i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 84 c, stk. 3, 10. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 84 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg. Udstedere af værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked er underlagt en række oplysningspligter til markedet bl.a. vedrørende intern viden og periodiske meddelelser. Udstedere skal derfor overveje, om oplysninger om en given reaktion er intern viden og dermed omfattet af udsteders oplysningspligter efter lovens øvrige bestemmelser.

Til nr. 26 (§ 84 c, stk. 5, i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 84 c, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om værdipapirhandel m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 27 (§ 84 d, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Endvidere korrigeres henvisningen til stk. 2, nr. 13, som rettelig burde være en henvisning til stk. 2, nr. 12.

Til nr. 28 (§ 84 i i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det fremgår af § 84 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v. Det fremgår af § 84 b i lov om værdipapirhandel m.v., hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 84 i er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til personoplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet et selskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på området til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet et selskab eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet et selskab eller en person for overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven og reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af

begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende, enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, indberettet til Finanstilsynet af en person om et selskab eller en person under tilsyn af Finanstilsynet, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i selskaber, der er under tilsyn.

For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre myndigheder fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af retsinformation og EU-tidende.

Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 36 i værdipapirhandelsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører regler, som er under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelserne.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, stk. 2, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af lov om værdipapirhandel m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 84 i, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. Det fremgår af § 84 a, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., at tavshedspligten i § 84 a, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Det fremgår bl.a. af § 84 a, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne til parterne nævnt i § 84 a, stk. 6, findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 84 a, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af en virksomhed eller dennes ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser af, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af § 84 a, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 210 a, stk. 1, til den virksomhed eller dennes ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 84 i, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 84 a, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v., der fastslår, at alle, der i henhold til § 84 a, stk. 5-7, i lov om værdipapirhandel m.v., modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i § 84 a, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 29 (§ 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 11 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan et selskab som juridisk person samt virksomhedsbestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om selskabet har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis selskabet som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller selskabet har modtaget risikoplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

Med forslaget til § 93, stk. 1, foreslås endvidere en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 84 c i lov om finansiel virksomhed. En virksomhed, som ikke offentliggør en tilsynsreaktion eller udfaldet af en politianmeldelse i overensstemmelse med 84 c, stk. 1, 1-5 pkt. og stk. 3, 3-7. pkt. kan således idømmes en bøde for utilstrækkelig offentliggørelse af tilsynsreaktionen, dommen eller et administrativt bødeforlæg. For de nærmere krav til offentliggørelse henvises til forslagets nr. 20-24.

Til § 3

Til nr. 1 og 2 (§ 2, stk. 1, og § 8, stk. 6, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 152 c i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 2, stk. 1, § 8, stk. 6, 1. pkt., og § 8, stk. 6, 2. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. henviser henholdsvis til artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a og b, til artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c, og 3. afsnit, i CRR, samt til artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i CRR.

Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a og b, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 3-5, i lov om finansiel virksomhed. Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c,

stk. 3-7, i lov om finansiel virksomhed. Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i CRR, i lov om finansiel virksomhed svarer til § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget til ændringerne i § 8, stk. 6, 2. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. præciserer, at en garanti stillet af et pengeinstitut ikke skal medregnes i 15-procentsgrænsen eller 10-procentsgrænsen, som fremgår af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit i CRR, såfremt pantet er anmeldt til tinglysning, og der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning, og instituttet uden ugrundet ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev. Det er en videreførelse af de gældende regler for realkreditinstitutters udlån mod midlertidig garanti. Dette vil dog fremover fremgå direkte af det foreslåede § 8, stk. 6, 2. pkt., i stedet for som hidtil efter § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt. i lov om finansiel virksomhed.

Ordnningen anerkender pant i fast ejendom på et tidligere tidspunkt, hvor pantebrevet i den faste ejendom ikke er endeligt tinglyst endnu. I perioden frem til det tidspunkt, hvor tinglysningen er endelig, opfylder lånet (pantebrevet) ikke kravene til, hvad der kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen, og der skal derfor stilles anden sikkerhed inden for rammerne af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i CRR. Af forretningsmæssige hensyn stilles denne sikkerhed i form af en garanti fra et pengeinstitut. Garantien er omfattet af 15-procentsgrænsen i artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, eller 10-procentsgrænsen i artikel 129, stk. 1, 3. afsnit, i CRR. I perioder, hvor kapitalcentre indeholder mange lån (pantebreve), som afventer endelig tinglysning, det vil sige ved opstart af nye centre og ved mange låneomlægninger (konverteringsbølger), kan institutterne ikke fuldt ud bruge garantien fra et pengeinstitut på grund af 15-procentsgrænsen eller 10-procentsgrænsen, og institutterne må derfor stille sikkerhed i form af en anden aktivtype, eksempelvis statsobligationer, hvilket er omkostningstungt. Dette vil kunne gøre det væsentlig dyrere for kunderne at konvertere deres lån med henblik på at have fordel af kurs- og renteutviklingen. Alternativt må institutterne afvise kunder, der så må udskyde omlægningen af deres lån.

Ved udstedelse af særligt dækkede obligationer har institutterne svært ved at overholde 15-procentsgrænsen eller 10-procentsgrænsen ved opstart af nye kapitalcentre og ved konverteringsbølger, hvis de anvender den beskrevne praksis med tinglysningsgarantier. Dette skyldes, at der ved opstart af nye kapitalcentre og ved konverteringsbølger er mange ikke-endeligt tinglyste lån (pantebreve), og at obligationerne i perioden frem til endelig tinglysning formelt er udstedt med sikkerhed i tinglysningsgarantierne, som medregnes i 15-procentsgrænsen eller 10-procentsgrænsen.

Det foreslås på denne baggrund i § 8, stk. 6, 2. pkt. at videreføre den gældende ordning, der gør det muligt for institutterne at udstede særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med sikkerhed i pantebrevet i den faste ejendom, før den endelige tinglysning er på plads, og derved undgå at belaste 15-procentsgrænsen eller 10-procentsgrænsen.

Der foreslås i den forbindelse en række betingelser for at anerkende pantet på et tidligere tidspunkt i tinglysningsforløbet.

For det første skal pantebrevet være anmeldt til tinglysning.

For det andet skal der stilles den fornødne sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om realkreditinstitutters udlån mod midlertidig garanti. Med endelig tinglysning forstås, at pantebrevet er tinglyst uden retsanmærkninger om foranstående hæftelser og kun med andre anmærkninger, som er ubetydelige for den pantsatte ejendoms værdi.

For det tredje skal institutterne uden ugrundet ophold tilvejebringe endeligt tinglyst pantebrev, da anerkendelse af pantet på et tidligere tidspunkt ikke må føre til, at pantebrevet ikke bliver endeligt tinglyst, eller at dette tager for lang tid, og derved øger risikoen for fejl. Branchen har påpeget, at der i perioder med mange låneomlægninger (konverteringsbølger) erfaringsmæssigt vil være en længere sagsbehandlingstid i institutterne og på tinglysningskontorerne end normalt. Det er en forudsætning for

den tidlige anerkendelse af pantet, at institutterne i videst muligt omfang nedbringer sagsbehandlingstiden i institutterne samt hos tilknyttede institutter/samarbejdspartnere og derved fremskynder fremkomsten af endeligt tinglyst pant i både normale situationer og under konverteringsbølger. Der må dog accepteres lidt længere sagsbehandlingstid under konverteringsbølger.

Til nr. 3 (§ 10, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det fremgår af den gældende § 10 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., at realkreditinstitutter skal ansætte en kontant værdi af ejendommen til brug for låneudmåling.

Denne værdi skal ligge inden for det beløb, som er nærmere defineret i § 10, stk. 2-4. Dette gælder både for lån, som er finansieret med realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Definitionen af markedsværdi fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 76, i CRR. Denne definition vurderes dog ikke at adskille sig indholdsmæssigt fra den hidtidige definition i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Lån, der er finansieret med særlige dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, vil fremover være omfattet direkte af definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 76, i CRR.

Det foreslås derfor, at § 10, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. konsekvensændres således at definitionerne i loven og CRR er ens, med henblik på at undgå at institutterne skal anvende forskellige definitioner, alt afhængig af om der er tale om lån finansieret med realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.

Den nye definition vil efter forslaget være, at værdien skal ligge inden for det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang (markedsværdi). Forhold, der betinger en særlig høj pris, må ikke indgå i værdiansættelsen.

De nærmere regler for værdiansættelsen af en ejendom som belånes med lån finansieret med realkreditobligationer henholdsvis særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer fremgår af »bekendtgørelse om værdiansættelse af pant og lån i fast ejendom« og »bekendtgørelse om værdiansættelse af pant og lån i fast ejendom som stilles til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer«. Da det er vurdering at den nye definition ikke indholdsmæssig adskiller sig fra den tidligere definition af markedsværdi, forventes bekendtgørelserne ikke at skulle ændres materielt i forbindelse med den foreslåede lovændring.

Det fremgår af 2. pkt. af definitionen, at forhold, der betinger en særlig høj pris, ikke må indgå i værdiansættelsen. Der skal tages hensyn til den aktuelle risiko for forværring af markedsforholdene eller strukturændringer. Således skal realkreditinstitutterne under en højkonjunktur tage højde for, at priserne under en eventuel kommende nedgang på ejendomsmarkedet vil kunne falde.

Til nr. 4 (§ 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ændres således at der henvises til 129, stk. 1, 1. pkt., litra a-f, og 3. afsnit, i CRR. Artikel 129, stk. 1, 1. pkt., litra a-f, og 3. afsnit, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7 i lov om finansiel virksomhed, se nærmere under bemærkningerne til den foreslåede ophævelse af § 152 c, stk. 1 og 3.

Til nr. 5 (§ 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Reglen om supplerende sikkerhed i de gældende § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. blev indsat i loven i 2007 i forbindelse med implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Kravet i § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, vil fremover følge direkte af artikel 129, stk. 1, og artikel 208, stk. 3, i CRR. Kravet om supplerende sikkerhed betyder for realkreditinstitutter, at de skal stille supplerende sikkerhed, hvis lånets lånegrænse er overskredet.

Da §§ 15 og 33 d i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. indeholder præciserende regler om supplerende sikkerhed, bibeholdes reglen af hensyn til overskueligheden i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Punkt 13 i præamblen i CRR fastsætter, at medlemsstaterne kan fastsætte nationale regler, så længe disse er forenelige med forordningen.

I lov om finansiel virksomhed bibeholdes den tilsvarende bestemmelse for at skabe konvergens i forhold til reglerne for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Realkreditinstitutter skal på grund af deres forretningsmodel eventuelt stille supplerende sikkerhed ved fald i aktivernes værdi, da realkreditinstitutterne ikke kan finansiere deres udlån på anden måde, medmindre de finansierer udlånene ved realkreditobligationer, hvor der ikke er krav om supplerende sikkerhed. Reglerne om supplerende sikkerhed har derfor særlig betydning for realkreditinstitutter grundet deres snævre forretningsmodel.

I forbindelse med at kravet flyttes fra direktiv til forordning, præciseres § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, for at have en ordlyd, som ligger tættere op af CRR. Der henvises til bemærkningerne til forslaget om at ophæve § 152 c, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 33 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 33 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. henviser til 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR. Artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed.

§ 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed foreslås ophævet. Som en konsekvens heraf foreslås også § 33 b, stk. 1, 2. pkt., ophævet. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede ophævelse af § 152 c, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 33 c, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det gældende § 33 c, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. fastsætter hvilke lånegrænser, som skal gælde for de enkelte ejendoms typer. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 33 c, stk. 1, ikke længere skal regulere lånegrænser. Det foreslås derfor, at i § 33 c, stk. 1, at der for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom gælder de løbetider og afdragsprofiler, der er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2, hvilket er det, der gælder i dag for løbetider og afdragsprofiler.

Til nr. 8 (§ 33 c, stk. 2 og 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

De gældende § 33 c, stk. 2 og 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. fastsætter hvilke

lånegrænser, som skal gælde for de enkelte ejendomsstyper. Dette vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR.

§ 33 c, stk. 2 og 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. indeholder uddybede regler om lånegrænser for den del af lånet, som måtte overstige 60 pct. af ejendommens værdi. Som en konsekvens af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra d og f, i CRR, foreslås det at ophæve *stk. 2 og 4*.

Til nr. 9 (§ 33 d, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Ændringen af § 33 d, stk. 1, 1. pkt., er en konsekvensændring af § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed beskriver hvilke aktivtyper, der kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det vil fremover være reguleret af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 33 d, stk. 1, 2. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. skal henvise til 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR. Artikel 129, stk. 1, 1. pkt., litra a-f, og 3. afsnit, i CRR svarer i vid udstrækning til § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7.

Det foreslås yderligere, at § 33 d, stk. 1, 3. pkt., ophæves, da bestemmelsen henviser til § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som foreslås ophævet. Der henvises til bemærkningerne til forslaget om at ophæve § 152 c, stk. 1 og 3.

Til nr. 10 (§ 34, stk. 2, i lov om realkredit og realkreditobligationer m.v.)

Med forslaget til § 34, stk. 2, i lov om realkredit og realkreditobligationer m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 11 (§ 39, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det foreslås, at henvisningen i § 39, stk. 2, i lov om realkredit og realkreditobligationer m.v. ændres fra § 33 c, stk. 1, 2 og 6 til § 33 c, stk. 1 og 5. Dette skyldes, at § 33 c, stk. 2, med forslaget foreslås ophævet. Bestemmelsen skal derfor ikke længere være strafbelagt.

Den gældende § 33 c, stk. 6 er strafbelagt. Det burde have været § 33 c, stk. 7, da § 33 c, stk. 7 indeholder kravet om, at lån ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer skal ske på særskilt pantebrev og ikke må ske mod sikkerhedsstillelse i form af ejerpantebreve og skadesløsbreve. Dette krav kan strafbelægges. § 39, stk. 2 hjemler bødestraf for realkreditinstitutter.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 8, litra a, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fastslås i såvel præamblen til CRR som i ikketrædelsesbestemmelserne til CRR og CRV IV, at henvisningerne til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og til direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers overensstemmelse med korrelationstabellen herom.

De foreslåede ændringer af § 3, stk. 1, nr. 8, litra a, er konsekvenser heraf.

Bestemmelsen definerer kompetente myndigheder for så vidt angår bestemmelser om depositarer. To steder henvises der til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Der henvises dels til definitionen af kompetente myndigheder for kreditinstitutter, som efter de gældende bestemmelser findes i artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Definitionen er videreført i artikel 4, nr. 40, i CRR,

hvorfor henvisningen foreslås ændret hertil. Da der er tale om en forordningsbestemmelse, finder denne direkte anvendelse og skal ikke gennemføres i national lovgivning.

Der henvises endvidere generelt til reglerne, der har gennemført bestemmelserne om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. De gældende danske bestemmelser herom findes i lov om finansiel virksomhed. Fremadrettet vil de EU-retlige regler om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut være i CRD IV. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til det nye direktiv.

Reglerne i direktivet om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut foreslås med dette lovfor-slag gennemført i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de EU-retlige regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., idet bestemmelserne relaterer sig til depositarfunktionen, der også vil kunne udøves af kreditinstitutter i andre EU-lande eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt den alternative investeringsfond har registreret hjemsted i et andet EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 3, stk. 1, nr. 34, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og ikrafttrædelsen af CRR.

I den gældende bestemmelse defineres forvaltere af alternative investeringsfondes kapitalgrundlag med en henvisning til reglerne, der gennemfører artikel 56-67 i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Bestemmelserne har været gennemført i Danmark i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Reguleringen af kapitalgrundlaget findes nu i artikel 25-88 i CRR. Som konsekvens af omtalen i punkt 98 i præamblen til forordningen af reglerne om kapitalgrundlag i forhold til bl.a. direktiv 2011/61/EU ændres henvisningen i § 3, stk. 1, nr. 34, til en henvisning til CRR's bestemmelser om kapitalgrundla-get. Da der er tale om forordningsbestemmelser, finder disse direkte anvendelse og skal ikke gennemføres i national lovgivning.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, nr. 47, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås præciseret, at der ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel. Præciseringen følger præciseringen i den tilsvarende foreslåede ændring i § 5, stk. 1, nr. 42, i lov om finansiel virksomhed.

Der er ikke i lovteksten tale om en udtømmende opremsning af variable løndele.

Direkte resultatafhængige/performanceafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatløns-kontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af om den ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør variabel løn. Det samme gælder for præferenceafkast (carried interest). Præferen-ceafkast er defineret i § 4, stk. 1, nr. 5, i denne lov.

Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, herunder både fastholdelsesbonusser, der udeluk-kende er bundet op på den ansattes forbliven i en vis periode, og fastholdelsesbonusser, der tillige er bundet op på resultatkrav.

Endvidere udgør andre ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb, som ikke nødvendigvis er direkte resultatafhængige, ligeledes variabel løn. Dette kan både være engangsvederlag på baggrund af f.eks. en bonuspulje i forvalteren, men det kan også være beløb, der tildeles som efterfølgende belønning på baggrund af f.eks. et stort arbejdspress, mange arbejdstimer, gode resultater, færdiggørelse af

projekter, omstruktureringer m.v. Sådanne ad-hoc beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb udgør også variabel løn, idet den ansatte ikke på forhånd ved, om et sådant vederlag modtages. Aflønningen er således ikke en del af den faste løn og derfor heller ikke kendt på forhånd.

Variabel løn vil således udgøres af alle løndele, som ikke er en del af den på forhånd kendte faste aflønning.

Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndele. Der kan således være tale om variable løndele, både hvis muligheden for opnåelse af bonus/vederlag er aftalt forudgående, og hvis virksomheden efterfølgende tildeler bonus/vederlag på engangsbasis.

For ansatte, som er omfattet af en aftale om overarbejdstidsbetaling, f.eks. timelønnede ansatte, anses overarbejdstidsbetaling for fast løn, forudsat at der på forhånd er aftalt faste rammer for honorering, herunder i forhold til timeregnskab, timesats, afregningsinterval m.v. Tilsvarende vil på forhånd aftalte faste tillæg til lønnen som udgangspunkt udgøre en del af den faste vederlæggelse.

For så vidt angår dividende, præferenceafkast og andre betalinger fra forvalteren eller den alternative investeringsfond, henvises der til bemærkningerne til den oprindelige bestemmelse.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 3, stk. 8, indeholder en henvisning til bestemmelserne, der gennemfører artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag. Bestemmelsen fastlår, at forståelsen af kapitalgrundlaget som omtalt i § 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal være i overensstemmelse med de nævnte artikler. Med ophævelsen af direktiv 2006/49/EF falder denne henvisning bort, og reguleringen i de nævnte artikler videreføres i artikel 25-88 i CRR. § 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås ændret med dette lovforslags § 4, nr. 2, således at kapitalgrundlaget fremover defineres i overensstemmelse med artikel 25-88 i CRR. Med denne ændring bliver § 3, stk. 8, overflødig, idet alle de relevante bestemmelser nu er indeholdt i definitionsbestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 34, og § 3, stk. 8, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 5 (§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. henviser til en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har tilladelse til at udføre de i lovens bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter. De omfattede aktiviteter omhandler skønsmæssig porteføljepleje og accessoriske tjenesteydelser. De bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der henvises til i § 8, stk. 5, gælder for investeringsforvaltningsselskaber. Der henvises bl.a. til § 125, der med dette lovforslag foreslås ændret, så bestemmelsen fremover alene gælder for fondsmæglerselskaber. Investeringsforvaltningsselskaberne foreslås fremover reguleret af en ny bestemmelse i § 126 a, og som konsekvens heraf foreslås henvisningen i § 8, stk. 5, ændret til en henvisning til § 126 a.

Til nr. 6 (§ 16, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 16, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder hvordan risici kan afdækkes ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

I bemærkningerne i L 175/2013 til den gældende bestemmelse henvises til, at bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU. Artikel 9, stk. 9, omhandler alene muligheden for at fastsætte nærmere regler om at kunne afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

For at præcisere, at Finanstilsynet kan udstede regler om selve opgørelsen af kapitalgrundlaget udover regler, der vedrører muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer, foreslås hjemmelsbestemmelsen opdelt i to bestemmelser. Det foreslås således, at Finanstilsynet fremover med

stk. 8 har hjemmel til at udstede regler om opgørelse af kapitalgrundlaget, mens hjemlen til, at Finanstilsynet kan udstede nærmere regler om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer, fremgår af forslaget til *stk. 9*.

Reglerne om kravene til forvalternes kapitalgrundlag findes i § 16, der fastsætter en række krav til forvalterens kapitalgrundlag og de forskellige elementer heri. For at sikre en korrekt opgørelse af de enkelte elementer i kapitalgrundlaget, bør Finanstilsynet fortsat have en hjemmel til at udstede nærmere regler herom.

§ 16, *stk. 4*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde altid skal have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Minimumsgrænsen gælder ved siden af de minimumsgrænser, der gælder efter § 16, *stk. 1-3*.

§ 16, *stk. 4*, er en gennemførelse af artikel 9, *stk. 5*, i direktiv 2011/61/EU, der henviser til reglerne, der gennemfører artikel 21 i direktiv 2006/49/EF. Bestemmelsen i artikel 21 i direktiv 2006/49/EF er videreført i artikel 97 i CRR.

Artikel 97 indeholder en hjemmel til EU-Kommissionen til at vedtage tekniske standarder til udfyldelse af kravet om minimumskapitalkravet på en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. EBA skal i samråd med ESMA udarbejde udkast til disse tekniske standarder senest den 1. marts 2014.

Forvaltere af alternative investeringsfonde er som nævnt ikke direkte omfattet af CRR og CRD IV, men på grund af henvisningerne i direktiv 2011/61/EU til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF skal bestemmelserne i CRR og CRD IV finde tilsvarende anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde. Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kravet i *stk. 4*, på tilsvarende måde som EBA i samarbejde med ESMA har fået hjemmel til at fastsætte tekniske standarder herom. Såfremt de tekniske standarder ikke er bindende for forvaltere af alternative investeringsfonde, vil Finanstilsynet udnytte bemyndigelsen og forventeligt fastsætte bestemmelser, der lægger sig tæt op af de bestemmelser, som EU-Kommissionen fastsætter herom med de tilpasninger, der naturligt følger af de forskellige virksomhedstyper.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget suppleres af en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kravet i *stk. 4*, herunder om (i) selve beregningen af kravet om kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, (ii) betingelserne for, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, hvis der foreligger særlige omstændigheder, og (iii) beregningen af de forventede faste omkostninger i tilfælde af, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke har drevet virksomhed i et år.

Til nr. 7 (§ 16, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som beskrevet i bemærkningerne til forslaget til ændring af § 16, *stk. 8*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås den gældende hjemmelsbestemmelse i § 16, *stk. 8*, opdelt i to hjemmelsbestemmelser, således at Finanstilsynet med forslaget til *stk. 9* får hjemmel til at udstede regler om, hvordan risici kan afdækkes ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

Artikel 9, *stk. 9*, i direktiv 2011/61/EU giver Kommissionen bemyndigelse til at udstede nærmere regler til præcisering af de risici erhvervsansvarsforsikringen skal dække, betingelserne for at afgøre, om erhvervsansvarsforsikringen er hensigtsmæssig og måden, hvorpå der skal foretages løbende justeringer. Kommissionen har udnyttet bemyndigelsen i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn.

Finanstilsynets hjemmel til at udstede nærmere regler om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer fastholdes. EU-Kommissionen har som nævnt udstedt en delegeret retsakt, der udnytter bemyndigelsesbestemmelsen i direktiv 2011/61/EU. Det er vigtigt, at det er muligt at sikre den praktiske anvendelse i dansk ret af forordningens bestemmelser, og det vil derfor kunne være relevant at udstede regler herom, ligesom der i øvrigt til kunne opstå behov for at udstede nærmere regler for at sikre en korrekt anvendelse af såvel lovens som forordningens bestemmelser om erhvervsansvarsforsikring.

Til nr. 8 (§ 16, stk. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring af § 16, stk. 10, der bliver *stk. 11*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en konsekvens af forslaget til ny § 16, stk. 9, hvor der indsættes en selvstændig hjemmel til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Bestemmelsen medfører, at hvis en forvalter af alternative investeringsfonde tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab i medfør af lov om finansiel virksomhed, finder alene kravene i bestemmelsens stk. 5 og 7 samt i regler udstedt i medfør af stk. 8-10 anvendelse. Henset til at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i stk. 8 og 9 hidtil har været indeholdt i den gældende stk. 8, er det en naturlig konsekvens heraf at ændre henvisningen i stk. 11, så henvisningen omfatter både stk. 8 og 9, samt stk. 10, som svarer til det gældende stk. 9.

Til nr. 9 (§ 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås præciseret, at forvalterens lønpolitik skal være skriftlig. Samtidig udgår ordet lønpraksis, idet denne forudsættes afspejlet i forvalterens lønpolitik. Præciseringen følger den foreslåede præcisering i den tilsvarende bestemmelse i § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 10 (§ 20, stk. 2, nr. 2 og 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås i § 20, stk. 2, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension for den enkelte væsentlige risikotager. Loftet gælder således for hver enkelt person. Ved fortolkning af hvem der skal udpeges som væsentlig risikotager, vil Finanstilsynet tage udgangspunkt i ESMA's retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det er besluttet i henhold til den politiske aftale, jf. forslagets almindelige bemærkninger, at samme niveau af aflønningsregler skal gælde for hele den finansielle sektor, hvorfor en bestemmelse svarende til lovforslagets ændring af § 77 a, stk. 1, nr. 2-4, i lov om finansiel virksomhed foreslås at gælde for forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Loftet på 100 pct. for de såkaldte væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Dette svarer til fremgangsmåden ved opgørelse af 50 pct.-loftet for ledelsen, jf. § 20, stk. 2, nr. 1.

Det foreslås i *nr. 3*, at forvalterens øverste organ kan beslutte, at de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, jf. *nr. 2*, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension. Da kravene i litra a-e er kumulative, skal alle kravene i litra a-e være opfyldte.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle væsentlige risikotagere eller vedrøre en del af de væsentlige risikotagere, f.eks. væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Det

øverste organ kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af væsentlige risikotagere i forvalteren.

Beregningen af loftet på 200 pct. foretages som ved de 100 pct., jf. ovenfor.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 3, *litra a*, skal forvalteren senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling (generalforsamling) orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

Forvalteren kan benytte de kommunikationsmidler, som forvalteren normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 3, *litra b*, skal det øverste organ (generalforsamlingen m.v.) tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra forvalteren. Anbefalingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på forvalterens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag.

Det er forvalteren, der skal udarbejde anbefalingen. Det vil være det øverste ledelsesorgan, jf. lovens § 3, stk. 2, der på forvalterens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være det øverste ledelsesorgan, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til kapitalejerne.

Den detaljerede anbefaling skal gøre kapitalejerne i stand til at træffe beslutningen om et højere maksimalt loft på et oplyst grundlag, hvor det øverste ledelsesorgan begrunder sin indstilling til generalforsamlingen. Væsentlige oplysninger som f.eks. hvor mange ansatte, der vil blive berørt af et højere loft, samt deres arbejdsområder, skal fremgå af anbefalingen, herunder også så kapitalejerne kan udlede, om et foreslåede højere loft vil gælde for alle væsentlige risikotagere eller kun for nogle kategorier af væsentlige risikotagere, f.eks. kun for væsentlige risikotagere i nogle afdelinger hos forvalteren. Desuden skal indvirkningen på forvalterens kapitalgrundlag indgå i anbefalingen, så kapitalejerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres ejerandele i beslutningen.

Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling. Forvalteren kan benytte de kommunikationsmidler, som forvalteren normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 3, *litra c*, skal forvalteren senest samtidig med fremsendelse af anbefalingen til kapitalejerne, jf. *litra b*, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingerne.

Forvalteren skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i modstrid med forvalterens forpligtelser efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder særligt i forhold til kapitalgrundlaget sammenholdt med forvalterens risikoprofil. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt på det øverste ledelsesorgans drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på forvalterens kapitalgrundlag.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 3, *litra d*, skal beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft tiltrædes af forvalterens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. f.eks. § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af kapitalejerne, således at sandsynligheden for at f.eks. en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes.

I overensstemmelse med § 85 i selskabsloven regnes en virksomheds egne kapitalandele m.v. ikke med

ved opgørelse af den repræsenterede kapital, ligesom der ikke kan afgives stemmer på disse kapitalandele.

Eventuelle stemmeretsbegrænsninger og stemmelofter respekteres efter bestemmelsen.

Efter nr. 3 litra d, må en ansat, som er kapitalejer i forvalteren, ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod forvalterens interesse.

Bestemmelsen følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejeres inhabilitet. Bestemmelsen skal sikre, at kapitalejere ikke er med til at tage beslutninger, som de selv har en væsentlig interesse i.

Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at kapitalejere som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på forvalterens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så åbenbar og væsentlig, at kapitalejeren anses for inhabil.

En kapitalejer vil kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlige risikotager, og et eventuelt højere loft f.eks. vil gælde for alle væsentlig risikotagere. Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte. Der kan dog også forekomme andre situationer, hvor den ansatte er inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen om forhøjelse af loftet for variabel løn eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem til en kapitalejer, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Hvis beslutningen vedrører en ansat, som også er kapitalejer, må det øverste ledelsesorgan foretage en vurdering af, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med forvalterens interesse. Det øverste ledelsesorgan må således foretage en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte eller kapitalejere, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i forvalteren, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft. Det øverste ledelsesorgans vurdering skal fremgå af dens anbefaling til det øverste organ.

Hvis det øverste ledelsesorgan vurderer, at en beslutning særligt angår den enkelte ansatte/kapitalejer, eller en mindre gruppe af ansatte/kapitalejere, som kan føre til inhabilitet, vil det være det øverste ledelsesorgans ansvar at sikre, at dirigenten, inden generalforsamlingen finder sted, får instruktion om, hvilke enkelte ansatte eller kapitalejere, der efter det øverste ledelsesorgans opfattelse vil være afskåret fra at deltage i afstemningen om forhøjelse af loft for variabel løn. Dette ændrer ikke på, at det ifølge selskabslovgivningens regler er den enkelte kapitalejer, der selv har ansvaret for at vurdere, om vedkommende er inhabil.

Efter forslaget til § 20, stk. 2, nr. 3, litra e, skal forvalteren senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

Forvalteren skal informere Finanstilsynet, både hvis det øverste organ beslutter at benytte et højere maksimalt loft for enten alle eller en del af forvalterens væsentlige risikotagere, og hvis det øverste organ

beslutter ikke at følge indstillingen ved ikke at vedtage forslaget med den krævede majoritet, jf. litra d, ovenfor.

Til nr. 11 (§ 20, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås med ændringen af § 20, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af en balance af de nævnte typer af instrumenter. Ved vurdering af om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer instrumenter, det er muligt at benytte ud fra de alternative investeringsfondenes juridiske struktur og størrelse, samt hvad der afspejler de alternative investeringsfondenes værdi, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel. Ved fortolkning af hvornår der er tale om en balance mellem de nævnte instrumenter, vil Finanstilsynet tage udgangspunkt i ESMA's retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Ændringen er en konsekvens af, at det er besluttet, at den politiske aftale om aflønning, jf. forslagets almindelige bemærkninger om aflønning, udstrækkes til også at omfatte forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 12 (§ 20, stk. 4, 1. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 10, indsættes et nyt nr. 3 i § 20, stk. 2.

Til nr. 13 (§ 20, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 10, indsættes et nyt nr. 3 i § 20, stk. 2.

Herudover foreslås det tilføjet i § 20, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at det ved vurderingen af om den udskudte variable løndel skal udbetales, ligeledes er en betingelse for udbetaling, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren set i forhold til de alternative investeringsfondenes værdi, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. Betingelsen har den betydning, at selv i en situation, hvor virksomheden har haft et bonusudløsende resultat og både den pågældende og dennes afdeling har opfyldt deres resultatlønsforpligtelser (performet), kan den pågældende miste retten til op til 100 pct. af den udskudte variable løndel, hvis betingelsen ikke er opfyldt.

Det følger af forslaget til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der implementerer den politiske aftale, hvori det er besluttet, jf. forslagets almindelige bemærkninger, at samme niveau af aflønningsregler skal gælde for hele den finansielle sektor, hvorfor en bestemmelse svarende til den foreslåede ændring af § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed foreslås at gælde for forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

I forhold til at den pågældende ikke må have deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren set i forhold til de alternative investeringsfondenes værdi, kan dette f.eks. være tab for forvalteren som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd, eller tab forvalteren har lidt som følge af uansvarlige investeringer eller lignende.

Derudover skal det medgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. For medlemmer af ledelsen gælder der ved indtræden allerede krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i § 13, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterfølgende

ændres. Både for personer, der er omfattet af en § 13-vurdering og for andre væsentlige risikotagere, der ikke er omfattet, vil vurderingen i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter § 13, stk. 2, herunder særligt nr. 4, uden at der dog er tale om en egentlig egnetheds- og hæderlighedsvurdering. Det må således vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Dette kan f.eks. være, hvis vedkommende har varetaget egne interesser i stedet for forvalterens interesser, har handlet uden for sine beføjelser, eller har ageret i sager, hvor vedkommende var inhabil. I det omfang medarbejdere, der er udpeget som væsentlige risikotagere, udfører opgaver, der er fastlagt i den finansielle regulering, vil varetagelsen heraf tillige indgå i en vurdering af de pågældendes adfærd. Vurderingen skal foretages på udbetalingstidspunktet efter udskydelsesperiodens udløb.

Reduktion eller bortfald af den variable løndel skal ske, hvis blot en af betingelserne for udløsning af tab eller manglende opfyldelse af en passende standard for egnethed og hæderlighed, eller en af de allerede gældende betingelser vedrørende opfyldelsen af kriterier, der har dannet grundlag for beregning af den variable løndel, eller vedrørende forvalterens økonomiske situation, er opfyldt.

Til nr. 14 (§ 20, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 10, indsættes et nyt nr. 3 i § 20, stk. 2.

Til nr. 15 (§ 20, stk. 8, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I § 20, stk. 8, i lov om alternative investeringsfonde m.v., foreslås det indsat som et nyt 1. pkt., at forvalterens lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis den faste og variable løndel. Den faste løndel skal primært afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar, og den variable løndel skal afspejle vedvarende og risikojusterede resultater, hvor virksomheden ved opgørelsen af afkastet skal tage højde for de risici, der er forbundet med at opnå resultatet. Endvidere skal den variable løndel afspejle resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar.

Det fremgår af forslaget til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der implementerer den politiske aftale, jf. forslagets almindelige bemærkninger, at samme niveau af aflønningsregler skal gælde for hele den finansielle sektor, hvorfor en bestemmelse svarende til den foreslåede ændring af § 77 a, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed, foreslås at gælde for forvaltere af alternative investeringsfonde med de fornødne tilpasninger, der følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det gældende 1. pkt. bliver herefter 2. pkt.

Til nr. 16 (§ 20, stk. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 10, indsættes et nyt nr. 3 i § 20, stk. 2.

Til nr. 17 (§ 20, stk. 12, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Udpegning af væsentlige risikotagere i forvaltere af alternative investeringsfonde er reguleret i § 2 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som er udstedt af Finanstilsynet med hjemmel i § 20, stk. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Efter denne bemyndigelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en forvalter af alternative investeringsfonde skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 20, stk. 11.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fremadrettet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på

risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde. Denne bemyndigelse foreslås indført som et nyt § 20, stk. 12.

Bemyndigelsen foreslås indført som et nyt stykke i § 20, da § 20 indeholder regulering, der omfatter ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde.

For så vidt angår afgrænsningen af væsentlige risikotagere i penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I giver artikel 94, stk. 2, i CRD IV Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en reguleringsmæssig teknisk standard om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Reglerne vil komme til at fremgå af en bindende teknisk standard, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene. Reglerne vil dog kun være direkte gældende for institutter omfattet af CRD IV, dvs. penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Den bindende tekniske standard er endnu ikke udarbejdet, men forventes udstedt i løbet af 2014.

Idet aflønningsreglerne gælder for hele den finansielle sektor i Danmark, vil der, når den oven for nævnte bindende tekniske standard træder i kraft, blive behov for at fastsætte regler for de virksomheder, som den bindende tekniske standard ikke kommer til at gælde for, herunder forvaltere af alternative investeringsfonde. Disse regler kan fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med den foreslåede bemyndigelse i § 20, stk. 12.

Til nyt nr. 18 (§ 21, stk. 4, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som følge af den politiske aftale om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor er det besluttet, at de aflønningsregler, der implementeres på baggrund af CRD IV, også skal udstrækkes til at finde anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde. Det foreslås derfor at ændre § 21, stk. 4, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så bestemmelsen bliver i overensstemmelse med forslaget til den tilsvarende bestemmelse i § 77 c, stk. 4, 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed, der gennemfører dele af artikel 95, stk. 2, sidste pkt. i CRD IV. Ændringen fastslår, at et aflønningsudvalg skal varetage bl.a. offentlighedens interesse, når det forestår det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning.

De finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning, og med bestemmelsen fastslås det, at offentlighedens interesse skal inddrages af aflønningsudvalget i forbindelse med dets arbejde.

Til nr. 19 (§ 21, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Forslaget til § 21, stk. 5, fastslår, at hvis der i henhold til national ret er medarbejdervalgte medlemmer i forvalterens øverste ledelsesorgan, da skal et eller flere af de medarbejdervalgte medlemmer af det øverste ledelsesorgan også være medlem af forvalterens aflønningsudvalg. Som en del af den politiske aftale om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor foreslås denne bestemmelse, som svarer til den foreslåede ændring af § 77 c, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed, også indført for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Da aflønning er et centralt emne med betydning for alle ansatte i en forvalter, er det vigtigt, at medarbejderne er sikret indflydelse på det øverste ledelsesorgans arbejde med at fastlægge forvalterens lønpolitik. Det foreslås derfor, at i forvaltere, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i det øverste ledelsesorgan i medfør af reglerne i selskabslovens kapitel 8, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2. Ved at stille krav om, at mindst et medarbejdervalgt medlem af det øverste ledelsesorgan skal deltage i aflønningsudvalget, sikres det, at de medarbejdervalgte medlemmer får indflydelse på udarbejdelsen af forvalterens lønpolitik i udvalget, og også ved behandling af andre aflønningsspørgsmål i udvalget. Det er

det samlede øverste ledelsesorgan, der udpeger medlemmer af aflønningsudvalget, herunder et eventuelt medarbejdervalgt medlem.

Bestemmelsen i § 21, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver muligheder for at etablere et fælles aflønningsudvalg, hvis der er flere virksomheder inden for samme koncern, som har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg i medfør af stk. 1. Dette vil kunne medføre, at der nedsættes et fælles aflønningsudvalg i en forvalter, som er omfattet af pligten til at nedsætte et aflønningsudvalg, men som ikke er omfattet af reglerne om medarbejderrepræsentation i selskabslovens kapitel 8. Hvis der etableres et fælles aflønningsudvalg i medfør af § 21, stk. 2, og en eller flere af de omfattede virksomheder har medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer i medfør af reglerne herom i selskabsloven, skal et eller flere af disse medlemmer være medlem af det fælles aflønningsudvalg.

De almindelige habilitetsregler finder anvendelse på det øverste ledelsesorgans, herunder udvalgets, arbejde, og et medlem af organet vil derfor ikke kunne deltage i behandlingen af aflønningsspørgsmål, hvor den pågældende har en personlig og eller økonomisk interesse i resultatet.

Det følger af § 4 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at det øverste ledelsesorgan skal fastlægge en lønpolitik for medlemmer af ledelsen samt øvrige ansatte, hvis aktiviteter har indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde (væsentlige risikotagere).

Uanset at lønpolitikken skal omfatte det øverste ledelsesorgan egne forhold, anses det øverste ledelsesorgan ikke som inhabil i den sammenhæng. For så vidt angår medarbejdervalgte medlemmer vil disse i kraft af deres medlemskab af ledelsen automatisk anses for at være væsentlige risikotagere for så vidt angår deres ledelsespost. Men udover posten i det øverste ledelsesorgan vil disse medarbejdere også kunne være udpeget som væsentlige risikotagere i kraft af deres daglige job i forvalteren.

Et medarbejdervalgt medlem af det øverste ledelsesorgan, der også er udpeget som væsentlig risikotager i kraft af dennes daglige job i virksomheden, vil kun kunne være omfattet af inhabilitetskravene, hvis beslutninger, der tages i aflønningsudvalget, vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlig risikotager, og den pågældende beslutning vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis beslutningen alene vedrører visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte. Der kan dog også forekomme andre situationer, hvor den ansatte er inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis en beslutning eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem til en kapitalejer, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Hvis beslutningen vedrører den ansatte, må det vurderes, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med forvalterens interesse. Der må foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om indholdet af beslutningen er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i forvalteren, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive berørt af den foretagne beslutning.

Til nr. 20 (§ 22, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås præciseret med ændringen af § 22, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvalterens øverste organ skal godkende forvalterens lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Kravet om godkendelse af lønpolitikken (»say on pay«) følger af forslaget, der implementerer den politiske aftale om ansvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvori det er besluttet, at der

skal være en forsvarlig aflønningspolitik, som også sikrer kapitalejernes indflydelse på forvalterens lønpolitik. Forvalterens lønpolitik skal således fortsat godkendes af det øverste organ, hvilket typisk er generalforsamlingen, uanset om forvalteren benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som kapitalejerne skal tage stilling til.

Lønpolitikken skal som hidtil godkendes som et separat punkt på dagsordenen. En lønpolitik kan således ikke godkendes som en del af formandens beretning.

Hvis det øverste organ ikke godkender lønpolitikken, skal det øverste ledelsesorgan, dvs. typisk bestyrelsen, udarbejde en ny lønpolitik, der tager højde for det øverste organs bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for det øverste organ.

Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af forvalterens øverste organ. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for medlemmer af ledelsen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af forvalterens øverste organ. Det vil være i modstrid med det nævnte »say-on-pay princip«, hvis ændrede dele af lønpolitikken kan benyttes for medlemmer af ledelsen før forvalterens øverste organ har taget stilling til den reviderede lønpolitik. For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af det øverste ledelsesorgan, dvs. typisk bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik godkendes så af forvalterens øverste organ ved førstkommende lejlighed. Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. § 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Da lønpolitikken ikke skal berøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, betyder det også, at generalforsamlingen m.v. ikke vil skulle godkende lønforhold, der reguleres af det overenskomstdækkede område.

Til nr. 21 (§ 22, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås med ændringen af § 22, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. at ændre periodiseringen til optjente beløb i stedet for modtagne (udbetalte) beløb, så periodiseringen svarer til den periodisering, der benyttes på europæisk plan. Ved optjente beløb forstås både lønde, som er udbetalt, såvel som lønde, der endnu ikke er kommet til udbetaling. Der foreslås en tilsvarende tilpasning i § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor der henvises til bemærkningerne til ændringen af § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 22 (§§ 27 a og 27 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 27 a

Det følger af det foreslåede § 27 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at alle forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal have en whistleblowerordning, hvor forvalterens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 155, begået af forvalteren af den alternative investeringsfond, herunder af forvalterens ansatte og medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Data-tilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i

medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 155, til ordningen.

At kanalen tillige skal være en særlig, uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige, jf. forordning nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn, som stiller særlige krav til indretning af compliancefunktionen, herunder krav om uafhængighed af de afdelinger, som compliancefunktionen skal føre kontrol med. Udover compliancefunktionen vil andre funktioner, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder uafhængig af den ansattes foresatte, kunne varetage funktionen som ansvarlig for den uafhængige kanal.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som hører under Erhvervs- og Vækstministeriet, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 155, betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af lovgivningen under tilsyn af Finanstilsynet, jf. § 155. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre myndigheder fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af retsinformation og EU-tidende.

Forvalterne af alternative investeringsfonde skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en forvalters overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på forvalterens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller ansatte, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at forvalteren i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollaga eller over for virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden, herunder af ansatte eller

medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en virksomhed har valgt at delegere en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed, til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i forvalteren også kunne indberette til forvalterens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En forvalter af alternative investeringsfonde kan delegere en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En forvalter kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og forvalteren, der benytter sig af delegation, er således fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en forvalter af alternative investeringsfonde, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en forvalter af en alternative investeringsfonde, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne er underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 27 a, stk. 2, fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med forvalteren har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i forvalteren kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang en forvalter af alternative investeringsfonde kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at forvalteren skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter således en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 27 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for forvaltere, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at forvalteren har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 27 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at forvalteren har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 27 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 27 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via forvalterens ordning, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 27 b

Det foreslås i § 27 b, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke må udsætte ansatte for

ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 155, til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i forvalteren. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 27 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en forvalter af en alternativ investeringsfonds whistleblowerordning omhandlende en forvalters, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 155. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre myndigheder fører tilsyn med, ikke af lovforslaget.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af retsinformation og EU-tidende.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til forvalteren af alternative investeringsfondes whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til forvalterens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en forvalters overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet eller en forvalters whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 27 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 27 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en forvalter af alternative

investeringsfondes whistleblowerordning, skal rejse sag herom ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 27 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 23 (§ 46, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 46, stk. 1, nr. 1, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut om tilladelse som kreditinstitut og vedtagelsen af CRD IV.

I bestemmelsen fastslås det, at kreditinstitutter i et EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er meddelt tilladelse i medfør af regler, der gennemfører bestemmelserne om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut om tilladelse som kreditinstitut, kan være depositar for alternative investeringsfonde.

De gældende danske bestemmelser om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut findes i lov om finansiel virksomhed. Fremadrettet vil de EU-retlige regler om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut være i CRD IV. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så henvisningen er til det nye direktiv.

Reglerne i direktivet om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut foreslås med dette lovfor-slag gennemført i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de EU-retlige regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., idet bestemmelserne relaterer sig til depositarfunktionen, der også vil kunne udøves af kreditinstitutter i andre EU-lande eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt den alternative investeringsfond har registreret hjemsted i et andet EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 24 (§ 46, stk. 1, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 46, stk. 1, nr. 2, er en konsekvens af ophævelsen af direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og vedtagelsen af CRD IV og CRR.

I bestemmelsen fastslås, at en depositar kan være et fondsmæglerselskaber i et EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er meddelt tilladelse i medfør af regler, der gennemfører direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), og som dels er undergivet krav til tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med kapitalkravene i regler, der gennemfører artikel 20 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, dels som leverer accessoriske tjenesteydelser i form af opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kundernes regning, jf. reglerne, der gennemfører bilag I, afsnit B, nr. 1, i MiFID-direktivet.

Artikel 20 i direktiv 2006/49/EF er i Danmark gennemført i den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed, og bilag I, afsnit B, nr. 1, i MiFID-direktivet er gennemført i det gældende bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed.

Fremadrettet vil krav til kapitalgrundlaget for de omfattede fondsmæglerselskaber i de EU-retlige regler være omfattet af artikel 92, 95, 96 og 98 i CRR. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., så henvisningen er til de relevante bestemmelser i forordningen.

Det fremgår af § 46, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som implementerer artikel 21, stk. 3, litra b, sidste pkt., i direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, at kun fondsmæglerselskaber, der lever op til et kapitalkrav på mindst 1 mio. euro kan fungere som depositar for alternative investeringsfonde.

Der henvises til de EU-retlige regler i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., idet bestemmelserne relaterer sig til depositarfunktionen, der også vil kunne udøves af fondsmæglerselskaber i andre EU-lande eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såfremt den alternative investeringsfond har registreret hjemsted i et andet EU-land eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 25 (§ 155, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 155, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastslås, at § 27 b ikke er omfattet af Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i forvalterne af alternative investeringsfonde og ikke forvalterne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 27 b.

Til nr. 26 (§ 156 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med lovforslaget indføres en bestyrelse for Finanstilsynet, og Det Finansielle Råd nedlægges. Bestyrelsens sammensætning og kompetencer fastlægges i § 345 i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ændret med dette lovforslag.

Den gældende § 156 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlægger Det Finansielle Råds kompetence i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde. Det fremgår af bestemmelsen, at Det Finansielle Råd har tilsvarende kompetencer over for forvaltere af alternative investeringsfonde, som over for finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås bestemmelsen ændret, så Finanstilsynets bestyrelse tillægges tilsvarende kompetencer i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde, som bestyrelsen har i forhold til finansielle virksomheder i medfør af lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 156 er således en konsekvensændring som følge af indførelsen af en bestyrelse for Finanstilsynet og nedlæggelsen af Det Finansielle Råd.

For en nærmere gennemgang af Finanstilsynets bestyrelses kompetencer henvises der til bemærkningerne til forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 27 (§ 170, stk. 5 og 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en forvalter af alternative investeringsfonde er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forvalteren. Det foreslås med ændringen af § 170, stk. 5, at udvide bestemmelsen, således at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en forvalter af alternative investeringsfonde er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde.

Efter den gældende § 170, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en alternativ investeringsfond er erklæret konkurs, herunder oplysninger om den forvalter, der forvalter fonden, og såfremt oplysningerne

ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde fonden. Det foreslås med ændringen af § 170, stk. 6, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en alternativ investeringsfond er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 28 (§ 170, stk. 7, nr. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, nr. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås omfattet af stk. 11, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 29 (§ 170, stk. 7, nr. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, nr. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås omfattet af stk. 11, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 30 (§ 170, stk. 7, nr. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 7, nr. 11, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i det gældende stk. 11. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 11. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 31 (§ 170, stk. 7, nr. 13 og 14, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 170, stk. 7, nr. 16, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i stk. 7, nr. 13. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen. Ved efterlevelse af selskabslovgivningen menes de regler, som Erhvervsstyrelsen

fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 11 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 170, stk. 7, nr. 14, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 11 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 32 (§ 170, stk. 7, nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Finanstilsynet kan i henhold til § 170, stk. 7, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 170, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 33 (§ 170, stk. 7, nr. 18, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 6, nr. 16, der bliver nr. 18, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet i stedet foreslås indsat i § 170, stk. 7, nr. 13. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 34 (§ 170, stk. 7, nr. 20, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at tilføje i § 170, stk. 7, nr. 20, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til institutioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, som varetager den omhandlede funktion i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 35 (§ 170, stk. 7, nr. 21-23, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 21* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 21, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 22* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 170, stk. 7, nr. 13. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 22, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på

at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 23* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt *nr. 14* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 170, stk. 7, *nr. 23*, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af *nr. 23*, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 36 (§ 170, stk. 7, nr. 24, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at tilføje i *nr. 20*, der bliver *nr. 24*, i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til institutioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, som varetager den omhandlede funktion i tredjelande.

Til nr. 37 (§ 170, stk. 7, nr. 25-27, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 25* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med

de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 10. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 26* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 10. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 11 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt *nr. 27* i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 14 i § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 27, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 10. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige

tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 38 (§ 170, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 7, ændres henvisningen i § 170, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fra nr. 18, 2. pkt., til nr. 19, 2. pkt.

Til nr. 39 (§ 170, stk. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande efter nr. 20, der bliver nr. 24, alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale, under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver m.v.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 170, stk. 7, nr. 25-27, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 10*, således at nr. 24-27, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 10 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 40 (§ 170, stk. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 11, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, efter nr. 20, der bliver nr. 24, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 11*, således at nr. 6, 7, 11, 13, 14, 21-23 og 24-27 omfattes af stk. 11.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 11, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 7, nr. 14, 23 og 27, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

De foreslåede ændringer af stk. 11 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 41 (§ 171, stk. 1, 1. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en forvalter af alternative investeringsfonde, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skulle offentliggøres med angivelse af forvalterens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun forvaltere af alternative investeringsfonde under tilsyn. Ved en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn forstås sådanne forvaltere, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til lov om alternative investeringsfonde m.v. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 42 (§ 171, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 171, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 43 (§ 171, stk. 1, 8. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 1, 8. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet, samtidig med at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 44 (§ 171, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til ændringerne af stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 171, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 171, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 171, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør ekstraheres inden offentliggørelse.

Til nr. 45 (§ 171, stk. 3, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 46 (§ 171, stk. 3, 10. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 2, 10. pkt., der bliver *stk. 3, 10. pkt.*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 171, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrører en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 47 (§ 171, stk. 4, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 3, 1. pkt., der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 48 (§ 171, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 49 (§ 172 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede § 172 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter regler om

forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet.

Det fremgår af § 170, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det fremgår af § 173 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 172 a er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalters, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på området til Finanstilsynet.

Det følger af den foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person for overtrædelse af reguleringen, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til

yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på området, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af retsinformation og EU-tidende.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, stk. 2, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af reguleringen, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 172 a, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., f.eks. i forhold til videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Det fremgår af § 170, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at tavshedspligten i § 170, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Herunder fremgår det bl.a. af § 170, stk. 7, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysninger til parterne nævnt i § 170, stk. 7, findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 170, stk. 7, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af en forvalter af alternative investeringsfonde eller dennes ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser af, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af § 170, stk. 7. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 172 a, stk. 1, til den forvalter af alternative investeringsfonde eller dennes ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 172 a, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger,

med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 170, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der fastslår, at alle, der i henhold til § 170, stk. 5-7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 50 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 2 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 190, stk. 2.

Ændring af »§ 20, stk. 1-7 og 9,« til: »§ 20, stk. 1-9,«:

Ændringen medfører for så vidt angår den nye bestemmelse i § 20, stk. 2, nr. 2, at en forvalter af alternative investeringsfonde kan straffes, hvis de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens eller de alternative investeringsfondes risikoprofil, overskrider 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

Dette medfører endvidere for så vidt angår den nye bestemmelse i § 20, stk. 2, nr. 3, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, højst må udgøre 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, og at dette kun er tilladt, forudsat at alle kravene i § 20, stk. 2, nr. 3, litra a-e, er opfyldte. Dette medfører endvidere for så vidt angår præciseringen i § 20, stk. 2, nr. 4, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af ledelsen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, skal bestå af en balance af instrumenter.

Med nyaffattelsen af § 20, stk. 5, kan en forvalter af alternative investeringsfonde samt forvalterens bestyrelse og direktor straffes med bøde, hvis forvalteren ikke sikrer sig, at udbetaling betinges af, at den pågældende, som tildeles variabel løn, ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren eller de alternative investeringsfonde, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed.

Med nyaffattelsen af § 20, stk. 8, 1. pkt., kan en forvalter af alternative investeringsfonde samt forvalterens bestyrelse og direktion straffes med bøde, hvis forvalteren eller de alternative investeringsfondes lønpolitik ikke skelner mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis faste og variable lønde, hvor de variable lønde skal fastsættes på grundlag af en konkret vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og forvalterens og de alternative investeringsfondes resultater.

Forvalteren af en alternativ investeringsfonds overtrædelse af de øvrige bestemmelser i § 20, stk. 1, 3 og 4, stk. 7 og 9 kan fortsat straffes med bøde.

Ændring af »stk. 3 og 4« til: »stk. 3-5«:

Som en konsekvens af, at § 21, stk. 4, 3. pkt. ændres, og som følge af, at der indsættes et nyt stk. 5, ændres § 190, stk. 2. Af ændringen fremgår det, at overtrædelse af § 21, stk. 4, 3. pkt., og stk. 5, skal kunne straffes med bøde.

Dette medfører for så vidt angår den ændrede bestemmelse i § 21, stk. 4, 3. pkt., at det øverste ledelsesorgan skal kunne straffes med bøde, hvis aflønningsudvalget i det forberedende arbejde for det øverste ledelsesorgans beslutninger vedrørende aflønning ikke også varetager offentlighedens interesser. Det

øverste ledelsesorgan kan fortsat straffes med bøde, hvis det ikke overholder de øvrige bestemmelser i § 21, stk. 4.

Endvidere medfører ændringen for så vidt angår den nye § 21, stk. 5, at en forvalter af alternative investeringsfonde med medarbejderrepræsentation i det øverste ledelsesorgan i medfør af reglerne om medarbejderrepræsentation i selskabslovens kapitel 8 kan straffes med bøde, hvis forvalteren ikke sikrer, at mindst én af disse medarbejderrepræsentanter er medlem af aflønningsudvalget. Forvalterens bestyrelse og direktion er tillige ansvarssubjekter efter bestemmelsen.

En forvalter af alternative investeringsfondes samt forvalterens bestyrelse og direktion overtrædelse af bestemmelsen i § 21, stk. 1 og 3, kan fortsat straffes med bøde.

Endvidere straffes det tilsynsbelagte moderselskab, hvori aflønningsudvalget er nedsat, og som ikke er en finansiel holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomhed, fortsat med bøde, hvis det ikke overholder bestemmelsen i § 21, stk. 2, 2. pkt.

§ 22, stk. 1-3:

For så vidt angår den ændrede bestemmelse i § 22, stk. 1, skal en forvalter af alternative investeringsfonde samt forvalterens bestyrelse og direktion kunne straffes med bøde, hvis en forvalter af alternative investeringsfonde ikke sikrer, at det øverste organ i forvaltere af alternative investeringsfonde har godkendt forvalterens lønpolitik.

For så vidt angår præciseringen i § 22, stk. 3, skal en forvalter af alternative investeringsfonde samt forvalterens bestyrelse og direktion kunne straffes med bøde, hvis forvalteren i sin årsrapport undlader at offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af ledelsen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra forvalteren i det pågældende regnskabs.

Formanden for det øverste ledelsesorgan kan fortsat straffes med bøde, hvis formanden ikke overholder de øvrige bestemmelser i § 22, stk. 2.

§ 27 a, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 27 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan en forvalter af alternative investeringsfonde som juridisk person samt forvalterens bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblower-ordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på, om forvalteren har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis forvalteren af en alternativ investeringsfond som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller forvalteren har modtaget risikoplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 171, stk. 3, 1.-7. pkt.:

Med forslaget til § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 51 (§ 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring af § 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 16, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvor den gældende hjemmel i § 16, stk. 8, til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder om muligheden

for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer, foreslås opdelt i 2 bestemmelser, stk. 8 og 9. Herved præciseres det, at Finanstilsynet kan udstede nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget i medfør af stk. 8, og tillige nærmere regler om muligheden for at afdække risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer i medfør af stk. 9.

§ 190, stk. 4, indeholder bemyndigelser til at fastsætte bestemmelser om straf i forskrifter udstedt i medfør af en række bemyndigelsesbestemmelser i loven.

Det fremgår af det gældende stk. 4, at der i forskrifter udstedt i medfør af § 16, stk. 8, kan fastsættes bestemmelser om straf for overtrædelse af reglerne. Henset til, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i stk. 8 og 9 hidtil har været indeholdt i den gældende stk. 8, er det en naturlig konsekvens heraf at ændre henvisningen i § 190, stk. 4, så henvisningen omfatter både stk. 8 og 9, samt stk. 10, som svarer til det gældende stk. 9.

Ligeledes foreslås den tidligere hjemmel i § 20, stk. 11, opdelt i to bestemmelser i stk. 11 og det nye foreslåede § 20, stk. 12, hvorefter erhvervs- og vækstministerens kan fastsætte nærmere regler om definitionen af væsentlige risikotagers. Henvisningen foreslås derfor udvidet til at omfatte både § 20, stk. 11, og stk. 12.

Til § 5

Til nr. 1 (§§ 24 b og 24 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 24 b

Det følger af den foreslåede § 24 b, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en firmapensionskasse omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser skal have en whistleblowerordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af firmapensionskassen, herunder ansatte eller af bestyrelsesmedlemmer.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Data-tilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer, f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder uafhængig af den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde i forhold til den lovgivning, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 65, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn

med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget, jf. f.eks. § 65.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-Tidende.

En firmapensionskasse skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en firmapensionskasses whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en firmapensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på firmapensionskassens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller ansatte, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at firmapensionskassen i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til firmapensionskassen, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for firmapensionskassen.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af firmapensionskassen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af firmapensionskassens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i firmapensionskassen. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en firmapensionskasse har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte firmapensionskasse til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i firmapensionskassen også kunne indberette til firmapensionskassens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En firmapensionskasse kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En firmapensionskasse kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og en firmapensionskasse, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en firmapensionskasse, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. Virksomheder, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en firmapensionskasse, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomheden er underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 71, stk. 2, i lov om firmapensionskasser. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 24 b, stk. 2, fastslår, at en firmapensionskasse kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale

med firmapensionskassen har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i firmapensionskassen kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang en firmapensionskasse kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at firmapensionskasserne skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 24 b, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for en firmapensionskasse, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at en firmapensionskasse har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 24 b, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at firmapensionskassen har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 24 b, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 24 b, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via formapensionskassens ordning, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 24 c

Det foreslås i § 24 c, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en firmapensionskasse ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i firmapensionskassen. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 24 b, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en pensionskasses whistleblowerordning omhandlende en pensionskasses eller en ansats eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til firmapensionskassens whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til firmapensionskassens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en firmapensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller en firmapensionskasses whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 24 c, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 24 c, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en firmapensionskasses whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for firmapensionskassen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 24 c, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 2 (§ 65, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med den foreslåede ændring af § 65, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås, at den foreslåede § 24 c ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i firmapensionskasserne og ikke firmapensionskasserne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 24 c.

Til nr. 3 (§ 65, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 65, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 4 (§ 66 a, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en firmapensionskasse er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde firmapensionskassen. Det foreslås med ændringen af § 66 a, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en firmapensionskasse er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 5 (§ 66 a, stk. 6, nr. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, nr. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 6 (§ 66 a, stk. 6, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 7 (§ 66 a, stk. 6, nr. 11, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 11, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i stk. 12. Det foreslås at omformulere første del af nr. 11, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 12. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 8 (§ 66 a, stk. 6, nr. 13 og 14, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 20, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 6, nr. 13*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen. Ved efterlevelse af selskabslovgivningen menes de regler, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstil-

synet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 66 a, stk. 6, nr. 14, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder stk. 12 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 66 a, stk. 6, nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Finanstilsynet kan i henhold til § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 10 (§ 66 a, stk. 6, nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at ændre § 66 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser i overensstemmelse med ændringen af den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 15, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at modernisere sprogbrugen, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men er alene en sproglig modernisering og tilpasning efter tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og

myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 66 a, stk. 6, nr. 18-20, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 18* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 18, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 19* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 66 a, stk. 6, nr. 13. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 19, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 20* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller i lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 14 i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 66 a, stk. 6, nr. 20, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 20, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 66 a, stk. 6, nr. 24, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at ændre § 66 a, stk. 6, nr. 19, der bliver *nr. 24*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser i overensstemmelse med ændringen af den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 19, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at modernisere sprogbrugen, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men er alene en sproglig modernisering og tilpasning efter tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i tredjelande. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Stk. 11 og 12 finder anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 24.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 13 (§ 66 a, stk. 6, nr. 25-27, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 25* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 26* i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt nr. 27 i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 1994/19/EU af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 14 i § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 27, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen, og videregivelsen må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 66 a, stk. 6, nr. 28, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 20, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet foreslås indsat i § 66 a, stk. 6, nr. 13. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 15 (§ 66 a, stk. 8, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6, ændres henvisningen i stk. 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, fra stk. 6, nr. 17, til stk. 6, nr. 23.

Til nr. 16 (§ 66 a, stk. 11, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 11, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande efter nr. 18 alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 66 a, stk. 6, nr. 25-27, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 11*, således at nr. 24-27, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 11 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 17 (§ 66 a, stk. 12, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter den gældende § 66 a, stk. 12, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, efter nr. 18 alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 12*, således at nr. 6, 7, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27 omfattes af stk. 12.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 12, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, som indeholder hjemmel til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges befojelser.

De foreslåede ændringer af stk. 12 svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 18 (§ 66 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 65, stk. 2, jf. § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en firmapensionskasse under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun firmapensionskasser under tilsyn. Ved firmapensionskasser under tilsyn forstås firmapensionskasser, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Firmapensionskasser med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 19 (§ 66 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med de foreslåede ændringer til § 66 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 20 (§ 66 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 21 (§ 66 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 66 c, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 66 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 66 c, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndig-

heders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 22 (§ 66 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 23 (§ 66 c, stk. 3, 10. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 3, 10. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 66 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 24 (§ 66 c, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 25 (§ 66 c, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 26 (§ 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det fremgår af § 66 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser begrænser dog ikke parters ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår af § 66 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvem der anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 66 f er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til personoplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynets, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynet ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasse eller en person for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en firmapensionskasse eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en firmapensionskasse, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i firmapensionskassen.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt, eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelser vedrører regler, som er under Erhvervs- og Vækstministerens Ressortområde, og som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af *stk. 2* – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet

i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, stk. 2, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 66 f, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, f.eks. i forhold til videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v. Det fremgår af § 66 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at tavshedspligten i § 66 a, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Herunder fremgår det bl.a. af § 66 a, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne til de i § 66 a, stk. 6, nævnte parter findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 66 a, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af den virksomhed eller ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser af, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af § 66 a, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 66 f, stk. 1, til den virksomhed eller ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 66 f, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 66 a, stk. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der fastslår, at alle, der i henhold til § 66 a, stk. 5 og 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 27 (§ 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

§ 71, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås der ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 71, stk. 1.

§ 24 b, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 24 b, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan en firmapensionskasse som juridisk person samt pensionskassens bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om firmapensionskassen

har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis firmapensionskassen som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller firmapensionskassen har modtaget risikooplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 66 c, stk. 3, 1.-7. pkt.:

Med forslaget til § 71, stk. 1, 1. pkt. i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 34 a, stk. 6, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Efter den gældende § 34 a, stk. 6, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, lande som der er indgået aftale med på det finansielle område, eller tredjelande, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 6*, således at nr. 6-10 omfattes af *stk. 6*. Den foreslåede udvidelse svarer til den foreslåede ændring af den tilsvarende bestemmelse i tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til § 7

Til nr. 1 (§§ 63 a og 63 b i lov om investeringsforeninger m.v.)

Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. afløser den 22. juli 2014 den gældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013. Dele af ændringerne i dette lovforslag foretages derfor i såvel den gældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, som lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. ændres med nærværende § 7, mens lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, ændres med § 18 i dette lovforslag.

§ 63 a

Det følger af det foreslåede § 63 a, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at en investeringsforening og en SIKAV omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. skal have en whistleblowerordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en, herunder af ansatte og medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om, at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være en uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale

procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 161, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget, jf. § 161.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-Tidende.

En investeringsforening og en SIKAV skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en investeringsforenings og en SIKAV's whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en investeringsforenings eller en SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt, f.eks. via en løsning på virksomhedens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at virksomheden i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af en investeringsforening eller en SIKAV herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en investeringsforening eller en SIKAV har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed til en ekstern virksomhed, vil ansatte i investeringsforeningen og SIKAV'en også kunne indberette til dennes whistleblowerordning

om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En investeringsforening eller en SIKAV, der har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, kan anvende investeringsforvaltningsselskabets eller administrationsselskabets whistleblowerordning, forudsat denne lever op til kravene i § 63 a. Investeringsforeninger og SIKAV'er, der benytter denne løsning, kan ikke frasige sig sit ansvar efter § 63 a, og er således retligt forpligtet og ansvarlig herefter.

En investeringsforening eller en SIKAV kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En virksomhed kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og virksomheder, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en investeringsforening eller en SIKAV, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en investeringsforening eller en SIKAV, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomheden er underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Det foreslåede § 63 a, stk. 2, fastslår, at en investeringsforening eller en SIKAV kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomheden har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang en investeringsforening og en SIKAV kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomheden skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 63 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 og 2 alene finder anvendelse for en investeringsforening og en SIKAV, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at virksomhederne har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 63 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 63 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 63 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

En virksomhed eller et direktionsmedlem kan ikke iagttage sin forpligtelse efter § 56 i om investeringsforeninger m.v. ved indberetning til virksomhedens whistleblowerordning.

§ 63 b

Det foreslås i § 63 b, stk. 1, at en investeringsforening og en SIKAV ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV's, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 63 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en investeringsforenings eller en SIKAV's whistleblowerordning omhandlende investeringsforeningens eller SIKAV's, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV's whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV's whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en investeringsforenings eller SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til investeringsforeningens eller SIKAV's whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 63 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 63 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en investeringsforenings eller en SIKAV's whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for investeringsforeningen eller SIKAV'en ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 63 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte

bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 2 (§ 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås, at § 63 b ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i investeringsforeninger og SIKAV'er og ikke investeringsforeningen eller SIKAV'en som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 63 b.

Til nr. 3 (§ 162 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med lovforslaget indføres en bestyrelse for Finanstilsynet og Det Finansielle Råd nedlægges. Bestyrelsens sammensætning og kompetencer fastlægges i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ændret med dette lovforslag.

§ 162 i lov om investeringsforeninger m.v. fastlægger Det Finansielle Råds kompetence i forhold til danske UCITS. Det fremgår af bestemmelsen, at Det Finansielle Råd har tilsvarende kompetencer over for danske UCITS, som overfor finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås bestemmelsen ændret, så Finanstilsynets bestyrelse tillægges tilsvarende kompetencer i forhold til danske UCITS, som bestyrelsen har i forhold til finansielle virksomheder i medfør af lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 162 er således en konsekvensændring som følge af indførelsen af en bestyrelse for Finanstilsynet og nedlæggelsen af Det Finansielle Råd.

For en nærmere gennemgang af Finanstilsynets bestyrelses kompetencer henvises til bemærkningerne til forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 175, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til brug for en civil retssag, når en dansk UCITS eller en afdeling heraf er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den danske UCITS eller en afdeling heraf. Det foreslås med ændringen af § 175, stk. 5, at udvide bestemmelsen således, at Finanstilsynet endvidere kan videregive fortrolige oplysninger til brug i en civil retssag, når en dansk UCITS eller en afdeling heraf er trådt i likvidation. Ved ændringen sidestilles kreditorerne i de to tilfælde. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 5 (§ 175, stk. 6, nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 6 (§ 175, stk. 6, nr. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175, stk. 6, nr. 7, i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås omfattet af stk. 12, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må

benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 7 (§ 175, stk. 7, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 11, er videregivelse af oplysninger til de myndigheder og organer, som er omfattet af nr. 11, ikke underlagt begrænsningerne i det gældende stk. 12. Det foreslås at omformulere første del af *nr. 11*, således at videregivelse af fortrolige oplysninger til skifteretten underlægges begrænsningerne i stk. 12. Videregivelse af oplysninger til skifteretten, som hidrører fra en anden medlemsstat, kan således alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 8 (§ 175, stk. 6, nr. 12 og 13, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v. beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget. Derudover kan der være ganske særlige tilfælde, hvor videregivelse også kan ske inden for rammerne af stk. 1. En sådan berettiget videregivelse vil i så fald ske i medfør af § 152 e i straffeloven.

Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 19, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Af hensyn til at ensrette tavshedspligtsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og andre hovedlove foreslås det at udvide ovennævnte bestemmelse og indsætte den nyaffattede bestemmelse i *stk. 6, nr. 12*. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen. Ved efterlevelse af selskabslovgivningen menes de regler, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Herudover giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 12 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 175, *stk. 6, nr. 13*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyn-dige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder det foreslåede stk. 12 anvendelse. Dette medfører, at fortrolige

oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan videregives, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

De foreslåede ændringer svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 175, stk. 6, nr. 14, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Finanstilsynet kan i henhold til § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, i lov om investeringsforeninger m.v. videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under visse nærmere angivne betingelser. Det foreslås at præcisere i § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, i lov om investeringsforeninger m.v., at der med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, dvs. ikke i tredjelande. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen udvides således, at der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 10 (§ 175, stk. 6, nr. 16, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ændre § 175, stk. 6, nr. 14, der bliver nr. 16, i lov om investeringsforeninger m.v. i overensstemmelse med ændringen af den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 14, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at modernisere sprogbrugen, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men er alene en sproglig modernisering og tilpasning efter tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiel stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiel stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål, at bidrage til sikring af finansiel stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som er oprettet i den pågældende medlemsstat.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i de andre medlemsstater. I Danmark varetages

funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som er oprettet i den pågældende medlemsstat.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 11 (§ 175, stk. 6, nr. 17-19, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 17* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater og lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 17, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås herudover at indsætte et nyt *nr. 18* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen, jf. det foreslåede § 175, stk. 6, nr. 12. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 18, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 19* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.,

hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige som bistår myndigheder i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 13 i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget til § 175, stk. 6, nr. 19, sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 19, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 11 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiell virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 12 (§ 175, stk. 6, nr. 23, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ændre § 175, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 23, i lov om investeringsforeninger m.v. i overensstemmelse med ændringen af den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiell virksomhed. Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 18, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder med ansvar for kapitalmarkederne. Det foreslås at modernisere sprogbrugen, således at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Ændringen tilsigter ikke at ændre gældende praksis, men er alene en sproglig modernisering og tilpasning efter tilsvarende bestemmelse i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet får således med bestemmelsen hjemmel til, som hidtil, at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsyn med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som er oprettet i den pågældende medlemsstat.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til institutioner, der forvalter

indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger i tredjelande. I Danmark varetages funktionen af Garantifonden for Indskydere og Investorer. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Stk. 11 og 12 finder anvendelse ved udlevering af fortrolige oplysninger omfattet af nr. 23.

Til nr. 13 (§ 175, stk. 6, nr. 24-26, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 24* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 24, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *nr. 25* i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten. Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til blandt andet Erhvervsstyrelsen. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 25, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Det foreslås endelig at indsætte et nyt nr. 26 i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 1994/19/EU af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf.

Det foreslås med nærværende lovforslag at indsætte et nyt nr. 13 i § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af nr. 26, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en international samarbejdsaftale, jf. stk. 11. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder stk. 12 endvidere anvendelse. Dette medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt myndighederne har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, og det skal meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 14 (§ 175, stk. 6, nr. 27, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 6, nr. 19, i lov om investeringsforeninger m.v. kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet. Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves. Der er tale om en konsekvensændring, da hjemlen til at videregive fortrolige oplysninger til Revisortilsynet og Revisornævnet foreslås indsat i § 175, stk. 6, nr. 12. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 15 (§ 175, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Som konsekvens af at der med lovforslaget indsættes nye numre i stk. 6, ændres henvisningen i § 175, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v. fra nr. 16, til nr. 21.

Til nr. 16 (§ 175, stk. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 11, i lov om investeringsforeninger m.v., kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i tredjelande alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Med nærværende lovforslag foreslås der indført nye bestemmelser i de foreslåede § 175, stk. 6, nr. 24-26, vedrørende videregivelse af fortrolige oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande. Det foreslås på denne baggrund at udvide de tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger skal opfylde *stk. 11*, således at nr. 23-26, der alle vedrører videregivelse af oplysninger til tredjelande, omfattes.

Den foreslåede ændring af stk. 11 svarer til den foreslåede ændring af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 17 (§ 175, stk. 12, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 175, stk. 12, i lov om investeringsforeninger m.v., kan videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater eller lande, som der er indgået aftale med på det finansielle område, alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Oplysningerne må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at udvide bestemmelserne omfattet af *stk. 12*, således at nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 23-26 omfattes af *stk. 12*.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 12, 2. pkt.*, at myndighederne ved videregivelse af fortrolige oplysninger efter *stk. 6*, nr. 13, 19 og 26, som indeholder hjemmel til at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige i Danmark, de øvrige medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, samt tredjelande, skal meddele de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges befojelser.

De foreslåede ændringer af *stk. 12* svarer til de foreslåede ændringer af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed samt øvrige hovedlove og foreslås af hensyn til at ensrette bestemmelserne.

Til nr. 18 (§ 175 a i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 175 i lov om investeringsforeninger medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 175 i lov om investeringsforeninger m.v. begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår af § 179 i lov om investeringsforeninger m.v., hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede § 175 a er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en investeringsforenings eller en SIKAV's overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en investeringsforening eller en SIKAV, herunder disses ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en investeringsforening eller en SIKAV eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering, for så vidt angår

indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i medfør af persondataloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en investeringsforening eller en SIKAV, herunder disses ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

Bestyrelsens eller direktionens indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under Erhvervs- og Vækstministerens ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtede til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer ikke at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, stk. 2, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår af det foreslåede § 175 a, stk. 2, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v. Det fremgår af § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., at tavshedspligten i § 175, stk. 1, ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger til de i bestemmelsen nævnte parter. Herunder fremgår bl.a. af § 175, stk. 6, nr. 2, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre offentlige myndigheder,

herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Videregivelse af personoplysningerne til partnerne nævnt i § 175, stk. 6, findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 175, stk. 6, nævnte parter.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af en investeringsforening eller en SIKAV eller disses ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser osv., er ikke omfattet af § 175, stk. 6. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 175 a, stk. 1, til den investeringsforening eller SIKAV eller disses ansatte, der er blevet indberettet om.

Det fremgår af det foreslåede § 175 a, stk. 3, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 175, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v., der fastslår, at alle, der i henhold til § 175, stk. 5 og 6, i lov om investeringsforeninger m.v., modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Til nr. 19 (§ 176, stk. 1, 1. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en dansk UCITS, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skulle offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun danske UCITS under tilsyn. Ved danske UCITS under tilsyn forstås sådanne foreninger, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger m.v. Danske UCITS med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 20 (§ 176, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 176, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 21 (§ 176, stk. 1, 8. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 1, 8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 22 (§ 176, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning

vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør alle de virksomheder der ikke er »under tilsyn« efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 176, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., der gælder for danske UCITS under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 175 i lov om investeringsforeninger m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 176, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 176, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 23 (§ 176, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 24 (§ 176, stk. 3, 10. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 176, stk. 1, 1. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg.

Til nr. 25 (§ 176, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 26 (§ 176, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 27 (§ 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 190, stk. 1, 2. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v. fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 1, 2. pkt., forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 190, stk. 1, 2. pkt.

§ 63 a, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 63 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan en investeringsforening og en SIKAV som juridisk person samt investeringsforeningens og SIKAV'ens bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, bør der lægges vægt på om investeringsforeningen eller SIKAV'en har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller virksomheden har modtaget risikooplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 176, stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5

Med forslaget til § 190, *stk. 1*, i lov om investeringsforeninger m.v. foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 197 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med lovforslaget indføres en bestyrelse for Finanstilsynet og Det Finansielle Råd nedlægges. Bestyrelsens sammensætning og kompetencer fastlægges i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ændret med dette lovforslag.

§ 197 i lov om investeringsforeninger m.v. fastlægger Det Finansielle Råds kompetence i forhold til danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger. Det fremgår af bestemmelsen, at Det Finansielle Råd har tilsvarende kompetencer over for danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger som over for finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås bestemmelsen ændret, så Finanstilsynets bestyrelse tillægges tilsvarende kompetencer i forhold til danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger, som bestyrelsen har i forhold til finansielle virksomheder i medfør lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 197 er således en konsekvensændring som følge af indførelsen af en bestyrelse for Finanstilsynet og nedlæggelsen af Det Finansielle Råd.

For en nærmere gennemgang af Finanstilsynets bestyrelses kompetencer henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 131.

Til nr. 2 (§ 211, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skulle offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger under tilsyn. Ved danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger under tilsyn forstås sådanne foreninger, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger m.v. Danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 211, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 211, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 211, stk. 1, 8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 1, 8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en kon-

sekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 211, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 211, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 210 i lov om investeringsforeninger m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 211, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 211, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 211, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 7 (§ 211, stk. 3, 10. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 2, 10. pkt., der bliver *stk. 3, 10. pkt.*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 211, stk. 1, 1. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 211, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 9 (§ 211, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 10 (§ 221, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 221, *stk. 1*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I 2007 fik skibsfinansieringsinstituttet mulighed for at udstede særligt dækkede obligationer ligesom penge- og realkreditinstitutter. Denne mulighed videreføres i det foreslåede § 2 d, *stk. 1*, i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Det er en forudsætning for sådanne udstedelser, at instituttet har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer efter § 2 c i lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Særligt dækkede obligationer kan efter gældende ret udstedes mod sikkerhed i de aktiver, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Fremover vil CRR regulere, hvilke aktivtyper særligt dækkede obligationer kan udstedes mod sikkerhed i, jf. artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i CRR. Det foreslås derfor, at § 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut konsekvensændres.

§ 152 c, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholdt regler om, at pantet i skibet skulle være registreret i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed, samt at reglen også omfattede byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib. Dette forhold er ikke reguleret i CRR, hvorfor det foreslås at videreføre reglen fra § 152, stk. 1, nr. 2, i den foreslåede § 2 d, *stk. 1, 3. pkt.*, i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Byggelån ydes uden pant i skibe, og der skal i stedet foreligge andre aktivtyper, jf. artikel 129, stk. 1, litra a-c, og stk. 2, i CRR til sikkerhed for lånet, f.eks.

statsgaranti. Med et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed forstås, at de retsvirkninger, der er forbundet med en registrering i et internationalt register, skal svare til de retsvirkninger, som er knyttet til en registrering i Dansk Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister.

Da reglerne om, hvilke aktiver som kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer fremover, vil fremgå direkte af artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i CRR foreslås det, at ophæve § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, om at Finanstilsynet kan tillade, at der anvendes andre aktiver som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer end dem, der er nævnt i stk. 1 m.v. Som følge af dette udgår henvisningen § 152 c, stk. 3, i den foreslåede nyaffattelse af § 2 d, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Fremover vil artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i CRR være udtømmende i forhold til, hvilke aktivtyper, som skibsfinansieringsinstituttet kan finansiere udlån mod sikkerhed i.

Til nr. 2 (§ 2 d, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Reglen om supplerende sikkerhed i § 2 d, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut blev indsat i loven i 2007 i forbindelse med en tilsvarende regel kom til at gælde for pengeinstitutter og realkreditinstitutter ved implementeringen af det gældende direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. I lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ændres med dette lovforslag de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget, jf. henholdsvis den foreslåede ændring af § 152 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed og den foreslåede ændring af § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. For at skabe konvergens præciseres § 2 d, stk. 2, så ordlyden ligger tættere op af ordlyden i lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Til nr. 3 (§ 2 i, stk. 1, 1. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Den foreslåede ændring i § 2 i, stk. 1, 1. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut er en konsekvensændring, som følger af den foreslåede ændring af § 2 d, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Til nr. 4 (§ 2 i, stk. 1, 2. pkt., og § 2 j, stk. 3, 1. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Særligt dækkede obligationer kan efter gældende ret udstedes mod sikkerhed i de aktiver, der var nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Med CRR vil aktivtyperne fremover fremgå af artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2. Ændringen af § 2 i, stk. 1, 2. pkt., og § 2 j, stk. 3, 1. pkt., er således en konsekvensændring, som følger af, at § 152 c i lov om finansiel virksomhed ændres på baggrund af CRR, jf. § 1, nr. 91 i lovforslaget. Der er ikke tiltænkt en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 5 (§ 2 i, stk. 1, 3. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det foreslås, at ophæve § 2 d, stk. 1, 3. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut, som konsekvens af, at § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed ophæves i forbindelse med, at § 153 c nyaffattes.

§ 2 i, stk. 1, 3. pkt., fastsatte, at § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fandt tilsvarende anvendelse.

Reglen i § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed blev indsat på baggrund af, at det omarbejdede kreditinstitutdirektiv, som indeholder reglerne om særligt dækkede obligationer, og hvor en række konkrete værdipapirer fra de enkelte medlemslande havde afvigende regler for, i hvilket omfang og med hvor meget de pågældende kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen. Af direktivet fremgik, at der som udgangspunkt gjaldt samme regler for tilsvarende værdipapirer i andre medlemslande.

Det var ikke på forhånd muligt at afgøre, om danske udstedelser af særligt dækkede obligationer ville

svare til disse konkrete undtagelser i direktivet. Finanstilsynet kunne derfor i de konkrete tilfælde tillade anden sikkerhedsstillelse end den, som fremgik af § 152 c, stk. 1.

Det foreslås, at ophæve § 2 d, stk. 1, 3. pkt., da reglerne i § 152 c, stk. 1, fremover vil fremgå af artikel 129, stk. 1 og 2, i CRR, hvorefter der ikke er behov for § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 1 og 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Erhvervs- og vækstministeren kan i henhold til den gældende § 5 fastsætte regler for skibsfinansieringsinstituttet. Som en præcisering foreslås det i § 5, stk. 1, at erhvervs- og vækstministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de i nr. 1-10 nævnte forhold.

Som det overvejende udgangspunkt er det hensigten, at skibsfinansieringsinstituttet skal underlægges en regulering, der svarer til reguleringen for kreditinstitutter i Danmark, herunder reglerne i CRR, dog således at f.eks. regler om store eksponeringer ikke finder anvendelse på skibsfinansieringsinstituttet. Reglerne skal således som udgangspunkt fastsættes ved henvisning til bestemmelser vedrørende de nævnte forhold i lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og CRR, jf. det foreslåede § 5, stk. 2. Såfremt særlige forhold gør sig gældende for skibsfinansieringsinstituttet skal der tages hensyn hertil ved fastsættelse af reglerne. Da skibsfinansieringsinstituttets krediteksponeringer ses at adskille sig fra andre kreditinstitutter, vil ministeren i forbindelse med fastsættelse af den kontracykliske buffer f.eks. kunne lægge vægt på de særlige forhold, der gælder for skibsfinansieringsinstituttet.

I § 5, stk. 1, nr. 1, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning. Det sikres derved, at der, hvis det findes relevant, kan stilles de samme adfærdskrav om overholdelse af redelig forretningsskik og god praksis, som finder anvendelse for finansielle virksomheder, ligesom der vil kunne fastsættes regler om prisoplysning. Der er for finansielle virksomheder udstedt en bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, der bl.a. indeholder regler om god skik, vildledning, aftaleindgåelse og rådgivning.

I § 5, stk. 1, nr. 2, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om ejerforhold, ledelse, styring og indretning af virksomheden, herunder en indberetningsordning vedrørende overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering (whistleblowerordning), samt aflønning. Disse regler skal indeholde bestemmelser om, at fysiske og juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje instituttet for herved at sikre en forsvarlig drift af instituttet. Reglerne skal svare til reglerne, som gælder for penge- og realkreditinstitutter, som er fastsat i kapitel 7 i lov om finansiel virksomhed. Herudover skal bestemmelserne blandt andet sikre, at der stilles krav til ledelsen, herunder ledelsens egnethed og hæderlig, samt at der er adgang til at kunne fjerne et ledelsesmedlem i tilfælde af, at dette ikke varetager sit hverv forsvarligt. For at sikre en forsvarlig drift af virksomheden vil der endvidere blive stillet krav til, hvordan virksomheden er indrettet. Endelig kan der stilles krav vedrørende aflønning af ledelsesmedlemmer samt øvrige ansatte med væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil og oplysningsforpligtelser i forhold hertil.

I § 5, stk. 1, nr. 3, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for videregivelse af fortrolige oplysninger, der skal sikre, at alle personer, der er knyttet til instituttet, med visse undtagelser skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under udførelsen af deres hverv.

I § 5, stk. 1, nr. 4, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerheder, værdiansættelse, lånegrænse, løbetid og flåde pant. Reglerne skal blandt andet fastslå hvilke aktivtyper, som kan indgå som sikkerhed for udstedelse af skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, da et skibsfinansieringsinstitut kun kan yde lån mod sikkerhedsstillelse, jf. § 1 a, stk. 3, i lov om et skibsfinansieringsinstitut. Herudover skal der fastsættes nærmere regler om lånegrænse og løbetid, herunder f.eks. med henblik på byggelån. Lån kan som udgangspunkt ydes med sikkerhed i et skib inden for en lånegrænse på 70 pct., hvis dette krav frafaldes, hvis der stilles anden sikkerhed

f.eks. i form af merbelastning af instituttets solvens, for nærmere herom se bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 5. Lånegrænsen er dog 60 pct., hvis lånet er finansieret med særligt dækkede obligationer. Løbetiden for de af skibsfinansieringsinstituttet ydede lån kan som udgangspunkt højst udgøre 15 år fra lånets udbetalingstidspunkt og for byggelån højst 4 år regnet fra tidspunktet for første udbetaling. Fastsættelse af løbetiden for lån skal ske under behørig hensyntagen til skibstypens gennemsnitlige levetid og det konkrete skibs alder og stand m.v. Der skal også fremgå bestemmelser om adgangen til at anvende flådepant, hvilket foreligger, hvis en eller flere låntagere stiller sikkerhed for et eller flere lån i form af registreret panteret i mere end et skib. Der kan fastsættes nærmere regler for, hvordan et flådepant fordeles regnskabsmæssigt mellem flere kapitalcentre. For så vidt angår værdiansættelsen af skibe er udgangspunkt, at skibene vurderes to gange årligt af en uafhængig vurderingssagkyndig, og at værdien skal ansættes til markedsværdien, dvs. det beløb et skib eller et skib under konstruktion kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en køber og en sælger.

I § 5, stk. 1, nr. 5, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om kapitalforhold, solvens og koncernforhold. Reglerne skal blandt andet fastsætte nærmere bestemmelser for instituttets solvenskrav, herunder kapitalbuffere, og individuelle solvensbehov samt for opgørelse af basiskapital og risikovægtede aktiver med udgangspunkt i reglerne for penge- og realkreditinstitutter. Disse regler fremgår af den foreslåede ændring af § 124 i lov om finansiel virksomhed, og der henvises i øvrigt til bemærkningerne hertil.

Reglerne om kontracykliske kapitalbuffere tilpasses i det omfang, der er behov for at tage hensyn til skibsfinansieringsinstituttets særlige forretningsmodel. § 125 f i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 136, 137, 139 og 140 i CRD IV og vedrører fastsættelse af kontracykliske kapitalbuffersats til brug for beregning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats. Opgørelse af en krediteksponering sker efter den geografiske beliggenhed. Metoden, der skal anvendes til at identificere den geografiske beliggenhed for en krediteksponering, vil blive udfyldt af en europæisk reguleringsmæssig teknisk standard. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om merbelastning af solvens blandt andet i forbindelse med instituttets udlån udover lånegrænsen. Ved merbelastning af solvens forstås, at långivningen ved solvensberegningen fradrages i kernekapitalen i kapitalcentrene eller i instituttet i øvrigt. Dette vil primært være tilfældet, såfremt der ikke er stillet sikkerhed inden for lånegrænsen eller såfremt instituttet yder lån udover lånegrænsen.

Endvidere skal reglerne fastsætte konsolideringskrav i det omfang instituttet indgår i en koncern. Reglerne om konsolidering skal ske med udgangspunkt i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR som fremover fastsætter konsolideringsreglerne for kreditinstitutter.

I § 5, stk. 1, nr. 6, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om midlernes anbringelse og likviditet, som skal sikre, at instituttet placerer dets midler betryggende samt har en tilstrækkelig likviditet. Disse regler skal som udgangspunkt fastsætte, at det nye likviditetskrav i henhold til artikel 412 i CRR, og som forventes endeligt fastlagt med henblik på ikrafttræden primo 2015, skal finde anvendelse for instituttet. Disse regler er dog udarbejdet med henblik på at regulere penge- og realkreditinstitutter og deres forretningsmodeller. Det forventes, at reglerne som udgangspunkt skal gælde for et skibsfinansieringsinstitut, dog skal de tilpasses i det omfang, der er behov for, og derved tage hensyn til et skibsfinansieringsinstituts særlige forretningsmodel og finansieringsforhold uden, at der dog er tiltænkt en lempelse af kravene for instituttet.

I § 5, stk. 1, nr. 7, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskab og revision. Reglerne skal udarbejdes med udgangspunkt i reglerne for penge- og realkreditinstitutter, og hensigten er, at reglerne skal svare til, hvad der hidtil har været gældende for instituttet.

I § 5, stk. 1, nr. 8, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere

regler om kapitalcentre, som indeholder krav til udarbejdelse og indhold af regnskaber for instituttets kapitalcentre. Reglerne skal endvidere indeholde bestemmelser om indberetning og offentliggørelse af kapitalcenterregnskaber.

Det fremgår af § 2 e, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, at skibsfinansieringsinstituttet skal udarbejde særskilte regnskaber for kapitalcentre. De nærmere regler fastsættes i bekendtgørelse om et skibsfinansieringsinstitut, hvor det bl.a. skal fremgå, at kapitalcenterregnskabet omfatter en resultatopgørelse og balance samt noter. Resultatopgørelsen og balancen indgår poster, der skal individualiseres og henføres direkte til de enkelte kapitalcentre og poster, hvor kapitalcentret tildeles en bestemt andel, hvor kapitalcentret tildeles en bestemt andel, benyttes en fordelingsnøgle baseret på den samlede gældsoptagelse (obligationsoptagelse m.v.). Der kan dog anvendes andre fordelingsnøgler end gældens størrelse efter godkendelse af Finanstilsynet.

I § 5, stk. 1, nr. 9, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om sammenlægning, ophør og krisehåndtering. Reglerne skal tage udgangspunkt i de tilsvarende regler for penge- og realkreditinstitutter. Disse regler er fastsat i kapitel 14-16 i lov om finansiel virksomhed. Reglerne skal bl.a. sikre, at obligationsindehavers forhold ved sammenlægning, herunder f.eks. fusion, ikke forringes ved, at et eventuelt overtagende institut ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet. Endvidere skal reglerne fastsætte bestemmelser for inddragelse af instituttets tilladelse med hensyntagen til en hensigtsmæssig krisehåndtering.

I § 5, stk. 1, nr. 10, foreslås det præciseret, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetninger. Regler skal tage udgangspunkt i reglerne om indberetninger til Finanstilsynet fra penge- og realkreditinstitutter. Der vil endvidere skulle fastsættes nærmere regler om indberetning af merbelastning af solvensen, da det er en regel, som kun gælder for et skibsfinansieringsinstitut.

Reglerne skal endvidere gælde for kapitalcenterregnskaber, som et skibsfinansieringsinstitut skal udarbejde ligesom et realkreditinstitut. Det skal fremgå, at de godkendte kapitalcenterregnskaber skal indberettes til Finanstilsynet sammen med den godkendte årsrapport. Kapitalcenterregnskaberne skal optrykkes i sammendrag i skibsfinansieringsinstituttets årsrapport. Fuldstændige kapitalcenterregnskaber for de enkelte kapitalcentre skal kunne rekvireres ved henvendelse til skibsfinansieringsinstituttet. De foreløbige kapitalcenterregnskaber skal indberettes til Finanstilsynet med en passende frist.

Det foreslås endvidere, at § 5, stk. 2, ændres således, at det præciseres, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, hvilke bestemmelser, vedrørende de i stk. 1, nr. 1-10, nævnte forhold, som disse fremgår af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og CRR samt regler fastsat i medfør af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og CRR, som kan sættes i kraft for instituttet ved henvisninger hertil. Dette er en videreførelse, at den hidtil anvendte metode for regelfastsættelse for et skibsfinansieringsinstitut, som har sin baggrund i, at Danmarks Skibskredit er et kreditinstitut, men instituttet er på undtagelseslisten til CRD IV og CRR.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 3, nr. 5, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

De foreslåede ændringer i § 5, stk. 3, nr. 5, i lov om et skibsfinansieringsinstitut er konsekvensændringer, som følger af, at § 152 c i lov om finansiel virksomhed ændres på baggrund af CRR. Det henvises til bemærkninger til § 1, nr. 91, vedrørende § 152 c.

Til nr. 8 (§§ 7 og 8 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Ophævelsen af §§ 7 og 8 i lov om et skibsfinansieringsinstitut foreslås som følge af, at Danmarks Skibskreditfond er omdannet til Danmarks Skibskredit A/S, hvorfor bestemmelserne ikke længere er relevante.

Til nr. 9 (§ 10 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det fremgår af § 10, at en eventuel senere overdragelse af aktieselskabets aktier og forpligtelser kan ske efter forelægning for erhvervs- og vækstministeren, og at denne kan modsætte sig en senere overdragelse under visse betingelser. Ordet senere skal ses i lyset af at Danmarks Skibskreditfond i henhold til §§ 7 og 8 havde mulighed for at omdanne sig til et aktieselskab. Danmarks Skibskreditfond blev i 2005 omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. Ordet senere foreslås derfor at udgå af § 10 i lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Til nr. 10 (§ 11, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I 2005 blev Danmarks Skibskreditfond i henhold til § 7 i gældende lov om et skibsfinansieringsinstitut omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. Forslaget til ændringen i § 11, stk. 1, er en konsekvens af, at § 7 herefter ikke længere er relevant.

Til nr. 11 (§ 12, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I 2005 blev Danmarks Skibskreditfond i henhold til § 7 i gældende lov om et skibsfinansieringsinstitut omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. § 12, stk. 1, fastsætter at i tilfælde af opløsning eller konkurs af et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10, skal den bundne fondsreserve anvendes i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål. Henvísningen til § 7, stk. 1 omhandler det tilfælde, hvor Danmarks Skibskreditfond beslutter at opløse fonden uden likvidation ved overdragelse af fondens aktiver og forpligtelser som helhed til et af fonden ejet eller oprettet aktieselskab. Forslaget til ændringerne i § 12, stk. 1, er en konsekvens af, at § 7 herefter ikke længere er relevant, da Danmarks Skibskreditfond er omdannet til Danmarks Skibskredit A/S. § 7 ophæves derfor, og det er derfor ikke længere at henvise hertil i § 12, stk. 1.

Til nr. 12 (§ 13 i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det fremgår af § 7, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, at der i forbindelse med omdannelsen af Skibskreditfonden skal opstå en erhvervsdrivende fond. Fonden skal følge de almindelige regler i lov om erhvervsdrivende fonde.

Den anvendte omdannelsesmodel indebærer, at Danmarks Skibskreditfonds formål og opløsningsformål blev videreført i to juridiske enheder. Skibsfinansieringsvirksomheden blev videreført i Danmarks Skibskredit A/S, og opløsningsformålet videreføres henholdsvis i aktieselskabet som en bunden reserve og dels i den erhvervsdrivende fond. Den erhvervsdrivende fond vil – modsat Danmarks Skibskreditfond – løbende kunne foretage uddelinger til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål. Herved tilgodeses Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål ved bestemmelsen i § 13, stk. 1, hvorefter overskuddet i den erhvervsdrivende fond skal anvendes til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål. Opløsningsformålet i Danmarks Skibskreditfond skal fortolkes i overensstemmelse med den udvikling, der er sket i de maritime erhverv siden fondens oprettelse.

Det foreslås endvidere i § 13, stk. 2, at i tilfælde af, at den erhvervsdrivende fond opløses, skal likvidationsprovenuet uddeles til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Efter lov om erhvervsdrivende fonde skal en erhvervsdrivende fond ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer. Kravet til antallet af bestyrelsesmedlemmer i de finansielle virksomheder er 5 medlemmer. På grund af den erhvervsdrivende fonds nære tilknytning til den finansielle sektor, foreslås det i § 13, stk. 3, at den erhvervsdrivende fond ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvoraf et af medlemmerne udpeges af erhvervs- og vækstministeren og de resterende medlemmer udpeges af de maritime erhverv. Nærmere regler herom fastsættes i fondens vedtægter.

Det følger af § 13, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen er fondsmyndighed for fonden.

Bestemmelsen er ikke indholdsmæssigt ændret, siden den blev indsat i loven i 2005. Nærværende forslag ajourfører den således, at det fremgår, at bestemmelsen vedrører Den Danske Maritime Fond, der blev oprettet, da Skibskreditfonden blev omdannet til Danmarks Skibskredit.

Til § 10

Til nr. 1 (§§ 18 a og 18 b i lov om forsikringsformidling)

§ 18 a

Det følger af det foreslåede § 18 a, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at en forsikringsmæglervirksomhed omfattet af lov om forsikringsformidling skal have en whistleblowerordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomhederne, herunder ansatte og medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder uafhængig af den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 44, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-tidende.

En forsikringsmæglervirksomhed skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomhedens whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en forsikringsmæglervirksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse,

kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på forsikringsmæglervirksomhedens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at forsikringsmæglervirksomheden i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til forsikringsmæglervirksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af forsikringsmæglervirksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i forsikringsmæglervirksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en forsikringsmæglervirksomhed har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte forsikringsmæglervirksomhed til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i forsikringsmæglervirksomheden også kunne indberette til forsikringsmæglervirksomhedens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En forsikringsmæglervirksomhed kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En forsikringsmæglervirksomhed kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og en virksomhed, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en forsikringsmæglervirksomhed, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en forsikringsmæglervirksomhed, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne er underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansatte, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 18 a, stk. 2, fastslår, at en forsikringsmæglervirksomhed kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomheden har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang en forsikringsmæglervirksomhed kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at forsikringsmæglervirksomheden skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet

fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 18 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for forsikringsmæglervirksomheder, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 18, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 18 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 18 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvasloven.

§ 18 b

Det foreslås i § 18 b, stk. 1, at en forsikringsmæglervirksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forsikringsmæglervirksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i forsikringsmæglervirksomheden. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 18 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en forsikringsmæglervirksomheds whistleblowerordning omhandlende en virksomheds, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til forsikringsmæglervirksomhedens whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til forsikringsmæglervirksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en forsikringsmæglervirksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller via virksomhedens whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 18 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 18 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændel-

se. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en forsikringsmæglervirksomheds whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 18 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Til nr. 2 (§ 44, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Den foreslåede § 18 b underlægges ikke Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen i nr. 1 retter sig til en kreds af ansatte i forsikringsmæglervirksomhederne og ikke forsikringsmæglervirksomhederne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 18 b.

Til nr. 3 (§ 44, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 44, stk. 2, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 4 (§ 49 i lov om forsikringsformidling)

Den foreslåede tilføjelse til § 49 i lov om forsikringsformidling henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g i lov om finansiel virksomhed, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed og partsaktindsigt i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§ 49 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse

af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 6 (§ 49 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med de foreslåede ændringer til § 49 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forsikringsformidling ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 49 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 8 (§ 49 a, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 2, i lov om forsikringsformidling indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 49 a, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 49 i lov om forsikringsformidling, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 49 a, stk. 3, i lov om forsikringsformidling. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 49 a, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse

skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 9 (§ 49 a, stk. 3, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 3, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 10 (§ 49 a, stk. 3, 10, pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 93, stk. 3, 10. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 49 a, stk. 1, 1. pkt. i lov om forsikringsformidling. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 11 (§ 49 a, stk. 4, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 4, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 12 (§ 49 a, stk. 5, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 5, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 13 (§ 54 i lov om forsikringsformidling)

§ 54, stk. 1, i lov om forsikringsformidling fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om forsikringsformidling foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter § 54, stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 54, stk. 1.

§ 18 a, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 18 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger,

straffes med bøde. Med forslaget kan en forsikringsmæglervirksomhed som juridisk person idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om forsikringsmæglervirksomheden har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis forsikringsmæglervirksomheden som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller forsikringsmæglervirksomheden har modtaget risikooplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 49 a, stk. 3:

Med forslaget til § 54, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til § 11

Til nr. 1 (§§ 18 a og 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

§ 18 a

Det følger af det foreslåede § 18 a, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at et betalingsinstitut skal have en whistleblowerordning, hvor de ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af virksomheden, herunder af ansatte eller af medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer, f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være en risikoansvarlig, jf. § 19 og § 20, som stiller særlige krav til indretning af risikofunktionen, herunder krav om uafhængighed af de afdelinger, som risikofunktionen skal føre kontrol med. Udover risikofunktionen vil andre funktioner, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder uafhængig af den ansattes foresatte, kunne varetage funktionen som ansvarlig for den uafhængige kanal.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med jf. § 86, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn

med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Dette betyder eksempelvis, at de dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som er under tilsyn af Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, ikke vil være omfattet af begrebet finansiel regulering i lovforslagets bestemmelser om whistleblowerordninger.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-tidende.

Et betalingsinstitut skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med et instituts whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på betalingsinstituttets intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at betalingsinstituttet i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til betalingsinstituttet, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt overfor en kollega eller overfor instituttet.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en virksomhed har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i den finansielle virksomhed også kunne indberette til den finansielle virksomheds whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

Et betalingsinstitut kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Betalingsinstituttet kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og et betalingsinstitut, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af et betalingsinstitut m.fl., skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af et betalingsinstitut m.fl., skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne er underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansatte, herunder direktionens indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 18 a, stk. 2, fastslår, at et betalingsinstitut kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med instituttet har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i instituttet kan indberette overtrædelser.

En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang et betalingsinstitut kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at instituttet skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 18 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for et betalingsinstitut, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at betalingsinstitutterne har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 18 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at betalingsinstituttet har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 18 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 18 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 18 b

Det foreslås i § 18 b, stk. 1, at et betalingsinstitut ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet instituttets, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i betalingsinstituttet. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 18 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning omhandlende en virksomheds, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører

tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller via en virksomheds whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 18 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 18 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 18 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Til nr. 2 (§ 39, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås i § 39, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at de foreslåede §§ 18 a og 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester.

Der henvises generelt til bemærkningerne til de foreslåede §§ 18 a og 18 b.

Til nr. 3 (§ 39 h i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Ændringen af § 39 h i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er en sammenskrivning af henvisningerne til § 18, 18 a, 18 b, 19 og 19 a.

Det foreslås med ændringen af § 39 h i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at de foreslåede §§ 18 a og 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge finder anvendelse på e-penge-institutter.

Der henvises generelt til bemærkningerne til de foreslåede §§ 18 a og 18 b, som finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 4 (§ 39 r, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås i § 39 r, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at de foreslåede §§ 18 a og 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 18 a og 18 b.

Til nr. 5 (§ 86, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til ændring af § 86, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge foreslås, at § 18 b, ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i virksomhederne og ikke virksomhederne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 18 b.

Til nr. 6 (§ 86, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 86, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 7 (§ 92 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Den foreslåede § 92 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, herunder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 86.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g i lov om finansiel virksomhed, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed og partsaktindsigt i forvaltningen.

§ 92 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som henviser til § 354 g i lov om finansiel virksomhed, gælder alene for oplysninger i sager omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 86.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 8 (§ 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 9 (§ 93, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med de foreslåede ændringer til § 93, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 10 (§ 93, stk. 1, 8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 1, 8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 11 (§ 93, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er »under tilsyn« efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 93, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende,

vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 93, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 93, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 12 (§ 93, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 13 (§ 93, stk. 3, 10. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 3, 10. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 93, stk. 1, 1. pkt. i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 14 (§ 93, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 15 (§ 93, stk. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 16 (§ 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

§ 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser samt bestemmelser i EU-retsakter på lovens område, der straffes med bøde. Som følge af

de øvrige foreslåede ændringer i lov om betalingstjenester og elektroniske penge foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 2 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 107, stk. 2.

§ 18 a, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 18 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan et betalingsinstitut som juridisk person samt virksomhedens bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, bør der lægges vægt på om betalingsinstituttet har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis betalingsinstituttet som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller betalingsinstituttet har modtaget risikoplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.:

Med forslaget til § 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til § 12

Til nr. 1 (§§ 10 a og 10 b i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget indsættes nye bestemmelser i et nyt kapitel 4 a i lov om finansielle rådgivere om whistleblowerordninger.

§ 10 a

Det følger af det foreslåede § 10 a, stk. 1, at en finansiell rådgiver omfattet af lov om finansielle rådgivere skal have en whistleblowerordning, hvor virksomhedens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte og medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis

på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 11, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2 regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget, jf. § 11.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-tidende.

En finansiell rådgiver skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet, herunder bekendtgørelsen om pengeinstitutters videregivelse af kreditoplysninger. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en finansiell rådgivers whistleblowerordning samt tilsyn fortsat hermed under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på den finansielle rådgivers intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at den finansielle rådgiver i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt overfor en kollega eller overfor virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af den finansielle rådgiver, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af rådgiverens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en virksomhed har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed, til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i den finansielle virksomhed også kunne indberette til den finansielle virksomheds whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En finansiell rådgiver kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En finansiell rådgiver kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og en finansiell rådgiver, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarligt for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en finansiell rådgiver, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en

finansiell rådgiver, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansatte, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 10 a, stk. 2, fastslår, at en finansiell rådgiver kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med den finansielle rådgiver har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang en finansiell rådgiver kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at den finansielle rådgiver skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 10 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for finansielle rådgivere, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at virksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 10 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 10 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 10 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 10 b

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, at en finansiell rådgiver ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 10 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning omhandlende en virksomheds, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem

den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsags-sammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller en virksomheds whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 10 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 10 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 10 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 2 (§ 11, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere)

Med ændringen af § 11, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere foreslås, at § 10 b ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i de finansielle virksomheder og ikke de finansielle virksomheder som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 10 b.

Til nr. 3 (§ 11, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 11, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiell virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 4 (§ 17 i lov om finansielle rådgivere)

Den foreslåede indsættelse i § 17 i lov om finansielle rådgivere henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiell virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således

ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§ 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en finansiel rådgiver under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun finansielle rådgivere under tilsyn. Ved finansielle rådgivere under tilsyn forstås finansielle rådgivere, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet som finansiel rådgiver i henhold til denne lov. Finansielle rådgivere med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 6 (§ 18, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med de foreslåede ændringer til § 18, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansielle rådgivere ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 18, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 8 (§ 18, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende rådgivere, der ikke er under tilsyn, dvs. de rådgivere, der ikke er omfattet af stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for rådgivere, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Rådgiveren skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på sin hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 18, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, der gælder for rådgivere under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reak-

tion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende rådgiver, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at rådgiveren har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 17 i lov om finansielle rådgivere, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 18, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 18, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte rådgiver. Rådgiveren vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, rådgiveren eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 9 (§ 18, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 18 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 10 (§ 18, stk. 3, 10, pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 3, 10. pkt., i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 18, stk. 1, 1. pkt. i lov om finansielle rådgivere. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en rådgiver, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 11 (§ 18, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om finansielle rådgivere.

Til nr. 12 (§ 18, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 18 i lov om lov om finansielle rådgivere.

Til nr. 13 (§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om finansiell virksomhed foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 2 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 26, stk. 2.

§ 10 a, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 10 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan en finansiell rådgiver som juridisk person samt den finansielle rådgivers bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om den finansielle rådgiver har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis den finansielle rådgiver som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller den finansielle rådgiver har modtaget risikooplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 18, stk. 1 og 3:

Med forslaget til § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 18 i lov om finansielle rådgivere.

Til § 13

Til nr. 1 (§§ 5 a og 5 b i lov om pantebrevsselskaber)

§ 5 a

Det følger af den foreslåede § 5 a, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber, at et pantebrevsselskab omfattet af lov om pantebrevsselskaber skal have en whistleblowerordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af selskaberne, herunder af ansatte og medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil

eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller selskabet som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 12, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-tidende.

Et pantebrevsselskab skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med et pantebrevsselskabs whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om et pantebrevsselskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på pantebrevsselskabets intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at pantebrevsselskabet i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til selskabet, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt overfor en kollega eller overfor virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af pantebrevsselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af selskabets forpligtelser, også selvom dette ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i selskabet. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis et pantebrevsselskab har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler selskabet til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i pantebrevsselskabet også kunne indberette til selskabets whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

Et pantebrevsselskab kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Et pantebrevsselskab kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og et pantebrevsselskab, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af et pantebrevsselskab, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af et pantebrevsselskab, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Det foreslåede § 5 a, stk. 2, fastslår, at et pantebrevsselskab kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med selskabet har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i selskabet kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

I det omfang et pantebrevsselskab kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at den finansielle rådgiver skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 5 a, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for pantebrevsselskaber, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at selskabet har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 5 a, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at selskabet har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 5 a, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § 5 a, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 5 b

Det foreslås i § 5 b, stk. 1, at pantebrevsselskaber ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet selskabets, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i pantebrevsselskabet. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 5 a, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til et pantebrevsselskabs whistleblowerordning omhandlende et selskabs, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller en potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til pantebrevsselskabets whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til selskabets whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller et pantebrevsselskabs whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 5 b, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 5 b, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i erstatningsansvarsloven. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til et pantebrevsselskabs whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for pantebrevsselskabet ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 5 b, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 2 (§ 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til ændring af § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om pantebrevsselskaber, foreslås, at § 5 b ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i pantebrevsselskaberne og ikke pantebrevsselskaberne som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 5 b.

Til nr. 3 (§ 12, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 12, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiell virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 4 (§ 13 i lov om pantebrevsselskaber)

Den foreslåede tilføjelse til § 13 i lov om pantebrevsselskaber henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af personoplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed og partsaktindsigt i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§ 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 2, 2.-8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med de foreslåede ændringer til § 15, stk. 2, 2.-8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 15, stk. 2, 8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 2, 8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 8 (§ 15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber indsættes der et nyt stk. 3. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen

på virksomhedens hjemmeside m.v., svarende til 2.-8. pkt. i § 15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 13 i lov om pantebrevsselskaber, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 15, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 15, stk. 5. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 9 (§ 15, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om pantebrevsselskaber.

Til nr. 10 (§ 15, stk. 4, 10. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 4, 10. pkt., i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 15, stk. 2, 1. pkt. i lov om pantebrevsselskaber. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en

virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 11 (§ 15, stk. 5, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 5, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om pantebrevsselskaber.

Til nr. 12 (§ 15, stk. 6, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 6, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om lov om pantebrevsselskaber.

Til nr. 13 (§ 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber)

§ 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om finansiel virksomhed foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 22, stk. 1.

§ 5 a, stk. 1:

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 5 a, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan et pantebrevsselskab som juridisk person samt pantebrevsselskabets bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om pantebrevsselskabet har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis pantebrevsselskabet som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller pantebrevsselskabet har modtaget risikooplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

§ 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt.:

Med forslaget til § 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber foreslås endvidere en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om pantebrevsselskaber.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 4 c, stk. 1, nr. 9, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det foreslås præciseret, at virksomhedens lønpolitik skal være skriftlig. Samtidig udgår ordet lønpraksis, idet denne forudsættes afspejlet i virksomhedens lønpolitik.

Til nr. 2 (§§ 5 e-5 g, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

§ 5 e

Udpegning af væsentlige risikotagere er reguleret i § 2 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som er fastsat af Finanstilsynet med hjemmel i § 5 e i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Efter denne

bemyndigelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal træffe, for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 4 c, stk. 1, nr. 9.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fremadrettet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Denne bemyndigelse foreslås indført som en nyaffattelse af § 5 e.

Bemyndigelsen foreslås indført som en nyaffattelse af § 5 e, da § 5 e indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler om aflønningspolitik og offentliggørelse af oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.

For så vidt angår afgrænsningen af væsentlige risikotagere i penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I giver artikel 94, stk. 2, i CRD IV Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Reglerne vil komme til at fremgå af en bindende teknisk standard, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene. Reglerne vil dog kun være direkte gældende for institutter omfattet af CRD IV, dvs. penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Den bindende tekniske standard er endnu ikke udarbejdet, men forventes udstedt i løbet af 2014.

Idet aflønningsreglerne gælder for hele den finansielle sektor i Danmark, vil der, når den oven for nævnte bindende tekniske standard træder i kraft, blive behov for at fastsætte regler for de virksomheder, som den bindende tekniske standard ikke kommer til at gælde for. Disse regler kan fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med den foreslåede bemyndigelse i § 5 e.

Hensynet bag indsættelsen af den bindende tekniske standard i direktivet er, at der ikke har været en harmoniseret tilgang til udpegning af væsentlige risikotagere i medlemslandene.

§ 5 f

Det følger af den foreslåede § 5 f, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have en whistleblower-ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Data-tilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder uafhængig af den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 10, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør

heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget, jf. § 10.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomhedens whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på Lønmodtagernes Dyrtidsfonds intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt overfor en kollega eller overfor virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler virksomheden til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i Lønmodtagernes Dyrtidsfond også kunne indberette til virksomhedens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og er ved outsourcing fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, skal være opmærksomme på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 5 f, stk. 2, fastslår, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan opfylde kravet om en whistle-

blowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i de omfattede virksomheder kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 5 g

Det foreslås i § 5 g, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 5 g, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds whistleblowerordning omhandlende virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller via Lønmodtagernes Dyrtidsfonds whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 5 g, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 5 g, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overens-

komster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 5 g, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 3 (§ 10, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Den foreslåede § 5 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond underlægges ikke Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig mod en kreds af ansatte i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 5 g.

Til nr. 4 (§ 10, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 5 (§ 10 f, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det foreslåede § 10 f, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, herunder Lønmodtagernes Dyrtidsfond, herunder en ansat, et bestyrelsesmedlem eller en person, til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed og partsaktindsigt i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 10 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller som

gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skulle offentliggøres med angivelse af, at reaktionen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Til nr. 7 (§ 10 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med de foreslåede ændringer til § 10 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så det kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 8 (§ 10 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 9 (§ 10 g, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10 g, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 10 (§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 5 f, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan Lønmodtagernes Dyrtidsfond som juridisk person samt Lønmodtagernes Dyrtidsfonds bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om Lønmodtagernes Dyrtidsfond har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond har modtaget risikoplysninger om, at ordningen ikke er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 23 b, stk. 1, nr. 9, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det foreslås præciseret, at lønpolitikken skal være skriftlig. Samtidig udgår ordet lønpraksis, idet denne forudsættes afspejlet i lønpolitikken.

Til nr. 2 (§§ 24 f-h i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

§ 24 f

Udpegning af væsentlige risikotagere er reguleret i § 2 i bekendtgørelse om lønpolitik samt oplysningsforpligtelser om aflønning i Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som er fastsat af Finanstilsynet med hjemmel i § 24 f lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Efter denne

bemyndigelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 23 b, stk. 1, nr. 9.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren fremadrettet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Denne bemyndigelse foreslås indført som en nyaffattelse af § 24 f.

Bemyndigelsen foreslås indført som en nyaffattelse af § 24 f, da § 24 f indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler om aflønningspolitik og offentliggørelse af oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.

For så vidt angår afgrænsningen af væsentlige risikotagere i penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I giver artikel 94, stk. 2, i CRD IV Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Reglerne vil komme til at fremgå af en bindende teknisk standard, hvis regler er direkte gældende i EU/EØS-landene. Reglerne vil dog kun være direkte gældende for institutter omfattet af CRD IV, dvs. penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Den bindende tekniske standard er endnu ikke udarbejdet, men forventes udstedt i løbet af 2014.

Idet aflønningsreglerne gælder for hele den finansielle sektor i Danmark, vil der, når den oven for nævnte bindende tekniske standard træder i kraft, blive behov for at fastsætte regler for de virksomheder, som den bindende tekniske standard ikke kommer til at gælde for. Disse regler kan fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med den foreslåede bemyndigelse i § 24 f.

Hensynet bag indsættelsen af den bindende tekniske standard i direktivet er, at der ikke har været en harmoniseret tilgang til udpegning af væsentlige risikotagere i medlemslandene.

§ 24 g

Det følger af den foreslåede § 24 g, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have en whistleblowerordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 27, og som er vedtaget af Folketinget, samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør

heraf, samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-tidende.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomhedens whistleblowerordning samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om Arbejdsmarkedets Tillægspensions overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt, f.eks. via en løsning på Arbejdsmarkedets Tillægspensions intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at Arbejdsmarkedets Tillægspension i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af Arbejdsmarkedets Tillægspension, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler virksomheden, til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension også kunne indberette til Arbejdsmarkedets Tillægspensions whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

Arbejdsmarkedets Tillægspension kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og Arbejdsmarkedets Tillægspension vil ved benyttelse af outsourcing fortsat være ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomheden kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med §

32, stk. 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslåede § 24 g, stk. 2, fastslår, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomheden har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

»Via kollektiv overenskomst« skal forstås i overensstemmelse med ordlyden af artikel 71, stk. 3, i CRD IV. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 24 h

Det foreslås i § 24 h, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 24 g, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Tillægspensions whistleblowerordning omhandlende virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Tillægspensions whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 24 h, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 24 h, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Tillægspensions whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for Arbejdsmarkedets Tillægspension ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 24 h, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til nr. 3 (§ 27, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med den foreslåede ændring af § 27, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension foreslås det, at § 24 h i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension og ikke Arbejdsmarkedets Tillægspension som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 24 h.

Til nr. 4 (§ 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 5 (§ 27 f, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det foreslåede § 27 f, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, herunder Arbejdsmarkedets Tillægspension, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed og partsaktindsigt i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 27 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i

forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skulle offentliggøres med angivelse af, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Til nr. 7 (§ 27 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med de foreslåede ændringer til § 27 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 8 (§ 27 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 27, stk. 2, jf. § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 9 (§ 27 g, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 g, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 10 (§ 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

§ 32 d, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Som følge af de øvrige foreslåede ændringer i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension foreslås ændringer i bestemmelsen.

Straf efter stk. 1, 2. pkt., forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 24 g, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan Arbejdsmarkedets Tillægspension som juridisk person samt Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om Arbejdsmarkedets Tillægspension har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget risikooplysninger om, at ordningen er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

Til § 16

Til nr. 1 (§§ 63 b og 63 c i lov om Arbejdsskadesikring)

§ 63 b

Det følger af den foreslåede § 63 b, stk. 1, i lov om Arbejdsskadesikring, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring omfattet af lov om Arbejdsskadesikring skal have en whistleblowerordning, hvor dens

ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, herunder af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

Kravet om at der skal være en særlig kanal, skal forstås således at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal være en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer, f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der kan ligeledes indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde, som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 71, og som er vedtaget af Folketinget samt bekendtgørelser og anden lovgivning udstedt i medfør heraf, samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget, jf. § 71.

Den til enhver tid gældende lovgivning fremgår af Retsinformation og EU-tidende.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal allerede nu følge persondataloven samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende hvilke forhold, der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomheders whistleblowerordninger samt tilsyn hermed fortsat under Datatilsynets kompetence.

Ordningen efter det foreslåede stk. 1 skal være indrettet således, at indberetninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiell regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt, f.eks. via en løsning på Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændigt anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en

overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller over for virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler virksomheden til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring også kunne indberette til virksomhedens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og ved benyttelse af outsourcing er Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring således fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter f.eks. hvidvaskloven, etc., som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Det foreslåede § 63 b, stk. 2, fastslår, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan indberette overtrædelser. Whistleblowerordninger oprettet via kollektiv overenskomst eller via Arbejdsmarkedets Tillægspension skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

For det tilfælde at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomheden skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet fastsætter en bagatelgrænse for 5 ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 63 b, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 og 2 alene finder anvendelse for virksomheder, som beskæftiger flere end 5 ansatte. For at sikre, at virksomhederne har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på 5 ansatte, foreslås det i § 63 b, stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås endvidere i § 63 b, stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, kan dispensere fra kravet i det foreslåede § 63 b, stk. 1. Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

§ 63 c

Det foreslås i § 63 c, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst eller via Arbejdsmarkedets Tillægspension efter det foreslåede § 63 b, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings whistleblowerordning omhandlende en virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som beslutes efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings whistleblowerordning.

Videre foreslås det i § 63 c, stk. 2, at den ansatte i tilfælde af overtrædelse af § 63 c, stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan dog ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i § 63 c, stk. 3, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte. Det foreslåede stk. 3 er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt

at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsliger.

Til nr. 2 (§ 71, stk. 1, i lov om Arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 71, stk. 1, i lov om Arbejdsskadesikring foreslås det, at § 63 c ikke underlægges Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig til en kreds af ansatte i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og ikke Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring som sådan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 63 c.

Til nr. 3 (§ 71, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 71, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 4 (§ 71, stk. 10, 2. pkt., i lov om Arbejdsskadesikring)

Det foreslåede § 71, stk. 10, 2. pkt., i lov om Arbejdsskadesikring fastsætter at overtrædelse af de foreslåede § 63 b, stk. 1, straffes med bøde.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede § 63 b, stk. 1, om oprettelse af whistleblowerordninger, straffes med bøde. Med forslaget kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring som juridisk person samt Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings bestyrelse og direktion idømmes en bøde for manglende oprettelse af en whistleblowerordning. Ved vurderingen af om der er foretaget en overtrædelse, skal der lægges vægt på om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har oprettet og anmeldt en ordning til Datatilsynet, samt hvorvidt ordningen er effektiv, herunder hvorvidt ordningen er indrettet på en sådan måde, at indberetningerne reelt kan foretages anonymt. Det vil blive opfattet som en skærpende omstændighed, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring som følge af en inspektion har modtaget påbud fra Finanstilsynet om oprettelse af en ordning, eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har modtaget risikoplysninger om, at ordningen er indrettet på en måde således, at indberetningerne ikke reelt kan indberettes anonymt.

Til nr. 5 (§ 76 a, stk. 2, i lov om Arbejdsskadesikring)

Det foreslåede § 76 a, stk. 2, i lov om Arbejdsskadesikring henviser til bestemmelsen i § 354 g i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet. Finanstilsynet må således ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed, herunder Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet kan efter bestemmelsen i visse tilfælde videregive oplysningerne, men som udgangspunkt medfører § 354 g, at oplysningerne ikke kan videregives. Bestemmelsen er en undtagelse til det generelle princip om offentlighed og partsaktindsigt i forvaltningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 6 (§ 76 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Efter gældende ret skal tilsynsreaktioner offentliggøres. Med forslaget til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed får Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at træffe beslutning om reaktioner i sager af

principiel karakter, samt i sager der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikooplysninger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skulle offentliggøres med angivelse af, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Til nr. 7 (§ 76 b, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)

Med de foreslåede ændringer til § 76 b, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 8 (§ 76 b, stk. 1, 8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 1, 8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 9 (§ 76 b, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 6.

Til § 17

Til nr. 1 (§ 159 a, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven)

Med forslaget til § 159 a, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til § 18

Til nr. 1 (§ 5, stk. 2, i lov om finansiel stabilitet)

Den gældende § 171 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstituttholdingvirksomhed. Dette område vil fremadrettet være reguleret i artikel 11, stk. 1 og 2, i CRR, hvorfor § 171, i lov om finansiel virksomhed med dette lovforslag foreslås ophævet.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 2, i lov om finansiel stabilitet er en konsekvens heraf.

Til nr. 2 (§ 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel stabilitet)

Den foreslåede ændring af § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel stabilitet er en konsekvens af, at CRR fremadrettet regulerer kapitalkrav for pengeinstitutter.

Til nr. 3 (§ 16 g, stk. 8, i lov om finansiel stabilitet)

Med det foreslåede stk. 8 videreføres det, at aktie-, garanti-, og andelskapitalen samt anden efterstillet

kapital, ikke overdrages. Tab og sandsynlige tab i det nødlidende pengeinstitut på overdragelsestidspunktet vil således først blive dækket af aktionærer og dernæst af ejere af ansvarlig kapital, som det er tilfældet for pengeinstitutter, der i dag afvikles af Finansiell Stabilitet A/S.

Bestemmelserne vedrørende opgørelse af basiskapitalen i lov om finansiell virksomhed §§ 129-139, blev ophævet ved lov nr. 1556 af 21. december 2010, og videreført i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital. Bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital vil ikke længere omfatte penge- og realkreditinstitutter, som fremadrettet vil være omfattet af bestemmelser om opgørelse af basiskapitalen i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR).

Den foreslåede ændring i lov om finansiell stabilitet er en konsekvens heraf.

Til § 19

Til nr. 1 (§ 6 B, stk. 1, 1. pkt., i ligningsloven)

Hverken statsskatteloven eller anden skattelovgivning indeholder en definition af begrebet renteudgifter, men praksis har skabt en almindelig, skatteretlig rentedefinition.

Ifølge afsnit C. A. 11.2.1 »Hvad er renteudgifter?«, i Den juridiske vejledning 2013-2, som udarbejdes af SKAT, defineres renteudgifter skatteretligt som et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition. Ved vurderingen af, om renten opfylder rentedefinitionen, lægges der vægt på, at renten fastsættes forud for den renteperiode, som den vedrører. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode, den vedrører, er der ikke tale om en renteudgift, men et kurstab. Det er en forudsætning for at få fradrag for renteudgifter, at der er tale om reelle renteudgifter, og at der er tale om et retligt forpligtigende gældsforhold. I vejledningens afsnit C. A. 11.2.2.1 »Retlig forpligtet til at betale renter«, anføres det endvidere, at låneaftalen både skal indeholde en retlig bindende forpligtigelse til at betale gælden og forrente gælden.

Det foreslås derfor, at rentebetalinger er fradragsberettigede, selv om debitor i visse tilfælde kan annullere rentebetalinger efter reglerne for hybrid kernekapital i den finansielle lovgivning. Det vil sige, at vederlaget skattemæssigt skal behandles som renteudgifter, uanset om debitor har en beføjelse til at annullere rentebetalinger. Hvis debitor anvender sin beføjelse til at annullere rentebetalinger, bortfalder fradragsretten for de annullerede renter.

I øvrigt finder den almindelige, skatteretlige rentedefinition anvendelse på vederlag ifølge hybrid kernekapital. Skal der f.eks. betales en overskudsafhængig ydelse til kreditor, skal denne ydelse skattemæssigt behandles som et kurstab/kursgevinst efter reglerne i kursgevinstloven, fordi en overskudsafhængig ydelse ikke opfylder den skattemæssige rentedefinition. I et sådant tilfælde vil gælden hos debitor være omfattet af kursgevinstloven og tilsvarende for kreditor, dog således at fordringen hos kreditor som udgangspunkt vil være omfattet af lagerprincippet i § 29, stk. 3, i kursgevinstloven.

Selvom betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt, kan rentefradragsretten blive begrænset eller bortfalde efter skattelovgivningens almindelige regler herom, idet ligningslovens § 6 B indebærer, at renter af gæld, der ikke forfalder på et forud fastsat forfaldstidspunkt, ved indkomstopgørelsen skal behandles som renter af anden gæld. F.eks. kan fradragsretten for rentebetalinger og kurstab på hybrid kernekapital bortfalde efter reglen i selskabsskattelovens § 2 B, hvis den hybride kernekapital er indskudt af en kreditor, som er hjemmehørende i udlandet, og fordringen m.v. efter udenlandske skatteregler anses for at være indskudt kapital. Selskabsskattelovens § 2 B finder anvendelse, hvis kreditor har bestemmende indflydelse over selskabet, eller hvis selskaberne er koncernforbundne, jf. ligningslovens § 2. Som yderligere eksempler kan nævnes, at reglen om tynd kapitalisering i selskabsskattelovens § 11, EBIT-reglen i selskabsskattelovens § 11 B og renteloftsreglen i § 11 C i selskabsskatteloven også gælder for renteudgifter m.v. vedrørende hybrid kernekapital.

Til nr. 2 (§ 6 B, stk. 1, nr. 2, i ligningsloven)

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter, idet definitionen af et kreditinstitut nu fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Kredsen af selskaber m.v., der er omfattet af bestemmelsen, er uændret.

Til nr. 3 (§ 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven)

Det foreslås med ændringen af § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven, at kravet til forrentning i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 3, ophæves. Det drejer sig om kravet om, at kreditor i henhold til gældsinstrumentet skal have en årlig rente. Det drejer sig endvidere om, at vilkårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af gældsinstrumentet, og vilkårene efterfølgende alene kan ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor i henhold til gældsinstrumentet er uden indflydelse.

Ingen af de anførte krav til forrentning er efter de almindeligt gældende regler en betingelse for at anse et lån for gæld i skattemæssig forstand. Ophævelsen af de anførte betingelser betyder, at det er skattelovgivningens almindelige regler, der er afgørende for, hvorledes et afkast skal behandles ved indkomstopgørelsen hos debitor og kreditor.

Til nr. 4 (§ 6 B, stk. 2, i ligningsloven)

Den foreslåede ændring af § 6 B, stk. 2, i ligningsloven er en konsekvens af, at § 6 B, stk. 1, nr. 3, ophæves.

Til § 20

Til nr. 1 (§ 1, stk. 5 og 6, i kursgevinstloven)

Med den foreslåede ændring af § 1, stk. 5 og 6, i kursgevinstloven er der tale om en konsekvensrettelse af redaktionel karakter som følge af, at § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven foreslås ophævet.

Til § 21

Til nr. 1 (§ 1, nr. 1, 40 og 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ophæve § 1, nr. 1, 40 og 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

§ 1, nr. 1, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. indeholder ændringer til fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel. § 1, nr. 1, træder i kraft den 22. juli 2014, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. Da fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel nyaffattes ved dette lovforslag er ændringen af fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. ikke længere relevant, og bestemmelsen ophæves derfor.

§ 1, nr. 40, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. ændrer i lov om finansiel virksomhed § 125, stk. 3, der nyaffattes med dette lovforslag. § 1, nr. 40, træder i kraft den 22. juli 2014, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. Da § 125, stk. 3, nyaffattes med dette lovforslag, er ændringen af § 125, stk. 3, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og

forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. ikke længere relevant, og bestemmelsen ophæves derfor.

§ 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., der ændrer § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, træder i kraft den 22. juli 2014, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. Med nærværende lovforslag foreslås det at ophæve § 141 i lov om finansiel virksomhed, hvilken ændring er foreslået at skulle træde i kraft den 31. marts 2014, jf. den foreslåede § 22. § 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. er herefter ikke længere relevant.

Det foreslåede § 21, nr. 1, er hermed en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 141 i lov om finansiel virksomhed, således at såvel § 141 i lov om finansiel virksomhed, som den foreslåede ændring hertil i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., ophæves.

De krav, der fremgår af § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vil fremgå af den i dette lovforslag foreslåede § 126 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede ophævelse af § 141 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 2 (§ 9, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.)

Ikrafttrædelsesbestemmelsen konsekvensrettes som følge af, at § 1, nr. 1, 40 og nr. 41, foreslås ophævet.

Til nr. 3 (§ 11, stk. 2, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 11 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. er en overgangsbestemmelse, der fastsætter, at investeringsforvaltningsselskaber, der den 22. juli 2013, hvor loven træder i kraft, administrerer specialforeninger, hedgeforeninger, godkendte fåmandsforeninger og professionelle foreninger i overensstemmelse med § 11, stk. 1, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., skal medregne formuen i de administrerede foreningers portefølje, indtil de har ændret status til kapitalforeninger eller er ophørt.

Som følge af at den gældende § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der ændres med virkning fra den 22. juli 2014 af § 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. erstattes af § 126 a, stk. 6, er det nødvendigt at ændre henvisningerne i § 11, stk. 2, fra § 141, stk. 1, til § 126 a, stk. 6, samt at lade henvisningen til § 1, nr. 41, i lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. udgå.

Til § 22

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog de foreslåede stk. 2-6.

Det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede ændring i § 70, stk. 5, der bliver stk. 7, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 34, træder i kraft den 1. april 2014, henset til at de i lov nr. 1613 af 26. december 2013 indeholdte ændringer af § 70 har denne ikrafttrædelsesdato.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til lovens titel i forslagets § 1, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelserne om kapitalbuffere i forslagets § 1, nr. 65, træder i kraft den 1. januar 2015. Hermed finder kravene til det kombinerede kapitalbufferkrav m.v. anvendelse fra den 1. januar 2015. Med denne ikrafttræden gennemføres dele af artikel 160 i CRD IV. Der foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen, jf. lovforslagets § 23, stk. 1, og en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. lovforslagets § 23, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for følgende foreslåede bestemmelser i lovforslaget: § 75 a i lov om finansiel virksomhed, § 11 a i lov om værdipapirhandel m.v., § 27 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 24 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, § 63 a i lov om investeringsforeninger m.v., § 18 a i lov om forsikringsformidling, § 18 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, § 10 a i lov om finansielle rådgivere, § 5 a i lov om pantebrevsselskaber, 5 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, § 24 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og 63 b i lov om Arbejdsskadesikring.

Lovforslagets § 11, nr. 1, henviser til den foreslåede § 18 a i lov om betalingstjeneste og elektroniske penge, således at den foreslåede § 18 a om whistleblowerordninger finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse til betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge, samt e-pengeinstitutter. I medfør af det foreslåede stk. 2 vil ikrafttrædelsestidspunktet for den foreslåede § 18 a i lov om betalingstjenester være ens for betalingsinstitutter, e-pengeinstitutter, og virksomheder med begrænset tilladelse til betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge.

Lovbestemmelserne indeholder krav om etablering af en whistleblowerordning i de omfattede virksomheder, og bemyndigelsen indsættes af hensyn til virksomhederne, således at de har mulighed for at indrette sig på kravene og forpligtelserne efter lovbestemmelserne, herunder at opnå at ordningen er godkendt af Datatilsynet, senest samtidig med at virksomhederne er underlagt kravet.

Det foreslås yderligere, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte ikrafttrædelsen for § 1, nr. 129 og 130. Ifølge artikel 151, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 460 i CRR, træder artiklerne 41, 43 og 50 tidligst i kraft den 1. januar 2015. Artikel 151, stk. 2, tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som kan udsætte ikrafttrædelsestidspunktet 1. januar 2015 med op til 2 år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen den 1. januar 2015. Med henblik på at gennemføre denne regel foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte ikrafttrædelsen af § 1, nr. 129 og 130.

Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Det foreslås i *stk. 6*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af ændringen i lov om finansiel stabilitet, jf. lovforslagets § 18. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelsen træder i kraft for Færøerne og Grønland på forskellige tidspunkter.

I lovforslagets § 1, nr. 38, foreslås det, at der i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed indsættes en bestemmelse om, at variable lønde, der udbetales til væsentlige risikotagere i en finansiel virksomhed, maksimalt må udgøre 100 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension. På den baggrund foreslås det i *stk. 7*, at der indføres en overgangsordning, så kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, kun finder anvendelse på aftaler mellem en finansiel virksomhed og væsentlige risikotagere, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

I lovforslagets § 4, nr. 10, foreslås det, at der i § 20, stk. 2, nr. 2 og 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indsættes en bestemmelse om, at variable lønde, der udbetales til væsentlige risikotagere, maksimalt må udgøre 100 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension. På den baggrund foreslås det i *stk. 8*, at der indføres en overgangsordning, så kravene i § 20, stk. 2, nr. 2

og 3, kun finder anvendelse på aftaler mellem forvaltere af alternative investeringsfonde og væsentlige risikotagere, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Det foreslås i *stk. 9*, at begrænsningen på antallet af bestyrelsesposter i § 1, nr. 126, jf. den foreslåede § 313 i lov om finansiel virksomhed, først har virkning fra 1. juli 2014. Den foreslåede § 313 implementerer kravene i artikel 91, stk. 3, i CRD IV. Det fremgår af artikel 91, stk. 3, i CRD IV, at disse begrænsninger skal finde anvendelse fra den 1. juli 2014.

Det foreslås i *stk. 10*, der vedrører oprettelse af en bestyrelse i Finanstilsynet, at Finanstilsynets bestyrelse, jf. forslaget § 1, nr. 50, udpeges første gang den 1. juli 2014, således at bestemmelserne først har virkning fra den 1. juli 2014. Det Finansielle Råd erstattes således af en bestyrelse i Finanstilsynet den 1. juli 2014. I perioden mellem den 31. marts 2014 og 1. juli 2014 er det således de hidtil gældende bestemmelser vedrørende Det Finansielle Råd, herunder i relation til offentliggørelsesbestemmelserne, der finder anvendelse.

Det foreslås med *stk. 11*, at de ændrede betingelser for, at rentebetalinger på hybrid kernekapital i skattemæssig henseende kan behandles som fradragsberettigede renteudgifter, tillægges virkning for gæld optaget fra og med den 1. juli 2010. Dette har til formål at undgå eventuel genoptagelse af skatteansættelser for perioden fra 1. juli 2010, hvor § 132, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lov nr. 579 af 1. juni 2010, er trådt i kraft. Den tilbagevirkende kraft indebærer, at de berørte institutter sikres mod en skærpet beskatning i forhold til den forudsatte fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital.

Til § 23

Med *stk. 1* foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen i perioden 1. januar 2015 til den 1. januar 2019. Hermed gennemføres dele af artikel 160 i CRD IV.

Det foreslås således, at der sker en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen i lige store dele frem til 2019. Kapitalbevaringsbufferen fastsættes til 0 i perioden fra 1. januar 2015 til den 31. december 2015. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 vil kapitalbevaringsbufferen udgøre 0,625 pct. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 vil kapitalbevaringsbufferen udgøre 1,25 pct. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 vil kapitalbevaringsbufferen udgøre 1,875 pct. Herefter udløber overgangsperioden og kapitalbevaringsbufferen vil således fra den 1. januar 2019 skulle udgøre mindst 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering.

Som det fremgår af lovforslagets § 22, stk. 4, finder den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer anvendelse fra 1. januar 2015. Forslaget herom er en følge af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Indføring af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer pr. 1. januar 2015 vil gøre det muligt at bruge bufferen, hvis kreditgivningen og konjunkturerne udvikler sig således, at der er behov for at aktivere den.

Det foreslås således, at virksomhederne fra 1. januar 2015 skal opfylde den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer svarende til deres samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med CRR multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser.

Med forslaget til *stk. 2* foreslås dog en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i perioden 2015-2019. Hermed gennemføres dele af artikel

160 i CRD IV. Overgangsordningen følger tillige af aftalen af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

I forhold til indenlandske krediteksponeringer vil buffersatsen blive fastsat af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed med de begrænsninger der følger af overgangsordningen med gradvis indfasning af buffersatsen. Buffersatsen kan således konkret blive fastsat til nul på ikrafttrædelsestidspunktet. Med den foreslåede overgangsordning vil buffersatsen således alene kunne fastsættes op til 0,5 pct. i 2015, op til 1 pct. i 2016, op til 1,5 pct. i 2017, op til 2 pct. i 2018 og op til 2,5 pct. i 2019.

I forhold til udenlandske krediteksponeringer vil buffersatserne finde anvendelse i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 2-9, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at der kan være udenlandske buffersatser, der finder anvendelse på krediteksponeringer i de pågældende lande pr. 1. januar 2015.

Vedrørende de kontracykliske buffersatser henvises i øvrigt til forslaget til § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 3* foreslås indsat en overgangsbestemmelse, der indebærer, at bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter, som omfattes af begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i den foreslåede § 313, jf. dette lovforslags § 1, nr. 126, og som fra det tidspunkt, hvor bestemmelsen finder anvendelse (den 1. juli 2014), jf. det foreslåede § 22, stk. 9, besidder flere ledelsesposter end det tilladte antal, kan besidde disse ledelsesposter indtil udløbet af bestyrelseshvervet i det systemisk vigtige finansielle institut. Overgangsordningen indebærer således, at begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i de ovennævnte tilfælde senest skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet genvælges til bestyrelsen i det systemisk vigtige finansielle institut.

Det er således i en afgrænset overgangsperiode muligt for bestyrelsesmedlemmer omfattet af den foreslåede § 313, stk. 1, at bibeholde en kombination af direktions- og/eller bestyrelsesposter, som overskrider begrænsningerne i § 313, stk. 1.

Såfremt et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut efter udløbet af dette bestyrelseshverv ikke genvælges, er vedkommende ikke længere omfattet af begrænsningen i den foreslåede § 313, med mindre vedkommende er omfattet af begrænsningen i den foreslåede § 313 i kraft af en anden bestyrelsespost.

Ved udløb af et bestyrelseshverv forstås afslutningen på den valgperiode, som det pågældende bestyrelsesmedlem er valgt for.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 1, nr. 126, i forhold til § 313.

Af forslaget til *stk. 4* fremgår det, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der senest den 30. juni 2014 udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i medfør af det foreslåede § 308, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, der fastsættes i medfør af det foreslåede § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, fra den 1. januar 2015. Af forslaget til *stk. 4* følger endvidere, at fristen den 1. januar 2015 tilsvarende gælder for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af forslaget til § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI). Der henvises nærmere til bemærkningerne til det foreslåede § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med *stk. 5*, at § 77 d, stk. 3, som affattes ved lovforslagets § 1, nr. 49, sættes i kraft den 31. marts 2014 med virkning for regnskabsår, der påbegyndes 1. januar 2014. Det vil sige med virkning for

årsrapporter, der skal offentliggøres i begyndelsen af 2015. Overgangsbestemmelsen foreslås indført som konsekvens af ændringen af periodiseringen i § 77 d, stk. 3.

Med forslaget til *stk. 6* foreslås det, at globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), der er udpeget i henhold til § 310, inden den 1. juli 2014 rapporterer den i nr. 1-3 nævnte information til Kommissionen. Rapporteringen skal indeholde G-SIFlets resultat før skat, skat af resultatet og modtagne offentlige tilskud for hver enkel medlemsstat og hvert enkelt tredjeland, hvori G-SIFlet er etableret. Rapporteringen skal tilsendes Kommissionen på fortrolig basis. Bestemmelsen implementerer CRDIV artikel 89, stk. 3, første afsnit.

Rapporteringen skal anvendes af Kommissionen til at foretage en generel vurdering af de potentielle negative økonomiske følger af at offentliggøre oplysningerne i nr. 1-3, herunder virkningen på konkurrenceevnen, investeringerne og kreditmulighederne samt det finansielle systems stabilitet. Kommissionen skal i sin vurdering konsultere EBA, EIOPA og ESMA. Den endelige rapport skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2014.

Hvis Kommissionens rapport identificerer væsentlige negative følger af offentliggørelsesforpligtelsen, der er fastsat i artikel 89, stk. 1, skal Kommissionen overveje at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tilpasning af udsættelsen af offentliggørelsesforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, andet afsnit.

Til § 24

Den foreslåede § 24 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i *stk. 1*, §§ 1-17 og 19-21 ikke gælder for Færøerne, men §§ 1, 2, 4, 6-9, 11-13, og 21 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Med *stk. 2* foreslås det, at §§ 1, 2, 4-17 og 19-21 ikke gælder for Grønland, men §§ 1, 2, 4-13, 17 og 21 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013, § 25 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, og senest ved lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 13, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290,

side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalings-tjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets di-

rektiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV). I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR). Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374,

side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1,

dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV). I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR). Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er

således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

§ 1. Denne lov finder anvendelse på finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, samt virksomhed omfattet af stk. 2-12.

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 4, §§ 70 og 71, § 75, §§ 77 a-77 d, § 117, kapitel 13, §§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 5, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder § 124, stk. 2, nr. 1, og § 125, stk. 2, nr. 1, desuden anvendelse. For forsikringsholdingvirksomheder finder § 126 desuden anvendelse.

§ 5, stk. 1, nr. 1-5

6) Finansieringsinstitut:

En virksomhed, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af de i bilag 2, nr. 2-12 og 15, angivne aktiviteter.

nr. 7) - 14) ---

15) Fondsmæglerholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive fondsmæglervirksomhed.

nr. 16) -17) ---

18) Engagement: Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for virksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om engagementer i §§ 78, 145, 148 og 182, undtages følgende mellemværender:

a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.

b) Ved køb eller salg af værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 5 arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller værdipapirerne er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.

c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.

d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvil-

3. I § 1, stk. 1, ændres »stk. 2-12« til: »stk. 2-14 og 17«.

4. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 117« til: »§§ 117, 175 a, og 179-181«, i 2. pkt. ændres »§ 124, stk. 2, nr. 1, og § 125, stk. 2, nr. 1,« til: »§§ 170, 171-175 og 176-178«, og i 3. pkt. ændres »§ 126« til: »§§ 126 og 170 a«.

5. I § 5, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »kreditinstitut«: »eller et fondsmæglerselskab I«.

6. I § 5, stk. 1, nr. 15, indsættes efter »kreditinstitutter«: », fondsmæglerselskaber I«.

7. I § 5, stk. 1, nr. 18, ændres i 1. pkt. »Engagement« til: »Eksponering«, i 2. pkt. ændres »engagementer« til: »eksponeringer«, og »145,« udgår.

ken som helst valuta og korrespondentbank: Intradag-mellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

nr. 19) - 31) ---

8. I § 5, stk. 1, indsættes som *nr. 32-42*:

»32) *Fondsmæglerselskab I*: Et fondsmæglerselskab, som

a) har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, eller

b) opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

33) Kombineret kapitalbufferkrav: Den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 34, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 35, en G-SIFI-buffer, jf. nr. 38, og en systemisk buffer, jf. nr. 40, jf. dog § 125 e, stk. 2 og 3.

34) Kapitalbevaringsbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.

35) Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.

36) Kontracyklisk buffersats: Den sats, som virksomhederne skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i henhold til § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.

37) Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats: Det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksposter befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.

38) G-SIFI-buffer: Det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på konsolideret grundlag.

39) G-SIFI-buffersats: Den sats, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal anvende til opgørelse af sin G-SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.

40) Systemisk buffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6.

41) Systemisk buffersats: Den sats, som en virksomhed skal anvende til opgørelse af sin systemiske buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 h.

42) Variable løndele: Aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.»

Stk. 2-5 ---

Stk. 6. I denne lov forstås:

1) Solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov i overensstemmelse med §§ 124, 125 og 126.

2) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.

3) Basiskapital i overensstemmelse med § 128.

9. § 5, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I denne lov forstås:

1) Solvenskrav i overensstemmelse med § 124, stk. 3, § 125, stk. 8, § 126, stk. 3 og 9, og § 126 a, stk. 7.

2) Solvensbehov i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1, 4-7, § 126, stk. 1 og 8, § 126 a, stk. 1.

- 4) Kernekapital i overensstemmelse med § 128.
 - 5) Supplerende kapital i overensstemmelse med § 128.
 - 6) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med § 128.
 - 7) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med § 128.
 - 8) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med § 128.
 - 9) Medlemskonti i overensstemmelse med § 128.
 - 10) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142.
- 3) Minimumskapitalkrav i overensstemmelse med §§ 124, 125, 126 og 126 a.
 - 4) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.
 - 5) Basiskapital i overensstemmelse med § 128, stk. 1, og reglerne fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
 - 6) Kapitalgrundlag i overensstemmelse med § 126 a, stk. 9, artikel 4, stk. 1, nr. 118, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
 - 7) Egentlig kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
 - 8) Kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2-4.
 - 9) Supplerende kapital i overensstemmelse med artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 2-4.
 - 10) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
 - 11) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
 - 12) Supplerende kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 3 og 4.
 - 13) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
 - 14) Medlemskonti i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 128, stk. 2.
 - 15) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142, stk. 2.
 - 16) Samlede risikoeksponering i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, artikel 95, stk. 2, artikel 96, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og regler fastsat i medfør af § 142, stk. 1.«

Stk. 7. Et aktieselskab, som i medfør af reglerne i §§ 207-213 overtager en andelskasse, en sammenslutning af andelskasser eller en sparekasse, er berettiget til at betegne

sig som andelskasse henholdsvis sparekasse, idet dog ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser skal tilføjes navnet.

Stk. 8. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 8 mio. euro.

§ 7, stk. 1 og 2 ---

Stk. 3. Pengeinstitutter, staten, Danmarks Nationalbank, udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, udstedere af elektroniske penge samt sparevirksomheder har eneret til fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales. Realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og KommuneKredit kan dog modtage andre midler, der skal tilbagebetales. Virksomheder, der ikke modtager indlån fra offentligheden, kan modtage andre midler, der skal tilbagebetales, såfremt denne virksomhed eller udlånsvirksomhed ikke er en væsentlig del af virksomhedens drift.

Stk. 4. - 7 ---

Stk. 8. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 8 mio. euro.

§ 8, stk. 1-6 ---

Stk. 7. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 8 mio. euro.

§ 10, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Et investeringsforvaltningsselskab skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 0,3 mio. euro. Dog skal et investeringsforvaltningsselskab, der skal være medlem af et reguleret marked eller opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder være medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 1 mio. euro.

§ 13, stk. 1---

Stk. 2. I pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og forsikrings-selskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.

Stk. 3. ---

10. I § 7, stk. 3, 2. pkt., ændres »Danmarks Skibskreditfond« til: »Danmarks Skibskredit A/S«.

11. I § 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, ændres »8 mio. euro« til: »5 mio. euro«.

11. I § 7, stk. 8, og § 8, stk. 7, ændres »8 mio. euro« til: »5 mio. euro«.

12. I § 10, stk. 4, ændres i 1. pkt. »0,3 mio. euro« til: »125.000 euro«, og i 2. pkt. »1 mio. euro« til: »730.000 euro«.

13. I § 13, stk. 2, indsættes efter »finde sted«: », jf. dog stk. 3«.

14. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan der i vedtægterne ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen.

§ 14. Finanstilsynet giver tilladelse, når

- 1) kravene i §§ 7, 8, 9, 10 eller 11 er opfyldt,
- 2) medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravene i § 64,

3-8) ---

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter §§ 7-11 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation. Ansøgningen skal endvidere indeholde oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

§ 16 a, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Obligationer udstedt af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan ligeledes betegnes særligt dækkede obligationer, hvis de opfylder betingelserne i bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

§ 25. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan midlertidigt drive anden virksomhed til sikring eller afvikling af forud indgåede engagementer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Den finansielle virksomhed skal underrette Finanstilsynet herom.

§ 64. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

15. § 13, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter for investeringsforvaltningsselskaber og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder samt for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

16. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 64« til: »§ 64 og for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), også § 313,«.

17. § 14, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»En ansøgning om tilladelse efter §§ 7 og 8 til at udøve kreditinstitutvirksomhed skal indeholde oplysninger om identiteten af de 20 største aktionærer, såfremt der ikke er ejere af kvalificerede andele. En ansøgning efter §§ 7-11 skal endvidere indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.«

18. I § 16 a, stk. 3, ændres »bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

19. I § 25 og § 80, stk. 6, ændres »indgåede engagementer« til: »påtagede eksponeringer«.

20. § 64, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

Stk. 2 ---

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

Stk. 4. Stk. 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, og stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for generalagenter, jf. § 35.

21. I § 64, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

22. I § 64, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »Stk. 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, og stk. 3« til: »Stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, og stk. 4«.

23. I § 64, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 1-4« til: »Stk. 1-5«.

24. Efter § 64 indsættes:

»§ 64 a. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid, til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv. Vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.«

§ 70. Bestyrelsen for en finansiel virksomhed skal

1) fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden skal udføre,

2) identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig, og

3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse.

25. I § 70, stk. 1, nr. 2, ændres »sig, og« til: »sig,«.

26. I § 70, stk. 1, nr. 3, ændres »mellem disse.« til: »mellem disse, og«.

27. I § 70, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog stk. 6.«

28. I § 70 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

29. I § 70 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 4, nomineringsudvalget.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

Stk. 2. - 4. ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiel virksomhed i medfør af stk. 1-4.

§ 71, stk. 1, nr. 1-7 ---

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og

9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

§ 75, stk. 1-2

Stk. 3. Hvis et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet efter §§ 124-126 eller solvensbehovet efter § 124, stk. 4, § 125, stk. 7, og § 126, stk. 8, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

Stk. 4. ---

30. I § 70, stk. 5, der bliver stk. 7, indsættes efter »finansiel virksomhed«: », en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed«, og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1-5«.

31. I § 71, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området og« til: »it-området.«.

32. I § 71, stk. 1, nr. 9, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«, og »effektiv risikostyring.« ændres til: »effektiv risikostyring og«.

33. I § 71, stk. 1, indsættes som nr. 10:

»10) personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.«

34. I § 71 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. stk. 1, nr. 9, samt de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-10, § 77 b, stk. 2 og 3, § 77 c og § 77 d, stk. 2 og 4, samt regler udstedt i medfør af disse bestemmelser, efterleves på koncernniveau, herunder på moderselskabs- og datterselskabsniveau. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal desuden sikre, at aflønning af bestyrelsen og direktionen i virksomheder, der ikke er direkte omfattet af § 77 a, stk. 1, men som indgår i en koncern med virksomheder omfattet af § 77 a, stk. 1, opfylder kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3.«

35. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal udarbejde en genopretningsplan.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Det Systemiske Risikoråd dispensere fra stk. 1. Dispensation kan gives på baggrund af den finansielle virksomheds størrelse, forretningsmodel samt forbindelse til andre finansielle virksomheder eller det finansielle system.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter krav til indholdet af genopretningsplanen, jf. i stk. 1.«

36. I § 75, stk. 3, ændres »kapitalkravet efter §§ 124-126 eller solvensbehovet efter § 124, stk. 4, § 125, stk. 7, og § 126, stk. 8« til: »kapitalkravet efter § 126, kapitalkravene efter § 126 a, stk. 2-6, kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller solvensbehovet efter § 124, stk. 2, § 125, stk. 4, § 126, stk. 8, og § 126 a, stk. 1, 2. pkt.«.

37. Efter § 75 indsættes:

»§ 75 a. En finansiel virksomhed skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. For et forsikringsselskab, et investeringsforvaltningsselskab og et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte tjenesteydelser, som ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og som ikke kan komme i gældsforhold til deres kunder, finder stk. 1 alene anvendelse, når selskaberne beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 75 b. En finansiel virksomhed må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 77 a, stk. 1, nr. 1 ---

2) Der fastsættes et passende loft for variable løndelev for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

38. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) De variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension.

3) Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:

a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrundes indstillingen herom,

herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.

c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør af § 71, stk. 2, og § 77 a, stk. 8, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, herunder særligt kapitalgrundlagskravene.

d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i virksomheden, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.

e) Virksomheden skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller af andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktio-

4) ---

5) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet i § 127 eller solvenskravet i § 170, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

6) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den finansielle virksomhed, den finansielle holding-virksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 3, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Den finansielle virksomhed, den finansielle holding-virksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 4, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Den finansielle virksomhed, den finansielle holding-virksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at såfremt bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable lønde, jf. stk. 7, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i 5 år i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 3. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 3, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. Ved variable lønde forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter og andre lignende ordninger. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende

nen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.«

39. I § 77 a, stk. 1, nr. 5, som bliver nr. 6, ændres »kapitalkravet i § 127 eller solvenskravet i § 170« til: »kapitalkravet eller solvenskravet i § 124, stk. 1-4, § 125, stk. 1-6 og 8, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 7, § 127, § 170 og § 170 a, samt artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 92, stk. 1, artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

40. I § 77 a, stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 3,« til: »stk. 1, nr. 4,«.

41. I § 77 a, stk. 4, ændres »stk. 1, nr. 4,« til: »stk. 1, nr. 5,«, og efter »udbetalingstidspunktet,« indsættes: »betinget af at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed,«.

42. I § 77 a, stk. 6, ændres »jf. stk. 7,« til »jf. § 5, stk. 1, nr. 42,«, og »stk. 1, nr. 3,« ændres to steder til: »stk. 1, nr. 4,«.

43. § 77 a, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste lønde, der primært skal afspejle relevant erhvervs erfaring og organisatorisk ansvar, og de variable lønde, som skal afspejle vedvarende og risikostyrede resultater samt resultater ud over, hvad der kan

modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.

Stk. 8 ---

Stk. 9 ---

§ 77 b. For finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet A/S udgør den procentsats, der er nævnt i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 20 pct.

§ 77 c, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til aktionærer og andre investorer.

§ 77 d. Inden en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed indgår en aftale om variabel løn eller fratrædelsesgodtgørelse med et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion, skal virksomhedens øverste organ have godkendt virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har modtaget fra virksomheden i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har modtaget som medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed inden for samme koncern.

forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervs erfaring og organisatoriske ansvar. En variabel løn, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.«

44. I § 77 a indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

45. I § 77 b, stk. 1, indsættes efter »20 pct.«: », idet der dog alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis dette er berettiget.«

46. I § 77 c, stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »investorer«: », samt offentlighedens interesse«.

47. I § 77 c indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.«

48. § 77 d, stk. 1, affattes således:

»Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.«

49. I § 77 d, stk. 3, ændres to steder »modtaget« til: »optjent«.

§ 78. Uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må en finansiel virksomhed ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra

1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller

2) virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte engagementer skal bevilges i henhold til den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. 594) 595) Den finansielle virksomheds eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen og bestyrelsen skal især overvåge forsvarelsen og forløbet af de i stk. 1 nævnte engagementer.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også engagementer med personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år 598) eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Stk. 5. En finansiel virksomhed eller virksomheder inden for samme koncern må ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder ikke lån ydet af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringsselskabet udstedt forsikringspolice.

§ 79 a, stk. 1-5 ---

§ 80, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Den i stk. 1 og 2 nævnte virksomhed kan kun bestrides, såfremt den finansielle virksomhed eller virksomheder, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med den finansielle virksomhed, ikke har eller indgår engagementer med de i stk. 1 og 2 nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Undtaget herfra er engagementer i form af kapitalandele, engagementer med de i stk. 5 og 6 nævnte virksomheder samt engagementer med erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed eller erhvervsvirksomheder, hvor finansielle virksomheder i fællesskab eller sammen med fonde og foreninger oprettet i henhold til §§ 207 og 214 ejer mere end 4/5 af kapitalandelene.

Stk. 5. Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Udviklingsfinansiering A/S, BSU-fonden, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, Kongeriget Danmarks Fiskeribank, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, OMX AB, OMX Exchanges Oy, Industrialiseringsfon-

50. I § 78, *stk. 1* og *5*, ændres »bevilge engagement til« til: »bevilge eksponering mod«.

51. I § 78, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3*, og i § 175 a, *stk. 1*, ændres »engagementer« til: »eksponeringer«.

51. I § 78, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3*, og i § 175 a, *stk. 1*, ændres »engagementer« til: »eksponeringer«.

52. I § 78, *stk. 4*, to steder i § 80, *stk. 4, 2. pkt.*, to steder i § 182, *stk. 1*, og i § 415, *stk. 1-3*, ændres »engagementer med« til: »eksponeringer mod«.

50. I § 78, *stk. 1* og *5*, ændres »bevilge engagement til« til: »bevilge eksponering mod«.

53. I § 79 a indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1, nomineringsudvalget.«

54. I § 80, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »indgår engagementer med« til: »påtager sig eksponeringer mod«.

55. I § 80, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »Undtaget herfra er engagementer« til: »Undtaget herfra er eksponeringer«.

52. I § 78, *stk. 4*, to steder i § 80, *stk. 4, 2. pkt.*, to steder i § 182, *stk. 1*, og i § 415, *stk. 1-3*, ændres »engagementer med« til: »eksponeringer mod«.

56. I § 80, *stk. 5* og *6*, ændres »engagementsforbud« til: »eksponeringsforbud«.

den for Udviklingslandene (IFU) og Industrialiseringsfonden for Østlandene (IFØ).

Stk. 6. Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for en virksomhed, som midlertidigt drives af et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab i medfør af § 25 til sikring eller afvikling af forud indgåede engagementer.

Stk. 7. ---

Stk. 8. Den finansielle virksomhed skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt den finansielle virksomhed har engagement med erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2.

57. I § 80, stk. 8, ændres »engagement« til: »eksponering«.

58. Efter § 80 indsættes før overskriften før § 81:

»Særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I

§ 80 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af nomineringsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I.

Stk. 3. Nomineringsudvalget skal forestå følgende:

- 1) Foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.
- 2) Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.
- 3) Fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.
- 4) Løbende og mindst en gang årligt vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere samt fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 5) Løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 64 og rapportere samt fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 6) Løbende gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan po-

litik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Stk. 4. Når nomineringsudvalget foreslår kandidater valgt til bestyrelsen i henhold til stk. 3, nr. 1, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Stk. 5. Nomineringsudvalget skal løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Stk. 6. Nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendigt, herunder ekstern rådgivning, og det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

§ 80 b. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af risikoudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I og skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici.

Stk. 3. Risikoudvalget skal forestå følgende:

1) Rådgive bestyrelsen om virksomhedens overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og strategi.

2) Bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen.

3) Vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I handler med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, samt udarbejde forslag til afhjælpning, såfremt produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil.

4) Vurdere om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Stk. 4. Risikoudvalget skal have adgang til information om virksomhedens risici, herunder hos risikostyringsfunktionen, og, i det omfang det er nødvendigt og relevant, mulighed for at anvende ekstern rådgivning.

Stk. 5. Risikoudvalget skal løbende vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af information fra virksomheden, der skal tilgå udvalget.

Offentliggørelse

§ 80 c. En finansiel virksomhed, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c og § 80 a, stk. 1 og stk. 3, nr. 3, i det omfang, de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvorledes virksomheden fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med virksomhedens ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 skal ske på virksomhedens hjemmeside et sted, hvor det naturligt hører hjemme.«

§ 81, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garanter. Hver indskyder kan kun afgive 1 stemme. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer. Regler om valgordningen, om stemmeret og om gennemførelse af valg skal fremgå af vedtægterne.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garanter, er mindst 1.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garantterne. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer.

§ 83, stk. 1, nr. 1 ---

2) garantikapitalens størrelse og forrentning,

§ 83 ---

§ 87 ---

59. I § 81, stk. 3, indsættes i 1. pkt. efter »garanter«: »med stemmeret«, i 2. pkt. ændres »kun afgive 1 stemme« til: »kun afgive 100 stemmer«, i 3. pkt. ændres »har 1 stemme for hver 1.000 kr.« til: »har fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr.«, og »dog højst 20 stemmer« ændres til: »dog højst 2.000 stemmer«.

60. I § 81, stk. 5, i 1. pkt., ændres »mindst 1.000« til: »mindst 100.000«, og i 2. pkt. ændres »har 1 stemme« til: »har fra 0 til og med 100 stemmer«, og »dog højst 20 stemmer« ændres til: »dog højst 2.000 stemmer«.

61. I § 83, stk. 1, nr. 2, ændres »og forrentning« til: », forrentning og stemmefordeling«.

62. Efter § 83 indsættes:

»§ 83 a. Indeholder en sparekasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garantkapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til sparekassens egentlige kernekapital.

§ 83 b. Indehavere af garantkapital må ikke have krav på indfrielse.«

63. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. Indeholder en andelskasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af an-

delskapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til andelskassens egentlige kernekapital.

§ 87 b. Indehavere af andelskapital må ikke have krav på indfrielse.«

§ 124. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici.

Stk. 2. Basiskapitalen i pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal mindst udgøre

- 1) 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og
- 2) 5 mio. euro (minimumskapitalkravet), jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For pengeinstitutter, hvis basiskapital den 18. december 1989 var mindre end 5 mio. euro, er minimumskapitalkravet basiskapitalen pr. 18. december 1989. Den samlede basiskapital i det pengeinstitut, der opstår i forbindelse med en sammenlægning af to eller flere pengeinstitutter, der er omfattet af 1. pkt., må ikke være mindre end de sammenlagte institutters samlede basiskapital på tidspunktet for sammenlægningen, hvis ikke det sammenlagte institut opfylder minimumskapitalkravet i henhold til stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet skal udtrykkes som den tilstrækkelige basiskapital i procent af de risikovægtede poster. Solvensbehovet kan ikke være mindre end solvenskravet efter stk. 2, nr. 1, og minimumskapitalkravet i stk. 2, nr. 2.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav i form af et tillæg til det solvenskrav, der fremgår af stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der skal opfylde tillægget.

Stk. 6. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.

Stk. 7. Overtages kontrollen af et pengeinstitut, der er omfattet af stk. 3, 1. pkt., af en anden fysisk eller juridisk person, skal pengeinstituttets basiskapital senest 3 måneder efter

64. §§ 124 og 125 affattes således:

»§ 124. Et pengeinstituts og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

Stk. 2. Et pengeinstituts og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen efter stk. 1 opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet kan ikke være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, litra c, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 6. For realkreditinstitutter skal artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 2, og det individuelle solvenskrav, jf. stk. 3.

overtagelsen opfylde minimumskapitalkravet i henhold til stk. 2, jf. dog stk. 3, 2. pkt.

Stk. 8. For realkreditinstitutter skal solvenskravet være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 4, og individuelle solvenskrav, jf. stk. 5.

§ 125. Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici.

Stk. 2. Basiskapitalen i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal mindst udgøre

1) 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet), jf. dog stk. 5,

2) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for fondsmæglerselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, eller ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelser,

3) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, eller som ønsker at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og

4) 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskaber skal ud over kravet i stk. 2, nr. 3 og 4, medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. § 141, der overstiger 250 mio. euro. De i stk. 2, nr. 3, nævnte selskaber kan ved opgørelse af tillægget foretage et fradrag på 875.000 euro, og de i stk. 2, nr. 4, nævnte selskaber kan foretage et fradrag på 175.000 euro. Basiskapitalen og tillægget skal maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af det reviderede årsregnskab. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

§ 125. Et fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, skal mindst udgøre

1) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for et fondsmægler-selskab, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og

2) 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, og 6-9, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, skal uanset kravene i stk. 2 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af budgettet for første

Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tilægget efter stk. 3 kan stilles i form af en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået en sådan aftale med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab og et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, samt investeringsforvaltningsselskaber kan opføre de risikovægtede poster eksklusive risikovægtede poster for operationel risiko, jf. § 142, stk. 1.

Stk. 7. Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningselskabers bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opføre selskabets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet skal udtrykkes som den tilstrækkelige basiskapital i procent af de risikovægtede poster. Solvensbehovet kan ikke være mindre end solvenskravet i stk. 2, nr. 1, minimumskapitalkravet i stk. 2, nr. 2-4, og stk. 3 eller kravet til basiskapitalen i stk. 5.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1.

års drift, medmindre dette budget kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 4. Bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opføre selskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, eller artikel 95, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan ikke være mindre end hvert af følgende:

1) Kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

2) Minimumskapitalkravet i stk. 2 eller artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

3) Kravet til at have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. stk. 3 eller artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. Solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet til kapitalgrundlaget i stk. 3.

Stk. 7. Solvensbehovet skal for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af stk. 5, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 6, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Stk. 8. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finans-

Stk. 9. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.

§ 125 a. Uanset § 124, stk. 2, og § 125, stk. 2-6, skal en virksomhed, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, i 2010, 2011, 2012 og 2013 have en basiskapital, der mindst udgør 6,4 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006, eller regler fastsat i medfør af stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved opgørelse af kravet i medfør af stk. 1 kan Finanstilsynet tillade, at virksomheden anvender en enklere metode end den, der fremgår af de regler, der var gældende den 31. december 2006, hvis virksomheden kan godtgøre, at de derved beregnede risikovægtede poster ikke vil være mindre end de risikovægtede poster opgjort efter reglerne, der var gældende den 31. december 2006.

Stk. 3. Ved opgørelsen af kravet i medfør af stk. 1 kan Finanstilsynet tillade, at virksomheder, der den 1. januar 2010 eller derefter er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, anvender reglerne, der var gældende før den 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko

tilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber.

Stk. 10. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.«

65. § 125 a ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 125 a.** Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab I er undtaget fra at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, såfremt

1) selskabet beskæftiger under 250 personer, og

2) selskabet har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. euro eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. euro.

Stk. 3. Kapitalbevaringsbufferen i en virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal mindst udgøre 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i en virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Stk. 5. G-SIFI-bufferen i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal på konsolideret grundlag mindst udgøre det globalt systemisk vigtige finansielle instituts (G-SIFI) samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med G-SIFI-buffersatsen.

Stk. 6. En systemisk buffer i en virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på i medfør af § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med den systemiske buffersats.

Stk. 7. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til egentlig kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i tillæg til egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav.

§ 125 b. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, må ikke foretage udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 5, i et omfang der reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal opgøre det maksimale udlodningsbeløb og straks underrette Finanstilsynet herom.

Stk. 3. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, ikke foretage følgende handlinger, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet i medfør af § 125 d:

1) Foretage udlodning der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 5.

2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

3) Foretage betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 4. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, må ikke udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, ved handlinger omfattet af stk. 3, nr. 1-3, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Ved udlodning der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 1 og 3, forstås:

1) Udbetaling af kontant udbytte.

2) Udlodning af helt eller delvist betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

3) Indløsning eller tilbagekøb, som en virksomhed foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

4) Tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

5) Udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b-e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. En virksomhed, som nævnt i stk. 1, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Virksomheden skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

Stk. 7. Stk. 1 og 4 finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af det maksimale udlodningsbeløb.

§ 125 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet senest 5 arbejdsdage efter, at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder kravet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, efter anmodning fra virksomheden, forlænge fristen i stk. 1 med op til 5 arbejdsdage på grundlag af en virksomheds individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender en kapitalbevaringsplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at virksomheden med kapitalbevaringsplanen kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Godkender Finanstilsynet ikke kapitalbevaringsplanen, jf. stk. 3, påbyder Finanstilsynet virksomheden at øge kapitalgrundlaget, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet kan endvidere indføre strengere restriktioner for udlodninger end hvad der følger af § 125 b, såfremt det findes påkrævet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan.

§ 125 d. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, og som har til hensigt at foretage en handling, der er omfattet af § 125 b, stk. 3, nr. 1-3, skal straks give Finanstilsynet meddelelse herom og oplyse:

1) Størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på

a) egentlig kernekapital,

b) hybrid kernekapital og

c) supplerende kapital.

2) Størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang.

3) Det maksimale udlodningsbeløb.

4) Størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som virksomheden har til hensigt at afsætte til

a) udbyttebetalinger,

b) køb af egne aktier,

c) betalinger der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter, og

d) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelser, enten ved at indføre en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Stk. 2. I koncerner, hvori et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, indgår, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af denne bestemmelse.

§ 125 e. I koncerner, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, finder §§ 125 a-125 c, anvendelse på den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglersels-

skab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen, påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. I koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, finder alene den højeste af de to buffere anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Finder en systemisk buffer alene anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark, finder både den systemiske buffer og G-SIFI-buffere anvendelse.

§ 125 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter på kvartalsbasis en kontracyklisk buffersats vedrørende krediteksponeringer i Danmark under hensyntagen til blandt andet kredityklussen, risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og særlige forhold i den nationale økonomi. Erhvervs- og vækstministeren træffer beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende den kontracykliske buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Stk. 2. En kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct., fastsat i et andet land, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Har erhvervs- og vækstministeren besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., træffer erhvervs- og vækstministeren desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats fastsat i medfør af 1. pkt., på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside. Har erhvervs- og vækstministeren ikke truffet beslutning om anvendelse af en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæg-

lerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, anvende en buffersats på 2,5 pct. til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Stk. 4. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3, finder anvendelse fra den dato, der er angivet på hjemmesiden hos den kompetente myndighed for det pågældende land, jf. dog stk. 9. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3, finder anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen er blevet offentliggjort af den kompetente myndighed for det pågældende land i overensstemmelse med det pågældende lands nationale regler, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. Er der ikke fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte en kontracyklisk buffersats, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at der bør fastsættes en buffersats, for at beskytte virksomheder, omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 6. Er der fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte en anden buffersats til brug for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og fondsmæglerselskabers I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at den buffersats, som er fastsat af det pågældende land, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte virksomheder, omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 7. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren en buffersats efter stk. 5 eller 6, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervs- og vækstministeren beslutning om fra hvilken dato pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr.

3 og 6, skal anvende den pågældende buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Stk. 8. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør enhver fastsættelse i medfør af stk. 5 og 6, af en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Stk. 9. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, kan anvende en reduceret kontracyklisk buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 4, fra den dag, hvor en reduceret kontracyklisk buffersats er blevet offentliggjort.

§ 125 g. G-SIFI-buffersatsen afhænger af hvilken underkategori det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) placeres i, jf. regler udstedt i medfør af § 310, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter G-SIFI-buffersatser for de enkelte underkategorier af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§ 125 h. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en systemisk buffersats, til brug for opgørelsen af en systemisk buffer, under hensyntagen til at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter endvidere, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om fastsættelse af en systemisk buffersats på sin hjemmeside.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at en systemisk buffersats fastsæt i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren træffer desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats

i medfør af 1. pkt., på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.

Stk. 3. Har erhvervs- og vækstministeren i medfør af stk. 1 fastsat en systemisk buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer, og desuden i medfør af stk. 2 besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land, træffer ministeren beslutning om hvilken af de nævnte buffersatser, der skal finde anvendelse for virksomhederne til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren vurderer én gang årligt den systemisk buffersats fastsat i medfør af stk. 1 eller 2. Erhvervs- og vækstministeren offentliggør en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervs- og Vækstministeriets hjemmeside.«

§ 126 ---

66. Efter § 126 indsættes:

»§ 126 a. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. På baggrund af vurderingen efter 1. pkt. skal bestyrelsen og direktionen opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Solvensbehovet kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravene til kapitalgrundlaget i stk. 5.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et investeringsforvaltningsselskab skal mindst udgøre

1) 730.000 euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der er medlem af et reguleret marked, eller som har tilladelse til at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og

2) 125.000 euro (minimumskapitalkravet) for andre investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravet i stk. 2 medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. stk. 6, der overstiger 250 mio. euro. Minimumskapitalkravet og tillægget skal tilsammen maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af den reviderede årsrapport. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tillægget efter stk. 3 kan stilles i form af en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have deres vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået en sådan aftale

med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav, hvis der siden det foregående år er sket ændringer i selskabets virksomhed, som Finanstilsynet anser for væsentlige. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. stk. 3, medregnes formuen i UCITS som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere samt formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. stk. 3.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte krav om et højere kapitalgrundlag end de krav, der fremgår af stk. 1-3 og 5.

Stk. 8. Finanstilsynet kan påbyde investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 9. Kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber opgøres i overensstemmelse med artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

§ 127. Kapitalkravet er det største af solvenskravet og minimumskapitalkravet i §§ 124, 125 og 126 til den finansielle virksomhed samt for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber tillige kravet til basiskapitalen i § 125, stk. 5, og i 2010 og 2011 for virksomheder, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster for kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, tillige mindstekravet til basiskapitalen i § 125 a.

§ 128. Basiskapitalen er kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.

67. § 127 affattes således:

»**§ 127.** Kapitalkravet for forsikringsselskaber er det største af solvenskravet og minimumskapitalkravet i § 126.«

68. § 128 affattes således:

»**§ 128.** Basiskapitalen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder består af kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder kernekapital og supplerende kapital for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, og for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4,

afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kundemidler eller værdipapirer for kunder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2 eller 4, samt for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

§ 128 a ---

§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til basiskapitalen i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 8.

§ 141. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. § 125, stk. 3, medregnes formuen i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere, og formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte.

Stk. 2. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. § 125, stk. 3.

§ 142. Ved de risikovægtede poster for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber forstås et mål for den samlede risiko for tab forbundet med virksomhedens aktiviteter. Dette mål fremkommer ved anvendelse af risikovægte for opgørelsen af poster med kreditrisiko, aktierisiko, renterisiko, valutarisiko, råvarerisiko, operationel risiko og risiko på materielle aktiver m.v.

§ 143. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for
1) opgørelse af de risikovægtede poster,

69. Efter § 128 a indsættes:

»**§ 128 b.** Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår ikke i opgørelsen af fradrag i kapitalgrundlaget. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter regler om fradrag for kapitalandele i 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

70. I § 140, stk. 1, ændres »basiskapitalen« til: »kapitalgrundlaget«, og »§ 124, stk. 8« ændres til: »§ 124, stk. 6«.

71. § 141 ophæves.

72. § 142, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 2, 4 og 5.«

73. I § 143, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »poster«: »for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder«.

2) opgørelser efter § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, og § 126, stk. 1 og 8,

3) indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen,

4) ---

5) opgørelse af selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,

6) betingelser for nedsættelse af minimumskapitalkravet, jf. § 126, stk. 5,

7) godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder, og

8) informationsforpligtelser vedrørende kapitalforhold.

Stk. 2. ---

Stk. 3. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan de risikovægtede poster, jf. stk. 1, nr. 1, også opgøres ved anvendelse af interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster. Anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelse til at anvende interne metoder.

§ 143 ---

74. I § 143, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, og § 126, stk. 1 og 8« til: »§ 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1«.

75. I § 143, stk. 1, nr. 3, ændres »de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen,« til: »solvensbehovet for finansielle virksomheder, indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet og basiskapitalen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, indberetning af den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskravet og kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber samt den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, indberetning af kapitalgrundlaget for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til aktiviteterne nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, for investeringsforvaltningsselskaber og for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3,«.

76. I § 143, stk. 1, nr. 5, ændres »selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,« til: »fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger samt de faste omkostninger for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3 og 4,«.

77. I § 143, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »jf. § 126, stk. 5,«: »og«.

78. § 143, stk. 1, nr. 7 og 8, ophæves, og i stedet indsættes:

»7) overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3.

8) benchmarking for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko.«

79. I § 143, stk. 3, 1. pkt., ændres »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber« til: »den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 2, 4 og 5,«.

80. Efter § 143 indsættes før overskriften for § 144:

»143 a. Finanstilsynet kan beslutte offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber hyppigere end én gang årligt. Finanstilsynet kan sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at modervirksomheder eller institutter i en koncern offentliggør en beskrivelse af koncernens juridiske og organisatoriske struktur samt ledelse. Offentliggørelsen kan ske ved henvisning til allerede offentliggjort materiale.«

§ 145. Et engagement, jf. § 5, stk. 1, nr. 18, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v. ikke overstige 25 pct. af basiskapitalen, jf. § 128. Basiskapitalen opgøres efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, med fradrag efter regler udstedt i medfør af § 148, nr. 5.

Stk. 2. Er kunden et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, må engagementet efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v. uanset stk. 1 udgøre op til 1 mia. kr., forudsat

1) at virksomhedens indbyrdes forbundne kunders engagementer, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller investeringsforvaltningsselskaber, tilsammen ikke overstiger grænsen i stk. 1 og

2) at engagementet ikke overstiger en rimelig grænse i forhold til basiskapitalen.

Stk. 3. Grænsen i stk. 2, nr. 2, fastsættes af virksomheden og må ikke overstige 100 pct. af basiskapitalen opgjort efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, med fradrag efter regler udstedt i medfør af § 148, nr. 5. Finanstilsynet kan i individuelle tilfælde tillade en grænse, der overstiger 100 pct. af basiskapitalen.

Stk. 4. Engagementer, der før fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v. udgør 10 pct. eller mere af basiskapitalen, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Ved opgørelsen skal de dele af engagementet, der består af genkøbsttransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer, dog medregnes efter fradrag for modtagne sikkerheder, garantier m.v.

Stk. 5. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at anvende en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster for kreditrisiko efter reglerne udstedt i medfør af § 143, skal hvert kvartal indberette de 20 største engagementer opgjort efter fradrag for særlig sikre dele.

Stk. 6. Overstiger engagementerne de grænser, der er fastsat i stk. 1 og 2, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan, hvis omstændighederne taler for det, fastsættes en frist til at overholde grænserne i stk. 1 og 2.

Stk. 7. Finanstilsynet kan tillade, at engagementer i handelsbeholdningen overskrider grænserne i stk. 1 og 2. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Overskrides betingelserne i tilladelsen, skal Finanstilsynet straks underrettes.

Stk. 8. Grænserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, jf. kapitel 12.

81. § 145 ophæves.

Stk. 9. Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital, og som er fradraget i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i engagementer med datterselskaber eller associerede selskaber, der driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 10. Kapitalandele, efterstillede kapitalindskud og belånte kapitalandele, som fradrages i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i engagementet med udstederen.

Stk. 11. Finanstilsynet kan tillade, at engagementer eller dele af engagementer undtages fra bestemmelserne i stk. 1-4, såfremt beløbet fratrækkes i kernekapitalen, jf. § 128.

§ 146. Pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers kapitalandele i andre virksomheder må ikke overstige 100 pct. af basiskapitalen. Kapitalandele erhvervet for puljemidler indgår ikke i opgørelsen efter 1. pkt.

Stk. 2. Aktiekøbs- og aktiesalgsselskaber skal medregnes ved opgørelse af grænsen efter stk. 1.

Stk. 3. Kapitalandele, der skal fradrages i basiskapitalen, og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, medregnes ikke i grænsen efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i stk. 1.

82. I § 146, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 147, stk. 1, 1. pkt., og § 149, stk. 1, ændres »basiskapitalen« til: »kapitalgrundlaget«.

83. Efter § 146 indsættes:

»§ 146 a. Værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler kan i forbindelse med opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. Risikoen forbundet med en udækket position skal indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber efter reglerne for positioner i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

§ 147. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber må ikke eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af basiskapitalen. Til pengeinstitutters og realkreditinstitutters faste ejendom medregnes udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber. Ejendomme, som et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmægler-

82. I § 146, stk. 1, 1. pkt. og stk. 3, § 147, stk. 1, 1. pkt., og § 149, stk. 1, ændres »basiskapitalen« til: »kapitalgrundlaget«.

skab eller et investeringsforvaltningsselskab har erhvervet for derfra at drive virksomhed eller accessorisk virksomhed, er dog ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 2 ---

§ 149. Et pengeinstitut må ikke have restrisici på leasing-aftaler, jf. stk. 2, hvis værdi sammen med fast ejendom og kapitalandele omfattet af § 147 udgør mere end 25 pct. af basiskapitalen.

Stk. 2 ---

Stk. 3. Hvis en tredjemand hæfter for en del af restrisikoen, kan denne del fradrages ved opgørelse af restrisikoen. Tredjemands forpligtelse skal tillægges vedkommendes engagement i henhold til § 145.

§ 152, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-3 nævnte forhold.

§ 152 a. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, skal etablere og opretholde en gruppe af aktiver, der skal holdes adskilt fra pengeinstitutets øvrige aktiver. Aktivernes samlede værdi skal til enhver tid mindst svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, og pantesikkerheden for det enkelte lån skal til enhver tid overholde lånegrænsen herfor.

Stk. 2. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i stk. 1, ikke længere mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller ikke overholder de lånegrænser, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet er ydet, skal pengeinstituttet straks stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet og give Finanstilsynet meddelelse herom. Pligten til at stille supplerende sikkerhed samt udgifterne hertil kan for lån udbudt i Danmark ikke pålægges de låntagere, hvis faldende ejendomsværdier har udløst kravet om den supplerende sikkerhedsstillelse.

§ 152 b, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i

84. Efter § 147 indsættes:

»§ 147 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.«

82. I § 146, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 147, stk. 1, 1. pkt., og § 149, stk. 1, ændres »basiskapitalen« til: »kapitalgrundlaget«.

85. I § 149, stk. 3, 2. pkt., ændres »engagement i henhold til § 145« til: »eksponering i henhold til artikel 395, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

86. I § 152 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan udover kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i pengeinstituttet eller grupper af pengeinstitutter og for systemiske likviditetsrisici.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

87. I § 152, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

88. I § 152 a, stk. 1, 2. pkt., udgår to steder »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

89. I § 152 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »mindst« og »straks«.

90. I § 152 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c« til: »artikel 129, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån.

§ 152 c. Følgende aktivtyper kan indgå som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer:

1) Lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom, jf. § 152 d. Med lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom ligestilles lån, hvor pantebrevet er anmeldt til tinglysning, hvis der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning og instituttet uden ugrundet ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev, jf. 1. pkt.

2) Lån sikret ved pant i skibe registreret i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed, jf. § 152 f, samt byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib.

3) Obligationer eller gældsbreve udstedt af eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder og regionale eller lokale myndigheder i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

4) Obligationer eller gældsbreve udstedt af eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder, regionale eller lokale myndigheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer, hvis de pågældende udsteders ikkeefterstillede og usikrede gæld vægtes med 0 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

5) Obligationer eller gældsbreve udstedt af enheder nævnt i nr. 3 og 4, hvor udsteders ikkeefterstillede og usikrede gæld vægtes med 20 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Det er en betingelse, at den værdi, som disse aktiver indgår med, ikke overstiger 20 pct. af den nominelle værdi af udsteders udestående særligt dækkede obligationer.

6) Obligationer eller gældsbreve udstedt af kreditinstitutter, såfremt de pågældende kreditinstitutters ikkeefterstillede gæld og usikrede gæld vægtes med 20 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Obligationer eller gældsbreve udstedt af et kreditinstitut i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har en oprindelig løbetid på 100 dage eller derunder, kan indgå, hvis kreditinstituttets ikkeefterstillede og usikrede gæld vægtes med højst 50 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Den værdi, som aktiver nævnt i 1. og 2. pkt. indgår med, må ikke overstige 15 pct. af den nominelle værdi af udsteders udestående særligt dækkede obligationer. Grænsen på 15 pct. gælder for det samlede engagement med kreditinstitutter efter dette nummer og nr. 7. Tilgodehavender, der opstår i forbindelse med terminsbeta-

91. § 152 c, stk. 1 og 3, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

linger på og indfrielse af lån sikret ved pant i fast ejendom, indgår ikke i grænsen på 15 pct.

7) Øvrige ikkeefterstillede tilgodehavender hos og garantier stillet af kreditinstitutter som nævnt i nr. 6. Det er en betingelse, at den værdi, som disse tilgodehavender og garantier indgår med, ikke overstiger 15 pct. af den nominelle værdi af udsteders udestående særligt dækkede obligationer. Grænsen på 15 pct. gælder for det samlede engagement med kreditinstitutter efter nr. 6 og dette nummer. Tilgodehavender, der opstår i forbindelse med terminsbetalinger på og indfrielse af lån sikret ved pant i fast ejendom, indgår ikke i grænsen på 15 pct.

Stk. 2. En særligt dækket obligation må ikke udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Stk. 3. Finanstilsynet kan tillade, at der anvendes andre aktiver som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer end dem, der er nævnt i stk. 1, og kan fastsætte andre grænser for, hvor stor en del af sikkerheden for obligationsudstedelsen de pågældende aktivtyper må udgøre, hvis en sådan tilladelse er i overensstemmelse med direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

§ 152 d. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, som er fastsat i §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lånegrænsen for de ejendomme, der er nævnt i § 5, stk. 1, nr. 7, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder ikke for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer. Lånegrænsen er for disse ejendomme 60 pct. af ejendommens værdi. Lånegrænsen på 60 pct. kan forhøjes til 70 pct., hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi.

Stk. 3. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer til ejendomme omfattet af § 5, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke, hvis lånegrænsen ikke overstiger 75 pct.¹⁾

Stk. 4. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer til erhvervsejendomme omfattet af § 5, stk. 3, nr. 2-4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder, at lånegrænsen på 60 pct. kan forhøjes til 70 pct., hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi. For lån til ejendomme omfattet af § 5, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan lånegrænsen på 70 pct. kun udnyttes, hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi.

92. § 152 d, stk. 1, affattes således:

»For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.«

93. § 152 d, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3, 5 og 6 bliver herefter stk. 2-4.

Stk. 5. Tilbehør omfattet af § 38 i tinglysningsloven kan indgå ved værdiansættelsen af den faste ejendom.

Stk. 6. Indretninger indlagt i en erhvervsejendom til brug for dennes drift kan indgå ved værdiansættelsen. Ved landbrugsejendomme kan den besætning, der hører til ejendommen, i det omfang besætningen indgår i den kontinuerlige produktion, endvidere indgå ved værdiansættelsen. Ved belåning af landbrugsejendomme kan værdien af besætning, der indgår i den kontinuerlige produktion, maksimalt indgå med 30 pct. af værdien af jord og bygninger.

1) Lånegrænsen er 70 pct., hvis lånet tilbydes før den 1. juli 2009, jf. § 13 i lov nr. 577 af 6. juni 2007.

§ 152 f. For lån sikret ved pant i skibe kan pengeinstituttet yde lån inden for 60 pct. af den værdi, som skibet til brug for sikkerhedsstillelsen er fastsat til. Løbetiden for de ydede lån kan højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt. For byggelån kan løbetiden højst udgøre 4 år regnet fra tidspunktet fra første udbetaling. Fastsættelse af løbetiden for lån skal ske under hensyntagen til skibstypens gennemsnitlige levetid og det konkrete skibs alder og stand m.v.

§ 152 h. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om

- 1) værdiansættelsen af de udstedte særligt dækkede obligationer og den løbende opgørelse af aktivernes værdi i forhold til de særligt dækkede obligationer,
- 2) værdiansættelsen af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer, jf. § 152 c, stk. 1,
- 3) under hvilke betingelser der kan ydes byggelån til ny- eller ombygning af skibe, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2,
- 4) indretning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i registre, jf. § 152 g,
- 5) pengeinstitutters ydelse af lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer med pant i fast ejendom i tilfælde, hvor der ikke foreligger et endeligt tinglyst pantebrev, samt i hvilket omfang der skal stilles alternativ sikkerhed, og hvis sikkerheden stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, i hvilket omfang denne ikke skal medregnes i 15-procents-grænsen, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7,
- 6) begrænsning af risici i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer, herunder renterisici, valutarisici og optionsrisici, og
- 7) indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer.

§ 153, stk. 1-2 ---

§ 156. Likviditeten, jf. § 152, stk. 2, i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være forsvarlig.

94. § 152 f affattes således:

»**§ 152 f.** For lån omfattet af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber kan løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt.«

95. I § 152 h, nr. 2, udgår »jf. § 152 c, stk. 1,«.

96. I § 152 h, nr. 3, udgår »jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2,«.

97. I § 152 h, nr. 5, udgår »jf. § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7,«.

98. I § 153 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Finanstilsynet kan udover kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et realkreditinstitut eller en gruppe af realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likvidetsrisici i realkreditinstituttet eller grupper af realkreditinstitutter og for systemiske likvidetsrisici.«

99. § 156 affattes således:

»**§ 156.** Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et fondsmæglerselskab I eller en gruppe af fonds-

Stk. 2. Finanstilsynet kan stille krav om en forøgelse af likviditeten, hvis denne ikke skønnes at være forsvarlig.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for opfyldelse af kravet i stk. 2.

§ 157. Fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, og investeringsforvaltningsselskaber kan placere selskabets basiskapital i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i UCITS og kapitalfor-
eninger, der opfylder betingelserne i § 162, stk. 1, nr. 8.

§ 170. I koncerner, hvor modervirksomheden er en finansi-
el holdingvirksomhed eller et pengeinstitut, finder reglerne for
pengeinstitutter i § 124, stk. 2, nr. 1, og § 125 a anvendelse
på den finansielle holdingvirksomhed og koncernen, jf. dog
stk. 2-4. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse
bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf.
§ 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i
koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for
koncernen.

Stk. 2. I koncerner, hvor modervirksomheden er en realkre-
ditholdingvirksomhed eller et realkreditinstitut, finder regler-
ne for realkreditinstitutter i § 124, stk. 2, nr. 1, og § 125 a an-
vendelse på holdingvirksomheden og koncernen. Modervirk-
somheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved
opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages
kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke
indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. I koncerner, hvor modervirksomheden er en fonds-
mæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglerselskab, fin-
der reglerne for fondsmæglerselskaber i § 125, stk. 2, nr.
1, og § 125 a anvendelse for holdingvirksomheden og kon-
cernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse be-
stemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf.
§ 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i
koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for
koncernen.

Stk. 4. I koncerner, hvor modervirksomheden er en investe-
ringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsfor-
valtningsselskab, finder reglerne for investeringsforvaltnings-
selskaber i § 125, stk. 2, nr. 1, og § 125 a anvendelse for
holdingvirksomheden og koncernen. Modervirksomheden på-
ser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af
koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er
indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den
konsoliderede opgørelse for koncernen.

mæglerselskaber I med lignende risikoprofiler, der tager høj-
de for specielle likvidetsrisici i fondsmæglerselskabet I eller
grupper af fondsmæglerselskaber I og for systemiske likvidi-
tetsrisici.»

100. I § 157 ændres »og investeringsforvaltningsselskaber«
til: »kan placere selskabets kapitalgrundlag i de i bilag 5
nævnte instrumenter. Investeringsforvaltningsselskaber«, og
»basiskapital« ændres til: »kapitalgrundlag«.

101. § 170 affattes således:

»§ 170. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i
Danmark er en finansi-
el holdingvirksomhed, finder reglerne
om kapitalgrundlagets størrelse i artikel 92, stk. 1, litra c, og
artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsyns-
mæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber an-
vendelse på både den øverste finansielle holdingvirksomhed
og koncernen, jf. dog stk. 2 og 3. Modervirksomheden påser
overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af kon-
cernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er
indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den
konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Reglerne om kapitalgrundlaget i artikel 95, stk. 2,
litra a, og artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og
Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om til-
synsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber
i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er
en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglersel-
skab finder anvendelse for både den øverste finansielle hol-
dingvirksomhed og koncernen. 1. pkt. finder alene anvendelse
for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en datter-
virksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller
et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for
fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I,
og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmægler-
selskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse
bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag,
jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i
koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for
koncernen.

Stk. 3. Kapitalkravsreglerne for investeringsforvaltningssel-
skaber i § 126 a, stk. 2-6, i koncerner, hvor den øverste
modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltnings-
holdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab,
finder anvendelse på den øverste finansielle holdingvirksom-
hed og koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investe-
ringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en datter-
virksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller
et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overhol-
delsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens
kapitalgrundlag, jf. § 126, stk. 9, fradrages kapital, der er

indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 5. For koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en pengeinstitut-, en realkreditinstitut-, en fondsmægler-, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller anden finansiel holdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder reglen i artikel 92, stk. 1, litra c, og artikel 92, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på modervirksomheden. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmægler- og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.«

§ 171. I koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1 og 4-6, og §§ 145-147, 149, 150, 152 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 1, mellem et pengeinstitut, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, og pengeinstitutts dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, et administrationsselskab, et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 1, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor pengeinstitutter alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 172. I koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1 og 4-6, og §§ 145-147 og 182 desuden anvendelse på koncernen, jf. dog stk. 3. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

102. §§ 171 og 172 affattes således:

»§ 171. I koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-5, og §§ 146, 147, 149, 150, 152 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-5, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 172. I koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-5, og §§ 146-147 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-5, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del,

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 2, mellem et realkreditinstitut, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, og realkreditinstitutts dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, et administrationsselskab, et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 2, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor realkreditinstitutter alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 173. I koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1 og 7-9, og §§ 145-147, 156 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.«

103. § 173, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der mindst har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som enten er et fondsmæglerselskab I eller som mindst har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber desuden anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 3, mellem et fondsmæglerselskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller en finansiell holdingvirksomhed, og fondsmæglerselskabets dattervirksomhed, der er et investeringsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 3, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor fondsmæglerselskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 174. I koncerner, hvor modervirksomheden er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 125, stk. 1 og 7-9, og §§ 145-147, 156 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 4, mellem et investeringsforvaltningsselskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed, og investeringsforvaltningsselskabets dattervirksomhed, der er et administrationsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 4, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor investeringsforvaltningsselskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at § 145 finder anvendelse på koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler-, investe-

104. I § 173, stk. 2 og 3, der bliver stk. 3 og 4, ændres »stk. 1 og § 170, stk. 3,« til: »stk. 2 og § 170, stk. 2,«.

105. I § 173 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 2-4 finder ikke anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

106. § 174, *stk. 1, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 126 a, stk. 1, 7 og 8, §§ 146, 147, 156 og 182 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.«

107. I § 174, *stk. 2 og 3*, ændres »§ 170, stk. 4,« til: »§ 170, stk. 3,«.

108. § 175 affattes således:

»§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af

ringsforvaltnings-, pengeinstitut- eller realkreditholdingvirksomhed.

§ 175 a. Koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, skal én gang årligt indberette alle engagementer, jf. § 5, stk. 1, nr. 18, der udgør mere end 10 pct. af koncernens basiskapital.

Stk. 2. ---

§ 176. Hvis et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen besidder kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og kredit- eller finansieringsinstituttet drives i fællesskab med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til §§ 170-174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis fondsmæglerselskabets, investeringsforvaltningsselskabets, pengeinstitutts, realkreditinstitutts, den finansielle holdingvirksomheds eller forsikringsholdingvirksomhedens ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til §§ 170-174.

26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler- eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og som ikke indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

109. I § 175 a, stk. 1, ændres »modervirksomheden er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed« til: »den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed eller hvor modervirksomheden er en forsikringsholdingvirksomhed«, og »basiskapital« ændres til: »kapitalgrundlag henholdsvis basiskapital«.

51. I § 78, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og i § 175 a, stk. 1, ændres »engagementer« til: »eksponeringer«.

110. I § 175 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

111. § 176 affattes således:

»§ 176. Besidder et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis fondsmæglerselskabets, investeringsforvaltningsselskabets eller den finansielle holdingvirksomheds ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til § 170, § 173, stk. 2-5, og § 174.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

§ 177. Forsikringsselskaber og forsikringsselskabers dattervirksomheder og virksomheder, der midlertidigt drives af finansielle virksomheder, skal ikke medtages ved konsolideringen i henhold til §§ 170-174. Finanstilsynet kan dog bestemme, at disse virksomheder skal medtages.

Stk. 2. Kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, skal medtages i konsolideringen i henhold til §§ 170-172, hvis modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en fondsmægler-, investeringsforvaltnings-, pengeinstitut- eller realkreditholdingvirksomhed.

§ 178. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra kravene i §§ 170-174.

Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at andre koncerner end de i § 170, stk. 2, nævnte kan medregne seriereservefonde til basiskapitalen i overensstemmelse med reglerne i regler udstedt i medfør af § 128.

§ 179. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, såfremt

1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskravet i § 170 eller § 170 a,

2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 2, nr. 1, 2 og 4 eller

3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

§ 180. Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiell virksomhed, såfremt

1) modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskravet i § 170 eller § 170 a,

2) et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 2, nr. 1-2 og 4, eller

112. I § 177, stk. 1, 1. pkt., og § 178, stk. 1, ændres »§§ 170-174« til: »§ 170, § 173, stk. 2-5, og § 174«.

113. § 177, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, skal medtages i konsolideringen i henhold til § 170, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed«.

114. Efter § 177 indsættes før overskriften før § 178:

»§ 177 a. For et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, som er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet, jf. kapitel 12, finder § 71 a om genopretningsplaner anvendelse. De i 1. pkt. nævnte institutter skal udarbejde en genopretningsplan for koncernen eller delkoncernen samt en individuel genopretningsplan for pengeinstituttet, realkreditinstituttet og fondsmæglerselskabet I, samt ethvert datterselskab heraf i koncernen.«

112. I § 177, stk. 1, 1. pkt., og § 178, stk. 1, ændres »§§ 170-174« til: »§ 170, § 173, stk. 2-5, og § 174«.

115. § 178, stk. 2, ophæves.

116. I § 179, stk. 1, nr. 1, og § 180, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 170 eller § 170 a,« til: »§ 170, § 170 a eller artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

116. I § 179, stk. 1, nr. 1, og § 180, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 170 eller § 170 a,« til: »§ 170, § 170 a eller artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

3) modervirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed.

§ 182. En finansiell virksomhed må ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra engagementer med dattervirksomheder.

Stk. 2. En finansiell virksomhed må i øvrigt ikke have et engagement med virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på den finansielle virksomhed, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. For virksomheder med statsligt kapitalindskud i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter forudsætter tilladelse i henhold til stk. 1, at virksomheden kan godtgøre, at engagementet ikke er en følge af det statslige kapitalindskud og ikke er i strid med § 8, stk. 2, nr. 7, i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

§ 182 ---

§ 208, stk. 1 ---

Stk. 2. Garanterne i sparekassen og andelshaverne i andelskassen skal tilbydes efter eget valg enten en ombytning til markedskurs af deres garantbeviser og andelsbeviser til aktier i aktieselskabet eller kontant indløsning. Sparekassen kan endvidere tilbyde garanterne, at garantikapitalen bliver stående i selskabet i en periode på indtil 5 år. I tilfælde af selskabets opløsning fyldestgøres garantiindskud før aktiekapitalen.

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab,

1) hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, lov om værdipapirhandel m.v. eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler udstedt i medfør af disse love,

2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene i kapitel 3, jf. dog § 124, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, samt § 125, stk. 2, nr. 2-4,

52. I § 78, stk. 4, to steder i § 80, stk. 4, 2. pkt., to steder i § 182, stk. 1, og i § 415, stk. 1-3, ændres »engagementer med« til: »eksponeringer mod«.

117. I § 182, stk. 2, ændres »et engagement med« til: »en eksponering mod« og i stk. 4 ændres »engagementet« til: »eksponeringen«.

117. I § 182, stk. 2, ændres »et engagement med« til: »en eksponering mod« og i stk. 4 ændres »engagementet« til: »eksponeringen«.

118. Efter § 182 indsættes i afsnit V:

»§ 182 a. For kreditinstitutter, der opfylder kriterierne i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber finder § 124 alene anvendelse efter en konsolideret opgørelse.«

119. § 208, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

120. I § 224, stk. 1, nr. 1, ændres »eller regler udstedt i medfør af disse love« til: », regler udstedt i medfør af disse love, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

121. § 224, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravene i kapitel 3, jf. dog § 125, stk. 2, nr. 1 og 2, § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

3) ---

4) ---

Stk. 2 - 6. ---

§ 225. Opfylder et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab ikke kapitalkravene i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125, stk. 2-5 og 8, og § 125 a, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 2, 5 og 6.

Stk. 2. Et pengeinstitut eller realkreditinstitut, der opfylder kapitalkravene i § 124, stk. 2 eller 3, men ikke opfylder det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 5, skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at overholde dette solvenskrav. Finanstilsynet kan påbyde instituttet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, som kan forlænges. Finanstilsynet kan løbende fastsætte yderligere foranstaltninger, såfremt det findes påkrævet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist efter stk. 1 til opfyldelse af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 5, hvorefter tilladelsen inddrages efter stk. 1, hvis instituttet ikke foretager de nødvendige foranstaltninger efter 2. og 3. pkt.

§ 234, stk. 1 ---

Stk. 2. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses en finansiell virksomhed, der ikke kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, ikke for at være insolvent.

§ 246. Opfylder et pengeinstitut ikke kapitalkravet i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125 a, og er der fastsat en frist af Finanstilsynet til retablering af kapitalen, jf. § 225, stk. 1, kan bestyrelsen indkalde pengeinstitutts øverste myndighed med 3 dages varsel til beslutning af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav i henhold til § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125 a. For pengeinstitutter, der er aktieselskaber, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen dog uanset vedtægternes bestemmelser herom ske med et varsel på mindst 3 uger.

Stk. 2. Pengeinstitutts bestyrelse kan i den i stk. 1 nævnte situation overdrage pengeinstitutts virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om erhvervs- og vækstministerens godkendelse. Aftalen om over-

122. I § 225, *stk. 1*, ændres »§ 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, § 125, stk. 2-5 og 8, og § 125 a« til: »artikel 92, stk. 1, artikel 93, 97 og 500, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, § 124, stk. 3 og 6, § 125, stk. 4 og 5, og § 126 a, stk. 2-7,«.

123. I § 225, *stk. 2*, ændres »kapitalkravene i § 124, stk. 2 eller 3,« til: »kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og to steder ændres »§ 124, stk. 5« til: »§ 124, stk. 3, eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

124. § 234, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Uanset § 17, stk. 2, i konkursloven anses pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I, der ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital, optaget som hybrid kernekapital eller som supplerende kapitalinstrumenter, ikke for at være insolvente. Tilsvarende gælder for øvrige finansielle virksomheder omfattet af denne lov, såfremt de ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller som ansvarlig lånekapital.«

125. To steder i § 246, *stk. 1, 1. pkt.*, og i *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »§ 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125 a« til: »§ 124, stk. 3 og 6 og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

dragelsen skal være betinget af denne godkendelse. Bestyrelsen skal samtidig indkalde pengeinstituttets øverste myndighed, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet gøre rede for pengeinstituttets situation samt den indgåede aftale. Såfremt der på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet træffes beslutning om andre foranstaltninger, der indebærer, at pengeinstituttet opfylder kapitalkravet i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125 a, eller om likvidation på vilkår, som Finanstilsynet kan godkende, annulleres den i 2. pkt. nævnte aftale om overdragelse.

126. Efter afsnit VIII indsættes:

Afsnit IX

»Særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter

Kapitel 19

Identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

§ 308. Finanstilsynet udpeger én gang årligt systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, jf. stk. 2 og 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark foretages senest den 30. juni hvert år, og første gang senest den 30. juni 2014.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), i to på hinanden følgende år, jf. dog stk. 4, hvis det overskrider én eller flere af følgende indikatorer:

- 1) Instituttets balance udgør mere end 6,5 procent af Danmarks bruttonationalprodukt.
- 2) Instituttets udlån i Danmark udgør mere end 5 procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark.
- 3) Instituttets indlån i Danmark udgør mere end 5 procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan udpege et institut, som nævnt i stk. 1, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som væsentligt overskrider én eller flere af indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3, uagtet indikatorerne i henhold til stk. 2 ikke har været overskredet i to på hinanden følgende år.

Stk. 4. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal ligge under indikatorerne, jf. stk. 2, i tre på hinanden følgende år, for at ophøre med at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4 kan erhvervs- og vækstministeren efter anmodning af instituttet beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ikke længere er systemisk, hvis det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) ligger væsentlig under indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3.

Stk. 6. Finanstilsynet skal beregne systemiskheden af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ved et gennemsnit af instituttets balance i pct. af de danske penge- og realkreditinstitutters og fondsmæglerselskabers I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, samlede balance, instituttets udlån i Danmark i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark og instituttets indlån i Danmark i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark. Systemiskheden skal beregnes parallelt med udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 1, og skal opgøres på baggrund af det seneste årsregnskab.

Stk. 7. På baggrund af beregningen skal systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) placeres i én af fem kategorier af systemiskhed:

- 1) Kategori 1: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed under 5.
- 2) Kategori 2: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 5 og op til 15.
- 3) Kategori 3: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 15 og op til 25.
- 4) Kategori 4: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 25 og op til 35.
- 5) Kategori 5: Systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 35 og derover.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af indikatorerne, samt om opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag i henhold til stk. 2, herunder fastsætte oplysningskrav.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer, der indgår i beregningen af systemiskheden, jf. stk. 7, og om opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

§ 309. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), i henhold til § 308, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, senest ved udgangen af det efterfølgende år.

Stk. 2. Er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, jf. § 308, gælder SIFI-bufferkravet jf. § 125 e, jf. § 125 a, stk. 6, jf. § 125 h, med samme procentvise krav på konsolideret niveau for koncernen samt på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

Stk. 3. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opfylde det SIFI-bufferkrav, der følger af ændringer i dets systemiskhed, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, ved udgangen af det år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed.

Stk. 4. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af stk. 2 er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Identifikation af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 310. Finanstilsynet udpeger én gang årligt globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI). Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, og en finansiell holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) på koncernniveau.

Stk. 2. Udpegningen af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) samt indplacering i 5 underkategorier for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) finder tidligst sted pr. 1. januar 2016 og sker på grundlag af mindst én af følgende indikatorer:

- 1) Størrelse.
- 2) Forbundethed med det finansielle system.
- 3) Substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet.
- 4) Komplexitet.
- 5) Grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i stk. 2 nævnte indikatorer samt beregning af systemiskheden af globalt systemisk vigtige finansielle institutter.

Offentliggørelse af identifikationen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 311. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside én gang årligt, hvilke systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der er udpeget i henhold til §§ 308 og 310, samt deres indplacering i henholdsvis kategorier og underkategorier af systemiskhed.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 312. §§ 77 c, 80 a og 80 b finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Grænser for antal ledelsesposter

§ 313. Et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institutter (SIFI) og i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) må inklusive posten i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab I eller finansielle holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, alene besidde én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter, jf. dog stk. 2-8

1) Én direktørpost kombineret med 2 bestyrelsesposter.

2) 4 bestyrelsesposter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis medlemmet er indsat i bestyrelsen i det pågældende systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 3. Følgende ledelsesposter skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål.

2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber.

3) Bestyrelsesposter i virksomheder, hvor medlemmet er indsat i bestyrelsen af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller hvor virksomheden er ejet af den danske stat.

Stk. 4. Følgende direktør- og bestyrelsesposter regnes som én samlet post i forhold til opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundet.

2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI) ejer en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3.

Stk. 5. Finanstilsynet kan tillade, at et bestyrelsesmedlem besidder yderligere én bestyrelsespost end nævnt i stk. 1, hvis dette findes forsvarligt henset til bestyrelsesmedlemmets øvrige ledelsesposter og det arbejde, der er forbundet hermed.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor en direktør- eller bestyrelsespost kræver et meget beskedent ressourceforbrug, tillade, at den pågældende post ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 7. Et medlem af bestyrelsen i en virksomhed, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Stk. 8. Bestyrelsessuppleanter, som indtræder i bestyrelsen i en virksomhed, der er udpeget eller udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, og som på det tidspunkt, hvor vedkommende indtræder i bestyrelsen, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det pågældende bestyrelseshverv i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI).

Særlige regler for likviditet i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 314. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler vedrørende et likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).«

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2.

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. For filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fører Finanstilsynet i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver tilsyn med likviditeten i filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 4. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for betydningsfulde filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet

127. I § 343 m, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

128. § 344 affattes således:

»§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. For filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fører Finanstilsynet i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver tilsyn med likviditeten i filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 4. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den

vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder-virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder-virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. For filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fører Finanstilsynet i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver tilsyn med likviditeten i filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirk-

129. § 344 affattes således:

»**§ 344.** Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle

ninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 4. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for betydningsfulde filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder-virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder-virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 8. Erhvervs- og vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

130. Efter § 344 indsættes:

»§ 344 a. Konstaterer eller har Finanstilsynet grund til at antage, at et udenlandsk kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værts-

land for, ikke overholder reglerne, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i hjemlandet, med henblik på at afklare, hvorvidt der foreligger overtrædelse af reglerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særligt hastende tilfælde iværksætte de nødvendige anvendte forholdsregler for at beskytte indskydernes, investorenes og kundernes kollektive interesser mod finansiell ustabilitet, som vil kunne være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. De anvendte forholdsregler skal stå i et rimeligt forhold til deres formål om at beskytte indskydernes, investorenes og kundernes kollektive interesser i Danmark mod finansiell ustabilitet, og de skal bringes til ophør, så snart de kompetente myndigheder i hjemlandet har gennemført passende forholdsregler over for kreditinstituttet.

§ 344 b. Er det sandsynligt, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I inden for de følgende 12 måneder vil overtræde kravene fastsat i denne lov, eller regler udstedt i medfør af loven, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, at foretage de nødvendige foranstaltninger.

§ 344 c. Finanstilsynet påser overholdelsen af et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller et fondsmæglerselskabs I opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med 3. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 2. Opfylder virksomheden ikke længere kravene til at benytte en intern metode, jf. stk. 1, inddrager eller begrænser Finanstilsynet tilladelsen til at benytte den interne metode eller påbyder virksomheden at forbedre den interne metode. Finanstilsynet kan også påbyde virksomheden et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern metode.

Stk. 3. Forekommer der mange overskridelser, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, for en intern metode til at opgøre kapitalgrundlagskravet for markedsrisiko, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager Finanstilsynet tilladelsen til at anvende

§ 345. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Det Finansielle Råd, som består af 14 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) 1 formand og 1 næstformand, hvoraf en har juridisk og finansiell indsigt og en har økonomisk indsigt.
- 2) 1 medlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab.
- 3) 1 medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold.
- 4) 1 medlem med økonomisk og finansiell indsigt, som indstilles af Danmarks Nationalbank.
- 5) 2 medlemmer med særlig indsigt i forbrugerforhold, som indstilles af Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening i forening eller hver for sig.
- 6) 1 medlem med praktisk og teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab, som indstilles af FSR – danske revisorer.
- 7) 2 medlemmer med særlig indsigt i erhvervslivet og værdipapirudstedelse, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrug & Fødevarer i forening eller hver for sig.
- 8) 1 medlem med særlig indsigt i realkreditobligationsudstedelse, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.
- 9) 2 medlemmer med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og værdipapirhandel, som indstilles af Finansrådet, Den Danske Børsmæglerforening, Den Danske Fondsmæglerforening og Investeringsforeningsrådet i forening eller hver for sig.
- 10) 1 medlem med særlig indsigt i forsikringsselskabernes forhold, som indstilles af Forsikring & Pension, FMF – Forsikringsmæglerforeningen, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond i forening eller hver for sig.

Stk. 2. Det Finansielle Råd

- 1) træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter og i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder,
- 2) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,
- 3) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 1 til politimæssig efterforskning og

modellen eller påbyder virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.«

131. § 345 affattes således:

»**§ 345.** Erhvervs- og vækstministeren udpeger en bestyrelse og en direktør for Finanstilsynet. Direktøren udpeges efter høring af bestyrelsen.

Stk. 2. Bestyrelsen består af 7 medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiell indsigt. Bestyrelsen sammensættes af

- 1) 3 medlemmer med juridisk, økonomisk og finansiell sagkundskab,
- 2) 2 medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor,
- 3) 1 medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv, og
- 4) 1 medlem fra Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger blandt medlemmerne en formand og en næstformand for bestyrelsen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger en observatør fra Erhvervs- og Vækstministeriet i bestyrelsen.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til 2 år ad gangen. Medlemmerne og observatøren kan genudpeges.

Stk. 6. Medlemmerne af bestyrelsen og observatøren må ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Stk. 7. Bestyrelsen

- 1) godkender tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse,
- 2) fastlægger de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed,
- 3) godkender årsrapporten for Finanstilsynet,
- 4) træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,
- 5) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,
- 6) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 4 til politimæssig efterforskning, og
- 7) godkender regler og vejledninger, der skal udstedes af Finanstilsynet.

4) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed og rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger for hvert medlem 1 suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne. For det medlem, der indstilles efter stk. 1, nr. 6, udpeges dog 3 suppleanter. Suppleanter udpeges for en periode, der svarer til perioden for det medlem af rådet, som den pågældende er udpeget for.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger 2 særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 4-8, og op til 4 særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 9 og 10. Erhvervs- og vækstministeren udarbejder i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden, jf. stk. 11, en liste over de organisationer, der har ret til at indstille særligt sagkyndige. De særligt sagkyndige kan efter formandens beslutning deltage i rådets møder uden stemmeret. Dog kan der højst deltage 2 særligt sagkyndige for hvert medlem ved behandling af de enkelte sager på rådsmøderne.

Stk. 6. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særligt sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 7. Ved rådets behandling af sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning samme beføjelser som rådets medlemmer.

Stk. 8. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til partshøring tillige udkastet til afgørelse.

Stk. 9. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmerne og suppleanterne af rådet samt særligt sagkyndige og Forbrugerombudsmanden. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning.

Stk. 10. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 11. Rådet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om mulighed for at få foretræde for rådet. Forretningsordenen godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 12. Rådet kan delegerere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1 og 3, til Finanstilsynet.

§ 346, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land. For så

Stk. 8. Bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.

Stk. 9. Forbrugerombudsmanden indkaldes ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning. Forbrugerombudsmanden har i sager omfattet af 1. pkt. samme beføjelser som medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 10. I de i stk. 7, nr. 4-6, nævnte sager, har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Stk. 11. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Stk. 12. Bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 13. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 10, og om ekspertpanelet, jf. stk. 8. Forretningsordenen godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 14. Bestyrelsen kan ved instruks delegerere sin kompetence efter stk. 7, nr. 4 og 6, til Finanstilsynets direktion.

Stk. 15. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særligt sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.«

132. I § 346, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.«

vidt angår forsikringsselskaber, deltager Finanstilsynet i den i 1. pkt. nævnte inspektion eller kan efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland på dennes vegne i særlige tilfælde foretage inspektion af filialen alene. For så vidt angår investeringsselskaber og administrationsselskaber, kan Finanstilsynet efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland foretage den i 1. pkt. nævnte inspektion i filialen.

§ 347 stk. 1-5 ---

Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 20 og 24, nævnte myndigheder.

133. I § 347, *stk. 6*, ændres »§ 354, stk. 6, nr. 20 og 24, nævnte myndigheder« til: »§ 354, stk. 6, nr. 21-32, nævnte myndigheder og organer«.

134. I § 347 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* I tilfælde, hvor en koncern har et udenlandsk datterselskab, der er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, og dette datterselskab ikke medtages i et konsolideret tilsyn efter artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan den kompetente myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvori kreditinstituttet eller investeringsselskabet er beliggende, anmode et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20 og 21, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er modervirksomhed for kreditinstituttet eller investeringsselskabet, om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for den kompetente myndighed at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investeringsselskabet.«

§ 347 b ---

135. Efter § 347 *b* indsættes:

»§ 347 *c.* Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.«

§ 350 ---

136. Efter § 350 indsættes:

»§ 350 *a.* Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger inden for rammerne af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, såfremt der sker ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien.

Stk. 2. I forbindelse med nationale foranstaltninger iværksat af erhvervs- og vækstministeren efter stk. 1, skal erhvervs- og vækstministeren iværksætte den notifikations- og godkendelsesprocedure, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af

26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan, uanset proceduren i artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,

1) øge risikovægte med op til 25 pct. for eksponeringer, der følger af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt vi og vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og

2) reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer, omfattet af artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministerens foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 1 og 3, kan finde anvendelse for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, afhængig af hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i artikel 458, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber er opfyldt. Erhvervs- og vækstministeren kan forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 2 med op til et år ad gangen, jf. artikel 458, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

§ 351. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed

137. I § 351, stk. 1 og 2, ændres »§ 64, stk. 2,« til: »§ 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a«.

138. I § 351 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller i et globalt systemisk vigtigt institut (G-SIFI) at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene efter § 313, stk. 1.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

139. I § 351, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 64, stk. 2, nr. 1« til: »§ 64, stk. 3, nr. 1«.

somhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 64, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af den finansielle virksomhed og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har den finansielle virksomhed ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

§ 354, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en finansiell virksomhed er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) - 2)
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) - 5)
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 8) - 9)
- 10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en nødlidende finansiell virksomhed, når Finanstilsynet har modtaget et mandat fra erhvervs- og vækstministeren, og under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor.

140. I § 351, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »§ 64, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4,« til: »§ 64, stk. 2 eller 3, nr. 2, 3 eller 4, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1,«.

141. I § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

142. I § 351, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »og stk. 3, 3. pkt.« til: »og 3, og stk. 4, 3. pkt.«

143. I § 351, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

144. I § 354, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

145. I § 354, stk. 6, nr. 3, indsættes efter »tilsyn«: », jf. dog stk. 14«.

146. I § 354, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 13 og 14«.

147. I § 354, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 13 og 14«.

148. I § 354, stk. 6, nr. 10, indsættes efter »herfor«: », jf. dog stk. 14«.

11) ---

12) Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiell virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

13) ---

14) ---

15) Erhvervs- og Vækstministeriet i sager om behandling af ansøgninger om og sager om statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

16) ---

17) Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222 og oplysningerne vurderes at have betydning for styrelsens tilsynsopgaver.

18) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

19) ---

20) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

149. I § 354, stk. 6, nr. 12, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 13, andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

150. I § 354, stk. 6, nr. 15, indsættes efter »kreditinstitutter«: », jf. dog stk. 14«.

151. § 354, stk. 6, nr. 17, ophæves, og i stedet indsættes:

»17) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 13, samt Erhvervsstyrelsen når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

18) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13 og 14.«

Nr. 18-20 bliver herefter nr. 19-21.

152. I § 354, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 19, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

153. I § 354, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 21, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

154. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 20, der bliver nr. 21, som nye numre:

»22) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13.

23) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13.

24) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 13.

25) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 14.«

Nr. 21-24 bliver herefter nr. 26-29.

21) - 23)

24) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med kapital-

155. I § 354, stk. 6, nr. 24, der bliver nr. 29, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den

markederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.

finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,« og »jf. dog stk. 11 og 12« ændres til: »jf. dog stk. 12 og 13«.

156. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 24, der bliver nr. 29, som nye numre:

»30) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.

31) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12 og 13.

32) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.«

Nr. 25-26 bliver herefter nr. 33-34.

25) ---

26) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

27) - 30)

31) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

157. § 354, stk. 6, nr. 26, der bliver nr. 34, ophæves.

Nr. 27-31 bliver herefter nr. 34-38.

158. I § 354, stk. 6, nr. 31, der bliver nr. 38, ændres »jf. dog stk. 12« til: »jf. dog stk. 13«.

159. I § 354 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om resultatet af stresstests udført af Finanstilsynet efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

Stk. 7 ---

Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 23, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 7 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 29, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 30, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 24, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 24 og 30 af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

160. I § 354, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6, nr. 23,« til: »stk. 6, nr. 28,«, og »stk. 7« ændres til: »stk. 8«.

161. I § 354, stk. 10, 3. pkt., der bliver stk. 11, 3. pkt., ændres »stk. 6, nr. 29,« til: »stk. 6, nr. 36,«, og »stk. 6, nr. 30,« ændres til: »stk. 6, nr. 37,«.

162. I § 354, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 24,« til: »stk. 6, nr. 29-32,«.

163. I § 354, stk. 12, der bliver stk. 13, ændres »stk. 6, nr. 24 og 30,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 12, 17, 18, 22-24, 29-32 og 38,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 18, 24 og 32, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

164. I § 354 indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 13, som nyt stykke:

»Stk. 14. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 6, 7, 10, 15, 18 og 25, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske

Råd for Systemisk Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), eller fra myndigheder der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.«

Stk. 13 bliver herefter stk. 15.

Stk. 13. ---

§ 354 a. Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal væ-

165. § 354 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet efter § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

166. I § 354 a, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4.

1. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. *pkt.* ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. *pkt.* ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

re klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsatte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 eller 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod

167. I § 354 a, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,« og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

168. I § 354 a, stk. 1, indsættes som 9. pkt.:

»Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes efterfølgende afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.«

169. I § 354 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

170. I § 354 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

171. I § 354 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

172. I § 354 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 354 d ---

173. I § 354 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

174. Efter § 354 d indsættes:

»§ 354 e. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside, i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1, samt navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b, § 61 c, § 64, stk. 1 og 2, § 64 a, § 71, stk. 1 og 3, § 71 a, stk. 1, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 313, stk. 1, samt artikel 28, 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med til hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet eller tvangsbøden, og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

§ 354 f. Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af Finanstilsynets stresstest af en finansiell virksomhed, der udføres efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

§ 354 g. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 354, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

§ 355. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse truffet i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

175. I § 355, *stk. 1*, indsættes efter »retter sig mod«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

§ 356. Medarbejderne i Finanstilsynet må ikke være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller i disses organisationer. De må heller ikke uden tilladelse fra erhvervs- og vækstministeren eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed. De kan dog eje, drive og deltage i administrationen af fast ejendom.

Stk. 2. ---.

Stk. 3. Direktøren for Finanstilsynet må ikke uden erhvervs- og vækstministerens tilladelse indgå engagement med eller stille sikkerhed over for finansielle virksomheder. For andre medarbejdere i Finanstilsynet udarbejder erhvervs- og vækstministeren nærmere retningslinjer for godkendelse af engagementer med og sikkerhedsstillelser over for finansielle virksomheder. Retningslinjerne kan foreskrive forskellige godkendelsesprocedurer for de enkelte medarbejderkategorier

176. I § 356, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »erhvervs- og vækstministeren« til: »Finanstilsynets direktør«.

177. I § 356, *stk. 3*, ændres i *1. pkt.* »indgå engagement med« til: »indgå aftaler, der medfører en eksponering, med«, og i *2. pkt.* ændres »engagementer« til: »aftaler, der medfører en eksponering,«.

178. *Overskriften* til afsnit XII affattes således:

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

»Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.«

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

179. I § 372, stk. 1, ændres »i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven« til: »i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

180. Efter § 372 indsættes:

»Generelle bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 ---

§ 372 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 3-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78 og 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2 og 3, §§ 103-106 og 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 125 a, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 145, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1-3, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200 og 201, § 202, stk. 1, 3 og 4, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, §§ 227 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, stk. 1-4, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7 og 9, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1 og 2, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, §§ 158, 159 og 167, § 183, stk.

181. I § 373, stk. 1, ændres »§ 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2« til: »§ 64, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 64 a«, »§ 124, stk. 1-4, 7 og 8« ændres til: »§ 124, stk. 1, 2 og 5«, »§ 125, stk. 1-3, 5 og 7« ændres til: »§ 125, stk. 1-6«, »§ 125 a« ændres til: »§ 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1«, efter »§ 126, stk. 1, 2, og 8,« indsættes: »§ 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, »§ 152, stk. 1-3« ændres til: »§ 152, stk. 1-4«, »§ 153, stk. 1« ændres til: »§ 153, stk. 1 og 3«, »§§ 154, og 170-175« ændres til: »§§ 154, 156, 170-175 a«, og efter »§ 404, stk. 1, 2, 4 og 5,« indsættes: »samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

182. I § 373, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 70, stk. 1-4« til: »§ 70, stk. 1-5«, efter »§ 71, stk. 1« indsættes: »og stk. 3, § 71 a, stk. 1«, efter »§ 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,« indsættes: »§ 75 a, stk. 1,«, »§ 77 a, stk. 1-7 og 9« ændres til: »§ 77 a, stk. 1-7 og 10«, »§ 77 d, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 77 d, stk. 1-3«, efter »§ 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8« indsættes: »§ 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2,«, »§ 152 c, stk. 2« ændres til: »§ 152 c, stk. 1«, »§ 152 d, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 152 d, stk. 1«, efter »§ 247 a, stk. 9 og 10,« indsættes: »§ 312, «, »§ 354 a, stk. 1, 1.-5.

1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 247 a, stk. 9 og 10, § 343 t, stk. 1, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 152 k, stk. 4, § 347 b, stk. 1, 1. pkt., § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1, og overtrædelser af § 112, stk. 1, i selskabsloven. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.

Stk. 4. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5. - 9 ---

§ 374, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Undlader en finansiell virksomhed at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

§ 401. Engagementer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 lovligt var indgået mellem den valgte revision eller en intern revisions- eller vicerevisionschef eller ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond og det forsikringsselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, den værdipapirhandler, det fondsmæglerselskab

pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«, og efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer« indsættes: »samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, og artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

183. I § 373, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 351, stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.« til: »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt.«

184. I § 373, stk. 4, indsættes efter »i medfør af loven«: »og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

185. I § 373 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

186. I § 374, stk. 3, ændres »§ 351, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 351, stk. 1, og stk. 4, 1. pkt.«

187. I § 401, stk. 1, ændres »Engagementer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt indgået« til: »Eksponerings og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt påtaget eller indgået«.

eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor vedkommende person er ansat, kan fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

§ 415. Personer omfattet af § 80, stk. 1, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden bestyrelsens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 engagement med den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Personer omfattet af § 80, stk. 2, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, eller som ved lovens ikrafttræden ikke var omfattet af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden direktionens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 engagement med den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 3. Med virksomheder, hvori personer omfattet af § 80, stk. 1 og 2, ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af §§ 28, 29, 34 og 35 i lov nr. 660 af 7. august 2002, som den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 havde engagement med, kan det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

§ 11---

52. I § 78, *stk. 4*, to steder i § 80, *stk. 4, 2. pkt.*, to steder i § 182, *stk. 1*, og i § 415, *stk. 1-3*, ændres »engagementer med« til: »eksponeringer mod«.

188. I § 415, *stk. 1-3*, ændres »det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement« til: »den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 982 af 6. august 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, og senest ved § 2 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af selskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i selskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter selskabet har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 11 b. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet selskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. Overskriften til Afsnit V affattes således:

Afsnit V.

Det Finansielle Råd

§ 83. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 12 b, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO2-auktioneringsforordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7.

Kapitel 26

Det Finansielle Råd

§ 84. Det Finansielle Råd træffer bortset fra § 86, stk. 2, afgørelser og beslutninger i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet, med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder for sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO2-auktioneringsforordningen), Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets for-

»Afsnit V

Tilsyn og Finanstilsynets bestyrelse«

3. I § 83, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »undtagen«: »§ 11 b og«.

4. Overskriften til kapitel 26 affattes således:

»Kapitel 26

Finanstilsynets bestyrelse«.

5. § 84 affattes således:

»§ 84. Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 345 i lov om finansiel virksomhed, træffer bortset fra sager omfattet af § 86, stk. 2,

1) beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,

2) beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 1 til politimæssig efterforskning, og

ordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.

3) godkender regler og vejledninger, der skal udstedes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sager om efterlevelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.

Stk. 3. § 84 a, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Stk. 4. I de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte sager, har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Stk. 5. Bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 1, nr. 1 og 2, til Finanstilsynets direktion.«

§ 84 a, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde selskabet eller andre omfattet af denne lov.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) - 5) ---

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

9) - 10) ---

11) Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) ---

6. I § 84 a, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

7. I § 84 a, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

8. I § 84 a, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

9. I § 84 a, stk. 6, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

10. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber, under forudsætning af at

modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 13-15 bliver herefter nr. 15-17.

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) ---

15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med operatører af regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber, investeringsselskaber, administrationselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

11. I § 84 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

12. I § 84 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

13. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 15, der bliver nr. 17, som nye numre:

»18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.

20) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn

18) ---

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, jf. dog stk. 11 og 12.

20) - 21) ---

22) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

23) ---

Stk. 7. - 10. ---

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, kan alene ske

1) - 2) ---

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på

med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 16-19 bliver herefter nr. 21-24.

14. I § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder samt myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,« og efter »opgaver« indsættes: », jf. dog stk. 11 og 12.«

15. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 24, som nye numre:

»25) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.

26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten under forudsætning af, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.

27) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 20-22 bliver herefter nr. 28-30.

16. § 84 a, stk. 6, nr. 22, der bliver nr. 30, ophæves.

Nr. 23 bliver herefter nr. 30.

17. I § 84 a, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 24-27,«.

18. I § 84 a, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og

det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

§ 84 b, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor tilsynets eller rådets afgørelser træffes efter den 17. december 1998.

§ 84 c. Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegationen fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Tilsynsreaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres i medfør af § 84 g.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af

27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

19. § 84 b, stk. 5, ophæves.

20. § 84 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

21. I § 84 c, stk. 1, 2. og 3. pkt., og to steder i 4. pkt., ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. og 9. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

22. I § 84 c, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed« til: »§ 84, stk. 1, nr. 2«.

23. I § 84 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1 og 2, samt reaktioner givet efter delegation fra bestyrelsen til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Reaktioner givet for overtrædelse af forordning (EU) nr. 2012/648 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres efter § 84 g.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

24. I § 84 c, stk. 2, 3. pkt., der bliver stk. 3, 3. pkt., ændres »Virksomhedens offentliggørelse skal ske« til: »Virksomheder under tilsyn skal«.

administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bøvedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bøvedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bøvedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bøvedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside.

Stk. 3 ---

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 84 d. Finanstilsynet kan i de i stk. 2 nævnte sager offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som i henhold til § 83, stk. 1, meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Finanstilsynet kan ligeledes offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, hvis det i de i stk. 2 nævnte sager konstateres, at virksomheden eller den fysiske person ikke har overtrådt loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt. kan ske, når det skønnes at være af interesse for investorerne at kende navnet på virksomheden eller den fysiske person. 1.-3. pkt. gælder tilsvarende for Det Finansielle Råds afgørelser i de sagstyper, der er nævnt i stk. 2, nr. 6-8 og 13, når afgørelserne er truffet over for fysiske personer.

Stk. 2---

25. § 84 c, stk. 2, 10. pkt., der bliver stk. 3, 10. pkt., affattes således:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside«.

26. I § 84 c, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3, 1. pkt.,« til: »stk. 4, 1. pkt.,« og »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1, 2 eller 3«.

27. § 84 d, stk. 1, 4. pkt., ændres »Det Finansielle Råds« til: »bestyrelsens«, og »stk. 2, nr. 6-8 og 13,« ændres til: »stk. 2, nr. 6-8 og 12,«.

28. Efter § 84 h indsættes:

»§ 84 i. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en

virksomhed, omfattet af § 7, stk. 1, eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 84 a, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 8 a, stk. 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 12 f, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 6, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, stk. 2, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., § 76, stk. 2, og § 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt., samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.

29. I § 93, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 11,«: »§ 11 a, stk. 1,« og »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 3-7. pkt.«

§ 3

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2. Realkreditlån ydes mod registreret pant i fast ejendom efter reglerne i dette kapitel. Lån uden pant i fast ejendom kan ydes til offentlige myndigheder eller mod selvskyldnerkaution fra en offentlig myndighed som nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 3-5, i lov om finansiel virksomhed.

§ 8, stk. 1-5 ---

Stk. 6. I det omfang et lån er udstedt på grundlag af særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, kan der ske udbetaling af lånet før endelig tinglysning, jf. stk. 1-5, hvis der stilles sikkerhed herfor i overensstemmelse med § 152 c, stk. 1, nr. 3-7, i lov om finansiel virksomhed.

1. I § 2, *stk. 1*, ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 3-5, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 8, *stk. 6*, ændres i *1. pkt.* »§ 152 c, stk. 1, nr. 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-c, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber« i *2. pkt.*

somhed. Hvis sikkerheden stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, vil garantien være omfattet af den 15-procents-grænse, som følger af § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed, medmindre garantien stilles i henhold til § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, eller § 2, stk. 3, i denne lov. Garantien medregnes dog i 15-procents-grænsen, hvis den stilles i henhold til stk. 3, 4 eller 5.

§ 10, stk. 1 ---

Stk. 2. Værdien skal ligge inden for det beløb, som en kyn- dig erhverver med kendskab til pris- og markedsforholdene for den pågældende type ejendom må skønnes at ville betale for ejendommen (markedsværdi). Forhold, der betinger en særlig høj pris, må ikke indgå i værdiansættelsen.

§ 15, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed eller overdækning, skal de indgå i den pågældende serie eller gruppe af serier med seriereservefond

§ 33 a, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Værdien af de aktiver, der dækker de udstedte sær- ligt dækkede realkreditobligationer, skal til enhver tid mindst svare til værdien af de udstedte særligt dækkede realkredit- obligationer, og pantsikkerheden for det enkelte lån skal til enhver tid overholde lånegrænsen herfor.

§ 33 b. Realkreditinstitutter kan finansiere udlån mod sik- kerhed i de aktivtyper, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed ved udstedelse af sær- ligt dækkede obligationer, hvis instituttet har tilladelse efter § 16 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Værdien af de aktiver, der dækker de udstedte sær- ligt dækkede obligationer, skal til enhver tid mindst svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, og pantsikkerheden for det enkelte lån skal til enhver tid over- holde lånegrænsen herfor.

»15-procents-grænse, som følger af § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed« til: »15-procents-grænse eller 10-procents-grænse som følger af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra c, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsyns- mæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og »i henhold til § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, eller § 2, stk. 3, i denne lov« ændres til: »i forbindelse med lån, hvor pantebrevet er anmeldt til tinglysning, og der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning, og instituttet uden ugrun- det ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev«.

3. § 10, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Værdien skal ligge inden for det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parter- ne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang (markedsværdi). Forhold, der be- tinger en særlig høj pris, må ikke indgå i værdiansættelsen.«

4. I § 15, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselska- ber«.

5. I § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, udgår to gange »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

6. I § 33 b, stk. 1, ændres i 1. pkt. »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselska- ber«, og 2. pkt. ophæves.

5. I § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, udgår to gange »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

§ 33 c. For lån finansieret med særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer gælder de løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, der er fastsat i §§ 3-5, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lånegrænsen for de i § 5, stk. 1, nr. 7, nævnte ejendomme gælder ikke for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Lånegrænsen er for disse ejendomme 60 pct. af ejendommens værdi. Lånegrænsen på 60 pct. kan forhøjes til 70 pct., hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi.

Stk. 3. ---

Stk. 4. For lån finansieret med særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer til erhvervs-ejendomme omfattet af § 5, stk. 3, nr. 2-4, gælder, at lånegrænsen på 60 pct. kan forhøjes til 70 pct., hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi. For lån finansieret med særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer til ejendomme omfattet af § 5, stk. 2, kan lånegrænsen på 70 pct. kun udnyttes, hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi.

§ 33 d. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i § 33 a, stk. 3, og § 33 b, stk. 3, ikke længere mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer eller ikke overholder de lånegrænser, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet er ydet, skal realkreditinstituttet straks stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet samt give Finanstilsynet meddelelse herom. Supplerende sikkerhed skal stilles i form af de aktivtyper, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed. § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse. Pligten til at stille supplerende sikkerhed samt udgifterne hertil kan for lån udbudt i Danmark ikke pålægges de låntagere, hvis faldende ejendoms-værdier har udløst kravet om den supplerende sikkerhedsstillelse.

§ 34, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet med institutterne inden for rådets kompetenceområde som fastsat i lov om finansiel virksomhed.

§ 39, stk. 1 ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 2, stk. 2, 1. pkt., § 26, stk. 4, § 33 a, stk. 2, § 33 b, stk. 2, og § 33 c, stk. 1, 2 og 6, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 33 d, stk. 1, 1. pkt.

7. I § 33 c, stk. 1, ændres »løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, der er fastsat i §§ 3-5, jf. dog stk. 2-4« til: »løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4, jf. dog stk. 2«.

8. § 33 c, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3 og 5-10 bliver herefter stk. 2-8.

8. § 33 c, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3 og 5-10 bliver herefter stk. 2-8.

9. I § 33 d, stk. 1, udgår »mindst« og »straks«, »§ 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed« ændres til: »artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og 3. pkt., ophæves.

10. I § 34, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådets« ændres til: »bestyrelsens«.

11. I § 39, stk. 2, ændres »§ 33 c, stk. 1, 2 og 6,« til: »§ 33 c, stk. 1 og 5,«.

§ 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 3, stk. 1, nr. 1-7 ---

8) Kompetente myndigheder, for så vidt angår en depositar:

a) De kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, hvis depositaren er et kreditinstitut, som har erhvervet tilladelse i henhold til reglerne, der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

9 - 33) ---

34) Kapitalgrundlag: Forvalterens kapitalgrundlag som omhandlet i reglerne, der gennemfører artikel 56-67 i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

35 - 46) ---

47) Variable lønde: Aflønningsordninger og anden form for betaling, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd, herunder bl.a. bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast og andre lignende ordninger.

Stk. 2-7 ---

Stk. 8. Med henblik på stk. 1, nr. 34, finder reglerne, der gennemfører artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, tilsvarende anvendelse.

§ 8, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, finder § 10, stk. 4, og §§ 43, 72 og 125 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser.

§ 16, stk. 1-7---

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder hvordan risici kan afdækkes ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.

1. I § 3, stk. 1, nr. 8, *litra a*, ændres »artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 4, nr. 40, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«, og »der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« ændres til: »der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 3, stk. 1, nr. 34, ændres »som omhandlet i reglerne, der gennemfører artikel 56-67 i direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. I § 3, stk. 1, nr. 47, ændres »herunder bl.a. bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast og andre lignende ordninger« til: »herunder bonusordninger, resultatkontrakter, præferenceafkast, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel«.

4. § 3, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

5. I § 8, stk. 5, ændres »125« til: »126 a«.

6. § 16, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte regler om opgørelsen af kapitalgrundlaget. Finanstilsynet kan herunder fastsætte nærmere regler om kravet i stk. 4 om et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, herunder om

1) beregningen af kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger,

2) betingelserne for, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om et justeret kapitalgrundlag i tilfælde af væsentlige ændringer i forvalterens virksomhed, og

3) beregningen af de forventede faste omkostninger i tilfælde af, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke har drevet virksomhed i et år.«

7. I § 16 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvordan en forvalter af alternative investeringsfonde kan afdekke risici ved brug af erhvervsansvarsforsikringer.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og

8. I § 16, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 8 og 9« til: »stk. 8-10«.

9. I § 20, stk. 1, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«.

10. § 20, stk. 2, nr. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) De variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, må højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

3) En forvalter af alternative investeringsfondes øverste organ kan dog beslutte, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:

a) Forvalteren skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra forvalteren, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på forvalterens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.

c) Forvalteren skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Forvalteren skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med forvalterens forpligtelser efter denne lov, herunder særligt kapitalgrundlagskravene.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Såfremt en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder alene kravene i stk. 5 og 7 og regler udstedt med hjemmel i stk. 8 og 9 anvendelse.

§ 20. En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2, nr. 1---

2) Der fastsættes et passende loft for variable lønde for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde.

d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af forvalterens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i forvalteren, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod forvalterens interesse.

e) Forvalteren skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.«

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 4-7.

3) Med forbehold for den alternative investeringsfonds retlige struktur og dens fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og under alle omstændigheder mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af ledelsen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, på tidspunktet for beregningen heraf bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i de alternative investeringsfonde eller disses moder-virksomhed, der ejer de alternative investeringsfonde fuldt ud, eller af tilsvarende instrumenter, der afspejler de alternative investeringsfondes værdi. Minimumskravet på 50 pct. i 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis forvaltningen af alternative investeringsfonde udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af forvalteren.

4-6) ---

Stk. 3 ---

Stk. 4. Forvalteren skal sikre sig, at kapitalandele og instrumenter m.v., der overdrages til et medlem af ledelsen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 2, nr. 3, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode. Forvalteren skal ligeledes sikre sig, at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse kapitalandele og instrumenter m.v.

Stk. 5. Forvalteren skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den efter stk. 2, nr. 4, udskudte variable løndel til et medlem af ledelsen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, og betinget af, at forvalterens eller de alternative investeringsfondes økonomiske situation ikke er

11. I § 20, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., der bliver nr. 4, 1. pkt., indsættes efter »bestå af«: »en balance af«.

12. I § 20, stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 2, nr. 3,« til: »stk. 2, nr. 4,«.

13. I § 20, stk. 5, ændres »stk. 2, nr. 4,« til: »stk. 2, nr. 5,«, og efter »udbetalingstidspunktet,« indsættes: »betinget af, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for forvalteren eller de alternative investeringsfonde, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed,«.

væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 6 ---

Stk. 7. Forvalteren skal sikre sig, at såfremt et medlem af ledelsen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable løndele, skal forvalteren, hvis modtageren forlader forvalteren inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i 5 år i form af instrumenter som nævnt i stk. 2, nr. 3. Stk. 5 og 6 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af det øverste ledelsesorgan eller ansat hos forvalteren ved pensionsalderen, skal forvalteren udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 2, nr. 3, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 6 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 8. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, afdelingens eller de forvaltede alternative investeringsfondes resultater og forvalterens samlede resultater.

Stk. 9 ---

Stk. 10. Stk. 2, nr. 1-4, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5 finder ikke anvendelse for præferenceafkast i følgende situationer:

Nr. 1-2) ---

Stk. 11 ---

§ 21, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for det øverste ledelsesorgans beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på forvalterens risikostyring. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer.

14. I § 20, *stk. 7*, ændres »stk. 2, nr. 3,« to steder til: »stk. 2, nr. 4,«.

15. I § 20, *stk. 8*, indsættes før 1. pkt.:

»Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste løndele, der primært skal afspejle relevant erhvervserfaring og organisatorisk ansvar, og de variable løndele, som skal afspejle vedvarende og risikojusterede resultater samt resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervserfaring og organisatoriske ansvar.«

16. I § 20, *stk. 10*, ændres »Stk. 2, nr. 1-4,« til: »Stk. 2, nr. 1-5,«.

17. I § 20 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde.«

18. I § 21, *stk. 4, 3. pkt.*, indsættes efter »investorer«: », samt offentlighedens interesse«.

19. I § 21 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* I en forvalter, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller stk. 2.«

§ 22. Inden en forvalter af alternative investeringsfonde indgår en aftale om variabel løn eller fratrædelsesgodtgørelse med et medlem af forvalterens ledelse, skal forvalterens øverste organ have godkendt forvalterens lønpolitik, jf. § 20, stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Forvalteren skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af ledelsen, som vedkommende som led i dette hverv har modtaget fra forvalteren i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har modtaget som medlem af ledelsen i en virksomhed inden for samme koncern.

§ 27 ---

20. I § 22, *stk. 1*, ændres »Inden en forvalter af alternative investeringsfonde indgår en aftale om variabel løn eller fratrædelsesgodtgørelse med et medlem af forvalterens ledelse, skal forvalterens øverste organ have godkendt forvalterens lønpolitik« til: »Det øverste organ i forvaltere af alternative investeringsfonde skal godkende forvalterens lønpolitik«.

21. I § 22, *stk. 3*, ændres to steder »modtaget« til: »optjent«.

22. Efter § 27 indsættes før overskriften før § 28:

»Indberetningsordning

§ 27 a. En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en ordning, hvor forvalterens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af forvalteren af alternative investeringsfonde, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forvalteren. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 27 b. En forvalter af alternative investeringsfonde må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.»

§ 46. En depositar skal være en af følgende, jf. dog også stk. 2 og 3:

1) Et kreditinstitut, som har registreret hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som har tilladelse i henhold til reglerne, der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

2) Et fondsmæglerselskab, som har registreret hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er undergivet krav til tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med kapitalkravene i reglerne, der gennemfører artikel 20 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, herunder kapitalkrav til operationelle risici, som har opnået tilladelse i henhold til reglerne, der gennemfører direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, og som leverer accessoriske tjenesteydelser i form af opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kundernes regning, jf. reglerne, der gennemfører bilag I, afsnit B, nr. 1, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter.

§ 155. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 136.

§ 156. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. § 345 i lov om finansiell virksomhed.

Stk. 2. Det Finansielle Råd

1) træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter og i tilsynssager, der har videregående, betydelige følger for forvaltere af alternative investeringsfonde,

2) træffer afgørelse i sager om påbud efter § 163, stk. 1,

3) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 1 til politimæssig efterforskning og

4) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed og rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler.

23. I § 46, stk. 1, nr. 1, ændres »reglerne, der gennemfører direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut« til: »der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

24. I § 46, stk. 1, nr. 2, ændres »der gennemfører artikel 20 i direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag« til: »artikel 92, 95, 96 og 98 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

25. I § 155, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter », der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 27 b«.

26. § 156 affattes således:

»§ 156. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde med en tilsvarende kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed.«

§ 170, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en forvalter af alternative investeringsfonde er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forvalteren.

Stk. 6. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en alternativ investeringsfond er erklæret konkurs, herunder oplysninger om den forvalter, der forvaltede fonden, i det omfang oplysningerne vedrører fonden, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde fonden.

Stk. 7, nr. 1-5---

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommisioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommisioner.

8) ---

9) ---

10) ---

11) Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en forvalters regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varettagelse af deres opgaver.

12) ---

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdis-

27. I § 170, stk. 5 og 6, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

27. I § 170, stk. 5 og 6, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

28. I § 170, stk. 7, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 11«.

29. I § 170, stk. 7, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommisioner«: », jf. dog stk. 11«.

30. I § 170, stk. 7, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 11, andre myndigheder, der medvirker ved en forvalter af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

31. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varettagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.

14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varettagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.«

Nr. 13-16 bliver herefter nr. 15-18.

32. I § 170, stk. 7, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande in-

papirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) - 15) ---

16) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

17) - 18) ---

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde, og organer, der medvirker ved forvalteres likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forvalteres regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

20) Finansielle tilsynsmyndigheder i tredjelande, der har ansvaret for tilsyn med forvaltere af alternative investeringsfonde, og organer, der medvirker ved forvalteres likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forvalteres regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

den for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

33. § 170, stk. 7, nr. 16, der bliver nr. 18, ophæves.

Nr. 17-19 bliver herefter nr. 18-20.

34. I § 170, stk. 7, nr. 19, der bliver nr. 20, indsættes efter »procedurer,«: »institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger«.

35. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 20, som nye numre:

»21) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.

22) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11.

23) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 11.«

Nr. 20 bliver herefter nr. 24.

36. I § 170, stk. 7, nr. 20, der bliver nr. 24, indsættes efter »procedurer,«: »institutioner der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger«.

37. I § 170, stk. 7, indsættes efter nr. 20, der bliver nr. 24, som nye numre:

»25) Organer i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for forvaltere af alternative investeringsfonde samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. dog stk. 10 og 11.

26) Organer i tredjelande, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 10 og 11.

27) Sagkyndige, som bistår myndigheder i tredjelande, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved forvaltere af alternative investeringsfondes likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. dog stk. 10 og 11.«

Stk. 8. ---

Stk. 9. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 7, nr. 18, 2. pkt., kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 8 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt mellem organer etableret af disse myndigheder.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 7, nr. 20, kan alene ske

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 7, nr. 20, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

§ 171. Tilsynsreaktioner givet til en forvalter af alternative investeringsfonde i henhold til § 156, stk. 2, nr. 1, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 3. Forvalteren skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at den pågældende forvalter har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende forvalter indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af den pågældende forvalters hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende forvalter kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende forvalters hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende for-

38. I § 170, stk. 9, ændres »stk. 7, nr. 18, 2. pkt.« til: »stk. 7, nr. 19, 2. pkt.«

39. I § 170, stk. 10, ændres »stk. 7, nr. 20,« til: »stk. 7, nr. 24-27,«.

40. I § 170, stk. 11, ændres »stk. 7, nr. 20,« til: »stk. 7, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 21-23 og 24-27,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 23 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

41. § 171, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4.«

42. I § 171, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

43. I § 171, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 156, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiell virksomhed«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

valter anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling. Forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre på forvalterens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 156, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Forvalterens offentliggørelse skal ske på den pågældende forvalters hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende forvalter indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af den pågældende forvalters hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis den pågældende forvalter kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende forvalters hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende forvalter anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling. Den pågældende forvalter skal give Finanstilsynet meddelelse om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre på forvalterens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 eller 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for forvalteren eller den alternative investeringsfond eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov

44. I § 171 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

45. I § 171, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

46. I § 171, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

47. I § 171, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i tredjelande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 172 ---

§ 190, stk. 1 ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 20, stk. 1-7 og 9, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 4, § 22, stk. 1-3, § 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde.

Stk. 3. ---

Stk. 4. I forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 9, § 5, stk. 7 og 8, § 6, stk. 5 og 6, § 9, stk. 4, § 10, stk. 3, § 11, stk. 7, § 16, stk. 8 og 9, § 18, stk. 2, § 20, stk. 11, § 22, stk. 4, § 23, stk. 6, § 24, stk. 7, § 25, stk. 4, § 26, § 27, stk. 3, § 32, stk. 3, §§ 37, 44 og 60, § 61, stk. 7, § 62, stk. 3, § 66, § 67, stk. 6, § 68, stk. 4, § 69, stk. 8, §§ 80 og 87, § 88, stk. 2, § 94, § 96, stk. 2, § 107, § 108, stk. 2, § 110, § 119, stk. 3, § 120, stk. 5, § 123, stk. 2, § 126, stk. 12, § 128, stk. 14, § 129, stk. 2, § 130, stk. 5, § 131, stk. 6, § 132, § 148, stk. 5, § 152, stk. 4, § 160, stk. 5, § 185, stk. 2, § 186, § 187, stk. 2, og § 188 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

§ 24 a ---

48. I § 171, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

49. Efter § 172 indsættes:

»§ 172 a. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en forvalter af alternative investeringsfonde eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 170, stk. 7.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

50. I § 190, *stk. 2*, ændres »§ 20, stk. 1-7 og 9,« til: »§ 20, stk. 1-9,«, »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 3-5«, efter »§ 22, stk. 1-3,« indsættes: »§ 27 a, stk. 1«, og »stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »stk. 3, 1.-7. pkt.«.

51. I § 190, *stk. 4*, ændres »§ 16, stk. 8 og 9« til: »§ 16, stk. 8-10«, og »§ 20, stk. 11« ændres til: »§ 20, stk. 11 og 12«.

§ 5

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 24 a indsættes:

»§ 24 b. En firmapensionskasse skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal

kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af firmapensionskassen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i firmapensionskassen. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for firmapensionskasser, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter pensionskassen har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 24 c. En firmapensionskasse må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i firmapensionskassen.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 65. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven, jf. dog § 68. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser overholdelsen af § 20.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed.

§ 66 a, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en pensionskasse er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pensionskassen.

Stk. 6, nr. 1-5 ---

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) ---

9) ---

10) ---

11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved pensionskassens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lov-

2. I § 65, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 24 c,«.

3. I § 65, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2,« ændres til: »§ 345, stk. 7,«.

4. I § 66 a, *stk. 5*, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

5. I § 66 a, *stk. 6, nr. 6*, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 66 a, *stk. 6, nr. 7*, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 66 a, *stk. 6, nr. 11*, ændres »Skifteretten« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12,«.

pligtige revision af pensionskassens regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) ---

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestedte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) ---

15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

8. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 13-15 bliver herefter nr. 15-17.

9. I § 66 a, stk. 6, nr. 13, der bliver nr. 15, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 66 a, stk. 6, nr. 15, der bliver nr. 17, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«.

11. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 15, der bliver nr. 17, som nye numre:

»18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

16) - 18) ---

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.

20) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 16-19 bliver herefter nr. 21-24.

12. I § 66 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 24, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger,«, og »stk. 10 og 11« ændres til: »stk. 11 og 12«.

13. I § 66 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19, der bliver nr. 24, som nye numre:

»25) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt, myndigheder der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.

26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.

27) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for firmapensionskasser, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for firmapensionskasser jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 20 bliver herefter nr. 28.

20) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. ---

Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 18, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.

Stk. 9. - 10. ---

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, kan alene ske

1) ---

2) ---

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

§ 66 c. Tilsynsreaktioner givet til en firmapensionskasse i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 3. Firmapensionskassen skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at firmapensionskassen har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal firmapensionskassen indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af firmapensionskassens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis firmapensionskassen kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Firmapensionskassens pligt til at offentliggøre oplysningerne på firmapensionskassens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finans-

14. § 66 a, stk. 6, nr. 20, der bliver nr. 28, ophæves.

15. I § 66 a, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 18,« til: »stk. 6, nr. 23,«.

16. I § 66 a, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 24-27,«.

17. I § 66 a, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 19,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 18-20 og 24-27,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 20 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til med angivelse af de sagkyndiges befojelser.«

18. § 66 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en firmapensionskasse under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 4.«

19. I § 66 c, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

20. I § 66 c, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

tilsynets hjemmeside med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Firmapensionskassens offentliggørelse skal ske på firmapensionskassens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal firmapensionskassen indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af firmapensionskassens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis firmapensionskassen kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Firmapensionskassen skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Firmapensionskassens pligt til at offentliggøre oplysningerne på firmapensionskassens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

21. I § 66 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

22. I § 66 c, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

23. I § 66 c, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

24. I § 66 c, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendigjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 66 e ---

§ 71. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, § 4, § 9 a, § 10, stk. 1, § 15, § 16, stk. 1, § 20, § 21 a, stk. 1, § 23 a, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 24, § 26, § 29, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 37, stk. 1, 1. pkt., § 38, stk. 1, § 39, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., § 40, § 41, § 42, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 43, § 44, § 44 a, stk. 1 og 3, § 44 b, 1. pkt., § 44 c, 1. pkt., § 44 d, § 44 e, stk. 1 og 3, § 45, § 45 a, § 46, § 46 a, § 49, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, § 54, stk. 1 og 2, § 57, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 57 a, 1. og 3. pkt., og § 58, stk. 1, 2. pkt., straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de i § 52, stk. 1, nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.

§ 34 a, stk. 1-5---

Stk. 6. Videregivelse efter stk. 3, nr. 9 og 10, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

25. I § 66 c, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 3, 1. pkt.,« ændres til: »stk. 4, 1. pkt.,«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

26. Efter § 66 e indsættes:

»§ 66 f. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasse eller person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 66 a, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

I § 71, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 24 a, stk. 1-4,«: »§ 24 b, stk. 1«, og »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,« ændres til: »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,«.

§ 6

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 34 a, *stk. 6*, ændres »stk. 3, nr. 9 og 10,« til: »stk. 3, nr. 6-10,«.

§ 7

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. foretages følgende ændringer:

1. Efter § 63 indsættes før overskriften for § 64:

§ 63 ---

§ 63 a. En investeringsforening og en SIKAV skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af investeringsforeningen eller SIKAV'en, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Indberetninger skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for investeringsforeninger og SIKAV'er, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 63 b. En investeringsforening og en SIKAV må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 161. Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 60, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser, når Finanstilsynet har godkendt vedtægterne eller fondsbestemmelserne. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 14, stk. 1 og 3. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 og i regler udstedt i medfør af § 95 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 162. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet med danske UCITS med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed.

§ 175, stk. 1-4---

2. I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 60, stk. 1 og 2«: », og § 63 b«.

3. I § 162 ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til »bestyrelsen«.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en dansk UCITS eller en afdeling heraf er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører investorerne forhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den danske UCITS eller afdelingen.

Stk. 6, nr. 1-5 ---

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommisioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommisioner.

8) - 10) ---

11) Kurator, skifteretten og myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en dansk UCITS' regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer og varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

13) ---

14) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligti-

4. I § 175, stk. 5, indsættes efter »konkurs«: »eller trådt i likvidation«.

5. I § 175, stk. 6, nr. 6, indsættes efter »Folketinget«: », jf. dog stk. 12«.

6. I § 175, stk. 6, nr. 7, indsættes efter »undersøgelseskommisioner«: », jf. dog stk. 12«.

7. I § 175, stk. 6, nr. 11, ændres »Kurator, skifteretten og myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer« til: »Skifteretten, jf. dog stk. 12, andre myndigheder, der medvirker ved den danske UCITS' eller en afdelings likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator«.

8. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 11 som nye numre:

»12) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, samt Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

13) Sagkyndige som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver under forudsætning af, at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 12-14 bliver herefter nr. 14-16.

9. I § 175, stk. 6, nr. 12, der bliver nr. 14, ændres »udenlandske centralbanker« til: »centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union, eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«, og efter »pengepolitisk myndighed« indsættes: »samt offentlige myndigheder som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.

10. I § 175, stk. 6, nr. 14, der bliver nr. 16, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger,«.

ge revision af investeringsinstituttets regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

11. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 14, der bliver nr. 16, som nye numre:

»17) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.

19) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

Nr. 15-18 bliver herefter nr. 20-23.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med udenlandske investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsinstituttets regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

12. I § 175, stk. 6, nr. 18, der bliver nr. 23, ændres »kapitalmarkederne og« til: »de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, organer der forvalter indskydergarantiordninger og investorgarantiordninger,« og »stk. 10 og 11« ændres til: »stk. 11 og 12«.

13. I § 175, stk. 6, indsættes efter nr. 18, der bliver nr. 23, som nye numre:

»24) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, jf. dog stk. 11 og 12.

25) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.

26) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med indskydergarantiordninger oprettet ved aftale eller lov som omhandlet i direktiv 94/19/EU om indskudsgarantiordninger, samt myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en dansk UCITS eller en afdeling heraf, jf. dog stk. 11 og 12.«

Nr. 19 bliver herefter nr. 27.

19) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. ---

Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 16, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af denne myndighed og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Stk. 9. - 11. ---

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 17, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

§ 175 ---

14. § 175, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 27, ophæves.

15. I § 175, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 16,« til »stk. 6, nr. 21,«.

16. I § 175, stk. 11, ændres »stk. 6, nr. 17,« til: »stk. 6, nr. 23-26,«.

17. I § 175, stk. 12, ændres »stk. 6, nr. 17,« til: »stk. 6, nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 23-26,«, og som 2. pkt. indsættes: »Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 13, 19 og 26, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.«

18. Efter § 175 indsættes:

»§ 175 a. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet

§ 176. Tilsynsreaktioner givet til en dansk UCITS i henhold til § 161, stk. 1, 5. pkt., og § 162, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 3. Den danske UCITS skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at den pågældende danske UCITS har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af den pågældende danske UCITS' hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende danske UCITS kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende danske UCITS' hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst, når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Danske UCITS' pligt til at offentliggøre oplysningerne på den danske UCITS' hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 161, stk. 1, 5. pkt., og § 162, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bø-

en investeringsforening, en SIKAV eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 175, stk. 6.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

19. § 176, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4.«

20. I § 176, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

21. I § 176, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 161, stk. 1, 5. pkt., og § 162, jf. § 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

22. I § 176 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

23. I § 176, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

devedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Den danske UCITS' offentliggørelse skal ske på den pågældende danske UCITS' hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bøvedtagelsen eller resumeet, på forsiden af den pågældende danske UCITS' hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bøvedtagelse. Hvis den pågældende danske UCITS kommenterer dommen, bøvedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bøvedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende danske UCITS' hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst, når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Den pågældende danske UCITS skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bøvedtagelsen eller et resume heraf på sin hjemmeside. Danske UCITS' pligt til at offentliggøre på den danske UCITS' hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den danske UCITS eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-9, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk. 4 og 5, § 18, stk. 3 og 5, § 28, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-5, § 52, stk. 1-5, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 2 og 4, § 65, § 66, stk.

24. I § 176, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som *10. pkt.*:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

25. I § 176, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

26. I § 176, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

27. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 63, stk. 1 og 2,«: »63 a, stk. 1,«, og »stk. 2, 1.-7. pkt., og stk. 4« ændres til: »stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5«.

1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 3 og 6, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af §§ 38 og 46, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 2, 1.-7. pkt., og stk. 4, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.

§ 8

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, som ændret ved lov nr. 597 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 197. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet med eller registreringen af danske UCITS, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

§ 211. Tilsynsreaktioner givet til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 3. Den danske UCITS, specialforeningen, hedgeforeningen, den professionelle forening eller fåmandsforeningen skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter, at den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af den pågældende danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsfor-

1. I § 197 ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

2. § 211, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 211, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 211, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

enings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Danske UCITS', specialforeningers, hedgeforeningers, professionelle foreningers eller fåmandsforeningers pligt til at offentliggøre oplysningerne på den danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens offentliggørelse skal ske på den pågældende danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af den pågældende danske UCITS', specialforenings, hedgefor-

5. I § 211 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 211, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.«

enings, professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bøvedtagelse. Hvis den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening kommenterer dommen, bøvedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bøvedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Den pågældende danske UCITS, specialforening, hedgeforening, professionelle forening eller fåmandsforening skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Danske UCITS', specialforeningers, hedgeforeningers, professionelle foreningers eller fåmandsforeningers pligt til at offentliggøre oplysningerne på den danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og stk. 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den danske UCITS, specialforeningen, hedgeforeningen, den professionelle forening eller fåmandsforeningen eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. punkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsyndreaktionen.

§ 221. Overtrædelse af § 4, stk. 1-9, § 5, stk. 1-4, § 6, stk. 1-3, § 7, stk. 1 og 2, § 8, § 10, stk. 7, § 13, stk. 3-5, § 20, stk. 1 og 2, § 21, § 30, stk. 1, 1. pkt., § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 1, stk. 3, 1. pkt., og stk. 6 og 7, § 33a, § 34, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1-5, § 35a, stk. 1-5, § 35b, stk. 1-5, § 36, stk. 1, 1. pkt. og stk. 3, § 37, § 39, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 43, stk. 1 og 2, § 45 stk. 1, 2 og 4, § 46, § 47, stk. 1, § 48, stk. 1, § 49,

8. I § 211, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 211, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« ændres til: »stk. 1-3«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

10. I § 221, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 2, 1.-7. pkt.,« til: »stk. 3, 1.-7. pkt.,«.

stk. 1, § 50, § 54, stk. 1, § 55, stk. 1, 2 og 5, § 56, stk. 1, §§ 57-59, § 63, stk. 1, 1. pkt., § 64, stk. 1, § 65, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., § 66, § 67, stk. 1 og 2, § 68, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 69-71, § 72, 1. pkt., § 73, 1. pkt., § 74, § 75, stk. 1 og 5, § 78, stk. 1, 1. pkt., § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 80 og 81, § 83, stk. 1, 3 og 4, § 84, stk. 1, § 85, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, stk. 1 og 2, §§ 89 og 90, § 91, stk. 3 og 6, § 96, stk. 1 og 5 og stk. 6, 2. pkt., § 98, stk. 2, § 113, stk. 1, §§ 120-122, § 123, stk. 1 og 2 og stk. 4, 1. pkt., § 124, § 125, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 126, 128 og 129, § 130, stk. 1, 4 og 5, § 131, § 132, stk. 1 og 3, §§ 133, 135 og 137, § 138, stk. 1-3, § 140, stk. 2, 1. pkt., § 141, stk. 1, § 142, § 143, stk. 1 og 2, § 144, § 145, stk. 2, 1. pkt., § 146, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, 1. og 3. pkt., § 147, stk. 1, 3 og 4, § 148, stk. 1, og 5, § 150, stk. 1-3, § 151, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, §§ 152, 155 og 158, § 159, stk. 1 og 2, § 161, stk. 5, § 162, stk. 2, § 165, § 169, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 171, stk. 1 -, 3, § 172, stk. 3-5, § 173, stk. 3, 1. og 2. pkt., §§ 174 og 175, § 176, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 177, stk. 5 og 6, §§ 178 og 179, § 180, stk. 1, § 181, stk. 1, § 182, § 187, stk. 1, § 188, stk. 1 og 3, § 189, stk. 1, §§ 190 og 191 og § 195, stk. 2-5 og 7, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af §§ 31 og 31h, § 39 a, stk. 1, nr. 1, § 40, 1. pkt., § 41, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 42, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 og 6, § 44, stk. 1-3, og § 201, stk. 3 og 6, og § 211, stk. 1, 1.-5.pkt., og stk. 2, 1. -7 pkt. straffes med bøde.

§ 9

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 8. august 2011, som ændret ved § 41 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 10 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2 d. Instituttet kan finansiere udlån mod sikkerhed i de aktivtyper, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Værdien af de aktiver, der dækker de udstedte særligt dækkede obligationer, skal til enhver tid mindst svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, og pantsikkerheden for det enkelte lån skal til enhver tid overholde lånegrænsen herfor.

1. § 2 d, stk. 1, affattes således:

»Instituttet kan finansiere udlån mod sikkerhed i de aktivtyper, der er opregnet i artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. Ved udstedelse af særligt dækkede obligationer mod lån sikret ved pant i skibe skal registreringen ske i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed. Instituttet kan også yde byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib men mod sikkerhed i de i 1. pkt. nævnte aktivtyper.«

2. I § 2 d, stk. 2, udgår to gange »til enhver tid«, og »mindst« udgår.

§ 2 i. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i § 2 d, stk. 2, ikke længere mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller ikke overholder lånegrænsen herfor, skal instituttet straks stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet og give Finanstilsynet meddelelse herom. Supplerende sikkerhed skal stilles i form af de aktivtyper, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

§ 5. Nærmere regler til gennemførelse af denne lovs bestemmelser kan fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke bestemmelser i lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. samt regler fastsat i medfør af disse love der med de fornødne tilpasninger skal finde anvendelse på instituttet.

Stk. 3. nr. 1-4---

5) under hvilke betingelser der kan ydes byggelån til ny- eller ombygning af skibe, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed,

§ 7. Det øverste ledelsesorgan i Danmarks Skibskreditfond kan beslutte, at fonden opløses uden likvidation ved overdra-

3. I § 2 i, stk. 1, 1. pkt., udgår »mindst« og »straks«.

4. I § 2 i, stk. 1, 2. pkt., og § 2 j, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed« til: »artikel 129, stk. 1, litra a-c og g, og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

5. § 2 i, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

6. § 5, stk. 1 og 2, affattes således:

»Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om,

- 1) redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning,
- 2) ejerforhold, ledelse, styring og indretning af virksomheden, herunder en indberetningsordning vedrørende overtrædelse eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, samt aflønning,
- 3) videregivelse af fortrolige oplysninger,
- 4) sikkerheder, værdiansættelse, lånegrænse, løbetid og flådepant,
- 5) kapitalforhold, solvens og koncernforhold,
- 6) midlernes anbringelse og likviditet,
- 7) regnskab og revision,
- 8) kapitalcentre,
- 9) sammenlægning, ophør og krisehåndtering, og
- 10) indberetninger.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte, at bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber samt regler fastsat i medfør af disse love og forordningen, skal finde tilsvarende anvendelse for instituttet, vedrørende de i stk. 1, nr. 1-10, nævnte forhold.«

7. I § 5, stk. 3, nr. 5, ændres »jf. § 152 c, stk. 1,« til: »jf. § 2 d, stk. 1,«.

8. §§ 7 og 8 ophæves.

gelse af fondens aktiver og forpligtelser som helhed til et af fonden ejet eller oprettet aktieselskab, der skal opfylde bestemmelserne i denne lov og har tilladelse fra Finanstilsynet. Ved overdragelsen udstedes aktier i aktieselskabet, der overdrages til en ved omdannelsen etableret fond, som anses for erhvervsdrivende. Den samlede værdi af de overdragne aktier og en i aktieselskabet etableret bunden fondsreserve skal svare til værdien af den indskudte nettoformue med fradrag af eventuelle beløb i medfør af stk. 2.

Stk. 2. Det øverste ledelsesorgan i Danmarks Skibskreditfond kan i forbindelse med omdannelsen træffe beslutning om at udbetale midler af fondens nettoformue til staten. Det beløb, der udbetales til staten, skal anvendes i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Stk. 3. Det øverste ledelsesorgan i Danmarks Skibskreditfond kan i forbindelse med omdannelsen træffe beslutning om, at overkursen ved aktietegning efter § 8, stk. 3, udbetales til Danmarks Nationalbank.

Stk. 4. Beslutning i henhold til stk. 1-3 træffes med det flertal, der kræves til opløsning af Danmarks Skibskreditfond, og kan alene ske med økonomi- og erhvervsministerens godkendelse.

Stk. 5. Aktionærerne i det i stk. 1 nævnte aktieselskab skal udarbejde en aktionæroverenskomst, der skal godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

§ 8. Ved omdannelse efter § 7, stk. 1, finder §§ 236-251 i selskabsloven tilsvarende anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 2. Lov om aktie- og anpartsselskaber § 242, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved omdannelser omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Garanterne i Danmarks Skibskreditfond skal tilbydes at tegne aktier i aktieselskabet til en markedsbaseret kurs. Den i § 237, stk. 1 og 3, i selskabsloven nævnte fusionsplan skal indeholde oplysninger og bestemmelser om de rettigheder, der tillægges garanterne.

Stk. 4. Den i § 239, stk. 1, i selskabsloven nævnte mellembalance udarbejdes efter de for Danmarks Skibskreditfond gældende regnskabsregler med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 5. Dokumenter, der ifølge selskabsloven skal indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, indsendes tillige til Finanstilsynet.

§ 10. En eventuel senere overdragelse af aktieselskabets aktiver og forpligtelser kan efter forelæggelse for økonomi- og erhvervsministeren ske til et eller flere aktieselskaber, der har tilladelse fra Finanstilsynet. Økonomi- og erhvervsministeren kan modsætte sig en senere overdragelse af aktieselskabets aktiver og forpligtelser, hvis overdragelsen medfører, at den bundne fondsreserve ikke fortsat vil henstå til anvendelse til Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål. Ved en sådan overdragelse overtager det eller de fortsættende aktieselskaber den bundne fondsreserve på de samme vilkår, som var

9. I § 10, 1. og 2. pkt., udgår »senere«.

gældende indtil overdragelsen. Denne lov finder i så fald anvendelse på dette eller disse aktieselskaber.

§ 11. Et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10, kan alene opføre med at drive skibsfinansieringsvirksomhed, hvis det ikke er økonomisk forsvarligt at drive en sådan virksomhed. Finanstilsynet skal tiltræde, at det ikke er økonomisk forsvarligt at drive skibsfinansieringsvirksomhed.

§ 12. I tilfælde af opløsning eller konkurs af et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10, skal den bundne fondsreserve anvendes i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

§ 13. Formålet for den erhvervsdrivende fond, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt., skal svare til opløsningsformålet i Danmarks Skibskreditfond.

Stk. 2. I tilfælde af fondens opløsning skal likvidationsprovenuet uddeles i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Stk. 3. Fonden ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af økonomi- og erhvervsministeren. De øvrige medlemmer udpeges af de maritime erhverv.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er fondsmyndighed for fonden.

10. I § 11, stk. 1, ændres »Et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10,« til: »Instituttet eller et aktieselskab, jf. § 10,«.

11. I § 12, stk. 1, ændres »et aktieselskab, jf. § 7, stk. 1, eller § 10,« til: »instituttet eller et aktieselskab, jf. § 10,«.

12. § 13 affattes således:

»§ 13. Formålet for Den Danske Maritime Fond skal svare til opløsningsformålet i Danmarks Skibskreditfond.

Stk. 2. I tilfælde af opløsning af Den Danske Maritime Fond skal likvidationsprovenuet uddeles i overensstemmelse med Danmarks Skibskreditfonds opløsningsformål.

Stk. 3. Den Danske Maritime Fond ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af erhvervs- og vækstministeren. De øvrige medlemmer udpeges af de maritime erhverv.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen er fondsmyndighed for Den Danske Maritime Fond.«

§ 10

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. En forsikringsmæglervirksomhed skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af forsikringsmæglervirksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i forsikringsmæglervirksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for forsikringsmæglervirksomheder, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 18 b. En forsikringsmæglervirksomhed må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle

§ 18 ---

regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i forsikringsmæglervirksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 44. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 49. For de ansatte i Finanstilsynet finder §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed anvendelse.

§ 49 a. Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel

virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

2. I § 44, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »der er udstedt i medfør af loven«: », undtagen § 18 b,«.

3. I § 44, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

4. I § 49, stk. 1, ændres »§ 354 og § 356« til: »§§ 354, 354 g og 356«.

5. § 49 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

6. I § 49 a, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

7. I § 49 a, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

8. I § 49 a, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 44, stk. 2, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4 og

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 54. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4, § 8, stk. 3, § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 14, § 14 a, stk. 1, 5. pkt., stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., § 15, § 17, § 18, § 20, stk. 1-3, § 21, stk. 1 og

6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. I § 49 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

10. I § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

11. I § 49 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

12. I § 49 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2,« til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

13. I § 54, stk. 1, indsættes efter »§ 18,«: »§ 18 a, stk. 1, § 18 b, stk. 1,« og »§ 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,« ændres til: »§ 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,«.

2, § 27, stk. 2 og 5, § 28, stk. 1, 2 og 4, § 29, stk. 2, 1. pkt., § 33, § 34, § 36, § 37, stk. 1, 2, 4 og 5, § 40 og § 41 og § 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, nr. 1.-7. pkt., straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 18 ---

§ 39, stk. 1-3 ---

§ 11

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som senest ændret
ved § 23 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende
ændringer:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Et betalingsinstitut skal have en ordning, hvor
deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal
kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser
af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser
indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de om-
råder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn, med begået
af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af be-
styrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal
kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv over-
enskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for betalingsinstitut-
ter, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt
i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virk-
somheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstil-
synet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en
ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 18 b. Et betalingsinstitut må ikke udsætte ansatte for
ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge
af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse
eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i
medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske
Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstil-
synet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i
virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædel-
se af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse
med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fast-
sættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens
omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for
den ansatte.»

2. I § 39 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. §§ 18 a og 18 b finder tilsvarende anvendelse for
virksomheder med begrænset tilladelse.»

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 39 h. §§ 18, 19 og 19 a om ledelse og indretning af virksomheden finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter.

§ 39 r, stk. 1-3 ---

§ 86. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, jf. dog §§ 97 og 98. Tilsvarende gælder for artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 samt for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen).

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

§ 92 ---

§ 93. Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på

3. I § 39 h ændres »18, 19 og 19 a« til: »18-19 a,«.

4. I § 39 r indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. §§ 18 a og 18 b finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

5. I § 86, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter », der er udstedt i medfør heraf,«: »undtagen § 18 b,«.

6. I § 86, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

7. Efter § 92 indsættes:

»§ 92 a. § 354 g i lov om finansiel virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af love, som Finanstilsynet fører tilsyn, med til Finanstilsynet, finder anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter § 18 a.«

8. § 93, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

9. I § 93, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

10. I § 93, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.« Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører

11. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

12. I § 93, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

13. I § 93, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes som *10. pkt.*:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

14. I § 93, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 107, stk. 2---

Stk. 2. Overtrædelse af § 18, stk. 3, § 21, stk. 2, nr. 1 og 2, § 23, stk. 1, § 24, 3. pkt., § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 26, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 32, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 39 h, § 39 k, stk. 1, 3 og 4, § 39 m, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 2, §§ 45-47, § 48, stk. 1, § 49, § 51, stk. 3, § 52, stk. 1, § 53, stk. 1 og 3, § 54, stk. 1, §§ 55 og 56, § 60, stk. 2, § 72, stk. 1, § 78, stk. 2, § 80, stk. 2, 4 og 5, §§ 81-83, § 85, stk. 2-4, og § 105 samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 samt artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 straffes med bøde.

15. I § 93, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 3, 1. pkt.,« til: »stk. 4, 1. pkt.,«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

16. I § 107, *stk. 2*, indsættes efter »§ 18, stk. 3,«: »§ 18 a, stk. 1,« og »§ 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« ændres til: »§ 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«.

§ 12

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Indberetningsordning

§ 10 a. En finansiell rådgiver skal have en ordning, hvor virksomhedens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for finansielle rådgivere, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 10 b. En finansiell rådgiver må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse

§ 11. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel

virksomhed.

§ 17. For ansatte i Finanstilsynet finder §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse.

§ 18. Tilsynsreaktioner givet til en finansiel rådgiver i henhold til denne lovs § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 11, stk. 1, indsættes efter »heraf«: », undtagen § 10 b«.

3. I § 11, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

4. I § 17 indsættes efter »§§ 354«: », 354 g«.

5. § 18, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers navn, jf. dog stk. 4.«

6. I § 18, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

7. I § 18, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

8. I § 18 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om enkeltpersoners private forhold og driftseller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 26, stk. 1---

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af rådgiverens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. I § 18, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

10. I § 18, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.«

11. I § 18, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

12. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.,« til: »stk. 4, 1. pkt.,«, »stk. 1 eller 2,« ændres til: »stk. 1-3,«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

Stk. 2. Overtrædelse af §§ 8-10 og § 18, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

§ 5 ---

§ 12. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven. Tilsynet sker på grundlag af en risikovurdering.

Stk. 2---

Stk. 3. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med denne lov, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, § 3, stk. 5, § 7, stk. 2, § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1.

§ 13. For ansatte i Finanstilsynet finder §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed anvendelse.

13. I § 26, *stk. 2*, indsættes efter »§§ 8-10«: », § 10 a, stk. 1,«, og »§ 18, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 18, stk. 1 og 3«.

§ 13

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og ved § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Et pantebrevsselskab skal have en ordning, hvor selskabets ansatte i pantebrevsselskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af pantebrevsselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i pantebrevsselskabet. Indberetninger til ordning skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for pantebrevsselskaber, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter selskabet har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 5 b. Et pantebrevsselskab må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet pantebrevsselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

2. I § 12, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Finanstilsynet påser ikke overholdelsen af § 5 b.«

3. I § 12, *stk. 3*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

4. I § 13 indsættes efter »§§ 354«: », 354 g«.

§ 15, stk. 1 ---

Stk. 2. Tilsynsreaktioner givet til et pantebrevsselskab i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 4. Pantebrevsselskabet skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at pantebrevsselskabet har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal pantebrevsselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af pantebrevsselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Pantebrevsselskabets pligt til at offentliggøre oplysningerne på pantebrevsselskabets hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pantebrevsselskabets offentliggørelse skal ske på pantebrevsselskabets hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal pantebrevsselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller

5. § 15, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 3, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til et pantebrevsselskab under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 5.«

6. I § 15, stk. 2, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 8. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

7. I § 15, stk. 2, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 5«.

8. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 5.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

9. I § 15, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

10. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes som 10. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside«

resumeet, på forsiden af pantebrevsselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Pantebrevsselskabet skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resume heraf på sin hjemmeside. Pantebrevsselskabers pligt til at offentliggøre oplysningerne på pantebrevsselskabets hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 2 og 3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet eller efterforskningsmæssige forhold taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke omfatte fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 2 eller 3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 22. Overtrædelse af § 2, stk. 1, og § 3, stk. 5, og § 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt. straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 4 c, stk. 1, nr. 1-8 ---

9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

§ 5 e. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 4 c, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.

11. I § 15, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

12. I § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 4, 1. pkt.,« til: »stk. 5, 1. pkt.,«, »stk. 2 eller 3« ændres til: »stk. 2-4«, og »tilsynsreaktionen« ændres til: »reaktionen«.

13. I § 22, stk. 1, indsættes efter »§ 3, stk. 5,«: »§ 5 a, stk. 1,«, og »§ 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,« ændres til: »og § 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt.,«.

§ 14

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 c, stk. 1, nr. 9, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«.

2. § 5 e ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 5 e. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 4 c, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, og om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende Finanstilsynets tilsyn samt fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 5 f. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have en ordning, hvor fondens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig

kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 5 g. Lønmodtagernes Dyrtidsfond må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 10. Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-10, §§ 5 b og 5 c samt kapitlerne 4 og 5.

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiell virksomhed § 345, stk. 2.

§ 10 f, stk. 1 —

§ 10 g. Tilsynsreaktioner givet til Lønmodtagernes Dyrtidsfond i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at Lønmodtagernes Dyrtidsfond har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra

3. I § 10, stk. 1, ændres »§§ 5 b og 5 c« til: »§§ 5 b, 5 c og 5 g«.

4. I § 10, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

5. I § 10 f indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiell virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, finder anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter § 5 f.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. § 10 g, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3.«

7. I § 10 g, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 7. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

8. I § 10 g, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«.

Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 14 a. Overtrædelse af § 4 a, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, og §§ 8 k og 9 b straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4 b, stk. 1-4, § 4 c, stk. 1, §§ 5 a og 5 b, § 5 c, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 8 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., §§ 8 c og 8 d, § 8 e, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 8 f, 8 g, 8 h og 8 i, § 8 j, 1. pkt., § 8 n, og § 9, stk. 2 og 5, og § 10 g, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde. Med bøde straffes Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 10, stk. 3 og 4.

9. I § 10 g, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 14 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 5 c, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8,«: »§ 5 f, stk. 1,«.

§ 15

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 23 b, stk. 1, nr. 1-8 ---

9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

1. I § 23 b, stk. 1, nr. 9, ændres »en lønpolitik og -praksis« til: »en skriftlig lønpolitik«.

2. § 24 f ophæves, og i stedet indsættes:

§ 24 f. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om indholdet af den i § 23 b, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.

»§ 24 f. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 23 b, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik og om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende Finanstilsynets tilsyn samt fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

§ 24 g. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have en ordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle

overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

§ 24 h. Arbejdsmarkedets Tillægspension må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 27. Finanstilsynet påser overholdelsen af § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, §§ 23 c og 24 a, § 24 b, stk. 3-9, §§ 24 c og 24 d samt kapitlerne 6, 7 a og 8.

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiell virksomhed § 345, stk. 2.

§ 27 f, stk. 1 ---

§ 27 g. Tilsynsreaktioner givet til Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Tillægspension indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på for-

3. I § 27, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »kapitlerne 6, 7 a og 8«: », undtagen § 24 h«.

4. I § 27, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

5. I § 27 f indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiell virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet finder tilsvarende anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter § 24 g.«

Stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

6. § 27 g, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til Arbejdsmarkedets Tillægspension skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3.«

7. I § 27 g, *stk. 1*, ændres i 2., 3. og to steder i 4. *pkt.* »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. *pkt.* ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 7. *pkt.* ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

8. I § 27 g, *stk. 1, 8. pkt.*, ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«.

siden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Tillægspension anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende repræsentantskabsmøde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at det vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension,

jf. dog stk. 3.

Stk. 1-3 ---

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

§ 32 a. Overtrædelse af § 23, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 25 l og § 25 r straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 23 b, stk. 1, nr. 1-8, §§ 24 b og 24 c, § 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8, § 25 a, stk. 1, 1. pkt., § 25 c, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 25 d og 25 e, § 25 f, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 25 g, 25 h, 25 i og 25 j, § 25 k, 1. pkt., § 25 o, og § 25 p, stk. 2 og 5, og § 27 g, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde. Med bøde straffes Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 27, stk. 3, 4 og 5.

9. I § 27 g, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 32 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8,«: »24 g, stk. 1,«.

§ 16

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 og ved § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 63 a---

1. Efter § 63 a indsættes før overskriften før § 64:

»Indberetningsordning

§ 63 b. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 63 c. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.«

§ 71. Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 63 og 64-70 c.

Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiell virksomhed § 345, stk. 2.

Stk. 3-9 ---

Stk. 10. Med bøde straffes den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af stk. 4 og 5.

§ 76 a, stk. 1 ---

§ 76 b. Tilsynsreaktioner givet til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal

2. I § 71, stk. 1, ændres »§§ 63-70 c« til: »§§ 63, 63 a, 63 b og 64-70 c«.

3. I § 71, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen«, og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

4. I § 71, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

»Overtrædelse af § 63 b, stk. 1, straffes med bøde.«

5. I § 76 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 354 g i lov om finansiell virksomhed om forbud mod videregivelse af oplysninger om en person, der har indberettet overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, finder anvendelse på oplysninger, som en person har indberettet efter 63 b.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. § 76 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 71, stk. 2, jf. lov om finansiell virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog stk. 3.«

7. I § 76 b, stk. 1, ændres i 2., 3. og to steder i 4. pkt. »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, i 3. pkt. ændres »tilsynsreaktion« til: »reaktion«, og i 7. pkt. ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter offentliggørelsen af førstkomende årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.

8. I § 76 b, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3,« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6,«.

9. I § 76 b, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

§ 17

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1367 af 10. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 159 a. For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Det Finansielle Råd påser overholdelsen af 1. pkt. med de kompetencer, rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

1. I § 159 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

§ 18

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 619 af 14. juni 2011, § 16 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 1613 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 5, stk. 1 ---

Stk. 2. Bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed § 61, stk. 8, og §§ 170, 171 og 175 a finder ikke anvendelse i forhold til Finansiell

1. I § 5, stk. 2, ændres »§§ 170, 171 og 175 a« til: »§§ 170 og 175 a«.

Stabilitet A/S.

§ 16 e, stk. 1---

Stk. 2. Finansiell Stabilitet A/S medvirker til afvikling af et nødlidende pengeinstitut ved at stifte og kapitalisere et nyt datterselskab til Finansiell Stabilitet A/S, der overtager det nødlidende pengeinstituts aktiver, jf. § 16 g, stk. 1, og en del af pengeinstituttets passiver, jf. § 16 g, stk. 4, 6 og 8. Datterselskabet skal overtage alle pengeinstituttets medarbejdere og kan overtage andre gensidigt bebyrdende kontrakter efter nærmere aftale med det nødlidende pengeinstitut. Datterselskabet tilføres aktiekapital og supplerende kapital fra Finansiell Stabilitet A/S, således at datterselskabet akkurat opfylder kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed.

§ 16 l. Opfylder et pengeinstitut med tilladelse efter § 7 i lov om finansiell virksomhed ikke længere kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed, er der fastsat en frist i medfør af § 225, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, og har pengeinstituttet iværksat de foranstaltninger, der skal til for at kunne lade sig afvikle efter reglerne i kapitel 4 b i denne lov, kan Finansiell Stabilitet A/S beslutte at medvirke til en afvikling af pengeinstituttet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af pengeinstituttets samtlige ikkeefterstillede kreditorer (medgift), jf. dog stk. 2. Finansiell Stabilitet A/S træffer beslutning herom, når det skønnes, at en sådan afvikling påfører staten færre omkostninger end afvikling efter §§ 16 e-16 i i denne lov og løsningen ud fra en forretningsmæssig betragtning er holdbar.

§ 16 n. Opfylder et pengeinstitut med tilladelse efter § 7 i lov om finansiell virksomhed ikke længere kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed, er der fastsat en frist i medfør af § 225, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, og har instituttet iværksat de foranstaltninger, der skal til for at kunne lade sig afvikle efter reglerne i kapitel 4 b i denne lov, kan Finansiell Stabilitet A/S beslutte at medvirke til en afvikling af pengeinstituttet ved selv at overtage og dække samtlige pengeinstituttets ikkeefterstillede kreditorer (medgift).

Stk. 2---

Stk. 3. Finansiell Stabilitet A/S' overtagelse sker ved at stifte og kapitalisere et nyt datterselskab, der overtager instituttets samtlige ikkeefterstillede kreditorer. Datterselskabet tilføres aktiekapital og supplerende kapital fra Finansiell Stabilitet A/S, således at datterselskabet akkurat opfylder kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed. Samtidig kan Finansiell Stabilitet A/S tildele datterselskabet en likviditetsramme, således at datterselskabet kan finansiere overtagelsen og opfylde kravene i lov om finansiell virksomhed.

§ 16 g, stk. 1-7---

Stk. 8. Aktie-, garanti- og andelskapital og anden efterstillet kapital, jf. §§ 132 og 136 i lov om finansiell virksomhed, overtages ikke.

2. I § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., ændres »kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed« til: »kapitalkravene i afsnit V og i lov om finansiell virksomhed og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., ændres »kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed« til: »kapitalkravene i afsnit V i lov om finansiell virksomhed og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., ændres »kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed« til: »kapitalkravene i afsnit V i lov om finansiell virksomhed og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

2. I § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., ændres »kapitalkravene i lov om finansiell virksomhed« til: »kapitalkravene i afsnit V i lov om finansiell virksomhed og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. § 16 g, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Aktie-, garanti- og andelskapital og anden efterstillet kapital, jf. reglerne herom i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, overtages ikke.«

§ 19

I ligningsloven, jf. lovekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1347 af 3. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 6B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renter af gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, som renter

af anden gæld, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

1) Gældsforholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. Gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form (dematerialiseret), skal være registreret i en værdipapircentral.

2) Debitor i henhold til gældsinstrumentet skal enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende

fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

3) Kreditor i henhold til gældsinstrumentet skal have en årlig rente. Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af gældsinstrumentet, og vilkårene kan efterfølgende alene ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor i henhold til gældsinstrumentet er uden indflydelse.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renteindtægter

af pengefordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, som renteindtægter af andre pengefordringer, såfremt betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

1. I § 6 B, stk. 1, ændres »såfremt følgende betingelser er opfyldt« til: »uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentning af gælden bortfalder, og følgende betingelser er opfyldt«.

2. I § 6 B, stk. 1, nr. 2, ændres »artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. § 6 B, stk. 1, nr. 3, ophæves.

4. I § 6 B, stk. 2, udgår »nr. 1-3,«.

§ 20

I kursgevinstloven, jf. lovekendtgørelse nr. 1113 af 18. september 2013, foretages følgende ændring:

§ 1, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 6. Gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

1. I § 1, stk. 5 og 6, udgår »nr. 1-3,«.

1. I § 1, stk. 5 og 6, udgår »nr. 1-3,«.

§ 21

I lov nr. 615 af 12. juni 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v., (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.), foretages følgende ændringer:

§ 1

1. I fodnoten til lovens titel udgår »dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3,« og »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20,«, efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1,« indsættes: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32-96,«, efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97,« indsættes: »dele af Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42-61,« og efter »og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84« indsættes: », og dele af Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16-27.

Nr. 2-39 ---

40. I § 125, stk. 3, ændres »Tillægget kan« til: »Basiskapitalen og tillægget skal«.

41. § 141, stk. 1, affattes således:

»Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. § 125, stk. 3, medregnes formuen i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere, og formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte.«

1. § 1, nr. 1, 40 og 41, ophæves.

1. § 1, nr. 1, 40 og 41, ophæves.

1. § 1, nr. 1, 40 og 41, ophæves.

§ 11, stk. 1---

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der er omfattet af stk. 1, skal, indtil de omhandlede specialforeninger, hedgeforeninger, godkendte fåmandsforeninger og professionelle foreninger har ændret status til kapitalforeninger eller er ophørt, medregne formuen i foreningerne til investeringsforvaltningsselskabets portefølje i overensstemmelse med § 141, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 41. Endvidere skal de ved opgørelsen efter § 141, stk. 1, medregne formuen i kapitalforeninger, som de administrerer, herunder ikkegodkendte fåmandsforeninger og andre kollektive investeringsordninger, jf. § 195 i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013.

3. I § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »§ 141, stk. 1« til: »§ 126 a, stk. 6«, og i 1. pkt. udgår »jf. § 1, nr. 41«.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. § 1, nr. 34, træder i kraft den 1. april 2014.

Stk. 3. § 1, nr. 2, træder i kraft den 22. juli 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 65, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunkt for ikrafttrædelsestidspunktet for § 75 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 37, for § 1, nr. 129, for § 344 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 130, for § 11 a i lov om værdipapirhandel, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, § 27 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 22, § 24 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, § 63 a i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved denne lovs § 7, nr. 1, § 18 a i lov om forsikringsformidling, som affattet ved denne lovs § 10, nr. 1, § 18 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som affattet ved denne lovs § 11, nr. 1, § 10 a i lov om finansielle rådgivere, som affattet ved denne lovs § 12, nr. 1, § 5 a i lov om pantebrevsselskaber, som affattet ved den lovs § 13, nr. 1, § 5 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som affattet ved denne lovs § 14, nr. 2, § 24 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 2, og for § 63 b i lov om Arbejdsskadesikring, som affattet ved denne lovs § 16, nr. 1. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 18. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelsen træder i kraft for Færøerne og Grønland på forskellige tidspunkter.

Stk. 7. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 38, finder alene anvendelse på finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. § 20, stk. 2, nr. 2 og 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som affattet ved denne lovs §

4, nr. 10, finder alene anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfondes aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 9. § 313 i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 141, har virkning fra den 1. juli 2014.

Stk. 10. Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 1, nr. 50, udpeges første gang den 1. juli 2014. Indtil den 1. juli 2014 finder de hidtil gældende regler om Det Finansielle Råd anvendelse.

Stk. 11. Lovforslaget §§ 19 og 20 har virkning for gæld optaget den 1. juli 2010 eller senere.

§ 23

Stk. 1. Kapitalbevaringsbufferen, jf. § 125 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved § 1, nr. 65, fastsættes i perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2015 til 0 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 0,625 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 1,25 pct. af den samlede risikoeksponering. Fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 1,875 pct. af den samlede risikoeksponering.

Stk. 2. Den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved § 1, nr. 65, kan i 2015 fastsættes op til 0,5 pct., i 2016 fastsættes op til 1,0 pct., i 2017 fastsættes op til 1,5 pct., i 2018 fastsættes op til 2,0 pct. og i 2019 fastsættes op til 2,5 pct.

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer, der på det tidspunkt, hvorfra lovforslagets § 1, nr. 126, jf. det foreslåede § 313 i lov om finansiel virksomhed, har virkning, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter bestemmelsen, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af § 313, stk. 1.

Stk. 4. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der senest den 30. juni 2014 udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. § 308, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 65, fra den 1. januar 2015. Fristen i 1. pkt. gælder tilsvarende for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Stk. 5. § 1, nr. 49, finder alene anvendelse på årsrapporter vedrørende regnskabsår, der begynder 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 6. Globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), der er udpeget af Finanstilsynet i henhold til § 310, skal inden den 1. juli 2014 rapportere følgende til

Kommissionen for hver medlemsstat og tredjeland, hvori det er etableret:

- 1) Resultat før skat.
- 2) Skat af resultatet.
- 3) Modtagne offentlige tilskud.

§ 24

Stk. 1. §§ 1-17 og 19-21 gælder ikke for Færøerne, men §§ 1, 2, 4, 6-9, 11-13, og 21 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 2. §§ 1, 2, 4-17 og 19-21 gælder ikke for Grønland, men §§ 1, 2, 4-13, 17 og 21 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 575/2013

af 26. juni 2013

om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning

(EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelsen fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til G20-erklæringen af 2. april 2009 om styrkelse af det finansielle system bør der gøres en samordnet international indsats for at styrke gennemsigtigheden, ansvarligheden og reguleringen ved at forbedre kvantiteten og kvaliteten af kapital i banksystemet, når den økonomiske genopretning er blevet gennemført. Ifølge erklæringen bør der også indføres et supplerende ikkeisikobaseret måletal for at forhindre overdreven gearing i banksystemet og etableres rammer for stærkere likviditetsbuffere. På grundlag af mandatet fra G20 nåede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer (GHOS) i september 2009 til enighed om en række tiltag for at styrke reguleringen af banksektoren. Disse foranstaltninger blev godkendt af G20-lederne på topmødet i Pittsburgh den 24.- 25. september 2009 og blev udformet mere detaljeret i december 2009. I juli og september 2010 udsendte GHOS to yderligere meddelelser om udformningen og kalibreringen af disse nye foranstaltninger, og i december 2010 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) de endelige foranstaltninger, der kaldes Basel III-regelsættet.

(2) Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU med Jacques de Larosiére som formand (»Larosiére-gruppen«) opfordrede Unionen til at udvikle et mere harmoniseret sæt regler om finansiell regulering. I forbindelse med den nye europæiske tilsynsstruktur understregede Det Europæiske Råd på mødet den 18.- 19. juni 2009 også behovet for at udarbejde et fælles europæisk regelsæt for alle kreditinstitutter og investeringsselskaber i det indre marked.

(3) Som anført i de Larosiére-gruppens rapport af 25. februar 2009 (»Larosiére-rapporten«) bør en medlemsstat kunne vedtage strengere nationale reguleringsforanstaltninger, som anses for at være egnede til at sikre finansiell stabilitet på nationalt plan, så længe principperne for det indre marked og de vedtagne grundlæggende minimumsstandarter respekteres.

(4) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁴⁾ er der ved

flere lejligheder blevet foretaget omfattende ændringer. Mange af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber. Af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser bør de samles i to nye lovgivningsmæssige retsakter, der er gældende for både kreditinstitutter og investeringsselskaber, dvs.: denne forordning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁵⁾. Bestemmelserne i bilagene til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør af hensyn til en lettere tilgang dertil integreres i den dispositive del af direktiv 2013/36/EU og denne forordning.

(5) Denne forordning og direktiv 2013/36/EU bør tilsammen udgøre de retlige rammer for adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab og for tilsynssystemet og de tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber (i det følgende sammen benævnt »institutter«). Denne forordning bør derfor læses sammen med nævnte direktiv.

(6) Direktiv 2013/36/EU, som bygger på artikel 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bør bl.a. indeholde bestemmelserne om adgang til at udøve virksomhed som institut samt reglerne vedrørende deres ledelse og tilsynet med dem, f.eks. bestemmelserne om meddelelse af tilladelse til udøvelse af virksomheden, erhvervelse af kvalificerede kapitalandele, udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, de beføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i denne henseende, og bestemmelserne om startkapital og tilsynskontrol i forbindelse med institutter.

(7) Denne forordning bør bl.a. indeholde de tilsynsmæssige krav for institutter, der konkret vedrører markederne for bankydelser og finansielle tjenesteydelser, og har til formål at sikre, at aktørerne på disse markeder er finansielt stabile, og at investorer og indskydere nyder et højt beskyttelsesniveau. Denne forordning har desuden til formål på afgørende vis at bidrage til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og bør derfor baseres på bestemmelserne i artikel 114 i TEUF, som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis.

(8) Med direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF er medlemsstaternes regler for tilsyn til en vis grad blevet harmoniseret, men direktiverne indeholder et stort antal valgmuligheder og muligheder for, at medlemsstaterne kan indføre strengere regler end dem, der er fastsat i de to direktiver. Dette medfører forskelle mellem de nationale regler, som kan hæmme udvekslingen af tjenester på tværs af grænserne og retten til fri etablering og dermed hindre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

(9) Hensynet til retssikkerheden og behovet for lige konkurrencevilkår inden for Unionen gør et fælles regelsæt for alle markedsaktører til et centralt element i det indre markeds funktion. Med henblik på at undgå markedsforvridninger og regelarbitrage bør tilsynsmæssige minimumsforanstaltninger derfor sikre den størst mulige grad af harmonisering. Som følge heraf er overgangsperioderne i denne forordning vigtige for at sikre en uproblematisk gennemførelse af forordningen og for at undgå at skabe usikkerhed for markederne.

(10) For så vidt angår det arbejde, der udføres i BCBS' gruppe for gennemførelse af standarder med at overvåge og evaluere medlemslandenes gennemførelse af Basel III-regelsættet for kapitaldækning, bør Kommissionen løbende udarbejde statusrapporter, som minimum efter offentliggørelsen af hver statusrapport fra BCBS om gennemførelsen af Basel III, vedrørende gennemførelse og national vedtagelse af Basel III-regelsætte i andre store jurisdiktioner, herunder en vurdering af, om andre landes love eller forskrifter stemmer overens med de internationale minimumsstandarder, med henblik på at identificere forskelle, som kan være problematiske med hensyn til lige konkurrencevilkår.

(11) For at fjerne hindringerne for handelen og de konkurrenceforvridninger, som forskellene mellem de nationale lovgivninger medfører, og for at forhindre, at der opstår yderligere hindringer for handelen

og væsentlige konkurrenceforvridninger, er det derfor nødvendigt at vedtage en forordning, hvorved der indføres ensartede regler, der gælder i alle medlemsstaterne.

(12) Når tilsynsmæssige krav indføres i form af en forordning, sikres det, at kravene gælder umiddelbart. Herved skabes der ensartede betingelser, fordi det forhindres, at der indføres afvigende nationale krav som følge af gennemførelsen af et direktiv. Denne forordning vil medføre, at alle de institutter følger samme regler i hele Unionen, hvilket samtidig vil fremme tilliden til institutters stabilitet, særlig i stresssituationer. En forordning vil også mindske reglernes kompleksitet og virksomhedernes overholdelsesomkostninger, særlig for institutter, der arbejder på tværs af grænserne, og bidrage til at fjerne konkurrenceforvridninger. Hvad angår de særlige forhold, der gør sig gældende på markederne for fast ejendom, der er kendetegnet ved en økonomisk udvikling og retlige forskelle, der er specifikke for de enkelte medlemsstater, regioner eller lokalområder, bør de kompetente myndigheder i forbindelse med eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom inden for specifikke områder, have mulighed for at anvende højere risikovægte eller strengere kriterier baseret på misligholdelseserfaringerne og den forventede markedsudvikling.

(13) På områder, der ikke er omfattet af denne forordning, så som dynamisk hensættelse, bestemmelser om nationale ordninger for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som ikke vedrører behandlingen af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer i henhold til bestemmelserne i denne forordning, erhvervelse og besiddelse af kapitalandele i både den finansielle sektor og den ikke-finansielle sektor med henblik på formål, som ikke vedrører de tilsynsmæssige krav i denne forordning, bør de kompetente myndigheder eller medlemsstaterne kunne indføre nationale bestemmelser, forudsat at de ikke er uforenelige med denne forordning.

(14) De vigtigste anbefalinger i de Larosièrere-rapporten, som senere blev gennemført i Unionen, var, at der skulle indføres et fælles regelsæt og en europæisk ramme for makrotilsyn, idet de to elementer tilsammen havde til formål at sikre finansiell stabilitet. Det fælles regelsæt sikrer en solid og ensartet reguleringsordning, der letter det indre markeds funktion og forhindrer muligheder for regularbitrage. På det indre marked for finansielle tjenesteydelser kan makroprudentielle risici imidlertid adskille sig på en række punkter, hvor en række nationale forhold med at der kan observeres variationer f.eks. med hensyn til banksektorens struktur og størrelse i forhold til økonomien som helhed og kreditlevslussen.

(15) Denne forordning og direktiv 2013/36/EU omfatter en række redskaber til hindring og begrænsning af makroprudentielle og systemiske risici, hvilket sikrer fleksibilitet, men også at disse redskaber anvendes under passende kontrol, således at det indre markeds funktion ikke generes, og tillige at redskaberne anvendes gennemsigtigt og konsistent.

(16) Ud over redskabet i form af en systemisk buffer, der indgår i direktiv 2013/36/EU, bør der, når makroprudentielle eller systemiske risici kun vedrører en medlemsstat, være mulighed for, at de kompetente eller udpegede myndigheder i den pågældende medlemsstat kan imødegå disse risici ved hjælp af visse specifikke nationale makroprudentielle foranstaltninger, når det er opfattelsen, at disse risici bedre kan imødegås på denne måde. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (»ESRB«) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010⁶⁾ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010⁷⁾ bør have mulighed for at afgive udtalelse om, hvorvidt betingelserne for sådanne nationale makroprudentielle foranstaltninger er opfyldt, og der bør være en EU-mekanisme til at hindre iværksættelse af nationale foranstaltninger, når der foreligger meget stærke beviser for, at de relevante betingelser ikke er opfyldt. Mens der i denne forordning fastsættes ensartede mikroprudentielle regler for institutter, spiller medlemsstaterne fortsat en ledende rolle i makrotilsyn på grund af deres ekspertise og deres eksisterende ansvar for finansiell stabilitet. Da

afgørelsen om at vedtage nationale makroprudentielle foranstaltninger omfatter visse vurderinger af risici, der i sidste ende kan påvirke den pågældende medlemsstats makroøkonomiske, finansielle og budgetmæssige situation, er det i dette specifikke tilfælde nødvendigt, at beføjelsen til at afvise foreslåede nationale makroprudentielle foranstaltninger overdrages til Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen i henhold til artikel 291 i TEUF.

(17) Hvis Kommissionen har forelagt Rådet et forslag om at afvise nationale makroprudentielle foranstaltninger, bør Rådet omgående behandle dette forslag og afgøre, om de nationale foranstaltninger skal afvises. Der kan efter anmodning fra en medlemsstat eller Kommissionen afholdes en afstemning i overensstemmelse med Rådets forretningsorden⁸⁾. Rådet bør i henhold til artikel 296 i TEUF begrunde sin afgørelse for så vidt angår opfyldelsen af betingelserne i denne forordning for Rådets indgriben. Da makroprudentielle og systemiske risici har stor betydning for den pågældende medlemsstats finansielle marked, og der derfor er behov for en hurtig reaktion, er det vigtigt, at fristen for en sådan Råds afgørelse fastsættes til en måned. Hvis Rådet efter at have foretaget en grundig gennemgang af Kommissionens forslag om at afvise de foreslåede nationale foranstaltninger kommer til den konklusion, at betingelserne i denne forordning for at afvise de nationale foranstaltninger ikke er opfyldt, bør det altid angive sin begrundelse herfor klart og entydigt.

(18) Indtil harmoniseringen af likviditetskravene i 2015 og harmoniseringen af en gearingsgrad i 2018 bør medlemsstaterne kunne anvende sådanne foranstaltninger, som de finder passende, herunder foranstaltninger til at begrænse en makroprudentiel eller systemisk risiko i en bestemt medlemsstat.

(19) Det bør være muligt at anvende systemiske buffere eller enkeltforanstaltninger, der træffes af medlemsstaterne for at reducere systemiske risici i disse medlemsstater, på hele banksektoren eller på en eller flere dele af sektoren i form af underafdelinger institutter, der udviser lignende risikoprofiler i deres forretningsaktiviteter, eller på eksponeringer mod en eller flere nationale økonomiske eller geografiske sektorer i hele banksektoren.

(20) Hvis to eller flere medlemsstaters udpegede myndigheder identificerer de samme ændringer i intensiteten af den systemiske eller makroprudentielle risiko, som udgør en risiko for den finansielle stabilitet på nationalt plan i de enkelte medlemsstater, og som efter de udpegede myndigheders opfattelse bedre kan imødegås ved hjælp af nationale foranstaltninger, kan medlemsstaterne fremsende en fælles meddelelse til Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom. Når de underretter Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA, skal de forelægge relevant dokumentation, herunder en begrundelse for den fælles meddelelse.

(21) Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt, der midlertidigt forhøjer kapitalgrundlagskrav, kravene til store eksponeringer og offentliggørelseskrav. Sådanne bestemmelser bør gælde i et år, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt inden tre måneder. Kommissionen bør anføre begrundelsen for at anvende en sådan procedure. Kommissionen bør kun have beføjelse til at pålægge strengere tilsynsmæssige krav for eksponeringer, der skyldes markedsudviklingen i Unionen eller uden for Unionen, der berører alle medlemsstaterne.

(22) En vurdering af de makroprudentielle regler er berettiget for, at Kommissionen bl.a. kan vurdere, hvorvidt de makroprudentielle instrumenter i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU er virkningsfulde, effektive og gennemsigtige, hvorvidt der bør foreslås nye instrumenter, hvorvidt dækningen og de mulige grader af overlapning for de makroprudentielle instrumenter til håndtering af lignende risici i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU er passende, og hvilket samspil der er mellem internationalt aftalte standarder for systemisk vigtige institutter og bestemmelserne i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

(23) Hvis medlemsstaterne indfører generelle retningslinjer, særlig på områder, hvor Kommissionen endnu ikke har vedtaget udkast til tekniske standarder, bør disse retningslinjer hverken stride mod EU-lovgivningen eller være til hinder for anvendelsen af den.

(24) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne om fornødent kan indføre tilsvarende krav for virksomheder, der ikke er omfattet af den.

(25) De generelle tilsynsmæssige krav, som er fastlagt i denne forordning, suppleres af individuelle ordninger, som fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med de enkelte institutter. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør bl.a. fastlægges i direktiv 2013/36/EU, da de kompetente myndigheder bør kunne vurdere, hvilke ordninger der bør indføres.

(26) Denne forordning bør ikke berøre de kompetente myndigheders mulighed for at pålægge særlige krav i forbindelse med den i direktiv 2013/36/EU omhandlede tilsyns- og evalueringsproces, der bør tilpasses institutters særlige risikoprofil.

(27) Forordning (EU) nr. 1093/2010 har til formål at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn og styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner.

(28) I lyset af stigningen i antallet af opgaver, der tillægges EBA ved denne forordning og direktiv 2013/36/EU, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at fornødne menneskelige og finansielle ressourcer stilles til rådighed.

(29) I henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA handle inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. EBA skal også handle på institutters aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke direkte er omfattet af de nævnte direktiver, såfremt en sådan indsats er nødvendig for at sikre en effektiv og konsistent anvendelse af direktiverne. Denne forordning bør tage hensyn til EBA's rolle og funktion og lette udøvelsen af de beføjelser, EBA er tillagt i henhold til nævnte forordning (EU) nr. 1093/2010.

(30) Efter iagttagelsesperioden og den fuldstændige gennemførelse af et likviditetsdækningskrav i henhold til denne forordning bør Kommissionen vurdere, om det vil lette den praktiske nedsættelse og drift af enkelte likviditetsundergrupper samt afgørelsen af, om kriterierne for en specifik koncernintern behandling for grænseoverskridende institutter er opfyldt, hvis EBA får beføjelse til på eget initiativ at gribe ind med bindende mægling med henblik på de kompetente myndigheders fælles afgørelser i henhold til denne forordnings artikel 19 og 20. På det tidspunkt bør Kommissionen derfor i forbindelse med en af de regelmæssige rapporter om EBA's drift i henhold til artikel 81 i forordning (EU) nr. 1093/2010 specifikt undersøge, om EBA skal have denne beføjelse, og medtage resultatet af denne undersøgelse i sin rapport, der bør ledsages af et lovgivningsforslag, når det er hensigtsmæssigt.

(31) Det fremgår af Larosièrere-rapporten, at mikrotilsyn ikke kan sikre den finansielle stabilitet effektivt, hvis ikke det tager det fornødne hensyn til udviklingen på makroniveau, mens makrotilsyn ikke giver mening, medmindre det på en eller anden måde kan indvirke på tilsynet på mikroniveau. Et tæt samarbejde mellem EBA og ESRB er afgørende for at gøre ESRB's funktion og opfølgningen af dets advarsler og henstillinger fuldt effektiv. EBA bør navnlig kunne videregive ESRB alle relevante oplysninger indsamlet af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningspligten i denne forordning.

(32) I lyset af den seneste finanskrisens ødelæggende virkninger er den overordnede målsætning med denne forordning at tilskynde til økonomisk nyttig bankvirksomhed, som tjener almene interesser, og at afskrække fra uholdbar finansiell spekulation uden reel merværdi. Dette kræver en gennemgribende reform af den måde, hvorpå opsparing kanaliseres ind i produktive investeringer. For at sikre et holdbart

og mangfoldigt bankmiljø i Unionen bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at indføre højere kapitalkrav for systemisk vigtige institutter, der i kraft af deres forretninger kan udgøre en trussel for den globale økonomi.

(33) Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til institutter, som opbevarer penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, for at sikre ensartet beskyttelse af sparene og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af institutter.

(34) Da der hersker direkte konkurrence mellem institutter på det indre marked, bør kontrolkravene svare til hinanden i hele Unionen, under hensyntagen til institutternes forskellige risikoprofiler.

(35) Når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af det konsoliderede kapitalgrundlag i en koncern af institutter, bør den beregnes i overensstemmelse med denne forordning.

(36) I henhold til denne forordning gælder kapitalgrundlagskravene på individuelt og konsolideret niveau, medmindre de kompetente myndigheder ikke anvender tilsyn på individuelt niveau, når de finder dette hensigtsmæssigt. Individuelt, konsolideret og grænseoverskridende konsolideret tilsyn er nyttige værktøjer til at føre tilsyn med institutter.

(37) For at sikre, at institutter i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at kapitalkravene anvendes på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for disse institutter i koncernen. For at sikre, at kapitalgrundlaget er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparing, bør kapitalkravene gælde for det individuelle institut i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på anden måde.

(38) Minoritetsinteresser i mellemliggende finansielle holdingselskaber, som er underlagt kravene i denne forordning på delkonsolideret grundlag, kan også inden for de relevante grænser være berettigede som koncernens egentlige kernekapital ved konsolideringen, idet den egentlige kernekapital i et mellemliggende finansielt holdingselskab, som kan henføres til minoritetsinteresser, og den del af samme kapital, som kan henføres til moderselskabet, begge støtter tabene i deres dattervirksomheder ligeligt, når de opstår.

(39) De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af kapitalgrundlaget og kapitaldækningen i forhold til den risiko, som instituttet er eksponeret mod, samt ved evaluering af eksponeringer, bør tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber⁹⁾ og konsoliderede regnskaber, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber¹⁰⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder¹¹⁾, afhængigt af hvilken af de to retsakter der gælder for institutter efter national ret.

(40) For at sikre tilstrækkelig solvens er det vigtigt at fastsætte kapitalkrav, hvor aktiver og ikkebalanceførte poster vægtes efter risikograden.

(41) Den 26. juni 2004 vedtog BCBS en rammeaftale om den internationale konvergens af kapitalberegning og kapitalkrav («Basel II-regelsættet»). De bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, som er overtaget i denne forordning, svarer til bestemmelserne i Basel II-regelsættet. Da de supplerende elementer indeholdt i Basel III er indarbejdet i denne forordning, svarer denne forordning til bestemmelserne i Basel II- og Basel III-regelsættene.

(42) Det er afgørende at tage hensyn til de mange forskellige typer institutter i Unionen ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med kreditrisikoen, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Brug af

eksterne ratings og institutters egne estimater af individuelle kreditrisikoparametre indebærer en væsentlig forbedring af kreditrisikoreglernes risikofølsomhed og tilsynsmæssige kvalitet. Institutter bør tilskyndes til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Institutter bør, når de foretager de estimater, der er nødvendige for at anvende fremgangsmåden i denne forordning på kreditrisiko, forbedre deres procedurer for kreditrisikomåling og kreditrisikostyring, således at der findes metoder til fastsættelse af lovbestemte kapitalgrundlagskrav, der afspejler arten, omfanget og kompleksiteten af de enkelte institutters processer. I denne henseende bør databehandling i forbindelse med indgåelse eller forvaltning af eksponeringer mod kunder anses for at omfatte udvikling og validering af kreditrisikostyrings- og kreditrisikomålingssystemer. Dette ligger både inden for institutters legitime interesser og denne forordnings målsætning om at anvende forbedrede metoder til risikomåling og -forvaltning og også at anvende disse i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget. Ikke desto mindre kræver mere risikofølsomme metoder betydelig ekspertise og ressourcer samt data af høj kvalitet og tilstrækkeligt omfang. Institutter bør derfor overholde høje standarder, før de anvender disse metoder i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget. I betragtning af det igangværende arbejde med at sikre passende bagstopperordninger for interne modeller bør Kommissionen udarbejde en rapport om muligheden for at hæve Basel I-minimumsgrænsen sammen med et lovgivningsforslag, hvis det er hensigtsmæssigt.

(43) Kapitalkravene bør være proportionale med risiciene. Kravene bør navnlig afspejle, at det er muligt at mindske risikoniveauet gennem et stort antal relativt små eksponeringer.

(44) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør en af grundpillerne i Unionen økonomi, eftersom de spiller en afgørende rolle for skabelse af økonomisk vækst og beskæftigelse. Unionens økonomis genopretning og fremtidige vækst afhænger i vidt omfang af adgang til kapital og finansiering for SMV'er, der er etableret i Unionen, så de kan foretage de nødvendige investeringer og indføre ny teknologi og nyt udstyr med henblik på at forbedre deres konkurrenceevne. De begrænsede alternative finansieringskilder har gjort SMV'er, der er etableret i Unionen, endnu mere sårbare over for bankkrisens virkninger. Det er derfor vigtigt at mindske den eksisterende finansieringskløft for SMV'er og sikre en tilstrækkelig kreditstrøm til dem i den nuværende situation. Kapitalkravene vedrørende eksponeringer mod SMV'er bør mindskes via anvendelse af en støttefaktor på 0,7619 for at gøre det muligt for kreditinstitutter at øge deres udlån til SMV'er. Med henblik herpå bør kreditinstitutter udelukkende udnytte den kapitallettelse, der tilvejebringes som følge af anvendelsen af støttefaktoren, til at sikre en passende kreditstrøm til SMV'er, der er etableret i Unionen. Kompetente myndigheder bør regelmæssigt overvåge kreditinstitutternes samlede eksponeringer mod SMV'er og det samlede kapitalfradrag.

(45) I overensstemmelse med BCBS' afgørelse som godkendt af GHOS den 10. januar 2011 bør samtlige et instituts hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter fuldt og permanent kunne nedskrives eller konverteres fuldt ud til egentlig kernekapital på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt. Nødvendig lovgivning til sikring af, at kapitalgrundlagsinstrumenter er omfattet af mekanismen til yderligere tabsdækning, bør indarbejdes i EU-retten som led i kravene vedrørende genopretning og afvikling af institutter. Hvis EU-retten vedrørende kravet om, at kapitalinstrumenter fuldt og permanent bør kunne nedskrives til nul eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis et institut ikke længere anses for levedygtigt, ikke er vedtaget den 31. december 2015, bør Kommissionen undersøge og aflægge rapport om, hvorvidt denne bestemmelse bør medtages i nærværende forordning, og på baggrund af denne undersøgelse fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag.

(46) Bestemmelserne i denne forordning overholder proportionalitetsprincippet, idet der navnlig tages hensyn til institutters forskelligartethed, når det gælder transaktionernes størrelse og omfang, samt institutters forskellige aktiviteter. Overholdelsen af proportionalitetsprincippet betyder også, at så enkle ratingprocedurer som muligt, også ved brug af metoden med interne ratings («IRB-metoden»), kan anvendes for detaileksponeringer. Medlemsstaterne bør sikre, at kravene i denne forordning anvendes

på en måde, der står i forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med et instituts forretningsmodel og virksomhed. Kommissionen bør sikre, at delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt, reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, med henblik på at garantere, at denne forordning anvendes forholdsmæssigt. EBA bør derfor sikre, at alle regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder affattes på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med og fastholder proportionalitetsprincippet.

(47) De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på tilfælde, hvor de har en formodning om, at oplysninger betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, for at undgå, at sådanne oplysninger videregives. Selv om et institut kan vælge ikke at videregive oplysninger, da de betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, bør det forhold, at oplysninger betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, ikke fritage for ansvaret som følge af en manglende videregivelse af disse oplysninger, når en sådan videregivelse anses for at have væsentlig virkning.

(48) Denne forordnings »evolutionære« karakter gør det muligt for institutter at vælge mellem tre metoder for kreditrisiko af forskellig kompleksitet. For navnlig at give mindre institutter mulighed for at vælge den mere risikofølsomme IRB-metode bør de relevante bestemmelser forstås således, at eksponeringsklasserne omfatter alle eksponeringer, som direkte eller indirekte sidestilles med dem i denne forordning. Som hovedregel bør de kompetente myndigheder ikke diskriminere mellem de tre metoder, når det gælder tilsynsprocessen, det vil sige, at institutter, som opererer efter bestemmelserne i standardmetoden, ikke alene af den grund bør være underlagt strengere bestemmelser.

(49) Metoder til reduktion af kreditrisikoen bør i stigende grad anerkendes inden for rammerne af bestemmelser, der skal sikre, at solvensen ikke undermineres som følge af en fejlagtig anerkendelse. Så vidt muligt bør sædvanlig sikkerhedsstillelse i de enkelte medlemsstater til reduktion af kreditrisikoen indgå i standardmetoden, men også i andre metoder.

(50) For at sikre, at risiciene og risikoreduktionen som følge af institutters securitiseringsaktiviteter og investeringer på passende vis afspejles i kapitalkravene til institutter, er det nødvendigt at medtage bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssigt sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer. Med henblik herpå er der behov for en klar og omfattende definition af securitisering, der dækker alle transaktioner eller ordninger, hvorved kreditrisikoen i forbindelse med en eksponering eller pulje af eksponeringer opdeles i trancher. En eksponering, der skaber en direkte betalingsforpligtelse for en transaktion eller ordning, som anvendes til at finansiere eller drive fysiske aktiver, bør ikke betragtes som en eksponering for en securitisering, selv om transaktionen eller ordningen omfatter betalingsforpligtelser med forskellig rang.

(51) Foruden overvågning, der skal sikre finansiel stabilitet, er der behov for ordninger, der har til formål at skærpe og udvikle en effektiv overvågning og forebyggelse af potentielle bobler for at sikre en optimal kapitalallokering på baggrund af de makroøkonomiske udfordringer og mål, navnlig med hensyn til langsigtede investeringer i realøkonomien.

(52) Den operationelle risiko udgør en væsentlig risiko for institutter, som skal dækkes via kapitalgrundlaget. Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer institutter i Unionen ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Institutter bør have et passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Da teknikkerne til måling og forvaltning af den operationelle risiko ikke er fuldt udviklet, bør reglerne regelmæssigt kontrolleres og ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, herunder i forbindelse med omkostningerne på forskellige

forretningsområder og anerkendelse af teknikker til risikoreduktion. Der bør i denne forbindelse specielt tages hensyn til inddragelse af forsikringer i de enkle metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko.

(53) Overvågning af og kontrol med institutters eksponeringer bør indgå som et integreret led i tilsynet med disse institutter. Hvis et kreditinstituts eksponeringer i alt for høj grad koncentrerer på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses at være til skade for et instituts solvens.

(54) Når det afgøres, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed forpligtelser, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som instituttet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.

(55) Selv om det er hensigtsmæssigt at basere beregningen af eksponeringsværdien på den, der anvendes i forbindelse med kapitalgrundlagskravene, bør der vedtages regler for overvågning af store eksponeringer uden anvendelse af risikovægtninger eller risikograder. Kreditrisikoreduktionsteknikkerne i forbindelse med solvensordningen er desuden udformet ud fra en antagelse om veldiversificeret kreditrisiko. I tilfælde af store eksponeringer er kreditrisikoen ikke veldiversificeret, når der er tale om koncentrationsrisiko i forbindelse med enkeltkunder. Virkningen af disse teknikker bør derfor være omfattet af beskyttelsesforanstaltninger. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditrisikoafdækning med hensyn til store eksponeringer.

(56) Da et tab på en eksponering mod et institut kan være lige så alvorligt som et tab på enhver anden eksponering, bør sådanne eksponeringer behandles og indberettes på samme måde som alle andre eksponeringer. Der er indført en alternativ kvantitativ grænse for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde for mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede eksponeringer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afregning. De tilknyttede eksponeringer omfatter eksponeringer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetaling, herunder krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.

(57) Det er vigtigt, at interesserne i selskaber, som omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (eksponeringsleverende eller organiserende institutter), og i selskaber, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer), tilpasses. For at opnå dette bør det eksponeringsleverende eller organiserende institut bibeholde en væsentlig interesse i de underliggende aktiver. Det er derfor vigtigt for eksponeringsleverende eller organiserende institutter, at de bibeholder eksponeringen for risikoen i forbindelse med de pågældende lån. Generelt set bør securitiseringstransaktioner ikke struktureres således, at man undgår anvendelse af bibeholdelseskravene, navnlig gennem en gebyr- eller præmieordning eller begge dele. En sådan bibeholdelse bør gælde i alle situationer, hvor det økonomiske indhold af en securitisering finder anvendelse, uanset hvilke retlige strukturer eller instrumenter der anvendes til at opnå dette økonomiske indhold. Navnlig når kreditrisikoen overføres ved securitisering, bør investorerne først træffe deres beslutninger efter at have udvist rettidig omhu, med henblik på hvilken de har behov for tilstrækkelige oplysninger om securitiseringerne.

(58) Ved denne forordning fastsættes desuden, at kravet om bibeholdelse ikke må bringes i anvendelse flere gange. For en given securitisering er det tilstrækkeligt, at det eksponeringsleverende eller organise-

rende institut eller den oprindelige långiver er underlagt kravet. Når securitiseringstransaktioner omfatter andre securitiseringer, der er underliggende eksponeringer, bør bibeholdelseskravet ligeledes kun finde anvendelse på den securitisering, der ligger til grund for investeringen. Erhvervede fordringer bør ikke være underlagt bibeholdelseskravet, hvis de opstår i forbindelse med selskabsretlige aktiviteter, hvormed de overføres eller sælges med nedslag for at finansiere en sådan aktivitet. De kompetente myndigheder bør anvende risikovægten i tilfælde af manglende overholdelse af securitiseringskrav vedrørende rettidig omhu og risikostyring hvad angår ikkeuvæsentlige overtrædelser af politikker og procedurer, der er relevante for analysen af de underliggende risici. Kommissionen bør desuden undersøge, hvorvidt undgåelse af flere anvendelser af bibeholdelseskravet kan medføre praksis, hvor bibeholdelseskravet omgås, og hvorvidt securitiseringsreglerne håndhæves effektivt af de kompetente myndigheder.

(59) Der bør udvises rettidig omhu for på behørig vis at kunne vurdere risici hidrørende fra securitiseringseksponeringer både inden for og uden for handelsbeholdningen. Endvidere bør kravene om rettidig omhu være forholdsmæssige. De procedurer, der garanterer, at der udvises rettidig omhu, bør bidrage til at skabe større tillid mellem de eksponeringsleverende eller organiserende institutter og investorerne. Det er derfor ønskeligt, at den relevante information vedrørende de procedurer, der skal garantere rettidig omhu, offentliggøres på behørig vis.

(60) Når et institut påtager sig eksponeringer mod sit moderselskab eller mod andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes. Alle institutters eksponeringer af den art bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god forvaltningspraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn. Dette er særlig vigtigt i tilfælde af store eksponeringer og i tilfælde, der ikke kun vedrører koncernintern administration eller sædvanlige koncerninterne transaktioner. Kompetente myndigheder bør være særligt opmærksomme på sådanne koncerninterne eksponeringer. Disse regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk virksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet.

(61) I lyset af kapitalkravsreglernes risikofølsomhed er det ønskeligt regelmæssigt at kontrollere, om de har væsentlig indflydelse på den økonomiske konjunktur. Kommissionen bør under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank rapportere om disse aspekter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(62) Kapitalkravene til råvarehandlere, herunder handlere, der i øjeblikket er undtaget fra kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter¹²⁾, bør tages op til revision.

(63) Målet med liberaliseringen af gas- og elektricitetsmarkederne er både økonomisk og politisk set vigtigt for Unionen. Med dette in mente bør kapitalkrav og andre regler, der anvendes i forbindelse med firmaer, der opererer på disse markeder, være forholdsmæssige, og de bør ikke unødigt berøre opfyldelsen af liberaliseringsmålet. Dette mål bør især holdes for øje, når denne forordning tages op til revision.

(64) Institutter, som investerer i resecuritiseringer, bør udvise rettidig omhu også i forbindelse med de underliggende securitiseringer og de underliggende eksponeringer, som ikke selv er securitiseringer, der som sidste led ligger til grund for resecuritiseringer. Institutter bør vurdere, om eksponeringer i securitiseringsprogrammer med kortfristede gældsbreve (ABCP-programmer) udgør eksponeringer mod en resecuritisering, herunder når de optræder i forbindelse med programmer, der erhverver foranstillede trancher i separate puljer af hele lån, hvor ingen af disse lån er en eksponering mod en securitisering eller en resecuritisering, og hvor »first-loss«-sikringen for hver investering ydes af lånenes sælger. I sidstnævnte situation bør en puljespecifik likviditetsfacilitet normalt ikke anses for at være en eksponering mod en resecuritisering, fordi den svarer til en tranche af en pulje med ét enkelt aktiv (dvs. den relevante pulje af

hele lån), der ikke omfatter nogen eksponeringer mod securitiseringer. Derimod ville en kreditforbedring for hele programmet, som kun dækker nogle af tabene ud over den beskyttelse, sælgeren yder i de forskellige puljer, generelt udgøre en trancheopdeling af risikoen ved en pulje af mange aktiver, der indeholder mindst én eksponering mod en securitisering, og som derfor ville være en eksponering mod en resecuritisering. Hvis et sådant program fuldt ud finansierer sig selv med en enkelt kategori af gældsbreve (commercial papers), og hvis enten kreditforbedringen for hele programmet ikke er en resecuritisering, eller gældsbrevet fuldt ud støttes af det organiserende institut, så det reelt er den, der har investeret i gældsbrevet, der eksponeres mod det organiserende kreditinstituts misligholdelsesrisiko, i stedet for de underliggende puljer eller aktiver, så bør et sådant gældsbrev dog generelt ikke anses for at være en eksponering mod en resecuritisering.

(65) Bestemmelserne om forsigtighedsbaseret værdiansættelse i forbindelse med handelsbeholdningen bør finde anvendelse på alle instrumenter opgjort til dagsværdi i og uden for institutters handelsbeholdning. Det bør præciseres, at i de tilfælde, hvor anvendelsen af forsigtig værdiansættelse resulterer i en lavere regnskabsmæssig værdi end den reelt bogførte, bør den absolutte værdi af forskellen fratrækkes i kapitalgrundlaget.

(66) Institutter bør frit kunne vælge, om de for securitiseringspositioner, der i henhold til denne forordning tildeles en risikovægt på 1250 %, anvender et kapitalkrav eller fratrækker dem i egentlige kernekapitalposter, uanset om det er positioner i eller uden for handelsbeholdningen.

(67) Eksponeringsleverende eller organiserende institutter bør ikke kunne omgå forbuddet mod implicit støtte ved at anvende deres handelsbeholdning til ydelse af sådan støtte.

(68) Uden at det berører de oplysninger, som udtrykkeligt kræves i denne forordning, er formålet med oplysningspligten at give markedsdeltagerne præcise og fyldestgørende oplysninger om de enkelte institutters risikoprofil. Hvis det til opfyldelse af denne målsætning er nødvendigt, bør det derfor være et krav, at institutter videregiver yderligere oplysninger, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordning. Samtidig bør de kompetente myndigheder være opmærksomme på tilfælde, hvor de har en formodning om, at oplysninger betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, for at undgå, at sådanne oplysninger videregives.

(69) Hvis der ved en ekstern kreditvurdering af en securitiseringsposition tages højde for en kreditrisikoafdækning, som instituttet selv har stillet til rådighed, bør instituttet ikke kunne drage fordel af den deraf følgende lavere risikovægt. Securitiseringspositionen bør ikke fratrækkes i kapitalen, hvis der er andre muligheder for at bestemme en risikovægt svarende til den reelle risiko forbundet med positionen, som ikke tager højde for denne kreditrisikoafdækning.

(70) Da der i den seneste tid har været konstateret mangler i de interne modeller til beregning af kapitalkravene i relation til markedsrisikoen, bør standarden hæves. Navnlig bør indregningen af risici udvides vedrørende kreditrisiciene i handelsbeholdningen. Endvidere bør der i kapitalkravene indgå en komponent, der tager højde for krisesituationer, for at stramme kapitalkravene, når markedsforholdene forringes, og for at mindske risikoen for en procyklisk udvikling. Institutter bør også gennemføre omvendte stresstests for at undersøge, hvilke scenarier der kunne true instituttets eksistens, medmindre det kan påvises, at en sådan test er overflødig. Som følge af de vanskeligheder, der i den seneste tid har været ved at beregne risikoen i forbindelse med securitiseringspositioner på basis af interne modeller, bør anerkendelse af institutters modellering af securitiseringsrisici til at beregne kapitalkrav i handelsbeholdningen begrænses, og der bør i stedet indføres standardiserede kapitalkrav til securitiseringspositioner i handelsbeholdningen.

(71) Denne forordning fastsætter begrænsede undtagelser for visse korrelationshandelsaktiviteter, i overensstemmelse med hvilke et institut kan få tilladelse af sine tilsynsmyndighed til at beregne et samlet kapitalkrav, hvis en række strenge betingelser er opfyldt. I sådanne tilfælde bliver instituttet pålagt at underlægge disse aktiviteter et kapitalkrav, som svarer til det højeste af kapitalkravene i overensstemmelse med denne internt udviklede metode og 8 % af kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko i overensstemmelse med standardmålemetoden. Der bør ikke være krav om at underlægge disse eksponeringer kapitalkravet ved forøget risiko, men de skal dog medregnes både i value-at-risk-værdien og value-at-risk-værdien i stresssituationer.

(72) I lyset af arten og størrelsen af de uventede tab, som institutter måtte konstatere under den finansielle og økonomiske krise, er det nødvendigt yderligere at forbedre kvaliteten og harmoniseringen af det kapitalgrundlag, som institutter skal have. Heri bør blandt andet indgå en ny definition af de kernekapitalposter, der er til rådighed til at opfange uventede tab, efterhånden som de opstår, en bedre definition af hybridkapital og ensartede forsigtighedsjusteringer af kapitalgrundlaget. Det er også nødvendigt at hæve kapitalgrundlaget væsentligt og indføre nye kapitalprocenter med fokus på de centrale kapitalgrundlagsposter, der er til rådighed til at opfange tab, efterhånden som de opstår. Det forventes, at institutter, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, skal opfylde deres kapitalkrav til kernekapitalposterne med alene sådanne aktier, der opfylder strenge kriterier for kernekapitalinstrumenter og instituttets synlige reserver. For at tage behørigt hensyn til de forskellige retlige former, som institutter i Unionen drives under, bør de strenge kriterier for kernekapitalinstrumenterne sikre, at kernekapitalinstrumenterne for institutter, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, er af højeste kvalitet. Dette bør ikke hindre institutter i at foretage mange flere udlodninger fra aktier med differentierede stemmerettigheder eller uden stemmerettigheder end fra aktier med en relativt større stemmewægt, forudsat at de strenge kriterier for egentlige kernekapitalinstrumenter opfyldes, uanset stemmewægt, herunder kriterierne for fleksible udbetalinger, og forudsat at en eventuel udlodning foretages for alle de aktier, som det pågældende institut har udstedt.

(73) Handelsfinansieringseksponeringer er af forskelligartet karakter, men har bl.a. det til fælles, at de er på små beløb, har kort løbetid og har en identificerbar kilde til tilbagebetaling. De er baseret på bevægelser af varer og tjenesteydelser, som understøtter realøkonomien og i de fleste tilfælde hjælper små virksomheder med at opfylde deres daglige behov, hvorved der skabes økonomisk vækst og arbejdspladser. De ind- og udgående pengestrømme matcher som regel hinanden, og likviditetsrisikoen er derfor begrænset.

(74) Det er hensigtsmæssigt, at EBA ajourfører en liste over alle de former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat, der kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter. EBA bør lade ikkestatsstøtteinstrumenter, der er udstedt efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, og som ikke opfylder kriterierne i forordningen, udgå af listen og bør offentliggøre dette. Hvis de instrumenter, som EBA har ladet udgå af listen, fortsat anerkendes efter EBA's offentliggørelse, bør EBA fuldt ud udøve sine beføjelser, navnlig de fastsatte beføjelser i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedrørende overtrædelse af EU-retten. Det skal erindres, at en tretrinsmekanisme finder anvendelse for at sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-retten, hvorved EBA for det første har beføjelse til at foretage en undersøgelse af nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-retten i forbindelse med tilsyn, hvilket afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, har Kommissionen for det andet beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til EBA's henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-retten. I ekstraordinære tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, har EBA for det tredje beføjelse til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der rettes

til individuelle finansieringsinstitutter. Der mindes desuden om, at Kommissionen i henhold til artikel 258 i TEUF har beføjelse til at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har opfyldt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaterne.

(75) Denne forordning bør ikke påvirke de kompetente myndigheders evne til at fastholde den forudgående godkendelsesproces i forbindelse med kontrakterne om hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter. I disse tilfælde bør sådanne kapitalinstrumenter kun beregnes i forhold til instituttets hybride kernekapital eller supplerende kapital, når disse godkendelsesprocesser er tilendebragt.

(76) For at styrke markedsdisciplinen og øge den finansielle stabilitet er det nødvendigt at indføre mere detaljerede krav om videregivelse af formen og arten af lovpligtig kapital og de forsigtighedsjusteringer, der er foretaget for at sikre, at investorer og indskydere er tilstrækkeligt informeret om institutters solvens.

(77) De kompetente myndigheder skal desuden have kendskab til omfanget, i det mindste i aggregeret form, af genkøbsaftaler, værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler. Disse oplysninger bør sendes til de kompetente myndigheder. For at styrke markedsdisciplinen bør der være mere detaljerede krav om offentliggørelse af oplysninger om genkøbsaftaler og sikret finansiering.

(78) Den nye definition af kapital og krav til lovpligtig kapital bør indføres således, at der tages hensyn til, at udgangspunktet og forholdene varierer på nationalt plan, og således at de indledningsvise afvigelser omkring de nye standarder indsnævres i overgangsperioden. For at sikre passende kontinuitet i kapitalgrundlaget vil der i overgangsperioden gælde en undtagelsesklausul for instrumenter, der er udstedt før denne forordnings anvendelsesdato i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Afhængighed af statsstøtte bør begrænses mest muligt i fremtiden. Denne forordning bør dog, i det omfang statsstøtte viser sig nødvendig i visse situationer, fastsætte en ramme til håndtering af sådanne situationer. Denne forordning bør navnlig præcisere behandlingen af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Institutters mulighed for at drage fordel af en sådan behandling bør være underlagt strenge betingelser. I det omfang en sådan behandling gør det muligt at fravige de nye kriterier for kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter, bør disse fravigelser desuden i videst muligt omfang begrænses. Behandlingen af eksisterende kapitalinstrumenter udstedt i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne bør klart skelne mellem de kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i denne forordning, og dem, der ikke gør det. Der bør derfor fastsættes passende overgangsbestemmelser i denne forordning for sidstnævnte tilfælde.

(79) I henhold til direktiv 2006/48/EF skulle kreditinstitutter indtil den 31. december 2011 have et kapitalgrundlag på ikke under et vist minimumsbeløb. Da banksektoren endnu ikke har overvundet følgerne af den finansielle krise, og da BCBS har forlænget overgangsordningerne vedrørende kapitalkrav, bør der genindføres en lavere grænse i en begrænset periode, indtil der er blevet akkumuleret et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med overgangsordningen for kapitalgrundlag i denne forordning, der vil blive indført gradvis fra denne forordnings anvendelsesdato til 2019.

(80) For koncerner, der i betydeligt omfang driver bank- eller investeringsvirksomhed og forsikringsvirksomhed, er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat¹³⁾ om finansielle konglomerater blevet fastsat særlige bestemmelser vedrørende dobbelttælling af kapital. Direktiv 2002/87/EF er baseret på internationalt anerkendte principper for håndtering af risiko i forskellige sektorer. Denne forordning styrker den måde, hvorpå disse regler om finansielle konglomerater finder anvendelse på koncerner af banker og investeringsselskaber, og sikrer, at de anvendes

konsistent og sammenhængende. Eventuelle yderligere nødvendige ændringer vil blive behandlet, når direktiv 2002/87/EF tages op til revision, hvilket forventes at ske i 2015.

(81) Finanskrisen har vist, at institutter i stort omfang undervurderede modpartskreditrisikoen i forbindelse med over the counter-derivater (OTC-derivater). Dette fik G20 til i september 2009 at kræve, at flere OTC-derivater skulle cleares gennem en central modpart (CCP). Desuden anmodede G20 om, at de OTC-derivater, der ikke kan cleares centralt, underkastes højere kapitalgrundlagskrav på grund af den højere risiko, der er forbundet med dem.

(82) Som reaktion på G20's anmodning foretog BCBS som led i Basel III-regelsættet væsentlige ændringer i modpartsrisikordningen. Basel III-regelsættet forventes i væsentlig grad at øge kapitalgrundlagskravene i tilknytning til institutters OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner og at skabe væsentlige incitamenter for institutter til at anvende CCP'er. Basel III-regelsættet forventes også at skabe yderligere incitamenter til at styrke risikostyringen ved eksponeringer mod modpartsrisiko og at ændre den nuværende ordning for behandling af eksponeringer mod modpartskreditrisiko i tilknytning til CCP'er.

(83) Institutter bør have et supplerende kapitalgrundlag på grund af den kreditværdijusteringsrisiko, som OTC-derivater udgør. Institutter bør også anvende en højere aktivværdikorrelation ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisikoeksponeringer i forbindelse med OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner over for visse finansieringsinstitutter. Institutter bør også pålægges at forbedre målingen og styringen af modpartskreditrisiko væsentligt ved at tage bedre hensyn til »wrong way«-risiko, højt gearede modparter og sikkerhedsstillelse, ligesom der bør ske forbedringer inden for backtesting og stresstest.

(84) Handelseksponeringer mod CCP'er nyder normalt godt af den multilaterale netting- og tabsdelingsordning, som CCP'er har. Følgelig er de forbundet med en meget lille modpartskreditrisiko og bør derfor være omfattet af et meget lille kapitalgrundlagskrav. Samtidig bør dette krav være positivt, således at det sikres, at institutter følger og overvåger deres eksponeringer mod CCP'er som led i god risikostyring, og for at afspejle, at heller ikke handelseksponeringer mod CCP'er er uden risiko.

(85) En CCP's misligholdelsesfond er en ordning, der gør det muligt at dele (sprede) tab blandt CCP-clearingmedlemmerne. Den anvendes, hvis de tab, der konstateres af CCP'en som følge af et clearingmedlems misligholdelse, er større end margenerne og bidragene til misligholdelsesfonden indbetalt af det pågældende clearingmedlem og eventuelle andre beskyttelsesmekanismer, CCP'en kan anvende, før de øvrige clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden tages i anvendelse. På grund af denne risiko er tabsrisikoen i tilknytning til eksponeringer mod misligholdelsesfonde større end den, der forbindes med handelseksponeringer. Denne type eksponeringer bør derfor være omfattet af et højere kapitalgrundlagskrav.

(86) En CCP's »hypotetiske kapital« bør være en variabel, der er nødvendig for at bestemme kapitalgrundlagskravet for et clearingmedlems eksponeringer i tilknytning til dets bidrag til en CCP's misligholdelsesfond. Den bør ikke anses for at være noget andet. Særlig bør den ikke anses for at være den kapital, som den kompetente myndighed pålægger en CCP at have.

(87) Den ændrede behandling af modpartskreditrisiko og særlig indførelsen af højere kapitalgrundlagskrav for bilaterale derivatkontrakter for at afspejle den højere risiko, som sådanne kontrakter udgør for det finansielle system, udgør en integrerende del af Kommissionens indsats for at skabe effektive, sikre og sunde derivatmarkeder. Denne forordning supplerer derfor Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre¹⁴⁾.

(88) Kommissionen bør gennemgå de relevante undtagelser for store eksponeringer senest den 31. december 2015. Afhængigt af resultatet af denne gennemgang bør medlemsstaterne fortsat kunne træffe afgørelse om undtagelse af visse store eksponeringer fra disse regler i en tilstrækkelig lang overgangsperiode. På baggrund af det udførte arbejde i forbindelse med forberedelsen af og forhandlingerne om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store eksponeringer, tilsynsordninger og krisestyring¹⁵⁾ og under hensyntagen til den internationale udvikling og EU-udviklingen på dette område, bør Kommissionen undersøge, hvorvidt disse undtagelser fortsat bør anvendes skønsmæssigt eller mere generelt, og om, hvorvidt risiciene i forbindelse med disse eksponeringer imødegås med andre effektive midler, der er fastsat i denne forordning.

(89) For at sikre, at de kompetente myndigheders undtagelser for eksponeringer ikke bringer sammenhængen i de permanente ensartede bestemmelser i denne forordning i fare efter en overgangsperiode, bør de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger et resultat af ovennævnte undersøgelser, høre EBA om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt fortsat at gøre undtage visse eksponeringer.

(90) I årene op til finanskrisen opbyggede institutter en overdreven grad af eksponeringer i forhold til deres kapitalgrundlag (gearing). Under finanskrisen tvang tab og finansieringsproblemer institutter til at begrænse deres gearing væsentligt i løbet af kort tid. Dette forstærkede det nedadgående pres på prisen på aktiver og skabte yderligere tab for både institutter, hvilket igen førte til yderligere fald i værdien af deres kapitalgrundlag. Denne onde cirkel medførte i sidste ende, at der var færre kreditmuligheder til rådighed for realøkonomien, og at krisen blev længerevarende og mere alvorlig.

(91) Det er afgørende vigtigt med risikobaserede kapitalgrundlagskrav for at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til dækning af uventede tab. Krisen har imidlertid vist, at disse krav alene ikke er tilstrækkelige til at forhindre institutter i at påtage sig en overdreven og uholdbar gearingsrisiko.

(92) I september 2009 afgav G20-leaderne et løfte om, at der skulle udarbejdes internationale regler med henblik på at modvirke overdreven gearing. I den forbindelse støttede de indførelsen af en gearingsgrad som en supplerende foranstaltning til Basel II-regelsættet.

(93) I december 2010 offentliggjorde BCBS retningslinjer, hvori metoden til beregning af gearingsgraden er fastlagt. Heri er indeholdt bestemmelser om en observationsperiode fra den 1. januar 2013 til den 1. januar 2017, i hvilken gearingsgraden, dens komponenter og dens reaktion i forhold til det risikobaserede krav vil blive overvåget. På grundlag af resultaterne af observationsperioden har BCBS til hensigt at foretage eventuelt nødvendige endelige justeringer af definitionen og kalibreringen af gearingsgraden i første halvdel af 2017 med henblik på at gå over til et bindende krav den 1. januar 2018 på basis af en passende fornyet gennemgang og kalibrering. Ifølge BCBS' retningslinjer er gearingsgraden og dens komponenter desuden omfattet af oplysningspligt fra den 1. januar 2015.

(94) Gearingsgraden er et nyt værktøj for Unionen til regulering og tilsyn. I overensstemmelse med internationale aftaler bør den i første omgang indføres som et supplerende element, der kan anvendes på de enkelte institutter, når tilsynsmyndighederne ønsker det. Den rapporteringspligt, institutter er pålagt, skulle gøre det muligt at gennemføre en fornyet gennemgang og kalibrering med henblik på at gå over til et bindende tal for gearingsgraden i 2018.

(95) Ved gennemgangen af virkningen af gearingsgraden på forskellige forretningsmodeller bør der særlig tages hensyn til forretningsmodeller, der anses for at indebære en lav risiko, f.eks. lån mod pant i fast ejendom og specialfinansiering for regionale eller lokale myndigheder og offentlige enheder. På grundlag af de modtagne oplysninger og resultaterne af tilsynskontrollen i observationsperioden bør EBA i samarbejde med de kompetente myndigheder udarbejde en klassificering af forretningsmodeller og

risici. På grundlag af en passende analyse og under hensyntagen til historiske data eller stressscenarier i betragtning, bør det vurderes, hvilke niveauer af gearingsgrad der er tilstrækkelige til at sikre de respektive forretningsmodellers modstandsdygtighed, og hvorvidt disse niveauer af gearingsgrad bør opstilles som tærskler eller intervaller. Efter observationsperioden og kalibreringen af de respektive niveauer af gearingsgrad og på grundlag af vurderingen kan EBA offentliggøre en passende statistisk oversigt over gearingsgraden, bl.a. med gennemsnits- og standardafvigelser. Efter vedtagelsen af krav til gearingsgraden bør EBA offentliggøre en passende statistisk oversigt over gearingsgraden, bl.a. med gennemsnits- og standardafvigelser, i forhold til de identificerede kategorier af institutter.

(96) Institutter bør overvåge niveauet af og ændringerne i gearingsgrad samt gearingsrisikoen som led i processen til vurdering af den interne kapital. En sådan overvågning bør indgå i tilsynskontrolprocessen. De kompetente myndigheder bør navnlig efter ikrafttrædelsen af kravene til gearingsgraden overvåge udviklingen i forretningsmodellen og den tilsvarende risikoprofil for at sikre en ajourført og passende klassificering af institutter.

(97) Gode ledelsesstrukturer, gennemsigtighed og offentliggørelse er vigtige for forsvarlige aflønningspolitikker. For at markedet kan få tilstrækkelig indsigt i deres aflønningsstrukturer og de tilhørende risici, bør institutter offentliggøre detaljerede oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis og, af hensyn til fortroligheden, de samlede beløb for de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikoprofil. Disse oplysninger bør gøres tilgængelige for alle interessenter. Disse særlige krav bør ikke berøre mere generelle offentliggørelseskrav vedrørende aflønningspolitikker, der gælder horisontalt på tværs af sektorer. Desuden bør medlemsstaterne kunne kræve, at institutter giver mere detaljerede oplysninger om aflønning.

(98) Anerkendelse af et kreditvurderingsbureau som et eksternt kreditvurderingsinstitut (ECAI) bør ikke medføre øget afskærmning af et marked, som i forvejen domineres af tre store virksomheder. EBA og ESCB-centralbankerne bør, uden at gøre processen lettere eller slække på kravene, sørge for, at flere kreditvurderingsbureauer anerkendes som ECAI'er som en metode til at åbne markedet for andre virksomheder.

(99) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁷⁾ bør i alle enkeltheder finde anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.

(100) Institutter bør have en diversificeret buffer af likvide aktiver, som de kan anvende til at dække likviditetsbehov i tilfælde af kortvarig likviditetsstress. Da det ikke på forhånd er muligt at vide med sikkerhed, hvilke specifikke aktiver inden for hver aktivklasse der kan blive udsat for chok, er det hensigtsmæssigt at fremme en diversificeret likviditetsbuffer af høj kvalitet sammensat af forskellige aktivkategorier. En koncentration af aktiver og overdreven afhængighed af markedslikviditet skaber systemiske risici for den finansielle sektor og bør undgås. Der bør derfor tages hensyn til en bred vifte af kvalitetsaktiver i den indledende observationsperiode, som skal anvendes til udarbejdelse af en definition af likviditetsdækningskrav. Ved fastlæggelsen af en standarddefinition af likvide aktiver bør i det mindste statsobligationer og særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer handlet på gennemsigtige markeder med en løbende omsætning kunne forventes at blive betragtet som aktiver af særdeles høj likviditet og kreditkvalitet. Det vil også være hensigtsmæssigt, at aktiver omfattet af artikel 416, stk. 1, litra a)-c), uden begrænsning indgår i bufferen. Når institutter anvender likviditetsbeholdnin-

gen, bør de udarbejde en plan for at genopbygge deres beholdning af likvide aktiver, og de kompetente myndigheder bør sikre, at planen er tilstrækkelig og bliver gennemført.

(101) Beholdningen af likvide aktiver bør til enhver tid være til rådighed til at dække udgående likviditetsstrømme. Niveauet for behovet for likviditet i tilfælde af kortvarig likviditetsstress bør fastsættes på en standardiseret måde, så det sikres, at der findes en ensartet soliditetsstandard, og at konkurrencevilkårene er ens. Det bør sikres, at en sådan standardiseret fastsættelse ikke har utilsigtede konsekvenser for finansmarkederne, långivningen og den økonomiske vækst, også under hensyn til institutters forskellige forretnings- og investeringsmodeller og finansieringsmiljøerne i Unionen. Likviditetsdækningskravet bør derfor være omfattet af en observationsperiode. På grundlag af observationerne og støttet af rapporterne fra EBA bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt for rettidigt at indføre et detaljeret og harmoniseret likviditetsdækningskrav i Unionen. Med henblik på at sikre global harmonisering inden for regulering af likviditet bør enhver delegeret retsakt om indførelse af likviditetsdækningskravet indeholde et krav, der svarer til den likviditetsdækningsgrad, der er fastsat i de endelige internationale regler om måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisikoen fra BCBS, under hensyntagen til de særlige EU-forhold og nationale forhold.

(102) Med henblik herpå bør EBA i observationsperioden analysere og vurdere bl.a., om det er hensigtsmæssigt med en tærskel på 60 % for likvide aktiver på niveau 1, et loft på 75 % for indgående pengestrømme i forhold til udgående pengestrømme og en indfasning af et likviditetsdækningskrav på 60 % fra 1. januar 2015, der gradvist skal stige til 100 %. Ved vurderingen af og rapporteringen om standarddefinitioner af beholdningen af likvide aktiver bør EBA tage hensyn til BCBS' definition af likvide højkvalitetsaktiver som grundlag for sin analyse under hensyntagen til de særlige EU-forhold og nationale forhold. EBA bør identificere de valutaer, hvor institutterne, der er etablerede i Unionens, har et behov for likvide aktiver, der overstiger de disponible likvide aktiver i den pågældende valuta, men bør også hvert år undersøge, om der bør anvendes undtagelser, bl.a. dem, der er fastsat i denne forordning. Desuden bør EBA hvert år vurdere, om der bør fastsættes yderligere betingelser for anvendelse af sådanne undtagelser og undtagelser, der allerede er fastsat i denne forordning, af institutter, der er etablerede i Unionen, eller om de gældende betingelser bør revideres. EBA bør forelægge resultaterne af sin analyse i en årsrapport til Kommissionen.

(103) EBA bør med henblik på at øge effektiviteten og mindske den administrative byrde indføre en sammenhængende indberetningsordning på grundlag af harmoniserede standarder for de likviditetskrav, der bør finde anvendelse i hele Unionen. Med henblik herpå bør EBA udarbejde ensartede indberetningsformater og it-løsninger, der tager hensyn til bestemmelserne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU. Indtil datoen for anvendelsen af de fulde likviditetskrav bør institutter fortsat opfylde deres nationale indberetningskrav.

(104) EBA bør i samarbejde med ESRB udstikke retningslinjer om principperne for anvendelse af likvide aktiver i en stresssituation

(105) Man bør ikke gå ud fra, at institutter vil få likviditetsstøtte fra andre institutter tilhørende samme koncern, hvis de får vanskeligheder med at opfylde deres betalingsforpligtelser. De kompetente myndigheder bør dog under strenge betingelser og med særskilt samtykke fra alle de involverede kompetente myndigheder kunne dispensere fra anvendelsen af likviditetskravet på individuelle institutter og lade disse institutter være omfattet af et konsolideret krav, så institutterne kan styre deres likviditet centralt på koncern- eller koncerndelniveau.

(106) Hvis der ikke gives dispensation, bør likviditetsstrømme mellem to institutter, der tilhører samme koncern og er underlagt konsolideret tilsyn, når likviditetskravet bliver en bindende foranstaltning, på

samme måde kun indrømmes præferencesatser for ind- og udgående pengestrømme i de tilfælde, hvor alle de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger er på plads. En sådan særlig fortrinsbehandling bør defineres snævert og være knyttet til opfyldelse af en række strenge og objektive betingelser. Særbehandling af en given koncernintern pengestrøm bør opnås på grundlag af en metode med objektive kriterier og parametre, så der kan fastsættes specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme mellem instituttet og modparten. På grundlag af observationerne og støttet af rapporten fra EBA bør Kommissionen, hvis det er relevant og som en del af den delegerede retsakt, som den skal vedtage i henhold til nærværende forordning med henblik på at specificere likviditetsdækningskravet, have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte denne særlige koncerninterne behandling, metoden og de objektive kriterier, som de er knyttet til, samt fælles beslutningsregler for vurdering af disse kriterier.

(107) Obligationer, der udstedes af National Asset Management Agency (NAMA) i Irland, er af særlig betydning for genopretningen af den irske banksektor, og udstedelsen heraf er på forhånd blevet godkendt af medlemsstaterne og godkendt af Kommissionen som statsstøtte som en støtteforanstaltning, der indføres for at fjerne giftige aktiver fra visse kreditinstitutters balance. Udstedelsen af sådanne obligationer, som Kommissionen og ECB støtter som en overgangsforanstaltning, indgår som et integreret led i omstruktureringen af det irske banksystem. Sådanne obligationerne garanteres af den irske regering og anerkendes som sikkerhed af de pengepolitiske myndigheder. Kommissionen bør indføre specifikke mekanismer for anvendelse af overgangsbestemmelser for overdragelige aktiver, som er udstedt eller garanteret af enheder med EU-statsstøttegodkendelse, som en del af den delegerede retsakt, den skal vedtage i henhold til nærværende forordning med henblik på at specificere likviditetsdækningskravet. I den sammenhæng bør Kommissionen tage hensyn til, at institutter, der beregner likviditetsdækningskrav i overensstemmelse med denne forordning, bør have tilladelse til indtil december 2019 at medtage højt prioriterede NAMA-obligationer som aktiver af særdeles høj likviditets- og kreditkvalitet.

(108) Tilsvarende er udstedelse af obligationer fra det spanske porteføljeadministrationsselskab af særlig betydning for genopretningen af den spanske banksektor og støttes af Kommissionen og ECB som en overgangsforanstaltning, der indgår som en integrerende del af omstruktureringen af det spanske banksystem. Da deres udstedelse er fastlagt i det aftalememorandum om konditionalitet i finanssektoren, som Kommissionen og de spanske myndigheder undertegnede den 23. juli 2012, og da overdragelse af aktiver kræver Kommissionens godkendelse som en statsstøtteforanstaltning, der indføres for at fjerne værdiforringende aktiver fra visse kreditinstitutters balance, og i den udstrækning de garanteres af den spanske regering og anerkendes som sikkerhed af de pengepolitiske myndigheder, bør Kommissionen indføre specifikke mekanismer for anvendelse af overgangsbestemmelser for overdragelige aktiver, som er udstedt eller garanteret af enheder med EU-statsstøttegodkendelse som en del af den delegerede retsakt, den skal vedtage i henhold til nærværende forordning med henblik på at specificere likviditetsdækningskravet. I den sammenhæng bør Kommissionen tage hensyn til, at institutter, der beregner likviditetsdækningskravet i overensstemmelse med denne forordning, bør have tilladelse til indtil mindst december 2023 at medtage højt prioriterede obligationer fra det spanske porteføljeadministrationsselskab som aktiver af særdeles høj likviditets- og kreditkvalitet.

(109) På grundlag af de rapporter, som EBA skal forelægge, bør Kommissionen ved udarbejdelsen af den delegerede retsakt om likviditetskrav i henhold til artikel 460 desuden overveje, om højt prioriterede obligationer, der udstedes af juridiske enheder svarende til NAMA i Irland eller det spanske porteføljeadministrationsselskab, som er oprettet med samme formål og er af særlig betydning for genopretningen af banker i andre medlemsstater, skal indrømmes en sådan behandling, i den udstrækning de garanteres af den pågældende medlemsstats centralregering og anerkendes som sikkerhed af de pengepolitiske myndigheder.

(110) EBA bør ved udarbejdelsen af udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte metoder til måling af supplerende udgående pengestrømme, overveje en standardmetode, der tager hensyn til historiske data, som en sådan målemetode.

(111) Indtil en net stable funding ratio (NSFR) er indført som en bindende minimumsstandard, bør institutterne overholde en generel finansieringsforpligtelse. Den generelle finansieringsforpligtelse bør ikke et krav til ratio. Hvis der indtil indførelsen af NSFR indføres en stable funding ratio som en minimumsstandard ved en national bestemmelse, bør institutterne overholde denne minimumsstandard.

(112) Ud over hensynet til de kortfristede likviditetsbehov bør institutter også skabe finansieringsstrukturer, der er stabile på længere sigt. I december 2010 blev der i BCBS opnået enighed om, at net stable funding ratio (NSFR) skal sættes til en minimumsstandard senest den 1. januar 2018, og at BCBS vil indføre strenge rapporteringsprocedurer for at overvåge denne ratio i en overgangsperiode og fortsat vil holde øje med virkningerne af disse standarder på finansmarkederne, långivningen og den økonomiske vækst og om nødvendigt gribe ind over for utilsigtede konsekvenser. BCBS besluttede således, at NSFR vil være omfattet af en observationsperiode og en revisionsklausul. I den forbindelse bør EBA på grundlag af den i henhold til denne forordning krævede rapportering evaluere, hvordan et krav om stabil finansiering skal udformes. Med udgangspunkt i denne evaluering bør Kommissionen aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med egnede forslag til, hvordan et sådant krav kan indføres senest i 2018.

(113) Svagheder i ledelsen i en række institutter har været en medvirkende årsag til overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren, som har resulteret i flere institutters konkurs og systemiske problemer.

(114) For at lette overvågningen af institutternes praksis for selskabsledelse og forbedre markedsdisciplinen bør institutter offentliggøre oplysninger om deres ledelsessystemer. Deres ledelsesorganer bør godkende og offentliggøre en erklæring, hvoraf det over for offentligheden bekræftes, at disse systemer er tilstrækkelige og effektive.

(115) For at tage højde for den forskelligartede karakter af forretningsmodellerne for institutter på det indre marked bør visse langsigtede strukturelle krav såsom NSFR og gearingsgraden underkastes en nøje vurdering med henblik på at fremme en bred vifte af solide bankstrukturer, som har været og bør fortsætte med at være til gavn for Unionens økonomi.

(116) Et løbende udbud af finansielle tjenesteydelser til private og virksomheder forudsætter en stabil finansieringsstruktur. De langsigtede finansieringsstrømme i de bankbaserede finansielle systemer i mange medlemsstater kan generelt være af en anden beskaffenhed end dem, der findes på andre internationale markeder. Hertil kommer, at der i medlemsstaterne kan have udviklet sig særlige finansieringsstrukturer med henblik på at tilvejebringe stabil finansiering af langfristede investeringer, herunder decentrale bankstrukturer til formidling af likviditet eller specialiserede realkreditværdipapirer, der handles på meget likvide markeder og er et eftertragtet langsigtet investeringsobjekt. Disse strukturelle faktorer bør overvejes nøje. Det er med henblik herpå afgørende, at EBA og ESRB, når de internationale standarder er færdiggjort, på grundlag af de i henhold til denne forordning krævede indberetninger vurderer, hvordan et krav om stabil finansiering bør udformes, under fuld hensyntagen til de forskelligartede finansieringsstrukturer på bankmarkedet i Unionen.

(117) For at sikre en gradvis konvergens mellem kapitalgrundlaget og de justeringer, der anvendes på definitionen af kapitalgrundlag i Unionen og på definitionen af kapitalgrundlag som fastlagt i denne forordning i en overgangsperiode, bør indfasningen af denne forordnings kapitalgrundlagskrav ske gradvist. Det er af afgørende betydning at sikre, at denne indfasning er i overensstemmelse med de forbedringer, som medlemsstaterne senest har foretaget af det krævede kapitalgrundlagsniveau og af

definition af kapitalgrundlaget i medlemsstaterne. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder i overgangsperioden inden for fastsatte nedre og øvre grænser bestemme, hvor hurtigt det krævede kapitalgrundlagsniveau og de justeringer, der er fastlagt i denne forordning, skal indføres.

(118) For at muliggøre en smidig overgang fra de indbyrdes afvigende forsigtighedsjusteringer, der i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne, til det sæt forsigtighedsjusteringer, der er fastlagt i denne forordning, bør de kompetente myndigheder i en overgangsperiode kunne fortsætte med at kræve, at institutter i begrænset omfang foretager forsigtighedsjusteringer, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning.

(119) For at sikre, at institutter har tilstrækkelig tid til at opfylde de nye krævede niveauer for og definitioner af kapitalgrundlaget, bør en række kapitalinstrumenter, der ikke opfylder definitionen af kapitalgrundlaget som fastsat i denne forordning, udfases mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2021. Desuden bør visse instrumenter indskudt af centralregeringer kunne medregnes fuldt ud som kapitalgrundlag i en begrænset periode. Endvidere bør overkurs ved emission i forbindelse med poster, der blev betragtet som kapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF, under visse omstændigheder betragtes som egentlig kernekapital.

(120) For at sikre gradvis konvergens hen imod ensartede regler for institutternes pligt til at forsyne markedsdeltagerne med nøjagtige og omfattende oplysninger om institutternes risikoprofil bør kravene om oplysningspligt indføres gradvis.

(121) For at tage højde for markedsudviklingen og erfaringerne med anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen skulle forelægge Europa-Parlamentet og Rådet rapporter, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, når det er hensigtsmæssigt, om den mulige virkning af kapitalkrav på de økonomiske konjunkturer, minimumskravene til kapitalgrundlaget i relation til eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, store eksponeringer, likviditetskrav, gearing, eksponeringer mod overført kreditrisiko, modpartskreditrisiko og den oprindelige risikos metode, detailksponeringer, om definitionen af justeret kapitalgrundlag og anvendelsesniveauet for denne forordning.

(122) Hovedformålet med de lovgivningsmæssige rammer for kreditinstitutter bør være at sikre vitale tjenesteydelser til realøkonomien og samtidig begrænse risikoen for moralsk hazard. En strukturel adskillelse af detail- og investeringsbankdriften inden for en bankkoncern kan være et afgørende værktøj til at nå dette mål. Ingen bestemmelser i det gældende regelsæt bør derfor være til hinder for indførelse af foranstaltninger til gennemførelse af en sådan adskillelse. Kommissionen bør analysere problemet med strukturel adskillelse i Unionen og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapportledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

(123) Med henblik på at beskytte indskydere og bevare den finansielle stabilitet bør medlemsstaterne også kunne vedtage strukturforanstaltninger, der kræver, at kreditinstitutter, som har tilladelse i den pågældende medlemsstat, reducerer deres eksponeringer mod forskellige juridiske enheder afhængigt af deres aktiviteter, uanset hvor disse aktiviteter udføres. Fordi sådanne foranstaltninger kunne have en negativ indvirkning ved at fragmentere det indre marked, bør de dog kun godkendes på strenge betingelser, indtil en kommende retsakt, der udtrykkeligt harmoniserer sådanne foranstaltninger, træder i kraft.

(124) For nærmere at fastlægge kravene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF vedrørende tekniske tilpasninger af denne forordning med henblik på at præcisere definitionerne, sikre ensartet anvendelse af denne forordning eller for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse terminologien og definitionerne til efterfølgende relevante retsakter, at tilpasse bestemmelserne i denne forordning vedrørende kapitalgrundlaget for at afspejle udviklingen inden for regnskabsstandards eller EU-retten eller med hensyn

til konvergens i tilsynspraksis, at udvide listen over eksponeringsklasser med henblik på standardmetoden eller IRB-metoden for tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse visse beløb, der er relevante for disse eksponeringsklasser, for at tage hensyn til virkningen af inflation, at tilpasse listen over og klassificeringen af ikkebalanceførte poster og at tilpasse specifikke bestemmelser og tekniske kriterier vedrørende behandling af modpartskreditrisici, standardmetoden og IRB-metoden, kreditrisikoreduktion, securitisering, operationelle risici, markedsrisiko, likviditet, gearing og oplysningspligt for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller inden for regnskabsstandarder eller EU-retten eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis og risikomåling og til resultatet af overvejelserne af forskellige spørgsmål, der er omfattet af direktiv 2004/39/EF.

(125) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør også delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår indførelse af en midlertidig nedsættelse af kapitalgrundlaget eller risikovægte fastsat i denne forordning for at tage hensyn til særlige forhold, at tydeliggøre undtagelsen af visse eksponeringer fra bestemmelser i denne forordning om store eksponeringer, at fastsætte beløb, der er relevante ved beregning af kapitalkravene vedrørende handelsbeholdningen, for at tage hensyn til den økonomiske og monetære udvikling, at tilpasse kategorierne af investeringsselskaber, der er berettiget til visse undtagelser fra kapitalgrundlaget, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tydeliggøre kravet om, at investeringsselskaber skal have et kapitalgrundlag svarende til en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, for at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning, at bestemme de kapitalgrundlagsposter, i hvilke der bør foretages fradrag af et instituts besiddelser af instrumenter i relevante enheder, at indføre yderligere overgangsbestemmelser vedrørende behandlingen af aktuarmæssige gevinster og tab ved målingen af institutters forpligtelser i forbindelse med ydelsesbaserede pensionsordninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(126) I overensstemmelse med erklæring nr. 39 om artikel 290 i TEUF bør Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.

(127) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre harmonisering, ensartede betingelser og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA har højt specialiseret ekspertise, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade EBA få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politisk beslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen. EBA bør sikre effektive forvaltnings- og indberetningsprocedurer i forbindelse med udarbejdelsen af tekniske standarder. Indberetningsformaterne bør stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

(128) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder vedrørende gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter, visse kapitalgrundlagsinstrumenter, forsigtighedsjusteringer, fradrag i kapitalgrundlag, supplerende kapitalgrundlagsinstrumenter, minoritetsinteresser, accessorisk bankvirksomhed, behandling af kreditrisikojustering, sandsynlighed for misligholdelse, tab givet misligholdelse, metoder for risikovægtning af aktiver, konvergens med hensyn til tilsynspraksis, likviditet og overgangsordninger for kapitalgrundlag, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder og krav kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et passende forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed.

(129) Gennemførelsen af visse delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, såsom en delegeret retsakt om likviditetsdækningskravet, kan potentielt få en kraftig indvirkning på de institutter, der er underkastet tilsyn, og realøkonomien. Kommissionen bør sørge for, at Europa-Parlamentet og Rådet altid bliver informeret om den relevante udvikling på internationalt plan og Kommissionens aktuelle overvejelser, allerede inden delegerede retsakter offentliggøres.

(130) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, for så vidt angår konsolidering, fælles afgørelser, rapportering, oplysningspligt, eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom, risikovurdering, metoder for risikovægtning af aktiver, risikovægte for og specificering af visse eksponeringer, behandling af optioner og warrants, positioner i aktieinstrumenter og udenlandsk valuta, anvendelse af interne modeller, gearing og ikkebalanceførte poster ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(131) Under hensyn til detaljerne omkring og antallet af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der skal vedtages i henhold til denne forordning, bør den periode, hvori Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard, når Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, der er den samme som det udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som EBA har forelagt, når det er passende yderligere forlænges med én måned. Desuden bør Kommissionen sigte mod at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i god tid, så Europa-Parlamentet og Rådet kan foretage en fuld kontrol under hensyntagen til mængden og kompleksiteten af de reguleringsmæssige tekniske standarder og de nærmere bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forretningsordener, deres arbejdsprogram og sammensætning.

(132) For at sikre en høj grad af retssikkerhed bør EBA indlede høringer om de udkast til tekniske standarder, der er omhandlet i denne forordning. EBA og Kommissionen bør desuden snarest muligt påbegynde udarbejdelsen af de rapporter om likviditetskrav og gearing, der er omhandlet i denne forordning.

(133) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁸⁾.

(134) I overensstemmelse med artikel 345 i TEUF, ifølge hvilken de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne ikke berøres af traktaterne, er denne forordning hverken til fordel eller ulempe for eller diskriminerer mod de forskellige typer af ejerskab, der falder ind under dens anvendelsesområde.

(135) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og har afgivet en udtalelse¹⁹⁾.

(136) Forordning (EU) nr. 648/2012 bør ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om generelle tilsynsmæssige krav, som alle institutter, der er underkastet tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, skal opfylde på følgende områder:

- a) kapitalgrundlagskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og afviklingsrisiko
- b) krav, som begrænser store eksponeringer
- c) efter at den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 460 er trådt i kraft: likviditetskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af likviditetsrisiko
- d) indberetningskrav i forbindelse med litra a), b) og c) og gearing
- e) offentliggørelseskrav.

Denne forordning indeholder ikke bestemmelser om offentliggørelseskrav for kompetente myndigheder i forbindelse med regulering af og tilsyn med institutter som omhandlet i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2

Tilsynsbeføjelser

For at kunne overholde bestemmelserne i denne forordning udøver de kompetente myndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 3

Institutters anvendelse af strengere krav

Institutter kan uanset denne forordning have et kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer samt træffe foranstaltninger, som opfylder strengere krav end dem, der er foreskrevet i denne forordning.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »kreditinstitut«: en virksomhed, hvis aktivitet består i fra offentligheden at tage imod indskud eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning
- 2) »investeringselskab«: en person som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, som er omfattet af kravene i nævnte direktiv, undtagen:
 - a) kreditinstitutter
 - b) lokale firmaer
 - c) selskaber, som ikke har tilladelse til at yde den accessoriske tjenesteydelse, der er omhandlet i bilag I, afsnit B, punkt 1, til direktiv 2004/39/EF, som kun yder en eller flere af de investerings-services og -aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, afsnit A, punkt 1, 2, 4 og 5, til nævnte direktiv, og som ikke har tilladelse til at opbevare penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt må komme i gældsforhold til deres kunder
- 3) »institut«: et kreditinstitut eller et investeringselskab
- 4) »lokalt firma«: et firma, som handler for egen regning på markederne for finansielle futures eller optioner eller andre derivater og på spotmarkederne med det ene formål at afdække positionerne på derivatmarkederne, eller som handler på vegne af andre medlemmer på disse markeder, og som garanteres af clearingmedlemmer på samme markeder, og hvor ansvaret for opfyldelsen af de kontrakter, som et sådant firma har indgået, påhviler clearingmedlemmer på samme markeder

- 5) »forsikringsselskab«: et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)²⁰⁾
- 6) »genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- 7) »kollektiv investeringsordning« eller »CIU«: et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)²¹⁾, herunder, medmindre andet er bestemt, enheder i tredjelande, der udøver lignende aktiviteter, som er underkastet tilsyn i henhold til EU-retten eller lovgivningen i et tredjeland, som anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen, en AIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde²²⁾ eller en ikke-EU-AIF som defineret i nævnte direktivs artikel 4, stk. 1, litra aa)
- 8) »offentlig enhed«: et ikkekommercielt administrativt organ, der er ansvarlig over for centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, eller myndigheder, som har samme ansvar som regionale og lokale myndigheder, eller en ikkekommerciel virksomhed, der ejes eller oprettes og støttes af centralregeringer, eller regionale eller lokale myndigheder og har særlige garantiordninger, og kan omfatte lovregulerede selvstyrende organer under offentligt tilsyn
- 9) »ledelsesorgan«: et ledelsesorgan som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2013/36/EU
- 10) »den daglige ledelse«: den daglige ledelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU]
- 11) »systemisk risiko«: systemisk risiko som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 10), i direktiv 2013/36/EU
- 12) »modelrisiko«: modelrisiko som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 11), i direktiv 2013/36/EU
- 13) »eksponeringsleverende institut«: en enhed, der
 - a) selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte en securitisering af risikoen, eller
 - b) overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem
- 14) »organiserende institut«: et andet institut end det eksponeringsleverende, der etablerer og forvalter et program for kortfristede gældsbreve (commercial papers) med sikkerhed i aktiver eller en anden securitiseringsordning, hvor der opkøbes eksponeringer fra tredjemand
- 15) »moderselskab«:
 - a) et moderselskab som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
 - b) med henblik på afsnit VII, afdeling II, kapitel 3 og 4, og afsnit VIII i direktiv 2013/36/EU og femte del i denne forordning et moderselskab i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der faktisk udøver bestemmende indflydelse over en anden virksomhed
- 16) »datterselskab«:
 - a) et datterselskab som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
 - b) et datterselskab som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF og enhver virksomhed, over hvilken et moderselskab faktisk udøver bestemmende indflydelse.
 - b) Datterselskaber af datterselskaber anses også for at være datterselskaber af den virksomhed, som er det oprindelige moderselskab
- 17) »filial«: en afdeling, som udgør en retligt afhængig del af et institut, og som direkte foretager alle eller nogle af de transaktioner, der er forbundet med virksomheden som institut

- 18) »accessorisk servicevirksomhed«: en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af databehandlingsydelser eller en lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere institutters hovedaktivitet
- 19) »porteføljeadministrationsselskab«: et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2002/87/EF og en FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b) i direktiv 2011/61/EU, herunder, medmindre andet er bestemt, enheder i tredjelande, der udøver lignende aktiviteter, som er underkastet lovgivningen i et tredjeland, der anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen
- 20) »finansielt holdingselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er institutter eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et er et institut, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab
- 21) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF
- 22) »blandet holdingselskab«: et moderselskab, der ikke er et finansielt holdingselskab eller et institut eller et blandet finansielt holdingselskab, i hvis datterselskaber der indgår mindst ét institut
- 23) »tredjelandsforsikringsselskab«: et tredjelandsforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 3), i direktiv 2009/138/EF
- 24) »tredjelandsgenforsikringsselskab«: et tredjelandsgenforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 6), i direktiv 2009/138/EF
- 25) »anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland«: et selskab, der opfylder følgende betingelser:
 - a) hvis det var etableret i Unionen, ville det være omfattet af definitionen af et investeringsselskab
 - b) det er godkendt i et tredjeland
 - c) det er underlagt og overholder regler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i denne forordning eller i direktiv 2013/36/EU
- 26) »finansieringsinstitut«: en virksomhed, som ikke er et institut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, herunder et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et betalingsinstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked²³⁾ og et porteføljeadministrationsselskab, men ikke forsikringsholdingselskaber eller blandede forsikringsholdingselskaber, som defineret i artikel 212, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/138/EF
- 27) »enhed i den finansielle sektor«:
 - a) et institut
 - b) et finansieringsinstitut
 - c) en accessorisk servicevirksomhed, der indgår i et instituts konsoliderede finansielle situation
 - d) et forsikringsselskab
 - e) et tredjelandsforsikringsselskab
 - f) et genforsikringsselskab
 - g) et tredjelandsgenforsikringsselskab
 - h) et forsikringsholdingselskab
 - i) et blandet holdingselskab
 - j) et blandet forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/138/EF
 - k) en virksomhed, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv
 - l) en tredjelandsvirksomhed, hvis hovedvirksomhed svarer til virksomheden i en af enhederne i litra a)-k)
- 28) »moderinstitut i en medlemsstat«: et institut i en medlemsstat, der som datterselskab har et institut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant institut eller finansieringsin-

stitut, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

- 29) »moderinstitut i Unionen«: et moderinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 30) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 31) »finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 32) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 33) »blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 34) »central modpart« eller »CCP«: en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 35) »kapitalinteresse«: kapitalinteresse som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer²⁴⁾ eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller derover af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed
- 36) »kvalificeret andel«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve betydelig indflydelse på driften af den pågældende virksomhed
- 37) »kontrol«: den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed, jf. artikel 1 direktiv 83/349/EØF eller de regnskabsstandarde, som et institut er underlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller en tilsvarende forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed
- 38) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden på en af følgende måder:
 - a) kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol
 - b) kontrol
 - c) begge eller alle er varigt knyttet til den samme tredjemand gennem kontrol
- 39) »gruppe af indbyrdes forbundne kunder«:
 - a) to eller flere fysiske eller juridiske personer, der - medmindre andet fremgår - udgør en enkelt risiko, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre
 - b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingenUanset litra a) og b), hvis en centralregering udøver direkte kontrol med eller står i direkte indbyrdes forbindelse med mere end én fysisk eller juridisk person, kan gruppen bestående af centralregeringen

og alle de fysiske eller juridiske personer, som centralregeringen udøver direkte eller indirekte kontrol med i henhold til litra a), eller som står i indbyrdes forbindelse med den i henhold til litra b), betragtes som ikke udgørende en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. Eksistensen af en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der udgøres af centralregeringen og andre fysiske eller juridiske personer, kan i stedet vurderes særskilt for hver af de personer, som den udøver direkte kontrol med i henhold til litra a), eller som står i direkte indbyrdes forbindelse med den i henhold til litra b), og alle de fysiske og juridiske personer, som den pågældende person udøver kontrol med i henhold til litra a), eller som står i indbyrdes forbindelse med den pågældende person i henhold til litra b), herunder centralregeringen; det samme gælder for regionale eller lokale myndigheder, som artikel 115, stk. 2, finder anvendelse på

- 42) »kompetent myndighed«: en offentlig myndighed eller et offentligt organ, som er officielt anerkendt i henhold til national lovgivning, og som i henhold til national lovgivning er bemyndiget til at føre tilsyn med institutter som led i tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat
- 43) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: en kompetent myndighed med ansvar for gennemførelse af konsolideret tilsyn med moderinstitutter i Unionen og institutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen
- 44) »tilladelse«: en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at drive virksomhed
- 45) »hjemland«: den medlemsstat, hvor et institut er blevet meddelt tilladelse
- 46) »værtsland«: den medlemsstat, hvor et institut har en filial eller leverer tjenesteydelser
- 47) »ESCB-centralbanker«: de nationale centralbanker, der er medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og Den Europæiske Centralbank (ECB)
- 48) »centralbanker«: ESCB-centralbanker og centralbanker i tredjelande
- 49) »konsolideret situation«: den situation, der følger af anvendelsen af bestemmelserne i denne forordnings første del, afsnit II, kapitel 2, på et institut, som om dette institut sammen med en eller flere andre enheder udgjorde et enkelt institut
- 50) »konsolideret niveau«: på basis af den konsoliderede situation
- 51) »delkonsolideret niveau«: på basis af den konsoliderede situation for moderinstituttet, det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, undtagen en undergruppe af enheder, eller på basis af den konsoliderede situation for et moderinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der ikke er det øverste moderinstitut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab
- 52) »finansielle instrumenter«:
 - a) en kontrakt, hvorved der oprettes et finansielt aktiv hos den ene part og en finansiell forpligtelse eller et egenkapitalinstrument hos den anden part
 - b) et instrument, som er nævnt i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF
 - c) et afledt finansielt instrument
 - d) et primært finansielt instrument
 - e) et kontantinstrument.

De instrumenter, der er anført i litra a), b) og c), er kun finansielle instrumenter, hvis deres værdi er afledt af prisen for et underliggende finansielt instrument eller et andet underliggende aktiv, en sats eller et indeks
- 53) »startkapital«: størrelsen og arten af det kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 2013/36/EU for kreditinstitutter og i afsnit IV i nævnte direktiv for så vidt angår investeringsselskaber
- 54) »operationel risiko«: risiko for tab som følge af mangelfulde eller svigtende interne procedurer, menneskelige fejl og systemfejl eller som følge af eksterne hændelser, inklusive juridiske risici

- 55) »udvandringsrisiko«: risikoen for, at en fordring mindskes gennem kontantlån eller andre typer lån til låntager
- 56) »sandsynlighed for misligholdelse« eller »PD«: sandsynligheden for, at en modpart over et tidsrum på et år misligholder sine forpligtelser
- 57) »tab givet misligholdelse« eller »LGD«: tabet ved en eksponering som følge af modpartens misligholdelse i forhold til det udestående tilgodehavende ved misligholdelsen
- 58) »konverteringsfaktor«: forholdet mellem det ikkeudnyttede engagement på det aktuelle tidspunkt, som der kan blive trukket på, og som derfor ville blive et udestående tilgodehavende i tilfælde af misligholdelse, og det ikkeudnyttede engagement på det aktuelle tidspunkt, idet størrelsen af engagementet bestemmes ud fra den meddelte grænse, medmindre den ikkemeddelte grænse er højere
- 59) »kreditrisikoreduktion«: en teknik, et institut anvender for at mindske kreditrisikoen ved en eller flere af sine eksponeringer
- 60) »finansieret kreditrisikoafdækning«: en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på instituttets ret til – i tilfælde af modpartens misligholdelse, eller hvis en af de øvrige nærmere angivne kredithændelser, der vedrører modparten, indtræffer – at realisere eller overføre eller erhverve eller tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske eksponeringens størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem eksponeringens størrelse og størrelsen af fordringen på instituttet
- 61) »ufinansieret kreditrisikoafdækning«: en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering skyldes tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagers misligholdelse eller andre nærmere angivne kredithændelser
- 62) »kontantlignende instrument«: et indskudsbevis, en obligation, herunder en dækket obligation eller ethvert andet ikkeefterstillet instrument, der er udstedt af et institut, og for hvilket instituttet allerede har modtaget fuld betaling, og som tilbagebetales uden betingelser af instituttet til dets nominelle værdi
- 63) »securitisering«: en transaktion eller ordning, hvorved kreditrisikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer opdeles i trancher og er karakteriseret ved følgende:
 - a) Betalingerne i forbindelse med transaktionen eller ordningen afhænger af udviklingen i eksponeringen eller puljen af eksponeringer.
 - b) Rangordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid.
- 62) »securitiseringsposition«: en eksponering mod en securitisering
- 63) »resecuritisering«: en securitisering, hvor risikoen i forbindelse med en underliggende pulje af eksponeringer er opdelt i trancher, og hvor mindst en af de underliggende eksponeringer er en securitiseringsposition
- 64) »resecuritiseringsposition«: eksponering mod en resecuritisering
- 65) »kreditforbedring«: et ved aftale indgået arrangement, hvorved en positions kreditkvalitet i forbindelse med en securitisering forbedres i forhold til, hvad den ville have været, hvis der ikke var sket en kreditforbedring, herunder forbedringer via flere lavere rangerende trancher i forbindelse med securitisering eller andre typer kreditrisikoafdækning
- 66) »securitiseringsenhed med særligt formål« eller »SSPE«: et administrationsselskab eller en anden enhed end et institut, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitiseringer, og hvis aktiviteter er begrænset til dette formål, hvis struktur er udformet med henblik på at adskille SSPE'ens forpligtelser fra det eksponeringsleverende instituts, og i hvilket indehaverne af retten til securitiseringsenheden har ubegrænset ret til at pantsætte eller sælge de hermed forbundne rettigheder
- 67) »tranche«: et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved en eksponering eller en række eksponeringer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end

en position af samme størrelse i hvert af de andre sådanne segmenter, idet der ikke tages hensyn til den kreditrisikoafdækning, som tredjemand direkte giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter

- 68) »opgørelse til markedsværdi«: værdiansættelse af positionerne til lettilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder, herunder vekselkurser, skærmskurser eller noteringer fra flere uafhængige og velrenommerede mæglere
- 69) »opgørelse til modelværdi«: en værdiansættelse, som skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et eller flere markedsinput
- 70) »uafhængig kurskontrol«: en proces, hvorved markedskurser eller modelværdier regelmæssigt kontrolleres for nøjagtighed og uafhængighed
- 71) »justeret kapitalgrundlag«: summen af følgende:
 - a) kernekapital som omhandlet i artikel 25
 - b) supplerende kapital som omhandlet i artikel 71, der udgør højst en tredjedel af kernekapitalen
- 72) »anerkendte børser«: en børs, der opfylder alle følgende betingelser:
 - a) Den er et reguleret marked.
 - b) Den har en clearingordning, hvorved der til de i bilag II nævnte kontrakter stilles daglige margaenkrav, som efter de kompetente myndigheders opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse
- 73) »skønsmæssige pensionsydelseer«: forhøjede pensionsydelseer, som et institut på grundlag af skøn tildeler en medarbejder som en del af dennes variable lønpakke, og som ikke omfatter opsparede ydelseer, som en medarbejder er blevet tildelt i henhold til virksomhedens pensionsordning
- 74) »belåningsværdi«: en fast ejendoms værdi som fastsat gennem en forsigtig vurdering af de fremtidige salgsmuligheder under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforhold, ejendommens nuværende brug og alternative anvendelsesmuligheder
- 75) »beboelsesejendom«: en ejendom, der er beboet af ejeren eller lejerer af ejendommen. Beboelsesejendomme omfatter retten til at bebo en lejlighed i en andelsboligforening beliggende i Sverige
- 76) »markedsværdi«: for fast ejendom det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag med forsigtighed og uden at være under tvang
- 77) »gældende regnskabsregler«: de regnskabsstandarder, som instituttet er omfattet af i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002 eller direktiv 86/635/EØF
- 78) »etårig misligholdelsesfrekvens«: forholdet mellem antallet af misligholdelseer i en periode, som begynder et år før en dato T, og antallet af låntagere, der er klassificeret i denne risikogruppe eller pulje et år forud for denne dato
- 79) »spekulativ finansiering af fast ejendom«: lån til erhvervelse af eller byggemodning af eller opførelse på jord i forbindelse med fast ejendom eller af og i forbindelse med sådan ejendom med henblik på videresalg med fortjeneste
- 80) »handelsfinansiering«: finansiering, herunder garantier, i tilknytning til udveksling af varer og tjenesteydelseer ved hjælp af finansielle produkter med fast kortfristet løbetid, normalt på under et år uden automatisk fornyelse
- 81) »offentligt støttet eksportkredit«: lån eller kreditter til finansiering af eksport af varer og tjenesteydelseer, for hvilke et officielt eksportkreditagentur stiller garanti eller yder forsikring eller direkte finansiering
- 82) »genkøbsaftale« og »omvendt genkøbsaftale«: en aftale, hvorefter et institut eller dets modpart overdrager værdipapirer eller råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende:
 - a) værdipapirer eller råvarer, når garantien gives af en anerkendt børs, der er indehaver af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at

overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir eller en bestemt råvare til mere end en modpart ad gangen og samtidig forpligter sig til at tilbagekøbe dem

- b) andre værdipapirer eller råvarer af samme type til en nærmere angiven pris på et senere tidspunkt, der er eller bliver nærmere angivet af overdrageren, idet der er tale om en genkøbsaftale for det institut, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en omvendt genkøbsaftale for det institut, der køber dem
- 83) »genkøbstransaktion«: enhver transaktion, der er omfattet af en genkøbsaftale eller en omvendt genkøbsaftale
- 83) (84) »simpel genkøbsaftale«: en genkøbstransaktion af et enkelt aktivt eller lignende ikkekomplekst aktiv i modsætning til en kurv af aktiver
- 85) »positioner, der besiddes med handelshensigt«:
 - a) positioner i finansielle instrumenter, som et institut indehaver for egen regning, og positioner baseret på kundebetjening og opgørelse til markedsværdi
 - b) positioner, som indehaves med henblik på videresalg på kort sigt
 - c) positioner, som besiddes med henblik på at få fordel af faktiske eller forventede kortsigtede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- eller renteændringer
- 86) »handelsbeholdning«: alle positioner i finansielle instrumenter og råvarer, som instituttet besidder med henblik på videresalg eller for at afdække andre positioner, der besiddes med henblik på videresalg
- 87) »multilateral handelsfacilitet«: en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF
- 88) »kvalificerende central modpart«: en central modpart, der enten er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 45 i nævnte forordning
- 89) »misligholdelsesfond«: en fond oprettet af en central modpart i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) nr. 648/2012 og anvendt i overensstemmelse med artikel 45 i nævnte forordning
- 90) »indbetalt bidrag til en CCP's misligholdelsesfond«: et bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, som et institut har indbetalt
- 91) »handelseksponering«: et clearingmedlems eller en kundes nuværende eksponering, herunder den variationsmargin, som clearingmedlemmet har til gode, men endnu ikke har modtaget, og enhver potentiel fremtidig eksponering mod en CCP som følge af kontrakter og transaktioner som anført i artikel 301, stk. 1, litra a)-e), samt initialmargenen
- 92) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, nr. 14) i direktiv 2004/39/EF
- 93) »gearing«: den relative størrelse af et instituts aktiver, ikkebalanceførte forpligtelser og eventualforpligtelser, der betales eller stilles som sikkerhed, herunder forpligtelser i forbindelse med modtagne midler, indgåede forpligtelser, derivater eller genkøbsaftaler, men ikke forpligtelser, som kun kan opfyldes ved likvidation af et institut, sammenlignet med instituttets kapitalgrundlag
- 94) »risiko for overdreven gearing«: risiko som resultat af et instituts sårbarhed som følge af gearing eller mulig gearing, som kan kræve uforudsete korrigerende foranstaltninger i dets forretningsplan, herunder nødsalg af aktiver, som vil kunne medføre tab eller justeringer i værdien af dets resterende aktiver
- 95) »kreditrisikojustering«: størrelsen af specifikke og generelle hensættelser til dækning af tab på udlån for kreditrisici, som er anerkendt i instituttets årsregnskab i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler
- 96) »intern afdækning«: en position, der i væsentlig udstrækning dækker komponentrisikoelementerne mellem én eller flere positioner i og uden for handelsbeholdningen
- 97) »referenceforpligtelse«: en forpligtelse, der anvendes til at bestemme et kreditderivats kontante afregningsværdi

- 98) »eksternt kreditvurderingsinstitut« eller »ECAI«: et kreditvurderingsbureau, som er registreret eller godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer²⁵⁾, eller en centralbank, som udsteder kreditvurderinger, der er undtaget fra anvendelsen af forordning (EF) nr. 1060/2009
- 99) »Udpeget ECAI« betyder et ECAI, der er udpeget af et institut
- 100) »akkumuleret anden totalindkomst«: det samme som i international regnskabsstandard (IAS) 1, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002
- 101) »kernekapital«: kernekapital som defineret i artikel 88 i direktiv 2009/138/EF
- 102) »kernekapitalposter i forsikringsselskaber«: kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 1-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i nævnte direktiv
- 103) »hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber«: kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 1-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i nævnte direktiv, og indregningen af disse poster er begrænset af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til nævnte direktivs artikel 99
- 104) »supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber«: kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 2-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, i nævnte direktiv
- 105) »resterende supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber«: kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 3-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 3, i nævnte direktiv
- 106) »udskudte skatteaktiver«: den samme som i de gældende regnskabsregler
- 107) »udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet«: udskudte skatteaktiver, hvis fremtidige værdi kun kan realiseres, såfremt instituttet genererer skatemæssigt overskud i fremtiden
- 108) »udskudte skatteforpligtelser«: det samme som i de gældende regnskabsregler
- 109) »aktiver i ydelsesbaseret pensionskasse«: aktiver i en ydelsesbaseret pensionskasse eller ordning opgjort efter fradrag af samme pensionskasses eller -ordnings forpligtelser
- 110) »udlodninger«: udbetaling af udbytte eller rente under enhver form
- 111) »finansiel virksomhed«: det samme som i artikel 13, nr. 25), litra b) og d), i direktiv 2009/138/EF
- 112) »midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici«: det samme som i artikel 38 i direktiv 86/635/EØF
- 113) »goodwill«: det samme som i de gældende regnskabsregler
- 114) »indirekte besiddelse«: enhver eksponering mod en mellemliggende enhed, der er eksponeret mod kapitalinstrumenter udstedt af en enhed i den finansielle sektor, hvor en eventuel permanent nedskrivning af de kapitalinstrumenter, der er udstedt af enheden i den finansielle sektor, ville påføre instituttet et tab, der ikke ville være væsentligt forskelligt fra det tab, som instituttet ville lide i tilfælde af en direkte besiddelse af de kapitalinstrumenter, som er udstedt af enheden i den finansielle sektor
- 115) »immaterielle aktiver«: det samme som i de gældende regnskabsregler, og de omfatter goodwill
- 116) »andre kapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, som er udstedt af enheder i den finansielle sektor, og som ikke kan klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter, kernekapitalposter i forsikringsselskaber, hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber, supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber eller resterende supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber
- 117) »andre reserver«: reserver, jf. de gældende regnskabsregler, som skal oplyses i henhold til den gældende regnskabsstandard med fradrag af de beløb, der allerede indgår i akkumuleret anden totalindkomst eller overført resultat
- 118) »kapitalgrundlag«: summen af kernekapital og supplerende kapital

- 119) »kapitalgrundlagsinstrumenter«: kapitalinstrumenter, som udstedes af instituttet, og som kan klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter
- 120) »minoritetsinteresse«: den egentlige kernekapital i et datterselskab af et institut, der er tillagt andre fysiske eller juridiske personer end dem, der er omfattet af konsolideringsreglerne for instituttet
- 121) »overskud«: det samme som i de gældende regnskabsregler
- 122) »krydsejerskab«: et instituts besiddelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter udstedt af enheder i den finansielle sektor, når disse enheder også besidder kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af instituttet
- 123) »overført resultat«: fremført driftsresultat opgjort som det endelige overskud eller tab i henhold til de gældende regnskabsregler
- 124) »overkurs ved emission«: det samme som i de gældende regnskabsregler
- 125) »midlertidige forskelle«: det samme som i de gældende regnskabsregler
- 126) »syntetisk besiddelse«: et instituts investering i et finansielt instrument, hvis værdi er direkte knyttet til værdien af de kapitalinstrumenter, som udstedes af en enhed i den finansielle sektor
- 127) »krydsgarantiordning«: en ordning, der opfylder samtlige følgende betingelser:
 - a) Institutterne er omfattet af samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7
 - b) Institutterne er fuldt konsoliderede i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), eller artikel 1, stk. 2, i direktiv 83/349/EØF og er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau med det institut, der er moderinstitut i en medlemsstat i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2 i denne forordning, og underlagt et kapitalgrundlagskrav.
 - c) Moderinstituttet i en medlemsstat og datterselskaberne er etableret i samme medlemsstat og er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilladelser og tilsyn.
 - d) Moderinstituttet i en medlemsstat og datterselskaberne har indgået en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og navnlig sikrer deres likviditet og solvens med henblik på at undgå konkurs, hvis det bliver nødvendigt.
 - e) Der er etableret ordninger, der kan sikre øjeblikkelig tilvejebringelse af finansielle midler i form af kapital og likviditet, hvis det bliver nødvendigt under den kontraktmæssige eller vedtægtsmæssige ansvarsordning, der er omhandlet i litra d).
 - f) Den kompetente myndighed kontrollerer regelmæssigt, om de i litra d) og e) omhandlede ordninger er fyldestgørende.
 - g) Minimumsopsigelsesfristen for et datterselskabs frivillige udtræden af ansvarsordningen er ti år.
 - h) Den kompetente myndighed har beføjelse til at forbyde et datterselskabs frivillige udtræden af ansvarsordningen
- 128) »elementer, der kan udloddes«: resultatet for det sidst afsluttede regnskabsår med tillæg af overført overskud samt af anvendelige reserver til dette formål inden udlodninger til indehavere af kapitalgrundlagsinstrumenter og med fradrag af overført underskud, af overskud, der i henhold til bestemmelserne i lovgivningen eller instituttets bekendtgørelser ikke kan udloddes, samt af beløb henlagt til reserver, som ikke kan udloddes i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller instituttets vedtægter, idet disse underskud og reserver fastsættes på grundlag af instituttets enkelte regnskaber og ikke på grundlag af det konsoliderede regnskab.

2. Når der i denne forordning henvises til fast ejendom, beboelses- eller erhvervsejendomme eller pant i sådanne ejendomme omfatter det andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan tillade, at andele, der udgør en tilsvarende indirekte besiddelse af fast ejendom, behandles som direkte besiddelse af fast ejendom, forudsat at denne indirekte besiddelse er specifikt omhandlet

i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, og at den ved anvendelse som sikkerhed giver kreditorer samme beskyttelse.

3. Handelsfinansiering som omhandlet i stk. 1, nr. 80) er generelt uforpligtet og kræver fyldestgørende transaktionsdokumentation i forbindelse med hver udbetalingsanmodning, således at finansieringen kan nægtes, hvis der er nogen tvivl om kreditværdigheden eller den fremlagte transaktionsdokumentation; tilbagebetaling af handelsfinansieringsengagementet er som regel uafhængig af låntageren; midlerne kommer i stedet fra kontantbeløb modtaget af importører eller fra indtægterne fra salget af de underliggende varer.

Artikel 5

Definitioner, der specifikt gælder for kapitalkravene i relation til kreditrisici

Med henblik på tredje del, afsnit II forstås ved:

- 1) »eksponering« : en aktivpost eller en ikkebalanceført post
- 2) »tab« : økonomisk tab, herunder virkningerne af væsentlige diskonteringer og væsentlige direkte og indirekte omkostninger i tilknytning til inddrivelse i forbindelse med instrumentet
- 3) »forventet tab« eller »EL« : det beløb, der forventes tabt i forbindelse med en eksponering som følge af modpartens potentielle misligholdelse eller udvanding over en etårig periode, i forhold til det misligholdte tilgodehavende

AFSNIT II

NIVEAU FOR ANVENDELSE AF KRAVENE

KAPITEL 1

Anvendelse af kravene på individuelt niveau

Artikel 6

Generelle principper

1. Institutter overholder bestemmelserne i anden til femte del og ottende del på individuelt niveau.
2. Et institut, der enten er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et institut, der indgår i konsolideringen i henhold til artikel 19, er ikke forpligtet til at overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 89, 90 og 91, på individuelt niveau.
3. Et institut, der enten er et moderselskab eller et datterselskab, og et institut, der indgår i konsolideringen i henhold til artikel 19, er ikke forpligtet til at overholde de bestemmelser, der er fastsat i ottende del, på individuelt niveau.
4. Kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, overholder bestemmelserne i sjette del på individuelt niveau. Indtil Kommissionens rapport i henhold til artikel 508, stk. 3, foreligger, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra at overholde de bestemmelser, der er fastsat i sjette del, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af investeringsselskabets aktiviteter.
5. Institutter, bortset fra de investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, og de institutter, for hvilke de kompetente myndigheder har gjort brug af undtagelsen i artikel 7, stk. 1 eller 3, overholder bestemmelserne i syvende del på individuelt niveau.

Artikel 7

Undtagelse fra anvendelsen af kravene på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 6, stk. 1, på et instituts datterselskab, hvis både datterselskabet og instituttet er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og datterselskabet er omfattet af det konsoliderede tilsyn med det institut, som er moderselskabet, og samtlige følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskabet:

- a) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser.
- b) Enten godtgør moderselskabet over for den kompetente myndighed, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med tilladelse fra den kompetente myndighed stiller garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risiciene i datterselskabet er ubetydelige.
- c) Moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet.
- d) Moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.

2. De kompetente myndigheder kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som instituttet, forudsat at det er underkastet samme tilsyn som institutter og navnlig de i artikel 11, stk. 1, fastsatte standarder.

3. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 6, stk. 1, på et moderinstitut i en medlemsstat, når instituttet er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og det er omfattet af det konsoliderede tilsyn, og såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:

- a) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser til moderinstituttet i en medlemsstat.
- b) De relevante procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol i det konsoliderede tilsyn omfatter moderselskabet i en medlemsstat.

Den kompetente myndighed, der anvender dette stykke, underretter de kompetente myndigheder i alle de andre medlemsstater.

Artikel 8

Undtagelse fra anvendelsen af likviditetskravene på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på et institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber i Unionen og føre tilsyn med dem som en enkelt likviditetsundergruppe, hvis de opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) Moderinstituttet på konsolideret niveau eller et datterinstitut på delkonsolideret niveau opfylder kravene i sjette del.
- b) Til enhver tid overvåger og kontrollerer moderinstituttet på konsolideret niveau eller datterinstituttet på delkonsolideret niveau likviditetspositionerne i alle gruppens eller undergruppens institutter, som er omfattet af undtagelsen, og sikrer, at alle disse institutter råder over tilstrækkelig likviditet.

- c) Institutterne har på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde indgået kontrakter om fri overførsel af midler mellem hinanden for at kunne indfri deres individuelle og fælles forpligtelser, efterhånden som de forfalder.
- d) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for opfyldelse af de i litra c) omtalte kontrakter.

Senest den 1. januar 2014 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om eventuelle juridiske hindringer for anvendelsen af litra c) og opfordres til, hvis det er hensigtsmæssigt, at fremsætte et lovgivningsforslag senest den 31. december 2015 om den eller de hindringer, der bør fjernes.

2. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på et institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber, hvis alle institutterne i likviditetsundergruppen er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, og forudsat at betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. Er institutterne i likviditetsundergruppen meddelt tilladelse i flere medlemsstater, finder stk. 1 kun anvendelse efter gennemførelse af proceduren i artikel 21 og kun på de institutter, hvis kompetente myndigheder kan godkende følgende:

- a) deres vurdering af, hvorvidt strategien for og behandlingen af likviditetsrisikoen opfylder betingelserne i artikel 86 i direktiv 2013/36/EU i hele likviditetsundergruppen
- b) fordelingen af, placeringen af og ejerforholdet til de krævede likvide aktiver, som likviditetsundergruppen skal besidde
- c) afgørelsen om mindstebeholdningerne af likvide aktiver, som skal besiddes af de institutter, der undtages fra bestemmelserne i sjette del
- d) behovet for strengere parametre end dem, der er fastsat i sjette del
- e) en ubegrænset udveksling af fuldstændige oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- f) en fuld forståelse af følgerne af en sådan undtagelse.

4. De kompetente myndigheder kan også anvende stk. 1, 2 og 3 på institutter, som deltager i den samme institutsikringsordning, jf. artikel 113, stk. 7, litra b), forudsat at de opfylder alle betingelserne i artikel 113, stk. 7, og på andre institutter, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 113, stk. 6, forudsat at de opfylder alle betingelserne deri. I dette tilfælde udpeger de kompetente myndigheder blandt de institutter, der er omfattet af undtagelsen, et institut, som skal opfylde kravene i sjette del på grundlag af den konsoliderede situation for alle institutterne i likviditetsundergruppen.

5. Er der indrømmet en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2, kan de kompetente myndigheder også anvende artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller dele heraf på likviditetsundergruppen og undlade at anvende artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller dele heraf på individuelt niveau.

Artikel 9

Individuel konsolideringsmetode

1. De kompetente myndigheder kan i enkelttilfælde tillade moderinstitut ved beregningen af deres krav i medfør af artikel 6, stk. 1, at medregne datterselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra c) og d), og hvis væsentlige eksponeringer eller væsentlige forpligtelser er over for dette moderinstitut, jf. dog stk. 2 og 3 i nærværende artikel og artikel 144, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

2. Den i stk. 1 fastsatte behandling er kun tilladt, når moderinstituttet over for de kompetente myndigheder fuldt ud dokumenterer eksistensen af forhold og ordninger, herunder juridisk bindende aftaler, i medfør af hvilke der hverken er eller forudses væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for datter-

selskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forfaldne forpligtelser til moderselskabet.

3. Når en kompetent myndighed gør brug af valgmuligheden i stk. 1, underretter den regelmæssigt og mindst en gang om året de kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater om anvendelsen af stk. 1 og om de forhold og ordninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis datterselskabet er beliggende i et tredjeland, giver den kompetente myndighed de samme oplysninger til de kompetente myndigheder i dette tredjeland.

Artikel 10

Undtagelser for institutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

1. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med national lovgivning helt eller delvis undtage et eller flere institutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, fra kravene i anden til ottende del, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det centrale organ og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ.
- b) Det centrale organs og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber.
- c) Det centrale organs ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilknyttede institutters ledelse.

Medlemsstaterne kan fastholde og gøre brug af gældende national lovgivning om anvendelse af den i stk. 1 omhandlede undtagelse, så længe det ikke strider mod denne forordning og direktiv 2013/36/EU.

2. Når de kompetente myndigheder har fundet det godtgjort, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og det centrale organs forpligtelser garanteres fuldt ud af de tilknyttede institutter, kan de kompetente myndigheder undtage det centrale organ fra kravene i anden til ottende del på individuelt niveau.

KAPITEL 2

Konsolideringsregler

Afdeling 1

Anvendelse af kravene på konsolideret niveau

Artikel 11

Generelt

1. Moderinstitutter i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, som er foreskrevet i artikel 18, kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af deres konsoliderede situation. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, etablerer en passende organisatorisk struktur og egnede interne kontrolordninger for at sikre, at de data, der er nødvendige til konsolidering, behandles og fremsendes på behørig vis. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på korrekt konsolidering.

2. Institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 18, kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Når mere end ét institut kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det institut, der i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU er omfattet af konsolideret tilsyn.

3. Moderinstitutter i Unionen, institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen og institutter kontrolleret af et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen opfylder forpligtelserne i sjette del på grundlag af moderinstitutts, det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, hvis koncernen omfatter et eller flere institutter, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6), i bilag I til direktiv 2004/39/EF. Indtil Kommissionens rapport i henhold til artikel 508, stk. 2, foreligger, og hvis koncernen kun omfatter investeringsselskaber, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra at overholde de bestemmelser, der er fastsat i sjette del, på konsolideret niveau under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af investeringsselskabets aktiviteter.

4. Finder artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ kravene i anden til ottende del på grundlag af den konsoliderede situation for det centrale organ og dets tilknyttede institutter som helhed.

5. Ud over kravene i stk. 1-4 og med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning og direktiv 2013/36/EU kan de kompetente myndigheder, hvis det i tilsynsøjemed er berettiget på grund af særlige risikomæssige forhold eller et instituts særlige kapitalstruktur, eller når en medlemsstat vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, kræve, at de strukturelt adskilte institutter opfylder forpligtelserne i anden til fjerde del og sjette til ottende del i denne forordning og i afsnit VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolideret niveau.

Anvendelse af den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde berører ikke det effektive tilsyn på konsolideret niveau og må hverken få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og ej heller udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion.

Artikel 12

Et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med både et kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab

Hvis et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har mindst ét kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab, finder de krav, der er baseret på det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, anvendelse på kreditinstituttet.

Artikel 13

Anvendelse af oplysningskravene på konsolideret niveau

1. Moderinstitutter i Unionen overholder de i ottende del fastsatte bestemmelser på grundlag af deres konsoliderede situation.

Større datterselskaber af moderinstitutter i Unionen og de datterselskaber, der har væsentlig betydning for deres lokale marked, offentliggør oplysningerne i artikel 437, 438, 440, 442, 450, 451 og 453 på individuelt eller delkonsolideret niveau.

2. Institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen overholder bestemmelserne i ottende del på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen og de datterselskaber, der har væsentlig betydning for deres lokale marked, offentliggør oplysningerne i artikel 437, 438, 440, 442, 450, 451 og 453 på individuelt eller delkonsolideret niveau.

3. Stk. 1 og 2 finder hverken hel eller delvis anvendelse på moderinstitutter i Unionen, institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, hvis de er omfattet af tilsvarende oplysninger, som et moderselskab etableret i et tredjeland har givet på konsolideret niveau.

4. Finder artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ kravene i ottende del på grundlag af det centrale organs konsoliderede situation. Artikel 18, stk. 1, finder anvendelse på det centrale organ, og de tilknyttede institutter betragtes som datterselskaber af det centrale organ.

Artikel 14

Anvendelse af kravene i femte del på konsolideret niveau

1. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, opfylder de i femte del fastsatte krav på konsolideret eller delkonsolideret niveau for at sikre, at de ordninger, procedurer og mekanismer, som kræves i disse bestemmelser, er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på overholdelse af disse bestemmelser.

2. Institutter anvender en supplerende risikovægt i overensstemmelse med artikel 407, når artikel 92 anvendes på konsolideret eller delkonsolideret niveau, hvis bestemmelserne i artikel 405 eller 406 overtrædes af en enhed, der er etableret i et tredjeland, og som indgår i konsolideringen i overensstemmelse med artikel 18, såfremt overtrædelsen er væsentlig i forhold til koncernens generelle risikoprofil.

3. De krav, der følger af femte del vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af denne forordning, finder ikke anvendelse, hvis moderinstituttet i Unionen eller institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af femte del strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor datterselskabet er etableret.

Artikel 15

Undtagelse fra anvendelsen af kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau for koncerner af investeringsselskaber

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i enkelttilfælde undlade at anvende tredje del i denne forordning og afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU på konsolideret niveau med forbehold af følgende:

- a) Alle investeringsselskaberne i Unionen i koncernen anvender den alternative beregning af den samlede risikoeksponering, der er omhandlet i artikel 95, stk. 2.
- b) Alle investeringsselskaberne i koncernen falder ind under kategorierne i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1.
- c) Alle investeringsselskaberne i Unionen i koncernen opfylder hver især kravene i artikel 95 og fratrækkes samtidig i den egentlige kernekapital alle eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen.

- d) Ethvert finansielt holdingselskab, som er finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat for et investeringsselskab i koncernen, har mindst den kapital, som her er defineret som summen af kapitalposterne i artikel 26, stk. 1, artikel 51 og artikel 62 for at dække summen af følgende:
- i) summen af den fulde bogførte værdi af kapitalandele, efterstillede fordringer og instrumenter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra h) og i), artikel 56, litra c) og d), og artikel 66 litra c) og d), i investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen, og
 - ii) de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen.
- e) Koncernen omfatter ikke kreditinstitutter.

Hvis kriterierne i første afsnit er opfyldt, skal alle investeringsselskaber i Unionen have indført systemer til overvågning og kontrol af kapital- og finansieringskilderne for alle finansielle holdingselskaber, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder i koncernen.

2. De kompetente myndigheder kan også anvende undtagelsen, hvis de finansielle holdingselskaber har et mindre kapitalgrundlag end det, der beregnes i henhold til stk. 1, litra d), men ikke mindre end summen af de kapitalgrundlagskrav, der på individuelt niveau pålægger investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, der ellers ville være omfattet af konsolideringen, og de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen. I dette stykke er kapitalgrundlagskravene for investeringsselskaber fra tredje-lande, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder et beregningsmæssigt kapitalgrundlagskrav.

Artikel 16

Undtagelse fra anvendelsen af gearingsgradkravene på konsolideret niveau for koncerner af investeringsselskaber

Hvis alle enhederne i en koncern af investeringsselskaber, herunder moderenheden, er investeringsselskaber, der er undtaget fra anvendelsen af kravene i syvende del på individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, kan moderinvesteringsselskabet vælge ikke at anvende kravene i syvende del på konsolideret niveau.

Artikel 17

Tilsyn med investeringsselskaber, som er undtaget fra anvendelsen af kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau

1. Investeringsselskaber i en koncern, som er indrømmet undtagelsen i henhold til artikel 15, underretter de kompetente myndigheder om de risici, der kan skade investeringsselskabernes finansielle situation, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapitalgrundlag, interne kapital og finansiering.

2. Når de kompetente myndigheder, som har ansvaret for tilsyn med investeringsselskabet, fritager selskaberne for kravet om tilsyn på konsolideret niveau i henhold til artikel 15, træffer de andre passende foranstaltninger til at overvåge risiciene, navnlig store eksponeringer, i hele koncernen, herunder i de virksomheder, som ikke er beliggende i en medlemsstat.

3. Afstår de kompetente myndigheder, som har ansvaret for tilsyn med investeringsselskabet, fra at anvende kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau som omhandlet i artikel 15, finder kravene i ottende del anvendelse på individuelt niveau.

Afdeling 2

Konsolideringsmetoder

Artikel 18

Konsolideringsmetoder

1. De institutter, som skal opfylde kravene i afdeling 1 på grundlag af deres konsoliderede situation, foretager fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, som er deres datterselskaber eller i givet fald datterselskaber af samme finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab. Stk. 2-8 finder ikke anvendelse, når sjette del finder anvendelse på grundlag af et instituts konsoliderede situation.

2. De kompetente myndigheder kan imidlertid i enkelttilfælde tillade pro rata-konsolidering ud fra moderselskabets kapitalandel i datterselskabet. Pro rata-konsolidering kan kun tillades, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) moderselskabets ansvar er begrænset til moderselskabets kapitalandel i datterselskabet i betragtning af de øvrige aktionærers eller selskabsdeltageres ansvar
- b) de øvrige aktionærers eller selskabsdeltageres solvens er tilfredsstillende
- c) de øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar er klart fastlagt og juridisk bindende.

3. Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan konsolideringen skal gennemføres.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed stiller krav om pro rata-konsolidering i forhold til kapitalandelen i institutter og finansieringsinstitutter, der forvaltes af en virksomhed, som indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når disse virksomheders ansvar er begrænset til den kapitalandel, som de besidder.

5. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om konsolideringen skal foretages, og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

6. De kompetente myndigheder bestemmer, om og hvordan der foretages konsolidering i følgende tilfælde:

- a) når et institut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver betydelig indflydelse på et eller flere institutter eller finansieringsinstitutter, men ikke besidder kapitalinteresser eller har kapitaltilknytning til de pågældende institutter, og
- b) når to eller flere institutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter konsolideringen foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2-6.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Når der i henhold til artikel 111 i direktiv 2013/36/EU skal foretages konsolideret tilsyn, medtages accessoriske servicevirksomheder og porteføljeadministrationsselskaber som defineret i artikel 2, nr. 5) i direktiv 2002/87/EF i konsolideringen i de tilfælde og efter de metoder, der er foreskrevet i nærværende artikel.

Afdeling 3

Konsolideringsreglernes anvendelsesområde

Artikel 19

Enheder, der er undtaget fra konsolideringsreglernes anvendelsesområde

1. Et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, som er et datterselskab af en virksomhed, hvori der besiddes kapitalinteresser, kan undtages fra konsolideringen, hvis de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster i den pågældende virksomhed er mindre end det mindste af følgende to beløb:

- a) 10 mio. EUR
- b) 1 % af de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster i moderselskabet eller den virksomhed, som besidder kapitalinteressen.

2. De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 111 i direktiv 2013/36/EU har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i følgende tilfælde undlade at medtage et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:

- a) Når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der er juridiske hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger.
- b) Når den pågældende virksomhed kun er af ringe betydning i forhold til formålene med tilsynet med kreditinstitutter.
- c) Når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det ud fra formålene med tilsynet med kreditinstitutter ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

3. Hvis flere virksomheder i de stk. 1 og stk. 2, litra b), nævnte tilfælde opfylder de heri fastlagte kriterier, medtages de dog i konsolideringen, dersom de kollektivt er af ikke uvæsentlig betydning i forhold til de fastsatte formål.

Artikel 20

Fælles afgørelser om tilsynsmæssige krav

1. De kompetente myndigheder er i tæt samråd med hinanden

- a) i forbindelse med ansøgningerne om de i henholdsvis artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4, og stk. 9, artikel 283, artikel 312, stk. 2, og artikel 363 omhandlede tilladelser, der indgives af et

moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, og der skal træffes afgørelse om, hvorvidt den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsættes eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt

- b) for at afgøre, om kriterierne for en specifik koncernintern behandling som omhandlet i artikel 422, stk. 9, og artikel 425, stk. 5, suppleret med EBA's reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i artikel 422, stk. 10, og artikel 425, stk. 6, er opfyldt.

Ansøgningerne kan kun indgives til den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Den i artikel 312, stk. 2, omhandlede ansøgning skal omfatte en beskrivelse af den metode, der anvendes til fordelingen af kapital til dækning af den operationelle risiko mellem koncernens forskellige enheder. I ansøgningen angives det, hvorvidt og hvordan virkningerne af diversificeringen vil blive medregnet i risikomålingssystemet.

2. De kompetente myndigheder bestræber sig for at nå frem til en fælles afgørelse inden for seks måneder om:

- a) den i stk. 1, litra a), nævnte ansøgning
- b) den i stk. 1, litra b), omhandlede vurdering af kriterier og afgørelse om specifik behandling.

Den fælles afgørelse skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og som fremsendes til ansøgeren af den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed.

3. Den i stk. 2 nævnte periode regnes fra:

- a) den dato, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed modtager en fuldstændig ansøgning som nævnt i stk. 1, litra a). Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks den fuldstændige ansøgning til de øvrige kompetente myndigheder
- b) den dato, hvor de kompetente myndigheder modtager en af den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejdet rapport om forpligtelser inden for koncernen.

4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for seks måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse om stk. 1, litra a). Den konsoliderende tilsynsmyndigheds afgørelse begrænser ikke de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

Afgørelsen skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har fremsat i løbet af perioden på seks måneder.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed giver moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen og de øvrige kompetente myndigheder meddelelse om afgørelsen.

Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse om stk. 1, litra a) i nærværende artikel, og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EBA.

5. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for seks måneder, træffer den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn med datterselskabet på individuelt niveau, selv afgørelse om stk. 1, litra b).

Afgørelsen skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har fremsat i løbet af perioden på seks måneder.

Afgørelsen fremsendes til den konsoliderende tilsynsmyndighed, som underretter moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen.

Har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn med datterselskabet på individuelt niveau, sin afgørelse om stk. 1, litra b) i nærværende artikel, og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EBA.

6. Anvender et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber, datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen en avanceret målemetode som omhandlet i artikel 312, stk. 2, eller en IRB-metode som omhandlet i artikel 143 på fælles grundlag tillader de kompetente myndigheder, at moderselskabet og dets datterselskaber opfylder kriterierne i artikel 321 og 322 eller i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, samlet set på en måde, som er konsistent med koncernens struktur og dens risikostyringssystemer, -processer og -metoder.

7. De i stk. 2, 4 og 5 nævnte afgørelser anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

8. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den i stk. 1, litra a), nævnte fælles beslutningsproces angående ansøgningerne om tilladelser som omhandlet i artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4 og 9, artikel 283, artikel 312, stk. 2 og artikel 363 for at lette den fælles beslutningsproces.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 21

Fælles afgørelser om, på hvilket niveau likviditetskravene anvendes

1. Efter ansøgning fra et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et delkonsoliderende datterselskab af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen bestræber den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et delkonsoliderende datterselskab af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen sig på at

nå frem til en fælles afgørelse om, hvorvidt betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), er opfyldt, og om afgrænsning af en enkelt likviditetsundergruppe med henblik på anvendelse af artikel 8.

Den fælles afgørelse skal foreligge inden for seks måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremsendelse af en rapport, som afgrænser enkelte likviditetsundergrupper på grundlag af kriterierne i artikel 8. I tilfælde af uenighed i løbet af perioden på seks måneder hører den konsoliderende tilsynsmyndighed efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder EBA. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

Ved den fælles afgørelse kan der også pålægges begrænsninger vedrørende placeringen af og ejerforholdet til de likvide aktiver og indføres minimumsbeløb for de likvide aktiver, som skal besiddes af de institutter, der er undtaget fra bestemmelserne i sjette del.

Den fælles afgørelse skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og som fremsendes af den konsoliderende tilsynsmyndighed til moderinstituttet for likviditetsundergruppen.

2. Foreligger der ikke en fælles afgørelse inden for seks måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse.

En kompetent myndighed kan dog i løbet af perioden på seks måneder for EBA indbringe spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), er opfyldt. I dette tilfælde kan EBA foretage en ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010 og alle de pågældende kompetente myndigheder udskyder deres afgørelse, indtil den ikkebindende mægling er afsluttet. Når de kompetente myndigheder under mæglingen ikke til enighed inden for tre måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse under hensyntagen til forholdet mellem fordele og risici i den medlemsstat, hvor moderinstituttet er etableret, og forholdet mellem fordele og risici i den medlemsstat, hvor datterselskabet er etableret. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EBA.

Den i stk. 1 nævnte fælles afgørelse og de i nærværende stykkes andet afsnit nævnte afgørelser er bindende.

3. En relevant kompetent myndighed kan også i løbet af perioden på seks måneder høre EBA i tilfælde af uenighed om betingelserne i artikel 8, stk. 3, litra a)-d). I dette tilfælde kan EBA foretage en ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010 og alle de pågældende kompetente myndigheder deres afgørelse, indtil den ikkebindende mægling er afsluttet. Når de kompetente myndigheder under mæglingen ikke til enighed inden for tre måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse.

Artikel 22

Delkonsolidering i forbindelse med enheder i tredjelande

Institutter, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i tredje del, artikel 89, 90 og 91, og tredje og femte del på et delkonsolideret niveau, hvis disse institutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har et institut eller et finansieringsinstitut som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

Artikel 23

Virksomheder i tredjelande

Med henblik på at foretage konsolideret tilsyn i overensstemmelse med dette kapitel finder betegnelserne investeringsselskab, kreditinstitut, finansieringsinstitut og institut også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelande, som ville opfylde definitionerne af disse betegnelser i artikel 4, hvis de havde været etableret i Unionen.

Artikel 24

Værdiansættelse af aktiver og ikkebalanceførte poster

1. Værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster foretages i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler.
2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder kræve, at institutter foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster samt bestemmelsen af kapitalgrundlaget i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002.

ANDEN DEL

KAPITALGRUNDLAG

AFSNIT I

KAPITALGRUNDLAGSPOSTER

KAPITEL 1

Kernekapital

Artikel 25

Kernekapital

Et instituts kernekapital er summen af instituttets egentlige kernekapital og hybride kernekapital.

KAPITEL 2

Egentlig kernekapital

Afdeling 1

Egentlige kernekapitalposter og -instrumenter

Artikel 26

Egentlige kernekapitalposter

1. Institutternes egentlige kernekapitalposter består af følgende:
 - a) kapitalinstrumenter, såfremt betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29 er opfyldt
 - b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
 - c) overført resultat
 - d) akkumuleret anden totalindkomst
 - e) andre reserver
 - f) midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici.

De poster, der er omhandlet i litra c)-f), anerkendes kun som egentlige kernekapitalposter, når de af instituttet kan anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder.

2. For så vidt angår stk. 1, litra c), kan institutter kun med den kompetente myndigheds forudgående tilladelse medregne foreløbige overskud og overskud ved årets udgang i den egentlige kernekapital, før instituttet har truffet formel afgørelse om sit endelige overskud eller tab for året. Den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Overskuddet er blevet verificeret af uafhængige personer, som er ansvarlige for revisionen af instituttets regnskaber.
- b) Instituttet har godtgjort over for den kompetente myndighed, at de forventede udgifter eller udbytter er blevet fratrullet overskuddet.

En verificering af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang skal tilvejebringe passende sikkerhed for, at disse overskud er blevet evalueret i overensstemmelse med principperne i de gældende regnskabsregler.

3. De kompetente myndigheder vurderer, hvorvidt udstedelser af egentlige kernekapitalinstrumenter opfylder betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29. Med hensyn til udstedelser efter den 31. december 2014 klassificerer institutter kun kapitalinstrumenter som egentlige kernekapitalinstrumenter, når der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som kan høre EBA.

For så vidt angår kapitalinstrumenter, bortset fra statsstøtte, der af den kompetente myndighed er godkendt som kvalificeret til klassifikation som egentlige kernekapitalinstrumenter, men når opfyldelsen af kriterierne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29 ifølge EBA er substansmæssigt kompleks at fastslå, skal de kompetente myndigheder underrette EBA om deres begrundelse.

EBA opstiller, ajourfører og offentliggør på grundlag af oplysninger fra hver kompetent myndighed en liste over alle de former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat, der kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter. EBA opstiller denne liste og offentliggør den første gang senest den 1. februar 2015.

EBA kan efter kontrollen i artikel 80, og hvis der foreligger væsentlige beviser for, at de pågældende instrumenter ikke opfylder kriterierne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29, beslutte at lade kapitalinstrumenter, der ikke er statsstøtte, og som er udstedt efter den 31. december 2014, udgå af listen og kan bekendtgøre dette.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrullet.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27

Gensidige selskabers, andelsselskabers, sparekassers og lignende institutters kapitalinstrumenter i egentlig kernekapital

1. Egentlige kernekapitalposter omfatter ethvert kapitalinstrument udstedt af et institut i henhold til dets vedtægter, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet er af en type, som er defineret i gældende national lovgivning, og som efter de kompetente myndigheders vurdering kan klassificeres som et af følgende:
 - i) et gensidigt selskab
 - ii) et andelsselskab
 - iii) en sparekasse
 - iv) et lignende institut
 - v) et kreditinstitut, som er 100 % ejet af et af de i nr. i)-iv) omhandlede institutter og har de kompetente myndigheders tilladelse til at anvende bestemmelserne i denne artikel, under forudsætning af og så længe 100 % af de udstedte ordinære aktier i kreditinstituttet ejes direkte eller indirekte af et af de i nævnte numre omhandlede institutter.
- b) Betingelserne i artikel 28 eller i givet fald i artikel 29 er opfyldt.

Nævnte gensidige selskaber, andelsselskaber eller sparekasser, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som sådanne før den 31. december 2012, klassificeres fortsat som sådanne med henblik på denne del, forudsat at de stadig opfylder kriterierne for denne godkendelse.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut med henblik på denne del.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Egentlige kernekapitalinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter kvalificeres kun som egentlige kernekapitalinstrumenter, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instrumenterne er udstedt af instituttet med forudgående godkendelse af instituttets ejere, eller hvis den nationale lovgivning giver mulighed for det, af instituttets ledelsesorgan.
- b) Instrumenterne er betalt, og købet heraf er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.
- c) Instrumenterne opfylder samtlige følgende betingelser vedrørende deres klassificering:
 - i) De kvalificeres som kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF.
 - ii) De er klassificeret som egenkapital i de gældende regnskabsregler.
 - iii) De er klassificeret som aktiekapital for at fastslå, om der foreligger insolvens i henhold til balancen, når dette er relevant i henhold til national lovgivning om insolvens.
- d) Instrumenterne er opført tydeligt og særskilt på balancen i regnskaberne for instituttet.
- e) Instrumenterne er uamortisable.
- f) Instrumenternes hovedstol reduceres eller indfries ikke, undtagen i et af følgende tilfælde:
 - i) instituttets likvidation
 - ii) diskretionære genkøb af instrumenterne eller anden diskretionær måde til reducere af kapitalen, hvis instituttet har modtaget de kompetente myndigheders forudgående tilladelse i overensstemmelse med artikel 77.

- g) I de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er det hverken eksplicit eller implicit angivet, at instrumenternes hovedstol vil eller kan blive reduceret eller indfriet, undtagen ved instituttets likvidation, og instituttet anfører ikke på anden måde en sådan angivelse forud for eller ved udstedelsen af instrumenterne, undtagen i forbindelse med de i artikel 27 omhandlede instrumenter, hvor det i henhold til gældende national lovgivning er forbudt at nægte indfrielse af sådanne instrumenter.
- h) Instrumenterne opfylder alle følgende betingelser vedrørende udlodninger:
- i) Der er ingen fortrinsbehandling med hensyn til rækkefølgen for udbetaling af udlodninger, heller ikke i forbindelse med egentlige kernekapitalinstrumenter, og de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, giver ikke fortrinsret til udlodninger.
 - ii) Udlodninger til indehavere af instrumenter kan kun udbetales af de elementer, som kan udloddes.
 - iii) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, fastsætter ikke noget loft eller andre restriktioner for udlodningernes maksimale størrelse, undtagen for de i artikel 27 omhandlede instrumenter.
 - iv) Udlodningernes størrelse fastlægges ikke på grundlag af det beløb, som instrumenterne blev købt til ved udstedelsen, undtagen for de i artikel 27 omhandlede instrumenter.
 - v) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, pålægger ikke instituttet en forpligtelse til at foretage udlodninger til indehaverne, og instituttet er ikke på anden måde underlagt en sådan forpligtelse.
 - vi) Manglende udlodning betragtes ikke som misligholdelse fra instituttets side.
 - vii) Annulleringen af udlodningerne pålægger ikke instituttet restriktioner.
- i) Sammenlignet med alle kapitalinstrumenter udstedt af instituttet dækker instrumenterne den første og forholdsmæssigt største andel af tab, efterhånden som de opstår, og hvert instrument dækker tab i samme omfang som alle andre egentlige kernekapitalinstrumenter.
- j) Instrumenterne er efterstillet alle øvrige fordringer i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation.
- k) Instrumenterne giver deres indehavere ret til en fordring på instituttets resterende aktiver, som i tilfælde af dets likvidation og efter betaling af alle foranstående fordringer opgøres i forhold til omfanget af sådanne udstedte instrumenter og ikke er et fast beløb eller en fast andel eller begrænset af et loft, undtagen for de i artikel 27 omhandlede kapitalinstrumenter.
- l) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordringens rangorden:
- i) instituttet eller dets datterselskaber
 - ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber
 - iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber
 - iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber
 - v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber
 - vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i)-v) nævnte enheder.
- m) Instrumenterne er ikke omfattet af kontraktbaserede ordninger eller andre ordninger, som forbedrer fordringernes rangorden ved insolvens eller likvidation.

Betingelsen i litra j), anses for opfyldt, selv om instrumenterne indgår i hybrid kernekapital eller supplerende kapital i medfør af artikel 484, stk. 3, forudsat at de er sidestillede.

2. Betingelserne i stk. 1, litra i), anses for opfyldt trods en permanent nedskrivning af de hybride kernekapitalinstrumenters eller supplerende kapitalinstrumenters hovedstol.

Betingelsen i stk. 1, litra f), anses for opfyldt trods nedbringelsen af kapitalinstrumentets hovedstol i forbindelse med en afviklingsprocedure eller som følge af en nedskrivning af kapitalinstrumenter som krævet af den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for instituttet.

Betingelsen i stk. 1, litra g), anses for opfyldt, selv om de bestemmelser, som regulerer kapitalinstrumentet, explicit eller implicit angiver, at instrumentets hovedstol vil eller måtte blive reduceret i forbindelse med en afviklingsprocedure eller som følge af en nedskrivning af kapitalinstrumenter som krævet af den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for instituttet.

3. Betingelsen i stk. 1, litra h), nr. iii), anses for opfyldt, selv om instrumentet har multiple udlodninger, forudsat at de pågældende udlodninger ikke resulterer i en udbyttebetaling, der forårsager et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra h), nr. i), må en differentieret udlodning kun afspejle differentierede stemmerettigheder. I den forbindelse må der kun foretages større udlodninger fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalgrundlagsinstrumenter.
- b) hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget
- c) betydningen af præferenceudlodninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 29

Kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter

1. Kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter kvalificeres kun som egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis betingelserne i artikel 28 med de ændringer, der følger af anvendelsen af nærværende artikel, er opfyldt.

2. Følgende betingelser opfyldes for så vidt angår indfrielse af kapitalinstrumenter:

- a) Instituttet skal kunne nægte af indfri instrumenter, undtagen hvis det i gældende national lovgivning er forbudt.
- b) Er det i henhold til gældende national lovgivning forbudt at nægte indfrielse af instrumenter, skal de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, give instituttet mulighed for at begrænse deres indfrielse.
- c) Nægtelse af indfrielse af instrumenter eller i givet fald begrænsning af indfrielsen af instrumenterne må ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side.

3. Kapitalinstrumenter kan kun have et loft over eller andre restriktioner af udlodningernes maksimale størrelse, hvis den gældende nationale lovgivning eller instituttets vedtægter foreskriver dette.

4. Giver kapitalinstrumenterne indehaveren ret til at få andel i instituttets reserver i tilfælde af insolvens eller likvidation, og denne andel er begrænset til instrumenternes nominelle værdi, gælder denne begrænsning i samme omfang for indehavere af alle andre egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet.

Den betingelse, der er fastsat i første afsnit, begrænser ikke muligheden for, at et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut inden for den egentlige kernekapital anerkender instrumenter, som ikke giver indehaveren stemmerettigheder, og som opfylder alle følgende betingelser:

- a) Den fordring, som indehaverne af instrumenterne uden stemmeret har ved instituttets insolvens eller likvidation, er proportional med den andel af samtlige egentlige kernekapitalinstrumenter, som de pågældende instrumenter uden stemmeret udgør.
- b) Instrumenterne kvalificeres i øvrigt som egentlige kernekapitalinstrumenter.

5. Giver kapitalinstrumenterne indehaveren ret til at gøre krav på instituttets aktiver i tilfælde af insolvens eller likvidation, og denne andel er begrænset til et fast beløb eller en fast andel eller et loft, gælder denne begrænsning i samme omfang for alle indehavere af alle egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 30

Følgerne af, at betingelserne for egentlige kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29 vedrørende egentlige kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt:

- a) Instrumentet ophører omgående med at være klassificeret som et egentligt kernekapitalinstrument.
- b) Overkursen ved emission i forbindelse med dette instrument ophører omgående med at være klassificeret som egentlige kernekapitalposter.

Artikel 31

Kapitalinstrumenter, som offentlige myndigheder har tegnet i nødsituationer

1. I nødsituationer kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter i egentlige kernekapitalinstrumenter medtager kapitalinstrumenter, der mindst opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 1, litra b)-e), når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kapitalinstrumenterne er udstedt efter den 1. januar 2014.
- b) Kapitalinstrumenterne betragtes som statsstøtte af Kommissionen.
- c) Kapitalinstrumenterne er udstedt i forbindelse med rekapitaliseringsforanstaltninger i overensstemmelse med de daværende statsstøtteregler.
- d) Kapitalinstrumenterne er fuldt tegnet og indehaves af staten, en relevant offentlig myndighed eller offentligt ejet enhed.
- e) Kapitalinstrumenterne kan dække tab.
- f) Medmindre der er tale om de i artikel 27 omhandlede kapitalinstrumenter, giver kapitalinstrumenterne i tilfælde af likvidation deres indehavere ret til en fordring på instituttets resterende aktiver efter betaling af alle foranstående fordringer.
- g) Der er passende udtrædelsesmekanismer for staten eller i givet fald for den relevante offentlige myndighed eller offentligt ejede enhed.

h) Den kompetente myndighed har givet sin forudgående tilladelse og har offentliggjort sin afgørelse sammen med en begrundelse for afgørelsen.

2. Efter begrundet anmodning fra og i samarbejde med den relevante kompetente myndighed betragter EBA de i stk. 1 omhandlede kapitalinstrumenter som svarende til egentlige kernekapitalinstrumenter i forbindelse med denne forordning.

Afdeling 2

Filtre

Artikel 32

Securitiserede aktiver

1. Et institut udelukker fra alle kapitalgrundlagsposter enhver stigning i egenkapitalen, jf. de gældende regnskabsregler, som er genereret af securitiserede aktiver, herunder:

- a) en sådan stigning i tilknytning til fremtidig marginindkomst, som indbringer instituttet en gevinst ved salg
- b) når et institut foretager en securitisering: den nettogevinst, der opnås ved kapitalisering af fremtidig indkomst fra securitiserede aktiver, som medfører en kreditforbedring af securitiseringspositionerne.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere begrebet »gevinst ved salg« som nævnt i stk. 1, litra a).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 33

Sikring af pengestrømme (cash flow hedges) og ændringer i værdien af egne forpligtelser

1. Institutterne medtager ikke følgende poster i kapitalgrundlaget:

- a) dagsværdireserver i relation til gevinst eller tab på sikring af pengestrømme for finansielle instrumenter, som ikke er værdiansat til dagsværdi, herunder forventede pengestrømme
- b) gevinster eller tab på instituttets forpligtelser værdiansat til dagsværdi, som skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation
- c) gevinster og tab værdiansat til dagsværdi, der skyldes instituttets egen kreditrisiko i forbindelse med afledte finansielle forpligtelser.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), modregner institutterne ikke gevinster og tab værdiansat til dagsværdi, der skyldes instituttets egen kreditrisiko, i de gevinster eller tab, der skyldes deres modparterers kreditrisiko.

3. Med forbehold af stk. 1, litra b), kan institutter medtage gevinster og tab på deres forpligtelser i kapitalgrundlaget, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Forpligtelserne er i form af obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF.
- b) Ændringerne i værdien af instituttets aktiver og passiver skyldes de samme ændringer i instituttets egen kreditsituation.

- c) Der er en snæver sammenhæng mellem værdien af de i litra a) nævnte obligationer og værdien af instituttets aktiver.
- d) Det er muligt at indfri realkreditlån ved at tilbagekøbe de obligationer, der finansierer realkreditlåne-
ne, til markedsværdi eller nominel værdi.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i stk. 3, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 34

Yderligere værdijusteringer

Ved beregning af kapitalgrundlaget anvender institutterne bestemmelserne i artikel 105 på alle deres aktiver opgjort til dagsværdi og trækker eventuelle yderligere nødvendige værdijusteringer fra den egentlige kernekapital.

Artikel 35

Urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi

Institutterne trækker ikke urealiserede gevinster og tab i forbindelse med deres aktiver og passiver opgjort til dagsværdi fra kapitalgrundlaget, undtagen i de tilfælde, som er omtalt i artikel 33.

Afdeling 3

Fradrag i egentlige kernekapitalposter, undtagelser og alternativer

Underafdeling 1

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

Artikel 36

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

1. Institutterne foretager følgende fradrag i egentlige kernekapitalposter:
 - a) tab i det løbende regnskabsår
 - b) immaterielle aktiver
 - c) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet
 - d) for institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer ved hjælp af den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), de negative beløb, som fremkommer ved beregningen af de forventede tab, jf. artikel 158 og 159
 - e) instituttets balanceførte aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser
 - f) et instituts direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder af egne egentlige kernekapitalinstrumenter, som et institut er forpligtet til at købe i henhold til en faktisk forpligtelse eller eventualforpligtelse i medfør af en eksisterende kontrakt

- g) direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når disse enheder har en besiddelse i krydsejerskab med instituttet, og de kompetente myndigheder er af den opfattelse, at ejerskabet er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag
- h) instituttets relevante direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet ikke har væsentlige investeringer i disse enheder
- i) instituttets relevante direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har væsentlige investeringer i disse enheder
- j) de komponenter, som i henhold til artikel 56 skal fratrækkes de hybride kernekapitalposter, og som overstiger instituttets hybride kernekapital
- k) eksponeringsværdien af følgende poster, som opfylder betingelserne for at kunne tildeles en risikovægt på 1250 %, hvis instituttet trækker denne eksponeringsværdi fra værdien af egentlige kernekapitalposter som et alternativ til at anvende en risikovægt på 1250 %:
 - i) kvalificerede andele uden for den finansielle sektor
 - ii) securitiseringspositioner i overensstemmelse med artikel 243, stk. 1, litra b), artikel 244, stk. 1, litra b), og artikel 258
 - iii) leveringsrisiko (free deliveries) i overensstemmelse med artikel 379, stk. 3
 - iv) positioner i en kurv, for hvilke et institut ikke kan fastsætte risikovægten efter IRB-metoden, i overensstemmelse med artikel 153, stk. 8
 - v) aktieeksponeringer efter en metode med interne modeller i overensstemmelse med artikel 155, stk. 4
- l) enhver form for skat på kernekapitalposter, som kan forudses på beregningstidspunktet, undtagen når instituttet behørigt tilpasser størrelsen af de egentlige kernekapitalposter, hvis skatten reducerer det beløb, hvormed disse poster kan anvendes til dækning af risici eller tab.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere reglerne for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e), f), h), i) og l) i nærværende artikel, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, litra a), c), d) og f), og artikel 66, litra a), c) og d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter og, i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010²⁶⁾, i tredjelandssikringsselskaber og -genforsikringsselskaber samt i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, og som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagsposter:

- a) egentlige kernekapitalposter
- b) hybride kernekapitalposter
- c) supplerende kapitalposter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 37

Fradrag af immaterielle aktiver

Institutter fastsætter værdien af immaterielle aktiver, som skal fratrækkes, efter følgende principper:

- a) Det beløb, som skal fratrækkes, reduceres med værdien af de tilhørende udskudte skatteforpligtelser, som ville blive afviklet, hvis de immaterielle aktiver blev forringet eller ophørte med at blive indregnet i henhold til de gældende regnskabsregler.
- b) Det beløb, som skal fratrækkes, omfatter goodwill, som indgår i værdiansættelsen af instituttets væsentlige investeringer.

Artikel 38

Fradrag af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet

1. Institutter fastsætter værdien af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skal fratrækkes i henhold til denne artikel.
2. Værdien af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, beregnes uden at fratrække værdien af instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
3. Værdien af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, reduceres med værdien af instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Enheden har en juridisk ret til i henhold til gældende national lovgivning at modregne disse aktuelle skatteaktiver i aktuelle skatteforpligtelser.
 - b) De udskudte skatteaktiver og de udskudte skatteforpligtelser vedrører skatter, der af den samme skattemyndighed er pålagt den samme skattepligtige enhed.
4. Instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, der anvendes med henblik på stk. 3, kan ikke omfatte udskudte skatteforpligtelser, som reducerer værdien af immaterielle aktiver eller aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes.
5. Værdien af tilhørende udskudte skatteforpligtelser, jf. stk. 4, fordeles på følgende måde:
 - a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle, der ikke fratrækkes i henhold til artikel 48, stk. 1
 - b) alle øvrige udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet.
 - b) Institutterne fordeler de tilhørende udskudte skatteforpligtelser efter den andel af de udskudte skatteaktiver, der afhænger af fremtidig rentabilitet, som skatteaktiverne i litra a) og b) udgør.

Artikel 39

For meget betalt skat, tilbageførsel af skattemæssige underskud og udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet

1. Følgende poster fratrækkes ikke kapitalgrundlaget og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3:
 - a) instituttets for meget betalte skat i det løbende år
 - b) instituttets skattemæssige underskud i det løbende år tilbageført til tidligere år, som udløser et krav mod eller et tilgodehavende hos en centralregering, regional myndighed eller lokal skattemyndighed.
2. Udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet, er begrænset til udskudte skatteaktiver, som skyldes midlertidige forskelle, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) De erstattes straks automatisk og obligatorisk af et skattefradrag, hvis instituttet indberetter et tab i forbindelse med den formelle godkendelse af sit årsregnskab, eller i tilfælde af instituttets likvidation eller insolvens.
- b) Et institut skal i henhold til gældende national skattelovgivning kunne modregne det i litra a) omhandlede skattefradrag i de eventuelle skatteforpligtelser i instituttet, i andre virksomheder, som indgår i den samme konsolidering som instituttet af skattemæssige grunde i henhold til den pågældende lovgivning, eller i andre virksomheder, der er omfattet af konsolideret tilsyn i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2.
- c) Overstiger størrelsen af de i litra b) omhandlede skattefradrag de skatteforpligtelser, der er omhandlet i det pågældende litra, erstattes et sådant overskydende beløb straks af et direkte krav mod centralregeringen i den medlemsstat, hvor instituttet er oprettet.

Institutter anvender en risikovægt på 100 % på udskudte skatteaktiver, når betingelserne i litra a), b) og c) er opfyldt.

Artikel 40

Fradrag af negative beløb, der fremkommer ved beregningen af forventede tab

Det beløb, som i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d), skal fratrækkes, reduceres ikke med en forøgelse af omfanget af udskudte skatteaktiver, der afhænger af fremtidig rentabilitet, eller anden yderligere skatteeffekt, som kunne opstå, hvis hensættelserne steg til samme niveau som de forventede tab, jf. i afsnit I, kapitel 3, afdeling 3.

Artikel 41

Fradrag af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser

1. Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra e), reduceres værdien af de aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes, med følgende:

- a) værdien af de tilhørende udskudte skatteforpligtelser, som ville blive afviklet, hvis aktiverne blev forringet eller ophørte med at blive indregnet efter de gældende regnskabsregler
- b) værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som instituttet har uindskrænket ret til at anvende med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse. De aktiver, som skal anvendes til at reducere den værdi, som skal fratrækkes, risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 42

Fradrag af besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra f), opgør institutterne besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

- a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne af egne egentlige kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) De lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko.
 - ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.
- b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne egentlige kernekapitalinstrumenter, som indgår i disse indeks.
- c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne egentlige kernekapitalinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne egentlige kernekapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i underliggende indeks, herunder når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks.
 - ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 43

Væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

Med henblik på fradrag foreligger der en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet ejer over 10 % af de egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden.
- b) Instituttet har snævre forbindelser med enheden og ejer egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden.
- c) Instituttet ejer egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden, og enheden indgår ikke i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, men indgår i samme regnskabskonsolidering som instituttet i overensstemmelse med reglerne for regnskabsaflæggelse i de gældende regnskabsregler.

Artikel 44

Fradrag af besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og i de tilfælde, hvor et institut har besiddelser i krydsejerskab med det formål kunstigt at forøge kapitalgrundlaget

Institutterne foretager de i artikel 36, stk. 1, litra g), h) og i), omhandlede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) Besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter og andre kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor opgøres på grundlag af de lange bruttopositioner.
- b) Kernekapitalposter i forsikringsselskaber betragtes som besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 45

Fradrag af besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor

Institutterne foretager de i artikel 36, stk. 1, litra h) og i), omhandlede fradrag efter følgende bestemmelser:

- a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enhederne i den finansielle sektor på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) Den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år.
 - ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.
- b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i enhederne i den finansielle sektor i disse indeks.

Artikel 46

Fradrag af besiddelser i egentlige kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

1. Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra h), beregner institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke nævnte beløb med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke nævnte beregning:
 - a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvor instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel, overstiger 10 % af det samlede beløb af instituttets egentlige kernekapitalposter opgjort efter anvendelse af følgende egentlige kernekapitalposter:
 - i) artikel 32-35
 - ii) de i artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-v), og litra l), nævnte fradrag, undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle
 - iii) artikel 44 og 45
 - b) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, divideret med den samlede værdi af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i enheder i den finansielle sektor.
2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.
3. Det beløb, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1, fordeles på samtlige de egentlige kernekapitalinstrumenter, der besiddes. Institutterne beregner den del af besiddelserne af egentlige kernekapitalinstrumenter, som fratrækkes i henhold til stk. 1, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med den i litra b) i nærværende stykke omhandlede andel:
 - a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1
 - b) andelen af instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, og som udgøres af de enkelte egentlige kernekapitalinstrumenter, der besiddes.
4. Værdien af de i artikel 36, stk. 1, litra h), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i)-iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.

5. Institutterne beregner den del af besiddelserne af kapitalgrundlagsinstrumenter, som risikovægtes, ved at dividere det i litra a) nævnte beløb med det i litra b) nævnte beløb:

- a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4
- b) beløbet i nr. i) divideret med beløbet i nr. ii)
 - i) de egentlige kernekapitalinstrumenters samlede beløb
 - ii) instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af de egentlige kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige investeringer.

Artikel 47

Fradrag af besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra i), omfatter det relevante beløb, som skal fratrækkes de egentlige kernekapitalposter, ikke emissionspositioner, som besiddes i højst fem arbejdsdage, og beregnes i overensstemmelse med artikel 44 og 45 og underafdeling 2.

Underafdeling 2

Undtagelser fra og alternativer til fradrag fra egentlige kernekapitalposter

Artikel 48

Tærskelbaserede undtagelser fra fradrag fra egentlige kernekapitalposter

1. For så vidt angår de krævede fradrag i artikel 36, stk. 1, litra c) og i), er institutterne ikke forpligtet til at fratrække de poster nævnt i litra a) og b) i nærværende stykke, som tilsammen udgør højst det i stk. 2 omtalte tærskelbeløb:

- a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:
 - i) artikel 32-35
 - ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle.
- b) hvis et institut har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor: instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af disse enheders egentlige kernekapitalinstrumenter, der tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af følgende:
 - i) artikel 32-35
 - ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 er tærskelbeløbet lig med det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb ganget med den i litra b) angivne procentsats:

- a) restbeløbet for egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af justeringerne og fradragene i artikel 32-36 i fuldt omfang og uden anvendelse af de i nærværende artikel fastsatte tærskelundtagelser
- b) 17,65 %.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal et institut fastslå de udskudte skatteaktivers andel i de samlede poster, der ikke skal fratrækkes, ved at dividere beløbet i litra a) i nærværende stykke med beløbet i litra b) i nærværende stykke:

- a) de udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter;

- b) summen af følgende:
- i) beløbet i litra a)
 - ii) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet har en væsentlig investering, og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter.

De væsentlige investeringers andel i de samlede poster, der ikke skal fratrækkes, svarer til 1 minus den andel, der er omhandlet i første afsnit.

4. Beløb for poster, som ikke fratrækkes i henhold til stk. 1, risikovægtes med 250 %.

Artikel 49

Krav i relation til fradrag, når konsolidering, supplerende tilsyn eller institutsikringsordninger finder anvendelse

1. Med henblik på opgørelse af kapitalgrundlaget på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau, når de kompetente myndigheder stiller krav om eller tillader, at institutter anvender metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne ikke at fratrække besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvori moderinstituttet, det finansielle moderholdingselskab eller det blandede finansielle moderholdingselskab eller -institut har en væsentlig investering, forudsat at betingelserne i litra a)-e) i nærværende stykke er opfyldt:

- a) Enheden i den finansielle sektor er et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab.
- b) Det pågældende forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab er omfattet af samme supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF som det moderinstitut, finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab eller -institut, der har besiddelsen.
- c) Instituttet har fået de kompetente myndigheders forudgående tilladelse.
- d) De kompetente myndigheder finder det, før de giver den i litra c) nævnte tilladelse, på et vedvarende grundlag godtgjort, at omfanget af integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol for så vidt angår de enheder, som vil være omfattet af konsolideringen efter metode 1, 2 eller 3, er tilstrækkeligt.
- e) Besiddelserne i enheden tilhører et af følgende:
 - i) moderkreditinstituttet
 - ii) det finansielle moderselskab
 - iii) det blandede finansielle moderholdingselskab
 - iv) instituttet
 - v) et datterselskab af en af de enheder, der er nævnt i nr. i)-iv), som er omfattet af konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

Den valgte metode anvendes konsistent over tid.

2. Med henblik på opgørelse af kapitalgrundlaget på individuelt og delkonsolideret niveau fratrækker institutter, som er omfattet af konsolideret tilsyn efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, ikke besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af enheder i den finansielle sektor, som er omfattet af konsolideret tilsyn, medmindre de kompetente myndigheder i særlige tilfælde, navnlig med henblik på strukturel adskillelse af bankvirksomhed og afviklingsplanlægning, fastslår, at de pågældende fradrag er nødvendige med henblik på tilsyn på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

Anvendelse af den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion.

3. De kompetente myndigheder kan med henblik på at beregne kapitalgrundlaget på individuelt eller delkonsolideret niveau tillade, at institutter ikke fratrækker besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i følgende tilfælde:

- a) hvis et institut har en besiddelse i et andet institut, og betingelserne i nr. ii)-vi) er opfyldt:
 - i) Institutterne er omfattet af samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7.
 - ii) De kompetente myndigheder har givet tilladelse som omhandlet i artikel 113, stk. 7.
 - iii) Betingelserne i artikel 113, stk. 7, er opfyldt.
 - iv) Institutsikringsordningen udarbejder den konsoliderede balance som omhandlet i artikel 113, stk. 7, litra e), eller, hvis der ikke er krav om at udarbejde konsoliderede regnskaber, en udvidet aggregeret beregning etableret til de kompetente myndigheders tilfredshed, der svarer til bestemmelserne i direktiv 86/635/EØF som inkorporerer visse tilpasninger af bestemmelserne vedrørende kreditinstitutkoncerners konsoliderede regnskaber i direktiv 83/349/EØF eller i forordning (EF) nr. 1606/2002. Ækvivalensen af denne udvidede aggregerede beregning skal verificeres af en ekstern revisor, der navnlig sikrer, at indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutforsikringsordningen er udelukket i beregningen. Den konsoliderede balance eller den udvidede aggregerede beregning indberettes til de kompetente myndigheder mindst lige så hyppigt som hyppigheden fastsat i artikel 99.
 - v) De institutter, der indgår i en institutsikringsordning, opfylder sammen på konsolideret eller udvidet aggregeret niveau de krav, der er fastsat i artikel 92, og foretager indberetning af opfyldelsen af disse krav i henhold til artikel 99. I en institutsikringsordning er fradrag af interesser ejet af medlemmer af andelsselskaber eller juridiske enheder, som ikke indgår i institutsikringsordningen, ikke et krav, forudsat at indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutforsikringsordningen og minoritetsaktionæren, når der er tale om et institut, er udelukket
- b) hvis et regionalt kreditinstitut har en besiddelse i sit centrale eller et andet regionalt kreditinstitut, og betingelserne i litra a), nr. i)-v), er opfyldt.

4. De besiddelser, der ikke er fratrullet i overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 3, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, alt efter tilfældet.

5. Hvis et institut anvender metode 1 eller 2 i bilag I til direktiv 2002/87/EF, skal instituttet oplyse om det finansielle konglomerats krav om supplerende kapitalgrundlag og dets kapitalprocent beregnet i overensstemmelse med artikel 6 i og bilag I til nævnte direktiv.

6. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010²⁷⁾ udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 4

Egentlig kernekapital

Artikel 50

Egentlig kernekapital

Et instituts egentlige kernekapital består af de egentlige kernekapitalposter efter justeringerne i artikel 32-35, fradragene i artikel 36 og undtagelserne og alternativerne i artikel 48, 49 og 79.

KAPITEL 3

Hybrid kernekapital

Afdeling 1

Hybride kernekapitalposter og -instrumenter

Artikel 51

Hybride kernekapitalposter

Hybride kernekapitalposter omfatter følgende:

- a) kapitalinstrumenter, såfremt betingelserne i artikel 52, stk. 1, er opfyldt
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter.

Instrumenter som omhandlet i litra a) kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter.

Artikel 52

Hybride kernekapitalinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter kvalificeres kun som hybride kernekapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instrumenterne er udstedt og betalt.
- b) Ingen af følgende har købt instrumenterne:
 - i) instituttet eller dets datterselskaber
 - ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol.
- c) Købet af instrumenterne er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.
- d) Instrumenterne er efterstillet supplerende kapitalinstrumenter i tilfælde af instituttets insolvens.
- e) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordringernes rangorden:
 - i) instituttet eller dets datterselskaber
 - ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber
 - iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber
 - iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber
 - v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber
 - vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i) - v) nævnte enheder.
- f) Instrumenterne er ikke omfattet af kontraktbaserede ordninger eller andre ordninger, som forbedrer fordringernes rangorden ved insolvens eller likvidation.

- g) Instrumenterne er uamortisable (perpetual), og de bestemmelser, som regulerer dem, indeholder ikke noget indfrielsesincitament for instituttet.
- h) Hvis de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, indeholder en eller flere call options, og optionen udelukkende kan udnyttes efter udstederens valg.
- i) Instrumenterne kan kun førtidsindfries, indfries ved udløb eller genkøbes, når betingelserne i artikel 77 er opfyldt, og først fem år efter udstedelsesdatoen, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i artikel 78, stk. 4, er opfyldt.
- j) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne bliver eller kan blive førtidsindfriet, indfriet ved udløb eller genkøbt, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde, bortset fra i følgende tilfælde:
 - i) instituttets likvidation
 - ii) diskretionære genkøb af instrumenterne eller anden diskretionær måde til reducere af den hybride kernekapital, hvis instituttet har modtaget de kompetente myndigheds forudgående tilladelse i overensstemmelse med artikel 77.
- k) Instituttet angiver ikke eksplicit eller implicit, at den kompetente myndighed vil give sit samtykke til førtidsindfrielse, indfrielse ved udløb eller genkøb af instrumenterne.
- l) Udlodninger på instrumenterne opfylder følgende betingelser:
 - i) De udbetales fra poster, der kan udloddes.
 - ii) Størrelsen af udlodningerne på instrumenterne vil ikke blive ændret på baggrund af kreditsituationen for instituttet eller dets moderselskab.
 - iii) I henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, kan instituttet til enhver tid frit vælge at annullere udlodningerne på instrumenterne for en ubegrænset periode og på et ikkekumulativt grundlag, og instituttet kan anvende sådanne annullerede udbetalinger uden begrænsning til at indfri sine forfaldne forpligtelser.
 - iv) Annullering af udlodninger betragtes ikke som misligholdelse fra instituttets side.
 - v) Annullering af udlodninger pålægger ikke instituttet restriktioner.
- m) Instrumenterne bidrager ikke til en afgørelse om, at et instituts passiver er større end dets aktiver, hvis en sådan afgørelse er en insolvenstest i henhold til national lovgivning.
- n) I henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes hovedstol ved en udløsende hændelse nedskrives permanent eller midlertidigt, eller instrumenterne skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.
- o) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, indeholder ikke elementer, der er til hinder for en rekapitalisering af instituttet.
- p) Hvis instrumenterne ikke er udstedt direkte af et institut, skal følgende to betingelser begge være opfyldt:
 - i) Instrumenterne er udstedt af en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.
 - ii) Provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning og i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

Betingelsen i litra d) anses for opfyldt, selv om instrumenterne indgår i hybrid kernekapital eller supplerende kapital i medfør af artikel 484, stk. 3, forudsat at de er sidestillede.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne
- b) arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- c) procedurerne og tidspunktet for at:

- i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet
- ii) opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- d) egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet
- e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 53

Begrænsning af annullering af udlodninger på hybride kernekapitalinstrumenter og elementer, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet

Med henblik på anvendelse af artikel 52, stk. 1, litra l), nr. v), og litra o), må de bestemmelser, som regulerer hybride kernekapitalinstrumenter, især ikke omfatte følgende:

- a) et krav om, at udlodninger på instrumenterne skal foretages, i tilfælde af at en udlodning foretages på et af instituttet udstedt instrument med samme rang som eller med lavere rang end et hybridt kernekapitalinstrument, herunder et egentligt kernekapitalinstrument
- b) et krav om, at udbetaling af udlodninger på egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter skal annulleres, i tilfælde af at udlodninger ikke foretages på disse hybride kernekapitalinstrumenter
- c) en forpligtelse til at erstatte udbetaling af renter eller udbytte med en anden form for udbetaling. Instituttet er ikke på anden måde omfattet af en sådan forpligtelse.

Artikel 54

Nedskrivning eller konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter

1. Med henblik på anvendelse af artikel 52, stk. 1, litra n), finder følgende bestemmelser anvendelse på hybride kernekapitalinstrumenter:

- a) En udløsende hændelse indtræffer, når instituttets egentlige kernekapitalprocent som omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra a), falder ned under en af følgende:
 - i) 5,125 %
 - ii) et niveau højere end 5,125 %, når det fastsættes af instituttet og beskrives nærmere i de bestemmelser, som regulerer instrumentet.
- b) Institutterne kan i de bestemmelser, som regulerer instrumentet, angive en eller flere udløsende hændelser ud over den, der er omhandlet i litra a).
- c) Hvis instrumenterne i henhold til de bestemmelser, som regulerer dem, skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter ved en udløsende hændelses indtræden, skal bestemmelserne nærmere angive følgende:
 - i) konverteringsraten og grænsen for det beløb, som kan konverteres
 - ii) et interval, inden for hvilket instrumenterne vil kunne konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.
- d) Hvis instrumenternes hovedstol i henhold til de bestemmelser, der regulerer instrumenterne, skal nedskrives ved en udløsende hændelses indtræden, skal nedskrivningen reducere samtlige af følgende:
 - i) instrumentindehaverens krav ved instituttets insolvens eller likvidation
 - ii) det beløb, som skal udbetales, i tilfælde af at instrumentet førtidsindfries eller indfries
 - iii) udlodningerne på instrumentet.

2. Nedskrivning eller konvertering af et hybridt kernekapitalinstrument skal i henhold til de gældende regnskabsregler generere elementer, der kvalificeres som egentlige kernekapitalposter.
3. Værdien af hybride kernekapitalinstrumenter, der anerkendes som hybride kernekapitalposter, er begrænset til minimumsværdien af de egentlige kernekapitalposter, der ville blive genereret, hvis hovedstolen af de hybride kernekapitalinstrumenter blev nedskrevet fuldt ud eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter.
4. Den samlede værdi af hybride kernekapitalinstrumenter, der skal nedskrives eller konverteres ved en udløsende hændelses indtræden, er ikke mindre end den laveste værdi af følgende:
- a) den værdi, der kræves for at bringe instituttets egentlige kernekapitalprocent helt op på 5,125 %
 - b) hele instrumentets hovedstol.
5. Når en udløsende hændelse indtræffer, træffer institutterne følgende foranstaltninger:
- a) De underretter omgående de kompetente myndigheder.
 - b) De underretter indehaverne af de hybride kernekapitalinstrumenter.
 - c) De nedskriver instrumenternes hovedstol eller konverterer omgående og inden for en måned instrumenterne til egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med det krav, der er fastsat i denne artikel.
6. Et institut, der udsteder hybride kernekapitalinstrumenter, som ved en udløsende hændelse konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, skal til enhver tid sikre en tilstrækkelig aktiekapital i forbindelse med konverteringen af alle de pågældende konverterbare hybride kernekapitalinstrumenter til aktier, hvis en udløsende hændelse indtræffer. Alle nødvendige tilladelser skal være indhentet på datoen for udstedelse af de pågældende konvertible hybride kernekapitalinstrumenter. Instituttet skal til enhver tid være i besiddelse af den nødvendige forhåndstilladelse til at udstede de egentlige kernekapitalinstrumenter, som de hybride kernekapitalinstrumenter konverteres til i tilfælde af en udløsende hændelse.
7. Et institut, der udsteder hybride kernekapitalinstrumenter, som ved en udløsende hændelse konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, skal sikre, at der ikke i dets stiftelsesoverenskomst eller vedtægter eller kontraktlige ordninger er nogen proceduremæssige hindringer for den pågældende konvertering.

Artikel 55

Følgerne af, at betingelserne for hybride kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne for hybride kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 52, stk. 1, ikke længere er opfyldt:

- a) Instrumentet ophører omgående med at kvalificeres som et hybridt kernekapitalinstrument.
- b) Den del af overkursen ved emission, der vedrører dette instrument, ophører omgående med at kvalificeres som en hybrid kernekapitalpost.

Afdeling 2

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Artikel 56

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Institutterne fradrager følgende i hybride kernekapitalposter:

- a) et instituts direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter, herunder egne hybride kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser
- b) direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvormed instituttet har kapitalandele i krydsejerskab, og de kompetente myndigheder er af den opfattelse, at ejerskabet er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag
- c) den relevante værdi opgjort i henhold til artikel 60 af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel i disse enheder
- d) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har en væsentlig kapitalandel i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage
- e) de poster, som i henhold til artikel 63 skal fradrages i de supplerende kapitalposter, der overstiger instituttets supplerende kapital
- f) enhver form for skat vedrørende hybride kernekapitalposter, der kan forudses på beregningstidspunktet, undtagen når instituttet behørigt tilpasser værdien af de hybride kernekapitalposter, hvis skatten reducerer det beløb, hvormed disse poster kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Artikel 57

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 56, litra a), opgør institutterne besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

- a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne af egne hybride kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) de lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko
 - ii) enten indgår både de lange og korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.
- b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne hybride kernekapitalinstrumenter i disse indeks.
- c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne hybride kernekapitalinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne hybride kernekapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks.
 - ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 58

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor i de tilfælde, hvor instituttet har krydsejerskab med det formål kunstigt at øge kapitalgrundlaget

Institutterne foretager de i artikel 56, litra b), c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) Besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter opgøres på grundlag af lange bruttopositioner.

- b) Hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber betragtes som besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 59

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor

Institutterne foretager de i artikel 56, litra c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enhederne i den finansielle sektor på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:
- i) den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år
 - ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.
- b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i enhederne i den finansielle sektor i disse indeks.

Artikel 60

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

1. Med henblik på anvendelse af artikel 56, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange den i litra a) i nærværende stykke omhandlede værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke omhandlede beregning:

- a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor overstiger 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:
- i) artikel 32-35
 - ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k, nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle
 - iii) artikel 44 og 45
- b) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, divideret med den samlede værdi af alle instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i disse enheder i den finansielle sektor.

2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.

3. Det beløb, der skal fratrækkes i henhold til stk. 1, fordeles på samtlige de hybride kernekapitalinstrumenter, der besiddes. Det beløb, der skal fratrækkes de enkelte hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til stk. 1, beregnes ved at gange det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med det i litra b) i nærværende stykke omhandlede andel:

- a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1
- b) beløbet i nr. i) divideret med beløbet i nr. ii)
- i) de egentlige kernekapitalinstrumenters samlede beløb

- ii) instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af de hybride kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har en væsentlig investering.
- 4) Værdien af de i artikel 56, litra c), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3 eller i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.
5. Institutterne beregner den del af besiddelserne af kapitalgrundlagsinstrumenter, som risikovægtes, ved at dividere det i litra a) nævnte beløb med det i litra b) nævnte beløb:
- a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4
 - b) beløbet i nr. i) divideret med beløbet i nr. ii)
 - i) de egentlige kernekapitalinstrumenters samlede beløb
 - ii) instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af de egentlige kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige investeringer.

Afdeling 3

Hybrid kernekapital

Artikel 61

Hybrid kernekapital

Et instituts hybride kernekapital består af hybride kernekapitalposter efter fradrag af de i artikel 56 nævnte poster og efter anvendelse af artikel 79.

KAPITEL 4

Supplerende kapital

Afdeling 1

Supplerende kapitalposter og -instrumenter

Artikel 62

Supplerende kapitalposter

Supplerende kapitalposter omfatter følgende:

- a) kapitalinstrumenter og efterstillede lån, når betingelserne i artikel 63 er opfyldt
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter.
- c) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 2, generelle kreditrisikojusteringer, før indregning af skatteeffekten, på op til 1,25 % af de risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 2
- d) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 3, de positive beløb, før indregning af skatteeffekten, der fremkommer ved beregningen i henhold til artikel 158 og 159, på op til 0,6 % af de risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 3.

Kapitalposterne i litra a) kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter.

Artikel 63

Supplerende kapitalinstrumenter

Kapitalinstrumenterne og de efterstillede lån, kvalificeres som supplerende kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instrumenterne er udstedt eller de efterstillede lån er optagede og fuldt betalt.
- b) Ingen af følgende har købt instrumenterne eller ydet de efterstillede lån:
 - i) instituttet eller dets datterselskaber
 - ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol.
- c) Købet af instrumenterne eller ydelsen af de efterstillede lån er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.
- d) Fordringen på instrumenternes hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, eller fordringen på de efterstillede låns hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer de efterstillede lån, er efterstillet alle ikkeefterstillede fordringer.
- e) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller de efterstillede lån eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordragens rangorden:
 - i) instituttet eller dets datterselskaber
 - ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber
 - iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber
 - iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber
 - v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber
 - vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i) - v), nævnte enheder.
- f) Instrumenterne eller de efterstillede lån er ikke omfattet af ordninger, som på anden måde forbedrer fordragens eller de efterstillede låns rangorden.
- g) Instrumenterne eller de efterstillede lån har en oprindelig løbetid på mindst fem år.
- h) De bestemmelser, der regulerer instrumenterne eller de efterstillede lån, indeholder ikke et incitament til, at instituttet indløser eller i givet fald tilbagebetaler deres hovedstol, før de udløber.
- i) Hvis instrumenterne eller de efterstillede lån indeholder en eller flere call options eller optioner for førtidig indfrielse, kan optionerne udelukkende udnyttes efter udstederens eller debitorens valg.
- j) Instrumenterne eller de efterstillede lån kan kun opkræves, indfries ved udløb eller genkøbes eller førtidsindfries, når betingelserne i artikel 77 er opfyldt, og først fem år efter udstedelses- eller optagelsesdatoen, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i artikel 78, stk. 4, er opfyldt.
- k) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne eller de efterstillede lån, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne eller de efterstillede lån vil blive eller kan blive opkrævet, indfriet, genkøbt eller førtidsindfriet af instituttet på anden måde end i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde.
- l) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne eller de efterstillede lån, giver ikke indehaveren eller i givet fald långiveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation.
- m) Størrelsen af de forfaldne renter eller udbytter af instrumenterne eller de efterstillede lån vil ikke blive ændret på grundlag af kreditsituationen for instituttet eller dets moderselskab.
- n) Hvis instrumenterne ikke er udstedt direkte af et institut, eller hvis de efterstillede lån ikke er modtaget direkte af et institut, skal følgende to betingelser begge være opfyldt:
 - i) instrumenterne er udstedt eller de efterstillede lån er optaget af en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2
 - ii) provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

Artikel 64

Amortisering af supplerende kapitalinstrumenter

I hvilket omfang supplerende kapitalinstrumenter kan betragtes som supplerende kapitalposter i løbet af de sidste fem år af instrumenternes løbetid, beregnes ved at gange et resultat, der fremkommer ved beregningen i litra a), med det beløb, der er omhandlet i litra b):

- a) den nominelle værdi af instrumenterne eller de efterstillede lån på førstedagen af de resterende fem år af deres kontraktlige løbetid ganget med antallet af kalenderdage i denne periode
- b) de resterende kalenderdage i instrumenternes eller de efterstillede låns kontraktlige løbetid.

Artikel 65

Følgerne af, at betingelserne for supplerende kapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne for et supplerende kapitalinstrument som omhandlet i artikel 63 ikke længere er opfyldt:

- a) Instrumentet ophører omgående med at kvalificeres som et supplerende kapitalinstrument.
- b) Den del af overkursen ved emission, der vedrører dette instrument, ophører omgående med at kvalificeres som supplerende kapitalposter.

Afdeling 2

Fradrag i supplerende kapitalposter

Artikel 66

Fradrag i supplerende kapitalposter

Følgende fradrages i supplerende kapitalposter:

- a) et instituts direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne supplerende kapitalinstrumenter, herunder egne supplerende kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser
- b) direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvormed instituttet har besiddelser i krydsejerskab, som efter de kompetente myndigheds opfattelse er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag
- c) den relevante værdi opgjort i henholdt til artikel 70 af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel i disse enheder
- d) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har en væsentlig kapitalandel i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage.

Artikel 67

Fradrag af besiddelser af egne supplerende kapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 66, litra a), opgør institutterne besiddelser på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

- a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) De lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko.
 - ii) enten indgår både de lange og korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

- b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne supplerende kapitalinstrumenter i disse indeks.
- c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne supplerende kapitalinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne supplerende kapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder også når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks.
 - ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 68

Fradrag af besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og i de tilfælde, hvor instituttet har besiddelser i krydsejerskab med det formål kunstigt at øge kapitalgrundlaget

Institutterne foretager de i artikel 66, litra b), c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) Besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter opgøres på grundlag af lange bruttopositioner.
- b) Besiddelser af supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber og resterende supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber betragtes som supplerende kapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 69

Fradrag af besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor

Institutterne foretager de i artikel 66, litra c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enhederne i den finansielle sektor på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:
 - i) den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år
 - ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.
- b) De opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, på grundlag af den underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i enhederne i den finansielle sektor i disse indeks.

Artikel 70

Fradrag af supplerende kapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig investering i en relevant enhed

1. Med henblik på anvendelse af artikel 66, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange den i litra a) i nærværende stykke omhandlede værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke omhandlede beregning:

- a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder

- i den finansielle sektor overstiger 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:
- i) artikel 32-35
 - ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k, nr. ii)-v), og litra l), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle
 - iii) artikel 44 og 45
- b) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, divideret med den samlede værdi af alle instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i disse enheder i den finansielle sektor.
2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.
3. Det beløb, der skal fratrækkes i henhold til stk. 1, skal fordeles på hvert supplerende kapitalinstrument, der besiddes. Institutterne skal fastslå den andel af besiddelserne i supplerende kapitalinstrumenter, der fratrækkes, ved at gange beløbet i litra a) i nærværende stykke med andelen i litra b) i nærværende stykke:
- a) den samlede værdi af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1
 - b) beløbet i nr. i) divideret med beløbet i nr. ii)
 - i) de supplerende kapitalinstrumenters samlede beløb
 - ii) instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har en væsentlig investering.
4. Værdien af de i artikel 66, stk. 1, litra c), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i)-iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.
5. Institutterne beregner den del af besiddelserne af kapitalgrundlagsinstrumenter, som risikovægtes, ved at dividere det i litra a) nævnte beløb med det i litra b) nævnte beløb:
- a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4
 - b) beløbet i nr. i) divideret med beløbet i nr. ii)
 - i) de egentlige kernekapitalinstrumenters samlede beløb
 - ii) instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af de egentlige kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige investeringer.

Afdeling 3

Supplerende kapital

Artikel 71

Supplerende kapital

Et instituts supplerende kapital består af instituttets supplerende kapitalposter efter fradrag af de i artikel 66 nævnte poster og efter anvendelse af artikel 79.

KAPITEL 5

Kapitalgrundlag

Artikel 72

Kapitalgrundlag

Et instituts kapitalgrundlag består af summen af dets kernekapital og supplerende kapital.

KAPITEL 6

Generelle krav

Artikel 73

Udlodninger på kapitalgrundlagsinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter, med hensyn til hvilke et institut efter eget valg kan foretage udlodninger i en anden form end likvide midler eller et kapitalgrundlagsinstrument, kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, medmindre instituttet har fået de kompetente myndigheders forudgående tilladelse.

2. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 1 omhandlede tilladelse, hvis de anser samtlige følgende betingelser for at være opfyldt:

- a) Instituttets evne til at annullere udbetalinger i forbindelse med instrumentet vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.
- b) Instrumentets evne til at dække tab vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.
- c) Kvaliteten af kapitalinstrumentet vil ikke på anden måde blive forringet af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

3. Kapitalinstrumenter, med hensyn til hvilke en anden juridisk person end det udstedende institut efter eget valg kan beslutte eller kræve, at udbetalingen af udlodninger på instrumentet foretages i en anden form end likvide midler eller et kapitalgrundlagsinstrument, kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

4. Institutterne kan anvende et bredt markedsindeks som et af grundlagene for fastsættelsen af udlodningernes størrelse på hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis instituttet er en referenceenhed i dette brede markedsindeks, medmindre begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet anser bevægelserne i dette brede markedsindeks for ikke at være væsentligt forbundet med instituttets, moderinstituttets, det finansielle moderholdingselskabs, det blandede finansielle moderholdingselskabs eller det blandede moderselskabs kreditværdighed.
- b) Den kompetente myndighed har ikke truffet en anden afgørelse end den, der er omhandlet i litra a).

6. Institutterne indberetter og offentliggør de brede markedsindeks, som deres kapitalinstrumenter afhænger af.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, hvilke indeks der anses for at kvalificere som brede markedsindeks med henblik på stk.4.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 74

Besiddelser af kapitalinstrumenter udstedt af regulerede enheder i den finansielle sektor, der ikke kvalificeres som lovpligtig kapital

Institutterne fratrækker ikke i kapitalgrundlaget direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalinstrumenter udstedt af en reguleret enhed i den finansielle sektor, der ikke kvalificeres som denne enheds lovpligtige kapital. Institutterne risikovægter sådanne besiddelser i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3.

Artikel 75

Fradrag og krav om løbetid for korte positioner

Krav om løbetid for de korte positioner, der er omhandlet i artikel 45, litra a), artikel 59, litra a), og artikel 69, litra a), anses for at være opfyldt med hensyn til positioner, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet har kontraktmæssigt ret til på en bestemt fremtidig dato at sælge den afdækkede lange position til den modpart, der foretager afdækningen.
- b) Modparten, der foretager afdækningen af instituttet, er kontraktmæssigt forpligtet til på en bestemt fremtidig dato at købe den i litra a) omhandlede lange position af instituttet.

Artikel 76

Indeksbesiddelser af kapitalinstrumenter

1. Ved anvendelsen af artikel 42, litra a), artikel 45, litra a), artikel 57, litra a), artikel 59, litra a), artikel 67, litra a), og artikel 69, litra a), kan institutterne reducere værdien af en lang position i et kapitalinstrument med den del af indekset, der består af samme underliggende eksponering, som afdækkes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Enten indgår både den lange position, der afdækkes, og den korte position i et indeks, der anvendes til afdækning af den lange position, i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.
- b) De i litra a) omhandlede positioner opgøres til dagsværdi i instituttets balance.
- c) Den i litra a) omhandlede korte position kvalificeres som en effektiv afdækning i henhold til instituttets interne kontrolprocesser.
- d) De kompetente myndigheder vurderer mindst én gang om året, at de i litra c) omhandlede kontrolprocesser er tilstrækkelige og fortsat er hensigtsmæssige.

2. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan et institut anvende et konservativt skøn over sin underliggende eksponering for de kapitalinstrumenter, der indgår i indeksene, som et alternativ til, at det beregner sin eksponering for kapitalinstrumenterne i litra a) og/eller litra b):

- a) egne egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som indgår i indeksene
- b) egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, som indgår i indeksene.

3. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 2 omhandlede tilladelse, såfremt instituttet over for dem har godtgjort, at det vil være en stor administrativ byrde for instituttet at overvåge sin underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i stk. 2, litra a) og/eller litra b), alt efter hvad der er relevant.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) hvornår et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 2 omhandlede underliggende eksponering, er tilstrækkeligt konservativt

- b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 77

Betingelser for reduktion af kapitalgrundlaget

Et institut skal have den kompetente myndigheds forudgående tilladelse til at gøre det ene eller begge af følgende:

- a) reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet på en måde, som er tilladt i henhold til gældende national lovgivning
- b) førtidsindfri, indfri ved udløb, tilbagebetale eller genkøbe hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter før det kontraktlige forfaldstidspunkt.

Artikel 78

Tilsynsmyndighedens tilladelse til reduktion af kapitalgrundlaget

1. Den kompetente myndighed giver tilladelse til, at et institut reducerer, genkøber, førtidsindfrier eller ved udløb indfrier egentlige kernekapitalinstrumenter, hybrids kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Førend eller samtidig med den i artikel 77 omhandlede aktion erstatter instituttet de i artikel 77 omhandlede instrumenter med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne.
- b) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttets kapitalgrundlag efter den nævnte aktion vil overstige de i artikel 92, stk. 1, i denne forordning fastlagte krav og det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6) i direktiv 2013/36/EU med en margin, som den kompetente myndighed måtte anse for nødvendig på grundlag af artikel 104, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

2. Ved vurderingen af erstatningsinstrumenternes forsvarlighed i forhold til instituttets indtjeningsevne i henhold til stk. 1, litra a), overvejer de kompetente myndigheder, i hvilket omfang disse erstatningskapitalinstrumenter vil være mere omkostningsfulde for instituttet end dem, som de skal erstatte.

3. Såfremt et institut indleder en aktion som omhandlet i artikel 77, litra a), og nægtelse af indfrielse af egentlige kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 27 er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, kan den kompetente myndighed fravige betingelserne i stk. 1, forudsat at den kompetente myndighed kræver, at instituttet i passende omfang begrænser indfrielsen af sådanne instrumenter.

4. De kompetente myndigheder kan kun give institutter tilladelse til at indfri hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter inden fem år efter udstedelsesdatoen, hvis betingelserne i stk. 1 og i litra a) eller b) i dette stykke er opfyldt:

- a) Der sker en ændring i den forskriftsmæssige klassificering af disse instrumenter, som sandsynligvis vil medføre, at de udelukkes fra kapitalgrundlaget eller omklassificeres til kapitalgrundlag af lavere kvalitet, og de to følgende betingelser begge er opfyldt:
 - i) Den kompetente myndighed anser denne ændring for at være tilstrækkelig sikker.

- ii) Instituttet godtgør over for de kompetente myndigheder, at den forskriftsmæssige klassificering af disse instrumenter ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.
- b) Der sker en ændring i den gældende skattebehandling af disse instrumenter, som instituttet over for de kompetente myndigheder godtgør er væsentlig og ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningsevne
- b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3
- c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 72, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelsselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 79

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget

1. Såfremt et institut midlertidig besidder kapitalinstrumenter eller har givet efterstillede lån, der kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, og den kompetente myndighed skønner, at hensigten med disse besiddelser er at anvende dem som led i en finansiell bistandsoperation med henblik på at reorganisere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed midlertidig fravige bestemmelserne om fradrag, som ellers ville finde anvendelse på disse instrumenter.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiell bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 80

Løbende kontrol med kvaliteten af kapitalgrundlaget

1. EBA overvåger kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af institutter i hele Unionen og underretter straks Kommissionen, hvis der foreligger væsentligt bevis for, at de pågældende instrumenter ikke opfylder kriterierne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29.

De kompetente myndigheder skal efter anmodning fra EBA omgående fremsende alle de oplysninger, som EBA anser for relevante vedrørende nye kapitalinstrumenter, der udstedes, for at EBA kan overvåge kvaliteten af de kapitalgrundlagsinstrumenter, der udstedes af institutter i hele Unionen.

2. En underretning indeholder følgende:

- a) en detaljeret beskrivelse af arten og omfanget af den konstaterede mangel
- b) teknisk rådgivning om de foranstaltninger, som EBA finder det nødvendigt, at Kommissionen træffer.
- c) væsentlige ændringer af EBA's metoder til at stressteste institutters solvens.

3. EBA yder teknisk rådgivning til Kommissionen om alle væsentlige ændringer, som den finder det nødvendigt at foretage af definitionen af kapitalgrundlag som følge af:

- a) relevante ændringer af markedsstandarder eller markedspraksis
- b) ændringer af de relevante retsfor skrifter eller regnskabsstandarder
- c) væsentlige ændringer af EBA's metoder til at stressteste institutters solvens.

4. EBA yder teknisk rådgivning til Kommissionen senest den 1. januar 2014 om mulig behandling af urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi ud over indregning i den egentlige kernekapital uden justering. I sådanne anbefalinger tages der højde for relevante ændringer af de internationale regnskabsstandarder og af internationale aftaler om tilsynsstandarder for banker.

AFSNIT II

MINORITETSINTERESSER OG HYBRIDE KERNEKAPITALINSTRUMENTER OG SUPPLERENDE KAPITALINSTRUMENTER UDSTEDT AF DATTERSELSKABER

Artikel 81

Minoritetsinteresser, som opfylder betingelserne for indregning i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. Minoritetsinteresser omfatter summen af et datterselskabs egentlige kernekapitalinstrumenter, overkurs ved emission i tilknytning til disse instrumenter, overført resultater, og andre reserver, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) Datterselskabet antager en af følgende former:
 - i) et institut
 - ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU.
- b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.
- c) De i indledningen til dette stykke omhandlede egentlige kernekapitalposter ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

2. Minoritetsinteresser, som finansieres direkte eller indirekte via en enhed med særligt formål (SPE) eller på anden måde af moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber, opfylder ikke betingelserne for indregning i den konsoliderede egentlige kernekapital.

Artikel 82

Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag

Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag omfatter et datterselskabs minoritetsinteresser, hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) Datterselskabet antager en af følgende former:
 - i) et institut
 - ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU
- b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.
- c) Instrumenterne ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

Artikel 83

Kvalificerende hybrid kernekapital og supplerende kapital udstedt af en enhed med særligt formål (SPE)

1. Hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af en SPE og overkurs ved emission i tilknytning hertil kan kun indregnes i kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital eller supplerende kapital eller i givet fald kvalificerende kapitalgrundlag, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den SPE, der har udstedt disse instrumenter, indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.
- b) Instrumenterne og overkurs ved emission i tilknytning hertil indregnes kun i den kvalificerende hybride kernekapital, hvis de i artikel 52, stk. 1, fastsatte betingelser er opfyldt.
- c) Instrumenterne og overkurs ved emission i tilknytning hertil indregnes kun i den kvalificerende supplerende kapital, hvis de i artikel 63 fastsatte betingelser er opfyldt.
- d) SPE'ens eneste aktiv er dens andel af kapitalgrundlaget i moderselskabet eller et datterselskab heraf, som indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, og hvis form opfylder de i artikel 52, stk. 1, eller artikel 63 fastsatte relevante betingelser.

Hvis den kompetente myndighed mener, at en SPE's aktiver, bortset fra dens andel af kapitalgrundlaget i moderselskabet eller et datterselskab heraf, som indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, er minimale og ubetydelige for den pågældende enhed, kan den kompetente myndighed undlade at anvende den i litra d) i første afsnit, fastsatte betingelse.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de aktivtyper, der kan vedrøre SPE'ernes drift, og begreberne minimal og ubetydelig som nævnt i stk. 1, andet afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 84

Minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. Institutterne beregner værdien af et datterselskabs minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede egentlige kernekapital, ved i dette selskabs minoritetsinteresser at fratrække det resultat, som fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

- a) datterselskabets egentlige kernekapital minus den laveste værdi af følgende:
 - i) værdien af datterselskabets egentlige kernekapital, som kræves for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret

i artikel 128, nr. 6, i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital

- ii) værdien af den konsoliderede egentlige kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital
- b) datterselskabets minoritetsinteresser udtrykt som en procentdel af selskabets samlede egentlige kernekapitalinstrumenter plus overkurs ved emission i tilknytning hertil, overført resultat og andre reserver.

2. Beregningen i stk. 1 foretages på delkonsolideret grundlag for hvert af de i artikel 81, stk. 1, omhandlede datterselskaber.

Et institut kan vælge ikke at foretage denne beregning for et datterselskab omhandlet i artikel 81, stk. 1. Træffer et institut en sådan beslutning, må dette datterselskabs minoritetsinteresser ikke indgå i den konsoliderede egentlige kernekapital.

3. Hvis en kompetent myndighed benytter sig af den i artikel 7 omhandlede undtagelse fra at anvende tilsynskrav på individuelt niveau, skal minoritetsinteresser i datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, ikke indregnes i kapitalgrundlaget på delkonsolideret eller i givet fald konsolideret niveau.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den beregning på delkonsolideret niveau, der kræves i henhold til stk. 2 samt artikel 85 og 87.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. De kompetente myndigheder kan fritage et finansielt moderholdingselskab fra at anvende denne artikel, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) dets hovedaktivitet består i at erhverve kapitalinteresser
- b) det er underkastet tilsyn på konsolideret niveau
- c) det konsoliderer et datterinstitut, i hvilket det kun har minoritetsinteresser gennem kontrol som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF
- d) mere end 90 % af den konsoliderede egentlige kernekapital, der kræves, kommer fra det i litra c) omhandlede datterinstitut beregnet på delkonsolideret niveau.

Når et finansielt moderholdingselskab, der opfylder betingelserne i første afsnit, efter den 31. December 2014 bliver et blandet finansielt moderholdingselskab, kan de kompetente myndigheder give dette blandede finansielle moderholdingselskab den i første afsnit omhandlede fritagelse, hvis det opfylder betingelserne i første afsnit.

6. Hvis kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og institutter, der er etableret inden for en institutsikringsordning og omfattet af de i artikel 113, stk. 7, fastsatte betingelser, har etableret en kryds-garantiordning, der fastsætter, at der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for overførslen af den værdi af kapitalgrundlaget, der ligger over de reguleringsmæs-

sige krav, fra modparten til kreditinstituttet, er disse institutter undtaget fra bestemmelserne i nærværende artikel for så vidt angår fradrag og kan fuldt ud indregne minoritetsinteresser i en krydsgarantiordning.

Artikel 85

Kvalificerende kernekapitalinstrumenter, som indgår i den konsoliderede kernekapital

1. Institutterne beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, ved i dette selskabs kapitalgrundlag at fratrække det resultat, der fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

- a) datterselskabets kernekapital minus den laveste af følgende værdier:
 - i) værdien af datterselskabets kernekapital, som kræves for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, det specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital
 - ii) værdien af den konsoliderede kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 476 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital
- b) datterselskabets kvalificerende kernekapital udtrykt som en procentdel af dette selskabs samlede kernekapitalinstrumenter plus overkurs ved emission i tilknytning hertil, overført resultat og andre reserver.

2. Beregningen i stk. 1 foretages på delkonsolideret grundlag for hvert af de i artikel 81, stk. 1, omhandlede datterselskaber.

Et institut kan vælge ikke at foretage denne beregning for et datterselskab omhandlet i artikel 81, stk. 1. Træffer et institut en sådan beslutning, må dette datterselskabs kvalificerende kernekapital ikke indgå i den konsoliderede kernekapital.

3. Hvis en kompetent myndighed benytter sig af den i artikel 7 omhandlede undtagelse fra at anvende tilsynskrav på individuelt niveau, skal kernekapitalinstrumenter i datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, ikke indregnes i kapitalgrundlaget på delkonsolideret eller i givet fald konsolideret niveau.

Artikel 86

Kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede hybride kernekapital

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 84, stk. 5 og 6, beregner institutterne værdien af et datterselskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede hybride kernekapital, ved i dette selskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede kernekapital, at fratrække dette selskabs minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede egentlige kernekapital.

Artikel 87

Kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag

1. Institutterne beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, ved i dette selskabs kvalificerende kapitalgrundlag at fratrække det resultat, der fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

- a) datterselskabets kapitalgrundlag minus den laveste af følgende værdier:
 - i) værdien af datterselskabets kapitalgrundlag, som kræves for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra c), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, det specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande
 - ii) værdien af det kapitalgrundlag, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra c), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande
- b) selskabets kvalificerende kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af alle datterselskabets kapitalgrundlagsinstrumenter, som indgår i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter og overkurs ved emission i tilknytning hertil, overført resultat og andre reserver.

2. Beregningen i stk. 1 foretages på delkonsolideret niveau for hvert af de i artikel 81, stk. 1, omhandlede datterselskaber.

Et institut kan vælge ikke at foretage denne beregning for et datterselskab omhandlet i artikel 81, stk. 1. Træffer et institut en sådan beslutning, må dette datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag ikke indgå i det konsoliderede kapitalgrundlag.

3. Hvis en kompetent myndighed benytter sig af den i artikel 7 omhandlede undtagelse fra at anvende tilsynskrav på individuelt niveau, skal kapitalgrundlagsinstrumenter i datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, ikke indregnes i kapitalgrundlaget på delkonsolideret eller i givet fald konsolideret niveau.

Artikel 88

Kvalificerende kapitalgrundlagsinstrumenter, som indgår i den konsoliderede supplerende kapital

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 84, stk. 5 og 6, beregner institutterne værdien af et datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i den konsoliderede supplerende kapital, ved i dette selskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, at fratrække dette selskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede kernekapital.

AFSNIT III

KVALIFICERENDE KAPITALANDELE UDEN FOR DEN FINANSIELLE SEKTOR

Artikel 89

Risikovægtning og forbud mod kvalificerende kapitalandele uden for finanssektoren

1. En kvalificerende kapitalandel, som udgør over 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, i en virksomhed, som ikke er en af følgende, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3:

- a) en enhed i den finansielle sektor
- b) en virksomhed, som ikke er en enhed i den finansielle sektor, og som udøver aktiviteter, som den kompetente myndighed anser for at være en af følgende:
 - i) en direkte forlængelse af bankvirksomhed
 - ii) accessorisk bankvirksomhed

- iii) leasing, factoring, formueforvaltning, forvaltning af databehandlingsydelser eller anden lignende virksomhed.
2. Et instituts samlede kvalificerende kapitalandele i andre virksomheder end de i stk. 1, litra a) og b) nævnte, som overstiger 60 % af dets justerede kapitalgrundlag, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3.
3. De kompetente myndigheder anvender kravene i litra a) eller b) på institutteres kvalificerende kapitalandele som omhandlet i stk. 1 og 2:
- a) Med henblik på at beregne kapitalkravet i overensstemmelse med tredje del skal institutterne risikovægte den højeste værdi af følgende med 1250 %:
 - i) den værdi af de i stk. 1 nævnte kvalificerende kapitalandele, som overstiger 15 % af det justerede kapitalgrundlag
 - ii) den samlede værdi af de i stk. 2 nævnte kvalificerende kapitalandele, som overstiger 60 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.
 - b) De kompetente myndigheder forbyder institutter at have de i stk. 1 og 2 nævnte kvalificerende kapitalandele, hvis værdi overstiger de i disse stykker fastsatte procentdele af det justerede kapitalgrundlag.

De kompetente myndigheder offentliggør deres valg af litra a) eller b).

4. Ved anvendelsen af stk. 1, litra b), udsteder EBA retningslinjer med henblik på at præcisere følgende begreber:
- a) virksomhed, der er en direkte forlængelse af bankvirksomhed
 - b) virksomhed, der er accessorisk til bankvirksomhed
 - c) lignende virksomhed.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 90

Alternativer til risikovægten på 1250 %

Som alternativ til at risikovægte de beløb, som overstiger de i artikel 89, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, med 1250 %, kan institutterne fratrække disse beløb i egentlige kernekapitalposter i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra k).

Artikel 91

Undtagelser

1. Aktier i virksomheder, som ikke er omhandlet i artikel 89 stk. 1, litra a) og b), medregnes ikke ved beregningen af de i nævnte artikel fastsatte grænser for det justerede kapitalgrundlag, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
- a) Aktierne besiddes midlertidig som led i en finansiel bistandsoperation som omhandlet i artikel 79.
 - b) Besiddelsen af aktierne er en emissionsposition, der besiddes i højst fem arbejdsdage.
 - c) Aktierne besiddes i instituttets eget navn og for andres regning.
2. Aktier, der ikke er finansielle anlægsaktiver som omhandlet i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, medtages ikke i den i artikel 89 omhandlede beregning.

TREDJE DEL

KAPITALKRAV

AFSNIT I

GENERELLE KRAV, VÆRDIANSÆTTELSE OG INDBERETNING

KAPITEL 1

Krav til kapitalgrundlags størrelse

Afdeling 1

Kapitalgrundlagskrav for institutter

Artikel 92

Kapitalgrundlagskrav

1. Med forbehold af artikel 93 og 94 skal institutterne til enhver tid opfylde følgende kapitalgrundlagskrav:
 - a) en egentlig kernekapitalprocent på 4,5 %
 - b) en kernekapitalprocent på 6 %
 - c) en samlet kapitalprocent på 8 %.
2. Institutterne beregner deres kapitalprocenter som følger:
 - a) Den egentlige kernekapitalprocent er instituttets egentlige kernekapital udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.
 - b) Kernekapitalprocenten er instituttets kernekapital udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.
 - c) Den samlede kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.
3. Den samlede risikoeksponering beregnes som summen af litra a)-f) i nærværende stykke efter hensyntagen til de i stk. 4 omhandlede bestemmelser:
 - a) de risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko og udvandringsrisiko beregnet efter bestemmelserne i afsnit II og artikel 379 for så vidt angår samtlige instituttets forretningsaktiviteter, undtagen risikovægtede eksponeringer i instituttets handelsbeholdningsaktiviteter
 - b) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV i nærværende del, eller i givet fald fjerde del for et instituts handelsbeholdningsaktiviteter for så vidt angår følgende:
 - i) positionsrisiko
 - ii) store eksponeringer, der overstiger de i artikel 395-401 fastsatte grænser, såfremt et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser
 - c) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV eller i givet fald afsnit V med undtagelse af artikel 379 for så vidt angår følgende:
 - i) valutarisiko
 - ii) afviklingsrisiko
 - iii) råvarerisiko
 - d) kapitalgrundlagskravene beregnet efter bestemmelserne i afsnit VI for så vidt angår kreditværdijusteringsrisikoen for OTC-derivater, undtagen kreditderivater, der anses for at begrænse risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko
 - e) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i afsnit III for så vidt angår den operationelle risiko
 - f) de risikovægtede eksponeringer opgjort efter bestemmelserne i afsnit II for den modpartsrisiko, der opstår i forbindelse med instituttets handelsbeholdningsaktiviteter vedrørende følgende typer transaktioner og aftaler:

- i) de i bilag II omhandlede kontrakter og kreditderivater
- ii) genkøbstransaktioner og udlåns- eller indskudstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer
- iii) mærgenudlånstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer
- iv) terminsforretninger.

4. Følgende bestemmelser finder anvendelse på opgørelsen af den samlede risikoeksponering som omhandlet i stk. 3:

- a) De kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i stk. 3, litra c), d) og e), omfatter de krav, der opstår i forbindelse med alle et instituts forretningsaktiviteter.
- b) Institutterne skal gange kapitalgrundlagskravene i stk. 3, litra b)-e), med 12,5.

Artikel 93

Startkapitalkrav for institutter i fortsat drift (going concern)

1. Et instituts kapitalgrundlag må ikke falde til under den krævede startkapital på det tidspunkt, hvor det blev meddelt tilladelse.

2. Kreditinstitutter, som allerede eksisterede den 1. januar 1993, kan, selv om kapitalgrundlagets værdi ikke når op på den krævede startkapital, fortsat drive virksomhed. I så fald må kapitalgrundlagets værdi for disse institutter ikke falde til under det maksimumsbeløb, som den havde nået fra den 22. december 1989.

3. Godkendte investeringsselskaber og firmaer, der var omfattet af artikel 6 i direktiv 2006/49/EF, og som eksisterede før den 31. december 1995, kan fortsat drive virksomhed, selv om kapitalgrundlagets værdi ikke når op på den krævede startkapital. Sådanne firmaers eller investeringsselskabers kapitalgrundlag må ikke falde til under det højeste referenceniveau som beregnet efter datoen for den i Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag²⁸⁾ omhandlede meddelelse. Referenceniveauet er kapitalgrundlagets daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned for den tilsvarende forudgående periode.

4. Overtages kontrollen med et institut, som falder ind under kategorien i stk. 2 eller 3, af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal værdien af instituttets kapitalgrundlag være af samme størrelse som den krævede startkapital.

5. Fusioneres to eller flere institutter, der falder ind under den i stk. 2 eller 3 nævnte kategori, må værdien af kapitalgrundlaget i det institut, der opstår som et resultat af fusionen, ikke være lavere end de fusionerede institutters samlede kapitalgrundlag på det tidspunkt, hvor fusionen fandt sted, så længe værdien af kapitalgrundlaget er lavere end den krævede startkapital.

6. Finder de kompetente myndigheder det nødvendigt for at sikre et instituts solvens, at kravet i stk. 1 opfyldes, finder bestemmelserne i stk. 2-5 ikke anvendelse.

Artikel 94

Undtagelser for mindre handelsbeholdningsaktiviteter

1. Institutterne kan erstatte kapitalkravet i artikel 92, stk. 3, litra b), med kapitalkravet beregnet efter samme artikels stk. 3, litra a), for så vidt angår deres handelsbeholdningsaktiviteter, hvis omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter opfylder følgende to betingelser:

- a) De udgør normalt mindre end 5 % af de samlede aktiver og 15 mio. EUR.

b) De overstiger aldrig 6 % og 20 mio. EUR.

2. Ved opgørelsen af omfanget af balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, anvender institutter følgende:

- a) gældsinstrumenter ansættes til deres markedsværdi eller nominelle værdi, aktier til deres markedsværdi og derivater til den nominelle værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter
- b) Lange positioners numeriske værdi og korte positioners numeriske værdi adderes.

3. Kan et institut ikke opfylde betingelsen i stk. 1, litra b), underretter det straks den kompetente myndighed. Hvis den kompetente myndighed efter at have foretaget en vurdering fastslår og underretter instituttet om, at kravet i stk. 1, litra a), ikke er opfyldt, ophører instituttet med at anvende stk. 1 fra den næste indberetningsdato.

Afdeling 2

Kapitalgrundlagskrav for investeringsselskaber med begrænset tilladelse til at levere investerings-services

Artikel 95

Kapitalgrundlagskrav for investeringsselskaber med begrænset tilladelse til at levere investerings-services

1. Med henblik på artikel 92, stk. 3, anvender investeringsselskaber, som ikke har tilladelse til at levere de i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag I til direktiv 2004/39/EF nævnte investeringsservices og -aktiviteter, den i stk. 2 fastsatte beregning af den samlede risikoeksponering.

2. De i nærværende artikels stk. 1 nævnte investeringsselskaber og de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, opgør deres samlede risikoeksponering som den største værdi af følgende:

- a) summen af posterne i artikel 92, stk. 3, litra a)-d) og f), efter anvendelse af artikel 92, stk. 4
- b) 12,5 multipliceret med den i artikel 97 angivne værdi.

De i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, skal opfylde kravene i artikel 92, stk. 1 og 2, på grundlag af den samlede risikoeksponering, der er omhandlet i første afsnit.

De kompetente myndigheder kan for de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, fastsætte kapitalgrundlagskrav, som er bindende for de pågældende selskaber i henhold til de nationale gennemførelsesforanstaltninger, der træder i kraft den 31. december 2013 for direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF.

3. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber er omfattet af alle de andre bestemmelser vedrørende operationel risiko, som er fastlagt i direktiv 2013/36/EU, afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, underafdeling 1.

Artikel 96

Kapitalgrundlagskrav for investeringsselskaber, der har en startkapital som fastsat i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU

1. Med henblik på artikel 92, stk. 3, anvender følgende kategorier af investeringsselskaber, som opretholder en startkapital i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, den beregning af den samlede risikoeksponering, der er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel:

- a) investeringsselskaber, der handler for egen regning udelukkende for at udføre kundeordrer eller for at få adgang til et clearing- og afregningssystem eller en anerkendt børs, når de fungerer som formidlere eller udfører kundeordrer
- b) investeringsselskaber, der opfylder samtlige følgende betingelser:
 - i) der ikke opbevarer kunders penge eller værdipapirer
 - ii) der kun handler for egen regning
 - iii) der ikke har eksterne kunder
 - iv) som har overdraget ansvaret for gennemførelsen og afregningen af deres transaktioner til en clearinginstitution, der garanterer dem.

2. For de i stk. 1 nævnte investeringsselskaber opgøres den samlede risikoeksponering som summen af følgende:

- a) artikel 92, stk. 3, litra a)-d) og f), efter anvendelse af artikel 92, stk. 4
- b) den i artikel 97 nævnte værdi multipliceret med 12,5.

3. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber er omfattet af alle de andre bestemmelser vedrørende operationel risiko, som er fastlagt i direktiv 2013/36/EU, afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, underafdeling 1.

Artikel 97

Kapitalgrundlag baseret på faste omkostninger

1. I overensstemmelse med artikel 95 og 96 skal et investeringsselskab og de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF besidde et justeret kapitalgrundlag, som udgør mindst en fjerdedel af de faste omkostninger for det foregående år.

2. Er der siden det foregående år sket ændringer i et investeringsselskabs virksomhed, som den kompetente myndighed anser for væsentlige, kan den kompetente myndighed tilpasse kravet i stk. 1.

3. Har et investeringsselskab ikke drevet virksomhed i et år fra den dag, hvor det indledte sine aktiviteter, skal det besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af de i forretningsplanen opførte faste omkostninger, medmindre den kompetente myndighed kræver forretningsplanen tilpasset.

4. EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere følgende:

- a) beregningen af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
- b) betingelserne for den kompetente myndigheds tilpasning af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
- c) beregningen af de forventede faste omkostninger, i tilfælde af at et investeringsselskab ikke har drevet virksomhed i et år.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 98

Kapitalgrundlag for investeringsselskaber på konsolideret niveau

1. Indgår de i artikel 95, stk. 1, nævnte investeringsselskaber i en koncern, og denne ikke omfatter kreditinstitutter, anvender moderinvesteringsselskabet i en medlemsstat artikel 92 på konsolideret niveau som følger:

- a) Den samlede risikoeksponering beregnes som fastlagt i artikel 95, stk. 2.
- b) Kapitalgrundlaget beregnes på grundlag af moderinvesteringsselskabets konsoliderede situation eller på grundlag af finansielle holdingsselskabs eller det blandede finansielle holdingsselskabs konsoliderede situation, alt efter hvad der er relevant.

2. Indgår de i artikel 96, stk. 1, nævnte investeringsselskaber i en koncern, og denne ikke omfatter kreditinstitutter, anvender et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat og et investeringsselskab kontrolleret af et finansielt holdingsselskab eller af et blandet finansielt holdingsselskab artikel 92 på konsolideret niveau som følger:

- a) Den samlede risikoeksponering beregnes som fastlagt i artikel 96, stk. 2.
- b) Kapitalgrundlaget beregnes på grundlag af moderinvesteringsselskabets eller i givet fald det finansielle holdingsselskabs eller det blandede finansielle holdingsselskabs konsoliderede situation og i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2.

KAPITEL 2

Beregnings- og indberetningskrav

Artikel 99

Indberetning vedrørende kapitalgrundlagskrav og regnskabsdata

1. Institutters indberetning til de kompetente myndigheder vedrørende de i artikel 92 fastsatte krav foretages mindst hvert halve år.

2. Institutter, der er omfattet af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1606/2002, og andre kreditinstitutter end de i artikel 4 i nævnte forordning omhandlede, som udarbejder deres konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandards vedtaget efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning indberetter også regnskabsdata.

3. De kompetente myndigheder kan kræve, at de kreditinstitutter, der anvender de internationale regnskabsstandards, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002, i forbindelse med indberetning af kapitalgrundlag i henhold til artikel 23, stk. 2 i nærværende forordning, også indberetter regnskabsdata som fastsat i nærværende artikels stk. 2.

4. De i stk. 2 og i stk. 3, første afsnit nævnte regnskabsdata indberettes, i det omfang det er nødvendigt for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for instituttets aktiviteter og et billede af de systemiske risici, som institutterne udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater, hyppigheden af og datoerne for indberetning, definitioner og de it-løsninger, der i Unionen skal anvendes til den i stk. 1 omhandlede indberetning.

Indberetningskravene skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Hvis en kompetent myndighed mener, at de regnskabsdata, der stilles krav om i stk. 2, er nødvendige for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for aktiviteter for andre institutter end de, der er omhandlet i stk. 2 og 3, og som er underlagt et regnskabssystem på grundlag af direktiv 86/635/EØF, og et billede af de systemiske risici, som disse institutter udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, skal den kompetente myndighed høre EBA om muligheden for at udvide kravene til indberetning af regnskabsdata på konsolideret niveau til også at omfatte sådanne institutter, såfremt de ikke allerede foretager indberetninger på dette niveau.

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de formater, der skal anvendes af institutterne, og gennem hvilke de kompetente myndigheder kan udvide kravene til indberetning af regnskabsdata i overensstemmelse med første afsnit.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Hvis en kompetent myndighed mener, at oplysninger, som ikke er omfattet af de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, er nødvendige med henblik på stk. 4, underretter den EBA og ESRB om de supplerende oplysninger, den finder nødvendige at medtage i de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

Artikel 100

Supplerende indberetningskrav

Institutterne indberetter omfanget, i det mindste i aggregeret form, af institutternes genkøbsaftaler, værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler til de kompetente myndigheder.

EBA medtager disse oplysninger i de i artikel 99, stk. 5, omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder om indberetning.

Artikel 101

Særlige indberetningskrav

1. Institutterne indberetter hvert halve år følgende data til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret for:

- a) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 2
- b) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

- c) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1
- d) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 2
- e) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1
- f) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1.

2. De i stk. 1 nævnte data indberettes til den kompetente myndighed i det pågældende instituts hjemland. Hvis et institut har en filial i en anden medlemsstat, skal dataene vedrørende denne filial også indberettes til de kompetente myndigheder i værtslandet. Dataene indberettes særskilt for hvert af de ejendomsmarkeder i Unionen, som det pågældende institut er eksponeret for.

3. De kompetente myndigheder offentliggør hvert år i aggregeret form de i stk. 1, litra a)-f), omhandlede data sammen med eventuelle historiske data. Efter anmodning fra en anden kompetent myndighed i en medlemsstat eller EBA giver en kompetent myndighed den pågældende kompetente myndighed eller EBA mere detaljerede oplysninger om forholdene på markedet for beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme i denne medlemsstat.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede oplysninger
- b) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 2 omhandlede aggregerede data.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 3

Handelsbeholdning

Artikel 102

Krav vedrørende handelsbeholdningen

1. Positioner i handelsbeholdningen skal enten være fri for omsætningsbegrænsninger eller kunne afdækkes.
2. En handelshensigt skal fremgå af de strategier, politikker og procedurer, som instituttet har fastlagt til at forvalte positionen eller porteføljen i overensstemmelse med artikel 103.
3. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller til forvaltning af deres handelsbeholdning i overensstemmelse med artikel 104 og 105.

4. Institutterne kan medtage interne risikoafdækninger ved beregningen af kapitalkravene i relation til positionsrisikoen, såfremt de besiddes med handelshensigt, og kravene i artikel 103-106 er opfyldt.

Artikel 103

Forvaltning af handelsbeholdningen

Instituttet skal ved forvaltningen af sine positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen opfylde samtlige følgende krav:

- a) Instituttet har en klart dokumenteret handelsstrategi for positionen/instrumentet eller porteføljerne, som er godkendt af den øverste ledelse, og hvorefter fremgår den forventede besiddelsesperiode.
- b) Instituttet har klart definerede politikker og procedurer for aktiv forvaltning af positioner, der er indgået af en handelsenhed. Disse politikker og procedurer omfatter følgende:
 - i) hvilke positioner der kan indgå af hvilke handelsenheder
 - ii) der er fastsat grænser for positionerne, og det overvåges, om de er passende
 - iii) dealerne kan indgå/forvalte positionen inden for de aftalte rammer og i henhold til den godkendte strategi
 - iv) positionerne indberettes til den øverste ledelse som led i instituttets risikostyring
 - v) positionerne overvåges aktivt i sammenhæng med markedsinformationsskilder, og der foretages en vurdering af muligheden for at omsætte eller afdække en position eller de risici, der er knyttet til positionen, herunder vurdering, kvalitet og tilgængelighed af input fra markedet til værdiansættelsesprocessen, markedets omsætningsniveau og størrelsen af de positioner, der handles på markedet.
 - vi) aktive procedurer og kontrolforanstaltninger til bekæmpelse af svig
- c) Instituttet har klart definerede politikker og procedurer for overvågning af positionerne i forhold til instituttets handelsstrategi, herunder overvågning af omsætningen og de positioner, for hvilke den oprindelig påtænkte besiddelsesperiode er overskredet.

Artikel 104

Indregning i handelsbeholdningen

1. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer til fastlæggelse af, hvilke positioner der skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregningen af deres kapitalkrav, i overensstemmelse med kravene i artikel 102 og definitionen af handelsbeholdning i artikel 4, stk. 1, nr. 86), og under hensyntagen til instituttets risikostyringskapacitet og -praksis. Instituttet dokumenterer i fuldt omfang, at disse politikker og procedurer overholdes, og underkaster dem regelmæssig intern revision.

2. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer for den generelle forvaltning af handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer omfatter som minimum:

- a) de aktiviteter, som efter det enkelte instituts opfattelse er handel og indgår i handelsbeholdningen med henblik på kapitalgrundlagskravet
- b) i hvilket omfang en position på dagsbasis kan opgøres til markedsværdi med udgangspunkt i et aktivt likvidt marked for køb og salg
- c) for positioner, der opgøres til modelværdi, i hvilket omfang instituttet kan:
 - i) afgrænse alle væsentlige risici i forbindelse med positionen
 - ii) afdække alle væsentlige risici i forbindelse med positionen med instrumenter, for hvilke der findes et aktivt likvidt marked for køb og salg
 - iii) udarbejde pålidelige estimater for vigtige forudsætninger og parametre, som anvendes i modellen

- d) i hvilket omfang instituttet kan og skal foretage værdiansættelser af positionen, som kan valideres eksternt på en konsistent måde
- e) i hvilket omfang retlige begrænsninger eller andre operationelle krav vil hæmme instituttets evne til at afvikle eller risikoafdække en position på kort sigt
- f) i hvilket omfang instituttet kan eller skal foretage aktiv risikostyring af positionen som led i sine handelsaktiviteter
- g) i hvilket omfang instituttet kan overføre risici eller positioner, der ligger uden for handelsbeholdningen, til handelsbeholdningen og omvendt samt kriterierne for sådanne overførsler.

Artikel 105

Krav til forsigtig værdiansættelse

1. Alle positioner i handelsbeholdningen skal opfylde standarder for forsigtig værdiansættelse som fastsat i denne artikel. Institutterne sikrer navnlig, at den forsigtige værdiansættelse af deres positioner i handelsbeholdningen har en passende nøjagtighed i forhold til handelsbeholdningspositionernes dynamiske karakter, tilsynskravene og kapitalkravenes funktion og formål for så vidt angår positionerne i handelsbeholdningen.

2. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller, der er tilstrækkelige til at sikre forsigtige og pålidelige værdiansættelsesestimater. I systemerne og kontrollerne indgår der som minimum følgende elementer:

- a) dokumenterede politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen, herunder et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der er inddraget i værdiansættelsen, markedsinformationskilder og gennemgang af deres hensigtsmæssighed, retningslinjer for anvendelse af ikkeobserverbare data, der afspejler instituttets antagelser af, hvilke elementer markedsdeltagerne vil lægge til grund for værdiansættelse af positionen, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunktet for slutkurser, procedurer for værdiansættelsesjusteringer, månedsafslutnings- og ad hoc-verificeringsprocedurer
- b) rapporteringsveje for den afdeling, der har ansvaret for værdiansættelsesprocessen, som er klare og uafhængige af de disponerende enheder.

Rapporteringsvejen fører i sidste ende til ledelsesorganet.

3. Institutterne skal mindst dagligt værdiansætte positionerne i handelsbeholdningen.

4. Institutterne opgør deres positioner til markedsværdi, når det er muligt, også når de opgør kapitalkravet for positioner i handelsbeholdningen.

5. Når der foretages opgørelse til markedsværdi, anvender et institut den mere forsigtige del af købs- og salgsbuddet, medmindre instituttet kan indgå handel til middeltkurs. Hvis institutterne gør brug af denne undtagelse, underretter de hver sjette måned deres kompetente myndigheder om de pågældende positioner og fremlægger bevis for, at de kan indgå handel til middeltkurs.

6. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner og porteføljer til modelværdi, herunder når de opgør kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen.

7. Anvendes modelværdi, skal institutterne opfylde følgende krav:

- a) Den øverste ledelse skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen eller andre positioner til dagsværdi der opgøres efter en model, og forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i rapporteringen af virksomhedens risiko/resultater.

- b) Markedsinput skal om muligt anvendes som kilde i overensstemmelse med markeds-kursen, og markedsinputtenes hensigtsmæssighed for den specifikke position, der værdiansættes, og modellens parametre skal vurderes hyppigt.
- c) Hvis det er muligt, skal institutterne anvende værdiansættelsesmetoder, som er accepteret markedspraksis for de pågældende finansielle instrumenter eller råvarer.
- d) Hvis instituttet selv har udviklet modellen, baseres den på hensigtsmæssige forudsætninger, som er blevet vurderet og efterprøvet af tilstrækkelig kvalificerede parter, som er uafhængige af udviklingsprocessen.
- e) Institutterne skal have formelle procedurer for kontrol med ændringer og opbevare en sikret kopi af modellen, som med jævne mellemrum anvendes til at kontrollere værdiansættelserne.
- f) De ansvarlige for risikostyringen skal være bevidste om svaghederne i de anvendte modeller og om, hvordan disse svagheder bedst afspejles i værdiansættelserne.
- g) Institutters modeller gennemgås regelmæssigt med henblik på at vurdere, om deres resultater er nøjagtige, herunder vurdering af, om forudsætningerne fortsat er hensigtsmæssige, analyse af gevinst og tab i forhold til risikofaktorer og sammenligning af faktiske opgørelsesværdier og modelresultater.

Med henblik på anvendelse af litra d) skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af de disponerende enheder og testes på uafhængig vis, herunder validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen.

8. Institutterne foretager uafhængig kurskontrol ud over den daglige værdiansættelse til markedsværdi eller modelværdi. Kontrollen af markedskurserne og modelinputtene foretages mindst én gang om måneden eller oftere, afhængigt af markedets eller handelsaktivitetens art, af en person eller enhed, der er uafhængig af personer eller enheder, som har økonomisk fordel af handelsbeholdningen. Hvis der ikke findes uafhængige kursfastsættelseskilder, eller hvis kursfastsættelseskilderne er mere subjektive, kan det være hensigtsmæssigt at træffe forsigtighedsforanstaltninger som f.eks. værdiansættelsesjusteringer.

9. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer.

10. Institutterne skal formelt overveje følgende værdiansættelsesjusteringer: ikke optjente creditspread, omkostninger ved at lukke positioner, operationelle risici, markedskursusikkerhed, forfald før aftalt tid, investerings- og finansieringsomkostninger, fremtidige administrationsomkostninger og eventuelt modelrisiko.

11. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer til beregning af en justering af den aktuelle værdiansættelse af mindre likvide positioner, som især kan opstå som følge af markedshændelser eller institutrelaterede situationer såsom koncentrerede positioner og/eller positioner, for hvilke den oprindelig påtænkte besiddelsesperiode er overskredet. Institutterne foretager om nødvendigt sådanne justeringer ud over eventuelle værdijusteringer af positionen i forbindelse med regnskabsaflæggelsen og udformer justeringerne på en sådan måde, at de afspejler positionens illikvide karakter. Som led i disse procedurer skal institutterne overveje en række faktorer, når de afgør, om en værdiansættelsesjustering er nødvendig for mindre likvide positioner. Disse faktorer omfatter følgende:

- a) den tid, der vil medgå til at afdække positionen eller risici inden for positionen
- b) volatiliteten og den gennemsnitlige forskel mellem bud og udbud
- c) tilgængeligheden af markedsnoteringer (antallet af market makers og deres identitet) og omsætteligheds volatilitet og gennemsnitlige størrelse, herunder omsætteligheds størrelse i perioder med markedsstress
- d) markedskoncentrationer
- e) positionernes aldersfordeling

- f) i hvilket omfang værdiansættelsen sker ved opgørelse til modelværdi
- g) virkningerne af andre modelrisici.

12. Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal institutterne overveje, om der skal foretages en værdiansættelsesjustering. Derudover skal institutterne overveje behovet for at justere for mindre likvide positioner og løbende undersøge, om justeringer fortsat er hensigtsmæssige. Institutterne skal også eksplicit vurdere behovet for værdiansættelsesjusteringer i forbindelse med den usikkerhed, der er forbundet med de inputparametre, som modellerne anvender.

13. For så vidt angår komplekse produkter, som f.eks. securitiseringseksponeringer og »nth to default«-kreditderivater, skal institutterne eksplicit vurdere behovet for værdiansættelsesjusteringer for at afspejle den modelrisiko, der er forbundet med brugen af en muligvis ukorrekt værdiansættelsesmetode, og den modelrisiko, der er forbundet med brugen af ikkeobserverbare (og muligvis ukorrekte) kalibreringsparametre i værdiansættelsesmodellen.

14. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af kravene i artikel 105 på stk. 1 i nærværende artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 106

Intern afdækning

1. En intern afdækning skal især opfylde følgende krav:

- a) Den må ikke primært være beregnet til at undgå eller mindske kapitalgrundlagskravene.
- b) Den dokumenteres fyldestgørende og underlægges særlige interne godkendelses- og revisionsprocedurer.
- c) Den sker på markedsvilkår.
- d) Den markedsrisiko, der frembringes af den interne afdækning, forvaltes dynamisk i handelsbeholdningen inden for de tilladte rammer.
- e) Den overvåges nøje.

Overvågningen sikres ved hensigtsmæssige procedurer.

2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse, uden at dette berører kravene til afdækkede positioner uden for handelsbeholdningen.

3. Hvis et institut afdækker en kreditrisikoeksponering eller en modpartsrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, gennem intern risikoafdækning, anses den eksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2, ikke for at være afdækket med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringer, medmindre instituttet af en anerkendt ekstern udbyder af kreditrisikoafdækning køber et tilsvarende kreditderivat, der opfylder kravene til ufinansieret kreditafdækning uden for handelsbeholdningen. I forbindelse med køb af en sådan ekstern kreditrisikoafdækning, der opfylder kravene til afdækning af en eksponering uden for handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalkrav, indgår hverken den interne eller den eksterne kreditrisikoafdækning ved hjælp af kreditderivater i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalkrav, jf. dog artikel 299, stk. 2, litra h).

AFSNIT II

KAPITALKRAV I RELATION TIL KREDITRISIKO

KAPITEL 1

Generelle principper

Artikel 107

Metoder til opgørelse af kreditrisiko

1. Institutterne anvender enten standardmetoden, der er omhandlet i kapitel 2, eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 143, den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), der er omhandlet i kapitel 3, til beregning af de risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f).
2. For så vidt angår handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til en central modpart anvender institutterne behandlingen i kapitel 6, afdeling 9, til at beregne deres risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f). For så vidt angår alle andre typer eksponeringer mod en central modpart behandler institutterne sådanne eksponeringer som følger:
 - a) som eksponeringer mod et institut for så vidt angår andre typer eksponeringer mod en kvalificerende CCP
 - b) som eksponeringer mod en erhvervsvirksomhed for så vidt angår andre typer eksponeringer mod en ikkekvalificerende CCP bør institutterne betragte sådanne eksponeringer som eksponeringer mod et selskab.
3. Med henblik på denne forordning behandles eksponeringer mod et investeringsselskab i et tredjeland og eksponeringer mod et kreditinstitut i et tredjeland og eksponeringer mod clearinginstitutter og børser i tredjelande kun som eksponeringer mod et institut, hvis tredjelandet anvender tilsynsmæssige krav til en sådan enhed, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.
4. Med henblik på stk. 3 kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutterne indtil den 1. januar 2015 fortsat behandle eksponeringer mod de i stk. 3, nævnte enheder som eksponeringer mod institutter forudsat, at de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er kvalificeret til denne behandling.

Artikel 108

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknik efter standardmetoden og IRB-metoden

1. Et institut, der til en eksponering anvender standardmetoden i kapitel 2 eller IRB-metoden i kapitel 3, men ikke benytter sine egne estimater over tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i henhold til artikel 151, kan anvende kreditrisikoreduktion efter bestemmelserne i kapitel 4 ved beregningen af risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f), eller i givet fald de forventede tab med henblik på den i artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra c), omhandlede beregning.
2. Et institut, der til en eksponering anvender IRB-metoden ved hjælp af egne LGD-estimer og konverteringsfaktorerne i artikel 151, kan anvende kreditrisikoreduktion i henhold til kapitel 3.

Artikel 109

Behandling af securitiserede eksponeringer efter standardmetoden og IRB-metoden

1. Benytter et institut standardmetoden i kapitel 2 til beregning af de risikovægtede eksponeringer for den eksponeringsklasse, som de securitiserede eksponeringer ville blive henført til i henhold til artikel 112, beregner det den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition i overensstemmelse med artikel 245, 246 og 251-258. Institutter, der benytter standardmetoden, kan også anvende den interne vurderingsmetode, hvis der er givet tilladelse hertil i henhold til artikel 259, stk. 3.
2. Benytter et institut IRB-metoden i kapitel 3 til beregning af de risikovægtede eksponeringer for den eksponeringsklasse, som den securitiserede eksponering ville blive henført til i henhold til artikel 147, beregner det den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 245, 246 og 259-266.

Med undtagelse af den interne vurderingsmetode, hvor IRB-metoden kun anvendes til en del af en securitiserings underliggende securitiserede eksponeringer, skal instituttet anvende den metode, der er relevant for hovedparten af securitiseringens underliggende securitiserede eksponeringer.

Artikel 110

Behandling af kreditrisikojusteringer

1. Institutter, som benytter standardmetoden, behandler generelle kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 62, litra c).
2. Institutter, som benytter IRB-metoden, behandler generelle kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 159, artikel 62, litra d), og artikel 36, stk. 1, litra d).

Med henblik på denne artikel og kapitel 2 og 3 omfatter generelle og specifikke kreditrisikojusteringer ikke midler til dækning af generelle bankrisici.

3. Institutter, som benytter IRB-metoden, og som anvender standardmetoden til en del af deres eksponeringer på konsolideret eller individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 148 og 150, afgør, hvilken del den generelle kreditrisikojustering der behandles efter reglerne herom i standardmetoden og hvilken del efter reglerne herom i IRB-metoden, på følgende måde:
 - a) Når et institut, der indgår i konsolideringen, udelukkende anvender IRB-metoden, behandles den generelle kreditrisikojustering for dette institut efter bestemmelserne i stk. 2.
 - b) Når et institut, der indgår i konsolideringen, udelukkende anvender standardmetoden, behandles den generelle kreditrisikojustering for dette institut efter bestemmelserne i stk. 1.
 - c) Den resterende del af kreditrisikojusteringen fordeles pro rata på de to metoder efter andelen af de risikovægtede eksponeringer, der er omfattet af henholdsvis standardmetoden og IRB-metoden.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere beregningen af specifikke kreditrisikojusteringer og af generelle kreditrisikojusteringer efter de gældende regnskabsregler for følgende:
 - a) eksponeringsværdien opgjort i henhold til standardmetoden, jf. artikel 111
 - b) eksponeringsværdien opgjort i henhold til IRB-metoden, jf. artikel 166-168
 - c) behandling af forventede tab, jf. artikel 159
 - d) eksponeringsværdien til beregning af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner, jf. artikel 246 og 266
 - e) konstatering af misligholdelse, jf. artikel 178.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 2

Standardmetoden

Afdeling 1

Generelle principper

Artikel 111

Eksponeringsværdi

1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 110 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten. Eksponeringsværdien af en ikkebalanceført post opført i bilag I er følgende procentdel af dens nominelle værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer:

- a) 100 %, hvis det er en post med fuld risiko
- b) 50 %, hvis det er en post med middelsrisiko
- c) 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko
- d) 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

De ikkebalanceførte poster, der er omhandlet i andet punktum i første afsnit, tildeles risikokategorierne i bilag I.

Anvender et institut den udvidede metode for finansiel sikkerhedsstillelse (»Financial Collateral Comprehensive Method«) i artikel 223, øges eksponeringsværdien af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer eller råvarer og margenlåntransaktioner, med den volatilitetsjustering, der anvendes for sådanne værdipapirer eller råvarer, jf. artikel 223-225.

2. Eksponeringsværdien af et derivatinstrument opført i bilag II fastsættes i overensstemmelse med kapitel 6, idet der tages højde for virkningen af kontrakter om nyordning og andre nettingaftaler med henblik på anvendelsen af disse metoder i overensstemmelse med kapitel 6. Eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlåntransaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 6 eller kapitel 4.

3. Er en eksponering genstand for en finansieret kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien for denne post ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 112

Eksponeringsklasser

Hver eksponering fordeles i en af følgende eksponeringsklasser:

- a) eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker
- b) eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder
- c) eksponeringer mod offentlige enheder

- d) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker
- e) eksponeringer mod internationale organisationer
- f) eksponeringer mod institutter
- g) eksponeringer mod selskaber
- h) detaileksponeringer
- i) eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom
- j) eksponeringer ved misligholdelse
- k) eksponeringer forbundet med særlig høj risiko
- l) eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
- m) poster, der repræsenterer securitiseringspositioner
- n) eksponeringer mod institutter og selskaber med kortsigtet kreditvurdering
- o) eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er
- p) aktieeksponeringer
- q) andre poster.

Artikel 113

Beregning af risikovægtede eksponeringer

1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringer anvendes risikovægte for alle eksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget, i henhold til afdeling 2. Anvendelsen af risikovægte baseres på den eksponeringsklasse, som eksponeringen tildeles, og på eksponeringens kreditkvalitet i det omfang, der er præciseret i afdeling 2. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra ECAI'er eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer efter bestemmelserne i afdeling 3.
2. Med henblik på anvendelsen af en risikovægt, jf. stk. 1, ganges eksponeringsværdien med den risikovægt, der angives eller fastlægges i overensstemmelse med afdeling 2.
3. Er en eksponering genstand for kreditrisikoafdækning, kan risikovægten for denne post ændres i overensstemmelse med kapitel 4.
4. De risikovægtede poster for securitiserede eksponeringer beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.
5. Eksponeringer, for hvilke der ikke er foreskrevet nogen beregning i afdeling 2, tildeles en risikovægt på 100 %.
6. Med undtagelse af eksponeringer, som medfører egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående godkendelse beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 på instituttets eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, dets datterselskab, et datterselskab af dets moderselskab eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF. De kompetente myndigheder er bemyndiget til at give godkendelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Modparten er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav.
 - b) Modparten indgår i fuldt omfang i den samme konsolidering som instituttet.
 - c) Modparten er underlagt de samme risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer som instituttet.
 - d) Modparten er etableret i samme medlemsstat som instituttet.
 - e) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for øjeblikkelig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til instituttet.

Hvis instituttet i henhold til dette stykke får tilladelse til at undlade at anvende kravene i stk. 1, kan det tildele en risikovægt på 0 %.

7. Med undtagelse af eksponeringer, som medfører egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, kan institutterne med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 på eksponeringer mod modparter, hvormed instituttet har indgået en institutsikringsordning, som er en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og navnlig sikrer deres likviditet og solvens for at undgå konkurs, når det er nødvendigt. De kompetente myndigheder er bemyndiget til at give tilladelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kravene i stk. 6, litra a), d) og e), er opfyldt.
- b) Ordningerne sikrer, at institutsikringsordningen kan yde den nødvendige støtte i medfør af sine forpligtelser fra midler, der umiddelbart står til rådighed for den.
- c) Institutsikringsordningen omfatter passende og ensartet udformede systemer til overvågning og klassificering af risici i, hvilket giver et fuldstændigt overblik over de enkelte deltageres risikosituation og institutsikringsordningen som helhed, med tilsvarende muligheder for at gribe ind; systemerne skal på hensigtsmæssig vis overvåge misligholdte eksponeringer, jf. artikel 178, stk. 1.
- d) Institutsikringsordningen foretager sin egen risikovurdering, som meddeles de enkelte deltagere.
- e) Institutsikringsordningen udarbejder og offentliggør hvert år en konsolideret rapport, der omfatter en balance, en resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed, eller en rapport, der omfatter en aggregeret balance, en aggregeret resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed.
- f) Deltagerne i institutsikringsordningen er forpligtet til at give et varsel på mindst 24 måneder, hvis de ønsker at udtræde af ordningen.
- g) Indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang (multiple gearing) såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutsikringsordningen skal forhindres.
- h) Institutsikringsordningen baseres på en bred deltagerkreds af kreditinstitutter med en overvejende ensartet forretningsprofil.
- i) De relevante kompetente myndigheder godkender og overvåger regelmæssigt, at de i litra c) og d) omhandlede systemer er tilstrækkelige.

Hvis instituttet i henhold til dette stykke beslutter at undlade at anvende kravene i stk. 1, kan det tildele en risikovægt på 0 %.

Afdeling 2

Risikovægte

Artikel 114

Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker

1. Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker risikovægtes med 100 %, medmindre behandlingen i stk. 2-7 finder anvendelse.

2. Eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 1, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Eksponeringer mod ECB vægtes med 0 %.

4. Eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som er denomineret og finansieret i det pågældende lands og centralbanks nationale valuta, tildeles en risikovægt på 0 %.

5. Indtil den 31. december 2017 tildeles eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, der er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, samme risikovægt som sådanne eksponeringer, der er denomineret og finansieret i medlemsstaternes nationale valuta.

6. For eksponeringer som anført i stk. 5

- a) skal størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i 2018 udgøre 20 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2
- b) skal størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i 2019 udgøre 50 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2
- c) skal størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i 2020 og derefter udgøre 100 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114 stk. 2.

7. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, en lavere risikovægt end den, der er anført i stk. 1 og 2, for eksponeringer mod deres centralregering og centralbank, som er denomineret og finansieret i national valuta, kan institutter risikovægte sådanne eksponeringer på samme måde.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

Artikel 115

Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder

1. Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder risikovægtes som eksponeringer mod institutter, medmindre de behandles som eksponeringer mod centralregeringer efter bestemmelserne i stk. 2 eller 4 eller tildeles en risikovægt som angivet i stk. 5. Bestemmelserne i artikel 119, stk. 2, og artikel 120, stk. 2, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse.

2. Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder behandles som eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse eksponeringer, fordi de regionale og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser.

EBA fører en offentlig tilgængelig database over alle regionale og lokale myndigheder inden for Unionen, som relevante kompetente myndigheder behandler som eksponeringer mod deres centralregeringer.

3. Eksponeringer mod kirker og religionssamfund oprettet som juridiske personer i henhold til offentlig ret behandles, såfremt de opkræver skatter i medfør af en ved lovgivning tildelt ret, som eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder. I dette tilfælde finder stk. 2 ikke anvendelse og med henblik på artikel 150, stk. 1, litra a), er det muligt at få tilladelse til at anvende standardmetoden.

4. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder som eksponeringer mod deres centralregeringer, og der ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi de regionale og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og fordi der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser, kan institutter risikovægte eksponeringer mod sådanne regionale og lokale myndigheder på samme måde.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

5. Eksponeringer mod medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, som ikke er omhandlet i stk. 2-4 og er denomineret og finansieret i den regionale myndigheds og de lokale myndigheders valuta, tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 116

Eksponeringer mod offentlige enheder

1. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor den offentlige enhed er etableret, tildeles i henhold til følgende tabel 2:

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin, som centralregeringen tildeles	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Risikovægten for eksponeringer mod offentlige enheder, der er etableret i lande, hvor centralregeringen ikke er kreditvurderet, fastsættes til 100 %.

2. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, behandles i overensstemmelse med artikel 120. Bestemmelserne i artikel 119, stk. 2, og artikel 120, stk. 2, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse på disse enheder.

3. Eksponeringer mod offentlige enheder med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.

4. Under særlige omstændigheder kan eksponeringer mod offentlige enheder behandles som eksponeringer mod centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed i det land, hvor de er etableret, hvis der ifølge de kompetente myndigheder i dette land ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed har stillet en passende sikkerhed.

5. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, eksponeringer mod offentlige enheder i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, kan institutter risikovægte eksponeringer mod sådanne offentlige enheder på samme måde. I modsat fald anvender institutter en risikovægt på 100 %.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

Artikel 117

Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker

1. Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke er omhandlet i stk. 2, behandles efter samme fremgangsmåde som eksponeringer mod institutter. Bestemmelserne i artikel 119, stk. 2, og artikel 120, stk. 2 og artikel 121, stk. 3, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse.

Det Interamerikanske Investeringselskab, Sortehavsområdets Handels- og Udviklingsbank, Den Mellemamerikanske Bank for Økonomisk Integration og den latinamerikanske udviklingsbank CAF betragtes som multilaterale udviklingsbanker.

2. Eksponeringer mod følgende multilaterale udviklingsbanker tildeles en risikovægt på 0 %:

- a) Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling
- b) Den Internationale Finansieringsinstitution
- c) Den Interamerikanske Udviklingsbank
- d) Den Asiatiske Udviklingsbank
- e) Den Afrikanske Udviklingsbank
- f) Europarådets Udviklingsbank
- g) Den Nordiske Investeringsbank
- h) Den Caraibiske Udviklingsbank
- i) Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
- j) Den Europæiske Investeringsbank
- k) Den Europæiske Investeringsfond
- l) Organisationen for Multilaterale Investeringsgarantier
- m) Den Internationale Finansieringsfacilitet for Immunisering
- n) Den Islamiske Udviklingsbank.

3. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 118

Eksponeringer mod internationale organisationer

Eksponeringer mod følgende internationale organisationer tildeles en risikovægt på 0 %:

- a) Den Europæiske Union
- b) Den Internationale Valutafond
- c) Den Internationale Betalingsbank
- d) den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet
- e) den europæiske stabilitetsmekanisme
- f) et international finansieringsinstitut, som er oprettet af to eller flere medlemsstater, og som har til formål at tilvejebringe finansielle midler og yde finansiell bistand til de af sine medlemmer, som har eller risikerer at få alvorlige finansieringsproblemer.

Artikel 119

Eksponeringer mod institutter

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes efter bestemmelserne i artikel 120. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes efter bestemmelserne i artikel 121.
2. Eksponeringer mod institutter med en restløbetid på tre måneder eller derunder, som er denomineret og finansieret i låntagers nationale valuta, tildeles en risikovægt i kategorien under kategorien for den fordelagtige risikovægt, jf. artikel 114, stk. 4 - 7, der tildeles eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor instituttet er etableret.
3. Ingen eksponeringer, som har en restløbetid på tre måneder eller derunder og er denomineret og finansieret i låntagers nationale valuta, tildeles en risikovægt på mindre end 20 %.
4. En eksponering mod et institut i form af mindstereserver som krævet af ECB eller af en medlemsstats centralbank, som et institut skal besidde, kan risikovægtes som eksponeringer mod centralbanken i den pågældende medlemsstat, forudsat at:
 - a) reserveerne besiddes i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. december 2003 om anvendelse af mindstereserver²⁹⁾ eller i overensstemmelse med nationale krav, der i alt væsentligt svarer til nævnte forordning
 - b) reserveerne i tilfælde af konkurs eller insolvens i det institut, som besidder reserveerne, fuldt ud tilbagebetales rettidigt til instituttet og ikke er til rådighed for opfyldelse af andre af instituttets forpligtelser.
5. Eksponeringer mod finansieringsinstitutter, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, og som med hensyn til soliditet er omfattet af tilsynsmæssige krav, der svarer til dem, som gælder for institutter, behandles som eksponeringer mod institutter.

Artikel 120

Eksponeringer mod kreditvurderede institutter

1. Eksponeringer mod institutter med en restløbetid på over tre måneder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 3, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod et institut med en restløbetid på indtil tre måneder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 4, som svarer til ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Interaktionen mellem behandlingen af en kortfristet kreditvurdering i henhold til artikel 131 og de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2 er som følger:

- a) Foreligger der ikke en kortsigtet vurdering af eksponeringen, finder de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2 anvendelse på alle eksponeringer mod institutter med en restløbetid på indtil tre måneder.
- b) Foreligger der en kortsigtet vurdering, i henhold til hvilken der anvendes en mere fordelagtig risikovægt eller samme risikovægt som ved anvendelsen af de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortfristede eksponeringer som omhandlet i stk. 2, finder den kortsigtede vurdering kun anvendelse på den specifikke eksponering. Andre kortsigtede eksponeringer følger de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortfristede eksponeringer som omhandlet i stk. 2.
- c) Foreligger der en kortsigtet vurdering, i henhold til hvilken der anvendes en mindre fordelagtig risikovægt end ved anvendelsen af de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2, anvendes de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer ikke, og alle de kortsigtede fordringer, som ikke er kreditvurderet, tildeles den samme risikovægt som den, der anvendes ved den specifikke kortsigtede vurdering.

Artikel 121

Eksponeringer mod institutter, der ikke er kreditvurderet

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor den offentlige enhed er etableret, tildeles i henhold til tabel 5:

Tabel 5

Kreditkvalitetstrin, som centralregeringen tildeles	1	2	3	4	5	6
Eksponeringens risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod institutter, som ikke er kreditvurderet, der er etableret i lande, hvor centralregeringen ikke er kreditvurderet, risikovægtes med 100 %.

3. Eksponeringer mod institutter, som ikke er kreditvurderet, med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.

4. Uanset stk. 2 og 3 risikovægtes handelsfinansieringseksponeringer, jf. artikel 162, stk. 3, andet afsnit, litra b), mod institutter, som ikke er kreditvurderet, med 50 %, og hvis disse handelsfinansieringseksponeringer mod institutter, som ikke er kreditvurderet, har en restløbetid på tre måneder eller mindre, risikovægtes de med 20 %.

Artikel 122

Eksponeringer mod selskaber

1. Eksponeringer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 6, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 6

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Eksponeringer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tildeles en risikovægt på 100 % eller risikovægten for eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor selskabet er etableret, således at den højeste risikovægt lægges til grund.

Artikel 123

Detaileksponeringer

Eksponeringer, som opfylder følgende kriterier, tildeles en risikovægt på 75 %:

- Eksponeringen skal enten være mod en eller flere fysiske personer eller en lille eller mellemstor virksomhed (SMV).
- Eksponeringen skal være en af mange eksponeringer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til sådanne udlån er væsentlig reduceret.
- Det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne låntagere skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder eksponeringer ved misligholdelse, men med undtagelse af eksponeringer, der er fuldt ud og helt sikret ved pant i beboelsesejendom, som er tildelt den eksponeringsklasse, der er fastsat i artikel 112, litra i), må ikke, så vidt det vides af instituttet, overstige 1 mio. EUR. Instituttet tager rimelige skridt til at erhverve denne viden.

Værdipapirer kan ikke godkendes til detaileksponeringsklassen.

Eksponeringer, der ikke opfylder de i litra a)-c) i første afsnit omhandlede kriterier, kan ikke godkendes til detaileksponeringsklassen.

Den aktuelle værdi af minimumsbetalinger på detailleasingmarkedet kan godkendes til detaileksponeringsklassen.

Artikel 124

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

1. En eksponering eller en del af en eksponering, som er fuldt sikret ved pant i fast ejendom, tildeles en risikovægt på 100 %, hvis betingelserne i artikel 125 og 126 ikke er opfyldt, med undtagelse af en del af eksponeringen, som tildeles en anden eksponeringsklasse. Den del af eksponeringen, som overstiger belåningsværdien af den faste ejendom, tildeles den risikovægt, der finder anvendelse på den involverede modparts usikrede eksponeringer.

Den del af en eksponering, der betragtes som fuldt ud sikret ved fast ejendom, må ikke være større end den pantsatte del af markedsværdien eller af belåningsværdien af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

2. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 101, og andre relevante indikatorer vurderer de kompetente myndigheder med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år, om risikovægten på 35 % for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom som omhandlet i artikel 125 og risikovægten på 50 % for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom som omhandlet i artikel 126 beliggende i deres landområde er passende ud fra:

- a) tabserfaringerne for eksponeringer sikret ved fast ejendom
- b) markedsudviklingen for fast ejendom.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en højere risikovægt eller strengere kriterier end dem, der er anført i artikel 125, stk. 2, og i givet fald artikel 126, stk. 2, under hensyntagen til den finansielle stabilitet.

For eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom fastsætter den kompetente myndighed en risikovægt på mellem 35 og 150 %.

For eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom fastsætter den kompetente myndighed en risikovægt på mellem 50 og 150 %.

Inden for disse intervaller fastsættes den højeste risikovægt på grundlag af tabserfaringerne og under hensyntagen til markedsudviklingen og den finansielle stabilitet. Hvis vurderingen viser, at de i artikel 125, stk. 2, og artikel 126, stk. 2, fastsatte risikovægte ikke afspejler den reelle risiko i et eller flere ejendomssegmenter ved sådanne eksponeringer, der er fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom beliggende i en eller flere dele af deres landområde, fastsætter de kompetente myndigheder en højere risikovægt for eksponeringer i disse ejendomssegmenter, som svarer til den reelle risiko.

De kompetente myndigheder hører EBA om tilpasningerne af de anvendte risikovægte og kriterier, som skal beregnes i overensstemmelse med de i nærværende stykke nævnte kriterier som præciseret i de reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i stk. 4. EBA offentliggør de risikovægte og kriterier, som de kompetente myndigheder fastsætter for de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 125, 126 og 195.

3. Når de kompetente myndigheder fastsætter en højere risikovægt eller strengere kriterier, indrømmes institutterne en overgangsperiode på seks måneder til at anvende de nye risikovægte.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de strenge kriterier for vurderingen af den belåningsværdi, der er omhandlet i stk. 1
- b) de i stk. 2 omhandlede forhold, som de kompetente myndigheder skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte, navnlig udtrykket »under hensyntagen til den finansielle stabilitet«.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Institutterne i en medlemsstat anvender de risikovægte og kriterier, som en anden medlemsstats kompetente myndigheder har fastsat for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom og beboelsesejendomme beliggende i denne medlemsstat.

Artikel 125

Eksponeringer helt og fuldt sikret ved pant i beboelsesejendom

1. Medmindre de kompetente myndigheder har truffet anden afgørelse i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, behandles eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom, på følgende måde:

- a) Eksponeringer eller en del af en eksponering, som er helt og fuldt sikret ved pant i beboelsesejendom, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, tildeles en risikovægt på 35 %.
- b) Eksponeringer mod lejere i forbindelse med lejetransaktioner vedrørende beboelsesejendomme, hvor instituttet er udlejer, og lejerer har en købsoption, tildeles en risikovægt på 35 %, såfremt instituttets eksponering helt og fuldt er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.

2. Institutterne kan kun betragte en eksponering eller en del af en eksponering som helt og fuldt sikret med henblik på stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagers kreditkvalitet. Når institutterne i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne
- b) Risikoen i forbindelse med låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden via andre kilder, og indfrielsen af faciliteten afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere. For de andre kilders vedkommende skal institutterne som led i deres udlånspolitik fastlægge, hvor stort et lån der maksimalt kan ydes i forhold til indkomsten, og sikre sig passende dokumentation for den relevante indkomst ved ydelsen af lånet.
- c) Kravene i artikel 208 og værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1, er opfyldt.
- d) Med mindre andet er fastsat i henhold til artikel 124, stk. 2 overstiger den del af lånet, som risikovægtes med 35 %, ikke 80 % af markedsværdien af den pågældende faste ejendom eller 80 % af belåningsværdien af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

3. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort dokumentation for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for beboelsesejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

- a) Tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i beboelsesejendom på op til 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, overstiger ikke 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendom i et bestemt år.

b) Det samlede tab på lån med sikkerhed i beboelsesejendom overstiger ikke 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendom i et bestemt år.

4. Hvis en af de grænser, der er anført i stk. 3, overskrides i et bestemt år, bortfalder retten til at anvende stk. 3, og den betingelse, der er anført i stk. 2, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i stk. 3 opfyldes i et efterfølgende år.

Artikel 126

Eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom

1. Medmindre de kompetente myndigheder har truffet anden afgørelse i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, behandles eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom, på følgende måde:

- a) Eksponeringer eller en del af en eksponering, som er fuldt og helt sikret ved pant i kontorejendom eller anden erhvervsejendom, kan tildeles en risikovægt på 50 %.
- b) Eksponeringer i forbindelse med lejetransaktioner vedrørende kontor- eller andre erhvervsejendomme, hvor instituttet er udlejer, og lejereren har en køboption, kan tildeles en risikovægt på 50 %, såfremt instituttets eksponering fuldt og helt er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.

2. Institutterne kan kun betragte en eksponering eller en del af en eksponering som helt og fuldt sikret med henblik på stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagers kreditkvalitet. Når institutterne i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne
- b) Risikoen i forbindelse med låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden via andre kilder, og indfrielsen af faciliteten afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.
- c) Kravene i artikel 208 og værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1, er opfyldt.
- d) Den del af lånet, som risikovægtes med 50 %, jf. dog artikel 124, stk. 2, overstiger ikke 50 % af markedsværdien af den faste ejendom eller 60 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

3. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort dokumentation for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

- a) Tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendom på op til 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, overstiger ikke 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom
- b) De samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendom overstiger ikke 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom

4. Hvis en af de grænser, der er anført i stk. 3, overskrides i et bestemt år, bortfalder retten til at anvende stk. 3, og den betingelse, der er anført i stk. 2, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i stk. 3 opfyldes i et efterfølgende år.

Artikel 127

Eksponeringer ved misligholdelse

1. Den usikrede del af en post, hvis låntager er i restance i henhold til artikel 178, eller i tilfælde af detaileksponeringer den usikrede del af en kreditfacilitet, som er misligholdt i henhold til artikel 178, tildeles en risikovægt på:

- a) 150 %, når justeringerne af den specifikke kreditrisiko er mindre end 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikojusteringer ikke blev foretaget
- b) 100 %, når justeringerne af den specifikke kreditrisiko er mindst 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikojusteringer ikke blev foretaget.

2. Med henblik på at fastlægge den sikrede del af poster i restance anvendes samme sikkerhedsstillelse og garanti som for kreditrisikoreduktion, jf. kapitel 4.

3. Den resterende eksponeringsværdi efter justeringerne af den specifikke kreditrisiko for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 125, risikovægtes med 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 178.

4. Den resterende eksponeringsværdi efter justeringerne af den specifikke kreditrisiko for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 126, risikovægtes med 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 178.

Artikel 128

Poster forbundet med særlig stor risiko

1. Institutterne tildeler eksponeringer, herunder eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU, som er forbundet med særlig høje risici, en risikovægt på 150 %, når det er relevant.

2. Eksponeringer forbundet med særlig høje risici omfatter følgende eksponeringer:

- a) investeringer i venturekapitalselskaber
- b) investeringer i AIF som defineret i artikel 4, stk.1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, undtagen når fondens mandat ikke tillader en højere gearing end den, der kræves i henhold til artikel 51, stk. 3, i direktiv 2009/65/EF
- c) private equity-investeringer
- d) spekulativ finansiering af fast ejendom.

3. Ved vurderingen af, om en eksponering, undtagen eksponeringerne i stk. 2, er forbundet med særlig høje risici, tager institutter følgende risikokarakteristika i betragtning:

- a) Der er stor risiko for tab som følge af låntagers restance.
- b) Det er umuligt på passende måde at vurdere, om eksponeringen falder ind under litra a).

EBA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere, hvilke typer eksponeringer der er forbundet med særlig høj risiko og under hvilke omstændigheder.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 129

Eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

1. For at være omfattet af særbehandlingen i stk. 4 og 5 skal obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF (særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer) opfylde kravene i stk. 7 og være sikret ved et af følgende aktiver:

- a) eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af centralregeringer, ESCB-centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i Unionen
- b) eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af centralregeringer og centralbanker i tredjelande samt multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i tredjelande, der risikovægtes som eksponeringer mod institutter eller centralregeringer og centralbanker i overensstemmelse med henholdsvis artikel 115, stk. 1 og 2, artikel 116, stk. 1 og 2, eller stk. 4, og kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, samt eksponeringer som omhandlet i dette litra, der mindst kan kvalificere til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette kapitel, under forudsætning af at de ikke overstiger 20 % af den nominelle værdi af de udstedende institutters udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
- c) eksponeringer mod institutter, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel. Den samlede eksponering af denne art må ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Eksponeringer mod institutter i Unionen med en løbetid på højst 100 dage er ikke omfattet af trin 1-kravet, men disse institutter skal mindst kunne kvalificere til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette kapitel.
- d) lån med sikkerhed i
 - i) beboelsesejendom op til den mindste værdi af hovedstolen af panterettighederne sammenlagt med eventuelle foranstående panterettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommers værdi eller
 - ii) privilegerede andele udstedt af franske »fonds communs de Titrisation« eller tilsvarende securitiseringsenheder, der er reguleret af en medlemsstats lovgivning vedrørende securitisering af eksponeringer i beboelsesejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhed, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af obligationer, jf. artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid, og så længe de indgår i sikkerhedspuljen (cover pool), består af mindst 90 % panterettigheder i beboelsesejendom, der er sammenlagt med alle foranstående panterettigheder op til den laveste værdi af hovedstolen, der forfalder via andelene, hovedstolen af panterettighederne og 80 % af de pantsatte ejendommers værdi, at andelene kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.
- e) boliglån, som fuldt ud garanteres af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 eller derover som fastsat i dette kapitel, hvis den del af hvert af lånene, der anvendes til at opfylde kravet i dette stykke om sikkerhedsstillelse for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, ikke udgør mere end 80 % af værdien af den hertil svarende beboelsesejendom beliggende i Frankrig, og hvis forholdet mellem lånets størrelse og indkomsten er højst 33 %, når lånet er ydet. Der stiftes ikke pant i beboelsesejendommen, når lånet ydes, og for de lån, der ydes fra den 1. januar 2014, forpligter låntager sig ved kontrakt til ikke at indrømme sådanne panterettigheder uden samtykke fra det kreditinstitut, der ydede lånet. Forholdet mellem lånets størrelse og indkomsten udgør den andel af låntagers bruttoindkomst, der dækker tilbagebetalingen af lånet med renter. Udbyderen af kreditrisikoafdækningen er enten et finansieringsinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, og som med hensyn til soliditet er omfattet af tilsynsmæssige krav, der svarer til dem, som gælder for institutter, eller et institut eller et forsikringsselskab. Udbyderen skal oprette en gensidig garantifond eller en tilsvarende risikoafdækning for forsikringsselskaber til at dække kreditrisikotab, hvis kalibrering de kompetente myndigheder regelmæssigt tager op til overvejelse. Både kreditinstitutet og udbyderen af kreditrisikoafdækning skal foretage en kreditværdighedsvurdering af låntageren
- f) lån med sikkerhed i:

- i) lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til den mindste værdi af panterrettighedernes hovedstol sammenlagt med eventuelle foranstående panterrettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommens værdi eller
- ii) privilegerede andele udstedt af franske »fonds communs de Titrisation« eller tilsvarende securitiseringssenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning vedrørende securitisering af eksponeringer i erhvervsejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhed, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af obligationer, jf. artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid, og så længe de indgår i sikkerhedspuljen (cover pool), består af mindst 90 % panterrettigheder i erhvervsejendom, der er sammenlagt med alle tidligere panterrettigheder op til den laveste værdi af hovedstolen, der forfalder via andelene, hovedstolen af panterrettighederne og 60 % af de pantsatte ejendommens værdi, at andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.

Lån med sikkerhed i erhvervsejendom opfylder betingelserne, når belåningsprocenten på 60 forhøjes til højst 70, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er omhandlet i kapitel 4. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for alle andre panthaveres fordringer.

- g) lån med sikkerhed i panterrettigheder i skibe på op til forskellen mellem 60 % af det pantsatte skibs værdi og værdien af eventuelle tidligere panterrettigheder.

Med henblik på litra c), litra d), nr. ii) og litra f), nr. ii) i første afsnit er eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af betalinger fra låntagerne eller likvidationsprovenuet i forbindelse med lån sikret ved fast ejendom i privilegerede andele eller gældspapirer, ikke omfattet ved beregning af grænserne i nævnte litra.

De kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA delvis undlade at anvende litra c) i første afsnit og tillade kreditkvalitetstrin 2 for op til 10 % af den samlede eksponering for den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, såfremt det kan dokumenteres, at der er betydelige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af kravet om kreditkvalitetstrin 1 som omhandlet i nævnte litra.

2. De i stk. 1, litra a)-f), omhandlede situationer omfatter også sikkerhedsstillelse, der i henhold til lovgivningen udelukkende anvendes til at sikre obligationsindehaverne mod tab.

3. Institutter skal for fast ejendom, der stilles som sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, opfylde kravene i artikel 208 og overholde værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1.

4. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 6a, som svarer til ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 6a

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6

Risikovægt	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes på grundlag af den risikovægt, der tildeles privilegerede usikrede eksponeringer mod det institut, der har udstedt dem. Følgende sammenhæng mellem risikovægtene anvendes:

- a) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 20 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 10 %.
- b) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 50 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 20 %.
- c) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 100 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 50 %.
- d) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 150 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 100 %.

6. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer udstedt før den 31. december 2007 er ikke omfattet af kravene i stk. 1 og 3. Indtil deres forfaldstidspunkt kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 4 og 5 anvendes.

7. Eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er omfattet af særbehandlingen, forudsat at det institut, der investerer i de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at:

- a) det modtager mindst følgende oplysninger om porteføljen:
 - i) værdien af sikkerhedspuljen (cover pool) og udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
 - ii) den geografiske fordeling og typen af dækkende aktiver, lånets størrelse samt rente- og valutarisici
 - iii) dækkende aktivers og særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationers forfaldsstruktur og
 - iv) procentdelen af lån, der har været i restance i over 90 dage.
- b) udstederen stiller de i litra a) omhandlede oplysninger til rådighed for instituttet mindst én gang hvert halve år.

Artikel 130

Poster, der repræsenterer securitiseringspositioner

De risikovægtede poster for securitiseringspositioner opgøres i henhold til bestemmelserne i kapitel 5.

Artikel 131

Eksponeringer mod institutter og erhvervsvirksomheder med kortsigtet kreditvurdering

Eksponeringer mod institutter og erhvervsvirksomheder, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 7, som svarer til ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 7

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikel 132

Eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er risikovægtes med 100 %, medmindre instituttet anvender kreditrisikovurderingsmetoden i stk. 2 eller den i stk. 4 omhandlede metode eller gennemsnitsrisikovægtmetoden i stk. 5, når betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
2. Eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 8, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 8

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Institutterne kan fastsætte risikovægten for en CIU i overensstemmelse med stk. 4 og 5, hvis følgende kriterier er opfyldt:

- a) CIU'en ledes af et selskab, der er omfattet af en medlemsstats tilsyn, eller hvis der er tale om en CIU i et tredjeland:
 - i) CIU'en ledes af et selskab, som er omfattet af et tilsyn, der anses for at svare til det, der er foreskrevet i EU-retten.
 - ii) Der sikres et tilstrækkeligt samarbejde mellem de kompetente myndigheder.
- b) CIU'ens prospekt eller et tilsvarende dokument indeholder følgende:
 - i) de aktivkategorier, som CIU'en har tilladelse til at investere i
 - ii) hvis investeringslofter finder anvendelse: de relative lofter og metoder til at beregne dem.
- c) CIU'en aflægger beretning om sin virksomhed mindst en gang om året, således at det er muligt at vurdere aktiver og passiver samt indtægter og transaktioner i den periode, som beretningen dækker.

Med henblik på litra a) kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter fortsat indtil den 1. januar 2015 anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er i tredjelands, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

4. Har instituttet kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, kan det i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, lade disse underliggende eksponeringer indgå i beregningen af den gennemsnitlige risikovægt for sine eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er. Er CIU'ens underliggende eksponering selv en eksponering i form af andele i en anden CIU, som opfylder kriterierne i stk. 3, kan instituttet medregne den anden CIU's underliggende eksponeringer.

5. Har instituttet ikke kendskab til de underliggende eksponeringer i en CIU, kan det beregne den gennemsnitlige risikovægt for sine eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'en i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, idet det antages, at CIU'en først investerer det maksimale af det, som den har tilladelse til, i de eksponeringsklasser, hvor kapitalkravet er højest, og dernæst investerer i de lavere klasser, indtil den maksimale samlede investeringsgrænse er nået.

Institutterne kan overlade det til følgende tredjeparter at beregne og indberette en risikovægt for CIU'en i overensstemmelse med metoderne i stk. 4 og 5:

- a) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut
- b) for CIU'er, som ikke er omfattet af litra a), CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen, der omtalt i første afsnit, skal bekræftes af en ekstern revisor.

Artikel 133

Aktieeksponeringer

1. Følgende eksponeringer betragtes som aktieeksponeringer:

- a) ikkegældsaserede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst
- b) gældsaserede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a).

2. Aktieeksponeringer risikovægtes med 100 %, medmindre de skal fratrækkes i overensstemmelse med bestemmelserne i anden del, med 250 % i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, med 1250 % i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, eller behandles som højrisikoeeksponeringer i overensstemmelse med artikel 128.

3. Investeringer i aktier og lovregulerede kapitalinstrumenter udstedt af institutter klassificeres som aktieeksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget eller risikovægtes med 250 % i henhold til artikel 48, stk. 4, eller behandles som højrisikoposter i overensstemmelse med artikel 128.

Artikel 134

Andre poster

1. Materielle aktiver i henhold til artikel 4, nr. 10), i direktiv 86/635/EØF tildeles en risikovægt på 100 %.

2. Periodeafgrænsningsposter, for hvilke et institut ikke er i stand til at bestemme modparten i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF, tildeles en risikovægt på 100 %.

3. Indgående likvide midler tildeles en risikovægt på 20 %. Kassebeholdning og tilsvarende kontante poster tildeles en risikovægt på 0 %.

4. Guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tildeles en risikovægt på 0 %, for så vidt de understøttes af indskud i guld.

5. I tilfælde af salgs- og genkøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes risikovægten for de pågældende aktiver og ikke for transaktionernes modparter.

6. Hvis et kreditinstitut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse i forbindelse med eksponeringerne udløser forfald, hvorved kontrakten bringes til ophør, tildeles de risikovægte, der er anført i kapitel 5, forudsat at produktet har en ekstern kreditvurdering fra et ECAI. Er produktet ikke vurderet af et ECAI, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven, med undtagelse af n-1-eksponeringer op til højst 1250 %, og ganges med den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til den risikovægtede aktivværdi. De n-1-eksponeringer, der skal udeholdes fra aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige eksponeringer i aggregeringen.

7. Eksponeringsværdien for lejekontrakter svarer til de diskonterede minimumslejeindbetalinger. Minimumslejeindbetalinger er de betalinger, som lejeren betaler eller har pligt til at betale i løbet af lejekontraktens løbetid, og en eventuel køboption, hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker. En anden part end lejeren kan være forpligtet til at foretage en betaling i relation til restværdien af det lejede aktiv, og såfremt denne betalingsforpligtelse opfylder betingelserne i artikel 2017 om anerkendte udbydere af kreditaafdækning samt kravene til godkendelse af andre former for garantier som omhandlet i artikel 213, 214 og 215, kan denne betalingsforpligtelse medregnes som ufinansieret kreditaafdækning efter bestemmelserne i kapitel 4. Disse eksponeringer henføres til den relevante eksponeringsklasse i overensstemmelse med artikel 112. Er eksponeringen en restværdi af lejede aktiver, beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer således: $1/t * 100 \% * \text{restværdien}$, hvor t er større end 1 og er det nærmeste hele antal år af lejekontraktens restløbetid.

Afdeling 3

Anerkendelse og konvertering af kreditvurderinger

Underafdeling 1

Anerkendelse af ecai'er

Artikel 135

Anvendelse af ECAI'ers kreditvurderinger

1. En ekstern kreditvurdering kan kun benyttes til bestemmelse af en eksponerings risikovægt i henhold til dette kapitel, hvis vurderingen er udstedt eller godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

2. EBA offentliggør en liste over ECAI'er på sit websted i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, og artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1060/2009.

Underafdeling 2

Konvertering af ecai'ers kreditvurderinger

Artikel 136

Konvertering af ECAI'ers kreditvurderinger

1. EBA, EIOPA og ESMA skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at angive, til hvilke af de i afdeling 2 omhandlede kreditkvalitetstrin de relevante kreditvurderinger fra et ECAI svarer. Disse angivelser skal være objektive og konsistente.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014 og forelægger om nødvendigt reviderede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. EBA, EIOPA og ESMA opfylder ved konverteringen af kreditvurderingerne følgende krav:

- a) EBA, EIOPA og ESMA skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver kreditvurdering, tage hensyn til kvantitative faktorer såsom den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme kreditvurdering. Hvis det pågældende ECAI er nystiftet eller kun har indsamlet få data om misligholdelser, skal EBA, EIOPA og ESMA anmode det om at oplyse, hvad det anser for at være den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme kreditvurdering.
- b) EBA, EIOPA og ESMA skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver kreditvurdering, tage hensyn til kvalitative faktorer, heriblandt hvilken gruppe af udstedere ECAI'et dækker, hvilke kreditvurderinger ECAI'et foretager, hvad den enkelte kreditvurdering indeholder, og hvordan ECAI'et definerer misligholdelse.
- c) EBA, EIOPA og ESMA skal sammenligne misligholdelsesraten for hver kreditvurdering, der er foretaget af det konkrete ECAI, med et benchmark baseret på den misligholdelsesrate, som andre ECAI'er har registreret for en udstedergruppe med tilsvarende kreditrisiko.
- d) Er den misligholdelsesrate, som et konkret ECAI har registreret ved en kreditvurdering, til stadighed væsentligt højere end benchmarket, skal EBA, EIOPA og ESMA henføre ECAI'ets kreditvurdering til et højere kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.
- e) Hvis EBA, EIOPA og ESMA har forhøjet den risikovægt, som et konkret ECAI har fastsat i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, og den misligholdelsesrate, som ECAI'et har registreret ved denne kreditvurdering, ikke længere til stadighed er væsentlig højere end benchmarket, kan EBA, EIOPA og ESMA flytte ECAI'ets kreditvurdering tilbage til det oprindelige kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.

3. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 2, litra a), nævnte kvantitative faktorer, de i stk. 2, litra b), nævnte kvalitative faktorer og det i stk. 2, litra c), nævnte benchmark.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Underafdeling 3

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer

Artikel 137

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer

1. Med henblik på artikel 114 kan institutter anvende kreditvurderinger fra et eksportkreditagentur, som instituttet har udpeget, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der er tale om en konsensusbaseret risikoberegning foretaget af eksportkreditagenturer, der har tilsluttet sig OECD's vejledende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter («Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits»).
 - b) Eksportkreditagenturet offentliggør sine kreditvurderinger og anvender den metode, der er vedtaget af OECD, og kreditvurderingen knyttes til en af de otte minimumseksportkreditpræmier (MEIP'er), der er fastsat i OECD's metode. Instituttet kan tilbagekalde sin udpegning af et eksportkreditagentur. Instituttet skal begrunde tilbagekaldelsen, hvis der er konkrete tegn på, at hensigten med tilbagekaldelsen er at mindske kapitalkravene.
2. Eksponeringer, for hvilke en kreditvurdering foretaget af et eksportkreditagentur er blevet godkendt med henblik på risikovægtning, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 9.

Tabel 9

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Risikovægt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Afdeling 4

Anvendelse af kreditvurderinger fra ecai'er til fastlæggelse af risikovægte

Artikel 138

Generelle krav

Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er til fastsættelse af risikovægte for aktiver og ikkebalanceførte poster. Et institut kan tilbagekalde sin udpegning af et ECAI. Instituttet skal begrunde tilbagekaldelsen, hvis der er konkrete tegn på, at hensigten med tilbagekaldelsen er at mindske kapitalkravene. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt. Et institut skal benytte bestilte kreditvurderinger. Det kan dog benytte uopfordrede kreditvurderinger, hvis EBA har bekræftet, at uopfordrede kreditvurderinger fra et ECAI ikke er af en anden kvalitet end bestilte kreditvurderinger fra dette ECAI. EBA undlader at give eller tilbagekalde en sådan bekræftelse, navnlig hvis ECAI'et har udnyttet en uopfordret kreditvurdering til at presse den kreditvurderede enhed til at bestille en kreditvurdering eller andre tjenesteydelser. Ved anvendelsen af kreditvurderinger opfylder institutter følgende krav:

- a) Et institut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et ECAI for en bestemt klasse af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsistent for alle eksponeringer inden for denne klasse.
- b) Et institut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et ECAI, skal anvende dem vedvarende og konsistent over tid.
- c) Et institut anvender kun kreditvurderinger fra ECAI'er, hvis de omfatter samtlige beløb, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.
- d) Hvis der for en kreditvurderet post kun foreligger én kreditvurdering fra et udpeget ECAI, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.
- e) Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, og disse kreditvurderinger fastsætter to forskellige risikovægte for en kreditvurderet post, tildeles den højeste risikovægt.
- f) Hvis der for en kreditvurderet post foreligger flere end to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, skal de to vurderinger, der fastsætter de to laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte er forskellige, tildeles den højeste risikovægt. Hvis de to laveste risikovægte er ens, tildeles denne risikovægt.

Artikel 139

Kreditvurdering af udstedere og emissioner

1. Foreligger der en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, indgår i, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.
2. Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes i et af følgende tilfælde:
 - a) hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, og den pågældende eksponering i alle henseender rangerer på samme niveau eller lavere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer
 - b) hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og den pågældende eksponering i alle henseender rangerer på samme niveau eller højere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer.

I alle andre tilfælde betragtes eksponeringen ikke som kreditvurderet.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for anvendelsen af artikel 129.

4. Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

Artikel 140

Langsigtede og kortsigtede kreditvurderinger

1. Kortsigtede kreditvurderinger kan kun anvendes til kortfristede aktivposter og ikkebalanceførte poster, som udgør eksponeringer mod institutter og virksomheder.
2. En kortsigtet kreditvurdering finder kun anvendelse på den post, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre poster, undtagen i følgende tilfælde:
 - a) Hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tildeles en risikovægt på 150 %, skal alle ikkevurderede usikrede eksponeringer mod den pågældende låntager også tildeles en risikovægt på 150 %, uanset om disse eksponeringer er kortfristede eller langfristede.
 - b) Hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tildeles en risikovægt på 50 %, vil ingen ikkevurderet kortfristet eksponering kunne tildeles en risikovægt på under 100 %.

Artikel 141

Poster i national og udenlandsk valuta

En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i låntagers nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af en risikovægt for en anden eksponering mod samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.

Når en eksponering opstår som følge af et instituts deltagelse i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor på markedet, kan kreditvurderingen af låntagers part i national valuta anvendes til fastsættelse af en risikovægt.

KAPITEL 3

Den interne ratingbaserede metode

Afdeling 1

Tilladelse fra de kompetente myndigheder til at anvende irb-metoden

Artikel 142

Definitioner

1. I dette kapitel forstås ved:

- 1) »ratingsystem«: alle de metoder, procedurer og kontroller samt dataindsamlings- og it-systemer, som understøtter vurderingen af kreditrisikoen, eksponeringernes fordeling i ratingklasser eller -puljer og kvantificering af misligholdelses- og tabsestimer for en bestemt eksponeringstype
- 2) »eksponeringstype«: en gruppe homogent forvaltede eksponeringer, som er sammensat af en bestemt type faciliteter, og som kan være begrænset til en enkelt enhed eller en enkelt undergruppe af enheder inden for en koncern, såfremt den samme eksponeringstype forvaltes forskelligt i andre af koncernens enheder
- 3) »forretningsenhed«: særskilte organisatoriske eller juridiske enheder, forretningsområder, geografiske lokaliteter
- 4) »stor enhed i den finansielle sektor«:
- 4) en enhed i den finansielle sektor, dog ikke de, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 27, litra j), der opfylder følgende betingelser:
 - a) dens samlede aktiver beregnet på individuelt eller konsolideret grundlag har en værdi, der er højere end eller lig med tærsklen på 70 mia. EUR, når det seneste reviderede årsregnskab eller konsoliderede årsregnskab anvendes til at opgøre aktivernes størrelse
 - b) den er, eller ét af dens datterselskaber er, omfattet af tilsynsmæssig regulering i Unionen eller er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, der anvender tilsyns- og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.
- 5) »ureguleret finansiell enhed«: enhver anden enhed, som ikke er en reguleret enhed i den finansielle sektor, men som hovedaktivitet udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2013/36/EU eller i bilag I til direktiv 2004/39/EF
- 6) »låntagerklasse«: en risikokategori inden for et ratingsystems ratingskala for låntagere, som låntagerne inddeles i på grundlag af et nærmere angivet og klart sæt ratingkriterier, som danner grundlag for egne estimer for sandsynlighed for misligholdelse (PD)
- 7) »facilitetsklasse«: en risikokategori inden for et ratingsystems facilitetsskala, som eksponeringer fordeles på grundlag af et nærmere angivet og klart sæt ratingkriterier, som danner grundlag for egne LGD-estimer
- 8) »administrationsselskab«: en enhed, der daglig forvalter en pulje af erhvervede fordringer eller de underliggende krediteksponeringer.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1, nr. 4), litra b) i nærværende artikel kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, vedtage en afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og reguleringsordninger, som er mindst lige så strenge som Unionens ordninger. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på et tredjeland, hvis de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er omfattet af en sådan behandling.

Artikel 143

Tilladelse til at anvende IRB-metoden

1. Hvis betingelserne i dette kapitel er opfyldt, tillader den kompetente myndighed, at institutter beregner deres risikovægtede eksponeringer ved hjælp af den interne ratingbaserede metode (i det følgende benævnt »IRB-metoden«).
2. Der kræves forudgående tilladelse til at anvende IRB-metoden, herunder egne estimater af LGD) og konverteringsfaktorer, for hver eksponeringsklasse og for hvert ratingsystem og metode med interne modeller vedrørende aktieeksponeringer og for hver metode til estimering af LGD og de anvendte konverteringsfaktorer.
3. Institutterne skal indhente forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder til følgende:
 - a) væsentlige ændringer i anvendelsesområde for et ratingsystem eller en metode med interne modeller for aktieeksponeringer, som instituttet har fået tilladelse til at anvende
 - b) væsentlige ændringer i et ratingsystem eller en metode med interne modeller for aktieeksponeringer, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.

Anvendelsesområdet for et ratingsystem omfatter alle eksponeringer af den relevante eksponeringstype, som det pågældende ratingsystem er udviklet til.

4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle ændringer i ratingsystemer og metoder med interne modeller for aktieeksponeringer.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for at vurdere væsentligheden af anvendelse af et eksisterende ratingsystem på yderligere eksponeringer, der ikke allerede er omfattet af dette ratingsystem, og ændringer i ratingsystemerne eller de metoder med interne modeller for aktieeksponeringer i henhold til IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 144

De kompetente myndigheders vurdering af en ansøgning om anvendelse af en IRB-metode

1. I henhold til artikel 143 giver den kompetente myndighed kun tilladelse til, at et institut anvender IRB-metoden, herunder egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at kravene i dette kapitel er opfyldt, navnlig kravene i afdeling 6, og at instituttets systemer til forvaltning og rating af kreditrisikoeksponeringer er pålidelige og er gennemført med integritet og navnlig, at instituttet har godtgjort over for den kompetente myndighed, at følgende standarder overholdes:
 - a) instituttets ratingsystemer giver en relevant vurdering af låntageren og transaktionens karakteristika, en relevant sondring mellem risici og nøjagtige og konsistente kvantitative risikovurderinger
 - b) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskrav og de hertil knyttede systemer og processer, spiller en væsentlig rolle i risikostyringen og beslutningsprocessen samt i kreditbevillingen, den interne kapitalallokering og de ledelsesmæssige funktioner i instituttet
 - c) instituttet har en kreditrisikokontrolenhed, der er ansvarlig for ratingsystemerne, er behørigt uafhængig og ikke er under upassende indflydelse

- d) instituttet indsamler og opbevarer alle relevante data for at yde en effektiv støtte for sin kreditrisikomåling og kreditrisikostyringsproces
- e) instituttet dokumenterer sine ratingsystemer og begrundelsen for deres udformning samt validerer sine ratingsystemer
- f) instituttet har valideret hvert ratingsystem og hver metode med interne modeller for aktieeksponeringer i en passende periode forud for tilladelsen til at anvende dette ratingsystem eller denne metode med interne modeller for aktieeksponering, det har i denne periode vurderet, om ratingsystemet eller de metoder med interne modeller for aktieeksponeringer, er egnede til anvendelsesområdet for ratingsystemet eller den metode med interne modeller for aktieeksponering, og har foretaget de nødvendige ændringer i disse ratingsystemer eller metode med interne modeller for aktieeksponeringer, som følger af denne vurdering
- g) instituttet har ved hjælp af IRB-metoden beregnet kapitalgrundlagskravene som følge af dets risikoparameterestimer og kan foretage indberetningen som krævet i artikel 99
- h) instituttet har fordelt og fortsætter med at fordele hver eksponering i anvendelsesområdet for et ratingsystem i en ratingklasse eller -pulje i dette ratingsystem; instituttet har fordelt og fortsætter med at fordele hver eksponering i anvendelsesområdet for en metode for aktieeksponeringer i denne metode med interne modeller.

Kravene om at anvende en IRB-metode, herunder egne estimer af LGD og konverteringsfaktorer, finder også anvendelse, når et institut har gennemført et ratingsystem eller en model, der anvendes inden for et ratingsystem, som det har købt af en tredjepart.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge for at vurdere, om et institut overholder kravene om at anvende IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 145

Tidligere erfaring med anvendelse af IRB-metoder

1. Et institut, der ansøger om at kunne anvende IRB-metoden, skal for de pågældende IRB-eksponeringsklasser have anvendt ratingsystemer, som i det store og hele er i overensstemmelse med kravene i afdeling 6 til den interne risikomåling og risikostyring i mindst tre år forud for dets opnåelse af godkendelse til at anvende IRB-metoden.

2. Et institut, der ansøger om at kunne anvende egne estimer af LGD og konverteringsfaktorer, skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det har udarbejdet og benyttet egne estimer af LGD og konverteringsfaktorer på en måde, der i det store og hele svarer til kravene i afdeling 6 til anvendelse af egne estimer af disse parametre i mindst tre år forud for dets opnåelse af godkendelse til at anvende egne estimer af LGD og konverteringsfaktorer.

3. Såfremt instituttet udvider anvendelsen af IRB-metoden efter dets oprindelige tilladelse, er instituttets erfaring tilstrækkelig til at opfylde kravene i stk. 1 og 2 for så vidt angår de yderligere eksponeringer, der er omfattet. Hvis anvendelsen af ratingsystemer udvides til at omfatte eksponeringer, som er væsentligt forskellige fra den eksisterende dækning, så den eksisterende erfaring ikke med rimelighed kan antages at

være tilstrækkelig til at opfylde kravene i disse bestemmelser for så vidt angår de yderligere eksponeringer, finder kravene i stk. 1 og 2 særskilt anvendelse for de yderligere eksponeringer.

Artikel 146

Foranstaltninger, som skal træffes, når kravene i dette kapitel ikke længere opfyldes

Hvis et institut ikke længere opfylder kravene i dette kapitel, underretter det den kompetente myndighed herom og foretager sig et af følgende:

- a) forelægger til den kompetente myndigheds tilfredshed en plan for rettidig fornyet overholdelse og gennemfører denne plan inden for en frist, som aftales med den kompetente myndighed
- b) godtgør over for de kompetente myndigheder, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Artikel 147

Metode til fordeling af eksponeringer i eksponeringsklasser

1. Den metode, som instituttet benytter til at fordele eksponeringer i forskellige eksponeringsklasser, skal være hensigtsmæssig og konsistent over tid.

2. Hver eksponering fordeles i en af følgende eksponeringsklasser:

- a) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker
- b) eksponeringer mod institutter
- c) erhvervseksponeringer
- d) detaileksponeringer
- e) aktieeksponeringer
- f) poster, der repræsenterer securitiseringspositioner
- g) andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser.

3. Følgende eksponeringer fordeles i den klasse, som er fastlagt i stk. 2, litra a):

- a) eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder, der behandles som eksponeringer mod centralregeringer i henhold til artikel 115 og 116
- b) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2
- c) eksponeringer mod internationale organisationer, der tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 118.

4. Følgende eksponeringer fordeles i den klasse, som er fastlagt i stk. 2, litra b):

- a) eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder, der ikke behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2 og 4
- b) eksponeringer mod offentlige enheder, der ikke behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4
- c) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, og
- d) eksponeringer mod finansieringsinstitutter, der behandles som eksponeringer mod institutter i overensstemmelse med artikel 119, stk. 5.

5. For at kunne indgå i den detaileksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra d), skal eksponeringer opfylde følgende kriterier:

- a) de skal være mod en af følgende:
 - i) eksponeringer mod en eller flere fysiske personer

- ii) eksponeringer mod en SMV, forudsat – i det tilfælde – at det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne låntagere skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder eksponeringer i restance, men med undtagelse af eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom til beboelse, ikke overstiger 1 mio. EUR, så vidt det er instituttet bekendt, og instituttet har taget rimelige skridt til at få bekræftet situationen
- b) de skal behandles konsistent over tid og ensartet af instituttet i dets risikostyring
- c) de forvaltes ikke lige så individuelt som eksponeringer i erhvervseksponeringsklassen
- d) de repræsenterer hver især en af et betydeligt antal ensartet forvaltede eksponeringer.

Ud over eksponeringerne i første afsnit medtages nutidsværdien af detailminimumslejemøder i detaileksponeringsklassen.

6. Følgende eksponeringer fordeles i den aktieeksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra e):

- a) ikkegældsbaseerede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst
- b) gældsbaseerede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a).

7. Enhver kreditforpligtelse, der ikke er fordelt i eksponeringsklasserne i stk. 2, litra a), b), d), e) og f), fordeles i den erhvervseksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

8. Inden for den erhvervseksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra c), skal institutter separat identificere eksponeringer med følgende karakteristika som specialiseret långivning:

- a) eksponeringen er mod en enhed, som er oprettet specifikt for at finansiere eller drive fysiske aktiver eller er en økonomisk set sammenlignelig eksponering
- b) de kontraktlige vilkår giver långiveren en betydelig kontrol over aktiverne og den indkomst, som de genererer, og
- c) den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen er indkomsten fra de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervsmæssig virksomheds separate tilbagebetalingsevne.

9. Restværdien af lejede ejendomme fordeles i den eksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra g), undtagen hvis denne restværdi allerede indgår i den lejeeksponering, som er fastlagt i artikel 166, stk. 4.

10. En eksponering som følge af udbydelsen af kreditrisikoafdækning for en kurv af »nth to default«-kreditderivater fordeles i den samme klasse, som er fastlagt i stk. 2, som eksponeringerne i kurven ville være fordelt i, medmindre de enkelte eksponeringer i kurven ville være fordelt i forskellige eksponeringsklasser, og eksponeringen fordeles i så tilfælde i den erhvervseksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra c).

Artikel 148

Betingelser for implementering af IRB-metoden for forskellige eksponeringsklasser og forretningsenheder

1. Institutter og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber skal implementere IRB-metoden for alle eksponeringer, medmindre de af de kompetente myndigheder har fået tilladelse til permanent at anvende den standardiserede metode i overensstemmelse med artikel 150.

Med forbehold af forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder kan implementeringen ske trinvis for de forskellige eksponeringsklasser, jf. artikel 147, inden for samme forretningsenhed, for forskellige forretningsenheder inden for samme koncern eller med henblik på anvendelse af egne estima-

ter af LGD eller konverteringsfaktorer til beregning af risikovægte for eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker.

I forbindelse med den detaileksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 5, kan implementeringen ske trinvist for de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154 svarer til.

2. De kompetente myndigheder fastsætter den frist, som et institut og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber har til at implementere IRB-metoden for alle eksponeringer. De kompetente myndigheder fastsætter en frist, som de anser for passende på grundlag af arten og omfanget af institutternes eller et eventuelt moderselskabs og dets datterselskabers aktiviteter samt antallet og arten af de ratingsystemer, der skal implementeres.

3. Institutter implementerer IRB-metoden efter de betingelser, de kompetente myndigheder har fastsat. Den kompetente myndighed udformer disse betingelser, så de sikrer, at den fleksibilitet, der følger af stk. 1, ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav for de eksponeringsklasser eller forretningsenheder, som endnu ikke er omfattet af IRB-metoden, eller til brug for egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer.

4. Institutter, som først er begyndt at anvende IRB-metoden efter den 1. januar 2013, eller som indtil denne dato er blevet pålagt af de kompetente myndigheder, at de skal kunne beregne deres kapitalkrav ved hjælp af standardmetoden, skal fortsat kunne beregne deres kapitalkrav ved hjælp af standardmetoden for alle deres eksponeringer i implementeringsperioden, indtil de kompetente myndigheder meddeler, at de finder det godtgjort, at IRB-metoden vil kunne implementeres med rimelig sikkerhed.

5. Et institut, som har fået tilladelse til at anvende IRB-metoden til en hvilken som helst eksponeringsklasse, skal anvende IRB-metoden til den aktieeksponeringsklasse, som er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e), undtagen i det tilfælde, hvor instituttet har tilladelse til at anvende standardmetoden for aktieeksponeringer i henhold til artikel 150, og til eksponeringsklassen for aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, som er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra g).

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder skal fastlægge den hensigtsmæssige karakter af og tidsplan for den trinvis implementering af IRB-metoden for de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 149

Betingelser for tilbagevenden til mindre avancerede metoder

1. Et institut, som anvender IRB-metoden til en bestemt eksponeringsklasse eller eksponeringstype, må ikke ophøre med at anvende denne metode og i stedet anvende standardmetoden til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af standardmetoden ikke foreslås for at reducere instituttets kapitalgrundlagskrav, at det er nødvendigt på grund af arten og kompleksiteten af instituttets samlede eksponeringer af denne type, og at det ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici

b) instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

2. Institutter, som i henhold til artikel 151, stk. 9, har fået tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, må ikke vende tilbage til at anvende LGD-værdier og konverteringsfaktorer som i artikel 151, stk. 8, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af LGD og konverteringsfaktorer som omhandlet i artikel 151, stk. 8, til en bestemt eksponeringsklasse eller eksponeringstype ikke foreslås for at reducere instituttets kapitalgrundlagskrav, at den er nødvendig på grund af arten og kompleksiteten af instituttets samlede eksponeringer af denne type, og at den ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici
- b) instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af opfyldelse af de af de kompetente myndigheder fastlagte betingelser for anvendelse af IRB-metoden i henhold til artikel 148 og tilladelse til delvis anvendelse på permanent basis som omhandlet i artikel 150.

Artikel 150

Betingelser for delvis anvendelse på permanent basis

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan institutter, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og de forventede tab for en eller flere eksponeringsklasser, anvende standardmetoden på følgende eksponeringer:

- a) den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), hvis antallet af væsentlige låntagere er begrænset, og det ville være en uforholdsmæssig stor byrde for instituttet at implementere et ratingsystem for disse låntagere
- b) den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra b), hvis antallet af væsentlige låntagere er begrænset, og det ville være en uforholdsmæssig stor byrde for instituttet at implementere et ratingsystem for disse låntagere
- c) eksponeringer i ikkevæsentlige forretningsenheder samt eksponeringsklasser eller eksponeringstyper, der er uden større betydning i henseende til størrelse og opfattet risikoprofil
- d) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker i medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder, administrative organer og enheder i den offentlige sektor, forudsat at:
 - i) der ikke er nogen forskel i risiko mellem eksponeringer mod den pågældende centralregering og centralbank og de øvrige eksponeringer i kraft af særlige offentlige arrangementer, og
 - ii) eksponeringer mod centralregeringen og centralbanken risikovægtes med 0 % i henhold til artikel 114, stk. 2, 4 eller 5
- e) et instituts eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er omfattet af passende tilsynsmæssige krav, eller et selskab, med hvilket der består en forbindelse i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- f) eksponeringer mellem institutter, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7
- g) aktieeksponeringer mod enheder, hvis kreditforpligtelser risikovægtes med 0 % i henhold til kapitel 2 herunder offentligt støttede enheder, der kan risikovægtes med 0 %
- h) aktieeksponeringer, som indgås under lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som tilvejebringer væsentlig støtte til instituttets investeringer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i aktieinvesteringer, når sådanne eksponeringer samlet set kun kan udelukkes fra IRB-metoden op til en grænse på 10 % af kapitalgrundlaget
- i) de eksponeringer, som er omhandlet i artikel 119, stk. 4, og som opfylder betingelserne heri

j) statsgarantier og statsligt genforsikrede garantier, jf. artikel 215, stk. 2.

De kompetente myndigheder giver tilladelse til at anvende standardmetoden for de i litra g) og h) i første afsnit nævnte aktieeksponeringer, for hvilke der er givet tilladelse til denne behandling i andre medlemsstater. EBA offentliggør på sit websted og ajourfører regelmæssigt en liste over de i i nævnte litra omhandlede eksponeringer, der kan behandles efter standardmetoden.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1 betragtes aktieeksponeringsklassen for et institut som væsentlig, hvis dens samlede værdi, eksklusiv aktieeksponeringer under lovgivningsprogrammer som omhandlet i stk. 1, litra g), i gennemsnit i det foregående år overstiger 10 % af instituttets kapitalgrundlag. Hvis antallet af disse aktieeksponeringer er mindre end 10 individuelle besiddelser, er denne grænse på 5 % af instituttets kapitalgrundlag.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af stk. 1, litra a), b) og c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA udsteder i 2018 retningslinjer for anvendelsen af stk. 1, litra d), hvori den anbefaler grænser i form af en procentdel af de samlede balanceførte og/eller risikovægtede aktiver, der skal beregnes efter standardmetoden.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb

Underafdeling 1

Behandling efter type eksponeringsklasse

Artikel 151

Behandling efter eksponeringsklasse

1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici vedrørende eksponeringer, der tilhører en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a)-e) og g), beregnes, medmindre de fratrækkes kapitalgrundlaget, i overensstemmelse med underafdeling 2, undtagen når de pågældende eksponeringer fratrækkes i egentlig kernekapital-poster, hybrid kernekapital-poster eller supplerende kapital-poster.

2. De risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer beregnes i overensstemmelse med artikel 157. Hvis et institut har fuld regresret over for sælgeren af erhvervede fordringer i tilfælde af misligholdelsesrisici eller udvandringsrisici, finder bestemmelserne i denne artikel og artikel 152 samt artikel 158, stk. 1-4, om erhvervede fordringer ikke anvendelse, og eksponeringen behandles som en eksponering med sikkerhed i fordringen.

3. Beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici og udvandringsrisici baseres på de relevante parametre, der er knyttet til den pågældende eksponering. Disse omfatter PD, LGD, løbetid (i

det følgende benævnt »M«) og eksponeringsværdien. PD og LGD kan tages i betragtning separat eller set under et i overensstemmelse med afdeling 4.

4. Institutter beregner risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici vedrørende alle eksponeringer, der tilhører aktieeksponeringsklassen som omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e), efter bestemmelserne i artikel 155. Institutter kan anvende de metoder, der er fastsat i artikel 155, stk. 3 og 4, hvis de har fået forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder giver et institut tilladelse til at anvende metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 155, stk. 4, såfremt instituttet opfylder kravene i afdeling 6, underafdeling 4.

5. Risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko vedrørende specialiseret långivning kan beregnes i henhold til artikel 153, stk. 5.

6. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra a)-d), skal institutter anvende deres egne PD-estimer i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.

7. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra d), skal institutter anvende deres egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.

8. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra a)-c), skal institutterne anvende LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, og konverteringsfaktorerne i artikel 168, stk. 8, litra a)-d), medmindre instituttet har fået tilladelse til at anvende sine egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer for disse eksponeringsklasser i overensstemmelse med stk. 9.

9. For alle eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra a)-c), skal den kompetente myndighed tillade, at institutter anvender deres egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.

10. De risikovægtede eksponeringsbeløb for securitiserede eksponeringer og eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen i artikel 147, stk. 2, litra f), beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.

Artikel 152

Behandling af eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Opfylder eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er kriterierne i artikel 32, stk. 3, og er instituttet bekendt med alle eller nogle af CIU'ens underliggende eksponeringer, skal instituttet betragte de underliggende eksponeringer, som om de var direkte eksponeringer i forbindelse med beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er omhandlet i dette kapitel.

Er CIU'ens underliggende eksponering selv en eksponering i form af andele eller aktier i en anden CIU, skal den første CIU betragte de underliggende eksponeringer i den anden CIU, som om de var direkte eksponeringer.

2. Når instituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, for alle eller dele af de underliggende eksponeringer i CIU'en, skal de risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:

- a) for eksponeringer, som tilhører aktieeksponeringsklassen i artikel 147, stk. 2, litra e), skal institutter anvende den forenklede risikovægtningstype, som er omhandlet i artikel 155, stk. 2
- b) for alle andre underliggende eksponeringer, jf. stk. 1, skal institutter anvende den i kapitel 2 fastlagte standardmetode under forudsætning af følgende:

- i) for eksponeringer, der er tildelt en specifik risikovægt for ikke ratede eksponeringer, eller som er omfattet af det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en bestemt eksponeringsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på to, men den må ikke være højere end 1250 %
- ii) for alle andre eksponeringer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1 og være mindst 5 %.

Hvis instituttet med henblik på anvendelse af litra a) ikke kan sondre mellem private equity, børsnoterede eksponeringer og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Når disse eksponeringer sammen med instituttets direkte eksponeringer i denne eksponeringsklasse ikke er væsentlige, jf. artikel 150, stk. 2, kan artikel 150, stk. 1, finde anvendelse, såfremt de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil.

3. Opfylder eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU ikke kriterierne i artikel 132, stk. 3, eller er instituttet ikke bekendt med alle CIU'ens underliggende eksponeringer eller med dets underliggende eksponeringer, som selv er en eksponering i form af andele i en CIU, skal instituttet betragte de underliggende eksponeringer, som om de var i direkte eksponeringer og beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med den forenkede risikovægningsmetode i artikel 155, stk. 2.

Hvis instituttet ikke kan sondre mellem private equity, børsnoterede eksponeringer og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Det skal fordele eksponeringer, der ikke er aktieeksponeringer, i klassen andre aktieeksponeringer.

4. Som alternativ til metoden i stk. 3 kan institutter selv beregne eller få følgende tredjeparter til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede eksponeringsbeløb baseret på CIU'ens underliggende eksponeringer i overensstemmelse med de i stk. 2, litra a) og b), nævnte metoder:

- a) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut
- b) for andre CIU'ers vedkommende, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade institutter at anvende den i artikel 150, stk. 1 omhandlede standardmetode, under nærværende artikels stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 2

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici

Artikel 153

Risikovægtede eksponeringsbeløb for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker

1. Med forbehold af den særlige fremgangsmåde i stk. 2, 3 og 4 beregnes de risikovægtede eksponeringsbeløb for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker efter følgende formler:

$$\text{Risiko} - \text{risikovægtet eksponerings beløb} = RW \cdot \text{eksponerings værdi}$$

hvor risikovægten RW defineres som:

- i) hvis $PD = 0$, er $RW = 0$
- ii) hvis $PD = 1$, dvs. for misligholdte eksponeringer:
 - hvor institutter anvender LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, er $RW = 0$
 - hvor institutter anvender egne LGD-estimer, er $RW: RW = \max \{0, 12.5 (LGD - EL_{BE})\}$

hvor det forventede bedste tabsestimat (i det følgende benævnt » EL_{BE} «) er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering jf. artikel 181, stk. 1, litra h)

- iii) hvis $0 < PD < 1$
er

$$RW = \left[LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right] \cdot \frac{1 + (M-2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

hvor

$N(x)$ = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x)

$G(Z)$ = angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x -værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$)

R = angiver korrelationskoefficienten, der defineres som

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = løbetidsfaktoren, der defineres som

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. For alle eksponeringer mod store enheder i den finansielle sektor ganges korrelationskoefficienten i stk. 1, nr. iii), med 1,25. For alle eksponeringer mod uregulerede finansielle enheder ganges korrelationskoefficienterne i henholdsvis stk. 1, litra iii,) og stk. 4 med 1,25, når det er relevant.

3. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for hver eksponering, der opfylder kravene i artikel 202 og 217, kan justeres efter følgende formel:

$$\text{Risikovægtet Eksp} - \text{beløb} = RW \cdot \text{Eksp.værdi} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

hvor:

PD_{pp} = PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

RW beregnes ved hjælp af den relevante risikovægttningsformel, der er anført i stk. 1, for eksponeringen, låntagers PD og LGD vedrørende en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisi-

koafdækningen. Løbetidsfaktoren (b) beregnes ved hjælp af den mindste af enten PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen eller låntagers PD.

4. For eksponeringer mod virksomheder, som indgår i en koncern, hvis samlede årsomsætning er på under 50 mio. EUR, kan institutterne anvende følgende korrelationsformel, jf. stk. 1, nr. iii), til beregning af risikovægtene for erhvervseksponeringer. I denne formel angiver S den samlede årsomsætning i millioner EUR, hvor 5 mio. EUR = S = 50 mio. EUR. Indberettede årsomsætninger på mindre end 5 mio. EUR behandles, som om de udgør 5 mio. EUR. For erhvervede fordringer er den samlede årsomsætning det vægtede gennemsnit af de enkelte eksponeringer i puljen.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Institutter skal lægge koncernens samlede aktiver til grund i stedet for den samlede årsomsætning, hvis den samlede årsomsætning ikke er en relevant indikator for selskabets størrelse, og de samlede aktiver udgør en mere relevant indikator end den samlede årsomsætning.

5. For specialiseret långivning, hvor et institut ikke kan estimere PD, eller instituttets PD-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6, tildeler instituttet risikovægtene i tabel 1 for disse eksponeringer:

Tabel 1

Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2½ år eller derover	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Ved tildelingen af risikovægte ved specialiseret långivning skal institutterne tage hensyn til følgende faktorer: den finansielle styrke, det politiske og lovgivningsmæssige miljø, transaktionernes og/eller aktivernes art, garantistillerens og selskabets styrke, herunder eventuelle indtægter fra offentlig-private partnerskaber og værdipapirporteføljer.

6. For erhvervede erhvervsfordringer skal institutterne overholde kravene i artikel 184. For erhvervede erhvervsfordringer, der også opfylder betingelserne i artikel 154, stk. 5, og hvor det ville være en urimelig byrde for et institut at benytte risikokvantificeringsstandarde for erhvervseksponeringer, der er fastsat i del 6 vedrørende disse fordringer, kan risikokvantificeringsstandarde for detaileksponeringer i afdeling 6 anvendes.

7. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver »first-loss«-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som »first-loss«-positioner som led i IRB-securitiseringsrammerne.

8. Hvis et institut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse blandt disse eksponeringer udløser betaling, og således at denne kreditbegivenhed bringer kontrakten til ophør, hvis et ECAI har foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet, anvendes de risikovægte, der er anført i kapitel 5. Hvis produktet ikke er ratet af et ECAI, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven med undtagelse af n-1-eksponeringer, hvor summen af værdien af det forventede tab ganget med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstiger den nominelle værdi af den risikoafdækning, der ydes af kreditderivatet, ganget med 12,5. Den-1-eksponeringer, der skal udeholdes fra aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere

risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige eksponeringer i aggregeringen. Positioner i en kurv, for hvilke et institut ikke kan fastsætte risikovægten efter IRB-metoden, risikovægtes med 1250 %.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutter skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når de tildeler specialiseret långivning risikovægte.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 154

Risikovægtede eksponeringsbeløb for detaileksponeringer

1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for detaileksponeringer beregnes efter følgende formel:

$$\text{Risikovægtede eksponeringsbeløb} = RW \cdot \text{eksponeringsværdi}$$

hvor risikovægten RW defineres som:

i) hvis $PD = 1$, dvs. at for misligholdte eksponeringer er risikovægten RW;

$$RW = \max \{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

hvor EL_{BE} er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra h)

ii) hvis $0 < PD < 1$

$$RW = \left[LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right] \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

hvor

$N(x)$ = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x)

$G(Z)$ = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x -værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$).

R = korrelationskoefficienten, der defineres som

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer mod SMV'er som omhandlet i artikel 142, stk. 5, som opfylder kravene i artikel 202 og 217, kan beregnes i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3.

3. For detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom anvendes en korrelationskoefficient (R) på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i stk. 1.

4. For kvalificerede revolverende detaileksponeringer, jf. litra a)-e), anvendes en korrelationskoefficient (R) på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i stk. 1.

Eksponeringerne betragtes som kvalificerede revolverende detaileksponeringer, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) eksponeringerne er mod privatkunder
- b) eksponeringerne er revolverende og usikrede, og de kan opsiges af instituttet, såfremt de ikke udnyttes straks og uden betingelser. Revolverende eksponeringer defineres i denne forbindelse som eksponeringer, hvor tilgodehavender hos privatkunder må variere alt efter, hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, instituttet har fastsat. Uudnyttede lånetilsagn kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene sætter instituttet i stand til at opsig dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og lovgivning i tilknytning hertil
- c) en eksponering mod en enkelt privatkunde i delporteføljen kan højst udgøre 100000 EUR
- d) anvendelse af korrelationskoefficienten i dette stykke er begrænset til porteføljer, hvor tabsraterne især inden for små PD-intervaller udviser lav volatilitet sammenlignet med deres gennemsnitlige tabsprocenter.
- e) behandlingen som en kvalificeret revolverende detaileksponering skal være konsistent med delporteføljens underliggende risikokarakteristika.

Uanset litra b) finder kravet om, at eksponeringen skal være usikret, ikke anvendelse, når det drejer sig om sikrede kreditfaciliteter i tilknytning til en lønkonto. I så fald medregnes de beløb, der stammer fra sikkerhedsstillelsen, ikke i LGD-estimatet.

De kompetente tilsynsmyndigheder undersøger den relative volatilitet i tabsprocenterne for de kvalificerede revolverende detaildelporteføljer samt den samlede kvalificerede revolverende detailportefølje og udveksler oplysninger om typiske karakteristika for tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer med de øvrige medlemsstater.

5. Erhvervede fordringer skal for at kunne behandles som detaileksponeringer opfylde de krav, der er anført i artikel 184, samt følgende betingelser:

- a) instituttet har erhvervet fordringerne af uafhængige tredjepartssælgere, og dets eksponering mod fordragens debitor indebærer ingen risici, der direkte eller indirekte udgår fra instituttet selv
- b) de erhvervede fordringer opstår på uafhængig basis mellem sælgeren og debitor. Koncerninterne mellemværender og fordringer, hvor der foregår en modregning mellem selskaber, som køber og sælger til hinanden, opfylder ikke betingelserne
- c) det institut, som har erhvervet fordringerne, har et krav på hele afkastet fra de erhvervede fordringer eller på en forholdsmæssig andel af afkastet og
- d) porteføljen af erhvervede fordringer er tilstrækkelig diversificeret.

6. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver »first-loss«-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse, udvanding eller begge dele, behandles som »first-loss«-positioner som led i IRB-securitiseringsrammerne.

7. For blandede puljer af erhvervede detailfordringer, hvor de institutter, som har erhvervet fordringerne, ikke kan adskille eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom og kvalificerede revolverende detaileksponeringer fra andre detaileksponeringer, anvendes den funktion til beregning af risikovægte for detaileksponeringer, der resulterer i det højeste kapitalkrav for sådanne eksponeringer.

Risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer

1. Institutterne fastlægger deres risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer med undtagelse af dem, der fratrækkes efter bestemmelserne i anden del, eller som risikovægtes med 250 % i henhold til artikel 48 i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4. Et institut kan anvende forskellige metoder på forskellige aktieporteføljer, hvis instituttet selv anvender forskellige metoder til intern risikostyring. Hvis et institut anvender forskellige metoder, skal valget af PD/LGD-metoden eller metoden med interne modeller være konsistent, også over tid og med hensyn til den metode, der anvendes til intern risikostyring af den pågældende aktieeksponering, og regelarbitrage bør ikke lægges til grund.

Institutterne kan behandle aktieeksponeringer mod accessoriske servicevirksomheder efter behandlingen af andre aktiver, som ikke er gældsforpligtelser.

2. Efter den forenkede risikovægningsmetode beregnes de risikovægtede eksponeringsbeløb efter formelen

$$\frac{\text{risikovægtet eksponeringsbeløb expoure}}{\text{eksponeringens størrelse}} = RW * :$$

hvor

risikovægt (RW) = 190 % for private equity-eksponeringer i tilstrækkelig diversificerede porteføljer

risikovægt (RW) = 290 % for eksponeringer i børsnoterede aktier

risikovægt (RW) = 370 % for alle andre aktieeksponeringer.

Korte spotpositioner og afledte instrumenter uden for handelsbeholdningen kan modregnes med lange positioner i samme individuelle aktier, forudsat at disse instrumenter udtrykkeligt er forbeholdt risikoafdækning af specifikke aktieeksponeringer, og at risikoafdækningen gælder i mindst et år mere. Andre korte positioner behandles, som om der var tale om lange positioner, og den relevante risikovægt tildeles de enkelte positioners numeriske værdi. Er der manglende match mellem positionernes løbetid, anvendes samme metode som for erhvervseksponeringer som omhandlet i artikel 162, stk. 5.

Institutterne kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i kapitel 4.

3. Efter PD/LGD-metoden skal de risikovægtede poster beregnes efter formlerne i artikel 153, stk. 1. Hvis institutterne ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne anvende den definition af misligholdelse, der er fastlagt i artikel 178, tildeles risikovægtene en justeringsfaktor på 1,5.

For de enkelte eksponeringer må summen af værdien af det forventede tab ganget med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstige eksponeringens størrelse ganget med 12,5.

Institutterne kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i kapitel 4. Det kræver, at LGD fastsættes til 90 % for eksponeringen med den part, der yder risikoafdækningen. For private equity-eksponeringer i tilstrækkelig diversificerede porteføljer kan anvendes en LGD på 65 %. I disse tilfælde sættes løbetiden M til fem år.

4. Efter metoden med interne modeller opgøres det risikovægtede eksponeringsbeløb som det potentielle tab på instituttets aktieeksponeringer, opgjort ved brug af interne value-at-risk-modeller baseret på et ensidigt 99 % konfidensinterval, der viser forskellen mellem kvartalsafkast og en passende risikofri rente, der er beregnet over en længere analyseperiode, ganget med 12,5. De risikovægtede eksponeringsbeløb for porteføljen af aktieeksponeringer må ikke være lavere end summen af følgende:

- a) de risikovægtede eksponeringsbeløb opgjort efter PD/LGD-metoden og
- b) det tilsvarende forventede tab på eksponeringsbeløbene ganget med 12,5.

Beløbene i litra a) og b) beregnes på grundlag af PD-værdierne som omhandlet i artikel 165, stk. 1, og de tilsvarende LGD-værdier som omhandlet i artikel 165, stk. 2.

Institutterne kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering.

Artikel 156

Risikovægtede eksponeringsbeløb for andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

De risikovægtede eksponeringsbeløb for andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, beregnes efter følgende formel:

$$\text{eksponeringsbeløb} = 100 \% \cdot \text{eksponeringens størrelse},$$

undtagen:

- a) kassebeholdning og tilsvarende poster samt guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tildeles en risikovægt på 0 %, for så vidt de understøttes af indskud i guld
- b) hvis eksponeringen er en restværdi af lejede aktiver, beregnes risikovægten således:

$$\frac{1}{t} \cdot 100 \% \cdot \text{eksponeringens størrelse}$$

hvor t er det største af 1 og det nærmeste hele antal år af lejekontraktens restløbetid.

Underafdeling 3

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisiko vedrørende erhvervede fordringer

Artikel 157

Risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisiko vedrørende erhvervede fordringer

1. Institutterne beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer og detailfordringer efter formelen i artikel 153, stk. 1.
2. Institutterne bestemmer inputparametrene PD og LGD efter bestemmelserne i afdeling 4.
3. Institutterne beregner eksponeringsværdien efter bestemmelserne i afdeling 5.
4. Med henblik på anvendelse af denne artikel sættes løbetiden M til 1 år.
5. De kompetente myndigheder fritager et institut for beregning og anerkendelse af risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisiko for eksponeringer, der skyldes erhvervede erhvervs- eller detailfordrin-

ger, såfremt instituttet har godtgjort overfor de kompetente myndigheder, at udvandringsrisiko for dette institut er uvæsentlig for denne type eksponeringer.

Afdeling 3

Værdi af forventede tab

Artikel 158

Behandling efter eksponeringstype

1. Beregningen af værdien af de forventede tab baseres på de samme inputtal for PD, LGD og værdien af hver eksponering som dem, der benyttes til beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med artikel 151.
2. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.
3. Værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen »andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser«, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra g), er nul.
4. Værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU, der er omhandlet i artikel 152, beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne artikel.
5. De forventede tab (EL) og værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker samt detaileksponeringer beregnes efter følgende formler:

$$\text{Forventet tab} = PD * LGD$$

Værdi af forventet tab = EL [multipliseret med] eksponeringens størrelse.

Ved misligholdte eksponeringer (PD = 100 %), hvor institutterne bruger deres egne estimater for LGD, er EL fastsat som ELBE, som er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra h).

For eksponeringer, der behandles som anført i artikel 153, stk. 3, fastsættes EL til 0 %.

6. De forventede tab vedrørende specialiseret långivning, hvor institutterne anvender de risikovægningsmetoder, der er anført i artikel 153, stk. 5, tildeles i henhold til tabel 2.

Tabel 2

Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2½ år eller derover	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Værdien af de forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med den forenklede risikovægningsmetode, beregnes efter følgende formel:

$$\text{Værdi af forventet tab} = EL \times \text{eksponeringens størrelse}$$

Der anvendes følgende EL-værdier:

forventet tab (EL) = 0,8 % for private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

forventet tab (EL) = 0,8 % for børsnoterede aktieeksponeringer

forventet tab (EL) = 2,4 % for alle andre aktieeksponeringer.

8. De forventede tab og værdien af de forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med PD/LGD-metoden, beregnes efter følgende formler:

$$\text{Forventet tab (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Værdi af forventet tab} = EL \times \text{eksponeringens størrelse}$$

9. Værdien af de forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med metoden med interne modeller, er nul.

10. Værdien af de forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer beregnes efter følgende formel:

$$\text{Forventet tab} = (EL) = PD \times LGD$$

$$\text{Værdi af forventet tab} = EL \times \text{eksponeringens størrelse.}$$

Artikel 159

Behandling af værdien af de forventede tab

Institutterne trækker værdien af de forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer og yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 110 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med disse eksponeringer. Nedslag i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, jf. artikel 166, stk. 1, behandles på samme måde som specifikke kreditrisikojusteringer. Specifikke kreditrisikojusteringer for misligholdte eksponeringer må ikke anvendes til at dække værdien af forventede tab på andre eksponeringer. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i denne beregning.

Afdeling 4

Sandsynlighed for misligholdelse (pd), tab givet misligholdelse (lgd) og løbetid

Underafdeling 1

Erhvervseksponeringer og eksponeringer mod, institutter, centralregeringer og centralbanker

Artikel 160

Sandsynlighed for misligholdelse (PD)

1. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) for en eksponering mod et selskab eller et institut fastsættes til mindst 0,03 %.

2. For erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere PD, eller instituttets PD-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6, bestemmes PD for sådanne eksponeringer ved hjælp af følgende metoder:

- a) For foranstillede krav vedrørende erhvervede erhvervsfordringer er PD instituttets estimat af det forventede tab (EL) divideret med tab givet misligholdelse (LGD) for disse fordringer.
- b) For efterstillede krav vedrørende erhvervede erhvervsfordringer er PD instituttets estimat af EL.
- c) Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende sine egne LGD-estimer for erhvervseksponeringer, jf. artikel 143, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab for erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling.

3. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) for modparter der har misligholdt, er 100 %.

4. Institutterne kan tage hensyn til ufinansieret kreditrisikoafdækning i sandsynligheden for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4. I forbindelse med udvandringsrisici kan sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, ud over de udbydere af kreditaafdækning, der er omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Selskabet har en kreditvurdering fra et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber.
- b) Selskabet har ikke, for så vidt angår institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI og skønnes ifølge en intern rating at have en PD svarende til den, der er forbundet med kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber.

5. Institutter, der benytter deres egne LGD-estimer, kan med forbehold af bestemmelserne i artikel 161, stk. 3, anerkende ufinansieret kreditaafdækning ved at justere PD.

6. I forbindelse med udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til instituttets estimat af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte sine egne LGD-estimer for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling. Institutterne kan anerkende ufinansieret kreditaafdækning i PD i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4. I forbindelse med udvandringsrisici kan sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, ud over de udbydere af kreditaafdækning, der er omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis betingelserne i stk. 4 er opfyldt.

7. Uanset artikel 201, stk. 1, litra g), anerkendes de selskaber, der opfylder betingelserne i stk. 4.

Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at anvende sine egne LGD-estimer vedrørende udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer, kan det anerkende ufinansieret kreditaafdækning ved at justere PD, jf. dog artikel 161, stk. 3.

Artikel 161

Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutterne skal anvende følgende LGD-værdier:

- a) privilegerede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 45 %
- b) efterstillede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 75 %
- c) institutterne kan anerkende finansieret og ufinansieret kreditaftdækning vedrørende tab givet misligholdelse (LGD) i overensstemmelse med kapitel 4
- d) særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer som er omfattet af den behandling, der er omhandlet i artikel 129, stk. 4 eller 5 kan tillægges en LGD-værdi på 11,25 %
- e) for privilegerede eksponeringer vedrørende erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD), eller instituttets PD-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6: 45 %
- f) for efterstillede eksponeringer vedrørende erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD), eller instituttets sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6: 100 %
- g) for udvandringsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer: 75 %.

2. Med hensyn til udvandrings- og misligholdelsesrisici kan et institut, hvis det har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte sine egne LGD-estimer for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab vedrørende erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, anvende LGD-estimatet for erhvervede erhvervsfordringer.

3. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne LGD-estimer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker, kan ufinansieret kreditaftdækning anerkendes ved at justere PD eller LGD, forudsat at kravene i afdeling 6 er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder. Instituttet må ikke for garanterede eksponeringer anvende en justeret PD eller LGD, der medfører, at den justerede risikovægt bliver lavere end risikovægten for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren.

4. Med henblik på de foretagender, der er omhandlet i artikel 153, stk. 3, fastsættes LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdekningen til enten et tab givet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikkeafdækket facilitet i relation til garantistilleren eller låntagers ikkeafdækkede facilitet afhængigt af, om der, såfremt både garantistilleren og låntageren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der inddrives, vil afhænge af henholdsvis garantistillerens eller låntagerens finansielle situation.

Artikel 162

Løbetid

1. Institutter, der har ikke har fået tilladelse til at benytte deres egne LGD'er og egne konverteringsfaktorer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter eller centralregeringer og centralbanker, fastsætter for eksponeringer i tilknytning til genkøbsttransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer en løbetid (M) på 0,5 år og for alle andre eksponeringer en løbetid på 2,5 år.

Alternativt beslutter de kompetente myndigheder som led i den tilladelse, der er omhandlet i artikel 143, om instituttet skal anvende løbetiden (M) for hver eksponering som anført i stk. 2.

2. Institutter, der har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer for eksponeringer mod selskaber, institutter eller centralregeringer og centralbanker, beregner løbetiden (M) for hver af disse eksponeringer som anført i litra a)-e) i

nærværende stykke og med forbehold af bestemmelserne i stk. 3-5 i nærværende artikel. M må ikke overstige 5 år undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 384, stk. 1, hvor M som angivet deri anvendes:

- a) For et instrument, hvis fremtidige betalingsstrømme er kendte, beregnes løbetiden efter følgende formel:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

hvor CF_t angiver de pengestrømme (hovedstol, renter og gebyrer), som låntager kontraktmæssigt skal betale i perioden t

- b) For derivater, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra den vægtede gennemsnitlige restløbetid på eksponeringen. Løbetiden skal mindst være på 1 år, og løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver eksponering.
- c) For eksponeringer, der opstår i forbindelse med transaktioner med fuldt sikrede eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter, som beskrevet i bilag II og transaktioner med fuldt eller næsten fuldt sikrede margenlån, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 10 dage.
- d) For genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 5 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver transaktion.
- e) For et institut, som har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte sine egne PD-estimer for erhvervede erhvervsfordringer, fastsættes en løbetid for de trukne beløb svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitlige løbetid for de erhvervede fordringer. Løbetiden skal mindst være på 90 dage. Den samme løbetid anvendes også for ikketrukne beløb, der indgår i en facilitet med købetilsagn, forudsat at denne facilitet indeholder effektive klausuler, regler om førtidsindfrielse eller andre elementer, der beskytter det køvende institut mod en væsentlig forringelse af kvaliteten af de fremtidige fordringer, det har pligt til at købe i facilitetens løbetid. I mangel af en sådan effektiv beskyttelse beregnes løbetiden for ikketrukne beløb som summen af den længste løbetid for en potentiel fordring, der indgår i købsaftalen, og købsfacilitetens restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 90 dage.
- f) For andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette stykke, eller hvis instituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til det maksimale resterende periode (målt i år), som låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år.
- g) Såfremt institutter benytter metoden med interne modeller, der er fastsat i kapitel 6, afdeling 6, til beregning af eksponeringsværdierne, beregnes løbetiden for de eksponeringer, som de anvender denne metode på, og hvor løbetiden for den længste kontrakt i nettinggruppen overstiger et år, efter følgende formel:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k \text{Effective} EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k \text{Effective} EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

hvor:

S_{tk} = en »dummy«-variabel, hvis værdi i en fremtidig periode t_k svarer til 0, hvis $t_k > 1$ år, og til 1, hvis $t_k = 1$

EE_{tk} = den forventede eksponering i den fremtidige periode t_k

$EffectiveEE_{tk}$ = den faktiske forventede eksponering i den fremtidige periode t_k

df_{tk} = den risikofrie diskonteringsfaktor for den fremtidige periode t_k

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

- h) Et institut, der benytter en intern model til beregning af en ensidig kreditværdijustering (CVA), kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse anvende den faktiske låneperiode, der estimeres ved hjælp af en intern model som M.
- h) Med forbehold af stk. 2 finder formlen i litra a) anvendelse på nettinggrupper, hvor den oprindelige løbetid for alle kontrakter er på under et år
- i) For institutter, der benytter metoden med interne modeller, der er fastsat i kapital 6, afdeling 6, til beregning af eksponeringsværdierne og har tilladelse til at benytte en intern model for specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 5, fastsættes løbetiden til 1 i formlen i artikel 153, stk. 1, forudsat at instituttet over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at dens interne model for specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner anvendt i artikel 383 tager højde for virkninger af migrering mellem ratingklasser.
- j) Med henblik på artikel 153, stk. 3, er løbetiden den effektive løbetid for kreditafdækningen, dog mindst et år.

3. Såfremt dokumentationen indeholder krav om daglig fastsættelse af margen og daglig værdiansættelse og indeholder bestemmelser, der giver mulighed for øjeblikkelig realisering eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller manglende fastsættelse af margen, skal løbetiden fastsættes til mindst én dag for:

- a) fuldt eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter som beskrevet i bilag II
- b) fuldt eller næsten fuldt sikrede margenudlånstransaktioner
- c) genkøbstransaktioner samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer.

For kvalificerede kortfristede eksponeringer, som ikke indgår i instituttets løbende finansiering af låntageren, skal løbetiden i øvrigt fastsættes til mindst én dag. Kvalificerede kortfristede eksponeringer omfatter følgende:

- a) eksponeringer mod institutter, som er opstået som led i afvikling af valutaforpligtelser
- b) selvlikviderende kortfristede handelsfinansieringstransaktioner i tilknytning til udveksling af varer eller tjenesteydelser med en restløbetid på op til et år som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 80)
- c) eksponeringer, som er opstået som led i afvikling af køb og salg af værdipapirer inden for den sædvanlige leveringsperiode eller to arbejdsdage
- d) eksponeringer, som er opstået som led i kontante afregninger ved telegrafisk overførsel og afvikling af elektroniske betalingstransaktioner og forudbetalte omkostninger, herunder overtræk, som er opstået ved mangelfulde transaktioner, der ikke overskrider et fast, aftalt og begrænset antal arbejdsdage.

4. For eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, som er beliggende i Unionen, og hvis konsoliderede omsætning og konsoliderede aktiver udgør under 500 mio. EUR, kan institutterne vælge konsistent at fastsætte løbetiden som anført i stk. 1 i stedet for at anvende stk. 2. Institutterne kan erstatte samlede aktiver til en værdi af 500 mio. EUR med samlede aktiver til en værdi af 1000 mio. EUR for selskaber, der hovedsagelig ejer eller udlejer ikkespekulationspræget fast ejendom til beboelse.

5. Manglende løbetidsmatch behandles som anført i kapitel 4.

Underafdeling 2

Detaileksponeringer

Artikel 163

Sandsynlighed for misligholdelse (PD)

1. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) af en eksponering fastsættes til mindst 0,03 %.
2. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) for låntagere eller, hvis der tages udgangspunkt i forpligtelsen, for misligholdte eksponeringer fastsættes til 100 %.
3. I forbindelse med udvandringsrisici for erhvervede fordringer fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til estimerne af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici. Hvis et institut er i stand til at foretage en opdeling, som de kompetente myndigheder anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer i sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimatet anvendes.
4. Ufinansieret kreditaftdækning kan med forbehold af artikel 164, stk. 2, tages i betragtning ved justering af sandsynligheden for misligholdelse (PD). I forbindelse med udvandringsrisici kan sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, ud over de udbydere af kreditaftdækning, der er omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis betingelserne i artikel 160, stk. 4, er opfyldt.

Artikel 164

Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutterne skal foretage deres egne estimer af tab givet misligholdelse (LGD), forudsat at kravene i afdeling 6 er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, jf. artikel 143. For udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en LGD-værdi på 75 %. Hvis et institut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimer af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer i sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan instituttet anvende sit eget LGD-estimat.
2. Ufinansieret kreditaftdækning kan anerkendes ved justering af sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimerne, forudsat at kravene i artikel 183, stk. 1, 2 og 3, er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, enten for at støtte en enkelt eksponering eller en pulje af eksponeringer. Et institut må ikke for garanterede eksponeringer anvende en justeret PD eller LGD, som medfører den justerede risikovægt bliver lavere end risikovægten for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren.
3. Med henblik på artikel 154, stk. 2, fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) for den i artikel 153, stk. 3, nævnte sammenlignelige direkte eksponering mod udbyderen af kreditaftdækningen til enten et tab gi-

vet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikkeafdækket facilitet i relation til garantistilleren eller låntagers ikkeafdækkede facilitet afhængigt af, om der, såfremt både garantistilleren og låntageren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der inddrives, vil afhænge af henholdsvis garantistillerens eller låntagerens finansielle situation.

4. De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, må ikke være lavere end 10 %.

De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i erhvervsejendom, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, må ikke være lavere end 15 %.

5. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 101, og under hensyntagen til den fremadrettede markedsudvikling for fast ejendom og andre relevante indikatorer skal de kompetente myndigheder med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år vurdere, om LGD-mindsteværdierne i stk. 4 i nærværende artikel er passende for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom, der er beliggende inden for deres område. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt under hensyntagen til den finansielle stabilitet fastsætte højere mindsteværdier for eksponeringsvægtet gennemsnitlig LGD for eksponeringer sikret ved ejendom inden for deres område.

De kompetente myndigheder underretter EBA om de ændringer, som de i overensstemmelse med første afsnit foretager i LGD-mindsteværdierne, og EBA offentliggør disse LGD-værdier.

6. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som de kompetente myndigheder skal tage højde for ved fastsættelsen af højere LGD-mindsteværdier.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Institutterne i en medlemsstat skal anvende de højere LGD-mindsteværdier, som en anden medlemsstats kompetente myndigheder har fastsat for eksponeringer sikret ved pant i ejendomme beliggende i denne medlemsstat.

Underafdeling 3

Aktieeksponeringer, der behandles efter sandsynlighed for misligholdelse (pd)/tab givet misligholdelse (lgd)-metoden

Artikel 165

Aktieeksponeringer, der behandles efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden

1. Sandsynligheden for misligholdelse bestemmes efter de metoder, der gælder for erhvervseksponeringer.

Sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal mindst udgøre:

- a) 0,09 % for børsnoterede aktieeksponeringer, hvor investeringen indgår i et længerevarende kundeforhold

- b) 0,09 % for ikkebørsnoterede aktieeksponeringer, hvor investeringsafkastet er baseret på regelmæssige og periodiske pengestrømme, der ikke skyldes kursgevinster
- c) 0,40 % for børsnoterede aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner som anført i artikel 155, stk. 2
- d) 1,25 % for alle andre aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner som anført i artikel 155, stk. 2.

2. Tab givet misligholdelse fastsættes til 65 % for private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer. For alle andre sådanne eksponeringer fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) til 90 %.

3. Løbetiden fastsættes til fem år for samtlige eksponeringer.

Afdeling 5

Værdien af eksponeringer

Artikel 166

Erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker samt detaileksponeringer

1. Medmindre andet er anført, skal værdien af eksponeringer vedrørende balanceførte poster være den regnskabsmæssige værdi uden hensyntagen til eventuelle kreditrisikojusteringer.

Denne regel gælder også for aktiver, som erhverves til en pris, der afviger fra det skyldige beløb.

For erhvervede aktiver betegnes forskellen mellem det skyldige beløb og den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer, der blev opført på instituttets balance ved erhvervelse af aktivet, som et nedslag, hvis det skyldige beløb er større, og som en præmie, hvis det er mindre.

2. Når institutterne anvender rammeaftaler om netting i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, beregnes eksponeringsværdien i overensstemmelse med kapitel 4 eller 6.

3. Med henblik på beregning af eksponeringsværdien af balanceført netting af udlån og indskud anvendes metoder, der er omhandlet i kapitel 4.

4. Eksponeringsværdien for leasingkontrakter svarer til de diskonterede minimumsleasingindbetalinger. Minimumsleasingindbetalinger omfatter betalinger, som leasingtageren betaler eller har pligt til at betale i løbet af leasingkontraktens løbetid, og enhver køboption (dvs. hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker). Hvis en anden part end leasingtager kan være forpligtet til at erlægge en betaling i relation til restværdien af det leasede aktiv, og såfremt denne betalingsforpligtelse opfylder betingelserne i artikel 201 for udbydere af kreditaftækningsaftaler samt kravene til godkendelse af andre former for garantier som omhandlet i artikel 213, kan denne betalingsforpligtelse medregnes som ufinansieret kreditaftækning i henhold til kapitel 4.

5. For alle kontrakter, der er opført i bilag II, fastsættes eksponeringsværdien efter de metoder, der er beskrevet i kapitel 6, uden hensyn til eventuelle kreditrisikojusteringer.

6. Med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb vedrørende erhvervede fordringer fastsættes eksponeringsværdien til værdien i henhold til stk. 1 fratrukket kapitalgrundlagskrav vedrørende udvandringsrisici forud for kreditrisikoreduktion.

7. Når en eksponering har form af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlån- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenudlånstransaktioner, svarer eksponeringsværdien til værdien af værdipapirerne eller råvarerne beregnet i overensstemmelse med artikel 24. Anvendes den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, skal eksponeringsværdien som fastsat i den nævnte artikel forhøjes med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer. Eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenudlånstransaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 6 eller artikel 220, stk. 2.

8. Eksponeringsværdien vedrørende følgende poster beregnes ud fra det forpligtede, men ikke trukne beløb multipliceret med en konverteringsfaktor. Institutterne skal i overensstemmelse med artikel 146, stk. 8, anvende følgende konverteringsfaktorer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker:

- a) For kredittilsagn, som kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel af instituttet, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse ved en forringelse af en låntagers kreditværdighed, anvendes en konverteringsfaktor på 0 %. Institutterne skal for at kunne anvende en konverteringsfaktor på 0 % nøje overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditværdighed. Uudnyttede kredittilsagn kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter instituttet i stand til at opsiges dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning.
- b) For remburser med kort løbetid, der vedrører varebevægelser anvendes en konverteringsfaktor på 20 % for såvel udstedende som bekræftende institutter.
- c) For uudnyttede købetilsagn for revolverende erhvervede fordringer, som kan opsiges uden betingelser, eller som effektivt sikrer, at instituttet automatisk kan opsiges dem når som helst uden varsel, anvendes en konverteringsfaktor på 0 %. Institutterne skal for at kunne anvende en konverteringsfaktor på 0 % aktivt overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditværdighed.
- d) For andre eksponeringer, »note issuance facilities« (NIF) og »revolving underwriting facilities« (RUF) anvendes en konverteringsfaktor på 75 %.
- e) Institutter, der opfylder kravene i afdeling 6 for brug af egne estimater af konverteringsfaktorer, kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse benytte deres egne estimater af konverteringsfaktorer for forskellige produkttyper som nævnt i litra a)-d).

9. Er en forpligtelse knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, anvendes den laveste af de to konverteringsfaktorer, der gælder for det enkelte tilsagn.

10. For alle andre ikkebalanceførte poster end dem, der er nævnt i stk. 1-8, er eksponeringsværdien følgende procentdel af dens værdi:

- a) 100 %, hvis det er en post med fuld risiko
- b) 50 %, hvis det er en post med middeldrisiko
- c) 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko
- d) 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

Med henblik på dette stykke henføres de ikkebalanceførte poster til risikokategorier som anført i bilag I.

Artikel 167

Aktieeksponeringer

1. Aktieeksponeringers eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifik kreditrisikojustering.
2. Ikkebalanceførte aktieeksponeringers eksponeringsværdi er den nominelle værdi efter reduktion af den nominelle værdi ved specifikke kreditrisikojusteringer for denne eksponering.

Artikel 168

Andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

Eksponeringsværdien af andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifik kreditrisikojustering.

Afdeling 6

Krav i forbindelse med den interne ratingbaserede metode

Underafdeling 1

Ratingsystemer

Artikel 169

Generelle principper

1. Hvis et institut anvender flere forskellige ratingsystemer, skal de grundlæggende regler om, hvordan en låntager eller en transaktion fordeles i et ratingsystem, dokumenteres og anvendes på en sådan måde, at det afspejler risikoniveauet i tilstrækkelig grad.
2. Kriterier og -procedurer skal revideres regelmæssigt for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår.
3. Hvis et institut anvender direkte estimater af risikoparametre for individuelle låntagere eller eksponeringer, kan disse betragtes som estimater fordelt på ratingklasser på en kontinuerlig ratingskala.

Artikel 170

Ratingsystemernes struktur

1. Strukturen i ratingsystemer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker skal opfylde følgende krav:
 - a) Ratingsystemet skal tage højde for låntagernes og transaktionernes risikokarakteristika.
 - b) Ratingsystemet skal omfatte en ratingskala for låntagere med det ene formål kvantitativt at afspejle risikoen for låntagers misligholdelse. Ratingskalaen for låntagere skal bestå af mindst 7 ratingklasser for låntagere, der ikke har misligholdt, og 1 ratingklasse for låntagere, der har misligholdt.
 - c) Instituttet skal dokumentere forholdet mellem de forskellige låntagerratingklasser med hensyn til, hvor stor misligholdelsesrisikoen er for hver ratingklasse, og hvilke kriterier der anvendes til fastlæggelse af denne misligholdelsesrisiko.
 - d) Institutter, der har porteføljer inden for et bestemt markedssegment og et vist interval, hvad angår misligholdelsesrisici, skal have nok låntagerratingklasser inden for dette interval til at undgå u hensigtsmæssige koncentrationer af låntagere inden for en bestemt ratingklasse. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt ratingklasse, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at låntagerratingklassen dækker et forholdsvis snævert PD-bånd, og at

den misligholdelsesrisiko, der er forbundet med samtlige låntagere i ratingklassen, ligger inden for dette bånd.

- e) For at få tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende egne LGD-estimer til beregning af kapitalgrundlagskravet, skal ratingsystemet omfatte en særlig ratingskala for faciliteter, som udelukkende afspejler LGD-relaterede transaktionskarakteristika. Definitionen af facilitetsratingklasser skal indeholde en beskrivelse af, hvordan eksponeringer fordeles i ratingklassen, og hvilke kriterier der anvendes til fastsættelse af risikoen for de forskellige ratingklasser.
- f) Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt facilitetsratingklasse, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at tab givet misligholdelse (LGD) inden for facilitetsratingklassen dækker et forholdsvis snævert LGD-bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige eksponeringer i ratingklassen, ligger inden for dette bånd.

2. Institutter, som anvender de metoder, der er anført i artikel 153, stk. 5, til risikovægtning af specialiseret långivning, undtages fra kravet om, at de skal fastsætte en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagere kommer i misligholdelse i forbindelse med disse eksponeringer. Disse institutter skal for disse eksponeringer have mindst 4 ratingklasser for låntagere, der ikke har misligholdt, og mindst 1 ratingklasse for låntagere, der har misligholdt.

3. Strukturen i ratingsystemer for detaileksponeringer skal opfylde følgende krav:

- a) Ratingsystemerne skal afspejle risici i tilknytning til såvel låntagere som transaktioner og indregne alle relevante karakteristika vedrørende låntagere og transaktioner.
- b) Det skal ved sondringen mellem risici sikres, at antallet af eksponeringer i en given ratingklasse eller pulje er tilstrækkeligt til, at der kan foretages en meningsfuld kvantificering og validering af tabskarakteristikaene for den pågældende ratingklasse eller pulje. Fordelingen af eksponeringer og låntagere i ratingklasser eller puljer skal tage sigte på at undgå uforholdsmæssigt store koncentrationer.
- c) Den måde, hvorpå eksponeringer fordeles i ratingklasser eller puljer, skal gøre det muligt at foretage en meningsfuld differentiering af risikoen, en gruppering af eksponeringer, der er tilstrækkelig ensartede, og en nøjagtig og konsistent estimering af tabskarakteristikaene for de pågældende ratingklasser eller puljer. Grupperingen skal for erhvervede fordringer afspejle sælgerens kreditgivningspolitik og deres kunders forskellighed.

4. Institutterne skal tage hensyn til følgende risikofaktorer, når de fordeler eksponeringer i ratingklasser eller puljer:

- a) låntagernes risikokarakteristika
- b) transaktionernes risikokarakteristika, herunder produkttyper og/eller typer af sikkerhedsstillelse. Institutter skal tage eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere eksponeringer er omfattet af samme sikkerhedsstillelse
- c) overtrædelse af kontraktvilkår, medmindre et institut godtgør over for den kompetente myndighed, at overtrædelse af kontraktvilkår ikke er en væsentlig risikofaktor for eksponeringen.

Artikel 171

Fordeling i ratingklasser eller puljer

1. Instituttet skal fastsætte specifikke definitioner af og procedurer og kriterier for, hvordan eksponeringer fordeles i de ratingklasser eller puljer, der indgår i et ratingsystem, og de skal opfylde følgende krav:

- a) Definitioner og kriterier vedrørende ratingklasser eller puljer skal være så detaljerede, at de ansvarlige for ratingen konsistent fordeler låntagere eller faciliteter, der indebærer samme risiko, i samme ratingklasse eller pulje. Denne konsekvens skal gøre sig gældende for alle forretningsområder, afdelinger og geografiske områder.

- b) Dokumenteringen af ratingprocessen skal gøre det muligt for tredjemand at forstå, hvordan eksponeringer fordeles i ratingklasser eller puljer, at efterprøve denne fordeling og at bedømme, om fordelingen i ratingklasser eller puljer sker på en hensigtsmæssig måde.
- c) Kriterierne skal også stemme overens med instituttets interne kreditregler og med dets politik for håndtering af nødlidende låntagere og faciliteter.

2. Instituttet skal tage alle relevante oplysninger i betragtning ved fordelingen af låntagere og faciliteter i ratingklasser eller puljer. Oplysningerne skal være aktuelle og gøre det muligt for instituttet at forudse, om forpligtelserne i forbindelse med eksponeringen vil blive opfyldt. Jo færre oplysninger et institut har, jo mere konservativt skal dets fordeling af eksponeringer i låntager- og facilitetsratingklasser eller puljer være. Hvis instituttet primært anvender en ekstern rating til sin interne ratingfordeling, skal det sørge for også at inddrage andre relevante oplysninger.

Artikel 172

Fordeling af eksponeringer

1. Fordelingen af erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker og aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 150, stk. 3, skal opfylde følgende kriterier:

- a) De enkelte låntagere fordeles i en låntagerratingklasse som led i kreditbevillingsprocessen.
- b) For de eksponeringer, hvor instituttet har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte egne LGD-estimer og konverteringsfaktorer, skal de enkelte eksponeringer også fordeles i facilitetsratingklasser som led i kreditbevillingsprocessen.
- c) Institutter, som anvender de metoder, der er anført i artikel 153, stk. 5, til risikovægtning af specialiseret långivning, skal fordele hver af disse eksponeringer til en ratingklasse i overensstemmelse med artikel 170, stk. 2.
- d) Alle juridiske enheder, som instituttet er eksponeret mod, skal rates særskilt. Instituttet skal have en passende politik for behandling af individuelle låntagerkunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder.
- e) Særskilte eksponeringer mod samme låntager henføres til samme låntagerratingklasse, uanset om der er forskel på de konkrete transaktioners art. I følgende tilfælde kan særskilte eksponeringer dog resultere i forskellige ratingklasser for samme låntager:
 - i) landeoverførselsrisici, afhængigt af om eksponeringerne er denomineret i lokal eller udenlandsk valuta
 - ii) behandlingen af de garantier, der stilles i tilknytning til en eksponering, kan give anledning til, at eksponeringen fordeles i en anden låntagerratingklasse
 - iii) forbrugerbeskyttelse, bankhemmelighed eller anden lovgivning hindrer udvekslingen af kundeoplysninger.

2. De enkelte eksponeringer fordeles i forbindelse med detaileksponeringer i en ratingklasse eller en pulje som led i kreditbevillingsproceduren.

3. Institutterne skal i forbindelse med fordelinger i ratingklasser og puljer oplyse, i hvilke tilfælde man kan beslutte at tilsidesætte (override) de input eller output, der indgår i ratingprocessen, og hvilke medarbejdere der har til opgave at godkende disse tilsidesættelser. Institutterne skal dokumentere disse tilsidesættelser og notere de ansvarlige medarbejdere. Institutterne skal analysere udviklingen for de eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat. Denne analyse skal inkludere en vurdering af udviklingen i eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat af en bestemt person, idet al personale skal dækkes.

Artikel 173

Ratingprocessens integritet

1. Ratingprocessen for erhvervseksponeringer, for eksponeringer mod institutter samt centralregeringer og centralbanker og for aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3, skal opfylde følgende integritetskrav:

- a) Ratings og regelmæssige gennemgange af ratings skal foretages eller godkendes af en uafhængig part, som ikke har direkte gavn af de beslutninger, der træffes om ydelse af lån.
- b) Institutterne skal gennemgå deres ratings mindst én gang om året og justere ratingen, hvis resultatet af gennemgangen ikke retfærdiggør overførslen af den aktuelle rating. Der skal foretages hyppigere gennemgang for låntagere i højrisikogruppen og for problematiske eksponeringer. Institutter skal foretage en ny rating, hvis der fremkommer væsentlige oplysninger om låntageren eller eksponeringen.
- c) Et institut skal indføre effektive metoder til tilvejebringelse og ajourføring af relevante oplysninger om låntagernes karakteristika, som indvirker på sandsynligheden for misligholdelse (PD), og om transaktionernes karakteristika, som indvirker på tab givet misligholdelse (LGD) eller konverteringsfaktorer.

2. Et institut skal i forbindelse med detaileksponeringer mindst én gang om året gennemgå ratingen af låntagere og faciliteter og justere ratingen, hvis resultatet af gennemgangen ikke retfærdiggør overførslen af den aktuelle rating, eller i givet fald revidere tabskarakteristika og status med hensyn til overtrædelser af kontraktvilkår for de enkelte risikopuljer. Instituttet skal også mindst én gang om året gennemgå et repræsentativt udsnit af de enkelte eksponeringer i hver pulje for at sikre sig, at eksponeringerne stadig befinder sig i den rigtige pulje, og justere ratingen, hvis resultatet af gennemgangen ikke retfærdiggør overførslen af den aktuelle rating.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de kompetente myndigheders metoder til vurdering af ratingprocessens integritet og den regelmæssige og uafhængige vurdering af risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 174

Anvendelse af modeller

Institutter, der anvender statistiske modeller og andre mekaniske metoder til fordeling af eksponeringer i låntager- eller facilitetsratingklasser eller -puljer, skal opfylde følgende krav:

- a) Modellen skal gøre det muligt at opstille præcise prognoser, og den må ikke fordreje kapitalkravene. Inputvariablene skal udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl (»bias«).
- b) Instituttet skal iværksætte en metode til analyse af de data, der anvendes i modellen, hvilket omfatter en vurdering af, om dataene er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige.
- c) De data, der indgår i modellen, skal være repræsentative for alle instituttets nuværende låntagere eller eksponeringer.
- d) Instituttet skal foretage regelmæssig modelvalidering, herunder overvåge modellens funktion og stabilitet, gennemgå modelspecifikationer og sammenholde modeloutput med faktiske observationer.
- e) Instituttet skal understøtte den statistiske model ved hjælp af menneskelige beslutninger og kontrolforanstaltninger med henblik på at revidere de modelbaserede ratings og sikre, at modellerne anven-

des på en hensigtsmæssig måde. Gennemgangsprocedurerne skal sigte mod at afdække og begrænse fejl, der skyldes svagheder ved modellen. De menneskelige beslutninger skal træffes på grundlag af alle relevante oplysninger, der ikke er indregnet i modellen. Instituttet skal gøre rede for, hvordan menneskelige beslutninger og modelresultater skal kombineres.

Artikel 175

Dokumentering af ratingsystemer

1. Institutterne skal dokumentere, hvordan deres ratingsystemer er udformet og fungerer i praksis. Denne dokumentation skal vise, at kravene i denne afdeling er opfyldt, og belyse emner som porteføljespredning, ratingkriterier, hvilke opgaver der varetages af de parter, der rater låntagere og eksponeringer, hyppighed for gennemgang af ratings og ledelsesmæssig kontrol med ratingprocessen.
2. Instituttet skal dokumentere grundlaget for dets valg af ratingkriterier og den analyse, der har motiveret dette valg. Instituttet skal dokumentere alle større ændringer i risikoringprocessen og angive, hvilke ændringer der er foretaget i risikoringprocessen efter de kompetente myndigheders seneste gennemgang. Tilrettelæggelsen af ratingarbejdet, herunder ratingprocessen og den interne kontrolstruktur, skal også dokumenteres.
3. Institutterne skal dokumentere de specifikke definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og sikre, at de stemmer overens med definitionerne i denne forordning.
4. Hvis instituttet benytter statistiske modeller i ratingprocessen, skal det dokumentere sine metoder. Dette materiale skal:
 - a) indeholde en detaljeret beskrivelse af de teorier, antagelser og matematiske og empiriske faktorer, der ligger til grund for fordelingen af estimer på ratingklasser, individuelle låntagere, eksponeringer eller puljer, og den eller de datakilder, der er anvendt til estimering af modellen
 - b) sigte mod at iværksætte en stringent statistisk proces, der inkluderer »out-of-time«- og »out-of-sample«-funktionstest, til validering af modellen
 - c) oplyse om tilfælde, hvor modellen ikke fungerer effektivt.
5. Instituttet skal over for den kompetente myndighed godtgøre, at kravene i denne artikel er opfyldt, hvis det har købt et ratingsystem eller en model anvendt i et ratingsystem, af en tredjepart, og nævnte sælger nægter at give instituttet adgang til eller begrænser dets adgang til oplysninger om nævnte ratingsystem eller models metodologi eller underliggende data, som anvendes til at udvikle nævnte metodologi eller model, med den begrundelse, at sådanne oplysninger er fortrolige.

Artikel 176

Datavedligeholdelse

1. Institutterne skal indsamle og opbevare data om aspekter vedrørende deres interne ratings, jf. ottende del.
2. Institutterne skal i forbindelse med erhvervseksponeringer, eksponering mod institutter samt centralregeringer og centralbanker og aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3, indsamle og opbevare:
 - a) detaljerede oplysninger om tidligere ratings af låntagere og anerkendte garantistillere
 - b) oplysninger om tidspunktet for de pågældende ratings
 - c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratingen
 - d) oplysninger om den person, der har ansvaret for ratingen

- e) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte eksponeringer
- f) oplysninger om tidspunktet for og omstændighederne i forbindelse med sådanne misligholdelser
- g) data vedrørende sandsynligheden for misligholdelse (PD) og den faktiske misligholdelse for de enkelte ratingklasser og migrering mellem ratingklasser.

3. Institutter, der ikke benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer, skal indsamle og opbevare data vedrørende sammenligninger af de faktiske tab givet misligholdelse med værdierne i artikel 161, stk. 1, og sammenligninger af de faktiske konverteringsfaktorer med værdierne i artikel 166, stk. 8.

4. Institutter, der benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer, skal indsamle og opbevare:

- a) fyldestgørende data vedrørende tidligere ratings af faciliteter samt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i forbindelse med de enkelte ratingskalaer
- b) oplysninger om, hvornår de pågældende ratings og estimater blev foretaget
- c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratings af faciliteter samt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer
- d) oplysninger om, hvem der har ratet faciliteten, og hvem der har tilvejebragt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer
- e) data vedrørende estimerede og faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i forbindelse med hver misligholdt eksponering
- f) data vedrørende tab givet misligholdelse (LGD) for eksponeringer før og efter vurdering af virkningerne af en garanti eller et kreditderivat, såfremt instituttet tager hensyn til garantiers eller kreditderivaters kreditrisikobegrænsende virkninger ved beregningen af tab givet misligholdelse (LGD)
- g) data vedrørende tabskomponenter for hver misligholdt eksponering.

5. Institutterne skal i forbindelse med detaileksponeringer indsamle og opbevare:

- a) de data, der anvendes ved fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer
- b) data vedrørende estimater af sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer for de respektive ratingklasser eller puljer af eksponeringer
- c) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte eksponeringer
- d) data vedrørende de ratingklasser eller puljer, som misligholdte eksponeringer blev henført til i det år, der gik forud for misligholdelsen, samt de faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer
- e) data vedrørende tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer.

Artikel 177

Anvendelse af stresstest i forbindelse med vurdering af kapitalgrundlaget

1. Instituttet skal indføre velfunderet procedurer for stresstest til brug ved vurderingen af kapitalgrundlaget. Stresstest skal sigte mod at afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke instituttets krediteksponering i negativ retning, og at vurdere instituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

2. Instituttet skal regelmæssigt gennemføre en stresstest af kreditrisici for at vurdere, hvordan bestemte forhold vil indvirke på dets samlede kapitaldækning for kreditrisici. Den anvendte test skal udvælges af instituttet og underkastes tilsynsmæssig kontrol. Den anvendte test skal være meningsfuld og indbefatte virkningerne af alvorlige, men sandsynlige recessionsscenarier. Instituttet skal vurdere migreringer i instituttets ratings under stresstestscenarier. De stresstestede porteføljer skal omfatte den altovervejende del af instituttets samlede eksponering.

3. Institutter, der anvender fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, skal som led i deres stresstestsystem undersøge virkningen af en forringelse af den kreditværdighed, der tillægges udbydere af kreditrisikoafdækning og navnlig udbydere af kreditrisikoafdækning, som ikke overholder anerkendelseskriterierne.

Underafdeling 2

Kvantificering af risici

Artikel 178

Låntageres misligholdelse

1. Det betragtes som en misligholdelse fra en bestemt låntagers side, hvis en af eller begge de følgende begivenheder har fundet sted:

- a) Instituttet anser det for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, uden at instituttet griber til foranstaltninger, så som at realisere en eventuel sikkerhed.
- b) Låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kan erstatte de 90 dage med 180 dage for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme eller SMV-erhvervsejendomme i detaileksponeringsklassen samt for eksponeringer mod offentlige enheder. De 180 dage gælder ikke med henblik på artikel 127.

I forbindelse med detaileksponeringer kan institutterne anvende definitionen af misligholdelse i litra a) og b) i første afsnit på en individuel kreditfacilitet snarere end i forbindelse med en låntagers samlede forpligtelser.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), gælder følgende:

- a) Med hensyn til overtræk anses låntageren for at være i restance, hvis han har overskredet den meddelte grænse, har fået meddelt en grænse, der er lavere end det aktuelle tilgodehavende, eller har trukket et beløb uden at have tilladelse hertil, og hvis det underliggende beløb er betydeligt.
- b) I forbindelse med litra a) omfatter en meddelt grænse enhver kreditgrænse, som instituttet har fastsat, og som instituttet har gjort skyldneren bekendt med.
- c) For kreditkort anses låntageren for at være i restance, når minimumsbetalingens forfaldsdato overskrides.
- d) Hvor betydelig en gældsforpligtelse i restance er, vurderes i forhold til en grænse, som fastlægges af de kompetente myndigheder. Denne grænse afspejler et risikoniveau, som den kompetente myndighed anser for at være acceptabelt.
- e) Institutterne skal have dokumenterede metoder til tælling af restancedage, særlig i forbindelse med »re-ageing« af faciliteter og tilladelse til forlængelser, ændringer eller udskydelser, fornyelser og netting af eksisterende konti. Metoderne skal anvendes konsistent over tid og være i tråd med instituttets interne risikostyrings- og beslutningsprocesser.

3. I forbindelse med stk. 1, litra a), indikerer følgende faktorer, at låntageren ikke kan forventes at betale:

- a) Instituttet sætter gældsforpligtelsen i bero.
- b) Instituttet anerkender en væsentlig specifik kreditrisikojustering, fordi der menes at være sket en væsentlig forringelse af kreditværdigheden, efter at instituttet indgik eksponeringen.
- c) Instituttet sælger gældsforpligtelsen med et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab.
- d) Instituttet indvilliger i en krisebetinget omlægning af gældsforpligtelsen, hvilket ventes at formindske den finansielle forpligtelse som følge af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af afdrag, renter eller i givet fald gebyrer. I forbindelse med aktieeksponeringer, der vurderes efter sandsynlighed for mislig-

holdelse (PD)/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden, omfatter det en krisebetinget omlægning af selve aktierne.

- e) Instituttet har indgivet konkursbegæring mod låntageren eller anmodet om en lignende foranstaltning vedrørende låntagerens gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.
- f) Låntageren har erklæret sig konkurs eller er blevet erklæret konkurs eller har opnået en lignende beskyttelse, som betyder, at han kan undlade eller vente med at indfri en gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

4. Institutter, som anvender eksterne data, der ikke uden videre er i overensstemmelse med definitionen af misligholdelse i stk. 1, skal foretage passende justeringer for at bringe dem i generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse.

5. Mener instituttet, at en eksponering, der tidligere har været misligholdt, ikke længere er forbundet med øget risiko for misligholdelse, skal det rate låntageren eller faciliteten på samme måde som en ikkemisligholdt eksponering. Hvis det på et senere tidspunkt vurderes, at definitionen af en misligholdelse er opfyldt, anses det for at være en ny misligholdelse.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag en kompetent myndighed fastsætter grænsen i stk. 2, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udsteder retningslinjer for anvendelsen af denne artikel. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 179

Generelle krav til estimater

1. Institutterne skal opfylde følgende krav i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:

- a) Instituttets egne estimater af risikoparametrene sandsynlighed for misligholdelse, tab givet misligholdelse, konverteringsfaktorer og forventet tab skal baseres på alle relevante data, oplysninger og metoder. Estimaterne skal foretages ved brug af såvel den historiske erfaring som empiriske data og ikke bare overlades til instituttets eget skøn. Estimaterne skal være troværdige og intuitive og baseres på de faktorer, der indvirker mest på de respektive risikoparametre. Jo færre data et institut har, jo mere konservativt er det nødt til at være i sin vurdering.
- b) Instituttet skal være i stand til at udskille sin tabserfaring med hensyn til misligholdelsesrate, tab givet misligholdelse, konverteringsfaktorer eller tab, hvor der anvendes estimater af det forventede tab, i de faktorer, der efter dets opfattelse indvirker på de respektive risikoparametre. Instituttets estimater skal bygge på lang tids erfaring.
- c) Der skal tages hensyn til eventuelle ændringer i udlånspraksis eller i procedurerne for inddrivelse af gæld i de observationsperioder, der er omhandlet i artikel 180, stk. 1, litra h) og stk. 2, litra e), artikel 181, stk. 1, litra j), artikel 181, stk. 2, artikel 182, stk. 2 og 3. Instituttets estimater skal afspejle virkningerne af tekniske fremskridt og nye data og andre oplysninger, efterhånden som de

fremkommer. Institutterne skal revidere deres estimater i lyset af nye oplysninger, dog mindst én gang om året.

- d) Den gruppe af eksponeringer, der har leveret data til brug for estimater, de kreditstandarde, der blev anvendt ved genereringen af disse data, og andre relevante karakteristika skal være sammenlignelige med de tilsvarende karakteristika for instituttets eksponeringer og standarder. De økonomiske eller markedsmæssige vilkår, der ligger til grund for dataene, skal være relevante for de aktuelle og fremtidige vilkår. Antallet af eksponeringer i det pågældende udsnit og den dataperiode, der anvendes ved kvantificeringen, skal være tilstrækkelig til, at instituttet har tillid til, at dets estimater er nøjagtige og velfunderede.
- e) For erhvervede fordringer skal estimaterne afspejle alle relevante oplysninger, som det køvende institut er i besiddelse af, vedrørende kvaliteten af de underliggende fordringer, heriblandt data om lignende puljer tilvejebragt af sælgeren, af det køvende institut eller af andre foretagender. Det køvende institut skal vurdere alle data, som sælgeren lægger til grund.
- f) Instituttet skal opstille en forsigtighedsmargen for sine estimater baseret på de estimeringsfejl, der må forventes. Hvis metoder og data anses for at være mindre tilfredsstillende, og der må forventes et større antal fejl, fastsættes en større forsigtighedsmargen.

Anvender institutterne forskellige estimater til beregning af risikovægte og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres og være hensigtsmæssige. Hvis institutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at der er foretaget passende justeringer af de data, der er indsamlet forud for den 1. januar 2007, med henblik på at skabe generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse i artikel 178 eller med tab, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de fastsatte datastandarder.

2. Anvender instituttet data fra en pulje, der er fælles for flere institutter, skal det opfylde følgende krav:

- a) De øvrige institutter i puljen anvender ratingsystemer og kriterier, der svarer til dets egne.
- b) Puljen er repræsentativ for den portefølje, som de fælles data anvendes på.
- c) Instituttet anvender de fælles data konsistent over tid til sine løbende estimater.
- d) Instituttet vil stadig være ansvarligt for sine ratingsystemers integritet.
- e) Instituttet skal bevare det fornødne kendskab til sine egne ratingsystemer, herunder at det formår at sikre en effektiv overvågning og gennemgang af ratingprocessen.

Artikel 180

Særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater

1. Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutioner, centralregeringer og centralbanker i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer, og for aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3:

- a) Institutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse for hver låntagerratingklasse på baggrund af et langsigtet gennemsnit af etårige misligholdelsesrater. Sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for højt gearede låntagere eller for låntagere, hvis aktiver hovedsagelig er handlede aktiver, skal afspejle resultaterne af de underliggende aktiver baseret på perioder med stresset volatilitet.
- b) For erhvervede erhvervsfordringer kan institutterne estimere EL for hver låntagerratingklasse ud fra langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesrater.
- c) Hvis et institut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD) for erhvervede erhvervsfordringer på grundlag af et estimat af EL samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab givet mislighol-

delse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab givet misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i artikel 181, stk. 1, litra a).

- d) Institutternes teknikker til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal understøttes af analyser. Institutterne skal erkende vigtigheden af, at de bruger deres egen dømmekraft, når de skal kombinere resultaterne af disse teknikker og korrigere for de begrænsninger, der er forbundet med teknikker og oplysninger.
- e) For så vidt som et institut anvender data, der er baseret på dets egen erfaring med misligholdelser, til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal estimaterne afspejle kreditgivningspolitikken og eventuelle afvigelser mellem det ratingsystem, der har genereret dataene, og det nuværende ratingsystem. Hvis kreditgivningspolitikken eller ratingsystemet er blevet ændret, skal instituttet fastsætte en større forsigtighedsmargen i sit estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD).
- f) For så vidt som et institut relaterer eller konverterer sine interne ratings til den skala, der anvendes af et ECAI eller en lignende organisation, og derefter anvender den misligholdelsesrate, der er observeret for den eksterne organisations ratings, på instituttets ratings, skal konverteringen baseres på en sammenligning af interne ratingkriterier med de kriterier, der anvendes af den eksterne organisation, og en sammenligning af interne og eksterne ratings af eventuelle fælles låntagere. Systematiske fejl (bias) eller uoverensstemmelser i konverteringsmetoden eller i de underliggende data bør undgås. De kriterier, som den eksterne organisation har lagt til grund for de data, der anvendes til kvantificeringen, skal kun fokusere på misligholdelsesrisici og ikke afspejle transaktionskarakteristika. Institutet skal i forbindelse med sin analyse sammenligne de definitioner af misligholdelse, der er anvendt, med forbehold af kravene i artikel 178. Institutet skal dokumentere grundlaget for konverteringen.
- g) Hvis et institut anvender statistiske modeller til forudsigelse af misligholdelser, kan det estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) som et simpelt gennemsnit af de estimater af sandsynligheden for misligholdelse, der er opstillet for de enkelte låntagere i en bestemt ratingklasse. Institutet skal opfylde kravene i artikel 174, når det anvender modeller vedrørende sandsynligheden for misligholdelse til dette formål.
- h) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Bestemmelserne i dette litra gælder også for anvendelse af sandsynlighed for misligholdelse (PD)/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden i forbindelse med aktier. Institutter, som ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD) eller konverteringsfaktorer, kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

2. For detaileksponeringer skal følgende krav opfyldes:

- a) Institutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) for hver låntagerratingklasse eller pulje på baggrund af et langsigtet gennemsnit af etårige misligholdelsesrater.
- b) PD-estimater kan også afledes af et estimat af de samlede tab og passende estimater af tab givet misligholdelse (LGD).
- c) Institutterne skal betragte de interne data, der anvendes til fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, som den primære informationskilde i forbindelse med estimering af tabskarakteristika. In-

stitutter kan anvende eksterne data (herunder fælles data) eller statistiske modeller til kvantificeringen, under forudsætning af at følgende tætte forbindelser begge eksisterer:

- i) mellem instituttets metode til fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og den metode, der benyttes af den eksterne datakilde, og
 - ii) mellem instituttets interne risikoprofil og sammensætningen af de eksterne data.
- d) Hvis et institut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD) for detaileksponeringer på grundlag af et estimat af de samlede tab samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab givet misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab givet misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i artikel 181, stk. 1, litra a).
- e) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af tabskarakteristika, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Institutet har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til beregning af de fremtidige tabsprocenter. Institutter kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.
- f) Institutterne skal identificere og analysere forventede ændringer af risikoparametre i krediteksponeringers levetid (sæsoneffekter).

Institutterne kan gøre brug af både eksterne og interne referencedata vedrørende erhvervede detailfordringer. Institutterne skal foretage sammenligninger mellem alle relevante datakilder.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan give de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, litra h), og stk. 2, litra e)
- b) hvilke metoder de kompetente myndigheder skal anvende til at vurdere et instituts metode til estimering af sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med artikel 143.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 181

Særlige krav vedrørende egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer

1. Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller puljer:

- a) Institutterne skal estimere tab givet misligholdelse (LGD) for hver facilitetsratingklasse eller pulje på grundlag af det gennemsnitlige faktiske tab givet misligholdelse (LGD) for hver facilitetsratingklasse eller pulje på baggrund af alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (antalsvægtet gennemsnit af misligholdelser).

- b) Institutterne skal anvende de tab givet misligholdelse (LGD)-estimer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimer er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem forventes at levere konstante faktiske tab givet misligholdelse (LGD)-værdier over tid, for ratingklasser eller puljer, skal institutterne justere deres estimer af risikoparametre for ratingklasser eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk nedgangsperiode vil få på kapitalen.
- c) Instituttet skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem den risiko, der er forbundet med låntageren, og den risiko, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen eller sikkerhedsstilleren. De tilfælde, hvor der er en klar sammenhæng, skal behandles konservativt.
- d) Manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og sikkerhedsstillelsen skal behandles konservativt i forbindelse med instituttets vurdering af tab givet misligholdelse (LGD).
- e) For så vidt som tab givet misligholdelse (LGD)-estimer tager hensyn til den stillede sikkerhed, skal disse estimer ikke udelukkende baseres på sikkerhedens anslåede markedsværdi. Tab givet misligholdelse (LGD)-estimer skal tage hensyn til, hvilken betydning det har, hvis institutterne ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med den sikkerhed, som de har stillet, og realisere den.
- f) For så vidt som tab givet misligholdelse (LGD)-estimer tager højde for sikkerhedsstillelsen, skal institutterne fastsætte interne krav for sikkerhedsstillelse, retssikkerhed og risikostyring, som generelt er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i kapitel 4, afdeling 3.
- g) I det omfang et institut anerkender sikkerhedsstillelse i forbindelse med fastsættelse af eksponeringens værdi for modpartsrisiko i overensstemmelse med kapitel 6, afdeling 5 eller 6, skal de beløb, som denne sikkerhedsstillelse ventes at indbringe, ikke medregnes i tab givet misligholdelse (LGD)-estimer.
- h) Med hensyn til eksponeringer, der allerede er misligholdte, skal instituttet anvende summen af dets bedste estimat for forventede tab for hver eksponering set i forhold til de aktuelle økonomiske forhold og eksponeringens status og dets estimat for den øgede tabsrate som følge af eventuelt yderligere uventede tab i inddrivningsperioden, dvs. mellem datoen for misligholdelsen og den endelige likvidation af eksponeringen.
- i) Såfremt instituttet har kapitaliseret ubetalte forfaldne gebyrer i sit driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af eksponeringer og tab.
- j) Estimer af tab givet misligholdelse (LGD) skal i forbindelse med erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter samt centralregeringer og centralbanker baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

2. I forbindelse med detaileksponeringer kan institutterne:

- a) beregne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer ud fra de faktiske tab og passende estimer af PD
- b) tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres konverteringsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimer
- c) i forbindelse med erhvervede detailfordringer gøre brug af både interne og eksterne referencedata til estimering af tab givet misligholdelse (LGD).

Estimer af LGD skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Institutterne har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige tabsprocenter. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1
- b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed i henhold til stk. 3 kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 182

Særlige krav vedrørende egne estimater af konverteringsfaktorer

1. Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende egne estimater af konverteringsfaktorer i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller puljer:

- a) Institutterne skal estimere konverteringsfaktorer for hver facilitetsratingklasse eller pulje på grundlag af de gennemsnitlige faktiske konverteringsfaktorer for hver facilitetsratingklasse eller pulje, hvor der anvendes et antalsvægtet gennemsnit af misligholdelser udledt på baggrund af alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne.
- b) Institutterne skal anvende de estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem forventes at levere konstante faktiske konverteringsfaktorer over tid, for ratingklasser eller puljer, skal institutterne justere deres estimater af risikoparametre for ratingklasser eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk nedgangsperiode vil få på kapitalen.
- c) Institutternes estimater af konverteringsfaktorer skal afspejle muligheden for, at låntageren foretager yderligere træk på sin facilitet, både op til og efter at den begivenhed, der udløser en misligholdelse, er indtrådt. Estimatet af konverteringsfaktoren skal omfatte en større forsigtighedsmargin, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og konverteringsfaktorens størrelse.
- d) Institutterne skal ved beregningen af estimater af konverteringsfaktorer inddrage de særlige politikker og strategier, der er fastlagt vedrørende kontostyring og betalingsprocedurer. Institutterne skal også tage højde for deres evne og vilje til at forhindre yderligere træk under omstændigheder, hvor der ikke er tale om manglende betaling, men om tilsidesættelse af klausuler eller andre tekniske misligholdelsesbegivenheder.
- e) Institutterne skal indføre passende systemer og procedurer til overvågning af facilitetsbeløb, aktuelle tilgodehavender i forhold til bevilgede lån og ændringer i tilgodehavender hos individuelle låntagere og grupper af låntagere. Institutterne skal være i stand til at varetage den daglige overvågning af samtlige tilgodehavender.
- f) Hvis institutterne benytter forskellige estimater af konverteringsfaktorer til beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres og være hensigtsmæssige.

2. Estimer af konverteringsfaktorer skal i forbindelse med erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter samt centralregeringer og centralbanker baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

3. Institutterne kan i forbindelse med detaileksponeringer tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres konverteringsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimer

Estimer af konverteringsfaktorer skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Som en undtagelse til stk. 1, litra a), har instituttet ikke pligt til at tillægge kravene om historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige træk på kreditfaciliteter. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1
- b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet første gang gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 183

Krav vedrørende vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning i forbindelse med erhvervs-eksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker, hvor egne estimer for tab givet misligholdelse (LGD)-estimer anvendes, samt i forbindelse med detaileksponeringer

1. Følgende krav skal opfyldes i forbindelse med anerkendte garantistillere og garantier:

- a) Institutterne skal fastsætte klare kriterier for, hvilke typer garantistillere de anerkender med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringer.
- b) Anerkendte garantistillere er omfattet af de samme regler som låntagere, jf. artikel 171, 172 og 173.
- c) Garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet (i forhold til garantibeløbet og garantiens restløbetid), og den skal kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i et land, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom. Betingede garantier, som er omfattet af betingelser om, at garantistilleren kan fritages for sine forpligtelser, kan anerkendes efter tilladelse fra de kompetente myndigheder. I ratingkriterierne skal der tages tilstrækkelig højde for eventuelle begrænsninger af den risikoreducerende effekt.

2. Instituttet skal fastsætte klare kriterier for justering af ratingklasser, puljer eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimer og, i forbindelse med detaileksponeringer og anerkendte erhvervede detailfordringer, for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer med henblik på at afspejle garantiers indvirkning på beregningen af risikovægtede eksponeringer. Disse kriterier skal opfylde kravene i artikel 171, 172 og 173.

Kriterierne skal være troværdige og intuitive. De skal fokusere på, hvorvidt garantistilleren kan og vil opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien, hvornår garantistilleren forventes at foretage eventuelle betalinger, i hvilket omfang garantistillerens evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien er

korreleret med låntagerens evne til at indfri gælden, og i hvilket omfang der fortsat vil være en restrisiko i forhold til låntageren.

3. De krav for garantier, der er beskrevet i denne artikel, gælder også for »single-name«-kreditderivater. Hvis der er manglende match mellem den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen for det pågældende kreditderivat eller den forpligtelse, der afgør, om en kreditbegivenhed er indtrådt, finder kravene i artikel 216, stk. 2, anvendelse. Med hensyn til detaileksponeringer og anerkendte erhvervede fordringer gælder bestemmelserne i dette stykke for fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer.

Kriterierne skal fokusere på kreditderivatets udbetalingsstruktur og bygge på en konservativ vurdering af de konsekvenser, denne struktur har for niveauet og tidspunktet af inddrivelserne. Institutet skal undersøge, hvilke andre former for restrisici der forekommer.

4. Kravene i stk. 1-3 finder ikke anvendelse på garantier, der stilles af institutter, centralregeringer, centralbanker og erhvervsvirksomheder, som opfylder kravene i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis instituttet har fået tilladelse til at anvende standardmetoden i artikel 148 og 150 for eksponeringer mod sådanne enheder. I så fald anvendes kravene i kapitel 4.

5. For garantier på detaileksponeringer gælder kravene i stk. 1, 2 og 3 også for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD).

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade, at betingede garantier anerkendes.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 184

Krav til erhvervede fordringer

1. Institutterne skal sikre, at betingelserne i stk. 2-6 opfyldes i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller puljer for erhvervede fordringer.

2. Faciliteten skal struktureres på en sådan måde, at instituttet under alle tænkelige forhold bevarer den reelle ejendomsret til og kontrol over samtlige midler, der indbetales i tilknytning til fordringerne. Såfremt låntageren betaler direkte til en sælger eller et administrationsselskab, skal instituttet regelmæssigt kontrollere, at samtlige betalinger videresendes fuldstændigt og i overensstemmelse med de kontraktmæssige vilkår. Institutterne skal indføre procedurer, som sikrer, at ejendomsretten til fordringer og modtagne midler er beskyttet mod virkningerne af en konkurs eller en retssag, der kan betyde, at långiveren i længere tid må afholde sig fra at realisere eller disponere over fordringerne eller at overtage kontrollen over de modtagne midler.

3. Institutet skal kontrollere både kvaliteten af de erhvervede fordringer og sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation. Følgende krav skal opfyldes:

- a) Institutet skal vurdere korrelationen mellem kvaliteten af de erhvervede fordringer og både sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation og opstille interne politikker og procedurer, som yder tilstrækkelig beskyttelse i tilfælde af uforudsete hændelser, og herunder fastsætte interne risikoratings for hver enkelt sælger og administrationsselskab.

- b) Instituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for vurdering af, hvilke sælgere og administrationsselskaber der kan anerkendes. Instituttet eller dets befuldmægtigede skal regelmæssigt foretage undersøgelser af sælgere og administrationsselskaber for at kontrollere, om sælgerens eller administrationsselskabets indberetninger er nøjagtige, afsløre svig eller operationelle mangler og kontrollere kvaliteten af sælgerens kreditpolitik og administrationsselskabets indsamlingsstrategier og procedurer. Resultaterne af denne undersøgelse tilsyn skal dokumenteres.
 - c) Instituttet skal vurdere karakteristika for puljer af erhvervede fordringer, herunder overtræk; sælgerens tidligere restancer, uerholdelige fordringer og nedskrivninger på uerholdelige fordringer; betalingsvilkår og eventuelle modkonti.
 - d) Instituttet skal fastsætte effektive politikker og procedurer for overordnet overvågning af koncentrationer på enkelte låntagere både inden for og på tværs af puljer af erhvervede fordringer.
 - e) Instituttet skal sørge for, at administrationsselskabet forsyner det med aktuelle og tilstrækkelig detaljerede oplysninger om aldersfordeling og udvanding af fordringer for at sikre overholdelsen af instituttets anerkendelseskriterier og udlånspolitik for erhvervede fordringer og tilvejebringe et effektivt middel til overvågning og bekræftelse af sælgerens salgsbetingelser og udvanding.
4. Instituttet skal iværksætte systemer og procedurer til tidlig afdækning af forringelser af sælgerens finansielle situation og af kvaliteten af erhvervede fordringer og til proaktiv håndtering af nyopståede problemer. Instituttet skal navnlig have klare og effektive politikker, procedurer og informationssystemer for at overvåge overtrædelser af klausuler og klare og effektive politikker og procedurer for anlæggelse af retssager og håndtering af problematiske erhvervede fordringer.
5. Instituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for kontrollen med erhvervede fordringer, kreditter og likvide midler. Der skal navnlig udarbejdes skriftlige interne politikker med fokus på alle væsentlige elementer af det program, der er fastlagt for køb af fordringer, herunder udlånssatser, anerkendt sikkerhedsstillelse, nødvendig dokumentation, koncentrationsgrænser og håndtering af kontantindbetalinger. Disse elementer skal fastlægges under passende hensyntagen til alle relevante og væsentlige faktorer, herunder sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation, risikokoncentrationer og udviklingen i kvaliteten af de erhvervede fordringer og i sælgerens kundegrundlag, og interne systemer skal sikre, at der kun ydes lån, når der foreligger specificerede sikkerheder og dokumentation.
6. Instituttet skal indføre en effektiv intern metode til vurdering af, om alle dets interne politikker og procedurer overholdes. Denne metode skal omfatte regelmæssig kontrol af alle kritiske faser i instituttets program for køb af fordringer, kontrol af funktionsadskillelsen mellem for det første vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og vurderingen af låntageren og for det andet vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og den eksterne kontrol af sælgeren og administrationsselskabet samt evaluering af »backoffice«-transaktioner med særlig fokus på kvalifikationer, erfaringer, personaleantal og tilhørende automatiserede systemer.

Underafdeling 3

Validering af interne estimater

Artikel 185

Validering af interne estimater

Institutterne skal opfylde følgende krav, når de validerer deres interne estimater:

- a) Institutterne skal indføre robuste systemer til validering af nøjagtigheden og konsistensen af ratingsystemer, procedurer og estimering af alle relevante risikoparametre. Den interne validering skal gøre

det muligt for instituttet at foretage en konsistent og meningsfuld vurdering af resultaterne af interne ratingsystemer og risikoestimeringssystemer.

- b) Institutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske misligholdelsesrater med sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimerer for hver ratingklasse, og såfremt de faktiske misligholdelsesrater ligger uden for de rammer, der er fastlagt for denne ratingklasse, skal institutterne iværksætte en nærmere undersøgelse af årsagerne til afvigelsen. Institutter, der benytter deres egne estimerer af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer, skal foretage en tilsvarende undersøgelse vedrørende disse estimerer. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Instituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.
- c) Institutterne skal også inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med relevante eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Institutternes interne vurderinger af deres ratingsystemers funktion skal baseres på den længst mulige periode.
- d) De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsistente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres.
- e) Institutterne skal fastsætte velfunderede interne retningslinjer for situationer, hvor de faktiske værdier for sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD), konverteringsfaktorer og samlede tab, hvor forventede tab anvendes, afviger så meget fra de forventede værdier, at det skaber usikkerhed om gyldigheden af disse estimerer. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i de faktiske misligholdelsesrater. Hvis de faktiske værdier vedvarende er højere end de forventede værdier, skal institutterne opjustere estimererne i lyset af deres misligholdelses- og tabserfaring.

Underafdeling 4

Krav i forbindelse med aktieeksponeringer i henhold til metoden med interne modeller

Artikel 186

Kapitalgrundlagskrav og risikokvantificering

Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav skal institutterne opfylde følgende standarder:

- a) Estimatet af det potentielle tab skal være robust over for negative markedsændringer, der kan påvirke den langsigtede risikoprofil for instituttets specifikke aktiebesiddelser. De data, der anvendes for at vise fordelingen af afkast, skal dække den længste analyseperiode, for hvilken der foreligger data, og være egnede til opstilling af risikoprofilen for instituttets specifikke aktieeksponeringer. De anvendte data skal være tilstrækkelige til at tilvejebringe konservative, statistisk pålidelige og robuste tabsestimater, der ikke udelukkende er baseret på subjektive eller skønsmæssige hensyn. Det pågældende chok skal resultere i et konservativt skøn over potentielle tab i løbet af den relevante langsigtede markeds- eller konjunkturcyklus. Instituttet skal kombinere empiriske analyser af de foreliggende data med justeringer baseret på en række forskellige faktorer for at opnå modeloutput, der er tilstrækkelig realistiske og konservative. Institutter, der opstiller »Value at Risk«-modeller (VaR-modeller) til vurdering af potentielle kvartalstab, kan benytte kvartalsdata eller konvertere data, der dækker en kortere tidshorisont, til tilsvarende kvartalsdata ved hjælp af en analytisk hensigtsmæssig metode, der bygger på empirisk dokumentation og på en veludviklet og dokumenteret idéproces og analyse. En sådan fremgangsmåde skal anvendes konservativt og konsistent over tid. Hvis mængden af relevante data er begrænset, skal instituttet tillægge passende forsigtighedsmargener.

- b) De anvendte modeller skal tage tilstrækkeligt hensyn til alle væsentlige risici, der er forbundet med aktieafkast, herunder både de generelle markedsrisici og de specifikke risici, der knytter sig til instituttets aktieportefølje. De interne modeller skal på passende vis belyse historiske prisudsving, kalkulere med potentielle koncentrationer udtrykt i størrelse og ændringer i deres sammensætning og være robuste over for negative markedsforhold. Den population af risikoeksponeringer, som er repræsenteret i de data, der benyttes ved vurderingen, skal svare nøje til eller i det mindste være sammenlignelige med de risici, der er forbundet med instituttets aktieeksponeringer.
- c) Den interne model skal være tilpasset instituttets aktieporteføljes risikoprofil og kompleksitet. Når et institut besidder en større beholdning, hvis værdi er særdeles ikke-lineær, skal de interne modeller være udformet, så de tager tilstrækkelig højde for de risici, der er forbundet med sådanne instrumenter.
- d) Kortlægning af individuelle positioner skal indarbejdes i tilnærmede værdier, markedsindekser og risikofaktorer på en troværdig, intuitiv og velfungerende måde.
- e) Institutterne skal godtgøre ved hjælp af empiriske analyser, at risikofaktorerne er hensigtsmæssige, og at de dækker såvel generelle som specifikke risici.
- f) Estimer af aktieeksponeringers afkastvolatilitet skal baseres på relevante og foreliggende data, oplysninger og metoder. Der skal benyttes uafhængigt kontrollerede interne data eller data fra eksterne kilder, herunder fælles data.
- g) Der skal iværksættes et stringent og omfattende stresstestprogram.

Artikel 187

Risikostyringsprocedure og kontrolmekanismer

Med hensyn til udvikling og anvendelse af interne modeller til fastlæggelse af kapitalgrundlagskrav skal institutterne iværksætte politikker, procedurer og kontrolmekanismer, som sikrer modellens og modelleringsprocessens integritet. I tilknytning til disse politikker, procedurer og kontrolmekanismer skal der træffes følgende foranstaltninger:

- a) fuldstændig integrering af den interne model i instituttets overordnede ledelsesinformationssystemer og i styringen af den aktieportefølje, der ikke indgår i handelsbeholdningen. De interne modeller skal integreres fuldt ud i instituttets risikostyringsinfrastruktur, især hvis de anvendes til måling og vurdering af aktieporteføljens resultater, herunder de risikojusterede resultater, overførsel af økonomisk kapital til aktieeksponeringer og vurdering af den overordnede kapitaldækning og forvaltningen af investeringer
- b) fastlagte ledelsessystemer, procedurer og kontrolforanstaltninger til sikring af regelmæssig og uafhængig gennemgang af alle elementer af den interne modelleringsproces, herunder godkendelse af modelændringer, analyse af modelinput og gennemgang af modelresultater, f.eks. ved direkte kontrol af risikoopgørelser. Disse gennemgange skal sigte mod at vurdere, om modelinput og -resultater er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige, og fokusere på både at afdække og begrænse potentielle fejl, der skyldes kendte svagheder, og at finde frem til ukendte svagheder ved modellen. Gennemgangene kan iværksættes af en intern uafhængig enhed eller af en uafhængig ekstern tredjepart
- c) passende systemer og procedurer til overvågning af investeringsgrænser og risici for aktieeksponeringer
- d) de enheder, der er ansvarlige for modellens udformning og anvendelse, skal være funktionelt uafhængige af de enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de individuelle investeringer
- e) de parter, der er ansvarlige for bestemte aspekter af modelleringsprocessen, skal have de fornødne kvalifikationer. Ledelsen skal afsætte tilstrækkeligt kvalificerede og kompetente medarbejdere til modelarbejdet.

Artikel 188

Validering og dokumentation

Institutterne skal indføre robuste systemer til validering af deres interne modellers og modelleringsprocessers nøjagtighed og konsistens. Alle væsentlige elementer af de interne modeller samt modelleringsprocessen og valideringen skal dokumenteres.

Valideringen af og dokumentationen for institutternes interne modeller og modelleringsprocesser skal opfylde følgende krav:

- a) Institutterne skal anvende intern validering med henblik på at foretage en konsistent og meningsfuld vurdering af resultaterne af deres interne modeller og processer.
- b) De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsistente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data, såvel datakilder som relevante perioder, skal dokumenteres.
- c) Institutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske aktieafkast, beregnet ud fra realiserede og ikkerealiserede fortjenester og tab, med de modelberegnete estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Instituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.
- d) Institutterne skal inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Institutternes interne vurderinger af deres modellers resultater skal baseres på den længst mulige periode.
- e) Institutterne skal fastsætte velfunderede interne retningslinjer for håndtering af situationer, hvor sammenligningen af de faktiske aktieafkast med modelestimaterne skaber usikkerhed om gyldigheden af estimaterne eller af modellerne som sådan. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturf forholdene og lignende systematiske udsving i aktieafkast. Alle justeringer af interne modeller, der foretages som følge af modelgennemgange, skal dokumenteres og stemme overens med instituttets retningslinjer for modelgennemgange.
- f) Den interne model og modelleringsprocessen skal dokumenteres, og der skal oplyses om, hvilke opgaver deltagerne i modelleringsarbejdet, modelgodkendelse og modelgennemgang varetager.

Underafdeling 5

Intern ledelse og kontrol

Artikel 189

Selskabsledelse

1. Alle væsentlige aspekter af rating- og estimeringsprocesserne skal godkendes af instituttets ledelsesorgan eller et særligt udvalg herunder og af den øverste ledelse. Disse parter skal have en generel forståelse af instituttets ratingsystemer og et mere indgående kendskab til de ledelsesrapporter, der knytter sig hertil.

2. Den øverste ledelse skal opfylde følgende krav:

- a) Den skal underrette ledelsesorganet eller et særligt udvalg herunder om væsentlige ændringer eller afvigelser fra den fastlagte politik, såfremt disse vil få væsentlig indvirkning på instituttets ratingsystemers funktion.
- b) Den skal have et godt kendskab til ratingsystemernes opbygning og funktion.
- c) Den skal løbende kontrollere, at ratingsystemerne fungerer korrekt.

- c) Kreditrisikokontrolenhederne skal holde den øverste ledelse orienteret om resultaterne af ratingprocessen, områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler.

3. En intern rating-baseret analyse af instituttets kreditrisikoprofil skal udgøre et centralt element i ledelsesrapporterne til disse parter. Rapporterne skal som et minimum omhandle risikoprofiler for de enkelte ratingklasser, forskydninger mellem grupper, estimering af de relevante parametre for hver ratingklasse og sammenligning af faktiske misligholdelsesrater og, i det omfang egne estimater anvendes, af faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og faktiske konverteringsfaktorer med de forventede værdier samt stresstestresultater. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, hvor vigtige de er, og hvilken status modtageren har.

Artikel 190

Kreditrisikokontrol

1. Kreditrisikokontrolenheden skal arbejde uafhængigt af personalefunktionen og ledelsesfunktionen, som har ansvaret for at initiere eller forny eksponeringer, og den skal rapportere direkte til den øverste ledelse. Enheden skal udforme eller udvælge, implementere og føre tilsyn med ratingsystemer og kontrollere deres resultater. Enheden skal regelmæssigt udarbejde og analysere rapporter om ratingsystemernes output.

2. Kreditrisikokontrolenhedens eller -enhedernes ansvarsområder er:

- a) undersøgelse og overvågning af ratingklasser og puljer
- b) udarbejdelse og analyse af kortfattede rapporter om instituttets ratingsystemer
- c) iværksættelse af procedurer med henblik på at kontrollere, at definitioner af ratingklasser og puljer anvendes på samme måde i alle afdelinger og geografiske områder
- d) gennemgang af ratingprocessen og dokumentering af eventuelle ændringer heraf, herunder årsagerne til disse ændringer
- e) gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici. Ændringer af ratingprocessen, af kriterier eller af individuelle ratingparametre skal dokumenteres og registreres
- f) aktiv deltagelse i udformningen eller udvælgelsen, implementeringen og valideringen af de modeller, der anvendes i ratingprocessen
- g) kontrol og overvågning af de modeller, der anvendes i ratingprocessen
- h) løbende gennemgang og ændring af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.

3. Institutter, der anvender fælles data i overensstemmelse med artikel 179, stk. 2, kan outsource følgende opgaver:

- a) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende undersøgelse og overvågning af ratingklasser og puljer
- b) udarbejdelse af kortfattede rapporter om instituttets ratingsystemer
- c) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici
- d) dokumentering af ændringer af ratingprocessen, kriterier eller individuelle ratingparametre
- e) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende løbende gennemgang og ændring af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.

4. Institutter, der anvender bestemmelserne i stk. 3, skal sørge for, at de kompetente myndigheder har adgang til alle relevante oplysninger fra tredjemand, som er nødvendige for at undersøge, om kravene er opfyldt, og at de kompetente myndigheder kan foretage de samme undersøgelser på stedet, som iværksættes inden for instituttet.

Artikel 191

Intern revision

Den interne revisionsafdeling eller en tilsvarende uafhængig revisionsinstans skal mindst én gang om året gennemgå instituttets ratingsystemer og anvendelse heraf, herunder anvendelse i kreditfunktionen samt estimeringen af sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD), forventede tab og konverteringsfaktorer. Gennemgangen skal bl.a. afdække, om samtlige krav er opfyldt.

KAPITEL 4

Kreditrisikoreduktion

Afdeling 1

Definitioner og generelle krav

Artikel 192

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) »långivende institut«: det institut, der har den pågældende eksponering
- 2) »sikret udlånstransaktion«: alle transaktioner, der giver anledning til en eksponering, for hvilken der stilles sikkerhed, og hvor det ikke bestemmes, at instituttet har ret til at modtage marginbetalinger mindst én gang daglig
- 3) »kapitalmarkedstransaktion«: alle transaktioner, der giver anledning til en eksponering, for hvilken der stilles sikkerhed, og hvor det bestemmes, at instituttet har ret til at modtage marginbetalinger mindst én gang daglig
- 4) »underliggende CIU«: en CIU, i hvis aktier eller andele en anden CIU har investeret.

Artikel 193

Principper for anerkendelse af virkningen af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. En eksponering, med hensyn til hvilken et institut opnår kreditrisikoreduktion, må ikke medføre en højere risikovægtet eksponering eller et højere forventet tab end en i øvrigt identisk eksponering, med hensyn til hvilken et institut ikke har nogen kreditrisikoreduktion.
2. Hvis størrelsen af den risikovægtede eksponering allerede tager højde for kreditrisikoafdækning efter kapitel 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, tager instituttet ikke højde for denne kreditrisikoafdækning ved beregningerne efter dette kapitel.
3. Hvis bestemmelserne i afdeling 2 og 3 er opfyldt, kan institutter ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden og beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 4, 5 og 6.
4. Institutter behandler kontantbeløb, værdipapirer eller råvarer, der købes, lånes eller modtages i forbindelse med en genkøbsttransaktion eller en transaktion vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer og råvarer, som sikkerhed.

5. Når et institut beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, og der er tale om mere end én type kreditrisikoreduktion for en enkelt eksponering, træffer det følgende to foranstaltninger:

- a) opdeler eksponeringen i dele, der dækkes af de forskellige typer værktøjer til kreditrisikoreduktion
- b) beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for hver af delene i litra a) separat i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 2 og dette kapitel.

6. Når et institut beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, og der er tale om en enkelt eksponering med kreditrisikoafdækning fra samme udbyder, og nævnte kreditrisikoafdækning har forskellige løbetider, træffer det følgende to foranstaltninger:

- a) opdeler eksponeringen i dele, der dækkes af de forskellige værktøjer til kreditrisikoreduktion
- b) beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for hver af delene i litra a) separat i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 2 og dette kapitel.

Artikel 194

Principper for anerkendelse af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. Den teknik, der anvendes til at yde kreditrisikoafdækning, samt de foranstaltninger og skridt, der tages, og de procedurer og politikker, der implementeres af det långivende institut, skal være af en sådan karakter, at de resulterer i kreditrisikoafdækningsarrangementer, der har retskraft og kan fuldbyrdes i alle de relevante retsområder.

Det långivende institut skal på den kompetente myndigheds anmodning forelægge den seneste udgave af den eller de uafhængige, skriftlige og begrundede juridiske udtalelser, som det har anvendt til at fastlægge, om dets kreditrisikoafdækningsarrangement eller -arrangementer opfylder betingelsen i første afsnit.

2. Det långivende institut tager alle nødvendige skridt til at sikre, at et kreditrisikoafdækningsarrangement er effektivt, og til at reducere de risici, der er relateret til dette arrangement.

3. Institutterne kan kun anerkende finansieret kreditrisikoafdækning i beregningen af virkningen af en kreditrisikoreduktion, hvis de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, opfylder begge følgende betingelser:

- a) De er optaget på listen over de relevante anerkendte aktiver i artikel 197-200, alt efter hvad der er relevant
- b) De er tilstrækkelig likvide, og deres værdi over tid er tilstrækkelig stabil til at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, og til graden af tilladt anerkendelse.

4. Institutterne kan kun anerkende finansieret kreditrisikoafdækning i beregningen af virkningen af en kreditrisikoreduktion, hvis det långivende institut har ret til rettidigt at realisere eller beholde de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, i tilfælde af låntagerens eller i givet fald depotforvalterens misligholdelse, insolvens eller konkurs eller en anden kreditbegivenhed, der er beskrevet i transaktionsdokumentationen. Graden af korrelation mellem værdien af de aktivposter, der lægges til grund for risikoafdækningen, og låntagerens kreditværdighed må ikke være for stor.

5. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anerkendes udbyderen af afdækningen kun som udbyder af afdækning, hvis den pågældende er optaget på listen over anerkendte udbydere af afdækning i artikel 201 eller i givet fald 202.

6. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anerkendes afdækningsarrangement kun som afdækningsarrangement, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- a) det er optaget på listen over anerkendte afdækningsarrangementer i artikel 203 og artikel 204, stk. 1
- b) det har retskraft og kan fuldbyrdes i de relevante retsområder og yder passende vished for den opnåede kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, og graden af tilladt anerkendelse
- c) udbyderen af afdækningen opfylder kriterierne i stk. 5.

7. Kreditrisikoafdækning skal opfylde de respektive krav i afdeling 3.

8. Instituttet skal over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at det benytter hensigtsmæssige risikostyringsprocedurer til sikring mod risici, som instituttet kan blive eksponeret for, gennem anvendelse af metoder til kreditrisikoreduktion.

9. Uanset om der er taget højde for kreditrisikoreduktion ved beregningen af de risikovægtede eksponeringer og eventuelt forventede tab, skal institutterne fortsat foretage en fuldstændig risikovurdering af den underliggende eksponering og over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, opfyldelsen af dette krav. I forbindelse med genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer betragtes den underliggende eksponering med henblik på dette stykke kun som eksponeringens nettobeløb.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere hvilke aktivposter der er tilstrækkeligt likvide, og hvornår aktivernes værdi kan anses for tilstrækkeligt stabil med henblik på stk. 3

EBA disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Anerkendte former for kreditrisikoreduktion

Underafdeling 1

Finansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 195

Balanceført netting

Et institut kan anvende balanceført netting af gensidige krav mellem instituttet og dets modpart som en anerkendt form for kreditrisikoreduktion.

Uden at dette berører artikel 196, er det kun den gensidige likviditetssaldo mellem instituttet og modparten, der kan anerkendes. Institutter kan kun ændre størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og i givet fald de forventede tab for udlån og indskud, som de selv har modtaget, og som er genstand for en aftale om balanceført netting.

Artikel 196

Rammeaftaler om netting, der omfatter genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner

Institutter, der vælger at bruge den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, kan tage højde for virkningerne af bilaterale nettingaftaler, der dækker genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner med en tredjepart. Uden at dette berører artikel 299, skal den sikkerhed, der stilles, og de værdipapirer eller råvarer, der lånes i forbindelse med sådanne aftaler eller transaktioner, overholde de krav for anerkendelse af sikkerhed, der er fastsat i artikel 197 og 198.

Artikel 197

Anerkendt sikkerhed i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

1. Institutterne kan anvende følgende poster som anerkendt sikkerhed i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder:

- a) indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i det långivende institut
- b) gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI eller et eksportkreditagentur, som er anerkendt med henblik på kapitel 2, og som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 4 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker
- c) gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod institutter
- d) gældsinstrumenter, der er udstedt af andre enheder, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber
- e) gældsinstrumenter, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af kortfristede eksponeringer
- f) aktier eller konvertible obligationer, der indgår i et hovedindeks
- g) guld
- h) securitiseringspositioner, der ikke er gensecuritiseringspositioner, for hvilke der foreligger en ekstern kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 3, om risikovægtning af securitiseringseksponeringer.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), omfatter »gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker« følgende:

- a) gældsinstrumenter, som er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 115, stk. 2
- b) gældsinstrumenter, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4
- c) gældsinstrumenter, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, stk. 2
- d) gældsinstrumenter, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 118.

3. Med henblik på stk. 1, litra c), omfatter »gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter« følgende:

- a) gældsinstrumenter, som er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, bortset fra de i stk. 2, litra a), omhandlede gældsinstrumenter
- b) gældsinstrumenter, som er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1 og 2
- c) gældsinstrumenter, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der ikke tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, stk. 2.

4. Institutterne kan anvende gældsinstrumenter, der er udstedt af andre institutter, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som anerkendt sikkerhed, hvis disse gældsinstrumenter opfylder alle følgende kriterier:

- a) De er noteret på en anerkendt børs.
- b) De opfylder betingelserne for ikkeefterstillet gæld.
- c) Alle andre ratede værdipapirer med samme rang, som instituttet har udstedt, har en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod institutter eller kortfristede eksponeringer.
- d) Det långivende institut er ikke i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at disse gældsinstrumenter bør tildeles en lavere kreditvurdering end den, der er anført i litra c).
- e) Instrumentets markedslivviditet er tilstrækkelig med henblik herpå.

5. Institutterne kan anvende andele eller aktier i CIU'er som anerkendt sikkerhed, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) Andelene eller aktierne er genstand for daglige officielle kursnoteringer.
- b) CIU'erne begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til stk. 1 og 2.
- c) CIU'erne opfylder betingelserne i artikel 132, stk. 3.

Hvis en CIU investerer i aktier eller andele i en anden CIU, finder betingelserne i første afsnit, litra a), b) og c), ligeledes anvendelse på sådanne eventuelle underliggende CIU'er.

Selv om en CIU anvender derivater til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele eller aktier i denne virksomhed ikke kan anerkendes som sikkerhed.

6. Hvis en CIU («den oprindelige CIU») eller eventuelle underliggende CIU'er ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til stk. 1 og 4, kan institutterne med henblik på stk. 5 anvende andele eller aktier i denne CIU som sikkerhed med et beløb svarende til værdien af de anerkendte aktiver, som besiddes af CIU'en, idet det forudsættes, at denne CIU eller eventuelle underliggende CIU'er har investeret i ikkeanerkendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

Hvis en underliggende CIU selv har underliggende CIU'er, kan institutterne anvende andele eller aktier i den oprindelige CIU som anerkendt sikkerhed, under forudsætning af at de anvender metoden i første afsnit.

I tilfælde, hvor ikkeanerkendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventuelle forpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutterne følgende to foranstaltninger:

- a) De beregner den samlede værdi af de ikkeanerkendte aktiver.
- b) Hvis det beløb, der fremkommer under litra a), er negativt, trækker de den absolutte værdi af nævnte beløb fra den samlede værdi af de anerkendte aktiver.

7. Hvis der i relation til stk. 1, litra b)-e), for et instrument foreligger to kreditvurderinger fra ECAI'er, skal institutterne lægge den mindst fordelagtige vurdering til grund. Hvis der for et instrument foreligger mere end to kreditvurderinger fra ECAI'er, skal institutterne lægge de to mest fordelagtige vurderinger til

grund. Hvis de to mest fordelagtige kreditvurderinger er forskellige, skal institutterne lægge den mindst fordelagtige af disse to vurderinger til grund.

8. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de hovedindekser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra f), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224 stk. 1 og 4, og artikel 299, stk. 2, litra e)
- b) de anerkendte børser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra a), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224, stk. 1 og 4, artikel 299, stk. 2, litra e), artikel 400, stk. 2, litra k), artikel 416, stk. 3, litra e), artikel 428, stk. 1, litra c), og i bilag III, punkt 12 i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4, stk. 1, nr. 72).

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 198

Anden anerkendt sikkerhed i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Ud over den sikkerhed, der er beskrevet i artikel 197, kan et institut, hvis det anvender den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, anvende følgende poster som anerkendt sikkerhed:

- a) aktier eller konvertible obligationer, der ikke indgår i et hovedindeks, men handles på en anerkendt børs
- b) andele eller aktier i en CIU, hvis følgende to betingelser er opfyldt:
 - i) andelene eller aktierne er genstand for daglige officielle kursnoteringer
 - ii) CIU'en begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, og i de poster, der er nævnt i litra a) i dette afsnit.

Hvis en CIU investerer i andele eller aktier i en anden CIU, finder betingelserne i litra a) og b) ligeledes anvendelse på sådanne underliggende CIU'er.

Selv om en CIU anvender derivater til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele eller aktier i denne CIU ikke kan anerkendes som sikkerhed.

2. Hvis en CIU eller eventuelle underliggende CIU'er ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, eller de poster, der er omhandlet i stk. 1, litra a), kan institutterne anvende andele eller aktier i denne CIU som sikkerhed med et beløb svarende til værdien af de anerkendte aktiver, som befinder sig i CIU'en, idet det forudsættes, at denne CIU eller eventuelle underliggende CIU'er har investeret i ikkeanerkendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

I tilfælde, hvor ikkeanerkendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventuaforpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutterne følgende to foranstaltninger:

- a) de beregner den samlede værdi af de ikkeanerkendte aktiver
- b) hvis det beløb, der fremkommer under litra a), er negativt, trækker de den absolutte værdi af nævnte beløb fra den samlede værdi af de anerkendte aktiver.

Artikel 199

Anden anerkendt sikkerhed efter IRB-metoden

1. Ud over den i artikel 197 og 198 omhandlede sikkerhed kan institutter, som beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, også anvende følgende former for sikkerhed:

- a) sikkerhed i fast ejendom i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4
- b) fordringer i overensstemmelse med stk. 5
- c) anden fysisk sikkerhed i overensstemmelse med stk. 6 og 8
- d) leje i overensstemmelse med stk. 7.

2. Medmindre andet følger af artikel 124, stk. 2, kan institutterne anvende fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller af den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, og erhvervsejendomme, dvs. kontor- og andre forretningsejendomme, som anerkendt sikkerhed, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- a) Den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagerens kreditværdighed. Når institutter i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne.
- b) Risikoen ved låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis, og indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

3. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for så vidt angår eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort belæg for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for fast ejendom til beboelse i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

- a) Tab i forbindelse med lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse op til 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse inden for et givet år.
- b) Det samlede tab på lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse inden for et givet år.

Hvis en af betingelserne i første afsnit, litra a) og b), ikke er opfyldt i et givet år, anvender institutterne ikke den behandling, der er omhandlet i nævnte afsnit, før begge betingelser igen er opfyldt i et efterfølgende år.

4. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for så vidt angår erhvervsejendomme i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort belæg for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

- a) Tab i forbindelse med lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom inden for et givet år.
- b) Det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendom må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom inden for et givet år.

Hvis en af betingelserne i første afsnit, litra a) og b), ikke er opfyldt i et givet år, anvender institutterne ikke den behandling, der er omhandlet i nævnte afsnit, før begge betingelser igen er opfyldt i et efterfølgende år.

5. Institutterne kan anvende fordringer i tilknytning til en handelstransaktion eller transaktioner med en oprindelig løbetid på et år eller derunder som anerkendt sikkerhed. Fordringer vedrørende securitiseringer, indirekte deltagelse eller kreditderivater eller beløb, der skyldes af tilsluttede parter, anerkendes ikke.

6. De kompetente myndigheder tillader et institut at anvende fysisk sikkerhed af en anden type end den, der er anført i stk. 2, 3 og 4, som anerkendt sikkerhed, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der findes likvide markeder, således som det fremgår af hyppige transaktioner under hensyntagen til aktivtypen, hvor det er hurtigt og billigt at afhænde den pågældende sikkerhedsstillelse. Institutterne vurderer denne betingelse regelmæssigt, og hvis data tyder på væsentlige ændringer på markedet.
- b) Der foreligger velfunderede, offentligt tilgængelige markedspriser for sikkerheden. Institutterne kan betragte markedspriserne som velfunderede, hvis de stammer fra pålidelige informationskilder, f.eks. offentlige indekser, og afspejler transaktionernes pris under normale forhold. Institutterne kan betragte markedspriserne som offentligt tilgængelige, hvis priserne offentliggøres, er let tilgængelige og foreligger regelmæssigt uden urimelige administrative eller finansielle byrder til følge.
- c) Instituttet analyserer markedspriserne, den tid og de omkostninger, der er forbundet med at realisere sikkerheden, og indtægterne fra sikkerheden.
- d) Instituttet påviser, at indtægterne fra sikkerhed ikke er til under 70 % af sikkerhedens værdi i mere end 10 % af alle realiseringer for en given type sikkerhed. Hvis der er væsentlig volatilitet i markedspriserne, godtgør instituttet til de kompetente myndigheders tilfredshed, at dets vurdering af sikkerheden er tilstrækkeligt konservativ.

Institutterne skal dokumentere, at betingelserne i første afsnit, litra a)-d), og betingelserne i artikel 210 er opfyldt.

7. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 230, stk. 2, kan eksponeringer i forbindelse med transaktioner, hvor et institut udlejer et formuegode til tredjemand, forudsat at kravene i artikel 211 er opfyldt, behandles på samme måde som lån med sikkerhed i den type formuegode, der udlejes.

8. EBA offentliggør en liste over de typer fysisk sikkerhed, som institutter har fået lov af deres kompetente myndighed til at bruge i overensstemmelse med stk. 6.

Artikel 200

Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

Institutterne kan anvende følgende andre former for finansieret kreditrisikoafdækning som anerkendt sikkerhed:

- a) indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter, som er placeret i et tredjepartsinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende institut
- b) livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut
- c) instrumenter, som er udstedt af et tredjepartsinstitut, og som på anmodning købes tilbage af dette institut.

Underafdeling 2

Ufinansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 201

Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med alle metoder

1. Institutterne kan anvende følgende parter som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning:

- a) centralregeringer og centralbanker
- b) regionale og lokale myndigheder
- c) multilaterale udviklingsbanker
- d) internationale organisationer, såfremt eksponeringer mod disse tillægges en risikovægt på 0 % efter artikel 112
- e) offentlige enheder, såfremt fordringer på disse behandles efter artikel 117
- f) institutter og finansieringsinstitutter, for hvilke eksponeringer mod finansieringsinstitutter behandles som eksponeringer mod institutterne i overensstemmelse med artikel 119, stk. 5
- g) andre selskaber, herunder instituttets moderselskab, datterselskaber og tilknyttede selskaber, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - i) disse andre selskaber har en kreditvurdering fra et ECAI
 - ii) disse andre selskaber har ikke, for så vidt angår institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI og er omfattet af en intern rating udarbejdet af instituttet
- h) centrale modparter.

2. Hvis institutterne beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, skal der, for at en garantistiller kan anerkendes som udbyder af ufinansieret kreditrisikoafdækning, foreligge en intern rating udarbejdet af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6.

De kompetente myndigheder offentliggør og ajourfører listen over de finansielle institutter, der er anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, jf. stk. 1, litra f), eller de vejledende kriterier for at identificere sådanne anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning sammen med en beskrivelse af de gældende tilsynsmæssige krav og deler deres liste med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 117 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 202

Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med IRB-metoden med ret til at anvende fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3

Et institut kan anvende institutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber og eksportkreditagenturer, der opfylder alle følgende betingelser, som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning med ret til at anvende fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3:

- a) de har tilstrækkelig erfaring med ydelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning
- b) de er omfattet af regler svarende til dem, der er fastsat i denne forordning, eller var på tidspunktet for kreditrisikoafdækningen omfattet af en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af erhvervseksponeringer
- c) de havde en intern rating på tidspunktet for ydelsen af kreditrisikodækningen eller i en periode derefter, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber
- d) de har en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber.

Kreditrisikodækning, der ydes af eksportkreditagenturer, er med henblik på denne artikel ikke omfattet af en eksplicit regaranti fra en centralregering.

Artikel 203

Anvendelse af garantier som ufinansieret kreditrisikoafdækning

Institutterne kan anvende garantier som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning.

Underafdeling 3

Derivattyper

Artikel 204

Anerkendte typer kreditderivater

1. Institutterne kan anvende følgende typer kreditderivater og instrumenter, der består af sådanne kreditderivater eller i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, som anerkendt kreditrisikoafdækning:

- a) »credit default swaps«
- b) »total return swaps«
- c) »credit linked notes« med det indbetalte beløb.

Hvis et institut køber kreditaafdækning i form af en »total return swap« og registrerer de modtagne nettobetalinger fra dette instrument som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det aktiv, der afdækkes, enten gennem nedsættelse dagsværdien eller ved tillæg til reserver, kan nævnte kreditaafdækning ikke anerkendes.

2. Hvis et institut benytter et kreditderivat til intern afdækning, skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at kreditrisikoafdækningen kan anerkendes med henblik på dette kapitel.

Hvis intern afdækning foretages i overensstemmelse med første afsnit, og kravene i dette kapitel er opfyldt, anvender institutterne reglerne i afdeling 4-6 til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i forbindelse med erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning.

Afdeling 3

Krav

Underafdeling 1

Finansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 205

Krav til balanceførte nettingaftaler ud over de i artikel 206 omhandlede rammeaftaler om netting

Balanceførte nettingaftaler ud over de i artikel 206 omhandlede rammeaftaler om nettinganerkendes som kreditrisikoreduktion, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Aftalerne har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af en modparts insolvens eller konkurs.
- b) Institutterne kan til enhver tid identificere de aktiver og passiver, der er omfattet af aftalerne.
- c) Institutterne skal løbende overvåge og begrænse de risici, der er forbundet med kreditrisikoafdækningens ophør.
- d) Institutterne skal løbende overvåge og begrænse de relevante eksponeringer på nettobasis.

Artikel 206

Krav til rammeaftaler om netting, der omfatter genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner

Rammeaftaler om netting, der omfatter genkøbstransaktioner, eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, anerkendes som kreditrisikoreduktion, hvis sikkerheden i henhold til disse aftaler opfylder alle de krav, der er fastsat i artikel 207, stk. 2-4, og alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) De har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs.
- b) De giver den part, der ikke misligholder aftalen, ret til i tide at afslutte og lukke alle transaktioner i henhold til aftalen i tilfælde af misligholdelse, herunder i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens.
- c) De giver mulighed for netting af gevinster og tab på transaktioner, der afsluttes i henhold til en aftale, således at den ene part skylder den anden et enkelt nettobeløb.

Artikel 207

Krav til finansiell sikkerhed

1. Finansiell sikkerhed og guld anerkendes som sikkerhed i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder, hvis alle kravene i stk. 2-4 er opfyldt.

2. Låntagers kreditværdighed og værdien af sikkerheden må ikke have nogen væsentlig positiv korrelation. Hvis værdien af sikkerheden reduceres væsentligt, indebærer dette ikke i sig selv, at låntagerens kreditværdighed er væsentlig forringet. Hvis låntagerens kreditværdighed bliver kritisk, indebærer dette ikke i sig selv at sikkerhedens værdi er væsentlig forringet.

Værdipapirer udstedt af låntageren eller et tilknyttet selskab i koncernen anerkendes ikke som sikkerhed. Ikke desto mindre anerkendes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som låntageren selv har udstedt, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 129, som sikkerhed, når de stilles som sikkerhed for en genkøbstransaktion, forudsat at de opfylder betingelsen i første afsnit.

3. Institutterne skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til fuldbyrdelse af aftalerne om sikkerhedsstillelse i henhold til den lovgivning, der gælder for deres interesse i sikkerheden, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne fuldbyrdelse.

Institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter fuldbyrdelsen af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte fuldbyrdelse.

4. Institutterne skal opfylde alle følgende operationelle krav:

- a) De skal dokumentere aftalerne om sikkerhedsstillelse behørigt og have indført en klar og solid procedure for rettidig realisering af sikkerheden.
- b) De skal anvende solide procedurer og processer til at begrænse risikoen ved brug af sikkerhedsstillelse, herunder risici som følge af mangelfuld eller reduceret kreditrisikoafdækning, værdiansættelsesrisici, risici i forbindelse med kreditrisikoafdækningens ophør, koncentrationsrisici, der skyldes brugen af sikkerhedsstillelse, og interaktion med instituttets samlede risikoprofil.
- c) De skal have en dokumenteret politik og praksis vedrørende de typer og størrelser af sikkerhed, der accepteres.

- d) De skal beregne markedsværdien af sikkerheden og foretage værdiansættelse mindst én gang hvert halve år, og hver gang de har grund til at tro, at sikkerhedens markedsværdi er faldet betragteligt.
- e) Når sikkerheden opbevares af tredjemand, skal de træffe rimelige forholdsregler med henblik på at sikre, at den pågældende tredjemand holder sikkerheden adskilt fra sine egne aktiver.
- f) De skal sikre, at de afsætter tilstrækkelige ressourcer, således at margenaftaler med OTC-derivat- og værdipapirfinansieringsmodparter kan fungere korrekt, som målt ved deres rettidige og nøjagtige udgående margin calls og reaktionstid for indkommende margin calls.
- g) De skal have indført politikker for forvaltning af sikkerhed med henblik på at kontrollere, overvåge og indberette om følgende:
 - i) de risici, som margenaftaler udsætter dem for
 - ii) koncentrationsrisikoen i forbindelse med bestemte typer aktiver, der stilles som sikkerhed
 - iii) genanvendelse af sikkerhed, herunder eventuelle likviditetsmangler, som fremkommer ved genanvendelse af sikkerhed fra modparter
 - iv) afståelse af rettigheder til sikkerhed til modparter.

5. For at finansiell sikkerhed kan anerkendes som sikkerhed i henhold til den enkle metode for finansielle sikkerheder, skal alle kravene i stk. 2-4 være opfyldt, og kreditrisikoafdækningens restløbetid skal være mindst lige så lang som eksponeringens restløbetid.

Artikel 208

Krav til sikkerhed i form af fast ejendom

1. Fast ejendom anerkendes kun som sikkerhed, hvis alle kravene i stk. 2-5 er opfyldt.
2. Følgende krav til retssikkerheden skal være opfyldt:
 - a) Prioriteten eller pantet skal kunne fuldbyrdes i alle de jurisdiktioner, der er relevante på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen, og skal være registreret korrekt og i tide.
 - b) Alle juridiske krav vedrørende pantet skal være opfyldt.
 - c) Aftalen om kreditrisikoafdækning og den underliggende juridiske procedure skal give instituttet mulighed for at realisere værdien af afdækningen inden for en rimelig tidsramme.
3. Følgende krav til overvågning af ejendomsværdi og ejendomsvurdering skal være opfyldt:
 - a) Institutterne overvåger ejendommens værdi hyppigt og mindst én gang om året, når det drejer sig om erhvervsejendomme, og mindst hvert tredje år, når det drejer sig om fast ejendom til beboelse. Institutterne foretager en hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne.
 - b) Ejendomsvurderingen skal revideres af en vurderingsmand, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer til at foretage en værdiansættelse og er uafhængig af kreditbevillingsprocessen, når institutterne råder over oplysninger, der tyder på, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen. Ved lån, der overstiger 3 mio. EUR eller 5 % af et instituts kapitalgrundlag, skal ejendomsvurderingen revideres af en sådan vurderingsmand mindst hvert tredje år.

Institutterne kan anvende statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og til at identificere, hvilke ejendomme der har brug for en fornyet værdiansættelse.

4. Institutterne skal klart dokumentere, hvilke typer boliger og erhvervsejendomme de accepterer, samt hvad deres udlånspolitik er i den henseende.

5. Institutterne skal have indført procedurer til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som kreditrisikoafdækning, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Artikel 209

Krav til fordringer

1. Fordringer anerkendes som sikkerhed, hvis alle kravene i stk. 2 og 3 er opfyldt.
2. Følgende krav til retssikkerhed skal være opfyldt:
 - a) Den juridiske mekanisme, som danner grundlag for sikkerheden over for et långivende institut, skal være solid og effektiv og sikre, at dette institut har entydig adkomst til sikkerheden, herunder adkomst til indtægterne fra salget af sikkerheden.
 - b) Institutterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde lokale krav vedrørende fuldbyrdelsen af interesserne i sikkerheden. Långivende institutter har et prioriteret krav i sikkerhed, selv om sådanne krav fortsat kan være omfattet af privilegerede kreditors krav i henhold til lovgivningsmæssige bestemmelser.
 - c) Institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter fuldbyrdelsen af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder.
 - d) Institutterne skal dokumentere deres aftaler om sikkerhedsstillelse behørigt og have indført en klar og solid procedure for rettidig inddrivelse af sikkerheden.
 - e) Institutterne skal have indført procedurer til sikring af, at alle juridiske krav vedrørende låntagers misligholdelse samt rettidig inddrivelse af sikkerheden, overholdes.
 - f) Hvis låntager får økonomiske problemer eller misligholder aftalen, skal institutterne have juridisk bemyndigelse til at sælge eller overføre fordringerne til tredjemand uden låntagerens samtykke.
3. Følgende krav til risikostyringen skal være opfyldt:
 - a) Instituttet skal have en forsvarlig procedure med hensyn til at fastlægge kreditrisikoen i forbindelse med fordringerne. En sådan procedure skal omfatte analyser af låntagers forretning og branche samt de typer kunder, som den pågældende låntager foretager transaktioner med. Når instituttet benytter sine låntageres vurdering til at fastlægge kreditrisikoen ved kunderne, skal instituttet gennemgå låntagers kreditpraksis for at vurdere, hvorvidt den er forsvarlig og troværdig.
 - b) Forskellen mellem eksponeringens størrelse og fordringernes værdi skal afspejle alle relevante faktorer, herunder udgifterne til inddrivelse, koncentrationen inden for den samlede pulje af fordringer, som er pantsat af en enkelt låntager, samt den potentielle koncentrationsrisiko inden for instituttets samlede eksponeringer, som falder uden for den del, der styres ved hjælp af instituttets overordnede metode. Institutter skal løbende foretage overvågning, der er relevant i forhold til fordringerne. Desuden skal de regelmæssigt gennemgå overholdelsen af låneaftaler, miljørestriktioner og andre juridiske krav.
 - c) Fordringer, der pantsættes af en låntager, skal være diversificerede og må ikke være uretmæssigt forbundet med den pågældende låntager. Når der er tale om en konkret, positiv korrelation, skal institutterne tage hensyn til de dermed forbundne risici ved fastsættelsen af margener for den samlede pulje af fordringer under ét.
 - d) Institutterne anvender ikke fordringer fra enheder, der er tilknyttet låntager, herunder datterselskaber og ansatte, som anerkendt kreditrisikoafdækning.
 - e) Institutterne skal have en dokumenteret procedure for inddrivelse af forfaldne fordringer i nødsituationer. Institutterne skal have de krævede faciliteter til inddrivelsen, selv hvor de normalt vil overdrage inddrivelsen til låntager.

Artikel 210

Krav til andre former for fysisk sikkerhed

Andre former for fysisk sikkerhed end fast ejendom anerkendes som sikkerhed efter IRB-metoden, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Aftalen med instituttet om fysisk sikkerhedsstillelse skal have retskraft og kunne fuldbyrdes i alle relevante retsområder og give instituttet mulighed for at realisere sikkerhedens værdi inden for en rimelig tidsramme.
- b) Med de tilladte prioriterede krav i henhold til artikel 209, stk. 2, litra b), som eneste undtagelse anerkendes kun første panteret eller behæftelser på sikkerheden som sikkerhed, og et institut skal have forrang til indtægterne fra sikkerheden frem for alle andre långivere.
- c) Institutterne overvåger sikkerhedens værdi hyppigt og mindst én gang om året. Institutterne foretager en hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne.
- d) Låneaftalen skal indeholde detaljerede beskrivelser af sikkerheden samt detaljerede specifikationer af måden, hvorpå værdiansættelser skal foretages, samt deres hyppighed.
- e) Institutterne skal klart dokumentere i de interne kreditpolitikker og -procedurer, som er tilgængelige for undersøgelse, de typer fysisk sikkerhed, som de accepterer, samt politikker og praksis vedrørende det relevante beløb for de enkelte typer sikkerhed i forhold til eksponeringen.
- f) Institutternes kreditpolitikker med hensyn til transaktionsstrukturen skal omfatte følgende:
 - i) hensigtsmæssige krav til sikkerheden i forhold til eksponeringen
 - ii) mulighed for hurtigt at realisere sikkerhedsstillelsen
 - iii) mulighed for objektivt at fastsætte en pris eller en markedsværdi
 - iv) den hyppighed, hvormed værdien hurtigt kan fastsættes, herunder en professionel vurdering eller værdiansættelse
 - v) volatiliteten eller en proxy for volatiliteten i værdien af sikkerheden
- g) Ved værdiansættelse og fornyet værdiansættelse skal institutterne tage hensyn til, at sikkerheden eventuelt kan være blevet forringet eller forældet, og være særligt opmærksomme på virkninger, som kan være opstået på modebetonet eller datoafhængig sikkerhedsstillelse i tidens løb.
- h) Institutterne skal have ret til at foretage fysisk inspektion af sikkerheden. De skal desuden have politikker og procedurer vedrørende udøvelsen af retten til fysisk inspektion.
- i) Institutterne skal have indført procedurer til overvågning af, at det formuegode, der anvendes som sikkerhed, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Artikel 211

Krav til behandling af lejede aktiver som sikkerhed

Institutterne anser eksponeringer, der udspringer af lejetransaktioner, for at være omfattet af sikkerhed i form af typen af det lejede formuegode, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Betingelserne i artikel 208 eller 210, alt efter hvad der er relevant, for anerkendelsen af den pågældende type lejede formuegode som sikkerhed er opfyldt.
- b) Udlejer foretager en forsvarlig risikostyring med hensyn til det lejede aktivs anvendelse, placering og alder den og planlagte varighed af dets anvendelse, herunder en passende overvågning af sikkerhedens værdi.
- c) Udlejer har ejendomsret til aktivet og mulighed for rettidigt at udøve sine rettigheder som ejer.
- d) Såfremt det ikke allerede er konstateret ved beregningen af LGD, er forskellen mellem værdien af det uamortiserede beløb og sikkerhedens markedsværdi ikke så stor, at kreditrisikoreduktionen for de lejede aktiver overdrives.

Artikel 212

Krav til andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

1. For at være omfattet af metoden i henhold til artikel 232, stk. 1, skal indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter deponeret hos et tredjepartsinstitut opfylde alle følgende betingelser:
 - a) Låntagers fordring på tredjepartsinstitut pantsættes frit eller overføres til det långivende institut, og denne pantsætning eller overførsel har retskraft, kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder og er betingelsesløs og uigenkaldelig.
 - b) Tredjepartsinstituttet underrettes om pantet eller overførslen.
 - c) Som et resultat af denne underretning kan tredjepartsinstituttet udelukkende foretage betalinger til det långivende institut eller til andre parter med det långivende instituts forudgående tilsagn.
2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut anerkendes som sikkerhed, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Livsforsikringspolice pantsættes frit eller overføres til det långivende institut.
 - b) Det selskab, der udsteder livsforsikringen, underrettes om pantsætningen eller overførslen og kan som et resultat af denne underretning ikke udbetale forfaldne beløb i henhold til kontrakten uden det långivende instituts forudgående samtykke.
 - c) Det långivende institut har ret til at ophæve policen og modtage tilbagekøbsværdien i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side.
 - d) Det långivende institut underrettes om policeindehaverens eventuelle manglende indbetalinger i henhold til policen.
 - e) Kreditrisikoafdækningen er gældende i hele lånets løbetid. Såfremt dette ikke er muligt, fordi forsikringsforholdet ophører, inden låneforholdet udløber, skal instituttet sikre, at det fra forsikringsaftalen hidrørende beløb tjener som sikkerhed for instituttet indtil udløbet af kreditaftalen.
 - f) Pantet eller overførslen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.
 - g) Det selskab, der udbyder livsforsikringen, har fastsat tilbagekøbsværdien af forsikringen, som ikke kan nedskrives.
 - h) Tilbagekøbsværdien betales af det selskab, der udbyder livsforsikringen, efter anmodning og inden for en rimelig frist.
 - i) Der kan ikke anmodes om udbetaling af tilbagekøbsværdien uden instituttets forudgående samtykke.
 - j) Det selskab, der udbyder livsforsikringen, er omfattet af direktiv 2009/138/EF eller er omfattet af tilsyn af en kompetent myndighed i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen.

Underafdeling 2

Ufinansieret kreditrisikoafdækning og »credit linked notes«

Artikel 213

Fælles krav til garantier og kreditderivater

1. Med forbehold af artikel 214, stk. 1, anerkendes kreditrisikoafdækning fra en garanti eller et kreditderivat som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle følgende krav er opfyldt:
 - a) Kreditrisikoafdækningen er direkte.
 - b) Omfanget af kreditrisikoafdækningen er klart defineret og uomtvisteligt.
 - c) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen indeholder ikke bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for långivers direkte kontrol, og som:
 - i) vil give udbyderen mulighed for ensidigt at ophæve kreditrisikoafdækningen

- ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for den afdækkede eksponering
 - iii) kan forhindre, at udbyderen forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb, eller når lejekontrakten er udløbet i forbindelse med anerkendelse af en garanteret restværdi i henhold til artikel 134, stk. 7, og artikel 166, stk. 4
 - iv) kan give udbyderen mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid.
- d) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante jurisdiktioner på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.

2. Et institut skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det har indført systemer til styring af en potentiel koncentration af risici, der skyldes instituttets brug af garantier og kreditderivater. Et institut skal kunne godtgøre til de kompetente myndigheders tilfredshed, at dets strategi vedrørende brugen af kreditderivater og garantier hænger sammen med dets styring af den overordnede risikoprofil.

3. Et institut skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til fuldbyrdelsen af ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til den lovgivning, der gælder for dets interesse i kreditrisikoafdækningen, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne fuldbyrdelse.

Et institut skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter fuldbyrdelsen af den ufinansierede kreditrisikoafdækning i alle relevante jurisdiktioner. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte fuldbyrdelse.

Artikel 214

Regarantier fra staten og andre dele af den offentlige sektor

1. Institutterne kan behandle de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 2, som værende afdækket af en garanti udstedt af de enheder, der er opført i det pågældende stykke, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Regarantien dækker alle kreditrisikoelementer i fordringen.
- b) Såvel den oprindelige garanti som regarantien opfylder kravene til garantier i artikel 213 og artikel 215, stk. 1, bortset fra at regarantien ikke behøver at være direkte.
- c) Dækningen er forsvarlig, og der har ikke tidligere været eksempler på, at regarantiens dækning ikke reelt har været den samme som for en direkte garanti fra den pågældende enhed.

2. Behandlingen i stk. 1 finder anvendelse på eksponeringer, der er afdækket af en garanti, som har en regaranti fra en af følgende enheder:

- a) en centralregering eller centralbank
- b) en regional eller lokal myndighed
- c) en offentlig enhed, såfremt fordringer på denne behandles som fordringer på centralregeringen efter artikel 116, stk. 4
- d) en multilateral udviklingsbank eller en international organisation, for hvilken der tillægges en 0 % risikovægtning i henhold til henholdsvis artikel 117, stk. 2, og artikel 118
- e) en offentlig enhed, såfremt fordringer på denne behandles efter artikel 116, stk. 1 og 2.

3. Institutterne anvender også behandlingen i stk. 1 for en eksponering, som ikke har en regaranti fra en enhed, der er omtalt i stk. 2, hvis eksponeringens regaranti er direkte afdækket af en af nævnte enheder, og hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Artikel 215

Supplerende krav til garantier

1. Garantier anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle betingelserne i artikel 213 og alle følgende krav er opfyldt:

a) Hvis modparten misligholder aftalen eller undlader at betale, har det långivende institut ret til i tide at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb under fordringen, for hvilken der er stillet sikkerhed, og garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende institut først er nødt til at retsforfølge låntageren.

I tilfælde af ufinansieret kreditaafdækning for realkreditlån skal kravene i artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), og i første afsnit i nærværende litra blot opfyldes inden for en periode på 24 måneder

b) Garantien er en udtrykkeligt dokumenteret forpligtelse, som garantistilleren påtager sig.

c) En af følgende betingelser er opfyldt:

i) Sikkerhedsstillelsen dækker alle de typer betalinger, som låntageren forventes at foretage i forbindelse med fordringen.

ii) Når visse typer betalinger er undtaget fra garantien, har det långivende institut tilpasset værdien af garantien, så den afspejler den begrænsede dækning.

2. For så vidt angår garantier, som ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, eller som udstedes eller regaranteres af de enheder, der er opstillet i artikel 214, stk. 2, anses kravene i stk. 1, litra a) i nærværende artikel, for at være opfyldt, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Det långivende institut har ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, som opfylder følgende to betingelser:

i) Den beregnes som et rimeligt skøn over tabet, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, og som det långivende institut forventeligt vil blive påført.

ii) Den står i forhold til garantidækningen.

b) Det långivende institut kan til de kompetente myndigheders tilfredshed godtgøre, at virkningerne af garantien, der også omfatter tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger til en sådan behandling.

Artikel 216

Supplerende krav til kreditderivater

1. Kreditderivater anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle betingelserne i artikel 213 og alle følgende krav er opfyldt:

a) kreditbegivenhederne, som er angivet i kreditderivatkontrakten, omfatter:

i) manglende betaling af skyldige beløb i henhold til betingelserne for den underliggende gældsforpligtelse, som er gældende på tidspunktet for den manglende betaling, med en henstandsperiode, der svarer til eller er kortere end henstandsperioden for den underliggende gældsforpligtelse

ii) låntagerens konkurs, insolvens eller manglende evne til at betale sin gæld eller låntagerens manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som denne forfalder, eller låntagerens skriftlige indrømmelse af dette og tilsvarende begivenheder

iii) omlægning af den underliggende gældsforpligtelse, herunder eftergivelse eller udsættelse af betalingen af hovedstolen, renter eller gebyrer, som fører til en kreditbegivenhed

b) ved kreditderivater med mulighed for kontante indbetalinger:

i) institutterne har indført en forsvarlig værdiansættelsesprocedure, således at der kan foretages pålidelige estimater af tabet

ii) der er tale om en klart angivet periode for værdiansættelser af den underliggende gældsforpligtelse efter kreditbegivenheden

- c) hvis det kræves, at køberen af kreditrisikoafdækning har ret til og mulighed for at overføre den underliggende gældsforpligtelse til udbyderen, skal det af betingelserne for den underliggende gældsforpligtelse fremgå, at det krævede samtykke til en sådan overførsel ikke må tilbageholdes unødigt
- d) identiteten af de parter, der har ansvaret for at fastslå, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, defineres entydigt
- e) fastlæggelsen af kreditbegivenheden er ikke udbyderens eneansvar
- f) køberen af kreditrisikoafdækningen har ret til eller mulighed for at underrette udbyderen af kreditrisikoafdækningen om, at en kreditbegivenhed er indtruffet.

Når kreditbegivenhederne ikke omfatter omlægning af den underliggende gældsforpligtelse som beskrevet i litra a), nr. iii), kan kreditrisikoafdækningen alligevel anerkendes på betingelse af, at der foretages en nedskrivning af værdien som angivet i artikel 233, stk. 2.

2. Der tillades kun manglende match mellem den underliggende gældsforpligtelse og referenceforpligtelsen under kreditderivatet eller mellem den underliggende gældsforpligtelse og den forpligtelse, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- a) referenceforpligtelsen eller den forpligtelse, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, er sidestillet med eller underordnet den underliggende gældsforpligtelse
- b) den underliggende gældsforpligtelse og referenceforpligtelsen eller den forpligtelse, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, alt efter hvad der er relevant, har samme låntager, og der forefindes retsgyldige klausuler vedrørende »cross-default« eller »cross-acceleration«.

Artikel 217

Betingelserne for at anvende fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3

1. Anvendelse af fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, kræver, at den kreditrisikoafdækning, der hidrører fra en garanti eller et kreditderivat, opfylder følgende betingelser:

- a) Den underliggende gældsforpligtelse er mod en af følgende eksponeringer:
 - i) en erhvervseksponering som defineret i artikel 147, dog ikke med forsikrings- eller genforsikringsselskaber
 - ii) en eksponering mod en regional eller lokal myndighed eller en offentlig enhed, som ikke behandles som en eksponering mod en centralregering eller en centralbank i henhold til artikel 147
 - iii) en eksponering mod en SMV, der er klassificeret som en detaileksponering i overensstemmelse med artikel 147, stk. 5
- b) De underliggende låntagere er ikke medlemmer af samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.
- c) Eksponeringen er afdækket af et af følgende instrumenter:
 - i) ufinansierede »single-name«-kreditderivater eller »single-name«-garantier
 - ii) »first-to-default«-kurveprodukter
 - iii) »nth-to-default«-kurveprodukter
- d) Kreditrisikoafdækningen opfylder de relevante krav i artikel 213, 215 og 216.
- e) Den risikovægt, som eksponeringen tillægges før anvendelsen af fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, er ikke allerede indregnet i et aspekt af kreditrisikoafdækningen.
- f) Et institut har ret til og kan forvente, at udbyderen af kreditrisikoafdækningen betaler, uden at det skal anlægge retssag mod modparten for at opnå betaling. Instituttet skal så vidt muligt tage skridt til at sikre sig, at udbyderen af kreditrisikoafdækning er villig til at betale med det samme, hvis en kreditbegivenhed indtræffer.

- g) Den erhvervede kreditrisikoafdækning dækker alle kredittab på den afdækkede del af en eksponering, som skyldes indtræden af de kreditbegivenheder, der er specificeret i kontrakten.
- h) Hvis kreditrisikoafdækningens udbetalingsstruktur åbner mulighed for fysisk overdragelse af aktiver, skal der være klare retlige rammer for overdragelsen af lån, obligationer eller eventualforpligtelser.
- i) Hvis et institut har til hensigt at overdrage en anden forpligtelse end den underliggende eksponering, skal det sørge for, at den forpligtelse, der skal overdrages, er tilstrækkelig likvid, således at instituttet har mulighed for at købe den med henblik på at overdrage den i overensstemmelse med kontrakten.
- j) Vilkår og betingelser i aftaler om kreditrisikoafdækning skal bekræftes retligt og skriftligt af både udbyderen af kreditrisikoafdækningen og instituttet.
- k) Institutterne skal have en procedure til at identificere for høj korrelation mellem kreditværdigheden hos en udbyder af kreditrisikoafdækning og låntageren i den underliggende eksponering, som følge af at deres resultater er afhængige af fælles faktorer, der ligger ud over den systematiske risikofaktor.
- l) Såfremt der er foretaget afdækning af udvandringsrisici, må sælgeren af de erhvervede fordringer ikke være medlem af den samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), nr. ii), anvender institutterne fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede eksponering.

3. Med henblik på stk. 1, litra c), nr. iii), falder den opnåede risikoafdækning kun inden for disse rammer, hvis der også er opnået anerkendt risikoafdækning for den (n-1)'te misligholdelse, eller (n-1) af aktiverne i kurven allerede er blevet misligholdt. Hvis det er tilfældet, anvender institutterne fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede eksponering.

Afdeling 4

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktion

Underafdeling 1

Finansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 218

»Credit linked notes«

Investeringer i »credit linked notes« udstedt af det långivende institut kan behandles som kontant sikkerhed i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med denne underafdeling, forudsat at den »credit default swap«, der er indbygget i den berørte »credit linked note«, kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning. For at fastsætte, om den credit default swap, der er indbygget i den berørte credit linked note, kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan instituttet betragte betingelsen i artikel 194, stk. 6, litra c), som opfyldt.

Artikel 219

Balanceført netting

Lån til og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, skal af dette institut behandles som kontant sikkerhed i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning for de lån og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, der er denomineret i samme valuta.

Artikel 220

Brug af tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater for volatilitetsjusteringer i forbindelse med rammeaftaler om netting

1. Når institutterne beregner den »fuldt justerede eksponeringsværdi« (E*) for eksponeringer, der er omfattet af en anerkendt rammeaftale om netting, der dækker genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, skal de beregne de volatilitetsjusteringer, som de skal anvende, enten ved brug af tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater som beskrevet i artikel 223-226 for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder.

Ved brug af metoden med egne estimater gælder de samme betingelser og krav som for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder.

2. For at kunne beregne E* skal institutter:

- a) beregne nettopositionen for de enkelte grupper værdipapirer eller råvarer ved at trække beløbet i nr. ii) fra beløbet i nr. i):
 - i) den samlede værdi af en gruppe værdipapirer eller råvarer af den samme type, der udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til rammeaftalen om netting
 - ii) den samlede værdi af en gruppe værdipapirer eller råvarer af den samme type, der lånes, købes eller modtages i henhold til rammeaftalen om netting
- b) beregne nettopositionen for de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for rammeaftalen om netting ved at trække beløbet i nr. ii) fra beløbet i nr. i):
 - i) summen af den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til rammeaftalen om netting, og kontantbeløbet i den pågældende valuta, som udlånes eller overføres i henhold til denne aftale
 - ii) summen af den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som lånes, købes eller modtages i henhold til rammeaftalen om netting, og kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller modtages i henhold til denne aftale
- c) anvende den volatilitetsjustering, der er korrekt for en given gruppe værdipapirer eller for en kontantposition, på den absolutte værdi af den positive eller negative nettoposition for værdipapirer i den pågældende gruppe
- d) anvende volatilitetsjusteringen for valutakursrisici (fx) på den positive eller negative nettoposition i de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for den gældende rammeaftale om netting.

3. Institutterne beregner E* efter følgende formel:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

hvor:

E_i = eksponeringsværdien for de enkelte eksponeringer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, eller når de beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

C_i = værdien af værdipapirer i de enkelte grupper eller råvarer af samme type, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hver enkelt eksponering i

E_j^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given gruppe værdipapirer j

E_k^{fx} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta k bortset fra afregningsvalutaen for aftalen som beregnet under stk. 2, litra b)

H_j^{sec} = den korrekte volatilitetsjustering for en bestemt gruppe værdipapirer j

H_k^{fx} = volatilitetsjusteringen for valutakursrisici for valuta k.

4. Ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, der er omfattet af rammeaftaler om netting, anvender institutterne E^* som beregnet i henhold til stk. 3 som eksponeringsværdien af eksponeringen med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting med henblik på artikel 113 efter standardmetoden eller kapitel 3 efter IRB-metoden.

5. I forbindelse med stk. 2 og 3 betegner »gruppe af værdipapirer« værdipapirer, som udstedes af samme enhed, har samme udstedelsesdato og samme løbetid, er omfattet af de samme betingelser og bestemmelser og er omfattet af de samme likvidationsperioder som angivet i artikel 224 og 225, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 221

Brug af metoden med interne modeller i forbindelse med rammeaftaler om netting

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan institutterne som et alternativ til tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater til beregning af den fuldt justerede eksponeringsværdi (E^*), som er resultatet af anvendelsen af en anerkendt rammeaftale om netting, der omfatter genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner bortset fra transaktioner i derivater, benytte en metode med interne modeller, hvor der tages hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting, samt de pågældende instrumenters likviditet.

2. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan institutterne også anvende deres interne modeller i forbindelse med margenlån, hvis disse transaktioner er omfattet af en bilateral rammeaftale om netting, der opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 7.

3. Et institut kan vælge at benytte en metode med interne modeller uafhængigt af, om det har valgt standardmetoden eller IRB-metoden til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer. Hvis et institut ønsker at benytte en metode med interne modeller, skal det dog gøre det for alle modparter og værdipapirer, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte enten tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater som beskrevet i artikel 220.

Institutter, som har fået tilladelse til at anvende en intern risikostyringsmodel i henhold til afsnit IV, kapitel 5, kan benytte metoden med interne modeller. Institutter, som ikke har fået en sådan tilladelse, kan dog ansøge de kompetente myndigheder om tilladelse til at benytte en metode med interne modeller med henblik på denne artikel.

4. De kompetente myndigheder giver kun et institut tilladelse til at benytte en metode med interne modeller, hvis de anser det for godtgjort, at instituttets system til styring af risici, der opstår i forbindelse med transaktioner omfattet af rammeaftalen om netting, er konceptuelt forsvarligt og implementeres med integritet, og at følgende kvalitative standarder er opfyldt:

- a) Den interne risikomålingsmodel, der anvendes til beregning af den potentielle prisvolatilitet for transaktionerne, udgør en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedure og udgør grundlaget for rapportering om risikoeksponering til instituttets øverste ledelse.
- b) Instituttet skal have en risikokontrolenhed, der opfylder følgende krav:
 - i) Den er uafhængig af handelsafdelingerne og rapporterer direkte til den øverste ledelse.
 - ii) Den har ansvaret for at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem.
 - iii) Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om resultaterne fra risikomålingsmodellen samt om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende afgrænsning af positioner.
- c) De daglige rapporter fra risikokontrolenheden gennemgås på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og af den samlede risikoeksponering.
- d) Instituttet råder over et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der har erfaring i brugen af de avancerede modeller i risikokontrolenheden.
- e) Instituttet har indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt interne politikker og kontroller vedrørende den overordnede brug af risikomålingssystemet.
- f) Instituttets modeller har vist sig at være rimeligt nøjagtige til måling af risici, hvilket kan påvises ved kontrol af resultaterne ved hjælp af oplysninger for mindst ét år.
- g) Instituttet gennemfører regelmæssigt et grundigt program med stresstest, og resultaterne af disse test gennemgås af den øverste ledelse og afspejles i de politikker og grænser, som denne fastsætter.
- h) Instituttet foretager som led i sin interne revisionsprocedure en uafhængig gennemgang af sit risikomålingssystem. Denne gennemgang omfatter både handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter.
- i) Instituttet foretager mindst én gang årligt en gennemgang af sit risikostyringssystem.
- j) Den interne model opfylder de krav, der er fastsat i artikel 292, stk. 8 og 9, og i artikel 294.

5. Instituttets interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer med henblik på at registrere alle væsentlige prisrisici.

Instituttet må benytte empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis instituttets system til måling af korrelationer er forsvarligt og implementeres med integritet.

6. Institutter, der anvender metoden med interne modeller, beregner E^* ved hjælp af følgende formel:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left[\sum_i E_i - \sum_i C_i \right] + \text{potential change in value} \right\}$$

hvor:

E_i = eksponeringsværdien for de enkelte eksponeringer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, eller når de beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

C_i = værdien af værdipapirer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne eksponeringer i.

Ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer ved hjælp af interne modeller skal institutterne benytte resultatet af modellen fra den foregående arbejdsdag.

7. Beregningen af de potentielle ændringer i den værdi, der er omhandlet i stk. 6, skal udføres i henhold til følgende standarder:

- a) Den foretages mindst én gang om dagen.
- b) Den baseres på et 99-percentil ensidigt konfidensinterval.
- c) Den baseres på en likvidationsperiode på femdages ækvivalent, undtagen ved andre transaktioner end genkøbstransaktioner i værdipapirer eller ind- eller udlånstransaktioner i værdipapirer, hvor der benyttes en likvidationsperiode på tidages ækvivalent.
- d) Den baseres på en effektiv historisk observationsperiode på mindst ét år, undtagen når en kortere observationsperiode kan begrundes med en betydelig stigning i prisvolatiliteten.
- e) De data, der anvendes ved beregningen, opdateres hver tredje måned.

Hvis et institut har en genkøbstransaktion, en transaktion vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer og et margenlån eller en lignende transaktion eller nettinggruppe, som opfylder kriterierne i artikel 285, stk. 3 og 4, skal den mindste ihændehaverperiode afpasses efter den risikoperiode, margenaftalen dækker, og som ville gælde i henhold til bestemmelserne i nævnte stykker, i kombination med artikel 285, stk. 5.

8. Ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, der er omfattet af rammeaftaler om netting, anvender institutterne E^* som beregnet i henhold til stk. 6 som eksponeringsværdien af eksponeringen med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting med henblik på artikel 113 efter standardmetoden eller kapitel 3 efter IRB-metoden.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) hvad der udgør en immateriel portefølje med henblik på stk. 3
- b) kriterierne for fastlæggelse af, om en intern model er pålidelig og gennemført med integritet med henblik på stk. 4 og 5 og rammeaftaler om netting.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 222

Den enkle metode for finansielle sikkerheder

1. Institutterne kan kun anvende den enkle metode for finansielle sikkerheder, når de beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden. Et institut kan ikke både anvende den enkle og den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, medmindre det sker med henblik på artikel 148, stk. 1, og artikel 150, stk. 1. Institutterne anvender ikke denne undtagelse selektivt med henblik på at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav eller med henblik på regelarbitrage.

2. I henhold til den enkle metode for finansielle sikkerheder tildeler institutterne den anerkendte finansielle sikkerhed en værdi svarende til dens markedsværdi som fastlagt i henhold til artikel 207, stk. 4, litra d).

3. Institutterne tillægger de dele af værdien af eksponeringen, hvor sikkerheden er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerheds, den risikovægtning, som de ville tillægge i henhold til kapitel 2, hvis det långivende institut var direkte eksponeret mod det instrument, der anvendes som sikkerhed. I denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi og ikke til den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 1.

Risikovægten af den del, der er omfattet af sikkerheden, skal være på mindst 20 %, bortset fra de i stk. 4-6 omtalte tilfælde. Institutterne anvender på den resterende del af eksponeringsværdien en risikovægt svarende til den, som de ville tillægge for en ikkesikret eksponering mod modparten i henhold til kapitel 2.

4. Institutterne tillægger en risikovægt på 0 % på den sikrede del af eksponeringen, der vedrører genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer, som opfylder kriterierne i artikel 227. Hvis modparten i transaktionen ikke er en central markedsaktør, tillægger institutterne en risikovægt på 10 %.

5. Institutterne tillægger en risikovægt på 0 % for den sikrede dels vedkommende på værdien af eksponeringen som fastlagt i henhold til kapitel 6 for de i bilag II omtalte derivatinstrumenter, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi, og som er sikret med kontanter eller kontantlignende instrumenter, når der ikke er tale om manglende valutamatch.

Institutterne tillægger en risikovægt på 10 % på den sikrede del af eksponeringen ved transaktioner, der er sikret med gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, som er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til kapitel 2.

6. I forbindelse med andre transaktioner end dem, der er omhandlet i stk. 4 og 5, kan institutterne tillægge en risikovægt på 0 %, når eksponeringen og sikkerheden er denomineret i samme valuta, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Sikkerheden er deponerede kontanter eller et kontantlignende instrument.
- b) Sikkerheden har form af gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, der er tillagt en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 114, og hvor markedsværdien nedsættes med 20 %.

7. Med henblik på stk. 5 og 6 omfatter betegnelsen gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker følgende:

- a) gældsinstrumenter, som er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 115
- b) gældsinstrumenter, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, stk. 2
- c) gældsinstrumenter, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 118
- d) gældsinstrumenter, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringen i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4.

Artikel 223

Den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Ved vurderingen af den finansielle sikkerhed i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder anvender institutterne volatilitetsjusteringer på sikkerhedens markedsværdi i henhold til artikel 224-227 med henblik på at tage hensyn til prisvolatiliteten.

Hvis sikkerheden er denomineret i en anden valuta end den underliggende eksponering, skal institutterne anvende en supplerende justering, der afspejler kursvolatiliteten, ud over den relevante volatilitetsjustering for sikkerheden i henhold til artikel 224-227.

Ved transaktioner i OTC-derivater, der er omfattet af nettingaftaler, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til kapitel 6, skal institutterne foretage en volatilitetsjustering, der afspejler valuta-volatiliteten, når der foreligger manglende match mellem den valuta, som sikkerheden er denomineret i, og afregningsvalutaen. Selv i de tilfælde, hvor der anvendes flere valutaer til de transaktioner, der er omfattet af nettingaftalen, anvender institutterne en enkelt volatilitetsjustering.

2. Institutterne beregner den relevante volatilitetsjusterede værdi af sikkerheden (CVA) som følger:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

hvor:

C = værdien af sikkerheden

H_C = den relevante volatilitetsjustering for sikkerheden som beregnet i henhold til artikel 224 og 227

H_{fx} = den relevante volatilitetsjustering for den manglende valutamatch som beregnet i henhold til artikel 224 og 227.

Institutterne anvender formelen i dette stykke ved beregning af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerheden for alle transaktioner undtagen transaktioner, der er omfattet af anerkendte rammeaftaler om netting, for hvilke bestemmelserne i artikel 220 og 221 finder anvendelse.

3. Institutterne beregner den relevante volatilitetsjusterede værdi af eksponeringen (EVA) som følger:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

hvor:

E = eksponeringsværdien i henhold til henholdsvis kapitel 2 eller kapitel 3, hvis eksponeringen ikke var sikret

H_E = den relevante volatilitetsjustering for eksponeringen som beregnet i henhold til artikel 224 og 227.

For transaktioner i OTC-derivater beregner institutterne EVA som følger:.

$$E_{VA} = E$$

4. Med henblik på beregningen af E i stk. 3 gælder følgende:

- a) For institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til standardmetoden, fastsættes eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster opført i bilag I til 100 % af nævnte posters værdi frem for den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 1.

- b) For institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til IRB-metoden, beregner de eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 166, stk. 8, 9 og 10, ved at anvende en konverteringsfaktor på 100 % og ikke de konverteringsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

5. Institutterne beregner den fuldt justerede eksponeringsværdi (E^*) under hensyntagen til såvel volatiliteten som de risikobegrænsende virkninger af sikkerheden som følger:

$$E^* = \max \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

hvor:

E_{VA} = den volatilitetsjusterede værdi af eksponeringen som beregnet i stk. 3

C_{VAM} = C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch i henhold til bestemmelserne i afdeling 5.

6. Institutterne kan beregne volatilitetsjusteringer enten ved brug af tilsynsmetoden, der er omhandlet i artikel 224, eller metoden med egne estimater, der er omhandlet i artikel 225.

Et institut kan vælge at benytte tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, uanset om det har valgt standardmetoden eller IRB-metoden til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer.

Men hvis et institut anvender metoden med egne estimater, skal det gøre det for hele rækken af instrumenttyper, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer.

7. Når sikkerheden består af en række anerkendte elementer, beregner institutterne volatilitetsjusteringen (H) som følger:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

hvor:

a_i = værdien af et anerkendt element i forhold til sikkerhedens samlede værdi

H_i = den gældende volatilitetsjustering for det anerkendte element i .

Artikel 224

Tilsynsbaseret volatilitetsjustering i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. De volatilitetsjusteringer, som institutterne skal anvende efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer under forudsætning af daglige værdiansættelser, er angivet i tabel 1-4 i dette stykke.

VOLATILITETJSUSTERINGER

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurderingen af gældsinstrumentet er henført til	Restløbetid	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h)		
		20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1	= 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 = 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	= 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 = 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	= 1 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR
	>1 = 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR
	> 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurderingen af et gældsinstrument med kort løbetid er henført til	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h)		
	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabel 3

Andre typer sikkerheder eller eksponeringer

	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
Aktier mv. i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	21,213	15	10,607
Andre aktier mv. eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabel 4

Volatilitetsjustering for manglende valutamatch

20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

2. Ved beregningen af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med stk. 1 gælder følgende betingelser:

- For sikrede udlånstransaktioner er likvidationsperioden 20 arbejdsdage.
- For genkøbstransaktioner, undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer, samt transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer er likvidationsperioden 5 arbejdsdage.
- For andre kapitalmarkedstransaktioner er likvidationsperioden 10 arbejdsdage,

Hvis et institut har en transaktion eller nettinggruppe, som opfylder kriterierne i artikel 285, stk. 2, 3 og 4, skal den mindste ihændeleverperiode afpasses efter den risikoperiode, margenaftalen dækker, og som ville gælde i henhold til bestemmelserne i disse stykker.

3. I tabel 1-4 i stk. 1 og i stk. 4-6 er det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsinstrumentet er henført til, det kreditkvalitetstrin, som EBA i henhold til kapitel 2 henfører kreditvurderingen til,

Ved fastsættelse af det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsinstrumentet henføres til, jf. første afsnit, finder artikel 197, stk. 7, også anvendelse,

4. For ikkeanerkendte værdipapirer eller råvarer, der udlånes eller sælges i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer, er volatilitetsjusteringen den samme som for værdipapirer uden for hovedindekserne, der er noteret på en anerkendt børs,

5. For anerkendte enheder i CIU'er er volatilitetsjusteringen det vægtede gennemsnit af de volatilitetsjusteringer, der under hensyntagen til likvidationsperioden for transaktionen i henhold til stk. 2 ville være gældende for de aktiver, som fonden har investeret i,

Hvis de aktiver, fonden har investeret i, ikke er instituttet bekendt, er volatilitetsjusteringen den højeste volatilitetsjustering, der ville være gældende for ethvert aktiv, som fonden har ret til at investere i.

6. For ikke-ratede gældsinstrumenter udstedt af institutioner, som opfylder anerkendelseskriterierne i artikel 197, stk. 4, er volatilitetsjusteringerne de samme som for værdipapirer udstedt af institutioner eller selskaber med en ekstern kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 2 eller 3,

Artikel 225

Egne estimater af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. De kompetente myndigheder tillader, at institutter, der opfylder kravene i stk. 2 og 3, benytter deres egne estimater af volatiliteten til at beregne de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes på sikkerheder og eksponeringer. Institutter, der har fået tilladelse til at anvende deres egne estimater af volatiliteten, må ikke på ny anvende andre metoder, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders tilladelse,

For gældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et ECAI svarende til »investment grade« eller bedre, kan institutter beregne et volatilitetsestimat for hver enkelt kategori af instrument

For gældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et ECAI svarende til under »investment grade«, samt for andre anerkendte sikkerheder beregner institutter volatilitetsjusteringer for de enkelte papirer.

Institutter, der benytter metoden med egne estimater, vurderer volatiliteten for sikkerheden eller som følge af manglende valutamatch uden hensyntagen til eventuelle sammenhænge mellem den usikrede eksponering, sikkerheden eller valutakurser,

Ved fastlæggelsen af de relevante kategorier skal institutterne tage hensyn til typen af udsteder af instrumenterne, den eksterne kreditvurdering af instrumenterne, restløbetiden og deres modificerede varighed. Volatilitetsestimaterne skal være repræsentative for de instrumenter, som et institut har medtaget inden for den pågældende kategori,

2. Beregningen af volatilitetsjusteringerne skal opfylde følgende kriterier:

- a) Institutterne baserer beregningen på et 99-percentil, ensidigt konfidensinterval.
- b) Institutterne baserer beregningen på følgende likvidationsperioder:
 - i) 20 arbejdsdage for sikre udlånstransaktioner
 - ii) 5 arbejdsdage for genkøbstransaktioner, undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer, samt transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer
 - iii) 10 arbejdsdage for andre kapitalmarkedstransaktioner
- c) Institutterne kan bruge tal for volatilitetsjusteringen, der beregnes i henhold til kortere eller længere likvidationsperioder, og som skaleres op eller ned til den likvidationsperiode, der er angivet i litra b) for den pågældende transaktionstype, ved hjælp af kvadratroden på tiden:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

hvor:

T_M = den relevante likvidationsperiode

H_M = volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_M

H_N = volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_N

- d) Institutterne skal tage højde for manglende likviditet for aktiver af lavere kvalitet. De regulerer likvidationsperioden i opadgående retning, når der er tvivl om sikkerhedens likviditet. De skal også identificere tilfælde, hvor historiske data kan føre til en undervurdering af den potentielle volatilitet. Sådanne tilfælde skal håndteres ved hjælp af et stressscenario.
 - e) Den historiske observationsperiode, som institutterne anvender til beregning af volatilitetsjusteringer, skal mindst være på ét år. For institutter, der bruger en vægtningsmetode eller andre metoder på den historiske observationsperiode, skal den effektive observationsperiode være på mindst ét år. De kompetente myndigheder kan også kræve, at et institut beregner sine volatilitetsjusteringer på baggrund af en kortere observationsperiode, hvis de kompetente myndigheder skønner, at dette kan begrundes med en kraftig stigning i prisvolatiliteten.
 - f) Institutterne skal ajourføre deres data og beregne volatilitetsjusteringer mindst én gang hver tredje måned. De skal også foretage en fornyet vurdering af deres datasæt, når der forekommer betydelige ændringer i markedspriserne.
3. Estimer af volatilitetsjusteringer skal opfylde alle følgende kvalitative kriterier:
- a) Instituttet skal bruge volatilitetsestimaterne i den daglige risikostyring, herunder i forhold til sin interne grænse for eksponeringer.
 - b) Hvis likvidationsperioden, som et institut bruger i sin daglige risikostyring, er længere end angivet i denne afdeling for den pågældende transaktionstype, skal instituttet skalere sine volatilitetsjusteringer op ved hjælp af formlen med kvadratroden på tiden som beskrevet i stk. 2, litra c).
 - c) Instituttet skal have indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt politikker og kontroller til brug i sit system til estimer af volatilitetsjusteringer samt for integration af sådanne estimer i sin risikostyringsproces.
 - d) Der skal regelmæssigt foretages en uafhængig gennemgang af instituttets system for estimering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med instituttets egen interne revisionsprocedure. Der skal foretages en revision af det samlede system for estimering af volatilitetsjusteringer og integration af disse justeringer i instituttets risikostyringsproces mindst én gang om året. Undersøgelsen skal mindst omfatte følgende:
 - i) integration af de estimerede volatilitetsjusteringer i den daglige risikostyring
 - ii) validering af eventuelle væsentlige ændringer i proceduren for estimering af volatilitetsjusteringer
 - iii) kontrol af konsekvensen, rettidigheden og troværdigheden af datakilder, der benyttes inden for systemet til estimering af volatilitetsjusteringer, herunder sådanne datakilders uafhængighed
 - iv) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten.

Artikel 226

Opskalering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

De volatilitetsjusteringer, der beskrives i artikel 224, er de volatilitetsjusteringer, et institut skal bruge, når der anvendes daglige værdiansættelser. Når et institut anvender sine egne estimer af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 225, skal disse i første omgang beregnes på grundlag af den daglige værdiansættelse. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end daglig, skal institutterne anvende større volatilitetsjusteringer. Institutterne beregner dem ved at opskalere den daglige værdiansættelse af volatilitetsjusteringerne ved hjælp af følgende formel for kvadratroden af tiden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor:

H = den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M = volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R = det faktiske antal arbejdsdage mellem værdiansættelserne

T_M = likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype.

Artikel 227

Betingelser for anvendelse af en volatilitetsjustering på 0 % i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Når et institut i forbindelse med genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer anvender tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer i artikel 224 eller metoden med egne estimater i artikel 225, og hvis betingelserne i stk. 2, litra a)-h), er opfyldt, kan instituttet i stedet for at benytte de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til artikel 224, 225 og 226, anvende en volatilitetsjustering på 0 %. Institutter, som anvender i artikel 221 omhandlede metode med interne modeller, anvender ikke den behandling, der er beskrevet i denne artikel.

2. Institutter kan anvende en volatilitetsjustering på 0 %, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Såvel eksponeringen som sikkerheden er kontanter eller gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker i den i artikel 197, stk. 1, litra b), anvendte betydning og anerkendt til en risikovægtning på 0 % i henhold til kapitel 2.
- b) Eksponeringen og sikkerheden er i samme valuta.
- c) Enten er transaktionens løbetid højst en dag, eller også er både eksponeringen og sikkerheden genstand for daglig værdiansættelse til markedsværdi eller daglig fastsættelse af margin.
- d) Tidsrummet mellem den seneste værdiansættelse til markedsværdi før modpartens manglende fastsættelse af margin og realiseringen af sikkerheden er højst fire arbejdsdage.
- e) Transaktionen afregnes i et anerkendt afregningssystem for den pågældende transaktionstype.
- f) Dokumentation for aftalen eller transaktionen er en standardmarkedsdokumentation for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer for de pågældende værdipapirer.
- g) Transaktionen er omfattet af dokumentation, hvori det angives, at hvis modparten undlader at opfylde en forpligtelse til at aflevere kontanter eller værdipapirer eller til at fastsætte marginen eller på anden måde misligholder aftalen, kan transaktionen afsluttes med øjeblikkelig virkning.
- h) Modparten betragtes som en central markedsaktør af de kompetente myndigheder.

3. De centrale markedsaktører, der er omhandlet i stk. 2, litra h), omfatter følgende enheder:

- a) de i artikel 197, stk. 1, litra b), nævnte enheder, mod hvilke eksponeringer tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til kapitel 2
- b) institutter
- c) andre finansielle virksomheder som omhandlet i artikel 13, nr. 25), litra b) og d) i direktiv 2009/138/EF, mod hvilke eksponeringer tillægges en risikovægt på 20 % i henhold til standardmeto-

den, eller som, når der er tale om institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, ikke har en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI, og som vurderes internt af instituttet

- d) regulerede CIU'er, der er underlagt kapitalkrav eller gearingskrav
- e) regulerede pensionsfonde
- f) anerkendte clearingorganisationer.

Artikel 228

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Ved standardmetoden anvender institutterne E^* som beregnet i henhold til artikel 223, stk. 5, som eksponeringsværdien med henblik på artikel 113. I forbindelse med ikkebalanceførte poster opført i bilag I anvender institutterne E^* som den værdi, de i artikel 111, stk. 1, anførte procentsatser anvendes på, for at nå frem til eksponeringsværdien.
2. Ved IRB-metoden anvender institutterne det faktiske LGD (LGD^*) som LGD med henblik på kapitel 3.
3. Institutterne beregner LGD^* som følger:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

hvor:

LGD = tabet givet misligholdelse, der ville finde anvendelse på en eksponering i henhold til kapitel 3, hvis eksponeringen ikke var sikret

E = eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 223, stk. 3

E^* = den fuldt justerede eksponeringsværdi i overensstemmelse med artikel 223, stk. 5.

Artikel 229

Værdiansættelsesprincipper for andre anerkendte sikkerheder efter IRB-metoden

1. For så vidt angår sikkerhed i form af fast ejendom skal sikkerheden være vurderet til markedsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Institutterne kræver, at den uafhængige vurderingsmand dokumenterer markedsværdien på en gennemsigtig og klar måde.

I de medlemsstater, der har fastsat stramme kriterier for vurderingen af belåningsværdien i lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, kan ejendommen i stedet være vurderet til belåningsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Institutterne stiller krav om, at den uafhængige vurderingsmand ved vurderingen af belåningsværdien ikke må tage hensyn til spekulative elementer og skal dokumentere nævnte værdi på en gennemsigtig og klar måde.

Værdien af sikkerheden er markedsværdien eller belåningsværdien, for hvilken der er foretaget en nedskrivning for at afspejle resultaterne af den overvågning, der kræves i henhold til artikel 208, stk. 3, samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.

2. For så vidt angår fordringer er værdien af fordringer værdien af det udestående beløb.

3. Institutterne vurderer anden fysisk sikkerhed end fast ejendom til markedsværdien. Med henblik på denne artikel er markedsværdien det skønnede beløb, som formuegodet kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger.

Artikel 230

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for andre anerkendte sikkerheder efter IRB-metoden

1. Institutterne anvender LGD* beregnet i overensstemmelse med dette stykke og stk. 2 som LGD med henblik på kapitel 3.

Når forholdet mellem sikkerhedens værdi (C) og eksponeringens værdi (E) ligger under det krævede minimumsniveau for sikkerheden for eksponeringen (C*) som angivet i tabel 5, er LGD* lig med LGD som fastsat i kapitel 3 for usikrede eksponeringer med modparten. I denne forbindelse beregner institutterne eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 166, stk. 8, 9 og 10, ved at anvende en konverteringsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de konverteringsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

Når forholdet mellem sikkerhedens værdi og eksponeringens værdi overstiger et andet og højere tærskelniveau på C** som angivet i tabel 5, er LGD* det i tabel 5 fastsatte.

Når det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** ikke er nået for eksponeringen som helhed, skal institutterne betragte eksponeringen som to eksponeringer – en, der svarer til den del, for hvilken det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** er nået, og en, der svarer til resten.

2. Det relevante LGD* samt de krævede sikkerhedsstillelsesniveauer for den sikrede del af eksponeringerne er angivet i tabel 5 nedenfor.

Tabel 5

Minimums-LGD for de sikrede dele af eksponeringerne

	LGD* for privilegerede eksponeringer	LGD* for efterstillede eksponeringer	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for eksponeringen (C*)	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for eksponeringen (C**)
Fordringer	35 %	65 %	0 %	125 %
Boliger/erhvervs-ejendomme	35 %	65 %	30 %	140 %
Anden sikkerhed	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Som et alternativ til behandlingen i henhold til stk. 1 og 2 og med forbehold af artikel 124, stk. 2, kan institutterne anvende en risikovægtning på 50 % på den del af eksponeringen, der inden for de i henholdsvis artikel 125, stk. 2, litra d), og artikel 126, stk. 2, litra d), fastsatte grænser er sikret fuldt

ud med pant i fast ejendom til beboelse eller erhvervsejendomme, der er beliggende på en medlemsstats område, hvis alle betingelserne i artikel 199, stk. 4, er opfyldt.

Artikel 231

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab ved blandede puljer af sikkerhed

1. Institutterne beregner værdien af LGD*, som de skal anvende som LGD med henblik på kapitel 3, i overensstemmelse med stk. 2 og 3, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

- a) Institutterne anvender IRB-metoden til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab.
- b) Eksponeringen sikres med både finansiell sikkerhed og andre anerkendte former for sikkerhed.

2. Det kræves, at institutterne opdeler eksponeringens volatilitetsjusterede værdi, der er opnået efter anvendelse af volatilitetsjusteringen som angivet i artikel 223, stk. 5, på eksponeringens værdi, i forskellige dele, for at komme frem til en del, der dækkes af en anerkendt finansiell sikkerhed, en del, der dækkes af fordringer, en del, der dækkes af sikkerhed i form af erhvervsejendom eller fast ejendom til beboelse, en del, der dækkes af andre typer af anerkendt sikkerhed, samt en usikret del, alt efter hvad der er relevant.

3. Institutterne beregner LGD* for hver del af eksponeringen i stk. 2 separat i henhold til de relevante bestemmelser i dette kapitel.

Artikel 232

Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

1. Hvis betingelserne i artikel 212, stk. 1, er opfyldt, kan indskud hos tredjepartsinstitutter behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.

2. Hvis betingelserne i artikel 212, stk. 2, er opfyldt, skal institutterne behandle den del af eksponeringen, der er sikret ved den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut, på følgende måde:

- a) Hvis eksponeringen er omfattet af standardmetoden, skal den risikovægtes ved brug af de risikovægte, der er omhandlet i stk. 3.
- b) Hvis eksponeringen er omfattet af IRB-metoden, men ikke af instituttets egne LDG-estimer, skal der fastsættes et LGD på 40 %.

I tilfælde af manglende valutamatch nedsætter institutterne den aktuelle tilbagekøbsværdi i henhold til artikel 233, stk. 3, så værdien af kreditrisikoafdækningen er den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolisen.

3. Med henblik på stk. 2, litra a), tillægger institutterne følgende risikovægtninger på grundlag af den risikovægt, der tillægges privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen:

- a) en risikovægtning på 20 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 20 %
- b) en risikovægtning på 35 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 50 %
- c) en risikovægtning på 70 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 100 %
- d) en risikovægtning på 150 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 150 %.

4. Institutterne kan behandle instrumenter genkøbt på anmodning, der er anerkendt i henhold til artikel 200, litra c), som en garanti stillet af det udstedende institut. Værdien af den anerkendte kreditrisikoafdækning fastsættes som følger:

- a) Når instrumentet bliver genkøbt til nominel værdi, er værdien af dækningen dette beløb.
- b) Når instrumentet bliver genkøbt til markedsprisen, er værdien af dækningen instrumentets værdi vurderet på samme måde som de gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 197, stk. 4.

Underafdeling 2

Ufinansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 233

Værdiansættelse

1. Ved beregning af virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med denne underafdeling, er værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning (G) det beløb, som udbyderen har garanteret at ville udbetale, hvis låntager misligholder aftalen eller ikke betaler, eller hvis andre, nærmere bestemte kreditbegivenheder indtræffer.

2. Ved kreditderivater, der ikke som kreditbegivenhed har medtaget en omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udskydelse af tilbagebetaling af hovedstol, renter eller gebyrer, der fører til en kreditbegivenhed, gælder følgende:

a) Hvis det beløb, udbyderen har garanteret at ville udbetale, ikke er højere end eksponeringens værdi, skal institutter reducere værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til stk. 1 med 40 %.

b) Hvis det beløb, udbyderen har garanteret at ville udbetale, er højere end eksponeringens værdi, skal værdien af kreditrisikoafdækningen ikke være højere end 60 % af eksponeringens værdi.

3. Når den ufinansierede kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end den valuta, hvori eksponeringen er denomineret, reducerer institutterne værdien af kreditrisikoafdækningen gennem anvendelse af en volatilitetsjustering som følger:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

hvor:

G^* = værdien af kreditrisikoafdækningen reguleret for kursrisiko

G = den nominelle værdi af kreditrisikoafdækningen

H_{fx} = volatilitetsjusteringen, når der foreligger manglende valutamatch mellem kreditrisikoafdækningen og den underliggende fordring fastsat i overensstemmelse med stk. 4.

Når der ikke foreligger manglende valutamatch, er H_{fx} lig med nul.

4. Institutterne baserer de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af manglende valutamatch, på en likvidationsperiode svarende til 10 arbejdsdage, under forudsætning af daglige værdiansættelser, og kan beregne dem efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater

som beskrevet i henholdsvis artikel 224 og 225. Institutterne skal opskalere volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 226.

Artikel 234

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i tilfælde af delvis risikoafdækning og tranching

Når et institut overfører en del af risikoen ved et lån i en eller flere trancher, finder bestemmelserne i kapitel 5 anvendelse, Institutterne kan anse tærskelværdier for betalinger, under hvilke der ikke foretages nogen udbetaling i tilfælde af tab, for at svare til de ikkeafhængede »first loss«-positioner og indebære en trancheinddelt risikooverførsel.

Artikel 235

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden

1. I forbindelse med artikel 113, stk. 3, beregner institutterne de enkelte eksponeringers risikovægtede værdi efter følgende formel:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor:

E = eksponeringens værdi i henhold til artikel 111; i denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi frem for den værdi af eksponeringen, der fremgår af artikel 111, stk. 1

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, (G*) og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i afdeling 5

R = risikovægten for eksponeringer mod låntageren som angivet i kapitel 2

G = risikovægten for eksponeringer mod udbyderen som angivet i kapitel 2.

2. Når det afdækkede beløb (G_A) er lavere end eksponeringens værdi (E), må institutterne kun anvende den formel, der er omhandlet i stk. 1, hvis de afdækkede og ikkeafdækkede dele har samme prioritet.

3. Institutterne kan udvide behandlingen i henhold til artikel 114, stk. 4 og 5, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, når sikkerheden er denomineret i låntagerens nationale valuta, og eksponeringen finansieres i samme valuta.

Artikel 236

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

1. For den afdækkede del af eksponeringens værdi (E), baseret på den justerede værdi af kreditrisikoafdækningen G_A, kan PD i forbindelse med kapitel 3, afdeling 4, være PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen eller en PD, der ligger mellem låntagerens og garantistillerens, hvis det ikke skønnes nødvendigt med fuld substitution. Ved efterstillede tilgodehavender og ikkeefterstillet ufinansieret risiko-

afdækning kan det LGD, som institutter skal anvende i forbindelse med kapitel 3, afdeling 4, være det samme som det, der benyttes for privilegerede fordringer.

2. For eventuelle ikkeafdækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal PD være låntagers PD, mens LGD er LGD for den underliggende eksponering.

3. I denne artikel er GA værdien af G^* som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i afdeling 5. E er eksponeringens værdi i henhold til kapitel 3, afdeling 5. I denne forbindelse beregner institutterne eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 166, stk. 8, 9 og 10, ved at anvende en konverteringsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de konverteringsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

Afdeling 5

Manglende løbetidsmatch

Artikel 237

Manglende løbetidsmatch

1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringer forekommer der manglende løbetidsmatch, når restløbetiden for kreditrisikoafdækningen er kortere end restløbetiden for den afdækkede eksponering. Hvis risikoafdækningen har mindre en tre måneders restløbetid, og risikoafdækningens løbetid er kortere end løbetiden for den underliggende eksponering, er denne risikoafdækning ikke anerkendt risikoafdækning.

2. Når der forekommer manglende løbetidsmatch, er kreditrisikoafdækningen ikke anerkendt kreditrisikoafdækning, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den oprindelige løbetid for risikoafdækningen er under 1 år.
- b) Eksponeringen er en kortfristet eksponering, som ifølge de kompetente myndigheder er omfattet af en bundværdi på en dag snarere end på et år med hensyn til løbetiden (M) i henhold til artikel 162, stk. 3.

Artikel 238

Kreditrisikoafdækningens løbetid

1. Inden for en periode på højst fem år er den effektive løbetid for den underliggende eksponering den længst mulige resterende tid, før låntageren efter planen skal opfylde sine forpligtelser. Med forbehold af stk. 2 er kreditrisikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor risikoafdækningen kan afsluttes.

2. Når sælgeren af risikoafdækningen har mulighed for at vælge at afslutte risikoafdækningen, anser institutterne risikoafdækningens løbetid for at være tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan benyttes. Når køberen af risikoafdækningen har mulighed for at afslutte risikoafdækningen, og betingelserne i den aftale, der ligger til grund for risikoafdækningen, indeholder et positivt incitament til, at instituttet kan afslutte transaktionen før den kontraktbestemte forfaldsdato, anser instituttet risikoafdækningens løbetid for at være tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan anvendes; ellers kan instituttet anse en sådan mulighed ikke for at påvirke risikoafdækningens løbetid.

3. Når der ikke er noget til hinder for, at et kreditderivat forfalder forud for en eventuel henstandsperiode i tilfælde af misligholdelse af den underliggende fordring, der træder i kraft ved manglende betaling, reducerer institutterne risikoafdækningens løbetid med samme tidsrum som henstandsperioden.

Artikel 239

Værdiansættelse af risikoafdækningen

1. I forbindelse med transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning efter den enkle metode for finansielle sikkerheder er sikkerhed ikke anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning, når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og afdækningens løbetid.

2. I forbindelse med transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning efter den udbyggede metode for finansielle sikkerheder skal institutterne sikre, at kreditrisikoafdækningens og eksponeringens løbetid afspejles i den justerede værdi af sikkerheden i henhold til følgende formel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

hvor:

C_{VA} = den volatilitetskorrigerede værdi af sikkerheden som angivet i artikel 223, stk. 2, eller eksponeringens størrelse, idet den laveste af de to anvendes

T = det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller værdien af T , idet den laveste af de to anvendes

T = det resterende antal år frem til eksponeringens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller fem år, idet den laveste af de to anvendes

t^* = 0,25.

Institutterne anvender C_{VAM} som C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch i formelen til beregning af den fuldt justerede værdi af eksponeringen (E^*) som angivet i artikel 223, stk. 5.

3. I forbindelse med transaktioner omfattet af ufinansieret kreditrisikoafdækning skal institutterne sikre, at kreditrisikoafdækningens og eksponeringens løbetid afspejles i den justerede værdi af sikkerheden i henhold til følgende formel:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

hvor:

G_A = G^* justeret for eventuelt manglende løbetidsmatch

G^* = risikoafdækningens størrelse justeret for eventuelt manglende valutamatch

- T = det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller værdien af T, idet den laveste af de to anvendes
- T = det resterende antal år frem til eksponeringens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller fem år, idet den laveste af de to anvendes
- t^* = 0,25.

Institutterne anvender G_A som værdien af risikoafdækningen i henhold til artikel 233-236.

Afdeling 6

Kurve af crm-teknikker

Artikel 240

»First-to-default«-kreditderivater

Når et institut opnår kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer på de vilkår, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne udløser forfald, og at denne kreditbegivenhed medfører kontraktens ophør, kan instituttet ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og eventuelt det forventede tab på eksponeringen, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre den laveste risikovægtede værdi af eksponeringen i overensstemmelse med dette kapitel:

- For institutter, der anvender standardmetoden, skal den risikovægtede værdi af eksponeringen være den, der beregnes efter standardmetoden.
- For institutter, der anvender IRB-metoden, skal den risikovægtede værdi af eksponeringen være summen af den risikovægtede eksponering beregnet efter IRB-metoden og 12,5 gange det forventede tab.

Den behandling, der er beskrevet i denne artikel, gælder kun, når værdien af eksponeringen er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen.

Artikel 241

»Nth-to-default«-kreditderivater

Når den n'te misligholdelse af eksponeringerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må det institut, der erhverver risikoafdækningen, kun anerkende risikoafdækningen til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer og eventuelt størrelsen af de forventede tab, hvis der også har været risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1-misligholdelser. I sådanne tilfælde kan instituttet ændre beregningen af størrelsen af den risikovægtede eksponering og eventuelt det forventede tab på eksponeringen, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre den n-laveste risikovægtede værdi af eksponeringen i overensstemmelse med dette kapitel. Institutter skal beregne det n-laveste beløb som beskrevet i artikel 240, litra a) og b).

Den behandling, der er beskrevet i denne artikel, gælder kun, når værdien af eksponeringen er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen.

Alle eksponeringer i kurven skal opfylde kravene i artikel 204, stk. 2, og artikel 216, stk. 1, litra d).

KAPITEL 5

Securitisering

Afdeling 1

Definitioner

Artikel 242

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) »mer-spread«: opkrævede finansieringsudgifter og andre gebyrindtægter, der modtages i forbindelse med de securitiserede eksponeringer fratrukket omkostninger og udgifter
- 2) »clean-up call option«: en kontraktbestemt option, som giver det eksponeringsleverende institut mulighed for at genkøbe eller annullere securitiseringspositionerne, før alle de underliggende eksponeringer er tilbagebetalt, når de udestående eksponeringer når under et bestemt niveau
- 3) »likviditetsfacilitet«: en securitiseringsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige pengestrømme til investorer
- 4) »KIRB«: 8 % af de risikovægtede eksponeringer som beregnet i henhold til kapitel 3 for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede, plus de forventede tab i forbindelse med de pågældende eksponeringer beregnet i henhold til nævnte kapitel
- 5) »den ratingbaserede metode«: en metode til opgørelse af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner i henhold til artikel 261
- 6) »tilsynsformelmetoden«: en metode til opgørelse af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner i henhold til artikel 261
- 7) »ikke ratet position«: en securitiseringsposition, som ikke har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4
- 8) »ratet position«: en securitiseringsposition, som har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4
- 9) »ABCP«-program« (asset-backed commercial paper programme): et securitiseringsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er gældsbreve med en løbetid på et år eller derunder
- 10) traditionel securitisering« : en securitisering, der indebærer, at de eksponeringer, som securitiseres, overføres økonomisk (til en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE)); dette sker ved overførsel af ejerskabet af securitiserede eksponeringer fra det eksponeringsleverende institut til en SSPE eller gennem en SSPE's indirekte deltagelse; de udstedte værdipapirer må ikke medføre betalingsforpligtelser for det eksponeringsleverende instituts balance
- 11) »syntetisk securitisering« : en securitisering, hvor opdelingen i trancher sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og hvor securitiserede eksponeringer ikke fjernes fra det eksponeringsleverende instituts balance
- 12) »revolverende eksponering« : en eksponering, hvorved tilgodehavender hos privatkunder kan variere, alt efter hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, instituttet har fastsat
- 13) »revolverende securitisering« : en securitisering, hvor selve securitiseringens struktur revolverer ved at der tilføjes eller fjernes eksponeringer i puljen af eksponeringer, uanset om de underliggende eksponeringer revolverer eller ej
- 14) »førtidsindfrielsesbestemmelse« : en kontraktbestemmelse i forbindelse med securitisering af revolverende eksponeringer eller en revolverende securitisering, hvorved der stilles krav om, at investorers positioner, i tilfælde af at på forhånd fastlagte begivenheder indtræffer, indfries inden den oprindeligt anførte udløbsdato for de udstedte værdipapirer

- 15) »first loss tranche« : den mest efterstillede tranche i en securitisering, som er den første tranche, der påføres tab på securitiserede eksponeringer og derved beskytter second loss-trancher og i givet fald højere rangerende trancher.

Afdeling 2

Anerkendelse af væsentlig risikooverførsel

Artikel 243

Traditionel securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut ved en traditionel securitisering kan udelukke securitiserede eksponeringer fra beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og størrelsen af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) En væsentlig del af kreditrisikoen i forbindelse med de securitiserede eksponeringer anses for at være overført til tredjeparter.
- b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1250 % for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:

- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
- b) Hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, og det eksponeringsleverende institut kan påvise, at eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, besidder det eksponeringsleverende institut ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1250 %.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

3. I forbindelse med stk. 2 er mezzaninsecuritiseringspositioner securitiseringspositioner, som tillægges en risikovægtning, der er mindre end 1250 %, og som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitiseringen, og som er efterstillet enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der i overensstemmelse med afdeling 4 enten:

- a) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 3 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller
- b) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 4 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

4. Som alternativ til stk. 2 og 3 giver de kompetente myndigheder de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anse en væsentlig kreditrisiko for at være overført, hvis det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved hvert tilfælde af securitisering, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.

Der gives kun tilladelse, hvis instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) Instituttet har tilstrækkeligt risikofølsomme politikker og metoder til at vurdere risikooverførslen.
- b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

5. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-4, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:

- a) Dokumentationens vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans.
- b) De securitiserede eksponeringer bringes uden for det eksponeringsleverende instituts og dets kreditors rækkevidde, herunder i tilfælde af konkurs og likvidation. Dette skal underbygges med en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver.
- c) De udstedte værdipapirer repræsenterer ikke det eksponeringsleverende instituts betalingsforpligtelser.
- d) Det eksponeringsleverende institut bevarer ikke en reel eller indirekte kontrol over de overførte eksponeringer. Et eksponeringsleverende institut anses for at have bevaret reel kontrol over de overførte eksponeringer, hvis det har ret til at genkøbe de tidligere overførte eksponeringer fra modtageren med henblik på at realisere gevinstene af disse, eller hvis det er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. Hvis det eksponeringsleverende institut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende eksponeringerne, udgør dette ikke i sig selv nogen indirekte kontrol over eksponeringerne.
- e) Dokumentationens for securitiseringen opfylder samtlige følgende betingelser:
 - i) Den indeholder ikke bestemmelser, som, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser, stiller krav om, at positioner i securitiseringen skal forbedres af det eksponeringsleverende institut, herunder, men ikke begrænset til ændringer af de underliggende krediteksponeringer eller forøgelse af udbytte, som skal udbetales til investorer i tilfælde af en forringelse af de securitiserede eksponeringers kreditkvalitet.
 - ii) Den indeholder ikke bestemmelser, som øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner inden for securitiseringen på grund af en forringelse af puljen af underliggende aktivers kreditkvalitet.
 - iii) Den gør det klart, at eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner fra det eksponeringsleverende eller det organiserende instituts side ud over de kontraktlige forpligtelser er exceptionelt og kun kan foretages på uafhængig basis.
- f) Når der er tale om en »clean-up call option«, skal nævnte »option« også opfylde følgende betingelser:
 - i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede eksponeringers værdi ikke er afskrevet.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden.

6. De kompetente myndigheder holder EBA orienteret om de specifikke tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, hvor den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, og institutternes anvendelse af stk. 4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA gennemgår medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer og rådgiver inden den 31. december 2017 Kommissionen om, hvorvidt der er behov for en bindende teknisk standard.

Artikel 244

Syntetisk securitisering

1. Et eksponeringsleverende institut til en syntetisk securitisering kan beregne størrelsen af risikovægtede eksponeringer og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 244, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning.
- b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1250 % for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
- b) Hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, og det eksponeringsleverende institut kan påvise, at eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, besidder det eksponeringsleverende institut ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1250 %.
- c) Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan den kompetente myndighed fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

3. I forbindelse med stk. 2 er mezzaninsecuritiseringspositioner securitiseringspositioner, som tillægges en risikovægtning på mindre end 1250 %, og som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitiseringen og er efterstillet enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der i overensstemmelse med afdeling 4 enten

- a) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 3 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller
- b) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 4 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

4. Som alternativ til stk. 2 og 3 giver de kompetente myndigheder de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anse en væsentlig kreditrisiko for at være overført, hvis det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved hvert tilfælde af securitisering, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.

Der gives kun tilladelse, hvis instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) Instituttet har tilstrækkeligt risikofølsomme politikker og metoder til at vurdere risikooverførslen.
- b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

5. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-4, skal overførslen opfylde følgende betingelser:

- a) Dokumentation vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans.
- b) Kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, er i overensstemmelse med artikel 247, stk. 2.

- c) Instrumenterne, der anvendes til overførsel af kreditrisikoen, indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:
 - i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer
 - ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
 - iii) kræver, at positionerne inden for securitiseringen forbedres af det eksponeringsleverende institut, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser
 - iv) øger instituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen inden for securitiseringen som følge af en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet.
- d) Der indhentes en udtalelse fra en autoriseret advokat, hvori det bekræftes, at kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.
- e) Dokumentation vedrørende securitiseringen gør det klart, at eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner fra det eksponeringsleverende eller det organiserende instituts side ud over de kontraktlige forpligtelser kun kan foretages på uafhængig basis.
- f) Når der er tale om en clean-up call option, skal nævnte option opfylde samtlige følgende betingelser:
 - i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede eksponeringers værdi ikke er afskrevet.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden.

6. De kompetente myndigheder holder EBA orienteret om de specifikke tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, hvor den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, og institutternes anvendelse af stk. 4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA gennemgår medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer og rådgiver senest den 31. december 2017 Kommissionen om, hvorvidt der er behov for en bindende teknisk standard.

Afdeling 3

Beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

Underafdeling 1

Principper

Artikel 245

Beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

1. Hvis et eksponeringsleverende institut har overført betydelige kreditrisici i tilknytning til securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med betingelserne i afdeling 2, må dette institut:
 - a) i tilfælde af traditionelle securitiseringer udelukke de eksponeringer, det har securitiseret, fra dets beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab
 - b) i tilfælde af syntetiske securitiseringer beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 249 og 250.

2. Hvis det eksponeringsleverende institut har besluttet at anvende stk. 1, skal det beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, der er fastsat i dette kapitel, vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen.

Hvis det eksponeringsleverende institut ikke har overført betydelige kreditrisici eller har besluttet ikke at anvende stk. 1, behøver det ikke beregne risikovægtede værdier af eksponeringer vedrørende nogen af de positioner, det måtte besidde i den pågældende securitisering, men inkluderer fortsat de securitiserede eksponeringer i beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer, som om de ikke var securitiseret.

3. Foreligger der en eksponering i forhold til forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen i forhold til hver enkelt tranche anses som en separat securitiseringsposition. Udbyderne af kreditrisikoafdækning i forhold til securitiseringspositioner skal anses for at besidde positioner i securitiseringen. Securitiseringspositioner skal omfatte eksponeringer i forhold til en securitisering hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter.

4. Medmindre securitiseringspositioner fratrækkes i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), skal den risikovægtede værdi af eksponeringen inkluderes i instituttets sum af risikovægtede værdier af eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3.

5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer i en securitiseringsposition beregnes ved at anvende den samlede relevante risikovægtning på eksponeringens værdi inden for positionen som beregnet i artikel 246.

6. Den samlede risikovægtning beregnes som summen af risikovægtningen i dette kapitel og eventuelt supplerende risikovægtning i overensstemmelse med artikel 407.

Artikel 246

Værdien af eksponeringer

1. Værdien af eksponeringer beregnes som følger:

- a) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 3, skal eksponeringens værdi for en balanceført securitiseringsposition være dens regnskabsmæssige værdi efter justeringer for specifik kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110.
- b) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 4, skal eksponeringens værdi for en balanceført securitiseringsposition være dens regnskabsmæssige værdi uden eventuelle justeringer for specifik kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110.
- c) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 3, skal eksponeringens værdi for en ikkebalanceført securitiseringsposition være dens nominelle værdi, fratrukket eventuel specifik kreditrisikojustering for nævnte securitiseringspositioner, ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives.
- d) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 4, skal eksponeringens værdi for en ikkebalanceført securitiseringsposition være dens nominelle værdi, ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives.
- e) Eksponeringsværdien for en modpartskreditrisiko, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som angives i bilag II, skal fastlægges i overensstemmelse med kapitel 6.

2. Når et institut har to eller flere overlappende positioner inden for en securitisering, skal det for så vidt angår de overlappende positioner ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer kun medtage den position eller del af en position, der giver den højeste risikovægtede værdi af eksponeringen. Institutet kan også anerkende en sådan overlapning mellem specifikke kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalgrundlagskrav for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, under forudsætning af, at instituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalgrundlagskravene for de pågældende positioner. Med henblik på dette stykke betegner »overlappende«, at positionerne helt eller delvis repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.

3. Når artikel 268, litra c), vedrører positioner i ABCP'er, kan instituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af den risikovægtede eksponering for ABCP'en, hvis 100 % af ABCP'en udstedt af programmet er dækket af den eller andre likviditetsfaciliteter, og alle nævnte likviditetsfaciliteter er sidestillet med ABCP'en, så de udgør overlappende positioner.

Instituttet skal underrette den kompetente myndighed om dets brug af denne behandling.

Artikel 247

Anerkendelse af kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner

1. Institutterne kan anerkende finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner i overensstemmelse med kapitel 4 og betinget af, at kravene i dette kapitel og i kapitel 4 overholdes.

Anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning er begrænset til finansielle sikkerheder, der anerkendes til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen i henhold til kapitel 2 som angivet i kapitel 4, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

2. Anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udbydere af ufinansieret risikoafdækning er begrænset til dem, der anerkendes i henhold til kapitel 4, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

3. Uanset stk. 2 skal anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning i artikel 201, stk. 1, litra a)-h), med undtagelse af kvalificerende centrale modparter, være omfattet af en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som er henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til artikel 136, og som på det tidspunkt, da kreditrisikoafdækningen først blev anerkendt, var henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover. Institutter, som har tilladelse til at anvende IRB-metoden i forbindelse med direkte eksponering i forhold til udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan vurdere anerkendelse i henhold til første punktum på grundlag af overensstemmelsen mellem PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og den PD, der er forbundet med de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i artikel 136.

4. Uanset stk. 2 er SSPE'er anerkendte udbydere, hvis deres egne aktiver er anerkendte finansielle sikkerheder uden rettigheder eller eventualrettigheder, som har forrang for eller rangerer på lige fod med eventualrettighederne i det institut, som modtager ufinansieret kreditrisikobeskyttelse, og alle kravene til anerkendelse af finansielle sikkerheder i kapitel 4 er opfyldt. I sådanne tilfælde begrænses GA (afdækningsbeløbet justeret for eventuelt manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med kapitel 4) til disse aktivers volatilitetsjusterede markedsværdi, og g (risikovægten for eksponeringer i forhold til udbyderen som angivet i standardmetoden) fastsættes som den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på disse aktiver som finansielle sikkerheder i henhold til standardmetoden.

Artikel 248

Implicit støtte

1. Et organiserende institut, eller et eksponeringsleverende institut, der med hensyn til en securitisering har anvendt artikel 240, stk. 1 og 2, til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringer, eller har solgt instrumenter fra sin handelsbeholdning med det resultat, at det ikke længere er forpligtet til at være i besiddelse af et kapitalgrundlag i relation til den risiko, der knytter sig til disse instrumenter, må ikke med henblik på at reducere investorernes potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser. En transaktion anses ikke for at yde støtte, hvis den gennemføres på uafhængig basis og indgår i vurderingen af væsentlig risikooverførsel. Sådanne transaktioner skal, uanset om de yder støtte, indberettes til de kompetente myndigheder og gøres til genstand for instituttets kreditrevisions- og godkendelsesprocedurer. Instituttet skal, når det vurderer, om transaktionen ikke er struktureret til at yde støtte, i det mindste i passende omfang tage højde for følgende:

- a) genkøbsprisen
- b) instituttets kapital og likviditet før og efter genkøb
- c) resultatet af de securitiserede eksponeringer
- d) resultatet af de securitiserede positioner
- e) virkningen af støtte på det eksponeringsleverende instituts forventede tab i forhold til investorer.

2. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der svarer til uafhængig basis, og hvornår en transaktion ikke er struktureret til at yde støtte.

3. Opfylder et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke stk. 1 for så vidt angår en securitisering, skal instituttet mindst besidde et kapitalgrundlag i forhold til alle de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede.

Underafdeling 2

Det eksponeringsleverende instituts beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, der er securitiseret i en syntetisk securitisering

Artikel 249

Generel behandling

Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for de securitiserede eksponeringer skal det eksponeringsleverende institut for en syntetisk securitisering, når betingelserne i artikel 244 er opfyldt og med forbehold af artikel 250, anvende de relevante beregningsmetoder, som beskrives i denne afdeling, og ikke de i kapitel 2 beskrevne. For institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer og størrelsen af de forventede tab i henhold til kapitel 3, skal det forventede tab på sådanne eksponeringer være nul.

De krav, der er omhandlet i første afsnit, henviser til hele puljen af eksponeringer, der omfattes af securitiseringen. Med forbehold af artikel 250 beregner det eksponeringsleverende institut størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for alle trancher i securitiseringen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling, herunder dem, for hvilke instituttet anerkender kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 247, hvor den risikovægt, der i så fald skal anvendes på nævnte position, kan ændres i overensstemmelse med kapitel 4, jf. dog kravene i dette kapitel.

Artikel 250

Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitiseringer

I forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 249 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem kreditrisikoafdækningen, der udgør en tranche, og med hvilken risikooverførslen foretages, og de securitiserede eksponeringer som følger:

- a) Som løbetid for de securitiserede eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4.
- b) Et eksponeringsleverende institut skal ved beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for trancher, der som led i denne afdeling tillægges en risikovægt på 1250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre trancher anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i kapitel 4, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \frac{T - t}{T - t^*}$$

hvor:

RW^* = størrelsen af den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a)

RW_{Ass} = størrelsen af den risikovægtede eksponering for eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet pro rata

RW_{SP} = størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til artikel 249, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch

T = løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år

T = løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år

t^* = 0,25.

Underafdeling 3

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden

Artikel 251

Risikovægte

Med forbehold af artikel 252 beregner instituttet størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ratet securitiseringsposition eller gensecuritiseringsposition ved at gange eksponeringens værdi med den relevante risikovægt.

Den relevante risikovægtning er den risikovægt, der er anført i tabel 1, og som positionens kreditvurdering er henført til i overensstemmelse med afdeling 4.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4 (kreditvurderinger, undtagen kortfristede kreditvurderinger)	Alle andre kreditkvalitetstrin
Securitiseringspositioner	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Gensecuritiseringspositioner	40 %	100 %	225 %	650 %	1250 %

Med forbehold af artikel 252-255 skal størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ikke-ratet securitiseringsposition beregnes ved at anvende en risikovægt på 1250 %.

Artikel 252

Organiserende og eksponeringsleverende institutter

For et eksponeringsleverende eller et organiserende institut kan størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisering begrænses til størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, som ville skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede, under hensyn til den forudsatte anvendelse af risikovægten på 150 % for følgende:

- a) alle misligholdte poster
- b) alle i henhold til artikel 128 særligt risikobetonede poster blandt de securitiserede eksponeringer.

Artikel 253

Behandling af ikke-ratete positioner

1. Til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ikke-ratet securitiseringsposition kan et institut anvende den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, som ville skulle anvendes på de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut, der ligger inde med eksponeringerne, ganget med den koncentrationsfaktor, der er omhandlet i stk. 2. Derfor skal instituttet til enhver tid have kendskab til sammensætningen af den pulje af eksponeringer, der er securitiseret.

2. Denne koncentrationsfaktor er lig med summen af de nominelle værdier af alle trancher divideret med summen af de nominelle værdier af trancherne, som er efterstillet eller sidestillet med tranchen, i hvilken positionen indehaves, inklusive den pågældende tranche. Den resulterende risikovægt må ikke være højere end 1250 % eller lavere end en anden risikovægt, der finder anvendelse på en mere privilegeret tranche med rating. Når instituttet ikke er i stand til at bestemme de risikovægte, der skal anvendes på de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2, skal det anvende en risikovægt på 1250 % for den pågældende position.

Artikel 254

Behandling af securitiseringspositioner i en second loss-tranche eller bedre inden for et ABCP-program

Med forbehold for muligheden for en mere fordelagtig behandling for ikke-ratete likviditetsfaciliteter i henhold til bestemmelserne i artikel 255 kan et institut ved securitiseringspositioner, der opfylder følgende betingelser, anvende den højeste værdi af henholdsvis 100 % eller den højeste risikovægt, der

ville skulle anvendes på en af de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut med de pågældende eksponeringer:

- a) Securitiseringspositionen skal være i en tranche, der økonomisk er placeret i en »second loss«-position eller bedre inden for securitiseringen, og »first loss«-tranchen skal udgøre en relevant forbedring af kreditkvaliteten i forhold til »second loss«-tranchen.
- b) Securitiseringspositionen skal være af en kreditkvalitet svarende til kreditkvalitetstrin 3 efter standardmetoden eller bedre.
- c) Securitiseringspositionen skal være ejet af et institut, der ikke ligger inde med en position i »first loss«-tranchen.

Artikel 255

Behandling af ikke-ratede likviditetsfaciliteter

1. Institutterne kan anvende en konverteringsfaktor på 50 % på en ikke-ratet likviditetsfacilitets nominelle beløb til at bestemme eksponeringens værdi, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) Dokumentation for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes.
- b) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes, og navnlig ikke ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte eksponeringer på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres rimelige værdi.
- c) Faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitiseringen.
- d) Tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet fordringer fra investorer, bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og ej heller være genstand for undtagelser eller udsættelse.
- e) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten, efter at alle muligheder for forbedring af kreditkvaliteten, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt.
- f) Faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte eksponeringer, idet misligholdelse har den betydning, der følger af kapitel 3, eller hvor puljen af de securitiserede eksponeringer består af ratede instrumenter, hvorved faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under »investment grade«.

Den anvendte risikovægt skal være den højeste risikovægt, der ville blive anvendt på en hvilken som helst af de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut, som ligger inde med eksponeringerne.

2. Med henblik på at bestemme eksponeringens værdi for faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på pengestrømme fra de securitiserede eksponeringer.

Artikel 256

Yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser

1. Foreligger der en securitisering af revolverende eksponeringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse, skal det eksponeringsleverende institut i overensstemmelse med denne artikel beregne

en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringerne for den risiko, at de kreditrisikoniveauer, den eksponeres over for, kan stige som følge af virkningen af førtidsindfrielsesbestemmelsen.

2. Instituttet skal beregne eksponeringens risikovægtede størrelse i henhold til summen af eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser og investors interesser.

Ved securitiseringsstrukturer, hvor de securitiserede eksponeringer omfatter revolverende og ikkerevolverende eksponeringer, skal et eksponeringsleverende institut anvende den behandling, der beskrives i stk. 3-6, på den del af den underliggende pulje af eksponeringer, der omfatter revolverende eksponeringer.

Eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser er eksponeringsværdien af den fiktive del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisering, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af eksponeringer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af pengestrømmene, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitiseringspositioner i securitiseringen. Det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser må ikke være efterstillet investors interesser. Eksponeringsværdien af investors kapitalinteresser betegner eksponeringsværdien af den resterende fiktive del af de samlede udnyttede beløb.

Eksponeringens risikovægtede størrelse i henhold til eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser beregnes som for en pro rata-eksponering i de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var securitiserede.

3. Eksponeringsleverende institutter, der leverer eksponeringer til følgende typer af securitisering, er fritaget for at beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringen, jf. stk. 1:

- a) securitiseringer af revolverende eksponeringer, hvor investorerne er fuldt eksponeret for alle fremtidige trækninger foretaget af låntagere, således at risikoen på de underliggende faciliteter ikke vender tilbage til det eksponeringsleverende institut, heller ikke efter førtidsindfrielse
- b) securitiseringer, hvor en eventuel førtidsindfrielsesbestemmelse udelukkende udløses af begivenheder, der ikke har nogen sammenhæng med, hvordan de securitiserede aktiver eller det eksponeringsleverende institut klarer sig, såsom drastiske ændringer i skattelovgivning eller -regler.

4. For et eksponeringsleverende institut, der er omfattet af kravet i stk. 1 om at beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringerne, må den samlede risikovægtede værdi af eksponeringen for så vidt angår dets positioner i investors kapitalinteresser og størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til stk. 1 ikke være større end den højeste af følgende værdier:

- a) størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til dets positioner i investorenes kapitalinteresser
- b) størrelsen af risikovægtede eksponeringer, som ville blive beregnet af et institut, der lå inde med eksponeringerne, for så vidt angår de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var securitiserede med et beløb svarende til investorenes kapitalinteresser.

Fratrækning af eventuelle nettogevinster, der skyldes kapitalisering af fremtidige indtægter som krævet i artikel 32, stk. 1, skal behandles uden for det maksimumsbeløb, der angives i det foregående afsnit.

5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer, som skal beregnes i overensstemmelse med stk. 1, bestemmes ved at gange eksponeringsværdien af investorenes kapitalinteresser med produktet af den relevante konverteringsfaktor, som er angivet i stk. 6-9, og den vægtede, gennemsnitlige risikovægtning, der ville finde anvendelse på de securitiserede eksponeringer, hvis disse ikke var securitiserede.

En førtidsindfrielsesbestemmelse betragtes som værende kontrolleret, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det eksponeringsleverende institut har udarbejdet en hensigtsmæssig kapitalgrundlags/likviditetsplan for at sikre, at det råder over et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelig likviditet i tilfælde af førtidsindfrielse.
- b) I hele transaktionens varighed forekommer der pro rata-delning mellem det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser og investorernes kapitalinteresser hvad angår betaling af renter og hovedstol, udgifter, tab og inddrivelser baseret på balancen på et eller flere referencetidspunkter i hver måned for udestående fordringer.
- c) Tilbagebetalingsperioden anses for tilstrækkelig for 90 % af den samlede udestående gæld (det eksponeringsleverende instituts og investors kapitalinteresser) ved begyndelsen af perioden for førtidsindfrielse, der skal tilbagebetales eller anerkendes som værende misligholdt.
- d) Tempoet for tilbagebetalingen er ikke højere end for en lineær tilbagebetaling i løbet af den periode, der fastsættes i betingelsen i litra c).

6. Ved securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse for detaileksponeringer, der er uforpligtede og kan annulleres betingelsesløst uden forudgående varsel, skal institutterne, når førtidsindfrielsen udløses af, at mer-spreadet falder til et nærmere angivet niveau, sammenligne mer-spreadet for en periode på tre måneder med det niveau for mer-spread, hvor det kræves, at mer-spreadet registreres.

Hvor securitiseringen ikke kræver, at mer-spreadet registreres, anses registreringspunktet for at ligge 4,5 procentpoint højere end niveauet for et mer-spread, hvor der udløses en førtidsindfrielse.

Den anvendte konverteringsfaktor bestemmes af niveauet for et 3-måneders gennemsnit af det faktiske mer-spread i overensstemmelse med tabel 2.

Tabel 2

	Securitiseringer omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse	Securitiseringer omfattet af en ikkekontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse
Tre måneders gennemsnitligt mer-spread	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Over niveau A	0 %	0 %
Niveau A	1 %	5 %
Niveau B	2 %	15 %
Niveau C	10 %	50 %
Niveau D	20 %	100 %
Niveau E	40 %	100 %

Hvor:

- a) »Niveau A« betegner niveauer for et mer-spread, der er lavere end 133,33 % af »trapping level« for et mer-spread, men ikke under 100 % af dette »trapping level«
- b) »Niveau B« betegner niveauer for et mer-spread på under 100 % af »trapping level« for et mer-spread, men ikke under 75 % af dette »trapping level«
- c) »Niveau C« betegner niveauer for et mer-spread på under 75 % af »trapping level« for et mer-spread, men ikke under 50 % af dette »trapping level«
- d) »Niveau D« betegner niveauer for et mer-spread på under 50 % af »trapping level« for et mer-spread, men ikke under 25 % af dette »trapping level«

e) »Niveau E« betegner niveauer for et mer-spread på under 25 % af »trapping level« for et mer-spread.

7. Når der er tale om securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse i detaileksponeringer, som er uforpligtede og betingelsesløst opsigelige uden varsel, og hvor førtidsindfrielsen udløses af en kvantitativ værdi for noget andet end det 3-måneders gennemsnitlige mer-spread, kan institutterne med de kompetente myndigheders tilladelse benytte en behandling, der ligger tæt op ad den, der er fastsat i stk. 6, til bestemmelse af den indikerede konverteringsfaktor. Den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Behandlingen er mere passende, fordi instituttet kan fastsætte et kvantitativt mål, der i forhold til den kvantitative værdi, som udløser førtidsindfrielse, svarer til »trapping level« for et mer-spread.
- b) Behandlingen resulterer i et mål for den risiko, at den kreditrisiko, instituttet eksponeres for som følge af førtidsindfrielsesbestemmelsens anvendelse, øges, der er ligeså forsigtigt som det, der beregnes i henhold til stk. 6.

8. Alle øvrige securitiseringer, der er omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende eksponeringer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 90 %.

9. Alle øvrige securitiseringer, der er omfattet af en ikkekontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende eksponeringer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 100 %.

Artikel 257

Kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner efter standardmetoden

Når der opnås kreditrisikoafdækning på en securitiseringsposition, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 258

Reduktion af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

I forbindelse med en securitiseringsposition, hvor der tillægges en risikovægt på 1250 %, kan institutterne i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer fratrække eksponeringens værdi i positionen fra deres egentlige kernekapital. I denne forbindelse kan beregningen af eksponeringens værdi afspejle en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning på en måde, der er forenelig med artikel 257.

Når et eksponeringsleverende institut benytter sig af dette alternativ, kan det fratrække 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), fra det beløb, der er specificeret i artikel 252 som den risikovægtede værdi af eksponeringer, som i øjeblikket ville skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede.

Underafdeling 4

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter irb-metoden

Artikel 259

Hierarki af metoder

1. Institutterne anvender metoderne i overensstemmelse med følgende hierarki:

- a) For en ratet position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating, skal den ratingbaserede metode, som beskrives i artikel 261, anvendes til at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen.

- b) For en ikke-rateret position kan instituttet anvende tilsynsformelmetoden i artikel 262, hvis det kan udarbejde estimater af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdien og LGD som input til tilsynsformelmetoden i overensstemmelse med kravene til estimering af disse parametre efter den interne ratingbaserede metode, jf. afdeling 3. Andre institutter end det eksponeringsleverende institut kan kun benytte tilsynsformelmetoden med de kompetente myndigheders forudgående tilladelse, idet denne kun gives, når instituttet opfylder betingelsen i første punktum i nærværende.
- c) Som et alternativ til litra b) og kun for ikke-ratede positioner i ABCP-programmer kan instituttet anvende den interne vurdering, jf. stk. 4, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil.
- d) I alle andre tilfælde skal der tillægges en risikovægt på 1250 % på ikke-ratede securitiseringspositioner.
- e) Et institut kan uanset litra d) og med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse beregne risikovægten for en ikke-rateret position inden for et ABCP-program i henhold til artikel 253 eller 254, hvis den ikke-raterede position ikke er et gældsbrief og henhører under anvendelsesområdet for den interne vurderingsmetode, som der søges om tilladelse til. De aggregerede eksponeringsværdier, der behandles efter denne undtagelse, må ikke være væsentlige og under ingen omstændigheder mindre end 10 % af de aggregerede eksponeringsværdier, der behandles af instituttet efter den interne vurderingsmetode. Instituttet ophører med at anvende denne, når tilladelsen til den relevante interne vurderingsmetode er blevet nægtet.

2. Med henblik på brug af afledte ratings skal et institut ved en ikke-rateret position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede referencepositioner, som er de højest privilegerede positioner, der i alle henseender er efterstillet den pågældende ikke-raterede securitiseringsposition og opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) Referencepositionerne skal i alle henseender være efterstillet den ikke-raterede securitiseringsposition.
- b) Referencepositionernes løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikke-raterede position.
- c) Alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen for de securitiseringspositioner, der benyttes som reference.

3. De kompetente myndigheder giver institutterne tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode, som er omhandlet i stk. 4, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Positioner i gældsbriefet, der udstedes under ABCP-programmet, skal være ratede positioner.
- b) Den interne vurdering af positionens kreditkvalitet skal afspejle den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere ECAI'er i forbindelse med rating af værdipapirer med sikkerhed i eksponeringer af den type, der securitiseres.
- c) De ECAI'er, hvis metode skal afspejles som krævet i litra b), skal omfatte de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsbrief, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet. De kvantitative faktorer, såsom stressfaktorer, som anvendes ved vurderingen af positionen for en bestemt kreditkvalitet, skal være mindst lige så konservative som dem, der anvendes inden for den relevante vurderingsmetode for de pågældende ECAI'er.
- d) Ved udviklingen af sin interne vurderingsmetode skal instituttet tage hensyn til relevante offentliggjorte ratingmetoder anvendt af ECAI'er, som vurderer ABCP-programmets gældsbrief. Instituttet skal dokumentere denne hensyntagen, og den skal ajourføres regelmæssigt som beskrevet i litra g).
- e) Instituttets interne vurderingsmetode skal omfatte ratingklasser. Der skal være sammenhæng mellem sådanne ratingklasser og ECAI'ers kreditvurderinger. Denne sammenhæng skal dokumenteres udtrykkeligt.
- f) Den interne vurderingsmetode skal anvendes i instituttets interne risikostyringsprocedurer, herunder procedurer for beslutningstagning, information af ledelsen samt intern kapitalfordeling.

- g) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller instituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring skal regelmæssigt gennemgå den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af den kreditkvalitet, der tillægges instituttets eksponeringer i et ABCP-program. Hvis instituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager gennemgangen, skal disse afdelinger være uafhængige af forretningsområdet for ABCP-programmet samt af kundereationer.
- h) Instituttet skal registrere resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og skal foretage eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for eksponeringerne rutinemæssigt adskiller sig fra de beregnede i henhold til de interne ratings.
- i) ABCP-programmet skal omfatte emissionsstandarder i form af kredit- og investeringsretningslinjer. Når der skal træffes beslutning om anskaffelse af et aktiv, skal ABCP-programadministratoren overveje, hvilken type aktiv der skal anskaffes, eksponeringernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og forbedringen af kreditkvalitet, fordelingen af tab samt den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne. Der skal foretages en kreditanalyse af risikoprofilen for sælgeren af aktivet, og denne skal omfatte analyser af hidtidige og forventede økonomiske resultater, den nuværende markedsposition, forventet fremtidig konkurrenceevne, forhold mellem gæld og kapitalgrundlag, pengestrømme, rentedækning og risikoring. Desuden skal der foretages en gennemgang af sælgers emissionsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.
- j) ABCP-programmets emissionsstandarder skal omfatte minimumskriterier for godkendelse af aktiver, som navnlig:
 - i) udelukker anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt
 - ii) begrænser den uforholdsmæssige koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder
 - iii) begrænser restløbetiden af de aktiver, der kan anskaffes
- k) ABCP-programmet skal omfatte inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til administrationsselskabets operationelle muligheder og kreditværdighed. ABCP-programmet skal begrænse risikoen i forbindelse med sælgers og administrationsselskabets resultater med forskellige metoder såsom udløsende værdier baseret på den aktuelle kreditkvalitet, som skal udelukke sammenblanding af midler.
- l) Ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som ABCP-programmet overvejer at erhverve, skal der tages hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandringsrisikoen. Hvis omfanget af den forbedring af kreditkvaliteten, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, skal der oprettes en separat reserve til udvandringsrisikoen, hvis udvandringsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af eksponeringer. Ved udmålingen af det krævede niveau for forbedring af kreditkvaliteten skal programmet desuden gennemgå adskillige års historiske oplysninger, herunder tab, forfaldne beløb, udvandringer samt omsætningstakten for fordringerne.
- m) ABCP-programmet skal omfatte strukturelle elementer, f.eks. udløsende værdier for nedtrapning, ved anskaffelse af eksponeringer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje.

4. Efter den interne vurderingsmetode skal instituttet placere den ikke-ratede position i en af de ratingklasser, der beskrives i stk. 3, litra e). Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i stk. 3, litra e). Når denne afledte rating ved udformningen af securitiseringen er på »investment grade« eller bedre, anses den for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et ECAI i forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer.

5. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende metoden med intern vurdering, må ikke vende tilbage til at benytte andre metoder, medmindre samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttet har god grund til at gøre det.
- b) Instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 260

Den maksimale risikovægtede værdi af eksponeringen

Et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller andre institutter, som kan beregne KIRB, kan begrænse størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til dets positioner i en securitisering til den værdi, der vil medføre et kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 3, svarende til et beløb på 8 % af størrelsen af den risikovægtede værdi af eksponeringen, som ville blive resultatet, hvis de securitiserede aktiver ikke var securitiserede og var placeret på instituttets balance plus de forventede tab på de pågældende eksponeringer.

Artikel 261

Den ratingbaserede metode

1. I henhold til den ratingbaserede metode beregner instituttet den risikovægtede værdi af eksponeringen for en ratet securitiserings- eller gensecuritiseringsposition ved at anvende den relevante risikovægtning på eksponeringens værdi og multiplicere resultatet med 1,06.

Den relevante risikovægtning er den risikovægt, der er anført i tabel 4, og som positionens kreditvurdering er henført til i overensstemmelse med afdeling 4.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin		Securitiseringspositioner			Gensecuritiseringsposi- tioner	
Kreditvurderinger und- tagen kortfristede	Kortfristede kreditvur- deringer	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alle andre og ikke-rate- de		1250 %				

Risikovægtene i kolonne C i tabel 4 anvendes, når securitiseringspositionen ikke er en gensecuritiseringsposition, og hvor det faktiske antal securitiserede eksponeringer er lavere end seks.

For de resterende securitiseringspositioner, som ikke er gensecuritiseringspositioner, anvendes vægtene i kolonne B, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisering; i så fald anvendes kolonne A.

For gensecuritiseringspositionerne anvendes vægtene i kolonne E, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af gensecuritiseringen og ingen af de underliggende eksponeringer selv er gensecuritiseringseksponeringer; i så fald anvendes kolonne D.

For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.

Ved beregning af det faktiske antal securitiserede eksponeringer skal flere eksponeringer med samme låntager behandles som en enkelt eksponering. Det faktiske antal eksponeringer beregnes som:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af eksponeringernes værdi for alle eksponeringer med den iende låntager. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet den største eksponering, C_1 , er tilgængelig, kan instituttet beregne N som $1/C_1$.

2. Kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med artikel 264, stk. 1 og 4, når betingelserne i artikel 247 er opfyldt.

Artikel 262

Tilsynsformelmetoden

1. Efter tilsynsformelmetoden beregnes risikovægten for en securitiseringsposition som beskrevet i det følgende; den må dog ikke være lavere end 20 % for gensecuritiseringspositioner og 7 % for alle andre securitiseringspositioner:

hvor:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{når } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp \left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}} \right) \right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{når } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD} \right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0,25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a + 1, b] \cdot c)$$

$$\tau = 1\,000$$

$$\omega = 20$$

Beta [x; a, b] = den kumulative betafordeling med parametrene a og b sat til x

T = tykkelsen af den tranche, hvor positionen ligger, målt som forholdet mellem a) tranchens nominelle værdi og b) summen af eksponeringernes nominelle værdi for de securitiserede eksponeringer. Ved derivatinstrumenter, der er opført i bilag II, anvendes summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og den potentielle, fremtidige krediteksponering beregnet i overensstemmelse med kapitel 6 i stedet for den nominelle værdi

K_{IRBR} = forholdet mellem a) KIRB og b) summen af eksponeringernes værdi for de eksponeringer, der er securitiseret, og udtrykkes som et decimaltal

L = forbedringen af kreditkvaliteten, målt som forholdet mellem den nominelle værdi for alle trancher, der er underordnet den tranche, hvor positionen ligger, og summen af eksponeringernes nominelle værdi for de securitiserede eksponeringer. Kapitaliserede fremtidige indtægter medtages ikke i det målte L. Skyldige beløb fra modparter i forbindelse med de i bilag II nævnte

derivatinstrumenter, der udgør trancher, som er efterstillet den pågældende tranche, kan måles med deres aktuelle genanskaffelsesudgift (uden de potentielle fremtidige krediteksponeringer) ved beregning af forbedringen af kreditkvaliteten

N = det faktiske antal eksponeringer, som beregnes i henhold til artikel 261. Er der tale om gensecuritiseringer, skal instituttet tage hensyn til antallet af securitiseringseksponeringer i puljen og ikke antallet af underliggende eksponeringer i den oprindelige pulje, hvorfra de underliggende securitiseringseksponeringer stammer

ELGD = det eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse beregnes som følger:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor:

LGD_i = den gennemsnitlige LGD vedrørende alle eksponeringer med den iende låntager, idet LGD fastsættes i overensstemmelse med kapitel 3. I forbindelse med gensecuritisering anvendes en LGD på 100 % på de securitiserede positioner. Når risikoen for misligholdelse og udvanding for erhvervede fordringer behandles samlet inden for en securitisering, udformes LGD_i -inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 75 % LGD for udvandringsrisikoen. Vægtene skal være de separate kapitalgrundlagskrav i relation til henholdsvis kreditrisikoen og udvandringsrisikoen.

2. Hvis eksponeringens nominelle værdi for den største securitiserede eksponering, C_1 , ikke er større end 3 % af eksponeringernes samlede nominelle værdi inden for de securitiserede eksponeringer, kan instituttet i forbindelse med tilsynsformelmetoden, når der er tale om securitiseringer, der ikke er gensecuritiseringer, sætte $LGD = 50\%$ og N lig med en af følgende:

$$N = \left[C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right]^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

hvor:

C_m = forholdet mellem summen af eksponeringernes nominelle værdi for de største »m« eksponeringer og summen af eksponeringernes nominelle værdi for de securitiserede eksponeringer. Niveauet for »m« kan fastsættes af instituttet.

For securitiseringer, hvor alle securitiserede eksponeringer i det væsentligste er detaileksponeringer, kan institutter, hvis den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, benytte tilsynsformelmetoden med

følgende forenklinger: $h=0$ og $v=0$, forudsat at det faktiske antal eksponeringer ikke er lavt, og at eksponeringerne ikke er stærkt koncentreret.

3. De kompetente myndigheder holder EBA underrettet om institutternes brug af stk. 2. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med artikel 264, stk. 2, 3 og 4, når betingelserne i artikel 247 er opfyldt.

Artikel 263

Likviditetsfaciliteter

1. Ved fastsættelse af eksponeringens værdi for en ikke-ratet securitiseringsposition i form af faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 2.

2. Når det ikke er muligt for instituttet at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen for de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, kan et institut undtagelsesvis og med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse midlertidigt anvende metoden i stk. 3 til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen for en ikke-ratet securitiseringsposition i form af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 1. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om den brug, de gør af første punktum, sammen med deres begrundelse og den forventede anvendelsesperiode.

Beregningen af risikovægtede værdier af eksponeringer skal generelt anses for ikke at være mulig, hvis instituttet ikke kan anvende en afledt rating, den interne vurderingsmetode og tilsynsformelmetoden.

3. Den højeste risikovægt, der i henhold til kapitel 2 ville kunne anvendes på en hvilken som helst af de securitiserede eksponeringer, hvis ikke de var securitiserede, kan anvendes på den securitiseringsposition, som en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 1, repræsenterer. For at bestemme eksponeringens værdi inden for positionen anvendes der en konverteringsfaktor på 100 %.

Artikel 264

Kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner efter IRB-metoden

1. Når størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af den ratingbaserede metode, kan eksponeringens værdi eller risikovægten for en securitiseringsposition, som danner grundlag for kreditrisikoafdækningen, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, idet de finder anvendelse på beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2.

2. Ved fuld kreditrisikoafdækning, hvor størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal følgende krav opfyldes:

- a) Instituttet bestemmer den »faktiske risikovægt« for positionen. Dette sker ved at dividere størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i positionen med eksponeringens værdi i positionen og gange resultatet med 100.
- b) Ved finansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i securitiseringspositionen ved at gange værdien af den finansierede, risikoafdækningsjusterede eksponering i positionen (E^*) som beregnet i henhold til kapitel 4 for beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2, idet beløbet på securitiseringspositionen sættes til E med den effektive risikovægtning.

- c) Ved ufinansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer vedrørende securitiseringspositionen ved at gange størrelsen af risikoafdækningen justeret for eventuelt manglende valutamatch og løbetidsmatch (GA) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4 med risikovægten for udbyderen; hertil lægges det beløb, der opnås ved at gange beløbet på securitiseringspositionen minus GA med den effektive risikovægt.
3. Ved delvis kreditrisikoafdækning, hvor størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal følgende krav opfyldes:
- Hvis kreditrisikoreduktionen omfatter »first loss« eller forholdsmæssigt fordelte tab på securitiseringspositionen, kan instituttet anvende stk. 2.
 - I øvrige tilfælde skal instituttet behandle securitiseringspositionen som to eller flere positioner, idet den ikkedækkede del betragtes som positionen med den laveste kreditkvalitet. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for denne position finder bestemmelserne i artikel 262 anvendelse med forbehold af følgende tilpasning af T til e^* , når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, og til T-g, når der er tale om ufinansieret risikoafdækning, hvor e^* betegner forholdet mellem E^* og den samlede fiktive værdi i den underliggende pulje, hvor E^* er den regulerede størrelse af eksponeringen i securitiseringspositionen beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, idet disse finder anvendelse ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2, idet størrelsen af securitiseringspositionen sættes til E; og g er forholdet mellem den nominelle værdi af kreditrisikoafdækningen, justeret for manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, og summen af eksponeringernes størrelse i de securitiserede eksponeringer. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anvendes udbyderens risikovægtning på den del af positionen, der ikke falder inden for den regulerede værdi for T.
4. I de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder i forbindelse med ufinansieret kreditrisikoafdækning har givet instituttet tilladelse til at beregne risikovægtede værdier af tilsvarende direkte eksponeringer i forhold til udbyderen i overensstemmelse med kapitel 3, fastsættes risikovægten g for eksponeringer i forhold til udbyderen i henhold til artikel 235 som omhandlet i kapitel 3.

Artikel 265

Yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser

- Ud over størrelsen af de risikovægtede eksponeringer som beregnet for securitiseringspositionerne skal det eksponeringsleverende institut beregne størrelsen af den risikovægtede eksponering i henhold til metoden i artikel 256, når det sælger revolverende eksponeringer i en securitisering, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.
- Uanset artikel 256 er eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser summen af følgende:
 - eksponeringsværdien af den fiktive del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisering, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af eksponeringer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af pengestrømme, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitiseringspositioner i securitiseringen
 - eksponeringsværdien af den uudnyttede del af puljen af kreditlinjer, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen, hvis andel i forhold til den samlede værdi af sådanne uudnyttede beløb er

den samme som forholdet mellem eksponeringsværdien, som beskrives i litra a), og eksponeringsværdien af puljen af udnyttede beløb, der er solgt til securitiseringen.

Det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser må ikke være efterstillet investors interesser.

Eksponeringsværdien af investorenes kapitalinteresser er eksponeringsværdien af den fiktive del af puljen af udnyttede beløb, der ikke falder ind under litra a), plus eksponeringsværdien af den del af puljen af uudnyttede beløb fra kreditlinjerne, hvorfra de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen, som ikke falder ind under litra b).

3. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser i henhold til stk. 2, litra a), beregnes som for en pro rata-eksponering i de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, og en pro rata-eksponering i de uudnyttede beløb af kreditlinjerne, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen.

Artikel 266

Reduktion af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

1. Størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for en securitiseringsposition, for hvilken der tillægges en risikovægtning på 1250 %, kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle specifikke kreditrisikoreguleringer behandlet i overensstemmelse med artikel 110, som instituttet har foretaget med hensyn til de securitiserede eksponeringer. I den udstrækning der tages højde for specifikke kreditrisikoreguleringer i denne forbindelse, skal der ikke tages hensyn til disse i forbindelse med beregningen i henhold til artikel 159.

2. Størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for en securitiseringsposition kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle specifikke kreditrisikoreguleringer behandlet i overensstemmelse med artikel 110, som instituttet har foretaget med hensyn til positionen.

3. I henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), kan institutterne ved en securitiseringsposition, for hvilken der gælder en risikovægt på 1250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer fratrække eksponeringens værdi i positionen fra deres kapitalgrundlag på følgende betingelser:

- a) Eksponeringens værdi vedrørende positionen kan afledes af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer under hensyntagen til eventuelle reduktioner, som er foretaget i overensstemmelse med stk. 1 og 2.
- b) Beregningen af eksponeringens værdi kan afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning på en måde, der er forenelig med metoden som beskrevet i artikel 247 og 264.
- c) Når tilsynsformelmetoden benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer samt $L < K_{IRBR}$ og $[L+T] > K_{IRBR}$, kan positionen behandles som to positioner, hvor L er lig med K_{IRBR} for den mest privilegerede af positionerne.

4. Når et institut benytter sig af muligheden i stk. 3, kan det fratrække 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til nævnte stykke, fra det beløb, der er specificeret i artikel 260 som det beløb, som størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisering kan begrænses til.

Afdeling 4

Eksterne kreditvurderinger

Artikel 267

Anvendelse af kreditvurderinger fra ECAI'er

Institutterne kan kun benytte kreditvurderinger til at bestemme risikovægten af en securitiseringsposition, hvis kreditvurderingen er udstedt eller er godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikel 268

Krav, som skal opfyldes ved kreditvurderinger foretaget af ECAI'er

Institutterne anvender kun en kreditvurdering foretaget af et ECAI til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til afdeling 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som instituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitiseringsposition.
- b) Tabs- og likviditetsanalyser samt vurderingers følsomhed over for ændringer i underliggende vurderingsforudsætninger, herunder puljeaktivers ydeevne, offentliggøres af ECAI sammen med kreditvurderingerne, procedurerne, metoderne, hypoteserne og de centrale elementer, der ligger til grund for vurderingerne i henhold til forordning (EU) nr. 1060/2009. Oplysninger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentliggjort. Kreditvurderingerne skal medtages i ECAI'ets transitionsmatrice.
- c) Kreditvurderingen baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som instituttet selv har stillet til rådighed. I sådanne tilfælde skal instituttet betragte den relevante position til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for denne position i henhold til afdeling 3, som om den ikke var ratet. ECAI'et er forpligtet til at offentliggøre redegørelser for, hvordan ydeevnen af puljeaktiver indvirker på denne kreditvurdering.

Artikel 269

Brug af kreditvurderinger

1. Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af størrelsen af dets risikovægtede eksponeringer i henhold til dette kapitel (et »udpeget ECAI«).
2. Et institut benytter kreditvurderinger konsistent og ikke selektivt i forbindelse med sine securitiseringspositioner i overensstemmelse med følgende principper:
 - a) Et institut kan ikke benytte et ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme securitisering, uanset om den er blevet ratet af det førstnævnte ECAI eller ej.
 - b) Hvis en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering
 - c) Hvis en position har mere end to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.
 - d) Et institut må ikke aktivt anmode om tilbagetrækning af mindre fordelagtige vurderinger.
3. Når den anerkendte kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4 ydes direkte til SSPE, og denne risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en position foretaget af et udpeget ECAI, kan risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering benyttes. Hvis risikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til kapitel 4, godkendes kreditvurderingen ikke. Når kreditrisikoafdækningen ikke gælder SSPE'en, men direkte vedrører en securitiseringsposition, anerkendes kreditvurderingen ikke.

Artikel 270

Konvertering

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, de relevante kreditvurderinger foretaget af et ECAI skal associeres med. Afgørelserne skal være objektive og konsistente og træffes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) EBA skal sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger.
- b) EBA skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser.
- c) EBA skal overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første euro tab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter.
- d) EBA skal forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til, hvis det er nødvendigt.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 6

Modparts kreditrisiko

Afdeling 1

Definitioner

Artikel 271

Beregning af eksponeringsværdien

1. Institutterne skal beregne eksponeringsværdien af derivatinstrumenterne i bilag II i overensstemmelse med dette kapitel.
2. Institutterne kan beregne eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenlån i overensstemmelse med dette kapitel i stedet for at bruge kapitel 4.

Artikel 272

Definitioner

I dette kapitel og afsnit VI i nærværende del forstås ved:

Generelle begreber

- 1) »modpartsrisiko« eller »CCR« : risikoen for, at modparten i forbindelse med en transaktion misligholder sine forpligtelser, inden transaktionens pengestrømme er endeligt afviklet

Transaktionstyper

- 2) »terminsforretninger« : transaktioner, hvor en modpart forpligter sig til at levere et værdipapir, en råvare eller et beløb i udenlandsk valuta til gengæld for kontanter, andre finansielle instrumenter eller råvarer - eller omvendt - på et afviklings- eller leveringstidspunkt, der ved aftale er fastsat til mere end den korteste af markedsnormen for den pågældende transaktion eller fem arbejdsdage efter den dag, hvor instituttet har indgået transaktionen
- 3) »margenlån« : transaktioner, hvori et institut yder kredit i forbindelse med køb, salg, overførsel af eller handel med værdipapirer. Margenlån omfatter ikke andre lån, som er sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer

Nettinggruppe, risikoafdækningsgrupper og begreber i tilknytning hertil

- 4) »nettinggruppe« : en gruppe transaktioner mellem et institut og en enkelt modpart, som er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, for hvilket netting er anerkendt i henhold til afdeling 7 og kapitel 4.

Enhver transaktion, som ikke er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, som er anerkendt i henhold til afdeling 7, behandles i forbindelse med dette kapitel som sin egen nettinggruppe.

I henhold til metoden med interne modeller, der er fastsat i afdeling 6, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negativt simulerede markedsværdier er sat til 0 i estimeringen af den forventede eksponering (Expected Exposure, »EE«)

- 5) »risikoposition« : et risikotal, som efter standardmetoden i afdeling 5 tildeles en transaktion ved hjælp af en forudbestemt algoritme
- 6) »risikoafdækningsgruppe« : en gruppe risikopositioner, som stammer fra transaktioner, der tilhører samme nettinggruppe, og hvor det kun er saldoen for nævnte risikopositioner, der anvendes til fastsættelsen af eksponeringens værdi efter standardmetoden i afdeling 5
- 7) »margenaftale« : en aftale eller bestemmelser i en aftale, hvorefter en modpart skal stille sikkerhed over for en anden modpart, når den anden modparts eksponering mod den førstnævnte modpart når over et bestemt niveau
- 8) »margentærskelværdi« : det beløb, som en stadig udestående eksponering højst må andrage, før en part har ret til at kræve sikkerhedsstillelse
- 9) »margenrisikoperiode« : tidsrummet fra den seneste udveksling af sikkerhedsstillelse for en nettinggruppe af transaktioner med en misligholdende modpart, indtil transaktionerne er afviklet, og den deraf følgende markedsrisiko igen er afdækket
- 10) »den faktiske løbetid efter metoden med interne modeller for en nettinggruppe med en løbetid på over et år« :
- 10) forholdet mellem summen af den forventede eksponering i en nettinggruppes transaktioners levetid diskonteret med den risikofrie rente og summen af den forventede eksponering i løbet af et år i en nettinggruppe diskonteret med den risikofrie rente.
- 10) Den faktiske løbetid kan korrigeres, så den afspejler »rollover«-risikoen ved at erstatte den forventede eksponering med den faktisk forventede eksponering for prognosehorisonter på mindre end et år
- 11) »netting på tværs af produkter« : samling af transaktioner vedrørende forskellige produktkategorier i samme nettinggruppe i overensstemmelse med de regler om netting på tværs af produkter, der er beskrevet i dette kapitel
- 12) »aktuel markedsværdi« (Current Market Value, »CMV«) : som defineret i afdeling 5 nettomarkedsværdien af porteføljen af transaktioner i den nettinggruppe, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier

Fordelinger

- 13) »markedsværdiernes fordeling« : prognose over sandsynlighedsfordelingen for nettoværdierne af transaktioner i en nettinggruppe på et tidspunkt i fremtiden (prognosehorisonten) baseret på disse transaktioners faktiske markedsværdi på prognosedatoen
- 14) »eksponeringernes fordeling« : prognose over sandsynlighedsfordelingen for markedsværdier, hvor forudsagte forekomster af negative nettomarkedsværdier sættes til nul
- 15) »risikoneutral fordeling« : fordelingen af markedsværdier eller eksponeringer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af værdier, der kan udledes af markedet, såsom implicitte volatiliteter
- 16) »reel fordeling« : fordelingen af markedsværdier eller eksponeringer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af historiske eller faktiske værdier såsom volatilitet, som fastsættes ud fra tidligere pris- eller kursændringer

Eksponeringens omfang og justeringer

- 17) »aktuel eksponering« : nul eller, hvis denne værdi er højere, markedsværdien af en transaktion eller portefølje af transaktioner i en nettinggruppe med en modpart, hvor værdien af disse transaktioner tabes i tilfælde af modpartens misligholdelse, idet det forudsættes, at det ikke er muligt at inddrive beløbet i forbindelse med insolvens eller likvidation
- 18) »maksimal eksponering« : en høj percentil af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den længste transaktion i nettinggruppen forfalder
- 19) »forventet eksponering« (Expected Exposure, »EE«) : gennemsnittet af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den transaktion i nettinggruppen, der har den længste løbetid, forfalder
- 20) »faktisk forventet eksponering (Effective Expected Exposure, »Effective EE«) på en given dato« : den maksimale forventede eksponering, der foreligger på denne eller en tidligere dato. Alternativt kan den for en given dato fastsættes til den største værdi af enten den forventede eksponering på denne dato eller den faktiske forventede eksponering på en hvilken som helst tidligere dato
- 21) »forventet positiv eksponering« (Expected Positive Exposure — »EPE«) : det vægtede gennemsnit over tid af forventede eksponeringer, hvor vægtene er den andel af den samlede tidsperiode, som en enkelt forventet eksponering udgør.
Ved beregningen af kapitalgrundlagskravet fastsætter institutter gennemsnittet for det første år eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, inden for hvilken den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, udløber
- 22) »faktisk forventet positiv eksponering« (Effective Expected Positive Exposure – »faktisk EPE«) : det vægtede gennemsnit af den faktiske forventede eksponering for det første år i nettinggruppen eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, som den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker, hvor vægtene er den andel af den samlede tidsperiode, som en enkelt forventet eksponering udgør

Modpartsrisikorelaterede risici

- 23) »rollover«-risiko« : det beløb, hvormed værdien af EPE undervurderes, når der forventes en løbende strøm af transaktioner med en modpart
Den yderligere eksponering, som disse fremtidige transaktioner resulterer i, indgår ikke i beregningen af EPE
- 24) »modpart« : i forbindelse med afdeling 7 : enhver juridisk eller fysisk person, der indgår en aftale om netting og lovligt kan gøre det
- 25) »aftale om netting på tværs af produkter« : en bilateral aftale mellem et institut og en modpart, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, som dækker alle involverede, bilaterale masteraftaler og transaktioner inden for forskellige produktkategorier, der er omfattet af aftalen.
I forbindelse med denne definition forstås ved »forskellige produktkategorier«

- a) genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer
 - b) margenlån
 - c) de kontrakter, der er nævnt i bilag II
- 26) »betalingselement« : den betaling, der er aftalt i forbindelse med en transaktion i et OTC-derivat med en lineær risikoprofil, hvor det er bestemt, at et finansielt instrument skal udveksles mod betaling
- I tilfælde af transaktioner, hvor det er bestemt, at en betaling skal udveksles mod en betaling, består de to betalingselementer af kontraktmæssigt fastsatte bruttobetaling, herunder transaktionens fiktive værdi.

Afdeling 2

Metoder til beregning af eksponeringsværdien

Artikel 273

Metoder til beregning af eksponeringsværdien

1. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af de kontrakter, der er opført i bilag II på baggrund af en af de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6 i overensstemmelse med denne artikel.

Institutter, der ikke har tilladelse til behandlingen i henhold til artikel 94, må ikke anvende metoden i afdeling 4. Institutterne må ikke anvende metoden i afdeling 4 til at ansætte eksponeringsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag II, punkt 3. Institutterne må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6, sideløbende inden for en koncern. Et enkeltstående institut må ikke permanent anvende metoderne i afdeling 3-6 sideløbende, men gives tilladelse til at anvende metoderne i afdeling 3 og 5 sideløbende, når en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 282, stk. 6.

2. Et institut kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse i overensstemmelse med artikel 283, stk. 1 og 2, ansætte eksponeringsværdien for følgende ved brug af metoden med interne modeller, der er beskrevet i afdeling 6:

- a) de kontrakter, der er nævnt i bilag II
- b) genkøbstransaktioner
- c) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer
- d) margenlån
- e) terminsforretninger.

3. Når et institut køber et kreditderivat til sikring af en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalgrundlagskrav for den afdækkede eksponering i overensstemmelse med enten:

- a) artikel 233-236 eller
- b) artikel 153, stk. 3, eller artikel 183, hvis der er givet tilladelse i overensstemmelse med artikel 143.

Eksponeringsværdien for CCR for disse kreditderivater sættes til nul, medmindre et institut anvender metode ii) i artikel 299, stk. 2, litra h).

4. Uanset stk. 3 kan et institut imidlertid vælge konsistent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en modpartskreditrisiko i beregningen af kapitalgrundlagskravene til modpartsrisikoen, hvor kreditrisikoafdækning anerkendes i denne forordning.

5. Hvis »credit default«-swap solgt af et institut behandles af et institut som kreditrisikoafdækning, der ydes af instituttet, og er omfattet af et kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko for det underliggende for den fulde fiktive værdi, ansættes eksponeringsværdien vedrørende modpartsrisiko uden for handelsbeholdningen til nul.

6. Eksponeringsværdien for en given modpart i alle metoderne i afdeling 3-6 svarer til summen af eksponeringsværdierne, der er beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

For en given modpart vil eksponeringsværdien for en given nettinggruppe af OTC-derivatinstrumenter i bilag II beregnet i overensstemmelse med dette kapitel svare til den største af nul og differencen mellem summen af eksponeringsværdier for alle nettinggrupper med modparten og summen af CVA for den pågældende modpart, som instituttet har indregnet som en nedskrivning. Kreditværdijusteringerne beregnes uden en eventuel modsvarende debetværdijustering, der kan henføres til firmaets egen kreditrisiko, og som allerede er udeladt af kapitalgrundlaget i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c).

7. Institutterne fastsætter eksponeringsværdien for eksponeringer, der skyldes terminsforretninger, ved at bruge metoderne i afdeling 3-6, uanset hvilken metode, instituttet har valgt til at beregne OTC-derivater og genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og marginlån. Ved beregning af kapitalgrundlagskrav for terminsforretninger kan et institut, der anvender den metode, som er beskrevet i kapitel 3, anvende risikovægtene i henhold til den metode, der er beskrevet i kapitel 2, permanent og uanset positionernes væsentlighed.

8. For så vidt angår metoderne i afdeling 3 og 4 indfører instituttet en konsistent metodologi til fastsættelse af den fiktive værdi for forskellige produktkategorier og sikrer, at den fiktive værdi, der skal tages højde for, er et korrekt udtryk for den indbyggede risiko i kontrakten. Hvis der i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af pengestrømme, skal den fiktive værdi justeres af et institut for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.

For så vidt angår metoderne i afdeling 3-6 behandler institutterne transaktioner, hvor specifikke »wrong way«-risici er identificeret i henhold til artikel 291, stk. 2, 4, 5 og 6, som korrekte.

Afdeling 3

Markedsværdimetoden

Artikel 274

Markedsværdimetoden

1. For at bestemme de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi opgør institutterne kontrakter til aktuel markedsværdi.

2. For at bestemme den potentielle fremtidige krediteksponering skal institutterne multiplicere de fiktive værdier eller underliggende værdier med procenterne i tabel 1 i overensstemmelse med følgende principper:

- a) Kontrakter, som ikke falder ind under en af de fem kategorier i tabel 1, behandles som kontrakter vedrørende råvarer eksklusive ædelmetaller.
- b) For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.
- c) For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter,

der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5 %.

Tabel 1

Restløbetid	Rente-kon-trakter	Valutakurs-kontrakter samt kontrak-ter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende rå-varer (eksklu-sive ædelme-taller)
Et år og derunder	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Over fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. I forbindelse med kontrakter vedrørende råvarer eksklusive guld i henhold til punkt 3 i bilag II kan et institut anvende procentsatserne i tabel 2 i stedet for satserne i tabel 1 under forudsætning af, at nævnte institut anvender den udvidede løbetidsmetode i artikel 361 for nævnte kontrakter.

Tabel 2

Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Uædle metaller	Landbrugspro-dukter	Andre, inklusive energiprodukter
Et år og derunder	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Over et år, men højst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Over fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Summen af de aktuelle genanskaffelsespriser og de potentielle fremtidige kreditrisici udgør eksponeringsværdien.

Afdeling 4

Den oprindelige eksponeringsmetode

Artikel 275

Den oprindelige eksponeringsmetode

1. Eksponeringsværdien er hvert instruments fiktive værdi multipliceret med de i tabel 3 omhandlede procentsatser.

Tabel 3

Oprindelig løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskon-trakter samt kon-trakter vedrørende guld

Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst to år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

2. Til beregning af rentekontraktens eksponeringsværdi kan et institut vælge enten at bruge den oprindelige løbetid eller restløbetiden.

Afdeling 5

Standardmetoden

Artikel 276

Standardmetoden

1. Institutterne kan kun benytte standardmetoden (i det følgende benævnt »SM«) til beregning af eksponeringsværdien for OTC-derivater og terminsforretninger.

2. Når institutterne anvender SM, beregnes eksponeringens værdi særskilt for hver nettinggruppe, eksklusiv sikkerhedsstillelse, på følgende måde:

$$\text{Eksponerings værdi} = \beta \cdot \max \left\{ \text{CMV} - \text{CMC}, \sum_j \left| \sum_i \text{RPT}_{ij} - \sum_l \text{RPC}_{lj} \right| \cdot \text{CCRM}_j \right\}$$

hvor:

CMV = den aktuelle markedsværdi af porteføljen af transaktioner i nettinggruppen med en modpart uden hensyn til sikkerhedsstillelse, dvs. hvor

$$\text{CMV} = \sum_i \text{CMV}_i$$

hvor:

CMV_i = den aktuelle markedsværdi af transaktion i

CMC = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen, der er stillet i nettinggruppen, dvs.

$$\text{CMC} = \sum_l \text{CMC}_l$$

hvor:

CMC_l = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen l

I = indeks, der angiver transaktionen

L = indeks, der angiver transaktionen

J = indeks, der angiver risikoafdækningsgruppen.

Risikoafdækningsgrupperne til dette formål svarer til risikofaktorer, for hvilke risikopositioner med modsat fortegn kan modregnes, så der fremkommer en nettorisikoposition, som eksponeringens værdi herefter beregnes ud fra.

RPT_{ij} = risikoposition vedrørende transaktionen i med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

RPC_{ij} = risikoposition vedrørende sikkerhedsstillelsen l med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

CCR = CCR-multiplikator, der er fastsat i tabel 5 for risikoafdækningsgruppen j
 M_j

$\beta = 1,4$.

3. For så vidt angår den beregning, der er omhandlet i stk. 2, gælder følgende:

- a) Godkendt sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, har positivt fortegn; sikkerhedsstillelse stillet til en modpart har negativt fortegn.
- b) Der anvendes kun sikkerhedsstillelse, som er godkendt i henhold til artikel 197, artikel 198 og artikel 299, stk. 2, litra d), i forbindelse med SM.
- c) Et institut kan undlade at tage højde for renterisikoen i betalingselementer, der har en restløbetid på under et år.
- d) Et institut kan behandle transaktioner, der består af to betalingselementer, som denomineret i samme valuta, som en samlet transaktion. Behandlingen af betalingselementer gælder for hele transaktionen.

Artikel 277

Transaktioner med en lineær risikoprofil

1. Institutterne skal tildele transaktioner, som har en lineær risikoprofil, risikopositioner i overensstemmelse med følgende regler:

- a) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende udgøres af aktier (inklusive aktieindeks), guld, andre ædelmetaller eller andre råvarer, tildeles en risikoposition for den respektive aktie (eller aktieindeks) eller råvare og en renterisikoposition for betalingselementet.
- b) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument, tildeles en renterisikoposition for gældsinstrumentet og en anden renterisikoposition for betalingselementet.
- c) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor en betaling skal udveksles mod en betaling (dette omfatter valutaterminsforretninger), tildeles en renterisikoposition for hvert betalingselement.

Hvis et betalingselement eller det underliggende gældsinstrument i forbindelse med en transaktion, der er omhandlet i litra a), b) eller c), er denomineret i en udenlandsk valuta, tildeles nævnte betalingselement eller gældsinstrument også en risikoposition i nævnte valuta.

2. For så vidt angår stk. 1 svarer størrelsen af en risikoposition vedrørende en transaktion, der har en lineær risikoprofil, til den faktiske fiktive værdi (markedsprisen gange mængden) af de underliggende finansielle instrumenter eller råvarer omregnet til instituttets indenlandske valuta ved at multiplicere med den relevante valutakurs, medmindre der er tale om gældsinstrumenter.

3. For gældsinstrumenter og betalingselementer svarer størrelsen af risikopositionen til den faktiske fiktive værdi af de udestående bruttobetalinge (inklusive det fiktive beløb) omregnet til valutaen i hjemlandet og multipliceret med den modificerede varighed af gældsinstrumentet eller betalingselementet.

4. Størrelsen af en risikoposition i forbindelse med en »credit default«-swap svarer til referencegældsinstrumentets fiktive værdi multipliceret med den pågældende »credit default«-swaps restløbetid.

Artikel 278

Transaktioner med en ikkelineær risikoprofil

1. Institutterne bestemmer størrelsen af risikopositionerne for transaktioner med en ikkelineær risikoprofil i overensstemmelse med følgende stykker.

2. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikkelineær risikoprofil, inklusive optioner og swaptioner, hvor det underliggende instrument ikke er et gældsinstrument eller et betalings-element, svarer til deltaækvivalenten af den faktiske fiktive værdi af det finansielle instrument, der ligger til grund for transaktionen, jf. artikel 280, stk. 1.

3. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikkelineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner), hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument eller et betalings-element, svarer til deltaækvivalenten af det pågældende finansielle instruments eller betalingselements faktiske fiktive værdi multipliceret med gældsinstrumentets eller betalingselementets modificerede varighed.

Artikel 279

Behandling af sikkerhedsstillelse

Ved beregning af risikopositioner behandler institutterne sikkerhedsstillelse som følger:

- a) Sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, behandles som en fordring på modparten i en derivatkontrakt (lang position), som forfalder den dag, hvor beregningen foretages.
- b) Sikkerhed, som det har stillet til modparten, behandles som en forpligtelse til modparten (kort position), som forfalder den dag, hvor beregningen foretages.

Artikel 280

Beregning af risikopositioner

1. Et institut fastsætter størrelsen og fortegnet på en risikoposition som følger:

- a) for alle instrumenter undtagen gældsinstrumenter:
 - i) som den faktiske fiktive værdi i forbindelse med en transaktion med en lineær risikoprofil
 - ii) som deltaækvivalentens fiktive værdi, $P_{ref} \cdot \partial V / \partial p$, i forbindelse med en transaktion med en ikkelineær risikoprofil,
 - ii) hvor:

P_{ref} = prisen på det underliggende instrument angivet i referencevalutaen

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: værdien er optionsværdien)

P = prisen på det underliggende instrument angivet i den samme valuta som V

b) for gældsinstrumenter og betalingselementet af alle transaktioner:

- i) som den faktiske fiktive værdi multipliceret med den modificerede varighed i forbindelse med en transaktion med en lineær risikoprofil
- ii) som deltaækvivalentens fiktive værdi multipliceret med den modificerede varighed, $\partial V/\partial p$, i forbindelse med en transaktion med en ikke-lineær risikoprofil, hvor:

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: værdien er optionsværdien)

R = renteniveau.

Hvis V angives i en anden valuta end referencevalutaen, skal derivatet omregnes til referencevalutaen ved at multiplicere med den relevante valutakurs.

2. Institutterne grupperer risikopositioner i risikoafdækningsgrupper. Nettorisikopositionen, dvs. den absolutte værdi af summen af de risikopositioner, der indgår i risikoafdækningsgruppen, beregnes for hver gruppe. Nettorisikopositionen er resultatet af nævnte beregning og beregnes med henblik på artikel 276, stk. 2, som følger:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Artikel 281

Renterisikopositioner

1. Institutterne anvender følgende bestemmelser ved beregning af en renterisikoposition:

2. Renterisikopositioner vedrørende følgende:

- a) pengeindskud modtaget fra modparten som sikkerhedsstillelse
- b) betalingselementer
- c) underliggende gældsinstrumenter,

som ifølge tabel 1 i artikel 336 i hvert enkelt tilfælde er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder, henfører institutterne til en af de seks risikoafdækningsgrupper for hver valuta i tabel 4.

Tabel 4

Statslige referencerenter	Ikkestatslige referencerenter	
Løbetid	< 1 år	> 1 = 5 år
> 5 år	< 1 år	

> 1 = 5 år	> 5 år	

3. For renterisikopositioner vedrørende underliggende gældsinstrumenter eller betalingslementer, hvor rentesatsen er knyttet til en referencerente, der afspejler den generelle markedsrente, svarer restløbetiden til tidsrummet op til den næste justering af rentesatsen. I alle andre tilfælde lægges det underliggende gældsstruments restlevetid eller for et betalingslement transaktionens restlevetid til grund.

Artikel 282

Risikoafdækningsgrupper

1. Institutterne etablerer risikoafdækningsgrupper i overensstemmelse med stk. 2-5.
2. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en credit default swap.

»Nth to default«-basket credit default swaps behandles således:

- a) Størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en »nth to default«-credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af »nth to default«-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning.
- b) Der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given »nth to default«-credit default swap. Risikopositioner fra forskellige »nth to default«-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe.
- c) Den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et »nth to default«-derivat, er som følger:
 - i) 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1, 2 og 3
 - ii) 0,6 % for andre gældsinstrumenter.

3. I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende

- a) pengeindskud stillet som sikkerhed til en modpart, når denne modpart ikke har udestående gældsforpligtelser med lav specifik risiko
- b) underliggende gældsinstrumenter, som ifølge tabel 1 i artikel 336 er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %,
 - i) 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1, 2 og 3
 - ii) 0,6 % for andre gældsinstrumenter.

fastsættes der en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder.

Når et betalingslement emulerer et sådant gældsinstrument, fastsættes der også en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af referencegældsinstrumentet.

Institutterne kan vælge at samle risikopositioner, der er knyttet til en bestemt udsteders gældsinstrumenter eller til samme udsteders referencegældsinstrumenter, i samme risikoafdækningsgruppe, hvis de er emuleret af betalingslementer eller underlagt en credit default swap.

4. Underliggende finansielle instrumenter, som ikke er gældsinstrumenter, henføres kun til de samme respektive risikoafdækningsgrupper, hvis der er tale om identiske eller lignende instrumenter. I alle andre tilfælde henføres de til særskilte risikoafdækningsgrupper.

Med henblik på dette stykke bestemmer institutterne i overensstemmelse med følgende principper, om underliggende instrumenter er lignende instrumenter:

- a) For aktier er det underliggende lignende, hvis det hidrører fra samme udsteder. Et aktieindeks behandles som en særskilt udsteder.
- b) For ædelmetaller er det underliggende lignende, hvis det er det samme metal. Et ædelmetalindeks behandles som et særskilt ædelmetal.
- c) For elektricitet er det underliggende lignende, hvis leveringsrettighederne og -forpligtelserne vedrører det samme ladningstidsinterval inden for og uden for spidsbelastningen inden for et interval på 24 timer.
- d) For råvarer er det underliggende lignende, hvis det er den samme råvare. Et råvareindeks behandles som et særskilt indeks.

5. Modpartsrisiko (CCR)-multiplikatorerne (»CCRM«) for de forskellige kategorier af risikoafdækningsgrupper er fastsat som anført i følgende tabel.

Tabel 5

	Kategorier af risikoafdækningsgrupper	Modpartsrisiko (CCR)-multiplikator (CCRM)
1.	Renter	0,2 %
2.	Renter på risikopositioner vedrørende et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en credit default swap, og som ifølge afsnit IV, kapitel 2, tabel 1, er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder	0,3 %
3.	Renter på risikopositioner vedrørende et gældsinstrument eller referencegældsinstrument, som ifølge afsnit IV, kapitel 2, tabel 1, er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %	0,6 %
4.	Valutakurser	2,5 %
5.	Elektricitet	4 %
6.	Guld	5 %
7.	Aktier	7 %
8.	Ædelmetaller (bortset fra guld)	8,5 %
9.	Andre råvarer (eksklusive ædelmetaller og elektricitet)	10 %
10.	Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, der ikke er omfattet af ovenstående kategorier	10 %

Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, jf. tabel 5, punkt 10, henføres til særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper for hver kategori af underliggende instrumenter.

6. For transaktioner, som har en ikkelinear risikoprofil, eller for betalingslementer og transaktioner med gældsinstrumenter som underliggende instrumenter, for hvilke instituttet ikke vil være i stand til at bestemme, alt efter omstændighederne, deltaværdien eller den modificerede varighed ved hjælp af en instrumentmodel, som de kompetente myndigheder har godkendt med henblik på at fastsætte kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisikoen, bestemmer de kompetente myndigheder enten risikopositionernes og de relevante modpartsrisikomultiplikators (CCRM'ers) størrelse ud fra en forsigtig vurdering eller anmoder instituttet om at anvende metoden i afdeling 3. Netting anerkendes ikke, dvs. eksponeringsværdien fastsættes som om, der var en nettinggruppe, der kun indeholder den enkelte transaktion.

7. Et institut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. afdeling 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.

8. Et institut, der gør brug af sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i kapitel 4, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

Afdeling 6

Metoden med interne modeller

Artikel 283

Tilladelse til at anvende metoden med interne modeller

1. Hvis de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at instituttet opfylder kravet i stk. 2, kan de give nævnte institut tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for følgende transaktioner:

- a) transaktioner i artikel 273, stk. 2, litra a)
- b) transaktioner i artikel 273, stk. 2, litra b), c) og d)
- c) transaktioner i artikel 273, stk. 2, litra a)-d).

Hvis et institut har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for de transaktioner, der er omhandlet i litra a), b) og c) i første afsnit, kan det også anvende metoden med interne modeller i forbindelse med transaktionerne i artikel 273, stk. 2, litra e).

Uanset artikel 273, stk. 1, tredje afsnit, kan et institut vælge ikke at anvende denne metode på eksponeringer, som er uden betydning med hensyn til størrelse og risiko. I så fald anvender et institut en af de metoder, der er omhandlet i afdeling 3, 4 og 5, på disse eksponeringer, når de relevante krav for hver fremgangsmåde er opfyldt.

2. De kompetente myndigheder giver kun institutter tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til de beregninger, der er omhandlet i stk. 1, hvis instituttet har godtgjort, at det opfylder kravene i denne afdeling, og de kompetente myndigheder har efterprøvet, om instituttets modpartsrisikostyringssystemer er forsvarlige og korrekt gennemført.

3. De kompetente myndigheder kan give institutter tilladelse til i et begrænset tidsrum at lade anvendelsen af metoden med interne modeller ske i faser på tværs af forskellige transaktionstyper. I den periode, hvor anvendelsen sker i faser, kan institutter anvende metoderne i afdeling 3 eller 5, i forbindelse med transaktionstyper, hvor de ikke anvender metoden med interne modeller.

4. For alle transaktioner med OTC-derivater og terminsforretninger, som et institut ikke har modtaget tilladelse i henhold til stk. 1 til at anvende metoden med interne modeller på, anvender instituttet metoderne i afdeling 3 eller 5.

Nævnte metoder kan permanent anvendes sideløbende inden for en koncern. Inden for et institut kan nævnte metoder kun anvendes sideløbende, hvis en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 282, stk. 6.

5. Et institut, som i overensstemmelse med stk. 1 har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, skal ikke på ny anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3 eller 5, medmindre den

kompetente myndighed har givet tilladelse hertil. Den kompetente myndighed giver en sådan tilladelse, hvis instituttet viser, at det er hensigtsmæssigt.

6. Hvis et institut ikke længere opfylder kravene i denne afdeling, underretter det den kompetente myndighed herom og foretager sig et af følgende:

- a) forelægger den kompetente myndighed en plan for rettidig fornyet overholdelse
- b) godtgør over for den kompetente myndighed, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Artikel 284

Eksponeringens værdi

1. Hvis et institut i overensstemmelse med artikel 283, stk. 1, har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringens værdi for nogle eller alle de transaktioner, der er omhandlet i nævnte stykke, beregnes eksponeringens værdi for disse transaktioner ud fra nettinggruppen.

Den model, som instituttet anvender til nævnte formål, skal:

- a) angive den sandsynlige fordeling af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, som kan tilskrives fælles ændringer i relevante markedsvARIABLES som renter, valutakurser osv.
- b) beregne eksponeringsværdien for nettinggruppen på alle de fremtidige datoer under hensyntagen til fælles ændringer i markedsvARIABLES.

2. Hvis modellen skal indregne virkningerne af marginberegningen, skal modellen af sikkerhedsstillelsens værdi opfylde de kvantitative, kvalitative og datamæssige krav for metoden med interne modeller i overensstemmelse med denne afdeling, og instituttet kan kun tage hensyn til anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 197 og 198 samt artikel 299, stk. 2, litra c) og d), i deres sandsynlige fordelinger af ændringer i nettinggruppens markedsværdi.

3. Kapitalgrundlagskravet for modparts-kreditrisiko i forbindelse med de modpartsrisikoeksponeringer, som et institut anvender metoder med interne modeller på, skal være det største af følgende:

- a) kapitalgrundlagskravet for nævnte eksponeringer beregnet på grundlag af den faktisk forventede positive eksponering med brug af aktuelle markedssDATA
- b) kapitalgrundlagskravet for nævnte eksponeringer beregnet på grundlag af den faktisk forventede positive eksponering med brug af en enkelt konsistent kalibrering i stresssituationer for alle modpartsrisikoeksponeringer, som de anvender metoden med interne modeller på.

4. Med undtagelse af modparter identificeret som havende specifikke »wrong-way«-risici, der er omfattet af artikel 291, stk. 4 og 5, beregner institutterne eksponeringens værdi som produktet af alpha og den faktisk forventede positive eksponering som følger:

$$\text{Eksponeringsværdi} = a \cdot \text{Effective EPE}$$

hvor:

- a = 1,4, medmindre de kompetente myndigheder kræver, at a tildes en højere værdi, eller tillader institutterne at anvende deres egne estimater i overensstemmelse med stk. 9.

Den faktiske EPE beregnes ved estimering af den forventede eksponering (EE_t) ud fra den gennemsnitlige eksponering på en senere dato, hvor gennemsnittet fastsættes på grundlag af relevante markedsrisikofaktors mulige fremtidige værdier.

Modellen estimerer EE på en række fremtidige datoer t_1, t_2, t_3 osv.

5. Den faktiske EE beregnes rekursivt som:

$$\text{Effective } EE_{tk} = \max \{ \text{Effective } EE_{tk-1}, EE_{tk} \}$$

hvor:

den aktuelle dato benævnes t_0 .

Den faktiske EE_{t_0} svarer til den aktuelle eksponering.

6. Den faktiske EPE svarer til den gennemsnitlige faktiske EE i det første år af en fremtidig eksponering. Hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, svarer EPE til gennemsnittet af EE, indtil samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber. Den faktiske EPE beregnes ud fra det vægtede gennemsnit af den faktiske EE:

$$\text{Effective EPE} = \sum_{k=1}^{\min \{1 \text{ year}, \text{maturity}\}} \text{Effective } EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

hvor vægtene $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ tager højde for, at den fremtidige eksponering kan være beregnet på datoer, der ikke er jævnt fordelt over det pågældende tidsinterval.

7. Institutterne beregner den forventede eller maksimale eksponering på grundlag af en fordeling af eksponeringer, der tager hensyn til, at eksponeringerne ikke nødvendigvis er normalfordelt.

8. Et institut kan benytte en værdi for fordelingen som beregnet af modellen, der er mere forsigtig end a gangen med den faktiske EPE som beregnet i henhold til ligningen i stk. 4 for hver modpart.

9. De kompetente myndigheder kan uanset bestemmelserne i stk. 4 tillade institutter at anvende deres egne estimater af alpha, hvor:

- alpha svarer til forholdet mellem den interne kapital baseret på en fuldstændig simulering af eksponeringer med modparter (tæller) og den interne kapital baseret på EPE (nævner)
- EPE i nævneren anvendes, som om der var tale om et fast udestående lånebeløb.

Ved estimering i overensstemmelse med dette stykke er alpha ikke lavere end 1,2.

10. Ved en estimering af alpha i henhold til stk. 9 skal et institut sikre, at tælleren og nævneren beregnes på en måde, der stemmer overens med hensyn til modelleringsmetoder, parameterspecifikationer og porteføljesammensætning. Den metode, der anvendes til at estimere a, skal baseres på instituttets metode for den interne kapital, være veldokumenteret og underkastes en uafhængig validering. Et institut skal desuden revidere sine estimater af alpha mindst fire gange om året eller hyppigere, hvis porteføljens sammensætning varierer over tid. Et institut skal også vurdere modelrisikoen.

11. Et institut skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at dets interne estimater af alpha i tælleren afspejler væsentlige kilder til afhængighed, i fordelingen af markedsværdierne af de pågældende transaktioner eller af porteføljer af transaktioner fordelt på tværs af de forskellige modparter. Interne estimater af alpha skal tage hensyn til porteføljernes granulering.

12. Ved tilsyn med brugen af estimater i henhold til stk. 9 tager de kompetente myndigheder højde for den væsentlige variation i estimater af alpha, som skyldes muligheden for fejlspecifikation i de modeller, der anvendes for tælleren, navnlig i tilfælde af konveksitet.

13. Volatiliteten og korrelationen af de faktorer for markedsrisici, der anvendes i den samlede simulering af markeds- og kreditrisiko, skal i givet fald baseres på kreditrisikofaktoren for at afspejle mulige stigninger i volatiliteten eller korrelation under økonomisk nedgang.

Artikel 285

Eksponeringsværdien for nettinggrupper omfattet af en margenaftale

1. Hvis nettinggruppen er omfattet af en margenaftale og en daglig værdiansættelse til markedsværdi, kan et institut anvende en af følgende EPE-værdier:

- a) den faktiske EPE, uden hensyntagen til eventuel sikkerhed, modtaget eller stillet ved en margen plus eventuel sikkerhedsstillelse over for modparten, der er uafhængig af den daglige værdiansættelse og fastsættelse af margen eller den aktuelle eksponering
- b) et tillæg, der afspejler den potentielle forøgelse af eksponeringen i løbet af den risikoperiode, margenaftalen dækker, plus, afhængigt af hvad der er størst:
 - i) den aktuelle eksponering, herunder modtaget eller stillet sikkerhed, dog ikke »called« eller omtvistet sikkerhedsstillelse
 - ii) den største nettoeksponering, herunder sikkerhedsstillelse i henhold til margenaftalen, som ikke udløser »collateral call«. Beløbet afspejler alle gældende tærskler, minimumsoverførsler, uafhængige beløb og initialmargener i henhold til margenaftalen
- c) hvis modellen afspejler margenberegningens virkninger ved estimeringen af EE, kan instituttet med forbehold af den kompetente myndigheds tilladelse anvende modellens EE-værdi direkte i ligningen i artikel 284, stk. 5. De kompetente myndigheder giver kun en sådan tilladelse, hvis de efterprøver, at modellen afspejler margenberegningens virkninger ved estimering af EE korrekt.

For så vidt angår litra b) beregner institutterne tillægget som den forventede positive ændring af transaktionernes markedsværdi i den risikoperiode, margenaftalen dækker. Ændringer i sikkerhedsstillelsens værdi afspejles ved brug af de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med kapitel 4, afdeling 3, eller egne estimater af volatilitetsjusteringer efter den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, men der påtages ikke sikkerhedsstillelse i margenrisikoperioden. Den risikoperiode, margenaftalen dækker, er underlagt de minimumsperioder, der er omhandlet i stk. 2 - 5.

2. For transaktioner, som er omfattet af daglig margenberegning og værdiansættelse, skal margenrisikoperioden, som anvendes til modellering af eksponeringsværdien med margenaftaler, mindst svare til:

- a) fem arbejdsdage for nettinggrupper, der kun består af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlån
- b) ti arbejdsdage for alle andre nettinggrupper.

3. For litra a) og b) i stk. 2, gælder følgende undtagelser:

- a) For alle nettinggrupper, hvor antallet af handler overstiger 5000 på et givet tidspunkt i løbet af et kvartal, skal margenrisikoperioden i det efterfølgende kvartal mindst svare til 20 arbejdsdage. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på institutternes handelseksponeringer.
- b) For nettinggrupper med en eller flere handler, som enten omfatter illikvid sikkerhedsstillelse eller et OTC-derivat, der ikke let kan erstattes, skal margenrisikoperioden mindst svare til 20 arbejdsdage.

Et institut bestemmer, om sikkerhedsstillelse er illikvid, eller om OTC-derivater ikke let kan erstattes i stresssituationer kendetegnet ved mangel på fortsat aktive markeder, hvor en modpart i løbet af to dage

eller mindre ville kunne opnå adskillige prisnoteringer, som ikke ville bevæge markedet eller svare til en pris, som afspejler en nedsættelse (i tilfælde af sikkerhedsstillelse) eller en præmie (i tilfælde af et OTC-derivat) af markedsværdien.

Et institut skal overveje, om de handler eller værdipapirer, det har som sikkerhedsstillelse, er koncentreret omkring en bestemt modpart, og om instituttet ville kunne erstatte nævnte handler eller værdipapirer, hvis modparten forlod markedet i hast.

4. Hvis et institut har været involveret i mere end to »margin call«-tvister i forbindelse med en bestemt nettinggruppe i de to umiddelbart foregående kvartaler, der har varet længere end den i henhold til stk. 2 og 3 gældende risikoperiode, som marginaftalen omfatter, anvender instituttet en marginrisikoperiode, som er mindst dobbelt så lang som perioden i stk. 2 og 3, for nævnte nettinggruppe i de to efterfølgende kvartaler.

5. Ved marginberegning med et tidsinterval på N dage skal marginrisikoperioden mindst svare til perioden i stk. 2 og 3, F , plus N dage minus én dag. Dvs.:

$$\text{marginrisikoperiode} = F + N - 1.$$

6. Hvis den interne model indregner virkningen af marginberegning på ændringer i nettinggruppens markedsværdi, skal instituttet beregne anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen sammen med eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner.

7. Hvis et institut ikke kan beregne sikkerhedsstillelse sammen med eksponeringen, medtager det ikke virkningen af anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner, medmindre det enten bruger volatilitetsjusteringer, som er i overensstemmelse med standarderne i den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse med egne volatilitetsjusteringsestimater eller de tilsynsbaserede standardvolatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4.

8. Institutter, som anvender metoden med interne modeller, ser i deres modeller bort fra virkningen af en reduktion af eksponeringsværdien, som skyldes bestemmelser i en aftale om sikkerhedsstillelse med krav om sikkerhedsstillelse, hvis modpartens kreditkvalitet forringes.

Artikel 286

Modpartsrisikostyring – politikker, processer og systemer

1. Et institut skal oprette og til enhver tid råde over et modpartsrisikostyringssystem, som består af:
 - a) politikker, processer og systemer, der sikrer identificering, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af modpartsrisiko
 - b) procedurer, der sikrer, at nævnte politikker, processer og systemer overholdes.
 - b) Nævnte politikker, procedurer og systemer skal være konceptuelt forsvarlige, implementeret med integritet og veldokumenterede. Dokumentation skal omfatte en redegørelse for de empiriske teknikker, der benyttes til måling af modpartsrisiko.
2. Det modpartsrisikostyringssystem, som der stilles krav om i stk. 1, skal tage hensyn til markeds- og likviditetsrisici og til retlige og operationelle risici, der er relateret til modpartsrisikoen. Systemet skal navnlig sikre, at instituttet overholder følgende principper:
 - a) Det må ikke drive forretninger med en modpart uden at bedømme dennes kreditværdighed.

- b) Det skal tage fornødent hensyn til den kreditrisiko, der forekommer i forbindelse med afviklingen og forud for denne.
 - c) Det skal i den udstrækning, det er praktisk muligt, håndtere sådanne risici på modpartsniveau ved at aggregere eksponeringer med modparter med andre krediteksponeringer og på firmaniveau.
3. Et institut, som anvender metoden med interne modeller, godtgør over for den kompetente myndighed, at modpartsrisikostyringssystemet tager højde for de likviditetsrisici, der er forbundet med følgende:
- a) eventuelle indkommende »margin calls« i forbindelse med udskiftning af variationsmargen eller andre margentyper, f.eks. initialmargen eller uafhængig margen, ved negative markedspåvirkninger
 - b) eventuelle indkommende »calls« om returnering af overskydende sikkerhedsstillelse fra modparter
 - c) »calls«, som skyldes en eventuel nedgradering af dets egen eksterne kreditkvalitetsvurdering.
 - c) Et institut skal sikre, at karakteren og tidshorizonten ved sikkerhedsgen anvendelse er i overensstemmelse med likviditetsbehovene og ikke skader dets evne til at stille eller returnere sikkerhed rettidigt.
4. Et instituts ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i, og sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til modpartsrisikostyring. Den øverste ledelse skal gennem en formel proces være opmærksom på de begrænsninger og antagelser, der knytter sig til den anvendte model, og på de konsekvenser, disse begrænsninger og antagelser kan få for resultaternes pålidelighed. Den øverste ledelse skal også være opmærksom på de usikkerheder, der kendetegner markedsforsholdene og de operationelle forhold, og vide, hvordan disse afspejles i modellen.
5. De daglige rapporter udarbejdet i overensstemmelse med artikel 287, stk. 2, litra b), vedrørende et instituts modpartsrisikoeksponeringer, gennemgås med henblik på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle kreditchefer eller handlere har foretaget, og reduktioner af instituttets samlede modpartsrisikoeksponering.
6. Et instituts modpartsrisikostyringssystem, som er oprettet i overensstemmelse med stk. 1, skal anvendes i kombination med interne kredit- og handelsbegrænsninger. Kredit- og handelsbegrænsningerne skal relateres til instituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsistent over tid, og som er velkendt af kreditchefer, handlere og den øverste ledelse. Et institut skal have en formel proces til indberetning af overtrædelser af risikobegrænsninger til det korrekte ledelsesniveau.
7. Instituttet skal i forbindelse med sin opgørelse af modpartsrisiko også måle anvendelsen af kreditlinjer fra dag til dag og inden for samme dag. Instituttet skal måle den aktuelle eksponering både med og uden sikkerhedsstillelse. På portefølje- og modpartsniveau skal instituttet beregne og overvåge den maksimale eksponering eller den potentielle fremtidige eksponering med det konfidensinterval, instituttet har valgt. Instituttet skal tage hensyn til store eller koncentrerede positioner, bl.a. i forhold til grupper af indbyrdes relaterede modparter, brancher og markeder.
8. Instituttet skal oprette og til enhver tid råde over et systematisk og grundigt program med stresstest. Resultaterne af disse stresstest gennemgås regelmæssigt og mindst én gang i kvartalet af den øverste ledelse og afspejles i de modpartsrisikopolitikker og grænser, som ledelsesorganet eller den øverste ledelse fastsætter. Hvis stresstest afslører en særlig sårbarhed over for bestemte omstændigheder, skal instituttet øjeblikkeligt sikre, at disse risici håndteres.

Artikel 287

Organisationsstrukturer for modpartsrisikostyring

1. Et institut, som anvender metoden med interne modeller, skal oprette og til enhver tid råde over:
- a) en risikokontrolenhed, som er i overensstemmelse med stk. 2

b) en sikkerhedsstyringsenhed, som er i overensstemmelse med stk. 3.

2. Risikokontrolenheden står for udformningen og iværksættelsen af modpartsrisikostyringen og skal foretage den indledende og løbende validering af modellen, varetage følgende funktioner og opfylde følgende krav:

- a) Den skal stå for udformningen og iværksættelsen af instituttets modpartsrisikostyringssystem.
- b) Den skal udarbejde daglige rapporter om og analysere resultaterne af instituttets risikomålingsmodel. Nævnte analyse skal omfatte en evaluering af forholdet mellem modpartsrisikoeksponeringsværdier og handelsbegrænsninger.
- c) Den skal kontrollere inputdataenes integritet og udarbejde og analysere rapporter om resultaterne af instituttets risikomålingsmodel samt evaluere forholdet mellem risikoeksponeringsværdier og kredit- og handelsbegrænsninger.
- d) Den skal drives uafhængigt af erhvervskredit- og handelsafdelingerne og må ikke være under upassende indflydelse.
- e) Den skal have det fornødne personale.
- f) Den skal rapportere direkte til instituttets øverste ledelse.
- g) Dens arbejde skal integreres tæt med instituttets daglige kreditrisikostyring.
- h) Dens resultater skal udgøre en integreret del af proceduren for planlægning, overvågning og styring af instituttets kreditrisikoprofil og overordnede risikoprofil.

3. Risikostyringsenheden varetager følgende opgaver og funktioner:

- a) beregner og foretager »margin calls«, styrer »margin call«-tvister og foretager daglig en nøjagtig indberetning af uafhængige beløbsniveauer, initialmargener og variationsmargener
- b) kontrollerer integriteten af de data, der anvendes til at foretage »margin calls«, og sikrer, at de er konsistente og regelmæssigt sammenholdes med alle relevante datakilder i instituttet
- c) registrerer omfanget af sikkerhedsgenanvendelse og eventuelle ændringer af instituttets rettigheder til eller i forbindelse med den sikkerhed, som det stiller
- d) indberetter til det korrekte ledelsesniveau, hvilke typer sikkerhedsaktiver, som genanvendes, og betingelserne for en sådan genanvendelse, herunder instrumentet, kreditkvaliteten og løbetiden
- e) registrerer koncentration til de enkelte typer sikkerhedsaktiver, som instituttet accepterer
- f) indberetter regelmæssigt og mindst én gang i kvartalet oplysninger om sikkerhedsstyring til den øverste ledelse, herunder informationer om, hvilken type sikkerhed der er modtaget og stillet, størrelsen, aldersfordeling og grunden til »margin call«-tvister. Den interne rapportering skal også afspejle udviklingen i disse tal.

4. Den øverste ledelse skal afsætte tilstrækkelige ressourcer til risikostyringsenheden, jf. stk. 1, litra b), med henblik på at sikre, at systemerne opnår driftsresultater på et passende niveau, som målt ved instituttets rettidige og nøjagtige »margin calls« og instituttets rettidige reaktion på modparternes »margin calls«. Den øverste ledelse skal sikre, at enheden har det fornødne personale til at behandle »calls« og tvister rettidigt selv under en alvorlig krise på markedet og til at sætte instituttet i stand til at begrænse antallet af omfattende tvister forårsaget af handelsvolumen.

Artikel 288

Gennemgang af modpartsrisikostyringssystemet

Et institut skal regelmæssigt foretage en uafhængig gennemgang af modpartsrisikostyringssystemet ved hjælp af sin egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang skal både omfatte aktiviteterne i kontrolenheden og i sikkerhedsstyringsenheden som krævet i artikel 287, hvor der som et minimum ses på:

- a) dokumentationen vedrørende modpartsrisikostyringssystemet og -proceduren, og hvorvidt denne er fyldestgørende, som krævet i artikel 286
- b) modpartsrisikokontrolenhedens organisering som krævet i artikel 287, stk. 1, litra a)
- c) sikkerhedsstyringsenhedens organisering som krævet i artikel 287, stk. 1, litra b)
- d) integreringen af modpartsrisikomålinger i den daglige risikostyring
- e) proceduren for godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handels- og administrationsafdelingerne
- f) valideringen af eventuelle større ændringer i modpartsrisikomålingsproceduren
- g) de modpartskreditrisici, der tages højde for i risikomålingsmodellen
- h) ledelsesinformationssystemets integritet
- i) modpartsrisikodataenes nøjagtighed og fuldstændighed
- j) nøjagtig afspejling af betingelser i aftaler om sikkerhedsstillelse og netting i målinger af eksponeringsværdien
- k) kontrollen af, om de datakilder, der anvendes i forbindelse med modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, herunder om sådanne datakilder er uafhængige
- l) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten og korrelationen
- m) nøjagtigheden af vurderingen og beregningen af risikotransformering
- n) kontrol af modellens nøjagtighed ved hjælp af hyppig efterprøvning (»backtesting«) som omhandlet i artikel 293, stk. 1, litra b)-e)
- o) modpartsrisikokontrolenhedens og sikkerhedsstyringsenhedens opfyldelse af de relevante tilsynsmæssige krav.

Artikel 289

Brugstest

1. Institutterne skal sikre, at den fordeling af eksponeringer, som genereres ved hjælp af den model, der anvendes til beregning af den faktiske EPE, integreres i instituttets daglige modpartsrisikostyringsprocedure, og at der tages højde for resultatet af modellen i forbindelse med kreditbevillingen, styringen af modpartsrisikoen, den interne kapitalallokering og selskabsledelsen.
2. Instituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det i mindst ét år forud for de kompetente myndigheders tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, jf. artikel 283, har anvendt en model til beregning af fordelingen af eksponeringer, som beregningen af EPE baseres på, og som i det store og hele opfylder kravene, der er fastsat i denne afdeling.
3. Den model, der anvendes til beregning af fordelingen af eksponeringer med modparter, skal indgå i en struktur til styring af modpartsrisiko som krævet i artikel 286. Denne struktur skal indbefatte måling af anvendelsen af kreditlinjer, aggregering af eksponeringer mod modparter med andre krediteksponeringer og allokeringen af den interne kapital.
4. Ud over EPE skal instituttet måle og kontrollere sine aktuelle eksponeringer. Instituttet skal om nødvendigt måle den aktuelle eksponering både med og uden sikkerhedsstillelse. Brugstesten kræver, at instituttet måler modpartsrisikoen på andre måder, f.eks. i form af den maksimale eksponering, baseret på den fordeling af eksponeringer, der genereres med den samme model, som anvendes til beregning af EPE.
5. Instituttet skal være i stand til at estimere EE hver dag, medmindre det godtgør over for de kompetente myndigheder, at dets modpartsrisikoeksponeringer gør det berettiget at foretage mindre hyppige beregninger. Det skal også estimere EE efter en bestemt tidsprofil for prognosehorisonter, der på dækkende vis afspejler tidsstrukturen for fremtidige pengestrømme og kontrakternes løbetid og på en måde, der stemmer overens med eksponeringens betydning og sammensætning.

6. Eksponeringen skal måles i hele den periode, som de enkelte kontrakter i nettinggruppen dækker, og ikke kun det første år, og den skal overvåges og kontrolleres. Instituttet skal indføre procedurer, der gør det muligt at påvise og kontrollere risici vedrørende modparter, hvor eksponeringen strækker sig over mere end ét år. Anslåede forøgelse af eksponeringen skal desuden indarbejdes i den interne model, som instituttet anvender i forbindelse med den interne kapital.

Artikel 290

Stresstest

1. Instituttet skal have et omfattende stresstestprogram for modpartsrisiko, herunder til brug ved vurderingen af kapitalgrundlagskravene i forbindelse med modpartsrisiko, som opfylder kravene i stk. 2-10.

2. Det skal afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke instituttets krediteksponering i negativ retning, og vurdere instituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

3. Programmets stressværdier skal sammenholdes med risikogrænser, og instituttet skal betragte dem som en del af proceduren, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU.

4. Programmet skal overordnet registrere handelseksponeringer og aggregerede eksponeringer på tværs af alle former for modpartsrisici i forbindelse med specifikke modparter inden for en tidsramme, der er tilstrækkelig til at foretage regelmæssige stresstest.

5. Det skal mindst sørge for månedlige eksponeringsrelaterede stresstest af vigtige markedsrisikofaktorer som f.eks. renter, fx, aktier, kreditspreads og råvarepriser for alle instituttets modparter for at identificere og om nødvendigt sætte instituttet i stand til at reducere for store koncentrationer i specifikke retningsbestemte risici. Eksponeringsrelaterede stresstest – herunder enkeltfaktor-, multifaktor- og væsentlige ikke-retningsbestemte risici – og fælles stresstest af eksponering og kreditværdighed foretages for de enkelte modparter, for modpartskoncerner og for institutter aggregerede CCR.

6. Det anvender mindst én gang i kvartalet multifaktorstresstestscenarier og vurderer væsentlige ikke-retningsbestemte risici, herunder rentekurveeksponering og basisrisici. Multifaktorstresstest skal som et minimum tage højde for nedenstående scenarier, hvor følgende gør sig gældende:

- a) alvorlige økonomiske begivenheder eller alvorlige begivenheder på markedet
- b) væsentligt generelt fald i markedslivviditeten
- c) et stort finansielt mellemled realiserer positioner.

7. Omfanget af de underliggende risikofaktorer chok skal være i overensstemmelse med stresstestens formål. Ved vurdering af solvens i stresssituationer skal de underliggende risikofaktorer chok være tilstrækkeligt omfattende til at tage højde for ekstreme historiske markedsforhold og ekstreme, men troværdige, markedsbetingelser i stresssituationer. Stresstest har til formål at vurdere virkningen af sådanne chok på kapitalgrundlag, kapitalgrundlagskrav og indtjening. Med henblik på den daglige porteføljeovervågning, risikoafdækning og styring af koncentrationer skal testprogrammet også tage højde for mindre alvorlige og mere sandsynlige scenarier.

8. Programmet skal, hvis det er passende, indeholde bestemmelser om omvendte stresstest for at identificere ekstreme, men troværdige scenarier, som kunne medføre væsentlige negative resultater. Omvendte stresstest skal tage højde for virkningerne af væsentlig ikke-linearitet i porteføljen.

9. Resultaterne af programmets stresstest rapporteres regelmæssigt, og mindst én gang i kvartalet, til den øverste ledelse. Rapporterne og analysen af resultaterne skal omfatte de mest omfattende virkninger på

modpartsniveau på tværs af porteføljen, væsentlige koncentrationer inden for porteføljesegmenter (inden for den samme erhvervsgren eller region) og relevante portefølje- og modpartsspecifikke udviklingstendenser.

10. Den øverste ledelse skal spille en afgørende rolle med hensyn til at integrere stresstest i instituttets risikostyringsramme og risikokultur og sikre, at resultaterne får betydning og anvendes til at styre modpartsrisiko. Resultaterne af stresstest for væsentlige eksponeringer vurderes i forhold til retningslinjer, som viser instituttets risikovillighed, og forelægges for den øverste ledelse til drøftelse og handling, når der identificeres overdrevne eller koncentrerede risici.

Artikel 291

»Wrong way«-risiko

1. I denne artikel gælder følgende:

- a) Generel »wrong way«-risiko opstår, når sandsynligheden for, at modparterne misligholder deres forpligtelser, er positivt korreleret med generelle markedsrisikofaktorer.
- b) Specifik »wrong way«-risiko opstår, når den fremtidige eksponering mod en bestemt modpart er positivt korreleret med modpartens sandsynlighed for misligholdelse som følge af arten af transaktionerne med modparten. Et institut anses for at være eksponeret for specifik »wrong way«-risiko, hvis den fremtidige eksponering mod en bestemt modpart forventes at være høj, når der er høj sandsynlighed for, at modparten misligholder sine forpligtelser.

2. Institutterne skal tage tilstrækkeligt hensyn til eksponeringer, der giver anledning til en væsentlig specifik og generel »wrong way«-risiko.

3. Med henblik på at identificere generelle »wrong way«-risici udformer institutterne stresstest og scenarioanalyser, der har til formål at stresse risikofaktorer, som er negativt relateret til modpartens kreditværdighed. Sådanne test skal tage højde for de alvorlige chok, der kan opstå, når forholdet mellem risikofaktorer er ændret. Institutterne skal overvåge generelle »wrong way«-risici for produkter, for regioner, for erhvervsgrene og for andre kategorier, som er relevante for deres forretninger.

4. Institutterne skal indføre procedurer, der gør det muligt at identificere, overvåge og kontrollere situationer, hvor der opstår specifik »wrong way«-risiko for de enkelte retlige enheder, begyndende med transaktionens indgåelse og videre gennem hele dens løbetid.

5. Institutterne beregner kapitalgrundlagskrav for modpartskreditrisiko (CCR) ved transaktioner, hvor der er identificeret specifik »wrong way«-risiko, og hvor der eksisterer en juridisk forbindelse mellem modparten og udstederen af OTC-derivatets underliggende aktiv eller det underliggende aktiv vedrørende de transaktioner, der er omhandlet i artikel 273, stk. 2, litra b), c) og d), i overensstemmelse med følgende principper:

- a) Instrumenter med specifik »wrong-way«-risiko indgår ikke i den samme nettinggruppe som andre transaktioner med modparten, og behandles hver især som en separat nettinggruppe.
- b) Inden for en sådan separat nettinggruppe svarer eksponeringsværdien af »single-name«-»credit default swaps« til det fulde forventede tab i forbindelse med de underliggende instrumenters resterende dagsværdi (»fair value«) ud fra den antagelse, at den underliggende udsteder er trådt i likvidation.
- c) Tab givet misligholdelse (LGD) for et institut, som anvender metoden i kapitel 3, er 100 % for sådanne »swap«-transaktioner.
- d) Den gældende risikovægt for et institut, som anvender metoden i kapitel 2, svarer til vægten for en usikret transaktion.

- e) For så vidt angår alle andre transaktioner vedrørende et »single name« i en sådan separat nettinggruppe skal beregningen af eksponeringsværdien være i overensstemmelse med antagelsen om risiko ved pludselig misligholdelse af disse underliggende forpligtelser, når udstederen er juridisk forbundet med modparten. For så vidt angår transaktioner vedrørende en kurv af navne eller indeks anvendes risiko ved pludselig misligholdelse af de respektive underliggende forpligtelser, når udstederen er juridisk forbundet med modparten, hvis risikoen er væsentlig.
- f) I det omfang der gøres brug af eksisterende markedsrisikoberegninger for kapitalgrundlagskrav i forbindelse med forøget misligholdelses- og migreringsrisiko, jf. afsnit IV, kapitel 5, afdeling 4, som allerede indeholder en LGD-antagelse, er LGD i den anvendte formel 100 %.

6. Institutterne sørger for regelmæssig rapportering til den øverste ledelse og ledelsesorganets relevante udvalg både om specifikke og generelle »wrong way«-risici og om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at styre nævnte risici.

Artikel 292

Modelleringsprocessens integritet

1. Institutterne skal sikre modelleringsprocessens integritet, jf. artikel 284, ved som et minimum at træffe følgende foranstaltninger:

- a) Modellen skal afspejle de vilkår og specifikationer, transaktionen er underlagt, på en aktuel, fyldestgørende og konservativ måde.
- b) Nævnte vilkår omhandler bl.a. fiktive kontraktbeløb, løbetid, referenceaktiver, aftaler vedrørende marginberegning og nettingsystemer.
- c) Nævnte vilkår og specifikationer skal opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision.
- d) En procedure for godkendelse af nettingsystemer forudsætter en udtalelse fra juridisk personale for at kontrollere retskraften af netting under nævnte systemer.
- e) Kontrollen i litra d) skal indlæses i databasen i litra c) af en uafhængig enhed.
- f) Overførslen af data vedrørende transaktionsvilkår og -specifikationer til EPE-modellen skal underkastes intern revision.
- g) Der skal findes processer til formel afstemning mellem modellen og kildedatasystemer med henblik på løbende at kontrollere, at transaktionsvilkår og -specifikationer afspejles på korrekt eller i hvert fald konservativ vis i EPE.

2. Der benyttes aktuelle markedsdata til beregning af aktuelle eksponeringer. Institutterne kan kalibrere EPE-modellen ved at anvende enten historiske markedsdata eller markedsudledte data til at opstille parametre for de underliggende stokastiske processer, f.eks. drift, volatilitet og korrelation. Hvis et institut anvender historiske data, skal det inddrage sådanne data for en periode på mindst tre år. Dataene skal ajourføres mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det er nødvendigt for at afspejle markedsforholdene.

Til beregning af den faktiske EPE ved hjælp af stresskalibrering kalibrerer instituttet den faktiske EPE enten ved brug af data for en periode på tre år, som omfatter en periode, hvor modparternes »credit default spreads« sættes under pres, eller markedsudledte data fra en sådan kriseperiode.

Instituttet tager i den forbindelse højde for kravene i stk. 3, 4 og 5.

3. Instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, mindst én gang i kvartalet, at den kriseperiode, der anvendes til beregningen i dette stykke, svarer til en periode med øget »credit default swap« eller andre kreditspredninger (f.eks. lån eller erhvervsobligationer) for et repræsentativt udvalg af modparter

med handlede kreditspredninger. Hvis instituttet ikke har tilstrækkelige kreditspredningsdata for en modpart, konverteres nævnte modpart til specifikke kreditspredningsdata baseret på region, intern rating og forretningstyper.

4. EPE-modellen for alle modparter anvender data, enten historiske eller udledte, som omfatter data fra perioden med kreditkrise, og anvender sådanne data på en måde, som er i overensstemmelse med den metode, der anvendes til kalibrering af EPE-modellen til aktuelle data.

5. Til at evaluere, hvor effektiv stresskalibreringen af EEPE er, opretter instituttet en række benchmarkporteføljer, som er sårbare i forhold til de vigtigste risikofaktorer, som instituttet eksponeres for. Eksponeringen i forhold til disse benchmarkporteføljer beregnes ved anvendelse af a) en stressmetode, der er baseret på aktuelle markedsværdier og modelparametre, som er kalibreret til markedsforholdene i krisesituationer, og b) den eksponering, der opstår i kriseperioden, men ved anvendelse af den metode, der er omhandlet i denne afdeling (markedsværdien ved kriseperiodens udgang, volatilitet og korrelationer fra den treårige kriseperiode).

De kompetente myndigheder kræver, at instituttet tilpasser stresskalibreringen, hvis eksponeringen i forhold til nævnte benchmarkporteføljer afviger væsentligt fra hinanden.

6. Et institut skal underkaste modellen en valideringsprocedure, som er nærmere defineret i instituttets politikker og procedurer. Nævnte valideringsprocedure skal:

- a) præcisere, hvilke undersøgelser der kræves for at sikre modellens integritet, og identificere forhold, som bevirker, at de forudsætninger, der ligger til grund for modellen, ikke er passende, hvilket derfor kan resultere i, at EPE vurderes for lavt
- b) omfatte en undersøgelse af, hvor omfattende EPE-modellen er.

7. Et institut skal overvåge relevante risici og indføre procedurer med henblik på at justere sin estimering af EEPE, når disse risici antager et vist omfang. For at overholde dette stykke skal instituttet:

- a) identificere og forvalte sine eksponeringer over for specifikke »wrong way«-risici, der opstår som omhandlet i artikel 291, stk. 1, litra b), og eksponeringer over for generelle »wrong way«-risici, der opstår som omhandlet i artikel 291, stk. 1, litra a)
- b) hvis eksponeringernes risikoprofil efter et år er stigende, regelmæssigt sammenligne estimatet af en relevant eksponeringsværdi for et år med den samme eksponeringsværdi for hele eksponeringens levetid
- c) i forbindelse med eksponeringer med kort løbetid (under et år) regelmæssigt sammenligne genanskaffelsesomkostningerne (den aktuelle eksponering) med den faktiske eksponeringsprofil og opbevare data, der gør det muligt at foretage en sådan sammenligning.

8. Et institut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. afdeling 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.

9. Et institut, der bruger sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i kapitel 4, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

10. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for denne artikels anvendelse.

Artikel 293

Krav til risikostyringssystemet

1. Et institut skal opfylde følgende krav:

- a) Det skal opfylde de kvalitetskrav, der er anført i tredje del, afsnit IV, kapitel 5.
- b) Det skal regelmæssigt gennemføre et »backtesting«-program og sammenligne de risikoforanstaltninger, som modellen genererer, med realiserede risikoforanstaltninger og hypotetiske ændringer baseret på statiske positioner med realiserede foranstaltninger.
- c) Det skal foretage en indledende validering og en løbende periodisk gennemgang af CCR-eksponeringsmodellen og de risikoforanstaltninger, den genererer. Valideringen og gennemgangen skal være uafhængige af modellens udvikling.
- d) Ledelsesorganet og den øverste ledelse skal være involveret i risikostyringsprocessen og sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til kreditrisiko- og CCR-styring. I den forbindelse skal de daglige rapporter, som den uafhængige risikokontrolenhed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 287, stk. 1, litra a), udarbejder, gennemgås på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle handlere har foretaget, og reduktioner af instituttets samlede risikoeksponering.
- e) Den interne risikomålingsmodel skal integreres med instituttets daglige risikostyring.
- f) Risikomålingssystemet skal anvendes sammen med interne handels- og eksponeringsbegrænsninger. I den forbindelse skal eksponeringsbegrænsninger relateres til instituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsistent over tid, og som er velkendt af handlere, kreditchefen og den øverste ledelse.
- g) Et institut skal sikre, at dets risikostyringssystem er veldokumenteret. Det skal navnlig til enhver tid råde over et dokumenteret sæt af interne politikker, kontroller og procedurer vedrørende brugen af risikomålingssystemet og foranstaltninger til sikring af, at nævnte politikker overholdes.
- h) Der foretages regelmæssigt en uafhængig gennemgang af instituttets risikostyringssystem i forbindelse med instituttets egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang omfatter både handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter. Der skal med regelmæssige mellemrum (og mindst én gang om året) foretages en revision af den samlede risikostyringsprocedure, hvor der som et minimum ses på alle de forhold, der er omhandlet i artikel 288.
- i) Den løbende validering af CCR-modeller, herunder »backtesting«, gennemgås regelmæssigt på et ledelsesniveau med beføjelser til at beslutte, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at afhjælpe svagheder ved modellerne.

2. De kompetente myndigheder tager hensyn til, i hvilket omfang institutterne opfylder kravene i stk. 1, når de fastsætter niveauet for alpha, jf. artikel 284, stk. 4. Kun for de institutter, som opfylder nævnte krav fuldt ud, kan anvendelse af den minimale multiplikationsfaktor komme på tale.

3. Institutterne skal dokumentere den proces, der ligger til grund for indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodellen, og beregningen af de risikoforanstaltninger, som genereres ved hjælp af modellerne, tilstrækkeligt detaljeret til, at tredjeparter kan genskabe henholdsvis analysen og risikoforanstaltningerne. Nævnte dokumentation skal indeholde oplysninger om, hvor hyppigt »backtesting« og eventuelt anden løbende validering skal foretages, hvordan valideringen skal foregå i forhold til datastrømme og porteføljer, og de analyser, der anvendes.

4. Institutterne skal definere kriterier, som kan anvendes til at vurdere CCR-eksponeringsmodellerne og de modeller, som giver input til eksponeringsberegningen, og til enhver tid råde over en skriftlig strategi, som beskriver den proces, hvorved uacceptable resultater identificeres og afhjælpes.

5. Institutterne skal definere, hvordan repræsentative modpartsporteføljer opbygges med henblik på validering af en CCR-eksponeringsmodel og dens risikoforanstaltninger.

6. Ved validering af CCR-eksponeringsmodeller og deres risikoforanstaltninger, som genererer forventede fordelinger, tages der hensyn til mere end en enkelt statistik over den forventede fordeling.

Valideringskrav

1. Institutterne skal som led i den indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodellen og risikoforanstaltningerne sikre, at følgende krav opfyldes:

- a) Instituttet foretager »backtesting« ved brug af historiske data om bevægelser i markedsrisikofaktorer forud for de kompetente myndigheders tilladelse, jf. artikel 283, stk. 1. Nævnte »backtesting« skal tage højde for en række specifikke tidshorisonter for prognoser på op til mindst et år, med en række forskellige indledningsdatoer og en lang række markedsforhold.
- b) Institutter, som anvender metoden i artikel 285, stk. 1, litra b), skal regelmæssigt validere modellen for at kontrollere, om faktiske aktuelle eksponeringer er i overensstemmelse med prognoser for alle marginperioder inden for ét år. Hvis nogle af handlerne i nettinggruppen har en løbetid på under ét år, og nettinggruppen har større risikofaktorfølsomheder uden disse handler, tages der hensyn hertil ved valideringen.
- c) Instituttet foretager »backtesting« af CCR-eksponeringsmodellens resultater og modellens relevante risikoforanstaltninger samt prognoserne for markedsrisikofaktorer. I forbindelse med sikrede handler skal de pågældende tidshorisonter for prognoser omfatte dem, der afspejler typiske risikoperioder for margenaftaler anvendt ved sikrede handler eller margenhandler.
- d) Hvis modelvalideringen viser, at den faktiske EPE undervurderes, træffer instituttet de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe modellens unøjagtighed.
- e) Instituttet skal afprøve de beregningsmodeller, der anvendes til bestemmelse af CCR-eksponeringer for et givet scenario af fremtidige påvirkninger af markedsrisikofaktorer som led i den indledende og løbende modelvalideringsprocedure. Modeller til prisfastsættelse af optioner skal tage højde for, at optionernes værdi med hensyn til markedsrisikofaktorer har en ikke-lineær karakter.
- f) CCR-eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at aggregere de eksponeringer, der indgår i nettinggruppen. Instituttet skal sikre sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen.
- g) CCR-eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at indregne virkningerne af margenberegningen. Den skal tage hensyn både til det nuværende margenbeløb og til den margin, der på et senere tidspunkt måtte blive overført mellem modparterne. Der skal i en sådan model tages højde for de margenaftaler, der er en- eller tosidige, frekvensen af »margin calls«, den risiko, der er tale om i marginperioden, den nedre tærskel for usikrede eksponeringer, som instituttet er villig til at acceptere, og det mindste overførselsbeløb. Modellen skal enten estimere ændringer i markedsværdien af den stillede sikkerhed eller følge reglerne i kapitel 4.
- h) Der skal som led i modelvalideringsproceduren foretages statistisk historisk »backtesting« af repræsentative modpartsporteføljer. Instituttet skal med regelmæssige intervaller foretage en sådan »backtesting« af en række repræsentative modpartsporteføljer, som er faktiske eller hypotetiske. Nævnte repræsentative porteføljer udvælges ud fra deres følsomhed over for vigtige risikofaktorer og kombinationer af risikofaktorer, som instituttet er udsat for.
- i) Instituttet foretager »backtesting«, som er udformet med henblik på at afprøve CCR-eksponeringsmodellens centrale forudsætninger og de relevante risikoforanstaltninger, herunder det modelberegnete forhold mellem den samme risikofaktors restløbetider og de modelberegnete forhold mellem risikofaktorer.
- j) Resultaterne af CCR-eksponeringsmodeller og risikoforanstaltningerne gøres til genstand for passende »backtesting«. »Backtesting«-programmet skal kunne identificere utilstrækkelige resultater i en EPE-models risikoforanstaltninger.

- k) Instituttet validerer sine CCR-eksponeringsmodeller og alle risikoforanstaltninger indtil tidshorisonter, som svarer til løbetiden for handler, for hvilke eksponeringer beregnes efter metoden med interne modeller, jf. artikel 283.
- l) Instituttet kontrollerer regelmæssigt de modeller, der anvendes til at beregne modpartsrisikoeksponering i forhold til passende uafhængige benchmarks som led i den løbende modelvalideringsproces.
- m) Den løbende validering af instituttets CCR-eksponeringsmodel og de relevante risikoforanstaltninger skal omfatte en vurdering af, om de seneste resultater er passende.
- n) Instituttet vurderer som led i den indledende og løbende valideringsproces den hyppighed, hvormed CCR-eksponeringsmodellers parametre opdateres.
- o) Ved den indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodeller vurderes det, hvorvidt modpartsniveauets og nettinggruppens eksponeringsberegninger er passende.

2. I stedet for alpha ganget med den faktiske EPE kan der med de kompetente myndigheders forudgående tilladelse benyttes en værdi, der er mere forsigtig end den, som benyttes til at beregne den reguleringsmæssige eksponeringsværdi for hver modpart. Den relative forsigtighedsgrad vurderes efter de kompetente myndigheders indledende godkendelse og i forbindelse med den regelmæssige tilsynskontrol med EPE-modellerne. Instituttet validerer forsigtighedsaspektet regelmæssigt. Den løbende vurdering af modellernes resultater skal omfatte alle modparter, som modellerne anvendes på.

3. Hvis »backtesting« viser, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, annullerer de kompetente myndigheder tilladelsen for modellen eller pålægger passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres.

Afdeling 7

Aftaler om netting

Artikel 295

Godkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

Institutterne kan i overensstemmelse med artikel 298 kun behandle følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende, hvis aftalen om netting er godkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 296, og hvis instituttet opfylder kravene i artikel 297:

- a) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et institut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en enkelt ny kontrakt, som erstatter alle tidligere kontrakter og alle forpligtelser mellem parterne i henhold til nævnte kontrakter og er juridisk bindende for parterne
- b) andre bilaterale aftaler mellem et institut og dets modpart
- c) aftaler om netting på tværs af produkter for institutter, der har fået tilladelse til at anvende den metode, der er fastlagt i afdeling 6, i forbindelse med transaktioner, der falder ind under denne metode. De kompetente myndigheder forelægger EBA en liste over godkendte aftaler om netting på tværs af produkter.

Netting på tværs af transaktioner, der foretages af forskellige retlige enheder, der tilhører samme koncern, anerkendes ikke i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskrav.

Artikel 296

Godkendelse af aftaler om netting

1. De kompetente myndigheder godkender kun en aftale om netting, hvis betingelserne i stk. 2 og, hvis det er relevant, stk. 3 er opfyldt.

2. Alle aftaler om netting, som et givet institut anvender med henblik på at beregne eksponeringsværdien i denne del, skal opfylde følgende betingelser:

- a) Instituttet har med sin modpart indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at det, i tilfælde af at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.
- b) Instituttet har stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at instituttets krav og forpligtelser i tilfælde af søgsmål vedrørende aftalen om netting ikke vil overstige dem, som beskrevet i litra a). Den juridiske udtalelse henviser til den gældende lovgivning
 - i) i det land, hvor modparten er registreret som selskab
 - ii) hvis en afdeling af en virksomhed, som er beliggende i et andet land end det, hvor virksomheden er registreret som selskab, er involveret, i det land, hvor afdelingen er beliggende
 - iii) i det land, hvis lovgivning regulerer de pågældende individuelle transaktioner i aftalen om netting
 - iv) i det land, hvis lovgivning regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.
- c) Kreditrisikoen i forbindelse med de enkelte modparter aggregeres for at opnå en samlet juridisk eksponering på tværs af transaktioner med de enkelte modparter. Denne aggregering indregnes i sammenhæng med kreditgrænser og intern kapital.
- d) Kontrakten indeholder ikke bestemmelser, hvorefter det i tilfælde af en modparts misligholdelse er tilladt en ikkemisligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor (dvs. »walk away«-klausul).

Hvis en af de kompetente myndigheder ikke finder det godtgjort, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig og kan håndhæves efter loven i hvert enkelt af de lande, der er omhandlet i litra b), kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne. De kompetente myndigheder underretter hinanden i overensstemmelse hermed.

3. De juridiske udtalelser, som er omhandlet i litra b), kan udfærdiges med henvisning til forskellige typer aftaler om netting. Aftaler om netting på tværs af produkter skal også opfylde følgende betingelser:

- a) Nettosummen som omhandlet i stk. 2, litra a), er nettosummen af positive og negative slutaftregningsværdier af samtlige involverede individuelle bilaterale masteraftaler og positive og negative løbende afregningsværdier af individuelle transaktioner (»Cross-Product Net Amount«).
- b) De juridiske udtalelser som omhandlet i stk. 2, litra b), vedrører gyldigheden og retskraften af hele aftalen om netting på tværs af produkter og nettingsystemets indvirkning på væsentlige bestemmelser i en eventuel individuel bilateral masteraftale indgået i tilknytning hertil.

Artikel 297

Institutternes forpligtelser

1. Et institut skal oprette og til enhver tid råde over procedurer, der sikrer, at retsgyldigheden af aftalen om netting og mulighederne for håndhævelse løbende undersøges i lyset af eventuelle lovgivningsændringer i de relevante lande, der er omhandlet i artikel 296, stk. 2, litra b).

2. Instituttet opbevarer den krævede dokumentation vedrørende aftalen om netting i sine arkiver.
3. Instituttet indregner virkningerne af netting i sin måling af de enkelte modparter aggregerede kreditrisikoeksponering, og instituttet skal kontrollere sin modpartsrisiko på grundlag af virkningerne af nævnte måling.
4. I forbindelse med de aftaler om netting på tværs af produkter, der er omhandlet i artikel 295, skal instituttet til enhver tid råde over procedurer i henhold til artikel 296, stk. 2, litra c), der sikrer, at samtlige transaktioner, der skal være omfattet af et nettingsystem, er dækket af en juridisk udtalelse, jf. artikel 296, stk. 2, litra b).

Under hensyntagen til aftaler om netting på tværs af produkter skal instituttet fortsat opfylde betingelserne for anerkendelse af bilateral netting og kravene i kapitel 4 for anerkendelse af risikoreduktion, for så vidt angår hver enkelt involveret individuel bilateral masteraftale og transaktion.

Artikel 298

Virkninger af godkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

1. Følgende behandling finder anvendelse på aftaler om netting:
 - a) For så vidt angår afdeling 5 og 6 anerkendes netting som fastlagt heri.
 - b) I forbindelse med kontrakter om nyordning kan de enkelte nettobeløb, der fastsættes ved sådanne kontrakter, vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb.
Ved anvendelse af afdeling 3 kan institutterne tage hensyn til kontrakten om nyordning ved beregning af:
 - i) den aktuelle genanskaffelsespris som omhandlet i artikel 274, stk. 1
 - ii) kontrakternes fiktive hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole som omhandlet i artikel 274, stk. 2.
 - ii) Ved anvendelse af afdeling 4 kan institutterne tage hensyn til kontrakten om nyordning ved beregning af den hovedstol, der er omhandlet i artikel 275, stk. 1, i forbindelse med beregningen af hovedstolen. I sådanne tilfælde anvender institutterne procentsatserne i tabel 3.
 - c) I forbindelse med andre aftaler om netting anvender institutterne afdeling 3 som følger:
 - i) De aktuelle genanskaffelsesomkostninger, der er omhandlet i artikel 274, stk. 2, for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske netto-genanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det institut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til »0«.
 - ii) Tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko, der er omhandlet i artikel 274, stk. 2, for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

hvor:

PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting

PCE_{gro} = summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres fiktive hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats

NGR = netto/brutto-forholdet beregnet som kvotienten for nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner).

2. Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede formel kan institutterne behandle perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, som om de var en enkelt kontrakt med en fiktiv hovedstol svarende til nettoindtægterne.

Ved anvendelse af artikel 275, stk. 1, kan institutterne behandle perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, som om de var en enkelt kontrakt med en fiktiv hovedstol svarende til nettoindtægterne, og størrelsen af de fiktive hovedstole multipliceres med de i tabel 3 anførte procentsatser.

I dette stykke anses som perfekt matchende kontrakter valutaterminsforretninger eller lignende kontrakter, hvor den fiktive hovedstol svarer til pengestrømme, og hvor disse pengestrømme forfalder til betaling på den samme valørdato og fuldt ud i samme valuta.

3. For så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 6.

Tabel 6

Oprindelig løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst to år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

4. I forbindelse med rentekontrakter kan institutterne med samtykke fra de kompetente myndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

Afdeling 8

Positioner i handelsbeholdningen

Artikel 299

Positioner i handelsbeholdningen

1. For så vidt angår denne artikel indeholder bilag II en henvisning til derivater til kreditrisikooverførsel, jf. afsnit C, punkt 8, i bilag I til direktiv 2004/39/EF.

2. Ved beregning af den risikovægtede værdi af CCR-eksponeringer i forbindelse med positioner i handelsbeholdningen overholder institutterne følgende principper:

- a) Med henblik på at beregne den potentielle fremtidige kreditrisiko efter metoden i afdeling 3 ved »total return swap«-kreditderivater og »credit default swap«-kreditderivater multipliceres instrumentets nominelle værdi med følgende procentsatser:
 - i) 5 %, hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til en direkte eksponering for instituttet og være en kvalificerende post, for så vidt angår tredje del, afsnit IV, kapitel 2

- ii) 10 %, hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til en direkte eksponering for instituttet og ikke være en kvalificerende post, for så vidt angår tredje del, afsnit IV, kapitel 2.

Hvis der er tale om et institut, som på grund en »credit default swap« påtager sig en langsigtet eksponering i det underliggende værdipapir, kan satsen for den potentielle fremtidige krediteksponering være 0 %, medmindre denne »credit default swap« er omfattet af slutafrigørelse i tilfælde af insolvens i den enhed, hvis eksponering som følge af swappen udgør en kort position i det underliggende værdipapir, selv om det underliggende værdipapir ikke er blevet misligholdt.

Hvis kreditderivatet yder afdækning af typen »nth to default« blandt en række underliggende forpligtelser, bestemmer instituttet, hvilken af de i stk. 1 fastsatte procentsatser der skal anvendes, med henvisning til forpligtelsen med den nth laveste kreditkvalitet, som bestemmes af, hvorvidt en sådan post er omfattet af tredje del, afsnit IV, kapitel 2, såfremt instituttet har påtaget sig denne.

- b) Institutterne anvender ikke den enkle metode til beregning af finansiel sikkerhedsstillelse, som forklares i artikel 222, til anerkendelse af virkningerne af finansiel sikkerhedsstillelse.
- c) Ved genkøbstransaktioner og låne- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer, som indgår i handelsbeholdningen, kan institutterne anerkende alle finansielle instrumenter og råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, som gyldig sikkerhedsstillelse.
- d) Ved en eksponering, der skyldes OTC-derivater, som indgår i handelsbeholdningen, kan institutterne anerkende råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, som gyldig sikkerhedsstillelse.
- e) Ved beregning af volatilitetsjusteringer, når sådanne finansielle instrumenter eller råvarer, der ikke kan indgå i handelsbeholdningen i henhold til kapitel 4, udlånes, sælges eller leveres eller lånes, købes eller modtages eller lignende som led i en sådan transaktion, skal institutterne behandle sådanne instrumenter og råvarer på samme måde som aktier uden for hovedindekset på en anerkendt fondsbørs, hvis instituttet anvender tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4, afdeling 3.
- f) Hvis et institut anvender metoden med egne estimater til beregning af volatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4, afdeling 3, på finansielle instrumenter eller råvarer, der ikke kan indgå i handelsbeholdningen i henhold til kapitel 4, skal det beregne volatilitetsjusteringer for hver enkelt post. Hvis et institut har fået tilladelse til at anvende metoden med interne modeller som defineret i kapitel 4, kan det også anvende denne metode på handelsbeholdningen.
- g) I forbindelse med godkendelse af masternettingaftaler, der dækker tilbagekøbstransaktioner, transaktioner med lån eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner anerkender institutterne kun netting på tværs af positionerne inden for eller uden for handelsbeholdningen, når de nettede transaktioner opfylder følgende betingelser:
 - i) Samtlige transaktioner værdiansættes daglig.
 - ii) Alle poster, som lånes, købes eller modtages som led i disse transaktioner, kan anerkendes som gyldig finansiel sikkerhed efter kapitel 4, uden at litra c)-f) finder anvendelse.
- h) Hvis et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, udgør en del af en intern afdækning, og kreditrisikoafdækningen er anerkendt i henhold til denne forordning, jf. artikel 204, anvender institutterne en af følgende metoder:
 - i) behandle det, som om der ikke foreligger en modpartsrisiko på grund af positionen i kreditderivatet
 - ii) ved beregningen af kapitalgrundlagskrav for modpartskreditrisici konsistent indregne alle kreditderivater i handelsbeholdningen, som er del af den interne kreditrisikoafdækning, eller erhvervet for at afdække en modpartsrisikoeksponering, hvis kreditrisikoafdækningen er anerkendt i henhold til kapitel 4.

Afdeling 9

Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod en central modpart

Artikel 300

Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

- 1) »konkursbeskyttet« (i forhold til kundeaktiver): effektive foranstaltninger sikrer, at disse aktiver ikke er til rådighed for en CCP's eller et clearingmedlems kreditorer i tilfælde af henholdsvis CCP's eller clearingmedlemmets insolvens, eller at aktiverne ikke er til rådighed for clearingmedlemmet til at dække tab, der er opstået som følge af en anden kundes eller andre kunders misligholdelse end dem, der stillede disse aktiver
- 2) »CCP-relateret transaktion«: en kontrakt eller en transaktion opført i artikel 301, stk. 1, mellem en kunde og et clearingmedlem, som er direkte relateret til en kontrakt eller transaktion opført i nævnte stykke, mellem nævnte clearingmedlem og en CCP
- 3) »clearingmedlem«: clearingmedlem som defineret i artikel 2, nr. 14), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 4) »kunde«: kunde som defineret i artikel 2, nr. 15), i forordning (EU) nr. 648/2012 eller en virksomhed, der har indgået indirekte clearingordninger med et clearingmedlem i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 301

Anvendelsesområde

1. Denne afdeling finder anvendelse på følgende kontrakter og transaktioner, forudsat at de er udestående eksponeringer med en CCP:
 - a) de kontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater
 - b) genkøbsttransaktioner
 - c) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer
 - d) terminsforretninger
 - e) margenlån.
2. Institutterne kan vælge, om de vil anvende en af følgende to behandlinger i forbindelse med kontrakter og transaktioner, som er udestående eksponeringer med en kvalificerende QCCP og opført i stk. 1:
 - a) behandlingen for handelseksponeringer og eksponeringer mod bidrag til misligholdelsesfonde specificeret i henholdsvis artikel 306 med undtagelse af den i stk. 1, litra b) i nævnte artikel omhandlede behandling, og artikel 307
 - b) behandlingen specificeret i artikel 310.
3. Institutterne anvender behandlingen specificeret i artikel 306 med undtagelse af den stk. 1, litra a), i nævnte artikel omhandlede behandling og i artikel 309, alt efter hvad der er relevant, i forbindelse med kontrakter og transaktioner, som er udestående eksponeringer med en ikkekvalificerende CCP og opført i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 302

Overvågning af eksponeringer mod CCP'er

1. Institutterne overvåger alle deres eksponeringer mod CCP'er og fastlægger procedurer for aflæggelse af regelmæssig rapport om nævnte eksponeringer til den øverste ledelse og relevante udvalg under ledelsesorganet.

2. Institutterne vurderer gennem passende scenarieanalyser og stresstest, om kapitalgrundlaget sammenholdt med eksponeringer mod en CCP, herunder potentiel fremtidig krediteksponering eller eksponeringer fra misligholdelsesfonde, hvor instituttet handler som clearingmedlem, eksponeringer, der følger af kontrakter som fastsat i artikel 304, på passende vis vedrører de risici, der er forbundet med disse eksponeringer.

Artikel 303

Behandling af clearingmedlemmers eksponeringer mod CCP'er og kunders transaktioner

1. Hvis institutterne fungerer som clearingmedlem, enten til egne formål eller som finansielt mellemed mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene vedrørende eksponeringerne over for en CCP i overensstemmelse med artikel 301, stk. 2 og 3.
2. Hvis institutterne fungerer som clearingmedlem og i den kapacitet fungerer som finansielt mellemed mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med kunden i overensstemmelse med de foregående afdelinger i dette kapitel, hvis det er relevant.
3. Hvis institutterne er kunde af et clearingmedlem, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med de foregående afdelinger i dette kapitel, hvis det er relevant.
4. Som et alternativ til metoden i stk. 3 kan institutter, som er kunde, beregne kapitalgrundlagskravene for deres CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 305, stk. 2, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:
 - a) De positioner og aktiver i nævnte institutter, som er relateret til nævnte transaktioner, bestemmes og adskilles som omhandlet i artikel 39 i forordning (EU) nr. 648/2012, både for så vidt angår clearingmedlem og CCP, fra positioner og aktiver hos clearingmedlemmet og nævnte clearingmedlems andre kunder, og som følge af nævnte adskillelse er nævnte positioner og aktiver konkursbeskyttede i tilfælde af misligholdelse eller insolvens hos clearingmedlemmet eller en eller flere af dets andre kunder.
 - b) De relevante love, administrative bestemmelser og ved aftale indgåede arrangementer, som finder anvendelse på eller er bindende for nævnte institut eller CCP'en, sikrer i tilfælde af clearingmedlemmets misligholdelse eller insolvens, at instituttets positioner vedrørende nævnte kontrakter og transaktioner og den tilsvarende sikkerhedsstilling overføres til et andet clearingmedlem inden for den relevante marginrisikoperiode.
5. Hvis et institut, der fungerer som clearingmedlem, indgår i et ved aftale indgået arrangement med et andet clearingmedlems kunde med henblik på at sikre nævnte kunde den mulighed for at overføre aktiver og positioner, som er omhandlet i stk. 4, litra b), kan nævnte institut tildele den eventualforpligtelse, som følger af det ved aftale indgåede arrangement, en eksponeringsværdi på nul.

Artikel 304

Behandling af clearingmedlemmers eksponeringer mod kunder

1. Hvis institutterne fungerer som clearingmedlem og i den kapacitet fungerer som finansielt mellemed mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med kunden i overensstemmelse med afdeling 1-8 er i dette kapitel og med afsnit VI i tredje del, hvis det er relevant.

2. Hvis et institut, der fungerer som clearingmedlem, indgår i et ved aftale indgået arrangement med et andet clearingmedlems kunde, som i overensstemmelse med artikel 48, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 648/2012 letter overførslen af positioner og sikkerhedsstillelse, som er omhandlet i artikel 305, stk. 2, litra b) i nærværende forordning for den kunde, og den kontraktmæssige aftale giver anledning til en eventuel forpligtelse for dette institut, kan nævnte institut tildele eventuel forpligtelsen en eksponeringsværdi på nul.

3. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan anvende en kortere risikoperiode dækket af margenaftalen, når det beregner kapitalgrundlagskrav for sine eksponeringer mod en kunde i overensstemmelse med metoden med interne modeller. Den risikoperiode dækket af margenaftalen, som instituttet anvender, må ikke være mindre end fem dage.

4. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan mangedoble sin misligholdte eksponering med en skala, når det beregner sit kapitalgrundlagskrav for sine eksponeringer mod en kunde i overensstemmelse med markedsværdimetoden, standardmetoden eller den oprindelige eksponeringsmetode. De skalaer, som institutterne kan anvende, er følgende:

- a) 0,71 for en margenrisikoperiode på fem dage
- b) 0,77 for en margenrisikoperiode på seks dage
- c) 0,84 for en margenrisikoperiode på syv dage
- d) 0,89 for en margenrisikoperiode på otte dage
- e) 0,95 for en margenrisikoperiode på ni dage
- f) 1 for en margenrisikoperiode på ti dage eller mere.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de margenrisikoperioder, som institutterne kan anvende i forbindelse med stk. 3 og 4.

Når EBA udarbejder disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, anvender den følgende principper:

- a) Den skal definere margenrisikoperioden for hver type kontrakter og transaktioner, der er opført i artikel 301, stk. 1.
- b) De margenrisikoperioder, der skal defineres i litra a), skal afspejle afviklingsperioden for kontrakter og transaktioner, der er omhandlet i nævnte litra.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 305

Behandling af kunders eksponeringer

1. Hvis institutterne er kunde, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel og med afsnit VI i tredje del, hvis det er relevant.

2. Uden at det berører metoden i stk. 1, kan institutter, som er kunde, beregne kapitalgrundlagskravene for deres handelseksponeringer i CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 306, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) De positioner og aktiver i nævnte institutter, som er relateret til nævnte transaktioner, bestemmes og adskilles, både for så vidt angår clearingmedlem og CCP, fra positioner og aktiver hos clearingmed-

lemmet og nævnte clearingmedlems andre kunder, og som følge af nævnte skelnen og adskillelse er nævnte positioner og aktiver konkursbeskyttede i tilfælde af misligholdelse eller insolvens hos clearingmedlemmet eller en eller flere af dets andre kunder.

- b) De love, administrative bestemmelser og ved aftale indgåede arrangementer, som finder anvendelse på eller er bindende for nævnte institut eller CCP'en, letter overførslen af kundens positioner vedrørende nævnte kontrakter og transaktioner og den tilsvarende sikkerhedsstillelse til et andet clearingmedlem inden for den gældende margenrisikoperiode i tilfælde af det oprindelige clearingmedlems misligholdelse eller insolvens. Under sådanne omstændigheder overføres kundens positioner og sikkerhedsstillelse til markedsværdi, medmindre kunden ønsker at afvikle positionen til markedsværdi.
- c) Instituttet har rådighed over en uafhængig, skriftlig og begrundet juridisk udtalelse, der konkluderer, at de relevante retter og administrative myndigheder i tilfælde af en retssag vil mene, at kunden ikke skal have tab på grund af dens clearingmedlems insolvens eller nogle af dens clearingmedlemmers kunder i henhold til lovgivningen i instituttets retskreds, dens clearingmedlem og CCP'en, lovgivningen vedrørende de transaktioner og kontrakter, instituttet clearer gennem CCP'en, lovgivningen vedrørende sikkerhedsstillelsen og lovgivningen vedrørende enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at opfylde betingelsen i litra b).
- d) CCP'en er en Q_{CCP} .

3. Uden at det berører betingelserne i stk. 2, kan et institut, der er kunde, hvis det ikke er beskyttet mod tab i det tilfælde, at clearingmedlemmet og en anden af clearingmedlemmets kunder i fællesskab misligholder, men alle de andre betingelser i stk. 2 er opfyldt, beregne kapitalgrundlagskravene for sine handelseksponeringer i CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 306 med forbehold af erstatning af 2 % risikovægt i stk. 1, litra a), i nævnte artikel med en risikovægt på 4 %.

4. Når et institut, der er kunde, får adgang til en af CCP's tjenesteydelser gennem indirekte clearingordninger i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan instituttet kun anvende behandlingen i stk. 2 eller 3, når betingelserne i hvert stykke er opfyldt på hvert niveau i kæden af formidlere.

Artikel 306

Kapitalgrundlagskrav vedrørende handelseksponeringer

1. Et institut anvender følgende behandling på sine handelseksponeringer med CCP'er:
 - a) det tillægger værdien af alle handelseksponeringer med Q_{CCP} 'er en risikovægt på 2 %
 - b) det anvender den risikovægt, der anvendes i standardmetoden for kreditrisiko som fastsat i artikel 107, stk.2, litra b), på alle sine handelseksponeringer med ikkekvalificerende CCP'er
 - c) når et institut fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, og betingelserne for den CCP-relaterede transaktion foreskriver, at instituttet ikke er forpligtet til at yde godtgørelse til kunden for tab, der skyldes ændringer i værdien af transaktionen, i tilfælde af at CCP'en misligholder sine forpligtelser. Transaktionens eksponeringsværdi med CCP'en, der svarer til den CCP-relaterede transaktion er lig med nul.
2. Uanset stk. 1 kan instituttet, når aktiver posteret som sikkerhedsstillelse til en CCP eller et clearingmedlem er konkursbeskyttede i tilfælde af, at CCP'en, clearingmedlemmet eller et eller flere af clearingmedlemmets andre kunder bliver insolvente, tildele modpartskreditrisikoeksponeringer for nævnte aktiver en eksponeringsværdi på nul.
3. Instituttet beregner værdien af handelseksponeringer med en CCP i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel, hvis det er relevant.

4. Instituttet skal med henblik på artikel 92, stk. 3, beregne de risikovægtede værdier for handelseksponeringerne med CCP'er som summen af værdierne af handelseksponeringerne med CCP'er, beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i nærværende artikel, ganget med den risikovægt, der er bestemt i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 307

Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP

Et institut, der fungerer som clearingmedlem, skal anvende følgende behandling på de eksponeringer, som opstår i forbindelse med dets bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP.

- Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 308.
- Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 309.

Artikel 308

Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond

1. Eksponeringsværdien for et instituts indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond (DF_i) er det beløb, der betales i eller markedsværdien af aktiver leveret af det institut nedsat med ethvert beløb fra det bidrag, som QCCP'en allerede har brugt til at dække tab, der følger af et af dets clearingmedlemmers misligholdelse.

2. Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet (K_i) til dækning af den eksponering, der opstår i forbindelse med det indbetalte bidrag (DF_i), som følger:

β = den koncentrationsfaktor, som CCP'en har meddelt instituttet

N = det antal clearingmedlemmer, som CCP'en har meddelt instituttet

DF_{CM} = summen af de indbetalte bidrag fra alle CCP'ens clearingmedlemmer ($\sum_i DF_i$), som CCP'en har meddelt instituttet

K_{CM} = summen af kapitalgrundlagskravene for alle CCP'ens clearingmedlemmer beregnet i overensstemmelse med den gældende formel i stk. 3 ($\sum_i K_i$).

3. Instituttet beregner K_{CM} som følger:

- hvor $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, anvender instituttet følgende formel:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^*$$

- hvor $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, anvender instituttet følgende formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP})$$

- hvor $DF^* < K_{CCP}$, anvender instituttet følgende formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*,$$

hvor:

DF_{CCP} = CCP'ens indbetalte finansielle ressourcer, som CCP'en har meddelt instituttet

K_{CCP} = CCP'ens hypotetiske kapital, som CCP'en har meddelt instituttet

$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^*$

$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i$

$\overline{DF}_i$ = det gennemsnitlige indbetalte bidrag, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$,
som CCP'en har meddelt instituttet

c_1 = en kapitalfaktor svarende til
 $\max \left\{ \frac{1,6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}} \right)^{0,3}}, 0,16\% \right\}$

c_2 = en kapitalfaktor svarende til 100 %

$\mu = 1,2$.

4. Et instituttet beregner med henblik på artikel 92, stk. 3, de risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag, som kapitalgrundlagskravet (K_i) fastsat i overensstemmelse med stk. 2 ganget med 12,5.

5. Hvis K_{CCP} er lig med nul, anvender instituttet en værdi på 0,16 % for c_1 til beregningen i stk. 3.

Artikel 309

Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond og for uafdækkede bidrag til en ikkekvalificerende CCP

1. Et institut anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet (K_i) for de eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond (DF_i) og fra uafdækkede bidrag (UC_i) til en sådan CCP:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

hvor c_2 og μ er defineret i artikel 308, stk. 3.

2. Med henblik på stk. 1 er uafdækkede bidrag, som et institut, der fungerer som clearingmedlem, ved kontrakt har forpligtet sig til at yde til en CCP, efter at CCP'en har opbrugt misligholdelsesfonden til at dække tab, der er opstået som følge af en eller flere af dens clearingmedlemmers misligholdelse.

3. Instituttet beregner med henblik på artikel 92, stk. 3, risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag, som kapitalgrundlagskravet (K_i) fastsat i overensstemmelse med stk. 1 ganget med 12,5.

Artikel 310

Alternativ beregning af kapitalgrundlagskravet for eksponeringer mod en QCCP

Et institut anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet (K_i) for eksponeringer, der hidrører fra dets handelseksporeringer og dets kundes handelseksporeringer (TE_i) og indbetalte bidrag (DF_i) til en QCCP's misligholdelsesfond:

$$K_i = 8\% \cdot \min [2\% \cdot TE_i + 1250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

Artikel 311

Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er, der ophører med at opfylde visse betingelser

1. Et institut anvender behandlingen i denne artikel, når en af eller begge følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Instituttet har fra CCP'en modtaget underretning, jf. artikel 50b, litra j), nr. ii), i forordning (EU) 648/2012, om, at CCP'en er ophørt med at beregne K_{CCP} .
 - b) Instituttet får – efter en offentlig meddelelse eller underretning fra den kompetente myndighed for en CCP, som instituttet anvender, eller fra CCP'en selv – underretning om, at CCP'en ikke længere vil opfylde betingelserne for tilladelse eller anerkendelse, alt efter tilfældet.
2. Når kun betingelsen i stk. 1, litra a), er opfyldt, kontrollerer instituttets kompetente myndighed grundene til, at CCP'en er ophørt med at beregne K_{CCP} .

Når den kompetente myndighed mener, at grundene i første afsnit er gyldige, kan den tillade institutterne i sin medlemsstat at anvende behandlingen i artikel 310 på deres handelseksporeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til den pågældende CCP. Når den giver en sådan tilladelse, giver den oplysning om grundene til sin afgørelse.

Når den kompetente myndighed mener, at grundene, der er nævnt i første afsnit, ikke er gyldige, skal alle institutter i dens medlemsstat, uanset hvilken behandling de valgte i overensstemmelse med artikel 301, stk. 2, anvende behandlingen i stk. 3, litra a)-d) i nærværende artikel.

3. Når betingelsen i stk. 1, litra b), er opfyldt, skal et institut, uanset om betingelsen i stk. 1, litra a), er opfyldt, senest tre måneder efter en hændelse som beskrevet i stk. 1, litra b), eller før, hvis instituttets kompetente myndighed kræver det, gøre følgende med hensyn til sine eksponeringer mod den pågældende CCP:

- a) ophøre med at anvende den behandling, som det valgte i overensstemmelse med artikel 301, stk. 2
- b) anvende behandlingen i artikel 306, stk. 1, litra b), på sine handelseksporeringer mod CCP'en
- c) anvende behandlingen i artikel 309 på dets indbetalte bidrag til CCP'ens misligholdelsesfond og på dets uafdækkede bidrag til CCP'en
- d) behandle andre eksponeringer end dem i litra b) og c) mod CCP'en som eksponeringer mod en virksomhed i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko, jf. kapitel 2.

AFSNIT III

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL OPERATIONEL RISIKO

KAPITEL 1

Generelle principper for anvendelsen af de forskellige metoder

Artikel 312

Tilladelse og underretning

1. For at kunne benytte standardmetoden skal institutterne opfylde kriterierne i artikel 320 ud over de generelle standarder for risikostyring som nævnt i artikel 74 og 85 i direktiv 2013/36/EU. Institutterne skal underrette de kompetente myndigheder, før de anvender standardmetoden.

De kompetente myndigheder tillader institutterne at anvende en alternativ relevant indikator for forretningsområderne »detailbankydelse« og »forretningsbankydelse«, hvis betingelserne i artikel 319, stk. 2, og artikel 320 er opfyldt.

2. De kompetente myndigheder tillader institutterne at anvende avancerede målemetoder baseret på deres egne målingssystemer for operationel risiko, hvis alle de kvalitative og kvantitative standarder, der er omhandlet i henholdsvis artikel 321 og 322 er opfyldt, og hvis institutterne opfylder de generelle standarder for risikostyring som nævnt i artikel 74 og 85 i direktiv 2013/36/EU og afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, i nævnte direktiv.

Institutterne skal også anmode om tilladelse fra deres kompetente myndigheder, hvis de ønsker at gennemføre væsentlige udvidelser og ændringer af disse avancerede målemetoder. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse, hvis institutterne fortsat opfylder de standarder, der er nævnt i første afsnit, når de væsentlige udvidelser og ændringer er foretaget.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle ændringer i deres modeller for avancerede målemetoder.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutterne gives tilladelse til at anvende avancerede målemetoder
- b) de kriterier, der anvendes til vurdering af, om udvidelserne af og ændringerne til de avancerede målemetoder er væsentlige
- c) de nærmere bestemmelser for den i stk. 3 nævnte underretning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 313

Fornyelse af mindre avancerede metoder

1. Institutter, der anvender standardmetoden, må ikke gå tilbage til at anvende basisindikatormetoden, medmindre betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

2. Institutter, der anvender avancerede målemetoder, må ikke gå tilbage til at anvende standardmetoden eller basisindikatormetoden, medmindre betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

3. Institutterne må kun gå tilbage til at anvende en mindre avanceret metode i forbindelse med operationel risiko, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af en mindre avanceret metode ikke foreslås for at begrænse instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko,

- at den er nødvendig på grund af instituttets art og kompleksitet, og at den ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at håndtere operationel risiko.
- b) Instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 314

Kombineret anvendelse af forskellige metoder

1. Institutterne kan anvende en kombination af metoder, hvis de kompetente myndigheder giver dem tilladelse hertil. De kompetente myndigheder giver en sådan tilladelse, hvis de krav, der er fastsat i henholdsvis stk. 2, 3 og 4, er opfyldt.
2. Et institut kan anvende en avanceret målemetode kombineret med basisindikatormetoden eller standardmetoden, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Den kombination af metoder, der anvendes af instituttet, tager højde for alle dets operationelle risici, og de kompetente myndigheder anerkender den metode, der anvendes af instituttet til at dække de forskellige aktiviteter, geografiske placeringer, juridiske strukturer eller andre relevante opdelinger, der fastlægges internt.
 - b) Kriterierne i artikel 320 og de i artikel 321 og 322 omhandlede standarder er opfyldt for den del af aktiviteterne, der er omfattet af henholdsvis standardmetoden og de avancerede målemetoder.
3. For institutter, som ønsker at benytte en avanceret målemetode kombineret med enten basisindikatormetoden eller standardmetoden, pålægger de kompetente myndigheder følgende supplerende betingelser for at give tilladelse:
 - a) På datoen for implementeringen af en avanceret målemetode skal en væsentlig del af instituttets operationelle risici opgøres ved hjælp af den avancerede målemetode.
 - b) Instituttet skal forpligte sig til at anvende den avancerede målemetode på en væsentlig del af sine transaktioner inden for en tidsramme, som er blevet forelagt for og godkendt af dets kompetente myndigheder.
4. Et institut kan anmode om tilladelse fra den kompetente myndighed til kun at anvende en kombination af basisindikatormetoden og standardmetoden i ekstraordinære situationer, såsom nylige tilkøb af nye forretningsaktiviteter, der kan nødvendiggøre en overgangsperiode ved implementeringen af standardmetoden.

Den kompetente myndighed giver kun en sådan tilladelse, hvis instituttet har forpligtet sig til at anvende standardmetoden inden for en tidsramme, som er blevet forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
 - a) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved vurdering af den metode, der er omhandlet i stk. 2, litra a)
 - b) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved afgørelsen af, om de skal pålægge de yderligere betingelser, der er nævnt i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 2

Basisindikatormetoden

Artikel 315

Kapitalgrundlagskrav

1. I henhold til basisindikatormetoden er kapitalgrundlagskravet for operationel risiko lig med 15 % af gennemsnittet over tre år af den relevante indikator som fastsat i artikel 305.

Institutterne skal beregne gennemsnittet over tre år af den relevante indikator på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af regnskabsåret. Hvis der ikke foreligger reviderede tal, kan institutterne anvende deres egne estimater.

2. Hvis et institut har været i drift i mindre end tre år, kan det anvende sine egne fremadrettede estimater, når det beregner den relevante indikator, forudsat at det begynder at inddrage historiske data, så snart de foreligger.

3. Hvis et institut over for sin kompetente myndighed kan bevise, at anvendelse af et gennemsnit over tre år til at beregne den relevante indikator, på grund af en fusion, en erhvervelse eller afhændelse af enheder eller aktiviteter, vil medføre en fejlagtig vurdering af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, kan den kompetente myndighed tillade instituttet at ændre beregningen på en måde, der tager højde for sådanne begivenheder, og underretter behørigt EBA herom. Under disse omstændigheder kan den kompetente myndighed på eget initiativ også kræve, at et institut ændrer beregningen.

4. Hvis den relevante indikator for en given observation er negativ eller lig med nul, tager institutterne ikke hensyn til dette tal ved beregning af gennemsnittet over tre år. Institutterne beregner gennemsnittet over tre år som summen af positive tal divideret med antallet af positive tal.

Artikel 316

Den relevante indikator

1. For institutter, der anvender de regnskabsstandarder, der er fastsat i direktiv 86/635/EØF, er den relevante indikator summen af elementerne i tabel 1; disse er baseret på posterne i institutternes resultatopgørelse i henhold til artikel 27 i nævnte direktiv. Institutterne skal medregne de enkelte elementer i summen med positivt eller negativt fortegn.

Tabel 1

1 Renteindtægter og lignende indtægter

2 Renteudgifter og lignende udgifter

3 Indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med fast/variabelt afkast

4 Gebyrer og provisionsindtægter

5 Gebyrer og provisionsudgifter

6 Resultat af finansielle transaktioner

7 Andre driftsindtægter

Institutterne skal justere disse elementer for at afspejle følgende forbehold:

- a) Institutterne skal beregne den relevante indikator før fradrag af nedskrivninger og driftsudgifter. Institutter skal i driftsudgifter indregne gebyrer for outsourcing af tjenester, der ydes af tredjeparter, som ikke er instituttets moder- eller datterselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som også er instituttets moderselskab. Institutterne kan fradrage udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjeparter, i den relevante indikator, hvis disse udgifter påføres af en virksomhed, der er underlagt bestemmelser i henhold til eller svarende til i denne forordning.
- b) Institutterne må ikke anvende følgende elementer ved beregningen af den relevante indikator:
 - i) realiseret fortjeneste/tab ved salg af poster, der ikke indgår i handelsbeholdningen
 - ii) engangsindtægter og andre ekstraordinære indtægter
 - iii) indtægter fra forsikring.
- c) Når en fornyet værdiansættelse af poster i handelsbeholdningen er en del af resultatopgørelsen, kan institutterne medtage denne fornyede værdiansættelse. Institutter, der anvender artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal indregne den fornyede værdiansættelse, der er bogført på resultatopgørelsen.

2. Institutterne, der anvender andre regnskabsstandarder end dem, der er indført ved direktiv 86/635/EØF, skal beregne den relevante indikator på grundlag af data, der mest hensigtsmæssigt afspejler definitionen i denne artikel.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at beregne den relevante indikator som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 3

Standardmetoden

Artikel 317

Kapitalgrundlagskrav

1. Efter standardmetoden skal institutterne opdele deres virksomhed i en række forretningsområder som fastsat i tabel 2 i stk. 4 og i overensstemmelse med principperne i artikel 318.
2. Institutterne skal beregne kapitalgrundlagskravet for operationel risiko som et treårigt gennemsnit af summen af de årlige kapitalgrundlagskrav for alle forretningsområder opført i tabel 2 i stk. 4. Det årlige kapitalgrundlagskrav for hvert enkelt forretningsområde er lig med produktet af den tilsvarende betafaktor, der er nævnt i tabellen, og den del af den relevante indikator, der klassificeres i det pågældende forretningsområde.
3. I et hvilket som helst år kan institutterne ubegrænset modregne negative kapitalgrundlagskrav som følge af en negativ del af den relevante indikator inden for et forretningsområde med positive kapitalgrundlagskrav inden for andre forretningsområder. Hvis det samlede kapitalgrundlagskrav for alle forretningsområder i et givet år er negativt, sætter institutterne dog tælleren for det pågældende år til nul.
4. Institutterne beregner det treårige gennemsnit af den i stk. 2 omhandlede sum på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af regnskabsåret. Hvis der ikke foreligger reviderede tal, kan institutterne anvende deres egne estimater.

Hvis et institut over for sin kompetente myndighed kan bevise, at anvendelse af et gennemsnit over tre år til at beregne den relevante indikator – på grund af en fusion, en erhvervelse eller afhændelse af enheder eller aktiviteter – vil medføre en fejlagtig vurdering af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, kan den kompetente myndighed tillade instituttet at ændre beregningen på en måde, der tager højde for sådanne begivenheder, og underretter behørigt EBA herom. Under disse omstændigheder kan den kompetente myndighed på eget initiativ også kræve, at et institut ændrer beregningen.

Hvis et institut har været i drift i mindre end tre år, kan det anvende sine egne fremadrettede estimater, når det beregner den relevante indikator, forudsat at det begynder at inddrage historiske data, så snart de foreligger.

Tabel 2

Forretningsområde	Aktiviteter	(betafaktor)
Virksomhedsfinansiering	Afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse Tjenesteydelser i forbindelse med garantistillelse Investeringsrådgivning Rådgivning af virksomheder om kapitalstruktur, branchestrategi og relaterede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende virksomhedsfusioner og -opkøb Analysearbejde samt andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter	18 %
Handel og salg	Transaktioner for egen regning Mæglervirksomhed vedrørende penge Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse Drift af multilaterale handelsfaciliteter	18 %
Børsmæglervirksomhed på detailmarkedet (Aktiviteter med fysiske personer eller med SMV'er, der opfylder kriterierne i artikel 123 vedrørende detaileksponeringsklassen)	Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse	12 %
Forretningsbankydelse	Modtagelse af indskud og andre midler på anfordring Udlån Finansiell leasing Garantier og forpligtelser	15 %
Detailbankydelse (Aktiviteter med fysiske personer eller med SMV'er, der opfylder kriterierne i artikel 123 vedrørende detaileksponeringsklassen)	Modtagelse af indskud og andre midler på anfordring Udlån Finansiell leasing Garantier og forpligtelser	12 %

Betaling og afvikling	Tjenesteydelser vedrørende pengeoverførsler Emission og administration af betalingsmidler	18 %
Tjenesteydelser i afdelinger	Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse	15 %
Porteføljeadministration	Porteføljeadministration Forvaltning af investeringsinstitutter (UCITS) Andre former for porteføljeadministration	12 %

Artikel 318

Principper for klassificering efter forretningsområde

1. Institutterne skal udforme og dokumentere specifikke politikker og kriterier for fordeling af den relevante indikator for forretningsområder og aktiviteter på standardrammerne i artikel 317. De skal revidere og justere disse politikker og kriterier, når det er påkrævet i forbindelse med nye eller ændrede forretningsaktiviteter og risici.

2. Institutterne skal anvende følgende principper for indplacering under forretningsområder:

- a) Institutterne skal indplacere alle aktiviteter under forretningsområder, således at de ikke overlapper hinanden, og således at de tilsammen dækker hele området.
- b) Institutterne skal henregne alle aktiviteter, som ikke umiddelbart kan indplaceres under standardforretningsområderne, men som udgør en støttefunktion for en aktivitet inden for disse områder, til det forretningsområde, hvor de fungerer som støttefunktion. Hvis støttefunktionen vedrører mere end et forretningsområde, skal institutterne anvende objektive kriterier for indplaceringen.
- c) Hvis en aktivitet ikke kan indplaceres under et bestemt forretningsområde, skal institutterne anvende forretningsområdet med den højeste procent. Det samme forretningsområde gælder ligeledes for støttefunktioner, der er tilknyttet den pågældende aktivitet.
- d) Institutterne kan anvende interne prissætningsmetoder til at fordele den relevante indikator mellem forretningsområder. Omkostninger, der genereres inden for ét forretningsområde, og som skal opføres under et andet forretningsområde, kan omplaceres til det forretningsområde, som de vedrører.
- e) Indplacering af aktiviteter under forretningsområder i relation til kapital til dækning af operationel risiko skal ske i overensstemmelse med de kategorier, som institutterne anvender til kredit- og markedsrisici.
- f) Den øverste ledelse har ansvaret for indplaceringspolitikken under tilsyn af instituttets styrende organer.
- g) Institutterne skal underkaste indplaceringen efter forretningsområder uafhængig kontrol.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af principperne for fordeling på forretningsområder som omhandlet i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 319

Den alternative standardmetode

1. Efter den alternative standardmetode anvender institutterne for forretningsområderne »detailbankydelse« og »forretningsbankydelse« følgende:
 - a) den relevante indikator er en standardiseret indtægtsindikator svarende til den nominelle værdi af lån og forskud ganget med 0,035
 - b) lån og forskud udgøres af de samlede udnyttede beløb inden for de pågældende kreditporteføljer. Hvad angår forretningsbankydelse medtager institutterne også værdipapirer, der ikke indgår i handelsbeholdningen, i den nominelle værdi af lån og forskud.
2. For at få tilladelse til at anvende den alternative standardmetode skal instituttet opfylde samtlige følgende betingelser:
 - a) Dets aktiviteter inden for detailbankydelse eller forretningsbankydelse skal udgøre mindst 90 % af dets indtægter.
 - b) En væsentlig del af dets aktiviteter inden for detailbankydelse eller forretningsbankydelse skal omfatte lån med en stor sandsynlighed for misligholdelse.
 - c) Den alternative standardmetode skal give et hensigtsmæssigt grundlag for at beregne dets kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko.

Artikel 320

Kriterier for standardmetoden

De i artikel 312, stk. 1, første afsnit, omhandlede kriterier er følgende:

- a) Et institut skal råde over et veldokumenteret vurderings- og styringssystem vedrørende operationel risiko, og der skal for systemet være en entydig ansvarsfordeling. Det skal identificere deres eksponering mod operationel risiko og registrere relevante oplysninger vedrørende operationel risiko, herunder oplysninger om væsentlige tab. Dette system underkastes regelmæssig uafhængig gennemgang, der udføres af en intern eller ekstern part, som er i besiddelse af den nødvendige viden til at foretage en sådan gennemgang.
- b) Et instituts vurderingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med instituttets risikostyringsprocedurer. Systemets output skal udgøre en integreret del af proceduren for overvågning og styring af instituttets profil med hensyn til operationel risiko.
- c) Et institut skal indføre et system for rapportering til den øverste ledelse, der sikrer rapportering vedrørende operationel risiko til de relevante funktioner inden for instituttet. Et institut skal have procedurer, der giver mulighed for hensigtsmæssig indgriben på grundlag af oplysningerne i rapporterne til ledelsen.

KAPITEL 4

Avancerede målemetoder

Artikel 321

Kvalitative standarder

De kvalitative standarder, der er omhandlet i artikel 312, stk. 2, er følgende:

- a) Et instituts interne målingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med dets daglige risikostyring.
- b) Et institut skal have en uafhængig risikostyringsfunktion for operationel risiko.

- c) Et institut skal sørge for regelmæssig rapportering om erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationel risiko og have forretningsgange for passende foranstaltninger som opfølgning på disse erfaringer.
- d) Et instituts risikostyringssystem skal være veldokumenteret. Instituttet skal have rutiner til sikring af overholdelsen af bestemmelserne og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse.
- e) Et institut skal underkaste deres styringsprocedurer og målingssystemer for operationel risiko regelmæssig gennemgang udført ved intern eller ekstern revision.
- f) Et instituts interne valideringsprocedurer skal fungere pålideligt og effektivt.
- g) Datastrømme og processer vedrørende et instituts risikomålingssystem skal være klare og tilgængelige.

Artikel 322

Kvantitative standarder

1. De i artikel 312, stk. 2, nævnte kvantitative standarder, omfatter standarderne vedrørende procedurer, interne data, eksterne data, scenarioanalyse, forretningspraksis og interne kontrolfaktorer som fastsat i stk. 2-6.

2. Standarderne vedrørende procedurer er følgende:

- a) Et institut skal beregne dets kapitalgrundlagskrav ved at indregne både forventede og uforventede tab, medmindre forventede tab opfanges på tilfredsstillende vis i dets interne forretningsgange. Målet for operationel risiko skal tage højde for hændelser i fordelings hale med potentielt alvorlige konsekvenser med henblik på at opnå en pålidelighedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 % konfidensinterval over en etårig periode.
- b) Et instituts målingssystem for operationel risiko skal omfatte brugen af interne data, eksterne data, scenarioanalyser og faktorer, der afspejler forretningspraksis, samt interne kontrolsystemer som beskrevet i stk. 3-6. Et institut skal have en veldokumenteret metode til vægtning af disse fire elementer i sit overordnede system til måling af operationel risiko.
- c) Et instituts risikomålingssystem skal registrere de væsentligste drivkræfter bag risikoen, der påvirker formen af halen på fordelingen af tabsestimater.
- d) Et institut kan kun tage hensyn til korrelationer mellem tab som følge af operationel risiko på tværs af individuelle estimater af operationel risiko, hvis dets systemer til måling af korrelationer er pålidelige, anvendes forsvarligt og tager hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med alle sådanne korrelationsestimater, navnlig i stresssituationer. Et institut skal validere dets korrelationsestimater ved hjælp af passende kvantitative og kvalitative teknikker.
- e) Et instituts risikomålingssystem skal være konsistent internt, og det skal sikres, at kvalitative vurderinger eller risikoreduktionsteknikker, der anerkendes på andre områder i denne forordning, ikke medregnes flere gange.

3. Standarderne vedrørende interne data er følgende:

- a) Et institut skal basere deres internt udviklede mål for operationel risiko på en historisk observationsperiode på mindst fem år. Når et institut første gang går over til at anvende en avanceret målemetode, kan det anvende en treårig historisk observationsperiode.
- b) Et institut skal kunne opdele dets historiske data for interne tab til de forretningsområder, der er fastlagt i artikel 317, og de typer af hændelser, der er fastlagt i artikel 324, og kunne fremlægge disse data på de kompetente myndigheders anmodning. Under ekstraordinære omstændigheder kan et institut henføre tabshændelser, som påvirker hele instituttet, til et yderligere forretningsområde med benævnelsen »virksomhedsposter«. Et institut skal have dokumenterede, objektive kriterier for fordelingen af tab på de angivne forretningsområder og typer af hændelser. Et institut skal registrere tab

på operationel risiko, som er knyttet til kreditrisikoen, og som det historisk har medtaget i de interne kreditrisikodatabaser, i databaserne over operationel risiko og identificere dem særskilt. Sådanne tab indgår ikke i opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, forudsat at instituttet fortsat skal behandle dem som kreditrisici i forbindelse med beregning af kapitalgrundlagskravene. Et institut skal medtage tab på operationel risiko, der vedrører markedsrisici, i kapitalgrundlagskravet for operationel risiko.

- c) Et instituts data vedrørende interne tab skal være dækkende, idet alle væsentlige aktiviteter og eksponeringer fra alle relevante delsystemer og geografiske placeringer skal registreres. Et institut skal kunne godtgøre, at eventuelle udelukkede aktiviteter eller eksponeringer, både enkeltvis og samlet, ikke ville have nogen væsentlig indvirkning på de overordnede risikoestimer. Et institut skal fastsætte passende minimumstærskler for registrering af data vedrørende interne tab.
- d) Ud over oplysninger om størrelsen af bruttotab skal et institut indsamle oplysninger om datoen for tabshændelsen, eventuel inddrivelse af bruttotab samt beskrivende oplysninger om drivkræfterne bag eller årsagerne til tabshændelsen.
- e) Et institut skal have specifikke kriterier for fordeling af tab, der skyldes et tab i en centraliseret funktion eller vedrører en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde, og for fordeling af tab, der skyldes relaterede tabshændelser i en periode.
- f) Et institut skal have dokumenterede procedurer for vurdering af den løbende relevans af historiske tabsdata, herunder situationer, hvor man kan foretage skønsmæssige tilsidesættelser, anvende skalering eller andre reguleringer, i hvilken udstrækning disse kan anvendes, og hvem der har bemyndigelse til at træffe beslutninger herom.

4. De kvalificerende standarder vedrørende eksterne data er følgende:

- a) Et instituts målesystem vedrørende operationel risiko skal benytte relevante eksterne data, navnlig når der foreligger en formodning om, at instituttet er eksponeret for sjældne, men dog potentielt alvorlige tab. Et institut skal have en systematisk procedure til identificering af situationer, hvor der skal anvendes eksterne data, og til at afgøre, hvilke metoder der skal anvendes til at inddrage oplysningerne i målesystemet.
- b) Et institut skal regelmæssigt tage betingelserne og praksis vedrørende eksterne data op til revision og skal dokumentere dem og underkaste dem periodisk uafhængig gennemgang.

5. Et institut skal benytte scenarioanalyser i form af ekspertvurderinger kombineret med eksterne data til at vurdere sin eksponering mod meget alvorlige hændelser. Over tid skal instituttet validere og revurdere sådanne vurderinger gennem sammenligning med de faktiske tab for at sikre, at de er rimelige.

6. De kvalificerende standarder vedrørende forretningspraksis og interne kontrolfaktorer er følgende:

- a) Et instituts risikovurderingsmetode, der gælder for hele virksomheden, skal tage højde for centrale faktorer med hensyn til forretningspraksis og intern kontrol, der kan ændre dets profil med hensyn til operationel risiko.
- b) Et institut skal begrunde valget af de enkelte faktorer i, at de er en betydende drivkraft for risikoen baseret på erfaring og med inddragelse af en ekspertbedømmelse af de berørte forretningsområder.
- c) Et institut skal over for de kompetente myndigheder kunne begrunde risikoestimaternes følsomhed over for ændringer i faktorerne og den relative vægtning af de forskellige faktorer. Ud over at tage højde for ændringer i risiciene på grund af forbedringer i risikostyringen skal et instituts risikomålingssystem også tage højde for potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteternes øgede kompleksitet eller øget forretningsomfang.
- d) Et institut skal dokumentere sit risikomålingssystem og underkaste det uafhængig gennemgang inden for instituttet og af de kompetente myndigheder. Over tid skal et institut validere og revurdere

processen og resultaterne gennem en sammenligning med de faktiske interne tabserfaringer samt relevante eksterne data.

Artikel 323

Betydningen af forsikring og andre risikooverførselsmekanismer

1. De kompetente myndigheder tillader institutterne at anerkende betydningen af forsikring i henhold til bestemmelserne i stk. 2-5 og andre risikooverførselsmekanismer, hvis instituttet kan godtgøre, at der er opnået en mærkbar risikoreducerende virkning.
2. Forsikringsgiveren skal have tilladelse til at udbyde forsikring eller genforsikring og skal have en minimumsrating fra et ECAI for sin evne til erstatningsbetaling, der af EBA er anerkendt som værende henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover efter bestemmelserne i afsnit II, kapitel 2, om risikovægtning af institutters eksponeringer.
3. Forsikringen og institutternes håndtering heraf skal opfylde samtlige følgende betingelser:
 - a) Forsikringspolice skal have en oprindelig løbetid på mindst et år. For policer med en restløbetid på mindre end et år skal institutterne foretage passende reduktioner, der afspejler policens faldende restløbetid, op til en reduktion på 100 % for policer med en restløbetid på 90 dage eller derunder.
 - b) Opsigelsesfristen for forsikringspolice skal være mindst 90 dage.
 - c) Tilsynsmæssige tiltag må ikke føre til undtagelser eller begrænsninger i forsikringsdækningen eller, i tilfælde af et instituts insolvensbehandling, betalingsstandsning eller konkurs, undtagelser eller begrænsninger, der forhindrer instituttets kurator eller likvidator i at få erstatning for tab eller udgifter, som er påført instituttet, medmindre der er tale om hændelser, der opstår efter indsættelsen af kurator eller iværksættelsen af likvidationsproceduren over for instituttet. Forsikringspolice kan dog undtage dækning af tab i form af bøder, bod eller lignende, som pålægges af de kompetente myndigheder.
 - d) Risikoreduktionsberegningerne skal afspejle forsikringsdækningen på en måde, der er klar for så vidt angår forholdet til og er konsistent med den faktiske sandsynlighed for tab og virkningen af sådanne tab, som anvendes ved den overordnede fastsættelse af kapitalen til dækning af operationel risiko.
 - e) Forsikringen skal leveres af tredjemand. Når der er tale om forsikring gennem kontrollerede og tilknyttede selskaber, skal eksponeringen overføres til en uafhængig tredjemand, der opfylder kriterierne i stk. 2.
 - f) Rammerne for indregning af forsikring skal være velbegrundede og dokumenterede.
4. Metoden for indregning af forsikring skal omfatte samtlige følgende elementer gennem reduktioner eller »haircuts« vedrørende det indregnede forsikringsbeløb:
 - a) forsikringspolicens restløbetid, hvis den er under et år
 - b) policens opsigelsesvilkår, hvis opsigelsesfristen er under et år
 - c) betalingsusikkerhed samt begrænsninger med hensyn til forsikringspolicers dækning.
5. Begrænsningen af kapitalgrundlagskravet som følge af indregning af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer må ikke overstige 20 % af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, før der tages højde for risikoreduktionsteknikker.

Artikel 324

Klassifikation af typer af tabsgivende begivenheder

De i artikel 322, stk. 3, litra b), omhandlede typer af tabshændelser er følgende:

Tabel 3

Kategori af hændelsestype	Definition
Intern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå bestemmelser, lovgivningen eller virksomhedens politik, undtagen hændelser vedrørende diskrimination, der involverer mindst en intern part
Ekstern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå lovgivningen, begået af tredjemand
Ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen	Tab, der skyldes handlinger, der strider mod arbejdsmarkeds-, sundheds- eller sikkerhedslovgivning eller -aftaler, udbetaling af erstatninger som følge af personskade eller hændelser vedrørende diskrimination
Kunder, produkter og forretningspraksis	Tab, der opstår som følge af utilsigtede handlinger eller forsømmelighed, der medfører manglende opfyldelse af en professionel forpligtelse over for bestemte kunder (herunder tillids- og egnethedskrav), eller som følge af produktets art eller udformning
Skader på fysiske aktiver	Tab, der skyldes tab af eller skader på fysiske aktiver som følge af naturkatastrofer eller andre hændelser
Forretningsforstyrrelser og systemfejl	Tab som følge af forretningsforstyrrelser eller systemfejl
Ordreaftvikling, levering og procesforvaltning	Tab som følge af mangelfuld transaktionsforvaltning eller procesforvaltning vedrørende transaktioner med handelspartnere og forhandlere

AFSNIT IV

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL MARKEDSRISICI

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 325

Beregning af konsoliderede kapitalkrav

1. Kun med henblik på beregning af nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i henhold til dette afsnit på konsolideret niveau kan institutterne anvende positioner i et institut eller en virksomhed til at modregne positioner i et andet institut eller en anden virksomhed, jf. dog stk. 2.
2. Institutterne kan kun anvende stk. 1, hvis de har fået tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som giver tilladelsen, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Der skal være en tilfredsstillende fordeling af kapitalgrundlaget inden for koncernen.
 - b) De forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, skal sikre gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.
3. Hvis der er virksomheder hjemmehørende i tredjelande, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt ud over betingelserne i stk. 2:
 - a) Sådanne virksomheder skal være godkendt af myndighederne i et tredjeland og enten opfylde definitionen af et kreditinstitut eller være anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande.

- b) Sådanne virksomheder skal på individuel basis opfylde kapitalgrundlagskrav svarende til dem, der er fastsat i denne forordning.
- c) Der findes ikke i de pågældende tredjelande bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

KAPITEL 2

Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser og særlige instrumenter

Artikel 326

Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici

Instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici er summen af kapitalgrundlagskravene vedrørende de generelle og specifikke risici ved dets positioner i gælds- og aktieinstrumenter. Securitiseringspositioner i handelsbeholdningen behandles som gældsinstrumenter.

Artikel 327

Netting

1. Den absolutte værdi af overskuddet af et instituts lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktier, gældsinstrumenter og konvertible værdipapirer og identiske finansielle futures, optioner, warrants og covered warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen behandles positioner i derivater som angivet i artikel 328, 329 og 330. Instituttets beholdninger af egne gældsinstrumenter indgår ikke i beregningen af kapitalkravet for specifik risiko i henhold til artikel 336.

2. Der kan ikke foretages netting mellem et konvertibelt værdipapir og en modsvarende position i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder fastsætter en fremgangsmåde, hvor sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning, eller fastsætter et kapitalgrundlagskrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen. Sådanne fremgangsmåder eller kapitalgrundlagskrav skal meddeles til EBA. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, daglig til instituttets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden deres sammenlægning.

Artikel 328

Rentefutures og terminsforretninger

1. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og terminsforpligtelser til køb eller salg af gældsinstrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefutureposition behandles således som en kombination af et indskud, der forfalder på leveringstidspunktet for futurekontrakten, og en besiddelse af et aktiv med samme forfaldsdato som det underliggende instrument eller den underliggende fiktive position bag den pågældende futurekontrakt. På samme måde behandles en solgt FRA-kontrakt som en lang position med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden og som en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indskuds- som aktivbeholdningen

skal opføres i den første kategori i tabel 1 artikel 336 med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravet for den specifikke risiko vedrørende rentefutures og FRA-kontrakter. En terminsforpligtelse til køb af et gældsinstrument behandles som en kombination af et indskud, der forfalder på leveringstidspunktet, og en lang (spot) position i selve gældsinstrumentet. Indskuddet medregnes i den første kategori i tabel 1 i artikel 336 med henblik på beregning af specifik risiko, og gældsinstrumentet i den relevante kolonne i samme tabel.

2. I denne artikel forstås ved en »lang position« en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved en »kort position« en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden.

Artikel 329

Optioner og warrants

1. Optioner og warrants baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindeks, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer behandles med henblik på dette kapitel, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, ganget med delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det delta, der anvendes, skal være det, der gælder for den pågældende børs. For OTC-optioner, eller når delta ikke findes fra den pågældende børs, kan instituttet selv beregne delta under anvendelse af en passende model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

2. Institutterne skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, jf. stk. 2, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner og warrants.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Indtil ikrafttrædelsen af de i stk. 3 omhandlede tekniske standarder kan de kompetente myndigheder vedblive med at anvende de nuværende nationale fremgangsmåder, hvis de kompetente myndigheder har anvendt disse fremgangsmåder før den 31. december 2013.

Artikel 330

Swaps

Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et institut modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swappen selv.

Artikel 331

Renterisici i forbindelse med derivater

1. Institutter, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i forbindelse med de derivater, der er omhandlet i artikel 328, 329 og 330, på basis af nutidsværdien af fremtidige betalinger, kan, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, anvende følsomhedsmodeller til at beregne de i de nævnte artikler omhandlede positioner og kan anvende dem for obligationer, der amortiseres i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Tilladelsen gives, hvis disse modeller resulterer i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 i artikel 339 viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til generel risiko vedrørende gældsinstrumenter.
2. Institutter, som ikke anvender modellerne i stk. 1, kan i stedet behandle positioner i de i artikel 328, 329 og 330 omhandlede derivater som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:
 - a) Positionerne skal have samme værdi og være angivet i samme valuta.
 - b) Referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller kuponrente (for positioner med fast rente) skal svare nøje til hinanden.
 - c) Den førstkommande renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden skal være underkastet følgende begrænsninger:
 - i) mindre end en måned fremme: samme dag
 - ii) mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage
 - iii) mere end et år fremme: inden for tredive dage.

Artikel 332

Kreditderivater

1. Ved beregning af kapitalgrundlagskravet for de generelle og specifikke risici for den part, som påtager sig kreditrisikoen (»afdækningssælger«), anvendes kreditderivatkontraktens fiktive værdi, medmindre andet er anført. Uanset første punktum kan instituttet vælge at erstatte den fiktive værdi med den fiktive værdi plus nettoændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handelens påbegyndelse, idet en negativ nettoændring fra afdækningssælgerens synspunkt gives et negativt fortegn. Ved beregning af den specifikke risikovægtning vedrørende andet end »total return swaps« anvendes kreditderivatkontraktens løbetid i stedet for forpligtelsens løbetid. Positionerne bestemmes som følger:
 - a) En »total return swap« medfører en lang position i referenceforpligtelsens generelle risiko og en kort position i den generelle risiko for en statsobligation med en løbetid svarende til perioden indtil næste rentefastsættelse, og som tildeles en risikovægtning på 0 % i henhold til afsnit II, kapitel 2. Den medfører også en lang position i referenceforpligtelsens specifikke risiko.
 - b) En »credit default swap« medfører ikke nogen position i den generelle risiko. Hvad angår den specifikke risiko skal instituttet registrere en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse, medmindre derivatet er vurderet eksternt og opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost. I så fald registreres der en lang position i derivatet. Hvis der skal betales præmier eller renter af produktet, skal disse pengestrømme betragtes som en fiktiv position i statsobligationer.
 - c) En »single name credit linked note« medfører en lang position i dette derivats generelle risiko som et renteprodukt. Hvad den specifikke risiko angår opstår der en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse. Endvidere opstår der en yderligere lang position i udstederen af derivatet. Hvis en »credit linked note« har en eksternt rating og i øvrigt opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost, er det kun nødvendigt at registrere en enkelt lang position med derivatets specifikke risiko.

- d) Ud over en lang position i den specifikke risiko vedrørende udstederen af »noten« medfører en »multiple name credit linked note« med proportional beskyttelse en position i hver referenceenhed, og det samlede fiktive kontraktbeløb fordeles på de forskellige positioner, afhængigt af hvor stor en del af det samlede fiktive beløb hver eksponering mod referenceenheden udgør. Hvis der kan vælges mere end én forpligtelse i en referenceenhed, bestemmes den specifikke risiko af, hvilken forpligtelse der har den højeste risikovægtning.
- e) Et »first-asset-to-default«-kreditderivat medfører en position for den fiktive værdi i hver referenceenheds forpligtelse. Hvis den maksimale kreditbegivenhedsbetaling er mindre end kapitalgrundlagskravet ifølge metoden i første punktum, kan det maksimale betalingsbeløb udgøre kapitalgrundlagskravet ved den specifikke risiko.

Et »nth-asset-to-default«-kreditderivat medfører en position for den fiktive værdi i forpligtelsen for hver referenceenhed minus $n-1$ -referenceenhederne med det laveste kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko. Hvis den maksimale kredithændelsesbetaling er mindre end kapitalgrundlagskravet ifølge metoden i første punktum i dette litra, kan dette beløb udgøre kapitalgrundlagskravet for specifik risiko.

Når et »nth-to-default«-kreditderivat har en ekstern rating, beregner afdækningssælgeren kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko på grundlag af derivatets rating og anvender i relevant omfang securitiseringernes respektive risikovægtning.

2. Hvad angår den part, som overfører kreditrisikoen (»afdækningskøberen«), opgøres positionerne som de omvendte af afdækningssælgerens, undtagen hvad angår en »credit linked note« (som ikke medfører nogen kort position i udstederen). Ved beregning af kapitalgrundlagskravet for afdækningskøberen anvendes kreditderivatkontraktens fiktive værdi. Uanset første punktum kan instituttet vælge at erstatte den fiktive værdi med den fiktive værdi plus nettoændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handels påbegyndelse, idet en negativ nettoændring fra afdækningssælgerens synspunkt gives et negativt fortegn. Hvis der på et givet tidspunkt foreligger en call option sammen med en »step-up«, betragtes dette tidspunkt som afdækningens udløbstidspunkt.

3. Kreditderivater i henhold til artikel 338, stk. 1 eller 3, medtages kun ved fastsættelsen af kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko i henhold til artikel 338, stk. 4.

Artikel 333

Værdipapirer, der sælges under en genkøbsaftale, eller som er udlånt

Overdrageren af værdipapirer eller af garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer under en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en værdipapirudlånstransaktion skal medtage værdipapirerne i beregningen af sit kapitalgrundlagskrav i medfør af dette kapitel, hvis disse værdipapirer er handelsbeholdningspositioner.

Afdeling 2

Gældsinstrumenter

Artikel 334

Nettopositioner i gældsinstrumenter

Nettopositioner klassificeres efter den valuta, de er denomineret i, og kapitalgrundlagskravet for den specifikke og generelle risiko beregnes for hver enkelt valuta separat.

Underafdeling 1

Specifik risiko

Artikel 335

Loft over kapitalgrundlagskravet for en nettoposition

Instituttet kan begrænse kapitalgrundlagskravet i relation til den specifikke risiko ved en nettoposition i et gældsinstrument til det højest mulige tab forbundet med misligholdelsesrisikoen. For en kort risikoposition kan dette loft beregnes som en værdiændring som følge af, at instrumentet eller, hvis det er relevant, de underliggende navne omgående er blevet risikofri.

Artikel 336

Kapitalgrundlagskrav i relation til gældsinstrumenter, som ikke er securitiseringsinstrumenter

1. Instituttet fordeler sine nettopositioner i handelsbeholdningen i instrumenter, som ikke er securitiseringspositioner, som beregnet i henhold til artikel 327 på de relevante kategorier i tabel 1 på grundlag af udsteder eller låntager, ekstern eller intern kreditvurdering og restløbetid og ganger dem med de i tabellen anførte vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af denne artikel, uanset om de er lange eller korte, for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko.

Tabel 1

Kategori	Kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 0 % efter standardmetoden for kreditrisiko	0 %
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 20 eller 50 % efter standardmetoden for kreditrisiko og andre kvalificerede poster som defineret i stk. 4	0,25 % (restløbetid højst seks måneder) 1,00 % (restløbetid fra over seks måneder til og med 24 måneder) 1,60 % (restløbetid over 24 måneder)
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 100 % efter standardmetoden for kreditrisiko	8,00 %
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 150 % efter standardmetoden for kreditrisiko	12,00 %

2. I forbindelse med institutter, der anvender IRB-metoden vedrørende den eksponeringsklasse, som udstederen af gældsinstrumentet tilhører, skal den låntager, eksponeringen vedrører, for at kunne tildeles en risikovægt efter standardmetoden for kreditrisiko, jf. stk. 1, have en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin efter standardmetoden.

3. Institutterne kan beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende obligationer, der er berettiget til en risikovægt på 10 % i henhold til behandlingen i artikel 129, stk. 4, 5 og 6, som

halvdelen af det gældende kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende kategori 2 i tabel 1.

4. Andre kvalificerede poster er:

- a) lange og korte positioner i aktiver, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
 - i) De betragtes af det pågældende institut som tilstrækkelig likvide.
 - ii) Deres investeringskvalitet svarer efter instituttets eget skøn som minimum til de aktiver, der er nævnt i tabel 1, anden række.
 - iii) De handles på mindst ét reguleret marked i en medlemsstat eller på en fondsbørs i et tredjeland, såfremt denne børs anerkendes af den relevante medlemsstats kompetente myndigheder
- b) lange og korte positioner i aktiver, der udstedes af institutter, som er omfattet af kapitalgrundlagskravene i denne forordning, der af det pågældende institut betragtes som tilstrækkeligt likvide, og hvis investeringskvalitet efter instituttets eget skøn som minimum svarer til de aktiver, der er nævnt i tabel 1, anden række
- c) værdipapirer udstedt af institutter, hvis kreditkvalitet skønnes mindst at svare til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 2 i henhold til standardmetoden for kreditrisici ved eksponeringer mod institutter, og som er underlagt ordninger for regulering og tilsyn, der svarer til dem, der er fastsat i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU.

Institutter, der gør brug af litra a) eller b), skal have en dokumenteret metode til at vurdere, om aktiver opfylder kravene i de nævnte litraer og oplyse de kompetente myndigheder om denne metode.

Artikel 337

Kapitalgrundlagskrav for securitiseringsinstrumenter

1. For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitiseringspositioner, vægter instituttet sine nettopositioner som beregnet i overensstemmelse med artikel 327, stk. 1, ved hjælp af følgende:

- a) for securitiseringspositioner, som ville være omfattet af standardmetoden for kreditrisiko vedrørende samme instituts eksponeringer uden for handelsbeholdningen: 8 % af risikovægten beregnet efter standardmetoden, jf. afsnit II, kapitel 5, afdeling 3
- b) for securitiseringspositioner, som ville være omfattet af IRB-metoden for samme instituts eksponeringer uden for handelsbeholdningen: 8 % af risikovægten beregnet efter IRB-metoden, jf. afsnit II, kapitel 5, afdeling 3.

2. Tilsynsmetoden i artikel 262 kan anvendes, hvis instituttet kan udarbejde estimer af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdi og LGD som input til tilsynsmetoden i overensstemmelse med kravene for estimering af disse parametre efter IRB-metoden, jf. afdeling II, kapitel 3.

Et andet institut end et eksponeringsleverende institut, som ville kunne anvende metoden til samme securitiseringsposition uden for sin handelsbeholdning, må kun anvende den, hvis der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, idet denne gives, hvis instituttet opfylder betingelsen i første afsnit.

Estimer af PD og LGD som input til tilsynsmetoden kan alternativt også udarbejdes på basis af estimer, der fremkommer ved anvendelse af metoden vedrørende forøget misligholdelses- og migreringsrisiko i et institut, der har fået tilladelse til at anvende en intern model i forbindelse med gældsinstrumenters specifikke risiko. Dette alternativ må kun anvendes, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, idet en sådan tilladelse gives, hvis sådanne estimer opfylder de kvantitative krav for IRB-metoden, der er fastsat i afdeling II, kapitel 3.

I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA retningslinjer for brugen af estimater for PD og LGD som input, når disse estimater er baseret på IRB-metoden.

3. For securitiseringspositioner, som ville få tildelt en supplerende risikovægt i henhold til artikel 407, anvendes 8 % af den samlede risikovægt.

Bortset fra securitiseringspositioner behandlet i henhold til artikel 338, stk. 4, adderer instituttet sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af nærværende artikel (uanset om de er lange eller korte), for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko.

4. Som en undtagelse fra stk. 4, andet afsnit, adderer instituttet i en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2014, sine vægtede lange nettopositioner og sine vægtede korte nettopositioner særskilt. Den største af disse summer udgør kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko. Dog indberetter instituttet til den kompetente myndighed i hjemlandet kvartalsvis den samlede sum af sine vægtede lange nettopositioner og af sine vægtede korte nettopositioner fordelt på typer af underliggende aktiver.

5. Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en traditionel securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 243, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet i henhold til nærværende artikel medtage de securitiserede eksponeringer i stedet for sine securitiseringspositioner fra denne securitisering.

Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en syntetisk securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 449, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet i henhold til nærværende artikel medtage de securitiserede eksponeringer fra denne securitisering, men ikke enhver kreditrisikoafdækning opnået for den securitiserede portefølje.

Artikel 338

Kapitalgrundlagskrav for korrelationshandelsporteføljen

1. Korrelationshandelsporteføljen består af securitiseringspositioner og »nth to default«-kreditderivater, der opfylder samtlige følgende kriterier:

- a) Positionerne er hverken resecuritiseringspositioner eller optioner på en securitiseringstranche eller noget andet derivat af securitiseringseksponeringer, der ikke giver en pro rata-andel af udbetalingen af en securitiseringstranche.
- b) Alle referenceinstrumenterne henhører under en af følgende kategorier:
 - i) »single-name«-instrumenter, herunder »single-name«-kreditderivater, for hvilke der findes et likvidt marked for både køb og salg
 - ii) almindeligt handlede indeks, som er baseret på disse referenceenheder.

Det vurderes, at der findes et marked for både køb og salg, hvis der foreligger uafhængige tilbud baseret på god tro om at købe og sælge eller aktuelle konkurrencedygtige noteringer for køb og salg baseret på god tro, således at der inden for en dag kan fastsættes en pris, som står i rimeligt forhold til den seneste salgspris, og der kan ske afvikling til en sådan pris i løbet af relativt kort tid i overensstemmelse med normal handelskutyme.

2. Positioner, der henviser til et af følgende, kan ikke indgå i korrelationshandelsporteføljen:

- a) et underliggende instrument, der kan henføres til eksponeringsklassen »detaileksponeringer« eller til eksponeringsklassen »eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom« i henhold til standardmetoden for kreditrisici uden for et instituts handelsbeholdning

- b) en fordring på en SPE med direkte eller indirekte sikkerhed i en position, der ikke i selv opfylder betingelserne for indregning i korrelationshandelsporteføljen i henhold til stk. 1 og nærværende stykke.
3. Et institut kan i korrelationshandelsporteføljen medtage positioner, der hverken er securitiseringspositioner eller »nth to default«-kreditderivater, men som afdækker andre positioner i denne portefølje, forudsat at der eksisterer et likvidt marked for både køb og salg som beskrevet i stk. 1, sidste afsnit, for det pågældende instrument eller de underliggende instrumenter.
4. Et institut kan fastsætte kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljen som det højeste af følgende beløb:
- a) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens lange nettopositioner alene
 - b) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens korte nettopositioner alene.

Underafdeling 2

Generel risiko

Artikel 339

Beregning af den generelle risiko på grundlag af løbetid

1. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko skal alle positioner vægtes efter løbetid som beskrevet i stk. 2 for at bestemme kapitalgrundlagskravet i forhold til dem. Kapitalkravet nedsættes, når en vægtet position indehaves sideløbende med en vægtet position med modsat fortegn i samme løbetidsbånd. Kapitalkravet nedsættes også, når de vægtede positioner med modsat fortegn henhører under forskellige løbetidsbånd, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone eller ej, som af, hvilke zoner de henhører under.
2. Instituttet fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2 i stk. 4. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil næste rentefastsættelse for andre instrumenter. Instituttet skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med en kuponrente på 3 % og derover og gældsinstrumenter med en kuponrente på under 3 % og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter ganges hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabel 2.
3. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af de førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, mens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatched position i samme løbetidsbånd. Endelig beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.
4. Instituttet beregner summen af de vægtede umatched lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 2, med henblik på at beregne den vægtede umatched lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatched korte positioner i hvert enkelt løbetidsbånd i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatched korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatched lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatched korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den

del af den vægtede umatchedede lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatchedede position i den pågældende zone.

Tabel 2

Zone	Løbetidsbånd		Vægt (%)	Forudsat renteændring (%)
	Kuponrente på 3 % og dero-ver	Kuponrente på under 3 %		
1	0 = 1 måned	0 = 1 måned	0,00	–
	> 1 = 3 måneder	> 1 = 3 måneder	0,20	1,00
	> 3 = 6 måneder	> 3 = 6 måneder	0,40	1,00
	> 6 = 12 måneder	> 6 = 12 måneder	0,70	1,00
2	> 1 = 2 år	> 1,0 = 1,9 år	1,25	0,90
	> 2 = 3 år	> 1,9 = 2,8 år	1,75	0,80
	> 3 = 4 år	> 2,8 = 3,6 år	2,25	0,75
3	> 4 = 5 år	> 3,6 = 4,3 år	2,75	0,75
	> 5 = 7 år	> 4,3 = 5,7 år	3,25	0,70
	> 7 = 10 år	> 5,7 = 7,3 år	3,75	0,65
	> 10 = 15 år	> 7,3 = 9,3 år	4,50	0,60
	> 15 = 20 år	> 9,3 = 10,6 år	5,25	0,60
	> 20 år	> 10,6 = 12,0 år	6,00	0,60
		> 12,0 = 20,0 år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

5. Størrelsen af den vægtede umatchedede lange eller korte position i zone 1, der matches af den vægtede umatchedede korte eller lange position i zone 2, er derefter den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatchedede position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatchedede position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.

6. Instituttet kan vende rækkefølgen i stk. 5 om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes før beregningen af positionen mellem zone 1 og 2.

7. Resten af den vægtede umatchedede position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3 fremkommer.

8. Efter de tre separate matchingberegninger i stk. 5, 6 og 7 adderes eventuelle restpositioner.

9. Instituttets kapitalgrundlagskrav beregnes som summen af:

- 10 % af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd
- 40 % af den vægtede matchede position i zone 1
- 30 % af den vægtede matchede position i zone 2
- 30 % af den vægtede matchede position i zone 3
- 40 % af de vægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
- 150 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
- 100 % af de resterende vægtede umatchedede positioner.

Beregning af den generelle risiko på grundlag af varighed

1. Institutterne kan anvende en metode til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko ved gældsinstrumenter, der afspejler varigheden, i stedet for den metode, der er beskrevet i artikel 339, hvis de gør det konsistent.
2. Efter den i stk. 1 omhandlede varighedsbaserede metode beregner instituttet på grundlag af det fastforrentede gældsstruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets implicitte diskonteringsrate. I tilfælde af instrumenter med variabel rente beregner instituttet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under antagelse af, at hovedstolen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan fastlægges næste gang.
3. Instituttet beregner derefter den modificerede varighed for hvert gældsinstrument efter følgende formel:

$$\text{modificeret varighed} = \frac{D}{1 + R}$$

hvor:

D = varighed beregnet efter følgende formel:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

R = effektiv rente

C_t = afdrag og renter på tidspunkt t

M = samlet løbetid.

Der skal foretages justering af beregningen af den modificerede varighed for gældsinstrumenter, som er underlagt risiko for førtidig indfrielse. EBA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvordan sådanne justeringer anvendes.

4. Instituttet placerer hvert af gældsinstrumenterne i den relevante zone i tabel 3. Dette gøres på grundlag af den modificerede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3

Zone	Modificeret varighed (år)	Forudsat rente (ændring i %)
1	$> 0 \leq 1,0$	1,0
2	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
3	3,6	0,7

5. Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede position for hvert instrument ved at gange markedsværdien med den modificerede varighed og med den forudsatte renteændring for et instrument med den pågældende modificerede varighed (se kolonne 3 i tabel 3).

6. Instituttet skal beregne sine varighedsvægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den varighedsvægtede matchede position i den pågældende zone.

Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede umatched position i hver enkelt zone. Det følger derefter de fremgangsmåder, der er fastsat for vægtede umatched positioner i artikel 339, stk. 5-8.

7. Instituttets kapitalgrundlagskrav beregnes som summen af:

- a) 2 % af summen af den varighedsvægtede matchede position i hver zone
- b) 40 % af de varighedsvægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
- c) 150 % af den varighedsvægtede matchede position mellem zone 1 og 3
- d) 100 % af de resterende varighedsvægtede umatched positioner.

Afdeling 3

Aktier

Artikel 341

Nettopositioner i aktieinstrumenter

1. Instituttet adderer særskilt alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til artikel 327. Summen af den absolutte værdi af de to tal er dets samlede bruttoposition.

2. Instituttet beregner særskilt for hvert marked forskellen mellem summen af de lange og de korte nettopositioner. Summen af den absolutte værdi af disse forskelle er dets samlede nettoposition.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet »marked« som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 342

Specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter

Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko som 8 % af sin samlede bruttoposition.

Artikel 343

Generel risiko vedrørende aktieinstrumenter

Kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko er 8 % af instituttets samlede nettoposition.

Artikel 344

Aktieindeks

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de aktieindeks, for hvilke fremgangsmåderne i stk. 4, andet punktum, kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. Indtil ikrafttrædelsen af de i stk. 1 omhandlede tekniske standarder kan institutterne vedblive med at anvende den i stk. 3 og 4 omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2014.

3. Aktieindeksfutures, deltaækvivalente instrumenter, der svarer til optioner baseret på aktieindeksfutures, og aktieindeks, i det følgende samlet benævnt aktieindeksfutures, kan opdeles i positioner i hver af de aktier, som indeksene består af. Disse positioner kan behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier og kan modregnes i positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv. Institutterne skal underrette den kompetente myndighed om deres brug af denne fremgangsmåde.

4. Hvis en aktieindeksfuture ikke opdeles i underliggende positioner, behandles den, som om det drejede sig om en individuel aktie. Der kan imidlertid ses bort fra den specifikke risiko vedrørende den individuelle aktie, hvis den pågældende aktieindeksfuture er børshandlet og repræsenterer et relevant tilstrækkeligt diversificeret indeks.

Afdeling 4

Emissionsgaranti

Artikel 345

Reduktion af nettopositioner

1. For så vidt angår emissionsgaranti for gælds- og aktieinstrumenter, kan et institut anvende følgende fremgangsmåde til at beregne sine kapitalgrundlagskrav. Instituttet beregner først nettopositionerne ved fradrag af garanterede positioner, som tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale. Instituttet nedsætter derefter nettopositionerne med de i tabel 4 angivne reduktionsfaktorer og beregner sine kapitalgrundlagskrav under anvendelse af de nedsatte garanterede positioner.

Tabel 4

0. arbejdsdag	100 %
1. arbejdsdag	90 %
2. til 3. arbejdsdag	75 %
4. arbejdsdag	50 %
5. arbejdsdag	25 %
Efter 5. arbejdsdag	0 %

»0. arbejdsdag« er den arbejdsdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

2. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om deres brug af stk. 1.

Afdeling 5

Kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende positioner, der afdækkes med kreditderivater

Artikel 346

Udligning af afdækning med kreditderivater

1. Der kan foretages udligning af afdækning med kreditderivater i overensstemmelse med principperne i stk. 2-6.

2. Institutterne skal behandle positionen i kreditderivatet som det ene element og den afdækkede position, der har den samme nominelle eller i givet fald fiktive værdi, som det andet element.

3. Der foretages fuld indregning, når værdien af de to elementer altid bevæger sig i modsat retning og stort set i samme omfang. Dette vil være tilfældet i følgende situationer:

- a) De to elementer består af fuldstændig identiske instrumenter.
- b) En lang kontantposition afdækkes med en »total rate of return swap« (eller omvendt), og der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen og den underliggende eksponering (dvs. kontantpositionen). Swappens løbetid kan være forskellig fra den underliggende eksponering.

I sådanne tilfælde pålægges der ikke kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko på nogen side af positionen.

4. Der foretages en 80 % udligning, når værdien af de to elementer altid bevæger sig i modsat retning, og når der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen, referenceforpligtelsens og kreditderivatets løbetid og den anvendte valuta for den underliggende eksponering. Derudover må kreditderivatkontraktens hovedegenskaber ikke medføre, at kursudviklingen på kreditderivatet adskiller sig væsentligt fra kontantpositionens kursudvikling. I det omfang der ved transaktionen overføres risiko, modregnes 80 % af den specifikke risiko til den side af transaktionen med det højeste kapitalkrav, mens kravet i relation til den specifikke risiko for den anden side bliver nul.

5. Der foretages delvis udligning, jf. dog stk. 3 og 4, i følgende situationer:

- a) Positionen er omfattet af stk. 3, litra b), men der er manglende match i aktiverne mellem referenceforpligtelsen og den underliggende eksponering. Positionerne opfylder imidlertid følgende betingelser:
 - i) Referenceforpligtelsen er sidestillet med eller underordnet den underliggende forpligtelse.
 - ii) Den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen har samme låntager og har »cross default«- eller »cross acceleration«-klausuler, der kan retshåndhæves.
- b) Positionen er omfattet af stk. 3, litra a), eller stk. 4, men der er manglende match i valutaerne eller løbetiden mellem kreditrisikoafdækningen og det underliggende aktiv. En sådan manglende match i valutaerne indgår i kapitalgrundlagskravet i relation til valutarisici.
- c) Positionen er omfattet af stk. 4, men der er manglende match i aktiverne mellem kontantpositionen og kreditderivatet. Det underliggende aktiv indgår imidlertid i de forpligtelser (der skal leveres) i kreditderivatdokumentationen.

I stedet for at addere kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko for hver side af transaktionen anvendes kun det højeste af de to kapitalgrundlagskrav ved delvis udligning.

6. I alle situationer, der ikke er omfattet af stk. 3, 4 og 5, beregnes der et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko for begge sider af positionerne separat.

Artikel 347

Udligning af afdækning med »first to default«- og »nth to default«-kreditderivater

I forbindelse med »first to default«- og »nth to default«-kreditderivater anvendes følgende fremgangsmåde for udligning i henhold til artikel 346:

- a) Når et institut opnår kreditrisikoafdækning for en række referenceenheder, som ligger under et kreditderivat, på de vilkår, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne udløser forfald, og at denne kredithændelse medfører kontraktens ophør, kan kreditinstituttet modregne den specifikke risiko for referenceenheden med den laveste specifikke risikovægtning blandt de underliggende referenceenheder i overensstemmelse med tabel 1 i artikel 336.
- b) Når den n'te misligholdelse af eksponeringerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må afdækningskøberen kun modregne den specifikke risiko, hvis der også er risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1-misligholdelser. I sådanne tilfælde skal metoden svare til den i litra a) angivne for »first to default«-kreditderivater med de nødvendige ændringer for »nth to default«-produkter.

Afdeling 6

Kapitalgrundlagskrav i relation til CIU'er

Artikel 348

Kapitalgrundlagskrav i relation til CIU'er

1. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afdeling pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både specifik og generel risiko på 32 %. Med forbehold af artikel 353 sammenholdt med den modificerede behandling som guld i artikel 352, stk. 4, og artikel 367, stk. 2, litra b), pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både specifik og generel risiko samt valutakursrisiko på 40 %.

2. Medmindre andet fremgår af artikel 350, tillades der ikke netting mellem en CIU's underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner.

Artikel 349

Generelle kriterier for CIU'er

For CIU'er kan fremgangsmåden i artikel 350 anvendes, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) CIU'ens prospekt eller tilsvarende dokument indeholder samtlige følgende oplysninger:
 - i) de aktivkategorier, som CIU'en må investere i
 - ii) hvis der gælder investeringsgrænser: relative grænser og metoder til at beregne disse
 - iii) hvis der tillades gearing: det højeste gearingsniveau
 - iv) hvis der tillades transaktioner med finansielle OTC-derivater eller genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer: en politik til begrænsning af modpartsrisikoen ved disse transaktioner.
- b) Der aflægges beretning om CIU'ens virksomhed i halvårsrapporter og årsrapporter, således at det bliver muligt at vurdere aktiver og passiver, indtægter og drift i rapporteringsperioden.
- c) CIU'ens certifikater eller aktier kan hver dag på indehaverens forlangende indfris kontant af selskabets aktiver.
- d) Investeringer i CIU'en holdes adskilt fra CIU-administratorens aktiver.
- e) Det investerende institut foretager en fyldestgørende risikovurdering af CIU'en.

- f) CIU'er skal ledes af personer, der er underlagt tilsyn i henhold til direktiv 2009/65/EF eller tilsvarende lovgivning.

Artikel 350

Særlige metoder for CIU'er

1. Hvis instituttet til daglig har kendskab til CIU'ens underliggende investeringer, kan instituttet anvende disse underliggende investeringer med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko. Efter denne metode behandles positioner i CIU'er som positioner i CIU'ens underliggende investeringer. Netting tillades mellem positioner i CIU'ens underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner, såfremt instituttet har en tilstrækkelig mængde aktier eller certifikater, således at der kan ske indfrielse/oprettelse ved ombytning med de underliggende investeringer.
2. Institutterne kan beregne kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, for positioner i CIU'er ved at formode positioner, der svarer til de positioner, som kræves for at gengive sammensætning og resultater af det eksternt genererede indeks eller den faste kurv af aktier eller gældsbeviser, jf. litra a), på følgende betingelser:
 - a) Formålet med CIU'ens mandat er at gengive sammensætningen og resultaterne af et eksternt genereret indeks eller en fast kurv af aktier eller gældsbeviser.
 - b) I en periode på mindst seks måneder kan der klart fastsættes en mindstekorrelationkoefficient mellem daglige resultater af CIU'en og det indeks eller den kurv af aktier eller gældsbeviser, som den følger på 0,9 korrelationen.
3. Hvis instituttet ikke til daglig har kendskab til CIU'ens underliggende investeringer, kan instituttet beregne kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, på følgende betingelser:
 - a) Det antages, at CIU'en i videst muligt omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, først investerer i de aktivklasser, der medfører det højeste kapitalgrundlagskrav i relation til specifik og generel risiko separat og derefter foretager investeringer i faldende orden, indtil den højeste samlede investeringsgrænse er nået. Positionen i CIU'en vil blive behandlet som en direkte post i den formodede position.
 - b) Institutterne tager højde for den maksimale eksponering, som de kan få ved at indtage gearede positioner gennem CIU'en, når de beregner deres kapitalgrundlagskrav i relation til specifik og generel risiko separat; dette gøres ved forholdsmæssigt at øge positionen i CIU'en op til den maksimale eksponering mod de underliggende investeringsselementer, som følger af mandatet.
 - c) Hvis kapitalgrundlagskravet i relation til specifik og generel risiko tilsammen i overensstemmelse med nærværende stykke overstiger det, som er fastsat i artikel 348, stk. 1, fastsættes loftet for kapitalgrundlagskravet på dette niveau.
4. Institutterne kan lade følgende tredjeparter beregne og indberette kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisikoen for de positioner i CIU'er, som er omfattet af stk. 1-4, i overensstemmelse med metoderne i dette kapitel:
 - a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar
 - b) for andre CIU'er, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

KAPITEL 3

Kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko

Artikel 351

Bagatelgrænse og vægtning for valutakursrisiko

Hvis summen af et instituts samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition beregnet efter proceduren i artikel 352, herunder valuta- og guldpositioner, for hvilke der beregnes kapitalgrundlagskrav efter en intern model, overstiger 2 % af dets samlede kapitalgrundlag, skal instituttet beregne et kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko. Kapitalgrundlagskravet i relation til valutakursrisiko er 8 % af summen af dets samlede nettovalutapositioner og dets nettoguldpositioner i indberetningsvalutaen.

Artikel 352

Beregning af den samlede nettovalutakursposition

1. Instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen) og i guld beregnes som summen af følgende elementer (positive eller negative):

- a) nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne, men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta eller, for gulds vedkommende, nettospotpositionen i guld)
- b) nettoterminalpositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valuta- og guldfutures og den for valuta- og guldsvars underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)
- c) de uigenkaldelige garantier og lignende instrumenter, der med sikkerhed vil blive effektive og kan forventes at være uerholdelige
- d) nettodeltaækvivalenten eller den deltabaserede ækvivalent af den samlede mængde af valuta- og guldoptioner
- e) markedsværdien af andre optioner.

Det delta, der anvendes i forbindelse med litra d), skal være det, der gælder for den pågældende børs. For OTC-optioner, eller når delta ikke findes fra den pågældende børs, kan instituttet selv beregne delta under anvendelse af en passende model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

Instituttet kan medtage fremtidige nettoindtægter/udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men allerede fuldt afdækket, hvis det gør det konsistent.

Instituttet kan opdele nettopositioner i sammensatte valutaer i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

2. De positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sine kapitalprocent jf. artikel 92, stk. 1, mod den negative virkning af valutakursændringer, kan med de kompetente myndigheders tilladelse udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner skal være af ikkehandelsmæssig eller strukturel karakter, og enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes særskilt af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrullet ved beregningen af kapitalgrundlaget.

3. Et institut kan anvende nettonutidsværdien ved beregning af den åbne nettoposition i hver valuta og i guld, hvis det anvender denne fremgangsmåde konsistent.

4. Korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, og korte eller lange nettopositioner i guld omregnes til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer henholdsvis et samlet beløb for korte nettopositioner og et samlet beløb for lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er instituttets samlede nettovalutaposition.

5. Institutterne skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i første afsnit omhandlede tekniske standarder kan de kompetente myndigheder vedblive med at anvende de nuværende nationale fremgangsmåder, hvis de kompetente myndigheder har anvendt disse fremgangsmåder før den 31. december 2013.

Artikel 353

Valutakursrisiko for CIU'er

1. Ved anvendelsen af artikel 352 skal der for CIU'er tages hensyn til CIU'ens faktiske valutapositioner.
2. Institutterne kan anvende følgende tredjeparters indberetning om valutapositionerne i CIU'en:
 - a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar
 - b) for andre CIU'er, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

3. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i en CIU, formodes det, at CIU'en har investeret op til det maksimum, der er tilladt i CIU'ens mandat, i fremmed valuta, og i deres handelsbeholdningspositioner skal institutterne tage hensyn til den højeste indirekte eksponering, som de kan få, ved at CIU'en foretager gearede investeringer, når de beregner deres kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisikoen. Dette gøres ved forholdsmæssigt at forøge positionen i CIU'en op til den maksimale eksponering, denne kan have i de underliggende investeringsaktiver på grundlag af sit investeringsmandat. CIU'ens formodede valutaposition behandles som en særskilt valuta i henhold til behandlingen af investeringer i guld, dog således, at den samlede lange position lægges til den samlede lange åbne valutaposition, og den samlede korte position kan lægges til den samlede korte åbne valutaposition, hvis det vides om CIU'ens investeringer er lange eller korte. Der kan ikke foretages netting mellem sådanne positioner før beregningen.

Artikel 354

Snævert forbundne valutaer

1. Institutterne kan opfylde lavere kapitalgrundlagskrav i relation til positioner i relevante snævert forbundne valutaer. To valutaer anses for at være indbyrdes snævert forbundne, hvis – på grundlag af den daglige valutakurs inden for de forudgående tre eller fem år – sandsynligheden for, at der på lige store positioner med modsat fortegn i sådanne valutaer inden for de nærmeste ti arbejdsdage opstår et tab, som er højst 4 % af værdien af den pågældende matchede position (vurderet i indberetningsvalutaen), er mindst 99 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på tre år, og 95 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på fem år. Kapitalgrundlagskravet i forbindelse med matchede positioner i to indbyrdes snævert forbundne valutaer er 4 % af værdien af den matchede position.

2. Ved beregningen af krav i dette kapitel kan institutterne se bort fra positioner i valutaer, som er underlagt en juridisk bindende mellemstatslig aftale om begrænsning af deres udsving i forhold til andre valutaer omfattet af samme aftale. Institutter skal beregne deres matchede positioner i sådanne valutaer og underlægge dem et kapitalgrundlagskrav, som ikke er lavere end halvdelen af det ifølge den mellemstatslige aftale tilladte maksimale udsving for de pågældende valutaer.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, for hvilke fremgangsmåden i stk. 1 kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Kapitalgrundlagskravet for matchede positioner i valutaerne for de medlemsstater, der deltager i anden fase af Den Økonomiske Monetære Union, kan beregnes som 1,6 % af værdien af de matchede positioner.

5. Kun de umatched positioner i valutaer som omhandlet i denne artikel indgår i den samlede nettovalu-
tapolition., jf. artikel 352, stk. 4.

6. Instituttet kan efter udtrykkelig tilladelse fra sin kompetente myndighed anvende et kapitalgrundlag på 0 % indtil udgangen af 2017, hvis to valutaers daglige kurs i de foregående tre eller fem år på grundlag af lige store positioner med modsat fortegn i ti på hinanden følgende arbejdsdage viser, at de to valutaer er fuldstændig positivt korreleret, og at instituttet altid kan opnå et kursspænd på nul i de pågældende handler.

KAPITEL 4

Kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko

Artikel 355

Valg af metode i forbindelse med råvarerisiko

Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko ved hjælp af en af de metoder, der er fastsat i artikel 356, 357 eller 358, jf. dog artikel 359, 360 eller 361.

Artikel 356

accessorisk virksomhed inden for råvarer

1. Institutter med accessorisk virksomhed inden for landbrugsråvarer kan fastsætte kapitalgrundlagskravet for deres fysiske lager af råvarer ved udgangen af hvert år for det følgende år, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

- a) De har på ethvert tidspunkt af året et kapitalgrundlag i relation til denne risiko, som ikke er mindre end det gennemsnitlige kapitalgrundlagskrav i relation til risikoen beregnet på et konservativt grundlag for det kommende år.
- b) De beregner på et konservativt grundlag den forventede volatilitet for det tal, der er beregnet i henhold til litra a).
- c) Deres gennemsnitlige kapitalgrundlagskrav i relation til denne risiko overstiger ikke 5 % af deres kapitalgrundlag eller 1 mio. EUR, og, under hensyn til den i henhold til litra b) beregnede volatilitet, det forventede maksimale kapitalgrundlagskrav overstiger ikke 6,5 % af deres kapitalgrundlag.
- d) Institutterne overvåger løbende, om de i henhold til litra a) og b) gennemførte beregninger stadig afspejler de faktiske forhold.

2. Institutterne skal underrette de kompetente myndigheder om deres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed.

Artikel 357

Positioner i råvarer

1. Alle positioner i råvarer eller råvarederivater anføres i standardmåleenheden. Spotprisen for de enkelte råvarer udtrykkes i indberetningsvalutaen.
2. Positioner i guld eller guldderivater betragtes som værende underlagt valutakursrisiko og behandles i henhold til henholdsvis kapitel 3 eller 5 med hensyn til beregningen af råvarerisikoen.
3. Med henblik på anvendelsen af artikel 360, stk. 1, er overskuddet af instituttets lange positioner i forhold til dets korte positioner eller omvendt i samme råvarer og identiske råvarefutures, optioner og warrants dets nettoposition i hver af de enkelte råvarer. Derivater behandles som positioner i den underliggende råvare, jf. artikel 358.
4. Ved beregning af en position i en råvare behandles følgende positioner som positioner i den samme råvare:
 - a) positioner i forskellige underkategorier af råvarer i tilfælde, hvor underkategorierne kan erstatte hinanden indbyrdes
 - b) positioner i lignende råvarer, hvis de er næsten indbyrdes substituerbare, og hvis der helt klart kan konstateres en korrelation på mindst 0,9 mellem prisbevægelserne over en minimumsperiode på et år.

Artikel 358

Særlige instrumenter

1. Råvarefutures og terminsforpligtelser til køb eller salg af individuelle råvarer inkorporeres i målingssystemet som fiktive værdier på grundlag af standardmåleenheden og tildeles en løbetid på grundlag af udløbsdatoen.
2. Råvareswaps, hvor en fast pris udgør det ene element i transaktionen og den aktuelle markedspris det andet, behandles som en serie positioner, der svarer til kontraktens fiktive beløb, hvor, hvis det er relevant, en enkelt position svarer til hver betaling på swappen og indpasses i løbetidsbåndet i artikel 359, stk. 1. Positioner er lange, hvis instituttet betaler en fast pris og får en variabel pris, og korte, hvis instituttet får en fast pris og betaler en variabel pris. Råvareswaps, hvis transaktionselementer er forskellige råvarer, indplaceres i de relevante kategorier i løbetidsmetoden.
3. Optioner og warrants baseret på råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument,

som optionen vedrører, ganget med optionens delta ved anvendelsen af dette kapitel. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende råvare eller råvarederivat. Det delta, der anvendes, skal være det, der gælder for den pågældende børs. For OTC-optioner, eller når delta ikke findes fra den pågældende børs, kan instituttet selv beregne delta under anvendelse af en passende model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

Institutterne skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i første afsnit omhandlede tekniske standarder kan de kompetente myndigheder vedblive med at anvende de nuværende nationale fremgangsmåder, hvis de kompetente myndigheder har anvendt disse fremgangsmåder før den 31. december 2013.

5. Institutter, der er et af følgende, medtager de pågældende råvarer i beregningen af deres kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko:

- a) overdrageren af råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve råvarer under en genkøbsaftale
- b) udlåneren af råvarer i en råvareudlånsaftale.

Artikel 359

Løbetidsmetoden

1. Instituttet anvender en separat løbetidsmetode i overensstemmelse med tabel 1 for hver råvare. Alle positioner i den pågældende råvare opføres i de relevante løbetidsbånd. Fysiske lagre opføres i første løbetidsbånd mellem 0 og til og med 1 måned.

Tabel 1

Løbetidsbånd (1)	Spreadsats (%) (2)
$0 \leq 1$ måned	1,50
$> 1 \leq 3$ måneder	1,50
$> 3 \leq 6$ måneder	1,50
$> 6 \leq 12$ måneder	1,50
$> 1 \leq 2$ år	1,50
$> 2 \leq 3$ år	1,50
> 3 år	1,50

2. Positioner i samme råvare kan modregnes og opføres i de relevante løbetidsbånd på nettobasis, hvis:

- a) der er tale om positioner i kontrakter, der udløber på den samme dato
- b) der er tale om positioner i kontrakter, der udløber inden for ti dage efter hinanden, og hvis kontrakterne handles på markeder med daglige leveringstidspunkter.

3. Derefter beregner instituttet summen af de vægtede lange positioner og summen af de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er de matchede positioner i det pågældende løbetidsbånd, mens den resterende lange eller korte position er den umatched position i samme løbetidsbånd.

4. Den del af den umatched lange position i et givet løbetidsbånd, der matches af en umatched kort position, eller omvendt, i et løbetidsbånd længere ude, er den matchede position mellem de to løbetidsbånd. Den del af den umatched lange eller korte position, der ikke kan matches på denne måde, er den umatched position.

5. Instituttets kapitalgrundlagskrav for hver enkelt råvare beregnes på grundlag af den relevante løbetidsmetode som summen af følgende:

- a) summen af de matchede lange og korte positioner, ganget med den relevante spreadsats som anført i kolonne 2 i tabel 1 for hvert løbetidsbånd og med råvarens spotpris
- b) den matchede position mellem to løbetidsbånd for hvert løbetidsbånd, hvortil en umatched position overføres, ganget med 0,6 %, hvilket er overførselssatsen («carry rate»), og med råvarens spotpris
- c) de resterende umatched positioner, ganget med 15 %, hvilket er outrightssatsen, og med råvarens spotpris.

6. Instituttets samlede kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko beregnes som summen af kapitalgrundlagskravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med stk. 5.

Artikel 360

Forenklet metode

1. Instituttets kapitalgrundlagskrav for hver råvare beregnes som summen af:

- a) 15 % af nettopositionen, lang eller kort, ganget med råvarens spotpris
- b) 3 % af bruttopositionen, lang plus kort, ganget med råvarens spotpris.

2. Instituttets samlede kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko beregnes som summen af kapitalgrundlagskravene beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 361

Udvidet løbetidsmetode

Institutterne kan anvende de spread-, carry- og outright-minimumssatser, der er anført i nedenstående tabel 2, i stedet for de satser, der er fastsat i artikel 359, forudsat at de:

- a) i betydeligt omfang handler med råvarer
- b) har en tilstrækkeligt diversificeret råvareportefølje
- c) endnu ikke er i stand til at anvende interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko.

Tabel 2

	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Uædle metaller	Landbrugspro- dukter	Andre, inklusive energiprodukter
Spreadsats (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Carrysats (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outrightsats (%)	8	10	12	15

Institutterne skal underrette deres kompetente myndigheder om deres brug af denne artikel samt forelægge dokumentation for deres bestræbelser på at indføre en intern model til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko.

KAPITEL 5

Anvendelse af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav

Afdeling 1

Tilladelse og kapitalgrundlagskrav

Artikel 362

Specifikke og generelle risici

Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller et handlet aktieinstrument eller et derivat deraf kan opdeles i to komponenter ved anvendelsen af dette kapitel. Den ene komponent er dens specifikke risikokomponent og skal omfatte risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med emittenten eller, for afledte instrumenter, emittenten af det underliggende instrument. Den generelle risikokomponent omfatter risikoen for en kursændring for instrumentet, der for handlede gældsinstrumenter eller derivater heraf skyldes en ændring i rentesatserne eller for aktier eller aktiederivater større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

Artikel 363

Tilladelse til at anvende interne modeller

1. Efter at have kontrolleret et instituts overholdelse af kravene i henholdsvis afdeling 2, 3 og 4 giver de kompetente myndigheder institutter tilladelse til at beregne deres kapitalgrundlagskrav i relation til en eller flere af følgende risikokategorier under anvendelse af deres interne modeller i stedet for eller i kombination med metoderne i kapitel 2, 3 og 4:

- a) generel risiko vedrørende aktieinstrumenter
- b) specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter
- c) generel risiko vedrørende gældsinstrumenter
- d) specifik risiko vedrørende gældsinstrumenter
- e) valutarisiko
- f) råvarerisiko.

2. For risikokategorier, for hvilke instituttet ikke har fået den i stk. 1 omhandlede tilladelse til at anvende sine interne modeller, beregner instituttet fortsat sine kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med henholdsvis kapitel 2, 3 og 4. De kompetente myndigheders tilladelse til at anvende interne modeller kræves

for hver risikokategori og gives kun, hvis den interne model omfatter en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori.

3. Væsentlige ændringer i anvendelsen af interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, udvidet anvendelse af interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, særlig til at omfatte yderligere risikokategorier, og den første beregning af value-at-risk i stresssituationer i henhold til artikel 365, stk. 2, kræver særskilt tilladelse fra den kompetente myndighed.

Instituttet skal underrette de kompetente myndigheder om alle andre udvidelser og ændringer af anvendelsen af de interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betingelserne for at vurdere, i hvor høj grad der er tale om væsentlige udvidelser eller ændringer af anvendelsen af interne modeller
- b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende interne modeller
- c) betingelserne for, at den andel af positioner, der er omfattet af den interne model inden for en risikokategori, skal anses for at være »betydelig« som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 364

Kapitalgrundlagskrav ved anvendelse af interne modeller

1. Institutter, der anvender en intern model, skal ud over kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til kapitel 2, 3 og 4 for de risikokategorier, for hvilke der ikke er givet tilladelse til at anvende en intern model, opfylde et kapitalgrundlagskrav udtrykt som summen af litra a) og b):

- a) den højeste af følgende værdier:
 - i) den foregående dags value-at-risk-værdi beregnet efter artikel 365, stk. 1 (VaR_{t-1})
 - ii) et gennemsnit af de daglige value-at-risk-værdier beregnet efter artikel 365, stk. 1, for hver af de foregående 60 arbejdsdage (VaR_{avg}) ganget med multiplikationsfaktoren (m_c) i henhold til artikel 366
- b) den højeste af følgende værdier:
 - i) den seneste tilgængelige value-at-risk-værdi beregnet efter artikel 365, stk. 2 (sVaR_{t-1}) og
 - ii) et gennemsnit af value-at-risk-værdier i stresssituationer beregnet på den måde og med den hyppighed, som er angivet i artikel 365, stk. 2, for de foregående 60 arbejdsdage (sVaR_{avg}) ganget med multiplikationsfaktoren (m_s) i henhold til artikel 366.

2. Institutter, der anvender en intern model til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter, skal opfylde et krav til supplerende kapitalgrundlag udtrykt som summen af litra a) og b):

- a) kapitalgrundlagskravet beregnet i henhold til artikel 337 og 338 for specifik risiko i forbindelse med securitiseringspositioner og »nth to default«-kreditderivater i handelsbeholdningen med undtagelse af sådanne, der indgår i et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i henhold til afdeling 5, og i givet fald kapitalgrundlagskravet i relation til

specifik risiko i overensstemmelse med kapitel 2, afdeling 6, for sådanne positioner i CIU'er, for hvilke hverken betingelserne i artikel 350, stk. 1 eller 2, er opfyldt

b) den højeste værdi af:

- i) det seneste tal for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 3
- ii) gennemsnittet af dette tal over de foregående 12 uger.

3. Institutter, der har en korrelationshandelsportefølje, som opfylder kravene i artikel 338, stk. 1, 2 og 3, må opfylde et kapitalgrundlagskrav på grundlag af artikel 377 i stedet for artikel 338, stk. 4, beregnet som den højeste værdi af følgende:

- a) det seneste tal for korrelationshandelsporteføljerisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 5
- b) gennemsnittet af dette tal over de foregående 12 uger
- c) 8 % af det kapitalgrundlagskrav, der på tidspunktet for beregningen af det seneste risikotal som omhandlet i litra a) ville blive beregnet i henhold til artikel 338, stk. 4, for alle de positioner, der indgår i den interne model for korrelationshandelsporteføljen.

Afdeling 2

Generelle krav

Artikel 365

Value-at-risk og beregning af value-at-risk i stresssituationer

1. Beregningen af den i artikel 364 omhandlede value-at-risk-værdi skal foretages under iagttagelse af følgende krav:

- a) daglig beregning af value-at-risk-værdien
- b) et ensidigt 99 % konfidensinterval
- c) en ihændeleverperiode på ti dage
- d) en effektiv observationsperiode på mindst et år, bortset fra tilfælde, hvor en kortere observationsperiode er berettiget som følge af en væsentlig forøgelse af kursvolatiliteten
- e) månedlig ajourføring af datasættene.

Instituttet kan anvende value-at-risk-værdier beregnet efter kortere ihændeleverperioder end ti dage, som skaleres op til ti dage ved hjælp af en egnet metode, der periodisk tages op til revision.

2. Desuden skal instituttet mindst en gang om ugen beregne en value-at-risk-værdi i stresssituationer for den eksisterende portefølje i overensstemmelse med kravene i stk. 1, hvor input i value-at-risk-modellen kalibreres efter historiske data fra en sammenhængende 12-måneders-periode med signifikant finansiell stress, som er relevant for instituttets portefølje. Valget af sådanne historiske data skal hvert år tages op til revision af instituttet, der skal underrette de kompetente myndigheder om resultatet heraf. EBA overvåger de forskellige former for praksis til beregning af value-at-risk-værdier i stresssituationer og fastsætter retningslinjer for disse former for praksis i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 366

Obligatorisk backtesting og multiplikationsfaktorer

1. Resultaterne af de i artikel 365 omhandlede beregninger skaleres op med multiplikationsfaktorerne m_c og m_s .

2. Hver af multiplikationsfaktorerne m_c og m_s skal være summen af mindst 3 og en plusfaktor mellem 0 og 1, jf. tabel 1. Plusfaktoren afhænger af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets backtesting af value-at-risk-værdien som omhandlet i artikel 365, stk. 1.

Tabel 1

Antal overskridelser	Plusfaktor
Under 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller flere	1,00

3. Institutterne skal daglig beregne overskridelser ved backtesting på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige value-at-risk-værdi, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte plusfaktoren fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal, og det er det største antal overskridelser, der er beregnet på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien, som skal benyttes til at fastsætte plusfaktoren.

Backtesting på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og, under antagelse af uændrede positioner, med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag.

Backtesting på grundlag af faktiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag eksklusive gebyrer, provisioner og nettorenteindtægt.

4. De kompetente myndigheder kan i enkelttilfælde nedsætte plusfaktoren til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under faktiske overskridelser ikke skyldes svagheder ved den interne model.

5. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder løbende at kontrollere, at multiplikationsfaktorerne er passende, underretter institutterne snarest og senest inden for en frist på fem arbejdsdage de kompetente myndigheder om de overskridelser, der er konstateret i deres backtestingprogram.

Artikel 367

Krav til risikomåling

1. Interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko samt interne modeller vedrørende korrelationshandel skal opfylde samtlige følgende krav:

- Modellen skal præcist tage højde for alle væsentlige prisrisici.
- Modellen skal tage højde for et tilstrækkelig stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder. Indgår der en risikofaktor i instituttets prisfastsættelsesmodel, men ikke i risikomålingsmodellen, skal instituttet kunne begrunde dette over for den kompetente myndighed. Risikomålingsmodellen skal tage højde for optioners og andre produkters ikkelineære

karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen. Når der anvendes tilnærmede værdier for risikofaktorer, skal der tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt indehaves.

2. En intern model til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko skal opfylde samtlige følgende krav:

- a) Modellen skal indregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, som instituttet har rentefølsomme balanceførte eller ikkebalanceførte positioner i. Instituttet skal estimere afkastkurverne under anvendelse af generelt accepterede fremgangsmåder. For væsentlige renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at opfange forskelle i volatilitet langs rentekurven. Modellen skal desuden opfange risikoen for, at korrelationen imellem forskellige afkastkurver ikke er fuldstændig.
- b) Modellen skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er angivet i. For CIU'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner. Institutter kan anvende tredjemandsindberetninger om CIU'ens valutaposition, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i en CIU, behandles denne position separat i overensstemmelse med artikel 353, stk. 3.
- c) Modellen skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner.
- d) Modellen skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner. Modellen skal også tage højde for risikoen ved ikkefuldstændigt forbundne bevægelser mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer og risikoen for ændringer i terminspriserne som følge af, at løbetiderne ikke er sammenfaldende. Den skal også tage højde for markedskaraktistika, herunder især leveringstidspunkter og handlernes mulighed for at lukke positioner.
- e) Instituttets interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

3. Instituttet må i interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, kun anvende empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis instituttets metode til måling af korrelationer er pålidelig og anvendes forsvarligt.

Artikel 368

Kvalitative krav

1. Interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal være pålidelige og anvendes forsvarligt, og særlig skal samtlige følgende kvalitetskrav opfyldes:

- a) Interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko skal udgøre en integreret del af kreditinstituttets daglige risikostyringsprocedure og danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse.
- b) Instituttet skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Risikokontrolfunktionen skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel. Risikokontrolfunktionen skal foretage den indledende og løbende validering af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, idet den bærer ansvaret for det overordnede risikostyringssystem. Risikokontrolfunktionen skal daglig udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko og råvarerisiko og om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger.

- c) Instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, og risikokontrolfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som til at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.
- d) Instituttet skal råde over et tilstrækkelig stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede interne modeller, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel, inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- e) Instituttet skal have fastlagte procedurer til overvågning og sikring af, at instituttets skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den generelle anvendelse af dets interne modeller efterleves, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel.
- f) Interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal have vist sig at være rimelig nøjagtige til risikomåling.
- g) Instituttet skal hyppigt gennemføre et omfattende stresstestprogram, herunder omvendte stresstest, som indbefatter interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, og resultaterne af disse stresstest skal analyseres af den øverste ledelse og afspejles i de retningslinjer og rammer, som den øverste ledelse fastsætter. Denne procedure skal navnlig rettes mod markedernes likviditetsproblemer i stressituationer, koncentrationsrisici, markeder, hvor der ikke kan handles (»one way«-markeder), risici for uforudsete hændelser, risikoen ved pludselig misligholdelse, ikkelineære produkter, »deep out of the money«-positioner, positioner, der udsættes for pludselige prisudsving, og andre risici, som de interne modeller måske ikke tager tilstrækkelig højde for. De stød, som modellerne udsættes for, skal afspejle porteføljernes art og den tid, som det kan tage at afdække eller styre risici under vanskelige markedsforhold.
- h) Instituttet skal som led i sin regelmæssige interne revision foretage en uafhængig gennemgang af sine interne modeller, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel.

2. Den gennemgang, som er omhandlet i stk. 1, litra h), skal omfatte både handelsfunktionens og den uafhængige risikokontrolfunktionens aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af risikostyringsprocessen som helhed. Gennemgangen skal se nærmere på følgende:

- a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolfunktionen er fyldestgørende
- b) hvorledes risikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen fungerer fyldestgørende
- c) den proces, som instituttet anvender ved godkendelse af risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsfunktioner og administrationsfunktioner
- d) de risici, der tages højde for i risikoberegningsmodellen, og valideringen af eventuelle større ændringer i risikoberegningsmetoderne
- e) hvorvidt opgørelsen af positioner er nøjagtig og fuldstændig, hvorvidt volatilitets- og korrelations-skønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, og hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtig
- f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til den interne model, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige
- g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af backtesting, som foretages med henblik på at vurdere modellernes nøjagtighed.

3. I takt med udviklingen af teknikker og bedste praksis skal institutterne anvende disse i interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel.

Artikel 369

Intern validering

1. Institutterne skal indføre procedurer, der sikrer, at alle de af deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, er tilstrækkeligt valideret af parter med passende kvalifikationer, som ikke deltager i udviklingen af modellerne, for at sikre, at de er velfungerende og tager tilstrækkelig højde for alle væsentlige risici. Denne validering skal foretages i forbindelse med den interne models udvikling, og når der foretages væsentlige ændringer heraf. Valideringen skal foretages med regelmæssige mellemrum, og navnlig i forbindelse med væsentlige strukturelle ændringer af markedet eller ændringer i porteføljens sammensætning, som kan medføre, at den interne model ikke længere er hensigtsmæssig. I takt med den løbende udvikling af teknikker og bedste praksis for intern validering skal institutterne anvende disse. Valideringen af den interne model må ikke begrænses til backtesting, men skal som et minimum omfatte følgende:

- a) test, der viser, at de forudsætninger, som den interne model baseres på, er hensigtsmæssige og ikke resulterer i, at risikoen undervurderes eller overvurderes
- b) institutterne skal ud over de obligatoriske backtestingprogrammer også iværksætte egne modelvalideringstest, herunder backtesting, af de risici og strukturer, der kendetegner deres porteføljer
- c) anvendelsen af hypotetiske porteføljer for at sikre, at den interne model kan tage hensyn til de særlige strukturelle faktorer, der måtte vise sig, f.eks. væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici.

2. Instituttet skal foretage backtesting på grundlag af både faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien.

Afdeling 3

Særlige krav vedrørende modeller for specifik risiko

Artikel 370

Krav vedrørende modeller for specifik risiko

Interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko og interne modeller vedrørende korrelationshandel skal opfylde følgende yderligere krav:

- a) De skal forklare porteføljens historiske prisudvikling.
- b) De skal tage højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen.
- c) De skal være robuste over for ugunstige ændringer i forudsætninger.
- d) De skal valideres gennem backtesting, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis instituttet gennemfører en sådan backtesting på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsistent vis.
- e) De skal tage højde for navnerelateret basisrisiko og skal særlig være følsomme over for væsentlige idiosynkratiske forskelle mellem tilsvarende, men ikke identiske positioner.
- f) De skal tage højde for risikoen for uforudsete begivenheder.

Artikel 371

Undtagelser fra modeller for specifik risiko

1. Et institut kan vælge fra beregningen af sit kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko ved en intern model at undtage de positioner, for hvilke det opfylder et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i henhold til artikel 332, stk. 1, litra e), eller artikel 337, bortset fra de positioner, der er omfattet af metoden i artikel 377.

2. Et institut kan vælge ikke at tage højde for misligholdelses- og migreringsrisici for handlede gældsinstrumenter i sin interne model, når det indregner disse risici gennem de krav, der er fastsat i afdeling 4.

Afdeling 4

Intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

Artikel 372

Krav om en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

Et institut, der anvender en intern model til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende handlede gældsinstrumenter, skal også have en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko for at tage højde for misligholdelses- og migreringsrisiko vedrørende dets handelsbeholdningspositioner, som er forøget i forhold til de risici, der er indregnet i value-at-risk-værdien som anført i artikel 365, stk. 1. Instituttet skal dokumentere, at dets interne model opfylder følgende standarder under antagelse af et konstant risikoniveau, og at den om nødvendigt bliver tilpasset for at tage højde for virkningerne af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer:

- a) Den interne model gør det muligt at foretage en relevant sondring mellem risici og nøjagtige og konsistente estimater af forøget misligholdelses- og migreringsrisiko.
- b) Den interne models estimater af potentielle tab spiller en væsentlig rolle i instituttets risikostyring.
- c) De markedsdata og den opgørelse af positioner, der anvendes i den interne model, er ajourført og underkastes en passende kvalitetsvurdering.
- d) Kravene i artikel 367, stk. 3, artikel 368, artikel 369, stk. 1, og artikel 370, litra b), c), e) og f), er opfyldt.

EBA udsteder retningslinjer om kravene i artikel 373-376.

Artikel 373

Område for den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

Den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko skal omfatte alle positioner, der er omfattet af et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik renterisiko, herunder positioner, der er omfattet af et kapitalkrav i relation til specifik risiko på 0 % i henhold til artikel 336, men ikke securitiseringspositioner og »nth to default«-kreditderivater.

Instituttet kan med de kompetente myndigheders tilladelse vælge konsistent at indregne alle positioner i noterede aktier og positioner i derivater baseret på noterede aktier. Tilladelsen gives, hvis dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå instituttet internt måler og styrer risici.

Artikel 374

Parametre for den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

1. Institutterne skal anvende den interne model til at beregne en værdi, som måler de tab, der opstår som følge af misligholdelse og migrering mellem interne eller eksterne ratings med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år. Institutterne skal beregne denne værdi mindst en gang om ugen.
2. Korrelationsestimater skal understøttes af en analyse af objektive data med pålidelige standarder. Den interne model skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationer. Koncentrationer, som kan opstå inden for og på tværs af produktklasser i stresssituationer, skal også afspejles.

3. Den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko skal tage højde for virkningen af korrelationen mellem misligholdelses- og migreringshændelser. Virkningen af diversificeringen mellem på den ene side misligholdelses- og migreringshændelser og på den anden side andre risikofaktorer skal ikke afspejles.

4. Den interne model baseres på forudsætningen om et konstant risikoniveau over etårsperioden, hvilket indebærer, at bestemte individuelle positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen, som i løbet af likviditetshorizonten har været udsat for misligholdelser eller migreringer, ved likviditetshorizontens udløb føres tilbage til det oprindelige risikoniveau. Alternativt kan et institut vælge, at en position forudsættes konstant for en etårig periode.

5. Likviditetshorisonter fastsættes efter den tid, der medgår til salg af positionen eller afdækning af alle væsentlige prisrisici i stresssituationer, idet der tages særlig hensyn til positionens størrelse. Likviditetshorisonter skal afspejle faktisk praksis og faktiske erfaringer i perioder med både systematiske og idiosynkratiske stresssituationer. Likviditetshorisonter skal måles på grundlag af konservative skøn og være tilstrækkeligt lange, således at salget eller afdækningen i sig selv ikke væsentligt kan påvirke den pris, hvortil salget eller afdækningen foretages.

6. Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner gælder en minimumsgrænse på tre måneder.

7. Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner tages der højde for et instituts interne praksis vedrørende værdiansættelsesjusteringer og behandlingen af statiske positioner. Når et institut fastsætter likviditetshorisonter for grupper af positioner frem for individuelle positioner, skal kriterierne for grupper af positioner defineres på en måde, der meningsfuldt afspejler likviditetsforskellene. Likviditetshorisonterne for koncentrerede positioner skal være længere, eftersom det kræver længere tid at afvikle sådanne positioner. Likviditetshorizonten for et »securitisation warehouse« skal afspejle den tid, der medgår til at opbygge, sælge og securitisere aktiverne eller afdække væsentlige risikofaktorer i stresssituationer.

Artikel 375

Indregning af afdækning i den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

1. Risikoafdækning kan indgå i et instituts interne model til indregning af forøgede misligholdelses- og migreringsrisici. Positioner kan modregnes, når lange og korte positioner refererer til samme finansielle instrument. Afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller værdipapirer med samme låntager samt lange og korte positioner med forskellige udstedere kan i nogle tilfælde kun indregnes ved at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter. Institutterne skal tage højde for virkningen af væsentlige risici, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningens løbetid og likviditetshorizonten, og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategierne efter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle mellem instrumenterne. Et institut skal kun tage højde for en afdækning, hvis den kan opretholdes, selv om låntager nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

2. For positioner, som afdækkes via dynamiske afdækningsstrategier, kan tilbagejustering af afdækningen inden for den afdækkede positions likviditetshorizont indregnes, forudsat at instituttet:

- a) vælger at modelberegne tilbagejusteringen af afdækningen ensartet for den relevante gruppe positioner i handelsbeholdningen
- b) påviser, at indregningen af de tilbagejusterede tal forbedrer risikomålingen

- c) påviser, at markederne for de instrumenter, der anvendes til afdækning, er tilstrækkeligt likvide til at sikre, at denne tilbagejustering også kan foretages i stresssituationer. Eventuelle restrisici, der følger af de dynamiske afdækningsstrategier, skal indregnes i kapitalgrundlagskravet.

Artikel 376

Særlige krav til den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

1. Den interne model til indregning af forøget misligholdelses- og migreringsrisiko skal tage højde for den ikkelineære effekt af optioner, strukturerede kreditderivater og andre positioner med væsentlig ikkelineær udvikling hvad angår prisudsving. Instituttet skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med sådanne produkter.
2. Den interne model skal være baseret på objektive og ajourførte data.
3. Som led i den uafhængige gennemgang og validering af deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, herunder med henblik på risikomålingssystemet, skal institutterne navnlig træffe samtlige følgende foranstaltninger:
 - a) sikre, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving passer til deres porteføljesammensætning, bl.a. hvad angår valg og vægtning af deres systematiske risikofaktorer
 - b) gennemføre en række stresstest, herunder følsomhedsanalyser og scenarioanalyser, til vurdering af den interne models kvalitative og kvantitative egenskaber især med hensyn til behandlingen af koncentrationer. Disse test må ikke være begrænset af historiske erfaringer
 - c) anvende passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.
4. Den interne model skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.
5. Institutterne skal dokumentere deres interne modeller, således at deres korrelations- og andre modelantagelser er klare for de kompetente myndigheder.
6. Den interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset priggennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandards, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de tilgængelige data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

Afdeling 5

Intern model for korrelationshandel

Artikel 377

Krav til en intern model for korrelationshandel

1. De kompetente myndigheder giver de institutter, der må anvende en intern model for den specifikke risiko vedrørende gældsinstrumenter, og som opfylder kravene i stk. 2-6 i nærværende artikel og i artikel 367, stk. 1 og 3, artikel 368, artikel 369, stk. 1, og artikel 370, litra a), b), c), e) og f), tilladelse til at anvende en intern model vedrørende kapitalgrundlagskravet for korrelationshandelsporteføljen i stedet for kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 338.

2. Institutterne anvender denne interne model til at beregne en værdi, som i tilstrækkelig grad indregner alle prisrisici med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år baseret på et konstant risikoniveau og efter behov justeret for at tage højde for betydningen af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer. Institutterne skal beregne denne værdi mindst en gang om ugen.

3. Den i stk. 1 omhandlede model skal i tilstrækkelig grad tage højde for følgende risici:

- a) den kumulerede risiko som følge af flere misligholdelser, herunder rangordningen af misligholdelser i trancheopdelte produkter
- b) kreditspændrisiko, herunder gamma- og cross-gamma-effekter
- c) volatiliteten i implicitte korrelationer, herunder den indbyrdes påvirkning mellem spænd og korrelationer
- d) basisrisiko, herunder begge af følgende:
 - i) basisrisikoen mellem spænd på et indeks og de enkeltpapirer, som det består af
 - ii) basisrisikoen mellem den implicitte korrelation i et indeks og skræddersyede porteføljer
- e) inddrivelsesratens volatilitet, da den vedrører inddrivelsesraternes tendens til at påvirke tranchepriserne
- f) risikoen for skred i risikoafdækning og potentielle omkostninger ved rebalancering af sådanne risikoafdækninger, i det omfang risikomålingen omfatter effekter fra dynamisk risikoafdækning
- g) andre væsentlige prisrisici vedrørende positioner i korrelationshandelsporteføljen.

4. Et institut skal anvende tilstrækkelige markedsdata i den i stk. 1 omhandlede model til at sikre, at den fuldt ud tager højde for de fremtrædende risici, der er forbundet med disse eksponeringer, i sin interne metode i overensstemmelse med kravene i denne artikel. Det skal over for den kompetente myndighed gennem backtesting eller ved andre egnede metoder kunne dokumentere, at dets model i tilstrækkelig grad kan forklare de historiske prisudsving for disse produkter.

Instituttet skal have egnede politikker og procedurer til at adskille de positioner, for hvilke det har tilladelse til at indregne dem i kapitalgrundlagskravet i henhold til denne artikel, fra andre positioner, for hvilke det ikke har en sådan tilladelse.

5. For så vidt angår porteføljen af alle positioner, der er omfattet af den i stk. 1 omhandlede model, skal instituttet jævnligt anvende et sæt på forhånd fastsatte stressscenarier. Disse stressscenarier skal undersøge, hvorledes stress påvirker misligholdelsesraterne, inddrivelsesraterne, kreditspænd, basisrisiko, korrelationerne og andre relevante risikofaktorer vedrørende korrelationshandelsporteføljen. Instituttet skal mindst en gang om ugen afvikle stressscenarier og mindst en gang i kvartalet aflægge rapport til de kompetente myndigheder om resultaterne, herunder sammenligninger med instituttets kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med denne artikel. I alle tilfælde, hvor stresstestresultaterne i væsentlig grad overstiger kapitalgrundlagskravet for korrelationshandelsporteføljen, skal dette hurtigst muligt indberettes til de kompetente myndigheder. EBA udsteder retningslinjer for afviklingen af stressscenarier i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen.

6. Den interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset priseningsagtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarde, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de tilgængelige data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

AFSNIT V

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL AFVIKLINGSRISIKO

Artikel 378

Afviklings-/leveringsrisiko

For transaktioner, hvor gældsinstrumenter, aktier, udenlandsk valuta og råvarer, eksklusive genkøbstransaktioner og samt udlån og indskud af værdipapirer eller råvarer, stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal et institut beregne prisforskellen.

Prisforskellen beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument, den pågældende aktie, udenlandske valuta eller råvare og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab.

Instituttet skal gange prisforskellen med den relevante faktor i højre kolonne i tabel 1, hvorved instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko fremkommer.

Tabel 1

Antal arbejdsdage efter afviklingsdatoen	(%)
5-15	8
16-30	50
31-45	75
46 eller flere	100

Artikel 379

Leveringsrisiko (free deliveries)

1. Et institut skal have et kapitalgrundlag som fastsat i tabel 2, hvis
 - a) det har betalt for værdipapirer, udenlandsk valuta eller råvarer før levering, eller hvis det har leveret værdipapirer, udenlandsk valuta eller råvarer, før det har modtaget betaling herfor
 - b) *der ved grænseoverskridende transaktioner er forløbet én dag eller mere, siden betalingen eller leveringen er foretaget.*

Tabel 2

Kapitalbehandling i forbindelse med leveringsrisiko (free deliveries)

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4
Transaktions-type	Indtil første aftalte betaling/del-levering	Fra første aftalte betaling/dellevering indtil fire dage efter den anden aftalte betaling/dellevering	Fra fem arbejdsdage efter den anden aftalte betaling/dellevering indtil transaktionens endelige afslutning
Leverings-risiko (free delivery)	Intet kapitalkrav	Behandles som eksponering	Behandles som en eksponeringsrisiko vægtet med 1250 %

2. Med henblik på risikovægtning i forbindelse med leveringsrisiko (free delivery), der behandles i henhold til kolonne 3 i tabel 2, kan et institut, der benytter IRB-metoden i tredje del, afsnit II, kapitel 3, fastsætte sandsynligheden for misligholdelse (PD) for modparter, mod hvem det ikke har andre eksponeringer uden for handelsbeholdningen, på grundlag af modpartens eksterne rating. Institutter, der anvender egne estimater over tab givet misligholdelse (LGD), kan anvende LGD som fastsat i artikel 161, stk. 1, på leveringsrisiko (free delivery), der behandles i henhold til kolonne 3 i tabel 2, forudsat at de anvender det på alle sådanne eksponeringer. Alternativt kan et institut, der anvender IRB-metoden i tredje del, afsnit II, kapitel 2, anvende risikovægtene for standardmetoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, forudsat at det anvender dem på alle sådanne eksponeringer, eller kan anvende en 100 % risikovægt på alle sådanne eksponeringer.

Hvis beløbet fra en positiv eksponering, der stammer fra en transaktion med leveringsrisiko (free delivery), ikke er væsentligt, kan institutterne anvende en risikovægt på 100 % på disse eksponeringer, undtagen hvis der kræves en risikovægt på 1250 % i henhold til kolonne 4 i tabel 2 i stk. 1.

3. Som et alternativ til at anvende en risikovægt på 1250 % på leveringsrisiko (free delivery) i henhold til kolonne 4 i tabel 2 i stk. 1, kan institutterne fradrage den overførte værdi plus den aktuelle positive værdi af disse eksponeringer fra egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

Artikel 380

Dispensation

Hvis der sker et omfattende svigt i et afviklingssystem, et clearingsystem eller en CCP, kan de kompetente myndigheder dispensere fra kapitalgrundlagskravene, der er beregnet som beskrevet i artikel 379 og 379, indtil fejlen er udbedret. Undlader en modpart i denne situation at afvikle en handel, anses det ikke for en misligholdelse med hensyn til kreditrisikoen.

AFSNIT VI

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL KREDITVÆRDIJUSTERINGSRISIKO

Artikel 381

Definition af kreditværdijustering

I dette afsnit og i afsnit II, kapitel 6, forstås ved »kreditværdijustering« eller »CVA« en justering i forhold til værdiansættelsen på midtmarkedet af porteføljen af transaktioner med en modpart. Justeringen afspejler den aktuelle markedsværdi af modpartens kreditrisiko for instituttet, men afspejler ikke den aktuelle markedsværdi af instituttets kreditrisiko for modparten.

Artikel 382

Anvendelsesområde

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med dette afsnit for alle OTC-derivater inden for alle sine forretningsområder, undtagen kreditderivater, der begrænser de risikovægtede poster for kreditrisiko.

2. Et institut skal indregne værdipapirfinansieringstransaktioner ved beregningen af kapitalgrundlagskravene som omhandlet i stk. 1, hvis den kompetente myndighed finder, at instituttets kreditværdijusteringsrisiko som følge af disse transaktioner er væsentlig.

3. Transaktioner med en kvalificerende central modpart og en kundes transaktioner med et clearingmedlem, når clearingmedlemmet fungerer som formidler mellem kunden og en kvalificerende central modpart, og transaktionerne indebærer en handelseksponering af clearingmedlemmet over for den kvalificerende centrale modpart, er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

4. Følgende transaktioner er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko:

- a) transaktioner med ikkefinansielle modparter som defineret i artikel 2, nr. 9, i forordning (EU) nr. 648/2012 eller med ikkefinansielle modparter, der er etableret i et tredjeland, når disse transaktioner ikke overstiger clearinggrænseværdien som fastsat i artikel 10, stk. 3 og 4, i nævnte forordning.
- b) koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, medmindre medlemsstaterne vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, i hvilket tilfælde de kompetente myndigheder kan kræve, at disse koncerninterne transaktioner mellem de strukturelt adskilte institutter medtages i kapitalgrundlagskravene
- c) transaktioner med modparter som omhandlet i artikel 2, nr. 10, i forordning (EU) nr. 648/2012 og omfattet af overgangsbestemmelserne i artikel 89, stk. 2, i nævnte forordning, indtil disse overgangsbestemmelser ophører med at være gældende
- d) transaktioner med modparter som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a) og b), og stk. 5, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 648/2012 og transaktioner med modparter, for hvilke artikel 115 i nærværende forordning fastsætter en risikovægt på 0 % for eksponeringer mod disse modparter.

Fritagelsen fra kreditværdijusteringskravet for de transaktioner, der er omhandlet i litra c) i nærværende artikel, som indgås i overgangsperioden fastsat i artikel 89, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, gælder for løbetiden af den pågældende transaktions kontrakt.

5. EBA foretager senest den 1. januar 2015 og derefter hvert andet år en gennemgang på baggrund af den internationale reguleringsmæssige udvikling og herunder om mulige metoder til kalibrering af og tærskelværdier for anvendelse af kreditværdijusteringsændringer på ikkefinansielle modparter etableret i et tredjeland.

EBA udarbejder i samarbejde med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne for udelukkelse af transaktioner med ikkefinansielle modparter etableret i et tredjeland fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder inden for seks måneder efter datoen for den i første afsnit omhandlede gennemgang.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010

Artikel 383

Avanceret metode

1. Et institut, der har tilladelse til at anvende en intern model vedrørende den specifikke risiko i forbindelse med gældsinstrumenter, jf. artikel 363, stk. 1, litra d), skal for alle transaktioner, for hvilke det har tilladelse til at anvende metoden med en intern model til bestemmelse af eksponeringsværdien for den tilknyttede modpartsrisiko i henhold til artikel 283, bestemme kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved at modelberegne virkningen af ændringer i modparternes kreditspænd på

kreditværdijusteringerne for alle modparterne i disse transaktioner, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indgå i henhold til artikel 386.

Et institut skal anvende sin interne model til bestemmelse af kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner og anvende et 99 % konfidensinterval og en tidagesækvivalent ihændehaverperiode. Den interne model skal anvendes på en sådan måde, at den simulerer ændringer i modparters kreditspænd, men ikke modelberegner følsomheden af kreditværdijusteringer for ændringer i andre markedsfaktorer, herunder ændringer i værdien af referenceaktivet, råvaren, valutaen eller derivatets rentesats.

Kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart beregnes efter følgende formel:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

hvor:

t_i = tidspunktet for den i'te værdiansættelse begyndende fra $t_0 = 0$

t_T = den længste kontraktfastsatte forfaldstid på tværs af nettinggrupperne med modparten

s_i = modpartens kreditspænd ved restløbetiden t_i , der anvendes til at beregne modpartens kreditværdijustering. Hvis der foreligger oplysninger om modpartens »credit default swap spread«, skal instituttet anvende dette spænd. Hvis der ikke foreligger oplysninger om »credit default swap spread«, skal et institut anvende et tilnærmet spænd, der er hensigtsmæssigt under hensyn til modpartens rating, branche og region

LGD_{MKT} = tab givet modpartens misligholdelse baseret på spænd for et markedsinstrument tilhørende modparten, hvis der findes et modpartsinstrument. Hvis der ikke findes et modpartsinstrument, skal det baseres på et tilnærmet spænd, der er hensigtsmæssigt under hensyn til modpartens rating, branche og region.
Den første faktor i summen er en tilnærmet værdi for den markedsudledte implicitte sandsynlighed for misligholdelse mellem tidspunkterne t_{i-1} og t_i

EE_i = den forventede eksponering mod modparten på værdiansættelsestidspunktet t_i , idet eksponeringer vedrørende forskellige nettinggrupper for en sådan modpart adderes, og idet den længste løbetid for hver nettinggruppe fastlægges på grundlag af den længste kontraktfastsatte løbetid inden for nettinggruppen. Et institut skal anvende den i stk. 3 beskrevne metode i tilfælde af marginhandel, hvis instituttet anvender EPE-værdien som omhandlet i artikel 285, stk. 1, litra a) eller b), i forbindelse med denne form for handel

D_i = den misligholdelsesrisikofrie diskonteringsfaktor på tidspunktet t_i , hvor $D_0 = 1$.

2. Ved beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for en modpart baserer et institut alt input til sin interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter på en af følgende formler, alt efter det enkelte tilfælde:

- a) Hvis modellen er baseret på fuld revurdering, anvendes formelen i stk. 1 direkte.
- b) Hvis modellen er baseret på kreditspændsfølsomheder for specifikke restløbetider, baserer et institut hver kreditspændsfølsomhed («Regulatory CS01») på følgende formel:

$$\text{Regulatory CSO1}_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp \left(- \frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

For det sidste tidsinterval $i = T$ er formelen følgende:

$$\text{Regulatory CSO1}_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp \left(- \frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}} \right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

- c) Hvis modellen anvender kreditspændsfølsomheder over for parallelle ændringer i kreditspænd, anvender et institut følgende formel:

$$\text{Regulatory CS01} = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{\text{LGD}_{\text{MKT}}} \right) - t_{i-1} \cdot \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{\text{LGD}_{\text{MKT}}} \right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

- d) Hvis modellen anvender sekundære følsomheder for ændringer i kreditspænd (spread gamma), beregnes de pågældende gamma efter formelen i stk. 1.

3. Et institut, der anvender EPE-værdien for OTC-derivater med sikkerhedsstillelse, jf. artikel 285, stk. 1, litra a) eller b), skal ved fastsættelsen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til stk. 1 både

- antage en konstant EE-profil og
- sætte EE til den faktiske forventede eksponering som beregnet i henhold til artikel 285, stk. 1, litra b), for en løbetid på eller over:
 - halvdelen af den længste løbetid i nettinggruppen
 - den beregnede vægtede gennemsnitlige løbetid for alle transaktioner inden for nettinggruppen.

4. Et institut, der af den kompetente myndighed i henhold til artikel 283 har fået tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til at beregne eksponeringsværdier for størstedelen af sine aktiviteter, men som anvender metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, for mindre porteføljer, og som har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller for markedsrisiko i forbindelse med specifik risiko vedrørende handlede gældsinstrumenter i henhold til artikel 363, stk. 1, litra d), kan med de kompetente myndigheders tilladelse beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til stk. 1 for de nettinggrupper, der ikke er omfattet af metoden med interne modeller. De kompetente myndigheder giver kun denne tilladelse, hvis instituttet anvender den i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, omhandlede metode på et begrænset antal mindre porteføljer.

Ved en beregning i henhold til foregående afsnit, og hvis metoden med interne modeller ikke giver en forventet eksponeringsprofil, skal et institut både:

- antage en konstant EE-profil og
- sætte EE til eksponeringsværdien som beregnet efter metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, eller metoden med interne modeller for en løbetid på eller over:
 - halvdelen af den længste løbetid i nettinggruppen
 - den beregnede vægtede gennemsnitlige løbetid for alle transaktioner inden for nettinggruppen.

5. Et institut fastlægger i henhold til artikel 364, stk. 1, og artikel 365 og 367 kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko som summen af value-at-risk uden for og i stresssituationer; denne beregnes som følger:

- For value-at-risk uden for stresssituationer anvendes de aktuelle parameterkalibreringer for den forventede eksponering, jf. artikel 292, stk. 2, første afsnit.
- For value-at-risk i stresssituationer anvendes EE-profiler for den fremtidige modpart i forbindelse med kalibrering i stresssituationer, jf. artikel 292, stk. 2, andet afsnit. Stressperioden for kreditspændsparametrene skal være den alvorligste etårige stressperiode i den treårs stressperiode, der anvendes til eksponeringsparametrene.
- Den multiplikator på 3, som benyttes i beregningen af value-at-risk for obligationer og value-at-risk i stresssituationer i overensstemmelse med Artikel 364, stk. 1, skal anvendes ved disse beregninger. EBA kontroller konsekvensen i forbindelse med eventuelle tilsynsmæssige beslutninger om at anvende en højere multiplikator end 3 ved beregningen af value-at-risk og value-at-risk i stresssituationer i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Kompetente myndigheder, som anvender en højere multiplikator end 3, begrundet dette skriftligt over for EBA.

d) Beregningen foretages mindst en gang om måneden, og den EE, der anvendes, beregnes med samme hyppighed. Hvis den anvendte hyppighed er mindre end daglig, beregner instituttet med henblik på den beregning, der er anført i artikel 364, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), gennemsnittet for tre måneder.

6. For eksponeringer mod modparter, for hvilke instituttets godkendte interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter ikke giver et tilnærmet spænd, der er hensigtsmæssigt under hensyn til kriterierne om modpartens rating, branche og region, skal instituttet anvende den i artikel 384 omhandlede metode til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvordan et tilnærmet spænd skal fastlægges i instituttets godkendte interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter med henblik på at identificere si og LGDMKT som omhandlet i stk. 1
- b) antallet og størrelsen af porteføljer, der opfylder kriteriet vedrørende et begrænset antal mindre porteføljer, jf. stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 384

Standardmetoden

1. Et institut, der ikke beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for sine modparter i henhold til artikel 383, skal beregne et porteføljerelateret kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart efter følgende formel, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indregnes i henhold til artikel 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i \right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i \right)^2}$$

hvor:

h = den etårige risikohorisont (i enheder på et år); $h = 1$

w_i = den vægt, der gælder for modparten »i«.

Modpart »i« tildes en af de seks w_i -vægte på grundlag af en ekstern kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, jf. tabel 1. For en modpart, for hvilken der ikke foreligger en kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, gælder følgende:

- a) Et institut, der anvender metoden i afsnit II, kapitel 3, skal tildele modpartens interne rating en rating efter den eksterne kreditvurdering.
- b) Et institut, der anvender metoden i afsnit II, kapitel 2, skal tildele denne modpart $w_i = 1,0$ %. Hvis et institut imidlertid anvender artikel 128 til at risikovægte modpartskreditrisikoeksponeringer mod denne modpart, tildeles $w_i = 3,0$ %

EAD_i^{total} = den samlede værdi af modpart »i«s modpartsrisiko (sammenlagt på tværs af dens nettinggrupper), herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afdeling 3-6 i afsnit II, kapitel 6, der anvendes på beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko for den pågældende modpart. Et institut, der anvender en af metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3 og 4, kan som EAD_i^{total} anvende den fuldt justerede eksponeringsværdi i overensstemmelse med artikel 223, stk. 5.

For et institut, der ikke anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, diskonteres eksponeringen ved anvendelse af følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = den fiktive værdi af erhvervede afdækninger i form af »single name credit default swaps« (sammenlagt i tilfælde af mere end en position), der vedrører modpart »i«, og som anvendes til at afdække kreditværdijusteringsrisiko.

Det fiktive beløb diskonteres med følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = den fulde fiktive værdi af en eller flere »index credit default swaps«, der er erhvervet som beskyttelse, og som anvendes til at afdække kreditværdijusteringsrisiko.

Det fiktive beløb diskonteres med følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

W_{ind} = vægten for indeksafdækninger.

Et institut bestemmer W_{ind} ved at beregne et vægtet gennemsnit af w_i , der finder anvendelse på de enkelte dele af indekset

M_i = den faktiske løbetid for transaktionerne med modpart »i«.

For et institut, der anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, beregnes M_i i overensstemmelse artikel 162, stk. 2, litra g). I denne forbindelse er M_i imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen.

For et institut, der ikke anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, er M_i den gennemsnitlige fiktive vægtede løbetid som omhandlet i artikel 162, stk. 2, litra b). I denne forbindelse er M_i imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen

M_i^{hedge} = løbetiden for afdækningsinstrumentet med den fiktive værdi B_i (mængderne M_i^{hedge} B_i lægges sammen, hvis disse udgøres af flere positioner)

M_{ind} = løbetiden for indeksafdækningen ind.

Hvis der er tale om mere end én indeksafdækningsposition, er M_{ind} den fiktivt vægtede løbetid.

2. Hvis en modpart indgår i et indeks, som en »credit default swap«, der anvendes til afdækning af modpartsrisiko, er baseret på, kan instituttet trække det fiktive beløb, som vedrører denne modpart i overensstemmelse med dens referenceenhedsvægt, fra det fiktive beløb for »index credit default swaps«, og behandle det som en »single name«-afdækning (Bi) for den enkelte modpart, idet løbetiden baseres på indeksets løbetid.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	Vægt w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Artikel 385

Alternativ til anvendelse af kreditværdijusteringsmetoderne til beregning af kapitalgrundlagskravene

Som alternativ til artikel 384 kan institutter, der anvender den oprindelige eksponeringsmetode, jf. artikel 275, for så vidt angår de instrumenter, der er nævnt i artikel 382, stk. 1, og med forbehold af forudgående samtykke fra den kompetente myndighed, anvende en multiplikationsfaktor på 10 på de fremkomne af risikovægtede eksponeringer, når det gælder modpartskreditrisikoen ved disse eksponeringer, i stedet for at beregne kapitalgrundlagskravene for kreditværdijusteringsrisikoen.

Artikel 386

Afdækning, der kan indregnes

1. Afdækning kan kun indgå i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til artikel 383 og 384, hvis den anvendes til at reducere kreditværdijusteringsrisikoen og forvaltes som sådan og er et af følgende:

- »single name credit default swaps« eller andre tilsvarende afdækningsinstrumenter, som direkte vedrører modparten
- »index credit default swaps«, forudsat at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende »index credit default swaps« til afdækning efter den kompetente myndigheds vurdering afspejles i tilfredsstillende grad i value-at-risk.

Det i litra b) omhandlede krav om, at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende »index credit default swaps« til afdækning skal afspejles i value-at-risk, gælder også i tilfælde, hvor der anvendes en tilnærmet værdi for en modparts spread.

For alle modparter, for hvilke der anvendes en tilnærmet værdi, skal et institut anvende en hensigtsmæssig basistidsrække ud af en repræsentativ gruppe af tilsvarende navne, for hvilke der findes et spread.

Hvis den kompetente myndighed finder, at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende »index credit default swaps« til afdækning ikke afspejles i tilfredsstillende grad, skal et institut kun afspejle 50 % af det fiktive beløb for indeksafdækninger i value-at-risk.

Overafdækning af eksponeringerne med »single name credit default swaps« efter metoden i artikel 383 er ikke tilladt.

2. Et institut afspejler ikke andre former for afdækninger af modpartsrisiko i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Navnlig kan hverken trancheopdelte eller »nth to default« »credit default swaps« eller »credit linked notes« indgå som afdækning ved beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

3. Afdækning, der indgår i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, indgår ikke i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko som omhandlet i afsnit IV og behandles ikke som kreditrisikoreducerende, bortset fra modpartskreditrisikoen vedrørende samme transaktionsportefølje.

FJERDE DEL

STORE EKSPONERINGER

Artikel 387

Formål

Institutterne overvåger og fører kontrol med deres store eksponeringer i overensstemmelse med denne del.

Artikel 388

Områder, der ikke er omfattet

Denne del finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, som opfylder kriterierne i artikel 95, stk. 1, eller artikel 96, stk. 1.

Denne del finder ikke anvendelse på en koncern på grundlag af dens konsoliderede situation, hvis denne koncern kun omfatter investeringsselskaber som omhandlet i artikel 95, stk. 1, eller artikel 96, stk. 1, samt accessoriske virksomheder og ikke omfatter kreditinstitutter.

Artikel 389

Definition

I denne del forstås ved »eksponeringer«: enhver af de i tredje del, afsnit II, kapitel 2, omhandlede aktivposter og ikkebalanceførte poster, uden anvendelse af risikovægte eller risikograder.

Artikel 390

Beregning af eksponeringers størrelse

1. Eksponeringer, der hidrører fra de i bilag II omhandlede poster, beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6.

2. Institutter, der har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, jf. artikel 283, kan anvende denne til beregning af eksponeringers størrelse for genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, margenlån og transaktioner med lang afviklingstid.

3. De institutter, der beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 2, artikel 299 og tredje del, afsnit V, og, alt efter det enkelte tilfælde, i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 5, beregner de handelsbeholdningsrelaterede eksponeringer med de enkelte kunder ved at addere følgende poster:

- a) den positive forskel mellem instituttets lange og korte positioner i alle finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde, idet nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter beregnes efter metoderne i tredje del, afsnit IV, kapitel 2
- b) nettoeksponeringen i tilfælde af deltagelse i emission af gælds- eller aktieinstrumenter
- c) eksponeringer, der skyldes transaktioner, aftaler og kontrakter som omhandlet i artikel 299 og 378-380 med den pågældende kunde, idet sådanne eksponeringer beregnes på den måde, der er fastsat i nævnte artikler, hvad angår størrelsen af eksponeringerne.

Med henblik på litra b) beregnes nettoeksponeringen ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale, nedsat med de faktorer, der er omhandlet i artikel 345.

Med henblik på litra b) skal institutterne indføre systemer til overvågning og kontrol af deres emissions-engagementer i tiden fra afgivelsen af den oprindelige forpligtelse til den næste arbejdsdag på grundlag af arten af de risici, som de påtager sig på de pågældende markeder.

Med henblik på litra c) er tredje del, afsnit II, kapitel 3, ikke omfattet af henvisningen i artikel 299.

4. De samlede eksponeringer med enkelte kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere de handelsbeholdningsrelaterede eksponeringer og de ikkehandelsbeholdningsrelaterede eksponeringer.

5. Eksponeringerne mod grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere eksponeringerne mod de enkelte kunder i en gruppe.

6. Eksponeringerne omfatter ikke:

- a) ved valutatransaktioner: eksponeringer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted
- b) ved køb eller salg af værdipapirer: eksponeringer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først
- c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre eksponeringer, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende arbejdsdag
- d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradageksponeringer mod institutter, der yder disse tjenester
- e) eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget i henhold til artikel 36, 56 og 66.

7. For at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med kunder, som instituttet har eksponeringer med gennem de i artikel 112, litra m) og

o), nævnte transaktioner eller gennem andre transaktioner, når der er en eksponering mod underliggende aktiver, skal et institut vurdere de underliggende eksponeringer under hensyntagen til den økonomiske substans i transaktionsstrukturen og de risici, der er forbundet med selve transaktionsstrukturen, for at fastslå, om den udgør en yderligere eksponering.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betingelserne for og metoderne til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de typer eksponeringer, der er nævnt i stk. 7.
- b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 391

Definition af institut i forbindelse med store eksponeringer

Med henblik på beregning af størrelsen af eksponeringer i henhold til denne del forstås ved »institut« også enhver offentlig eller privat virksomhed, herunder også en sådan virksomheds filialer, der, hvis den var etableret i Unionen, ville opfylde definitionen på et »institut« og er meddelt tilladelse i et tredjeland, som foreskriver tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.

Artikel 392

Definition af en stor eksponering

En instituts eksponering mod en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af instituttets justerede kapitalgrundlag.

Artikel 393

Evne til at identificere og forvalte store eksponeringer

Et institut skal have pålidelige administrative og regnskabsmæssige procedurer og egnede interne kontrolordninger til at identificere, forvalte, overvåge, indberette og registrere alle store eksponeringer og senere ændringer af dem i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 394

Indberetningskrav

1. Et institut indberetter følgende oplysninger om alle store eksponeringer til de kompetente myndigheder, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

- a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod
- b) eksponeringens størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion
- c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikofordækning, hvor en sådan anvendes
- d) eksponeringens størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1.

Er et institut omfattet af tredje del, afsnit II, kapitel 3, skal dets 20 største eksponeringer på konsolideret niveau, eksklusive de eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Et institut skal, ud over den i stk. 1 nævnte indberetning oplyse den kompetente myndighed om følgende i forbindelse med sine 10 største eksponeringer på konsolideret niveau mod institutter samt sine 10 største eksponeringer på konsolideret niveau mod uregulerede finansielle enheder, som defineret i artikel 142, stk. 1, nr. 6), inklusive store eksponeringer, som ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1.

- a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod
- b) eksponeringens størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion
- c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes
- d) eksponeringens størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1
- e) den forventede afvikling af eksponeringen udtrykt som det beløb, der udløber inden for en måned samlet i op til et år, inden for kvartalet samlet i op til tre år, og derefter årligt.

3. Indberetning skal foretages mindst to gange om året.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de ensartede formater for den i stk. 3 omhandlede indberetning, som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter, samt vejledning i anvendelsen af disse formater
- b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 3 omhandlede indberetning
- c) de it-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i stk. 3 omhandlede indberetning.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 395

Begrænsninger for store eksponeringer

1. Et institut må ikke, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, påtage sig en eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis størrelse overstiger 25 % af dets justerede kapitalgrundlag. Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne størrelse ikke overstige 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste størrelse, der gælder, forudsat at summen af eksponeringernes størrelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, med alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, må størrelsen af eksponeringen, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets justerede kapitalgrundlag. Denne grænse fastsættes af instituttet i overensstemmelse med de i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU omhandlede

politikker og procedurer for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici. Grænsen må ikke overstige 100 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.

2. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og under hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktionen i henhold til artikel 399-403 samt resultaterne af udviklingen inden for den grå banksektor og store eksponeringer på EU-plan og på internationalt plan udsteder EBA senest den 31. december 2014 retningslinjer, der fastsætter passende begrænsninger for sådanne eksponeringer sammenlagt eller strengere individuelle begrænsninger for eksponeringer med enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer.

EBA overvejer i sin udarbejdelse af disse retningslinjer, om indførelse af yderligere begrænsninger vil have en væsentlig negativ virkning på risikoprofilen hos institutter, der er etableret i Unionen, på ydelse af kredit til realøkonomien eller på finansmarkedernes stabilitet og korrekte funktion.

Senest den 31. december 2015 vurderer Kommissionen relevansen og virkningen af at fastsætte begrænsninger for eksponeringer med enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer, under hensyntagen til den europæiske og internationale udvikling inden for den grå banksektor og store eksponeringer samt kreditrisikoreduktion i henhold til artikel 399-403. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet rapporten, hvor det er relevant, sammen med et lovgivningsforslag om begrænsninger for eksponeringer mod enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer.

3. Et institut skal til enhver tid overholde den relevante grænse, der er fastsat i stk. 1, jf. dog artikel 396.

4. Aktiver, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande, kan behandles som fastsat i stk. 1.

5. De i denne artikel fastsatte grænser kan overskrides for eksponeringer i instituttets handelsbeholdning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) ikkehandelsbeholdningsrelaterede eksponeringer mod den pågældende kunder eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i stk. 1, idet denne grænse beregnes med reference til det justerede kapitalgrundlag, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen
- b) instituttet opfylder et krav om supplerende kapitalgrundlag for overskridelsen af den i stk. 1 fastsatte grænse, der beregnes i henhold til artikel 397 og 398
- c) handelsbeholdningseksponeringen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen
- d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

I de tilfælde, hvor grænsen er overskredet, skal instituttet straks indberette overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde, og hvor det er relevant, navnet på gruppen af indbyrdes forbundne kunder.

6. I dette stykke alene forstås ved »strukturforanstaltninger«: foranstaltninger, der vedtages af en medlemsstat og gennemføres af de relevante kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, indtil ikrafttrædelsen af et lovgivningsforslag, der udtrykkeligt harmoniserer foranstaltninger, der kræver, at

kreditinstitutter, som har tilladelse i den pågældende medlemsstat, reducerer deres eksponeringer mod forskellige juridiske enheder, der er afhængige af deres aktiviteter, uanset hvor disse aktiviteter udføres, med henblik på at beskytte indskydere og bevare den finansielle stabilitet.

Uanset nærværende artikels stk. 1, og artikel 400, stk. 1, litra f), kan de kompetente myndigheder, såfremt medlemsstater vedtager national lovgivning, der kræver, at der vedtages strukturforanstaltninger inden for en bankkoncern, kræve, at de institutter i bankkoncernen, hvis indskud er omfattet af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger³⁰⁾ eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, anvender en grænse for store eksponeringer på under 25 %, men mindst end 15 %, mellem den 31. december 2014 og den 30. juni 2015, og 10 % fra den 1. juli 2015, på delkonsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5 om koncerninterne eksponeringer, hvor disse eksponeringer består af eksponeringer mod en enhed, som ikke hører under den samme koncerndel for så vidt angår strukturforanstaltningerne.

Med henblik på dette stykke skal følgende betingelser være opfyldt:

- a) alle enheder, der hører under den samme koncerndel for så vidt angår strukturforanstaltningerne, betragtes som én kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder
- b) de kompetente myndigheder anvender en ensartet begrænsning for de eksponeringer, der er omhandlet i første afsnit.

Denne fremgangsmåde berører ikke det effektive tilsyn på konsolideret niveau og må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed eller udgøre eller skabe en hindring for det indre markedes funktion.

7. Før de specifikke strukturforanstaltninger som omhandlet i stk. 5 om store eksponeringer fastlægges, underretter de kompetente myndigheder Rådet, Kommissionen, de berørte kompetente myndigheder og EBA, mindst to måneder før afgørelsen om at vedtage strukturforanstaltninger offentliggøres, og forelægger relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation om samtlige følgende punkter:

- a) anvendelsesområdet for de aktiviteter, der er omfattet af strukturforanstaltningerne
- b) en forklaring på, hvorfor sådanne udkast til foranstaltninger anses for at være hensigtsmæssige, effektive og rimelige til at beskytte indskydere
- c) en vurdering af foranstaltningernes sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed.

8. Beføjelsen til at vedtage en gennemførelsesretsakt for at acceptere eller afvise de i stk. 7 nævnte foreslåede nationale foranstaltninger tildeles Kommissionen, der træffer afgørelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 464, stk. 2.

Inden en måned efter at have modtaget underretningen jf. stk. 7 afgiver EBA udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er omhandlet i nævnte stykke. De berørte kompetente myndigheder kan også afgive udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er omhandlet i nævnte stykke.

Under størst muligt hensyn til de i andet afsnit omhandlede udtalelser og hvis der er solid og stærk dokumentation for, at foranstaltningerne vil få negative virkninger på det indre marked, der vejer tungere end fordelene for den finansielle stabilitet, afviser Kommissionen inden to måneder efter at have modtaget underretningen de foreslåede nationale foranstaltninger. Ellers accepterer Kommissionen de foreslåede nationale foranstaltninger for en indledende periode på to år, og foranstaltningerne kan ændres, hvis det er relevant.

Kommissionen afviser kun de foreslåede nationale foranstaltninger, hvis den vurderer, at de foreslåede nationale foranstaltninger får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og derved udgør eller skaber en hindring for det indre markeds funktion eller den fri bevægelighed for kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF.

Kommissionens vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra EBA og den dokumentation, som er forelagt i overensstemmelse med stk. 7.

Inden udløbet af foranstaltningerne kan de kompetente myndigheder foreslå nye foranstaltninger til forlængelse af anvendelsesperioden med en yderligere periode på to år ad gangen. I så fald underretter de Kommissionen, Rådet, de berørte kompetente myndigheder og EBA. Godkendelse af de nye foranstaltninger er omfattet af proceduren i nærværende artikel. Nærværende artikel berører ikke artikel 458.

Artikel 396

Overholdelse af krav vedrørende store eksponeringer

1. Hvis eksponeringerne i undtagelsestilfælde overstiger den i artikel 395, stk. 1, fastsatte grænse, skal instituttet straks indberette eksponeringens størrelse til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme instituttet en begrænset tidsfrist til at overholde grænsen.

Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 395, stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af instituttets justerede kapitalgrundlag overskrides.

2. Hvis et institut efter artikel 7, stk. 1, på individuelt eller delkonsolideret niveau er fritaget for at opfylde de forpligtelser, der pålægges i denne del, eller bestemmelserne i artikel 9 anvendes, når der er tale om moderinstitutter i en medlemsstat, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af risiciene inden for koncernen.

Artikel 397

Beregning af krav om supplerende kapitalgrundlag vedrørende store eksponeringer i handelsbeholdningen

1. Den i artikel 395, stk. 5, litra b), omhandlede overskridelse beregnes ved at udvælge de dele af det samlede handelsbeholdningseksponering mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som medfører de største krav i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 299 og tredje del, afsnit V, og som tilsammen svarer til størrelsen af den i artikel 395, stk. 5, litra a), omhandlede overskridelse.

2. Hvis overskridelsen ikke har varet mere end ti dage, andrager det supplerende kapitalkrav 200 % af kravene som omhandlet i stk. 1 for disse dele.

3. Ti dage efter overskridelsen skal dens dele, udvalgt i overensstemmelse med stk. 1, indsættes på den relevante linje i kolonne 1 i tabel 1 i stigende rækkefølge for så vidt angår kravene i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 299 og tredje del, afsnit V. Kravet om supplerende kapitalgrundlag svarer til summen af kravene i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 299 og tredje del, afsnit V, for disse dele ganget med den tilsvarende faktor i kolonne 2 i tabel 1.

Tabel 1

Kolonne 1: Overskridelse af grænserne (på grundlag af en procentdel af det justerede kapitalgrundlag)	Kolonne 2: Faktorer
Op til 40 %	200 %
Mellem 40 og 60 %	300 %
Mellem 60 og 80 %	400 %
Mellem 80 og 100 %	500 %
Mellem 100 og 250 %	600 %
Over 250 %	900 %

Artikel 398

Procedurer til at forhindre institutterne i at omgå kravet om supplerende kapitalgrundlag

Institutterne må ikke bevidst omgå kravene om supplerende kapitalgrundlag i artikel 397, som de ellers skulle opfylde for eksponeringer, der overstiger grænserne i artikel 395, stk. 1, når disse eksponeringer har været i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende eksponeringer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve eksponeringen i tidagesperioden og skabe en ny eksponering.

Institutterne skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med den virkning, der er nævnt i første afsnit, straks indberettes til de kompetente myndigheder.

Artikel 399

Anerkendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Med henblik på artikel 400-403 omfatter »garanti« kreditderivater, der er anerkendt i medfør af tredje del, afsnit II, kapitel 4, bortset fra »credit linked notes«.
2. Hvis anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning tillades i henhold til artikel 400-403, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre krav, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 4, overholdes, jf. dog stk. 3.
3. Benytter et institut sig af artikel 401, stk. 2, er anerkendelsen af finansieret kreditrisikoafdækning underlagt de relevante krav i tredje del, afsnit II, kapitel 3. Med henblik på denne del tager et institut ikke hensyn til den i artikel 199, stk. 5-7, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 402.
4. Institutterne skal så vidt muligt analysere deres eksponeringer med udstedere af en sikkerhedsstillelse, udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning og underliggende aktiver i henhold til artikel 390, stk. 7, for at fastslå eventuelle koncentrerede eksponeringer og, hvis det er relevant, træffe foranstaltninger og indberette eventuelle markante resultater af analysen til den kompetente myndighed.

Artikel 400

Undtagelser

1. Følgende eksponeringer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 395, stk. 1:
 - a) aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer, centralbanker eller offentlige enheder, og som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

- b) aktivposter, der udgør fordringer på internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, og som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- c) aktivposter, der udgør fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, og hvor usikrede fordringer på det garantistillende organ ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- d) andre eksponeringer med eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, hvor usikrede fordringer på den enhed, som eksponeringen er mod, eller af hvilken den er garanteret, ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- e) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- f) eksponeringer mod de i artikel 113, stk. 6, eller stk. 7, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2. Eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart
- g) aktivposter og andre eksponeringer, som er sikret ved indskud i kontanter i det långivende institut eller i et institut, der er det långivende instituts moder- eller datterselskab
- h) aktivposter og andre eksponeringer, som er sikret ved indskudsbeviser, der er udstedt af det långivende institut eller af et institut, som er det långivende instituts moderselskab eller datterselskab, og som er deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket
- i) eksponeringer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, og som klassificeres som ikkebalanceførte poster med lav risiko i bilag I, forudsat at der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 395, stk. 1, fastsatte grænse overskrides
- j) handelseksponeringer mod centrale modparter og bidrag til misligholdelsesfonde til centrale modparter
- k) eksponeringer i tilknytning til indskudsgarantiordninger i henhold til direktiv 94/19/EF, som opstår ved finansieringen af disse ordninger, hvis de institutter, der er medlemmer af en ordning, har en retlig eller kontraktmæssig forpligtelse til at finansiere ordningen.

Kontanter, der modtages under en »credit linked note« udstedt af instituttet, og en modparts udlån til og indskud i instituttet, der er underlagt en balanceført aftale om netting, der er anerkendt efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, anses for at falde ind under litra g).

2. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis fritage følgende eksponeringer:

- a) særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer som defineret i artikel 129, stk. 1, 3 og 6
- b) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- c) eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har mod sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredje-

- land; eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart
- d) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket
 - e) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer mod kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, hvoraf det ene opererer på et ikkekonkurrencemæssigt grundlag og yder eller garanterer lån i henhold til lovgivningsprogrammer eller i henhold til sine vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende eksponeringer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via kreditinstitutter, eller fra garantiene for disse lån
 - f) aktivposter, der består i fordringer på og andre eksponeringer mod institutter, forudsat at disse eksponeringer ikke udgør sådanne institutters egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta
 - g) aktivposter, der udgør fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er denomineret i deres nationale valutaer
 - h) aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er denomineret og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er »investment grade«
 - i) 50 % af ikkebalanceførte rembursere med mellemliggende/lav risiko og ikkebalanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag I, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsfor skrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer
 - j) garantier, som der foreligger et lovbestemt krav om, og som anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede eksponeringsværdier
 - k) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer mod anerkendte børser.

3. De kompetente myndigheder kan kun benytte den fritagelse, der er omhandlet i stk. 2, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) eksponeringens særlige karakter, modparten eller forbindelsen mellem instituttet og modparten fjerner eller reducerer risikoen ved eksponeringen, og
- b) en resterende koncentrationsrisiko kan imødegås med andre lige så effektive midler såsom de ordninger, processer og mekanismer, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU

De kompetente myndigheder underretter EBA om, hvorvidt de agter at benytte en af de fritagelser, der er omhandlet i stk. 2, i overensstemmelse med litra a) og b) i nærværende stykke og hører EBA om dette valg.

Artikel 401

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Til beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, kan et institut benytte den fuldt justerede størrelse af eksponeringen som beregnet efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).

2. Et institut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af LGD og omregningsfaktorer for en eksponeringsklasse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, kan med de kompetente myndigheders tilladelse indregne virkningerne af finansiell sikkerhedsstillelse ved beregning af eksponeringers størrelse med henblik på artikel 395, stk. 1.

De kompetente myndigheder giver kun den i foregående afsnit omhandlede tilladelse, hvis instituttet kan foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres eksponeringer adskilt fra andre LGD-relevante aspekter.

Estimater foretaget af instituttet skal være tilstrækkeligt egnede til at nedsætte størrelsen af eksponeringerne med henblik på overholdelse af bestemmelserne i artikel 395.

Har et institut fået tilladelse til at benytte egne estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse, skal det gøre dette på konsistent vis efter den fremgangsmåde, der er blevet anvendt ved beregningen af kapitalkrav i overensstemmelse med denne forordning.

Institutter, der har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og omregningsfaktorer for en eksponeringsklasse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, og som ikke beregner størrelsen af deres eksponeringer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan anvende den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 403, stk. 1, litra b), til beregning af størrelsen af eksponeringer.

3. Et institut, som anvender den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller har tilladelse til at anvende den i stk. 2 i denne artikel beskrevne metode til beregning af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse.

Disse regelmæssige stresstest, som er omhandlet i første afsnit skal afdække risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på instituttets kapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stressituationer.

De stresstest, der gennemføres, skal være tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af sådanne risici.

Viser en regelmæssig stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan indregnes ved beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, reduceres tilsvarende.

Institutter som omhandlet i første afsnit skal inkludere følgende i deres strategier for reduktion af koncentrationsrisici:

- a) politikker og procedurer for reduktion af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem eksponeringer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne eksponeringer
- b) politikker og procedurer for det tilfælde, at en stresstest viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2
- c) politikker og procedurer for koncentrationsrisici hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig store indirekte krediteksponeringer, f.eks. mod en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse.

Artikel 402

Eksponeringer i forbindelse med realkredit

1. Til brug for beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395 kan et institut nedsætte størrelsen af en eksponerings eller dele af en eksponerings, der er fuldt sikret i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende faste ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) Medlemsstatens kompetente myndigheder har fastsat en risikovægt på højst 35 % for eksponeringer eller dele af eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i erhvervsejendom, i henhold til artikel 124, stk. 2.
- b) Eksponerings eller dele af eksponerings er fuldt sikret
 - i) ved pant i fast ejendom til beboelse eller
 - ii) en udlejet bolig i en lejetransaktion, hvor udlejer har fuld ejendomsret til beboelsesejendommen, og lejeren endnu ikke har benyttet sin købsoption.
- c) Kravene i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

2. Til brug for beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395 kan et institut nedsætte størrelsen af en eksponerings eller dele af et eksponerings, der er fuldt sikret i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende faste ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) Medlemsstatens kompetente myndigheder har fastsat en risikovægt på højst 50 % for eksponeringer eller dele af eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i erhvervsejendom, i henhold til artikel 124, stk. 2.
- b) Eksponerings er fuldt sikret
 - i) ved pant i kontor- eller forretningsejendomme eller
 - ii) i kontor- eller forretningsejendomme, og eksponerings vedrører ejendomslejetransaktioner.
- c) Kravene i artikel 126, stk. 2, litra a), artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.
- d) Erhvervsejendommen er fuldt opført.

3. Et institut kan behandle en eksponerings mod en modpart som følge af en omvendt genkøbsaftale, hvor instituttet af modparten har erhvervet ikkeaccessoriske uafhængige panterettigheder i tredjeparters faste ejendom, som en række enkeltteksponeringer mod hver af disse tredjeparter, forudsat at samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) Modparten er et institut.
- b) Eksponerings er fuldt sikret ved de panterettigheder i tredjeparternes faste ejendom, som instituttet har erhvervet, og instituttet er i stand til at udøve disse panterettigheder.
- c) Instituttet har sikret sig, at kravene i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.
- d) Instituttet bliver berettiget til de fordringer, som modparten har på tredjeparterne i tilfælde af modpartens misligholdelse, insolvens eller likvidation.
- e) Instituttet indberetter den samlede størrelse af eksponeringserne mod hvert af de andre institutter, der behandles i henhold til dette stykke, til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 394.

Med henblik herpå antager instituttet, at det mod hver af de pågældende tredjeparter har en eksponerings, der svarer til størrelsen af den fordring, som modparten har på tredjeparten, i stedet for eksponeringsens tilsvarende størrelse mod modparten. Den eventuelt resterende del af eksponeringsen mod modparten behandles fortsat som en eksponerings mod modparten.

Substitutionsmetoden

1. Er der af tredjemand stillet sikkerhed for en eksponering med en kunde, eller er en sådan eksponering sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et institut:

- a) behandle den del af eksponeringen, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået med garantistilleren frem for med kunden, forudsat at den usikrede eksponering mod garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
- b) behandle den del af eksponeringen, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået med tredjeparten frem for med kunden, hvis eksponeringen garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af eksponeringen, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Et institut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne del kan et institut kun anvende både den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse og behandlingen i litra b), første afsnit, men kun når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiell sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 92.

2. Hvis et institut gør brug af stk. 1, litra a),

- a) og hvis garantien er denomineret i en anden valuta end den, som eksponeringen er denomineret i, skal størrelsen af den eksponering, der anses for dækket, beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af valutamismatch med henblik på ufinansieret kreditrisikoafdækning i tredje del, afsnit II, kapitel 4
- b) skal et mismatch mellem eksponeringens løbetid og risikoafdækningens løbetid behandles i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i tredje del, afsnit II, kapitel 4
- c) kan delvis dækning indregnes i overensstemmelse med behandlingen i tredje del, afsnit II, kapitel 4.

FEMTE DEL

EKSPONERINGER MOD OVERFØRT KREDITRISIKO

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER FOR DENNE DEL

Artikel 404

Anvendelsesområde

Afsnit II og III finder anvendelse på nye securitiseringer, der udstedes fra og med den 1. januar 2011. Afsnit II og III finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitiseringer, hvis nye underliggende eksponeringer er tilføjet eller erstattet efter denne dato.

AFSNIT II

KRAV VEDRØRENDE INVESTORINSTITUTTER

Tilbageholdelse af udstederens interesse

1. Et institut, der ikke handler som eksponeringsleverende eller organiserende institut eller oprindelig långiver, må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver over for instituttet udtrykkeligt har givet tilsagn om, at det løbende vil tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %.

Der anses kun at være tale om tilbageholdelse af en væsentlig nettoøkonomisk interesse på mindst 5 % i følgende tilfælde:

- a) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne
- b) i tilfælde af securitiseringer i forbindelse med revolverende eksponeringer, tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts andel på mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi
- c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer svarende til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi, når sådanne eksponeringer ellers ville være blevet securitiseret i securitiseringen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede eksponeringer er på mindst 100 ved eksponeringens indgåelse
- d) tilbageholdelse af »first loss«-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi
- e) tilbageholdelse af en »first loss«-eksponering på mindst 5 % af hver securitiseret eksponering i securitiseringen.

Den nettoøkonomiske interesse måles ved eksponeringens indgåelse og opretholdes på løbende basis. Den nettoøkonomiske interesse, inklusive tilbageholdte positioner, kapitalandele eller eksponeringer, må ikke være omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning og må ikke sælges. Den nettoøkonomiske interesse bestemmes af de ikkebalanceførte posters fiktive værdi.

Kravene om tilbageholdelse må ikke bringes i anvendelse flere gange for samme securitisering.

2. Hvis et moderkreditinstitut i Unionen, et finansielt holdingselskab i Unionen, et blandet finansielt holdingselskab i Unionen eller et af dets datterselskaber som eksponeringsleverende eller organiserende institut securitiserer eksponeringer fra flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation for det tilknyttede moderkreditinstitut i Unionen, det finansielle holdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle holdingselskab i Unionen.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede eksponeringer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i artikel 408 og rettidigt meddeler det eksponeringsleverende eller organiserende institut og moderkreditinstituttet i Unionen eller det finansielle holdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt holdingselskab i Unionen de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 409.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede eksponeringer er eksponeringer mod eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af følgende enheder:

- a) centralregeringer eller centralbanker

- b) regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder i medlemsstaterne
- c) institutter, der er tillagt en risikovægt på 50 % eller derunder i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
- d) multilaterale udviklingsbanker.

4. Stk. 1 gælder ikke for transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitiseringspositioner.

Artikel 406

Rettidig omhu

1. Inden institutterne bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitisering og derefter efter behov, skal de for hver af deres individuelle securitiseringspositioner kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:

- a) oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 405, stk. 1, af eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller oprindelige långivere for at angive den nettoøkonomiske interesse, de opretholder på løbende basis i securitiseringen
- b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition
- c) risikokarakteristikken ved de underliggende eksponeringer i securitiseringspositionen
- d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitiseringer hos eksponeringsleverende eller organiserende institutter i de relevante underliggende eksponeringsklasser i securitiseringspositionen
- e) de eksponeringsleverende eller organiserende institutters eller deres agents eller rådgivers erklæringer og afgivelse af oplysninger om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede eksponeringer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer
- f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer er baseret på, og de politikker, som det eksponeringsleverende eller organiserende institut har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed
- g) alle de strukturelle karakteristika ved securitiseringen, som væsentligt vil kunne påvirke udviklingen i instituttets securitiseringsposition, såsom det aftalemæssige »vandfald« og udløsningstærskler i relation til »vandfald«, kreditværdighedsforbedringer, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handelsspecifikke definitioner af misligholdelse.

Institutterne gennemfører regelmæssigt egne stresstest, som passer til deres securitiseringspositioner. Med henblik herpå kan institutterne basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af et ECAI, forudsat at institutterne på anmodning kan godtgøre, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.

2. Institutterne skal, undtagen når de fungerer som eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller oprindelige långivere, indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge udviklingen i de underliggende eksponeringer i deres securitiseringspositioner. Hvis det er relevant, skal dette omfatte eksponeringstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsessatser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillestypen og ejer- eller lejerforhold i forbindelse med

fast ejendom, frekvensfordelingen af kreditvurderinger eller andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende eksponeringer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende eksponeringer selv af securitiseringspositioner, skal institutterne ikke kun have de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitiseringstrancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og udviklingen i de puljer, der ligger til grund for disse securitiseringstrancher.

Institutterne skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitiseringsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne andele eller tegninger skal indgå i eller holdes uden for deres handelsbeholdning.

Artikel 407

Supplerende risikovægt

Opfylder et institut ikke i det væsentlige kravene i artikel 405, 406 eller 409 på grund af instituttets uagtsomhed eller undladelse, pålægger de kompetente myndigheder en forholdsmæssig supplerende risikovægt på mindst 250 % (og højst 1250 %) af den risikovægt, som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner i henhold til artikel 245, stk. 6, eller artikel 337, stk. 3. Risikovægten forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af bestemmelserne om rettidig omhu.

De kompetente myndigheder tager hensyn til de i artikel 405, stk. 3, omhandlede undtagelser for visse securitiseringer ved at nedsætte den risikovægt, de ellers ville pålægge i henhold til denne artikel hvad angår securitiseringer, for hvilke artikel 405, stk. 3, finder anvendelse.

AFSNIT III

KRAV VEDRØRENDE ORGANISERENDE OG EKSPONERINGSLEVERENDE INSTITUTTER

Artikel 408

Kriterier for långivning

Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal anvende de samme velfunderede og veldefinerede kriterier for långivning i overensstemmelse med kravene i artikel 79 i direktiv 2013/36/EU på eksponeringer, der skal securitiseres, som de anvender på eksponeringer, der skal indgå i deres egen handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvis det er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de eksponeringsleverende og organiserende institutter.

I tilfælde, hvor kravene i stk. 1 i denne artikel ikke er opfyldt, kan artikel 245, stk. 1, ikke anvendes af et eksponeringsleverende institut, og dette eksponeringsleverende institut har ikke ret til at udelukke de securitiserede eksponeringer ved beregningen af sine kapitalkrav i henhold til denne forordning.

Artikel 409

Oplysninger til investorer

Institutter, der fungerer som eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter eller oprindelige långivere, skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til artikel 405 om at bibeholde en nettoøkonomiske interesse i securitiseringen. Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal

sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og udviklingen i de enkelte underliggende eksponeringer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse til støtte for en securitiseringseksponering samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende eksponeringer. Med henblik herpå defineres »væsentlige og relevante data« ved securitiseringseksponeringens indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitiseringens karakter.

Artikel 410

Ensartede betingelser for anvendelsen

1. EBA aflægger årligt rapport til Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder har truffet for at sikre, at institutterne overholder kravene i afsnit II og III.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
 - a) kravene i artikel 405 og 406, som finder anvendelse på institutter, der bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition
 - b) tilbageholdelseskravet, herunder opfyldelse af kriterierne for at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i overensstemmelse med artikel 394 og tilbageholdelsesniveauet
 - c) kravene om rettidig omhu i artikel 405 for institutter, der bliver eksponeret for en securitiseringsposition, og
 - d) kravene i artikel 408 og 409, som finder anvendelse på eksponeringsleverende og organiserende institutter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at lette konvergens af tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af artikel 407, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår rettidig omhu og risikostyring.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

SJETTE DEL

LIKVIDITET

AFSNIT I

DEFINITIONER OG KRAV VEDRØRENDE LIKVIDITETSDÆKNING

Artikel 411

Definitioner

I denne del forstås ved:

- 1) »finansiel kunde«: en kunde, der udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, som hovedaktivitet, eller er et af følgende:
 - a) et kreditinstitut
 - b) et investeringsselskab
 - c) et SSPE
 - d) en CIU
 - e) en investeringsordning af den ikkeåbne type
 - f) et forsikringsselskab
 - g) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- 2) »detailindskud« : en forpligtelse over for en fysisk person eller en SMV, hvis den fysiske person eller virksomheden hører til detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden for kreditrisiko, eller en forpligtelse over for en virksomhed, der er omfattet af behandlingen i artikel 153, stk. 4, og hvis de samlede indskud over for alle sådanne virksomheder på koncernbasis ikke overstiger 1 mio. EUR.

Artikel 412

Likviditetsdækningskrav

1. Institutterne skal besidde likvide aktiver, hvis samlede størrelse dækker udgående pengestrømme minus indgående pengestrømme i stresssituationer, således at det sikres, at institutterne opretholder likviditetsbuffere, der er tilstrækkelige til at dække eventuelle ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i alvorlige stresssituationer over en periode på 30 dage. I stresssituationer kan institutterne anvende deres likvide aktiver til at dække deres udgående nettopengestrømme.
2. Institutterne må ikke foretage dobbelttælling af indgående pengestrømme og likvide aktiver.
3. Institutterne kan anvende de i stk. 1 omhandlede likvide aktiver til at opfylde deres forpligtelser i stresssituationer, jf. artikel 414.
4. Bestemmelserne i afsnit II finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415.
5. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for likviditetskrav, før de bindende minimumsstandards for krav til likviditetsdækning er præciseret og indført fuldt ud i Unionen, jf. artikel 460. Medlemsstaterne kan kræve, at indenlandsk godkendte institutter eller en del af disse institutter opretholder et krav til højere likviditetsdækning på op til 100 %, indtil den bindende minimumsstandard er indført fuldt ud med en sats på 100 %, jf. artikel 460.

Artikel 413

Stabil finansiering

1. Institutterne sikrer, at langsigtede forpligtelser er tilstrækkeligt dækket med forskellige instrumenter til stabil finansiering under både normale omstændigheder og i stresssituationer.
2. Bestemmelserne i afsnit III finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415.
3. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for krav vedrørende stabil finansiering, før de bindende minimumsstandards for krav vedrørende stabil nettofinansiering er præciseret og indført i Unionen, jf. artikel 510.

Artikel 414

Opfyldelse af likviditetskrav

Hvis et institut ikke opfylder eller ikke forventer at opfylde kravet i artikel 412, stk. 1, eller den generelle forpligtelse i artikel 413, stk. 1, herunder i stressede perioder, skal det straks underrette de kompetente myndigheder og hurtigst muligt indgive en plan til den kompetente myndighed for snarlig tilbagevenden til overholdelse af artikel 412 eller artikel 413, stk. 1. Indtil instituttet igen opfylder kravet, skal det foretage daglig indberetning af de i afsnit II eller i givet fald afsnit III omhandlede poster ved hver arbejdsdags afslutning, medmindre de kompetente myndigheder tillader en mindre hyppig indberetning og en længere indberetningsfrist. De kompetente myndigheder giver kun sådanne tilladelser på grundlag af et instituts individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De skal overvåge gennemførelsen af planen og om nødvendigt kræve, at gennemførelsen finder sted hurtigere.

AFSNIT II

INDBERETNING AF OPLYSNINGER OM LIKVIDITET

Artikel 415

Indberetningspligt og indberetningsformat

1. Institutterne skal i en enkelt valuta, uanset deres faktiske denomination, til de kompetente myndigheder indberette de poster, der er omhandlet i afsnit II og III, samt deres komponenter, herunder sammensætningen af deres likvide aktiver i henhold til artikel 416. Indtil likviditetskravet i sjette del er fuldt præciseret og gennemført som minimumsstandard i henhold til artikel 460, indberetter institutterne de i afsnit II og bilag III fastsatte poster. Institutterne indberetter de i afsnit III fastsatte poster. Indberetning skal finde sted mindst en gang månedligt for posterne i afsnit II og bilag III og mindst kvartalsvis for posterne i afsnit III.

Indberetningsformaterne skal indeholde alle de nødvendige oplysninger og give EBA mulighed for at vurdere, hvorvidt sikrede udlånstransaktioner og »swap«-transaktioner, der er sikkerhedsstillelse for, når de likvide aktiver, der er nævnt i artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), er opnået ved sikkerhedsstillelse, som ikke opfylder kravene i artikel 416, stk. 1, litra a)-c), er blevet afviklet korrekt.

2. Et institut indberetter separat til de kompetente myndigheder i hjemlandet de i stk. 1 omhandlede poster i nedenstående valuta, når det har:

- a) samlede forpligtelser i en anden valuta end den i stk. 1 fastsatte indberetningsvaluta, der udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, eller
- b) en væsentlig filial, jf. artikel 512 i direktiv 2013/36/EU, i et værtsland, der anvender en anden valuta end den i stk. 1 fastsatte indberetningsvaluta.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) ensartede formater og it-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer. Indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2
- b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over likviditetsrisikoprofilen, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de poster, der er præciseret i litra a), senest den 1 februar 2015, og for de poster, der er præciseret i litra b), senest den 1. januar 2014.

Indtil de bindende likviditetskrav er indført fuldt ud, kan de kompetente myndigheder fortsat tilvejebringe oplysninger via overvågningsredskaber med henblik på at overvåge overholdelsen af eksisterende nationale likviditetsstandarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. De kompetente myndigheder i hjemlandet giver på anmodning rettidigt og ad elektronisk vej de kompetente myndigheder og den nationale centralbank i værtslandet samt EBA de enkelte indberetninger i overensstemmelse med denne artikel.

5. Kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på konsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 112 i direktiv 2013/36/EU, giver på anmodning rettidigt og ad elektronisk vej følgende myndigheder alle oplysninger, som instituttet har indberettet i overensstemmelse med de ensartede indberetningsformater, der er omhandlet i stk. 3:

- a) de kompetente myndigheder og den nationale centralbank i de værtslande, hvor der er væsentlige filialer i overensstemmelse med artikel 52 i direktiv 2013/36/EU af moderinstituttet eller institutter kontrolleret af det samme finansielle moderholdingselskab
- b) de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til datterselskaber af moderinstituttet eller institutter kontrolleret af det samme finansielle moderholdingselskab, samt centralbanken i den samme medlemsstat
- c) EBA
- d) ECB.

6. De kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et institut, der er et datterselskab af et moderinstitut eller finansielt moderholdingselskab, skal på anmodning rettidigt og ad elektronisk vej give de kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på konsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, centralbanken i den medlemsstat, hvor instituttet er blevet meddelt tilladelse, og EBA alle oplysninger, som instituttet har indberettet i overensstemmelse med de ensartede indberetningsformater, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 416

Indberetning af oplysninger om likvide aktiver

1. Institutterne skal indberette oplysninger om følgende som likvide aktiver, medmindre andet fremgår af stk. 2, og kun, hvis de likvide aktiver opfylder betingelserne i stk. 3:

- a) kontanter og eksponeringer mod centralbanker, i det omfang disse eksponeringer til enhver tid kan hæves i stresssituationer. For så vidt angår indskud i centralbanker stræber den kompetente myndighed og centralbanken efter at nå til fælles forståelse om, i hvilket omfang disse minimumsreserver kan hæves i stresssituationer
- b) andre overdragelige aktiver, der har særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet
- c) overdragelige aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af:
 - i) en medlemsstats centralregering, en region med selvstændig beføjelse til at fastsætte og opkræve skatter eller et tredjeland i centralregeringens eller den regionale myndigheds nationale valuta, hvis instituttet har en likviditetsrisiko i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, som det dækker ved at besidde de pågældende likvide aktiver

- ii) centralbanker og offentlige enheder, der ikke tilhører centralregeringen, i centralbankens og den offentlige enheds nationale valuta
- iii) Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Valutafond, Kommissionen og multilaterale udviklingsbanker
- iv) Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme
- d) overdragelige aktiver, der har stor likviditet og høj kreditkvalitet
- e) standbykreditfaciliteter udbudt af centralbanker i pengepolitisk øjemed, forudsat at disse faciliteter ikke er sikret ved likvide aktiver med undtagelse af likviditetsstøtte i en krisesituation
- f) hvis kreditinstituttet tilhører et netværk i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser, lovfastsatte eller vedtægtsmæssige minimumsindskud hos det centrale kreditinstitut og anden vedtægtsmæssig eller kontraktfastsat tilgængelig likvid finansiering fra det centrale kreditinstitut eller institutter, som er medlemmer af det netværk, der er omhandlet i artikel 113, stk. 7, eller som er fritaget i henhold til artikel 10, for så vidt denne finansiering ikke er sikret ved likvide aktiver.

I afventning af specifikation af en ensartet definition i overensstemmelse med artikel 460 af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet skal institutterne selv i en given valuta identificere overdragelige aktiver med henholdsvis stor og særdeles stor likviditet og af høj og særdeles høj kreditkvalitet. I afventning af specifikation af en ensartet definition kan de kompetente myndigheder under hensyn til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5, udstikke generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af aktiver med stor og særdeles stor likviditet og af høj og særdeles høj kreditkvalitet. Foreligger der ikke sådanne retningslinjer, anvender institutterne gennemsigtige og objektive kriterier til dette formål, herunder nogle af eller samtlige de kriterier, der er nævnt i artikel 509, stk. 3, 4 og 5.

2. Følgende anses ikke for at være likvide aktiver:

- a) aktiver, der er udstedt af et kreditinstitut, medmindre de opfylder en af følgende betingelser:
 - i) der er tale om obligationer, der kan behandles som fastsat i artikel 129, stk. 4 eller 5, eller instrumenter med sikkerhed i specificerede aktiver, hvis højeste kreditkvalitet er blevet påvist som fastsat af EBA i henhold til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5
 - ii) der er tale om obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, som ikke er omhandlet i nr. i) i nærværende litra
 - iii) kreditinstituttet er blevet oprettet af centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat, og denne regering eller myndighed er forpligtet til at afdække instituttets økonomiske grundlag og opretholde dets levedygtighed i hele dets levetid, eller aktivet garanteres udtrykkeligt af denne regering eller myndighed, eller mindst 90 % af de lån, der ydes af instituttet, direkte eller indirekte garanteres af denne forvaltning, og aktivet anvendes fortrinsvis til at finansiere støttelån, der ydes på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme denne regerings eller myndigheds almene samfundsmæssige målsætninger
- b) aktiver, der er stillet som sikkerhed til instituttet ved omvendte genkøbstransaktioner og værdipapirfinansieringstransaktioner, og som kun besiddes af instituttet til afbødning af kreditrisikoen, og som ikke ved lov og kontrakt er tilgængelige for instituttet
- c) aktiver udstedt af en af følgende:
 - i) et investeringsselskab
 - ii) et forsikringsselskab
 - iii) et finansielt holdingselskab
 - iv) et blandet finansielt holdingselskab
 - v) en anden enhed, der udøver en eller flere af de i bilag I til direktiv 2013/36/EU nævnte aktiviteter som hovedaktivitet.

3. I henhold til stk. 1, skal institutterne indberette aktiver, der opfylder følgende betingelser som likvide aktiver:

- a) de er ubehæftede eller står til rådighed i sikkerhedspuljer, der kan anvendes til at skaffe yderligere finansiering under ved aftale bekræftede, men endnu ikke finansierede kreditlinjer, der er til rådighed for instituttet
- b) de er ikke udstedt af instituttet selv eller dets moderinstitut eller datterinstitutter eller et andet datterselskab af dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab
- c) deres pris er generelt fastsat af markedsdeltagerne og kan let følges på markedet, eller deres pris kan fastsættes ved en formel, der er nem at beregne på grundlag af offentligt tilgængeligt input, og den afhænger ikke af stærke antagelser, som det typisk er tilfældet med strukturerede eller eksotiske produkter
- d) de er anerkendt sikkerhedsstillelse for standardlikviditetsoperationer for en centralbank i en medlemsstat eller, hvis de likvide aktiver indehaves for at opfylde udgående pengestrømme i et tredjeland valuta, for centralbanken i det pågældende tredjeland
- e) de er noteret på en anerkendt børs, eller de er omsættelige gennem direkte aftaler om salg eller gennem simple genkøbsaftaler på godkendte genkøbsmarkeder. Disse kriterier vurderes separat for hvert marked.

De i litra c), d) og e) i første afsnit omhandlede betingelser finder ikke anvendelse på de i stk. 1, litra e) omhandlede aktiver.

Den i litra d) i første afsnit omhandlede betingelse finder ikke anvendelse på likvide aktiver, der besiddes med henblik på at opfylde udgående pengestrømme i en valuta, for hvilken centralbankens kriterier for godkendelse af sikkerhedsstillelse er defineret særdeles snævert. Hvis der er tale om likvide aktiver, der er denomineret i tredjelandsvalutaer, finder denne undtagelse kun anvendelse, hvis tredjelandets kompetente myndigheder anvender den samme eller en tilsvarende undtagelse.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 1, 2 og 3, og indtil der foreligger en præcisering af det bindende likviditetskrav, jf. artikel 460 og stk. 1, andet afsnit i nærværende artikel, indberetter institutterne:

- a) andre omsættelige aktiver, der ikke kan godkendes som sikkerhedsstillelse af centralbankerne, såsom aktier og guld, ud fra gennemsigtige og objektive kriterier, herunder nogle af eller alle kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5
- b) andre omsættelige aktiver, der kan godkendes som sikkerhedsstillelse af centralbankerne, såsom instrumenter med sikkerhed i specificerede aktiver med højeste kreditkvalitet som fastsat af EBA i henhold til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5
- c) andre ikkeomsættelige aktiver, der kan godkendes som sikkerhedsstillelse af centralbankerne, såsom gældsfordringer som fastsat af EBA i henhold til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder de i stk. 3, andet afsnit, nævnte betingelser.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i tredje afsnit omhandlede tekniske standarder kan institutterne vedblive med at anvende den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2014.

6. Aktier eller andele i CIU'er kan behandles som likvide aktiver op til et beløb på 500 mio. EUR i hvert instituts portefølje af likvide aktiver, forudsat at kravene i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, og at CIU'en, bortset fra derivater til reduktion af rente- eller kredit- eller valutarisikoen, kun investerer i likvide aktiver som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

En CIU's anvendelse (eller potentielle anvendelse) af derivater til afdækning af risici ved godkendte investeringer forhindrer ikke den pågældende CIU i at opnå godkendelse. Hvor værdien af CIU'ens aktier eller andele ikke regelmæssigt opgøres til markedsværdi af de i artikel 418, stk. 4, litra a) og b), omhandlede tredjeparter, og den kompetente myndighed ikke finder, at et institut har udviklet robuste metoder og processer til en sådan opgørelse som omhandlet i artikel 418, stk. 4, første afsnit, betragtes aktier eller andele i den pågældende CIU ikke som likvide aktiver.

7. Er et likvidt aktivt ikke længere omfattet af beholdningen af likvide aktiver, kan et institut dog vedblive med at anse det for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage. Ophører et likvidt aktiv i en CIU med at være omfattet af behandlingen i stk. 6, kan aktierne eller andelenes dog vedblive med at anses for et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage, forudsat at de pågældende aktiver ikke udgør mere end 10 % af CIU'ens samlede aktiver.

Artikel 417

Operationelle krav vedrørende beholdninger af likvide aktiver

Institutterne indberetter som likvide aktiver kun beholdninger af likvide aktiver, der opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) de er tilstrækkelig diversificerede. Diversificering er ikke et krav med hensyn til aktiver, der svarer til artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c)
- b) det er retligt og i praksis umiddelbart muligt til enhver tid inden for de næste 30 dage at realisere dem ved en aftale om direkte salg eller gennem en simpel genkøbsaftale på godkendte genkøbsmarkeder for at opfylde forfaldne forpligtelser. Likvide aktiver omhandlet i artikel 416, stk. 1, litra c), som besiddes i tredjelande, hvor der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikkekonvertible valutaer, anses kun for at kunne realiseres, hvis de svarer til udgående pengestrømme i det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta, medmindre instituttet kan påvise over for de kompetente myndigheder, at det i tilstrækkeligt omfang har afdækket den hermed forbundne valutarisiko
- c) de likvide aktiver kontrolleres af en likviditetsstyringsfunktion
- d) en del af de likvide aktiver undtagen dem, der er omhandlet i artikel 416, stk. 1, litra a), c) og e), realiseres jævnligt og mindst en gang om året ved aftaler om direkte salg eller gennem simpelt genkøb på et godkendt genkøbsmarked med følgende formål:
 - i) at teste adgangen til markedet for disse aktiver
 - ii) at teste effektiviteten af procedurerne for realisering af aktiver
 - iii) at teste anvendeligheden af aktiverne
 - iv) at mindske risikoen for negativ signalvirkning i stresssituationer
- e) prisrisikoen i tilknytning til aktiverne kan afdækkes, men de likvide aktiver skal være omfattet af egnede interne ordninger, der sikrer, at de er let tilgængelige til likviditetsformål, når det er nødvendigt, og navnlig at de ikke anvendes i andre løbende transaktioner, herunder:
 - i) afdækning eller andre handelsstrategier
 - ii) kreditforbedringer i strukturerede transaktioner
 - iii) dækning af driftsomkostninger
- f) denomineringen af de likvide aktiver stemmer overens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fradrag af indgående pengestrømme.

Artikel 418

Værdiansættelse af likvide aktiver

1. Likvide aktiver indberettes til markedsværdien, idet der foretages passende »haircuts«, der som minimum afspejler varigheden, kredit- og likviditetsrisikoen og typiske »repo haircuts« i perioder, hvor markedet befinder sig i en generel stresssituation. Haircuts må ikke være mindre end 15 % for de i artikel 416, stk. 1, litra d), nævnte aktiver. Hvis instituttet afdækker prisrisikoen i tilknytning til et aktiv, skal det tage hensyn til den likviditetsstrøm, der er resultatet af den potentielle afvikling af afdækningen.

2. I forbindelse med aktier eller andele i CIU'er, jf. artikel 416, stk. 4, foretages haircuts, idet der tages udgangspunkt i de underliggende aktiver som følger:

- a) 0 % for aktiverne i artikel 416, stk. 1, litra a)
- b) 5 % for aktiverne i artikel 416, stk. 1, litra b) og c)
- c) 20 % for aktiverne i artikel 416, stk. 1, litra d).

3. Den i stk. 2 omhandlede metode anvendes som følger:

- a) har instituttet kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, kan CIU'en anvende disse underliggende eksponeringer ved kategoriseringen i henhold til artikel 416, stk. 1, litra a)-d)
- b) har instituttet ikke kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, antages det, at CIU'en i det videst mulige omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, investerer i aftagende orden i de aktivtyper, der er nævnt i artikel 416, stk. 1, litra a)-d), indtil det samlede investeringsloft er nået.

4. Institutterne udvikler robuste metoder og processer til beregning og indberetning af markedsværdi og haircuts for aktier eller andele i CIU'er. Kun hvor det over for den kompetente myndighed kan godtgøres, at væsentligheden af eksponeringen ikke berettiger udvikling af deres egne metoder, kan institutterne støtte sig til følgende tredjeparter ved beregning og indberetning af haircuts for aktier eller andele i CIU'er i henhold til metoderne i stk. 3, litra a) og b):

- a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar
- b) for andre CIU'ers vedkommende, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af de beregninger, der er foretaget af depositaren eller CIU-administrationsselskabet, skal bekræftes af en ekstern revisor.

Artikel 419

Valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang

1. EBA bedømmer disponibiliteten for institutterne af de i artikel 416, stk. 1, litra b), omhandlede likvide aktiver i de valutaer, der er relevante for institutter, der er etablerede i Unionen.

2. Hvis det dokumenterede behov for likvide aktiver i lyset af kravet i artikel 412 overstiger de disponible likvide aktiver i en valuta, anvendes en eller flere af følgende undtagelsesbestemmelser:

- a) uanset artikel 417, litra f), kan denomineringen af de likvide aktiver stemme uoverens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fratrækning af indgående pengestrømme
- b) for valutaer fra en medlemsstat eller et tredjeland kan de krævede likvide aktiver erstattes af kreditlinjer fra centralbanken i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet, som ved kontrakt er uigenkaldeligt bevilget for de næste 30 dage og rimeligt prissat, uafhængigt af det udnyttede beløb, forudsat at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet gør det samme, og at den pågældende medlemsstat eller tredjelandet har sammenlignelige indberetningskrav.

3. De i henhold til stk. 2 anvendte undtagelser skal være omvendt proportionale med disponibiliteten af de relevante aktiver. Institutternes dokumenterede behov skal vurderes under hensyntagen til deres evne til ved fornuftig likviditetsstyring at begrænse behovet for disse likvide aktiver og andre markedsdeltageres beholdninger af disse aktiver.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder kravene i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 420

Udgående pengestrømme

1. Indtil der foreligger en præcisering af det bindende likviditetskrav, jf. artikel 460, omfatter indberetninger af udgående pengestrømme:

- a) det aktuelle beløb til dækning af detailindskud, jf. artikel 421
- b) de aktuelle beløb til dækning af andre forfaldne forpligtelser, som kan kræves udbetalt af de udstedende institutter eller finansieringsgiveren, eller til hvilke der er knyttet en implicit forventning fra finansieringsgiverens side om, at instituttet vil indfri forpligtelsen inden for de næste 30 dage, jf. artikel 422
- c) de supplerende udgående pengestrømme som omhandlet i artikel 423
- d) det beløb, der inden for de næste 30 dage maksimalt kan trækkes på uudnyttede bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter, jf. artikel 424
- e) de supplerende udgående pengestrømme, der er konstateret i henhold til stk. 2.

2. Institutterne vurderer regelmæssigt sandsynligheden for og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage for så vidt angår produkter eller tjenester, der ikke falder ind under artikel 422, 423 og -424, og som de leverer eller stiller garanti for eller som potentielle købere ville anse for at være knyttet til dem, herunder bl.a., men ikke kun udgående pengestrømme fra kontrakter som f.eks. andre ikkebalanceførte forpligtelser og eventualforpligtelser, herunder bl.a., men ikke kun forpligtede finansieringsfaciliteter, uudnyttede lån og forskud til engrosmodparter, bevilgede, men endnu ikke udnyttede realkreditlån, kreditkort, overtræk, planlagte udgående pengestrømme i forbindelse med fornyelse eller forlængelse af nye detail- eller engros lån samt forventede derivatgæld og produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 429 og bilag I. Disse udgående pengestrømme skal vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

Med henblik på denne vurdering tager institutterne særlig hensyn til væsentlige omdømmemæssige skader, der kan opstå, hvis der ikke ydes likviditetsstøtte til sådanne produkter eller tjenester. Institutterne indberetter mindst en gang om året de produkter og tjenester til de kompetente myndigheder, for hvilke sandsynligheden og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme som omhandlet i første afsnit er væsentlig, og de kompetente myndigheder bestemmer, hvilke udgående pengestrømme der skal anses for at være knyttet hertil. De kompetente myndigheder kan anvende en udgående pengestrømssats på op til 5 % på produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 429 og bilag I.

De kompetente myndigheder indberetter mindst en gang om året til EBA de typer produkter eller tjenester, for hvilke de har fastsat udgående pengestrømme på grundlag af indberetningerne fra institutterne. De gør ved denne indberetning også rede for den metode, der er anvendt ved bestemmelsen af de udgående pengestrømme.

Artikel 421

Udgående pengestrømme i forbindelse med detailindskud

1. Institutterne indberetter separat detailindskud, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, og multiplicerer den med mindst 5 %, hvis indskuddet er enten

- a) en del af en etableret forbindelse, der gør det særdeles usandsynligt, at indskuddet hæves, eller
- b) indsat på en anfordringskonto, herunder konti, hvorpå der jævnligt indsættes løn.

2. Institutterne multiplicerer andre detailindskud, der ikke er nævnt i stk. 1, med mindst 10 %.

3. Under hensyntagen til lokale indskyderes adfærd, som anbefalet af nationale kompetente myndigheder, udsteder EBA senest den 1. januar 2014 retningslinjer med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af stk. 1 og 2 i tilknytning til identificering af detailindskud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme og definitionerne af disse produkter med henblik på anvendelsen af dette afsnit. Der tages i disse retningslinjer højde for sandsynligheden for, at disse indskud giver anledning til udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage. Disse udgående pengestrømme skal vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

4. Uanset stk. 1 og 2, multiplicerer institutterne deres detailindskud i tredjelande med en højere procentsats end den i stk. 1 og 2 omhandlede, hvis en sådan procentsats fremgår af sammenlignelige indberetningskrav i de pågældende tredjelande.

5. Institutterne kan fra beregningen af udgående pengestrømme kan udelukke bestemte klart definerede kategorier af detailindskud, hvis instituttet i hvert enkelt tilfælde stringent anvender følgende på hele den pågældende indskudskategori, medmindre der foreligger en begrundet undtagelsessituation for indskyderen:

- a) indskyderen må ikke hæve indskuddet inden 30 dage, eller
- b) hæves indskuddet inden 30 dage, skal indskyderen betale en dekort, der omfatter rentetabet mellem hævningstidspunktet og det kontraktlige forfaldstidspunkt, samt en væsentlig dekort, der ikke behøver at overstige de renter, der er påløbet for perioden mellem indskudstidspunktet og hævningstidspunktet.

Artikel 422

Udgående pengestrømme vedrørende andre forpligtelser

1. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med instituttets egne driftsomkostninger med 0 %.

2. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, som defineret i artikel 192, nr. 3), med:

- a) 0 % op til værdien af de likvide aktiver i henhold til artikel 418, hvis de er sikret ved aktiver, der betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416
- b) 100 % over værdien af de likvide aktiver i henhold til artikel 418, hvis de er sikret ved aktiver, der betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416
- c) 100 % hvis de er sikret ved aktiver, der ikke betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416 med undtagelse af transaktioner omfattet af litra d) og e) i nærværende stykke
- d) 25 %, hvis de er sikret ved aktiver, der ikke betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, og långiveren er centralregeringen, en offentlig enhed i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet har fået meddelt tilladelse eller har etableret en filial, eller en multilateral udviklingsbank. Offentlige enheder, der modtager denne behandling, er begrænset til dem, der har en risikovægt på 20 % eller derunder i henhold til kapitel 2, afsnit II, tredje del
- e) 0 %, hvis långiveren er en centralbank.

3. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med indskud, som skal opretholdes

- a) af indskyderen med henblik på at få adgang til clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende fra instituttet
- b) som led i opgavefordeling inden for en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, eller som et lovbestemt eller vedtægtsmæssigt minimumsindskud foretaget af en anden enhed, der er medlem af samme institutsikringsordning
- c) af indskyderen som led i en anden etableret operationel forbindelse end den, der er nævnt i litra a)
- d) af indskyderen for at opnå likviditetsudligning og tjenesteydelser fra det centrale kreditinstitut, og hvis kreditinstituttet tilhører et netværk i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser

med 5 % i forbindelse med litra a), i det omfang de er dækket af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, og ellers med 25 %.

Kreditinstitutters indskud i centrale kreditinstitutter, der betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, stk. 1, litra f), ganges 100 % med den udgående pengestrømssats.

4. Clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende som omhandlet i litra a) og d) i stk. 3, omfatter kun sådanne tjenester i det omfang, de leveres som led i en etableret forbindelse, som indskyderen i væsentlig grad er afhængig af. De må ikke blot bestå i korrespondentbank- eller mæglertjenester, og instituttet skal have dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften.

I afventning af en ensartet definition af en etableret operationel forbindelse som omhandlet i stk. 3, litra c), udarbejder institutterne selv kriterier med henblik på at identificere en etableret operationel forbindelse, hvor de har dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften, og indberetter disse kriterier til de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan i mangel af en ensartet definition opstille generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af indskud, der opretholdes af indskyderen som led i en etableret operationel forbindelse.

5. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med indskud fra kunder, der ikke er finansielle kunder, i det omfang de ikke er omfattet af stk. 3 og 4, med 40 % og ganger disse forpligtelser, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, med 20 %.

6. Institutterne indregner de ind- og udgående pengestrømme, der forventes inden for perioden på 30 dage i forbindelse med kontrakter opført i bilag II, med alle modparter på nettobasis og ganger dem med 100 %, hvis der er tale om en udgående nettopengestrøm. Nettobasis betyder også, at sikkerhed, der skal stilles, og som betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, ikke indregnes.

7. Institutterne indberetter separat andre forpligtelser, som ikke er omfattet af stk. 1-5.

8. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere udgående procentsats på de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 7, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) indskyderen er:

- i) moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab
- ii) knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- iii) et institut omfattet af samme institutsikringsordning, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, eller
- iv) det centrale institut eller medlem af et netværk, der opfylder kravene i artikel 400, stk. 2, litra d)

b) der er grund til at forvente mindre udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage, selv ved et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario

c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative indgående pengestrømme anvendes af indskyderen uanset artikel 425

d) instituttet og indskyderen er etableret i samme medlemsstat.

9. De kompetente myndigheder kan fravige betingelserne i stk. 8, litra d), hvis artikel 20, stk. 1, litra b), anvendes. I så fald skal yderligere objektive kriterier som fastsat i den i artikel 460 omhandlede delegerede retsakt opfyldes. Hvis der gives tilladelse til at anvende sådanne lavere udgående pengestrømme, oplyser de kompetente myndigheder EBA om resultatet af den procedure, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b). Opfyldelsen af betingelserne for sådanne lavere udgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de yderligere objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 9.

EBA forelægger disse reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen seneste den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 423

Supplerende udgående pengestrømme

1. Sikkerhed, som ikke er i form af aktiver omfattet af artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), og som stilles af instituttet for kontrakter nævnt i bilag II, og kreditderivater tillægges supplerende udgående pengestrømme på 20 %.

2. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle de kontrakter, der er indgået, og hvis kontraktlige betingelser inden for 30 dage efter en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet har ført til udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Hvis de kompetente myndigheder finder sådanne kontrakter væsentlige i relation til instituttets potentielle udgående pengestrømme, skal de kræve, at instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, svarende til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet,

f.eks. en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre hak. Instituttet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles de kompetente myndigheder.

3. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der måtte opstå som følge af virkningen af et negativt markedsscenario på instituttets derivattransaktioner, finansieringstransaktioner og andre kontrakter, hvis de er væsentlige.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelser for anvendelsen i tilknytning til begrebet »væsentlige« og metoder til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til markedsværdien af værdipapirer eller andre aktiver, der shortsælges, og som skal leveres inden for perioden på 30 dage, medmindre instituttet ejer de værdipapirer, der skal leveres, eller har lånt dem på betingelser, i henhold til hvilke de først skal leveres tilbage efter de 30 dage, og værdipapirerne ikke udgør en del af instituttets likvide aktiver.

5. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til:

- a) den overskydende sikkerhed, instituttet har, som kan opsiges når som helst af modparten
- b) den overskydende sikkerhed, der skal tilbageleveres til modparten
- c) sikkerhed, der svarer til aktiver, der kan kvalificeres som likvide aktiver i henhold til artikel 416, som kan erstattes af aktiver, der svarer til aktiver, der ikke kvalificeres som likvide aktiver i henhold til artikel 416 uden kreditinstituttets samtykke.

6. Indskud modtaget som sikkerhed betragtes ikke som forpligtelser med henblik på anvendelsen af stk. 422, men er omfattet af bestemmelserne i denne artikel, hvis det er relevant.

Artikel 424

Udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter

1. Institutterne indberetter udgående pengestrømme i forbindelse med bevilgede kreditfaciliteter og bevilgede likviditetsfaciliteter, som fastlægges som en procentdel af det maksimumsbeløb, der kan udnyttes inden for de næste 30 dage. Dette maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kan vurderes eksklusive eventuelle likviditetskrav i medfør af artikel 420, stk. 2, til ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter, og eksklusive værdien i henhold til artikel 418 af sikkerhed, der skal stilles, hvis instituttet kan genanvende sikkerheden, og hvis sikkerheden er i form af likvide aktiver i henhold til artikel 416. Den sikkerhed, der skal stilles, må ikke være aktiver, der er udstedt af modparten til faciliteten eller en af dens tilknyttede enheder. Hvis instituttet har den nødvendige information til rådighed, bestemmes det maksimumsbeløb, der kan udnyttes for så vidt angår kredit- og likviditetsfaciliteter, som det maksimumsbeløb, der vil kunne udnyttes under hensyntagen til modpartens egne forpligtelser eller den foruddefinerede kontraktbestemt plan for kreditudnyttelse, der forfalder inden for de næste 30 dage.

2. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 dage, ganges med 5 %, hvis de betragtes som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko.

3. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 dage, ganges med 10 %, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) de betragtes ikke som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko
- b) de er ydet til kunder, der ikke er finansielle kunder
- c) de er ikke ydet med henblik på at genfinansiere kunden i situationer, hvor denne ikke kan få opfyldt sine finansieringsbehov på de finansielle markeder.

4. Den bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for en sådan SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, ganges med 10 % i det omfang den overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver.

5. Institutterne indberetter det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 dage. Dette gælder navnlig følgende:

- a) andre likviditetsfaciliteter, som instituttet har ydet SSPE'er, end de der er omhandlet i stk. 3, litra b)
- b) ordninger, i henhold til hvilke instituttet skal købe eller swappe aktiver fra en SSPE
- c) faciliteter, der er udvidet til kreditinstitutter
- d) faciliteter, der er udvidet til finansieringsinstitutter og investeringsselskaber.

6. Uanset stk. 5, kan institutter, der er oprettet og støttes af mindst en medlemsstats centralregering eller regionale myndighed, også anvende behandlingen i stk. 2 og 3 på kredit- og likviditetsfaciliteter, der ydes institutter med det ene formål direkte eller indirekte at finansiere støttelån, der kan kvalificeres i de eksponeringsklasser, der er omhandlet i de nævnte stykker. Hvis disse støttelån forlænges gennem et andet institut, der fungerer som mellemed (pass through-lån), kan institutterne, uanset artikel 425, stk. 2, litra d), anvende symmetriske ind- og udgående pengestrømme. Sådanne støttelån må kun kunne ydes til personer, der ikke er finansielle kunder, og på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme almene samfundsmæssige målsætninger fastsat af Unionen og/eller medlemsstatens centralregering eller regionale myndighed. Det må kun være muligt at udnytte sådanne faciliteter efter en med rimelighed forventet ansøgning om et støttelån og ikke ud over det beløb, der er ansøgt om, i forbindelse med en efterfølgende indberetning af anvendelsen af udbetalte midler.

Artikel 425

Indgående pengestrømme

1. Institutterne indberetter deres indgående pengestrømme. Disse indgående pengestrømme er de indgående pengestrømme reduceret til 75 % af de udgående pengestrømme. Institutterne kan fra denne grænse undtage indgående pengestrømme fra indskud, der er foretaget i andre institutter, og som er omfattet af artikel 113, stk. 6 eller 7. Institutterne kan fra denne grænse undtage indgående pengestrømme fra skyldige beløb fra låntagere og obligationsinvestorer i forbindelse med realkreditlån finansieret med obligationer, som er berettigede til den i artikel 129, stk. 4, 5 eller 6, omhandlede behandling, eller med obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF. Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra støttelån, som instituttet har givet. Med forbehold af forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn på et individuelt grundlag, kan instituttet helt eller delvis fritage indgående pengestrømme, hvis yderen er moderselskab til eller datterselskab af instituttet

eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

2. De indgående pengestrømme måles over de næste 30 dage. De omfatter kun aftalemæssigt indgående pengestrømme fra eksponeringer, der ikke er i restance, og for hvilke instituttet ikke har grund til at forvente misligholdelse inden for perioden på 30 dage. Indgående pengestrømme indberettes fuldt ud, idet følgende indgående pengestrømme indberettes separat:

- a) skyldige beløb fra kunder, der ikke er finansielle kunder, nedsættes med henblik på betaling af afdrag med 50 % af deres værdi eller med de kontraktlige forpligtelser over for disse kunder til at udvide deres finansieringsmuligheder, alt efter hvilket beløb der er størst. Dette finder ikke anvendelse på skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 192, nr. 3), som er sikret ved aktiver, der kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 416 som omhandlet i litra d) i nærværende stykke.

Uanset første afsnit i nærværende litra kan institutter, der har modtaget en af de i artikel 424, stk. 6, omhandlede forpligtelser med henblik på udbetaling af et støttelån til en endelig modtager, indregne en indgående pengestrøm op til værdien af den udgående pengestrøm, de anvender på den tilsvarende forpligtelse, til forlængelse af disse støttelån

- b) skyldige beløb fra handelsfinansieringstransaktioner som omhandlet i artikel 162, stk. 3, andet afsnit, litra b), med en restløbetid på op til 30 dage indregnes fuldt ud som indgående pengestrømme
- c) aktiver uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med 20 % indgående pengestrømme, under forudsætning af at kontrakten giver banken mulighed for at opsige denne og kræve betaling inden 30 dage
- d) skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 192, nr. 3), hvis de er sikret ved likvide aktiver som defineret i artikel 416, stk. 1, indregnes ikke op til værdien af de likvide aktiver eksklusive haircuts og indregnes fuldt og helt for de resterende skyldige beløb
- e) skyldige beløb, som det institut, der skylder beløbene, behandler efter artikel 422, stk. 3 og 4, ganges med tilsvarende symmetriske indgående pengestrømme
- f) skyldige beløb fra positioner i hovedindeksaktier, forudsat at der ikke er nogen dobbelttælling med likvide aktiver
- g) eventuelle uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter samt andre modtagne forpligtelser indregnes ikke.

3. Udgående og indgående pengestrømme, der forventes inden for perioden på 30 dage i forbindelse med kontrakter opført i bilag II, indregnes på nettobasis med alle modparter og ganges med 100 % i tilfælde af en indgående nettopengestrøm. Nettobasis betyder også, at sikkerhed, der skal stilles, og som betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, ikke indregnes.

4. Uanset stk. 2, litra g), kan de kompetente myndigheder give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende større indgående pengestrømme, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er grunde til at forvente en større indgående pengestrøm, selv når yderen befinder sig i en situation med kombineret markedsstress og idiosynkratisk stress
- b) modparten er moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF eller er medlem af den samme institutsikringsordning som omhandlet i nærværende forordnings artikel 113, stk. 7 eller er det centrale institut eller medlem af et netværk, som er omfattet af undtagelsen i nærværende forordnings artikel 10
- c) tilsvarende symmetriske eller mere konservative udgående pengestrømme anvendes af modparten uanset artikel 422, 423 og 424
- d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.

5. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i stk. 4, litra d), hvis artikel 20, stk. 1, litra b), anvendes. I så fald skal yderligere objektive kriterier som fastsat i den i artikel 460 omhandlede delegerede retsakt opfyldes. Hvis der gives tilladelse til at anvende sådanne større indgående pengestrømme, oplyser de kompetente myndigheder EBA om resultatet af den procedure, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b). Opfyldelsen af betingelserne for sådanne større udgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Institutterne indberetter ikke indgående pengestrømme fra de likvide aktiver, der indberettes i henhold til artikel 416, bortset fra skyldige betalinger i forbindelse med de aktiver, der ikke afspejles i aktivets markedsværdi.

8. Institutterne indberetter ikke indgående pengestrømme fra nyindgåede forpligtelser.

9. Institutterne indregner kun indgående pengestrømme, som skal modtages i tredjelande, hvis der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikkekonvertible valutaer, i det omfang de svarer til udgående pengestrømme i henholdsvis det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta.

Artikel 426

Ajourføring af fremtidige likviditetskrav

Efter Kommissionens vedtagelse af en delegerede retsakt til præcisering af likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 460 kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne i artikel 421, stk. 1, artikel 422, med undtagelse af stk. 8, 9 og 10 i nævnte artikel og artikel 424 for at tage hensyn til internationalt godkendte standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

INDBERETNING VEDRØRENDE STABIL FINANSIERING

Artikel 427

Poster, der giver stabil finansiering

1. Institutterne indberetter til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningskravene i artikel 415, stk. 1, og de ensartede indberetningsformater som omhandlet i artikel 415, stk. 3, følgende poster og deres komponenter med henblik på at muliggøre en vurdering af, i hvilket omfang der er stabile finansieringskilder til rådighed:

- a) følgende kapitalgrundlag efter anvendelse af fradrag, når det er relevant:
 - i) kernekapitalinstrumenter
 - ii) supplerende kapitalinstrumenter

- iii) andre præferenceaktier og -instrumenter ud over maksimumsbeløbet for supplerende kapital med en restløbetid på et år eller derover
- b) følgende forpligtelser, der ikke henhører under litra a):
 - i) detailindskud, der kvalificerer til behandlingen i artikel 421, stk. 1
 - ii) detailindskud, der kvalificerer til behandlingen i artikel 421, stk. 2
 - iii) indskud, der kvalificerer til behandlingen i artikel 422, stk. 3 og 4
 - iv) den del af de i nr. iii) omhandlede indskud, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, jf. artikel 421, stk. 2
 - v) den del af de i nr. iii) omhandlede indskud, der er omfattet af artikel 422, stk. 3, litra b)
 - vi) den del af de i nr. iii) omhandlede indskud, der er omfattet af artikel 422, stk. 3, litra d)
 - vii) indskudte beløb, der ikke er omfattet af nr. i), ii) eller iii), hvis de ikke er indskudt af finansielle kunder
 - viii) al finansiering fra finansielle kunder
 - ix) separat for beløb omfattet af hhv. nr. vii) og viii): finansiering fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 192, nr. 3):
 - for hvilke der er sikkerhed i aktiver, der kan kvalificeres som likvide aktiver i overensstemmelse med artikel 416
 - for hvilke der er sikkerhed i andre aktiver
 - x) forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, der kan behandles efter artikel 129, stk. 4 eller 5, eller som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF
 - xi) følgende andre forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, som ikke er omfattet af litra a):
 - forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser med en restløbetid på et år eller derover
 - forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser med en restløbetid på under et år
 - xii) andre forpligtelser.

2. I givet fald opstilles alle poster i følgende fem kategorier efter den nærmeste forfaldsdato og efter, hvornår de tidligst kontraktmæssigt kan opsiges:

- a) inden tre måneder
- b) mellem tre og seks måneder
- c) mellem seks og ni måneder
- d) mellem ni og 12 måneder
- e) efter 12 måneder.

Artikel 428

Poster, der kræver stabil finansiering

1. Medmindre følgende poster er fratrullet kapitalgrundlaget, indberettes de separat til de kompetente myndigheder med henblik på vurdering af behovet for stabile finansieringskilder:

- a) aktiver, der kan kvalificeres som likvide aktiver i henhold til artikel 416 opdelt efter aktivtype
- b) følgende værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der ikke er omfattet af litra a)
 - i) aktiver, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1, jf. artikel 122
 - ii) aktiver, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 2, jf. artikel 122
 - iii) øvrige aktiver
- c) aktier i ikkefinansielle enheder, der indgår i et hovedindeks på en anerkendt børs
- d) andre aktier
- e) guld
- f) andre ædelmetaller

- g) ikkeforlængelige lån og fordringer, idet ikkeforlængelige lån og fordringer vedrørende følgende låntagere opføres separat:
 - i) fysiske personer bortset fra enkeltmandsvirksomheder og partnerskaber
 - ii) SMV'er, der kvalificerer som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko, eller et selskab, der kan godkendes til den behandling, der er omhandlet i artikel 153, stk. 4, og hvor de samlede indskud fra denne kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er under 1 mio. EUR
 - iii) stater, centralbanker og offentlige enheder
 - iv) kunder, der ikke er omfattet af nr. i) og ii), bortset fra finansielle kunder
 - v) kunder, der ikke er omfattet af nr. i), ii) og iii), og som er finansielle kunder, idet kreditinstitutter og andre finansielle kunder opføres separat
- h) ikkeforlængelige lån og fordringer som omhandlet i litra g), idet følgende ikkeforlængelige lån og fordringer opføres separat:
 - i) ikke-forlængelige lån og fordringer der har sikkerhed i form af erhvervsejendom
 - ii) ikke-forlængelige lån og fordringer der har sikkerhed i form af boligejendomme
 - iii) ikke-forlængelige lån og fordringer der er matchfinansieret (pass through) via obligationer, som kan godkendes til den behandling, der er fastsat i artikel 129, stk. 4 eller 5, eller via obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF
- i) derivatfordringer
- j) andre aktiver
- k) uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter, der betragtes som »mellemliggende risiko« eller »mellemliggende/lav risiko« i henhold til bilag I.

2. I givet fald opstilles alle poster i de fem kategorier, der er beskrevet i artikel 427, stk. 2.

SYVENDE DEL

GEARING

Artikel 429

Beregning af gearingsgraden

1. Institutterne beregner deres gearingsgrad efter den metode, der er fastsat i stk. 2-11.
2. Gearingsgraden beregnes som et instituts kapitalmål divideret med instituttets samlede eksponeringsmål og udtrykkes i procent.

Institutterne beregner gearingsgraden som det simple aritmetiske gennemsnit af de månedlige gearingsgrader i løbet af et kvartal.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 er kapitalmålet kernekapitalen.
4. Den samlede eksponering er summen af eksponeringsværdien af alle aktiver og ikkebalanceførte poster, der ikke er fratrasket ved beregningen af kapitalmålet som omhandlet i stk. 3.

Når institutterne medtager en finansiell sektorenhed, hvor de har væsentlige investeringer i, i overensstemmelse med artikel 43 i deres konsolidering i henhold til de gældende regnskabsregler, men ikke i henhold til konsolideringsreglerne, jf. første del, afsnit II, kapitel 2, bestemmer de eksponeringsværdien for de væsentlige investeringer, ikke i henhold til stk. 5, litra a), men som det beløb, der fås ved at gange det beløb, der er defineret i nærværende afsnits litra a), med den faktor, der er defineret i nærværende afsnits litra b):

- a) summen af eksponeringsværdien af alle eksponeringer i den finansielle sektorenhed, hvor de har væsentlige investeringer
- b) for alle instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i den finansielle sektorenhed, den samlede værdi af sådanne poster, der ikke er fratrasket i medfør af artikel 47 og artikel 48, stk. 1, litra b), divideret med det samlede beløb af sådanne poster.

5. Institutterne fastsætter eksponeringsværdien af aktiver efter følgende principper:

- a) ved eksponeringsværdien af aktiver undtagen kontrakter opført i bilag II og kreditderivater forstås eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, første punktum
- b) fysisk eller finansiell sikkerhedsstillelse, garantier eller kreditrisikoreduktion, som er erhvervet, kan ikke anvendes til at begrænse eksponeringsværdien af aktiver
- c) lån må ikke nettes med indskud.

6. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II og af kreditderivater, herunder dem, der ikke er balanceført, efter den i stk. 274 omhandlede metode.

Ved bestemmelsen af eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II og af kreditderivater skal institutterne tage hensyn til virkningen af kontrakter om nyordning («novation») og andre aftaler om netting, undtagen aftaler om netting på tværs af produkter, jf. artikel 295.

7. Som en undtagelse fra stk. 6 må institutterne kun anvende den metode, der er fastsat i artikel 275, til at bestemme eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II, punkt 1 og 2, hvis de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92.

8. Når den potentielle fremtidige krediteksponering af kreditderivater bestemmes, skal institutterne anvende principperne i artikel 299, stk. 2 på alle deres kreditderivater og ikke kun på dem, der er opført i handelsbeholdningen.

9. Institutter bestemmer eksponeringsværdien af aktiver, der indgår i genkøbstransaktioner, indlån- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, herunder dem, der ikke er balanceførte, i overensstemmelse med artikel 220, stk. 1, 2 og 3 og artikel 222 og tager hensyn til virkningerne af en rammeaftale om netting, med undtagelse af godkendte aftaler om netting på tværs af produkter i overensstemmelse med artikel 206.

10. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, undtagen de i stk. 6 og 9 i nærværende artikel nævnte poster, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, dog med følgende ændringer i de konverteringsfaktorer, der er anført i nævnte artikel:

- a) den konverteringsfaktor, der skal anvendes på den nominelle værdi i forbindelse med uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel, jf. bilag I, punkt 4, litra a) og b), er 10 %.
- b) den konverteringsfaktor for ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter med mellemliggende/lav risiko, der er omhandlet i bilag 1, punkt 3, litra a), og offentligt støttede eksportkreditrelaterede ikkebalanceførte poster, der er omhandlet i bilag I, punkt 3, litra b), nr. i), er 20 %
- c) den konverteringsfaktor for ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter med mellemliggende risiko, der er omhandlet i bilag 1, punkt 2, litra a), og punkt 2, litra b), nr. i), og offentligt støttede eksportkreditrelaterede ikkebalanceførte poster, der er omhandlet i bilag I, punkt 2, litra b), nr. ii), er 50 %.
- d) konverteringsfaktoren for alle andre ikkebalanceførte poster opført i bilag I er 100 %.

11. I de tilfælde, hvor de nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper anerkender omsætningsaktiver på balancen i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 86/635/EØF, kan disse aktiver udelades fra den samlede eksponering i tilknytning til gearingsgraden, såfremt de opfylder kriterierne om ophør af anerkendelse i international regnskabsstandard (IAS) 39, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002 og, hvis det er relevant, kriterierne om ikkekonsolidering i International Financial Reporting Standard (IFRS) 10, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002.

Artikel 430

Indberetningskrav

1. Institutterne indberetter alle nødvendige oplysninger vedrørende gearingsgraden og dens komponenter i overensstemmelse med artikel 429 til de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder tager hensyn til disse oplysninger, når de foretager den tilsynskontrol, der er omhandlet i artikel 97 i direktiv 2013/36/EU.

Institutterne indberetter også de nødvendige oplysninger med henblik på forberedelsen af de i artikel 511 nævnte rapporter til de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder fremsender de oplysninger, de modtager fra institutterne, til EBA på dennes anmodning med henblik på at lette den i artikel 511 omhandlede gennemgang.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model, vejledningen i anvendelsen af denne model, indberetningshyppighed og -dato samt it-løsninger med henblik på indberetningskravene i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

OTTENDE DEL

INSTITUTTERNES OPLYSNINGSPLIGT

AFSNIT I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 431

Omfang af oplysningspligten

1. Institutterne skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i afsnit II, jf. dog bestemmelserne i artikel 432.

2. De kompetente myndigheders tilladelse i henhold til tredje del til anvendelse af de instrumenter og metoder, der er omhandlet i afsnit III, er betinget af, at institutterne offentliggør de oplysninger, der er omhandlet deri.

3. Institutterne skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i denne del omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol af oplysningerne og offentliggørelseshyppigheden. Institutterne skal også have politikker for

vurdering af, hvorvidt de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil.

Hvis disse oplysninger ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af risikoprofilen, skal institutterne offentliggøre de oplysninger, der er nødvendige ud over de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1. De skal dog kun offentliggøre oplysninger, der er væsentlige, og som ikke er institutternes ejendom eller fortrolige i henhold til artikel 432.

4. Institutterne skal på anmodning skriftligt underrette SMV'er og andre virksomheder, der ansøger om lån, om baggrunden for deres ratingafgørelser. De administrative omkostninger i forbindelse med denne underretning skal stå i passende forhold til lånets størrelse.

Artikel 432

Uvæsentlige eller fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom

1. Institutterne kan undlade at offentliggøre en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II, hvis den information, der formidles ved sådan offentliggørelse, ikke kan betragtes som væsentlig, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 435, stk. 2, litra c), artikel 437 og artikel 450.

Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke en brugers vurdering eller beslutninger, når vedkommende baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den 31. december 2014 udstede retningslinjer for, hvordan institutterne skal anvende væsentlighedsprincippet i forhold til offentliggørelseskravene i afsnit II.

2. Institutterne kan også udelade en eller flere af de oplysninger, der er omfattet af oplysningspligten, og som er anført i afsnit II og III, hvis disse oplysninger anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige i henhold til andet og tredje afsnit, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 437 og 450.

Oplysninger betragtes som et instituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil medføre uforholdsmæssig stor skade på instituttets konkurrenceevne. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre instituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

Oplysninger betragtes som fortrolige, hvis der foreligger forpligtelser over for kunder eller andre modparter, der indebærer et fortrolighedskrav for instituttet.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den 31. december 2014 udstede retningslinjer for, hvordan institutterne skal behandle fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom, i forhold til offentliggørelseskravene i afsnit II og III.

3. I de i stk. 2 omhandlede undtagelsestilfælde skal det pågældende institut i forbindelse med de offentliggjorte oplysninger anføre, at disse specifikke oplysninger ikke offentliggøres, angive begrundelsen for den manglende offentliggørelse og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningspligten, medmindre oplysningerne må betragtes som instituttets ejendom eller som fortrolige.

4. Stk. 1, 2 og 3, berører ikke anvendelsesområdet for erstatningsansvar for manglende offentliggørelse af væsentlige oplysninger.

Artikel 433

Offentliggørelsesshyppighed

Institutterne foretager den offentliggørelse, der kræves i henhold til denne del, mindst en gang om året.

Den årlige offentliggørelse finder sted på samme dag som offentliggørelsen af årsregnskabet.

Institutterne vurderer behovet for at offentliggøre alle oplysninger eller en del af disse hyppigere end en gang om året i lyset af de relevante kendetegn ved deres aktiviteter, såsom transaktionernes omfang, bredden i aktiviteterne, tilstedeværelse i forskellige lande, involvering i forskellige finanssektorer samt deltagelse på internationale finansmarkeder samt i betalings-, afregnings- og clearingsystemer. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på det mulige behov for en hyppigere offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 437 og artikel 438, litra c)-f), samt oplysninger om risikoeksponering og andre faktorer, der hurtigt kan ændre sig.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den 31. december 2014 udstede retningslinjer om, at institutterne skal vurdere hyppigere offentliggørelse af afsnit II og III.

Artikel 434

Medier til offentliggørelse

1. Institutterne vælger selv, i hvilket medie og hvilket sted de vil opfylde de offentliggørelseskrav, der er fastlagt i denne del, og med hvilke midler den krævede kontrol skal finde sted. Så vidt det er praktisk muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie eller på ét sted. Hvis samme oplysninger offentliggøres via to eller flere medier, skal der i hvert enkelt medie indsættes en henvisning til de samme oplysninger i de andre medier.

2. Tilsvarende offentliggørelser af oplysninger fra institutternes side til opfyldelse af regnskabs- eller børsnoteringskrav eller andre krav kan anses for at udgøre overholdelse af denne del. Hvis oplysninger ikke er indeholdt i regnskaberne, skal institutterne utvetydigt angive i regnskaberne, hvor de kan findes.

AFSNIT II

TEKNISKE KRITERIER VEDRØRENDE GENNEMSIGTIGHED OG OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 435

Risikostyringsmålsætninger og -politik

1. Institutterne skal offentliggøre deres risikostyringsmålsætninger og -politik for hver enkelt risikokategori, herunder de risici, der er omhandlet i dette afsnit. Offentliggørelsen skal omfatte:

- a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risici
- b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion, herunder oplysninger om dens kompetence og status, eller andre relevante ordninger
- c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling
- d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet
- e) en erklæring godkendt af ledelsesorganet om, hvorvidt instituttets risikostyringsordninger er tilstrækkelige, og som giver sikkerhed for, at de indførte risikostyringssystemer er tilstrækkelige i forhold til instituttets profil og strategi

- f) en koncis risikoerklæring godkendt af ledelsesorganet med en kortfattet beskrivelse af instituttets overordnede risikoprofil i tilknytning til dets forretningsstrategi. Erklæringen skal indeholde nøgletal, der giver eksterne aktører et fuldstændigt billede af instituttets risikoforvaltning, herunder af, hvordan instituttets risikoprofil og den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, påvirker hinanden.
2. Institutterne offentliggør følgende oplysninger, herunder regelmæssige ajourføringer mindst en gang om året, vedrørende ledelsessystemer:
- a) antallet af bestyrelsesposter, som indehaves af medlemmer af ledelsesorganet
 - b) ansættelsespolitikken for medlemmer af ledelsesorganet og deres viden, faglige kompetence og ekspertise
 - c) politikken for menneskelig mangfoldighed hvad angår udvælgelsen af medlemmer af ledelsesorganet samt dens målsætninger og oplysninger om, i hvilket omfang disse målsætninger er blevet opfyldt
 - d) hvorvidt instituttet har nedsat et selvstændigt risikoudvalg, og det antal gange der har været møde i risikoudvalget
 - e) beskrivelse af informationsstrømmen vedrørende risiko til ledelsesorganet.

Artikel 436

Anvendelsesområde

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende anvendelsesområdet for kravene i denne forordning i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU:

- a) navnet på det institut, på hvilket kravene i denne forordning finder anvendelse
- b) en oversigt over forskellene i konsolideringsgrundlaget i regnskabsmæssig og tilsynsmæssig henseende med en kortfattet beskrivelse af enhederne deri og en redegørelse for, om de er:
 - i) fuldt konsoliderede
 - ii) proportionalt konsoliderede
 - iii) fratrullet kapitalgrundlaget
 - iv) hverken konsoliderede eller fratrullet
- c) alle nuværende eller forudsete konkrete, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber
- d) det samlede beløb, som det faktiske kapitalgrundlag er mindre end krævet i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på sådanne datterselskaber
- e) i givet fald de omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 7 og 9.

Artikel 437

Kapitalgrundlag

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres kapitalgrundlag:
- a) en fuldstændig afstemning mellem egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter, supplerende kapitalposter samt filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 32-35, 36, 56, 66 og 79 på instituttets kapitalgrundlag og balancen i instituttets reviderede regnskaber
 - b) en beskrivelse af hovedtrækkene ved de egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er udstedt af instituttet
 - c) de komplette vilkår og betingelser for alle egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter
 - d) særskilt offentliggørelse af arten og størrelsen af følgende:
 - i) hvert filter, der anvendes i henhold til artikel 32-35
 - ii) hvert fradrag, der foretages i henhold til artikel 36, 56 og 66

- iii) poster, der ikke er fratrullet i henhold til artikel 47, 48, 56, 66 og 79
- e) en beskrivelse af alle begrænsninger, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til denne forordning, og de instrumenter, filtre og fradrag, som disse begrænsninger finder anvendelse på
- f) hvis institutterne offentliggør kapitalprocenter, der er beregnet ved anvendelse af kapitalgrundlagselementer fastsat på et andet grundlag end det, der er fastsat i denne forordning: en fyldestgørende redegørelse for det grundlag, som disse kapitalprocenter er beregnet på.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede modeller for offentliggørelse af oplysninger i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og e).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 438

Kapitalkrav

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende instituttets overholdelse af kravene i denne forordnings artikel 92 og artikel 73 i direktiv 2013/36/EU:

- a) en oversigt over instituttets metode til vurdering af, hvorvidt dets interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter
- b) efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed resultatet af instituttets proces til vurdering af den interne kapital, herunder sammensætningen af de krav om yderligere kapitalgrundlag, der er baseret på tilsynskontrolprocessen som omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU
- c) for institutterne, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, angives 8 % af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 112
- d) for institutterne, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, angives 8 % af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 147. For så vidt angår detaileksponeringer finder dette krav anvendelse på alle de kategorier af eksponeringer, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til. For aktieeksponeringsklassen finder kravet anvendelse på:
 - i) hver af de metoder, der er angivet i artikel 155
 - ii) positioner i børsnoterede aktier, private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer
 - iii) eksponeringer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår tilsynet med kapitalgrundlagskrav
 - iv) eksponeringer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår kapitalgrundlagskrav
- e) kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, litra b) og c)
- f) kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til tredje del, afsnit III, kapitel 2, 3 og 4, og offentliggjort særskilt.

Institutterne, der beregner de risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 153, stk. 5, eller artikel 155, stk. 2, skal oplyse, hvilke eksponeringer der er henført til de enkelte kategorier i tabel 1 i artikel 153, stk. 5, eller til de enkelte risikovægte, som nævnes i artikel 155, stk. 2.

Artikel 439

Eksposering mod modpartsrisiko

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om instituttets eksposering mod modpartskreditrisiko som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6:

- a) redegørelse for den metodologi, der har dannet grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskrediteksponeringer
- b) redegørelse for de politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver
- c) redegørelse for de politikker, der gælder for »wrong-way«-risikoeksponeringer
- d) redegørelse for virkningen af den sikkerhedsstillelse, instituttet skal tilvejebringe, såfremt en kreditrating nedjusteres
- e) den positive bruttodagsværdi af kontrakter, nettingfortjenester, nettet aktuel krediteksponering, sikkerhedsstillelse og nettokrediteksponering. En nettokrediteksponering er en krediteksponering vedrørende transaktioner i derivater inklusive den fortjeneste, der hidrører fra nettingaftaler, der retligt kan håndhæves, og aftaler om sikkerhedsstillelse
- f) målingerne for eksposeringsværdi efter den relevante metode i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-6
- g) den fiktive værdi af risikoafdækning ved hjælp af kreditderivater og den aktuelle krediteksponering fordelt på de forskellige typer krediteksponeringer
- h) den fiktive værdi af transaktioner i kreditderivater opdelt efter anvendelse i instituttets egen kreditportefølje og i dets formidlingsvirksomhed, herunder fordelingen af de anvendte kreditderivatprodukter, yderligere fordelt på købt og solgt risikoafdækning inden for de enkelte produktgrupper
- i) estimering af alfa, såfremt instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at estimere alfa.

Artikel 440

Kapitalbuffere

1. Et institut offentliggør følgende oplysninger om sin overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer som omhandlet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU:

- a) den geografiske fordeling af dets krediteksponeringer, der er relevante for beregningen af dets kontracykliske kapitalbuffer
- b) størrelsen af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de offentliggørelseskrav, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 441

Indikatorer for global systemisk betydning

1. Institutter, der er identificeret som globale, systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, offentliggør på årsbasis værdierne af de indikatorer, som anvendes til at beregne institutternes tal i overensstemmelse med den metode til identifikation, der er omhandlet i den pågældende artikel.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de ensartede formater og datoen for den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse. EBA tager hensyn til internationale standarder i sin udarbejdelse af disse tekniske standarder.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 442

Kreditrisikojusteringer

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende instituttets eksponering mod kreditrisiko og udvandringsrisiko:

- a) de regnskabsmæssige definitioner af »misligholdte« og »værdiforringede« fordringer
- b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af justeringer af specifik og generel kreditrisiko
- c) de samlede eksponeringer efter værdijusteringer og nedskrivninger og før hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion samt eksponeringernes gennemsnitlige størrelse i løbet af perioden opdelt efter de forskellige typer eksponeringsklasser
- d) den geografiske fordeling af eksponeringerne opdelt i betydende områder efter væsentlige eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret
- e) eksponeringernes fordeling på brancher eller typer modparter opdelt efter eksponeringsklasser, herunder en præcisering af eksponering mod SMV'er, eventuelt mere detaljeret
- f) en fordeling af alle eksponeringer i henhold til restløbetid, opdelt efter eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret
- g) for hver betydende branche eller type modpart, størrelsen af:
 - i) misligholdte og værdiforringede fordringer, angivet separat
 - ii) justeringer af specifik og generel kreditrisiko
 - iii) de udgiftsførte beløb vedrørende justeringer af specifik og generel kreditrisiko i løbet af rapporteringsperioden
- h) størrelsen af misligholdte og værdiforringede fordringer angivet separat og opdelt efter betydende geografiske områder, herunder størrelsen af justeringer af specifik og generel kreditrisiko for de enkelte geografiske områder, hvis det er praktisk gennemførligt
- i) afstemning af ændringer i justeringer af specifik og generel kreditrisiko vedrørende værdiforringede fordringer opført separat. Oplysningerne skal omfatte:
 - i) en beskrivelse af arten af justeringer af specifik og generel kreditrisiko
 - ii) åbningsbalancerne
 - iii) beløb afsat til kreditrisikojusteringer i løbet af rapporteringsperioden
 - iv) beløb hensat eller tilbageført vedrørende estimerede sandsynlige tab på eksponeringer i løbet af rapporteringsperioden og eventuelle andre justeringer, herunder justeringer som følge af manglende valutamatch, forretningskombinationer, opkøb og frasalg af datterselskaber samt overførsler mellem kreditrisikojusteringer
 - v) lukkesaldi.

Justeringer af specifik kreditrisiko og inddrevne beløb, der registreres direkte på driftsregnskabet, oplyses særskilt.

Artikel 443

Ubehæftede aktiver

EBA udsteder senest den 30. juni 2014 retningslinjer for offentliggørelsen af ubehæftede aktiver under hensyntagen til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2012/2 af 20. december 2012 om finansiering af kreditinstitutter³¹⁾ og særlig henstilling D om markedsgennemsigthed i forbindelse med aktivbehæftelser. Retningslinjerne vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere offentliggørelsen af den regnskabsmæssige værdi efter eksponeringsklasse og aktivernes kvalitet og af den samlede regnskabsmæssige værdi, der er ubehæftet, under hensyntagen til henstilling ESRB/2012/2 og på betingelse af, at EBA i sin rapport vurderer, at en sådan yderligere offentliggørelse giver pålidelige og relevante oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 444

Anvendelse af ECAI'er

For institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, skal følgende oplysninger offentliggøres for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 112:

- a) navnene på de udpegede ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer
- b) eksponeringsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA'er anvendes til
- c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger til poster uden for handelsbeholdningen
- d) sammenhængen mellem den eksterne kreditvurdering for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og kreditkvalitetstrinnene i tredje del, afsnit II, kapitel 2, under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, hvis instituttet overholder den standardhenførsel, som EBA har offentliggjort
- e) eksponeringernes værdi og eksponeringernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i tredje del, afsnit II, kapitel 2, samt eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget.

Artikel 445

Eksponering mod markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 3, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser. Desuden skal kapitalgrundlagskravet i relation til den specifikke renterisiko i forbindelse med securitiseringposter offentliggøres særskilt.

Artikel 446

Operationel risiko

Institutterne offentliggør de metoder til vurdering af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, som finder anvendelse for instituttet; en beskrivelse af metoden i artikel 312, stk. 2, hvis denne anvendes

af instituttet, herunder en redegørelse for relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i instituttets målemetode, og i tilfælde af delvis anvendelse omfanget og dækningen af de forskellige anvendte metoder.

Artikel 447

Eksponeringer mod aktier mv. der ikke indgår i handelsbeholdningen

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende eksponeringer mod aktier mv., der ikke indgår i handelsbeholdningen:

- a) fordelingen af eksponeringer efter deres formål, herunder afkastformål og strategiske formål, og en oversigt over anvendte bogføringsteknikker og værdiansættelsesmetoder, herunder centrale forudsætninger og praksis, der påvirker værdiansættelsen, samt eventuelle væsentlige ændringer i denne praksis
- b) den regnskabsmæssige værdi, dagsværdien og for børshandlede papirer en sammenligning med markedsprisen, når denne i væsentlig grad adskiller sig fra dagsværdien
- c) typer og art af samt størrelsen på positioner i børsnoterede aktier, private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer
- d) de samlede realiserede gevinster eller tab som følge af salg og likvidation i løbet af perioden og
- e) de samlede ikkerealiserede gevinster eller tab, de samlede latente gevinster og tab ved fornyet værdiansættelse samt disse beløbs eventuelle medtagelse i kernekapitalgrundlaget eller det supplerende kapitalgrundlag.

Artikel 448

Eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen:

- a) arten af renterisikoen og de centrale forudsætninger (herunder forudsætninger vedrørende tilbagebetaling af lån samt udviklingen i indskud med ubestemt løbetid) samt hyppigheden af opgørelsen af renterisikoen
- b) variation i indtægter, økonomisk værdi eller andre relevante målinger, som ledelsen anvender til måling af renterisikoen ved opadgående eller nedadgående rentechok i henhold til ledelsens metode, opdelt efter valut

Artikel 449

Eksponering mod securitiseringspositioner

Institutterne, der beregner risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, eller kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 337 eller 338, offentliggør, i givet fald separat for poster, der henholdsvis indgår eller ikke indgår i handelsbeholdningen, følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af instituttets målsætninger vedrørende securitiseringsaktiviteter
- b) arten af andre risici, herunder likviditetsrisiko i tilknytning til securitiserede aktiver
- c) arten af risici, der er forbundet med de underliggende securitiseringspositioners rangorden og med de aktiver, der ligger til grund for disse securitiseringspositioner, som erhverves og beholdes i forbindelse med res securitiseringer
- d) instituttets forskellige roller i securitiseringsprocessen
- e) en angivelse af graden af instituttets involvering i hver af de i litra d) nævnte roller

- f) en beskrivelse af instituttets procedurer til overvågning af ændringer i de kredit- og markedsrisici, der er forbundet med securitiseringseksponeringer, herunder en beskrivelse af, hvordan udviklingen i de underliggende aktiver påvirker securitiseringseksponeringerne, og en beskrivelse af, hvordan disse procedurer adskiller sig fra resecuritiseringseksponeringerne
- g) en beskrivelse af instituttets politik for anvendelse af risikoafdækning og ufinansieret risikoafdækning for at reducere risiciene i forbindelse med ikkeafhængede securitiserings- og resecuritiseringseksponeringer, herunder angivelse af vigtigste afdækningsmodparter efter relevant risikoeksponeringsart
- h) metoderne til beregning af de risikovægtede eksponeringer, som instituttet anvender i forbindelse med sine securitiseringsaktiviteter, herunder de typer securitiseringseksponeringer, hvortil de enkelte metoder anvendes
- i) de typer SSPE'er, som instituttet i egenskab af organiserende institut anvender til securitisering af eksponeringer mod tredjeparter, herunder hvorvidt og i hvilken form og i hvilket omfang instituttet har eksponeringer mod disse SSPE'er, henholdsvis for balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer, samt en liste over de enheder, som instituttet forvalter eller rådgiver, og som investerer i enten securitiseringspositioner, som instituttet har securitiseret, eller i SSPE'er, som instituttet er organiserende institut for
- j) en oversigt over instituttets regnskabsprincipper vedrørende securitiseringsaktiviteter, herunder:
 - i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering
 - ii) registrering af gevinster ved salg
 - iii) metoder og centrale forudsætninger og datainput samt ændringer i forhold til den foregående periode til værdiansættelse af securitiseringspositioner
 - iv) behandlingen af syntetiske securitiseringer, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabspolitikker
 - v) hvordan aktiver, der afventer securitisering, værdiansættes, og hvorvidt de bogføres i eller uden for instituttets handelsbeholdning
 - vi) praksis ved registrering af passiver på balancen for arrangementer, som kan nødvendiggøre, at instituttet yder finansiell støtte til securitiserede aktiver
- k) navnene på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitiseringer, og de typer af eksponeringer, som de enkelte institutter benyttes til
- l) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 5, afdeling 3, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og ekstern rating, anvendelse af intern vurdering til andre formål end til beregning af kapitalgrundlaget, kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure og redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure; eksponeringstyper, hvortil den interne vurderingsprocedure anvendes, og de stressfaktorer, der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten, opdelt efter eksponeringstype
- m) en forklaring af væsentlige ændringer i de kvantitative oplysninger i litra n)-q) siden sidste rapporteringsperiode
- n) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger opdelt efter eksponeringstype:
 - i) de samlede udestående eksponeringer, som er securitiseret af instituttet, opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og securitiseringer, for hvilke instituttet kun fungerer som organiserende institut
 - ii) det samlede beløb for balanceførte ikkeafhængede eller erhvervede securitiseringspositioner og ikkebalanceførte securitiseringseksponeringer
 - iii) det samlede beløb for aktiver, der afventer securitisering
 - iv) for securitiseringsfaciliteter med førtidsindfrielsesmulighed: summen af udnyttede eksponeringer for henholdsvis det eksponeringsleverende institut og investorenes kapitalinteresser, insti-

tuttets samlede kapitalkrav i relation til det eksponeringsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og instituttets samlede kapitalkrav i relation til investorens andele af de udnyttede saldi og uudnyttede kreditlinjer

- v) størrelsen af securitiseringspositioner, som fratrækkes kapitalgrundlaget eller tillægges en risikovægt på 1250 %
- vi) en oversigt over indeværende periodes securitiseringsaktiviteter, herunder størrelsen af securitiserede eksponeringer og registrerede gevinster eller tab ved salg
- o) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger:
 - i) det samlede beløb for ikkeafhændede eller erhvervede securitiseringspositioner og de tilhørende kapitalkrav, opdelt i securitiseringseksponeringer og resecuritiseringseksponeringer og yderligere opdelt i et meningsfyldt antal risikovægningsgrupper eller kapitalkravsgrupper for hver af de anvendte kapitalkravsmetoder
 - ii) det samlede beløb for ikkeafhændede eller erhvervede resecuritiseringseksponeringer opdelt efter eksponeringen før og efter risikoafdækning/forsikring og eksponeringen over for garantistillere opdelt efter den kreditværdighedskategori, garantistilleren tilhører, eller garantistillerens navn
- p) for eksponeringer uden for handelsbeholdningen og for eksponeringer, der er securitiseret af instituttet: beløbet for nedskrevne og forfaldne securitiserede fordringer samt instituttets registrerede tab i løbet af den aktuelle periode begge opdelt efter eksponeringstype
- q) for eksponeringer i handelsbeholdningen: de samlede udestående eksponeringer, som er securitiseret af instituttet, og som er omfattet af et kapitalkrav i relation til markedsrisikoen, opdelt efter traditionelle og syntetiske securitiseringer og efter eksponeringstype
- r) i givet fald om instituttet har ydet støtte i henhold til artikel 248, stk. 1, og virkningen på kapitalgrundlaget.

Artikel 450

Aflønningspolitik

1. Institutterne offentliggør mindst følgende oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil:
 - a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken samt antallet af møder, som afholdes af det hovedorgan, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parter rolle
 - b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater
 - c) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og optjeningskriterier
 - d) forholdene mellem fast og variabel aflønning fastsat i henhold til artikel 94, stk. 1, litra g), i direktiv36/2013.
 - e) oplysninger om, hvilke resultatkræterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter
 - f) de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikkepekuniære fordele
 - g) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområde
 - h) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter ledelsen og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, med angivelse af følgende:
 - i) lønsummen i regnskabsåret, fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere

- ii) den variable løns størrelse og form, fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter eller andet
- iii) størrelsen af den udestående udskudte aflønning, fordelt på optjente og ikkeoptjente andele
- iv) størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer
- v) nye nyansættelses- og fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, og antallet af modtagere af sådanne udbetalinger
- vi) størrelsen af de fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er udbetalt til en enkelt person
- i) antal personer, der aflønnes med 1 mio. EUR eller derover per regnskabsår, opdelt i lønintervaller på 500000 EUR ved lønninger på mellem 1 mio. og 5 mio. EUR og opdelt i lønintervaller på 1 mio. EUR ved lønninger på 5 mio. EUR og derover
- j) efter anmodning fra medlemsstaten eller den kompetente myndighed den samlede aflønning af hvert medlem af ledelsesorganet eller den øverste ledelse.

2. For institutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, stilles de kvantitative oplysninger som omtalt i denne artikel også til rådighed for offentligheden, når det gælder medlemmer af instituttets ledelsesorgan.

Institutterne skal overholde kravene i denne artikel på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, og som ikke berører direktiv 95/46/EF.

Artikel 451

Gearing

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres gearingsgrad som beregnet i overensstemmelse med i artikel 429 og deres styring af risikoen for overdreven gearing:

- a) gearingsgraden og oplysninger om, hvordan instituttet har anvendt artikel 499, stk. 2 og 3
- b) en opdeling af den samlede eksponeringsforanstaltning samt en afstemning af den samlede eksponeringsforanstaltning med de relevante oplysninger, der er oplyst i offentliggjorte årsregnskaber
- c) hvis det er relevant, omsætningsposter, der ikke længere indregnes, jf. artikel 429, stk. 11
- d) en beskrivelse af proceduren for styring af risikoen for overdreven gearing
- e) en beskrivelse af de faktorer, der har haft en indflydelse på gearingsgraden i den periode, som den offentliggjorte gearingsgrad vedrører.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1 og en vejledning i, hvordan denne model anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

KVALIFICERENDE KRAV FOR ANVENDELSE AF SÆRLIGE INSTRUMENTER ELLER METODER

Anvendelse af IRB-metoden i forbindelse med kreditrisiko

Institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter IRB-metoden, offentliggør følgende oplysninger:

- a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller godkendte overgangsbestemmelser
- b) en forklaring på og en gennemgang af:
 - i) strukturen i systemet med interne ratings og forholdet mellem interne og eksterne ratings
 - ii) brugen af interne estimater til andre funktioner end beregning af de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3
 - iii) proceduren for forvaltning og indregning af kreditrisikoreduktion
 - iv) kontrolmekanismerne for ratingsystemer, herunder en beskrivelse af uafhængighed, ansvarlighed og revision af ratingsystemet
- c) en beskrivelse af den interne ratingproces, angivet separat for følgende eksponeringsklasser:
 - i) centralregeringer og centralbanker
 - ii) institutter
 - iii) virksomheder, herunder SMV'er, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder
 - iv) detailmarkedet for hver af de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til
 - v) aktier
- d) eksponeringernes værdi for hver af eksponeringsklasserne i artikel 147. Eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, institutter og erhvervseksponeringer, hvor institutterne anvender egne estimater af LGD eller konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringer, skal offentliggøres særskilt fra eksponeringer, for hvilke institutterne ikke udarbejder sådanne estimater
- e) for hver af eksponeringsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutter, virksomheder og aktier og på tværs af et tilstrækkeligt antal låntagerrisikogrupper (herunder gruppen »i restance«), for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen, skal institutterne angive:
 - i) de samlede eksponeringer, herunder for eksponeringsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutter og virksomheder, summen af udestående lån og størrelsen af eksponeringer for uudnyttede forpligtelser i og for aktiekapital det udestående beløb
 - ii) den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt
 - iii) for institutter, der anvender egne estimater af konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringer: størrelsen af uudnyttede forpligtelser og de eksponeringsvægtede gennemsnitlige størrelser af eksponeringer for de enkelte eksponeringsklasser
- f) for eksponeringsklassen detaileksponeringer og for hver af kategorierne i litra c), nr. iv): enten de offentliggjorte oplysninger under litra e) (eventuelt i puljeform) eller en analyse af eksponeringerne (udestående lån og eksponeringernes værdi ved uudnyttede forpligtelser) i forhold til et tilstrækkeligt antal EL-grades for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen (eventuelt i puljeform)
- g) de faktiske justeringer for specifik kreditrisiko i den foregående periode for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer, for hver af kategorierne i litra c), nr. iv)), og hvordan dette adskiller sig fra tidligere erfaringer
- h) en beskrivelse af faktorer, der har haft indflydelse på tabene i den foregående periode (har instituttet f.eks. oplevet misligholdelsesprocenter, der er højere end gennemsnittet, eller LGD'er og konverteringsfaktorer, der er højere end gennemsnittet)
- i) instituttets estimater i forhold til de faktiske resultater over en længere periode. Disse skal som minimum omfatte oplysninger om estimerede tab i forhold til faktiske tab inden for de enkelte

eksponeringsklasser (for detaileksponeringer for hver af kategorierne i litra c), nr. iv)) over en periode, der er tilstrækkeligt lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer for hver af kategorierne i litra c), nr. iv)). Når det er relevant, skal institutterne opdele dette yderligere for at kunne foretage en PD-analyse, og for institutter, der anvender egne estimater af LGD og/eller konverteringsfaktorer, resultater for LGD og konverteringsfaktorer i forhold til de estimater, der angives i oplysningerne om kvantitative risikovurderinger fastsat i denne artikel

- j) for alle de i artikel 147 nævnte eksponeringsklasser og for hver af de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til:
- i) for institutter, der anvender egne LGD-estimater til beregning af de risikovægtede eksponeringer: det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD og PD i procent for hver relevant geografisk beliggenhed af krediteksponeringerne
 - ii) for institutter, der ikke anvender egne LGD-estimater: det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD i procent for hver relevant geografisk beliggenhed af krediteksponeringerne.

Med henblik på litra c) skal beskrivelsen omfatte de typer eksponeringer, der er medtaget i eksponeringsklassen, definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD og i givet fald LGD og konverteringsfaktorer, herunder de forudsætninger, der er anvendt ved afledningen af disse variabler, samt beskrivelser af væsentlige afvigelser fra definitionen af misligholdelse i artikel 178, herunder de overordnede segmenter, der påvirkes af sådanne afvigelser.

Med henblik på litra j) forstås ved den relevante geografiske beliggenhed af krediteksponeringerne eksponeringer i de medlemsstater, i hvilke instituttet er meddelt tilladelse, og medlemsstater eller tredjelande, i hvilke institutter udøver aktiviteter gennem en filial eller et datterselskab.

Artikel 453

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker

Institutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, offentliggør følgende oplysninger:

- a) politikker og procedurer for samt en angivelse af, i hvilken udstrækning enheden benytter sig af balanceført netting og netting under strengen
- b) politikker og procedurer for værdiansættelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse
- c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som instituttet modtager
- d) hovedtyperne af garantistillere og kreditderivatmodparter samt disses kreditværdighed
- e) oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion
- f) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden eller IRB-metoden, men som ikke foretager egne estimater af LGD eller konverteringsfaktorer i forbindelse med eksponeringsklassen: særskilt for hver eksponeringsklasse den samlede værdi af eksponeringerne (efter eventuel balanceført netting eller netting under strengen), som er dækket — efter anvendelse af volatilitetsjusteringer — af anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse og anden anerkendt sikkerhedsstillelse
- g) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden eller IRB-metoden: særskilt for hver eksponeringsklasse de samlede eksponeringer (efter eventuel balanceført netting eller netting under strengen), som er dækket af garantier eller kreditderivater. For aktieeksponeringsklassen finder dette krav anvendelse på hver af de metoder, der er angivet i artikel 155.

Artikel 454

Anvendelse af den avancerede målemetode i forbindelse med operationel risiko

Institutter, der anvender de i artikel 321-324 beskrevne avancerede metoder til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, offentliggør en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere risikoen.

Artikel 455

Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 363, offentliggør følgende oplysninger:

- a) for hver af de omfattede delporteføljer:
 - i) kendetegn for de anvendte modeller
 - ii) i givet fald for de interne modeller for forøgede misligholdelses- og migreringsrisici og for korrelationshandel: de anvendte metoder og de målte risici ved hjælp af en intern model, herunder en beskrivelse af den fremgangsmåde, instituttet har anvendt til at fastlægge likviditetshorisonter, de metoder, der er anvendt til at foretage en kapitalvurdering, som er i overensstemmelse med den krævede pålidelighedsstandard, og de fremgangsmåder, der er anvendt til validering af modellen
 - iii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen
 - iv) en beskrivelse af de anvendte metoder til backtesting og validering af nøjagtigheden og pålideligheden af de interne modeller og modelleringsprocesser
- b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse
- c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i artikel 104 og 105
- d) højeste, laveste og gennemsnitlige værdi af følgende:
 - i) de daglige value-at-risk-værdier i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - ii) value-at-risk-værdierne i stresssituationer i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - iii) risikotallene for forøgede misligholdelses- og migreringsrisici og for den specifikke risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
- e) elementerne i kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 364
- f) den vægtede gennemsnitlige likviditetshorison for hver delportefølje, der er omfattet af de interne modeller for forøgede misligholdelses- og migreringsrisici og for korrelationshandel
- g) en sammenligning mellem porteføljens daglige value-at-risk-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende arbejdsdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i den periode, der aflægges rapport for.

NIENDE DEL

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

Artikel 456

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 vedrørende følgende aspekter:
 - a) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på at sikre ensartet anvendelse af denne forordning
 - b) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på ved anvendelsen af denne forordning at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

- c) ændring af listen over eksponeringsklasser i artikel 112 og 147 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- d) det i artikel 123, litra c), artikel 147, stk. 5, litra a), artikel 153, stk. 4, og artikel 162, stk. 4, fastsatte beløb for at tage hensyn til virkningen af inflationen
- e) listen over og klassificeringen af de ikkebalanceførte poster i bilag I og II for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- f) tilpasning af kategorierne af investeringsselskaber i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- g) præcisering af det krav, der er fastsat i artikel 97, for at sikre ensartet anvendelse af denne forordning
- g) h Ændringer af kapitalgrundlagskravene i artikel 301-311 i nærværende forordning og artikel 50a-50d i forordning (EU) nr. 648/2012, for at tage højde for udviklingen i eller ændringer af de internationale standarder for eksponeringer mod en central modpart.
- i) præcisering af de vilkår, der er omhandlet i undtagelserne i artikel 400
- j) ændring af kapitalmålet og det samlede eksponeringsmål ved beregning af gearingsgraden, jf. artikel 429, stk. 2, med henblik på at rette eventuelle fejl, der er opdaget på grundlag af den indberetning, der er omhandlet i artikel 430, stk. 1, før gearingsgraden skal offentliggøres af institutter som fastsat i artikel 451, stk. 1, litra a).

2. EBA overvåger kapitalgrundlagskravene for kreditværdijusteringsrisiko og aflægger senest den 1. januar 2015 rapport til Kommissionen. Rapporten skal navnlig vurdere:

- a) behandlingen af kreditværdijusteringsrisiko som en separat udgift i forhold til en integreret komponent i markedsrisikorammen
- b) kreditværdijusteringsrisikoens omfang, herunder undtagelsen i artikel 482
- c) afdækning, der kan indregnes
- d) beregning af kapitalkrav i forbindelse med kreditværdijusteringsrisiko.

På grundlag af denne rapport og hvor resultaterne påviser et behov herfor, tillægges Kommissionen endvidere beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre bestemmelserne om disse spørgsmål i artikel 381, Artikel 382, stk. 1-3, og artikel 383-386.

Artikel 457

Tekniske justeringer og korrektioner

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for at foretage tekniske justeringer og korrektioner af ikkevæsentlige elementer i følgende bestemmelser for at tage højde for udvikling inden for nye finansielle produkter eller aktiviteter og for at foretage justeringer i overensstemmelse med udviklingen efter vedtagelsen af denne forordning i andre af Unionens lovgivningsmæssige retsakter om finansielle tjenesteydelser og regnskaber, herunder regnskabsstandarder baseret på forordning (EF) nr. 1606/2002:

- a) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko, jf. artikel 111-134 og artikel 143-191
- b) virkningerne af reduktion af kreditrisikoen, jf. artikel 193-241
- c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 243-266
- d) kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko, jf. artikel 272-311
- e) kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko, jf. artikel 315-324
- f) kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 325-377
- g) kapitalgrundlagskravene i relation til afviklingsrisiko, jf. artikel 378 og 379
- h) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 383, 384 og 385
- i) anden del og artikel 99 kun som følge af udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der tager hensyn til EU-lovgivningen.

Makroprudentiel eller systemisk risiko identificeret på medlemsstatsniveau

1. Medlemsstaten udpeger den myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

2. Hvis den myndighed, der er fastlagt i henhold til stk. 1, identificerer ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat, og som denne myndighed mener bedre kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom og forelægger relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation om samtlige følgende punkter:

- a) ændringerne i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko
- b) grundene til, at sådanne ændringer vil kunne udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet på nationalt plan
- c) en begrundelse for, at artikel 124 og 164 i denne forordning og artikel 101, 103, 104, 105, 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU ikke i tilstrækkelig grad kan imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet
- d) udkast til nationale foranstaltninger for indenlandsk godkendte institutter eller en del af disse institutter med henblik på at begrænse ændringerne i risikointensiteten og vedrørende:
 - i) kapitalgrundlagskravet i artikel 92
 - ii) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403
 - iii) offentliggørelseskravene i artikel 431-455 eller
 - iv) kapitalbevaringsbufferens størrelse, jf. artikel 129 i direktiv 2013/36/EU
 - v) likviditetskrav, jf. sjette del
 - vi) risikovægte til håndtering af aktivbobler inden for beboelses- og erhvervsejendomssektoren
 - vii) eksponeringer inden for den finansielle sektor
- e) en forklaring på, hvorfor den i stk. 1 fastlagte myndighed anser dette udkast til foranstaltninger for at være hensigtsmæssige, effektive og rimelige til at imødegå situationen, og
- f) en vurdering af udkastet til foranstaltningernes sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af oplysninger, som den pågældende medlemsstat har til rådighed.

3. Når de i stk. 1 fastlagte myndigheder har tilladelse til at anvende nationale foranstaltninger i henhold til denne artikel, giver de de relevante kompetente myndigheder eller udpegede myndigheder i andre lande alle relevante oplysninger.

4. Beføjelserne til at vedtage en gennemførelsesretsakt for at afvise de i stk. 2, litra d), nævnte udkast til nationale foranstaltninger tildeles Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Inden en måned efter at have modtaget underretningen jf. stk. 2, afgiver ESRB og EBA udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er nævnt i dette stykke.

Under størst muligt hensyn til de i andet afsnit omhandlede udtalelser og hvis der er solid, stærk og detaljeret dokumentation for, at foranstaltningen vil få negative virkninger på det indre marked, der opvejer fordelene ved den deraf følgende finansielle stabilitet for en reduktion af de makroprudentielle eller systemiske risici, kan Kommissionen inden for en måned foreslå Rådet en gennemførelsesretsakt til at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger.

Hvis der ikke foreligger et kommissionsforslag inden for en måned, kan den pågældende medlemsstat omgående vedtage udkastet til de nationale foranstaltninger for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først.

Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag inden for en måned efter modtagelsen af forslaget og angiver begrundelsen for at afvise eller ikke at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger.

Rådet skal kun afvise udkastet til de nationale foranstaltninger, hvis det mener, at en eller flere af følgende betingelser ikke er opfyldt:

- a) at ændringerne i den makroprudentielle eller systemiske risikos intensitet er af en sådan art, at de udgør en risiko for den finansielle stabilitet på nationalt plan
- b) at artikel 124 og 164 i denne forordning og artikel 101, 103, 104, 105, 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU ikke i tilstrækkelig grad kan imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet
- c) at udkastet til de nationale foranstaltninger er bedre egnet til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko og ikke får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf det i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og derved udgør eller skaber en hindring for det indre markeds funktion
- d) at problemet kun vedrører én medlemsstat, og
- e) at risiciene ikke allerede er imødegået gennem andre foranstaltninger i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

Rådets vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra ESRB og EBA og være baseret på den dokumentation, som den i stk. 1 fastlagte myndighed har forelagt i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis der ikke foreligger en gennemførelsesretsakt vedtaget af Rådet om at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger inden for en måned efter modtagelsen af Kommissionens forslag, kan medlemsstaten vedtage foranstaltningerne og anvende dem i en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først.

5. Andre medlemsstater kan anerkende de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, og anvende dem på indenlandsk godkendte filialer beliggende i den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne.

6. Hvis medlemsstater anerkender de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, underretter de Rådet, Kommissionen, EBA, ESRB og den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne.

7. Når en medlemsstat skal afgøre, om den kan anerkende de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, tager den hensyn til kriterierne i stk. 4.

8. Den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne, kan anmode ESRB om at rette henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, som ikke anerkender foranstaltningerne.

9. Inden udløbet af den tilladelse, der er givet i henhold til stk. 4, tager medlemsstaten i samråd med ESRB og EBA situationen op til revision og kan efter proceduren i stk. 4 vedtage en ny afgørelse om forlængelse af anvendelsesperioden for nationale foranstaltninger med yderligere et år ad gangen. Efter den første forlængelse tager Kommissionen i samråd med ESRB og EBA mindst en gang om året situationen op til revision.

10. Uanset proceduren i stk. 3-9 kan medlemsstaterne øge de risikovægte, der er fastsat i denne forordning, med op til 25 % for de eksponeringer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra d), nr. vi) og vii), og reducere grænsen for store eksponeringer i artikel 395 med op til 15 % for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt.

Artikel 459

Tilsynsmæssige krav

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på for en periode på et år at pålægge strengere tilsynsmæssige krav for eksponeringer, hvis dette er nødvendigt for at tage højde for ændringer i intensiteten af mikroprudentielle og makroprudentielle risici, der skyldes markedsudviklingen i eller uden for Unionen med indvirkning på alle medlemsstaterne, og hvis instrumenterne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU ikke er tilstrækkelige til at imødegå disse risici, særlig efter henstilling eller udtalelse fra ESRB eller EBA, om

- a) kapitalgrundlagskravet i artikel 92
- b) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403
- c) offentliggørelseskravene i artikel 431-455.

Kommissionen, der bistås af ESRB, forelægger mindst en gang om året en rapport for Europa-parlamentet og Rådet om udviklinger på markedet, der kan kræve anvendelse af denne artikel.

Artikel 460

Likviditet

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at præcisere det i artikel 412, stk. 1, fastsatte generelle krav. De delegerede retsakter, der vedtages i medfør af nærværende stykke, baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II og bilag III, og det præciseres, under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge kreditinstitutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod, og tærsklerne i stk. 2 skal respekteres.

2. Kravene vedrørende likviditetsdækning som omhandlet i artikel 401 indføres i overensstemmelse med følgende indfasning:

- a) 60 % af likviditetsdækningskravet i 2015
- b) 70 % fra den 1. januar 2016
- c) 80 % fra den 1. januar 2017
- d) 100 % fra den 1. januar 2018.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 509, stk. 1, 2 og 3, og de internationale standarder, som internationale fora har udviklet, og de særlige forhold i Unionen.

Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 1, senest den 30. juni 2014. Den træder i kraft senest den 31. december 2014, men finder ikke anvendelse før den 1. januar 2015.

Artikel 461

Indfasningen af likviditetsdækningskravene

1. EBA skal efter høring af ESRB senest den 30. juni 2016 rapportere til Kommissionen om, hvorvidt indfasningen af likviditetsdækningskravene i artikel 460 stk. 2, bør ændres. En sådan analyse skal tage behørigt hensyn til markederne og den internationale reguleringsmæssige udvikling samt de særlige forhold i Unionen.

EBA vurderer i sin rapport særlig en udskudt indførelse af en bindende minimumsstandard på 100 % indtil den 1. januar 2019. Rapporten skal tage højde for de i artikel 509, stk. 1, nævnte årsrapporter, relevante markedsdata og henstillingerne fra de kompetente myndigheder.

2. For at tage højde for markedsudviklingen og andre udviklinger tillægges Kommissionen om nødvendigt beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre indfasningen i artikel 460 og udskyde indførelsen indtil 2019 af en bindende minimumsstandard på 100 % for likviditetsdækningskravene i artikel 412, stk. 1, og anvende en bindende minimumsstandard på 90 % for likviditetsdækningskravet i 2018.

Kommissionen tager, når den vurderer behovet for udskydelse, hensyn til rapporten og vurderingen i stk. 1.

En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel finder først anvendelse fra den 1. januar 2018 og træder i kraft senest den 30. juni 2017.

Artikel 462

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 456-460 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra 31 december 2014.

3. Den i artikel 456-460 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 456-460 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 463

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

Vedtager Kommissionen i henhold til denne forordning en reguleringsmæssig teknisk standard, der er den samme som det udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som EBA har forelagt, kan Europa-Parlamentet og Rådet gøre indsigelse mod denne reguleringsmæssige tekniske standard i en måned

efter meddelelsesdatoen. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet. Uanset artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan den frist, inden for hvilken Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard, hvor det er hensigtsmæssigt, forlænges med yderligere en måned.

Artikel 464

Det Europæiske Bankudvalg

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF³²). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

TIENDE DEL

OVERGANGSBESTEMMELSER, RAPPORTER, REVISION OG ÆNDRINGER

AFSNIT I

OVERGANGSBESTEMMELSER

KAPITEL 1

Kapitalgrundlagskrav, urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi samt fradrag

Afdeling 1

Kapitalgrundlagskrav

Artikel 465

Kapitalgrundlagskrav

1. Uanset artikel 92, stk. 1, litra a) og b), finder følgende kapitalgrundlagskrav anvendelse i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014
 - a) en egentlig kernekapitalprocent inden for et interval på 4 til 4,5 %
 - b) en kernekapitalprocent inden for et interval på 5,5 til 6 %.
2. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør niveauer for den egentlige kernekapitalprocent og kernekapitalprocenten inden for de i stk. 1 omhandlede intervaller, som institutterne mindst skal opfylde.

Artikel 466

Førstegangsanvendelse af International Financial Reporting Standards

Uanset artikel 24, stk. 2, yder de kompetente myndigheder institutter, der skal foretage værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster og fastlæggelsen af kapitalgrundlag i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarde, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002, for første gang en frist på 24 måneder til gennemførelsen af de nødvendige interne processer og tekniske krav.

Afdeling 2

Urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi

Artikel 467

Urealiserede tab opgjort til dagsværdi

1. Uanset artikel 35 indregner institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 ved beregningen af deres egentlige kernekapitalposter kun den relevante procentdel af urealiserede tab, som vedrører aktiver eller passiver, opgjort til dagsværdi og opført på balancen, undtagen de i artikel 33 nævnte tab og alle andre urealiserede tab, som er opført i resultatopgørelsen.

2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:

- a) 20 til 100 % i perioden fra den 1 January 2014 til den 31. december 2014
- b) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
- c) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
- d) 80 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i tilfælde, hvor en sådan fremgangsmåde blev fulgt inden 1 januar 2014, tillade institutter ikke at medtage urealiserede gevinster eller tab på aktiver på eksponeringer mod centralregeringer klassificeret i »besiddet med henblik på salg«-kategorien af EU-godkendte IAS 39 i noget element af kapitalgrundlaget.

Fremgangsmåden i andet afsnit anvendes, indtil Kommissionen har vedtaget en forordning på grundlag af forordning (EF) nr. 1606/2002, der godkender, at International Financial Reporting Standards træder i stedet for IAS 39.

3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante procentdel inden for de i stk. 2, litra a)-d), omhandlede intervaller.

Artikel 468

Urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi

1. Uanset artikel 35 fjerner institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 fra deres egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel af urealiserede gevinster, som vedrører aktiver eller passiver, opgjort til dagsværdi og opført på balancen, undtagen de i artikel 33 nævnte gevinster og alle andre urealiserede gevinster med undtagelse af dem, der vedrører investering i fast ejendom, som er opført i resultatopgørelsen. Det restbeløb, der fremkommer, fjernes ikke fra de egentlige kernekapitalposter.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 er den relevante procentdel 100 % i perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2014, og den skal efter denne dato ligge inden for følgende intervaller:

- a) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
- b) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
- c) 20 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

Fra den 1. januar 2015 gælder det, at de kompetente myndigheder, når de i henhold til artikel 467 kræver, at institutterne ved beregningen af den egentlige kernekapital indregner 100 % af deres urealiserede tab opgjort til dagsværdi, desuden kan tillade, at institutterne i samme beregning indregner 100 % af deres urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi.

Fra den 1. januar 2015 gælder det, at de kompetente myndigheder, når de i henhold til artikel 467 kræver, at institutterne ved beregningen af den egentlige kernekapital indregner en procentdel af deres urealiserede tab opgjort til dagsværdi, ikke må fastsætte en relevant procentdel af urealiserede gevinster i

henhold til nærværende artikels stk. 2, der overstiger den relevante procentdel af urealiserede tab, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 467.

3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante procentdel af urealiserede gevinster inden for de i stk. 2, litra a)-c), omhandlede intervaller, der ikke er fjernet fra den egentlige kernekapital.

4. Uanset artikel 33, stk. 1, litra c), skal institutterne i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 i deres kapitalgrundlag indregne den relevante procentdel som omhandlet i artikel 478 af gevinster og tab, værdiansat til dagsværdi, fra afledte finansielle forpligtelser, som skyldes deres egen kreditrisiko.

Afdeling 3

Fradrag

Underafdeling 1

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

Artikel 469

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

1. Uanset artikel 36, stk. 1, gælder følgende i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2017:
 - a) institutter fratrækker i de egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel som anført i artikel 478 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle
 - b) institutter anvender de relevante bestemmelser i artikel 472 på restbeløbet for poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle
 - c) institutter fratrækker i de egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel som anført i artikel 478 af det samlede beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c) og i), efter anvendelse af artikel 470
 - d) institutter anvender kravene i artikel 472, stk. 5 eller 11, alt efter det enkelte tilfælde, på det samlede restbeløb for poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c) og i), efter anvendelse af artikel 470.
2. Institutter bestemmer den del af det samlede restbeløb som omhandlet i stk. 1, litra d), der er omfattet af artikel 472, stk. 5, ved at dividere det i nærværende stykkes litra a) omhandlede beløb med det i nærværende stykkes litra b) omhandlede beløb:
 - a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle, jf. artikel 470, stk. 2, litra a)
 - b) summen af de i artikel 470, stk. 2, litra a) og b), omhandlede beløb.
3. Institutter bestemmer den del af det samlede restbeløb som omhandlet i stk. 1, litra d), der er omfattet af artikel 471, stk. 11, ved at dividere det i nærværende stykkes litra a) omhandlede beløb med det i nærværende stykkes litra b) omhandlede beløb:
 - a) direkte og indirekte besiddelser af de i artikel 470, stk. 2, litra b), omhandlede egentlige kernekapitalinstrumenter
 - b) summen af de i artikel 470, stk. 2, litra a) og b), omhandlede beløb.

Artikel 470

Undtagelser fra fradrag i egentlig kernekapital

1. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter relevante egentlige kernekapitalposter instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af artikel 32-35 og efter fradragene i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle.
2. Uanset artikel 48, stk. 1, fratrækker institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 ikke de i nærværende stykkes litra a) og b) omhandlede poster, som tilsammen er lig med eller mindre end 15 % af instituttets relevante egentlige kernekapitalposter:
 - a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle og tilsammen er lig med eller mindre end 10 % af instituttets relevante egentlige kernekapitalposter
 - b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor: instituttets direkte og indirekte besiddelser af den pågældende enheds egentlige kernekapitalinstrumenter, der tilsammen er lig med eller mindre end 10 % af de relevante egentlige kernekapitalposter.
3. Uanset artikel 48, stk. 4, risikovægtes poster, der i henhold til nærværende artikels stk. 2 ikke fratrækkes, med 250 %. De i nærværende artikels stk. 2, litra b), omhandlede poster er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Artikel 471

Undtagelser fra fradrag af aktiebeholdninger i forsikringsselskaber fra egentlige kernekapitalposter

1. Uanset artikel 49, stk. 1, kan kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2022 tillade institutter ikke at fradrage aktiebeholdninger i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) betingelserne i artikel 49, stk. 1, litra a), c) og e)
 - b) de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at niveauet for risikokontrol og de finansielle analyseprocedurer, som instituttet specifikt har indført for at overvåge investeringen i enheden eller holdingselskabet, er fyldestgørende
 - c) instituttets aktiebeholdning i forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet overstiger ikke 15 % af egentlig kernekapital, som forsikringsenheden har udstedt pr. 31. december 2012 og i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2022
 - d) det beløb af aktiebeholdningen, som ikke fradrages, overstiger ikke det beløb, der besiddes i den egentlige kernekapital i forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet pr. 31. december 2012.
2. De aktiebeholdninger, der ikke fradrages i henhold til stk. 1, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes med 370 %.

Artikel 472

Poster, der ikke fratrækkes i den egentlige kernekapital

1. Uanset artikel 33, stk. 1, litra c), og artikel 36, stk. 1, litra a)-i), anvender institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 nærværende artikel på de i artikel 468, stk. 4, og artikel 469, stk. 1, litra b) og d), nævnte restbeløb, alt efter hvad der er relevant.
2. Restbeløbet fra værdiansættelsesjusteringer af afledte finansielle forpligtelser, som skyldes et instituts egen kreditrisiko, fratrækkes ikke.

3. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for tab i det løbende regnskabsår, jf. artikel 36, stk. 1, litra a)
- a) væsentlige tab fratrækkes i kernekapitalposterne
 - b) ikkevæsentlige tab fratrækkes ikke.
4. Institutter fratrækker restbeløbet for immaterielle aktiver, jf. artikel 36, stk. 1, litra b), i kernekapitalposterne.
5. Restbeløbet for udskudte skatteaktiver, jf. artikel 36, stk. 1, litra c), fratrækkes ikke og risikovægtes med 0 %.
6. Restbeløbet for de poster, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter.
7. Restbeløbet for aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, jf. artikel 36, stk. 1, litra e), fratrækkes ikke i noget kapitalgrundlagselement og indgår i de egentlige kernekapitalposter i det omfang, det pågældende beløb kunne indregnes som kernekapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra a)-ca), i direktiv 2006/48/EF.
8. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter, jf. artikel 36, stk. 1, litra f):
- a) direkte besiddelser fratrækkes i kernekapitalposterne
 - b) indirekte og syntetiske besiddelser, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
9. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvis instituttet har besiddelser i krydsejerskab med den pågældende enhed, jf. artikel 36, stk. 1, litra g):
- a) hvis et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i den pågældende i den finansielle sektor, behandles dets besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 36, stk. 1, litra h)
 - b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i den pågældende i den finansielle sektor, behandles dets besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 36, stk. 1, litra i).
10. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra h):
- a) de beløb, der skal fratrækkes, og som vedrører direkte besiddelser, fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter
 - b) de beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
11. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra i):
- a) de beløb, der skal fratrækkes, og som vedrører direkte besiddelser, fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter

- b) de beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Artikel 473

Indførelse af ændringer til IAS 19

1. Uanset artikel 481 kan kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2018 tillade institutter, der udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandards, der er vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002, at tilføje til deres egentlige kernekapital det relevante beløb i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller i givet fald 3, ganget med en faktor i henhold til stk. 4.
2. Det relevante beløb beregnes ved fra beløbet i henhold til litra a) at fratrække beløbet i henhold til litra b):
 - a) Institutter fastsætter værdierne af aktiverne i deres ydelsesbaserede pensionskasse eller -ordning i henhold til forordning (EF) nr. 1126/2008³³⁾³⁴⁾
 - b) Institutter fastsætter værdien af aktiverne i deres ydelsesbaserede pensionskasse eller -ordning efter reglerne i forordning (EF) nr. 1126/2008. Institutterne skal derpå i værdierne af disse aktiver fratrække værdien af forpligtelserne under samme kasser eller ordninger, der er fastlagt efter samme regnskabsregler.
3. Det i henhold til stk. 2 fastlagte beløb begrænses til det beløb, der ikke kræves fratrukket i egenkapitalen inden den 1 januar 2014 i medfør af nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF, for så vidt som disse nationale gennemførelsesforanstaltninger falder ind under proceduren i denne forordnings artikel 481 i den berørte medlemsstat.
4. Følgende krav skal opfyldes:
 - a) 1 i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
 - b) 0,8 i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
 - c) 0,6 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
 - d) 0,4 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
 - e) 0,2 i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018.
5. Institutter skal oplyse om værdien af aktiver og passiver i overensstemmelse med stk. 3 i deres offentliggjorte årsregnskab.

Underafdeling 2

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Artikel 474

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Uanset artikel 53 gælder følgende i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017:

- a) institutterne fratrækker i de hybride kernekapitalposter den relevante procentdel som anført i artikel 478 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 56
- b) institutterne anvender de i artikel 475 fastsatte krav på restbeløbene for de poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 56.

Artikel 475

Poster, der ikke fratrækkes i hybrid kernekapital

1. Uanset artikel 56 finder kravene i denne artikel i perioden den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 anvendelse på de i artikel 474, litra b), omhandlede restbeløb.
2. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 56, litra a):
 - a) direkte besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter fratrækkes til den bogførte værdi i kernekapitalposterne
 - b) indirekte og syntetiske besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter, herunder egne hybride kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
3. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 56, litra b):
 - a) hvis et institut ikke har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af disse hybride kernekapitalinstrumenter i den pågældende enhed efter artikel 56, litra c)
 - b) hvis instituttet har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af disse hybride kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 56, litra d).
4. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 56, litra c) og d):
 - a) det beløb, der vedrører direkte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 56, litra c) og d), fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter
 - b) det beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 56, litra c) og d), fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Underafdeling 3

Fradrag i supplerende kapitalposter

Artikel 476

Fradrag i supplerende kapitalposter

1. Uanset artikel 66 gælder følgende i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017:
 - a) institutterne fratrækker den i artikel 478 fastsatte relevante procentdel i de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 66
 - b) institutterne anvender de i artikel 477 fastsatte krav på de restbeløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 66.

Artikel 477

Fradrag i supplerende kapitalposter

1. Uanset artikel 63 finder kravene i denne artikel i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 anvendelse på de i artikel 476, litra b), omhandlede restbeløb.
2. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 66, litra a):

- a) direkte besiddelser af egne supplerende kernekapitalinstrumenter fratrækkes til den bogførte værdi i de supplerende kapitalposter
 - b) indirekte og syntetiske besiddelser af egne supplerende kapitalinstrumenter, herunder egne supplerende kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
3. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 66, litra b):
- a) hvis et institut ikke har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i den pågældende enhed efter artikel 66, litra c)
 - b) hvis instituttet har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i den pågældende enhed i den finansielle sektor efter artikel 66, litra d).
4. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 66, litra c) og d):
- a) det beløb, der vedrører direkte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 66, litra c) og d), fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter
 - b) det beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 66, litra c) og d), fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Underafdeling 4

Fradragsprocenter

Artikel 478

Procenter for fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

1. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af artikel 468, stk. 4, artikel 469, stk. 1, litra a) og c), artikel 474, litra a), og artikel 476, litra a), skal ligge inden for følgende intervaller:
- a) 20 til 100 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014
 - b) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
 - c) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
 - d) 80 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
2. Uanset stk. 1 skal den relevante procentdel for så vidt angår de i artikel 36, stk.1, litra c), omhandlede poster, der fandtes før den ..., med henblik på anvendelsen af artikel 469, stk. 1, litra c), ligge inden for følgende intervaller:
- a) 0 til 100 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 2 januar 2015
 - b) 10 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2015 til 2 januar 2016
 - c) 20 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2016 til den 2 januar 2017
 - d) 30 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2017 den 2 januar 2018
 - e) 40 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2018 til den 2 januar 2019
 - f) 50 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2019 til den 2 januar 2020
 - g) 60 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2020 til den 2 januar 2021
 - h) 70 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2021 til den 2 januar 2022

- i) 80 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2022 til den 2 januar 2023
- j) 90 til 100 % i perioden fra den 2 januar 2023 til den 2 januar 2024

3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør en relevant procentdel inden for de i stk. 1 og 2 omhandlede intervaller for hvert af følgende fradrag:

- a) de individuelle fradrag, der kræves i medfør af artikel 36, stk. 1), litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle
- b) det samlede beløb for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle, samt de i artikel 36, stk. 1, litra i), nævnte poster, som skal fratrækkes i medfør af artikel 48
- c) alle fradrag, der kræves i medfør af artikel 56, litra b)-d)
- d) alle fradrag, der kræves i medfør af artikel 66, litra b)-d).

Afdeling 4

Minoritetsinteresser og hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af datterselskaber

Artikel 479

Indregning af instrumenter og poster, der ikke kvalificerer som minoritetsinteresser, i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. Uanset anden del, afsnit II, fastlægges indregning i det konsoliderede kapitalgrundlag af poster, der ville kvalificere som konsoliderede reserver på grundlag af nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 65 i direktiv 2006/48/EF, men som af en eller flere af nedennævnte årsager ikke kvalificerer som konsolideret egentlig kernekapital, i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3:

- a) instrumentet kvalificerer ikke som et egentligt kernekapitalinstrument, og overført resultat og overkurs ved emission i forbindelse hermed kvalificerer følgelig ikke som konsoliderede egentlige kernekapitalposter
- b) posterne kvalificerer ikke som følge af anvendelsen af artikel 76, stk. 2
- c) posterne kvalificerer ikke fordi datterselskabet er ikke et institut eller en enhed, der af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU
- d) posterne kvalificerer ikke fordi datterselskabet indgår ikke fuldt ud i konsolideringen, jf. første del, afsnit II, kapitel 2.

2. Den relevante procentdel af de i stk. 1 omhandlede poster, der ville være kvalificeret som konsoliderede reserver på grundlag af nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 65 i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som konsolideret egentlig kernekapital.

3. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 2 skal ligge inden for følgende intervaller:

- a) 0 til 80 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014
- b) 0 til 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
- c) 0 til 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
- d) 0 til 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

4. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante procentdel inden for de i stk. 3 omhandlede intervaller.

Artikel 480

Indregning af minoritetsinteresser og kvalificeret hybrid kernekapital og supplerende kapital i det konsoliderede kapitalgrundlag

1. Uanset artikel 84, stk. 1, litra b), artikel 85, stk. 1, litra b), og artikel 87, stk. 1, litra b), ganges de i de nævnte artikler omhandlede procentdele i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 med en relevant faktor.
2. Den relevante faktor med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:
 - a) 0,2-1 i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014
 - b) 0,4-1 i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
 - c) 0,6-1 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
 - d) 0,8-1 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante faktor inden for de i stk. 2 omhandlede intervaller.

Afdeling 5

Supplerende filtre og fradrag

Artikel 481

Supplerende filtre og fradrag

1. Uanset artikel 32-36, 56 og 66 foretager institutterne i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 justeringer med henblik på i de egentlige kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlagsposterne at indregne eller fratrække den relevante procentdel af filtre eller fradrag, der kræves i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, 61, 63, 63a, 64 og 66 i direktiv 2006/48/EF og artikel 13 og 16 i direktiv 2006/49/EF, og som ikke kræves i henhold til anden del i denne forordning.
2. Uanset artikel 36, stk. 1, litra i), og artikel 49, stk. 1 og 3, kan de kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014 stille krav om eller tillade, at institutterne anvender de metoder, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, når kravene i artikel 49, stk. 1, litra b) og e), ikke er opfyldt, i stedet for at foretage fradrag i henhold til artikel 36, stk. 1. I sådanne tilfælde fastsættes den andel af besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvori moderselskabet har en væsentlig investering, som ikke skal fratrækkes i henhold til artikel 49, stk. 1, af den relevante procentdel, jf. nærværende artikels stk. 4. Det beløb, der ikke fratrækkes, er omfattet af kravene i artikel 49, stk. 4, alt efter tilfældet.
3. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:
 - a) 0 til 80 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014
 - b) 0 til 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
 - c) 0 til 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
 - d) 0 til 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
4. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 2 skal ligge mellem 0 og 50 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014.
5. For hvert filter eller fradrag som omhandlet i stk. 1 og 2 skal de kompetente myndighed fastsætte og offentliggøre de relevante procentdele inden for de i stk. 2 og 3 omhandlede intervaller.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, under hvilke de kompetente myndigheder bestemmer, hvorvidt justeringer i kapitalgrundlaget eller dele deraf i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF eller 2006/49/EF, der ikke er omfattet af anden del i denne forordning, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal foretages i de egentlige kernekapitalposter, de hybride kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlaget.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 482

Anvendelsesområde for derivattransaktioner med pensionsfonde

For så vidt angår de transaktioner, der er omhandlet i artikel 89 i forordning (EU) 648/2012, og som er indgået som led i en pensionsordning som defineret i artikel 2 i nævnte forordning, skal institutterne ikke beregne kapitalgrundlagskrav til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 382, stk. 4, litra c), i nærværende forordning.

KAPITEL 2

Overgangsbestemmelser vedrørende kapitalinstrumenter

Afdeling 1

Instrumenter, der udgør statsstøtte

Artikel 483

Overgangsbestemmelser vedrørende statsstøtteinstrumenter

1. Uanset artikel 26-29, 51, 52, 62 og 63 finder denne artikel i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 anvendelse på kapitalinstrumenter og poster, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instrumenterne er udstedt før den 1 januar 2014
- b) instrumenterne er udstedt i forbindelse med rekapitaliseringsforanstaltninger i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Hvis en del af instrumenterne er tegnet privat, skal de udstedes inden den 30. juni 2012 og sammen med de dele, som medlemsstaten har tegnet
- c) instrumenterne er af Kommissionen anset for at være forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107 i TEUF
- d) hvis instrumenterne er tegnet af både medlemsstaten og private investorer, og der sker en delvis indfrielse af de instrumenter, som medlemsstaten har tegnet, skal der anvendes overgangsbestemmelser for en tilsvarende del af den privat tegnede del af instrumenterne i henhold til artikel 484. Når alle de instrumenter, som medlemsstaten har tegnet, er indfriet, skal der anvendes overgangsbestemmelser for resten af instrumenterne, som private investorer har tegnet, i henhold til artikel 484.

2. Instrumenter, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, uanset om et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) betingelserne i artikel 28 i denne forordning er ikke opfyldt

b) instrumenterne er udstedt af en virksomhed som omhandlet i artikel 27 i denne forordning, og betingelserne i artikel 28 i denne forordning eller i givet fald artikel 29 i denne forordning er ikke opfyldt.

3. De i nærværende artikels stk. 1, litra c), omhandlede instrumenter, der ikke opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, uanset at kravene i stk. 2, litra a) eller b), ikke er opfyldt, hvis kravene i nærværende artikels stk. 8 er opfyldt.

Instrumenter, der kvalificerer som egentlig kernekapital i henhold til første afsnit, kan ikke kvalificere som hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i henhold til stk. 5 eller 7.

4. Instrumenter, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra ca), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter, uanset at betingelserne i denne forordnings artikel 52, stk. 1, ikke er opfyldt.

5. De i nærværende artikels stk. 1, litra c), omhandlede instrumenter, der ikke opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra ca), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter, uanset at betingelserne i denne forordnings artikel 52, stk. 1, ikke er opfyldt, hvis kravene i nærværende artikels stk. 8 er opfyldt.

Instrumenter, der kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til første afsnit, kan ikke kvalificere som egentlige kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i henhold til stk. 3 eller 7.

6. Poster, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra f), g) eller h), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter, uanset at de ikke er nævnt i denne forordnings artikel 62, eller at betingelserne i denne forordnings artikel 63 ikke er opfyldt.

7. De i stk. 1, litra c) i nærværende artikel, omhandlede instrumenter, der ikke opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra f), g) eller h), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter, uanset at de ikke er nævnt i denne forordnings artikel 62, eller at betingelserne i denne forordnings artikel 63 ikke er opfyldt, hvis betingelserne i stk. 8 i nærværende artikel er opfyldt.

Instrumenter, der kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter i henhold til første afsnit, kan ikke kvalificere som egentlige kernekapitalinstrumenter eller hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til stk. 3 eller 5.

8. De i stk. 3, 5 og 7 omhandlede instrumenter kan kun kvalificere som kapitalgrundlagsinstrumenter i henhold til disse stykker, hvis betingelsen i stk. 1, litra a) er opfyldt, og de er udstedt af institutter beliggende i en medlemsstat, som er omfattet af et økonomisk tilpasningsprogram, og hvis udstedelsen af de pågældende instrumenter er vedtaget eller berettiget inden for rammerne af dette program.

Afdeling 2

Instrumenter, der ikke udgør statsstøtte

Underafdeling 1

Betingelser og grænser for anvendelse af overgangsbestemmelser

Artikel 484

Betingelser for anvendelse af overgangsbestemmelser vedrørende kapitalposter, der kvalificerer betragtet som kapitalgrundlag i henhold til nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF

1. Denne artikel finder kun anvendelse på instrumenter og poster, der er udstedt eller var anerkendt som egenkapital før den 31. december 2011, og som ikke er omhandlet i artikel 483, stk. 1.
2. Uanset artikel 26-29, 51, 52, 62 og 63 finder denne artikel anvendelse i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021.
3. Inden for den i denne forordnings artikel 485 og artikel 486, stk. 2, fastsatte grænse betragtes kapital som defineret i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der blev kvalificerede som kernekapitalgrundlag i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, som egentlige kernekapitalposter, uanset at kapitalen ikke opfylder betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29.
4. Inden for den i denne forordnings artikel 464, stk. 3, fastsatte grænse betragtes instrumenter og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der kvalificerede som kernekapitalgrundlag i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra ca), og artikel 154, stk. 8 og 9, i direktiv 2006/48/EF, som hybride kernekapitalposter, uanset at betingelserne i denne forordnings artikel 52 ikke er opfyldt.
5. Inden for de i denne forordnings artikel 486, stk. 4, fastsatte grænser betragtes poster og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra e), f), g) eller h), i direktiv 2006/48/EF, som supplerende kapitalposter, uanset at de ikke er nævnt i denne forordnings artikel 62, eller at betingelserne i denne forordnings artikel 63 ikke er opfyldt.

Artikel 485

Betingelser for indregning i den egentlige kernekapital af overkurs ved emission vedrørende kapitalposter, der kvalificerede som kapitalgrundlag i henhold til nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF

1. Denne artikel finder kun anvendelse på instrumenter, der er udstedt før den 31. december 2010, og som ikke er omhandlet i artikel 483, stk. 1.
2. Overkurs ved emission i forbindelse med kapital som omhandlet i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, der blev betragtet som kernekapitalgrundlag i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, betragtes som egentlige kernekapitalposter, hvis betingelserne i denne forordnings artikel 28, litra i) og j), er opfyldt.

Artikel 486

Grænser for kapitalposter, der i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

1. I perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 kvalificerer instrumenter og poster, der er omhandlet i artikel 484, kun som kapitalgrundlag i det omfang, det er beskrevet i denne artikel.

2. Værdien af de i artikel 484, stk. 3, omhandlede kapitalposter, der kvalificerer som egentlige kernekapitalposter, er begrænset til den relevante procentdel af summen af de beløb, der er fastsat i dette stykkes litra a) og b):

- a) den nominelle værdi af den kapital, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3, og som var udstedt den 31. december 2012
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte kapitalposter.

3. Værdien af de i artikel 484, stk. 4, omhandlede kapitalposter, der betragtes som hybride kernekapitalposter, er begrænset til den relevante procentdel ganget med den difference, der fås ved at trække summen af de værdier, der er fastsat i dettes stykkes litra c)-f), fra summen af de værdier, der er fastsat i dette stykkes litra a) og b):

- a) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som var udstedt den 31. december 2012
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
- c) værdien af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som den 31. december 2012 oversteg grænserne i de nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 66, stk. 1, litra a), og artikel 66, stk. 1a, i direktiv 2006/48/EF
- d) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra c) nævnte instrumenter
- e) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som var udstedt den 31. december 2012, men som ikke betragtes som hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til artikel 489, stk. 4
- f) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra e) nævnte instrumenter.

4. Værdien af de i artikel 484, stk. 5, omhandlede kapitalposter, der kvalificerer som supplerende kapitalposter, er begrænset til den relevante procentdel af den difference, der fås ved at trække summen af de værdier, der er fastsat i dette stykkes litra e)-h), fra summen af de værdier, der er fastsat i dette stykkes litra a)-d):

- a) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, og som var udstedt den 31. december 2012
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
- c) den nominelle værdi af ansvarlig fremmedkapital, der var udstedt den 31. december, nedsat med det beløb, der kræves i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 64, stk. 3, litra c), i direktiv 2006/48/EF
- d) den nominelle værdi af de kapitalposter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, undtagen instrumenter og ansvarlig fremmedkapital som omhandlet i litra a) og c), der var udstedt den 31. december 2012
- e) den nominelle værdi af instrumenter og kapitalposter som omhandlet i artikel 484, stk. 5, der var udstedt den 31. december 2012, og som oversteg grænserne i de nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 66, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/48/EF
- f) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra e) nævnte instrumenter
- g) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, og som var udstedt den 31. december 2012, men som ikke kvalificerer som supplerende kapitalposter i henhold til artikel 490, stk. 4
- h) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra g) nævnte instrumenter

5. Den relevante procentdel, jf. stk. 2-4, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal ligge inden for følgende intervaller:

- a) 60 til 80 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014
- b) 40 til 70 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
- c) 20 til 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

- d) 0 til 50 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
- e) 0 til 40 % i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018
- f) 0 til 30 % i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019
- g) 0 til 20 % i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020
- h) 0 til 10 % i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021.

6. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør de relevante procentdele inden for de i stk. 5 omhandlede intervaller.

Artikel 487

Indregning af kapitalposter, som ikke i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter, i andre kapitalgrundlagsposter

1. Uanset artikel 51, 52, 62 og 63 kan institutter i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021 behandle kapital og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3, og som ikke indregnes i egentlige kernekapitalposter, fordi de overstiger den relevante procentdel, der er fastsat i artikel 464, stk. 2, som kapitalposter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, i det omfang indregningen af denne kapital og overkursen ved emission i forbindelse hermed ikke overstiger grænsen for den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3.
2. Uanset artikel 48-60 kan institutter i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021 behandle følgende som kapitalposter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, i det omfang indregningen heraf ikke overstiger grænsen for den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 486, stk. 4:
 - a) kapital og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3, og som ikke kan indregnes som egentlige kernekapitalposter, fordi de overstiger den relevante procentdel, der er fastsat i artikel 486, stk. 2
 - b) instrumenter og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som overstiger den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 486, stk. 3.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne for at lade kapitalgrundlagsinstrumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, være omfattet af artikel 486, stk. 4 eller 5, i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 488

Amortisering af kapitalposter, der i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som supplerende kapitalposter

De i artikel 484, stk. 5, omhandlede kapitalposter, der betragtes som i artikel 484, stk. 5, eller artikel 486, stk. 4, omhandlede supplerende kapitalposter, er omfattet af kravene i artikel 64.

Underafdeling 2

Indregning i hybride kernekapital- og supplerende kapitalposter af instrumenter med førtidsindfrielsesmulighed og incitament til indfrielse

Artikel 489

Hybride instrumenter med førtidsindfrielsesmulighed og incitamenter til indfrielse

1. Uanset artikel 51 og 52 er instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og hvis vilkår og betingelser indeholder bestemmelser om førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse fra instituttets side, i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021 omfattet af kravene i nærværende artikels stk. 2-7.
2. Instrumenterne kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse før den 1. januar 2013
 - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden
 - c) betingelserne i artikel 52 er opfyldt fra den 1. januar 2013.
3. Instrumenterne kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter med reduceret anerkendelse i overensstemmelse med artikel 484, stk. 4, indtil deres faktiske forfaldsdato og kvalificerer derefter som hybride kernekapitalposter uden begrænsning, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
 - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
 - c) betingelserne i artikel 52 er opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.
4. Instrumenterne betragtes ikke som hybride kernekapitalinstrumenter og er ikke omfattet af artikel 484, stk. 4, fra den 1. januar 2014, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse mellem den 31. december 2011 og den 1. januar 2013
 - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
 - c) betingelserne i artikel 52 er ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.
5. Instrumenterne betragtes som hybride kernekapitalinstrumenter med reduceret anerkendelse i overensstemmelse med artikel 484, stk. 4, indtil deres faktiske forfaldsdato og betragtes derefter ikke som hybride kernekapitalposter, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) instituttet kunne ikke gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
 - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
 - c) betingelserne i artikel 52 er ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.
6. Instrumenterne betragtes som hybride kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 484, stk. 4, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse til og med den 31. december 2011
 - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
 - c) betingelserne i artikel 52 var ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.

Artikel 490

Supplerende kapitalposter med incitamenter til indfrielse

1. Uanset artikel 62 og 63 er kapitalposter omhandlet i artikel 484, stk. 5, som opfyldte kravene i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra f) eller h), i direktiv 2006/48/EF, og hvis vilkår og betingelser indeholder bestemmelser om førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter

til indfrielse fra instituttets side, i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 omfattet af kravene i nærværende artikels stk. 2-7.

2. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse før den 1. januar 2013
- b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden
- c) betingelserne i artikel 63 er opfyldt fra den 1. januar 2013.

3. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 484, stk. 5, indtil deres faktiske forfaldsdato og betragtes derefter som supplerende kapitalposter uden begrænsning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
- b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato
- c) betingelserne i artikel 63 er opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

4. Kapitalposterne betragtes ikke som supplerende kapitalposter fra den 1. januar 2013, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse mellem den 31. december 2011 og den 1. januar 2013
- b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato
- c) betingelserne i artikel 63 er ikke opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

5. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter med reduceret anerkendelse i overensstemmelse med artikel 484, stk. 5, indtil deres faktiske forfaldsdato og betragtes derefter ikke som supplerende kapitalposter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet kunne ikke gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
- b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato
- c) betingelserne i artikel 63 er ikke opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

6. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 484, stk. 5, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse til og med den 31. december 2011
- b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato
- c) betingelserne i artikel 63 er ikke opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

Artikel 491

Faktisk forfaldsdato

Med henblik på anvendelsen af artikel 489 og 490 bestemmes den faktiske forfaldsdato som følger:

- a) for de i stk. 3 og 5 i de nævnte artikler omhandlede kapitalposter: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted den 1. januar 2013 eller derefter
- b) for de i stk. 4 i de nævnte artikler omhandlede kapitalposter: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted mellem den 31. december 2011 og den 1. januar 2013

- c) for de i stk. 6 i de nævnte artikler omhandlede kapitalposter: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitament til indfrielse, der finder sted før den 31. december 2011.

KAPITEL 3

Overgangsbestemmelser vedrørende offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

Artikel 492

Offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

1. Institutter anvender denne artikel i perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2021.
 2. I perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2015 offentliggør institutter oplysninger om, i hvilket omfang niveauet for egentlig kernekapital og kernekapital overstiger de krav, der er fastsat i artikel 4658.
 3. I perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2017 offentliggør institutter følgende supplerende oplysninger om deres kapitalgrundlag:
 - a) arten af de individuelle filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 467-470, 474, 476 og 476, samt virkningen heraf på den egentlige kernekapital, den hybride kernekapital, den supplerende kapital og kapitalgrundlaget
 - b) minoritetsinteresser og hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter samt overført resultat og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er udstedt af datterselskaber, og som er indregnet i konsolideret egentlig kernekapital, hybrid kernekapital, supplerende kapital og kapitalgrundlag i henhold til kapitel 1, afdeling 4
 - c) virkningen på den egentlige kernekapital, den hybride kernekapital, den supplerende kapital og kapitalgrundlaget af de individuelle filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 481
 - d) arten og omfanget af de kapitalposter, der betragtes som egentlige kernekapitalposter, kernekapitalposter og supplerende kapitalposter i kraft af de i kapitel 2, afdeling 2, nævnte undtagelser.
 4. I perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 offentliggør institutter oplysninger om omfanget af instrumenter, der betragtes som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i medfør af artikel 484.
 5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede modeller for offentliggørelse foretaget i henhold til denne artikel. Modellerne omfatter de poster, der er opført i artikel 437, stk. 1, litra a), b), d) og e), som ændret ved nærværende afsnit, kapitel 1 og 2.
- EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1 februar 2014.
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 4

Store eksponeringer, kapitalgrundlagskrav, gearing og Basel I-minimumsgrænse

Artikel 493

Overgangsbestemmelser for store eksponeringer

1. Bestemmelserne om store eksponeringer i artikel 387-403 finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer³⁵⁾

2. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de råvarederivater eller derivataftaler, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF
- b) hvorvidt det er ønskværdigt at ændre direktiv 2004/39/EF for at skabe en ny kategori af investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som vedrører energiforsyning.

På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af denne forordning.

3. Uanset artikel 400, stk. 2 og 3, kan medlemsstaterne for en overgangsperiode indtil ikrafttrædelsen af en retsakt, der vedtages i forlængelse af undersøgelsen i henhold til artikel 507, dog ikke efter 2. januar 2029, helt eller delvis undtage følgende eksponeringer fra artikel 395, stk. 1:

- a) særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer som defineret i artikel 129, stk. 1, 3, og 6
- b) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre eksponeringer med eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- c) eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har indgået med sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland. Eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra denne forordnings artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart
- d) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, mod regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser tilhører i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket
- e) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, hvoraf det ene opererer på et ikkekonkurrencemæssigt grundlag og yder eller garanterer lån i henhold til lovgivningsprogrammer eller i henhold til sine vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende eksponeringer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via kreditinstitutter, eller fra garantiene for disse lån
- f) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med institutter, forudsat at disse eksponeringer ikke udgør sådanne institutters kapitalgrundlag og ikke har længere varighed end til den følgende arbejdsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta
- g) aktivposter, der udgør fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er denomineret i deres nationale valutaer

- h) aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er denomineret og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheds skøn er »investment grade«
- i) 50 % af ikkebalanceførte remburs med mellemliggende/lav risiko og ikkebalanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag I, og, under forudsætning af de kompetente myndigheds tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsfor skrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer
- j) garantier, som der foreligger et lovbestemt krav om, og som anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede eksponeringsbeløb
- k) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med anerkendte børser.

Artikel 494

Overgangsbestemmelser for justeret kapitalgrundlag

Uanset artikel 4, stk. 1, nr. 71), litra b), kan justeret kapitalgrundlag omfatte supplerende kapital op til følgende beløb:

- a) 100 % af kernekapitalen i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014.
- b) 75 % af kernekapitalen i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015.
- c) 50 % af kernekapitalen i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016.

Artikel 495

Behandling af aktieeksponeringer efter IRB-metoden

1. Uanset tredje del, kapitel 3, kan den kompetente myndighed indtil den 31. december 2017 undtage visse kategorier af aktieeksponeringer, der besiddes af institutter og datterselskaber i Unionen af institutter i en medlemsstat pr. 31. december 2007, fra behandling efter IRB-metoden. Den kompetente myndighed offentliggør de kategorier af aktieeksponeringer, der er omfattet af denne behandling, jf. artikel 143 i direktiv 2013/36/EU.

Den undtagne position måles ved antallet af aktier pr. 31. december 2007 og eventuelle yderligere aktier, der er et direkte resultat af denne aktiebesiddelse, forudsat at den ikke forøger den proportionale andel af ejerskabet i et porteføljeselskab.

Forøger en erhvervelse den proportionale andel af ejerskabet i en specifik aktiebesiddelse, er den del andel af aktiebesiddelsen, der udgør et overskud, ikke omfattet af undtagelsen. Undtagelsen gælder heller ikke for aktiebesiddelser, som oprindeligt var omfattet af undtagelsen, men som er blevet afhændet og derefter genkøbt.

Aktieeksponeringer, der er omfattet af denne bestemmelse, er underlagt kapitalkravene som beregnet i overensstemmelse med standardmetoden i tredje del, afsnit II, kapitel 2, og kravene i tredje del, afsnit IV, alt efter tilfældet.

De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om anvendelsen af dette stykke.

2. Ved beregningen af risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 114, stk. 4, indtil den 31. december 2015 skal samme risikovægtning tillægges eksponeringer mod medlemsstaternes centralrege-

ringer eller centralbanker, der er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som eksponeringer, der er denomineret og finansieret i den nationale valuta.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder giver den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 496

Kapitalgrundlagskrav vedrørende særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

1. Indtil den 31. december 2017 kan de kompetente myndigheder helt eller delvis undlade at anvende 10 %-grænsen for de privilegerede andele, der er udstedt af franske »fonds communs de créances« eller af securitiseringsenheder, der svarer til franske »fonds communs de créances«, jf. artikel 129, stk. 1, litra d) og e), forudsat at begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) de securitiserede eksponeringer i fast ejendom til beboelse eller erhverv hidrører fra et medlem af den samme koncern, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er medlem af, eller fra en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er tilsluttet, idet det fælles koncernmedlemskab eller den fælles tilslutning fastsættes samtidig med, at de privilegerede andele stilles som sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og
- b) et medlem af den samme koncern, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er medlem af, eller en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er tilsluttet, beholder hele den »first loss«-tranche, der omfatter disse privilegerede andele.

2. Indtil den 31. december 2014 anses institutters privilegerede usikrede eksponeringer, som kunne tildeles en risikovægt på 20 % i henhold til national lovgivning før denne forordnings ikrafttrædelse, med henblik på anvendelsen af artikel 129, stk. 1, litra c), for at kunne henføres til kreditkvalitetstrin 1.

3. Indtil den 31. december 2014 anses institutters privilegerede usikrede eksponeringer, som kunne tildeles en risikovægt på 20 % i henhold til national lovgivning før denne forordnings ikrafttrædelse, med henblik på anvendelsen af artikel 129, stk. 5, for at kunne tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 497

Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er

1. Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de elleve reguleringsmæssige tekniske standarder omtalt i slutningen af første afsnit af artikel 89, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller indtil der i henhold til artikel 14 i nævnte forordning er truffet en afgørelse om tilladelse til CCP'en, alt efter hvilken dato der indtræffer først, kan instituttet anse CCP'en for en Q_{CCP} , forudsat at betingelsen i første del af pågældende afsnit er opfyldt.

2. Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de ti reguleringsmæssige tekniske standarder omtalt i slutningen af andet afsnit af artikel 89, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller indtil der i henhold til artikel 25 i nævnte forordning er truffet en afgørelse om anerkendelse af CCP'en,

der er etableret i et tredjeland, alt efter hvilken dato der indtræffer først, kan instituttet anse CCP'en for en Q_{CCP} .

3. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 for at forlænge overgangsbestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2 med yderligere seks måneder i undtagelsestilfælde, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at undgå forstyrrelser på de internationale finansmarkeder.

4. Indtil de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2, og forlænget i henhold til stk. 3, alt efter hvad der er relevant, erstatter institutter, hvis en CCP ikke har en misligholdelsesfond, og den ikke har et bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, den korrekte formel til beregning af kapitalgrundlagskravet (K_i) i artikel 308, stk. 2, med følgende:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

hvor

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlem i posterer til CCP'en

IM = den samlede initialmargen, som CCP'en har meddelt instituttet.

Artikel 498

Undtagelser for råvarehandlere

1. Bestemmelserne om kapitalgrundlagskrav i denne forordning finder ikke anvendelse på investeringselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som ikke var omfattet af direktiv 93/22/EØF den 31. december 2006.

Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2017 eller den dato, hvor eventuelle ændringer i henhold til stk. 2 og 3 træder i kraft, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

2. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de råvaderivater eller derivataftaler, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF
- b) hvorvidt det er ønskværdigt at ændre direktiv 2004/39/EF for at skabe en ny kategori af investeringselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som vedrører energiforsyning, herunder elektricitet, kul, gas og olie.

3. På grundlag af den i stk. 2 omhandlede rapport kan Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af denne forordning.

Artikel 499

Gearing

1. Uanset artikel 429 og 430 beregner og indberetter institutter i perioden mellem den 1 januar 2014 og den 31. december 2021 gearingsgraden under anvendelse af begge følgende størrelser som kapitalmål:

- a) kernekapital
- b) kernekapital med de undtagelser, der er fastlagt i kapitel 1 og 2.

2. Uanset artikel 451, stk. 1, kan institutter vælge, hvorvidt de offentliggør oplysninger om gearingsgraden på grundlag af kun en af eller begge de kapitalmålsdefinitioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b). Hvis institutter ændrer deres beslutning om, hvilken gearingsgrad de offentliggør, skal den første offentliggørelse efter en sådan ændring indeholde en afstemning af oplysningerne om alle de gearingsgrader, der er offentliggjort indtil tidspunktet for ændringen.

3. Uanset artikel 429, stk. 2, kan de kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 tillade institutter at beregne gearingsgraden ved kvartalets udgang, hvis de finder, at institutterne muligvis ikke har data af tilstrækkeligt god kvalitet til at beregne en gearingsgrad, der er et aritmetisk gennemsnit af de månedlige gearingsgrader i løbet af et kvartal.

Artikel 500

Overgangsbestemmelser – Basel I-minimumsgrænse

1. Indtil den 31. december 2017 skal institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, og institutter, der anvender avancerede målemetoder, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, opfylde begge følgende krav:

- a) de skal have et kapitalgrundlag som krævet i artikel 92
- b) de skal have et kapitalgrundlag, der til enhver tid er større end eller lig med 80 % af det samlede minimumskapitalgrundlag, som instituttet skulle have i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut³⁶⁾

2. Med forbehold af den kompetente myndigheds godkendelse kan det i stk. 1, litra b), nævnte beløb erstattes med et krav om et kapitalgrundlag, der til enhver tid er større end eller lig med 80 % af det kapitalgrundlag, som instituttet skal have i henhold til artikel 92, idet risikovægtede værdier af eksponeringer beregnes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, og tredje del, afsnit III, kapitel 2 eller 3, i stedet for i overensstemmelse med henholdsvis tredje del, afsnit II, kapitel 3, eller tredje del, afsnit III, kapitel 4.

3. Et institut må kun anvende stk. 2, hvis det har erklæret at have beregnet sine kapitalkrav fra og med den 1. januar 2010 efter IRB-metoden eller den avancerede målemetode.

4. Opfyldelsen af kravene i stk. 1, litra b), skal ske på grundlag af et kapitalgrundlag, der er fuldt ud justeret med henblik på at afspejle de forskelle i beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til direktiv 93/6/EØF og direktiv 2000/12/EF, som disse direktiver var udformet inden den 1. januar 2007, og i beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til nærværende forordning, der følger af den særskilte behandling af de forventede og de ikke forventede tab i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, i denne forordning.

5. De kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA undlade at anvende stk. 1, litra b), på institutter, forudsat at alle kravene vedrørende IRB-metoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, eller i givet fald kriterierne for anvendelse af den avancerede målemetode, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, er opfyldt.

6. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 2017 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt fortsat at anvende Basel I-minimumsgrænsen efter den 31. december 2017 for at sikre, at der er en bagstopperordning for interne modeller, under hensyn til den internationale udvikling og internationalt aftalte standarder. Rapporten skal i givet fald ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 501

Kapitalkravsfradrag for kreditrisikoeksponeringer mod SMV'er

1. Kapitalkrav for kreditrisikoeksponeringer mod små og mellemstore virksomheder ganges med en faktor på 0,7619.

2. Ved anvendelsen af denne artikel:

- a) medregnes eksponeringen enten i detail- eller i virksomhedsklassen eller i klassen sikret ved pant i fast ejendom. Eksponeringer ved misligholdelse udelukkes
- b) en SMV er defineret i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder³⁷⁾
- c) det samlede beløb, modparten eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder eksponeringer ved misligholdelse, dog med undtagelse af fordringer eller eventualfordringer sikret ved pant i beboelsesejendomme, må ikke, så vidt det er instituttet bekendt, overstige 1,5 mio. EUR. Instituttet tager rimelige skridt til at erhverve denne viden.

3. Institutter oplyser hver tredje måned de kompetente myndigheder om den samlede eksponering mod SMV'er udregnet i overensstemmelse med stk. 2.

4. Kommissionen udarbejder senest den 2 januar 2017 en rapport om virkningen af de i denne forordning fastsatte kapitalgrundlagskrav på udlån til SMV'er og fysiske personer og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

5. Ved anvendelse af stk. 4 aflægger EBA rapport til Kommissionen om følgende:

- a) en analyse af udviklingen i udlånstendenser og -betingelser for SMV'er over den i stk. 4 omhandlede periode
- b) en analyse af effektiv risiko ved SMV'er i Unionen i løbet af en fuldstændig økonomisk cyklus
- c) overensstemmelse mellem de kapitalgrundlagskrav, der er fastlagt i denne forordning, for kreditrisikoeksponeringer mod SMV'er og resultatet af analyserne i litra a) og b).

AFSNIT II

RAPPORTER OG REVISION AF BESTEMMELSER

Artikel 502

Kapitalkravenes indflydelse på konjunkturudviklingen

Kommissionen overvåger i samarbejde med EBA, ESRB og medlemsstaterne og under hensyntagen til ECB's udtalelse regelmæssigt, om denne forordning set under ét sammen med direktiv 2013/36/EU har væsentlig indflydelse på konjunkturudviklingen, og overvejer i lyset af denne undersøgelse, om der er behov for korrigerende foranstaltninger. Senest den 31. december 2013 aflægger EBA rapport til Kommissionen om, hvorvidt og hvordan metodologien for institutter, der anvender IRB-metoden, bør samordnes med henblik på mere sammenlignelige kapitalkrav, samtidig med at risikoen for en procyklisk udvikling mindskes.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til ECB's udtalelse udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag. Ved udarbejdelsen af rapporten tages der passende hensyn til bidrag fra låntagere og långivere.

Senest den 31. december 2014 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af artikel 33, stk. 1, litra c), og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet rapporten, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

For så vidt angår spørgsmålet om en eventuel ophævelse af artikel 33, stk. 1, litra c), og en eventuel anvendelse heraf på EU-plan skal gennemgangen især sikre, at der er truffet tilstrækkelige forholdsregler for at garantere den finansielle stabilitet i alle medlemsstater.

Artikel 503

Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

1. Kommissionen aflægger efter at have hørt EBA senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt risikovægtene i artikel 129 og kapitalgrundlagskravene vedrørende specifik risiko i artikel 336, stk. 3, er tilstrækkelige for alle de instrumenter, der er omfattet af denne behandling, og hvorvidt kriterierne i artikel 129 er hensigtsmæssige, og forelægger sammen med rapporten eventuelle passende forslag herom.

2. Den rapport og de forslag, der er omhandlet i stk. 1, skal vedrøre

- a) i hvilket omfang der med de nuværende lovpligtige kapitalkrav, der gælder for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, sondres mellem afvigelser i kreditkvaliteten af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og den sikkerhed, som er stillet for dem, herunder omfanget af afvigelser fra medlemsstat til medlemsstat
- b) gennemsigtigheden på markedet for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og i hvilket omfang denne bidrager til, at investorer kan foretage omfattende interne undersøgelser af kreditrisikoen ved særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, og den sikkerhed, som er stillet for dem, og adskillelsen af aktivet i tilfælde af udstederens insolvens, herunder de begrænsende virkninger af den underliggende strenge nationale lovgivningsramme i henhold til artikel 129 i denne forordning og artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF vedrørende en særligt dækket obligations og en særligt dækket realkreditobligation samlede kreditkvalitet og dens indvirkninger på den gennemsigtighed, som investorerne har brug for
- c) i hvilket omfang et kreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer indvirker på den kreditrisiko, som det udstedende instituts andre kreditorer er eksponeret mod.

3. Kommissionen aflægger efter at have hørt EBA senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt lån med sikkerhed i luftfartøjer (panterrettigheder i luftfartøjer) og boliglån, der er sikret ved garantistillelse, men som ikke er sikret ved et registreret realkreditlån, på visse betingelser bør anses for at være aktiver i henhold til artikel 129.

4. Kommissionen vurderer senest den 1. januar 2016, om den i artikel 496 fastsatte undtagelse er hensigtsmæssig, og, hvor det er relevant, om det vil være hensigtsmæssigt at give en eventuel anden type særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer tilsvarende behandling. I lyset af denne vurdering kan Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for at gøre denne undtagelse permanent eller fremsætte lovgivnings-

forslag for at udvide den til også at omfatte andre typer særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer.

Artikel 504

Kapitalinstrumenter, som offentlige myndigheder har tegnet i nødsituationer

Kommissionen aflægger efter at have hørt EBA senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag om, hvorvidt behandlingen i artikel 31 skal ændres eller fjernes.

Artikel 505

Tilsyn med langsigtet finansiering

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt kravene i denne forordning er hensigtsmæssige i lyset af behovet for at sikre passende finansieringsniveauer for alle former for langsigtet finansiering for økonomien, herunder kritiske infrastrukturprojekter på transport-, energi- og kommunikationsområdet inden for EU, og forelægger sammen med rapporten eventuelle passende forslag herom.

Artikel 506

Kreditrisiko - definition af misligholdelse

Senest den 31. december 2017 rapporterer EBA til Kommissionen, hvordan det at erstatte 90 restancedage med 180 restancedage i henhold til artikel 178, stk. 1, litra b), har indflydelse på de risikovægtede eksponeringer og det hensigtsmæssige i den fortsatte anvendelse af denne bestemmelse efter den 31. december 2019.

På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte lovgivningsmæssige forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 507

Store eksponeringer

Senest den 31. december 2015 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af artikel 400, stk. 1, litra j), og artikel 400, stk. 2, herunder om undtagelserne i artikel 400, stk. 2, skal være omfattet af skønsmålinger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Hvad angår den eventuelle ophævelse af den nationale skønsmåling i henhold til artikel 400, stk. 2, litra c), og dens mulige anvendelse på EU-plan tages der ved gennemgangen navnlig hensyn til effektiviteten af en koncerns risikostyring, og det sikres, at der er tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er registreret.

Artikel 508

Anvendelsesomfang

1. Senest den 31. december 2014 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af første del, afsnit II, og artikel 113, stk. 6 og 7, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

2. Senest den 31. december 2015 aflægger Kommissionen rapport om, hvorvidt og hvordan likviditetsdækningskravet i sjette del skal finde anvendelse for investeringsselskaber, og forelægger efter høring af EBA Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

3. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen efter høring af EBA og ESMA og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber og med de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra b) og c), omhandlede investeringsselskaber. Om nødvendigt efterfølges rapporten af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt.

Artikel 509

Likviditetskrav

1. EBA overvåger og evaluerer de rapporter, der udarbejdes i henhold til artikel 415, stk. 1, under hensyn til de forskellige valutaer og forretningsmodeller. EBA aflægges årligt og første gang den 31. december 2013 efter høring af ESRB, ikkefinansielle slutbrugere, banksektoren, de kompetente myndigheder og de ESCB centralbankerne rapport til Kommissionen om, hvorvidt en præcisering af det generelle likviditetsdækningskrav i sjette del baseret på de poster, som skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II, og bilag III, enkeltvis eller samlet, kan forventes at have en væsentlig negativ virkning på institutter etableret i Unionens forretning og risikoprofil eller på finansmarkedernes stabilitet og korrekte funktion eller på økonomien og stabiliteten i bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til SMV'er og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger.

Den i første afsnit omhandlede rapport skal tage fornødent hensyn til markederne og den reguleringsmæssige udvikling på internationalt plan samt dette likviditetsdækningskravs interaktion med andre tilsynskrav i henhold til denne forordning såsom de risikobaserede kapitalprocenter i artikel 92 og gearingsgrader.

Europa-Parlamentet og Rådet skal have mulighed for at udtale sig om den i første afsnit omhandlede rapport.

2. EBA vurderer i den i stk. 1 omhandlede rapport særligt følgende:

- a) leveringen af mekanismer til begrænsning af værdien af indgående pengestrømme og navnlig med henblik på at fastlægge et passende loft for den indgående pengestrøm og vilkårene for dets anvendelse, under hensyn til forskellige forretningsmodeller, bl.a. pass-through-finansiering, factoring, easing, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, panterettigheder, udstedelser af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, og i hvilket omfang dette loft bør ændres eller fjernes for at tage hensyn til særlige karakteristika eller specialiseret finansiering
- b) kalibreringen af de indgående og udgående pengestrømme, der er omhandlet i sjette del, afsnit II, navnlig i henhold til artikel 422, stk. 7, og artikel 425, stk. 2
- c) leveringen af mekanismer til begrænsning af likviditetsdækningskravene inden for visse kategorier af likvide aktiver; navnlig når den passende minimumsprocent for likvide aktiver, jf. artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), vurderes i forhold til de samlede likvide aktiver, når en tærskel på 60 % testes og der tages hensyn til den lovgivningsmæssige udvikling på internationalt plan. Aktiver, der er omfattet af gældsforpligtelser, og som forfalder inden for 30 kalenderdage, indregnes ikke i den fastsatte grænse, medmindre aktiverne er anskaffet mod sikkerhedsstillelse, der også opfylder kravene i artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c)
- d) tilvejebringelse af specifikke lavere udgående pengestrømme og/eller højere indgående pengestrømme for så vidt angår koncerninterne strømme med angivelse af, under hvilke betingelser sådanne specifikke ind- eller udgående pengestrømme vil være berettigede ud fra en tilsynsmæssig synsvinkel,

og skitserende overordnet en metode, der benytter objektive kriterier og parametre med henblik på at fastsætte specifikke niveauer af ind- og udgående pengestrømme mellem instituttet og modparten, når disse ikke er etableret i samme medlemsstat

- e) kalibreringen af kreditfacilitetssatser, der finder anvendelse på uudnyttede bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter, der falder under artikel 424, stk. 3 og 5. EBA tester navnlig en kreditfacilitetssats på 100 %
- f) definitionen af detailindskud i artikel 411, nr. 2), navnlig det hensigtsmæssige i at indføre en tærskel på fysiske personers indskud
- g) behovet for at indføre en ny detailindskudskategori med en lavere udgående pengestrøm i lyset af de særlige karakteristika ved sådanne indlån, der kunne berettige en lavere udgående pengestrømssats og tage hensyn til den internationale udvikling
- h) undtagelser fra kravene til sammensætningen af de likvide aktiver, som institutter skal have, hvis et instituts samlede dokumenterede behov for likvide aktiver i en given valuta overskrider tilgængeligheden af disse likvide aktiver, og de betingelser, sådanne undtagelser er underlagt
- i) definitionen af finansielle produkter, der er i overensstemmelse med sharialovgivning som et alternativ til aktiver, der kan betegnes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, til brug i banker, der følger sharialovgivningen.
- j) definitionen af stresssituationer, herunder principper for anvendelse af beholdningen af likvide aktiver og de nødvendige tilsynsmæssige reaktioner, som gør det muligt for institutter at anvende deres likvide aktiver for at opfylde de udgående pengestrømme, og håndtering af manglende overholdelse
- k) definitionen af en etableret operationel forbindelse til ikkefinansielle kunder som anført i artikel 422, stk. 3, litra c)
- l) kalibreringen af den udgående pengestrømssats, der finder anvendelse på korrespondentbank- eller mægler tjenester som anført i artikel 422, stk. 4, første afsnit
- m) mekanismer for anvendelse indtil mindst december 2023 af overgangsbestemmelser for statsgaranterede obligationer, der er udstedt til kreditinstitutter som led i statslige støtteforanstaltninger med EU-statsstøttegodkendelse, som f.eks. obligationer udstedt af National Asset Management Agency (NAMA) i Irland og af det spanske porteføljemanagementselskab udformet med henblik på at fjerne problematiske aktiver fra kreditinstitutternes balance som aktiver med særdeles stor likviditet og af særdeles høj kreditkvalitet.

3. Efter at have hørt ESMA og ECB aflægger EBA senest den 1. december 2013 rapport til Kommissionen om hensigtsmæssige ensartede definitioner af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet vedrørende overdragelige aktiver med henblik på artikel 416 og passende »haircuts« for aktiver, der kan betegnes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, med undtagelse af de i artikel 404, stk. 1, litra a), b) og c), omtalte aktiver.

Europa-Parlamentet og Rådet skal have mulighed for at udtale sig om rapporten.

I den i første afsnit omhandlede rapport skal der også tages hensyn til

- a) andre kategorier af aktiver, navnlig værdipapirer, for hvilke der er stillet sikkerhed ved hjælp af boliglån, af høj likviditets- og kreditkvalitet,
- b) andre kategorier af værdipapirer eller lån, der kan belånes i centralbankerne, f.eks. obligationer udstedt af lokalforvaltninger, og gældsbreve og
- c) andre aktiver, der ikke kan belånes i centralbankerne, men er omsættelige, f.eks. værdipapirer, der er noteret på en anerkendt børs, og guld, kernekapitalinstrumenter knyttet til et hovedindeks, garanterede obligationer, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, virksomhedsobligationer og midler, der bygger på disse aktiver.

4. Den i stk. 3 omhandlede rapport skal indeholde en undersøgelse af, hvorvidt og i givet fald, i hvilket omfang standbykreditfaciliteterne i artikel 416, stk. 1, litra e), skal medtages som likvide aktiver i lyset af den internationale udvikling og under hensyntagen til de særlige europæiske forhold, herunder hvordan pengepolitikken føres i Unionen.

EBA undersøger særlig, om følgende kriterier er hensigtsmæssige, og hvilke niveauer der er passende i forbindelse med sådanne definitioner:

- a) aktivernes minimumshandelsvolumen
- b) minimumsmængden af udestående aktiver
- c) transparente prisfastsættelses- og efterhandelsoplysninger
- d) kreditkvalitetstrin, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2
- e) dokumenteret prisstabilitet
- f) gennemsnitlig handelsvolumen og gennemsnitlig handelspoststørrelse
- g) det maksimale kursspænd
- h) restløbetid
- i) minimumsomsætningshastighed.

5. Senest den 31. januar 2014 aflægges EBA desuden rapport om følgende:

- a) ensartede definitioner af stor og særdeles stor likviditet og kreditkvalitet
- b) de eventuelle utilsigtede følger af definitionen af likvide aktiver for gennemførelsen af pengepolitiske tiltag og i hvilket omfang
 - i) en liste over likvide aktiver, som er adskilt fra listen over aktiver, der kan belånes i centralbanker, kan være et incitament for institutterne til at anvende belånbare aktiver, som ikke indgår i definitionen af likvide aktiver, til refinansieringstransaktioner
 - ii) regulering af likviditet kan mindske institutternes incitament til at yde eller optage lån på det usikrede pengemarked og medføre, at der stilles spørgsmålstejn ved metoden med at bruge EONIA som mål for pengepolitiske foranstaltninger
 - iii) indførelsen af likviditetsdækningskrav kan gøre det vanskeligere for centralbankerne at sikre prisstabilitet ved hjælp af de eksisterende pengepolitiske rammer og instrumenter
- c) de operationelle krav for kapitalandele af likvide aktiver som anført i artikel 417, litra b)-f), i overensstemmelse med den reguleringsmæssige udvikling på internationalt plan.

Artikel 510

Krav vedrørende net stable funding

1. Senest den 31. december 2015 aflægges EBA, på grundlag af de poster, som skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit III, rapport til Kommissionen om, hvorvidt og hvordan det bør sikres, at institutter anvender stabile finansieringskilder, herunder en vurdering af virkningen på institutter etableret i Unionens forretning og risikoprofil eller på finansmarkederne eller økonomien og bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til SMV'er og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger og pass-through-finansieringsmodeller, herunder matchfinansierede realkreditlån. EBA analyserer især virkningen af stabile finansieringskilder på refinansieringsstrukturene i forskellige bankdriftsmodeller i Unionen.

2. Inden den 31. december 2015 aflægges EBA også rapport til Kommissionen på grundlag af de poster, som skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit III, og i overensstemmelse med de ensartede indberetningsformater, der henvises til i artikel 415, stk. 3, litra a), og efter høring af ESRB, om metoder til fastlæggelse af størrelsen af den stabile finansiering, som institutterne har adgang til og behov for, og

om hensigtsmæssige ensartede definitioner til beregning af et sådant krav vedrørende net stable funding, og undersøger navnlig følgende:

- a) de kategorier og den vægtning, der anvendes på stabile finansieringskilder, jf. artikel 427, stk. 1
- b) de kategorier og den vægtning, der anvendes til fastlæggelse af kravet til stabil finansiering i artikel 428, stk. 1
- c) metoderne skal give de relevante positive eller negative incitamenter med henblik på at fremme en mere stabil langsigtet finansiering af aktiver, forretningsaktiviteter, investeringer og finansiering af institutter
- d) behovet for at udarbejde forskellige metoder til forskellige typer institutter.

3. Senest den 31. december 2016 forelægger Kommissionen om nødvendigt under hensyn til de rapporter, der henvises til i stk. 1 og 2, og under hensyn til mangfoldigheden i banksektoren i Unionen et lovgivningsmæssigt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan det kan sikres, at institutterne anvender stabile finansieringskilder.

Artikel 511

Gearing

1. På grundlag af resultaterne af den i stk. 3 omhandlede rapport forelægger Kommissionen senest den 31. december 2016 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om virkningen og effektiviteten af gearingsgraden.

2. Om nødvendigt ledsages rapporten af et lovgivningsforslag om indførelse af et passende antal niveauer af gearingsgraden, som det kræves, at institutter med forskellige forretningsmodeller overholder, hvori der stilles forslag om en egnet kalibrering af disse niveauer og hensigtsmæssige justeringer af kapitalen og den samlede eksponering som omhandlet i artikel 429, foruden om nødvendigt eventuelle fleksibilitetsforanstaltninger i forbindelse hermed, herunder passende ændringer af artikel 458 for at indføre gearingsgraden i de i nævnte artikel omhandlede foranstaltninger.

3. Med henblik på stk. 1 aflægger EBA senest den 31. oktober 2016 rapport til Kommissionen om mindst følgende:

- a) hvorvidt bestemmelserne om den gearingsgrad, der er fastsat i denne forordning og i artikel 87 og 98 i direktiv 2013/36/EU er det rette redskab til at fjerne risikoen for overdreven gearing fra institutternes side på en tilfredsstillende og fyldestgørende måde
- b) om afgrænsning af forretningsmodeller, der afspejler de generelle risikoprofiler for institutterne, og om indførsel af forskellige niveauer af gearingsgrad for disse forretningsmodeller
- c) hvorvidt de krav, der er fastsat i artikel 76 og 87 i direktiv 2013/36/EU i overensstemmelse med artikel 73 og 97 i direktiv 2013/36/EU med henblik på håndtering af risikoen for overdreven gearing, er tilstrækkelige til at sikre en forsvarlig styring af denne risiko fra institutternes side, og hvis ikke, hvilke yderligere forbedringer der er brug for, så disse målsætninger opfyldes
- d) hvorvidt det er nødvendigt med ændringer af beregningsmetoden i artikel 429 – og i bekræftende fald hvilke – for at sikre, at gearingsgraden kan anvendes som en egnet indikator for et instituts risiko for overdreven gearing
- e) hvorvidt – ved beregningen af den samlede eksponering i tilknytning til gearingsgraden – værdien af eksponeringer vedrørende kontrakter i bilag II fastsat ved anvendelse af den oprindelige eksponeringsmetode afviger væsentligt fra eksponeringsværdien fastsat ved anvendelse af markedsværdimetoden
- f) hvorvidt anvendelse af enten kapitalgrundlaget eller den egentlige kernekapital som kapitalmål ved beregning af gearingsgraden er mere hensigtsmæssig til at fastslå en risiko for overdreven gearing, og hvilken kalibrering der i bekræftende fald skal foretages af gearingsgraden

- g) hvorvidt den i artikel 429, stk. 10, litra a), nævnte konverteringsfaktor for uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel, er tilstrækkeligt konservativt baseret på de indhøstede erfaringer i observationsperioden
- h) hvorvidt hyppigheden af og formatet for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i artikel 451 er passende
- i) hvilket niveau der vil være passende for gearingsgraden for hver af de forretningsmodeller, der er udpeget i henhold til litra b)
- j) hvorvidt der bør defineres et interval for hvert gearingsgradsniveau
- k) hvorvidt indførelse af gearingsgraden som et krav til institutterne vil nødvendiggøre ændringer af de bestemmelser om gearingsgraden, der er fastsat i denne forordning, og i bekræftende fald hvilke
- l) hvorvidt indførelse af gearingsgraden som et krav til institutterne effektivt vil begrænse risikoen for overdreven gearing fra disse institutters side, og, i bekræftende fald, hvorvidt niveauet for gearingsgraden bør være det samme for alle institutter eller bør bestemmes efter risikoprofilen og forretningsmodellen samt efter instituttets størrelse, og, i sidstnævnte tilfælde hvilke yderligere kalibreringer eller overgangsperiode, der vil være nødvendige.

4. Den i stk. 3 nævnte rapport skal som minimum omfatte perioden fra den 1. januar 2014 til den 30. juni 2016 og som minimum omhandle følgende:

- a) virkningen af at indføre den gearingsgrad, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 429 som et krav, som institutterne skal opfylde, på:
 - i) finansmarkederne generelt og specielt markederne for genkøbstransaktioner, derivater og særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
 - ii) institutternes soliditet
 - iii) institutternes forretningsmodeller og balancestruktur; navnlig hvad angår forretningsområder med lav risiko som f.eks. støttelån ydet af offentlige udviklingsbanker, kommunale lån, finansiering af beboelsesejendomme og andre lavrisikoområder, som er reguleret i national ret
 - iv) migrering af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn
 - v) finansiell innovation, særlig udviklingen af instrumenter med indbygget gearing
 - vi) institutters risikoadfærd
 - vii) clearing-, afviklings- og deponeringsaktiviteter og anvendelsen af en central modpart
 - viii) cykikaliteten af kapitalmålet og den samlede eksponering ved beregning af gearingsgraden
 - ix) bankernes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til SMV'er, regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder samt på handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger
- b) den gensidige påvirkning mellem gearingsgraden og de risikobaserede kapitalgrundlagskrav og likviditetskravene som fastsat i denne forordning
- c) virkningen af forskellene i regnskabsmæssig praksis mellem de regnskabsstandarter, der anvendes i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, de regnskabsstandarter, der anvendes i henhold til direktiv 86/635/EØF, og andre gældende regnskabsregler og andre relevante regnskabsregler på sammenligneligheden af gearingsgraden.

Artikel 512

Eksponeringer mod overført kreditrisiko

Senest den 31. december 2014 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af bestemmelserne i femte del set i lyset af den internationale markedsudvikling.

Artikel 513

1. Senest den 30 juni 2014 foretager Kommissionen efter høring af ESRB og EBA en vurdering af, hvorvidt den makroprudentielle regulering i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er tilstrækkelig til at reducere den systemiske risiko i sektorer, regioner og medlemsstaterne, herunder en vurdering af:

- a) hvorvidt de nuværende makroprudentielle instrumenter i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er virkningsfulde, effektive og gennemsigtige
- b) hvorvidt dækningen og de mulige grader af overlapning mellem forskellige makroprudentielle instrumenter til håndtering af lignende risici i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er tilstrækkelige, og foreslår om nødvendigt ny makroprudentiel regulering
- c) hvilket samspil der er mellem internationalt aftalte standarder for systemiske institutter og bestemmelserne i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, og foreslår om nødvendigt ny regler under hensyntagen til disse internationalt aftalte standarder.

2. Senest den 31. december 2014 aflægges Kommissionen på grundlag af høringen af ESRB og EBA rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om den i stk. 1 omhandlede vurdering og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

Artikel 514

Modpartsrisiko og den oprindelige eksponeringsmetode

Senest den 31. december 2016 undersøger Kommissionen og udarbejder en rapport om anvendelsen af artikel 275 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og om nødvendigt et lovgivningsforslag.

Artikel 515

Overvågning og evaluering

1. EBA rapporterer senest den 2 januar 2015 sammen med ESMA en rapport om, hvorvidt forordningen og de beslægtede forpligtelser under forordning (EU) nr. 648/2012 fungerer tilfredsstillende, navnlig med hensyn til institutter, der anvender en central modpart, for at undgå overlapninger af krav til derivattransaktioner og dermed undgå en øget reguleringsmæssig risiko og øgede omkostninger til de kompetente myndigheders overvågning.

2. EBA overvåger og evaluerer brugen af bestemmelserne vedrørende kapitalgrundlagskravene for eksponeringer mod en central modpart i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 9. Senest den 1. januar 2015 aflægges EBA rapport til Kommissionen om sådanne bestemmelsers virkning og effektivitet.

3. Senest den 31. december 2016 undersøger og aflægges Kommissionen rapport om denne forordnings afstemning med de beslægtede forpligtelser i forordning (EU) nr. 648/2012, kapitalgrundlagskravene i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 9, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 516

Langsigtet finansiering

Kommissionen aflægges senest den 31. december 2015 rapport om konsekvensen af denne forordning for så vidt angår fremme af langsigtede investeringer i væksthfremmende infrastruktur.

Artikel 517

Definition af justeret kapitalgrundlag

Senest den 31. december 2014 undersøger og aflægger Kommissionen rapport om, hvorvidt definitionen af justeret kapitalgrundlag, der anvendes med henblik på anden del, afsnit III, og fjerde del, er hensigtsmæssig, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 518

Undersøgelse af kapitalinstrumenter, som kan nedskrives eller konverteres på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt

Senest den 31. december 2015 undersøger og aflægger Kommissionen rapport om, hvorvidt denne forordning bør indeholde krav om, at hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter skal nedskrives, såfremt det fastslås, at instituttet ikke længere er levedygtigt. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 519

Fradrag af aktiver i definerede ydelsesbaserede pensionskasser i egentlige kernekapitalposter

EBA udarbejder senest den 30. juni 2014 en rapport om, hvorvidt reviderede IAS 19 i forbindelse med fradraget i nettopensionsaktiver, jf. artikel 36, stk. 1, litra e), og ændringer i nettopensionsforpligtelser resulterer i upassende volatilitet i institutternes kapitalgrundlag.

Kommissionen udarbejder under hensyntagen til EBA-rapporten senest den 31. december 2014 en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om det i stk. 1 omhandlede emne, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag, om at indføre en behandling, der justerer aktiver eller forpligtelser i forbindelse med ydelsesbaserede pensionskasser til udregning af kapitalgrundlaget.

AFSNIT III

ÆNDRINGER

Artikel 520

Ændring til forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 ændres som følger:

1) Følgende kapitel tilføjes i afsnit IV:

»**KAPITEL 4**

Beregning og indberetning med henblik på forordning (EU) nr. 575/2013

Artikel 50a

Beregningsen af K_{CCP}

1. For så vidt angår artikel 308 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26 juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber³⁸⁾, hvor en central modpart (CCP) har modtaget den meddelelse, der er omhandlet i artikel 301, stk. 2, litra b), i den pågældende forordning, skal CCP'en udregne K_{CCP} som anført i nærværende artikels stk. 2 for alle de kontrakter og transaktioner, den afregner for alle de af sine clearingmedlemmer, der er dækket af en given misligholdelsesfond.

2. En CCP beregner den hypotetiske kapital (K_{CCP}) på følgende måde:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

hvor

$EBRM_i$ = eksponeringens værdi inden risikoreduktion svarende til CCP'ens eksponeringsværdi i forhold til clearingmedlem i , som opstår i forbindelse med alle de kontrakter og transaktioner med det pågældende clearingmedlem, som er beregnet uden at tage hensyn til nævnte clearingmedlems sikkerhedsstillelse

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlem i posterer til CCP'en

DF_i = det indbetalte bidrag fra clearingmedlem i

RW = en risikovægt på 20 %

kapitalprocent = 8 %.

3. En CCP foretager beregningen i stk. 2 mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for clearingmedlemmer, som er institutter.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge følgende i forbindelse med stk. 3:

- a) hyppigheden af og datoerne for de i stk. 2 fastlagte beregninger
- b) de situationer, hvor den kompetente myndighed for et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan kræve hyppigere beregninger og indberetninger end dem, der er beskrevet i litra a).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 50b

Generelle regler for beregningen af K_{CCP}

For beregningen i henhold til artikel 50a, stk. 2, gælder følgende:

- a) en CCP beregner værdien af eksponeringer mod sine clearingmedlemmer som følger:
 - i) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra a) og d) i forordning (EU) nr. 575/2013
 - ii) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra b), c) og e), i forordning (EU) nr. 575/2013, udregnes den i overensstemmelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 223 i nævnte forordning med tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer som omhandlet i artikel 223 og 224 i nævnte forordning. Undtagelsen fastlagt i artikel 285, stk. 3, litra a), i nævnte forordning, finder ikke anvendelse

- iii) for eksponeringer, der opstår som følge af transaktioner, der ikke er opført i artikel 301, stk. 1, i forordning (EU) nr.575/2013, og som alene indebærer afviklingsrisiko, udregnes den i overensstemmelse med tredje del, afsnit V, i nævnte forordning
- b) for institutter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr.575/2013, er nettinggrupperne de samme som dem, der er defineret i tredje del, afsnit II, i nævnte forordning
- c) Ved beregningen af de i litra a) nævnte værdier trækker CCP'en clearingmedlemmernes sikkerhedsstilling, der er behørigt reduceret med de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstilling i artikel 224 i forordning (EU) nr.575/2013, fra sine eksponeringer
- d) en CCP beregner sine værdipapirfinansieringstransaktionseksponeringer mod clearingmedlemmerne i overensstemmelse med den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstilling (med de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer) i artikel 223 og 224 i forordning (EU) nr.575/2013
- e) hvis en CCP har eksponeringer i forhold til en eller flere CCP'er, skal den behandle sådanne eksponeringer, som om de var eksponeringer i forhold til clearingmedlemmer, og medtage eventuelle margener eller indbetalte bidrag fra nævnte CCP'er i beregningen af KCCP
- f) hvis en CCP har et bindende ved aftale indgået arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, anser CCP'en nævnte initialmargen for at være indbetalte bidrag i forbindelse med beregningen i stk. 1 og ikke som initialmargen
- g) når markedsværdimetoden anvendes, erstatter en CCP formelen i artikel 298, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr.575/2013 med følgende formel:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross};$$

hvor NGR-tælleren udregnes i overensstemmelse med artikel 274, stk. 1, forordning (EU) nr.575/2013 og lige inden variationsmarginen faktisk byttes ud i slutningen af afregningsperioden, og nævneren er bruttogenanskaffelsesomkostningerne

- h) når markedsværdimetoden anvendes som fastlagt i artikel 274 i forordning (EU) nr.575/2013, erstatter en CCP formelen i artikel 398, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning [indsættes af Publikationskontoret] med følgende formel:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

hvor NGR-tælleren udregnes i overensstemmelse med artikel 274, stk. 1, i nævnte forordning og lige inden variationsmarginerne faktisk byttes ud i slutningen af afregningsperioden, og nævneren er bruttogenanskaffelsesomkostningerne

- i) hvis en CCP ikke kan beregne værdien af NGR som fastsat i artikel 298, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr.575/2013, træffer den følgende foranstaltninger:
 - i) underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om sin manglende evne til at beregne NGR og grundene til, at den ikke er i stand til at foretage den beregning
 - ii) i en periode på tre måneder kan den anvende en NGR-værdi på 0,3 til at foretage beregningen af PCE_{red} i litra g)
- j) hvis CCP'en ved udgangen af den periode, der er omhandlet i litra i), nr. ii), stadig ikke er i stand til at beregne værdien af NGR, træffer den følgende foranstaltninger:
 - i) ophører med at beregne K_{CCP}
 - ii) underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om, at den er ophørt med at beregne K_{CCP}
- k) ved beregningen af den potentielle fremtidige eksponering i forhold til optioner og swaptioner i overensstemmelse med markedsværdimetoden i artikel 274 i forordning (EU) nr.575/2013, ganger en

CCP kontraktens fiktive værdi med optionens absolutte deltaværdi ($\delta V/\delta p$) som omhandlet i artikel 280, stk.1, litra a), i nævnte forordning

- l) hvis en CCP i har mere end én misligholdelsesfond, udfører den beregningen i artikel 50a, stk. 2, for hver misligholdelsesfond separat.

Artikel 50c

Indberetning af data

1. For så vidt angår artikel 308 i forordning (EU) nr.575/2013 skal en CCP oplyse de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om følgende:

- a) den hypotetiske kapital (K_{CCP})
- b) summen af de indbetalte bidrag (DF_{CM})
- c) de indbetalte finansielle ressourcer, som den – ved lov eller på grundlag af kontraktmæssig aftale med clearingmedlemmerne – er forpligtet til at anvende til at dække tab som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse, inden den anvender de resterende clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden (DF_{CCP})
- d) det samlede antal clearingmedlemmer (N)
- e) koncentrationsfaktoren (β), som omhandlet i artikel 50d
- f) summen af alle ved aftale forpligtede bidrag (DF^c_{CM})

Hvis CCP'en har mere end én misligholdelsesfond, indberetter den de data, der anføres i første afsnit, for hver misligholdelsesfond separat.

2. CCP'en underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for nævnte clearingmedlemmer.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) den ensartede model med henblik på den i stk. 1 omhandlede indberetning
- b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 2 omhandlede indberetning
- c) de situationer, hvor den kompetente myndighed for et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan kræve en hyppigere indberetninger end de i litra b) nævnte.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 50d

Beregning af specifikke poster, som CCP'en indberetter

Med henblik på artikel 50c gælder følgende:

- a) hvis en CCP i henhold til bestemmelserne skal anvende en del af eller alle sine finansielle ressourcer parallelt med dens clearingmedlemmers indbetalte bidrag på en måde, som gør disse ressourcer lig med et clearingmedlems indbetalte bidrag for så vidt angår, hvordan de dækker de tab, der er påført af CCP'en som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse eller insolvens, lægger CCP'en et beløb svarende til nævnte ressourcer til de samlede indbetalte bidrag (DF_{CM})
- b) hvis en CCP i henhold til bestemmelserne skal anvende en del af eller alle sine finansielle ressourcer til at dække tab som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse, når den har opbrugt

misligholdelsesfonden, men inden den indkalder ved kontrakt forpligtede bidrag fra clearingmedlemmerne, skal CCP'en lægge de tilsvarende yderligere finansielle ressourcer (DF^a_{CCP}) til de samlede indbetalte bidrag (DF) som følger:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^a_{CCP}$$

c) en CCP skal beregne koncentrationsfaktoren (β) efter følgende formel:

BILLED

hvor

$PCE_{red,i}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig krediteksponering for alle en CCP's kontrakter and transaktioner med clearingmedlem i ;

$PCE_{red,1}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig krediteksponering for alle en CCP's kontrakter og transaktioner med det clearingmedlem, der har den største PCE_{red} -værdi.

$PCE_{red,2}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig krediteksponering for alle en CCP's kontrakter og transaktioner med det clearingmedlem, der har den næststørste PCE_{red} -værdi

2) Artikel 11, stk. 15, litra b) udgår

3) I artikel 89 indsættes følgende stykke:

»5a. Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de elleve reguleringsmæssige tekniske standarder omtalt i stk. 3, slutningen af første afsnit, eller indtil der i henhold til artikel 14 er truffet en afgørelse om tilladelse til en CCP, alt efter hvilken dato der indtræffer først, anvender den pågældende CCP den behandling, der er omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit.

Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de elleve reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 3 i slutningen af andet afsnit, eller indtil der i henhold til artikel 25 er truffet en afgørelse om anerkendelse af en CCP, alt efter hvilken dato der indtræffer først, anvender den pågældende CCP den behandling, der er omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit.

Hvis en CCP ikke har en misligholdelsesfond, og den ikke har et bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, inkluderer de data, som den skal indberette i overensstemmelse med artikel 50c, stk. 1, det totale beløb af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne (IM).

Fristerne i nærværende stykkes første og andet afsnit kan forlænges med yderligere seks måneder, såfremt Kommissionen har vedtaget den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 497, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013«

ELLEVTE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 521

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2014, med undtagelse af:

- a) artikel 8, stk. 3, artikel 21 og artikel 451, stk. 1, som finder anvendelse fra den 1. januar 2015
- b) artikel 413, stk. 1, som finder anvendelse fra den 1. januar 2016
- c) de bestemmelser i denne forordning, der pålægger ESA'erne at forelægge Kommissionen udkast til tekniske standarder, og de bestemmelser i denne forordning, der tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, som finder anvendelse fra den 31. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2013.

For Europa-Parlamentet

Formand

M. Schulz

For Rådet

Formand

A. Shatter

BILAG I

Klassificering af ikkebalanceførte poster

1. Fuld risiko:

- a) Garantier i form af kreditsubstitutter (f.eks. garantier for god betaling af kreditfaciliteter)
- b) Kreditderivater
- c) Accepter
- d) Endosserede veksler, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet institut
- e) Transaktioner med regresret (f.eks. factoring, faciliteter vedrørende fakturarabat)
- f) Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter
- g) Aktiver købt i henhold til konstant terminskontrakt
- h) »Forward deposits«
- i) Ikkebetalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer
- j) Salgs- og genkøbsaftaler som omhandlet i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF
- k) Andre poster med fuld risiko.

2. Mellemliggende risiko:

- a) Ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter: rembursere, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
- b) Andre ikkebalanceførte poster
 - i) Rederigarantier, told- og afgiftsgarantier
 - ii) Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
 - iii) »Note issuance facilities« (NIF) og »revolving underwriting facilities« (RUF)
 - iv) Andre poster med mellemliggende risiko og som meddelt EBA.

3. Mellemliggende/lav risiko:

- a) Ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter:
 - i) Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner
 - ii) Garantier (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier, tilknyttet forskudsbetaling og tilbageholdelsesgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
 - iii) Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter
- b) Andre ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter
 - i) Uudnyttede kreditfaciliteter, herunder forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater, med en oprindelig løbetid på ikke over et år, som ikke uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som ikke effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed
 - ii) Andre poster med mellemliggende/lav risiko og som meddelt EBA.

4. Lav risiko:

- a) Uudnyttede kreditfaciliteter, herunder forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater, som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed. Detaileksponeringer kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter instituttet i stand til at opsiges dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning
- b) Uudnyttede kreditfaciliteter for licitations- og fuldførelsesgarantier, som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt muliggør en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed, og
- c) Andre poster med lav risiko og som meddelt EBA.

BILAG II

Derivatyper

1. Rentekontrakter:

- a) renteswaps i en enkelt valuta
- b) basisswaps
- c) fremtidige renteaftaler (FRA)
- d) rentefutures
- e) erhvervede renteoptioner
- f) andre kontrakter af samme art.

2. Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld:

- a) valutaswaps
- b) valutaterminsforretninger
- c) valutafutures
- d) erhvervede valutaoptioner
- e) andre kontrakter af samme art
- f) kontrakter af samme art som a)-e) vedrørende guld.

3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i nærværende bilags punkt 1, litra a)-e), og i punkt 2, litra a)-d), med andre underliggende instrumenter eller indekser. Disse omfatter som minimum alle instrumenter som omhandlet i afsnit C, punkt 4-7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, der ikke på anden måde er medtaget i nærværende bilags punkt 1 og 2.

BILAG III

Poster, der er omfattet af krav om supplerende indberetning af likvide aktiver

1. kontanter
2. centralbankeeksponeringer, i det omfang der kan trækkes på disse eksponeringer i stresssituationer
3. værdipapirer, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater, centralbanker, ikkecentralregeringer, offentlige enheder, regioner med selvstændig beføjelse til at fastsætte og opkræve skatter og lokale myndigheder, Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Valutafond, Den Europæiske Union, den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet, den europæiske stabilitetsmekanisme eller multilaterale udviklingsbanker, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
 - a) de er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
 - b) de udgør ikke en forpligtelse for et institut eller en af dets tilknyttede enheder.
4. værdipapirer, undtagen de i punkt 3 omhandlede, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater eller centralbanker, udstedt i nationale valutaer af staten eller centralbanken i den valuta og det land, hvor likviditetsrisikoen findes, eller udstedt i fremmede valutaer, i det omfang besiddelsen af sådan gæld matcher likviditetsbehovet i forbindelse med bankens transaktioner i det pågældende tredjeland.
5. værdipapirer, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater, centralbanker, ikkecentralregeringer, offentlige enheder, regioner med selvstændig beføjelse til at fastsætte og opkræve skatter og lokale myndigheder eller multilaterale udviklingsbanker, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
 - a) de er tillagt en risikovægt på 20 % i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
 - b) de udgør ikke en forpligtelse for et institut eller en af dets tilknyttede enheder.
6. værdipapirer, undtagen de i punkt 3, 4 og 5 omhandlede, der kan tillægges en risikovægt på 20 % eller bedre i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller som internt vurderes til at have en tilsvarende kreditkvalitet, og opfylder en af følgende betingelser:
 - a) de udgør ikke en fordring på en SSPE, et institut eller en af dets tilknyttede enheder
 - b) der er tale om obligationer, der kan behandles som fastsat i artikel 129, stk. 4 eller 5
 - c) der er tale om obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, som ikke er omhandlet i nærværende punkts litra b).
7. Værdipapirer, undtagen dem, der er omhandlet i punkt 3-6, der kan tillægges en risikovægt på 50 % eller bedre i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller som internt vurderes til at have en tilsvarende kreditkvalitet og ikke udgør en fordring på en SSPE, et institut eller en af dets tilknyttede enheder.
8. værdipapirer, undtagen de i punkt 3-7 omhandlede, der er sikret med aktiver, der kan tillægges en risikovægt på 35 % eller bedre i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller som internt vurderes til at have en tilsvarende kreditkvalitet, og som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 125.
9. standbykreditfaciliteter udbudt af centralbanker i pengepolitisk øjemed, forudsat at disse faciliteter ikke er sikret ved likvide aktiver med undtagelse af likviditetsstøtte i en krisesituation.
10. lovbestemte eller vedtægtsmæssige minimumsindskud hos det centrale kreditinstitut og anden vedtægtsmæssig eller kontraktfastsat tilgængelig likvid finansiering fra det centrale kreditinstitut eller -institutter, som er medlemmer af det netværk, der er omhandlet i artikel 113, stk. 7, eller som er fritaget i

henhold til artikel 10, for så vidt denne finansiering ikke er sikret med likvide aktiver, hvis kreditinstitutet tilhører et netværk i henhold til lovbestemte eller vedtægtsmæssige bestemmelser.

11. børsnoterede, centralt clearede egentlige kernekapitalaktier, der er en del af et større aktieindeks denomineret i medlemsstatens nationale valuta, og som ikke er udstedt af et institut eller nogen af dets tilknyttede selskaber.

12. guld, der er noteret på en anerkendt børs, og som opbevares hos tredjemand.

Alle poster, bortset fra de i punkt 1, 2 og 9 omhandlede, skal opfylde følgende betingelser:

- a) de handles på simple genkøbsaftale- eller spotmarkeder, der er karakteriseret ved en lav koncentrationsgrad
- b) de har vist sig at være en pålidelig likviditetskilde enten ved genkøbsaftaler eller salg, også i stresssituationer
- c) de er ubehæftede.

BILAG IV

Sammenligningstabel

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 1		
Artikel 2		
Artikel 3		
Artikel 4, stk. 1, nr. 1)	Artikel 4, stk. 1	
Artikel 4, stk. 1, nr. 2)		Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1, nr. 3)		Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 4, stk. 1, nr. 4)		Artikel 3, stk. 1, litra p)
Artikel 4, stk. 1, nr. 5)-7)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 8)	Artikel 4, nr. 18	
Artikel 4, stk. 1, nr. 9)-12)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 13)	Artikel 4, nr. 41	
Artikel 4, stk. 1, nr. 14)	Artikel 4, nr. 42	
Artikel 4, stk. 1, nr. 15)	Artikel 4, nr. 12	
Artikel 4, stk. 1, nr. 16)	Artikel 4, nr. 13	
Artikel 4, stk. 1, nr. 17)	Artikel 4, nr. 3	
Artikel 4, stk. 1, nr. 18)	Artikel 4, nr. 21	
Artikel 4, stk. 1, nr. 19)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 20)	Artikel 4, nr. 19	
Artikel 4, stk. 1, nr. 21)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 22)	Artikel 4, nr. 20	
Artikel 4, stk. 1, nr. 23)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 24)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 25)		Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 4, stk. 1, nr. 26)	Artikel 4, nr. 5	
Artikel 4, stk. 1, nr. 27)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 28)	Artikel 4, nr. 14	
Artikel 4, stk. 1, nr. 29)	Artikel 4, nr. 16	

Artikel 4, stk. 1, nr. 30)	Artikel 4, nr. 15	
Artikel 4, stk. 1, nr. 31)	Artikel 4, nr. 17	
Artikel 4, stk. 1, nr. 32)-34)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 35)	Artikel 4, nr. 10	
Artikel 4, stk. 1, nr. 36)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 37)	Artikel 4, nr. 9	
Artikel 4, stk. 1, nr. 38)	Artikel 4, nr. 46	
Artikel 4, stk. 1, nr. 39)	Artikel 4, nr. 45	
Artikel 4, stk. 1, nr. 40)	Artikel 4, nr. 4	
Artikel 4, stk. 1, nr. 41)	Artikel 4, nr. 48	
Artikel 4, stk. 1, nr. 42)	Artikel 4, nr. 2	
Artikel 4, stk. 1, nr. 43)	Artikel 4, nr. 7	
Artikel 4, stk. 1, nr. 44)	Artikel 4, nr. 8	
Artikel 4, stk. 1, nr. 45)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 46)	Artikel 4, nr. 23	
Artikel 4, stk. 1, nr. 47)-49)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 50)		Artikel 3, stk. 1, litra e)
Artikel 4, stk. 1, nr. 51)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 52	Artikel 4, nr. 22	
Artikel 4, stk. 1, nr. 53)	Artikel 4, nr. 24	
Artikel 4, stk. 1, nr. 54)	Artikel 4, nr. 25	
Artikel 4, stk. 1, nr. 55)	Artikel 4, nr. 27	
Artikel 4, stk. 1, nr. 56)	Artikel 4, nr. 28	
Artikel 4, stk. 1, nr. 57)	Artikel 4, nr. 30	
Artikel 4, stk. 1, nr. 58)	Artikel 4, nr. 31	
Artikel 4, stk. 1, nr. 59)	Artikel 4, nr. 32	
Artikel 4, stk. 1, nr. 60)	Artikel 4, nr. 35	
Artikel 4, stk. 1, nr. 61)	Artikel 4, nr. 36	
Artikel 4, stk. 1, nr. 62)	Artikel 4, nr. 40	
Artikel 4, stk. 1, nr. 63)	Artikel 4, nr. 40a	
Artikel 4, stk. 1, nr. 64)	Artikel 4, nr. 40b	
Artikel 4, stk. 1, nr. 65)	Artikel 4, nr. 43	
Artikel 4, stk. 1, nr. 66)	Artikel 4, nr. 44	
Artikel 4, stk. 1, nr. 67)	Artikel 4, nr. 39	
Artikel 4, stk. 1, nr. 68)-71)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 72)	Artikel 4, nr. 47	
Artikel 4, stk. 1, nr. 73)	Artikel 4, nr. 49	
Artikel 4, stk. 1, nr. 74)-81)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 82)		Artikel 3, stk. 1, litra m)
Artikel 4, stk. 1, nr. 83)	Artikel 4, nr. 33	
Artikel 4, stk. 1, nr. 84)-91)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 92)		Artikel 3, stk. 1, litra i)
Artikel 4, stk. 1, nr. 93)-117)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 118)		Artikel 3, stk. 1, litra r)
Artikel 4, stk. 1, nr. 119)-128)		
Artikel 4, stk. 2		
Artikel 4, stk. 3		

Artikel 6, stk. 1	Artikel 68, stk. 1	
Artikel 6, stk. 2	Artikel 68, stk. 2	
Artikel 6, stk. 3	Artikel 68, stk. 3	
Artikel 6, stk. 4		
Artikel 6, stk. 5		
Artikel 7, stk. 1	Artikel 69, stk. 1	
Artikel 7, stk. 2	Artikel 69, stk. 2	
Artikel 7, stk. 3	Artikel 69, stk. 3	
Artikel 8, stk. 1		
Artikel 8, stk. 2		
Artikel 8, stk. 3		
Artikel 9, stk. 1	Artikel 70, stk. 1	
Artikel 9, stk. 2	Artikel 70, stk. 2	
Artikel 9, stk. 3	Artikel 70, stk. 3	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 3, stk. 1	
Artikel 10, stk. 2		
Artikel 11, stk. 1	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 11, stk. 2	Artikel 71, stk. 2	
Artikel 11, stk. 3		
Artikel 11, stk. 4	Artikel 3, stk. 2	
Artikel 11, stk. 5		
Artikel 12		
Artikel 13, stk. 1	Artikel 72, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	Artikel 72, stk. 2	
Artikel 13, stk. 3	Artikel 72, stk. 3	
Artikel 13, stk. 4		
Artikel 14, stk. 1	Artikel 73, stk. 3	
Artikel 14, stk. 2		
Artikel 14, stk. 3		
Artikel 15		Artikel 22
Artikel 16		
Artikel 17, stk. 1		Artikel 23
Artikel 17, stk. 2		
Artikel 17, stk. 3		
Artikel 18, stk. 1	Artikel 133, stk. 1, første afsnit	
Artikel 18, stk. 2	Artikel 133, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 18, stk. 3	Artikel 133, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 18, stk. 4	Artikel 133, stk. 2	
Artikel 18, stk. 5	Artikel 133, stk. 3	
Artikel 18, stk. 6	Artikel 134, stk. 1	
Artikel 18, stk. 7		
Artikel 18, stk. 8	Artikel 134, stk. 2	
Artikel 19, stk. 1	Artikel 73, stk. 1, litra b)	
Artikel 19, stk. 2	Artikel 73, stk. 1	
Artikel 19, stk. 3	Artikel 73, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 20, stk. 1	Artikel 105, stk. 3, artikel 129, stk. 2, og bilag X, del 3, nr. 30) og 31)	

Artikel 20, stk. 2	Artikel 129, stk. 2, tredje afsnit	
Artikel 20, stk. 3	Artikel 129, stk. 2, fjerde afsnit	
Artikel 20, stk. 4	Artikel 129, stk. 2, femte afsnit	
Artikel 20, stk. 5		
Artikel 20, stk. 6	Artikel 84, stk. 2	
Artikel 20, stk. 7	Artikel 129, stk. 2, sjette afsnit	
Artikel 20, stk. 8	Artikel 129, stk. 2, syvende og ot- tende afsnit	
Artikel 21, stk. 1		
Artikel 21, stk. 2		
Artikel 21, stk. 3		
Artikel 21, stk. 4		
Artikel 22	Artikel 73, stk. 2	
Artikel 23		Artikel 3, stk. 1, andet afsnit
Artikel 24	Artikel 74, stk. 1	
Artikel 25		
Artikel 26, stk. 1	Artikel 57, litra a)	
Artikel 26, stk. 1, litra a)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 26, stk. 1, litra b)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 26, stk. 1, litra c)	Artikel 57, litra b)	
Artikel 26, stk. 1, litra d)		
Artikel 26, stk. 1, litra e)	Artikel 57, litra b)	
Artikel 26, stk. 1, litra f)	Artikel 57, litra c)	
Artikel 26, stk. 1, første afsnit	Artikel 61, andet afsnit	
Artikel 26, stk. 2, litra a)	Artikel 57, andet, tredje og fjerde afsnit	
Artikel 26, stk. 2, litra b)	Artikel 57, andet, tredje og fjerde afsnit	
Artikel 26, stk. 3		
Artikel 26, stk. 4		
Artikel 27		
Artikel 28, stk. 1, litra a)		
Artikel 28, stk. 1, litra b)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra c)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra d)		
Artikel 28, stk. 1, litra e)		
Artikel 28, stk. 1, litra f)		
Artikel 28, stk. 1, litra g)		
Artikel 28, stk. 1, litra h)		
Artikel 28, stk. 1, litra i)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra j)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra k)		
Artikel 28, stk. 1, litra l)		
Artikel 28, stk. 1, litra m)		
Artikel 28, stk. 2		
Artikel 28, stk. 3		
Artikel 28, stk. 4		

Artikel 28, stk. 5	
Artikel 29	
Artikel 30	
Artikel 31	
Artikel 32, stk. 1, litra a)	
Artikel 32, stk. 1, litra b)	Artikel 57, fjerde afsnit
Artikel 32, stk. 2	
Artikel 33, stk. 1, litra a)	Artikel 64, stk. 4
Artikel 33, stk. 1, litra b)	Artikel 64, stk. 4
Artikel 33, stk. 1, litra c)	
Artikel 33, stk. 2	
Artikel 33, stk. 3, litra a)	
Artikel 33, stk. 3, litra b)	
Artikel 33, stk. 3, litra c)	
Artikel 33, stk. 3, litra d)	
Artikel 33, stk. 4	
Artikel 34	Artikel 64, stk. 5
Artikel 35	
Artikel 36, stk. 1, litra a)	Artikel 57, litra k)
Artikel 36, stk. 1, litra b)	Artikel 57, litra j)
Artikel 36, stk. 1, litra c)	
Artikel 36, stk. 1, litra d)	Artikel 57, litra q)
Artikel 36, stk. 1, litra e)	
Artikel 36, stk. 1, litra f)	Artikel 57, litra i)
Artikel 36, stk. 1, litra g)	
Artikel 36, stk. 1, litra h)	Artikel 57, litra n)
Artikel 36, stk. 1, litra i)	Artikel 57, litra m)
Artikel 36, stk. 1, litra j)	Artikel 66, stk. 2
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. i)	
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. ii)	Artikel 57, litra r)
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. iii)	
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. iv)	
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. v)	
Artikel 36, stk. 1, litra l)	Artikel 61, andet afsnit
Artikel 36, stk. 2	
Artikel 36, stk. 3	
Artikel 37	
Artikel 38	
Artikel 39	
Artikel 40	
Artikel 41	
Artikel 42	
Artikel 43	
Artikel 44	
Artikel 45	
Artikel 46	
Artikel 47	

Artikel 48	
Artikel 49, stk. 1	Artikel 59
Artikel 49, stk. 2	Artikel 60
Artikel 49, stk. 3	
Artikel 49, stk. 4	
Artikel 49, stk. 5	
Artikel 49, stk. 6	
Artikel 50	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a
Artikel 51	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a
Artikel 52	Artikel 63a
Artikel 53	
Artikel 54	
Artikel 55	
Artikel 56	
Artikel 57	
Artikel 58	
Artikel 59	
Artikel 60	
Artikel 61	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a
Artikel 62, litra a)	Artikel 64, stk. 3
Artikel 62, litra b)	
Artikel 62, litra c)	
Artikel 62, litra d)	Artikel 63, stk. 3
Artikel 63	Artikel 63, stk. 1 og 2, og artikel 64, stk. 3
Artikel 64	Artikel 64, stk. 3, litra c)
Artikel 65	
Artikel 66	Artikel 57, artikel 66, stk. 2
Artikel 67	Artikel 57, artikel 66, stk. 2
Artikel 68	
Artikel 69	Artikel 57, artikel 66, stk. 2
Artikel 70	Artikel 57, artikel 66, stk. 2
Artikel 71	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a
Artikel 72	Artikel 57, artikel 66
Artikel 73	
Artikel 74	
Artikel 75	
Artikel 76	
Artikel 77	Artikel 63a, stk. 2
Artikel 78, stk. 1	Artikel 63a, stk. 2
Artikel 78, stk. 2	
Artikel 78, stk. 3	
Artikel 78, stk. 4	Artikel 63a, stk. 2, fjerde afsnit

Artikel 78, stk. 5		
Artikel 79	Artikel 58	
Artikel 80		
Artikel 81	Artikel 65	
Artikel 82	Artikel 65	
Artikel 83		
Artikel 84	Artikel 65	
Artikel 85	Artikel 65	
Artikel 86	Artikel 65	
Artikel 87	Artikel 65	
Artikel 88	Artikel 65	
Artikel 89	Artikel 120	
Artikel 90	Artikel 122	
Artikel 91	Artikel 121	
Artikel 92	Artikel 66, artikel 75	
Artikel 93, stk. 1-4	Artikel 10, stk. 1-4	
Artikel 93, stk. 5		
Artikel 94		Artikel 18, stk. 2-4
Artikel 95		
Artikel 96		
Artikel 97		
Artikel 98		Artikel 24
Artikel 99, stk. 1	Artikel 74, stk. 2	
Artikel 99, stk. 2		
Artikel 100		
Artikel 101, stk. 1		
Artikel 101, stk. 2		
Artikel 101, stk. 3		
Artikel 102, stk. 1		Artikel 11, stk. 1
Artikel 102, stk. 2		Artikel 11, stk. 3
Artikel 102, stk. 3		Artikel 11, stk. 4
Artikel 102, stk. 4		Bilag VII, del C, pkt. 1
Artikel 103		Bilag VII, del A, pkt. 1
Artikel 104, stk. 1		Bilag VII, del D, pkt. 1
Artikel 104, stk. 2		Bilag VII, del D, pkt. 2
Artikel 105, stk. 1		Artikel 33, stk. 1
Artikel 105, stk. 2-10		Bilag VII, del B, pkt. 1-9
Artikel 105, stk. 11-13		Bilag VII, del B, pkt. 11-13
Artikel 106		Bilag VII, del C, pkt. 1-3
Artikel 107	Artikel 76, artikel 78, stk. 4 og bi- lag III, del 2, pkt. 6	
Artikel 108, stk. 1	Artikel 91	
Artikel 108, stk. 2		
Artikel 109	Artikel 94	
Artikel 110		
Artikel 111	Artikel 78, stk. 1-3	
Artikel 112	Artikel 79, stk. 1	

Artikel 113, stk. 1	Artikel 80, stk. 1
Artikel 113, stk. 2	Artikel 80, stk. 2
Artikel 113, stk. 3	Artikel 80, stk. 4
Artikel 113, stk. 4	Artikel 80, stk. 5
Artikel 113, stk. 5	Artikel 80, stk. 6
Artikel 113, stk. 6	Artikel 80, stk. 7
Artikel 113, stk. 7	Artikel 80, stk. 8
Artikel 114	Bilag VI, del I, pkt. 1-5
Artikel 115, stk. 1 og 4	Bilag VI, del I, pkt. 8-11
Artikel 115, stk. 5	
Artikel 116, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 14
Artikel 116, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 14
Artikel 116, stk. 3	
Artikel 116, stk. 4	Bilag VI, del I, pkt. 15
Artikel 116, stk. 5	Bilag VI, del I, pkt. 17
Artikel 116, stk. 6	Bilag VI, del I, pkt. 17
Artikel 117, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 18 og 19
Artikel 117, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 20
Artikel 117, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 21
Artikel 118	Bilag VI, del I, pkt. 22
Artikel 119, stk. 1	
Artikel 119, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 37 og 38
Artikel 119, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 40
Artikel 119, stk. 4	
Artikel 119, stk. 5	
Artikel 120, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 29
Artikel 120, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 31
Artikel 120, stk. 3	Bilag VI, Part I, pkt. 33-36
Artikel 121, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 26
Artikel 121, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 25
Artikel 121, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 27
Artikel 122	Bilag VI, del I, pkt. 41 og 42
Artikel 123	Artikel 79, stk. 2 og 3 og bilag VI, del I, pkt. 43
Artikel 124, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 44
Artikel 124, stk. 2	
Artikel 124, stk. 3	
Artikel 125, stk. 1-3	Bilag VI, del I, pkt. 45-49
Artikel 125, stk. 4	
Artikel 126, stk. 1 og 2	Bilag VI, del I, pkt. 51-55
Artikel 126, stk. 3 og 4	Bilag VI, del I, pkt. 58 og 59
Artikel 127, stk. 1 og 2	Bilag VI, del I, pkt. 61 og 62
Artikel 127, stk. 3 og 4	Bilag VI, del I, pkt. 64 og 65
Artikel 128, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 66 og 76
Artikel 128, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 66
Artikel 128, stk. 3	

Artikel 129, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 68, afsnit 1 og 2
Artikel 129, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 69
Artikel 129, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 71
Artikel 129, stk. 4	Bilag VI, del I, pkt. 70
Artikel 129, stk. 5	
Artikel 130	Bilag VI, del I, pkt. 72
Artikel 131	Bilag VI, del I, pkt. 73
Artikel 132, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 74
Artikel 132, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 75
Artikel 132, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 77 og 78
Artikel 132, stk. 4	Bilag VI, del I, pkt. 79
Artikel 132, stk. 5	Bilag VI, del I, pkt. 80 og 81
Artikel 133, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 86
Artikel 133, stk. 2	
Artikel 133, stk. 3	
Artikel 134, stk. 1-3	Bilag VI, del I, pkt. 82-84
Artikel 134, stk. 4-7	Bilag VI, del I, pkt. 87-90
Artikel 135	Artikel 81, stk. 1, 2 og 4
Artikel 136, stk. 1	Artikel 82, stk. 1
Artikel 136, stk. 2	Bilag VI, del 2, pkt. 12-16
Artikel 136, stk. 3	Artikel 150, stk. 3
Artikel 137, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 6
Artikel 137, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 7
Artikel 137, stk. 3	
Artikel 138	Bilag VI, del III, pkt. 1-7
Artikel 139	Bilag VI, del III, pkt. 8-17
Artikel 140, stk. 1	
Artikel 140, stk. 2	
Artikel 141	
Artikel 142, stk. 1	
Artikel 142, stk. 2	
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 1 og bilag VII, del 4, point 1
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 2
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 3
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 4
Artikel 144	
Artikel 145	
Artikel 146	
Artikel 147, stk. 1	Artikel 86, stk. 9
Artikel 147, stk. 2-9	Artikel 86, stk. 1-8
Artikel 148, stk. 1	Artikel 85, stk. 1
Artikel 148, stk. 2	Artikel 85, stk. 2
Artikel 148, stk. 3	
Artikel 148, stk. 4	Artikel 85, stk. 3

Artikel 148, stk. 5	
Artikel 148, stk. 1	
Artikel 149	Artikel 85, stk. 4 og 5
Artikel 150, stk. 1	Artikel 89, stk. 1
Artikel 150, stk. 2	Artikel 89, stk. 2
Artikel 150, stk. 3	
Artikel 150, stk. 4	
Artikel 151	Artikel 87, stk. 1-10
Artikel 152, stk. 1 og 2	Artikel 87, stk. 11
Artikel 152, stk. 3 og 4	Artikel 87, stk. 12
Artikel 152, stk. 5	
Artikel 153, stk. 1	Bilag VII, del I, pkt. 3
Artikel 153, stk. 2	
Artikel 153, stk. 3-8	Bilag VII, del I, pkt. 4-9
Artikel 153, stk. 9	
Artikel 154	Bilag VII, del I, pkt. 10-16
Artikel 155, stk. 1	Bilag VII, del I, pkt. 17 og 18
Artikel 155, stk. 2	Bilag VII, del I, pkt. 19-21
Artikel 155, stk. 3	Bilag VII, del I, pkt. 22-24
Artikel 155, stk. 4	Bilag VII, del I, pkt. 25-26
Artikel 156	
Artikel 156	Bilag VII, del I, pkt. 27
Artikel 157, stk. 1	Bilag VII, del I, pkt. 28
Artikel 157, stk. 2-5	
Artikel 158, stk. 1	Artikel 88, stk. 2
Artikel 158, stk. 2	Artikel 88, stk. 3
Artikel 158, stk. 3	Artikel 88, stk. 4
Artikel 158, stk. 4	Artikel 88, stk. 6
Artikel 158, stk. 5	Bilag VII, del I, pkt. 30
Artikel 158, stk. 6	Bilag VII, del I, pkt. 31
Artikel 158, stk. 7	Bilag VII, del I, pkt. 32
Artikel 158, stk. 8	Bilag VII, del I, pkt. 33
Artikel 158, stk. 9	Bilag VII, del I, pkt. 34
Artikel 158, stk. 10	Bilag VII, del I, pkt. 35
Artikel 158, stk. 11	
Artikel 159	Bilag VII, del I, pkt. 36
Artikel 160, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 2
Artikel 160, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 3
Artikel 160, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 4
Artikel 160, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 5
Artikel 160, stk. 5	Bilag VII, del II, pkt. 6
Artikel 160, stk. 6	Bilag VII, del II, pkt. 7
Artikel 160, stk. 7	Bilag VII, del II, pkt. 7
Artikel 161, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 8
Artikel 161, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 9
Artikel 161, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 10
Artikel 161, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 11

Artikel 162, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 12
Artikel 162, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 13
Artikel 162, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 14
Artikel 162, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 15
Artikel 162, stk. 5	Bilag VII, del II, pkt. 16
Artikel 163, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 17
Artikel 163, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 18
Artikel 163, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 19
Artikel 163, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 20
Artikel 164, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 21
Artikel 164, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 22
Artikel 164, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 23
Artikel 164, stk. 4	
Artikel 165, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 24
Artikel 165, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 25 og 26
Artikel 165, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 27
Artikel 166, stk. 1	Bilag VII, del III, pkt. 1
Artikel 166, stk. 2	Bilag VII, del III, pkt. 2
Artikel 166, stk. 3	Bilag VII, del III, pkt. 3
Artikel 166, stk. 4	Bilag VII, del III, pkt. 4
Artikel 166, stk. 5	Bilag VII, del III, pkt. 5
Artikel 166, stk. 6	Bilag VII, del III, pkt. 6
Artikel 166, stk. 7	Bilag VII, del III, pkt. 7
Artikel 166, stk. 8	Bilag VII, del III, pkt. 9
Artikel 166, stk. 9	Bilag VII, del III, pkt. 10
Artikel 166, stk. 10	Bilag VII, del III, pkt. 11
Artikel 167, stk. 1	Bilag VII, del III, pkt. 12
Artikel 167, stk. 2	
Artikel 168	Bilag VII, del III, pkt. 13
Artikel 169, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 2
Artikel 169, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 3
Artikel 169, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 4
Artikel 170, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 5-11
Artikel 170, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 12
Artikel 170, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 13-15
Artikel 170, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 16
Artikel 171, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 17
Artikel 171, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 18
Artikel 172, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 19-23
Artikel 172, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 24
Artikel 172, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 25
Artikel 173, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 26-28
Artikel 173, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 29
Artikel 173, stk. 3	
Artikel 174	Bilag VII, del IV, pkt. 30
Artikel 175, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 31
Artikel 175, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 32

Artikel 175, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 33
Artikel 175, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 34
Artikel 175, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 35
Artikel 176, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 36
Artikel 176, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 37, første afsnit
Artikel 176, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 37, andet afsnit
Artikel 176, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 38
Artikel 176, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 39
Artikel 177, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 40
Artikel 177, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 41
Artikel 177, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 42
Artikel 178, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 44
Artikel 178, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 44
Artikel 178, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 45
Artikel 178, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 46
Artikel 178, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 47
Artikel 178, stk. 6	
Artikel 178, stk. 7	
Artikel 179, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 43 og 49-56
Artikel 179, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 57
Artikel 180, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 59-66
Artikel 180, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 67-72
Artikel 180, stk. 3	
Artikel 181, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 73-81
Artikel 181, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 82
Artikel 181, stk. 3	
Artikel 182, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 87-92
Artikel 182, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 93
Artikel 182, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 94 og 95
Artikel 182, stk. 4	
Artikel 183, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 98-100
Artikel 183, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 101 og 102
Artikel 183, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 103 og pkt. 104
Artikel 183, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 96
Artikel 183, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 97
Artikel 183, stk. 6	
Artikel 184, stk. 1	
Artikel 184, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 105
Artikel 184, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 106
Artikel 184, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 107
Artikel 184, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 108
Artikel 184, stk. 6	Bilag VII, del IV, pkt. 109
Artikel 185	Bilag VII, del IV, pkt. 110-114
Artikel 186	Bilag VII, del IV, pkt. 115

Artikel 187	Bilag VII, del IV, pkt. 116
Artikel 188	Bilag VII, del IV, pkt. 117-123
Artikel 189, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 124
Artikel 189, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 125 og 126
Artikel 189, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 127
Artikel 190, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 128
Artikel 190, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 129
Artikel 190, stk. 3 og 4	Bilag VII, del IV, pkt. 130
Artikel 191	Bilag VII, del IV, pkt. 131
Artikel 192	Artikel 90 og bilag VIII, del 1, pkt. 2
Artikel 193, stk. 1	Artikel 93, stk. 2
Artikel 193, stk. 2	Artikel 93, stk. 3
Artikel 193, stk. 3	Artikel 93, stk. 1, og bilag VIII, del 3, pkt. 1
Artikel 193, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 2
Artikel 193, stk. 5	Bilag VIII, del 5, pkt. 1
Artikel 193, stk. 6	Bilag VIII, del 5, pkt. 2
Artikel 194, stk. 1	Artikel 92, stk. 1
Artikel 194, stk. 2	Artikel 92, stk. 2
Artikel 194, stk. 3	Artikel 92, stk. 3
Artikel 194, stk. 4	Artikel 92, stk. 4
Artikel 194, stk. 5	Artikel 92, stk. 5
Artikel 194, stk. 6	Artikel 92, stk. 5
Artikel 194, stk. 7	Artikel 92, stk. 6
Artikel 194, stk. 8	Bilag VIII, del 2, pkt. 1
Artikel 194, stk. 9	Bilag VIII, del 2, pkt. 2
Artikel 194, stk. 10	
Artikel 195	Bilag VIII, del 1, pkt. 3 og 4
Artikel 196	Bilag VIII, del 1, pkt. 5
Artikel 197, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 7
Artikel 197, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 7
Artikel 197, stk. 3	Bilag VIII, del 1, pkt. 7
Artikel 197, stk. 4	Bilag VIII, del 1, pkt. 8
Artikel 197, stk. 5	Bilag VIII, del 1, pkt. 9
Artikel 197, stk. 6	Bilag VIII, del 1, pkt. 9
Artikel 197, stk. 7	Bilag VIII, del 1, pkt. 10
Artikel 197, stk. 8	
Artikel 198, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 11
Artikel 198, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 11
Artikel 199, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 12
Artikel 199, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 13
Artikel 199, stk. 3	Bilag VIII, del 1, pkt. 16
Artikel 199, stk. 4	Bilag VIII, del 1, pkt. 17 og 18
Artikel 199, stk. 5	Bilag VIII, del 1, pkt. 20
Artikel 199, stk. 6	Bilag VIII, del 1, pkt. 21
Artikel 199, stk. 7	Bilag VIII, del 1, pkt. 22

Artikel 199, stk. 8	
Artikel 200	Bilag VIII, del 1, pkt. 23-25
Artikel 201, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 26 og 28
Artikel 201, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 27
Artikel 202	Bilag VIII, del 1, pkt. 29
Artikel 203	
Artikel 204, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 30 og 31
Artikel 204, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 32
Artikel 205	Bilag VIII, del 2, pkt. 3
Artikel 206	Bilag VIII, del 2, pkt. 4 to 5
Artikel 207, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 6
Artikel 207, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 6, litra a)
Artikel 207, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 6, litra b)
Artikel 207, stk. 4	Bilag VIII, del 2, pkt. 6, litra c)
Artikel 207, stk. 5	Bilag VIII, del 2, pkt. 7
Artikel 208, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 8
Artikel 208, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra a)
Artikel 208, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra b)
Artikel 208, stk. 4	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra c)
Artikel 208, stk. 5	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra d)
Artikel 209, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 9
Artikel 209, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 9, litra a)
Artikel 209, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 9, litra b)
Artikel 210	Bilag VIII, del 2, pkt. 10
Artikel 211	Bilag VIII, del 2, pkt. 11
Artikel 212, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 12
Artikel 212, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 13
Artikel 213, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 14
Artikel 213, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 15
Artikel 213, stk. 3	
Artikel 214, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 16, litra a)- c)
Artikel 214, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 16
Artikel 214, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 17
Artikel 215, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 18
Artikel 215, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 19
Artikel 216, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 20
Artikel 216, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 21
Artikel 217, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 22
Artikel 217, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 22, litra c)
Artikel 217, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 22, litra c)
Artikel 218	Bilag VIII, del 3, pkt. 3
Artikel 219	Bilag VIII, del 3, pkt. 4
Artikel 220, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 5
Artikel 220, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 6, 8-10
Artikel 220, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 11
Artikel 220, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 22 og 23

Artikel 220, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 9
Artikel 221, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 12
Artikel 221, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 12
Artikel 221, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 13-15
Artikel 221, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 16
Artikel 221, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 18 og 19
Artikel 221, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 20 og 21
Artikel 221, stk. 7	Bilag VIII, del 3, pkt. 17
Artikel 221, stk. 8	Bilag VIII, del 3, pkt. 22 og 23
Artikel 221, stk. 9	
Artikel 222, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 24
Artikel 222, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 25
Artikel 222, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 26
Artikel 222, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 27
Artikel 222, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 28
Artikel 222, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 29
Artikel 222, stk. 7	Bilag VIII, del 3, pkt. 28 og 29
Artikel 223, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 30-32
Artikel 223, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 33
Artikel 223, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 33
Artikel 223, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 33
Artikel 223, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 33
Artikel 223, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 34 og 35
Artikel 223, stk. 7	Bilag VIII, del 3, pkt. 35
Artikel 224, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 36
Artikel 224, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 37
Artikel 224, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 38
Artikel 224, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 39
Artikel 224, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 40
Artikel 224, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 41
Artikel 225, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 42-46
Artikel 225, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 47-52
Artikel 225, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 53-56
Artikel 226	Bilag VIII, del 3, pkt. 57
Artikel 227, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 58
Artikel 227, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 58, litra a)-h)
Artikel 227, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 58, litra h)
Artikel 228, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 60
Artikel 228, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 61
Artikel 229, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 62-65
Artikel 229, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 66
Artikel 229, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 63 og 67
Artikel 230, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 68-71
Artikel 230, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 72
Artikel 230, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 73 og 74
Artikel 231, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 76

Artikel 231, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 77
Artikel 231, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 78
Artikel 231, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 79
Artikel 231, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 80
Artikel 231, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 80a
Artikel 231, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 81-82
Artikel 232, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 83
Artikel 232, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 83
Artikel 232, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 84
Artikel 232, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 85
Artikel 234	Bilag VIII, del 3, pkt. 86
Artikel 235, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 87
Artikel 235, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 88
Artikel 235, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 89
Artikel 236, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 90
Artikel 236, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 91
Artikel 236, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 92
Artikel 237, stk. 1	Bilag VIII, del 4, pkt. 1
Artikel 237, stk. 2	Bilag VIII, del 4, pkt. 2
Artikel 238, stk. 1	Bilag VIII, del 4, pkt. 3
Artikel 238, stk. 2	Bilag VIII, del 4, pkt. 4
Artikel 238, stk. 3	Bilag VIII, del 4, pkt. 5
Artikel 239, stk. 1	Bilag VIII, del 4, pkt. 6
Artikel 239, stk. 2	Bilag VIII, del 4, pkt. 7
Artikel 239, stk. 3	Bilag VIII, del 4, pkt. 8
Artikel 240	Bilag VIII, del VI, pkt. 1
Artikel 241	Bilag VIII, del VI, pkt. 2
Artikel 242, stk. 1-9	Bilag IX, del I, pkt. 1
Artikel 242, stk. 10	Artikel 4, pkt. 37
Artikel 242, stk. 11	Artikel 4, pkt. 38
Artikel 242, stk. 12	
Artikel 242, stk. 13	
Artikel 242, stk. 14	
Artikel 242, stk. 15	
Artikel 243, stk. 1	Bilag IX, del II, pkt. 1
Artikel 243, stk. 2	Bilag IX, del II, pkt. 1a
Artikel 243, stk. 3	Bilag IX, del II, pkt. 1b
Artikel 243, stk. 4	Bilag IX, del II, pkt. 1c
Artikel 243, stk. 5	Bilag IX, del II, pkt. 1d
Artikel 243, stk. 6	
Artikel 244, stk. 1	Bilag IX, del II, pkt. 2
Artikel 244, stk. 2	Bilag IX, del II, pkt. 2a
Artikel 244, stk. 3	Bilag IX, del II, pkt. 2b
Artikel 244, stk. 4	Bilag IX, del II, pkt. 2c
Artikel 244, stk. 5	Bilag IX, del II, pkt. 2d
Artikel 244, stk. 6	
Artikel 245, stk. 1	Artikel 95, stk. 1

Artikel 245, stk. 2	Artikel 95, stk. 2
Artikel 245, stk. 3	Artikel 96, stk. 2
Artikel 245, stk. 4	Artikel 96, stk. 4
Artikel 245, stk. 5	
Artikel 245, stk. 6	
Artikel 246, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 2 og 3
Artikel 246, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 5
Artikel 246, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 5
Artikel 247, stk. 1	Artikel 96, stk. 3, bilag IX, del IV, pkt. 60
	Bilag IX, del IV, pkt. 61
Artikel 247, stk. 2	
Artikel 247, stk. 3	
Artikel 247, stk. 4	
Artikel 248, stk. 1	Artikel 101, stk. 1
Artikel 248, stk. 2	
Artikel 248, stk. 3	Artikel 101, stk. 2
Artikel 249	Bilag IX, del II, pkt. 3 og 4
Artikel 250	Bilag IX, del II, pkt. 5-7
Artikel 251	Bilag IX, del IV, pkt. 6-7
Artikel 252	Bilag IX, del IV, pkt. 8
Artikel 253, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 9
Artikel 253, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 10
Artikel 254	Bilag IX, del IV, pkt. 11-12
Artikel 255, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 13
Artikel 255, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 15
Artikel 256, stk. 1	Artikel 100, stk. 1
Artikel 256, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 17-20
Artikel 256, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 21
Artikel 256, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 22-23
Artikel 256, stk. 5	Bilag IX, del IV, pkt. 24-25
Artikel 256, stk. 6	Bilag IX, del IV, pkt. 26-29
Artikel 256, stk. 7	Bilag IX, del IV, pkt. 30
Artikel 256, stk. 8	Bilag IX, del IV, pkt. 32
Artikel 256, stk. 9	Bilag IX, del IV, pkt. 33
Artikel 257	Bilag IX, del IV, pkt. 34
Artikel 258	Bilag IX, del IV, pkt. 35-36
Artikel 259, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 38-41
Artikel 259, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 42
Artikel 259, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 43
Artikel 259, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 44
Artikel 259, stk. 5	
Artikel 260	Bilag IX, del IV, pkt. 45
Artikel 261, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 46-47, 49
Artikel 261, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 51
Artikel 262, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 52 og 53
Artikel 262, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 53
Artikel 262, stk. 3	

Artikel 262, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 54
Artikel 263, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 57
Artikel 263, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 58
Artikel 263, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 59
Artikel 264, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 62
Artikel 264, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 63-65
Artikel 264, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 66 og 67
Artikel 264, stk. 4	
Artikel 265, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 68
Artikel 265, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 70
Artikel 265, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 71
Artikel 266, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 72
Artikel 266, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 73
Artikel 266, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 74-75
Artikel 266, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 76
Artikel 267, stk. 1	Artikel 97, stk. 1
Artikel 267, stk. 3	Artikel 97, stk. 3
Artikel 268	Bilag IX, del III, pkt. 1
Artikel 269	Bilag IX, del III, pkt. 2-7
Artikel 270	Artikel 98, stk. 1, og bilag IX, del III, pkt. 8 og 9
Artikel 271, stk. 1	Bilag III, del II, pkt. 1 Bilag VII, del III, pkt. 5
Artikel 271, stk. 2	Bilag VII, del III, pkt. 7
Artikel 272, stk. 1	Bilag III, del I, pkt. 1
Artikel 272, stk. 2	Bilag III, del I, pkt. 3
Artikel 272, stk. 3	Bilag III, del I, pkt. 4
Artikel 272, stk. 4	Bilag III, del I, pkt. 5
Artikel 272, stk. 5	Bilag III, del I, pkt. 6
Artikel 272, stk. 6	Bilag III, del I, pkt. 7
Artikel 272, stk. 7	Bilag III, del I, pkt. 8
Artikel 272, stk. 8	Bilag III, del I, pkt. 9
Artikel 272, stk. 9	Bilag III, del I, pkt. 10
Artikel 272, stk. 10	Bilag III, del I, pkt. 11
Artikel 272, stk. 11	Bilag III, del I, pkt. 12
Artikel 272, stk. 12	Bilag III, del I, pkt. 13
Artikel 272, stk. 13	Bilag III, del I, pkt. 14
Artikel 272, stk. 14	Bilag III, del I, pkt. 15
Artikel 272, stk. 15	Bilag III, del I, pkt. 16
Artikel 272, stk. 16	Bilag III, del I, pkt. 17
Artikel 272, stk. 17	Bilag III, del I, pkt. 18
Artikel 272, stk. 18	Bilag III, del I, pkt. 19
Artikel 272, stk. 19	Bilag III, del I, pkt. 20
Artikel 272, stk. 20	Bilag III, del I, pkt. 21
Artikel 272, stk. 21	Bilag III, del I, pkt. 22
Artikel 272, stk. 22	Bilag III, del I, pkt. 23
Artikel 272, stk. 23	Bilag III, del I, pkt. 26

Artikel 272, stk. 24	Bilag III, del VII, litra a)
Artikel 272, stk. 25	Bilag III, del VII, litra a)
Artikel 272, stk. 26	Bilag III, del V, pkt. 2
Artikel 273, stk. 1	Bilag III, del II, pkt. 1
Artikel 273, stk. 2	Bilag III, del II, pkt. 2
Artikel 273, stk. 3	Bilag III, del II, pkt. 3, første og andet afsnit
Artikel 273, stk. 4	Bilag III, del II, pkt. 3, tredje afsnit
Artikel 273, stk. 5	Bilag III, del II, pkt. 4
Artikel 273, stk. 6	Bilag III, del II, pkt. 5
Artikel 273, stk. 7	Bilag III, del II, pkt. 7
Artikel 273, stk. 8	Bilag III, del II, pkt. 8
Artikel 274, stk. 1	Bilag III, del III
Artikel 274, stk. 2	Bilag III, del III
Artikel 274, stk. 3	Bilag III, del III
Artikel 274, stk. 4	Bilag III, del III
Artikel 275, stk. 1	Bilag III, del IV
Artikel 275, stk. 2	Bilag III, del IV
Artikel 276, stk. 1	Bilag III, del V, pkt. 1
Artikel 276, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 1
Artikel 276, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 1-2
Artikel 277, stk. 1	Bilag III, del V, pkt. 3-4
Artikel 277, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 5
Artikel 277, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 6
Artikel 277, stk. 4	Bilag III, del V, pkt. 7
Artikel 278, stk. 1	
Artikel 278, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 8
Artikel 278, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 9
Artikel 279	Bilag III, del V, pkt. 10
Artikel 280, stk. 1	Bilag III, del V, pkt. 11
Artikel 280, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 12
Artikel 281, stk. 1	
Artikel 281, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 13
Artikel 281, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 14
Artikel 282, stk. 1	
Artikel 282, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 15
Artikel 282, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 16
Artikel 282, stk. 4	Bilag III, del V, pkt. 17
Artikel 282, stk. 5	Bilag III, del V, pkt. 18
Artikel 282, stk. 6	Bilag III, del V, pkt. 19
Artikel 282, stk. 7	Bilag III, del V, pkt. 20
Artikel 282, stk. 8	Bilag III, del V, pkt. 21
Artikel 283, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 1
Artikel 283, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 2
Artikel 283, stk. 3	Bilag III, del VI, pkt. 2
Artikel 283, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 3
Artikel 283, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 4

Artikel 283, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 4
Artikel 284, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 5
Artikel 284, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 6
Artikel 284, stk. 3	
Artikel 284, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 7
Artikel 284, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 8
Artikel 284, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 9
Artikel 284, stk. 7	Bilag III, del VI, pkt. 10
Artikel 284, stk. 8	Bilag III, del VI, pkt. 11
Artikel 284, stk. 9	Bilag III, del VI, pkt. 12
Artikel 284, stk. 10	Bilag III, del VI, pkt. 13
Artikel 284, stk. 11	Bilag III, del VI, pkt. 9
Artikel 284, stk. 12	
Artikel 284, stk. 13	Bilag III, del VI, pkt. 14
Artikel 285, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 15
Artikel 285, stk. 2-8	
Artikel 286, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 18 og 25
Artikel 286, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 19
Artikel 286, stk. 3	
Artikel 286, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 20
Artikel 286, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 21
Artikel 286, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 22
Artikel 286, stk. 7	Bilag III, del VI, pkt. 23
Artikel 286, stk. 8	Bilag III, del VI, pkt. 24
Artikel 287, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 17
Artikel 287, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 17
Artikel 287, stk. 3	
Artikel 287, stk. 4	
Artikel 288	Bilag III, del VI, pkt. 26
Artikel 289, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 27
Artikel 289, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 28
Artikel 289, stk. 3	Bilag III, del VI, pkt. 29
Artikel 289, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 29
Artikel 289, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 30
Artikel 289, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 31
Artikel 290, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 32
Artikel 290, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 32
Artikel 290, stk. 3-10	
Artikel 291, stk. 1	Bilag I, del I, pkt. 27-28
Artikel 291, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 34
Artikel 291, stk. 3	
Artikel 291, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 35
Artikel 291, stk. 5	
Artikel 291, stk. 6	
Artikel 292, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 36
Artikel 292, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 37
Artikel 292, stk. 3	

Artikel 292, stk. 4		
Artikel 292, stk. 5		
Artikel 292, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 38	
Artikel 292, stk. 7	Bilag III, del VI, pkt. 39	
Artikel 292, stk. 8	Bilag III, del VI, pkt. 40	
Artikel 292, stk. 9	Bilag III, del VI, pkt. 41	
Artikel 292, stk. 10		
Artikel 293, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 42	
Artikel 293, stk. 2-6		
Artikel 294, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 42	
Artikel 294, stk. 2		
Artikel 294, stk. 3	Bilag III, del VI, pkt. 42	
Artikel 295	Bilag III, del VII, litra a)	
Artikel 296, stk. 1	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 296, stk. 2	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 296, stk. 3	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 1	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 2	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 3	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 4	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 298, stk. 1	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 298, stk. 2	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 298, stk. 3	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 298, stk. 4	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 299, stk. 1		Bilag II, pkt. 7
Artikel 299, stk. 2		Bilag II, pkt. 7-11
Artikel 300		
Artikel 301	Bilag III, del 2, pkt. 6	
Artikel 302		
Artikel 303		
Artikel 304		
Artikel 305		
Artikel 306		
Artikel 307		
Artikel 308		
Artikel 309		
Artikel 310		
Artikel 311		
Artikel 312, stk. 1	Artikel 104, stk. 3 og 6, og bilag X, del 2, pkt. 2, 5 og 8	
Artikel 312, stk. 2	Artikel 105, stk. 1 og 2 og bilag X, del 3, pkt. 1	
Artikel 312, stk. 3		
Artikel 312, stk. 4	Artikel 105, stk. 1	
Artikel 313, stk. 1	Artikel 102, stk. 2	
Artikel 313, stk. 2	Artikel 102, stk. 3	
Artikel 313, stk. 3		

Artikel 314, stk. 1	Artikel 102, stk. 4	
Artikel 314, stk. 2	Bilag X, del 4, pkt. 1	
Artikel 314, stk. 3	Bilag X, del 4, pkt. 2	
Artikel 314, stk. 4	Bilag X, del 4, pkt. 3 og 4	
Artikel 314, stk. 5		
Artikel 315, stk. 1	Artikel 103 og bilag X, del 1, pkt. 1-3	
Artikel 315, stk. 2		
Artikel 315, stk. 3		
Artikel 315, stk. 4	Bilag X, del 1, pkt. 4	
Artikel 316, stk. 1	Bilag X, del 1, pkt. 5-8	
Artikel 316, stk. 2	Bilag X, del 1, pkt. 9	
Artikel 316, stk. 3		
Artikel 317, stk. 1	Artikel 104, stk. 1	
Artikel 317, stk. 2	Artikel 104, stk. 2 og 4, og bilag X, del 2, pkt. 1	
Artikel 317, stk. 3	Bilag X, del 2, pkt. 1	
Artikel 317, stk. 4	Bilag X, del 2, pkt. 2	
Artikel 318, stk. 1	Bilag X, del 2, pkt. 4	
Artikel 318, stk. 2	Bilag X, del 2, pkt. 4	
Artikel 318, stk. 3		
Artikel 319, stk. 1	Bilag X, del 2, pkt. 6-7	
Artikel 319, stk. 2	Bilag X, del 2, pkt. 10 og 11	
Artikel 320	Bilag X, del 2, pkt. 9 og 12	
Artikel 321	Bilag X, del 3, pkt. 2-7	
Artikel 322, stk. 1		
Artikel 322, stk. 2	Bilag X, del 3, pkt. 8-12	
Artikel 322, stk. 3	Bilag X, del 3, pkt. 13-18	
Artikel 322, stk. 4	Bilag X, del 3, pkt. 19	
Artikel 322, stk. 5	Bilag X, del 3, pkt. 20	
Artikel 322, stk. 6	Bilag X, del 3, pkt. 21-24	
Artikel 323, stk. 1	Bilag X, del 3, pkt. 25	
Artikel 323, stk. 2	Bilag X, del 3, pkt. 26	
Artikel 323, stk. 3	Bilag X, del 3, pkt. 27	
Artikel 323, stk. 4	Bilag X, del 3, pkt. 28	
Artikel 323, stk. 5	Bilag X, del 3, pkt. 29	
Artikel 324	Bilag X, del 5	
Artikel 325, stk. 1		Artikel 26
Artikel 325, stk. 2		Artikel 26
Artikel 325, stk. 3		
Artikel 326		
Artikel 327, stk. 1		Bilag I, pkt. 1
Artikel 327, stk. 2		Bilag I, pkt. 2
Artikel 327, stk. 3		Bilag I, pkt. 3
Artikel 328, stk. 1		Bilag I, pkt. 4
Artikel 328, stk. 2		
Artikel 329, stk. 1		Bilag I, pkt. 5

Artikel 329, stk. 2
Artikel 330
Artikel 331, stk. 1
Artikel 331, stk. 2
Artikel 332, stk. 1
Artikel 332, stk. 2
Artikel 333
Artikel 334
Artikel 335
Artikel 336, stk. 1
Artikel 336, stk. 2
Artikel 336, stk. 3
Artikel 336, stk. 4
Artikel 337, stk. 1
Artikel 337, stk. 2
Artikel 337, stk. 3
Artikel 337, stk. 4
Artikel 337, stk. 4
Artikel 338, stk. 1
Artikel 338, stk. 2
Artikel 338, stk. 3
Artikel 338, stk. 4
Artikel 339, stk. 1
Artikel 339, stk. 2
Artikel 339, stk. 3
Artikel 339, stk. 4
Artikel 339, stk. 5
Artikel 339, stk. 6
Artikel 339, stk. 7
Artikel 339, stk. 8
Artikel 339, stk. 9
Artikel 340, stk. 1
Artikel 340, stk. 2
Artikel 340, stk. 3
Artikel 340, stk. 4
Artikel 340, stk. 5
Artikel 340, stk. 6
Artikel 340, stk. 7
Artikel 341, stk. 1
Artikel 341, stk. 2
Artikel 341, stk. 3
Artikel 342
Artikel 343
Artikel 344, stk. 1
Artikel 344, stk. 2
Artikel 344, stk. 3
Artikel 345, stk. 1

Bilag I, pkt. 7
Bilag I, pkt. 9
Bilag I, pkt. 10
Bilag I, pkt. 8
Bilag I, pkt. 8
Bilag I, pkt. 11
Bilag I, pkt. 13
Bilag I, pkt. 14
Bilag I, pkt. 14
Bilag I, pkt. 14
Bilag I, pkt. 14
Artikel 19, stk. 1
Bilag I, pkt. 16a
Bilag I, pkt. 16a
Bilag I, pkt. 16a
Bilag I, pkt. 16a
Bilag I, pkt. 16a
Bilag I, pkt. 14a
Bilag I, pkt. 14b
Bilag I, pkt. 14c
Bilag I, pkt. 14a
Bilag I, pkt. 17
Bilag I, pkt. 18
Bilag I, pkt. 19
Bilag I, pkt. 20
Bilag I, pkt. 21
Bilag I, pkt. 22
Bilag I, pkt. 23
Bilag I, pkt. 24
Bilag I, pkt. 25
Bilag I, pkt. 26
Bilag I, pkt. 27
Bilag I, pkt. 28
Bilag I, pkt. 29
Bilag I, pkt. 30
Bilag I, pkt. 31
Bilag I, pkt. 32
Bilag I, pkt. 33
Bilag I, pkt. 33

Bilag I, pkt. 34
Bilag I, pkt. 36

Bilag I, pkt. 37
Bilag I, pkt. 38
Bilag I, pkt. 41

Artikel 345, stk. 2
Artikel 346, stk. 1
Artikel 346, stk. 2
Artikel 346, stk. 3
Artikel 346, stk. 4
Artikel 346, stk. 5
Artikel 346, stk. 6
Artikel 347
Artikel 348, stk. 1
Artikel 348, stk. 2
Artikel 349
Artikel 350, stk. 1
Artikel 350, stk. 2
Artikel 350, stk. 3
Artikel 350, stk. 4
Artikel 351
Artikel 352, stk. 1
Artikel 352, stk. 2
Artikel 352, stk. 3
Artikel 352, stk. 4
Artikel 352, stk. 5
Artikel 353, stk. 1
Artikel 353, stk. 2
Artikel 353, stk. 3
Artikel 354, stk. 1
Artikel 354, stk. 2
Artikel 354, stk. 3
Artikel 354, stk. 4
Artikel 355
Artikel 356
Artikel 357, stk. 1
Artikel 357, stk. 2
Artikel 357, stk. 3
Artikel 357, stk. 4
Artikel 357, stk. 5
Artikel 358, stk. 1
Artikel 358, stk. 2
Artikel 358, stk. 3
Artikel 358, stk. 4
Artikel 359, stk. 1
Artikel 359, stk. 2
Artikel 359, stk. 3
Artikel 359, stk. 4
Artikel 359, stk. 5
Artikel 359, stk. 6
Artikel 360, stk. 1
Artikel 360, stk. 2

Bilag I, pkt. 41
Bilag I, pkt. 42

Bilag I, pkt. 43
Bilag I, pkt. 44
Bilag I, pkt. 45
Bilag I, pkt. 46
Bilag I, pkt. 8
Bilag I, pkt. 48-49
Bilag I, pkt. 50
Bilag I, pkt. 51
Bilag I, pkt. 53
Bilag I, pkt. 54
Bilag I, pkt. 55
Bilag I, pkt. 56
Bilag III, pkt. 1
Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Bilag III, pkt. 2, stk. 2

Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Bilag III, pkt. 3, stk. 1
Bilag III, pkt. 3, stk. 2
Bilag III, pkt. 3, stk. 2

Bilag IV, pkt. 1
Bilag IV, pkt. 2
Bilag IV, pkt. 3
Bilag IV, pkt. 4
Bilag IV, pkt. 6
Bilag IV, pkt. 8
Bilag IV, pkt. 9
Bilag IV, pkt. 10
Bilag IV, pkt. 12
Bilag IV, pkt. 13
Bilag IV, pkt. 14
Bilag IV, pkt. 15
Bilag IV, pkt. 16
Bilag IV, pkt. 17
Bilag IV, pkt. 18
Bilag IV, pkt. 19
Bilag IV, pkt. 20

Artikel 361	Bilag IV, pkt. 21
Artikel 362	
Artikel 363, stk. 1	Bilag V, pkt. 1
Artikel 363, stk. 2	
Artikel 363, stk. 3	
Artikel 364, stk. 1	Bilag V, pkt. 10b
Artikel 364, stk. 2	
Artikel 364, stk. 3	
Artikel 365, stk. 1	Bilag V, pkt. 10
Artikel 365, stk. 2	Bilag V, pkt. 10a
Artikel 366, stk. 1	Bilag V, pkt. 7
Artikel 366, stk. 2	Bilag V, pkt. 8
Artikel 366, stk. 3	Bilag V, pkt. 9
Artikel 366, stk. 4	Bilag V, pkt. 10
Artikel 366, stk. 5	Bilag V, pkt. 8
Artikel 367, stk. 1	Bilag V, pkt. 11
Artikel 367, stk. 2	Bilag V, pkt. 12
Artikel 367, stk. 3	Bilag V, pkt. 12
Artikel 368, stk. 1	Bilag V, pkt. 2
Artikel 368, stk. 2	Bilag V, pkt. 2
Artikel 368, stk. 3	Bilag V, pkt. 5
Artikel 368, stk. 4	
Artikel 369, stk. 1	Bilag V, pkt. 3
Artikel 369, stk. 2	
Artikel 370, stk. 1	Bilag V, pkt. 5
Artikel 371, stk. 1	Bilag V, pkt. 5
Artikel 371, stk. 2	
Artikel 372	Bilag V, pkt. 5a
Artikel 373	Bilag V, pkt. 5b
Artikel 374, stk. 1	Bilag V, pkt. 5c
Artikel 374, stk. 2	Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 3	Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 4	Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 5	Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 6	Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 7	
Artikel 375, stk. 1	Bilag V, pkt. 5a
Artikel 375, stk. 2	Bilag V, pkt. 5e
Artikel 376, stk. 1	Bilag V, pkt. 5f
Artikel 376, stk. 2	Bilag V, pkt. 5g
Artikel 376, stk. 3	Bilag V, pkt. 5h
Artikel 376, stk. 4	Bilag V, pkt. 5h
Artikel 376, stk. 5	Bilag V, pkt. 5i
Artikel 376, stk. 6	Bilag V, pkt. 5
Artikel 377	Bilag V, pkt. 5l
Artikel 378	Bilag II, pkt. 1
Artikel 379, stk. 1	Bilag II, pkt. 2

Artikel 379, stk. 2		Bilag II, pkt. 3
Artikel 379, stk. 3		Bilag II, pkt. 2
Artikel 380		Bilag II, pkt. 4
Artikel 381		
Artikel 382		
Artikel 383		
Artikel 384		
Artikel 385		
Artikel 386		
Artikel 387		Artikel 28, stk. 1
Artikel 388		
Artikel 389	Artikel 106, stk. 1, første afsnit	
Artikel 390, stk. 1	Artikel 106, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 390, stk. 2		
Artikel 390, stk. 3		Artikel 29, stk. 1
Artikel 390, stk. 4		Artikel 30, stk. 1
Artikel 390, stk. 5		Artikel 29, stk. 2
Artikel 390, stk. 6	Artikel 106, stk. 2, første afsnit	
Artikel 390, stk. 7	Artikel 106, stk. 3	
Artikel 390, stk. 8	Artikel 106, stk. 2, andet og tredje afsnit	
Artikel 391	Artikel 107	
Artikel 392	Artikel 108	
Artikel 393	Artikel 109	
Artikel 394, stk. 1	Artikel 110, stk. 1	
Artikel 394, stk. 2	Artikel 110, stk. 1	
Artikel 394, stk. 3 og 4	Artikel 110, stk. 2	
Artikel 394, stk. 4	Artikel 110, stk. 2	
Artikel 395, stk. 1	Artikel 111, stk. 1	
Artikel 395, stk. 2		
Artikel 395, stk. 3	Artikel 111, stk. 4, første afsnit	
Artikel 395, stk. 4		Artikel 30, stk. 4
Artikel 395, stk. 5		Artikel 31
Artikel 395, stk. 6		
Artikel 395, stk. 7		
Artikel 395, stk. 8		
Artikel 396, stk. 1	Artikel 111, stk. 4, første og andet afsnit	
Artikel 396, stk. 2		
Artikel 396		
Artikel 397, stk. 1		Bilag VI, pkt. 1
Artikel 397, stk. 2		Bilag VI, pkt. 2
Artikel 397, stk. 3		Bilag VI, pkt. 3
Artikel 398		Artikel 32, stk. 1
Artikel 399, stk. 1	Artikel 112, stk. 1	
Artikel 399, stk. 2	Artikel 112, stk. 2	
Artikel 399, stk. 3	Artikel 112, stk. 3	

Artikel 399, stk. 4	Artikel 110, stk. 3
Artikel 400, stk. 1	Artikel 113, stk. 3
Artikel 400, stk. 2	Artikel 113, stk. 4
Artikel 400, stk. 3	
Artikel 401, stk. 1	Artikel 114, stk. 1
Artikel 401, stk. 2	Artikel 114, stk. 2
Artikel 401, stk. 3	Artikel 114, stk. 3
Artikel 402, stk. 1	Artikel 115, stk. 1
Artikel 402, stk. 2	Artikel 115, stk. 2
Artikel 402, stk. 3	
Artikel 403, stk. 1	Artikel 117, stk. 1
Artikel 403, stk. 2	Artikel 117, stk. 2
Artikel 404	Artikel 122a, stk. 8
Artikel 405, stk. 1	Artikel 122a, stk. 1
Artikel 405, stk. 2	Artikel 122a, stk. 2
Artikel 405, stk. 3	Artikel 122a, stk. 3, første afsnit
Artikel 405, stk. 4	Artikel 122a, stk. 3, første afsnit
Artikel 406, stk. 1	Artikel 122a, stk. 4, og artikel 122a, stk. 5, andet afsnit
	Artikel 122a, stk. 5, første afsnit, og artikel 122a, stk. 6, første afsnit
Artikel 406, stk. 2	Artikel 122a, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 407	Artikel 122a, stk. 6, første og andet afsnit
Artikel 408	Artikel 122a, stk. 7
Artikel 409	Artikel 122a, stk. 10
Artikel 410	
Artikel 411	
Artikel 412	
Artikel 413	
Artikel 414	
Artikel 415	
Artikel 416	
Artikel 417	
Artikel 418	
Artikel 419	
Artikel 420	
Artikel 421	
Artikel 422	
Artikel 423	
Artikel 424	
Artikel 425	
Artikel 426	
Artikel 427	
Artikel 428	
Artikel 429	
Artikel 430	
Artikel 431, stk. 1	Artikel 145, stk. 1

Artikel 431, stk. 2	Artikel 145, stk. 2	
Artikel 431, stk. 3	Artikel 145, stk. 3	
Artikel 431, stk. 4	Artikel 145, stk. 4	
Artikel 432, stk. 1	Bilag XII, del I, pkt. 1, og artikel 146, stk. 1	
Artikel 432, stk. 2	Artikel 146, stk. 2, og bilag XII, del I, pkt. 2 og 3	
Artikel 432, stk. 3	Artikel 146, stk. 3	
Artikel 433	Artikel 147 og bilag XII, del I, pkt. 4	
Artikel 434, stk. 1	Artikel 148	
Artikel 434, stk. 2		
Artikel 435, stk. 1	Bilag XII, del II, pkt. 1	
Artikel 435, stk. 2		
Artikel 436	Bilag XII, del II, pkt. 2	
Artikel 437		
Artikel 438	Bilag XII, del II, pkt. 4 og 8	
Artikel 439	Bilag XII, del II, pkt. 5	
Artikel 440		
Artikel 441		
Artikel 442	Bilag XII, del II, pkt. 6	
Artikel 443		
Artikel 444	Bilag XII, del II, pkt. 7	
Artikel 445	Bilag XII, del II, pkt. 9	
Artikel 446	Bilag XII, del II, pkt. 11	
Artikel 447	Bilag XII, del II, pkt. 12	
Artikel 448	Bilag XII, del II, pkt. 13	
Artikel 449	Bilag XII, del II, pkt. 14	
Artikel 450	Bilag XII, del II, pkt. 15	
Artikel 451		
Artikel 452	Bilag XII, del III, pkt. 1	
Artikel 453	Bilag XII, del III, pkt. 2	
Artikel 454	Bilag XII, del III, pkt. 3	
Artikel 455		
Artikel 456, afsnit 1	Artikel 150, stk. 1	Artikel 41
Artikel 456, afsnit 2		
Artikel 457		
Artikel 458		
Artikel 459		
Artikel 460		
Artikel 461		
Artikel 462, stk. 1	Artikel 151a	
Artikel 462, stk. 2	Artikel 151a	
Artikel 462, stk. 3	Artikel 151a	
Artikel 462, stk. 4		
Artikel 462, stk. 5		
Artikel 463		

Artikel 464		
Artikel 465		
Artikel 466		
Artikel 467		
Artikel 468		
Artikel 469		
Artikel 470		
Artikel 471		
Artikel 472		
Artikel 473		
Artikel 474		
Artikel 475		
Artikel 476		
Artikel 477		
Artikel 478		
Artikel 479		
Artikel 480		
Artikel 481		
Artikel 482		
Artikel 483		
Artikel 484		
Artikel 485		
Artikel 486		
Artikel 487		
Artikel 488		
Artikel 489		
Artikel 490		
Artikel 491		
Artikel 492		
Artikel 493, stk. 1		
Artikel 493, stk. 2		
Artikel 494		
Artikel 495		
Artikel 496		
Artikel 497		
Artikel 498		
Artikel 499		
Artikel 500		
Artikel 501		
Artikel 502		
Artikel 503		
Artikel 504		
Artikel 505		
Artikel 506		
Artikel 507		
Artikel 508		
Artikel 509		

Artikel 510
Artikel 511
Artikel 512
Artikel 513
Artikel 514
Artikel 515
Artikel 516
Artikel 517
Artikel 518
Artikel 519
Artikel 520
Artikel 521
Bilag I
Bilag II
Bilag III

Bilag II
Bilag IV

- 1) EUT C 105 af 11.4.2012, s. 1.
- 2) EUT C 68 af 6.3.2012, s. 39.
- 3) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 4) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
- 5) EUT L 338
- 6) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.
- 7) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 8) Rådets afgørelse af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).
- 9) EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.
- 10) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 11) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.
- 12) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 13) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.
- 14) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.
- 15) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.
- 16) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 17) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
- 18) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 19) EUT C 175 af 19.6.2012, s. 1.
- 20) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
- 21) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
- 22) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.
- 23) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.
- 24) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.
- 25) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.
- 26) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 27) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 28) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.
- 29) EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.
- 30) EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.
- 31) EUT C 119 af 25.4.2013, s. 1.
- 32) EUT L 3 af 7.1.2004, s. 36.
- 33) Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).
- 34) Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2011 af 22. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår International Financial Reporting Standard (IFRS) 7 (EUT L 305 af 23.11.2011, s. 16).
- 35) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.
- 36) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.
- 37) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.
- 38) EUT L 176, 27.6.2013, p. 1.«